

בס"ד

ספר ההוכחות

שיש בורא לעולם

והתורה אמת

חלק 2-

מאת

עו"ד ערן בן עזרא

נדפס: תל-אביב ה'תשע"ה 2015

~ הספר טעון גניזה ~

מצווה להפיץ ולהעתיק שלא לצורכי מסחר
אין שום זכויות שמורות

תוכן עניינים

18.....הסכמות/המלצות לספר ההוכחות שיש בורא לעולם והתורה אמת.....

33.....דברי פתיחה לספר ההוכחות 2- החדש

33.....הקדמת המחבר

33.....הוכחת מעמד הר סיני בצורה מושלמת

36.....ראיות והוכחות חזקות ביותר לאמיתות התורה.....

39.....למה יש ללמד זכות על בעלי תשובה ועל הבאים להיטהר. בדורנו ולמה ייתכן שרוב הדור נחשב כאנוס ולכן פטור ולכן הדור שיזכה לגאולה ברחמים.....

39.....מה הכוונה בציווי קדושים תהיו? מה זה קדוש? מיהו קדוש?.....

40.....מפגש עם נשמה מעולם האמת.....

44.......”אנוכי השם אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים : לא יהיה לך אלוקים אחרים על פניי”.....

44.....מעמד הר סיני, המסורת היהודית – אמת היסטורית

45.....האם קיים בורא לעולם – כיצד ניתן לדעת האם יש אלוקים?.....

45.....נפש האדם מלמדת על מציאות הבורא, כיצד?.....

45.....האם לאלוקים אין בורא, האם אלוקים משפיע על הבחירה החופשית שלנו?.....

46.....האם אלוקים עזב את העולם?.....

46.....האם אלוקים הוא מחוץ לטבע?.....

46.....אלוקים ברא את נפש האדם.....

46.....למה האדם פוחד מהמוות?.....

47.....למה באדם יש מצפון, יצר טוב ויצר רע?.....

47.....מה זה ”טוב”?.....

47.....תורת האלוקים צריכה להיות ”ממוסדת” עם חכמים והלכות:.....

48.....אנו צריכים לצפות לדת שתענה לנו על מספר שאלות:.....

48.....כיצד נמצא את תורת האלוקים בעולם?.....

49.....האם קיימת דרך אחרת למצוא את תורת השם בעולם?.....

49.....עוד ראייה לאמיתות התורה.....

49.....חשוב - אנחנו רואים ”צירופי מקרים בעם ישראל”.....

51.....מאין לנו שאלוקים יחליט בכלל להשאיר איזו תורה לאיזה עם?.....

51.....כיצד נדע איזו תורה אלוקים השאיר לאדם?.....

51.....היכן אנחנו מוצאים כדבר הזה?.....

51.....מאין לנו שהעם שקיבל את התורה ומעמד הר סיני, קיבל אותה במעמד הר סיני ולא אחריו?.....

51.....אולי אמרו לעם שהתורה השתכחה מהם וכעת מצאו את הספרים של אבותם?.....

51.....ומאין לנו שהיה זה באמת אלוקים שנתן את התורה לישראל?.....

52.....מאין לנו שאלוקים לא שינה את התורה מאז?.....

52.....ואם אלוקים יבוא במעמד הר סיני נוסף?.....

52.....ואם אלוקים ישלח נביא שיעשה נסים?.....

52.....ואולי אלוקים נתן תורה לעם אחד?.....

53.....האם היה ניתן לרמות את עם ישראל?.....

53.....עכשיו עליך לשאול:.....

54.....כיצד יהיה זה קנה מידה לאמת?.....

54.....שאלה: אולי העם היה אז עם של אנאלפביתים שקיבלו את התורה מבלי לדעת את תוכנה?.....

55.....להיות בטוח ב-100 אחוז!.....

56.....ומי אמר שאנחנו צריכים לקיים את אותן המצוות לאורך כל הדורות?.....

56.....אלוקים אמר: (ד,מ) וְשִׁמְרֶתָ אֶת-חֻקֵּי וְאֶת-מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם, אֲשֶׁר לָךְ, וּלְבְנֶיךָ אַחֲרֶיךָ--וְיָלְמְצַן תְּאָרֶיךָ יָמִים עַל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר יְהִי אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ עַל-הַיַּמַּיִם. ” על עם ישראל מוטל לשמור את חוקי התורה לכל הדורות (לכל הימים) ולהורישם לבניהם אחריהם.....

56.....מאין לנו שיש תורה שבעל פה?.....

56.....האם יש פסוקים בתורה שבכתב המדברים על תורה שבעל פה?.....

56.....מאין לנו שעלינו להקשיב לגדולי הדור ולקבל את התורה שבעל פה היוצאת מפיהם?.....

56.....מדוע נכתבה התורה שבעל פה ולמה יש בה מחלוקות?.....

56.....למה הסנהדרין הוסיפו מצוות כמו איסור אכילת בשר עוף בחלב?.....

57.....כתוב בתורה שלא תגרע ולא תוסיף על המצוות, אז כיצד הסנהדרין הוסיפו מצוות?.....

- 57..... או מדוע צריך להקשיב למצוות תורה שבעל פה אם כן ?
- 57..... אני לא אטעה בין אכילת בשר עוף לאכילת בשר בקר אז מותר לי להתעלם מהציוויים של מצוות חכמים ולקיים רק את מצוות התורה שבכתב ?
- 58..... שדה הכשרות-קול קורא על מאכלות אסורות
- 58..... חשיבות אכילת אוכל כשר
- 59..... השחיטה היהודית
- 60..... שאלה : באילו מקרים השחיטה פסולה ?
- 60..... "הגורם תקלה לחברו נכנס לכל עונשים תחתיו ! "
- 61..... מה המתנה הכי גדולה שיכול לקבל אדם מהקדוש ב"ה ?
- 61..... "צְרוּם רָצָה רָצָה ויסתר [נְסִתָּר], וּפְתִיּוּם עָבְרוּ וְנִנְעָשׂוּ";
- 61..... מאמר כשרות המאכלים :
- 61..... א. חיוב הזהירות ממאכלות אסורות:
- 63..... ב. ממעלות הזהיר במאכלות האסורות:
- 64..... ג. זהירות מיוחדת בעניני איסור שקצים:
- 64..... מזון כשר הוא גם בריא
- 64..... להלן מאמרים וכתבות הרגים בנושא זה:
- 66..... כיצד ההלכה מתייחסת לצער בעלי החיים בתעשיית הבשר בישראל ? כיצד זה כשר ? והרי צער בעלי חיים אסור מן התורה.....
- 66..... עלינו לפתוח בשאלה : עד כמה חשובה בעיני התורה ההתחשבות בבעלי החיים ?
- 67..... אם צערם של בעלי חיים חשוב כל כך בעיני התורה, אז מדוע לא נדרש מעם ישראל להיות צמחוני ?
- 68..... מהי דעת היהדות על הסבל שעוברים בעלי חיים במשק ?
- 69..... מה ההבדל בין נס לטבע ? חידוש יפה שהשם יתברך שם לי בראש.....
- 69..... עוד הוכחה שחז"ל ידעו שהארץ עגולה למרות שרוב הגויים חשבו אותה לשטוחה או אין סופית:.....
- 70..... תורת האבולוציה בביקורת המדע המדויק החדיש/ד"ר יצחק רפאל עציון מבוא
- 71..... השערת האבולוציה בעולם החי והדומם - והדת.....
- 72..... סתירת ההוכחות לטובת האבולוציה, המובאות משטחי מדעים שונים.....
- 72..... נגד "ההוכחות" האלו ניתן להביא את הנימוקים הבאים:
- 72..... (ב) ההוכחות מהאמבריוולוגיה.....
- 72..... (ג) ההוכחות מתחום הסירו-דיאגנוזה.....
- 72..... (ד) ההוכחות מהביוגיאוגרפיה
- 73..... (ה) ההוכחות מן הפליאונטולוגיה דוגמאות:
- 73..... נבדוק עכשיו את ההוכחות האלו.....
- 75..... כידוע, מבוססים התיאור הזה וההסברים הנ"ל על 3 העובדות הבאות:.....
- 76..... הביקורת על הלמריזם.....
- 76..... הניאולמריזם.....
- 76..... הגורמים להפצת תורת האבולוציה
- 77..... (א) עם הארצות ביסודות המדע
- 77..... (ב) הגורם האנטי-דתי.....
- 77..... (ג) גורמים שונים אחרים
- 77..... האם המשמעות היחידה של פיתוח פיזיקת הקוונטים, היתה ניפוץ 9 היסודות של המדע המודרני או הרבה מעבר לכך ?
- 77..... במאמר זה נברר, מי אחראי ליצירת יסוד אלילי זה וליצירת שאר יסודות המדע המודרני
- 77..... החתול החי-מת של ארווין שרדינגר
- 78..... ניסוי שני הסדקים
- 80..... הפרכת ארבעת היסודות הכלליים של הנצרות הפרוטסטנטית, עליהם נשענים התרבות המערבית, יסודות המדע – המחקר ההשוואתי
- 81..... יחסה של התורה ל"חוקמות" שנוצרו בלעדית על ידי המוח האנושי, שרובן ככולן מקורן בתפיסות דתיות-אליליות.....
- 84..... חמשת תובנות היסוד אשר גובשו על ידי המדע המודרני הנוצרי והופרכו על ידי פיזיקת הקוונטים
- 84..... ויזואליות
- 84..... סיבתיות.....
- 84..... לוקליות
- 85..... זהות עצמית.....
- 85..... אובייקטיביות

- 85..... הטלת הספקות המושגיות בטרמיניזם, במטריאליזם ובשוויוניות של המדע המודרני בתחילת המאה ה-20, המכוננת את ראשיתו של מדע הפוסט-מודרני.....
- 86..... העידן שאחרי פיתוח פיזיקת הקוונטים.....
- 86..... מה הלאה ולאן ?
- 87..... חידוש יפה-מהי תשובה ?
- 88..... להעריך את הטובה שהשם עושה איתנו.....
- 88..... רוצים לדעת אם הבורא אוהב אותך או מאס בכך ?
- 89..... רבי פנחס מקוריץ טיפים גדולים להיות בשמחה.....
- 89..... 10 הוכחות שא-לוהים אוהב אותך, על אף היסורים !
- 93..... אחת ההוכחות הכי מחזקות שמוכיחות שהתורה היא אלוקית ולא אנושית.....
- 94..... תראו כמה הקדוש ב"ה אוהב את עם ישראל.....
- 94..... סיווג טבע האדם ואופיו לפי היום בשבוע שבו נולד.....
- 94..... יהי רצון שתהא מורה שמים עליכם כמורא בשר ודם.....
- 95..... מקבלים מחלות כי לא שומרים המצוות כהלכתן.....
- 95..... מה התרופה למחלת הסרטן שזה 319 בגימטרייה ועם הקב"ה 320 שזה ער-ן. להתעורר משער הנון של הטומאה לקדושה על ידי השם יתברך לתשובה.....
- 96..... מגוון רחב של הוכחות חד משמעיות לאמינות התורה -.....
- 96..... ההרדמה הרפואית הראשונה לשם ניתוח.....
- 96..... מי גילה את עולם החיידקים ואת המחלות המדבקות?
- 98..... סטריליזציה בניתוח.....
- 98..... מי גילה את הרפואה האוריקולרית?
- 98..... נקודה למחשבה. מי גילה את חוק שימור החומר.....
- 99..... מי המציא את הכליא ברק?
- 99..... באיזה יום להריון מתחילים חיי העובר ?
- 100..... עבורנו, התשובה ברורה. הטבור נעול או פתוח ?
- 100..... עובדות ובפרטים מעניינים נוספים הנה כתבות אחדות מן העיתונות.....
- 100..... פרויד וסוד החלומות.....
- 101..... ומה אומרת על כך תורת ישראל ?
- 101..... ומה היא, אם כן, השינה ?
- 101..... וכיצד נושם האדם בשנתו, וגם "קם לחיים" לאחריה ?
- 101..... ומה הוא החלום ?
- 102..... האם העתיד הבריאותי (ועוד) נקבע מראש ?
- 102..... ומה אומרת על כך "המילה האחרונה" בעולם המדעי?
- 103..... לחץ לאתר מנוחה, בריא או מזיק?
- 103..... יקיצה מסוכנת.....
- 104..... מהו מספר שעות השינה הרצוי לאדם ?
- 104..... הזרע והמבול.....
- 104..... וכך נאמר בתלמוד (מסכת יומא דף מז, א) בסוגיה העוסקת ביצירת הולד:
- 105..... היווצרות תאומים.....
- 105..... רובד של מידע נסתר בחבוי במילות לשון הקודש?
- 111..... תגלית חדשה ! -"גלים מהמפץ הגדול.....
- 111..... הוכחה לעוצמה של התפשטות היקום.....
- 112..... המפץ הגדול (ללא בורא) הייתכן?
- 114..... כוכב השביט היילי.....
- 116..... למה הספינה טעתה בדרך ? רש"י מפרש:
- 116..... מהן אבני אלגביש ?
- 116..... מסכת ברכות דף נד, א-ב תנו רבנן: הרואה:
- 116..... אבני הברד (שמות פרק ט יח-כו).....
- 117..... אבני הברד - אבנים גדולות מן השמים (יהושוע פרק י ח-כו).....
- 117..... אבני אלגביש (יחזקאל פרק לח יח-כג).....
- 117..... אבני אלגביש (יחזקאל פרק יג ח-טז).....

118	מדרש תנחומא (פרשת וארא טז)
118	סדר רבה (פרשת בראשית מו)
118	רש"י (פרשת שמות ט כד)
118	מסכת פסחים דף קי"ח ע"ב
118	מסכת סנהדרין דף צ"ו ע"א:
118	מדרש אגדת בראשית
120	ליקוי ירח בתורה
121	התגשמות הנבואות הסימנים והרמזים שאנו נמצאים באחרית הימים
126	לעניין שאלת הקץ להלן כתבה מעניינת בנוגע לחישוב הקץ מהאחר כיכר השבת:
126	צופן מדהים שמגלה לנו את מתי יקרה מה שכתוב בתורה
127	איך תדעו מי הוא המשיח האמת ולא כמו שמדומיינים רבים מפרסמים חיים ומתים כמשיח להלן הלכות מלכים מהרמב"ם בנושא:
127	מה יקרה למי שלא שומר תורה ומצוות בימות המשיח
128	צדיקים המופיעים למתים קליניים האם זה טריק של השטן?
129	איך ניתן לזהות משיח שקר או נביא שקר?
130	סיפורו של משיח השקר שבתאי צבי
131	ר' יוסף דילה ריינה - הסיפור הנורא. הרב הצדיק והקדוש שכמעט הביא את המשיח לפני יותר מ-500 שנה
136	איך תדעו לזהות רב איכותי...?
136	ביזוי תלמיד חכם, ועונש המבוזהו מהו?
137	~סיפורי צדיקים~
137	סיפור מדהים על קדושתו של רבי נפתלי מרופשיץ איך בצעירותו ברח מעבירה נוראה וזכה להיות גדול בתורה
138	קדושתו של הבן איש חי ורוח הקודש שהייתה בו
138	סיפורי מופתים מדהימים של הקדוש הבבא אלעזר אבוהצירה זצוק"ל
138	ימי הבחירות
139	ניסים ונפלאות
139	"פיזור נתן לאביונים"
139	בו לממן
140	מתורתו של הבבא אלעזר אבוהצירה זצוק"ל פנינים אחדים
140	הרב יצחק בלומנטל במסע אחר תורת הבבא אלעזר
140	הבבא אלעזר אבוהצירה זצוק"ל אני מביא מספר סיפורי מופתים מסמרי שיער שסיפרו אנשים שחוו אותם בזמן השבעה
140	יקראו לו חיים!
140	"אתה תרוויח כפול"
141	אני אגדל את הילד!
141	הנגיד שנרדם
141	לא לברוח מאלעד
141	לא כדאי לחזור בגלגול
141	מעשה הקצבים שהאכילו טריפות בימיו של בעל ה'מגלה עמוקות'
143	תשעה סיפורים מחזקים מעולם האמת
143	החלום מסר מעולם האמת
144	סיפור מחזק שני
144	סיפור שלישי מחזק
145	סיפור רביעי מחזק
145	סיפור חמישי מחזק נפטר מגלה לרבי משה איסרליש סיבת ה'ה'ך'ך
145	סיפור שישי מחזק
147	סיפור שביעי מחזק: השארת הנפש - דיבוק
147	מעשה הדיבוק ב'ראדין'
147	לפנינו סיפורו של רבי אלחנן:
148	מעשה הדיבוק ב'שטוצ'ין'
149	להבדיל נתבונן בעובדה נוספת מהמחזקים המדעיים: המעשה של אוטארה הודר
149	סיפור שמיני מחזק סיפורו של בור

150	מעלת "מזכה הרבים" ושכרו
151	לאביך אין מנוחה בעולם העליון !
151	סיפור אמיתי מרטיט לב: מניין בטיסה ישירה האבא התגלה בחלום: "תגיד עליי קדיש"
152	תינוק עם שני ראשים נולד בהודו לא מזמן להלן תמונתו, הרופאים נלחמים על חייו
152	האיש בעל שני הראשים (שלמה המלך ואשמדאי)
153	~ סיפורי השגחה פרטית ~
153	הכל בהשגחה פרטית
153	גם כוס תה הוא בהשגחה
154	סיפור מרגש ותראו מה כוחה של התורה הקדושה וכמה רחום וחנן השם יתברך
154	סיפור מדהים על האדמו"ר מסטולין - כוחם של צדיקים
155	בזכות עזרה ליתומה זכות גדולה יש לאדם בפטירתו בזכות מצווה אחת של עזרה ליתומה
156	ברכת אליהו-נס שקרה אצל רבי דוד אבוחצירא
157	סיפור מרגש של השגחה פרטית שכתב לי חבר חובה לקרוא מאוד מחזק
158	סיפור אישי אמיתי מדהים על גלגול
158	סיפור שכתבה לי חברה כאן על בן משפחתה
158	המתנדב ב'הצלה', ביקש מאברך את מפתחות רכבו החונה בשבת ליד בית הכנסת, למקרה של קריאת הצלה • האברך היסס - ונתן • ואת מי הציל הגבאי?
159	סיפור נס ממש מרגש ומחזק
160	ספור נס אמיתי על איש שנתקע בתוך אחד המקררים שבמעבדה ולא הצליח לצאת
160	סיפור השגחה פרטית: "למה דווקא גרמניה?"
161	אין מקרה בעולם הכל בהשגחה פרטית מדויקת בצדק ויושר והכל לטובה
162	סיפור מדהים מרגש מאוד
162	סיפור מרגש שנבין כמה גדול השם
163	סיפור מרגש ומדהים על החייל דביר שנהרג בעופרת יצוקה
163	סיפור מרגש שאני ממליץ להכין ממחטה לפני שאתם קוראים
164	סיפור ממש מרגש לא יאומן כי יסופר על נס בזכות רחל אימנו
164	ברשת פנים לנגן עדין
165	מהו כוחה של צניעות של נערה צדיקה יהודיה בשם סוליקה
166	מאמר מדהים על הצניעות מאת הרב שך גדול הדור זצ"ל זכותו תגן עלינו מהאתר "כתר מלכות"
167	כמה חמור ללכת בלי כיסוי ראש ברשות הרבים ואף בבית
167	אשה שהיתה הולכת בגילוי ראש, והרב התרה בה והזהיר אותה על חומר הענין ולא הועיל
168	גילוי שיער בתוך הבית מפסקי ההלכה של הרב עובדיה יוסף זצ"ל
168	איגרת מהאדמו"ר אהרן ראטה זצ"ל [[פחדר פחדדים]]
168	"ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלוקים"
169	מדורי הגיהינום ואעתיק את דברי הראשית חכמה
169	סיפור התחזקות מהאדמו"ר הבבא סאלי זיע"א
170	סיפור מדהים של נס
170	נס של בחורה שהוכשה ע"י נחש אמש ואיך התהילים הצילו אותה
170	: "כח אמירת התהילים חותך (מזמר) המקטרגים ומגרש המזיקים
171	סיפור נס מדהים על עוצמת ספר התהילים מחייה מתים ממש
171	סיפור מצמרר מאוד ותגובתי אליו והוכחה לקיום גלגולים
172	סיפור מרגש שכתבה לי מישיה כאן בפרטי ממש מדהים
172	סיפור השגחה פרטית איך אתאיסטית חזרה בתשובה מספר ההוכחות
173	סיפור של כותבת כאן שכתבה לי שמוכיח לנו שיש עולם הבא
174	על האיסור ללכת למתקשרים
174	שמעו סיפור מדהים של השגחה פרטית שקרה לי בהרצאה הערב באור יהודה
174	(פירסמתי הסיפור ביום שקרה ביום 9 אוגוסט 2012 בשעה 14:00)
175	חוצץ מגול ממון, דברים שחל עליהם איסור גזל
175	עוד על הגזל שתבינו שמי שגזל בידו ולא משיבו
176	מאמר מדהים על נושא הגזל והתשובה .. מומלץ ביותר לכולם לקרוא !!

176	הבחור שמתגלים אליו "צדיקים מעולם האמת שהתבררו שהם שדים שמתחזים לצדיקים
177	וכך מסביר הרב יהודה פתייא צוק"ל עליהם באריכות איך לזהות כל המוזכר לעיל
178	קראו מה זה כוחו של צדיק - סיפור הנס של הבבא סאלי זצ"ל
178	נס מדהים של הבבא סאלי מקוראת כאן
179	סיפורי ניסים של הרב כדורי שתבינו מי היה הצדיק...זכותו יגן עלינו
179	מספר הרב מלכה:
179	עוד מוסיף הרב מלכה סיפור נס ששמע ממקור ראשון
179	הרב ממליץ: תהילים
179	קדושתו של הרב כדורי ומי הם צדיקי דורנו שיהיה לעילוי נשמתו ולחזרה בתשובה של כל עם ישראל
180	נפטרים מופיעים בתמונה מקבר הבבא סאלי בת דודה שלי שהייתה בקבר הבבא סאלי צילמה שם
180	עוד מספר ניסים של הרב כדורי מפי עדים שתבינו מה זה צדיק בדורנו !
180	נמני מספר:
181	ילד קטן שעלה לשידור:
181	ועוד אחד:
181	להלן חלק חשוב מאוד מאוד לדור האחרון לקוח מהספר נר לרגלי של הרב יעקב ישראל לוגסי שליט"א
182	ג. השגחה העליונה על כח הרע עד כמה ישלוט בעולם בכללות
182	ד. השגחה עליונה על כח הרע עד כמה ועל מי ישלוט בפרטות על כל יחיד ויחיד
182	ה. בדורות קודמים הוטלה עליהם ההתמודדות בריבוי חלק ה"עשה טוב", ובדורות האחרונים ההתמודדות היא בעיקר בחלק ה"סור מרע"
182	ו. בדורות הקודמים שתפקידם היה בהתמודדות בחלק ה"עשה טוב", היו להם כלים מתאימים לכך
183	ז. היום שעיקר ההתמודדות הוא ב"סור מרע", הרי ש"העשה טוב" שנצרך היום הלואי שיועיל לנו לסור מרע
183	ח. לכולם חלק בהתמודדות עם שער הנג'ין של הטומאה, אלא שיש שיצטרכו לירד ולהתמודד עד תחתיתו של שער זה, ויש בפחות מכך
183	ט. מהות שער החמישים של הטומאה היא מינות ואפיקורסות
184	י. אף שרואים אנו שעיקר הפיתוי הוא לעריות ותאוות, בעצם תכלית כח הרע בזה הוא להפיל במינות
184	יא. העריות הוא שוחד המעורר עיני חכמים לאופן ע"ז השפל והמטומטם ביותר
184	יב. ע"ז של בעל פעור החלה בדרך הזימה שהביאה לטמטום הפעור
185	יג. מחטא פעור שהגורם לו הוא העריות, יש לנו לשאת ק"ו לזמנינו כמה מסוכן העריות להביא למינות
185	יד. אנו בעיצומם של הימים שפחדו מהם התנאים הקדושים
185	טו. אמונה וקדושה תלויים זה בזה
187	טז. לעתיד כל אחד יחזה בשכינה כפי צוצם התמודדותו בקושי הנסינות שתקפו עליו
187	יז. נסינות העוני מהקשים שבנסינות האמונה
187	יח. עיקר נסיון האמונה הוא בעתות משבר
187	פרק יט - הנהגות אמונה למעשה
189	תגובה שלי למישהי שכעסה על הבוס שלה בעבודה:
190	להלן מאמר מדהים בנושא הכעס שחובה לקרוא
190	הלקט שלפנינו בא לקיים את עצת הגדולים, מתוך תפילה שיואלו הדברים להתגבר לפחות על חלק מהכעסים
190	פרק א': נזקי הכעס כעבודה זרה
190	הפסד חכמה וגדולה
191	איבוד הגוף
191	הזמנת דינים
192	גרימת עבירות נוספות
192	החטאת אחרים
192	פרק ב': דרכים להתגבר על הכעס
194	עכוב הכעס
195	ארץ ישראל
195	פרק ג': רווחי המתגבר
195	מחילת עוונות
195	ניצול ממיחה משונה
196	ניצול מרימה בקבר -
196	תפילתו נשמעת

196	מענישים את אויביו.....
196	חברים.....
196	פרק ד': שנאה.....
197	פרק ה': מריבה.....
197	כוחה של מחלוקת.....
197	נזקי הגוף.....
198	חורבן.....
199	איך עושים הטבת חלום למי שחלם חלום עגום?.....
200	ברית כרותה לשפתיים מקרה אמיתי שקרה לפני כשלושה חודשים בפייסבוק!.....
200	מיהם עשרת הצדיקים אשר בחייהם נכנסו לגן עדן?.....
200	למה יוסף נקרא יוסף הצדיק!!.....
200	יוסף הצדיק לאחיו בפרשת השבוע ויגש:.....
201	הקרמה - "צדיק" אמיתי.....
202	פרק א - איזהו חכם?!.....
203	פרק ב - אסון דורנו והפתרון להצלתו.....
204	פרק ג - הפתרון.....
205	פרק ד - וצדיק באמונתו יחיה.....
206	פרק ה - ה' צדיק יבחן".....
207	פרק ו - ב' סעיפים בעיקרי האמונה.....
208	פרק ז - נחיצות השלימות במידת האמונה ובטחון.....
210	ג. האמונה היא המידת ה"אחת" להתגדר בה.....
210	ד. "ואמונתך בלילות".....
210	ה. תיקון המידות תלוי אך ורק באמונה.....
211	ו. הנעלבין ואינם עולבין.....
211	ז. "כל מצוותיך אמונה".....
211	ח. היפלא מה' דבר.....
212	ט. כבוד הבריות.....
212	פרק ח - שכרו של הדבק בהשגחה.....
213	פרק ט - מידה כנגד מידה.....
215	שער האמונה.....
216	מהי אמונה?.....
216	למה אנשים מתפללים ולא נענים? מה לעשות שהתפילות יענו מעתה ואלייך?.....
216	חובה לקרוא שתבינו למה השם הוציא את עם ישראל ברחמים ממצרים.....
216	השער העשירי - הספירה הראשונה:.....
220	מהי הדרך הטובה ביותר לעבוד את השם יראת הרומומות ואהבה או יראת העונש?.....
220	עוד חידוש מדהים על הספירה השמינית ספירת הבינה שמכונה גם אמא עילאה מהספר שערי אורה.....
221	כמה חמור לומר הלל מתי שגדולי ישראל לא תיקנו קראו.....
222	מהו סוד הכרת האמור בתורה?.....
222	צריך כל אחד מישראל לברך בכל יום מאה ברכות.....
222	~ הוכחות להמצאות הכורא ~.....
222	קיומה של הנשמה באדם.....
222	מוות קליני.....
223	סיפורו המדהים של שרון נחשוני.....
225	גלגולי נשמות.....
225	ריגרסיה.....
226	התגלות הנפטר בחלום.....
227	הופעת אדם שכבר נפטר כבחיו.....
228	סיאנסים.....
228	התרוסקות ספינת האויר הבריטית R101.....

229	פרפר כחול
229	ישראל
229	הכרת הבורא מתוך תכונות הטבע
230	סדר מעיד על מתכנן
230	המוח האנושי
230	הקוונטים
230	פרופסור אנטוני פלו
231	גיל העולם והדינוזאורים
232	"תורת" האבולוציה
233	גיליתי חתימה של אלוקים בגוף האדם
234	מנסרת טיילור - עוד הוכחה לאמיתות התורה מגורם חיצוני
234	תמונות מדהימות של עוברים של פיל ודולפין..ועל זה רק נותר לומר מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂי ה' כִּלְמֵי בְּתַקְמָה עָשִׂיתָ.
235	סדר הדורות המקוצר
250	~ הוכחות לאמיתות התורה ~
250	מתן תורה
251	תגליות מדעיות
251	לוח השנה העברי
252	נדידת היבשות
252	כדור הארץ
252	ארכיאולוגיה
253	תיבת נח
253	יציאת מצרים
253	נבואות שהתגשמו
254	
254	חורבן האימפריה הבבלית
254	נבואות אירועי הגלות
255	נצחיות עם ישראל
255	מה משמעות הברכה שהכל נהיה בדברו ... חידוש שהשם יתברך שם לי בראש :
256	רזי הפרדס -סודות עצומים מהתורה שחושפים הוכחות מדהימות לאמיתות התורה מרזי הפשט רמו דרש וסוד "
260	הרכב אותיות ותיבות במקרא
264	נעמיק טיפה יותר
265	
266	הצופן התנכי
267	נרשום כעת מסודר וברור יותר : שיר השירים - סעיף תרסא
267	שיר השירים - סעיף תרסב
268	יש שישים ריבוא אותיות לתורה- ר"ת ישראל
270	במרכז ספר ויקרא מתקבל שם ה' בדילוג של 7 אותיות, ובתחילתם ובסופם של שאר הספרים נמצאת המילה "תורה" בדילוג קבוע של 49 אותיות
270	סיפורי נסים ונפלאות
270	להלן מעשה מדהים של נס נסתר, הסיפורים שאחריו הם על נסים גלויים
275	האמונה שהכל לטובה
279	סגולה להתקת הדינים
280	סיפורים - הרע שהביא לטוב
284	דרשות - אמונה ומצוות למה באנו לעולם?
284	שער האמונה
285	למה באנו לעולם
285	שלושה דברים
286	רבי אומר
289	תכלית בריאת האדם

289הספד שרה (לא להתחרט על המצוות)
290חשיבות קיום המצוות
291גרביים של מיליונר
291סוף דבר
293צוהר לאורחות החיים של החרדי
294זקן ופיאות - לשם מה?
295מדוע דוקא שחור?
295תערובת המינים - מדוע לא טוב
296ההתנגדות לצפייה בטלוויזיה וכדו'.
298ומי אחראי להתדרדרות המוסרית הנוראה של החברה, לדעת הנשיא האמריקני ?
300על דתיים ומתחזים
300ולגופה של שאלה, הכיצד יתכן שדתי ינהג שלא כראוי ?
301ההתייחסות לרפורמים
302עמידה בצפירה
302לאחר הקדמה קצרה זו, ניגש לענייננו
303האם הזהירות אינה מוגזמת ?
303עוד נשמה שבאה מעולם האמת -לימוד תורה בעולם עליון
304חשיבות חינוך הילדים בבתי ספר חרדים בלבד שלא סוטים מהדרך
304להשקיע בחינוך
304מדוע חויבנו להשתדל ?
307נרו של רבי חנינא בן דוסא
308השתדלות אסתר
309מעשה במקום אחד שהיה ערוד והיה מזיק את הבריות
309מי שרוצה להרוג את היצר הרע ?
309מה ההבדל בין יראה רגילה מהעונש ליראת הרוממות של חסידים וצדיקים גדולים ?
310מוסר - אגרת רבי שמשון מאוסטרופולי
311להלן דבריי קודש מחכם מנחם מנשה זצוק"ל קראו
317מקורות על איסור לשון הרע
317סוגי לשון הרע
317היתרים: תועלת
317על עצמו
318רשע
318לשון הרע בתנ"ך
318לשון הרע בעיני חז"ל
319מהלכות חשובה להחיד"א זיע"א
323מדוע יש מחשבות רעות ?
325"דרך התשובה להירהור ומעשה"
325"אביגיל תיקונה על ידי אבישג"
325"במידה שאדם מודד בה מודדין לו"
325"מידה כנגד מידה"
325"אז מה עושים עם המחשבות"
326האם זה נכון שמי שגר בארץ ישראל נמחלים לו כל עוונותיו? ומה הסוד של כך ?
326למה קשה לנו לשוב בתשובה ? מי אשם ? ואיך מתקנים מאמר חובה
327שנבין כמה חשוב להתקרב לצדיקים ולהתרחק מהתועים וטועים
327מה יהיה בקרוב (בגאולה הקרובה ב"ה אמן) עם מי שרק מתחיל לחזור בתשובה ? נשאלתי ולהלן תשובתי :
328מאמר חשוב שיכול להציל את חייכם וחי בני משפחותיכם ממש !
328חידוש מדהים שהשם שם לי בראש קראו עד הסוף
328"מצות תוכחה
330מהיכן ההוכחה שמי שלא מוכיח נתפס בעוון של החוטא

- 331 האם השם רוצה שנפחד ממנו ונירא ממנו ?
- 331 על צדיקיהו המלך שלא הזהיר את עם ישראל מנביאי השקר.
- 332 ומהיכן החובה על כל יהודי להזהיר את אחינו הטועים מהכתות שמטעות אותם כמו הכת של ל דתיים מחפפים כשיטה.
- 333 מה עומד לקרות בקרוב בגאולה הקרובה לפי הנביאים ? ריכוז הנבואות- חובה לקרוא שנרע למה לצפות:
- 335 סיפור זה מהגמרא הוא גם סיפור על החובה להכיר טובה שהשם יתברך מגלה רצונו מעט.
- 336 מתי חייבים ללמד חובה ולא לחוס ?
- 336 "ואל תתחבר לרשע" (אבות פ"א מ"ז).
- 337 עוד על האיסור מהתורה להתחבר לרשעים.
- 338 והירות בדיבור.
- 340 האר"י הקדוש מסביר למה הקליפות והטומאה מנסים להחטיא את בני האדם.
- 341 "וּמִשְׁלֵם לְשִׁנְאָיו אֵל פְּנֵיו לְהִצְבִּידוֹ לֹא יִצְחַר לְשִׁנְאָו אֵל פְּנֵיו יְשֻׁלֵּם לוֹ".
- 341 שתבינו מה זה העונש של גיהנום בקצרה למי שלא מתכוון לחזור בתשובה שלימה שבוודאי יורש בגיהנום.
- 341 רוצים להנצל בגוג ומגוג הקרבה ממש ? קראו איך להינצל.
- 342 אדם שהוא אוהב הוא שוכח הרע תמיד וסולח לכן נבראה השכחה שכן אין צדיק שיעשה טוב ולא יחטא.
- 342 חידוש תורה מעניין שהשם יתברך שם לי על שכחה וזיכרון של דברי תורה שלומדים ושיטה מעולה לזכור הלימוד.
- 343 מאמר מרתק על הגאולה הקרובה שמוכיח שחז"ל והתורה הקדושה חזו את אשר יקרה בפרצות ת"ח ות"ט לאלף השישי שהייתה כפולין וליטא.
- 345 אחד מסימני הגאולה כתוב בסוף מסכת סוטה פני הדור כפני הכלב.
- 346 חידוש יפה.
- 346 קראו מה אומר השם שיעשה למי שלא חזר בתשובה:
- 347 על המצווה לאהוב את אחינו כדור יתום זה.
- 348 תלמוד בבלי מסכת ברכות דף נח עמוד א.
- 348 סיפור מעשה רב:
- 349 "הוי דן כל אדם לכף זכות".
- 349 מצמרר ! התעמקו והפנימו. המסר הגדול הוא: לא כל מה שאתם רואים בחיים אתם באמת מבינים, חובה לדרון לכף זכות!
- 349 משנה אבות:
- 350 א,ו פרקי אבות: ".....; והוי דן את כל האדם לכף זכות".
- 350 "טוב לי תורת פיך מאלפי זקב וְנֶכֶסְךָ". "תהילים קיט".
- 351 האם מותר לשחק פוקר לפי התורה ? או משחקי מזל? שאלות עליהן משיב הגאון הרב בן-ציון מוצאפי שליט"א.
- 351 מה ראתה חוה לחטוא בחטא עץ הדעת טוב ורע ? וכיצד גם אנו נופלים באותו חטא בדורנו ?
- 351 הגמרא: (בבא מציעא נח): "כל היורדין לגיהנום עולים חוץ משלשה שיורדין ואין עולין.....
- 351 פה נדבר קצת מפגם החטא וענשו.
- 354 על חבוט הקבר ולמה אדם חוטא ויצר הרע לפעמים כבעל הבית על הארם מובילו לחטוא חובה לקרוא סודות עצומים.
- 355 איך נמנע שינעלו בפנינו שערי התשובה ?
- 356 איך אתם מבטיחים שיהיה לכם חלק לעולם הבא ?
- 357 תראו מה השם אומר למי שלא ידרוש אותו מה הוא יעשה ביום הדין הקרוב:
- 357 האדם צריך לחשוב בכל יום ויום על סופו.
- 358 אמרו חז"ל ואל תתחבר לרשע.
- 359 הידעתם שאתם חושבים על השם יתברך נכנסים בכם חלקי נשמה שלא היו בכם קודם ?
- 359 הידעתם ? שאתם קוראים שמע ישראל דמיינו בליבכם שאתם מומתים על קידוש השם.
- 359 איך ניתן להגיע ליראת החטא ?
- 360 מהי הדרך הנכונה לעבוד את השם יתברך ואיך מקרבים רחוקים ?
- 361 "מסיר אוננו משמוע תורה גם תפילתו תועבה" (משלי כח, ט) מה הפירוש ? (שלי לעניות דעתי).
- 361 מה קרה לראשי העם על שלא מיחו בבני אדם.
- 361 רוצים להיות זכאים בדן בראש השנה וכיפור ?
- 361 צדיק אוכל לשובע נפשו ובטן רשעים תחסר.
- 361 בבא"ח דרושים (פר' ויקהל) כתב חז"ל: "צדיק אוכל לשובע נפשו ובטן רשעים תחסר", והיינו דמילוי רשעים רי"ש שי"ן.
- 361 עי"ן יו"ד מ"ם הוא מספר ת"ף כמניין פלונית (א"ה היא לילי"ת). נמצא פלונית היא בטן רשעים, כי מילוי של האות הוא.
- 361 בטן שלו, וכיין שאוכל לשובע נפשו, אין לפלונית מזון והגאה במה ששייך לנפש עכל"ק.
- 361 מהו סוד ההתחזקות למי שקשה להתחזק.

- 361....."קשה תרבות רעה בתוך ביתו של אדם יותר ממלחמת גוג ומגוג" כך אמרו חז"ל ואיזה היא תרבות רעה?
- 362.....סגולה מדהימה לכל הישועות מישהי בדקה ועבר לה להלן מכתבה.....
- 362.....תפילה עתיקה לבחור ירא שמים שרוצה שתזדמן לו כלה הגונה.....
- 362.....שאלה: האם זיווגו של כל אדם נקבע מן השמים כגזירה?
- 363.....הפלוס של גרושה או אלמנה עם ילדים בשידוכים?
- 363.....קראו מהשולחן ערוך כמה חמור לגבר להביט בנשים.....
- 363.....למה רוב הנשים והגברים החילוניים מסורתיים וחלק ניכר מהדתיים המחפפים בוגדים בכני זוגם.....
- 364.....על מעלת הצניעות והענווה יבוא פסוק זה שמדבר על שאול המלך...:
- 364.....מיהם בני ה-9 מידות שמדבר עליהם הפלא יועץ והגמרא? להלן הפירוט:
- 365.....תיקון מהחכם יהודה פתייא זצ"ל לאיש שבא על נידה ואשת איש (כלתו).....
- 365.....חובה לקרוא פתרון מדהים לצרות: מהחיד"א הקדוש והזוהר הקדוש: "מוֹסֵר פְּשׁוּם הַקְּטָרֶת,....."
- 365.....מספר סודות מדהימים מהרמח"ל הקדוש.....
- 366....."ענין קריאת התורה על פי תורת הסוד מהרמח"ל הקדוש זצ"ל:
- 366.....מי ששומר שבת כהלכתה !! נמחלים לו כל העוונות !!!
- 366.....הזוהר מסביר על זיווגים וזה כמובן מתאים לגבר ואשה וזה לשון הזוהר הקדוש:
- 367.....גורמי עיכוב במציאת זיווג - מתוך סיפרו החדש של הרב זמיר כהן "מפתחות לחיים".....
- 367.....גורם אפשרי א'.....
- 367.....גורם אפשרי ב'.....
- 370.....מציאת הזיווג.....
- 370.....זיווג מהפלא יועץ:
- 371....."מהשם אישה לאיש צנועה לצדיק פרוצה לרשע" מהגמרא.....
- 371.....למה אשה צריכה להתחתן רק עם בן תורה?
- 372.....שאלה חשובה שנשאלתי.....
- 372.....למה זיווג מתעכב למי שחילונית דתילוניית או מסורתית לפי הקבלה והסוד?
- 373.....קראו תשובות הרב הגדול גדול הדור הגאון הפוסק בן ציון מוצפי שליט"א בנושא.....
- 374.....קבלה מעשית.....
- 374.....הסיכון הגדול בקבלה-מעשית, וכמה יש להיזהר לא ללכת לכל מיני מקובלים שמשתמשים בקבלה מעשית !!
- 375.....רק תשובה באמת גואלת מהסיטרא אחרא ומביאה הזיווג.....
- 375.....תגובה שלי למגיבה לכתבה שלעיל.....
- 375.....אף הקב"ה אינו מסתכל ברשע.....
- 376.....טעמי האיסור להסתכל בפני רשע.....
- 377.....עין הרע.....
- 378.....שאלה לגבי עין הרע. אם דבר זה קיים באמת.....
- 379.....תחבולות היצר הרע, קטע אדיר מתוך הספר חובות הלבבות !
- 380.....וכאן מאמר חשוב בעניין תחבולות היצר הרע.....
- 380.....תחבולות היצר הרע וכיצד להנצל ממנו -מאמר חשוב.....
- 380.....היצר הרע ותחבולותיו וכיצד לנצחו ולהינצל מתחבולותיו.....
- 383.....דברים כאלה וכיצד בהם יחפוץ היצר להביא ספק בלבך, כדי להאבידך ולהכחידך.....
- 388.....מה זה טוב? ומה זה רע? והוכחה שהבורא הוא כולו טוב ומטיב.....
- 388.....ומהו המכנה המשותף הזה שעלינו לשאוף להיות בו יחד עם הבורא?
- 389.....למה כולנו עוברים ייסורים וניסיונות בלי הפסקה לעיתים וכמה יש עלינו לשמוח על כך.....
- 389.....למה חשוב שיש ייסורים בעולם וכיצד זה עוזר לנו ליהנות מהחיים? ומהי הדרך ליהנות מהחיים יותר ולקבל מהשם יותר.....
- 390.....כולנו עוברים מירוקים וייסורים וניסיונות משמים להכין אותנו לגאולה השלימה.....
- 391.....למה באים ייסורים על האדם?מה השם רוצה מאיתנו?מהי יהדות באמת לפי תורת הסוד?
- 392.....זאת שאלה למאמר זה שכתבה לי קוראת של המאמר הזה.....
- 392.....חידוש תורה שעלה לי, על הייסורים למען ליישר אורחותיו של חוטא הם סביב המילים הבאות:.....
- 393.....משלי 23: "פי גר - מַצְנָה, תוֹרָה - אור, וְדָרֶךְ חַיִּים - תּוֹכַחַת מוֹסֵר". פירוש מדהים לפסוק מדהים.....
- 394.....כך קרא לרשעים המסיתים ומדיחים שנלחמים בלומדי התורה ובשם יתברך וכל שותפיהם.....
- 394....."ב שְׁמַעו שְׁמַיִם וְהַאֲזִינוּ אָרֶץ כִּי יְהוָה דָּבַר בְּנֵים גְּדֹלָתִי וְרוֹמְמָתִי וְהֵם פָּשְׁעוּ בִּי....."

- 394..... נבואה: מי שעוזב את השם יכלה מהעולם נגזר עליו מיתה !!! תעשו תשובה ותנצלו !!!
- 394..... פרשת כי תבוא - שנדע מה השם רוצה מאתנו ומה יקרה למי שלא מתכוון לשמור את כל המצוות
- 396..... מה כוחה של התשובה ולימוד תורה לעומת מה חמור עונשו של מי שמת בלא תשובה
- 398..... האם יש רשעים בדורנו ? מה דין החילוניים ? מהי הזכות של להחזיר בתשובה ?
- 399..... מהי ההגדרה של תינוק שנשבה.....
- 400..... "מסיר אזנו משמוע תורה גם תפילתו תועבה" (משלי כח, ט) מה הפירוש ? (שלי לעניות דעתי)
- 400..... סיפור מאת הרב ניסים יגן על אשה בשם חנה שבעלה היה ממציא לה תירוצים.....
- 400..... מה גילה המלאך למרן הבית יוסף ?
- 400..... האסון בפטירת צדיקים חובה לקרוא.....
- 401..... מפני הרעה נאסף הצדיק
- 401..... "אָבִי אָבִי רָבֵב יִשְׂרָאֵל וּפְרָשִׁיו" כך זעק בנו של מר"ן הרב יצחק יוסף ביום פטירתו של אביו ... מה המשמעות ?
- 402..... נס תחיית המתים של הגאון רבי עובדיה יוסף זצ"ל / מעלת לומדי התורה לפני בורא כל העולמים.....
- 403..... זיכוי הרבים - מדרשת הרב הגאון הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, שיהיה הלימוד לעילוי נשמת הצדיק זיע"א.....
- 404..... סיפור מרגש מחברה כאן שכתבנו מי זה מר"ן הצדיק רבינו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל - קודש קודשים.....
- 404..... רוצים להתעשר ? גשמית ורוחנית ?
- 404..... סיפור מחזק על האוטיסטית שגילתה מתי גלעד שליט ישותה.....
- 404..... תקשור עם הילדה, בתיה, פגועת המוח :
- 404..... מכתב שפרסמתי לכם בעבר ולהלן תגובה של אמא של אנאל האוטיסטית קראו עד הסוף :
- 405..... למען תבינו מהי מעלת זיכוי הרבים אני מצטט מילה במילה על מעלת זיכוי הרבים בשיחות עם גליה האוטיאסטית.....
- 406..... מכתב שקיבלתי ממפיצה של "ספר-ההוכחות" תראו איך חלוקת ספר ההוכחות מצילה חיים ממש.....
- 406..... מעלת זיכוי הרבים : "נשאלתי שאלה: " ערן, כספי מעשר לזיכוי הרבים בספר שלך(ספר ההוכחות) - תופס ?
- 407..... סוד גדול מגלה לנו הרב על "מדריגת האדם"
- 408..... סיפור מדהים שכתב לי חבר כאן על נס אישי תקראו
- 408..... מוכה הרבים מובטח הוא שהוא בן העולם הבא אם זיכה לשם שמיים.....
- 408..... ***זכות מוכה הרבים***
- 408..... או לאור שכך עלינו לרדוף אחר מצווה זאת אומר הזוהר הקדוש כמו שאנו רודפים חיים ממש ! !
- 408..... מהו שכרו של מוכה הרבים ?
- 408..... על חובת זיכוי הרבים והעונש שנענשים הצדיקים שיכלו לזכות ולא מזכים את הרבים קראו מדבריו של הרב אורי זוהר :
- 409..... ~ מעלת מוכה הרבים ~
- 409..... מעלת זיכוי הרבים מאמר מרתק : בס"ד, מתוך אתר "רבי" זיכוי רבים.....
- 412..... הוכחה מדהימה לגלגול נשמות סיפורו של חברי אבי דהן שמצא שהוא גלגול של האדמו"ר רבי מנחם מנדל טברסקי.....
- 413..... רמז לגלגולי הנשמות מפסוקי התורה.....
- 413..... להלן המאמר משער הגלגולים שאני ממליץ לכל כדי להבין את תכלית בריאתנו.....
- 413..... הוכחה שיש בורא לעולם והתורה אמת ושיש עולם הבא ושאלו נשמות ולא גוף אלא נשמה.....
- 414..... סיפור על נס גלוי ותגובתי שכתבנו שיש עולם הבא יש חיים לאחר המוות.....
- 414..... סיפור מרגש מהשואה איזה מסירות נפש עשו הצדיקים הללו לשמור מצוות.....
- 414..... שואת יהודי ארה"ב בפתח ? חס ושלום ? קראו...מהי הסיבה לשואה ? האם יש חשש לשואה שנייה ?
- 414..... ראש ישיבת בריסק : "כפי שראיתי, עכשיו זה כמו בימים שלפני השואה.....
- 416..... שם השטן רמוז בשם היטלר...להלן ההסבר.....
- 416..... מי היה דון יצחק אברבנאל שניבא לפני יותר מ-430 שנה קודם את אחת ממלחמות גוג ומגוג
- 417..... האם גוג ומגוג הייתה בשואה ?
- 417..... השארת הנפש - דיבוק מאת: הרב יוסף גבאי.....
- 419..... פתיחה לספר הקבלה של המקובל האלוזי רבי אברהם אבולעפיא זצוק"ל ספר חיי העולם הבא
- 420..... פרדי ג'קסון תמונת רוח הרפאים הכי טובה שנתפסה במצלמות - משנת 1919.....
- 421..... להלן כתבה על גויים מפורסמים שנראה לכאורה שמצאו גלגולים קודמים שלהם.....
- 422..... רוח המת מתוודה על עונו מעשה מר' אברהם יהושע העשיל.....
- 423..... זעקת הרוח.....
- 424..... נפטר מגלה לרבי משה איסרליש
- 424..... מעשה המפקיד שאיבד את כספו לנפטר מתוך הספר : נשמת ישראל

- 424..... העשיר הקמצן והרבי סיפור מחזק מתוך הספר: נשמת ישראל לרב ישראל קלפהולץ זצ"ל
- 425..... למה אסור לבזות גוי בפניו של מי שנתגייר או בנו או בן בנו עד עשר דורות?
- 425..... החמאס מודים על האמת שאם נחזור בתשובה ונשמור על מצוות הבורא ייטב לנו והם יפסידו
- 425..... , תראו מה גדול פילוספי יוון שהתגייר בסוף אריסטו כתב על היהדות.....
- 426..... סיפור מרגש ומרתק מפיו של הגאון ר' אהרון פולק ממרביצי התורה של מנצ'סטר
- 426..... היתרון שבחסרון – סיפור מרגש עם מוסר השכל על דלי סדוק.....
- 426..... לכל אחד מאיתנו יש חסרונות המיוחדים לו.....
- 427..... מה שכרו של מי שהחזיר יהודי אחד בתשובה?
- 427..... תראו מה זה יהודי ..אפילו הריקנים שבך מלאים מצוות כרימון.....
- 427..... ההבדל בין שכרם של יהודים לבין שכרם של גויים לעולם הבא.....
- 428..... סגירת מעגל מרגשת במיוחד
- 429..... סיפור מדהים על סיאנסיס שעשו חברה בבסיס חיל האוויר ומה גילו להם הרוחות.....
- 431..... הודעה שקיבלתי בקשר למוות הקליני.....
- 431..... עוד מישהי שביקרה בעולם האמת להלן אימייל שקיבלתי ממישהי שעברה מוות קליני.....
- 431..... סיפורה של גב' מ. שחוותה מוות קליני.....
- 434..... סיפור המוות הקליני של לאה חיה.....
- 436..... מוות קליני של שרון פרטוש שמספר שהוכח לו שיש עולם הבא
- 436..... להלן סיפור של מוות קליני שכתבה לי חברה בפייסבוק שהיא עברה
- 436..... סיפורה של חברה בפייסבוק של מותה הקליני והחוויה מחוץ לגוף שראתה את עצמה מחוץ לגוף
- 437..... סיפור מחזק שסיפר לי מת קליני שחזר לחיים וחווה חוויה חזק גופית פגש בנפטרי.....
- 438..... עדותה של הגב' רונה שיינפלד על מת קליני שהכירה:
- 438..... לפניכם עדיות מדהימות של אנשים שהיו בעולם האמת וחזרו לספר לנו:
- 440..... מתה קלינית מוסרת ד"ש -ומספרת ששיעור תורה שארגנה יוצר יהלומים בשמיים
- 440..... להלן עוד סיפור מרגש שכתבה לי מגיבה שהייתה בשיעור שלי בפתח תקווה.....
- 441..... המאמר הבא מיו"ר הידברות הרב זמיר כהן שליט"א לקוח מספרו ארץ ציון והציונות
- 442..... "היש להעדיף את פלשתינה או את ארגנטינה?"
- 442..... יום העצמאות.....
- 443..... והרי ציטוט מתוך מכתבו של החכם התימני דוד יצחק, ממחנה עין-שמר:
- 447..... גיוס בני הישיבות לצבא
- 449..... התקשורת והחרדים.....
- 451..... אלימות חרדית. האמנם?
- 451..... ועדיין, מדוע אם כן משלמים תלמידי האוניברסיטאות שכר לימוד גבוה מאד, יחסית לתלמידי הישיבות?
- 454..... השקפה נכונה על פי היהדות וראיות לה מגדולי ישראל.....
- 457..... ישיבת ארץ ישראל-ברכה או קללה?
- 457..... ישיבת ארץ ישראל לעובדי עבירה- איסור מן התורה.....
- 458..... הכנסת עצמו לסכנה כדי לקיים מצוות ישוב ארץ ישראל.....
- 458..... לאחר שבררנו את היסודות הנצרכים הנ"ל נעמוד על מהותה של התנועה הציונית ומטרותיה ונוכל לראות מה יחס התורה לתנועה זו.....
- 459..... תמיכת רבנים בתנועה הציונית והצטרפותם אליה.....
- 460..... חקרו וראו שהתורה אמת ואין דרך טובה יותר לחיות את חיי העולם הזה! ..!
- 460..... זו תשובה נוספת שנתתי.....
- 460..... הדרך היחידה להלחם ביצר הרע היא ידע ! וידע זה כוח וזה מה שהספר שלי נותן לקורא ידע !
- 461..... האם מצווה להציל את אחינו החילוניים מסורתיים ודתיים מחפפים ולקרבתם לתורה ועד כמה חייבים למסור נפש וכסף?
- 462..... כך השיבו באתר הלכה יומית על פי פסקי מר"ן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל בענייני אינטרנט
- 462..... קריאה וראיית דברים האסורים.....
- 462..... חידוש תורה שהשם שם לי בראש.....
- 462..... החיבור לאינטרנט מבלי לצפות בדברים רעים.....
- 462..... אינטרנט מסונן.....
- 463..... תשובת הרב יעקב ששון שליט"א
- 463..... נתינת צדקה במקום פיקוח נפש בוכוז יותר מחומש במקום פיקוח נפש.....

463..... חידוש יפה שכתב לי צדיק בשם רפי אמסלם

463..... חידוש תורה שהשם שם לי בראש.....

465..... לשון הגמרא שקוראת לאדם זה רשע שהכניס את עצמו לניסיון.....

465..... סיפור העני מצפת שתראו כמה קרוב השם לתפילת העני.....

466..... רוחות מספרות: על דיבוקים ועיבורי נשמות.....

467..... המגיד מקודניץ מגרש דיבוק.....

467..... דוגמה של עיבור - נשמות נדב ואביהוא התעברו בפניחס.....

468..... הדיבוק בהיסטוריה היהודית.....

468..... הדיבוק: "אכילתו שקולה כקרבתו".....

469..... תיקון נשמות אצל הגאון החסיד מוילנא.....

469..... החזיר הסתובב ברחוב ושר "לכה דורי".....

469..... הדיבוק שנכנס באשה שהפריעה לבעלה ללמוד.....

471..... כשסבא של הרב בצרי התעסק ברוחו של שבתאי צבי.....

471..... תיעוד נדיר של הוצאת דיבוק על ידי הגה"ק רבי אליהו גוטמכער זיע"א בשנת תרל"ג.....

472..... הדוגמנית איריס ארגמן שמתה מוות קליני.....

473..... מצוות השבת אבידה והשבת נשמות שאבדו לאבינו שבשמים.....

474..... ~ תגובות קוראים של ספר ההוכחות 1 ~.....

474..... להלן הוכחות לכך שעם ישראל עושים תשובה ומתחזקים להלן תגובות שקיבלנו לספר ההוכחות הראשון:.....

508..... ~ ספר זה מוקדש בהוקרה ובהערכה רבה ~.....

בס"ד

בוזר הקדוש פרשת "תרומה" כתב רבי שמעון בר יוחאי זיע"א:

"מזכה הרבים חקוק הוא

בכתרו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא,

וכל המזיקים כולם, אינם יכולים להזיק לו!"

ולאחר פטירתו מן העולם, אינו נוהל רק גן עדן,

אלא יושב הוא בהיכלו של מלך מלכי המלכים

הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו.

אני שמח לבשר ש"ספר-ההוכחות" 2 עבר עריכה של
הרב הגאון הרב בניהו אבא שאול שליט"א
(אחיין של הרב גדול הדור הגאון בן ציון אבא שאול
זצוק"ל והרב בניהו ידען גאון בקיא ומפולפל כמו דודו !!)



הרב אמר שבכה כמה פעמיים במהלך עריכתו של ההוכחות-2
והתרגש ממנו רבות ואמר שספר זה חיזק גם אותו !!
והמליץ עליו בחום רב ואמר שזה ספר חובה בכל בית בישראל

דברי ברכה והסכמה

דברי ברכה והסכמה לספר ההוכחות מהרב הגאון המקובל הרב בניהו אבא שאול שליט"א

ישתבח הבורא ויתעלה היוצר בדברי התורה הקדושה ובדברי אלוקים חיים המשמחים כנתינתם מסיני. כשהובא לפני הגיליונות מהספרים החשובים והנפלאים, "ספר-ההוכחות", המוכיח לאמיתות התורה הקדושה ודברי חכמים ודברי סופרים אשר המחבר היקר הי"ו מסר נפשו עליה, ליקטם, ליקוטי בתר ליקוטי, מגדולי ומאורי הדורות, זיע"א ויבדלו לחיים טובים שליט"א, בשפה ברורה בהירה ונעימה.

ידידנו הנעלה מרביץ תורה לעדה קדושה, ומזכה הרבים בשיעוריו הרבים, אשר רבים השיב מעוון ונודע בשערים לתהילה, רבי ערן בן עזרא, ה"אֹהֵב אֶת הַפְּרִיזוֹת וּמְקַרְבֵּן לַתּוֹרָה" – (אבות א', י"ב).

עיינתי כמסת הפנאי בדבריו היקרים, המסולאים בפז, המחזקים ביותר, כל המעיין בדברים וניכרין דברי אמת, בדברים היוצאים מן הלב והנכנסים אל ללב, ויצאתי ממנהגי, אשר איני נותן הסכמה בשום אופן, -מכמה טעמים, ובפרט שאיני ראוי לזה כלל וכלל.

ולא נצרכה אלא לברכה - דמְצִנָּה לְהַבִּיא מִן הַקְּדוּשָׁה (עיינ תמיד כה: עירובין סח ועוד) על דברי התורה ודברי המוסר- המבוססים ע"פ דעת רבותינו הקדושים ע"ה, - וע"פ המסורת בתורתנו הקדושה וחכמי דורות-ואשר ידוע והוחזק שהביא חיזוק גדול בספריו החשובים. וידוע שארבעה צריכים חיזוק(עיינ ברכות לב:) ובפרט בדור הזה שכולו זכאי (סנהדרין צ"ח) ע"י התורה שהיא אור המאירה לאדם (עיינ מדבר רבה י"ב) באור תורה אור מחייהו (כתובות קיא:) באורה זו תורה (מגילה טז:) ועשה מודיעין לתורה (עירובין נד, ב:) בנשיאה ונתינה במלחמתה של תורה (מגילה שם)

ולא נותר לי לברך אלא בזכות אבותיי הקדושים אבי מורי ורבי עטרת ראשי שליט"א, שימשיך לזכות הרבים בחן שפתותיו ששונים, ולקרב ולחזק את אחינו בתורה הקדושה ויראת שמיים ולהפיץ חדושי תורה ברבים. ונזכה לקבל פני משיח צדקיננו, בגאולה שלימה, בבניין בית המקדש לאקמא שכונתא מעפרא.

הכותב וחותם לכבוד השכינה הקדושה והתורה הקדושה וחכמי התורה.
הצעיר באלפי ישראל : בניהו בלאמו"ר הגאון חכם יצחק שליט"א אבא שאול

הסכמות/המלצות לספר ההוכחות שיש בורא לעולם והתורה אמת

1. ספר זה קיבל הסכמתו של הרב הקדוש ובעל החסד החכם רבי אליהו לוי שליט"א, שהמליץ בחום רב שכל יהודי יקרא בספר זה ויחזק את יראת השמיים שבו והידיעות שכל תורת משה אמת בבחינת וידעת היום והשבות אל לבבך.)ראו בנוסף מכתב הסכמה בעמוד הבא(ניתן היום 1-16-12 למנינם. כ"ד בטבת תשע"ב.
2. ספר זה קיבל את המלצתו החמה של אבי מורי אליהו בן עזרא שליט"א.
3. הספר קיבל את המלצתם של הרבנים הבאים:
 - א. הרב רחמים וייס שליט"א שהמליץ בחום וקרא להוציא כמה שיותר מהר את הספר ולהפיצו שכן יש בו חומר שרצוי שכולם ידעו ויתקרבו לשם.
 - ב. הרב רביד נגר שליט"א שהמליץ לקוראיו באתרו לקרוא את ספר ההוכחות כך כתב: "חומר נוסף תוכלו למצוא בספר ההוכחות של עו"ד ערן בן עזרא מומלץ בחום". "ספר ההוכחות" הוא ספר נפלא, מתאים בעיקר למי שלא מאמין בא-לוהים וזקוק - - להוכחות מדעיות ואו לוגיות, אני מכיר את ערן, פגשתי אותו, שוחחתי עמו בפלאפון, הוא אדם חכם ונבון ושווה לקרוא את הספר הנפלא שלו."
 - ג. הרב בן נון יוחנן שליט"א שאמר: " בס"ד, יום מבורך לך ערן יקר! התרשמתי עמוקות מפועלך לאורך ולרוחב. למרות הקידמה במדיה, ישנו ציבור לא מבוטל שרצוי שיקרא, את מה שכתבת להפליא, אשמח להפיץ בשיעורי התורה לזיכוי הרבים, מספר עותקים, בטוחני שזכותך גדולה בשמים בקירוב לבבות לאבינו שבשמים. הנני לחזק את ידיך להמשיך להגדיל תורה ולהאדירה, נזכה כולנו לגאולה במהרה ברחמים מרובים-אמן סלה! !בברכה! הרב בן- נון יוחנן" ובהמשך כתב כבוד הרב למחבר: " ערן נכבדי! הצלחת לרגש אותי, אני שולח את ברכתי להצלחה מרובה, למהדורה הרביעית, יפוצו מעיינותיך חוצה והיית לגאון ולתפארת! ברכת חזק וברוך - תזכה לשנים רבות נעימות וטובות! ! בברכה! הרב בן נון יוחנן"

- ד. הרב דן מחבר שליט"א כתב: "גם אני זכיתי לקבל להפצה את הספר הגדול בכמות ובאיכות "ההוכחות" מי שעדיין לא זכה לקבל מספר עותקים הוא לא מבין מה בעצם הוא מפסיד נסו והיווכחו. גם אני לא ידעתי ממנו עד אשר מששתי את דפיו, מילותיו ודבריו המאלפים. חבל על הדיבורים צרו באופן בהול ומייד קשר עם ערן ואז תבינו כמה מדובר"
- ה. הרב אריה (אריק) לנדאו שליט"א מרצה בכיר בארגון הידברות כתב: "קראתי בספר ההוכחות בשבת. איזו מסירות נפש מבהילה ה' ישלם לך כגמולך "
- ו. הרב ז.ס. ממושב אחיהוד: "לכבוד ערן בן עזרא, שלום רב! אבי שיחיה הרב ז. ס. ממושב אחיהוד התאשפו בבית חולים בנהריה לניתוח בתאריך 31.1.2012 וראה את ספרך ההוכחות והתלהב ממנו. כשהגעתי לבקר הוא הפנה את תשומת לבי לספר שנמצא בבית הכנסת בבית החולים. אני ראיתי ונדלקתי. אני מבקש בזאת אם תוכל לשלוח לאבי את הספר ואם צריך להעביר תשלום נעביר בהתאם. כתובת אבי: הרב ז. ס. . . א. ס 2.2.12 "

*

AM 4:24, 10/28/13 מכתב המלצה חם לספר ההוכחות מרב חשוב בנהריה שקיבלתי בפקס השבוע מראש הישיבה בנהריה הרב ריבון משה שליט"א שמשבח ומהלל את ספר ההוכחות וזה עיקר תוכנו:

"בס"ד כ בחשון תשע"ד

ל-בן עזרא ערן שלום רב,

אחדשה"ט יישר כח על הספר הנפלא(ספר ההוכחות), נא לראות "בהארות" הבאות צחצוח קל ליהלום הנפלא. (וכאן הרב הפנה אותנו לטעויות בהקלדה ותיקוני כתיב חסרים וכו'..)

אבקש את קשריך כדי לשלוח לנו 500 ספרים להיות שותפים בזיכוי הרבים החשוב הזה .

מוקירכם

הרב ריבון משה שליט"א

(נהריה- ראש בית המדרש/ישיבה/כולל לאברכים)

*

הסכמה

ברכה מיוחדת לעו"ד ערן בן עזרא הי"ו

מוקיר ורחים רבנן, עוסק בצורכי ציבור באמונה שלא על מנת לקבל פרס.

מזכה את הרבים ומשיב את אחינו בני ישראל לאביהם שבשמיים ולעבודת השם יתברך.

יושב ימים ולילות על מנת ללמוד וללמד ולזכות את הרבים ולהפיץ את תורת השם.

יהי רצון שיהיה חבור זה ועוד חיבורים אחרים שכתב והוציא לאור, בסייעתא דשמיא יהיו לטובה

ולברכה, לששון ולשמחה ויצליח בכל מעשה ידיו. שהשם ימלא כל משאלות ליבו לטובה באושר

ועושר וכל טוב ובכל אשר יפנה יצליח וירוויח.

" יברכך ד' וישמרך יאר ד' פניו אליך ויחונך, ישא ד' פניו אליך וישם לך שלום".

, בברכת התורה,

הרב אליהו לוי שליט"א

*

המלצה לספר ההוכחות מרבי ניר אבוג'אן מהסרט חותם האמת

שחיזק אלפים " ערן היקר אהוב נפשי השם ישמרך

מאחל לך חודש טוב ומבורך ולזיווג טוב והגון בקרוב תדע לך אח יקר שאני אוהב אותך בלב ונפש מעריך את עבודת - הקודש שאתה עושה חזק וברוך את יקר...תודה רבה שזיכית אותי להגיע לשלומי איתך ביחד הייתה לי הזכות ותודה לך - על כך . אתה בנימי נפשי מחזק אותך שלא תגוח בעולם הזה ותמשיך להפיץ את ספר ההוכחות ואני אישית עד למקרים רבים שאנשים רבים קנו/קיבלו וחזרו מכך בתשובה שלמה קרי/ שבת תפילין ציצית טהרת המשפחה תהילים לימוד התורה ועוד.... ואני עד אישית מקרוב לכל אלה חזק ואמץ ואל תחת כי עמך ה' אלוקיך בכל אשר תלך. אוהב אותך אהבת נפש -ניר אבוג'אן

מתיר לך כמובן להפיץ את זה בשמי ושאישית אני מבקש שימשיכו להפיץ את הספר הזה הלאה לא ינחו כי אין זמן וצריך לעזור לאחינו עמ"י

דברי פתיחה לספר ההוכחות - 2 החדש

חובה לקרוא לקח לי כשמונה שעות לכותבם ולעורכם

יברכני ה' והשכינה הקדושה - הוא וכל סיעתו הקדושה לעשות לו נחת רוח ולשמחו ולייחד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בשמותיו הקדושים בספר זה שנועד לעורר ליבות בניו ובנותיו לשוב אליו בתשובה שלימה. שכידוע מובא ב'תנא דבי אליהו' רבה -פלא': "הקב"ה יושב ומצפה להם לישראל יותר ממה שמצפה הוא האב לבנו והאישה לבעלה שישובו מן הדרך, יותר מכך יושב הקב"ה ומצפה להם לישראל שיעשו תשובה, כדי שיגאל אותן ויבנה להם בית המקדש". עכ"ד

אומר הגר"ח פלאג'י: ומי שישמע זאת איך עינו לא תוריד דמעה, ואיך לא ימסור כל שביכולתו להקל מצערו של אבינו שבשמיים וצער השכינה הקדושה המושלכת בגלות בעפרה. זכרו שמדובר באבינו מלכנו שאוהב אותנו יותר משאנו מסוגלים לאהוב את עצמנו וברא אותנו, כדי להטיב לנו כפי שיוכח בספר זה, וגם כדי שנודה לו אומר הרמב"ם ונגיד לו: "תודה לך רבונו של עולם שבראת אותי בעולמך !!!" וב"ה שהשם יתברך יסייע בידי, שכל שיוכח בספר זה יעניין ויאהיב (מלשון אהבה) את השם יתברך על קוראי ספר זה, ובס"ד אזכה שישמח את בוראי ויוצרי ויעשה לו נחת רוח. אדוני שפתי תיפתח ופי יגיד תהלתך:

בשמחה רבה אתחיל ואפתח את ספר ההוכחות החלק שני בסיפורי ניסים נוספים אישיים, שעשה לי השם יתברך על מנת שאחזור בתשובה. ניסים שטרם סיפרתי בספר ההוכחות הראשון כמו למשל מה גרם לי לחזור בתשובה מלבד מה שסיפרתי בספר הראשון? מה גרם לי לעזוב הכנסה של מעל למיליון דולר בשנה בחלק משנות עבודתי בארה"ב כעו"ד להגירה לארה"ב במיאמי פלורידה? ולמה עזבתי עושר וכל טוב גשמי וחזרתי לארץ ישראל, לטובת חיי רוח של חיים של קדושה(לפחות הנני משתדל בתשובתי שנאמר על ידי החכם באדם שלמה המלך בספר קהלת ז' פסוק כ': "פִּי אֶדְבַּר אֵין צְדִיק בְּאָרֶץ, אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחָטָא". תהלים לא: "כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד". ובספר משלי כד טז: "פִּי שָׁבַע יְפוֹל צְדִיק וְנֶגְם וְרָשָׁעִים יִפְשְׁלוּ בְרַעְיָהוּ". וידוע אני שלא צדיק אנוכי ואף לא קרוב לכך. ורבו עוונותיי משערות ראשי והרחבה על סוגיה זאת שלא יחשוב אדם עצמו לצדיק ויתגאה. קראו עוד על כך במאמר בסוף פתיחה הזאת המסומנת בהערה מספר 1) ולכן בחרתי בדבר המושכל והחכם ביותר לעסוק בתורה, ולעשות, ולקיים וללמדה לאחרים, ללא תשלום, וללא אינטרס! מה גרם לי לעשות כל זאת בס"ד כמובן? למה לוותר על חיי התאוות החילוניות? שכן זה שינוי קיצוני מאוד מאוד, במיוחד מאיפה שהייתי אחוז בעולם הגשמי בחיים של מכוניות מפוארות כמו הרולס רוייס פאנטום (שבישראל להביא אותו עם המיסים יעלה כמיליון חצי דולר) שהייתה לי במיאמי עם נהג, בתים מפוארים ויקרים, מסעדות יוקרה, וחיים שרואים בדרך כלל בדמיון ובחלומות של כל חילוני או מסורתי, ושל כל אדם שחיי חיים ללא קדושה תמידית ותכלית של תורה מצוות ומעשים טובים.

מה גרם לי להבין שמבלי חיי תורה ומצוות שזו תכלית ביאתנו לעולם? למה לנו חיים...אתחיל בניסיון שקיבלתי משמים: השם יתברך נתן לי את הניסיון שנראה קל מבחורץ ואף נעים, וכל מי שלא נוסה בו אומר שינסו גם אותו בו בשמחה רבה, והוא בודאי שלא יסרב לו. אני אמנם שמח בניסיון זה, ומודה לשם על נסיון זה, אך מודה אני שנכונים דברי חז"ל שאמרו שזה הניסיון הקשה מניסיון העוני ומהו נסיון זה? הניסיון המדובר הוא נסיון העושר, שידוע הפתגם שאומר ניסיון העושר גדול מניסיון העוני, ומובא בפלא יועץ ריש בערך "עשירות" כתב וז"ל: "עשירות הוא ניסיון יותר חזק מן העניות", עכ"ל. ועיין חגיגה ט: שחזר הקב"ה על כל מדרות טובות ליתן לישראל ולא מצא אלא עניות, ע"כ. ובכד הקמח לרבינו בחיי ערך עושר כתב וז"ל: "לרוב הנזקים הנמצאים בעושר וכו' שבחו החכמים את הפכו והוא מדת העניות", ע"ש

וכאן אנו רואים ואני מעיד, שאכן נסיון העושר הוא נסיון קשה מניסיון העוני, עד כדי כך שצדיקים היו מתפללים שלא יהיו עשירים שלא יכשלו בניסיון קשה זה.(שזה בין היתר בנתינת צדקות כפי יכולתכם למקומות הנכונים ויש ללמוד הלכות צדקה, כמו כל דבר שעושים ביהדות יש ללמוד ההלכות שלו, ובגדול בדורנו זה, מצווה לתמוך בלומדי התורה ובתלמידי החכמים, ומעל לכל לתת לזיכוי הרבים, והצלת נשמות של אחינו הטועים בהפצת ספרים ודיסקים כמו ספר זה, וקודמו ספר ההוכחות החלק הראשון ודומיו. כמו למשל, הכלל של עניי עירך קודמים ועוד...) אך אם אדם זוכה ועומד בניסיון זה בגבורה, ואין לו תאוות ממון, ומחלק צדקות כפי עושרו ויכולתו, ולמטרות הנכונות, אזי הוא מרוויח זכויות שלא יסולאו בפז רב. ובדורנו זה עיקר מצוות הצדקה לעניות דעתי חשוב שתהייה בהשקעה בזיכוי הרבים, שהיא מצוות פדיון שבויים רוחני שעולה על כל המצוות לדעת הרמב"ם הקדוש!!! שאפילו כספים שהתרימו לבניית בית הכנסת מותר להסיט לצורך פדיון שבויים גשמי, וקל וחומר לפדיון שבויים רוחני. שזה מה שאתם עושים שאתם עוסקים בזיכוי-הרבים, בחלוקת ספרים ודיסקים וכדומה.. אז בודאי שגדול שכרו של העומד בניסיון זה ונותן צדקות כדבעי, ומזכה בצדקות אלו את הרבים. וידוע שאין הקב"ה מביא נסיון לאדם שאין הוא יכול לעמוד בו אמרו חז"ל.

ספר זה יתחיל במקצת מניסים פרטיים שהשם יתברך עשה לי שמסופרים בתוך סיפורי האישים, כעו"ד חילוני לשעבר, שחקר ובדק במשך כבר למעלה מ-8000 שעות מחקר והשקעה של כמה מיליוני דולרים לפי שעוטי כעו"ד שהייתי מרוויח כ-400\$ דולר אמריקאי לשעה ולעיתים אף 1000\$ לשעה שלי כעו"ד עצמאי מצליח ומבוקש במיאמי. ולמעשה עבודת מחקר זאת חוסכת לכם את הצורך להשקיע אלפי שעות, או לשכור מישהו שיחקור עבורכם, כי הכל כאן מובא לכם בספר זה ו"ספר-ההוכחות", הראשון, בצורה מובהרת ונעימה לקריאה בשפה נוחה שתענג אתכם ב"ה, לקרוא ספר זה וקודמו. ספרים אלו הוכיחו ויוכיחו לכם ולכל בר-דעת מחפש אמת בהוכחות מדעיות לוגיות ושכלתניות שתורת משה אמת, ורק היא בלבד !!! ומי שיש לו ספק והוא אדם ישר, שבאמת מחפש את האמת, מבלי לרמות את עצמו, שיקרא ספר זה ו"ספר-ההוכחות" הראשון, ויראה שלא תישאר לו יותר שום שאלה, ושום קושיה, כמו שלא נותרה לי ואני לא אדם שמשתכנע בקלות, ותאמינו לי שחקרתי ללא לאות למצוא את האמת, כפי שתראו בספר זה וקודמו. ומודה אני שלולא

ששוכנעתי באופן חד משמעי, קרוב לוודאי, שלא הייתי משנה את אורח חיי בשינוי כה דרסטי. שינוי זה אני מעיד כיום, שזה שינוי לטובה יותר מכפי שאוכל לתאר, ודיי שתבררו עם כל בעל תשובה, שחיי כבר שנים רבות בתשובה, הוא יתאר לכם עונג ושמחה אמיתיים, שהוא חי בהם באמונה, ושזכה לקיים את התכלית ולעשות נחת רוח לבוראו, ולקיים תכלית ביאתו לעולם, והוא מקבל כל מאורעותיו שהם לטובתו מאבא אוהב שרק הוא יודע מה הכי טוב עבורנו לפי התיקון שלנו, ולכן אותו בעל תשובה או בעלת תשובה הם שמחים בחלקם, ולכן הוא/היא לא רוטן ולא מתלונן, ושמח בחלקו, ועובד על מידותיו, והתרפא מתחלואים רוחניים שהיו לו בחייו החילוניים, או בדרך להירפא מתחלואים חילוניים אלו, של תאוות ממון ושאר תאוות של אנשים שלא עובדים על מידותיהם. וכמו כן כל מי שיקרא בספר זה והקודם, הוא יהיה ברמת ידיעה, שהתורה שלנו אמת, שיש בורא יחיד ומיוחד ואוהב שדואג לנו ומשגיח עלינו בהשגחה פרטית מדויקת כחוט השערה ואין מקרה בעולם, והכל רק מ-ה', רקם ה', קרם ה', וגם זה האותיות של המילה "מקרה" הם לא במקרה!, אותיות אלו מרמזות את זה שהכל מה' יתברך ירום הודו בהשגחה פרטית מדויקת וישרה. וכמובן שכל משפטי השם יתברך, אמת צדקו יחדיו. והוא צדיק וישר ואין עוול בא על ידו. והוא, עילת כל העילות וסיבת כל הסיבות, ומסובב כל המאורעות בעולם בחוכמה עילאה ומפלאה בהשגחה פרטית מדויקת, שאין לנו תפיסה בה ובו כלל, מעבר למה שסיפר לנו ולימדנו השם יתברך ברחמי הרבים בתורתו הקדושה בכל פרד"ס(ראשי תיבות פשט, רמז, דרש, סוד) רבדיה.

אני ממליץ בחום רב לשמוע את הדיסק שמע עם סיפורי האישי ולמי שטרם זכה להוציא את האינטרנטא מביתו, או לכל הפחות להפוך את האינטרנט בביתו לאינטרנט כשר למהדרין (שירוע שהאינטרנט הוא בעצם אינטרנטא ונייד לא כשר ולא סגור לאינטרנט ודברים אסורים כמו אייפון זה אותיות "ניאוף" ו"עתון" אותיות "עונת"-עונות ככתוב בתורה) תעשו על שמי גוגל(או כל מנוע חיפוש באינטרנט) ורשמו את שמי ערן בן עזרא סיפור אישי ותשמעו אותו באינטרנט או בבלוג שלי שהוא www.eranbenzra.com או רשמו את שמי בחיפוש ותגיעו כך לבלוג שלי ושמעו שם את סיפורי האישי וראו הוידאו של המלאך שנתפס עף במצלמות האבטחה שבמשרדי והסבר לדברים כמובא בספר ההוכחות הראשון. הבלוג מתעדכן כמעט באופן יומיומי בעשרות מאמרים של, תורה וקדושה וחיזוק, למי שטרם זכה לעזוב את הטומאה הזאת. בע"ה עד שיזכה ויתחזק ויעלה במעלות הקדושה, ויתנתק מכל כלי משחית האלו של שער החמישים של הטומאה, שמערכים טוב ורע ביחד, והנכשל בהם בעצם נכשל כמעט כמו שנכשלו אדם וחווה, בעץ הדעת טוב ורע. שכן ניתן להגיע לדעת שלא הייתה קודם באמצעותם של כלים אלו בקלות יתר, אבל מהולה היא הדעת הזאת עם הרע, והכנסה של עצמנו לניסיון לא בר כיבוש לרבים. והגמרא קוראת למכניס את עצמו לניסיון, כרשע, על שהכניס עצמו לניסיון אפילו אם עמד בו. שכן אסור לאדם להתגרות ביצר הרע או להכניס את עצמו למקום סכנה פיזי או רוחני בלי שהוא מוכרח מסיבות המותרות על פי ההלכה. ואכמ"ל.

קראו בסוף הספר על האיסור החמור בעניין זה של האינטרנט והטלפונים החכמים מדברי רבותינו הקדושים, גדולי ישראל שלאורם אנו הולכים, כפי שהתורה מצווה שלא תסורו ימין או שמאל מאשר יורוך. וזה יסוד גדול ביהדות, ומהפסוק הזה ברור לכל בר דעת, שניתנה סמכות לחכמים לפרש את התורה כפי הכללים שהתורה הביאה ואין זה המקום להאריך בעניין זה קראו הדברים בפרוט בהמשך הספר.

עד כאן לא התאפקתי והכנסתי קצת דברי תורה לתוך סיפורי האישיים שעברתי שבהם אשיב לכם על השאלות הללו שהעליתי כאן בפתיחה ועכשיו אתחיל את סיפורי האישיים שעונים לשאלות אלו ב"ה בס"ד :

כדאי לכם לקרוא את ספר ההוכחות הראשון שקראתי אותו בעצמי מעל ל10 פעמים, וכל פעם ספר זה מחזיר אותי בעצמי בתשובה ומחזק אותי תמיד.

בספר ההוכחות הראשון, אני מסביר ומספר איך בסיוע השם יתברך השם עשה לי ניסים גלויים משמים וברחמי השם יתברך המרובים, התעשרתי בזכות מצוות מעשר, שעשיתי הסכם עם הקב"ה בהרצאה בעכו, של רב מפורסם במעמד של כ1000 איש, שבו לקחתי על עצמי לעשר כדי שאתעשר ולנסות את השם יתברך שכן כפי שהבטיח לי הרב, שכן מבטיח הקב"ה שנאמר תעשר בשביל שתתעשר, בחנוני נא בזאת...וכבר באותו ערב תרמתי ל1000 קלטות של שיעורי תורה של הרב שהפיצם בחינם בכל רחבי הארץ. ואמרתי לקב"ה במעמד של 1000 איש זה שאני מנסה אותו ואני רוצה לראות אם לא התעשרתי שזאת הוכחה לקיומו...ואני מתחיל לעשר מהערב...ואני מנצל הזדמנות זאת לבקש מהשם יתברך ברבים אלף מחילות על עזות פנים זאת שהעזתי כחילוני שגדל עם הנהגות שלא מתיישבות עם דרך הקדושה והתורה במדינה "ישראל", שהיא לצערנו חילונית, ויש בה חוגים ששולטים בה על אמצעי המגע עם ההמוניים, בכלי התקשורת והממשל ומהם אף במוצהר שהם אנטי דתיים, ונלחמים בתורה בתחבולות, ולכן גדלתי בצורה עקומה עם חינוך חילוני שאליו נולדתי, ואותו קיבלתי בבתי המטבחיים של החינוך החילוני, וע"כ מבין אני את הצורך הגדול להציל את אחינו הטועים בדרך ולקרובם לאמת בדרכי נועם ובעבותות האהבה. שכן לא מזמן הייתי כמותם.

ומאחר ורציתי הוכחה נכון לאז שתהיה חד משמעית לקיומו של הבורא יתברך, לכן ביקשתי באמת בתמימות לראות במצווה זאת כסימן והוכחה שהשם יתברך קיים והתורה אמת. וכמובן שלא יזיק לי גם עושר בצד כך גם חשבתי בתור בחור חילוני. כך התחלתי לעשר מהמעט שהרווחתי בתור בחור חילוני בן 21 חייל משוחרר, ותוך זמן קצר משהתחלתי לעשר, התעשרתי בניסים מעל הטבע ממש כמו סיפור סינדרלה של העושר, שרק בדיעבד אתה מבין שהכל היה מעשיי ניסים והשגחה פרטית של השם יתברך ולא כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה, שכן ידוע הכתוב בגמרא: "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים" (ברכות ל"ג, כ') ושחז"ל אמרו הכל הם התכוונו לזה!! דהיינו הכל!!! חוץ מיראת שמים!! ובמילים שלנו זאת אומרת שאנו רובוטים מתוכנתים לפי רצון השם יתברך לפי מעשינו הטובים או הרעים, בין בגלגול זה

ובין בגלגולים קודמים כפי הדרוש לנו לתקן, למעט הבחירה בענייני יראה, אם לעשות מצווה או עבירה, רק כאן יש לנו בחירה חופשית. וגם זה קשור לדברי חז"ל: "מגלגלים זכות בידי זכאי וחובה בידי חייב" מתוך מסכת שמחות פרק ח' ועוד בגמרא רבי יוסי אומר: "מגלגלין זכות ליום זכאי וחובה ליום חייב."

מדברי רבי חנינא במסכת חולין (ז): "אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה", והכוונה שאין אדם נוקף את אצבעו (פוצע אותה) דרך מקרה. וכמו שממשיכה שם הגמרא מיד: 'דם ניקוף מרצה כדם עולה', דהיינו שהדם שיוצא מנקיפת האצבע הזאת מכפר על האדם. ויש אומרים שמדובר בנקיפת הרגל דווקא ואין זה המקום להרחיב. שנאמר: מה' מצעדי גבר כוננו". כלומר: הפסיעה שגרמה לו לפצוע את אגודל רגלו – תוכננה מאת ה'. ועוד כתוב בעניין הבחירה: "הכל צפוי והרשות נתונה" (אבות ג', י"ד) ועוד אומר הרמב"ם: "ובזה החלק מן הנפש תמצא יראת שמים ואינה בידי שמים, אלא נמסר לבחירת האדם". ואין כאן המקום להאריך בנושא זה כי אנו מסבירים על כך באורכה בספר זה והקודם... עיינו בהמשך.

ועוד על עניין התעשרותי בידי שמיים ואז שהפסקתי לעשר, ירידה מנכסיי וכניסה לחובות כבדים בנס גלוי ביד השם, ושוב התעשרות בידי שמיים בזכות מצוות מעשר שחזרתי לעשר ... קראו על כך בספר הראשון בארוכה ..

כמו כן יש לציין שב"ב בס"ד סיפור זה גרם לרבים להתחיל לעשר ושמעתי על ניסים רבים, מקוראים של "ספר-ההוכחות" שכתבו לי בעניין זה (תוכלו לקרוא חלק ממכתביהם בסוף ספר זה וסוף הספר הראשון). סיפורים אישים ממש מרגשים איך "ספר-ההוכחות" הראשון שינה את חייהם לטובה וממש נתן להם תכלית לחיות. כולל אנשים שניצלו מרצון להתאבד !! לדוגמא סיפור שסיפר לי ידידי הרב הצדיק אבי דהן הי"ו מזכה הרבים בחסד עליון אבי סיפר לי על בחורה צעירה שתיכננה להתאבד, והיא פגש אותה "במקרה", ואמר לה שיש לו ספר לתת לה, שהקב"ה שלח לה, (בחיים) והיא לא האמינה למשמע אוזניה בידועה, שהשבוץ היא כבר תיכננה להתאבד, וחיכתה לסימן משמים שיעצור בעדה מלהתאבד, וכשקראה את "ספר-ההוכחות" שנתן לה ה' אבי דהן הי"ו, פשוט היא בכתה ולא האמינה, לגודל ההשגחה-הפרטית שראתה, והבינה שהיא חשובה לשם יתברך שאוהב אותה, ושבאמת השם יתברך שלח לה את "ספר-ההוכחות" להצילה מבאר שחת, כדי שהיא תקרא ותיראה שיש תכלית לחיים, ויש לה סיבה לחיות וב"ה חיה השתנו לטובה, לאחר שהחליטה לא להתאבד אלא לשוב בתשובה, ולחיות חיים עם תכלית ומטרה או לכל הפחות להיות בדרך לשם.

לאחר המקרה, פנתה אליו הבחורה וסיפרה לו שהספר הזה הציל לה את החיים מהתאבדות. ובעקבות כך ביקש אבי דהן ממפיצה של ספר זה מחולון, שנחנה לו 200 ספרים שיחלק בחינם. ביקש ממנה אבי דהן שתיתן לו את מספר הטלפון שלי, כי הוא רצה לספר לי את הסיפור המרגש הזה, וכך בעצם הכרנו והתחלנו חברות יקרה ונפלאה. בספר זה תמצאו את סיפורו המדהים של אבי דהן הי"ו איך הרב אבי שהוא בעל תשובה, מצא דרך מקובל, ששלחנו אותו אליו, בנם של קדושים וגדולים, שהוא גם ערך את "ספר-ההוכחות" הראשון. המקובל הזה אמר לאבי, שהוא היה רב שנספה בשואה, וכעבור מספר חודשיים אחר כך, קיבל, אבי דהן, אימות לדברים אלו בחלום, מעין חזיון, מצדיק שנגלה אליו בחלומו מעולם האמת, והראה לו בחלומו את הספר: "אדמורי"ם שנספו בשואה", על המדף בישיבה שבה הוא לומד והראה לו את מיקום הספר ואת העמוד בספר, ביחד עם תמונתו מגלגול קודם שהיה האדמו"ר רבי מנחם נחום טברסקי זצוק"ל זע"א, שהיה רב שנרצח בשואה על ידי הנאצים הארורים ימח שםם... וכך כשהתעורר אבי מהחלום בוקר המוחשי הזה, רץ לישיבה לבדוק אם יש ספר כזה במדף שהראה לו רב בחלום, ואם יש שם רב כזה בספר, ולא האמין למראה עיניו !! לא יאומן כי יסופר ! חלום אמת חלם, אבי, וכל שהראה לו הצדיק בחלום, התגשם למול עיניו במציאות. באותו מקום שהראה לו במדף מצא את הספר המדובר... באותו עמוד שהראה לו ראה את תמונתו מגלגול קודם בספר זה) עם השם שהראה לו שהזכרנו לעיל, ראו בהמשך הספר תמונת אלו).

תארו לכם את הסיטואציה שבה אבי היה איך הוא בדפיקות לב מואצות פותח את דפיו של הספר "אדמו"רים שנספו בשואה", בעמוד שהראה לו הרב בחלום, ושם הוא מוצא תמונה שלו מגלגולו הקודם הנוכחי בתור האדמו"ר רבי מנחם נחום טברסקי זצוק"ל, שהוא דומה כמו שתי טיפות מים לגלגולו היום. ואם זה לא הוכחה חד שמשמעית לאמיתות התורה אז מהי הוכחה ?? והכל בדיוק כמו שאמרנו לו בחלום... וכמו שאמר לו הרב המקובל, מספר חודשים קודם לכן.

ולמה אבי נראה אותו דבר בגלגול הנוכחי? שכידוע גילה לי מקובל, תלמיד חכם עצום, שהיה עושה עליית נשמה ושאלות חלום (מאז הפסיק ואמר לי שאמר לו משמים לא לעשות שאלות חלום ולכן אין הוא עושה זאת יותר) והיה רואה גלגולים קודמים של בני-האדם והוא אישר לי שבכל הגלגולים אדם נראה אותו דבר. וכך ראה אותם בכל גלגוליהם כפי שהוא מספר בספריו וראו ליקוט בספר ההוכחות הראשון מסיפוריו בפרק על "גלגולי-הנשמות". הרב המקובל אמר שהאדם אולי יותר שמן או יותר רזה עם זקן או בלי זקן אבל, הכל בשאר האיברים הוא לרוב נראה אותו דבר בכל הגלגולים. ראו התמונות (בספר ההוכחות-2) מגלגולו הקודם וגלגולו הנוכחי של אבי דהן, שמוכיחות ללא כל ספק שיש גלגולי נשמות במאה אחוז ומוכיחות שהתורה שלנו אמת. שכן כיצד צדיק מעולם האמת מתגלה אליו, ומגלה לו על גלגולו הנוכחי עם זה שהוא מראה לו את הספר "אדמו"רים שנספו בשואה", ופותח לו את העמוד המדויק שבו התמונה שלו מגלגולו הקודם, ואומר לו: "לך לישיבה שלך וראה שזה חלום אמת ואתה לא מדומיין". ואבי כלל לא ידע על ספר זה מעולם ולא ראה אותו מעולם ובטח שלא פתח או שמע על האדמו"ר הזה רבי מנחם נחום טברסקי מימיו... ועל כך

נאמר תמונה אחת שווה אלף מילים !!! חשוב, שלא תתנו לשטן שיש לו תחבולות, וטריקים למנוע אתכם, מלחזור מלסיים לקרוא ספר זה שבידוע, הוא יחפש כל תחבולה, שתמנע מכם לדעת את האמת, ויגרום שפתאום יתקשרו אליכם אנשים, שכלל לא שמעתם מהם שנים רבות, או זמן רב ופתאום כאילו במקרה הם מתקשרים "במקרה", או פתאום מבקשים אתכם לדבר מסוים במקום מסוים, והכל מעשה שטן שמנסה למנוע אתכם מלסיים ספר זה, אז תעשו לו דווקא, ותחליטו שלא משנה מה, אני מסיים ספר זה וקורא אותו רצוף בלי הפסקה. או במקסימום יומיים רצופים...!! שכן זכרו שידע זה כוח ואז היצר הרע לא יוכל לשקר אתכם, ולרמות אתכם ביתר קלות, מאשר עכשיו שאתם בלי הידע זה שהוא יקר מפז ומפנינים.

נחזור לעניינינו של אבי דהן מאחר וזה באמת הוכחה ניצחת לאמיתות התורה הקדושה, שכן זאת ההוכחה הכי חזקה זה התמונות שאבי כלל לא ראה ולא ידע על קיומן של הרב האדמו"ר שנספה בשואה בגולו הקודם רבי מנחם נחום טברסקי זצוק"ל, ובשניהם הם דומים שתי טיפות מים.(ראו ושפטו בעצמכם בספר זה ותראו זאת לכל ספקן כי בכוחה של הוכחה זאת לחזק כל ספקן !!) כך שכל ספקן נותר ללא מענה וללא תירוצים. במיוחד בתיאור הנסיבות שאני מספר לכם שסיפר לי אבי דהן בעצמו ושלח לי בעצמו התמונות שאפרסם ברבים, את הנס הגלוי הזה שזכה לו. כמו כן יודע אני שהוא איש ישר וכנה וברקתי את דבריו ואימתתי אותם עבורכם. ומי שספקן שילך לקנות את הספר "אדמו"רים שנספו בשואה", ויראה בעצמו.

נשאלתי בעבר למה אדמו"ר ירא שמיים שמת על קידוש השם בשואה ? חזר בגלגול חילוני כמו שאבי נולד למשפחה חילונית וחזר בתשובה במהלך חייו. זאת שאלה שיש לה כמה תירוצים : תשובה אחת שאני משער זה שהוא התנדב לשוב בגלגול כדי לזכות לעזור ולהחזיר בתשובה אנשים, כפי שהוא עושה כיום במציאות, וכדי להכיר את אחיו החילוניים ביקש להיוולד הפעם במשפחה חילונית ולא חרדית כמו קודם, כדי שהחילוניים יהיו קרוביו וע"כ יהיה לו יותר קל למסור נפש עליהם ולקרבתם לתורה לעומת, באם ייוולד חרדי. שהם החילוניים הם רוב העם כיום עלולים להיחשב כנטע זר עבורו אם ייוולד חרדי שירחק מהם שלא ישפיעו עליו לרעה ויהפכו אותו לחילוני. ולכן לא ימסור מספיק נפש לקרבתם כמו שהוא בא מתוכם ומבין לליבם, כי הוא בעצמו היה כזה. שאין חכם כבעל נסיון. וידוע שיש צדיקים שמבקשים לחזור בגלגול לעזור לדור לחזור בתשובה ומאחר וזה דור שיראה את המשיח לדעת כל גדולי ישראל, ייתכן ואבי בחר לחזור בגלגול לזכות לראות את המשיח, ולזכות את הרבים במקביל עד לבואו.. וצדיקים כאלו שבחרו לשוב בגלגול בשביל הדור, אז הם מובטחים משמים אומר האר"י הקדוש שהם לא יחטאו, וזו יכולה להיות ההוכחה, שאכן שמי שנולד לחיים חילוניים בדור זה שגדל לתוך החילוניות בעל כורחו, תוך שטיפת מוח אנטי דתית מצד חלקים בממסד, ייתכן והוא, כפי שפסקו גדולי ישראל כמו מר"ן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל ומר"ן החזון איש זצוק"ל נחשב לתינוק שנשבה. כפי שהבאנו ציטוטים בספר זה. ועל כן הוא אנוס. (כפי שתראו בהמשך הספר) ולכן מי שאנוס פטור, שנאמר בגמרא במסכת סנהדרין (צ"ל נדרים כז א) "אנוס רחמנא פטרה". דהיינו מי שאנוס הרחום פטור מעונש. ולכן לבוא בתור חילוני אנוס, זה סוג של הגנה על הצדיק, שלא יחטא כי דינו ייתכן כשוטה שפטור כל עוד הוא שוטה (כמו למשל אוטיסט ולכן יש צדיקים שביקשו לשוב בגלגול למרק עוונותיהם דווקא בתור אוטיסטים שלא יחטאו, ורק ימורק להם העוון בצער שיעברו כאן, בגלגולם כאוטיסט, כפי שהאוטיסטים מספרים על עצמם, ראו פרק האוטיסטים המתקשרים ב"ספר-ההוכחות" הראשון וסיפוריהם המחזקים) ואז יסייעו משמים לאותו צדיק לשוב בתשובה, כפי שעזרו לאבי דהן, ששב בתשובה שלימה, בלב שלם, לשם יתברך וכך הוא זוכר מהיכן בא, ויש לו צער וכאב על קרוביו וחבריו החילוניים שרחוקים מתורה ומצוות. קרוביו שגדל עמהם וידע הוא כמו שאני הייתי, שהם באמת מסכנים תינוקות שנשבו שגדלו על כפירה ושקר בעל כרחם. ולכן הם בגדר אנוס רחמנא פטרה, לכן יכולים להיחשב כאנוסים בשמייים כפי שהסברנו כאן. ולכן יהיה מוכן הוא למסור נפשו וממונו לקרבתם לאמת שיעשו תשובה. ולא בטוח שהיה זוכה לעשות זאת, אם היה נולד חרדי כמו בגלגול הקודם.

תרוץ שני והוא פחות סביר והוא רק בגדר השערה רחוקה, כמו התירוץ הראשון שכן הרוגי מלכות נמתלו להם כל העונות, ולכן קרוב לוודאי שהוא לא נכון..ומהו התירוץ? בידוע שצדיקים שלא מיחו ברשעים, שיחזרו בתשובה, נתפסים בעוונות הרשעים, ותיקונם של צדיקים אלו, ייתכן זה בלחזור בגלגול, ולתקן את הדור בהחזרתם בתשובה, ובמחאה ברשעים המסיתים ומדיחים את העם מאחורי השם אלוקיו, שבדבר שקלקל בו הוא מתקן. כפי שרבי אבי דהן הי"ו יידי, עושה בזיכוי הרבים, בממון רב, ובזמן יקר מאהבת ישראל. שכל הרואהו יודע שנשמה קדושה שוכנת בקרב הצדיק הזה. ראו על כך מסכת שבת דף נ"ה עמוד א' שכתבה שהצדיקים נהרגו ראשונים בחורבן הבית על שלא מיחו ברשעים ולא ניסו מספיק להחזירם בתשובה...ואין כאן המקום להאריך בדבר זה. כי כבר הבאנו בספר עצמו, על נושא זה והארכנו בנושא זה, כפי שתראו בהמשך הספר.

ומכאן שנדע כולנו, שזו לא רק זכות, לזכות את הרבים בדור הזה, זו גם חובה של כל מי שידוע את האמת. חובה עליו להציל את אחיו ולעסוק כפי שידו מגעת בזיכוי-הרבים וקרוב רחוקים, על ידי הפצת "ספר-ההוכחות" ודומיו, שמצילים חיים ממש! ראו במכתבים בסוף "ספר-ההוכחות - 2" ו"ההוכחות-1" !!

ואז במקרה ולא מיחה דיו ברשעים בגלגול הקודם, ייתכן שתיקונו לשוב ולתקנם, דהיינו שביקש, אבי דהן לפני שירד בגלגול להיוולד במשפחה חילונית דווקא מהסיבות שמנינו בתירוץ הראשון. כדי שיעמול על תיקונו. וכמובן שהשערה זאת בלתי הגיונית בעליל שבוודאי צדיק ואדמו"ר שמת על קידוש-השם מוחזק כצדיק ששום נברא לא יכול לעמוד במחיצתם של הרוגי-מלכות.

וכל הגילוי של המקרה של ר' אבי דהן הי"ו דווקא בדורינו זה, הוא הוכחה חזקה שהשם יתברך קמעה קמעה, מתחיל להסיר את הסתר-הפנים שבדור, למי שחפץ באמת ומחפשה, ורוצה הוכחות חד-משמעיות שיש עולם הבא, ויש גלגולים, והכל כדי לגאול אותנו בגאולה האחרונה ברחמים גדולים. כמו נשר המעיר את גוזליו בקינו ברחמים, שנאמר בשירת האזינו מתארת את החסדים שעשה ה' עם ישראל, ובין השאר, ממשילה אותם למעשי הנשר עם גוזליו: דברים לב, י"א: " כְּנֶשֶׁר יָעִיר קָנוֹ, עַל גּוֹזְלָיו יִרְחֵף, יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו... על ידי שמשקשק בכנפיו שלא ייבהלו מביאתו הפתאומית. כך מבטיח השם יתברך לגאול אותנו ולהסיר מסך השקר של העולם הזה, קמעה קמעה, שנדע שהעולם הבא הוא עולם האמת וכאן זה רק עולם הניסיון. ושאונו הדור האחרון לפני הגאולה האחרונה, ושנחזור בתשובה ונחכה למלכותו עלינו, כמו שאמרה המתה הקלינית בשם, נעמי, מעמנואל שמספרת על הרב אברום פיש זצוק"ל, שהיה מ-ל"ו הצדיקים הנסתרים בדור האחרון זיע"א, בספר: " צדיקים נסתרים בדור האחרון" (ספר ממומלץ ביותר תשיגו אותו בחנות של רבי פנחס ראובן בבני ברק ובחננויות לתשמישי קדושה ברחבי הארץ), ששם היא מתארת למחברו: שאמרו לה בשמיים בזמן היותה במוות קליני, שזה הדור האחרון שיראה את המשיח והצדיקים הגדולים ביותר מקנאים במי שזכה להיות בדור הזה באמונה. ולכן ברור למה אדמו"ר צדיק וקדוש שמת על קדוש השם חזר לעולם הזה להחזיר את בניו האובדים של השם יתברך בתשובה ועבדכם הקט זכה ב"ה להכירו באופן אישי (ומי שרוצה לברר את אמיתות הסיפור זה להלן מספרו של הרב אבי דהן הי"ו תתקשרו ותבררו בעצמכם 052-221-2222 ובבקשה לא להטרידו מעבר למי שחפץ לברר אמיתות הסיפור, שכן מדובר באברך יקר וחשוב שלא תגרמו לו ביטול תורה לשווא.. ואכמ"ל)

שתבינו כמה חשובה הפצתכם של ספר יקר מפז "ההוכחות-2", והספר הקודם, "ההוכחות-1" שמופצים ללא רווח בעלות הדפוס, ואף פחות מכך, והכל מאהבת ישראל טהורה להאדיר את שמו של השם יתברך ברבים ולקרב אליו את בניו ובנותיו האהובים ולעשות לאבינו מלכינו אהובינו נחת רוח ושמחה.

ונחזור לסיפורי האישי, לאחר שהתעשרתי בגיל צעיר של פחות כמדומני מגיל 23, לצערי הרב, איך שהפסקתי לעשר, השם בנס גלוי יותר גדול מהנס שהתעשרתי בו, הוריד אותי מנכסיי לחובות כבדים של מיליונים ! ! וכשהבנתי הטעות של הפסקת המעשר, עשיתי שוב פעם עם השם יתברך הסכם שאחזור לעשר וממש, בכיתי לשם יתברך על כך, והתחננתי שיגאל אותי מהחובות הכבדים שלשם הכניסני לנסותני ולהעירני לתשובה. והבטחתי לו שאני אחזור לעשר ושינסה אותי שוב. ושייתן לי כסף כדי שיהיה לי לתת. ותוך יום אחד הגלגל השתנה לטובה כפי שתקראו ב"ספר-ההוכחות" הראשון.

כשמבקשים תמיד תבקשו מהשם יתברך שייתן לכם, שיהיה לכם לתת לצדקות ולאחרים, שזאת הבקשה שעליכם תמיד להתפלל עליה, ומי שיש לו לתת, בודאי שיש לו את השאר שנותר לו לאחר שיעשר, ורצוי לתת עשרים אחוז, שזו המידה לכתחילה, ועשרה אחוזי זו מידה בינונית שנאמר: "עשר תעשר" והפעמיים שחוזרת מילת מעשר רומזת היא על נתינת מעשר של עשרים אחוז, וזכרו שאמרו חז"ל שמעולם אדם לא מעני מהצדקה.

רק לא לתת יותר מעשרים אחוז בלי להיוועץ ברב מוסמך שבקיא בהלכות, שכן לתיקון נפשו של אדם מותר לתת יותר מעשרים אחוז, שנאמר באיוב: "וכל אשר לאיש ייתן בעד נפשו" (נפש = חיים) - אדם מוכן לוותר על כל רכושו כדי לשמור על חייו ואף יותר מכך, כדי למחות ולכפר על כל עוונותיו. ולכן שאדם עושה תיקונים לעוונותיו או פודה אותם בצדקות כמוסבר בספר המומלץ לתיקון הנפש שנקרא: "בשדי תפוחים" שניתן להורידו בחינם באתר החשוב של הרב יוסף שני שליט"א אתר: "שער יוסף", רשמו שם זה במנוע החיפוש ותגיעו לספר. קראו שם, כמה תעניות או פדיון תעניות לכל עבירה שעשיתם וכמה כסף שתתנו לצדקה שאותה תתנו לתלמידי חכמים לאוכל, נצרך לכל תיקון, של כל עוון חמור, שיש בגינו מיתה או כרת, כמו חילול שבת בעילת נידה, או גוייה וכדומה, שעברתם עליו... ועל כן יש דעות, שיכול אדם החפץ לתקן נפשו, לתת גם את כל רכושו לפדיון תעניות, או לזיכוי הרבים שיהווה לו כתחליף לפדיון תעניות שאין מעולה מהצדקה הזאת (חשוב לציין שבספרי המקובלים כתוב שיש לתת הכסף של הפדיונות לתלמידי חכמים שירכשו אוכל ולכן יש להיוועץ בתלמיד חכם בעניין זה), כדי שתתקון נפשו ולא יסבול ייסורים וניקיונות, לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, על ידי פדיון תעניות לצדקה.

ובכל מקרה יש להיוועץ בתלמיד חכם ולא לפעול מדעתכם שכן זו יכולה להיות גם כן מתחבולות היצר הרע. שלא תגיעו ותביאו עצמכם שתהיו נזקקים, ולכן כמו כל מצווה וכל דבר בחיים, יש לכלכל צעדיכם בחוכמה ודעת, ועל פי דעת תורה, שנאמר עשה לך רב, וסור מן הספק, ורב שכמובן לא סוטה בעצמו מהשולחן ערוך ימין או שמאל, ואשתו לא הולכת בפאה נוכרית ברשות הרבים, על פי רצונו ודעתו, ובכך מחטיאה את הרבים. במיוחד הפאות המודרניות של דורנו שהשם ירחם, - יפות משיערן הטבעי של נשים אלו, ואומר מר"ן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, שהן מכשילות בערווה וחוסר צניעות.

רב כזה שמתיר פאות נוכריות, הוא רב חסר-דעת ולכן התרחקו ממנו ומשכמותו גם אם הוא מפורסם. חשוב שהוא יהיה רב חרד לדבר השם, ששומר מצווה קלה כבחמורה. ורק רב אורתודוקסי (היינו חרדי) בלבד ולא מודרני (ולא מחפף), שזה אותיות "מידרון", ואותיות "נימרוד" הרשע שמרד בשם, שבדיוע רב מודרני, מעיד שהוא מורד בשם במודרניות שלו. המילה מודרני גילתה השכינה הקדושה לצדיק בדורנו זה, הם אותיות נימרוד הרשע וזה גם מידרון לפני הנפילה. וזאת שנדע להזהר מהרב המודרני ודומיו ועוד אמרה השכינה הקדושה לאותו צדיק שאותיות "מודה"(דהיינו אופנה) זה אותיות שמרמזות על המלאך שאחראי על גיהנום ששמו דומה שנאמר בפסוק כל יורדי דומה.. שאותו יראו

בגנינם שלשם יצרם מוליכם וזה כל ההולכים במודה המודרנית שעוברת על ההלכה בשולחן ערוך ודברי גדולי ישראל. ואכמ"ל.

ועוד בעניין הצדקה: לעניות דעתי, אין צדקה גדולה יותר בדור זה מהצלת נשמות בזיכוי-הרבים, וזאת הייתה דעתו של מר"ן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל ו"החזון-איש", ועוד מגדולי ישראל. ולכן, לעניות דעתי מצווה להסיט רוב הצדקות שלכם למטרה זאת. שנאמר: "וכל המקיים נפש אחת מישראל, מעלים עליו כאילו קיים עולם מלא" (דף ל"ז, א). אומר הרב זמיר כהן שליט"א בשמם של חז"ל "שגדול המחטיאו יותר מן ההורגו" ומכאן אומר הרב זמיר כהן, שקל וחומר שגדול המציל נפש מישראל מבחינה רוחנית, בחלוקת ספרי קדושה לזיכוי-הרבים, או דיסק-קדושה וכדומה, וע"י כך מציל אותו ורוחנית. גדול הוא, ממציל את חייו הפיזיים או נותן לו חיים פיזיים... ואנוכי הקט מוסיף כמו בחלוקת "ספר-ההוכחות" שהוא כיום ב"ה בס"ד, הכי קטלני בתוצאות של עלות מול תועלת. והוכחה לכך ראו מהמכתבים בסוף הספר "הוכחות-2" והקודם "ההוכחות-1" שמאמתים טענה זאת. וכך אמר לי מפיצו והמוציא-לאור שלו, הרב הצדיק מזכה-הרבים הגדול ביותר בעולם, בהפצה של ספרי-קודש, רבי פנחס ראובן שליט"א, שמוסר נפשו וכספו על ספר זה לאחר שנוכח כפי שהעיד לנו, שהוא הספר הכי קטלני שיש כיום בשוק, ששבר את כל שיאי ההפצה ולדברי הרב, שאמר בהתלהבות ושמחה עילאה, שמאז שהוא עוסק בזיכוי הרבים בכ-20 שנים האחרונות לא ראה ספר, שקיבל סיוע משמים, כה מבהיל בהפצתו. בין בכמות הספרים שהופצו בזמן כה קצר, ובין בתוצאות ב"ה ישתבח שמו לעד, שהופכות חילונית גמור למאמין, וחזור בתשובה ולכל הפחות למתחזק בדרך השם. ושהוא נוכח שאין דרך טובה יותר לחיות את חייו. לדוגמה שנתן לנו רבי פנחס ראובן הי"ו שרק בשלושה עד ארבע חודשים אחרונים עד חודש אוקטובר למניינם בשנת 2014 נמכרו כ-50,000 עותקים של ספר ההוכחות הראשון, שזה נחשב למספר חסר תקדים בזמן כה קצר בסוג של ספרים כאלו בעולם התשובה והתורה. קוראיו אמר לי רבי פנחס ראובן שליט"א הם מכל הזרמים וכל הסוגים וב"ה הוא התקבל באהבה בכל החוגים. וע"כ החליט רבי פנחס ראובן הי"ו למסור חלק ניכר מהתקציב שלו לזיכוי-הרבים, להדפסה ומימון ספר חדש זה והפצתו ללא רווח, וללא כיסוי עלויות התפעול שלו, בתרומה אישית שלו ובמסירות נפש שראויה להערצה והערכה, מאהבתו לקב"ה ולעם ישראל. כן ירבו צדיקים כמותו בישראל! ורבו הסיפורים שסיפר לי רבי פנחס ראובן הי"ו על קונים שקנו דרכו את "ספר-ההוכחות" הראשון, וחזרו בתשובה שלימה מחילוניים גמורים לחוזרים בתשובה. כמו למשל סיפור שסיפר למחבר על דוגמנית חילונית שקנתה אצלו (בחנות ברחוב כהנמן 74 קומה ד' בני ברק) את הספר וחזרה לספר לו שהחליטה לחזור בתשובה בעקבות קריאה זאת, והיא השתכנעה בלי שום ספק או פקפוק, שהתורה אמת ואין דרך טובה יותר מאשר לחזור בתשובה שלימה. ובאה להודות לרב. ומשראה כך רבי פנחס ראובן הי"ו שברבות הימים רבו הסיפורים מהקוראים ומהמפיצים על הניסים הגלויים ש"ספר-ההוכחות", בס"ד עושה, שכן כמעט כל הארגונים העוסקים בקרוב רחוקים רוכשים ספר זה ככלי עבודה לקרב רחוקים במחיר של שקלים בודדים ומצילים חיים. כך סיפר למחבר עבדכם הנאמן, רבי פנחס ראובן הי"ו. (עלות הדפסתו בכמויות גדולות לרבי פנחס ראובן היא כ-7 שח לעותק ויותר של כ-500 עמודים בכריכה רכה ובמהדורה המלאה של הספר הראשון של כ-700 עמודים עלות הדפוס בכריכה קשה קרובה ל-15 ש"ח לעותק. ופנחס מכספו האישי סבסד הספרים ועל כך אני מודה אנוכי הקט לשם יתברך ולרבי פנחס הצדיק מקרב ליבי ..)

יש לציין שהשקעתו של רבי פנחס ראובן הי"ו במימון ההדפסה של "ספר-ההוכחות" הזה והקודם, שתבינו שמדובר כאן בהשקעה של מאות אלפי שקלים!!! והיך עוד נטויה!!! וזה מעשה שפשוט ראוי להערצה וההערכה רבה שנלמד ממנו כולנו למסור נפש על זיכוי-הרבים!! ושאני אלמד.

וכך גם היה בהפצה הקודמת של "ספר-ההוכחות" הקודם, רבי פנחס ראובן הי"ו לא הרוויח שקל ורק מימן מכספו, ונתן את עלויותיו הרבות של תחזוקת העסק שלו ועובדיו, ומסר נפשו על ספר זה ועל כך אני מודה לשם יתברך ולו בפתיחה זאת וב"ה השם יתברך יזכה אותו להמשיך לעסוק בזיכוי-הרבים עד ביאת משיח צדקנו במהירה בימינו, שנקבלו ב"ה בקרוב ממש ושיזכה לנחת רוח מכל יוצאי חלציו וברכה עד בלי די כמו שבורכו האבות הקדושים בכל מכל כל. אמן!

הנני מספר לכם זאת שנלמד כולנו מרבי פנחס ראובן הי"ו, ונעשה כמותו. שגדול המציל נפש בישראל (כפי שהבאתי לכם את דבריו של הרב זמיר כהן שליט"א) ממי שהציל אדם ממוות פיזי. שהצלה רוחנית גדולה מהצלה של גוף בלבד.

"ספר-ההוכחות" הוא כסמינר מהלך ועונה על כל השאלות שחילונית ממוצע שואל את עצמו. ומניין לי זאת? כי אני הייתי חילונית כמותם וכתבתי את הספר הזה והקודם כאילו למעשה לענות לעצמי... וכך ענית בלי להתחמק על כל קושיה וסוגיה ובטוב טעם הבאתי תשובות מרבותינו הקדושים שיניחו את הדעת, לכל מי שיש לו שכל מינימלי ויבין את המובן מאליו שיש בורא לעולם והתורה שלנו תורת משה אמת היא, ורק היא אמת!!!

ומצטער אני שבשל ירידת הדורות נאלץ אני לכתוב ספר כזה להוכיח מציאותו של הבורא שזה דבר שכל אדם בריא בנפשו, מבין זאת בליבו מבלי שיצטרך שום הוכחה לכך. רבינו בחיי כותב שטוב לאדם לחקור ולהוכיח לעצמו שיש בורא לעולם ושהתורה אמת, ולהגיע ממש לידיע זאת, כי אין דבר שמחזק את הנפש כנגד היצר הרע כמו ידיעת האמת ודברים ברוח דומה כותב גם רבינו הרמח"ל ראו ציטוט מדבריהם ב"ספר-ההוכחות" הראשון.

וע"כ כל הקורא ספר "ההוכחות-2" ו"ההוכחות-1", יעשה המושכל המתחייב מכך והוא יחזור בתשובה שלימה וירוויח חיי נצח בתענוגים שלא נתפסים בשכל אנוש בלי שום צער, בכמות ובאיכות, שכל הנאות העולם הזה, של כל בני האדם יחד, מרוכזים להנאה ענקית אחת, שאותה ייהנה האדם בעולם הזה. אומר הרמב"ן לא משתווים לשעה אחת של שכרו של היהודי הכי פשוט, שנהנה מזיו השכינה בגן עדן, שזה עונג שלא ניתן פשוט לתארו במילים שלנו, כי אין לנו הבנה באיכות וכמות של עונג שכזה.

וכך גם הקורא שנתתם לו ספר זה או אתם, תינצלו בס"ד, על ידי שתחזרו בתשובה שלימה או תהיו בדרך לשם, מצרות וייסורים קשים בעולם הזה ובעולם הבא, שינקו אותו מכתמי העוונות שעשה על בגדו הרוחני. שאילולא תשובתו, היו באים עליו... ומי שמביאים עליו ייסורי מירוק שיודה עליהם וישמח בהם, שכן הם לטובתו, ויצדיק עליו את הדין, וזה כבר עוזר למתק הדינים. ולזכור שכל שהשם יתברך עושה איתנו זה רק לטובה!! בסוף תבין כמה גדול השכר שאתה מקבל על הייסורים וכמה טוב גמלו עם נפשך. ואז שם בעולם הבא, תבכה למה לא היה לך כוח לבקש עוד ייסורים, כמו, הצדיקים נחום איש גמזו, ורבי אלעזר בנו של רבי שמעון בר יוחאי. ואכמ"ל.

אני חוזר שוב לסיפורי האישי ומקווה שתמחלו לי על שאני לא מתאפק וסוטה מפעם לפעם מסיפורי האישי לספר לכם עוד על ספר ההוכחות וזיכוי הרבים ודברי התורה שאני מתבל כאן בזאת, וכמוכן שתמיד אני, מתבטל לשם יתברך ומבקש ממנו, שישים מילים בפי או יותר נכון על מקלדתי, שהמילים שאני כותב וכתבתי בספר זה וקודמו, יעניינו אתכם ויחזקו אתכם, ויגרמו לכם להיווכח בלי שום צל צילו של ספק שהתורה שלנו אמת, ושזכינו להיות העם הנבחר בניו של הקב"ה, ונודה לשם כל יום על שברא אותנו ובחר בנו כבניו. ועל כך יש תמיד לומר "אדוני שפתי תפתח ופי יגיד תהילתך"

...ועכשיו נחזור לסיפורי שהתחלתי לעשר והפסקתי ואז ירדתי מנכסיי ואז כששבתי לעשר, והתעשרתי שוב כמו שמובטח בתורה על ידי השם יתברך שנאמר בנביא מלאכי: ובחננוני נא בזאת. בטור יורה דעה הלכות צדקה סי' רמז מובא: "...הדבר ברור ומנוסה כי בשביל הצדקה שנותן לא יחסר לו, אלא אדרבה תוסיף לו עושר וכבוד... וכתוב 'הַבְּיָאוּ אֶת כָּל הַמַּעֲשָׂר אֶל בֵּית הָאוֹצֵר וְיִהְיֶה טָרֶף בְּבֵיתִי, וּבְחֲנוּנֵי נָא בְּזֹאת אָמַר ה' צְבָאוֹת אִם לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֶת אַרְבּוֹת הַשָּׁמַיִם וְהַרְיַקְתִּי לָכֶם בְּרִיחַ עַד בְּלִי דָי' (מלאכי ג, י), ואמר חכמים בכל דבר אסור לנסות את ה' חוץ מדבר זה, כדכתיב 'וּבְחֲנוּנֵי נָא בְּזֹאת'". והוא על פי הגמ' בתענית ט, א.

מדברי הטור עולה בבירור שמותר לנסות את ה' דווקא במצוות הצדקה. והקשה שם הבית יוסף: "משמע התם דבמעשר דווקא הוא דשרי לנסויי, אבל בשאר צדקה לא!" כלומר במעשר מותר לנסות את השם שהבטיח ברכה עד בלי די למעשר !!

ואין כאן המקום להאריך עוד על כך, קראו על כך בארוכה, וביתר פרטים בספר ההוכחות הראשון, בתחילתו ובהמשך ספר זה. וכל מי שרוצה להתעשר ולהתברך בברכה עד בלי דיי בפרנסה, שיעשה כמוני וקנאת סופרים תרבה חוכמה, ושיתחיל לעשר, במיוחד לזיכוי הרבים, והפצת ספרים ודיסקים שיצילו נשמות אחינו ואחיותינו הטועים בדרך. כדוגמת ספר ההוכחות הזה והקודם ובטוחני שהשם יתברך הטוב והמטיב, יגמול לעושה זאת טובה תחת טובה שהוא גומל איתו. שאין שכר שום בריה מקופחת חס ושלום. שכן נאמן הוא בעל מלאכתך שישלם שכרך.

ומעכשיו אני מספר את מה שטרם סיפרתי קראו את חסדי השם יתברך עימדי שעליהם כולי הודיה וברכה לקל יתברך :

בספר הראשון סיפרתי מעט מסיפורי האישי ועל הניסים הגלויים שהשם יתברך עשה לי כדי שאחזור בתשובה שלימה, ואעזוב את חיי ההבל החילוניים שחייתי בהם, לטובת חיים עם משמעות ותכלית. התכלית שלשמה נבראנו כולנו. בין הניסים שסיפרתי לכם בספר ההוכחות הראשון, היה הנס של מלאכים שנתגלו אליי בחלום מעין חזיון, מעולם האמת, ואמרו לי שהשם יתברך שלח אותם להעיר אותי לתשובה ושאני חייב לחזור בתשובה כי הגיע הזמן, ושאני לא יכול להמשיך לחיות כחילוני, והרגשתי כמו מעין מאויים בחלום זה, שאם לא אחזור בתשובה, אז כביכול יתחילו לטובתי וברחמי השם יתברך להוכיחני בשבט (במקל) דהיינו בייסורים כדי שאשוב בתשובה, אז מהפחד באותו היום נסעתי כל הדרך 20 קמ"ש עד 30 קמ"ש לעבודה במיאמי שלא יקרה לי כלום בדרך. כי, בתוך תוכי לא ידעתי איך אעזוב הכל ואחזור בתשובה... ועוד ידוע שאין השם חפץ לייסר האדם שיעשה תשובה והשם מעדיף ורוצה שכולנו נשוב אליו בתשובה, בלי ייסורים ובלי מכות..כי השם יתברך בעצמו דרך שכינתו הקדושה, לוקח על עצמו לסבול את ייסוריו של מי שהוא נאלץ להכות בו לטובתו כדי שיתעורר לתשובה וכדי שהשם יתברך בעצמו ירגיש הצער של בניו, וע"כ הוא השם יתברך בעצמו סובל את הצער של המצטער, בדיוק כדי לדעת מה עובר עליו ומה הוא מרגיש. ולכן כשהאדם מאלץ את השם לייסרו ולא מתעורר לתשובה, אומר הרמב"ם, זו מידת אכזריות, שבעצם, כביכול אתה גורם לשם יתברך לסבול בשבילך !! ומאלץ אותו להכות בך חזק יותר, עד שתתעורר לתשובה ולא תאבד את חיי הנצח בהבלי העולם הזה... ואכמ"ל (ואין כאן מה להוסיף בעניין זה) שאמרו כבר חז"ל שאין ייסורים באין עוון.

יש לציין, שחלום/חזיון של המלאכים מעולם האמת היה חלום ממשי ומוחשי כמו המציאות עצמה, ולא ידעתי להבדיל בינו לבין המציאות. כשהתעוררתי מאותו חזיון שהיה מעין חלום בוקר מוחשי, זה היה חלום ברמה כה קרובה למציאות שלא נתפס בשכל אנוש הדבר. חלום זה ועזע אותי ביותר, מכמה סיבות, וכדי לא להאריך בעניין זה שפירטתי אותו אני מציע שתקראו את ההסבר בספר "ההוכחות" הראשון ותראו שם התמונות של המלאך שעף...וממש על קצה המזלג אזכיר, שבאותו היום שהופיע ונתפס המלאך עף במצלמות האבטחה במשרדי במיאמי. התאריך אני זוכר אותו היום היה 30/12/2008 למניינם כשנה לפני שזכיתי להתחיל את תהליך התשובה (ראו הסרטון המאלף והבלתי מוסבר מעבר למה שאני מתאר שם בסרטון, של המלאך העף ביוטיוב על ידי רישום שמי "ערן בן-עזרא" והשם "מלאך-עף") ותמיד שנחלשתי רוחנית ויצרי ביקש להכשילני, נזכרתי בנס זה שעניי ראתה והייתה ממש בחדר הסמוך, ויצאתי מייד ולא היה בחדר כלום, ורק הפקידה עובדת מבלי משים לב לדבר. דבר שמפריך כל טענה, שכתבו לי, שאולי זו הייתה ציפור או פרפר וכדומה, שכן זה היה דבר מאוד גדול כמו שרואים בוידאו ולא היה כלום גשמי בחדר. ואני מעיד זאת כאן בשבועה חמורה. ולכן כל מי שרוצה לראות הוכחה חד-משמעית לקיומו של עולם רוחני שיקבל עדותי זאת ויראה הוידאו ביוטיוב. ואין אני בא להאריך במקום שיש לקצר וכל החפץ לקרוא על כך שיקרא בפתיחת ספר ההוכחות הראשון ששם הסברתי הנס הזה בארוכה.

בטרם זכיתי לשוב בתשובה השם יתברך עשה עימדי חסדים נוספים שרק בדיעבד אתה מפרש ומבין איזה חסד גדול השם יתברך גמל עימדי שאזכה לשוב בתשובה.

דוגמא ראשונה:

א. בחודש פברואר 2009 למניינם, בדיוק 45 ימים אחרי נס המלאך במשרדי הגעתי לארץ ממשרד העו"ד שלי במיאמי (מאז חזרתי לגור בארץ) לברית מילה של בנה השני של אחותי היחידה, לילך, שתחיה היא ובעלה בטוב ובנעימים היא ובניה ובתה היקרה. ומפאת קוצר זמן הגעתי מהטיסה מארה"ב ממש כמה שעות לפני ברית-המילה. יש לציין שהגעתי בשעה מאוחרת ובשל כך שלא ישנתי בטיסה, נכנסתי לישון מיד כשהגעתי לביתם של הוריי. ופשוט קרסתי מעייפות.

בשעה מוקדמת, אחרי שרק התחלתי להירדם, אימי מעירה אותי לברית שנערכה בבית-הכנסת.(ולאחר מכן המסיבה באולם האירועים) מפאת העייפות הגדולה שהייתה לי בגלל הג'ט-לג מהטיסה הארוכה ממיאמי בארה"ב, וחוסר שעות שינה לא יכולתי לפתוח את עיני מעייפות, ואמרתי לאימי שאגיע כבר ישר בצהריים למסיבת הברית שאחותי עושה באולם האירועים. אבל, לברית עצמה, עכשיו בבית הכנסת אני ממש מתנצל, אני גמור מעייפות, תבקשי מחילה מאחותי, שלצערי לא אוכל להגיע. אמי ניסתה בהפצרות להעירני אבל אני בשלי מדבר מתוך עייפות, ומתעקש להישאר לישון בערך כמו שהיינו ילדים קטנים וההורים בחורף הקר, מעירים אותנו לבית ספר, ואנחנו מבקשים אבא, אמא בבקשה תניחו לי לישון עוד חמש דקות. ואין אחד שלא יעיד שאותם חמש דקות שנתנו לו הוריו לישון מתוקות יותר מכל דבש שבעולם. ולמה אני מתאר לכם הרגשה זאת כי הרגשתי מתוך שינה, שאני פשוט לא מסוגל לקום מהעייפות וחוסר השעות שינה. והייתה מתוקה בעיני השינה הזאת כמו בילדות. ורק רציתי שיניחו לי לישון וקיוויתי שיוותרו לי. כמובן שבתור חילוני שהייתי, לא הבנתי משמעות, "ברית-המילה", מבחינה רוחנית כי אחרת לא הייתי מוותר עליה בעד שום הון שבעולם, במיוחד, שכתוב במדרש, שאביא בהמשך שלכל הבאים לברית המילה, נמחלים להם כל העוונות, כי אליהו הנביא לא מוכן לבוא למקום שיש שם רשעים, אז השם יתברך, מוחל לכל הבאים לברית את כל עוונותיהם, ובמיוחד לסנדק! !.(קראו בהערה 2 על מעלת ברית מילה ודברי המדרש. זה בהחלט מאמר מרתק בהמשך למאמר פתיחה זה)

ונחזור לסיפורי האישי בברית של בנה השני של אחותי היקרה.

אמי התעקשה שאקום בכל תוקף, ושראתה שאני לא משתכנע אמרה לי אתה חייב לקום כי אתה הסנדק. אחותך הפתיעה אותך וכמו שידוע לך שאביך היה הסנדק של הבן הראשון שלה, ובדרך כלל אמור להיות אבי הבעל לסנדק לבן השני. אך בעלה ואחותך החליטו להפתיע אותך ולעשות אותך לסנדק! ! ! כמובן שהייתי חילוני אז ולא הבנתי משמעות של סנדק שכידוע, שנמחלים לסנדק כל עוונותיו. וצריך זכות גדולה שיגלגלו לך משמים מצווה יקרה מפז זאת. ועוד כתבו בעניין זה באתר "ויקיטורט" בשם חז"ל: "לאחר הברית מילה זוכה התינוק לקבל נשמה.(וכוונתם כנראה חלק מהנפש היהודית הקדושה שכן הנשמה נכנסת בנער רק בגיל 20 והרוח בגיל 13 כדברי האר"י הקדוש בשער הגלגולים רק שקוראים לנפש בשם כוללני נשמה במאמר זה. הערה שלי ערן בן עזרא) אלא שהנשמה שהתינוק מקבל אינה מגיעה אליו ישירות, משום שהיא חזקה מאוד ויש בה אור עצום מדי, לשם כך יש את הסנדק שהוא מקבל את הילד על ברכיו. והנשמה עוברת אל הילד דרך הסנדק תחילה, ואז הוא יכול לקבל את האור הזה של הנשמה הנכנסת בו." עכ"ד

וכמובן שלסנדק נמחלו קודם עוונותיו כנאמר במדרש שמוכא בהמשך לאחר מאמר פתיחה זה ואז זה בהחלט, זה גורם מהותי מזכך הנפש, שיכול לגרום להרהורי תשובה רציניים לסנדק, במיוחד שזכיתי משמים להיות בנס גלוי במקום אבי הבעל כנהוג. במיוחד במעמד נשגב זה ובמיוחד שלאחר הברית כולם באים לסנדק שיברכם, וזה גורם להרהור תשובה,

בבחינת מי אני ומה חיי שאברך אחרים שיודע אני חטאותי כחילוני גמור, ולא ראוי לברך אחרים, ואז אתה מהרהר בתשובה וכנראה לכך כיוון השם יתברך שעשה לי נס גלוי זה שנתן לי הסנדקאות הזאת. ואז אמרו לי שם בבית הכנסת, לראשונה, אתה לא יודע שנמחלו לך כל העונות היום כסנדק?, לכן כולם באים שתברך אותם כי אתה נחשב לצדיק, שאין בך חטא או עון, כי הכל נמחל לך היום, כל עוד לא תחזור לחטא ואם תחטא העיקר שתעשה תשובה. ואז לצערי בעונותי הרבים, לא הבנתי גודל הנס שהשם יתברך מנסה לטהר את נשמתו מהקליפות שדבקו בי בחיי החילוניים, על ידי אור זה שמזכך גם את נפש הסנדק.. ואשוב אליו ואולי גם אשיב בתשובה אחרים, כפי שזיכני השם לעשות מיום שהתחלתי לשוב בתשובה (שמאז אני עוסק בס"ד בזיכוי הרבים וקירוב רחוקים כפי שידי מגעת. וזה דבר שדבוק בנשמתו וברצון עז שבתוכי לקרב ולהציל את אחיי ואחיותי האהובים בלי שום אינטרס ורואה אני בכך תכלית חיי, וחלק בלתי נפרד מהיותי אוהב את עמי ישראל, ואת הקב"ה ועסקתי בזיכוי הרבים, בין היתר ב"ספר ההוכחות" הראשון והשני, ובבלוג שלנו באינטרנט. ומשתדל אני בכל כוחותי שיעתיקו ממני ויעשו כמוני, כי, רק יחד נביא את הגאולה ברחמים על ידי שניתן כביכול עוז, דהיינו, כוח לקב"ה לגאול את עמו ישראל ברחמים גדולים אמן! על ידי מעשינו הטובים ומצוותינו וקירוב אחינו הרחוקים)

דוגמא לנס שני שעשה לי השם יתברך בניסיון להחזירני בתשובה ...

ואז לאחר דוגמא זאת נתחיל ב"ה ספר זה בהוכחות מדהימות ומרתקות שבטוחני שתאהבו ותתחזקו מהם שמלוקטים עבורכם ממאות מקורות שונים מדברי רבותינו הקדושים מכל הדורות ביחד עם מקורות מהמדע ושאר מקורות שעומדים בקורלציה (תיאום מדהים) עם תורתנו הקדושה. כולל דברים שלא תמצאו באף ספר. יש למה לחכות.

ב. נס הטיסה מגיהנום

כאן אני מספר לכם על נס שהשם הצילני משערי מוות בנס גלוי. הסיפור מתחיל בכך שהייתי בטיסה מישראל למיאמי ולידי ישב אדם גוי חולה שהשתעל עליי, כל הטיסה בדרכי מישראל למיאמי. ואותו אדם, כיוון כאילו ביד מכוונת משמים את השיעול שלו, דווקא עליי בצורה מתמיהה ומזוהה, כיום ברור לי שיד השם הייתה בדבר, מהסיבות שתיכף תקראו. במשך הטיסה עד שהגענו למיאמי וזה היה בחודש נובמבר 2009 למניינם שזה כ-11 חודשים, אחרי נס המלאך שהופיע במשרדי ובחלומי (ושנכון לאז הדחקתי הנס והשכחתי אותו מליבי ונשארתי לצערי בסורי כחילוני מבלי שזכיתי לעשות תשובה). וכתשעה חודשים אחרי שהייתי לסנדק ועדיין לא הבנתי רמזיו העבים של השם יתברך שאני חייב לשוב בתשובה שלימה. אז כמו שהזהירו אותי בחזיון, השם נאלץ להתחיל עם מכה שתזעזע אותי ותהיה לי ברורה, שעשו לי נס גלוי ואף כך אמרה לי רופאה גוייה כפי שתראו כאן תיכף בסיפורי.

לאחר שהגענו למיאמי בארה"ב, אני מנסה לרדת מהמטוס לאחר שהמשתעל החולה השתעל עליי מספר שעות רצופות ואני מרגיש חולשה, בכל איברי, ומרגיש שנדבקתי ממנו במחלתו. ההרגשה שחשתי הייתה כמו שלא חשתי מימי ושאני בקושי מצליח לעמוד על רגלי, ובקושי יכול לרדת מהמטוס, וכך לאט לאט צעדתי כמו זקן חולה, עד שהגעתי למסוף קליטת המזוודות, ובקושי רב אספתי את מזוודותי, ויצאתי החוצה ומייד מיהרתי למיון במיאמי (באונטורה שזה צפון מיאמי ליד ביתי שם) ששם לא ידעו מה יש לי, אבל נתנו לי לכל מקרה תרופה כנגד שפעת החזירים, שנקראית תמי פלו. שנכון לאז כל העולם נבהל משפעת החזירים שהשתוללה בעולם. מחלה קשה שגבתה קורבנות רבים בכל העולם. וגרמה להיסטוריה כלל עולמית, למי שזוכר תקופה זאת.

בדרך נס השם יתברך ריפא אותי ממצב שהייתי בין חיים למוות שלחץ הדם שלי עולה ויורד, והחום שלי עולה ויורד, ואני לא מצליח להתחמם, ומרגיש קור עז כמו שמרגישים אנשים שגוססים למוות כפי שתיארו לי הרופאים שכך הם מרגישים. גם לא עם כמה שמיכות מחוממות למרות שלא קר בחוץ כלל. בסוף נרדמתי במיון ותוך שלוש עד ארבע שעות התעוררתי בריא כמו שור. וע"כ ביקשתי להשתחרר מבית-החולים, על דעת עצמי כי אני בריא. הרופאה הסינית אמרה לי שהיא לא מסכימה, והיא מעדיפה שאשאר להשגחה כי חיי היו בסכנה ממש. אבל אם אני חותם לה שאני משתחרר על אחריותי, ואני מסרב להישאר למעקב רפואי, אז אין לה ברירה, אלא לשחררני לביתי כרצוני. ומאחר שחשתי בטוב אף חזרתי עוד באותו בוקר מספר שעות לאחר שהגעתי למיאמי, לעבודה במשרדי כעו"ד להגירה לארה"ב כמו בכל הימים. לאחר כשבועיים מגיעה תוצאת בדיקת הדם שעשו לי במיון במיאמי (אונטורה שזו עיר בצפון מיאמי) לבדוק אם זו שפעת החזירים ואמרו לי שזה לוקח כשבועיים לקבל תוצאותיה. הרופאה הסינית שטיפלה בי במיון שואלת אותי באנגלית אדון בן-עזרא, אתה בריא אתה מרגיש בסדר? עניתי שכן ושוב שאלה אתה בסדר גמור? אמרתי לך כן בריא לחלוטין. היא שאלה אותי שיצאת מבי"ח לא חזר לך כלום היית בריא עד עכשיו? אמרתי כן..למה את שואלת? שכן אני בריא והייתי בריא כמו שחתמתי לכם. היא עונה לי ואומרת: אתה יושב על הכיסא? אמרתי כן אז היא אומרת: " אז אני לא מבינה איך זה ייתכן? קיבלנו כרגע תוצאות בדיקת הדם שלך מהמעבדה והיתה לך שפעת החזירים!!! ואני לא

מבינה איך זה אפשרי שהחלמת משפעת החזירים בתוך 3 עד 4 שעות ??? אין מקרה כזה בהיסטוריה הרפואית של שפעת קשה וזאת שממיתה רבים ולוקח זמן ארוך להירפא ממנה למי שזכה ולא מת ממנה. ואז הרופאה הגויה הסינית אומרת לי תדע שהשם יתברך אוהב אותך !! זה ממש נס !!!... (כמובן שברוך השם בס"ד אמרה לי הרופאה שכיום גופי מחוסן משפעת החזירים) ורק בדיעבד אני מבין שהשם יתברך דיבר מגרונה שאבין ואקשר שהוא מנסה להעירני לתשובה ושלא אאבד את תכלית ביאתי לעולם, ואסבול גם בעולם הזה וגם בבא. ורק כחודש לאחר מכן התחלתי את מסע חזרתי בתשובה בסיפור אישי נוסף שאשמור אותו לספר "ההוכחות" הבא, ב"ה אי"ה בלי נדר, שיהיה לכם למה לחכות, עוד חזון למועד.

כל מה שסיפרתי לכם כאן אני מבין, רק מראיה "בדיעבד", את החסד הגדול ומתנות חנים שהשם יתברך עשה עימדי וניסה להעיר אותי לתשובה על ידי שגרם לי להרהורי תשובה, וע"י הייסורים שהביאני לסף מוות עם שפעת החזירים והחלים אותי בנס גלוי בתוך שלוש שעות לערך !! וזה כדי שימרק לי חלק מהעוונות שלי, שאהיה כלי מוכן לקבל הקדושה על ידי שאזכה להתחיל תהליך של תשובה שלימה כפי שאכן זכיתי משמים והתחלתי לעשות בס"ד בתחילת חודש ינואר 2010 למניינם עד ימינו אלו ינואר 2015 למניינם טבת ה'תשע"ה... והכל בליווי צמוד של השם יתברך שאני ממש חש שהוא מלווה אותי בכל צעד וצעד ובעל בניסים גלויים שאין כאן המקום להרחיב אודותם ומעט מהם אני מספר בהמשך ספר זה, ואם אספר את כולם הזמן יכלה והם לא יכלו, ויגמרו ניירות רבים, וספרים רבים על כל הניסים, שהשם יתברך גומל חסד ועושה עימדי, בכל יום ב"ה !! ובטוחני שמי שישים לב יראה שהשם יתברך עושה גם איתו ניסים גלויים כל היום כל יום, ואין מקרה והכל זה מאיתו יתברך. לטובתנו הנצחית.

עד כאן אנו רואים איך השם יתברך באהבתו אותנו, הוא לא מוותר על אף נשמה יהודית, ומחכה שתשוב אליו, וכמה חשוב שכולנו ניתן כתף, ונקרב את אחינו ולא נתקמצן, על מספר שקלים בודדים, לרכישת ספר "ההוכחות", ונחלקן בחינם לכל מכרינו, קרובינו, אנשי בית-הכנסת בשכונתנו, אנשי עירנו, נחלק להם ליד הדלת, ובבתים שלהם, ובכל דרך אפשרית, כי רק יחד, נוכל להציל את אחינו מייסורים קשים שנאמר: יסור יסרני יה ולמוות לא נתנני (בתהילים)... אנו רואים שהשם לא רוצה לייסר אותנו הוא רוצה שנשוב אליו בלי ייסורים, מאהבתו וחקירה ולימוד תורתו הקדושה שדרכה נבין שכל רצונו הוא להטיב לנו.

ב"ה בס"ד ספר ההוכחות הראשון שכבר יצא במקביל למהדורה זאת במהדורה שישיית והיד עוד נטויה ב"ה והפך לספר הכי נפוץ בעולם התשובה היהודי בכל הזמנים ביחס לזמן הקצר שהוא מופץ בו. מעל ל-230,000 עותקים והוזמנו ממנו עוד כ-62,000 עותקים בימים אלו, דבר שכמעט מקרב את מספר העותקים לכ-300,000 עותקים ב"ה והיד עוד נטויה. שכן, כולנו רוצים שעם ישראל יחזור בתשובה מבירור האמת ולא ממכות ושואות חס ושלום. נתונים אלו משוערים נכון ליום כתיבת שורות אלו 18 לינואר 2015, למניינם שזה כ"ט בטבת ה'תשע"ה, הספר הראשון זכה בס"ד לקרב עשרות אלפי יהודים לאביהם שבשמיים. ומעיד אני שמיים וארץ שכל פעולתי בליקוט ספר זה, והספר הקודם היא ללא שום אינטרס כלכלי, ולא לכבוד, ורק לשם שמיים אני פועל (לפחות כל אני מקווה ומשתדל בכל מאוירי), שכן הנני רוב היום עוסק בלימוד תורה וזיכוי הרבים והתרחקתי בשמחה רבה, מרוב ענייני הבלי העולם הזה, וזיכוי השם לחבר מספר ספרים נוספים, שטרם הדפסנו, שב"ה עוד חזון למועד נדפיסם בקרוב אי"ה בל"ג. וזכינו לערוך בלוג המפרסם מדי יום דברי תורה וקדושה, כולל מענה לשאלות השואלים, שזכינו להעלות בו עשרות מאמרים מקוריים, סיפורי צדיקים וניסים ומופתים, שעשו צדיקי דורנו, ועוד דברי תורה וחיזוק, והקהל שעוקב אחרינו שם כבר הגיע לעשרות אלפים (כמובן שאנחנו בהיתר של רבותינו ועם אינטרנט כשר ומוגבל וחסום לתמונות ופועלים רק לזיכוי הרבים והצללת נפשות וכל אדם שעוסק בזיכוי הרבים יעשה שאלת רב איך מותר לזכות את הרבים וכו'..)

שתהיה לכם קריאה מהנה

עבדכם הקטן עבד לעבדי השם האמתיים

עו"ד ערן בן עזרא - המחבר

ולהלן שתי ההערות שבמאמר זה. הערה 1 ואחרי כן הערה 2 שהמאמר מפנה אליהם.

הערה מספר 1 בעניין ביאור "ואפילו כל העולם כולו אומרים לך צדיק אתה היה בעיניך כרשע" (לקוח מאתר הלכה יומית)

[ואנוכי המחבר הקטן שבקטנים עבד לעבדי השם האמתיים, ערן בן-עזרא, מוסיף ובוודאי שאינני צדיק ויודע אני שרבו עוונותיי משערות ראשי, וכמו שאומר רבינו יונה שצריך אדם לומר למשכחיו: שלו הריחוני בעוונותיי בני האדם, היו בורחים ממני ... וכך אני אומר על עצמי בלי שום פקפוק... ולמה יש לאדם לומר לאנשים שאומרים לו צדיק אתה, שלא כך הם פני הדברים? כדי שלא יתגאה ולא יחשוב את עצמו בדברים, שאין בו שבוודאי הכל מהשם יתברך שעוזרו ונתן

לו, ומה הוא ומה חייו כפי שחש אנוכי בעצמי. ועל כן על מה יתגאה? וזה כדי שלא יחשוב ויחטא האדם בחטא הגאווה ויחשוב "כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה" ויעשה מעצמו עבודה זרה בר מינן חס ושלום ואכמ"ל]

תמיהה ידועה לכאורה היא בספרים הקדושים אודות מאמרם ז"ל במכילתין (ל ע"ב) שטרם לידת האדם משביעין אותו: "תהי צדיק ואל תהי רשע, ואפילו כל העולם כולו אומרים לך צדיק אתה, היה בעיניך כרשע", והלא משנה מפורשת היא באבות (ב, יג): "רבי שמעון אומר הוי זהיר בקריאת שמע ובתפלה וכו'... ואל תהי רשע בפני עצמך", והרבה תירוצים נאמרו על כביכול מה שנראה כסתירה. (ותיכף יוכח שאין כאן סתירה רק השלמת הדברים. מתי יש לנהוג כך ומתי יש לנהוג כך וזה הסבר לרבים מדברי חז"ל בגמרא ובמדרשים, שנראים סותרים אבל הם מדברים על זמנים ועיתים אחרים שפעם יש לנקוט בגישה זאת ובזמן אחר בגישה שנייה והם דברים משלימים ולא סותרים ולכן חשוב, מאוד מאוד שיהיה לך רב שמלמד אותך תורה שקיבל מרבו שקיבל מרבו עד משה רבינו. (רב, שלא שייך לתנועה חדשה שמחדשת דרך ביהדות שלא הילכו בה אבותינו הקדושים) ואז תוכל ללמוד תורה כהלכתה, ולא ממצויים למיניהם שמפרשים את דברי התורה, מהבלי ראשם ועושים מהתורה שקר ומורים תורה שלא כהלכתה, בבחינת הרוצה לטעות יבוא ויטעה. שנאמר, שצדיקים ילכו במדברי התורה הקדושה, ורשעים יכשלו במדברים ממש, שיהפכו דברי אלוקים חיים לדברי אלוקים מתים, כי, ייקחו לעצמם רק מה שנוח להם, להצדיק השקפתם האפיקורסית של הכת שאלהיה הם שייכים. כמו הרפורמים או הקונסרבטיבים ושאר הרבנים המודרניים ואפילו החרדיים המודרניים וקל חומר רבנים מודרניים שהם לא חרדים, יש להיזהר מהם, כמו מאש כמו שכתבנו כאן קודם, הם עושים זאת כדי להמציא מדעתם תורה שלא הייתה ולא נבראה, ומפרשים מדעתם את הגמרות ומשתמשים בדיוק להיפך, ממתי שצריך בכל מידה שמזכירים חז"ל, והם מצטטים דברי הגמרא כפי מה שמשרתת את נשוא כפירתו ותאוותם ומתאימים את התורה להבליהם, ויש להתרחק מכאלו כמטחוי קשת, גם אם הם נושאים בשקר את התואר "רב". שכידוע, שכל התורה זה דיוק במיקום ובזמן של השימוש במידות הנכונות ולשם כך יש ללמוד תורה בקדושה וטהרה ולרצות לדעת האמת. ולהתפלל להשם יתברך, שיכוון אותנו לרבנים צדיקים אומרי אמת, שיכוונו אותנו לאמת. ולא נכשל ברבני שקר ומפורסמי שקר. שאמרו חז"ל שהקו בין גן עדן לגהינם דק כחוט השערה ומכאן שנבין כמה עלינו להיות זהירים בבחירת רב צדיק וישר ירא שמיים מרבים ויש להרבות על כך תפילה. ואכמ"ל הערה שלי המחבר ערן בן-עזרא)

בראשית, נביא דברי רבינו יונה בפירושו עמ"ס אבות, וז"ל: "ואל תהי רשע בפני עצמך, שלא יהא בעיני עצמו רשע שאינו יכול לחזור בתשובה, שנמצא זה מתיאש לבו מן התשובה, ואם באת לידי עבירה הותרה לו לפי שמעלה על דעתו שהיא קלה כנגד החמורות שעבר עליהן, וגם שלא יהא צדיק בפני עצמו, כמו שאמרו במסכת נדה (ל:), 'משביעין את הולד בבטן אמו, אפילו כל העולם אומר לפניך שאתה צדיק, תהא בעיניך כרשע', ולא רשע ממש, אלא שתהא בעיניך מחצה זכאי ומחצה חייב, אם עשה מצוה אחת אשריו שהכריע עצמו לכף זכות, עשה עבירה אחת אוי לו שהכריע עצמו לכף חובה".

והרי לפנינו ביאורים אחדים שמצינו בענין בספרי חסידות. בספר 'נועם מגדים' (פר' לך ד"ה א"י אל תירא) הביא את "דברי פה קדוש הרב החסיד אור ישראל וקדושו מוה"ר אלימלך [מליזענסק] ז"ל, באמרם ז"ל 'אפילו כל העולם כולו אומרים לך צדיק אתה היה בעיניך כרשע', וכבר אמרו ז"ל 'אל תהי רשע בפני עצמך'. ואמר, דהכוונה על ההשתוות, אפילו כל העולם אומרים לך צדיק אתה, יהיה בעיניך כאילו אומרים לך רשע ולא תתנשא כלל". ובמקום אחר הביא זאת שוב בזה"ל (בפר' דברים ד"ה וזהו): "וכמו ששמעתי משם רבינו מורי ורבי הנ"ל (הר"ר אלימלך ז"ע) באמרם ז"ל 'אפילו כל העולם כולו אומרים לך צדיק אתה היה בעיניך כרשע', הכוונה, 'היה בעיניך', שיהיה בעיניך אמירת של 'צדיק אתה' - 'כרשע', כאילו אומרים לך רשע ולא תתנשא כלל על ידי זה, ודפח"ח" (ועעו"ש בפר' אמור ד"ה או יתכן).

הערה 2 למאמר הפתיחה מעלת ברית המילה ומחילת העוונות לכל הבאים לברית ובמיוחד לסנדק ועוד סיפורי צדיקים מעניין הברית מילה ועוד: בספר 'אמרי פנחס' (החדש, פסח אות קצז) מובא בשם הרה"ק ר' פנחס מקאריץ ז"ע בזה"ל: "...דהכי פירושו דאפילו וכו' אומרים עליך שצדיק אתה דייקא, שהצדקות מצד עצמך, אל תקבל דבריהם, כי האמת היא שכל דבר טוב שאתה עושה הוא רק בעזר השי"ת, לכן 'היה בעיניך כרשע', רצ"ל מצד עצמך. ומה שאמרו באבות 'אל תהי רשע בפני עצמך', רצ"ל אם היצר הרע מפיל אותך במרה שחורה ויאוש עבודה, אל תשמע לו ואל תהיה רשע בפני עצמך', כי השי"ת עזר לך עד הנה כמה פעמים, ויעזור לך עוד ויתקן עד אין שיעור וערך".

בשם הרה"ק רבי דוד מזאבליטוב ז"ע [בהרה"ק רבי מנחם מענדיל מקאסוב ז"ע], מובא שביאר: "שכשאין אומרים לאדם צדיק אתה, ואין העולם באים אליו, רק שהוא איש בפני עצמו אזי צריך להיות בעיניו כבינוני, ולא כרשע, שלא ייפול בלבו יותר מדי, ויתבטל ח"ו מתורה ועבודה, אך אם כל העולם אומרים צדיק אתה, והעולם מתקבצים ובאים אליו אזי יוכל לבוא לידי גדלות, ולכן צריך אז לאחוז בקצה השני שיהיה לבו נשבר כל כך, שידמה בעיניו כרשע ח"ו" (ראה 'אור ישרים' עמ' 118).

ועוד כותב אורחות צדיקים כך: "והמתפאר בחכמתו ובמעשיו שאין בו, אין מידה רעה כמותה ואין דוגמתה.

והלא אמרו חכמים: אם מכבדים את האדם מחמת שסוברים שהוא יודע שתי מסכתות, ואינו יודע רק אחת, יאמר להן שאינו יודע אלא אחת (ירושלמי שביעית פ"י ה"ח) - כל-שכן וכל-שכן שלא יטעה את העולם שיחזיקוהו בחזקה גדולה שאינו בו. ודע, שאנחנו מחויבים שיהיו כל מעשינו מיוחדים לשם הבורא יתעלה, בגלוי ובסתר, וכל מעשה עבודת אלוהים יהיה להגיע אל רצונו בלבד, בלתי רצון בני-אדם לקוות שבח על מעשהו ולקבל כבוד, אך יעשה הכל לשם האל המשקיף אל הלב, כמו שאמר הכתוב: "אני ה' חקר לב, בחן כליות" (ירמיה יז, י); ואומר: "הנסתרת לה' אלוהינו" (דברים כט, כח). לכן אם לא יזהר בחוכמה ובזריזות להינצל מן הגאווה, אף-על-פי שיש בידו תורה ומעשים טובים, הוא יורש גיהנם, כי היצר אורב לו ומביא טענות וראיות להביא האדם לידי גאווה, ותהיה חכמתו לטרדו מן העולם. לכן אל יתעצל מלנצח יצר הרע יום יום, וזה נקרא מלחמה גדולה.

ברית מילה - ידוע כזמן מחילת עוונות

בפרשת פינחס כתוב: "תחת אשר קינא לאלוקיו ויכפר על בני ישראל", והמדרש כבר ביאר שפינחס הוא אליהו הנביא. והואיל ומידתו קנאה, וה' גזר עליו להיות בכל ברית, (למרות שזה מצער אותו, שמפסיד חידושים שמתחדשים ברקיע באותה השעה, ובנוסף, אם ישנם מספר בריתות באותה השעה, הוא צריך להתחלק לכמה ניצוצות וזהו צער לנשמה).

המדרש מביא דו שיח בין הקב"ה לאליהו הנביא:

אמר אליהו לה': "הואיל, ומידתי קנאה, ולא אוכל לסבול עוונות, אם אבי הבן יש בו עוונות?"

אמר לו הקב"ה: "אמחל לו"

שאל אותו אליהו: "ואם למוהל ישנן עוונות?"

השיב לו ה': "אמחל גם לו" המשיך אליהו:

"ואם לסנדק? ענה ה': "גם לו אמחל"

התעקש אליהו: "ואם יש מישהו מהקהל עם עוונות?"

השיב לו הקב"ה: "אמחל לכולם..."

וזהו שכתוב: "ויכפר על בני ישראל" - בקנאה שיש בו, גורם הוא שה' יכפר ומוחל לכל המשתתפים בברית המילה!

ועוד כתבו באתר ויקיפורט בעניין הברית מילה:

ברית מילה

סיפר רבינו החפץ חיים: מעשה שהיה בגאון רבי שלמה קלוגר זצ"ל, שנתכבד פעם בסנדקאות. הגיע הגאון בזמן המיועד, אבל הוכרח להמתין זמן רב, והברית טרם החלה. לתימהונו נודע לו פשר הדבר: באותו בית נמצא אבי הרך הנולד במצב של גסיסה, וכפשע בינו לבין המוות. ומה עשו הקרובים? החליטו לחכות ליציאת נשמתו, כדי שיוכלו לקרא את התינוק הנולד בשם אביו...

כששמע הרב את הדבר השתומם, וציווה על המוהל למול את הילד תיכף ומיד, וכה אמר: "להטריח את המלאך הממונה על הרפואה שיבוא במיוחד לרפא את החולה - אין בכוחי. אך כאשר נתעסק במצות המילה - הרי יבוא מלאך הברית לעמוד לימין המוהל והסנדק על מנת לרפא את הרך הנימול. או אז אבקשהו שיכנס גם לחדרו של החולה לרפאו..."!

וסיים החפץ חיים: וכך היה. לאחר שלשה ימים קם החולה ממיטתו והלך ברגליו לבית-הכנסת! מעניין לציין את דבריו של הגאון רבי אליהו גוטמאכר זצ"ל (בהגותו למסכת שבת דף ק"ל), שכתב בשם ספר "עוללות אפרים": כל חולה המתפלל בתפילה עבור הנימול יכוין "חנני ה' כי אומלל אני" - שאני נימול. וגם יכוין כל אדם על צרותיו בעת בכי הנימול מייסורי המילה, משום שקול זה עולה בלי מונע מכל קליפה, ובכך יזכה שתיכלל גם תפילתו.

ועל זה נאמר "כי שמע ה' קול בכי" - כלומר, בכי הילד הנימול - "שמע ה' תפילתי, ה' תפילתי יקח". והיא

עצה נפלאה!

מעלת הברית

הרב שמעון דהאן שליט"א אומר שהמילה נעשית ביום השמיני משום שהוא יום גבוה יותר במעלתו מיום השביעי. השמונה מייצג את העולם שמעל לגדר הטבע. בברית מילה מסירים את הערלה של התינוק. אותיות ערלה הן: "רע-לה".

כלומר במילה ערלה, יש רע. הערלה היא כעין פקק בגוף התינוק ומונע ממנו להתחבר לקדושה. עד שמסירים את הערלה, יש לילד שד, אבל לאחר הסרת הערלה, מצטרפת האות י' ואז הילד מקבל את המילה: "שד"י". זוהי המצווה הראשונה שהילד זוכה לה מיד לאחר הברית מילה. והוא מצטרף לעם ישראל. לא זכה אברהם אבינו ללדת את יצחק אבינו אלא רק לאחר שעשה לעצמו ברית מילה. גם אדם הראשון עשה ברית מילה, וכן נח, אבל הם לא נצטוו על המילה. אבל ה' ציווה את אברהם אבינו למול את עצמו. והיות שישמעאל נולד טרם הברית מילה, הוא נולד כולו רע ומצד הרע והטומאה.

ה' אמר לאברהם אבינו, שעד אותו יום נקרא בשם: "אברם" שמעתה והלאה יקרא שמו: "אברהם", ומי שלא יקרא אותו בשם החדש אברהם, יענש.

לארבעה אנשים ה' החליף את שמם.

הושע-(י)הושע

אברם-אבר(ה)

אליה-אליה(ו)

יוסף-(ה)וסף

הושע קיבל אות-י'

אברם קיבל אות-ה'

אליה-קיבל אות ו'

יוסף-קיבל אות ה'

תחברו את האותיות לפי הסדר מלמעלה למטה, ותקבלו את שמו של ה' שהן אותיות הוי"ה.

לאחר הברית מילה זוכה התינוק לקבל נשמה. אלא שהנשמה שהתינוק מקבל אינה מגיעה אליו ישירות, משום שהיא חזקה מאוד ויש בה אור עצום מדי, לשם כך יש את הסנדק שהוא מקבל את הילד על ברכיו. והנשמה עוברת אל הילד דרך הסנדק תחילה, ואז הוא יכול לקבל את האור הזה של הנשמה הנכנסת בו. משה רבנו ילד שני בנים, את אליעזר ואת גרשום. לאחד הוא עשה ברית מילה, ולשני הוא לא עשה. משה רבנו לקח את משפחתו ורצה לרדת למצרים. בדרך הגיע אליו נחש, ורצה לבלוע את משה או את הילד שלא נימול. ובכל פעם בלע הנחש את משה ופלט אותו, ושוב בלע אותו ושוב פלט אותו, ומשה היה בסכנת מוות. ציפורה הבינה מיד שהכל בסיבת זה שמשה לא מל גם את בנו השני. והיא מיד חיפשה אחר אבן צור, ומלה את הבן השני, ומיד הנחש עזב את משה. שמעתי מעשה מחריד ומזעזע מתלמיד חכם גדול שהיה עד לדבר זה שאירע ליהודי אחד, מיוצאי גרמניה, בעת ביקורו של רבי אלחנן ווסרמן בארה"ב, סמוך לפרוץ מלחמת העולם השנייה. במהלך ביקורו בארה"ב הגיע רבי אלחנן להרבה ערים וקהילות יהודיות, בהן פעל לטובת ישיבת ברנוביץ. ביקורו השאיר רושם רב, ומלבד מה שנפגש עם אנשים כדי שייסעו להחזקת התורה בישיבתו, באו אליו גם הרבה יהודים לבקש עצה ותושייה בפתרון בעיותיהם, שכן ידוע ומקובל היה כגאון בתורה וכאיש צדיק וקדוש. בין אלה שבאו אליו לשאול בעצתו, היה גם אותו יהודי מיוצאי גרמניה, ושאלתו היתה, הואיל ויש לו בן שכבר הגיע לגיל חמש עשרה, והגיע השעה ללמדו אומנות, שהרי אמרו חז"ל במשנה (אבות ב), "יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ", הוא בא לשאול, או, בעצם לא כל כך לשאול, אלא לומר מה בדעתו לעשות, ולבקש את הסכמתו של ר' אלחנן. רבי אלחנן ידע היטב שבא מגרמניה, וצריכים לדבר איתו ברכות ובגמישות, על כן פתח ואמר לו: אתה בודאי צודק, אין ספק שטוב תורה עם דרך ארץ, וכל תורה שאין עמה מלאכה סופה בטלה, הכל באמת נכון, ברם, מה דעתך על הענין של הכנסת הבן לבריתו של אברהם אבינו ע"ה, זו מצוה? בודאי שזו מצוה גדולה להכניס בן בבריתו של אברהם אבינו, מה השאלה? הן אמרו חז"ל "גדולה מילה שהיא שקולה כנגד כל המצוות שבתורה" (נדרים לב), והלא כל כלל ישראל עומד על יסוד של בריתו של אברהם אבינו, הרי אתה בעצמך, קיימת את המצוה הזו בכן שלך. ואולם מה הדין אם קרה, חלילה, מתו אחיו מחמת מילה, הלא אז אסור למול, אמנם יש מחלוקת בגמרא אם מתו שנים או שלושה, על כל פנים אם התברר שישנה חזקה כזו – אסור למול, זוהי ההלכה, וכל כך למה? כי כבר מתו אחיו מחמת מילה, הרי שאפילו במצוה כה גדולה וכה חשובה, אם מלו אחיו מפני שמלו אותם, אסור למול את זה שנולד, עכשיו, ואם אביו כן ימול אותו – הוא יעבור עבירה, שכן כיצד יכול אדם למול את בנו כשהוא מסכן בזה את חייו? אם כן, המשיך ואמר רבי אלחנן לאותו יהודי, הלא לא תאמר שמצוות מילה פחותה וקלה מעניין זה של לימוד אומנות ומלאכה לבן, והיום אנו חיים בדור ובמצב של "מתו אחיו מחמת מילה" – כאשר שולחים ילד ללמוד אומנות, הוא עלול להתקלקל, והנוק שנגרם דומה לפחות לעניין של "מתו אחיו מחמת מילה" והלא ראינו בימים אלה, שזוהי תופעה שכיתה שבנים מתקלקלים כשהם יוצאים מחרץ לכותלי התורה...! כך אמר לו רבי אלחנן...היהודי אמנם שמע מרבי אלחנן מה שהוא אומר, אבל לא קיים, והלך ושלח את בנו ללמד אומנות וכמה אומלל היה ממה שקרה לבן שלו, שלא הוציא את שנתו, כי באמצע השנה שבה הוציא אותו מהישיבה, חלה הן לפתע ונפטר, היתה כאן בחינת "גזירה שיצאה מלפני השליט", היינו מה שאמר לו ר' אלחנן שכמו שיש "מתו אחיו מחמת מילה", כך יש עניין של "מתו אחיו מחמת מלאכה", ונתקיים כן ביהודי הזה, רחמנא ליצלן. (מורשת אבות).

הקדמת המחבר

נתחיל בס"ד את "ספר-ההוכחות" 2-

במעמד הכי חשוב בהיסטוריה האנושית והוא מעמד הר סיני שהיה במעמד של מיליונים של עדי ראה. בהמשך ריכוז של הוכחות לוגיות ושכלתניות ומדעיות מדהימות לאמיתות התורה. למי שטרם קרא את "ספר-ההוכחות" הראשון מומלץ ביותר לקרוא אותו.

"ספר-ההוכחות" הראשון זכה להיות מופץ במעל ל-200,000 עותקים

בכל הקהילות נתקבל בברכה ב"ה וקיבל המלצות של עשרות רבנים מכל גווי הקשת והוזמן לעשרות שיבות ובתי כנסת שמחלקים אותו לבאים במפתנם ומחלקים אותו בחינם בעירם ועוד. ההפצה של הספר הייתה און-ליין מעל ל-100,000 עותקים ופיזית מעל ל-110,000 עותקים שרובם סובסדו בפחות מעלות הדפוס והשאר בחינם והכל ללא מטרת רווח או אינטרס גשמי והכל לעשות נחת רוח לבוראנו ולעילוי שכינת עוזנו מעפרה שזאת הכוונה שיש לכוון בקיום כל המצוות. וע"כ זכו בסייעתא דשמיא מדהימה לקרב ולחזק ולהחזיר בתשובה עשרות אלפים מאחינו היקרים.

תודה לך רבוננו של עולם אבינו מלכנו אהובינו

הוכחת מעמד הר סיני בצורה מושלמת

האם ניתן להוכיח את מעמד הר סיני בצורה מושלמת? בס"ד, לפניך מאמר המסכם את הוכחת מעמד הר סיני בצורה מושלמת. כל המידע שבמאמר ערכתי מן הספר "מסע אל פסגת הר סיני", הרב מרדכי נויגרשל, בהוצאת "יהדות מזווית שונה", עמ' 47-11.

מעמד הר סיני - הוכחת האלוקים והיהדות מעמד הר סיני, מעמד בו התגלה האלוקים, מהווה את יסוד אמונת היהדות. מעמד זה, הינו מעמד יחיד במינו בהיסטוריה; אין עם בעולם אשר בעברו סיפור אודות אירוע היסטורי דומה, בו אלוקים התגלה להמונים. סיפוריהם של כל הדתות מתחילות מיחיד, שבא וסיפר על עצמו ניסים ונפלאות מכל הסוגים, אשר אינו מדבר על התגלות אלוקית ברורה בפני המונים, בדומה למעמד הר סיני. לו הייתה אפשרות להמציא סיפור שכזה, ודאי היו הדתות השונות שמחות מאוד להמציאו ולאמצו שכן העדרו מחליש בצורה משמעותית את האוטנטיות של דתם. וזאת מכיוון שיסודה של הדת - השליחות שקיבל המייסד - בנוי על סיפורו האישי ללא כל עדים וללא הוכחה של ממש (איש לא ראה את מוחמד פוגש את המלאך גבריאל - כפי שמאמינים מאמיני האסלאם - הוא היחיד שנכח על פי סיפורם, בפגישות האלה והוא זה שבא וסיפר. כמו כן איש לא ראה את מייסד הנצרות מקבל שליחות כלשהיא מהאלוקים - לכל היותר ניתן לומר שהוא בא וסיפר). בנקל ניתן לפקפק בנכונותו של הסיפור. כל אדם יכול לבדוד מלבו אינספור סיפורים, ואם הוא מוכשר וכריזמטי יצליח גם לשכנע המונים בנכונותם. שונה לחלוטין דת שיסודה בהתגלות המונית, שתחילתה בהמונים המספרים כי ראו אלוקים, כי שמעו דברי אלוקים וכו'. קהל גדול לא יכול להמציא יחד סיפור, ולספרו במדויק כאילו כולם ראוהו והיו עדים לו. התורה ידעה מראש כי איש לא יצליח להמציא סיפור שכזה. ספר דברים, פרק ד': "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה, באחרית הימים, ושבת עד ה' אלוקיך ושמעת בקולו... כי שאל נא לימים ראשונים אשר היו לפניך, למן היום אשר ברא אלוקים אדם על הארץ [לאורך כל ההיסטוריה האנושית], ולמקצה השמים ועד קצה השמים [בשום מקום ביקום], הנהיה כדבר הגדול הזה, או הנשמע כמוהו, השמע עם קול אלוקים מדבר מתוך האש, כאשר שמעת אתה ויחי". כלומר: התורה המדברת אל היהודי שבכל דור ודור, מבטיחה כי בשום מקום ביקום ולאורך כל ההיסטוריה האנושית לא יהיה מעמד כמו הר סיני בו אלוקים מתגלה לעם ("הנהיה כדבר הגדול הזה"). ולא רק זאת, אלא התורה מוסיפה ומתחייבת שאיש לא יוכל להמציא סיפור כזה ("או הנשמע כמוהו")! אם אכן ניתן להמציא כזה סיפור, מי כמו כותב פסוקים אלו שידע שניתן לעשות זאת, יתחייב לכך כיצד נטל סיכון כה גדול להבטיח שאיש בעולם לא יצליח להמציא כזה סיפור ולספרו (שהרי הסברנו שהעדרו של סיפור התגלות המונית מחליש את יסודות הדת) מעמד הר סיני הוא אירוע היסטורי מוכח. וזאת מ-2 סיבות:

1. התורה מועברת מדור לדור תוך רציפות היסטורית בלתי פוסקת.
2. האירוע עצמו ארע בפני רבים.

רציפות היסטורית היא מילת המפתח במחקר ההיסטורי, והיא הסיבה העיקרית לראות אירועים בעבר כעובדות היסטוריות. אירועים שעוברים ברצף, נחשבים כעובדות. סיפורה של אישיות היסטורית כאלכסנדר מוקדון, עובר מדור לדור כסיפור שהתרחש לפני המונים. אם הומצא, איש לא ראהו, ולכן קשה מאוד להסביר כיצד ניתן היה להמציאו לשכנע המונים שאכן היה. הנה סיפורו של מוחמד, נביא האסלאם שסיפר כי ראה את המלאך גבריאל בהיותו לבדו במדבר, עובר מדור לדור ברציפות היסטורית בלתי פוסקת. ידוע לנו כי אכן היה אדם שכזה, המונים ראוהו! ואולם, אין אנו יודעים מאומה אודות אמיתות סיפורו, שכן אפילו לפי הסיפור שלהם – איש לא ראה את מוחמד פוגש את המלאך גבריאל מלבד עצמו.

תורת ישראל עברה עד הלום תוך רציפות היסטורית אינטנסיבית שאין דומה לה בשום אומה ולשון ושאינו כדוגמתה סביב שום סיפור היסטורי אחר. אין איש בעולם היודע לנקוב בשמות אישים כל שהם בדורות השונים, ולו גם בחלק קטן מהם בלבד, ששמו להם מטרה להעביר את סיפורו של אלכסנדר מוקדון. הרציפות ההיסטורית סביב סיפורו הינה רציפות סתמית, ואילו התורה עוברת ברציפות היסטורית שמית מפורטת. הרציפות ההיסטורית של העברת הדורות מתוארכת היטב. אנו יודעים מי היו ראשי הדורות שהעבירו את התורה מדור לדור, באיזה תאריכים "מלכו" ובאיזה תאריך נפטר כל אחד והעביר את שרביט ההנהגה למנהיגי הדור שאחריו.

רציפות היסטורית צפופה וברורה שכזו היא לבדה הופכת כל מעשה "השתלה" של סיפור שלא היה, למשימה בלתי אפשרית. שמות מנהיגי האומה, שהיו ראשי שושלת הקבלה, מוכרים לנו לדורותיהם. אנו יודעים גם פרטים רבים אודותיהם, על אופיים, על האמרות השגורות בפיהם, על האירועים שהתרחשו בתקופתם, כולל התרחשויות שונות בחייהם הפרטיים, ולעיתים השתמרו גם מראה פניהם וגופם. נוכח פירוט שכזה אין להניח שיתכן שתוכנם לפתע מערכת אדירה כתורת ישראל בלא להשאיר חותם.

מצוות "זכר ליציאת מצרים" מצוות כה רבות נצטוו ישראל לקיים "זכר ליציאת מצרים", וזכר לשאר אירועי המדבר (חג השבועות, זכר למתן תורה. חג הסוכות זכר לסוכות ולענני הכבוד). כל חייו של היהודי מוקפים במעשים שנעשים "לזכר". לולא ניתנה תורה ליוצאי מצרים והולכי המדבר שזכרו את כל אותם אירועים, כיצד ניתן היה לצוות על כך כיצד החלו לקיים את אותן מצוות "לזכר" כיצד ניתן לצוות מאן דהו לעשות מעשים על מנת לא לשכוח, אירועים שמעולם לא ראה על אף שלא היינו באותם אירועים, אנו מקיימים אותם כי אבינו קיימן כל חייו, והרי לא מדובר בהנהגות שלפתע אי באמצע חייו החלו לנהוג לפיהן. והם עשו כן מאותה סיבה עצמה – שאבותיהם קיימו וכו'. אין בעיה להמשיך זיכרונות, אבל אין אפשרות להתחיל בהם אם לא זוכרים אותם בפועל. הראשונים שהחלו לקיים את אותן מצוות חייבים היו אפוא להיות עדי ראייה.

האם השתלה הייתה יכולה להצליח? השתלה לא אפשרית מפאת מספר סיבות !:

1. על ה"משתיל" היה מוטל לשכנע המונים לקבל מערכת ובה, בין השאר, חוקים יוצאי דופן הקשים להבנה.
2. היה עליו לשכנעם בצורה כזו שעוצמת השכנוע תהיה חזקה דיה, כדי להותיר רושם עז בליבם עד יומם האחרון וזאת כדי שיוכלו להעביר את הסיפור לבניהם אחריהם.
3. כיצד נעלם ה"משתיל" מהזיכרון הלאומי ההיסטורי לאן נעלם "אירוע ההשתלה" שאיש לא תיעדו האם איש לא יחוש בתרמית כאשר יבקש ה"משתיל": "אנא בטובכם, אל לכם לספר כי אני סיפרתי לכם את הסיפור... עליכם לספרו כאירוע הידוע לכם זה מכבר..." בנוסף, אם היו מביאים לעם את התורה בתקופה מאוחרת יותר, מן התאריך עליו מדברת המסורת, היה קשה מאוד לשכנעו לקבלה כי מה יאמר המביא האלמוני אם יאמר "קבלתי אותה היום וכתבתיה" אז מיד יאמרו לו: הרי בתורה כתוב "ויכתוב משה את התורה הזאת..." (דברים ל"א, פס' ט'). כלומר, שהיא נכתבה כבר ע"י משה. מובן אפוא שהמשתיל לא יוכל לומר "היום כתבתיה" או "היום נכתבה", עליו יהיה לומר, כי הייתה כתובה, וכדי שלא ישאל מיד: "כיצד לא שמענו על קיומה" יהיה עליו לטעון, כי הייתה ואבדה, והוא גילה אותה! ואולם כאן ישאלוהו: "הרי בתורה כתוב שיש הבטחה שלא תשכח – וענתה השירה הזאת לפנינו לעד כי לא תשכח מפי זרעו" (דברים ל"א, פס' כ"א) והנה נשכחה! שכן, איש לא זוכר אותה מלבדך...

ואם הוא יטען – הנה אני זוכר, התורה עברה במשפחתי בסודיות, אז יאמרו לו שני דברים:

1. כשהתורה כותבת "וענתה השירה הזאת לפנינו לעד" אנו מצפים שלעדות זו יהיה כוח שכנוע כיאה וכיאות ל"עדות" שהאלוקים מעיד ואם כל העדות מסתכמת בהעברה כה מצומצמת אז זו לא עדות קבילה. ממילא הפסוק לא התגשם.
2. הרי כתוב בתורה: "רק הישמר לך ושמר נפשך מאוד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חיך והודעתם לבניך ולבני בניך יום אשר עמדת לפני ה' בחורב" (דברים ד' פס' ט'). איך יתכן שציווי כזה, הכתוב בלשון חמורה כל כך, לא נשמר ע"י איש ואם לא נשמר כיצד ישכנעם "המשתיל" שהם צריכים להתחיל במסורת עקשנית שכזו.

מסקנה: "השתלה" התורה בתקופה מאוחרת מזו שהמסורת טוענת לא הייתה מצליחה, וממילא היא בלתי אפשרית. כיוון שלא הייתה "השתלה" הרי ברור כי התורה נכתבה בזמן שהמסורת טוענת וניתנה לאנשים שחוו את המאורעות שיכלו לאשרם או להכחישם. ומתוך שקיבלו את התורה יש כאן הוכחה נוספת שמעמד הר סיני אכן היה כמתואר. מדוע התורה לא הייתה יכולה להתהוות בשלבים כמה סיבות לדבר:

1. היום שבו התורה נחתמה היה חייב להיזכר. היכן הוא
2. כיצד נשמטו מהזיכרון הלאומי כל אותם "שלבי התהוות" מדומים
3. בספר דברים פרק ד' פס' ב' נאמר: "לא תוספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו". אחרי שפסוק זה נכתב לא הייתה כל אפשרות להוסיף מאומה על דברי התורה. שכן כל מי שינסה להוסיף, מייד ידחה ע"י ההמונים.

דומה הדבר לתכונת "הגנת מסמך" הקיימת ברוב תוכנות המחשב המודרניות. כשמפעילים תכונה זו, המסמך ננעל בפני שינויים. כיצד עברה תורת ישראל בדיוקנות במהלך דורות רבים מבלי להשתבש הבה ננסה להמחיש את הדברים ולבנות משחק "טלפון שבור" (משחק הילדים) וסביבו "מנגנוני הגנה", שיוודאו שלא יחול כל שיבוש בהעברת המסר.

מנגנון הגנה מס' 1. כל ילד מעביר עם המילה את העצם אודותיו דובר. אם המילה הינה "כיסא" עליו להעביר כיסא. בתורה כזאת הילד השני השומע את המילה "כיסא" ודאי לא ישמע אלא "כיסא".

מנגנון הגנה מס' 2. הילד הראשון יעביר פתק ובו ראשי פרקים של המסר המועבר או רמז אודותיו.

מנגנון הגנה מס' 3. כל ילד אומר את המילה לחברו 50 פעם. גם אם עשר פעמים מתוך החמישים ישמע השומע וריאציות שונות של המילה הנידונה, הרי שברוב הפעמים ישמענה במדויק.

מנגנון הגנה מס' 4. ניצור עשרה טורים של חמישה ילדים כל אחד. כל הילדים היושבים ראשונה בכל טור וטור, יתאמו ביניהם לומר את אותה מילה. אם הילדים האחרונים יאמרו מילה זחה, נדע כי המילה עברה במדויק.

מנגנון הגנה מס' 5. נעשה את התרגיל במשך עשרה ימים בזה אחר זה. כל יום ומצב הרוח שלו, רמת ריכוז משלו. אם בכל אותם ימים הגיעו לאותה תוצאה, סימן שהיא נכונה.

מנגנון הגנה מס' 6. הילדים יוזהרו שמי שישבש ייענש קשות, ומי שידייק יקבל פרס. בצורה כזאת, הילדים ישתדלו לדייק כמיטב יכולתם.

מנגנון הגנה מס' 7. נעודד מוטיבציה ע"י הסברת גודל התרומה לחברה, לאנושות וכד' אם ידייקו. סיבה נוספת לעורר אצל הילדים רצון לדייק.

והנה התורה הועברו מדור לדור כשסביבה כל אותם "מנגנוני-הגנה" המוודאים כי מאומה לא זויף:

מנגנון הגנה מס' 1. התורה עוברת מדור לדור כרצף רעיוני הנסמך למעשים הנעשים ברציפות יום יום, ולעצמים המלווים את אותם מעשים (טלית, תפילין, שופר, לולב ועוד).

מנגנון הגנה מס' 2. התורה מעוברת בצמוד למסמך כתוב המכיל את עיקרי הדברים.

מנגנון הגנה מס' 3. התורה נלמדת וחוזרת ונלמדת מידי יום ביומו במהלך ההיסטוריה. התורה מצווה "ושנתם לבניך" וגם הנביא ישעיהו אומר (נ"ט) "ואני, זאת בריתי אותם אמר ה', רוחי אשר עליך, ודברי אשר שמתי בפיך לא ימוש מפין ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר ה' מעתה ועד עולם. לא עברה שנה בהיסטוריה בה לא נוצרו מאות יצירות תורניות. לא עברה שנה מבלי שאלפי יהודים עסקו בתורה.

מנגנון הגנה מס' 4. שושלת הדורות בה עוברת התורה איה שושלת אחת בלבד אלא רשת של שושלות המתפרסת על פני כל העולם. חלקן היו מנותקות זו מזו במשך מאות רבות של שנים, ואע"פ כן בסופו של דבר חזרו כולם עם אותה תורה שבכתב, אותה תורה שבע"פ, אותם ששה סדרי משנה ואותו תלמוד בבלי.

מנגנון הגנה מס' 5. מידי יום ביומו חוזרים יהודים על אותה תפילה ועל אותן מצוות.

מנגנון הגנה מס' 6. מעבירי התורה התייחסו לתורה ברצינות שאין למעלה ממנה. רבי ישמעאל אמר לרבי מאיר תלמידו, שהיה סופר סת"ם: "בני, הוי זהיר במלאכתך, שמלאכתך מלאכת שמים היא, שמא אתה מחסר אות אחת, או מיתר אחת נמצאת מחריב את כל העולם כולו". (תלמוד בבלי מסכת עירובין דף י"ג). ובאמת ספר התורה נשמר בכל העדות ובכל תפוצות ישראל ללא שינויים של ממש (מלבד כמה הבדלים בכתוב מלא וכתוב חסר וכו').

מנגנון הגנה מס' 7. היהדות פיתחה מוטיבציה אדירה להעביר את המסר בצורה מדויקת. היא דיברה על מעלתם של הלומדים תורה ועל המעבירים אותה בדיוק גדול. מוטיבציה זו באה לידי ביטוי במהלך ההיסטוריה היהודית בכל תפוצות ישראל במסירות נפש שמסרו נפשם היהודים על כל פרט ופרט.

לצערנו הגדול ניתנו לעם היהודי אינספור הזדמנויות להוכיח בדם, את מסירותו לתורת ישראל ולאוקי ישראל. רבים הם סיפורי מסירות הנפש המלווים את ההיסטוריה היהודית. דוגמת 400 ילדים שהפילו עצמם לים ובלבד שלא לעבור על איסורי תורה חמורים.

ניסים. הניסים מלמדים שנותן התורה הוא הכוח השולט בטבע. כל הדתות בעולם מספרות על ניסים, שעשו מחולליהן ו"קדושיהן". אך המכנה המשותף לכל הניסים הללו הינו שכולם אירעו בפני יחידים והתרחשו לפרק זמן קצר ביותר.

לעומת זאת, הניסים שהתרחשו במעמד הר סיני, התרחשו לעיני המונים, ונמשכו ברציפות במשך 40 שנה, מה גם מדובר באירועים אשר לא יתכן שהיו אחיזת עיניים, שכן מתואר, כי לא אכלו ולא שתו במשך 40 שנה אוכל טבעי. כל אותן שנים אכלו מן – לחם ניסי - ושתו מי בארה של מרים – באר ניסית. והרי אף אם יעלה מישהו רעיון, כי ניתן לאחוז עיני אדם רעב, ולשכנעו שאכל, אף אם באמת לא אכל, והוא יחשוב שבע, הרי ברור כי אין הדבר יכול להמשך אלא זמן קצר בלבד שכן הגוף דורש את שלו.

דוגמה לניסים שנעשו במשך 40 שנה במדבר:

1. עמוד הענן ביום ועמוד האש בלילה, היו מנחים את העם במסעם במדבר (שמות י"ד פס יט' - כ').

2. ירידת המן בכל יום מן השמים, בכמות שתספיק לעם שלם (שמות פרק ט"ז).

3. בארה של מרים נדדה עמם לכל מקום במדבר (במדבר פרק כ'). נבואות הכתובות בתורה שהתגשמו הנבואות מלמדות שנותן התורה הוא הכוח השולט בהיסטוריה.

בבואנו לבחון נבואה כלשהיא, יש לחפש אחר הקריטריונים הבאים:

1. נבואות שנאמרו ללא ספק זמן רב לפני התגשמותן. 2. פשוטו של מקרא "ופשוטה של היסטוריה". 3. נבואות מפורטות הנוטלות סיכונים: נגד ההיגיון ונגד הניסיון ההיסטורי. 4. אבסורדים ופרדוקסים.

נבואות ירמיהו וישעיהו על בבל: הבה ננסה לעמוד במקומו של הנביא ירמיהו, ולראות את אשר הוא ראה מול עיניו. ירמיהו רואה את האימפריה הבבלית בתפארתה, כובשת את כל העולם, בלתי מנוצחת ומעל הכול – כובשת את ארצו,

מגלה את בני עמו, ומחריבה את ארצם. ובכל זאת ירמיהו אומר שבבל האדירה תחרב! ירמיהו וישעיהו ניבאו על העיר בבל את הדברים האלה: "היתה בבל צבי ממלכות, תפארת גאון כשדים כמהפכת אלוקים את סדום ואת עמורה, לא תשב לנצח ולא תשכון עד דור ודור..." (ישעיהו י"ג, פס' נ').

לפנינו הבטחה חד משמעית שמהרגע בו תחרב בבל לראשונה, אחרי שהנבואה נאמרה עד... הנצח, איש לא יצליח לבנותה! איזה אדם יעז לדבר על נצח עלינו לזכור, כי גם בימינו אנו, ימים בהם הטכנולוגיה כה מתקדמת ובקלות יחסית ניתן ליצור תשתית לעיר חדשה, מכל מקום, ערים שחרבו – אם במלחמה, אם באסונות טבע, חזרו ונבנו שנית באותו מקום עצמו. אפילו הירושימה ספוגת הקרינה הקטלנית, שהיגיון חייב לכאורה להימנע מלבנות תחתיה עיר באותו מקום, חזרה ונבנתה שנית במקומה הראשון. קל וחומר בעת העתיקה, עת שכה קשה היה לבנות תשתית.

מתוך הערך "בבל" ב"אנציקלופדיה המקראית": בבל (עיר) – "עיר זו שהייתה במשך האלף השני והאלף הראשון לפני הספירה בירתן של אימפריות שונות, לא נשאר ממנה היום אלא שדה חורבות נרחב על שפת נהר פרת ממזרחו..."
אנטישמיות: "והיית שמה למשל..." (דברים כ"ח פס' ל"ז) "ונתן ה' לך שם לב רגז, וכליון עיניים, ודאבון נפש. ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחיך, בבקר תאמר מי יתן ערב, ובערב תאמר מי יתן בקר, מפחד לבכך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה." (דברים כ"ח פס' ס"ז). תופעת האנטישמיות הינה תופעה בלתי מובנת שהעסיקה חוקרים רבים שניסו להבינה, ואחרי כל המחקרים נשארה התופעה תמוהה.

כותב הפרופ' יוסף בן שלמה: "שנאה זו הינה עקרונית ובלתי מותנית, לא במצב כלכלי ולא בתנאים חברתיים, לא בצורת המשטר ולא בהתייחסות אליו, לא בהצלחה ולא בכיעור, לא בנחשלות ולא בקידמה, כי בכל אלו התנסו והשנאה בעינה עומדת... שונאים אותנו בתואנת היותנו טובים מדי, ומאידך על היותנו מוצצי דם, שאנו בדלנים וגם שאנו מתערבים יתר על המידה. שונאים אותנו בתקופות של שפע כלכלי ורודפים אותנו בעת שפל. מואסים בנו במשטר מלוכני, גם במשטר דיקטטורי או דמוקרטי, ואילו באנרכיה אנו מהווים טרף ראשון לכל בוזז. רואים בנו אחראים לכל כשולן ומיותרים בכל הצלחה, מכים את המתרפס ותוקפים את זקוף הגו, מונעים את קיום מצוות התורה ולעומת זה אין קולטים את המתבולל. כל שעה וכל מצב יש בהם עילה לשנאת ישראל..." ("סקירה חודשית" לקציני צה"ל נובמבר 1974).

תופעה כזו שאין לה הסבר טבעי ואינה ניתנת לחיזוי מראש. והתורה ידעה! וידעה גם להבטיח למרות הכול שלא נכלה! כיוון שמעמד הר סיני מהווה עובדה היסטורית, וכיוון שהתיאורים על אודות אורחות החיים במדבר, וביציאת מצרים אכן התרחשו, הרי אנו יודעים כי נכון הדבר שיש כוח השולט בטבע ובהיסטוריה והוא נתן את התורה כמערכת הוראות הפעלה של האדם והעולם.

מסקנה: התורה ניתנה בסיני, ע"י השולט בטבע ובהיסטוריה וכל פרטיה מדויקים. (לקוח מאתר הידברות) **שלום אחים יקרים,**

ראיות והוכחות חזקות ביותר לאמיתות התורה

"את האלוקים ירא ואת מצוותיו שמור כי זה כל האדם"
 לא פעם פונים אליי ואומרים לי אנשים שהאתאיסטים שמדברים איתם (לא כדאי לכל אחד לדבר איתם, אבל זה כבר נושא אחר) רוצים "ראיות" או "הוכחות" לאמיתות התורה. במאמר הזה אני אנסה לרכז ראיות והוכחות לאמיתות התורה, שרובן נובעות מתוך ממצאים היסטוריים וארכיאולוגיים, וחלקן הוכחות לוגיות, שכל בר דעת יבין.
ראיות ארכיאולוגיות מוכחות:

1. ראיות ישירות: כלומר אירועים והתרחשויות המתוארות במקרא ובתורה שבעל פה, התגלו אכן כעובדה היסטורית. דוגמאות לכך ניתן לראות במספר אירועי מקרא: סיפור נוח, מגדל בבל, אברהם אבינו, מלחמת המלכים (בימי אברהם), מהפכת סדום ועמורה, יוסף הצדיק, ירידת בני ישראל למצרים, יציאת מצרים, מסעות בני ישראל במדבר, הר סיני, בלעם בן בעור, יהושע בן נון, הר עיבל, חומות יריחו, כיבוש הארץ, מקדש שכם, שמשון בן מנוח, שאול המלך, דוד המלך, שלמה המלך, עמרי, אחאב בן עמרי, אחזיה בן יהורם, יהואש בן אחזיהו, עוזיהו בן אמציה, חזקיהו בן אחז, מנשה בן חזקיהו, מגילת אסתר. מי שירצה דוגמה לאירוע עם הראיות הארכיאולוגיות שלו, מוזמן לכתוב פה הודעה עם האירוע ואני אכתוב את הראיה השלימה.

2. ראיות מהרקע שבסיפורי המקרא: התיאורים המקראיים על השמות ועל התרבות וסגנון החיים במסופוטמיה, ובמצרים העתיקה, ובארץ כנען, תואמים להפליא עם הגילויים הארכיאולוגיים העדכניים, דבר שלא היה ניתן לדעת לפני כל החקירות שנעשו בכל אותם המקומות.
להלן מספר דוגמאות של "ראיות מהרקע":

בנוגע לתיאור המקראי של קניית מערת המכפלה ע"י אברהם בספר בראשית, כותב החוקר א"א ספיזור שמתוך עיון במכתב מצפון סוריה בזמן אברהם ניתן לראות "מקבילה מאלפת, בנוסחה ובלשונה, למשא ומתן של אברהם עם עפרון..." "עכ"ל. מחיר העבד: בספר בראשית נאמר: "וַיַּעֲבֹר אַנְשֵׁי מְדִינָה סְחָרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת יוֹסֵף מִן הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֶת יוֹסֵף לַיִּשְׁמַעְאֵלִים בְּעֶשְׂרִים כֶּסֶף". והנה במאה השמונה עשרה לפנה"ס (תקופת האבות), לפי הנמצא במשפטי חמורבי (=עמורבי) ובתעודות משפטיות מעיר מארי, היה מחירו של עבד 'עשרים כסף'. הרב יואל בן נון ממכללת הרצוג הוסיף על כך, שלפי ממצאים ארכיאולוגיים התברר, שבזמן כתיבת התורה – במחצית השנייה של האלף השני לפנה"ס – היה מחיר העבד כ- 30 שקלים, ואכן אנו מוצאים שכך מחיר העבד והאמה בתורה בספר שמות – "אם עָבַד יָגַח הַשׁוֹר [=אם שור יגח עבד, וכתוצאה מכך ימות העבד], או [אם יגח] אָמָה, כֶּסֶף שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים יִתֵּן [בעל השור] לַאֲדֹנָיו [של העבד], וְהַשׁוֹר יִשְׁקָל".

בספר בראשית נאמר: "וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הַלְדָת אֶת פְּרָעָה וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּהּ לְכָל עֶבְדָיו וַיִּשְׂא אֶת רֹאשׁ שַׂר הַמִּשְׁקִים וְאֶת רֹאשׁ שַׂר הָאֲפִים בְּתוֹךְ עֶבְדָיו. וַיָּשָׁב אֶת שַׂר הַמִּשְׁקִים עַל מִשְׁקָהוּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל פֶּה פְּרָעָה." לפי החוקרים, היה נהג במצרים הקדומה שפרעה "חוגג" את יום הולדתו, ובאותו יום נותן חנינה לאסירים.

בספר בראשית: "וַיְהִי בְּבִקְרֹתָם וַתִּפְעַם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת פֶּל חַרְטָמִי מִצְרַיִם וְאֶת פֶּל חַכְמִיָּהּ וַיִּסְפֹּר פְּרָעָה לָהֶם אֶת חֲלֹמוֹ וְאֵינן פּוֹתֵר אוֹתָם לְפְרָעָה." החוקרים מציינים שמצרים העתיקה נתנו חשיבות רבה לחלומות, וראו בהם נבואה על עתידות. בפאפירוס "צסטר" מפורטים למעלה מ-200 פשרי חלומות.

בספר בראשית מתואר טקס ההכטרה של יוסף במצרים: "וַיִּסַּר פְּרָעָה אֶת טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל יַד יוֹסֵף וַיִּלְבַּשׁ אֹתוֹ בְּגָדֵי שֵׁשׁ וַיִּשֶׂם רֶבֶד הַזָּהָב עַל צַוְאָרוֹ." החוקרים מצביעים שבדיוק כך היה טקס הכבוד במצרים העתיקה, ואפילו מה שכתוב שנתן טבעתו "מעל ידו", כן היה במצרים, שפרעה היה נותן את הטבעת מעל כף היד ממש ולא באצבעות או בתוך היד. וכתבת ד"ר פ. גלפז: "תיאור מינויו של יוסף, מתבסס על הווי מצרי. יוסף מקבל בגדי שש. המילה שש מוצאה מצרי. בעברית, מקבילה לה המילה בוך- בד משובח. לפי וורג האצולה בממלכה החדשה נהגה ללבוש בגדי שש. פרעה מעביר את הטבעת מידו לידי יוסף. מקור המילה טבעת הוא מצרי. פרעה שם רביד על צווארו ולבסוף, מרכיבו המלך במרכבת המשנה, תיאורים השכיחים בתיעוד ובאיור המצרי..."

בספר בראשית מסופר על "פוטטי-פרע פֶּהֶן אוֹן", אשר לפי חז"ל היה מנכבדי בית פרעה. הסופר הפרסי ערודאס (אחד ההסטוריונים הקדומים שחי כ-300 שנה לפנינו) - נחשב אצל חוקרי עתיקות מצרים כבר סמכא במיוחד, מספר על מקום בשם "אוֹן", ששימש כבית עבודה זרה רק לכמרים הנכבדים ביותר של פרעה. הוא מנה שמות של כמרים, ואחד מהם שמו "פוטפער", שהיה פועל בעיר אוֹן.

במקראות מצינו חשיבות ל"כוס פרעה", ול"גביע יוסף". היסטוריון היווני הרודוטוס כותב שבמצרים העתיקה, לכל מצרי הייתה כוס אישית, כוס שאסור לזולת להשתמש בה, והיו מייחסים חשיבות רבה לכוס אישית זו.

מצוות שלא ייתכן שניתנו על ידי בני אדם: מצוות השמיטה: התורה מצוה לכל עם ישראל, שאסור לעבוד באדמה כל שנה שביעית. והקושי שבציווי זה בולט: כיצד עם שלם, שרובו חקלאים, יתקיימו אם לא יעבדו בשנה השביעית? ואכן בעיה זו מעלה התורה בעצמה, וכך נאמר בפסוקים: "וְכִי תֵאמְרוּ מַה נֵּאֲכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית, הֲיֵן לֹא נִזְרַע וְלֹא נֶאֱסַף אֶת תְּבוּאֹתֵינוּ? וְצִוִּיתִי אֶת בְּרִכְתִּי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית, וְעָשִׂיתָ אֶת הַתְּבוּאָה לְשֵׁלֶשׁ הַשָּׁנִים [כלומר התבואה של השנה השישית תספיק לצריכה של השנה השישית עצמה, ושל השנה השביעית, וגם של השנה השמינית]. וְזָרַעְתֶּם אֶת הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִית וְאֶכְלֹתֶם מִן הַתְּבוּאָה יָשָׁן, עַד הַשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִת עַד בּוֹא תְּבוּאָתָהּ תֹאכְלוּ יָשָׁן." ברור הדבר שמחבר אנושי לא היה יכול לכתוב הבטחה זו בספרו, משתי סיבות: א) מפני שבפעם הראשונה שיגיע השנה הששית, אם לא תתקיים הבטחתו, זהו סופו של האימון בספר, והחיבור הלך לטמיון. ב) אחראיות על העם שמוכן לקיים את הספר, שלא יגיעו למצוקה מחוסר התבואה. יש לציין שעצם העובדה שהספר שרד, למרות הבטחותו, מצביע על כך שאכן הנס חזר על עצמו כל שנת שמיטה, בזמן בית המקדש כאשר מצוות השמיטה היתה דאורייתא. בימינו שמצוות השמיטה היא דרבנן, דעת רוב הפוסקים שלא נאמרה הבטחת התורה.

מצוות עליה לרגל: בדומה להוכחה ממצוות השמיטה, ישנה הבטחה נוספת בתורה: התורה בספר שמות מצווה על כל הגברים של עם ישראל, לעלות לירושלים בשלושת החגים: פסח, שבועות, וסוכות. מצוה כזו מעוררת בעיה בטחונת חמורה, הרי אם כל ארץ ישראל תתרוקן מגברים, בנקל יכולים העמים האוייבים לכבוש את הארץ, או אפילו גנבים מתוך העם יכולים לנצל את העובדה. ובכן מבטיחה התורה: "וְלֹא יִחַמְדוּ אִישׁ אֶת אֶרְצְךָ בְּעֶלְתֶּךָ לְרִאוֹת אֶת פָּנָי ה' אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה. גַּם כֹּאן, מחבר אנושי לא היה מסכן את אימון ספרו, ואת ביטחון המאמינים בדרכו, ע"י הבטחה שאין בידו לקיימה.

חכמה בלתי מוגבלת: כותב הרמב"ם: "כל דיבור ודיבור מן התורה יש בהן חכמות ופלאים למי שמבין אותם." מציאות שרק הנסיון האישי יש בו כדי להוכיח: העוסקים בתורה שבעל פה, בתלמוד ובפוסקים באופן יסודי למשך כמה שנים, מגלים חכמה אדירה ובלתי מוגבלת (בין בעומקה הבלתי מוגבל, בין בכמות הבלתי מוגבלת) שלא יתכן שיצאה מפי אנוש.

נבואות שקשורות לכלל עם ישראל שהתגשמו: ניתן לראות מספר נבואות שכתובות בתנ"ך מפורשות, שהתגשמו בצורה פשוט מדהימה ולא הגיונית, כאשר חשוב לזכור שעם ישראל הוא העם היחידי בהיסטוריה שחזר לארץ שלו אחרי פעמיים שהוגלה מארצו.

נצחיות עם ישראל: נצחיותו של העם היהודי הובטחה בפסוקים רבים, והבטחה זו היא בכד בכד עם ההבטחה שיהיו בגלות:

"וַיֹּאֲף גַם זֹאת בְּהִיוֹתֶם בְּאֶרֶץ אֲיִבֵיהֶם לֹא מֵאֲסָתִים וְלֹא גְעֻלָּתִים לְכַלְתֶּם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתְּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם" (ויקרא כו, מד).

הסופר האמריקאי מארק טוויין כותב: "המצרים, הבבלים והפרסים קמו מלאו את האדמה בקולות רבים ובהדר ובתפארת, ולאחר מכן נבלו, הפכו למשהו מעולם הדמיונות ונגנזו, אחריהם באו היוונים והרומאים, הקימו שאון גדול מאוד, וגם הם חלפו, הלכו להם, גם עמים אחרים התעוררו לפתע והרימו את אבוקם המאירה לתקופת-מה, אבל היא כבתה מהרה, וכעת או שהם מצויים באור בין-הערביים או שנעלמו והיו כלא היו. היהודי ראה את כולם, ניצח את כולם, וכעת הינו כמו שהיה תמיד, אינו מגלה לא התנוונותו, לא מחושי זקנה, לא תשישות אברים ולא התמעטות כוחותיו, ואף נפשו הערה, הפעילה ובעלת היוזמה לא נתקתה. הכל הם בני תמותה, מחוץ ליהודי. עמי הגבורה חלפו ואינם עוד, ורק היהודי נשאר. מהו סוד נצחיותו?"

הפילוסוף הרוסי נקולאי ברדייב בספרו "משמעותה של ההיסטוריה" כותב: "לפי הקריטריון המטריאליסטי, צריכה היתה אומה זו לעבור מזמן מן העולם. קיומה היא תופעה מיסטורית ומופלאה, המעידה, כי חיי אומה זו מתנהלים בכוח גזירה קדומה."

ההיסטוריון הבריטי (הנודע על יחסו השלילי לעם היהודי) פרופסור ארנולד טוינבי, בספרו "חקר ההיסטוריה" סוקר עלייתן ומפלתן של 21 תרבויות קודמות, וכך כותב על היהודים: "שמירת הזהות הלאומית מצד אומה ללא עצמאות מדינית, ללא שפה מדוברת אחידה, אומה שאינה מרוכזת אלא מפוזרת על כל קצוות תבל, ולמול רדיפות נוראות רצופות, זוהי תופעה כה לא רציונלית שלמולה ניצב כל היסטוריון פעור פה."

יש לציין גם, שקיימת גם נבואה שעם ישראל יהיו מועטים (דבר שמגדיל את הפרדוקס על נצחיותה של האומה היהודית): "והפיץ ה' אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג אתכם שמה" (דברים ד, כז), ובהמשך: "ונשארתם במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול ה' אלהיך" (שם כח, סב).

הגלות: התורה בפרשת בחוקותי ובפרשת כי תבוא מתארת באריכות את הגלויות והצרות שיעברו על העם היהודי, אם לא ישמרו מצוות כראוי. בפרשת בחוקותי נאמר לדוגמא:

"ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצוות האלה... אף אני אעשה זאת לכם... ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם... והשמתי אני את הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה. ואתכם אזור בגוים והריקתי אתריכם חרב..."

ובפרשת כי תבוא נאמר לדוגמא: "והפיצך ה' אתך בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים... ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן ה' לך שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש. והיו חייך תלאים לך מנגד ופחתה לילה ויומם ולא תאמין בחיידך. בבקר תאמר מי יתן ערב ובצרב תאמר מי יתן פקר מפחד לך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה."

להלן השוואת העובדות עם הנאמר בפסוקים הנזכרים:

ונתתי את עריכם חרבה - ערי ישראל נחרבו.

והשמתי את מקדשיכם - בית המקדש נחרב כידוע.

והשמתי אני את הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה - הארץ נשאה שוממה רוב הזמן ולא הצמיחה פירות טובים.

ואתכם אזור בגוים - פיזור עם ישראל במדינות שונות.

והריקתי אתריכם חרב - גם אחרי הפיזור, יהיו נרדפים ונרצחים.

והתיאורים שבפרשת כי תבוא התקיימו במלואם במשך הגלות - באינקביזיציה, ובשואה וכו'.

ישא יה' עליך גוי מרחק - כאמור פסוקים אלו מתנבאים על הרומאים, שאכן בניגוד לאויבי בית ראשון, אינם שכני ארץ ישראל אלא הגיעו אליה מרומא הרחוקה.

פאשר ידאה הנשר - סמל הלגיון הרומאי היה "נשר".

"גוי אשר לא תשמע לשנו", "גוי אשר לא ידעת אתה ואבותיך" - עפ"י ההיסטוריה, העם הרומאי נוצרו מבליל של שבטים סמוך לזמן החורבן, ולא היו עם עתיק.

"מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל מפלי השאיר לו פל, במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בכל שערך" - המצור הכבד, וגם אכילת בשר אדם וילדים, מתוארת ע"י ההיסטוריון יוספוס בן מתתיהו בספר יוסיפון.

והשיבך לנק מצרים באניות בדרך אשר אמרת לך לא תסיף עוד לראתה והתמפרתם שם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה - השווה לדברי ההיסטוריון הגרמני מינסטר, שכותב: "מעתה אחרי שנלכדה ביתר, בא הכל תחת עול רומי, אבל פלסטינה היתה לתל שממה. השבויים במספר אשר לא יספר מרוב מכרו ממכרת עבר, תחילה אצל שוק השנה, ואלה שלא נמכרו שם, הובלו למצרים באניות". וכמו כן ההיסטוריון שירר, מתאר כי כמות העבדים במצרים בתקופה זו היה כה גדול עד כי מחיר כל עבד היה כמחיר מנת כלכלה של סוס (וכדברי הפסוק "ואין קנה" - שלא יהיה ביקוש לעבדים מחמת כמותם).

קיבוץ גלויות: קיבוץ גלויות הובטח בספר דברים: "והיה כי-יבאו עליך כל-הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל-לכבך בכל-הגוים אשר הדייך ה' אלהיך שמה. ושבת עד-ה' אלהיך ושמעת בקלו' ככל אשר-אנכי מצוה היום אתה ובניך בכל-לכבך ובכל-נפשך. ושב ה' אלהיך את-שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל-העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה. אם-יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלהיך ומשם יקחך. והביאך ה' אלהיך אל-הארץ אשר-ירשו אבותיך וירשתה והיטבך והרבך מאבותיך."

וכן ספרי הנביאים מלאים בענין הגאולה העתידה, ושיבת עם ישראל לארצו בסוף הגלות: "ושבתי את שבותכם וקבצתי אתכם מכל הגוים ומכל המקומות אשר הדחתי אתכם שם נאם יקנו והשבתי אתכם אל המקום אשר הגליתי אתכם משם" (ירמיהו כט, יד). "פה אמר יקנו צבאות עד ישובו יקנים ויקנות ברחבות וישלם ואיש משענתו יבדו מרב ימים. ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתי" (זכריה ח, ד-ה).

ישנם רבנים שרואים החזרה של המונים לארץ ישראל, כתחילת קיום ההבטחה הנ"ל, או עכ"פ הכנה להבטחה זו. ואם כי ההבטחה עדיין לא התקיימה במלואה, מ"מ גם התנאי שנכתב לפני ההבטחה המלאה, עדיין לא התקיים במלואו: "ושבתך עד ה' אלהיך ושמעת בקלו" (שם פסוק ל).

הרב נפתלי צבי יהודה ברלין, הידוע בכינויו הנצי"ב מוולוז'ין זצ"ל (תקע"ז-תרנ"ג, 1816-1893), בפירושו "העמק דבר" על התורה (דברים ל, ג), דייק מהפסוק (הנ"ל) שיהיה פעמיים קיבוץ גלויות, שנאמר "ושב וקבצך", והסביר הנצי"ב: שמתחילה יהיה קצת קבוץ גלויות, על ידי רשיון המלכויות, ואחרי כן יוסיף ה' ידו שנית, כדכתיב "ושב וקבצך". ע"כ דבריו.

וכמו כן המלבי"ם (ירמיה לא, ה-ח) (1809-1879) כתב שכבר לפני הגאולה השלמה, יוסר מעם ישראל השעבוד מלכויות (כלומר יזכו לריבונות עצמית), ויהיו מובילים בעולם בתחומים רבים ויזכו לכבוד מאומות העולם על ההישגים. ואולם העם יהיו מחולקים לשני מגזרים, המגזר הפחות יותר במוכן הרוחני, והמגזר המרומם יותר. המגזר הפחות, יהיו שמחים במצב זה ולא יחושו צורך לגאולה, ואולם המגזר הרוחני יותר, עדיין יבקשו ישועת ה', ויתפללו על השלמת קיבוץ הגלויות והחזרת השכינה לציון. (לקוח מכתוב באשכול באינטרנט ולקח החומר מאתר ויקישיבה)

למה יש ללמד זכות על בעלי תשובה ועל הבאים להיטהר. בדורנו ולמה ייתכן שרוב הדור נחשב כאנוס ולכן פטור ולכן הדור שיזכה לגאולה ברחמים גדולים !

השם יתברך מעיד, שמי שגדל בעולם החילוני והדתילוני או המסורתי, שהוא עולם הקליפות, והתרגל לרע כאילו הוא טוב מאוד, קשה לו להשתנות. ומאחר והרוב נולדו למצב זה ובדור זה שיש הסתר פנים כפול ומכופל, לכן, הרוצה לטעות יש לו יותר תירוצים וסיבות לטעות.

לכן, לעניות דעתי, יש לראות מכאן לימוד זכות שהשם מלמד על הדור שהשם מעיד בתורה הקדושה, שיצר לב האדם רע הוא מנעוריו. ולכן, פשוט הוא שרוב הדור אנוסים ושוגגים בהסתר פנים כפי שפסקו החזון איש זצוק"ל ומרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל ורוב גדולי הפוסקים בדורות האחרונים, וכך פסק הרמב"ם, שגדלו על טעות אבותם שגידלו אותם על טעותם. ולכן יש להעריך ולהעריך בעל תשובה או בעלת תשובה בדורנו שהקושי להשתנות אצלו הוא גדול מאוד מאוד ולכן נדרשת העזרה משמיים לבעל-תשובה לשוב כפי שיכול להעיד כל בעל או בעלת-תשובה על העזרה שהם חשים שהם מקבלים משמיים להיטהר. והשם הבטיח שימול את ערלת לבבנו לשוב בתשובה אליו לפני הגאולה:

ולשון חז"ל: "הָבֵא לְטִבָּא פּוֹתוּזִין לוֹ, וּבֵא לְטָהָר מִסִּיעֵין אוֹתוֹ (שבת, דף ק"ד, ע"א ופסיקתא זוטרתא שמות, ובזוהר יתרו דף ע"ט ומנחות נ"ט). ושהבא להיטהר יסייעו אותו משמיים ומי שיתקדש מעט מלמטה יקדשו אותו הרבה מלמעלה כלשון הגמרא ... (ולכדאגתא ביומא ל"ט, א) מפסוק מפורש זה השם מעיד כמה קשה להשתנות וזה סנגוריה חזקה על הדור כולו. וכידוע מי שאנוס הוא פטור ומי ששוגג דינו איננו כמו מזיד במיוחד בדור של הסתר פנים כפול ומכופל ובתוך שער החמישים של הטומאה שהוא אפיקורסות ועריות. וזה לעומת דור שאין בו הסתר פנים כמו בדור המדבר וכדומה, שהדין שם היה שונה שהחוטא היה נענש בחומרה. אז גם על חטא קל וטענת שוגג או אנוס לא עמדה לטועים אז כמו שתעמוד לשוגגים ואנוסים בדור זה... והללו בדורנו רובם פסקו גדולי ישראל הם כתינוק שנשבה ולכן אנוסים ביד יצרם וביד ההרגל הרע מגלגולים קודמים, וקשה להם השינוי, ולכן ייתכן וכל הדור לפחות ברובו יחשב כזכאי ולכן יגאל ברחמים גדולים וזה לשון הפסוק בנביא ירמיהו שמסייעת לדברים, ולאחריו דברי המפרשים שמסבירים הקושי לחוטאים שהורגלו לרעתם להשתנות, ומכאן שנדע להעריך בעל תשובה אמיתי בדורנו שמעלתו תהיה בשמיים כמו התנאים הקדושים !!!

וכמו שאמרו חז"ל: ברכות ל"ד: "בְּמָקוֹם שֶׁבְּעָלִי תְּשׁוּבָה עוֹמְדִים אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִין, לעניות דעתי, כי הדורות הקודמים לנו, לא עמדו בניסיונות בתדירות, ובפיתויים שהוא עומד כל יום וכל שעה !!! ועם זאת עלינו להלחם בכל כוחנו להיטהר, כי מי יודע אם אנו שיודעים את האמת לא נחשב חס ושלום לא כשוגגים או אנוסים אלא חס ושלום כמזידים ולכן חשוב לחזור בתשובה בכל הכוח ובכל התחבולות (בתחבולות תעשה מלחמה עם היצר הרע) להילחם ביצר הרע ושקריו, ולא לחיות בשקר, ולשכנע את עצמנו שאנו כמו רוב הדור שוגגים ... כי אנו יודעים את האמת ועלינו לאסוף כמה שיותר יהלומים שהם המצוות, שכל מצווה שווה יותר מכל ההון שבעולם !!! ולשמח שאנו יודעים את האמת ולא להפסיק לפנות להשם יתברך ולבקש שיעזור לנו הקב"ה לחזור בתשובה שלימה ולרחוק מהרע... קראו עדות השם יתברך על הקושי שלנו להשתנות, וזה טענה שיכול הסנגור להשתמש בה בבית דין של מעלה להגן על הדור המסכן שאנוס בכפייה חילונית, בהסתר פנים כפול ומכופל, בגלות הערב-רב, ימח שמם אויבי ישראל, הגדולים ביותר וכולנו מכורים לתאוות חילוניות קשות ביותר, והמאבק שלנו להיגמל מהם ומסירות הנפש לקדושה, שכרנו גדול פי מאה מכל דור שלא עבר ניסיונות כה קשים, שנאמר טוב אחד בצער ממאה שלא בצער. קראו הדברים מהנביא שהשם אמר לו לומר: ירמיהו פרק יב, כג:

הִיָּהֲפֹךְ פּוֹשֵׁי עוֹרוֹ וְנִמְרֹז וְזִבְרֵי־בְרִיתוֹ גַּם אַתֶּם תּוֹכְלוּ לְהִיטִיב לְבַרְדֵי הָרַע :

- רש"י: כושי. שם אדם שחור וקורין מא"ר בלעז: ונמר. ליאפר"ט בלעז: חברבורותיו. הנמר מנומר הוא והם החברבורות טק"ש בלעז ואי אפשר שיהפכו: הרע. כמו להרע:
- מצודת דוד: היהפוך-האם יוכל הכושי להפוך עורו משחרות ללובן האם יוכל הנמר להפוך הכתמים שבעורו ללב יהיה בו הכתמים הלא הוא דבר שא"א כי המה דבר טבעי בהם: גם אתם. כן גם אתם לא תוכלו להיטיב מפני ההרגל הרע שאתם מורגלים ונעשה אצלכם כדבר טבעי ור"ל כמו שאין הכושי והנמר יכול להשתנות כן גם אתם והוא ענין גוזמא והפלגה ולומר בקושי רב תשתנו ממעשיכם: ועדות השם והמפרשים תשמע מליץ יושר על הדור שגדלו לתוך שואה רוחנית ובכתים של אנוסים ותינוקות שנשבו ובהסתר פנים ובדור של ייסורים קשים ושלטון של מטעים ערב-רב ימ"ש, שעובדים על העם שהאמת בו נעדרת ולכן זה הסנגוריה הכי גדולה על הדור ולכן שמדברים עם השם יתברך תגידו לו הדברים הללו שיביא הגאולה ברחמים אבל שמדברים עם העם הרם כשופר קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם בדרך ארץ ובדרכי נועם שיחזרו בתשובה שלימה ועלינו ב"ה יכול בקרוב ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב. ברוך השם לעולם אמן ואמן

מה הכוונה בציווי קדושים תהיו? מה זה קדוש? מיהו קדוש?

"א וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב דַּבֵּר אֶל־כָּל־עַדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

קְדוּשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם" ויקרא פרק י"ט

מה משמעות הציווי הזה?...קדושים כותבים חז"ל זה פרושים..נבדלים...השאלה ממי? מהגויים? זה פשיטא אבל זה מעשה השם שהוא בחר בנו..אז נבדלים כי נבדל השם ממי השם נבדל? והתשובה: מהנוטלים! כי השם, לא נוטל ורק נתן כלומר מי שקדוש יותר זה מי שנותן יותר ופחות נוטל...וזה סוד גדול ביהדות...בנישואין מי שלא מחפש להתקדש

להיות נבדל על ידי שיהפוך לנותן יותר ופחות נוטל ולוקח אז הנישואין יהיו עליו כמעמסה קשה מנשוא וסבל ובגלל זה הרבה מתגרשים... בדורנו. ולמה? כי לא מחפשים קדושה ונבדלות אלא בול להיפך.. מחפשים לקחת כמה שיותר ולתת כמה שפחות כמו סוחר... ובמקום כזה לשניהם שרק מבקשים ליטול ופחות לתת, אז יהיה רע ולכן שניהם ירגישו חוסר רצון להיות בקשר הנישואין. ולכן הסוד הוא גדול **קְדוּשִׁים תְּהִיֶּינּוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי**... אומר השם יתברך, ומי שנותן נקי וטהור בלי שום קבלה הוא קדוש ונבדל בדיוק כמו השם, והשאיפה להתקדש ולהיות כמו שנאמר במשה רבינו ותחסרהו מעט מאלוקים... ולכן תתחילו להתאמן בנתינה ופחות בנטילה.. וזה: **"קְדוּשִׁים תְּהִיֶּינּוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי"**.. ולאדם שרוצה להיות קדוש נישואין זה הדבר הכי טוב שיש. ולאדם שרוצה טומאה נישואין זה הסיוט הכי גדול שיש לו וטומאה זה בעצם נטילה יותר מהנתינה... ככל שהמרחק גדול יותר בין מה שאתה לוקח, למה שאתה נותן לטובת הנתינה, אתה אדם קדוש יותר (נבדל יותר. כמו השם, שמעניק ונותן כל היום וכל הזמן ולא לוקח כלל) לכן אם אתם נשואים כבר תתחילו לתת יותר משאתם מקבלים ותראו ניסים גלויים, כי אדם קדוש משפיע וגורם גם לאחרים לרצות להשתנות לנותנים ופחות נוטלים.. והכי חשוב לתת בלי ציפייה לקבל.. ולתת זה לא פראייר כמחשבת הכופרים, אלא זה קדושה!!!

הוכחה לאמיתות התורה הופעה של נשמות מעולם האמת ו"נבואות" שנתנו שהתגשמו כדוגמת הסיפור המרתק הבא:

מפגש עם נשמה מעולם האמת

"חייתי על פני האדמה לפני 300 שנה, כאן, ברוסיה". סיפורה המדהים של שינה כץ, שזכתה לגילוי של נשמה מהעולם העליון, שהצילה את חייה ברוסיה הקומוניסטית, ואף עזרה לה לסייע ליהודים רבים בהמשך

אורית מרטין וברוך קסטנר חמישי ח' תשרי התשע"ה 01:11 14.10.02

גב' שינה כץ התגוררה בלנינגרד בשנת 1964, בתקופת רוסיה הקומוניסטית. היא הייתה אשת חסד שהקדישה את כל חייה למעשים טובים, גם ברוסיה וגם לאחר עלייתה לישראל.

סיפורה מתחיל בלנינגרד, שם התגוררה בדירה קטנה וצפופה, עם מטבח משותף עוד לחמש משפחות. היא מספרת את סיפורה המדהים בחוברת קטנה הנקראת "בת קול יצאה אלי" - (את החוברת עם הסיפור המלא אפשר להשיג אצל בתה לאה גורלין, בירושלים) וכך היא כותבת: "היה זה בוקר רגיל, בתי הלכה למכון, ובעלי היה בבית. שמעתי צלצול בדלת. יצאתי לפרוזדור, ובלי להדליק את החשמל פתחתי את הדלת. שמעתי קול אישה השואל: 'מדוע פתחת לי את הדלת?' - 'פתחתי משום שאת צלצלת' - ענית.

- 'אני רק חשבתי שאת הדלת תפתח לי זו שאליה אני הולכת' - היא אמרה.

- 'ואל מי את הולכת?'

- 'את פתחת לי את הדלת, ובכן, אלייך אני באה.'

- 'ומה רצונך ממני?'

- 'נחוץ לי כסף.'

- 'כסף איך לי' - ענית.

- 'יש לך! היא ענתה נחרצת, 'את רוצה שאומר לך היכן מונח כסף?'

- 'נו, אמרי' - אמרתי בצחוק.

- 'בחדרכם, מצד ימין נמצא ארון, ובו מתחת ללבנים מונח כסף. אני יודעת שזהו כסף, אם כי לספור אותו אינני יכולה. אצלנו היה כסף מסוג אחר.'

- 'נכון, אמרתי. 'בעלי הביא את משכורתו היום, אולם אחרי שאשלם את חובותינו לא יישאר לי לקיום עד המשכורת הבאה.'

- 'אני יודעת זאת' - אמרה האורחת.

- 'ומה קרה אצלך? שאלתי. 'אינני מסרבת להגיש עזרה, אם רק הדבר ביכולתי. בואי, היכנסי לחדר, בעלי עתה בבית, נשוחח ואולי נמצא דרך לעזור לך.'

פניתי כדי להדליק את החשמל, אך היא בכעין חרדה בקולה אמרה: 'אל תדליקי את האור, את תיבהלי.'

- 'ממה אבהל? שאלתי.

- 'מזה שלא תראי אותי. אני בלי גוף. רק נשמה. נשמה שהורדתי משמים ואינך יכולה לראות אותי.'

- 'מה זאת אומרת נשמה? אמרתי. 'הרי את מדברת!'

-'כן', ענתה. 'האדם רואה שומע ומדבר, ועושה הכול בנשמה, ולא בגופו. הגוף עשוי עפר, ואל עפר יחזור. הזוכרת את כאשר ילדת את ילדתך, נתנו לה מכה, והיא צעקה אאאה... אז נכנסה בה הנשמה והחיותה את הגוף. כאשר הנשמה עוזבת את הגוף, הגוף מת והנשמה ממשיכה לחיות גם בלי הגוף, רק לא על פני האדמה.'

- 'אינני מבינה דבר', אמרתי בשקט. 'מה את רוצה ממני?'

- 'את לא תביני בנקל', ענתה. 'הקשיבי היטב. אני נשלחתי משמים כדי להציל את חייך. אבקש ממך רק דבר אחד - עזרי לי להציל לך את החיים! אמרי לי, מה היה שמו של אביך.'

- 'ברל', ענית.

- 'לא, לא יכול להיות!'

- 'האם את רוצה לומר לי שאיני יודעת את שמו של אבי?'

- 'אבל אם שמו היה ברל, לא באתי לכתובת הנכונה...'

- 'אם תאמרי לי את מי את מחפשת, אעזור לך למצוא אותה אני מכירה הרבה אנשים כאן בסביבה.'

- 'כן', אמרה. 'אבל את היית זו ששמעת את הצלצול ופתחת את הדלת, אחרת לא היית יכולה לשמוע אותו...'
 - 'מדוע את מפחידה אותי?' טענתה. 'אינני מבינה מה את רוצה ממני. אם דרוש לך כסף אתן לך אותו.'
 - 'לא, לא נחוץ לי כסף, שאלתי זאת רק כדי לנסות אותך.'
 - 'לשם מה?' שאלתי.
 - 'את היא בתו של אברהם כהן?'
 - 'נכון, אני בתו של אברהם כהן. שמו של אבי היה אברום-בער אבל כולם קראו לו ר' בערל'.
 - 'ובכן, את היא ואלייך אני באה'.
 (הערת העורך: יש לבאר כאן, כי בעולם העליון - נקרא האדם בשם שניתן לו בברית המילה, ולא בכינויים שכינו אותו בחייו, וזו הייתה הסיבה של חוסר ההבנה ביניהן.)
 ואז חל מפנה, והיא שאלה: 'מה את חושבת, לשם מה ניתנו כספים לבני אדם?'
 - 'מה זאת אומרת, בלי כסף אי אפשר לקנות שום דבר' עניתי.
 - 'ואם יש לאדם יותר מהדרוש לו לקיומו?'
 - 'אה, אז צריך לחלקו לזקוקים יותר. צריך לתת...'
 - 'מהיכן את יודעת את זה?'
 - 'אינני יודעת, אבל כך אני חושבת'.
 - 'אהה... לו רק הייתי יודעת את זאת כאשר חייתי על פני האדמה', אמרה בעצב.
 - 'אינני מבינה, על מה את מדברת?'
 - 'חייתי על פני האדמה לפני 300 שנה, כאן, ברוסיה. נלקחתי לגן עדן בגלל אמונתי באלוקים, לא בגלל טוב לבי. עתה, כאשר ראיתי את האדמה לא הכרתי אותה כלל. לא ייאמן מה שבניתם כאן! אצלכם יש אפילו מים חמים זורמים בצינורות, ואתם יכולים לשמוע שיחות מערים אחרות'.
 - 'את מתכוונת לטלפון?' שאלתי.
 - 'כן, אנחנו אפילו לא היינו יכולים לחלום על דבר כזה, אבל אין זה חשוב, אלוקים שומע אותנו עכשיו ו...'
 - 'מה?! תמהתי. 'אלוקים עצמו שומע אותנו?'
 - 'בוודאי. אני נשלחתי על ידו להציל את חיך, ואני מבקשת ממך, עזרי לי לעשות זאת'.
 - 'ומה עלי לעשות?'
 - 'רק זאת - שמרי על מצוות התורה. רק שמירה מוחלטת על כל מצוות התורה תציל אותך ממוות'.
 - 'אבל אינני יודעת דבר מהתורה. אינני יכולה לקרוא דבר בשפת התורה. כשחייתי בבית אבא עשיתי מה שאבא אמר לעשות, אבל אחר כך לא שמרתי גם על זאת'.
 - 'התחילי, חפשי, בקשי, ואלוקים יעזור לך למצוא כל מה שדרוש לך. זכרי - אין מקומות ריקים על פני האדמה. במקום שלא שולטת בו רוח אלוקים ומצוותו, שולט השטן. רוח הטומאה (אני זוכרת שהיא אמרה מילה שלא הבנתי אז - מאוחר יותר שמעתי את המילה "אשמדאי" ונזכרתי שממנה שמעתי את המילה הזו). את תעזבי את עבודתך, היא המשיכה'.
 - 'לא, לא אעזוב. אני אוהבת את עבודתי!'
 - 'את לא תרצי, ולמרות רצונך תעזבי ותיסעי לישראל'.
 - 'אני? לישראל? וכי מה אעשה שם?'
 - 'את תמצאי שם עבודה' - ענתה בבטחה.
 - 'לא אסע לשום מקום. טוב לנו לחיות כאן, וישראל היא ארץ קפיטליסטית. אינני יודעת איך הם יכולים לחיות בתנאים כאלה'.
 - 'הארץ האיומה ביותר היא כאן. זו שאת חיה בה כעת' - אמרה האורחת - 'כאן, הם פנו עורף לאלוקים ולכן שולט פה הרע. אבל הרע, רגליו קצרות, והוא יפול בקרוב. רק לנעשה בעזרת השם יש המשכיות ותקווה. רוסיה תתמוטט, ואת תהיי עדה לנפילתה. ואת תיסעי לישראל לבדך, ביום הולדתה של בתך'.
 - 'לא ייתכן!' - אמרתי - 'איך אשאיר את כל האורחים ואסע לישראל? יום הולדת בתי הוא חג גדול בשבילי, ואני חוגגת אותו בחברת משפחה וידידים'.
 - 'באותו יום לא יהיו לך אורחים. בתך תהיה כבר נשואה ותחיה בעיר אחרת. את תיסעי לבדך, ולא תינשאי שוב לאיש אם כי רבים יבקשו את ידך'.
 - 'את אומרת שאת באה מן השמים, אמרי לי אם כך, מדוע רודפים והורגים את היהודים? האם אנחנו רעים יותר מהאחרים?'
 - 'לא, אין אנו רעים מאחרים. אלוקים הגלה את עמו מארצו ופיזר אותם ברחבי העולם - בעד חטאיהם. והחטא הגדול מכולם - שנאה וריב אחים. אך הסיבה העיקרית היא רצונו של אלוקים לנסות את כל עמי העולם באמצעות היהודים. אין חיי נצח על פני האדמה. כל אדם, בכור יומו ימשיך בחיים הנצחיים רק בהתאם ליחסו ליהודים, אל העם הנבחר שקיבל את התורה. בעד כל מעשה שאדם מבצע על פני האדמה הוא יענה בעצמו לפני האלוקים. החיים ניתנו לאדם רק כדי לנסותו, וכדי שהוא ירבה את המין האנושי. כל מה שאדם עושה בשביל גופו נשאר על פני האדמה ביחד עם גופו. את מה שהוא עושה בשביל הזולת הוא עושה בשביל נשמתו, ולוקח עמו את מצוותיו לחיי הנצח. כל מה שאדם עושה מוחזר לו. טוב בעד טוב, ורע בעד הרע. מתי תבוא שעת הפירעון - רק אלוקים יודע'.
 - 'איך אתם חיים שם?' שאלתי.
 - 'אנחנו חיים כמו שחינו על פני האדמה - במשפחות. אבל טוב ונעים יותר, בלי הרע. החגים באופן מיוחד יפים אצלנו'.
 - 'אמרי לי בבקשה, היכן נמצאים הוריי ואחיותיי?'
 - 'אחרי שתיקה של רגעים, אמרה 'ברקיע החמישי. לאביך היו חטאים'.

- 'אני חושבת שלכל בני האדם יש חטאים', אמרתי.

- 'אם תרצי, אומר לך את חטאיך את, כדי שיהיה לך אמון בדברי. את אכלת דייסה שנועדה לאדם אחר. וסירבת לתת לילד חולה תרופות שהיו לך'.

- 'דייסה? איזו דייסה? מה את שחה?' - ועודי מדברת נזכרתי באותה קצרת דייסה שבזמן המלחמה לקחתי בהיחבא על חשבוננו של חייל אוזבקי, ואשר לתרופות - נזכרתי בבהירות שיום אחד נתנה לי חברה לעבודה תרופה חדשה לחיזוק הגוף עבור ילדתי שהיתה מצטננת בקלות. כעבור כמה ימים קיבלנו מכתב מאחיו של בעלי ממינק שביקש להשיג עבור בנו החולה את התרופה הזו, ואני סירבתי לשלוח לו אותה בטענה שהתרופה דרושה לבתי. והנה, הנשמה, השליחה משמים שהגיעה אלי אחרי כמה שנים הזכירה לי את התקרית הזו, שעליה איש לאט ידע חוץ ממני ומבעלי. שאלתי אותה מדוע היה עלי לתת את התרופה שהיתה דרושה לילדתי. היא ענתה שתרופה יש לתת תמיד במקרה של צורך.

- 'לו הייתי זקוקה לתרופה הזו עבור בתי, מהיכן הייתי משיגה אותה?'

- 'לו היית מוסרת את התרופה, לא היתה בתך נזקקת לה. הבריאות וכל החיים הם בידי אלוקים', היא ענתה בבטחה, והוסיפה 'אל תיכנסי אף פעם לים או לנהר. ואם תיכנסי - אל תתנתקי מהקרקה. כי אם תתנתקי מהקרקה יטביעו אותך כוחות הטומאה. אני יודעת שאת לא תשעי להוראה זו ויטביעו אותך. אך אנחנו נספיק לחטוף ולהציל את נשמתך. את גופך יספכו רחוק מהחוף וירביצו בו מכות חזקות, אבל אנחנו ניאבק אתם ונחזיר את גופך לנשמתך... הנה, בעלך יצא מן החדר לחפש אותך, אך אני אעשה כך שהוא לא יראה אותך'.

האזנתי לדבריה ולא חשתי כל פחד. נכון יותר לומר שרוב תוכן דבריה לא היה מובן לי, ואני פשוט לא האמנתי לה.

'אמרי, מי הם ידידיך', שאלה - 'עם מי את נפגשת?'

נקבתי בשם שכנתי לבניין, אישה רוסייה שהכרתי שנים רבות וראיתי בה ידידה טובה.

'תארי אותה לעצמך במחשבה' - ביקשה השליחה.

עשיתי כדבריה, ושמעתי את קריאתה - 'כן, זו היא! הנשמה הרעה בגוף האישה. ב'טוב לבה' היא מביאה נזק רב לאנשים היוזרי ממנה, סבל רב ייפול בגורלך בגללה'.

- 'אם את יודעת הכול, אמרי לי מדוע חיי אנשים טובים קשים כל כך, ולעתים הם נפטרים בדמי ימיהם?'

- 'המוות לאדם הוא טוב. הוא מתנה ולא עונש. המוות משחרר את האדם מסבלו. אין מוות בכלל - החיים הם נצחיים. חיי הנשמה, ולא הגוף. את תיווכחי בזאת. את לא תמות'.

- 'מה זאת אומרת לא אמות?' תמהתי. 'הרי כולם מתים'.

- 'כן, תמותי, אבל מיד תקומי לתחייה עם האחרים'.

- 'כל המתים יקומו לתחייה?' - שאלתי.

- 'לא! יקומו רק אלה הראויים, אשר זכו לכך בחייהם על פני האדמה'.

- 'וכמה שנים אחיה על פני האדמה?' שאלתי.

- 'נועדו לך 120 שנות חיים, אבל על עשר שנים מחייך את ויתרת'.

- 'מה זאת אומרת ויתרתי?'

- תזכרי איך הרמת ידיך לשמים וביקשת שהדגים הממולאים שבישלת בשביל האורחים עבור זו שאת קוראת לה חברתך - יצליחו'.

נכון. נזכרתי שידידתי ביקשה ממני לבשל דגים ממולאים עבור אורחיה היהודים הנכבדים. הדגים היו קפואים, ומאוד רציתי להשביע את רצונה של ידידתי. הרמתי ידי לשמים וביקשתי 'אלוקים, עשר שנים מחיי הייתי נותנת, ובלבד שהדגים יצאו טעימים'.

- 'והנה, אלוקים הוריד לך עשר שנים מחייך. אל תאמרי אף פעם טוב מותי מחיי. גם ברגעים הקשים ביותר. אלוקים אינו אוהב ריטון. צריך למצוא בתוכך כוחות לעמוד בסבל... כל יהודי עומד עתה במבחן. כל בני האדם עומדים במבחן' אמרה השליחה והוסיפה, 'היהודים נבחרו כדי להביא את מצוות ה' לכל האנושות. אין דבר חשוב יותר מאשר מפנה האנושות למצוות אלוקים'.

- 'כן', אמרתי. 'אבל הרי אנו איננו יודעים דבר על מצוות אלו'.

- 'כאשר האדם בנשמתו מבקש את אלוקים ורוצה ללכת בדרכיו, אלוקים עוזר לו למצוא את הדרוש לך'.

- 'הייתי רוצה מאוד לראותך' - אמרתי.

- 'מחר, כאשר תלכי לשוק, אני אהיה שם ואגש אלייך'.

- 'מניין לך שהתכוונתי להיות מחר בשוק?' תמהתי.

- 'אני יודעת הכול, אני קוראת את מחשבותייך, ורואה את פנימיותך'.

- 'כן, אני שמה לב שאת עונה על מחשבותיי. ומה יהיה אחר כך?'

- 'הכול יהיה כפי שכתוב בתורה. כאשר תהיי מסוגלת לקרוא בה, תביני את מה שאת לא מסוגלת להבין עכשיו. יבוא יום וכל היהודים יתקבצו בארץ ישראל, אשר תיהפך למדינה החזקה ביותר בעולם. הדבר תלוי ביהודים. הזמן הזה יבוא כאשר הם ימלאו את כל מצוות התורה. אל תרשי שיצלמו אותך'.

- 'איך אפשר?' אמרתי בחרדה, 'יש לי צילומים כה רבים'.

- 'אל תתני אותם לאיש' - על צילום אפשר לעשות כשפים'.

- 'איך אוכל לעמוד בדרישות כה רבות?'

- 'אל תפחדי, אני אהיה תמיד אתך בלי שתראיני. אמצא על ידך מצד ימין'.

- 'לא ברור לי, והיכן את נמצאת עכשיו?'

- 'הנשמות הן כמו צללים. הצל שאת רואה - זו אני', אמרה האורחת. 'אל תספרי אודותיי לאיש, לעת עתה. בבוא העת, עוד תהיה לך הזדמנות לכך. את תצאי מנצחת מעימות עם מישהו שהיה קודם מאוד חשוב בעינייך, אם כי קשיים רבים נכוננו לך. דבריי תמיד רק אמת. אני הולכת'. היא אמרה. 'אני רואה. את תעשי הכול לא כמו שצריך, ויהיה רע'.

- 'קחי את הכסף'.

- 'אין לי צורך בכסף', אמרה ונעלמה. ואני, בחזרתי מהפרוודור לחדר, ראיתי שבעלי מתכונן כבר ללכת לעבודתו למשמרת הלילה. הייתכן שכל כך מאוחר? חשבתי. הסתכלתי בשעון ונדהמתי לגלות שחלפו שעותיים וחצי.

"היכן היית?" שאל בעלי.

- "בפרוודור".

- "אל תשתטי. יצאתי פעמיים לפרוודור ולא ראיתי אותך. אבל מוזר, הרי ברור שבחלוק ונעלי בית לא יצאת לרחוב. בוודאי היית אצל אחת השכנות, דיברתן ודיברתן. אבל מדוע את כל כך נרגשת?"

- "אל תשאל, בבקשה תן לי להירגע" - שמחתי שהוא הלך. רציתי להישאר לבד, ולנסות להבין את מה שקרה. קשה היה לי להאמין שנשמה חיה יכולה לרדת מן השמים, אם כי בעמקי נשמתי ידעתי תמיד שאין מוות בעולם, ושכני משפחתי לא עזבוני לתמיד, וכי נשוב להיפגש עוד באחד הימים.

בכל זאת לא היה לי מובן מה רצתה האורחת ממני. אולי זו מתיחה כלשהי? אבל הרי איש לא ידע מעולם על עניין הדייסה. מעולם לא סיפרתי זאת, וזה היה כל כך מזמן... וגם על עניין התרופה - רק בעלי ידע.

למחרת, הלכתי לשוק, והנה חצתה את דרכי אישה בעלת קומה בינונית, פניה בהירים ונעימים, ועיניה כחולות. לבושה היה צנוע מאוד, מעיל פשוט ומטפחת רכה על ראשה. היא נגשה אלי ואמרה: 'אתמול הייתי אצלך, לא אבוא עוד. שמרי על מצוות ה'".

הבטתי אחריה עד שנעלמה. נשארתי עומדת על מקומי המומה. אחרי כמה דקות התאוששתי והלכתי הביתה. היה עלי למצוא את הכוח להתמודד ולהבין את כל זה לבדי, בתוכי.

כיצד התגשמו ה'נבואות' של ה'נשמה האורחת'? (הדברים מובאים כאן בקיצור רב מתוך ספרה של שיינה כץ) שלוש שנים חלפו מאז הביקור המופלא. בתה של שיינה התחנתה. סכסוכים שנבעו כנראה מקנאה בהצלחתה התגלו במקום עבודתה, ולמרות רצונה נאלצה בסופו של דבר לעזוב את מקום עבודתה, בדיוק כפי שניבאה לה האורחת. שכנתה הרוסייה, ששיינה ראתה בה ידידה טובה התגלתה כלומדת כישוף, והחלה 'להתאמן' על שיינה בתרגילי כישוף מאיימים ומבהילים. שיינה פנתה לבית הכנסת כי שמעה מדודה זקנה שמזוזה עשויה לשמור על יהודי מכל רע. לאחר שקנתה מזוזה מגבאי בית הכנסת ותלתה אותה על הדלת לפי הוראותיו, הייתה אמורה ללכת לרופא. כשהשכנה דפקה בדלת, ושאלה אותה אם היא הולכת לקופת חולים, כי היא, השכנה, רוצה להתלוות אליה. שיינה נדהמה, כי לא אמרה לאיש שהיא הולכת לשם. השכנה ניסתה להיכנס לבית כהרגלה, אך נעצרה בפתח בלי לזוז, ואמרה בתרעומת: 'איזו רוח משונה יש כאן, אינני יכולה לעבור'. 'היכנסי', אמרה שיינה כשהיא מנסה להתגבר על תדהמתה 'הרי שנים רבות את נכנסת כאן ללא הפרעה'. השכנה הניעה את כתפיה ואמרה: 'ראי איזה כוח משונה... אינני יכולה לעבור'. מסתבר שהשפעת המזוזה הייתה כה חזקה, שעצרה את האישה הרעה הזו מלעבור דרך הדלת, אך היא יצאה והלכה עם שיינה לקופת החולים, תוך כדי שהיא לוחשת וממלמלת דברים בלתי מובנים. הן ישבו בתור במרפאה, והיא המשיכה ללחוש, ולפתע כבה האור. 'מה את מכשפת שם?' שאלה שיינה, והיא ענתה: "ששש... שבי בשקט!" אחרי רבע שעה נדלק האור, והאישה אמרה במתיקות מעושה: "התור מאוד ארוך, אולי כדאי שאלך. בעלי צריך לחזור הביתה, אבל לפני כן אמרי לי שאת סולחת לי".

- "על מה לסלוח?" - שאלה שיינה.

- "סתם כך", ענתה. "אמרי בפה שאת מוחלת לי". שיינה עשתה כרצונה, כי רצתה מאוד שתלך כבר, וחזרה למקומה בתור.

בתור ישב אדם זקן חלוש, ושיינה ראתה שאין בכוחו לחכות את הזמן הרב הדרוש עד הכניסה לרופא, והיא שכנעה את היושבים בתור לתת לו להיכנס לפני כולם.

לפתע נכנסה בתה למרפאה באופן בלתי צפוי, ושאלה: "אמא, איפה את, אבא ואני כל כך דאגנו לך... "

היא חיכתה עם שיינה עד אחרי התור, וביחד יצאו מהמרפאה לרחוב. כאשר חצו את הכביש, שיינה לא השגיחה במכונית מתקרבת, ואלמלי בתה שתפשה בזרועה הייתה נפגעת ללא ספק.

כאשר הגיעו הביתה, נשמע צלצול טלפון, ובקצה החוט קולה התמוה של השכנה: "שיינה, הגעת הביתה? מה עשית כדי שתוכלי לחזור הביתה?... "

לאחר שצירפה שיינה את כל פרטי היום הבינה שגם המזוזה וגם המעשה הטוב שעשתה במרפאה, הצילו את חייה מדריסה על ידי מכונית, בהשפעת הכשפים של שכנתה. בדיוק כפי שניבאה הנשמה האורחת לפני שלוש שנים.

שיינה המשיכה לעסוק בחסדים, ואת מעט הכסף שהיה לה הייתה מחלקת לכל נזקק ברוחב לב. היא התחילה לאכול אוכל כשר למרות הקשיים הגדולים שהיו כרוכים בדבר ברוסיה באותה תקופה, ובמטבח משותף לשכנים נוספים.

בקיץ אחד שכרה חדר ליד הים לכמה ימים. היא זכרה את דברי של הנשמה האורחת שהזהירה אותה לא להיכנס למים, והייתה יושבת על החוף מביטה בקנאה בנשים שנכנסו למים. לבסוף לא עמדה בפיתוי והחליטה להיכנס למים, קרוב לחוף, במקום שבו המים רדודים. ברגע שהתחילה לשחות מעט, הרגישה משיכה חזקה ברגליה למטה. אבל היא לא שקעה ואמרה בלבה: 'אני מודה לך ה' שהצלת אותי מטביעה!' והמשיכה לשחות.

היא מתארת: "הרגשה נפלאה של אושר ושלווה הציפו אותי. כל דאגותיי נעלמו. היה לי כל כך טוב ונעים שלא הבנתי מה קורה לי. בני אדם לא המציאו מילים שיוכלו לתאר את ההרגשה הנפלאה שהייתה לי, כאילו לא מהעולם הזה... אין רגשות כאלה על פני האדמה. אוכל לתאר זאת במילים 'נפשי מלאה שירה'. לא רק נשמתי אלא גם האוויר סביבי וגם הדגים במים הכחולים - כולם שרו אתי. חום השמש היה כה רך ומלטף, המים כה צלולים וכחולים, והרגשתי הייתה כה

נפלאה, שגם עכשיו, לאחר שנים רבות אינני יכולה למצוא את המילים כדי לבטא את האושר העילאי שהרגשתי ואת ההרגשה השמימית. התפלאתי מדוע במים כה צלולים אני לא רואה את ידי. אך ההרגשה המדהימה הרחיקה ממני את המחשבה על כך.

בצאתי מן המים עמדו שם קבוצת הנשים שישבו בסמוך אלי על החוף, והחלו לצעוק עלי מדוע לא סיפרתי להן כי אני צוללת מתחת למים לעומק רב. אמרתי להן שמעולם לא צללתי מתחת למים, שחיתי כאן, ליד החוף, והן לא יכלו שלא לראות אותי.

"הביטי על עצמך, הן את כולך כחולה, ועשבי ים בשערותייך" - אמרה אחת מהן. מיששתי את שערוטי וראיתי כי אמנם עשבי ים רבים נשזרו בהן. ראיתי את תרמילי פתוח, והדרכון שלי מונח למעלה. "מדוע פתחת את תרמילי?" שאלתי. "כי היה עלינו לדעת את שם הטובעת" - ענו לי.

- "מדוע החלטתן שטבעתי, הרי אני חוזרת ואומרת לכן ששחיתי כאן ליד החוף במשך כעשר-חמש עשרה דקות. על מה כל המהומה הזו?"

"את נעדרת ארבע שעות תמימות", הן ענו בזעף. חיפשו אחרייך זמן רב מאוד, ולא מצאו אותך. מדוע לא סיפרת לנו שאת יהודייה?"

"לא הסתרתי את יהדותי", עניתי. "איש לא שאל אותי ולכן לא סיפרתי". אחת מהן ניגשה אלי קרוב, הציצה לתוך עיניי ואמרה: "תסתכלו לתוך עינייה, מיד רואים שאין היא יצור אנושי כלל. כדאי לנו להסתלק מכאן".

כששיינה שבה לחדר שבו התארח נדהמה לראות שאכן, השמש נטתה לשקוע, ובאמת עברו שעות ארוכות מאז יצאה לחוף. היא איבדה את תחושת הזמן בתוך המים. ואז הבינה שמה שקרה אתה בים היה בדיוק כפי שניבאה הנשמה האורחת. המשיכה שחשה ברגלה כנראה, אכן הטביעה אותה, והתחושה הנפלאה שהייתה לה במים הייתה באמת תחושה של נשמה שעזבה את הגוף. אישרו את זה הסימנים הכחולים שהיו על רגליה. היא הבינה - אכן, היא חוותה חיים שלאחר מוות, ודברי הנשמה האורחת אכן התקיימו. גם שאר ה'נבואות' התקיימו. שיינה עזבה את רוסיה ביום הולדתה של בתה, ועלתה לישראל, שם הפכה למוסד שלם של עזרה סוציאלית' (כפי שהגדיר זאת הרב זאב חיים ליפשיץ בהקדמה לספרה). מאות משפחות שעלו לישראל מרוסיה חייבות לה את הצלחת קליטתן בישראל במובנים הגשמיים והרוחניים. היא הפכה למשענת של חסד לרבים, עד שנפטרה בשיבה טובה. (פורסם באתר "הידברות")

.. "אנוכי השם אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים : לא יהיה לך אלוקים אחרים על פניי"

(ספר דברים פרק ה פסוק א.)

לעניות דעתי בסיעתא דישמיא נבאר פסוק זה דהנה: כשהוציאנו השם יתברך מארץ מצרים מבית עבדים וגו', ופדה אותנו ממצר-ים מבית עבדים דהיינו הניצוצות של הקדושה שבשבי הקליפות השם הוציא אותנו ושאלנו עושים לנו אלוקים אחרים שזה הס"א(הסיטרא אחרא שזה הצד האחר בארמית) שהוא השטן שהוא מלאך המוות שהוא היצר הרע אומרת הגמרא הוא נקרא אל אחר ששוכן ממש בתוכנו מעורב עם הטוב שזה הנשמה ויצר הטוב בתוך ליבו של כל האדם בחללו ליבו השמאלי... ושאדם נמשך וחוטא הוא נותן כניסה ושליטה לאל אחר על הגוף ומושכו לעשות עבירות נוספות שנאמר שכר מצווה מצווה ושכר עבירה עבירה.. דהיינו עבירה גוררת עבירה.. וגם שאדם עשה מצווה ברא מלאך לכן מסגור שעוזר לו לעשות עוד מצוות, ושהוא עושה עבירה נברא מלאך שחור שעוזר לו לחטוא עוד ולעשות עוד עוונות. והיצר הרע ששוכן בתוך ליבו של האדם, הוא שנקרא אלוקים אחרים, וזה הסוד כי אז שחטא אדם מפיל ניצוצות קודש לבית עבדים של הטומאה בעולם הקליפות. וזה נראה לי התירוץ למה סמך הפסוק מייד לאחר שהשם אומר שהוציאנו מבית עבדים שלא נעשה אלוקים אחרים דהיינו נעבוד ליצר הרע ונעשה אותו כאלוקים אחרים עבורנו. על ידי זה שנדרוף התאוות והטומאה שהם: סרטים, עריות, טומאה, טלוויזיה, עיתונים, אינטרנט לא-כשר למהדרין בהיתר של רב, ורצוי להוציא המחשב מהבית לגמרי (כי במבט בטומאה או באדם רשע או גוי מפילים ניצוצות קדושה ומחליפים הנפש לנפש מהטומאה אומר האר"י הקדוש).. כל אלו גורמים לאדם לעבוד האלוקים האחרים שזה הס"א.. ומכניס עצמו לבית עבדים לעולם הטומאה וגורם להסתלקות הנשמה הקדושה לאט לאט והפלה של ניצוצות קדושים לקליפות וגורם הדבר לעצבות וצער של הנשמה. וזה הסוד למה כשהאדם חוטא, מרגיש בעצבות לאחר החטא וירידה דרסטית במצב הרוח ומאידך שאדם מקיים מצוות הוא שמח מאוד כי ומחזיר ניצוצות ופודה אותם מהשבי ע"י השם יתברך שעושה זאת עבורנו שנאמר תנו עוז לאלוקים. דהיינו, בקיום מצוות ומעשים טובים ולימוד תורה נותנים כוח לכאורה לשם יתברך להוציא מבית עבדים של הטומאה הניצוצות שנפלו שם לשבי כעבדים. ואם חס ושלום חידוש זה לא נכון הרינו מבטלו כלא היה ויהיה כעפר הארץ ובלי משמעות כלל (שכידוע חידוש תורה שהוא חידוש שווא גורם לברוא עולמות תוהו אומר הזוהר וחידוש אמת גורם לברוא עולמות קדושה)... ודברים אלו מבוססים על דברי האר"י הקדוש והזוהר הקדוש.

בס"ד

www.HaEmet.net אתר האמת האבסולוטית : סיכום חלק נכבד מן המאמרים - דניאל בלס

מעמד הר סיני, המסורת היהודית – אמת היסטורית

אמונה מלשון אמון. אנו מאמינים וסומכים על רבותינו אנשי האמת לדורותם ועל החכמים. יותר מכך, אנו סומכים על המסורת היהודית לדורותיה. היהדות מבוססת על אמונה שכלית אותה ניתן להוכיח שכלית. אמונה בריאה היא אמונה שמורכבת מרגש ושכל. אמונה שמורכבת משכל לבד, יכולה לגרום לאדם לשקר לעצמו ולברוח למחוזות הטומאה.

אמונה שכולה רגש יכולה בזמן משבר לפול כשלא יעמוד השכל המחזיק אותה. קשה ללמוד את כל הנושא על רגל אחת ויש להפנות לספרים והחכמים העוסקים בתחומים אלו. למשל הספרים "מסילות אל האמונה" של הרב יוסף גבאי. "מסע אל פסגת הר-סיני" של הרב מרדכי נויגרשל. ובכל אופן ניסיתי לסכם את הנושא ממאמרים שכתבתי עד כמה שהיתה ידי משגת, וכולי תקווה שהתשובות הללו יעזרו לאנשים השואלים את עצמם שאלות דומות. מכל מקום, חשוב לצאת וללמוד נושא זה לעומק, בספרים העוסקים בתחום. **שלכם בידידות, דניאל בלס.**

האם קיים בורא לעולם – כיצד ניתן לדעת האם יש אלוקים?

לפני שנענה לשאלה הזאת, עלינו לשאול קודם כל "מהו אלוקים"? פירוש המילה אלוקים היא, "בעל הכוחות כולם". אלוקים הוא קודם כל בורא העולם וכל היצורים החיים, זוהי הדרך היחידה להגדיר אותו במחשבתנו. ההוכחות לקיומו של האלוקים הן בעולם אותו הוא ברא, שהרי הבריאה מעידה על יוצרה. עם זאת, יותר ויותר אנשים בתקופתנו טוענים שאין אלוקים ושאלוהים זוהי בסך הכל המצאה של בני אדם. לפעמים אף קורה, שגם המאמינים באלוהים עוברים תקופות בחייהם, בהן הם שואלים את עצמם "האם אלוקים באמת קיים?" כאשר אנו לא רואים את האלוהים ומנקודת מבטנו אנו לא רואים שום הוכחה לכך שהוא פועל, אנחנו מתחילים להטיל ספק בקיומו. אך קיומו של אלוהים אינו תלוי בהרגשתנו או באופן שבו אנו רואים את הדברים בתקופה מסוימת בחיינו - בדיוק כפי שהעובדה שכדור הארץ הוא עגול אינה משתנית כאשר אנו לא מרגישים שהוא עגול ואנו רואים שהאופק שטוח. הבריאה היא ההוכחה החזקה ביותר לקיום אלוהים. בספר תהילים כתוב: "השמיים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע". הבריאה מעידה על קיומו של האלוהים כפי שמוצר הנמכר בחנות מצביע על קיומו של היצרן. מקרה ידוע קרה אצל המדען אייזיק ניוטון. כאשר הגיעו לבקרו כמה מדענים, שאלוהו מה דעתו על קיום האלוהים. אייזיק ניוטון לא ענה על השאלה, ובמקום זאת לקח את מבקריו לראות דגם של מערכת השמש שבנה. בדגם של מערכת השמש, כדור הארץ והכוכבים נעו סביב השמש, כאשר הירח הסתובב סביב כדור הארץ. "מי בנה את הדגם המדהים הזה?" שאלוהו המבקרים. "אף אחד" ענה אייזיק ניוטון לתדהמתם "הוא נוצר מעצמו!" אמרו לו מבקריו המדענים: "אתה לבטח מתלוצץ, הרי בלתי אפשרי שדגם מסודר להפליא זה, נוצר לבדו". אמר להם אייזיק ניוטון: "אם אנכם מסוגלים להאמין שהדגם הקטן והפשוט הזה נוצר מעצמו, כיצד תהיו מסוגלים להאמין שמערכת השמש שלנו, המדהימה פי כמה וכמה מדגם זה, נוצרה מעצמה?" ההוכחות למציאות האלוהים הן לפי מיליונים! חוקי הטבע, קיום החומר והאנרגיה, קיום שמש וירח וכוכבים, עולם המסתובב בוקר וערב ועוד, כל אלה ועוד רבים נוספים מהווים הוכחות לקיומו של אלוהים שברא אותם. שכן, לא יתכן שהגיעו מן הסתם ודרך המקרה. הקדש דקה אחת למחשבה: החשבת מה היה קורה אם...אם לא היה קיים מרחב, אם לא היה קיים זמן, אם לא היו חוקי טבע, אם חוקי הטבע לא היו עקביים, אם לא הייתה שמש, אם לא היתה קרקע מוצקה, אם לא היתה אדמה פורייה, אם קרקע לא היתה מתגבשת ככדור, אם העולם לא היה מסתובב פעם ב-24 שעות, אם לא היתה אטמוספירה, אם לא היה אוויר, אם לא היה חמצן, אם החמצן לא היה בכמות מסוימת, אם לא היה כח המשיכה, אם לא היו מים, אם לא היה מחזור המים, אם מים לא היו מתאדים, אם אור רווי מים לא היה משחרר אותם בצורת גשמים, אם לא היתה טמפרטורה סבירה, אם לא היו חיות ואם לא היו צמחים, לא היית מקדיש אפילו דקה אחת למחשבה... כי לא היינו כאן! אנחנו חיים בעולם מסודר ומופלא. כפי שלא היינו מאמינים שפירמידה נוצרה על ידי נפילת אבנים מהשמים, כך נבין שעולמנו המסודר להפליא, שבו קיים כל מה שנחזק למחיתנו, לא יכול היה להיווצר לבדו. ברור לכל שיש בורא לעולם ולכל היצורים החיים.

נפש האדם מלמדת על מציאות הבורא, כיצד?

אלוהים טבע בכל בני האדם את החוש, האינטואיציה, להבחין בקיומו. אנו קודם כל מבינים מהבריאה, כי יש לה בורא. כל הרוצה לומר אחרת, יאלץ להוכיח את דבריו. כולנו מאמינים שההורים שלנו הם באמת ההורים שלנו, גם כאשר לא זכרנו את רגע היוולדנו או השווינו איתם רקמות במעבדה. הסיבה שאנו מאמינים שההורים שלנו הם ההורים שלנו היא מכיוון שאין לנו כל סיבה לסבור שהתרחש אחרת. אנו רואים שהעולם מסודר וכל דבר בו מעיד על בורא גאון. איזו סיבה יש לנו לסבור שהוא לא בורא העולם ובריאתו נוצרה במקרה? השיטות האחרות שאנשים מציעים כדי להסביר את קיום העולם והיצורים החיים ללא אלוהים, מעורר חמלה. אלו בסך הכל הסברים מגוחכים. אלו תיאוריות שכל בסיס הסברן הוא מקרה, ועוד מקרה ועוד צירוף מקרים ופעולות שהן המשך של צירופי מקרים אחרים. אנשים רבים אמרו לי שיש להם ספיקות שמא אין אלוהים, אך איש מהם לא סיפר לי שהוא בספק שאבא שלו הוא באמת אבא שלו. גם אם אציע דרכים והסברים מדוע ההורים שלנו אינם באמת ההורים שלנו, עדיין נדבק במה שהכרנו, כי אין לנו הוכחות האומרות אחרת. אבא שלנו יישאר אבא שלנו עד שיוכח לנו אחרת! גם כאשר ינסו להסביר לנו כיצד העולם והחיים יכלו להתרחש במקרה, לא נתייחס לכך ברצינות ונמשיך להאמין בחוכמה שהכרנו בבריאה. העולם והחיים מוכיחים שיש בורא לעולם. מה הכופר יוכל לענות לבוראו בעולם האמת, כאשר ישאל מדוע כפר? האם יוכל לטעון שהעולם שברא אלוהים לא היה מורכב מספיק כדי שיכיר ביוצרו? שגופו לא היה מתוכנן מספיק כדי שיכיר בו? או שמא נפש האדם, מצפוננו, תאוותנו וההיגיון שבו לא למדו אותו דבר על תכליתו?

האם לאלוהים אין בורא, האם אלוהים משפיע על הבחירה החופשית שלנו?

אנו גם מבינים שיש התחלה לבריאה, ולכן חייב להיות "מתחיל". היקום שלנו התפרץ מה"אין". לא יתכן שקרה הדבר סתם כך, ומובן לנו מכאן שיש מציאות רוחנית שבראה את המציאות הפיזית המוכרת לנו. זאת, כי חומר לא יכול לברוא את עצמו. מוכרח שיש לבריאה בורא. אנשים רבים שואלים "מי ברא את אלוהים?" אך לאלוהים אין בורא, משום שאלוהים הוא היוצר את התהליך של "בורא ונברא", "נולד ומוליד" והוא עצמו אינו שייך לתהליך אותו יצר. עצם זה שאלוהים יצר את כח המשיכה לא אומר שאלוהים עצמו כפוף אליו. אלוהים הוא שברא את העולם. עם העולם, אלוהים

ברא גם את הזמן! משום שאלוקים ברא את הזמן אז הוא מחוץ לזמן ולכן לא צריכה להיות לו התחלה. גם המדענים טוענים שלפני "המפץ הגדול" לא היה בכלל זמן. למציאות הרוחנית אין זמן כפי שאצלנו יש ולכן היא לא צריכה להיברא. אנשים שואלים: "אם אלוהים הוא מחוץ לזמן ויודע את העתיד זה לא מבטל את הבחירה החופשית של האדם?" עלינו להבין שאלוקים נמצא בהווה בדיוק כמו שהוא נמצא בעתיד, אלוהים צופה על האדם בעתיד מבצע את הבחירה שלו ולכן אלוהים יודע את מה שיבחר האדם לעשות גם בהווה. אנו יודעים למשל שהיה רודן גרמני שרצח מיליוני יהודים. אנחנו לא מחייבים בידיעה שלנו את אותו רודן שירצח יהודים, על אף שאנחנו שהוא רצח אותם. אותו רודן קודם כל רצח, ורק אז אנו יודעים מה הוא עשה. אצל האלוהים, העתיד הוא כמו העבר, ולכן הידיעה שלו אינה מחייבת את המעשים שלנו. אפשר להמשיל זאת במשל, בו אדם אחד בנה מכונת זמן ויצא למסע אל העתיד ושם ראה שראש ממשלה מסויים יבחר. אותו אדם חוזר לעבר כאשר הוא יודע איזה ראש ממשלה יבחר בעתיד. כעת, לא ניתן לומר שהידיעה של אדם אחד תקבע את בחירתם של מיליוני בוחרים, אלא נבין שבחירתם של מיליוני הבוחרים מהעתיד היוותה את הידיעה של אותו אדם מההווה.

האם אלוהים עזב את העולם?

אנשים לפעמים חושבים שאלוקים עזב את העולם. אך זה לא נכון! אנו רואים כיצד כל חוקי הטבע והחומרים ממשיכים לנוע כסדרם. כדור הארץ, הירח והשמש לא יוצאים ממסלולם ולא מתנגשים אלה באלה. השמש ממשיכה לזרוח תדיר על כדור הארץ, החמצן נשאר בכמות המתאימה לקיום חיים, המים עדיין מתאדים ויורדים כגשמים ואפילו האטומים לא מתעייפים לרגע. האנרגיה ממשיכה לזרום ולקיים אותנו! אם אלוהים היה עוזב את האחיזה שלו ביקום, הכח היה דואך והיינו חוזרים שוב לאין. חכמינו זיכרונם לברכה הבינו זאת וכתבו "המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית". אין לנו כל סיבה לחשוב שאלוקים עזב את העולם אלא להיפך! אנו רואים מכל אלה שאלוקים נמצא איתנו בכל רגע נתון ומחזיק את העולם כפי שהוא כדי שנתקיים בו. אם אלוהים היה עוזב אותנו, הכל היה חוזר שוב לתוהו.

האם אלוהים הוא מחוץ לטבע?

אלוקים קיים, היות והעולם מעיד על יוצרו. אך עלינו להבין שהאלוהים הוא אף מחוץ לטבע, ולא כפי שטען שפינוזה, שהאלוהים הוא הטבע. ומה בעצם שפינוזה טען? שפינוזה טען שההתגלמות של האלוהים היא בטבע ולכן הטבע הוא האלוהים. למשל, אם אני נוגע בעץ, אני נוגע בחלק מהאלוהים. אך כיום אנו יודעים שלטבע היתה התחלה. החומר והאנרגיה שאנו רואים ביקום שלנו לא תמיד התקיימו באותה כמות ובאותו מצב וחוקיות. אנחנו גם מבינים שהטבע לא ברא את עצמו. אם הטבע היה קיים מאז ומעולם והוא היה נצחי אז הוא לא היה צריך לברוא את עצמו, כי אז הוא היה קיים. לכן ברור לנו שהאלוהים ברא את הטבע ומכאן ההוכחה שבורא הטבע, האלוהים, הוא למעשה מחוץ לטבע, כי הוא היה לפני שהטבע נוצר והוא יצר אותו. לכן האלוהים עצמו איננו זקוק לטבע. רק אם הטבע היה נצחי, כלומר מאז ומעולם, אז היה אפשר לטעון שהטבע הוא משהו אלוהי ושהאלוהים מתגלם בטבע. אך זה לא כך, ואנחנו יודעים שהטבע בעצם נברא, ומכאן שהיתה לו התחלה וגם אלוהים.

אלוהים ברא את נפש האדם.

אנחנו יודעים שהאלוהים הוא בורא האדם, היות והעולם מאפשר את קיומו של האדם. אם אלוהים ברא את האדם, אז מובן לנו שהוא גם ברא את נפש האדם. יש אינסטינקטים פיזיים (יניקה, בהלה וכדו') ויש גם אינסטינקטים בנפש האדם, אינסטינקטים רוחניים... נפש האדם מחפשת אחר משמעות - אנחנו רואים כיצד פילוסופים ואנשים מכל התקופות ובכל התרבויות תמיד חיפשו את מטרת קיומם. בן האדם מטבעו אינו מסתפק בקיום משפחה ועבודה. אנו רואים אלפי בני נוער, אפילו בימינו, נוהרים להודו ולמדינות המזרח כדי לחפש אחר משמעות. "כפי שהאדם הצמא מעיד על קיומם של מים, כך האדם השואף למשמעות מעיד על קיומה של משמעות". אלוהים ברא באדם צמאה ורעב לדברים שהם קיימים. אנחנו רואים את זה בכל מקום בטבע. גם אם נקח זכר ונשים אותו באי בודד, בבוא היום הוא ישאף למצוא לו בת-זוג. הנפש שלו תהיה כמהה לכך ומכאן הוא גם יוכל להבין שבת זוג אמורה להיות קיימת. לכן כשאנחנו רואים שבאדם יש תכונה כזאת של חיפוש משמעות, אנחנו מבינים שהאלוהים אמור להשאיר משמעות עבור האדם אותו הוא יצר.

למה האדם פוחד מהמוות?

האדם מחפש את דבר האל בעולם ונובע הדבר ביחוד מן הפחד מן המוות. אלוהים ידע את זה כשהוא ברא את האדם! לכן המטרה מוגדרת... אנו רואים בעלי חיים המוכנים להתאבד עבור מטרה מסוימת, או שאינם חוששים למות לאחר ביצוע מטרה מסוימת. קיימים דגים השוחים עד לראש נהרות כדי להטיל את ביציהם ולמות שם. הדגים הבוקעים מן הביצים שוחים במורד הזרם ולאחר מכן חוזרים שוב במעלה הנהרות כדי להטיל את ביציהם ולמות שם כמו הוריהם. אצל האדם לעומת זאת, לא קיימת מטרה שאחרי עשייתה המיתה מתקבלת בברכה. אנו רואים שגם אדם זקן שיש לו בנים ונכדים ונינים, עדיין פוחד מן המוות. אדם שכבר כלכל את משפחתו ודאג להם עדיין יחשוש כאשר ישמע מהרופא שנותרו לו שבועיים לחיות. הוא לא ימשיך בחייו כרגיל. הוא לא יחתום על צוואה ויבקש את ארוחתו הרגילה כאילו הוא צועד לקראת עוד שלב שגרתי בחייו. הוא יחשוש והוא יפחד. הפחד הזה יצר מצב, שבו כל הדתות חוות דעה על המוות ומאמינות שיש חיים אחריו. כאן אנו רואים שהאלוהים טבע באדם את הפחד הזה כדי שיהיה האדם שואף לחיי עולם הבא. אנשים מאמינים שעל ידי קיום המשמעות הם יזכו בשכר בעולם הבא. אנשים בכל העולם כולו ובכל התרבויות, מאמינים שחיי העולם הזה הם נסיון שבו על האדם להוכיח במעשיו כי הוא ראוי לזכות בחיי העולם הבא. מכאן אנו יודעים מהי התוצאה של קיום המשמעות. האדם מטבעו יודע שעל ידי מעשיו בעולם הזה הוא קונה את כרטיס הכניסה שלו לעולם הבא. אנו אף רואים, כיצד הכל רוצים לדעת מהו רצון האלוהים. זהו עוד מושג שאלוקים טבע באדם. בכל התרבויות אנו מוצאים אנשים שדברו בשם האלים ואנשים אחרים שהאמינו להם. אנו רואים כיצד היו טובחים אנשים את

ילדיהם שלהם למען האלים, רק מכיוון שהאמינו שזהו באמת רצון האלים. מכאן אנו למדים שהאלוקים טבע בנפש האדם את ההגדרה הטבעית המבקשת לחפש את משמעות חייו בדבר האלוקים. אנשים מחפשים את דבר האלוקים בעולם ולכן טבעי שאלוקים ישאיר את רצונו למחפש האמת.

למה באדם יש מצפון, יצר טוב ויצר רע?

בעל חי איננו חושש לפגוע, אם יהיה זה לתועלתו. לעומת זאת, האדם חושש. אנו מוצאים מצב שבו האדם חושב אם לעשות מעשה מסוים או שלא לעשות אותו. האדם בוחר אם המעשה הרע אם הוא באמת לתועלת, וגם אם הוא באמת לתועלת, האם עליו לעשותו אם בכך יפגע באחר? אנו רואים שאלוקים טבע באדם את כח הבחירה בין שני היצרים שבו. אנו רואים שבאדם יש יצר טוב ויצר רע ויש מאבק ביניהם והאדם הוא שבוחר מה לעשות. בטבע, "הרע" איננו קיים. מה שלתועלת - הוא הטוב ואותו צריך לעשות. כך הוא הטבע. אם יהיה זה לתועלת להרוג בטבע, אז זהו מעשה חיובי ואותו בעל החי יעשה. אם גניבה בטבע תהיה לתועלת, אז גם מעשה חיובי. כאן אנו רואים שבטבע אין בחירה, אלא מעשים שהם לתועלת. לעומת זאת, אצל האדם, מעשה שהוא לתועלת איננו בהכרח טוב. יהיה זה לתועלת אם נגנוב, הרי יהיה לנו יותר ממון בעקבות כך - זה יהיה לתועלתנו. ובכל זאת אנו יודעים שהמעשה הוא רע, כי בכך אנו פוגעים באחר. "האדם יודע שעליו לעשות מעשים טובים". זוהי הגדרה שהאלוקים ברא בנפש האדם. זהו המצפון שבכל אחד מאתנו. כל אדם יודע, אפילו אתאיסט, שעליו לבחור לעשות את הטוב ולא את הרע. האדם גם יודע שהטוב, הוא לא בהכרח מה שטוב בשבילו. כל תרבות מגדירה באופן אחר את הטוב, ולכן מובן לנו שהאלוקים אמור להשאיר ספר הדרכה לאדם אותו הוא יצר, ובו ילמד את האדם מהו טוב ומהו רע, באמת.

מה זה "טוב" ?

אנו הבנו שהאלוקים רוצה שנבחר בטוב ובכך נקיים את משמעות חייו בעולם הזה. אך כאן ישנה בעיה, זאת מכיוון שבכל תרבות "הטוב" מוגדר אחרת. אם אנו במלחמה ואנו חובשים פצוע שאיבד את ידיו ורגליו והוא מבקש שנהרגהו, האם זה טוב או רע? הרי הוא יסבול בחייו, אז עדיף להורגו אם כן, לא? איש אינו בטוח מה נכון ומה לא נכון לעשות במקרה זה. בסין היו נוהגים לכרות את האף של אדם שגנב. במדינות ערב, היה נהוג לכרות את היד. ומהו באמת דינו של גנב? האם מותר לנו לקחת את חירותו, ואם כן, לכמה זמן? האם מותר לנו להורגו או לכרות את איבריו? פעם שוחחתי עם בודהיסט אחד שאמר לי שאסור להרוג שום יצור חי. שאלתי אותו האם מותר להרוג נמלה. הוא אמר לי שלא. שאלתי אותו האם מותר לי להרוג יתוש הנמצא בחדר ורוצה להזיק לי. הוא אמר לי שלא. שאלתי אותו מהו יצור חי, האם חיידקים הם יצורים חיים? אולי הבודהיסט הורג חיידקים בעת שהוא נושם? הבודהיסט אמר לי שלא ניתן לראות חיידקים סתם כך. ועל כך תמהתי, האם מותר לי להרוג נמלה אם אני לא רואה אותה כל כך טוב? ומהי ההגדרה של יצור חי? והאם מותר להרוג חיות כדי לאכול אותן? והאם מותר לאכול את כל סוגי החיות, או שמא מותר לאכול רק דגים הבודהיסט גם אמר לי דבר שנשמע די גיווני במבט ראשון. הוא אמר שאסור לי להרוג רוצח, כי בכך אני יורד לדרגתו. הרוצח התכוון להרוג אותי ואילו אני עשיתי את אותה פעולה כשהרגתי אותו. ירדתי לשפלתו של הרוצח כשעשיתי את אותו מעשה שפל שהוא התכוון לעשות לי. הסברתי לבודהיסט שהמניע כאן שונה, כי הרוצח רצה להרוג אותי ואילו אני נאלצתי לעשות זאת. הבודהיסט הסביר לי שהמניע אינו משנה, אלא הפעולה. על כך הקשיתי לבודהיסט ושאלתי אותו האם מותר לי להרוג מחבל הנמצא איתי באוטובוס, או שאתן לו להרוג אותי ואת כל היושבים בהסכמת? הבודהיסט ענה לי שזהו רצון הגורל ואל לי להתערב בו ולכן אתן למחבל להרוג את כל היושבים ולא אהרוג אותו. במקרה זה ראינו שמה שנראה לי כטוב, יכול להראות כפשע אצל השני ומה שנראה אצל השני כמצווה יכול להראות כפשע בעיניי. האדם רוצה להתגבר על הרגשות השליליים שלו ולהקצין את החיוביים. אין אדם שלא הולך על פי צו מוסר אישי שהוא לא מבין בכלל מהו. אותו מוסר נטבע בו על ידי האל וכל אדם רוצה להרגיש מוסרי. כל אדם רוצה להרגיש שהוא עושה את הדבר הנכון, את דבר האלוקים! אך כיצד האדם ידע מהם רגשות אמיתיים ונכונים? בסופו של דבר, כל אחד מהם, בדרכו המיוחדת, בודהיזם או הינדואיזם, מגיע לאמת בדרך אחרת לגמרי. כל אחד מבין אחרת מהו "טוב" ומהו "רע" וכל אחד יכול להסביר לך שעות במה הוא מאמין וכיצד הוא מרגיש וחש זאת בדרכו הסובייקטיבית. אך הוא לא יכול להוכיח שהרגשתו נכונה מהרגשת אחרים. מכאן למדתי שכל אדם מגדיר באופן אחר מהו טוב ומהו רע ולכן האלוקים אמור להשאיר ספר הדרכה לאדם, בו הוא יאמר לו מהו הטוב ומהו הרע.

תורת האלוקים צריכה להיות "ממוסדת" עם חכמים והלכות:

האמת צריכה להיות דרך חיים שתגיד לאדם כיצד להתחתן, כיצד לקדש את האשה ולא משהו שהוא ינצור רק בתוכו, הרי זו צריכה להיות דרך חיים שתהיה נגישה לגברים, נשים וטף! אמת יכולה להיות רק אחת. אדם שאומר לכם שהוא מרגיש שזאת האמת ולא אכפת לו שאתם חושבים שהאמת אחרת, הוא אדם שפשוט אינו יודע מהי האמת, הוא רק מאמין באמת משל עצמו. אנו מבינים שאלוקים צריך להשאיר ספר הדרכה לאדם בעולם כדי שנדע איך לנהוג לא רק מעצמנו אלא גם כדי למצות את תכליתנו ולזכות בחיי הנצח של העולם הבא. ההוכחה לכך היא שרוב בני העולם המציאו דתות ומסרו את דבר האלוקים. גם אם רובם המוחלט שיקר לגבי דבר האלוקים, הדבר מלמד שאלוקים טבע באדם את הרצון לקבל את מטרת חייו ולקיים אותה ע"י סדרת חוקים וניסיונות מהבורא שבראו. עם זאת, כיצד נדע איזו תורה אלוקים השאיר לאדם? דבר אחד ברור לנו בבירור, התורה שאלוקים ישאיר לאדם צריכה להיות במתכונת שונה מכל תורה אחרת במידה כזאת שלא יהיה ניתן לשקר בה על מה שאמר אלוקים. אנו מגלים חברה בבני האדם, חברה שבה על גבר מוטל להתחתן עם אשה, לקיים ברית נישואים, לשמור על מסגרת המשפחה ופרטיותה, להביא ילדים לעולם, לחנכם בדרך נכונה, לדאוג לפרנסת ובריאות המשפחה וכל אלה, כאשר באדם רובצת תאוות המשגל, שכל אחד מכירה בדרך אחרת, ומתיר לעצמו אחרת. מכאן אנו מבינים שתורת אמת לא תוכל להיות כזאת שתציע התבודדות יומם וליל במנזר על ראש הר או

בהתבודדות ביער, התנזרות מדיבור או חיי פרישות. המשגל הוא דבר נחוץ לקיום האנושות. תורת אמת צריכה להיות הוראה לאדם בחייו בכל תחומיו וענייניו בחברה ובביתו. מובן לכל שתורה זו צריכה לכלול עניינים אינספור בתוכה, עניינים שבין אדם לחברו, בין גבר לאשתו ובין אב לבניו. לא מדובר כאן על עצות לחיים טובים ואהבת הבריות אלא על הוראות מפורשות בעניינים רבים.

אנו צריכים לצפות לרת שתענה לנו על מספר שאלות:

אנו צריכים תורה שתאמר לנו כיצד להתחתן. מאיזה גיל יוכלו בני זוג להתחתן, האם יהיה זה מרגע היותם יכולים לזוגיות? ומהי חתונה בעצם? טבעת על אצבע האשה בין כמה יחידים תספיק? האם מגילה כתובה, הכרזה בעל פה או חגיגה יהפכו זוג לגבר ואשתו? האם מותר לקיים יחסי אישות אצל מי שאינם נשואים, כמו בעלי החיים? האם מותר לקיים יחסי אישות עם האשה בעת שיש לה ווסת? האם צריך להתנזר מנשים ומהתאוה אליהן? האם מותר לקיים את תאוות המשגל עם כל מין, ואפילו עם בן מינו, כאשר התאוה קיימת לכך? האם גבר ואשה יכולים לקיים יחסי אישות מחוץ לחיי הנישואים בהסכמה זה עם זה? האם מותר להתגרש וכיצד יתגרשו זוג? מי שנהיה אלמן ל"ע כיצד ינשא שוב? האם הוא מחויב לבת זוגתו הקודמת? כיצד צריכה להיות האשה ומה צריכים להיות מעשיה כדי שהמשפחה תתנהל באופן תקין? האם האשה יכולה ללכת בהפקרות כבכך היא מפתה אנשים, או שמא עליה ללכת בצניעות? ומהי ההגדרה של צניעות, כמה עליה להיות לבושה? עד כמה אשה תוכל להיות מעורבת בחייהם של גברים? מה צריכה להיות המעורבות של האשה בחיי החברה, שכן היא נפשה אינם כאלה של הגבר? מה תפקיד האשה בחיי המשפחה ובגידול הילדים והאם מותר לשנות מהווי החיים של רוב בני האדם? כיצד לחנך את הילדים, האם מותר לצעוק ולכעוס למען המשמעת, או שצריך לתת להם את חופש הבחירה השלם? ומה צריך ללמד את בנו? תורה הקיימת בחיי החברה צריכה אף לענות מה צריך להיות כבוד המת והאם צורת הקבורה שלו יכולה להעשות בשריפה? והאם גופתו מטמאת? ואם כן, אז כיצד מטהרים? האם מותר להרוג חיות כדי להשתמש בעורם ולאכול את בשרם? כיצד מותר להרוג חיות? בצורת שחיטה מסוימת, בחשמל או ביריה? האם מותר לכלוא חיות בשביל ההנאה? האם מותר לאכול רמשים ושרצים או שהם מטמאים את הנפש? ואם יש איסור, אלו חיות מותרים באכילה ואלו חיות אסורות? עוד התורה תענה על שאלות כגון מהו ערך החיים, מתי צריך לוותר עליהם ומתי להלחם עבורם. האם חולים סופניים יכולים לבקש למות? האם אדם שאינו מרוצה מחייו יכול להתאבד? האם מותר להרוג במקרה שאם לא תהרוג, יהרגוך? האם מותר להרוג פושעים ומחבלים המבקשים גם הם להרוג או שאסור לרדת לרמתם? האם עלינו להכנע תמיד או שעלינו להלחם? וכדו'.

תורה של אמת צריכה לגלות אף מה יהיה צפוי לאחר החיים הללו, ולמה אנו מצפים ועבור מה אנו חיים.

תורה של אמת צריכה להיות תורה שתהיה נגישה לכל מחפש אמת בכך שתהיה מפורסמת או בכך שלא תפקיר את שאינם מכירים בה. תורת אמת, לא תוכל למשל, לטעון שכל מי שאינו מכירה או שלא נולד לתוך המסגרת שלה ולכן לא קבלה, יזכה במוות או שאול. תורת אמת תוכל תעניש את אלה שהכירוהו והחליטו שלא לקבלה בשל מניעים תאוותניים אך לא את אלה שלא נולדו לקרבה וכלל לא הכירוהו. תורה של אמת צריכה להורות לנו לעקוב אחר מורי דרך ואנשי רוח שיחליטו עבור כל דור מה נכון לעשות ומה לא, שהרי פני הדור משתנים בכל תקופה, ותורה שהינה נצחית צריכה שושלת ומסורה, והסברתה על ידי חכמיה בכל תקופה. צריך שיהיה אל מי לפנות כאשר התורה אינה בהירה דיה או שניתן לפרשה בכמה דרכים. אסור יהיה שהתורה תילמד על ידי כל אדם וללא מורה, שכן, כל אחד יפרשה בדרך אחרת. התורה צריכה להיות מועברת על ידי חכמים שלמדו אותה והסמיכו חכמים אחריהם, חכמים שמצאו אותם בקיאים באותה תורה, רק אלו יוכלו להיות מורי דרך למקבלי התורה ומקיימה.

כיצד נמצא את תורת האלוקים בעולם?

הרבה אנשים טוענים שהם האלוקים או שהם דיברו עם האלוקים. כיצד נדע מיהו באמת מייצג את דבר האלוקים? בנילוס. רופא-אליל טען שזהו רצון האלים, כפי שנגלו אליו. אנו צריכים לחפש את דבריו של האלוקים במקום שבו לא ניתן לשקר לגביהם. הנצרות למשל, נכתבה כמאה שנים אחרי שישו נצלב. איש אינו חולק על כך. מסתבר שסיפורו של ישו נכתב כמאה שנים לאחר מותו. כותבי הסיפור על ישו, היו יכולים לכתוב שליחו היו עיניים כחולות ואיש לא היה יכול לטעון אחרת. אם הנוצרים היו קוראים בספר דניאל ש"ולמשיח יהיו עיניים כחולות" אז הם היו טוענים שליחו היו עיניים כחולות. איש לא יכול היה לטעון אחרת, מאה שנים אחרי שזה קרה. כך אנו מוצאים בכל התורות מצב, שבו אנשים מספרים על דברים שקרו זמן רב לפנייהם. בתורת ישראל לעומת זאת, היא היחידה הכתובה בלשון הווה, בגוף שני - דבר המלמד שמקבלי התורה, חייבים היו לראות את המאורעות כדי לקבלה. מה שמוכיח שהדברים באמת קרו. בתורה כתוב "ומן השמיים דיברתי עמכם". האנשים שקבלו את התורה היו צריכים להיות נוכחים במאורעות כדי לקבל את התורה. אם אספר לך שסבא של סבא שלי לקח את סבא של סבא של סבא שלך על שטיח מעופף מפרס, ולכן עליך לאכול חמש ראשי שום כל בוקר ולא ללכת על שטיחים כי הם נועדו לתעופה, האם תאמין לי? קרוב לוודאי שלא, אך אם אני דמגוג ממש טוב, יתכן שתאמין ותעשה את מה שאומר לך לעשות. לעומת זאת, אם אומר לך שאתמול לקחתי אותך על שטיח מעופף מפרס, ולכן עליך לאכול חמש ראשי שום כל בוקר ולא לצעוד על שטיחים, האם תאמין לי? אין סיכוי שתאמין לי גם אם אהיה הדמגוג הטוב שבטובים. זאת מכיוון שמעולם לא ראית שלקחתי אותך על שטיח מעופף. התורה כתובה בלשון הווה "ואתם ראיתם כי מן השמיים דיברתי עמכם". היא כותבת כי על מקבלי התורה הראשונים לקיים את המצוות ולהעביר את הדברים לבניהם "ופן ישכח הדבר מפי זרעך" ועוד. האם נוכל לומר שלא קבלו את הדברים בו בעת שהם התרחשו?

האם קיימת דרך אחרת למצוא את תורת השם בעולם?

אנו רואים שבכל תרבות קיימים מעשי כישוף. מעשי כישוף הם מעשים לא טבעיים הקורים בניגוד לטבע. כלומר, מי שעושה כישוף, שולט בטבע, או מעל הטבע. אנו מבינים שיוצר העולם צריך להיות מעל לטבע. מי שיודע את העתיד, יודע דבר שהוא בניגוד לטבע. מי שיודע פרטים על אדם בלי לחקור אותו, יודע דבר בניגוד לטבע. מי שהורג בן אדם בלי לגעת בו, עושה דבר בניגוד לטבע. מי שחקר מעט את המדיומים ומגלי העתידות, יגלה שרובם שרלטנים, אך קומץ מהם באמת מסוגלים לדעת ולעשות דברים שהם בניגוד לטבע. אימא שלי סיפרה לי פעם על מגדת עתידות צוענייה אחת שסיפרה לה מה יקרה בחייה, ובאמת כך היה עד עצם היום הזה. אנו רואים מעשי כישוף אצל אנשים רבים, בכל התקופות, ובכל התרבויות. מסופר שישו הצליח ללכת על המים, ומסופר שחרטומי מצרים היו עושים גם הם כישופים. כל התרבויות מספרות על מעשי כישוף וקסם. כיצד יהיה זה קנה מידה לאמת? ובכן, מי שקרא את ספר הכוזרי, בודאי זוכר שהחבר היהודי התחיל את שיחתו עם מלך כוזר במעמד הר-סיני כסיבה העיקרית לאמונתו, ולא בכך שהאלוקים ברא את העולם (כפי שהתחילו הנוצרי והמוסלמי). הסיבה לכך היא, שעשרת מצוות הוכיחו לנו שהעושה אותם שולט בכל גרמי תבל - ומכאן ההוכחה לכך שזהו בורא עולם בכבודו ובעצמו שנתן את התורה, ולא כישוף ח"ו. עשרת מצוות מצרים הוכיחו לנו שהעושה אותם אינו מכשף, שד או רוח, אלא בורא העולם עצמו. הפיכת כל היאור לדם ואפילו המים שהיו שמורים בכדים, מוכיחה שהאלוקים שולט במים. המצרים האמינו שיש אל השולט על היאור. אז מכאן ראינו שהאלוקים של היהודים שולט במים, אך אחר כך ראינו שהוא שולט גם על הצפרדעים, כלומר זהו אל השולט על הרמשים והחיות. אחר כך ראינו שהוא שולט גם על חיידיקים ומחלות. ובסוף הוכח לנו מעל כל צל של ספק שבאלוקים מדובר, זאת בזכות מכת בכורות. במכת בכורות נהרג כל בכור בארץ מצרים בשעה מסוימת. בשביל זה צריך להיות בכל זמן ובכל מקום! מי שעשה זאת צריך לדעת מיהו בכור ולהיות בכל רגע לידה של כל אדם ואדם. מי שעשה זאת מסוגל להיות בכל מקום כדי להרוג את כל הבכורים באותה שעה! עשרת מצוות מצרים מוכיחות לנו שהיה זה האלוקים בכבודו ובעצמו, יוצר המציאות, השולט על חוקי הטבע, שהוציא אותנו ממצרים ונתן לנו את התורה. וממש ממש ממש במקרה, הסיפור הבלעדי הזה ביהדות על השולט בכל - נמצא בדיוק במקום שבו נכתבו הדברים בגוף שני בלשון הווה, בדיוק במקום שבו מקבלי התורה ראו את הדברים.

עוד ראייה לאמינות התורה

היא הפרטים "הלא נעימים" בלשון המעטה שהתורה לא חוששת לספר לנו. זהו סימן מובהק לאמת. אנו רואים בכל התרבויות סיפורי מלחמה וגבורה של בני אדם. איזה עם, בכל העולם כולו, היה מוכן להתפאר במסורת שבו הוא עבד עבד מאות שנים במצרים, לא ידע להלחם ולא ידע להושיע את עצמו, ורק בזכות האלוקים הוא יצא ממצרים. ולא רק זאת, אלא שהוא מרד באלוקיו! אחרי שהוציאו ממצרים, מעבדות לחירות, ועוד המשיך למרוד בו במדבר. הרי אף עם בעולם לא היה מוכן להתפאר בהיסטוריה שכזאת, אילולא באמת קרתה. אנו גם רואים בתורה ביקורת נוקשה על המנהיגים. דבר שמוכיח ששום מנהיג גם לא היה רוצה להיות נותן התורה. היכן אנחנו מוצאים ביקורת על ישו, מוחמד או בודהה? לעומת זאת, בתורת ישראל אנו מוצאים ביקורת על כל אחד מן האבות, על משה רבינו ואפילו דוד המלך! מסופר בתורה על הפרישות שעשה משה מאשתו ציפורה, והביקורת של אחותו מרים על כך! מי היה מוכן להיות משה רבינו ושיספרו שהוא "לא האמין בהשם" בגלל שהיכה בסלע וסוד פרישתו מאשתו בהתקרבות אל השם... זוהי הוכחה שכלית ביותר לכך שהדברים באמת קרו והיו. זה מה שנקרא בלשון הגמרא "מיגו"! את אמת המידה הזאת לאמת אנחנו מוצאים גם בגמרא, היכן שלא חוששים לספר סיפורי נפילה בחטא ועליה מחטא אצל הרבנים הגדולים ביותר.

חשוב - אנחנו רואים "צירופי מקרים בעם ישראל"

* היהדות היתה תמיד דת של מוסר והגינות, ולא בקשה לרצוח איש כדי שישנה את אמונתו. הנוצרים והמוסלמים רצחו וטבחו אנשים שלא הסכימו להאמין במשיחם! האם זו דת של אמת? מאות אלפי יהודים העדיפו למות בייסורים על מזבח הנצרות ובמרתפי האינקוויזיציה ובלבד שלא לעבור על דתם היהודית! היהדות לעומתם, מעולם לא בקשה לרצוח גוי אם לא יתגייר. גוי צריך לרצות להתגייר כדי להיות גר צדק!

* היהדות היא שהנהיגה בכל העולם את האמונה באל אחד יוצר שמיים וארץ.

* עשרת מצוות מצרים הוכיחו שהעושה אותם שולט בכל.

* מעמד הר סיני, ותורה הכתובה בלשון הווה בגוף שני מוכיחים שהתורה, מעושה שמים וארץ נתנה ולא מאדם.

* נבואות המצויות בתורה, לא על חייו של יחיד, אלא על גורלו של עם שלם בגלות, ולאחר אלפי שנים, מוכיח שהתורה אלוקית ונצחית.

* קיומו של עם ישראל הקטן, במשך אלפי שנים, כשאימפריות כיוון ורומא נעלמו כליל, מוכיחים לנו על ההשגחה. לא ניתן להביט אל עם ישראל ולומר שאין אלוקים!

יהיו אלו שינסו לתרץ את קיום העם היהודי בתירוצים שונים, אך חושבים על כך לעומק מגיעים למסקנה שיש מישהו שם למעלה שאוהב את העם הזה ומקיים את אשר הבטיח לו בכתבי הקודש.

* השנאה הגדולה ביותר לעם היהודי, בכל התקופות, ובמיוחד לנוכח השואה, בה רצו להשמיד כל יהודי בעולם (!) מוכיחה לנו שכאן נמצאת האמת, כי אותנו רודפים ואנחנו השנואים. השנאה ליהדות בכל העולם ואפילו בארצנו מוכיחה שכאן האמת (והאל לא שונא אותנו ח"ו כי שרדנו כל הזמן הזה ועוד עלינו לארצנו בניגוד לכל הגיון אנושי. מה שמלמד שהאנטישמיות נועדה למנוע התבוללות בגויים).

* כאשר עיני כל העולם סובבים סביב מדינתנו הקטנה, מוכיח לנו שכאן נמצאת האמת, כי קיימת השגחה וגם עונש.

* שתי הדתות הגדולות ביותר בעולם המתחקות אחר הדת של העם היהודי הקטן מוכיח לנו שבבסיס של אמת בחרו, ולא במקרה.

- * עצם העלייה לארץ וכיבושה בתנאי מעברה, לנוכח כל הסכנות, מוכיח כי ההשגחה האלוקית עודנה עימנו (במיוחד לאור הנסים של מלחמת המפרץ וששת הימים).
- * יושר אינטלקטואלי. פסחים צ"ד: מהלך החמה בין אומות העולם לחכמי ישראל. ורבי אומר "נראים דבריהם מדברינו". חכמי ישראל מאז ומעולם היו ישרים באופן קיצוני. דבר שלא ראינו בעוד תרבויות, ובוודאי שלא הממוסדות.
- * הגמרא והתורה החובקת כל נושא בחיים, המחויבות לאמת, עד הפסיק הדק והאובייקטיביות בתלמוד מוכיחים לנו שכאן נמצאת דרך של אמת.
- * עניין הגיור: היהדות בשונה מכל הגויים שלא נוח לקבל גויים. לא מנסה להתפתח. רוצה אמת. רוצה להיות נוצרי, שתי דקות. רוצה להיות מוסלמי, רגע. יהדות מערימה קשיים על מי שרוצה להתגייר. היא מסבירה למה לא כדאי להתגייר. היהדות לא אימפריאליסטית. כמו יתרו שיעזוב את האלילים וירצה להיות יהודי.
- איך היהדות תשרוד אלפי שנים, בלי שתצטרף אף אחד. הסתגרות, הם לא יוצאים להחזיר גויים בתשובה.
- * הבטלן. התורה ממקשת שגם יהיה מלך, לא יהיה לו הרבה עושר והרבה נשים. התורה מוקירה את לומדי התורה, שחיים בעוני ובקושי עסקו במסחר, זה היה המודל היהודי. בעוד אומות העולם תמיד בקשו מסחר, מקצועות שמוסיפים לחברה, כלכלה והשתלטות. המנהיגים הרומאים והגויים היו עוסקים מאז ומעולם בכלכלה, במלחמות. היוונים למשל העריכו פילוסופיה, אך לא דרשו אותה. היהדות דורשת מלכתחילה שכל יהודי יהיה עוסק בתורה, אפילו עני מרוד.
- * היהדות היא הדת היחידה הטוענת שהגויים שאינם מקיימים אותה צפויים גם הם לגן עדן בגין שבע מצוות בני נח שקיימו, כאשר הדתות האחרות פוסלות את כל מי שאינו מקבל אותן ומייחלות לו גיהנום נצח. לפי הנצרות לדוגמה, מספיק להאמין בישו כדי לכפר על כל החטאים! ומי שאינו מאמין בישו, יגיע לפי דעתם, לגיהנום לנצח נצחים. לפי הגיון מטורף זה, הנוצרים האכזרים שטבחו יהודים בעינוי תופת יגיעו לגן עדן וקורבנותיהם היהודים המסכנים יגיעו לגיהנום! לפי הנצרות: הרמב"ם, רש"י, החפץ חיים, הרב שך, הרב עובדיה יוסף וכל גדולי התורה של כל הזמנים יגיעו ח"ו לגיהנום! הרי זהו שקר מוחלט!
- * חכמי התורה המתגלים כבעלי מידות ואנשי רוח, מוכיחים לנו שזאת דרך של אמת, לדבוק ברוחניות ולהשליך את הגשמיות. המנהיגים בכל העולם, תמיד מצטיירים כאנשים שגילו גילויים מרשימים, בעלי כח עצום, בעלי צבא מרשים ולוחמים גדולים. אנחנו לא מוצאים מנהיגים אנשי רוח, החושבים על מידות טובות, שמירת הטהרה, עזרה לזולת, אכפתיות, רחמנות.
- * אנחנו מגלים בתורה ביקורת על המנהיגים וגדולי התורה של עמנו, התורה אינה חוששת מלספר על חטאי המנהיגים, משה, אהרון, מרים, דוד, שלמה ועוד, כל האמת מסופרת עליהם, דיוק שכזה, גם היכן שהאמת כואבת, מלמד שמדובר באמת ולא בבדיה.
- * עוד אנחנו רואים שבני ישראל היו עבדים במצרים, זוהי היסטוריה ששום עם לא היה רוצה לקבל. אנו רואים שבני ישראל בנו את עגל הזהב לאחר שחזו בכל הנסים, זהו מום שלא היינו מעיזים להטיל בעם ישראל אילולא הדבר היה אמת. אנחנו מגלים פעמים רבות בהם עם ישראל מרד בהשם על אף שהשם היטיב לעמו, וישראל בכל זאת עבדו אלילים. אלו דברים שהיינו מוחקים מההיסטוריה שלנו, אילולא הם היו אמת. פרעה למשל (רעמסס השני) כתב שהוא השמיד את כל העברים (היהודים) ולא הותיר מהם זכר (דבר שברור לנו שהיה שקר) וזאת הוא כתב מכיוון שהתבייש מהתבוסה שהיתה לו עם ה'. אם פרעה התבייש, עם ישראל לא היה צריך להתבייש במעשיו פי כמה שמרד בהשם לאחר הנסים? מכאן ברור לנו שהתורה אמת.
- * עוד אנחנו מוצאים בתורה תיאורים שלא מתאימים לסיפור שהמציאו. פרטים שצריכים להיות "משעממים" עבור סיפור המומצא סתם כך. אנו רואים בתורה שושלות, מגילות יוחסין, מידות אורך ורוחב ושאר פרטים העומדים על הדיקו הקטן. ברור לנו מכאן שהתורה אמת.
- * עוד אנחנו מוצאים בתורה מצוות המוטלות על כל העם ולא רק על הכהנים במקדש, מצוות שחלקן לא הגיוניות (אלא אם נתנו מבורא עולם עצמו כדי שיתנסה האדם בניסיונות), לא קל להשבית עם שלם יום אחד בשבוע, לאסור עליו להשתמש אפילו באש! ולשבות כל שנה שביעית, הנוק הממוני יהיה עצום, הרי זהו מתכון להתאבדות לאומית! לא תתכן עליה לרגל לירושלים של כל בני הארץ בתאריך מסוים הקבוע מראש כאשר ארץ ישראל מוקפת אויבים. לא יתכנו מצוות כמו שעטנז, ציצית ותפילין לעם שלם, סתם כך, כאשר המצוות חייבות להעשות בדקדוק. אין המצוות הללו מוטלות רק על בעלי תפקידים או כוהנים במקדש אלא על כל יהודי בעם ישראל. רק בורא עולם בעצמו היה יכול לצוות מצוות כאלה על עם ישראל ולהבטיח לשמור עליהם ועל רכושם.
- * עצם העובדה שהיהדות מציעה בסיס שכלי בכל הלכותיה ולא בסיס רגשי, אלא הוכחות שכליות לאמיתותה, לעומת הנצרות והאסלאם והשינטו והזן ושאר הדתות המציעות רק רגש ותחושה כדי לקבלן, מוכיחה לנו שכאן נמצאת האמת, כי כאן יש במה לדון שהרי רגש יכול להשתנות.
- * היהודים שונים בנפשם ובפעולותיהם מהגויים (יש להכיר גויים רבים ויהודים רבים ולדבר איתם על נושאים רבים כדי להגיע למסקנה הזאת).
- מי שהכיר גויים רבים ויהודים רבים, יבחין מיד את ההבדל בנפשם. יהודים הם מטבעם רחמנים ומבקשי משמעות. יהודים רבים מאד עוסקים בבודהיזם בעקבות כך. תופעה זו נחקרה ע"י הסופר רוג'ר קמניץ ובספרו, "היהודי שבלוטוס" הוא מציין את העובדות הבאות: "נראה כי מוצאם של כשליש לפחות ממנהיגי הבודהיסטים במערב הוא יהודי, כמחצית מהמשתתפים בסדנאות הוויפאסנה" הרוחניות בעיר "דרמאסאלה" שבהודו הם ישראלים, וכשלושה רבעים מבין כלל המבקרים המערביים במרכז הרוחני של ה'דלאי למה' גם הם יהודים!" התופעה הגיעה לממדים כאלה שברוב שלטי הרחוב ב"דרמאסאלה" מופיעות אותיות ומלים עבריות. דבר שלדעתי מוכיח, שהיהודים, יותר מכל בני עם אחר, מבקשים רוחניות, כי כך הם נבראו, נעלים בנשמתם ורודפי אמת. כמה חבל שיהודים רבים מחפשים את האמת בקצה העולם, בהודו ובארצות המזרח במקום שבו נולדו. העם היהודי בן אלפי השנים היה צריך להיכחד עשרות פעמים במהלך

ההיסטוריה האנושית אך האלוקים שמר בדרך נס על עמו הנבחר בגלות. אנחנו ניצלנו מהנוצרים והמוסלמים ועלילות הדם! אנחנו ניצלנו מהשואה! ואנחנו הצלחנו להעלות בדרך נס לארצנו! הכל חזו בנסים האחרונים במלחמת המפרץ כאשר בתים התמוטטו ויהודים יצאו מהם ללא פגע! אלוקים איתנו!

מאין לנו שאלוקים יחליט בכלל להשאיר איזו תורה לאיזה עם?

משום שיש בנו יצר טוב ויצר רע, אנו עושים מעשים טובים ומעשים רעים ויש התנגשות בין ערכים של אחד לערכים של האחר. אנו מבינים שאלוקים צריך להשאיר ספר הדרכה לאדם בעולם כדי שנדע איך לנהוג לא רק מעצמנו אלא גם כדי למצות את תכליתנו ולזכות בחיי הנצח של העולם הבא. ההוכחה לכך היא שרוב בני העולם המציאו דתות ומסרו את דבר האלוקים. גם אם רובם שקרו הדבר מלמד שאלוקים טבע באדם את הרצון לקבל את מטרת חייו ולקיים אותה ע"י סדרת חוקים וניסיונות מהבורא שבראו.

כיצד נדע איזו תורה אלוקים השאיר לאדם?

התורה שאלוקים ישאיר לאדם צריכה להיות במתכונת שונה מכל תורה אחרת במידה כזאת שלא יהיה ניתן לשקר בה על מה שאמר אלוקים.

היכן אנחנו מוצאים כדבר הזה?

בתורת ישראל. בכל דת תמיד היתה שגורה האמונה במנהיג אחד שרק אליו התגלה האל וכל מי ששכל בראשו יבין מיד שקל לשקר ולהמציא תורה באופן כזה. לעומת זאת, בתורת ישראל אנו רואים התגלות לאומית לעם שלם, מעמד הר סיני. העם שקיבל את התורה היה צריך להיות בפועל במעמד וההתגלות האלוקית כדי לקבל את התורה שבה כתוב ש"אתם ראיתם כי מן השמיים דיברתי עימכם".

מאין לנו שהעם שקיבל את התורה ומעמד הר סיני, קיבל אותה במעמד הר סיני ולא אחריו?

משום שהתורה כתובה בלשון הווה בגוף שני ולכן רק מקבליה הראשונים היו יכולים לקבלה בזמן שנכתב הספר. ישנן דוגמאות רבות לכך: "אתם ראיתם כי מן השמיים דיברתי עימכם" (שמות כ, יט). "אתם ראיתם את כל אשר עשה ד' לעיניכם" (דברים זט, ט). "אתם ניצבים היום כולכם" (דברים זט, ט). "ה' אלוקיני כרת עימנו ברית בחורב: לא את אבותינו כרת ה' את הברית הזאת כי איתנו אנחנו אלה פה היום כולנו חיים", "פנים, בפנים דיבר ה' עימכם בהר מתוך האש" על מקבלי התורה הראשונים להיות בזמן שבה נכתבה התורה שאם לא, לא היו מקבלים אותה.

אולי אמרו לעם שהתורה השתכחה מהם וכעת מצאו את הספרים של אבותם?

לא. התורה עבדה תמיד על עקרון של מסורה וכך גם התורה כותבת: "רק הישמר לך ושמור נפשך מאוד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חיך והודעתם לבניך ולבני בניך: יום אשר עמדת לפני ה' אלוקיך בחורב." (דברים ג). גם האלוקים מבטיח בתורה שתורתו לא תישכח מפי זרעם: "והיה כי תמצאן אותו רעות רבות וצרות, וענתה השירה הזאת לפניו לעד: כי לא תשכח מפי זרעו" (דברים לא, כא). כלומר שלא יתכן שעם שלם יקבל את התורה בזמן מאוחר יותר מהזמן שבה כתוב שהיא נכתבה שהרי העם לא היו מקבלים תורה שסותרת את עצמה שהרי בה כתוב שלא תישכח וכבר נשכחה? שבה כתוב שהספר יעבור בכל העם במסורה והוא לא עבר? תורה שבה עשרות מצוות שעליהן לא שמעו מאבותם? וכיצד הבנים מעולם לא שמעו מהוריהם על המאורעות הם ישאלו. מסתבר שהתורה היתה חייבת להיכתב ולהינתן במעמד הר סיני שאם לא, לא הייתה מתקבלת ע"י העם.

ומאין לנו שהיה זה באמת אלוקים שנתן את התורה לישראל?

כיצד אנחנו יודעים שהקב"ה נתן את התורה ולא אחר? ראשית, אנחנו מצפים לדבר השם שיגיע לעם בדרך שלא יכולה להיות שקרית. שנית, עשרת מצוות מצרים הכתובות בתורה שונות בכוחם מכל סוג של "כישוף מצרי" או נס כלשהו שהוזכר מעולם ומלמדים כי האל השולט בהם, האלוקים, הוא בעל השליטה בכל תבל והוא זה שברא את העולם. העם שקיבל את התורה בזמנה, כפי שביארנו קודם, היה צריך לראות את מצוות מצרים בעיניו כדי לקבל את המסופר בה על המכות. אם קראת את ספר הכוזרי, בודאי הנך זוכר שהחבר היהודי התחיל את שיחתו עם מלך כוזר במעמד הר-סיני כסיבה העיקרית לאמונתו, ולא בכך שהאלוקים ברא את העולם (כפי שהתחילו הנוצרי והמוסלמי). הסיבה לכך היא, שעשרת מצוות מצרים הוכיחו לנו שהעושה אותם שולט בכל גרמי תבל- ומכאן ההוכחה לכך שזהו בורא עולם בכבודו ובעצמו שנתן את התורה, ולא כישוף ח"ו, או מעשי ידי "בני תמותה". עשרת מצוות מצרים הוכיחו לנו שהעושה אותם אינו מכשף, חייזר, שד או רוח, אלא בורא העולם עצמו. הפיכת כל היאור לדם ואפילו המים שהיו שמורים בכדים, מוכיחה שהאלוקים שולט במים. המצרים האמינו שיש אל השולט על היאור. אז מכאן ראינו שהאלוקים של היהודים שולט במים, אך אחר כך ראינו שהוא שולט גם על הצפרדעים, כלומר זהו אל השולט על הרמשים והחיות. אחר כך ראינו שהוא שולט גם על חיידיקים ומחלות. ובסוף הוכח לנו מעל כל צל של ספק שבאלוקים מדובר, זאת בזכות מכת בכורות.

אך מכת בכורות, היא זאת המוכיחה בוודאות שבורא העולם, בכבודו ובעצמו הוא שעשה זאת ולא אחר. מדובר בהרג מכוון של אותם רשעים מצריים שהעבידו אותנו בפרך, ושהיה יכול להתבצע אך ורק על ידי יוצר המציאות והזמן. במכת בכורות נהרג כל בכור בארץ מצרים בשעה מסויימת. בשביל זה צריך להיות בכל זמן ובכל מקום! ורק בורא המציאות מסוגל להיות בכל זמן ובכל מקום, מכיוון שהוא מחוץ לגבולות החומר והזמן - הוא בורא החומר והזמן. למה מחוץ לזמן? ובכן, כדי לעשות את מכת בכורות, צריך לדעת מיהו בכור ולהיות בכל רגע לידה של כל אדם ואדם במצרים בכל שניה ושניה. רק אלוקים יכול היה להכיר כל בכור בארץ מצרים צריך להיות בכל לידה ולידה בו-זמנית ולהכיר כל תינוק מאיזה אם נולדה. אנו כבר רואים כאן ידע מוחלט ואוניברסלי בתורה עצמה, כאשר האלוקים אמור להיות בכל מקום לשם כך ולדעת ולזכור כל לידה ולידה, ועוד בארץ של גויים שאינה אמורה להיות מן החשובות בעיני השם! אנו רואים שלא לאלוקים זיכרון וידע שאין להם גבול. מדובר על עם שלא היה במרכז ההיסטוריה ובכל זאת אלוקים יודע מה קורה אצל כל אדם ואדם משם. ומדוע בכל מקום? ובכן, כדי להרוג את כל בכורי מצרים באותה שעה, צריך להיות בכל מקום. מדובר על אלוקים ללא גוף. אלוקים המסוגל להיות באלף מקומות בו-זמנית ולהרוג את כל אותם בכורי רשעים באותה השעה. כמובן שבזה לא תם העניין וכל מי שיקרא בתורה, יגלה מציאות אלוקית סובבת כל המדברת על האדם ונפשו ונסיונותיו. אלוקים נתן לאדם היהודי והיהודי לבדו - עשרות מצוות להיות לא לבן קדוש. על היהודי לעמוד בנסיון של אותן מצוות, עליהן הוא גם נענש. מדובר במצוות שחלקן כלל לא נראות הגיוניות למפרש אותם כמוסר טבעי גרידא. חלק מן המצוות נועדו לזכור אירועים שנעשו לישראל ולהודות לבוראינו, מצוות אחרות נועדו למטרת הנסיון של האדם להתמסר לבוראו. ראו לדוגמה את מצוות הנחת התפילין, לבישת ציצית, איסור ערבוב צמר ופשתן יחד בבגד, צורת השחיטה המיוחדת, הקרבת קורבנות ועוד. רק בורא עולם יכול לבקש מצוות כאלו כדי שהאדם יעמוד בנסיון ויקיים את רצונו ותורתו. תיאורים אלה בתורה פשוט בלתי אפשריים כאשר מכניסים לתורה בני תמותה והלך מחשבה אנושי.

מאיין לנו שאלוקים לא שינה את התורה מאז?

התורה עצמה שאלוקים נתן כותבת במפורש שאסור לשנותה בשום דור. "את כל-הדבר, אשר אנוכי מצווה אתכם--אתו תשמרו, לעשות: לא-תוסיף עליו, ולא תגרע ממנו - אסור להוסיף מילה על דברי התורה והחוקים שנתנו! (דברים, יג, א') "לא תספו, על-הדבר אשר אנכי מצווה אתכם, ולא תגרעו, ממנו--לשמר, את-מצוות יהוה אלהיכם, אשר אנכי מצווה אתכם." (דברים ד, ב). אסור להוסיף או לגרוע ממצוות מעשיות כגון תפילין, ציצית, שבת וכדו'.

ואם אלוקים יבא במעמד הר סיני נוסף?

אם אלוקים יקיים מעמד הר סיני נוסף לפני כל העם כמו בפעם הקודמת, תהיה אפשרות לשנות את התורה. אך היתה רק התגלות לאומית אחת בכל תבל. וגם אלוקים כתב מפורשות שאין זה מעשה שעומד לחזור על עצמו: (דברים ד, לג) "הִשְׁמַע עִם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ-הָאֵשׁ, פְּאֶשֶׁר-שָׁמַעְתָּ אֹתָהּ--וַיִּחִי. (ד, לד) או הַנְּסֵה אֱלֹהִים, לְבוֹא לִקְחַת לּוֹ גוֹי מִקְרֵב גוֹי, בְּמִסַּת בְּאֵת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבְיַד חִזְקָה וּבְיָרוּעַ נְטוּיָה, וּבְמִוֶּרְאִים גְּדֹלִים: כָּל אֲשֶׁר-עָשָׂה לְכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, בְּמִצְרָיִם--לְעֵינֶיךָ." כמו כן, במעמד שכזה אלוקים יצטרך להוכיח שוב את כוחו שהוא האלוקים ולא אחר שהרי כל מיסטיקן בעל סוד יכול לעשות כשפים אך לעולם לא בקנה המידה שנעשה ביציאת מצרים.

ואם אלוקים ישלח נביא שיעשה נסים?

נסים אינם קנה מידה לקבל את דברי הנביא. גם המצרים ידעו לעשות כישופים וגם אנשים שמתעסקים בקבלה מעשית יכולים לתעתע באנשים, שלא להזכיר את פלאי הטכנולוגיה המאוחרים יותר. על הנביא חלים מספר חוקים כדי שיחשב לנביא אמת, בין החוקים על הנביא שלא להסית לעבוד אלוקים אחרים או לגרוע ממצוות התורה. וכך כתוב: "כי-יקום בקרבך נביא, או חולם חלום; ונתן אליך אות, או מופת. ובא האות והמופת, אשר-דיבר אליך לאמור: נלכה אחרי אלוהים אחרים, אשר לא-ידעתם--ונועבדם. לא תשמע, אל-דברי הנביא ההוא, או אל-חולם החלום, ההוא: כי מנסה יהוה אלוהיכם, אתכם, לדעת הישכם אוהבים את-יהוה אלוהיכם, בכל-לבבכם ובכל-נפשכם. ה אחרי יהוה אלוהיכם תלכו, ואותו תיראו; ואת-מצוותיו תשמעו ובקולו תשמעו, ואותו תעבדו ובו תדבקו." (דברים יג, ב-ד).

ואולי אלוקים נתן תורה לעם אחד?

(דברים, ד, לה) "אִתָּה הִרְאֵתָ לְדַעַת, כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים: אֵין עוֹד, מִלְּבַדּוֹ. לוֹ מִן-הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעַךָ אֶת-קוֹלוֹ, לְיִסְרָךְ; וְעַל-הָאָרֶץ, הִרְאָךָ אֶת-אֲשׁוֹ הַגְּדֹלָה, וּדְבָרָיו שָׁמַעְתָּ, מִתּוֹךְ הָאֵשׁ. (ד, לו) וַתַּחַת, כִּי אָהַב אֶת-אַבְרָהָם, וַיִּבְחַר בְּיָצֵעַ, אֶתְרֵיו; וַיִּצְאָךָ בְּפָנָיו בְּכַחוֹ הַגְּדֹל, מִמִּצְרָיִם." אלוקים אהב את אבות היהודים (אברהם, יצחק ויעקב) ולכן "יבחר בורעו אחריו" - שעם ישראל, רק הם יהיו העם הנבחר לקיים את חוקי השם לכל הדורות. לא עם אחר, רק היהודים (זרעם, זה חייב להיות תורשתי ולא על רקע אדיאולוגי, אמונה למשל). רבים מרבותינו ניסו להנחיל אמונה דרך ההכרה השכלית. בהוכחה של "קבלה ומסורת איש מפי איש על מעמד הר סיני שנעשה לעיני עדים רבים" כהוכחה לאמיתות האמונה והמסורת מבחינה שכלית. וכמו שמובא בהקדמת "ספר החינוך":

האמת הברור במין האנושי הוא מה שהסכימה עליו דעת רוב בני אדם שבעולם. וכבר הסכימה דעת כולם להאמין עדות אנשים, וברבות המעידים על הדבר שיעידו עליו אז יתאמת הענין יותר בעיני שומעיו, ובהיות המעידים מועטים יפול קצת ספק בדבר לפקחים. והענין הזה נתחזק כל כך אצל בני אדם עד שקבעו בנמוסייהם כל אומה ואומה להמית איש אחד על פי שנים עדים או שלשה, ואם מן השלשה הכי נכבד, גם תורת משה השלימה צותה כן. וגם כן הסכימה דעת הכל מטעם זה, לקבל מפי אבותיהם וזקניהם עדותם במה שמספרים להם שאירע בימיהם או בימי אבות אבותיהם, ואין ספק כי בהיות האבות המעידים רבים ואותם שאירע בימיהם המעשה וראו אותו בעיניהם רבים, יתחזק הדבר בלב הבנים השומעים. על כן כשרצה האלקים לתת תורה לעמו ישראל נתנה להם לעיני שש מאות אלף אנשים גדולים מלבד טף ונשים רבים, להיות כלם עדים נאמנים על הדברים. גם למען תהיה העדות יותר חזק ונאמן זכו כלם למעלת הנבואה, לפי שאין במה שיוודע מצד הנבואה נופל ספק לעולם. וזהו שאמר השם יתברך למשה [שמות י"ט, ט'] בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם כך יאמינו לעולם, כלומר הם ובניהם לעולם יאמינו כך ובנבואתך, כי אז ידעו ידיעה נאמנה כי ידבר אלקים את האדם וחי [דברים ה', כ"א], ושכל נבואתך אמת. ולולי שזכו לנבואה בכל האותות שעשה משה לעיני פרעה ולעיניהם, היה יכול בעל הדין לחלוק ולומר, מי יודע אם עשה הכל בתחבולות חכמת השדים או בכח שמות המלאכים, ואף על פי שחכמי מצרים וכל חרטומיה, שהיו בקיאים בחכמת השדים והכישוף יותר מכל שאר העולם, הודו בעל כרחם למשה ואמרו לפרעה כי בכח השם עשה, כמו שכתוב [שמות ח', ט"ו] אצבע אלקים הוא, אף על פי כן הרוצה להתעקש יאמר ביתרון חכמתו מהם עשה והודו לו. אבל אחרי הנבואה לא נשאר להם שום צד פקפוק בענין, וידעו בברור כי כל המעשים נעשו במצות אדון העולם ומידו הגיע אליהם הכל. והם שראו בעיניהם וידעו הדבר ידיעה אמיתית שאין לבני אדם אמת חזק יותר מזה, העידו לבניהם אשר ילדו אחרי כן, כי כל דברי התורה אשר קבלו על יד משה מב' בראשית עד ל' לעיני כל ישראל, אמת וברור בלי שום ספק בעולם, ובניהם העידו לבניהם גם כן, ובניהם לבניהם עדינו. נמצאת תורתנו בידינו תורת אמת מפי שש מאות אלף עדים נאמנים, שהוא חשבון הכולל כל דעות בני אדם, מלבד טף ונשים.

כל דת מגינה על היסטוריה כלשהי, אך השאלה האמיתית היא "על איזו היסטוריה?" מוחמד וישו ושאר "מוסרי התורות" לא מסרו תורה לפני העם, אלא בהצנע, וספרו שאלוקים נגלה אליהם מאחורי החצר. כל אדם בעולם יכול לספר שאלוקים נגלה אליו ומסר לו תורה וחוקים, לכך לא ניתן להאמין. אפילו פרעה טען שהוא אל. תורת ישראל לעומת זאת שונה מכל דת באופן נתינתה. התורה מעידה באופן ההיסטורי, המדויק והאמין ביותר כיצד התורה נתנה לפני מאות אלפי יהודים במעמד נשגב - דבר אותו לא מצאנו בשום דת, ולמעלה מזאת - דבר אותו שום הגיון לא יוכל להכחיש (כשם שמאורעות כשואה לא ניתן להכחיש בהגיון).

האם היה ניתן לרמות את עם ישראל?

עם שלם יכול להנחיל דעות שקר לבניו (לכן קיימות כל כך הרבה דתות בעולם) אך עם שלם לא יכול להנחיל שקר היסטורי לבניו. עם שלם לא יכול להחליט בוקר בהיר אחד שהוא היה עם עבדים במצרים או עבר את השואה. אם היה הדבר אפשרי לא היינו שומעים על ישו ששמע דברים מאחורי ההר או על מוחמד ששמע דברים בתוך מנהרה או על בודהה ששמע דברים מתחת לעץ - היינו שומעים על ישו שהוריד תורה מסיני לעיני כל העם, מוחמד שירד מהשמיים לעיני כל העולם ומסר תורה, ובודהה שהרג בקריצה את כל העם הטורקי. אך אין סיפורים כאלה פשוט כי לא ניתן להמציא סיפורים כאלה. כפי שלא ניתן להכחיש את השואה כך לא ניתן להכחיש את מעמד הר סיני, וכפי שיום השואה מעיד על מה שקרה בשואה, כך פסח מעיד על אלוקים שפסח על בתי היהודים במצרים. תשובה שניה: לא ניתן להשוות את העם היהודי לעם הפלסטיני או כל עם אחר. העם היהודי לאורך כל דורותיו היה העם החכם, המשכיל והביקורתי ביותר עלי אדמות. הגמרא שלנו נכתבה לפני אלפיים שנה. המשנה לפני כן, והתורה אלף שנה לפני כן והכל כתוב בחוכמה מדויקת המונה אינספור פרטים וגם מתמטיים. רק קרא בפרשת תרומה. לומר שהעם היהודי בראשית דרכו היה יכול להיות מוטעה, היא פשוט בורות לשמה, שנובעת מחוסר הכרה בסיסית של העם היהודי. בשונה מכל עם, היהדות מצווה את היהודים לדעת קרוא וכתוב, ולפני אלפיים שנה ועד היום - כל ילד יהודי בחיידר לומד מגיל שלוש. כתיבת מזוזה וספר תורה ואינספור פרטים אחרים מוכיחים ומעידים על כך. לא מדובר "סתם" על עד מפי עד. אלא על עם שלם שהוא עד. והדברים הועברו הלאה. נסה נא לדמיין דרך "מוצלחת" יותר להנציח את המאורעות ולהעביר את המצוות לבנים. העם היהודי הוא היחיד המוסר דרך כזאת. צירוף מקרים?

עכשיו עליך לשאול:

וגם אם התורה נתנה בזמנה, במה היא שונה ממה שישו עשה? במה הנסים המסופרים בתורה שונים מאלה המסופרים בתרבויות אחרות? כיצד אנו יודעים שבורא עולם בכבודו ובעצמו נתן את התורה במעמד הר-סיני ולא אחר? תורת ישראל היא היחידה המדברת בבירור על בורא העולם ולא על כשפים! עשרת מצוות מצרים הוכיחו שהעושה אותם שולט בכל. יש לנו דרך נוספת לגלות היכן נמצאת האמת. מעמד הר סיני, הוכיח שהתורה, מעושה שמים וארץ נתנה ולא מאדם. אנו רואים שבכל תרבות קיימים מעשי כישוף. מעשי כישוף הם מעשים לא טבעיים הקורים בניגוד לטבע. כלומר, מי שעושה כישוף, שולט בטבע, או מעל הטבע. אנו מבינים שיוצר העולם צריך להיות מעל לטבע. מי שיוודע את העתיד, יודע דבר שהוא בניגוד לטבע. מי שיוודע פרטים על אדם בלי לחקור אותו, יודע דבר בניגוד לטבע. מי שהורג בן אדם בלי לגעת בו, עושה דבר בניגוד לטבע. מי שחקר מעט את המדיומים ומגלי העתידות, יגלה שרובם שרלטנים, אך קומץ מהם באמת מסוגלים לדעת ולעשות דברים שהם בניגוד לטבע. אימא שלי סיפרה לי פעם על מגדת עתידות צוענייה אחת

שסיפרה לה מה יקרה בחייה, ובאמת כך היה עד עצם היום הזה. אנו רואים מעשי כישוף אצל אנשים רבים, בכל התקופות, ובכל התרבויות. מסופר שישו הצליח ללכת על המים, ומסופר שחרטומי מצרים היו עושים גם הם כישופים. כל התרבויות מספרות על מעשי כישוף וקסם.

כיצד יהיה זה קנה מידה לאמת?

ובכן, מי שקרא את ספר הכוזרי, בודאי זוכר שהחבר היהודי התחיל את שיחתו עם מלך כוזר במעמד הר-סיני כסיבה העיקרית לאמונתו, ולא בכך שהאלוקים ברא את העולם (כפי שהתחילו הנוצרי והמוסלמי). הסיבה לכך היא, שעשרת מכות מצרים הוכיחו לנו שהעושה אותם שולט בכל גרמי תבל - ומכאן ההוכחה לכך שזהו בורא עולם בכבודו ובעצמו שנתן את התורה, ולא כישוף ח"ו. עשרת מכות מצרים הוכיחו לנו שהעושה אותם אינו מכשף, שד או רוח, אלא בורא העולם עצמו. הפיכת כל היאור לדם ואפילו המים שהיו שמורים בכדים, מוכיחה שהאלוקים שולט במים. המצרים האמינו שיש אל השולט על היאור. אז מכאן ראינו שהאלוקים של היהודים שולט במים, אך אחר כך ראינו שהוא שולט גם על הצפרדעים, כלומר זהו אל השולט על הרמשים והחיות. אחר כך ראינו שהוא שולט גם על חידקים ומחלות. ובסוף הוכח לנו מעל כל צל של ספק שבאלוקים מדובר, זאת בזכות מכת בכורות. במכת בכורות נהרג כל בכור בארץ מצרים בשעה מסוימת. בשביל זה צריך להיות בכל זמן ובכל מקום! מי שעשה זאת צריך לדעת מיהו בכור ולהיות בכל רגע לידה של כל אדם ואדם. מי שעשה זאת מסוגל להיות בכל מקום כדי להרוג את כל הבכורים באותה שעה! עשרת מכות מצרים מוכיחות לנו שהיה זה האלוקים בכבודו ובעצמו, יוצר המציאות, השולט על חוקי הטבע, שהוציא אותנו ממצרים ונתן לנו את התורה. וממש ממש במקרה, הסיפור הבלעדי הזה ביהדות על השולט בכל - נמצא בדיוק במקום שבו נכתבו הדברים בגוף שני בלשון הווה, בדיוק במקום שבו מקבלי התורה ראו את הדברים. אם האלוקים מצפה מאתנו למצוא את דת האמת בעולם, היא יכולה להיות רק בתורת ישראל. אני לא אתייחס לדברים האחרים שכתבת לפני שתקרא ותבין את כל מה שנכתב לעיל. לאחר מכן, אתה מוזמן להעלות את השאלות שוב, אם עדיין יהיו קיימות, ואתייחס אליהן.

שאלה: אולי העם היה אז עם של אנאלפביתים שקיבלו את התורה מבלי לדעת את תוכנה?

- (1) מצוות בתורה, כגון כתיבת התפילין והמזוזה והקריאה בתורה וכו' מלמדים אותנו כי היתה "אפשרות" בעם לכל המעוניין, ללמוד קרוא וכתוב כדי לעסוק בכתיבת מזוזה או ספר תורה ולכן היה ניתן להשכיל ולמצוא את האמת בנקל.
- (2) בכל עם, וגם העממי ביותר, יש אחוזים לא קטנים של אנשים יהודים קרוא וכתוב וברור כי לא היה ניתן להשתיק את אותם אנשים משכילים בעם (שגם להם היה מעמד) ולא זו בלבד, אלא שהיו יכולים לספר למשפחותיהם העממיות ולעם מה בדיוק כתוב באותה תורה.
- (3) לא היה ניתן להסתיר מעמי הארץ את הכתוב בתורה מכיוון שהם חייבים במצוות מעשיות (וקצרה כאן היריעה מלהכיל). מה שמלמד כי העם ידע מהו מקור המצוות - מעמד הר סיני - והייתה לו ההשגה בתורה ובמצוותיה.
- (4) אנו רואים בתורה עצמה שהעם לא היה פתי וכלל לא היה קל לשכנעו. עם שלם מאמין בישו אודות לכמה מעשי כישוף שעשה, ואילו כאן, בני ישראל חזו בעשרת מכות מצרים עד שאפילו חרטומי מצרים הודו "כי יד אלוקים היא" ועם ישראל מעז למרוד בהשם ולבנות את עגל הזהב, חרפה שכזאת, שכל עם היה מעלים מן ההיסטוריה שלו, מוכיחה כי העם היהודי חווה את האמת על בשרו עד שקיבל אותה ולא היה פתי או עממי כלל ועיקר.
- (5) התורה מחייבת את האב להעביר את המצוות לבניו ("שמע ישראל", "ולמדתם אותם") - מה שמלמד כי התורה לא הייתה איזה ספר המונח במקדש וצובר אבק. התורה היתה מעשית והיה על כל יהודי לדעת את ההיסטוריה, כך שלא מדובר באיזה עם של אנשים עממיים חסרי היסטוריה הנותנים לכוהנים לנהל את כל העניינים.
- (6) עצם העובדה שבן אדם לא יודע קרוא וכתוב לא הופך אותו מיד לפתי. גם התלמיד הגרוע ביותר מסוגל ללכת לרבו או למנהיגים ולשאול "מהי ההיסטוריה היהודית", "מדוע מוטל עלי להניח תפילין או לקבוע מזוזה בדלת", או "לשבת בסוכה שבוע ימים" - ובכך כל העם היה מסוגל בכל דור לכפור שכלית, במידה ושקר כה עצום היה נעשה מתחת לאפו.
- (7) אנו רואים שלאורך כל הדורות העם היהודי היה הראשון ללמד את כל תלמידיו קרוא וכתוב! מגיל שלוש! וגם ההיסטוריונים הכופרים הגדולים ביותר לא יהיו מסוגלים לטעון שילדים יהודיים לא ידעו קרוא וכתוב לפני אלפיים שנה (תקופת התלמוד) בה היה מוטל על כל יהודי המצוות המעשיות והקהילות היו בונות מבנים מיוחדים "למלמדים בחיידר".
- (8) תורה שבעל פה מוכיחה שהעם היהודי לא רק שלא היה עממי, אלא שהיה מעל ומעבר למוצע של היהודים קרוא וכתוב.
- (9) עם פתי בדרך כלל מעדיף להאמין בהיסטוריה שתפאר ותרומם את שמו. אדם אשר יספרו לו על היסטוריה מפוארת מסוגל להשתיק את מצפונו ולהאמין בכך, אך מי שיספרו לו כי היה שייך לעם עבדים במצרים שמרד באלוקיו - יעדיף לאמת את ההיסטוריה הזאת! תארו לעצמכם יהודי אשר יבדוק ויספרו לו כי גם גדולי מנהיגיו חטאו חטאים - ולא זו בלבד, אלא שאבות אבותיו הגיעו מעשרת השבטים אשר עשו מה שעשו לאחיהם יוסף, ועוד שכל אבותיו היו עבדים במצרים, ועוד לומר שלא היו עם של לוחמים שנלחמו עבור חרותם אלא כי האל הציל אותם המסכנים, ועוד לומר כי העם העז לכפור בה' ובמשה עבדו אחר כל זאת. החרפה, הבושה! איזה עם, ולו העממי ביותר, היה מוכן להנציח מאורעות כאלו בספר? ההיפך הוא הנראה מכאן. התורה אינה ספר שנכתב

בידי כמה אנשים עממיים מסביב למדורה, אלא תורה שנמסרה לעם של אנשים אינטליגנטיים וחושבים המוכנים להנציח את הטעויות ההיסטוריות שלהם בספר! אם כמה כוהנים במקדש היו כותבים את הספר, הם היו כותבים אותו אחרת כדי שיתאים לעם. ובכל אופן ברור לנו כי לא ניתן לגרום לעם שלם להעביר היסטוריה שלא עבר באמת.

10) אנו רואים כי התורה אינה מסתיימת וחסל, אלא ממשיכה הלאה. ספר יהושע, שופטים וכו' - היסטוריה שכל יהודי בזמנו היה מעורה בה ויכול לבדוק אותה באמצעות שאלות פשוטות. מה שמראה כי היתה מסורה ברורה שכולם הכירו וידעו ממנה, וביחוד המורים - המנהיגים והנביאים.

להיות בטוח ב-100 אחוז!

הגיוני זה תמיד הגיוני. שום דבר לא בטוח במאה אחוז. יכול להיות שאלוקים ברא את כולנו לפני שלוש שניות עם כל הזיכרונות שלנו ואנחנו רק ממשיכים הלאה. אנו סומכים על ההיגיון שלנו. העם היהודי הוא העם היחיד בעולם, בעולם!, המציע אמת היסטורית ומדוקדקת. מצא לי בכל אומות העולם דבר שמתקרב אפילו במקצת לתורתנו הקדושה ואפילו במקצת להגות התלמודית. אם מחלל שבת מחויב לפני שלושת אלפים שנה בסקילה, משמע שכולם היו צריכים להכיר ולדעת את ההלכות, וללמד לבניהם את ההלכות. משמע שהיו להם מזוזות, והם כתבו ספרי תורה וקראו בתורה. משמע שהם היו חייבים ללמוד תורה. כבר בספר יהושע כתוב "והגית בו יומם ולילה". חובה על כל יהודי ללמוד תורה כל עת שהוא יכול, וזה נכתב לפני שלושת אלפים שנה. עם שלם לא היה מקבל גם מנביא היסטוריה שהוא לא שמע עליה מעולם. שקר כזה לא היה מחזיק מעמד. יותר מכך אומר - המצוות! מדוע שנביא בשר ודם יבקש שנשים בגד של ארבע כנפות, ונניח תפילין, ונשבות יום בשבוע, וננוח כל שנה שביעית... אין לזה סוף. רק הבט בשאר נביאי השקר, ישו מוחמד בודהה ועבדאללה, כולם אך ורק טענו שמספיק להיות נחמדים ורצחו וטבחו בשם דתם. הכל היה קל ולכן המוני הטיפשים האמינו בהם. האם ניתן להשוות דברי תפלות לדברים שבקדושה? ! הרי כדי להיות יהודי יש ללמוד ולהחכים. אז כיצד נביא שמחנך להיות חכמים יצפה שחכמים ימשיכו להקשיב לדבריו אם לא מדובר באמת? ישנם יותר מידי צירופי מקרים ביהדות, כפי שיש יותר מידי צירופי מקרים בבריאת החיים. ניתן לומר שהעולם וכל חוקי הטבע נוצרו במקרה ואפשר לומר שיהדות ועם יהודי כל כך מורכב נוצרו במקרה. השאלה היא מה השכל אומר. את התשובה תמצא באמצעות ההיגיון שבך, ולא הגיון לבד - אלא ישרות. חשוב בכל הרצינות - היכן מצאת כדבר הזה? פעם שאלתי כופר בשם ירון מה הוא יוכל לומר לקב"ה ביום הדין, במידה וההיגיון הפשוט ביותר יתגלה כאמת (איזה צירוף מקרים זה יהיה...!). וכך זה נראה: מה תאמר לקב"ה אז? מה תאמר לו אז, ירון? "העולם שבראת לא היה מורכב מספיק כדי שאסיק על קיומך?" - האם תוכל לומר לו זאת? חוקי הטבע, החומר והאנרגיה, המרחב והזמן, התא החי, אמבה, שוטון וכל רמש מורכב עד הפרט הקטן ביותר, יצר ורגש ועד המח האנושי - דומם, צומח, חי ורוח - הכל מורכב למשעי, הכל נתון בתוך מסגרות חוקים מתמטיים מדויקים החוזרים על עצמם בסדר עקבי, הנלמדים עשרות בשנים באוניברסיטאות! מדעני העולם מנסים ללמוד חוכמות אלו ולהכניסן למשוואות משך מאות בשנים, גדולים מהם פרוש ורוכס נכשלו. וכי חוכמה כה רבה, שכלל אין לה קץ, תיווצר מעצמה ומן הסתם תסתדר? מה היית אומר לבוראך, ירון? - "הגיוני הישר לימדני שכל החוכמה שבבריאה, טבע כל חי ומדע היקום, נוצרו מברירת צירופי מקרים משתכפלים והתרחשויות טבע הקורות מן הסתם" - ? התיאמר לבוראך שלא עלתה בדעתך הישרה התובנה המוחלטת שבחוכמת יוצר אינסופי זה נעשה? ודאי שלא תהיה לך הבושה לומר לבוראך כדברים האלה. ומדוע לא הקשבת לטבע הרוחני הנעלה בו נבראת, ירון? האם תוכל לומר לבוראך - "הרגשות, היצרים, המצפון, המחשבות, ההיגיון והבחירה שנתת בידי לא למדו אותי דבר על תכלית קיומי ומעשי בעולם הזה" - האם תוכל לומר לו זאת? "אתה בורא מופשט וערטיאלי מידי מכדי שאדבוק בקיומך" - ? "האמנתי באמת ובתמים שעדיף לבעל תבונה שכמותי לכלות את החיים בהבלי שעה" - ? "הצלחתי להתגבר על כל תאוותי ורגשותי ואת כל מסקנותי והחלטותי קיבלתי מן השכל הישר לבדו" - האם תוכל לומר לו זאת ירון? ומה לגבי היהדות אותה נטשת, אחר שהאלוקים ריחם עליך וכיוון אותך לדרך המלך כל חיך, החוכמה הנעלה מכל חוכמה, הדת ההיסטורית היחידה. מה תאמר לו על מעשיך? "לא שמתי לב שהיהדות היא הדת היחידה ביקום המציעה אמת היסטורית, ישרות אין קץ ומנוגדת בכל הווייתה מכל הדרכה אחרת בעולם" - התוכל לומר לו זאת ירון? "לא זכיתי להבחין בכך שהעם היהודי התבלט ושרד באופן על-טבעי לאורך כל ההיסטוריה, גלה לכל תפוצה אפשרית, היה שנוא ונרדף באופן קיצוני-לא-אנושי בין כל האומות וזכה שוב לארץ המובטחת נגד כל הגיון אפשרי" - ? "לא שמתי לב לכך שהעם היהודי הוא העם היחיד שזכה למוסר העילאי לאורך כל הדורות, ולא שמתי לבי לכך שגדולי התורה היהודיים היו מאז ומעולם אנשי יושר ואמת ששום תרבות אחרת לא זכתה אפילו לשמותם" - ? "לא הבחנתי בהגות התורנית הענפה והבלתי-אפשרית שרק היהדות זכתה לה, וששום חוכמה בעולם לא שוותה לה" - ? "לא הבחנתי בכך שהעולם הזה הוא רק עולם נסיון, ושהיהדות היא היחידה המציעה את השילוב המושלם בין הרוח ובין החומר, שהיהדות היא היחידה המציעה את לימוד החוכמה והפלפול בה לשם הבנת הרצון האלוקי ולמען ההתקרבות לבורא עולם" - ? אולי תאמר לו שריחמת על כינים בשבת? "החלטתי שאתה וחכמך הייתם צריכים לכתוב את התורה כך ולא אחרת..." - מה תאמר לבורא עולם אז, ירון? הרי לא יהיה ברשותך אפילו התירוץ הקלוש ביותר! אתה תכסה את ראשך בעפר ותבקש שהאדמה תבלע אותך. הפחד והבושה העצומה לפני בורא עולם שנתן לך את הכל, ומרדת בכל... אתה תתחנן לגיהנום ובלבד שלא לעמוד רגע אחד בפני הבושה הנוראית והאיומה הזאת.

ומי אמר שאנחנו צריכים לקיים את אותן המצוות לאורך כל הדורות?

אלוקים אמר: (ד, מ) וְשָׁמַרְתָּ אֶת-חֻקֵּי וְאֶת-מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם, אֲשֶׁר יִיטֹב לָךְ, וְלִבְנֵיךָ אַחֲרֶיךָ--וְלִמְעַן תִּפְאַרְיֶךָ יָמִים עַל-הָאָדָמָה, אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ כָּל-הַיָּמִים. " על עם ישראל מוטל לשמור את חוקי התורה לכל הדורות (לכל הימים) ולהורישם לבניהם אחריהם.

מאין לנו שיש תורה שבעל פה?

- (1) מהתורה שבכתב. כתוב בה: "וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך" - מהי מזוזה? מה צריך לכתוב בתוכה? כיצד בעצם צריך לכתוב את הקלף המונח בתוכה? מה דקדוקי האותיות? היכן המזוזה צריכה להיות ממוקמת? האם גם גוי יכול לכתוב לנו מזוזה ותחשב זו לכשרה?
- (2) כתוב בתורה שבכתב "והיו לאות על ירך ולטוטפות בין עיניך" - אני שואל כאן שאלה בסיסית: כאשר ירד משה מהר סיני עם התורה (והפסוק הזה בין השאר), לא באו אליו בני ישראל ושאלו אותו "מהן טוטפות? באיזו צורה? ממה הן צריכות להיות עשויות? איפה על היד, מה זה בין העיניים, זה לא יפריע לראות?"
- (3) על השבת נאמר: "לא תעשה כל מלאכה". מהי "מלאכה"? לחרוש בשדה, למיין פרי, ואולי לחתוך סלט?
- (4) על מצוות הציצית נאמר "גדילים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך"? - האם ניתן להבין מכאן כיצד תיראה ציצית ומתי ללבוש אותה או מתי היא פסולה? ברור לוגית לכל בר דעת שנתנה תורה שבעל פה עם תורה שבכתב.

האם יש פסוקים בתורה שבכתב המדברים על תורה שבעל פה?

- (1) למען האמת לא צריך כאלו פסוקים מכיוון שהדברים מובנים מאליהם. התורה שבעל פה הינה חלק אינטגרלי מהתורה שבכתב ולא ניתן להבין אפילו פרק אחד בתורה שבכתב ללא תורה שבעל פה. ועם כל זאת, בתורה שבכתב אלוקים התייחס לתורה שבעל פה כדבר טבעי שמסר למשה. הנה מה שאלוקים אמר למשה: "כִּי־תֵאָנֵן נִפְשֶׁךָ לְאָכַל בָּשָׂר... וְזָבַחְתָּ מִבְּקָרְךָ וּמִצֹּאֲנֶךָ אֲשֶׁר נָתַן ה' לָךְ פֶּאֶשֶׁר צִוִּיתְךָ. וְאָכַלְתָּ בָשָׂרְךָ כְּכֹל אֲנֹת נִפְשֶׁךָ." (דברים יב, כ-כא) - בפסוק זה העוסק בציווי על השחיטה, האלקים אומר כך: אם תאווה נפשך לאכול בשר, עליך לשוחטם. אך לא בכל דרך שתיראה לך, אלא על פי החוקים והכללים "אשר צויתך עליהם". בכל התורה שבכתב לא נתבארו כלל דיני והלכות שחיטה! אם כן היכן ציוונו?? הנה לשון רש"י בפירושו על התורה: וזבחת כאשר צויתך - "למדנו שיש צווי בזביחה היאך ישחוט. והן הלכות שחיטה שנאמרו למשה בסיני".
- (2) ויאמר ה' אל משה: עלה אלי ההרה, והיה שם. ואתנה לך את: לוחות האבן, והתורה, והמצווה. (שמות כד, יב) - פרשה זו טעונה הסבר. חז"ל מפרשים את הפסוק, "ואתנה לך את לוחות האבן והתורה והמצווה אשר כתבתי להורותם" (שמות כד: יב): לוחות - אלו עשרת הדברות, תורה - זה מקרא, והמצווה - זו משנה, אשר כתבתי - אלו נביאים וכתובים, להורותם - זה תלמוד, מלמד שכולם נתנו הלכה למשה מסיני" (ברכות ה).

מאין לנו שעלינו להקשיב לגדולי הדור ולקבל את התורה שבעל פה היוצאת מפייהם?

אלוקים הוא שקבע שעלינו ללכת בדרכם של חכמי התורה, הפוסקים והדיינים: "וְאֵל הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הָהֵם וְדָרָשׁתָּ וְהִגִּידוּ לָךְ אֶת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט: וְעָשִׂיתָ עַל פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ מִן הַמִּקְוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יִרְוֶךָ: עַל פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יִרְוֶךָ וְעַל הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר יֹאמְרוּ לָךְ תַּעֲשֶׂה לֹא תִסּוּר מִן הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ יָמִין וּשְׂמָאל". - לאחר חורבן בית המקדש עדיין פעלו הסנהדרין וכתבו את הגמרא וביארו את המשניות. הסנהדרין התקיימו עד חתימת הגמרא. לפי ציוויים עלינו לנהוג כפי שאלוקים ציווה עלינו שהרי הם החכמים בכל דור שלמדו את התורה והנהיגו את העם, הם אלו שדחו את ישו ואת מוחמד ורק בעזרתם אנו יכולים להבין את התורה ודברי הנביאים. בלי התורה שבעל פה, אנו לא יכולים להבין אפילו ספר כספר דניאל. בלי ההליכה במצוות גדולי הדור לא נדע האם מותר או אסור להדליק מנורה בשבת. אלוקים נתן לנו תורה לכל הדורות ורק חכמי התורה מנהיגים אותנו במצוות התורה לפי פני הדור.

מדוע נכתבה התורה שבעל פה ולמה יש בה מחלוקות?

משום שהתורה שבעל פה נועדה להיות בעל פה עד שבעוונותינו הרבים נאלצנו לכתוב אותה בגלל הפורענויות ושינוי השפה ובמהלך הדורות השתבשה ע"י פני הדור המשתבשים מן הקודש אל החול. לכן חכמים בכל דור ודור היו צריכים ליישב מחלוקות ולכתוב הלכות ברורות כפי שהורו חכמים שקדמו להם ולא מדובר על מצוות מעשיות כמו ציצית או תפילין או אתרוג בסוכות אלא פרטי המצוות כמו צורת השחיטה או הלכות שבת (בזמני הסנהדרין למשל, לא היו מנורות. כיום תקנו הלכות מסוימות לשבת בגלל המנורות).

למה הסנהדרין הוסיפו מצוות כמו איסור אכילת בשר עוף בחלב?

כדי שלא נעבור על מצוות התורה שהרי מצוות חכמים נועדו להגן על מצוות התורה. אם מצוות התורה היא לא לאכול חלב לאחר אכילת בשר בקר וראו הסנהדרין באותם הדורות שמתבלבלים בני העם בין בשר בקר לבין בשר עוף וחוטאים בזה אז סנהדרין יתקנו מצווה שאסור לאכול חלב גם לאחר אכילת בשר עוף וזאת כדי שלא יטעו האנשים ויגיעו משם

לידי אכילת חלב לאחר אכילת בשר בקר. הדבר דומה לחקיקת חוקי התנועה שנועדו למנוע "תאונות" ו"טעויות". פעם היו נוסעים בכרכרות וסוסים ויתכן שלא היו קורות הרבה תאונות כי מרכבה אחת היתה עוצרת לפני השניה כשראתה אותה באופק כדי לתת לה לעבור אך כאשר התרבו התאונות "והכרכרות" החליטו להציב שוטרי תנועה ועונשים על מי שלא עוצר בעיתים מסוימים, גם כאשר בעיתים אלה אין נפש חיה באופק.

כתוב בתורה שלא תגרע ולא תוסיף על המצוות, אז כיצד הסנהדרין הוסיפו מצוות ?

כשכתוב בתורה "לא תוסיף ולא תגרע" מדובר על המצוות המעשיות כגון תפילין וציצית וארבעת המינים בסוכות וכדו' ומצוות כגון אלה לא הוסיפו חכמים. האם אני יכול לבקש תוספת בניה של חדר נוסף בדירתי כדי להניח בו מכונת כביסה לאחר מכן? ודאי שכן. אך האם אני יכול לפנות לעירייה כדי לבקש אישור לתוספת בניה בביתי למכונת כביסה? בטוחני שלא אוכל, זאת מכיוון שמכונת הכביסה אינה חלק מהדירה. כנ"ל עם מצוות חכמים לעומת מצוות התורה שבכתב. החכמים קבעו למצוותיהם גדרים שונים ומסגרות שונות ואפילו עונשים שונים ממצוות התורה. מצוות חכמים אינם חוקים כמו החוקים של התורה שבכתב אלא חוקים שנועדו כדי להגן על מצוות התורה שבכתב. למשל, אם יש לאדם ספק אם שכח לקיים מצוה מן התורה (כגון הנחת תפילין) אזי חובה עליו להניח תפילין שוב משום שזו מצוות התורה אך אם לאדם יש ספק אם שכח לקיים מצוות חכמים אז לא צריך לחזור ולקיימה כי זו מצוות חכמים ולא מצוות התורה. ההבדל בא לידי ביטוי בדוגמאות רבות.

אז מדוע צריך להקשיב למצוות תורה שבעל פה אם כך ?

אלוקים נתן נבואות בתורה וצפה מה יהיו פני הדור, לכן הוא ציווה עלינו בתורה שבכתב לנהוג כמצוות החכמים שיהיו בכל דור שהם שיתקנו תקנות בכל דור כדי לשמור על מצוות התורה שבכתב לפי פני הדור. כל מי שעובר על מצוות חכמים עובר בעקיפין על מצוות תורה שבכתב "ועשה ככל אשר יורוך". אנו מבקשים מאלוקים מידי בוקר בברכות השחר "ואל תביאני לידי ניסיון ולא לידי ביזיון". אדם שמביא עליו ניסיון כשעובר על מצוות חכמים, האין אתה חושב שיגיע בסוף לידי ביזיון משמיים? האם חוכמתו וגדולתו יכולה לבטל את מצוות הפוסקים לומדי התורה שקדמו לו?

אני לא אטעה בין אכילת בשר עוף לאכילת בשר בקר אז מותר לי להתעלם מהציוויים של מצוות חכמים ולקיים רק את מצוות התורה שבכתב ?

לא. ראשית, בכל פעם שאתה עובר על מצוות חכמים, אתה עובר על מצווה מהתורה שבכתב "עשה ככל אשר יורוך" כך שעברת על מצוות תורה שבכתב בין כה וכה. אמרת שלא תטעה לעבור על מצוות תורה שבכתב, הדבר דומה לחוקי התנועה האוסרים לעבור ברמזור אדום. מדוע נאסר לעבור ברמזור אדום? התשובה פשוטה: כדי למנוע תאונות כגון התנגשות בין שתי מכוניות המגיעות מנתיבים שונים. אך מה יקרה כאשר תיסע לך באזור מסוים בצפון הארץ בחמש לפנות בוקר ותראה רמזור אדום לפניך אך שום מכונית לא נראית משום כיוון באופק? האם תעבור ברמזור אדום אך ורק משום שאתה מבין מדוע חקקו את האיסור וכעת אתה בטוח שאין סיכון בעבירה על חוק זה? הבה נניח שעברת על החוק אך לפתע תפס אותך שוטר שראה אותך עובר ברמזור האדום. מה תוכל לומר לו? האם תאמר לו ש"לא היתה מכונית בכיוון האחר ולכן היה הדבר מותר מכיוון שלא היתה סכנה בעבירה על חוק זה כעת?" האם תתן את אותו התירוץ לשופט והאם אתה באמת חושב שתצא זכאי בדין? כעת חשוב על הנמשל, אתה צועד למרכול שליד ביתך וקונה משם ממרח בשר של עוף, אכלת ממנו וכעת ברצונך לשתות כוס חלב. אתה יודע שחכמים פסקו מצווה זו כדי שלא תטעה לאכול חלב לאחר אכילת בשר בקר אך אתה יודע שאכלת כעת בשר עוף ואין חשש לעבור על האיסור! הבה נניח ששתית את כוס החלב ואלוקים צפה בך במעשה זה כפי שצפה בך משחר היוולדך "וכל מעשיך בספר נכתבים". מה תאמר לו בעולם הבא כאשר יפסוק את הדין, "אבל זה היה חלב לאחר בשר עוף ולא הסתכנתי בעבירת אכילת חלב לאחר אכילת בשר בקר, לכן עברתי על חוקי חכמים?" בהצלחה. אני מצטער להוביל אתכם לקישורים, אך רק שם תמצא תשובות הולמות, המוכיחות שלאדם צריכה להיות משמעות לחיים, באופן לוגי, ושרק תורת ישראל יכולה להיות אמת:

האם האמת בהודו: http://www.haemet.net/sites/articles/torat_emet/yam.htm

איזו תורה האל היה משאיר לאדם: http://www.haemet.net/sites/articles/torat_emet/emet-41.htm

מדוע תורת ישראל אמת? http://www.haemet.net/sites/articles/torat_emet/emet-42.htm

* * *

פרט לכך כדאי לך לקרוא ולסכם את ספר הכוזרי לרבי יהודה הלוי - אז תהיה חכם אמיתי!

* * *

הבן זאת, יהודי יקר. אלוקים ברא את האדם והוא נתן לו ספר חוקים כיצד למצות את חייו בדרך הטובה ביותר. אם האדם ינהג לפי התורה הוא יהיה מאושר, הרי אלוקים מכיר את נפש האדם אותה ברא! ועוד נכתב בעניין הזה "בראתי יצר רע, בראתי לו תורה - תבלין" הדרך להתגבר על היצר הרע היא על ידי לימוד התורה והעיסוק בה. הניסיונות קשים לחילוני יותר מכל אדם אחר, כי לכך התרגל. זו הסיבה שכתוב שלפני בעל תשובה אפילו צדיקים לא יכולים לעמוד! ומאין נובעת הגדולה הזאת? הרי זה מתוך המאמץ שנותן החילוני כדי להיות חוזר בתשובה אמיתי, שמוותר על כל ההנאות אותן הכיר בשביל משמעות חייו האמיתית. רק העושה כן, יגלה שבמשמעות חייו יש יותר אושר מכל הדרך שבה חי עד כה אך

בשביל האושר האלוהי הזה צריך להתגבר ! ולהתגדל ! ולהתקרב אל השם ! כי זו האמת, משמעות החיים היא להתענג על השם ולהיות אדם רוחני. בהצלחה, יהודי יקר, תתגבר ! מאחך האוהב הרוצה רק בטובתך. דניאל בלס. **אני חושב שבכך ענינו לרוב השאלות בנושא זה. אם יש לך שאלות נוספות. נא לפנות: HaEmet@HaEmet.net. בברכה, דניאל בלס.**

שדה הכשרות-קול קורא על מאכלות אסורות

שדה הכשרות-קול קורא על מאכלות אסורות. בו יבואר גודל הפגמים והעונשים שבאים על האדם האוכל מאכלות אסורות:

1. רוב אפיקורסות רח"ל מתנוצץ באדם על ידי אכילת נבילות וטריפות, (תורת משה פרשת קדושים).
2. מאכלות אסורות פוגם אפילו בשוגג, אלא שיתשנה הפגם דבמידת תעשה נפשו שקץ, ובשוגג תטמטם נפשו ונטמאת (אור החיים הקדוש פרשת שמיני).
3. אם אתם קדושים ופרושים משקוצי נבילות וטריפות הרי אתם שלי, ואם לאו אינכם שלי (רש"י משפטים ל').
4. אין עבירה גדולה כל כך כמאכלות אסורות שמזה יצאו מדינות שלימות לתרבות רעה (שו"ת דברי חיים סימן ז').
5. כל מה שסובל האדם בעולם הזה הוא מפני שלא נזהר במאכלות אסורות (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"ב).
6. יוצא מרשות הקדושה ונכנס לרשות הסטרא אחרא (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"ב).
7. אוי להם ואי לנפשם כי לא יתדבקו בצרור החיים כלל ודנין אותו לאחר מיתתו כאדם מגועל, כי הקב"ה גועלו בעולם הזה ובעולם הבא (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"א).
8. מדבק נפשו בסטרא אחרא וגועל נפשו ורוחו, ורוח הטומאה שורה עליו (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"ב).
9. נעשה פני חיה רעה (זוהר הקדוש ח"ב דף קכ"ה).
10. נכנס בו מחשבת כפירה ומינות (רמב"ם).
11. הבנים יוצאים לתרבות רעה ח"ו (אגרא דפרקא אות קכ"ו).
12. מכניס טומאה בלבו ובנפשו של אדם (מסילת ישרים)
13. למה משיח לא בא בשנת הכת"ר? – תשובה! עבור שוחטים קלים, (דרך הנשר, שמרו משפט).
14. כל האוכל מאכלות אסורות מעכב ביאת משיח צדקינו - מי החריב את ביתינו אשר עדיין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדיין בעונינו? - מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום? עבור שוחטים שמאכילים נבילות וטריפות (ברית מטה משה על הגדה של פסח)
15. אין לו טהרה עולמית ומאבד חלק עולם הזה ועולם הבא (יש שכתב עמוד מ"ב).
16. נעשה מין ורשע (האריז"ל).
17. מליון יהודים נהרגו בשנת ת"ח עבור שוחטים קלים (קב הישר פרק קב).
18. שלשה וחצי מיליון יהודים יצאו מן הדת בגרמניה עבור שוחטים קלים (שו"ת דברי חיים).
19. הבעל שם טוב בא לעולם לתקן השחיטה (ברכת אברהם).
20. מחזה מחרידה ומזעזע: השוחט אינו שוחט עוף או במה, רק שוחט את עצמו.
21. אכילת נבילות וטריפות חמור יותר מחילול שבת קודש (חפץ חיים).
22. רואים אנו מכל זה ג"כ דהמכשול במאכלות אסורות מביא את האדם לידי מינות ועבודה זרה רח"ל, והוא כדברי זקני הרה"ק מאפטא ז"ע שאמר לאיש שהוא שאם לא אכל בנו חמץ בפסח אפשר להושיעו, כי בזה תלוי כל ענין חטא עבודה זרה, דאם אכל חמץ בפסח ח"ו אין לו הזכות ואפשריות לינצל מחטא עבודה זרה, מה שאין כן אם ניצול מאיסור חמץ.

העונש בחיבוט הקבר על האוכל מאכלות אסורות אחר מותו בא הממונה על חיבור הקבר ומכה על בטנו בשרביטו של ברזל ואש, עד שכריסו נבקעת כתב בספר אור צדיקים (פרק י"ט), וזה לשון קדשו: דע כי מי שלא היה מדקדק במאכלים בעולם הזה ולא היה נזהר להבחין בין איסור להיתר, ואפילו אינו מפורש בתורה אלא מחכמינו ז"ל. עונשו שלאחר מותו בא הממונה על חיבור הקבר ומכה על בטנו בשרביטו של ברזל ואש, עד שכריסו נבקעת ויוצא פרשנדא, ואז מהפכין אותו על פניו ומכים אותו, ואומרים לו בלע מה שהוצאת, השם ישמרנו ויצילנו מדין הקשה הזה ומדכוותיה, ובפרט באיסור בשר בחלב שהוא עון חמור, עד כאן לשונו.

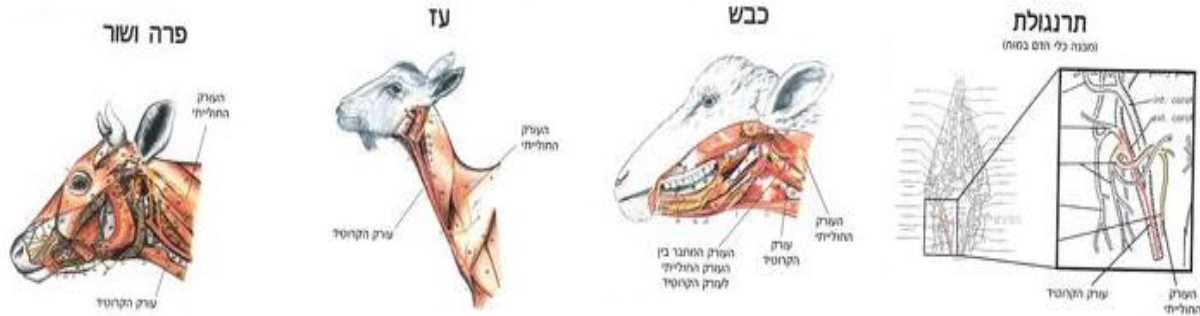
חשיבות אכילת אוכל כשר

כמה חשוב לאכול במסעדות כשרות בלבד וכמה יש להתרחק ממסעדות לא כשרות.. גם אוכל רק כשר והכי כשר שם זה טרף כי בושל בכלים שבישלו שם בשבת ולכן הכל טרף !!! ולכן קשה לכם להתחזק בדת ולעלות במעלות הקדושה...זה הסוד ..ונטמאתם במ אמרו חז"ל ונטמטם במ.. דהיינו נהייתם מטומטמים ואז היצר הרע עובד עליכם ועושה ממכם כסילים ולכן שמו מלך זקן וכסיל כי הוא מולך על שוטים וכסילים...ששומעים לו ומאבדים חיי הנצח שלהם בנזיד עדשים תרתי משמע...והסוד להתחזק זה לקחת לאכול רק בד"צ מהודר ורק במסעדות בד"צ בלבד למי שחייב לאכול במסעדות...וכל עם כל האוכל ובשר רק חלק למהדרין עם בד"צ מהודר..כמו שלא תיקחו סיכון לאכול רעל כך אל תיקחו סיכון לאכול לא כשר למהדרין מן המהדרין כי זה רעל רוחני..איידס רוחני !!! !

השחיטה היהודית

זה לא סוד ששחיטה הוא נושא שנוי במחלוקת בין בני האדם בעולם כולו. ישנם עשרות מיליוני בני אדם המגדירים את עצמם כצמחוניים/טבעוניים, רק בגלל שהם שונאים את הסבל של החיות כאשר הן צריכות לספק לבני האדם אוכל את בשרן או ביצים וחלב וכדו'. אבל האם זה באמת נכון? האם בשחיטה היהודית הבהמה והעוף סובלות במהלך השחיטה? הנה כמה דברים שלא ידעתם על התורה:

נבֵעֵץ הנותרים נאכילה עֵץ התורה, הדם זורם בעורק החולייתי ומגיע ומתחבר אל הדם הזורם בעורק הקדמי (הקחטיד) דבר הגורם ל-0 אחוסי צער(ו) בשחיטה היהודית



נבֵעֵץ האסורים נאכילה עֵץ התורה, הדם זורם בעורק החולייתי נגיע היישר אל הכוח



1. בשחיטה יהודית אסור שבעל חיים אחר יראה את השחיטה.
2. אם רואים חמור שנושא משקל כבד יותר מדי, אפילו אם החמור שייך לשונא שלך - אתה מחוייב לעזור לו לפרוק את העול מעל החמור משום צער בעלי חיים.
3. אסור לבן האדם לאכול לפני שהוא נתן אוכל לחיות שלו.

אז בוודאי שלא הגיוני שהתורה תצווה אותנו לעשות משהו שיגרום סבל לחיות או לבהמות בעת השחיטה. התורה מצווה אותנו לשחוט באזור מאוד ספציפי בצוואר של הבהמה והחיה. באזור השחיטה נחתך רוב או כל העורק הראשי שממנו מוזרם הדם למח. ברגע שנחתכים 51% מהעורק הראשי (עורק הקרוטיד) - רוב הדם הנמצא במח נשפך ובאופן מיידי החיה השחוטת לא מרגישה כלום (מכיוון שסבל וכאב מקורן במח). כל רופא מתחיל יודע שכאשר יורד בפתאומיות לחץ הדם במרכז המח התוצאה תהיה איבוד הכרה מיידי. מידע נוסף שעלינו לדעת: התורה מצווה אותנו שסכין השחיטה תהיה חלקה וחדה ועל השוחט לעשות בדיקה קפדנית ככל האפשר לפני השחיטה. ואם בכל זאת נמצא בסכין פגם - הבהמה שנשחטה אסורה באכילה כי זה מעיד על כך שהבהמה סבלה בעת השחיטה.

שאלה: אם אתם הדתיים טוענים שהבהמה אינה סובלת בעת השחיטה ולאחריה, מדוע הבהמה מפרכסת לאחר השחיטה? **תשובה:** הפרכוס אינו אלא רפלקס ללא כאב הנגרם מפעילות אנזימטית בסיבי השרירים. כמו פרכוס זנב הלטאה לאחר שנקטע מגופה.

שאלה: טוב, שכנעתם אותי. אז התורה מרשה לאכול רק חיות ובהמות טהורות שאינן סובלות במהלך השחיטה, אז למה אסור לשחוט חזיר / סוס / חמור / כלב וכו'?

תשובה: המח מקבל חמצן מהעורק הראשי שנקרא גם עורק הקרוטיד. אבל המח מקבל חמצן ממקור נוסף שנקרא עורק החולייתי. גילו המדענים שרק בחיות ובהמות טהורות עורק החולייתי מוביל קודם כל אל העורק הראשי ורק הוא מוביל אל המח. כך ששחיטה בעורק הראשי אכן תגרום לאיבוד הכרה מיידי בבהמה. לעומת זאת, בהמות שאינן טהורות - העורק החולייתי שלהן מוביל ישירות אל תוך המח, כך שאפילו אם תשחט שחיטה כשרה זה לא יועיל כי עדיין דם יגיע למח מהעורקים החולייתיים והבהמה תסבול מספר שניות.

שאלה: כן אני מבין, אבל עדיין הבהמה סובלת מעצם ההגעה לבית השחיטה. היא מבינה שעומדים לשחוט אותה וזה עצמו סבל !!!

תשובה: זה נכון רק לגבי בהמות שאינן טהורות. במחקר שנעשה בשנת 1961 התברר כי בעוד שמצוי שסוסים כלבים ובעלי חיים נוספים מתנגדים להכנסתם לאולם בית המטבחים, משום שהם חשים במוות המתקרב, בקבוצת החיות הכשרות התופעה כמעט אינה קיימת. הן יותר תמימות.

שאלה: טוב השתכנעתי לחלוטין, האם השחיטה שלכם גם בריאה יותר?

תשובה: האמת שכן. בשחיטה שאינה כשרה יורים לבהמה כדור או מסמר דק אל תוך המת. ישנו הבדל משמעותי בין שחיטה לבין ירייה. בשחיטה - הדם נשפך מגוף הבהמה לרצפה. בירייה - הדם נשאר בתוך גוף הבהמה המתה והדם מתחיל להירקב והוא מסוכן מאוד לבריאות. חוץ מזה, שלאחר השחיטה מצווה אותנו התורה למלוח את הבשר על מנת להוציא את כל הדם באופן המעולה ביותר על מנת שנאכל אוכל בריא.

שאלה: באילו מקרים השחיטה פסולה?

תשובה: במקרים שבהם ניתן לחשוש שהבהמה סבלה בעת השחיטה, כגון: הסכין לא חלקה או לא חדה מספיק או אם נחתך פחות מ-51% מהעורק הראשי כי אז נשאר רוב הדם בתוך גוף הבהמה ומן הסתם הבהמה סבלה שנייה אחת מיותרת. הנה תמצית מחקרו של ד"ר נורברטו קליין-רופא וטרינר, על השחיטה, כפי שהובא בספרו של הרב זמיר כהן, "המהפך". אפשר לראות בהרחבה את מאמרו המורחב של הרב זמיר כהן בספר המהפך עמודים 154-159 בארצות אירופה ניסו לא פעם לאסור את השחיטה היהודית. הימום הבהמה לפני הטביחה היא השיטה המקובלת בעולם, ולטענתם השחיטה היהודית הינה אכזרית. לאור עיסוקי בוטרינריה, ערכתי מחקר בספרות המקצועית על נושא השחיטה ומניעת צער בעלי-חיים. להלן מובאת תמצית המחקר שמוכיח כי השחיטה על פי ההלכה היהודית הינה ההומאנית ביותר, וחסרת כל כאב. תחושת כאב בנוגע לתחושת כאב חיצוני, כפי שנוכחתי מניסיוני האישי, חתך חד, כירורגי, אינו מורגש, כי לוקח זמן למוח להבין, לעבד ולשדר את תחושת הכאב, אם הוא בכלל מגיע לכך. פעמים רבות חתך זה אינו מורגש, ורק הדם הניגר ממנו מעיד על קיומו. לגבי כאב פנימי, אתיחס לשתי תגליות מדהימות:

1) איבוד הכרה מידי שלוש שיטות חוקרות את אספקת הדם ותגובת המוח: מדידת גלי המוח (ECG), החדרת חומר ניגודי לכלי הדם (Angiography) ומדידה על ידי מנומטר. איבוד החמצן בעקבות השחיטה משפיע בראש ובראשונה על המוח, ששובת מפעילות בתוך מקסימום 2 שניות. (לאחריו, האיבר הסובל מחוסר אספקת הדם הינו הלב, שממשיך לפעול באופן עצמאי ללא פעילות מוחית. כלומר, הלב יכול לקיים פעילות עצמאית מכיוון שמערכת העצבים שולטת אך ורק על מהירות קצב הלב ועוצמתו). בנוסף, המוח מהווה 2% בלבד ממשקל הגוף. למרות זאת, מקבל הוא 20% מכמות הדם שמוזרמת מן הלב. באופן כללי, רוב אספקת הדם מגיעה אליו דרך עורקי הקרוטיד וחלק קטן יותר דרך העורקים החולייתיים. כלי דם אלו מגיעים לאזור שנקרא (Rete Mirabile בבעלי-חיים) או (Circle of Willis באדם), ואשר מהווה כעין תחנה מרכזית בה מתערבב הדם, ומשם מתפזר לכל חלקי המוח ובעיקר ל Cortex-החלק של המוח שאחראי לתודעה. אזור ה Rete Mirabile-הינו בעל משמעות ובה לידי ביטוי כאשר נסתם אחד מכלי הדם. במקרה זה עדיין יסופק דם למוח ע"י כלי דם אחר. בתהליך השחיטה לעומת זאת, לא יקבל המוח אספקת דם מכיוון שהוא יזרום כל-כולו החוצה בעקבות הפרש הלחצים שנוצר, ולכן גם הדם הזורם בעורקים החולייתיים יזרום החוצה דרך חתך השחיטה בעורק הקרוטיד. איבוד ההכרה חל כאן בתוך לא יותר משתי שניות, היות והמוח לא יכול להמשיך לפעול בגלל חוסר חמצן, החל עם איבוד דם מינימאלי. חשוב להזכיר כי קצב איבוד הדם הוא כזה, ש-33% מהכמות הכללית של הדם בגוף יוצא תוך 30 שניות ו-50% תוך 60 שניות. בנוסף, תופעת הפרפור לאחר שיטת הבהמות קשורה לפעילות האנזימטית בסיבי השרירים בעקבות מחסור בחמצן, ומחסור ב ATP-שמהווה מקור אנרגיה בתא, וכתוצאה מכך, חוסר יכולת בספיגת הסיידן התוך-תאי. כלומר, הסיידן הנותר בתא תורם להתכווצויות סיבי השרירים בצורה בלתי הפיכה עקב המחסור באנרגיה תוך-תאית

2) אספקת הדם למוח בחיות המותרות למאכל על פי ההלכה בחיות המותרות למאכל על-פי היהדות, כגון מעלי הגירה ועופות למיניהם, העורקים החולייתיים מתגלים כפחות מפותחים ואף אינם מגיעים ל Rete Mirabile-כלומר, הם מתנקזים לעורק הקרוטיד. הדבר מודגש מאוד בכבשים שם העורקים החולייתיים מנוונים לגמרי, ואינם יעילים לצורך אספקת דם. בחיות שאינן מותרות למאכל, לעומת זאת, העורקים החולייתיים מספקים דם למוח בצורה אקטיבית. לדוגמה, הסוס, הכלב, החזיר וגם גוף האדם דומים מאוד במבנה העורקי המתואר. בסוס ובכלב ה Rete-Mirabile מנוונת יחסית, והעורקים החולייתיים מספקים דם שירות לבסיס המוח. בחיות לא-כשרות אלו, אם כן, העורקים החולייתיים נכנסים לאזור המוח ומספקים כמות דם נכבדה. משמע שאיבוד ההכרה בזמן השחיטה בחיות אלו יארך יותר זמן, וניתן אולי לייחס להן סבל מסוים בזמן שחיטה. לסיכום: בחיות הכשרות, שחיטה תקינה לא מלווה בכאב וצער לבהמה עד כאן המחקר.

"הגורם תקלה לחברו נכנס לכל עונשים תחתיו !"

"הגורם תקלה לחברו נכנס לכל עונשים תחתיו !!!" (רש"י: בפרשת מטות בספר במדבר)..למשל אתה אומר לאדם לך למועדון או לים מעורב, וכל חטאיו שחטא האדם כמו ביטול תורה פגימה בעיניים בא על נידה וכו...אתה נענש כאילו אתה עשית עוונות אלו ..נתת לאדם עיתון חילוני והוא מתקשר למודעת תועבה מהעיתון העוונות שעשה שלך

הם !!! ! את מוכרת בגדים לא צנועים, כל הנשים שקונות ומחטיאות בראיות אסורות מאות ביום או את מוכרת אוכל לא כשר במסעדה לא כשרה, כל העוונות עלייך !!! ! ! שתבינו כמה זה חמור להפנות אדם לדבר עבירה כל העונשים אתם נכנסים תחתיו !!! ! לכן אסור לתת צדקה לחילוני שקונה בה בגדים לא צנועים, אוכל בלי ברכה, קונה עיתוני זימה, משלם לכבלים ופוגם בעיניו ואתם נכנסים תחתיו בכל העוונות !!! ! לכן תנו צדקה לזיכוי הרבים או לתלמידי חכמים ואנשים יראי שמיים שלא ישתמשו בכספכם לעוונות.

מה המתנה הכי גדולה שיכול לקבל אדם מהקדוש ב"ה ?

מה המתנה הכי גדולה שיכול לקבל אדם מהקדוש ב"ה ? ... שהקדוש ב"ה יבייש אותנו (באמצעות חייב) ברבים והוא יידום ולא יגיב לו... !!! ! דוד המלך שבלם פיו ואמר, לא לנגוע בשמעי בן גרא שקילל אותו. וכך זכה באותו רגע להיות רגל רביעית במרכבה, כי הבין שהשם אמר לו קלל את דוד. אך דוד המלך עונה: "פה קלל פי יי אָמַר לו קָלַל אֶת דָּוִד... הַנְּחֹו לו וַיִּקְלַל פִּי אָמַר לו יי" ואני מוסיף ולמעשה מי שמבין יודע שזה כפרת העוונות הכי גדולה שיש ! ! אשריו של מי שזכה... פעם הבאה שילבינו פניכם ברבים תיקנו מתנה יקרת ערך למלבין פניכם !!! ! כי הוא נתן, לכם עולם הבא וכאילו צמתם אלף יום רצוף בתענית !!! ! לכפרת עוונות... וזה שהלבין פניכם עברו אליו כל עוונותיכם וכל מצוותיו עברו אליכם !!! ! לכן שמחו בייסורים במיוחד שמביישים אתכם... !!! ! כמה גדול השם... ואשרי מי שמבין שכולם מקל ביד השם !!! !

"עָרוֹם רָאָה רָעָה וַיִּסְתֵּר [וַיִּנְסֶה], וּפְתִיִּים עָבְרוּ וַיַּעֲנִשׁוּ";

"עָרוֹם רָאָה רָעָה וַיִּסְתֵּר [וַיִּנְסֶה], וּפְתִיִּים עָבְרוּ וַיַּעֲנִשׁוּ"; משפט מהתורה מי יודע לפרש אותו? מי שחכם בתורה ערום וראה את הרעה שיש בעולם אז בעורמה התחמק ממנה והפתיים עברו והתחברו עם הרעים ועברו בשכונתם או במקומות שבו רובצים הרשעים כמו במושבות לצים וכו... וסביבותם ונענשו שכך עשו.. זה הפירוש לעניות דעתי

מאמר כשרות המאכלים:

היות והמזון שאנו אוכלים הופך לדם ובונה את גופנו ובדם שוכנת הנפש שכתוב בתורה: "כי הדם הוא הנפש" ז"א הנפש אינה בלב, בעצמות או בציפורניים כי אם בדם לכן אסרה לנו התורה מאכלות אסורות. המאכל המותר הוא זה שמצוין על גבי אריותו הכשר מהודר וזאת ע"פ פסק הלכה של גדולי ישראל בדורנו. הזוהר הקדוש אומר: "בא וראה אדם שאוכל מאכלות אסורות נגעל בכוחות הטומאה ורוח טומאה שורה עליו" ובמקום שיש טומאה קדושה לא נכנסת ואי אפשר להתקדם ביהדות ולהתקרב לבורא עולם ועוד שידי כבולות לעבודת ה' ולכן אכילת מזון כשר הוא בסיס לכל היהדות זהו הצעד הראשון בסולם שכתוב בתורה: "אל תשקצו את נפשותיכם.. ונטמתם בם" - אל תקרא ונטמתם בם אלא ונטמתם בם, שמאכלות אסורות אוטמות ומטמטמות את הלב מלהתקרב ליהדות. אדם יתן דין וחשבון על כל פרור של אוכל לא כשר. החפץ חיים אומר בהקדמה לספרו "נדחי ישראל": "מאות ורבבות מלאכים משחיתים נבראים ממאכלות אסורים, שמלפפים את האדם לגיהנום יום החושך המר והנמהר ומי יוכל לשער את גודל הייסורים והצרות שיסבול על עבירה אחת מהתורה. לעומת זאת אין לתאר ולשער את גודל השכר שנקבל על כל עבירה שעליה התגברנו למען בורא עולם עד שכל ההנאות שיש בעולם הזה הם כאין וכאפס לעומת שכר של התאפקות והתגברות קלה ביהדות שנקבל אחרי 120 שנה ועוד שבנפשנו תשרה רוח קדושה ונקבל כוחות להתחזק ולהתקרב לאלוהים, ובמקום שיש קדושה טומאה לא נכנסת.

א. חיוב הזהירות ממאכלות אסורות:

ונטמתם (חסר א') תנא דבי רבי ישמעאל עבירה מטמטמת לכו של אדם, שנאמר (ויקרא י"א) אֶל-תִּשְׁקְצוּ, אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם, בְּכָל-הַשְּׂרִיץ, הַשְּׂרִיץ; וְלֹא תִטְמְאוּ בָהֶם, וַיִּטְמְאוּ בָהֶם. אל תקרי "ונטמתם" אלא ונטמתם. (יומא ל"ט) החפץ חיים בספרו נדחי ישראל (פרק כ"ח) האריך בגודל העונש של מאכלות אסורות, וזו לשונו: "כתיב בהאינו 'כי מגפן סדום גפנם ומשדמות עמורה ענבימו ענבי רוש אשכלות מרורות למו, חמת תנינים יינם וראש פתנים אכזר הלא הוא כמוס עמדי חתום באוצרותי, לי נקם ושילם לעת תמוט רגלם וגו', וביאור הכתוב נראה על פי מה שהביאו הספרים בביאור דברי הנביא, 'מי א-ל כמוך נושא עוון וגו' היינו דכשארם חוטא, תיכף נברא משחית לחבל אותו, ואם הקב"ה היה מניחו, היה תיכף יורד למטה ומעניש להאדם שהיה תובע ממנו מזון, כיון שנברא על ידו אבל הקב"ה ברוב חסדו, כביכול, נושא עוון וטומנו וחותמו באוצרותיו ומפרנסו שם, כי הכל צריכים להשפעה, וממתין לאדם עד יום מותו פן יחזור בו בתשובה {וזהו שאמר הכתוב: מִי אֵל כְּמוֹךָ נוֹשֵׂא עוֹן, שְׁלֹא כְּמִדַּת בְּשׂוֹר וְדָם, שלא די שאין מעניש להמורד אלא גם מפרנס להנושה בו כדי שלא יזיקהו} אבל סוף כל סוף אם אין עושה תשובה והאדם מוכרח למות, מיד פותח הקב"ה את אוצרותיו, כי לא לעולם יזין אותם, ותיכף יוצאים המשחיתים שנבראו מהעבירות וכל אחד מענישו באותו איבר שחטא בו.. כשעושה עבירה ניטע עבורו בגיהנום, אילן מר שייך פירותיו הם ארסיים כארס תנינים וחמת פתנים ובבואו שמה הוא מוכרח לשתות ולמצות שמריהם, והוא הכל משל לעונש המר והנמהר אשר הוא מקבל על ידי משחיתיו.. היוצא מדברינו שמכל עבירה ועבירה נברא כח המשחית שיענשהו אחרי כן וכמו שכתוב תיסרך רעתך ומשובותיך תוכיחוך וכו' והיינו שהרעה גופא היא המייסרת אותו, וכעין זה אחז"ל: כל העובר עבירה אחת בעולם הזה מלפפתו ומוליכתו יום הדין, ומה שדייקו בלשון 'אחת' להורות לנו דאפילו יש לו רק עבירה אחת, שעשה בעודו בחייו ולא עשה תשובה, מכל מקום היא נדבקת בו ואינה נפרדת ממנו עד שמוליכתו למקום הדין, ומה שכן אם יש לו כמה וכמה עוונות בודאי כולם הם המקיפין אותו ומוליכין אותו לבית המשפט. ועתה נבוא לעינינו, האיש שהרגיל נפשו למאכלות האסורות כמה מאות לאוין דאורייתא עבר ע"י זה, ומכל עבירה נברא משחית שממתין רק עד שימוט רגלו ואחרי כן יקבל העונש על ידו, ואם כן כמה מאות מלאכי חבלה לבושין שחורים ומתעטפים שחורים יהיו רציין אחריו ומלפפין אותו להוליכו לגיהנום מקום החושך והמר, ושם ישפטו אותו, ומי יוכל לשער את גודל היסורין והצרות שיסבול אפילו על לאו אחד, ועל אחת כמה

וכמה מאות לאוין וחייבי כריתות שעבר בימי חייו ע"י המאכלות האסורות, ואז ינהום באחריתו ויתמה על נפשו, איה היה שכלי, איך שנאתי תמיד המוסר שהיו מייסרין אותי בני עמי, (כמו שכתוב במשלי, ונהמת באחריתך ככלות בשרך ושארך ואמרת איך שנאתי מוסר) לומר: זכור את בוראך הלא תצטרך לבוא אליו לסוף ימיך ואיך תשא פניך אליו, ולא עוד שהעזתי כמה פעמים גד פניהם וחרפתים וגדפתים וחשבתי שהם שוטים ואני הוא החכם והמשכיל, עתה ראה חכמתך והשכלתך שחפרת בור עמוק לנפשך, ויתודה בעצמו אז על עונותיו, כמו שאמרו חז"ל (בעירובין כ"ב) וגם איתא שם, שמצדיק הדין עליו בראותו את גודל הקלקולים שפעל למעלה בעולמות הקדושים, וגם ריבוי הקליפות והחיצונים שנתרבו ונתגברו על ידו, אבל מי יועיל לו אז, כי אין תשובה אלא מחיים כידוע כמה צריך להיזהר ממאכלות האסורות, שמלבד שהיא עבירה גדולה, עוד הוא משקץ את נפשו בזה וכדכתיו בקרא (קדשים כ' כ"ד) והבדלתם בין הבהמה הטהורה לטמאה ובין העוף הטמא והטהור וגו' וכדפרש"י שם (והוא בתו"כ) שכונת התורה על בהמה שלא נשחטה וכן עוף שלא נשחט כהלכה, ועל זה מסיים קרא לא תשקצו את נפשותיכם וגו' והייתם לי קדושים כי קדוש אני ה', והעבירה מטממת לבו של אדם כדאי' בגמרא (יומא ל"ט). תנא דבי ר' ישמעאל עבירה מטממת ליבו של אדם שנאמר ולא תטמאו בהם ונטמאתם בהם, אל תקרי ונטמאתם אלא ונטמטם, וגם ע"י שהוא מתחיל להמשיך על עצמו רוח הטומאה ע"י מאכלות האסורות, ומטמאין אותו מלמעלה גם כן כדאיתא בגמ' (שם) ת"ר ולא ונטמאו בהם ונטמאתם בהם אדם מטמא עצמו מעט, מטמאין אותו הרבה, מלמטה מטמאין אותו מלמעלה, בעולם הזה מטמאין אותו לעולם הבא. וכך נאמר בזוהר הקדוש (פרשת שמיני מתורגם ללה"ק) בא וראה כל מי שאוכל מאכלות אסורות, נדבק בסטרא אחרא (כוחות הטומאה) ונגעלה נפשו ועצמו, ורוח אטומאה שורה כעליו, ומראה עצמו שאין לו חלק בא-ל עליון, ולא דבק בו, ויוצא מהעולם הזה כשנאחזין בו כל אלו הקשורים בצד הטומאה מהעולם הזה כשנאחזין בו כל אלו הקשורים בצד הטומאה ומטמאין אותו ודנים אותו כבן אדם שנגעל מאדונו. נגעל בעולם הזה ונגעל בעולם הזה, ולכן כתיב "ונטמאתם בהם" בלא א' שלא תמצא לו רפואה לגיעולו לא יצא מטומאתו לעולם, אוי לו ואוי לנפשו שלא תדבק במקור החיים לעולם שהרי נטמאה, אוי להם, עליהם נאמר "כי תולעתם לא תמות וגו' והיו דראון לכל בשר" מאי דראון- סרחון, מי גרם לו, הצד ההוא שנדבק בו וכו'. ר' יוסי פתח ואמר: כל עמל האדם לפיהו וגו' פסוק זה נאמר על השעה שדנים בה את האדם בעולם הבא שכל הדין והסבל והנקמה 'לפיהו' בגלל פיהו שלא שמרו וטמא את נפשו ולא דבק בצד החיים בצד הימין, וגם הנפש לא תמלא'- לא יגמר דינו לעולם ולעולמי עולמים, שנאמר: לא תמלא- לא תזכה לעלות למקומה לעולם- משום הטומאה שנטמאה ונדבקה בסטרא אחרא. ר' יצחק אומר: כל הנטמא במאכלות אסורות כאלו עבד ע"ז שהם תועבת ה' וכתוב 'לא תאכל כל תועבה', והעובד לעבודת אלילים יוצא מרשות הקדושה ועובר לרשות אחרת, ולא עוד אלא שנטמא בעולם הזה ובעולם הבא וכו'. גם גופו מתפטם מאיסור, ובהמשך הזמן נעשה גופו מלא משקצים ורמשים ונבילה וטריפה, ומה יכול להיות לבסוף מגוף טמא כזה, כי אפילו אם יהיו לו זכויות גדולים משאר מצוות ומעשים טובים והם ימליצו טוב בעדו, שיקום לעת התחיה עם שאר מתי ישראל (ואחר כל היסורין והעונשים שתקבל הנפש בגהינום), אין לשער ולערוך גודל צרות הנפש שיהיו לו לאדם לבסוף על ידי זה, דהלא ידוע, דכשנתקלקל לאדם בפנימיותו כגון שנתהפך באיזה מקום בגידיו הדם לליחות (מוגלה) מוכרח הרופא לעשות (ניתוח) לחתוך במקום זה ולשאוב הליחה משם, ואח"כ יוכל לחזור הרופא דאם לא כן עלול להתקלקל הדם יותר ויותר עד שימות, וכן אם נתהווה לו כזה בשני מקומות או בשלושה, מוכרח לסבול עוד יסורים שיחתכו בשנים ושלושה המקומות, לשאוב הליחה משם, אבל אם ח"ו תתפשט הליחה בידי ורגליו ובגופו בכמה מקומות מוכרח למות, דכי יחתכו כל גופו, וכאשר יחתכוהו האם יוכל לסבול על כך יסורין. ועתה נתבונן בענינינו, הלא ידוע מספרים הקדושים, דלפיכך אמר הקב"ה לאדם: 'כי ביום אכלך ממנו מות תמות', משום שעל ידי אכילה של עץ הדעת טוב ורע, נתערב בו כח הרע, שלא יוכל להאיר עליו אור ה' ויחיהו לנצח, והוא דוגמא ממש כמו שיזדכך החומר כדי שאחרי כן כשיקום בעת התחיה יוכל להאיר עליו אור ה' ויחיהו לנצח, והוא דוגמא ממש כמו שמוכרח לפרוש הליחה מאת האדם החי כדי שישאר בחיותו. ועתה נתבונן בענינינו, האיש אשר מילא גופו בחייו מנבלות וטרפות, והוא ימות לבסוף, אפילו אם נאמר שיוזכה לתחיה (אחר שיקבל גמול עונותיו בגיהנום) הלא על כך פנים יצטרך עוד תיקון איום (ניתוח נורא), שיצטרך להתעכל חלק עפר הרע הטמון בכל אבר ואבר שבגופו ובכל קרום דק שנמצא בו, (כי הלא כשהאדם אוכל נתפשט כח המאכל בכל אבר ואבר, מכף רגלו ועד ראשו ואפילו על קרומי העין וכדומה), כדי שיזדכך, וישארו רק החלק העפר הנעשה מכשרות ויוכל לקום בעת התחיה ולזכות עם עם ישראל יחד, וכמה יסורים יסבול מזה, עד שיתעכל כל חלקי הרע הטמון בכל חלקי הגוף מכף רגלו ועד ראשו וינהום באחריתו על כל זה". הרמב"ן בביאורו לתורה (דברים כ"ב ו') פירש: "מה איכפת לן בין אוכל טהורות והם המאכלים המתורים, לאוכל טמאות והם המאכלות האסורים שאמרה בהם התורה: 'טמאים המה לכם', ורמז שהוא להיותנו נקיי נפש חכמים משכילי האמת". הוסיף על כך בעל ספר החינוך (פרשת צו לענין איסור חלב): "כי מהיות הגוף כלי לנפש ובו תפעל כושר פעולותיה, ולפי זכותו וטוב מזגו יבין דרך הנפש החכמה הנתונה בו, ויאמין לעצתה וילך אחריה, מפני זה צריך האדם להשתדל על כל פנים בהישרת גופו להעמידו על יושרו ובוריו וכוחו, וידוע הדבר ומפורסם בין בני אדם כי לפי המאכלים יתפעל גופו בבריאיות או בחולי, כי בשר הגוף הזה נפסד יום ויום, ולפי המזונות הטובים יתהוה בו בשר בריא וטוב, ולפי רוע המאכל יתהוה בהיפך, על כן היה מחסדי הא-ל הגדולים עלינו אנחנו עמו אשר בחר והרחיק ממנו כל מאכל מזיק אל הגוף ומוליד בו ליחות רעות" עניין זה מבאר מדוע "בהמתן של צדיקים אין הקב"ה מביא תקלה על ידן צדיקים עצמן לא כל שכן" (חולין ז') ופירשו התוספות (גיטין ז' ד"ה "השתא"): "אמר ר"ת דלא פריך אלא גבי מידי דאכילה, דגנאי הוא לצדיק שאוכל דבר איסור, ולהכי לא פריך גבי ר' ישמעאל שקרא והיטה בפרק קמא דשבת"- המזון מתמזג עם האדם וגנאי לצדיקים שדבר איסור יתמזג בהם. עוד נפסק בשו"ע (יו"ד סי' פ"א) שאם תינוק יונק מנכרית שהיא ניזונת מאיסורים עלול לבהגרם לו טבע רע. עוד כתב החפץ חיים בספרו נדחי ישראל (פרק כ"ח): "גם ע"י מאכלות האסורות מסתלק הצלם אלוהים מן האדם כדאיתא בזוה"ק פרשת משפטים בסופו, ועלול לבוא כמה מאורעות על האדם כמו שהארז"ל: על הפסוק "ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי"- אם אתם מובדלים מן העמים עובדי גלולים, הרי אתם שלי, ואם לאו אתם של נבואכדנצר וחבריו, דאף שבעת שהוא מתרצה להתערב עם העובדי כוכבים בכל עניניהם, נראין כאוהבין אותו, אבל

כל זה הוא רק בהתחלה, אבל בהמשך הזמן נסבב לו על ידם גופא רעות רבות וצרות עליו, כי הקב"ה מסלק את שמירתו ממנו עבור זה, וכבר צווה הכתוב ואמר אם ה' לא ישמור עיר שוא שקד שומר, אבל האיש השומר עצמו ממאכלות האסורות, אף בעת דוחקו נושא על עצמו הצלם אלוהים וניצול ממאורעות רעות, וזה שהועיל לדניאל, חנניה, מישאל, ועזריה (שנזהרו מפת בג המלך ומיין משתיו) להנצל מיד נבוכדנצר, וכדאיאת בזה"ק פרשת משפטים (תרגום ללה"ק): תנא במה זכו דניאל חנניה מישאל ועזריה שניצולו מאלו הנסיונות, אלא משום שלא נטמאו במאכליהם וכו' וכאשר השליכו אותו לגוב האריות השתלמו בצלם אדוניהם (צלם אלוקים) ולא נשתנה צלמם לצלם אחר ולכן פחדו האריות ממנו ולא הזיקוהו וכו', בא וראה מה נאמר: 'ולמקצת ימים עשרה נראה מראיהן טוב מכל הילדים האוכלים את פת בג המלך' - נראה מראיהם טוב משום שלא הסירו מעליהם את צלם האלוקים ומהאחרים הוסרה, מי שגרם להם כל זאת, משום דלא נגעלו בגיעולי מאכלי הנכרים ואשר חלקם של ישראל שנאמר בהם: 'ואנשי קדש תהיון לי'. והרמח"ל בספרו מסילת ישרים פרק י"א כתב אודות חיוב הזהירות באיסור המאכלות ובתערובותיהן וזו לשונו: "המדרגה הג' אחר הגזל והעריות לענין החמדה, הנה הוא איסור המאכלות בין בענין הטריפות עצמם בין ענין תערובותיהן, בין בענין בשר וחלב או חלב ודם ושאר איסורי אכילה ושתייה, כל אלה הנקיות בהם צריך דקדוק גדול וצריך חיזוק, כי יש תאוות הלב המתאוה למאכלים הטובים וחסרון הכיס באיסורי התערובת וכיוצא בזה, ופרטיהם רבים ככל דינהם הידועים והמבוארים בספרי הפוסקים, וכדי להודיענו שלא הבהמות הטמאות או השקצים בלבד אלא גם הטריפות שבמין הכשר עצמו הם בכלל זה אמר הכתוב (ויקרא י"א): להבדיל בין הטמא ובין הטהור, ובא הפירוש לרז"ל (בתורת כהנים): אין צריך לאמר בין חמור לפרה, למה נאמר בין הטמא ובין הטהור, בין טמאה לך ובין טהורה לך, בין נשחט רובו של קנה לנשחט חציו, וכמה בין רובו לחציו - מלא השערה, ואמרו לשון זה בסיום מאמרם וכמה בין רובו וכו' להראות כמה נפלא כח המצוות שחוט השערה מבדיל בין טמאה לטהרה ממש, והנה כל מי שיש לו מוח בקדקודו יחשוב איסורי המאכל כמאכלים הארסיים או כמאכל שנתערב בו דבר ארס, כי הנה לו דבר זה יארע היקל אדם על עצמו לאכול ממנו, אם ישאר לו בו איזה בית מיחוש ואפילו חששה קטנה, ודאי שלא יקל ואם יקל לא יהיה נחשב אלא לשוטה גמור, אך איסור המאכל כבר בארנו שהוא ארס ממש ללב ונפש, אם כן מי אפוא יהיה המיקל במקום חששא של איסור אם בעל שכל הוא, ועל דבר זה נאמר (משלי כ"ג) 'ושמת סכין בלועך אם בעל נפש אתה'.

ב. ממעלות הזהיר במאכלות האסורות:

"אמר הקב"ה כל מי שלא אכל בשר חזיר ושקצים ורמשים יבא ויטול שכרו" (ילקו"ש פ' שמיני תקל"ד). ישראל נשתבחו במעלה זו שאינם מתגאלין במאכלות אסורות. גם הגר מצרף נימוק זה לסיבות התגירותו כדברי רז"ל: "גר אם יש לו נבילות וטריפות, שקצים ורמשים בתוך ביתו, אומר בלבו: מתי אתגייר ואהיה בין ישראל שאכילתן יפה (תנא דבא"ר כ"ט). החפץ חיים בספרו נדחה ישראל פרק כ"ט ביאר גודל השכר של השומר עצמו ממאכלות אסורות וזו לשונו: "גם ע"י השמירה ממאכלות אסורות ממשיך על עצמו קדושה מלמעלה כמו דכתיב (ויקרא כ' כ"ד) ולא תשקצו את נפשותיכם וגו' והייתם לי קדושים כי קדוש אני ה', וגם נאמר בפרשת ראה לא תאכלו כל נבלה וגו' כי עם קדוש אתה לה' אלוהיך ובך בחר ה' וגו', ואחז"ל יומא ל"ט: ת"ר והתקדשתם והייתם קדושים אדם מקדש עצמו מעט מלמטה מקדשין אותו הרבה מלמעלה, בעולם הזה מקדשים אותו לעולם הבא, וגם עבור כל עת שנודמן לו מן השמים כאלו עשה מצות עשה: דאורייתא בפועל ממש, וכמו שאמרו חז"ל: ישב אדם ולא עבר עבירה נותנים לו שכר כאילו עשה מצוה, גם עבור התגברותו על יצרו, בעת שהוא רואה להאיסור, והוא רעה ומתאוה לו והוא מתאפק מחמת רצון השם יתברך נקרא בשם גיבור, כי זו היא הגבורה האמיתית כמו דאיאת באבות איזהו גיבור הכובש את יצרו, ועתיד להיות אור הקב"ה עבור זה עטרה בראשו לעתיד לבוא, כי עבור אחד מחמשה דברים נעשית העטרה, ומתגבר על יצרו הוא אחד מהן כמו שאמרו חז"ל (מגילה ט"ו). גם זוכה עבור זה, להראות בין חבורה של צדיקים לעתיד לבוא, כשיעשה להם הקב"ה הסעודה הגדולה בגן עדן, כדאיאת במדרש (ויקרא פ"י): אריסטרון (פ' סעודה גדולה) עתיד הקב"ה לעשות לעבדיו הצדיקים לעתיד לבוא וכל מי שלא אכל נבילות בעולם הזה זוכה לראותו וכו'. גם זוכה עבור השמירה ממאכלות האסורות לחיי הנצח בעולם הנצח וכמו שהאריך בזה הזוהר הקדוש פרשת שמיני, הנך רואה מכל זה את גודל השכר שיש לאדם עבור זה, על כן מה מאד צריך הישראלי להתחזק תמיד שלא להתגאל במאכלות האסורות לו ועבור זה יהיה ה' אתו ויתרומם קרנו למעלה בזה ובבא. והנה לפי מה שביארנו את גודל האיסור של מאכלות המגואלים יתבונן כל איש כמה צריך ליתן ליבו תמיד לזה ולא יכשל ח"ו. בספר "נועם המצוות" (מצווה ע"ג) נתבאר טעמי המצוות מאכלות אסורות, וזו לשונו: "לפי שהגוף הוא כלי לנפש ובו תעשה פעולתה, כמו הצבת ביד הנפתח, ואם הצבת חזק ומכוון לאחוז בו הכלי, יעשה האומן דברים טובים ואם לאו, יושחת הפעולה, כמו כן אסרה לנו התורה הקדושה מאכלים אסורים כי ע"י זה יטומטם הלב ויחלש כח השכל ויגרום היזק גדול לנפש (החינוך מ' ע"ב), וזה שאמר הכתוב, ואנשי קדש תהיון לי, כלומר לפיכך ציוותי לכם שלא תאכלון כל טריפה וכל המאכלים האסורים, כי רצוני אשר תהיון לי אנשי קודש, וע"י המאכלים האסורים לא תוכלו להיות אנשי קדש, כמו שמביא רש"י ז"ל המכילתא: אם אתם קדושים ופרושים משקוצי נבלות וטריפות הרי אתם שלי, ואם לאו אינכם שלי, אלא תהיון כמו עשו שנאמר בו "איש שדה" כי השי"ת הוא הרופא הגדול והנאמן ויודע היטב את ההפסד הגדול אשר יתהווה אל הנפש מהמאכלות אסורות, אף שהוא רחוק משכל אנושי, אך צריכים אנו להאמין מק"ו מה שיאמין החולה להרופא הגדול והנאמן לקב"ה, כי אין לנו שום ידיעה בתכונת הנפש ופעולותיה, ונשגבים המה משכל אדם על כן צריכים אנו לשמור ולעשות כל אשר יצוה עלינו בתורתו יתברך, ובזה נחיה את נפשינו ונהי' מדובקים בה' אלוהינו ואם ח"ו יאכל אדם דברים אסורים גם בחינוך (מ' קנ"ב) כתב כעין זה לגבי טעם טומאת שרצים וזו לשונו: ואל תתמה בני על עניני הטומאה אם הוא נעלם הרבה על כל בריה, כי אפשר שהטומאה תזיק אל הנפש ותחליאה קצת, וכן שמעתי הדבר מפי חכמים וכעין מה שאמרו זכרונם לברכה ונטמתם במ, ונטמתם כתיב, כלומר שמעיינות השכל שהוא הנפש הקיימת מתקלקלים קצת בעניני הטומאה, ואל תתמה בהתקלקל השכל בעניינים הגשמיים אף על פי שאינו מינו, כי מפני שיתופה של הנפש עם הגוף יארע לה כן על כל פנים, וגם אנחנו בני איש בעניות

דעתנו לא נדע הנפש ומהותה, ואיך נלאה לדעת רפואתה או מחלתה מדרך החקירה, הלא לרופאים אין תחבולה ברפואה עד הכירם עיקר המחלה, ועל כן בכל הרחקות הטומאה שיבואו בתורה אין לנו לחטט אחר שרשיהן עד תכלית הידיעה בעניני הנפש לדעת מהותה ומוצאה ומובאה והבן זה ודעהו כי בו נמצא קצת תשובה על כל שרשי הטומאה והטרה). יכנס הזוהמה של הרע ולא יתוקן רק ע"י המיתה, ובזה מפרשים הכתוב (בראשית ב'*) כי ביום אכלך ממנו מות תמות, ופירש רש"י: שעל ידי אכלך ממנו בך הרע והטומאה ולא יהי' לך תיקון אחר להפריד הרע ממך רק ע"י המיתה כדי להטיב לך באחריתך, על כן אמר הקב"ה גם מעץ החיים וחי לעולם" וישאר ח"ו בלי תיקון.

ג. זהירות מיוחדת בעניני איסור שקצים:

"לא תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בס" (ויקרא י"א מ"ג). אמרו רבותינו (ב"מ ס"א ב'): תנא דבי ר' ישמעאל: אמר הקב"ה אלמלא לא העלתי את ישראל ממצרים אלא בשביל דבר זה שאין מטמאים בשרצים דיי, אמר ליה ומי נפיש אגיריהו טפי מריבית ומציצית וממשקלות? אמר ליה אע"ג דלא נפיש אגיריהו טפי מאיסי למיכלנהו (רש"י שם) מבאר: אלא בשביל דבר זה כדמפרש לקמיה שהן מעולים ונאים ואינן נמאסים בשקצים הללו, להכי כתב לשון עילוי שמעלה גדולה היא אצלם

מזון כשר הוא גם בריא

תחושת העייפות שמופיעה בדרך כלל אחרי אכילת בשר היא תוצאה של תהליך העיכול האטי של הבשר. כיוון שבשר מתעכל לאט יותר משאר המזונות, אכילת מאכלים חלביים מיד אחרי גורמת לחלב להחמיץ, והתוצאה עלולה להיות דלקות וזיהומים במערכת העיכול. כידוע, דם בעלי חיים הוא מקור גידול לחיידקים. אכילת דם חושפת את האדם לסכנת זיהום והרעלה. שמירה דקדקנית על כללי ההלכה, כגון: בדיקת צומת הגידים והריאות, ההקפדה על ניקיון העופות, המליחה, וההדחת במים לפני ואחרי המליחה – כולם חשובים לבריאות תקינה. פעולות אלה הן דבר שהוטרניר אינו מקפיד עליו. לא-יהודים רבים מקפידים לקנות בשר כשר מטעמי בריאות. בצבא הפולני, לפני תקופת הקומוניזם, היתה הוראה קבועה לשחוט את הבהמות על פי ההלכה היהודית, מפני שבאופן זה יוצא רוב הדם מיד ואין החיידקים מתרבים בבשר במהירות כבדרכי ההמתה האחרות. כיוצא בזה התברר במחקר שנעשה ברוסיה שלפני הקומוניזם, כי השמירה על דיני כשרות הריאה בבהמות גרמה לכך שמחלות ריאה שונות אירעו אצל יהודים ביחס נמוך בהרבה משאירעו אצל לא-יהודים. לרבים די בעצם העובדה, שמוצר עם הכשר עבר עוד עין בודקת של משגיח כשרות - בכדי להגיע למסקנה שכשר זה בריא. 'רוט, טכנולוג המזון של מינהל שירות המזון המחוזי בלשכת הבריאות בבאר שבע, פרסם בכתב העת 'בריאות הציבור' מאמר מקיף ובו מידע רב על המחלות שגורמים חרקים המצויים במזון, אם על ידי מגע עמהם, אם בשאיפתם ואם באכילתם. הוא מונה לא פחות מתשעה סוגי מחלות הנגרמות על ידי השרצים, חלקי כנפיהם, הפרשות, נשלים (עור ישן שהחקר משיל מעצמו בגדילתו), ביצי חרקים, קורים, שערות ושאר חלקי גופם. אם כן, הדאגה לכשרות המזון קשורה גם לשמירת בריאות הגוף. היהודי נזהר מאיסור אכילת שרצים לא מטעם הבריאות, אלא משום שכך ציוונו הבורא. עתה, נחשף פן נוסף ליתרונות של שמירת הכשרות - העניין הבריאותי הקשור בזה. נאמר בספר הזוהר: איסתכל באורייתא וברא עלמא (הקבה הסתכל בתורה וברא את העולם); הבריאה עשויה לפי מתכונת התורה, ומי שנזהר לקיים את מצוות התורה ניצל מהרבה מרעין בישין.

להלן מאמרים וכתבות הדנים בנושא זה:

המדע מגלה: פתרון תורני למחלת 'הפרה המשוגעת' סערה בממלכת בריטניה. מאות אטליזים נסגרים ברחבי המדינה. רבבות ראשי בקר מושמדים עקב סכנת 'הפרה המשוגעת'. אנשים חדלו לקנות בשר בקר. ובשקט מתפרסם מחקר אמין ביותר, המצביע על תופעה מדהימה: השחיטה היהודית מונעת את מחלת הפרה המשוגעת! חיידקי המחלה שוכנים במוח. אם מהממים את הבהמה לפני השחיטה, דבר שעלול לגרום לבעיות כשרות חמורות עד כדי פסילת הבהמה, החיידקים מתפשטים במהירות הבזק בכל גופה ומהווים סכנה נוראית לאוכל. כאשר שוחטים לפי כללי ההלכה, החיידקים נשארים במוח בלבד ואין כל סכנה. וכל זאת באנגליה, שרצתה לפני זמן לא רב לאסור את השחיטה היהודית עקב 'צער בעלי חיים' ... ובכן, תמיכה בלתי צפויה למאבק למען השחיטה הכשרה הגיעה בימים אלה מגילוי של המחקר הנ"ל, שנערך על ידי האוניברסיטה החקלאית של טקסס בארצות-הברית. טקסס היא מדינה שבה מפותח גידול הבקר ויש שם בתי שחיטה משוכללים - גם כלליים, וגם לשחיטה כשרה - המספקים תצרוכתם לכל רחבי ארצות-הברית ולמקומות אחרים בעולם. עסקני השחיטה היהודית באנגליה גילו עניין רב במסקנת המחקר, בגלל היבט של ההגנה על השחיטה, ומצפים לתועלת רבה במאבקם. וכאן בארץ - לאחרונה הזדעזענו כולנו כאשר פרופסור ארנון שמשוני, הוטרניר הראשי של משרד החקלאות, התריע כי 70% משחיטת הצאן ו-44% משחיטת הבקר בישראל, היא שחיטה שחורה המסכנת את בריאות הציבור. פרופסור שמשוני, שערך בעצמו סיוורים בשטח, הגדיר את המצב הנורא במילה אחת: 'תדהמה'. יותר מ-50 מחלות מדבקות עלולות לעבור מבקר וצאן לבני אדם. בדבריו הזהיר 'כי מי שקונה בשר משחיטה שחורה, משול למי ששותה מים מתוך שלולית בשדה. יש סיכוי קטן מאוד שמדובר במים נקיים'. ילד שחלה במחלת הפה והטלפיים נשאר עיוור לכל ימי חייו. אין צורך להזכיר שיהודים שומרי מצוות המקפידים לרכוש בשר בכשרות מהודרת אינם בכלל הסיכון. לאחרונה גם גברה הדרישה מצד ציבור מודרני לקניית בשר כשר למהדרין - כגון הכשר חרדי - המקפיד בשבע בדיקות וחקירות על כל מוצר היוצא מתחת ידיו; והסיבה היא הפחד מפני פגיעה בבריאותם אם המוצר אינו כשר באמת. (דר מיכאל גיל (גילקרוב), בזווית אחרת, חדשות הכרמל, 14.2.97) העוף הכשר צוין לשבח עופות כשרים, העוברים את תהליך ההכנה לפי המסורת היהודית, עולים בטיבם על עופות המעובדים בתהליך הרגיל - קובע מחקר שנערך לא מכבר על ידי המחלקה למדעי המזון באוניברסיטת פנסילבניה. המחקר העלה, כי העופות הכשרים שנבדקו הצטיינו בספירת חיידקים נמוכה יותר, והם החזיקו מעמד זמן ביותר על מדפי האטליזים. מידת התרככותם הייתה זהה

עם זו של העופות האחרים, אולם צוותי הטעימה מטעם איגודי הצרכנים קבעו בכל הניסויים כי טעמו של העוף הכשר טוב יותר. (אהרן שמיר, ניו יורק, מן העיתונות) המרוץ אחרי ה'כושר-פוד' פעם, בעבר הלא רחוק, כשדיברו בארצות-הברית על מוצרים בעלי תווית 'כשר', או 'כושר-פוד' כפי שמכנים זאת האמריקאים, היה מדובר בעיקר על בלינצ'ס, כבד קצוץ, קניידלך, גפילטע פיש ומוצרי מזון לחג הפסח. היום, לעומת זאת, ניתן למצוא בארצות-הברית - ובעיקר בניו יורק - את חותמת הכשרות על מוצרי מזון רבים ומגוונים. בין היתר, על מוצרי הפסטה של חברת הענק רוניוני, על הטאקו המקסיקאי ואפילו על חפיסות של ירקות סינים בהקפאה. החברות הללו מוכנות לשלם שכר גבוה במיוחד למשגיחי הכשרות היהודים, כדי שאלה יעניקו למוצריהם חותמת כשרות. וכל זאת מדוע? התשובה לכך היא שצרכן המזון האמריקאי, המקפיד בשנים האחרונות על בריאותו ותזונתו, נוטה להאמין שחותמת ה'כשר' על אריזת המזון, מבטיחה איכות גבוהה מהממוצע ורמת פיקוח על תהליכי הייצור, הגבוהה מהמקובל בשוק המזון הרגיל של הגויים. מסיבה זו מוכנות החברות לייצור המזון לשלם שכר גבוה למשגיחי הכשרות היהודיים, ואפילו לממן עבורם נסיעות ארוכות לחול כדי שיוכלו להשגיח מקרוב על כל המתקנים ותהליכי ייצור המזון - במידה ואלה מתבצעים מחוץ לגבולותיה של ארצות-הברית. 'משתלם לנו להוציא מדי פעם כמה אלפי דולר עבור הנסיעות של המשגיח שלנו', סיפר השבוע בעל חברת מזון אמריקאית בכתבה לניו יורק פוסט, 'שכן חותמת הכשרות על המוצר משלמת את עצמה מהר מאוד ועוד מותרת רווח.' מוצרי המזון האמריקאים בעלי חותמת הכשרות אכן נמכרים היטב והתפוצה שלהם בעלייה מתמדת. ברשת הסופרמרקטים 'סלואן', עמה נמנה גם הסופרמרקט השכונתי שלנו, מוכרים כבר מזה שנים, ובהצלחה, מוצרי מזון כשרים מתוצרת ישראל. אמנם יהיו אולי מי שיגידו זאת לא חוכמה, שכן בעלי הרשת הם יהודים אוהדים המנסים לסייע לייצוא הישראלי (מה שנכון) אבל מי שחושב שמדובר אך ורק בצדקה - שוגה, שכן כמה מהמוצרים הישראליים נמכרים כאן כל כך בהצלחה, עד שההיצע לא תמיד עונה על הביקוש. כך למשל מוכר 'סלואן' את מוצרי בשר ההודו המעושן מתוצרת קיבוץ טירת צבי המופצים תחת השם המסחרי 'ירדן'. למכור לאמריקאים מוצרי בשר, ובעיקר בשר הודו, זה נשמע כמו למכור לאסקימוסים קרח, אבל את ההודו הכשר של 'ירדן', לא קל תמיד למצוא על המדף. מנהל הסופרמרקט נאלץ לעתים קרובות להצטדק על המוצר הזה, שהוא פשוט נחטף ושהמשלוח החדש עוד לא הגיע. בעוד כחודש יפתח בניו יורק במרכז הירידים החדש עש הסנטור היהודי המנוח יעקב יעבץ, היריד האמריקאי הלאומי הראשון של מוצרי מזון כשר. אירווינג סילברמן, יוזם האירוע, טען השבוע כי בשנים האחרונות הורגש גידול משמעותי במכירת מוצרי המזון הכשר בארצות-הברית. מדובר לדבריו בתופעה שמתורגמת כבר כיום ל-750 מיליון דולר בשנה ויש הטוענים כי אפילו למיליארד דולר. מהם רק כ-25% נובעים ממכירת מוצרי מזון כשרים לפסח. שאר המוצרים הנמכרים כיום בארצות-הברית עם חותמת הכשרות הם מוצרים מתוצרת חברות לא-יהודיות מובהקות. (אבי נגאור, ניו יורק, מן העיתונות) האמריקני אוכל כשר מהפכה שקטה אך מעניינת עוברת על עולם המזון בארצות-הברית: הולכת וגוברת הפופולריות של מאכלים כשרים. בפולין שלפני מלחמת העולם השנייה היו גויים רבים נוהרים אל המסעדות היהודיות כדי ליהנות ממטעמי המטבח היהודי - צ'ולנט, גפילטע פיש, קישקע ואחרים. הנהירה הנוכחית בארצות-הברית נובעת ככל הנראה מתוך תחושה שהמאכלים הכשרים מן הסתם גם נקיים ובריאים יותר. לנוכח התופעה המעניינת, הולכות יותר ויותר חברות ומבקשות מארגונים רבניים הכשר למוצריהן, וכך החל הסחרור וצובר תאוצה. מספר על כך השבועון האמריקאי ניוזוויק בגליונו מ-4 ביולי (בתרגום חופשי): בסתיו האחרון, כאשר הביקוש לבירה תוצרת קורס באזור ניו-יורק גבר בשיעור של 15% ובשיעור של 38% באזור פילדלפיה, לא היה צורך למנהלי החברה לשאול מדוע. התשובה מודפסת הייתה על תווית הבקבוק - בצורת OU, הסמל המעניק גושפנקה של כשרות למוצר האמריקאי (שהוא ראשי התיבות של היוניון אוף אורתודוקס רביים - איגוד הרבנים האורתודוקסים). חברת קורס לא נזקקה לשנות מאומה במרכיבי הבירה או בתהליכי הייצור כדי לזכות באישור הרבנות, וראשי החברה סבורים שהאישור מעניק להם עדיפות חשובה - הן לגבי 1.5 מיליון היהודים בארצות-הברית המקפידים על כשרות, ברמה זו או אחרת, והן לגבי כל אלה הדורשים מזון בריא יותר. 'תמיד שבנו וטענו שמוצרינו הם על טהרת האיכות ונקיים מכל רבב', אמר דובר החברה דוק שוק, 'ותווית הכשרות מוכיחה שכדברינו כן הוא.' כל אמריקני המציץ במזווה שבביתו ייווכח שהפופולריות של מאכלים כשרים היא עתה בשיאה. מוצריהם של חברות כמו 'צ'יריוס', 'קוקה קולה' ו'ופלייט', העונים על הדרישות ומקבלים תו כשרות, מגיעים לא רק אל שומרי הכשרות אלא גם אל מוסלמים רבים וכן אל קבוצות אוכלוסייה אחרות המקפידות על כגון הא. החברות נוקטות אף בסיסמה שאין צורך להיות יהודי כדי ליהנות ממוצריהן הכשרים, כשהן פונות אל הציבור הרחב באמריקה לנסות את מוצריהם משום שהם בריאים וטעימים. היום יש בארצות-הברית כ-20,000 מוצרים כשרים, וכאלף מוצרים חדשים מתווספים למעגלי הכשרות מדי שנה. היקף מכירותיהם של מוצרים אלה הגיע אשתקד ל-30 מיליארד דולר, ואחד מכתבי העת למזון בארצות-הברית הכריז שגוברת במדינה זו המגמה לאכול כשר 'לא רק גפילטע פיש ומצות' אומר פיל למפרט, מבעלי כתב העת, 'אלא הרבה מאוד מאכלים נוספים.' (שבוע טוב) 'מלך האוכל הכשר' בארצות-הברית בא לארץ ומכריז: באמריקה קיים שוק של מיליארד דולרים למוצרי מזון כשרים מישראל בארצות-הברית קיים שוק למוצרי מזון כשר מישראל שערכם יכול להגיע למיליארד דולר בחמש השנים הבאות! - כך טוען ארווינג זילברמן, המומחה מספר אחת בארצות-הברית לאוכל כשר, שהגיע השבוע לישראל. זילברמן ערך בניו יורק לפני כשלושה חודשים את 'יריד האוכל הכשר' הראשון בהיסטוריה - 'אקספו בינלאומי לאוכל כשר ולהווי חיים יהודיים' היה שמו הרשמי של היריד. 50,000 איש התכנסו ובאו בשעריו במשך ארבעה ימים. הוצגו בו אלפי מוצרים כשרים למהדרין, החל בגפילטע פיש ועד לדליקטסים מוקפאים כמו מוסקה, אבוקדו וצ'או מיין. ... 'ביריד האחרון היו המוצרים הישראליים רק כ-5% מכלל המוצרים גם יחד', אומר זילברמן, המסביר באריכות ובדייקנות מיהו הקהל הצורך אוכל כשר בארצות-הברית: 'ברור כי הצרכנים העיקריים הם היהודים, אך סקרים מיוחדים שהזמנו גילו כי אוכל כשר נתפס בתודעת האוכלוסייה השחורה כמזון משובח; האוכלוסייה המוסלמית, הנמנעת מבשר חזיר, חשה בטחון ברכישת מוצרי מזון בחנויות של אוכל כשר, ואילו הצמחונים מעדיפים חנויות כשרות בשל תדמית של אוכל טרי יותר.' ... ישראל נחשבת ליצרנית האוכל הכשר השני בגודלה בעולם, אחרי ארצות-הברית. רבים הם המוצרים שמייצרים מפעלים ישראלים שלא ניתן להשיגם

בארצות-הברית. המזון הכשר מישראל נתפס כאמין, משובח ובעל איכות גבוהה. (מן העיתונות) כשרות כבקרת איכותה מנהל אומר, שלכשרות המהודרת יש חלק נכבד ומכריע בשיפור מוצרי המאפייה. אנחנו מתייחסים לעניין הכשרות לא רק כמרכיב מתחייב וברור לקהל הלקוחות החרדי, אלא גם כמרכיב של בקרת איכות. לדבריו, כל עניין הכשרות בא לידי ביטוי במאפיה בבקרת איכות וטיב בצורה ההדוקה ביותר שרק ניתן להעלות על הדעת. כל נושא הניקיון, מניעת התפתחויות של כל מיני גורמים שליליים, הרי הרבה מאוד נעשה בטיפול ובתיאום של מערכת הכשרות, וזה גם עזר לנו רבות לשיפור תהליכים ואיכות המוצרים, כך שבסיכומו של דבר, כל הדברים הללו הביאו לנו לקפיצה גדולה ומשמעותית מאוד. מסתבר, שבאמת, ככל שרמת הניקיון בטחנות הקמח ובמאפיות יותר גבוהה מתמעטת שריצת החרקים במקום במידה משמעותית. (מתוך מדריך הכשרות של בדץ שארית ישראל, תשנז) כשר למהדרין? על צער בעלי חיים בתעשיית הבשר בישראל

כיצד ההלכה מתייחסת לצער בעלי החיים בתעשיית הבשר בישראל? כיצד זה כשר? והרי צער בעלי חיים אסור מן התורה...

דניאל בלס שני ג' חשון התשע"ה 27.10.14 10:35
לאחרונה אנו מקבלים שאלות רבות על צמחונות, וזאת בעקבות סדרת סרטונים ומצגות שמעודדות צמחונות (שהינה ההתנזרות מאכילת בשר) וטבעות (שהינה התנזרות מכל מזון המגיע מן החי, ואפילו חלב וביצים). רוב המצגות והסרטונים שמסתובבים ברשת אינם משקפים את האמת הסטטיסטית בתעשייה, והם נוטים מאוד לנסינות דמגוגיים שמטרתם להגעיל ולהחריד את הצופה. יש בכך גרעין חזק של אמת: לא ניתן להתכחש לעובדה שבעלי חיים רבים במשק מקבלים יחס כואב ומחפיר. הפונים אלינו שואלים בצדק על הסבל שעוברים פרות ועופות בתעשיית הבשר, ובפרט בצילומים שנחשפו בעבר בידי התוכנית "כלבוטק". השאלה המתבקשת היא, כיצד ניתן לתת כשרות לרפתות שעוברים על איסור מפורש מהתורה של צער בעלי חיים? ישנם פונים ששוכנעו בעקבות סרטונים אלו לחדול לאכול בשר, ושאלתם קיצונית אפילו יותר: מדוע התורה מתירה בכלל אכילה ושחיטה של בעלי חיים? ננסה בע"ה להקיף נושא עדין זה: בכתבה הראשונה בסדרה נברר את יחס התורה כלפי בעלי חיים והתעשייה כיום, ובכתבה הבאה נברר האם הצמחונות רצויה מבחינה טבעית ומוסרית.

* * *

עלינו לפתוח בשאלה: עד כמה חשובה בעיני התורה ההתחשבות בבעלי החיים?

האיסור הראשון בתורה שמתייחס לבעלי חיים נמצא באחת משבע מצוות בני נח: איסור "איבר מן החי", כלומר, האיסור ליטול איבר מבהמה חיה ועוף מבלי להורגן תחילה, כך נאמר בתורה: "אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו" (בראשית פרק ט, ד). מצווה זו ניתנה לכל העולם כולו, והיא נמסרה שוב לבני ישראל בסיני: "ולא תאכל הנפש עם הבשר" (דברים, פרק יב, כב). כנראה שבימי קדם תופעה שכזו היתה נפוצה, וגויים היו שומרים על "טריות הבשר" באמצעות הריגת בעלי-חיים בשלבים. אכזריות ברמה שכזו קשה לדמינה, והתורה אוסרת אותה מכל וכל, ולא רק בבהמות הגדולות, אלא בכל חיה ועוף. גם חומרת האיסור עשויה להיות מפתיעה: גוי שנוטל איבר מן החי מתחייב מן התורה במוות. איסור זה של התעללות בבעלי חיים הוא כל כך חמור בעיני התורה, עד שהוא נכלל באחת משבע מצוות בני נח עליהן נהרגים. אך לא פחות מרתקת העובדה, שלאורך כל התורה אנו מגלים התחשבות ברגשות הדקים ביותר של בהמות ואפילו עופות, וישנה דרישה מן היהודי למנוע כל סוג של צער מיותר. שלמה המלך מתאר את הצדיק כמי שמבין את הרגשות והצרכים של בהמתו ואינו מצער אותה: "יודע צדיק נפש בהמתו" (משלי פרק יב, י) נציג עשר דוגמאות לחשיבות הרבה שהתורה מקנה ליחסו של היהודי כלפי בעלי החיים:

1. האיסור הראשון, כפי שראינו, הוא באכילת איבר מן החי, מצווה שמוטלת גם על הגויים.
2. התורה דורשת מהיהודי להאכיל את בהמתו לפני שהוא עצמו אוכל. מצווה זו נלמדת מן הפסוק: "ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת" (דברים פרק יא, טו). וכך ביארו חז"ל במסכת גיטין (דף סב).
3. בעת המנוחה של היהודי בשבת, התורה דורשת שגם כל בהמותיו של היהודי ישבתו עימו. התורה אוסרת במפורש על היהודי להעביד את בהמותיו ביום השבת: "לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך" (שמות פרק כ, ט). מצווה זו מופיעה בדברה הרביעית שבעשרת הדברות.
4. התורה אוסרת לחקלאי לחרוש את שדהו באמצעות שור וחמור הקשורים יחדיו (דברים, פרק כב, י), ומבאר האבן עזרא: "שכוח החמור אינו ככוח השור". פירוש הדבר שהחמור יתאמץ יותר מהשור בחרישת השדה. מפרשים אחרים מבארים שהיות והשור מעלה גירה ולועס, החמור שמביט בו יחשוב שהוא אוכל, ויצטער בזמן העבודה!
5. התורה אוסרת להטיל רסן בפי הבהמה העובדת בשדה, כלומר, אסור למנוע מבהמה לאכול במקום שבו היא עובדת. עד כדי כך דואגת התורה לצער הבהמה המביטה באוכל ומשתוקקת אליו. כך אומר הפסוק: "לא תחסום שור בדישו" (דברים פרק כה, ד). חז"ל קובעים שאיסור זה הוא כלפי כל בעלי החיים שברשותו של האדם, ואפילו חמור הסוחב תבואה, שחובה על היהודי לאפשר לו לאכול ממנה. יהודי העובר על מצווה זו מקבל מלקות בבית דין. ספר החינוך (מצווה תקצו) מבאר שמצווה זו נועדה להגדיל את רחמנותו של היהודי על בעלי החיים.
6. התורה מצווה על יהודי הרואה בהמה הסוחבת משא כבד, לעזור לבהמה ולפרוק מעליה את המשא, ואפילו אם בהמה זו שייכת לשונאו: "כי תראה חמור שונאך רובץ תחת משאו וחדלת מעזוב לו, עזוב תעזוב עימו" (שמות, פרק כג, ה).
7. התורה דואגת אף ליחסו של היהודי כלפי צערים של ציפורים, ומצווה את היהודי הרוצה לקחת את ביצי יונה - לשלוח תחילה את האם, כדי שלא תראה בלקיחת הביצים: "שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים" (דברים פרק כב, ו). הרמב"ן מבאר שמצווה זו נועדה להחזיר בלבו של היהודי את מידת הרחמים, שלא יצער את היונה.

8. התורה אוסרת לאכול דם של בעלי חיים, ואפילו בתוך בשר שאינו מבושל דיו (ויקרא פרק יז, י), כי אכילת דם יוצרת תחושה של הפקרות וזילות כלפי בעלי החיים. איסור זה חמור מאוד, והעובר עליו מתחייב בכרת מן התורה (מסכת כריתות, דף כב, עמוד א). התורה גם מחייבת את השוחט לכסות את דם הבהמה, ולא להותיר את הדם על הארץ. עד כדי כך דואגת התורה לכך שהיהודים ישמרו על רגש אצילות וכבוד כלפי הבריאה, ולא יזלזלו אפילו בדמם של בעלי החיים המתים.

9. התורה אוסרת לסרס בעלי חיים (מקורות בקיצור שולחן ערוך, סימן קצא).

10. וכמובן, השחיטה היהודית שהיא ההומנית ביותר. התורה דורשת להרוג את הבהמה אך ורק מן הצוואר ולא מן העורף או האיברים. מכיוון שהעורק המספק את הדם למח עובר דרך הצוואר, הבהמה מאבדת את הכרתה מיד. על הסכין להיות חדה מאוד, במטרה שהחיתוך יהיה מהיר ולא מורגש.

ד"ר טמפל גרנדין הינה פרופסור למדעי החי באוניברסיטת קולורדו, ונחשבת כמומחית הגדולה ביותר להמתה הומנית של בעלי חיים. היא תיארה את תהליך השחיטה היהודית במילים אלו (גרנולס פוסט, 12.17.04): "אפילו פרים גדולים נותרו דוממים למרות שהתקן הריסון היה כה רפוי שהם היו יכולים בקלות למשוך את הראש החוצה... בידי של שוחט מיומן בעל החיים אינו משמיע הגה או עושה תנועה והוא נופל מחוסר הכרה תוך 8-10 שניות... אני יודעת שהשחיטה הכשרה, כאשר היא נעשית כראוי, היא שיטת ההמתה ההומנית ביותר...". לדברי ד"ר גרנדין, השחישות המקובלות בעולם, הנעשות באמצעות מכת חשמל או ירייה, מגבירות את הסיכויים לכך שהבהמה תחוש בכאב מכיוון שהמח נשאר רווי בדם. השחיטה היהודית מרוקנת את המח מיידית מחמצן ודם ובכך גורמת לאיבוד הכרה מיידי ללא כאב. גם על פי מאמרו של ד"ר ס.ד. רוזן מהפקולטה לרפואה ב'קינגס קולג', לונדון, שהתפרסם בכתב העת "Veterinary Record", חיתוך הקנה הוושט ועורקי הצוואר גורם לבהמה אובדן הכרה בלתי הפיך תוך 2 שניות. מדוגמאות אלו אנו רואים שהתורה נותנת חשיבות רבה ליחסו של היהודי כלפי בעלי החיים, במניעת סבל מבעלי החיים שברשותו, הדאגה להם, ודורשת מהיהודי לכבד את בעלי החיים אפילו במותם. ועוד נקודה מעניינת שרבים לא מבחינים בה, היא עצם העובדה שהתורה אוסרת לאכול 99.9 אחוז מכל סוגי בעלי החיים שקיימים בכדור הארץ, בים בשמים וביבשה. העובדה שאנו הורגים רק בעלי חיים תמימים וחסרי הבנה, מבטלת מעמנו מידה של אכזריות הנפוצה אצל הגויים. אין זה צירוף מקרים שבעלי חיים כמו חתולים, כלבים וקופים, הינם חיות בעלות הבעה ומבט. החיות אותן אסרה התורה לאכילה - דווקא הן יתגלו כחיות בעלות עיניים חוקרות, מביטות, מסתכלות, סקרניות. שימו לב כיצד במחלקת החיות אסרה התורה את הכלבים, את החתולים, את הקופים, את הסוסים; במחלקת חיות-המים אסרה התורה את הדולפינים, את כלבי הים, את הלווייתנים; במחלקת העופות אסרה התורה את התוכים, את הנשרים, את ציפורי-השיר. מנגד זאת החיות המעטות אותן התירה התורה לאכילה, יתגלו כבעלי חיים בעלי עיניים בוהות, אדישות, חולמניות, בלתי ממוקדות, חסרי מחשבה. לעניות דעתי, אין זה צירוף מקרים שהתורה התירה לנו לאכילה אך ורק את החיות התמימות וחסרות-ההבנה ביותר - הכבשה, התרנגולת, הפרה, העז; בהמות אשר מטבען יושבות בעדרים, דוגרות באותו מקום בטבע במשך שבועות וחודשים מבלי לחוש כל שעמום. אף במחלקת הדגים התירה לנו התורה דווקא את הדגים הפרימיטיביים ביותר, בעלי הקשקשת, ולא התירה את כל מיני היונקים החיים בים. נראה כי התורה התירה ליהודים לאכול אך ורק חיות שהן טיפשות ותמימות, ויחושו הכי מעט סבל בשבי ובהריגתן. ייתכן שבכך חנכה התורה את העם היהודי למוסריות גבוהה יותר משל אומות העולם, כאשר הרגילה את בני עמנו להימנע מהריגה ואכילה של כל בעלי החיים האינטליגנטיים שבכל מחלקה בטבע.

* * *

אם צערם של בעלי חיים חשוב כל כך בעיני התורה, אז מדוע לא נדרש מעם ישראל להיות צמחוני?

כאן אנו נוגעים בנקודה העדינה ביותר והקשה ביותר להבנה: מטרת המצוות היא להטביע בנו את מידת הרחמים, אך לא כדי לשנות את הטבע. כך אמרו חז"ל על מצוות שילוח הקן: "האומר על קן צפור יגיעו רחמיך... משתקין אותו" (משנה ברכות, פרק ה, ג). עד כמה שהדבר עשוי להראות מפתיע, אסור לנו לחשוב לרגע שמצווה כלשהי ניתנה עבור קיומם של בעלי החיים, כי הבריאה נבראה עבור האדם ולא להיפך. עניינו רואות שגלגל החיים שבטבע הוא נוקשה ולא מתפשר. אריות טורפים זברות ללא רחמים, ובעלי חיים צדים ונטרפים תמיד. מבחינה זו, גם האדם הוא חלק מהטבע, אלא שהוא נמצא בראש הפירמידה. עוד בתחילת ספר בראשית אנו למדים על העובדה שהמלכות ניתנה לבני האדם במטרה שישלטו בעולם בתבונה ובחסד: "ויברא אלוקים את האדם בצלמו, בצלם אלוקים ברא אותו, זכר ונקבה ברא אותם, ויברך אותם אלוקים, ויאמר להם אלוקים: פרו ורבו ומלאו את הארץ וכיבשוה, ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרומשת על הארץ" (בראשית, פרק א, כז). מטרת התורה אינה לשנות את סדרי בראשית, אלא לרומם את נפש ישראל מעל הטבע הקיים, ולהטביע בנשמתו מידה אלוקית של רחמים כלפי הבריאה ובעלי החיים. פירוש הדבר, שכל המצוות שראינו לעיל העוסקות בצער בעלי חיים, מטרתם העיקרית היא להטביע בנו את רגש הרחמים והכבוד לבריאה. המצוות נועדו עבורנו, כי גם בעלי החיים ניתנו בעולם עבורנו. כך אמרו חז"ל: "לא ניתנו מצוות אלא לצרף בהם הבריות" (מדרש רבה בראשית, מד, א). התלמוד מספק לנו דוגמה מרתקת לקו העדין הזה שמפריד בין היחס של היהודי לבריאה כנתון, לבין החובה של היהודי להרגיש רחמים למרות חוקי הטבע שיש בבריאה. במסכת בבא מציעא (דף פה, עמוד א) מסופר כיצד רבי יהודה הנשיא הוביל עגל לשחיטה. כאשר העגל גילה פחד, אמר לו רבי יהודה: "לך, לך נוצרת". אמירה זו אמנם היתה נכונה לפי דין תורה, אך לא גילתה הרחמים המתבקשים מן היהודים. הגמרא מספרת לנו שבצקבות מילים אלו, נעזרו על רבי יהודה ייסורים נוראים משמים, והוא היה זועק מכאבים במשך שנים. זאת עד שיום אחד ריחם על גורים של חולדה שהשתכנה בתוך ביתו, ולא גירשם. בזכות הרחמים שהפגין על החולדה וצאצאיה, מיד פסקו ייסוריו. מעט מאוד אנשים יצליחו לרחם על חולדה מזיקה שיושבת בתוך ביתם, אך רבי יהודה הקפיד לרחם אף על חולדות בכיתו ע"פ הפסוק:

"ורחמיו על כל מעשיו" (תהילים, פרק קמה, ט). שימו לב שרבי יהודה הנשיא לא נענש על הבאת העגל לשחיטה, אלא על כך שהיה צריך לגלות רחמים על העגל הנמסר לשחיטה. עלינו להידמות לקב"ה שהוא רחום וחנון (רבים מאיתנו בעולם הזה צריכים לעבור ייסורים, עונשים ותיקונים, ולמרות שהדבר נועד לתועלת ותיקון הנשמות שלנו - הקב"ה בכל זאת מרחם עלינו בעולם הזה ומקל את הדינים. כך להבדיל, עלינו לרחם על בעלי החיים הנמצאים תחת ידינו גם כאשר הם מובלים לשחיטה). התורה מלמדת אותנו לקדש את הבשר ולא לזלזל בבעלי החיים. על הבעל שם טוב, מסופר ששימש פעם כשוחט, ובכל פעם לפני ששחט, היה מרטיב את הסכין בדמעותיו! הרעיון המוסרי מאחורי סיפורים אלו אינו להיות צמחוניים, אלא להשתמש בבריאה מתוך רגש של שליחות ורחמים כלפי בעלי החיים. למעשה כל עבודת הקורבנות מיוסדת על עיקרון הרחמים, כי הקורבן שהיהודי היה מקריב נועד להכניס בליבו תחושה של יראת כבוד, כאילו היה מקריב את עצמו על המזבח והקורבן מכפר עבורו, ורק בזכות רגש עז זה היה מכפר על חטאו.

אך אם היהדות מעודדת התנזרות מבשר מן האנשים היותר צדיקים? התשובה היא לא. לא רק שהצדיקים לא נמנעו מאכילת בשר, אלא השתמשו בבשר כדרך לקדש שם שמים ולהתעלות בעבודת ה'. דבר זה יכול להישמע מוזר במבט ראשון: מצד אחד היהדות מתירה את השחיטה והאכילה של בעלי חיים לצורך, ומצד שני אוסרת לזלזל בהם. כדי להבין את היסוד החשוב עליה, ניגע ביסוד חשוב נוסף ביהדות שנקרא קידוש החומר. הדרכת התורה לגבי היצרים היא לא להתנזר מן החומר. במקום זאת התורה מלמדת אותנו שצריך לקדש את החומר. זוהי למעשה עבודתו של כל יהודי בעולם הזה, להשתמש בחומר כאמצעי להשגת הרוח והקדושה האלוקית. כך שנאמר בתורה: "ואכלת ושבעת, וברכת את ה' אלוקיך" (דברים ח, י). הרמב"ם כותב במפורש שהשמחה נמצאת בבשר ויש לנהוג לאכול דווקא בשר בחגי ישראל, וכך הוא כותב: "והאנשים אוכלין בשר ושותין יין, שאין שמחה אלא בבשר ואין שמחה אלא ביין" (משנה תורה, הלכות שביית יום טוב, פרק ו, הלכות יז-יח). הנאה לצורך עלייה היא השימוש הבריא ביותר בחומר, לא ההתנזרות מהחומר (כמו בנצרות והבודהיזם שהופכים להיות אדישים לעצמם ולבני אדם) ולא המתירנות והשקיעה בתוכו (כמו האיסלאם, או כל שאר הדתות האליליות, שמובילות לזלזול והתאכזרות לבעלי החיים), אלא השימוש בחומר כאמצעי להשגת שמחה והתעלות רוחנית בעבודת הבורא. היהדות היא למעשה הדת היחידה בעולם שמציעה את השילוב בין הרוח לחומר. וזו גם הסיבה שאסור ליהודי לאכול 99.9 אחוז מכל סוגי בעלי החיים בכדור הארץ.

התורה דורשת את השחיטה לצורך מצוות מובחרות, ולא רואה בו דבר מגונה בבריאה. אילו היתה התורה רואה בשחיטה דבר שיש להימנע ממנו ככל האפשר, היא לא היתה דורשת את עבודת הקורבנות, ולא מעודדת את היהודים לשמוח דווקא באמצעות אכילת בשר בסעודות מצווה. לגבי כמות הבשר, אכן מצינו שצדיקים רבים הקפידו שלא לאכול בשר במשך השבוע, אלא דווקא בשבתות וחגים, שאז קיים בבשר עניין של שמחה והתקדשות לשם שמים. בגמרא מסופר כיצד הילל ושמאי היו בוחרים בהמות נאות בכל שבוע לכבוד סעודת השבת (מסכת ביצה, דף טז, עמוד א). בהגדה של פסח אנו קוראים: "שבכל הלילות אנו אוכלין בשר צלי שלוק ומבושל, הלילה הזה - כולו צלי" (מתוך מסכת פסחים, דף נג, א). התורה מקדשת את הבשר, כי בדרך זו מקדש היהודי את החומר שניתן לו. כמו בכל דבר, היהדות מדריכה את כיצד להשתמש בחומר ועד כמה. היין עשוי להיות מגונה מאוד במידה שהאדם מפרז בו ומשתכר, אך ההלכה מלמדת לקדש על היין ולשתות ממנו במידה מתונה. כך גם אכילת הבשר היתה יכולה להיות מופקרת באם היא נעשית בדרך של זלזנות והתאכזרות לבעלי החיים. לכן התורה מלמדת אותנו כיצד להתייחס לבעלי החיים, וכיצד לקדש את הבשר. כך נהפכים גם הדברים החומריים ביותר לדרך נוספת לקירבה לה'.

* * *

מהי דעת היהדות על הסבל שעוברים בעלי חיים במשק?

היהדות אוסרת כל צער בעלי חיים שאינו לצורך, ובפרט במקרים שבהם נגרם צער רב מידי לבעלי החיים. כך לדוגמה, היהדות מגנה ציד של בעלי חיים למטרת שעשוע, כפי שנוהגים בעונות מסוימות של השנה בארצות הברית ובאירופה. דוגמה נוספת היא בעגלי החלב (עגלים אשר גדלים בתאים צרים עד גיל ארבעה חודשים כדי שבשרם יהיה רך יותר), אשר גוננו בידי הרב משה פיינשטיין זצ"ל, וכאשר נשאל בעניין כשרותם הוא כתב: "והנה לאלו שעושים זה איכא (יש) ודאי איסור דצער בעלי חיים, דאף שהותר לצורך האדם הוא כשאיכא (יש) צורך, כהא דלשוחטם לאכילה ולעבוד בהם לחרישה ולהובלת משאות וכדומה. אבל לא לצערם בעלמא שזה אסור" (שו"ת אגרות משה חלק אה"ע ד' סימן צב). גם לגבי פיטום אווזים קיים איסור זה, בנוסף לחשש הגדול שהאווז נהפך לטריפה כאשר נפגע הקנה שלו. מסיבה זו כשרויות שהן למהדרין אינן מכשירות כבד אווז אשר מגיע מאווז מפותם. באתר "הלכה יומית" (שעל פי פסקי הרב עובדיה יוסף זצ"ל), נשאלה השאלה: "האם מותר לאכול כבד אווז?" ושם נכתב: "מתחילה, לא נהגו באכילת אווזים אלו, אלא בחלק מארצות אשכנז, שהיתה שם עניות גדולה, ושומן האווזים הללו היה בזול, והיתה שעת הדחק גדולה, ולכן כמה גדולים צידדו להקל עד כמה שאפשר באכילת האווזים. אבל בארץ ישראל, לא נהגו מעולם בהלעטת אווזים. ולכן כתב הגאון רבי צבי פסח פראנק זצ"ל, רבה של ירושלים, שאם ניתן לבטל לגמרי את הלעטת האווזים, למצווה יחשב הדבר... לכן, כאשר נשאל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, מאב בית הדין בפריז, אם יש לתת הכשר למסעדות בפריז המייבאות כבד אווז מארץ ישראל, השיב לו שיפה עשה שמנע מהם קניית הכבד מבני ארץ ישראל, ובפרט שיש בכך עניין חמור של "צער בעלי חיים", שהרי כידוע נעשית ההלעטה באופן אשר הנפש היפה סולדת אף מלהביט בו, ותורתנו הקדושה דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום".

ומה לגבי התעללות בבעלי החיים בתעשיית הבשר? מסתבר שבעקבות פרסום התחקיר שנעשה על מפעלי זוגלובק, כינס הרב דוד לאו (ששימש כרב הראשי במדינה) את מועצת הרבנות הראשית כדי לבחון מחדש את הכשרות של המפעל, ואמר: "כאדם וכיהודי הזדעזעתי מהתמונות הללו, מההתנהלות הברוטלית של אותם עובדים כלפי בעלי חיים חסרי ישע. זהו מעשה שלא ייעשה. התורה אוסרת עלינו להתנהג כך ומחייבת אותנו בהקפדה יתירה על 'צער בעלי חיים'. לא ייתכן שנשתוק אל מול מראות כאלו. אנחנו נפעל בחומרה וביד קשה נגד המפעל" (מתוך כתבה שהתפרסמה ב-Ynet, "פרשת

וזגלובק: הרב לאו יבחן הסרת הכשרות" (30.10.13). אך לצערנו כוחן של הכשרויות בנושא זה הוא קטן. מדינת ישראל מצרה את צעדיה של הרבנות בישראל, ולא מאפשרת לאסור את הכשרות מטעמים שאינם נוגעים לרגע השחיטה ומומים שהתגלו בבהמה, כפי שנאמר שם בכתבה: "על פי החוק, הרבנות איננה רשאית לשלול תעודה מבית עסק בגלל עבירות דתיות - חמורות ככל שיהיו - הנעשות בתחומו, אם הן אינן משפיעות מבחינה הלכתית על כשרות המזון" גם בכתבה השנייה בסדרה התפרסם כי: "על פי החוק אין לרב הראשי סמכות לשלול תעודת כשרות ממשחטה בגלל עבירות דתיות - חמורות ככל שיהיו - המתבצעות במסגרת פעילותה, אם אין לכך השפעה ישירה על כשרות המזון לאכילה. בעקבות עדויות הרבנים, הכריע כי המפעל ימשיך להיות מוכר ככשר, אך קרא למנוע צער מבעלי החיים במהלך השחיטה ובכל השלבים לפניה". שמעתי שמאז פרסום התחקיר של כלבוטק, נוהרים כעת המפעלים הרבה יותר מגרימת צער לעופות ובהמות שלא לצורך. בכל אופן, אין בכח הרבנות ומוסדות הכשרות לאסור באופן גורף את הבשר הנמכר - כאשר השחיטה עצמה כשרה, וזאת מכיוון שבני אדם לא יהיו מסוגלים לעמוד באיסור גורף כל כך על כל מוצרי הבשר. כבר לפני אלפיים שנה, כשנחרב בית המקדש השני, ביקשו חז"ל לגזור איסור על אכילת הבשר מטעמי אבלות על בית המקדש, אך לא תיקנו זאת מן הטעם: "שאינן גוזרין גזירה על הציבור, אלא אם כן רוב הציבור יכולים לעמוד בה" (מסכת בבא בתרא, דף ס, עמוד ב). בני האדם זקוקים לאכילת הבשר, הן לסעודות שבת והן לסעודות מצווה, כי הבשר משמח את הנפש (מסכת חגיגה דף ח, עמוד ב), והאדם ניזון ממנו וצריך מוצרים מן החי. מסיבה זו אין אוסרים בימינו את אכילת הבשר, אלא רק במקרים של פגם בשחיטה עצמה. אך נוכל לקוות לשינוי, כי סביר להניח שבמדינה שמתחשבת בהלכה, תהיה אפשרות להקפיד הרבה יותר על צער בעלי חיים בתעשייה, גם ברפתות ובמשחק, ויהיה בכח הרבנות ומוסדות הכשרות לחוקק חוקים ברורים בנושא וגם לאכוף אותם בישראל. אני בטוח שבמדינה יהודית כשרה לא היו נותנים להרבה דברים גרועים לקרות. בימינו תפקיד זה מוטל על כתפי הציבור והמדינה שאמורה לחוקק חוקים בכדי למנוע צער מיותר של בעלי חיים בתעשייה. בע"ה נזכה לתקן פגם זה יחד עם כל העוונות בהן נכשל דורנו, ונזכה לרחם על בעלי החיים כיאה ליהודים רחמנים.

מה ההבדל בין נס לטבע? חידוש יפה שהשם יתברך שם לי בראש

בגימטרייה נס זה 110 הטבע 86 כמניין אלוקים בגימטרייה(שהשם יתברך מסתיר את עצמו בטבע) וההפרש ביניהם 24 דהיינו "דך" או "כד" בגימטרייה. שנאמר " **אֵל יֵשֶׁב דָּךְ וְנָכְלָם עֲנִי וְאֶבְיֹן יְהִלְלוּ שְׁמִי**.. " תהילים ע"ד פסוק כ"א דהיינו מי ששם עצמו כעני ו"דך" בתפילתו אל השם יתברך דהיינו עניו או ממלא דמעותיו בכד מתפילותיו לשם יתברך עד שמביאים לבית דין של מעלה עם כל דמעותיו ומכריעים הכף מאזניים שיעשו לו נס... שידוע שתפילה עני עולה לפני כל התפילות אפילו לפני תפילת משה ורוד... שנאמר תפילה לעני כי יעטוף... בתהילים וקל וחומר ע"י דמעות. וע"כ יזכה לניסים דהיינו לנס שאליו התפלל... ומי ששם עצמו להיפך מונהג על ידי הטבע... דהיינו הוא תחת שליטת המזלות...!

עוד הוכחה שחז"ל ידעו שהארץ עגולה למרות שרוב הגויים חשבו אותה לשטוחה או אין סופית:

..הרב יהודה הלוי כותב ספר הכוזרי מביא שיחו של החבר עם מלך כוזר שהוכח לו שרק היהדות אמת והוא וחלק ניכר מבנו עמו התגיירו לאור החקירה שעשו... וזה היה בשנת 4500 לבריאת העולם ככתוב בספר הכוזרי(שזה לפני 1275 שנים לערך) וזה התוכן בחלק הראשון: " (מו) אמר הכוזרי: וכמה אתם מונים היום לבריאת העולם: (מז) אמר החבר: ארבעת אלפים וחמש מאות שנה ופרוטן לפרש לנו מימות אדם ושת ואנוש עד נח ואחרי כן עד שם ועבר ומהם עד אברהם ואחרי כן מיצחק ויעקב עד משה ע"ה אישים אלה היו לפי סדר יחשם (יחוסם) הנמשך ללא הפסק... דהיינו לפני 1275 שנה שכן כיום אנחנו בשנת 5775 שנים לבריאת העולם וזה הרבה יותר מ500 שנה שכריסטופר קולמבוס גילה את אמריקה ואז נודע לעולם שאנו חיים על כדור עגול וזה תוכן הדברים שתראו איך החבר(היהודי החכם שמייצג את היהדות) מסביר למלך כוזר על עגלותו של כדור הארץ בספר הכוזרי הנזכר לעיל והוא מתאר את הארץ עגולה ככדור והשמש נעה סביבו ושלא יום יום לאלו לילה וגם אומר לו בדיוק ההפרש בינו לבין סין של 6 שעות פלוס, שזה יוצא הפרש של 18 שעות בינו לביןם מבחינת תחולת הזמנים כגון שבת וכדומה... וזה לבד מוכיח שקיבלנו תורה מסיני דרך משה שקיבלה מהבורא כי לא מידעתו האישית ושכלו האישי השיג את הדברים אלא החכם היהודי אמר לצלך כוזר הדברים ממה שלמד מהתורה שקיבלו איש מפי איש עד משה רבינו ודי בכך לסתום טענות הכופרים.. ולנו לשמוח שזכינו להוולד יהודים וזכינו לשמור תורה ומצוות ולקיים את תכלית ביאתנו לעולם(ומי שטרם זכה שיחזור בתשובה וירויח את שני העולמות וההיפך עפ ההיפך) קראו מהמאמר השני לספר הכוזרי וזה לשונו בלי שינוי: (ט) אמר הכוזרי: האם אין ארץ סין המקום אשר על פיו נקבעת תחלת כל יום בהיותה ראשית המזרח לכל החלק המישב של העולם: (כ) אמר החבר: האם לא מסיני נתנה מצות השבת ולפני זה מאלוש מקום שם ירד המן בראשונה כי אין השבת נכנסת בכל מקום כי אם בשעת שקיעת החמה החל בסיני ואחר כך באחרו מדריג והולך עד קצה המערב ומשם עד מתחת לארץ ומשם עד לסין שהיא קצה המזרח לארץ הנושבת הרי שהשבת חלה בסין שמונה עשרה שעות אחרי חולה בארץ ישראל כי ארץ ישראל היא כאמצע לארץ הנושבת ושעת הערב שמש בארץ ישראל היא שעת חצות לילה בסין וחצות היום בארץ ישראל היא שעת בוא השמש בסין זה הוא הפרוש לסוד הקביעות הנבנית על מרחב י"ח שעות כמו שאמרו חכמינו נולד קדם חצות בידוע שנראה סמוך לשקיעת החמה והכונה בזה להראות הלבנה בראשית החדש בארץ ישראל שהיא ארץ התורה היא הארץ אליה הובא אדם הראשון אחרי אשר הוצא מגן עדן בפרס ליל השבת ומכאן ראשית המנין שהתחל בו מיד אחר ששת ימי בראשית ואדם הוא שהתחיל לקרא שם לימים וכאשר נושבה הארץ כלה ורבו הדורות של צאצאי אדם שמרו כלם על מנין הימים אשר יסד אדם ולכן לא נחלקו בני אדם מעולם בדבר ימי השבוע ואל תטען עלי ממה שחכמים אחדים קובעים את ראשית השבוע ביום הששי בשעה שהיא חצות היום בקצה המערבי של הארץ הנושבת כי היא היא שעת שקיעת החמה בארץ ישראל בשעה זו שעת תחלה הלילה נברא גם אור בראשית ואחרי זה גם מאור החמה כי החמה

האירה רק לרגע קטן ואחרי זה שקעה ואז בא הלילה לארץ הנושבת כך קם הסדר שלפיו הלילה קודם ליום כמה שנאמר במעשה בראשית ויהי ערב ויהי בקר וכן קבעה התורה באזהרתה על שמירת השבת מערב עד ערב תשבתו שבתכם. ואל תקשה עלי מדבריהם של התוכנים החדשים גונבי החכמות (ואיני רוצה לאמר בזה כי גונבים הם מדעת רצוני לאמר רק זאת) שלאחר שכבה אור הנבואה מצאו הללו חכמות מספקות וסמכו על עיונם ועל שכלם הם ושערו השערות כפי אשר הורם היקשם ההגייוני ובכלל השערותיהם שקבעו את תחילת הימים לפי זריחת השמש בארץ סין בנגוד לדעת התורה אולם לא בנגוד גמור כי גם אנשי התורה מודים שתחילת היום היא בסין ואין מחלוקת בינינו וביניהם כי אם בזה שאנחנו מקדימים את הלילה ליום. לפי זה יש לראות את הפרש י"ח השעות כיסוד לקריאת שם לכל יום מימי השבוע כי ארץ ישראל המקום אשר בו הוחל לקרא שם לימים היה בינה ובין השמש שעה שהוחל בקריאת השמות מרחק של שש שעות ולכן לא חדל שם השבת מלהיקרא בקביעות עד היום הזה למן השעה הראשונה בה ראה אדם הראשון את השמש (שהתחילה אז בסיבובה מקצה המערב) שוקעת לו בארץ ישראל וקרא לשעה זו בשם תחילת השבת עד שבהגיע השמש אל עמת ראשו לסוף י"ח שעות שהיא עת בוא הערב לבני סין נכנסה שם תחילת השבת מקום זה הוא אפוא סוף הגבולות לקריאת שם השבת כי מה שבא אחר זה כבר צין בשם מזרח בהיותו מזרח למקום בו מתחיל מנין הימים אכן מן הנמנע הוא שלא יהיה מקום משתף אשר הוא סוף מערבה של הארץ ותחילת מזרחה כלפי ארץ ישראל מקום זה הוא ראשית הארץ הנושבת ודבר זה אינו בדין התורה בלבד כי אם גם בחוק הטבע כי לא יתכן שיהיה כל יום מימות השבוע נקרא בו בשם בכל חלקי הארץ הנושבת אם לא נקבע לנו שני מקומות אחד אשר בו מתחלת קריאת השם ושני אשר בו מזרח ומערב נפגשים לכל יהיו חלקי המקום אשר בו הזריחה מזרחיים זה לזה כי אם חלקו האחד יהיה מזרח גמור וחלקו השני מערב גמור לולא זאת לא היתה עולה בידנו לעולם קריאת שם לימים כי כל מקום על חוג אמצע הארץ היה אז מזרחי ומערבי כאחד ארץ סין היתה אז מזרח לארץ ישראל ומערב לתחתית הארץ ותחתית הארץ לסין ומערב למערב הארץ הנושבת ומערב הארץ הנושבת היה אז מזרח לתחתית הארץ ומערב לארץ ישראל ולא היה אפוא לא מזרח גמור ולא מערב גמור ולא ראשית ולא אחרית ולא שמות קבועים לימים אולם לפי הסדר שהזכרנו נקבעו שמות לימים לפי מה שהתחל בקריאתם בארץ ישראל אכן לקריאת השמות האלה נקבע על כל פנים מרחב מסים שהרי לא יתכן לקבע אפק מיוחד לכל נקדה ונקדה בארץ כי הלא בירושלים עצמה יש רוחות מזרח ורוחות מערב רבות מזרח ציון למשל אינו מזרח בית המקדש וחוגי אפקיהם שונים זה מזה באמת אם אמנם אין חושינו משיגים זאת וכל שכן דמשק כלפי ירושלים כי שבת דמשק קודמת בהכרח לשבת ירושלים וכן שבת ירושלים קודמת לשבת מצרים על כורחנו נודה במרחב שהזכרנו והנה המרחב אשר בו ישתתפו כל המקומות השונים בקריאת אותו השם לאותו היום הוא של י"ח שעות לא יותר ולא פחות כך אנשי חוג שמים אחד עודם קוראים ליום מסוים שבת בשעה שלאנשי חוג אחר כבר יצאה השבת וכך חוג אחר חוג עד אשר תעברנה י"ח שעות שלמות מן הזמן בו נסתיימה קריאת שם השבת בראשונה עד לזמן אשר תופיע השמש על שמי ארץ ישראל מעל לראש תושביה רק אז תסתלק קריאת שם זה מן היום ההוא ולא תישאר מדינה בה יקראו כך ליום ההוא כי אם יתחילו לקרא בשם היום הבא אחריו, וזה יסוד המאמר נולד קדם חצות בידוע שנראה סמוך לשקיעת החמה כאלו אמרו נולד קדם חצות יום שבת בירושלים בידוע שנראה ביום שבת סמוך לשקיעת החמה כי שם יום השבת מתמיד י"ח שעות אחר שהפסקה קריאת השם במקום שהתחל בה עד אשר שבה השמש להופיע בנקודת הרום של שמי ארץ ישראל אחר יום ולילה אותה שעה יראה מולד הירח בהכרח למי שנמצא אז בקצה המזרחי של ארץ סין הלא היא לו שעת לפנות ערב ביום השבת וזה מתאים לדברי החכמים צריך לילה ויום מהחדש אולם אז נסתלק שם השבת מכל הארץ הנושבת והתחיל שם היום הראשון אמנם כן ארץ ישראל כבר נסתיים בה יום השבת עוד מאתמול והיא כעת באמצע היום הראשון אך הכוונה היא לשם היום השבועי השורר אותה שעה בכל הארץ הנושבת עד כי בהיאמר לאיש מארץ סין ולאיש מארץ המערב באיזה יום חגתם ראש השנה יאמרו למשל שניהם כאחד בשבת ואם כי לאחד מהם כבר יצא החג בשעה שלשני עדין היה חג הכל לפי יחס מקומות מגוריהם אל ארץ ישראל הנה לפי קריאת השם לימי השבוע היה החג לשניהם בו ביום ידיעת שבתת ה' ומועדי ה' תלויה אפוא בארץ הנקראת בשם נחלת ה' וכן נקראת הארץ הזאת עוד הר קדשו והדם רגליו ושער השמים וזהו ענין כי מציון תצא תורה. ראה כמה השתדלו האבות לגור בה בעודנה בידי עובדי עבודה זרה כמה השתוקקו אליה ברחקם ממנה עד שדאגו להעלאת עצמותם אליה כמו שמצאנו אצל יעקב ויוסף וזכר כמה התחנן משה לראותה ומה קשתה בעיניו הגזרה בהימנע הדבר ממנו ומה גדול היה בעיניו החסד כאשר נתן לו אחר כך לראותה מראש הפסגה התבונן כמה השתדלו בני אמות אחרות פרס הדו יון ועוד כי יקריבו בה קרבנות בשמם ויתפללו בעדם בבית הגדול ההוא וכמה ממון פזרו על המקום ההוא אם כי היו בני דתות אחרות כי הדת האמתית לא קבלה אותם וראה כמה מכבדים הם את הארץ גם היום אם כי פסקה השכינה מהראות בה שכן כל הכתות הדתיות עולות לרגל אליה עוד היום וחומדות אותה ורק אנחנו נמנעים מזה מחמת הגלות והשעבוד שאנו נתונים בהם, אשר לדברים שאמרו חכמינו בשבח ארץ ישראל ארוכים הם מאד: "עד כאן דברי החבר בספר הכוזרי. מקור המאמר והספר לקריאה און לייז:

<http://www.tsel.org/torah/kuzari/sheni.html> הוכחות לחוסר ההיגיון בתורת האבולוציה שאפילו דרווין אמר על תאוריה זאת שקל להפריכה.. למי שיחקור יבין שיש בורא לעולם ותורת משה אמת

תורת האבולוציה בביקורת המדע המדויק החדש/ד"ר יצחק רפאל עציון

מבוא

מוצא המינים, של צמחים ובעלי חיים, החיים עכשיו על כדור האדמה, מיצורים חיים פשוטים יותר, שחיו בעבר על הכדור הזה, מקובל עכשיו כעובדה על ידי רובם הגדול של הביולוגים, ואחריהם - ע"י רובם הגדול של המדענים האחרים; וכמו כן מקובל כעובדה כי מצבם הנוכחי של כל גופי השמים ושל כדור האדמה הוא תוצאה משורה ארוכה של שנויים, שנתהוו בחומר הקדום והראשוני אשר ממנו הם נוצרו. לתהליך ההיווצרות של כל מיני היצורים החיים, הקיימים עכשיו על כדור האדמה, מהיצורים החיים הפשוטים שהיו קיימים קודם, וכן גם לתהליך היווצרות המצב העכשווי של גופי השמים וכדור האדמה מהחומר הקדום הנ"ל, ניתן השם אבולוציה (התפתחות). מטרת המחקר הנוכחי היא: לקבוע,

מהו הבסיס לכך, שרוב המדענים משוכנע בשתי העובדות הנ"ל, ולבדוק, לאור המדע המדויק המודרני, באיזו מידה מוצדק הוא השכנוע הזה. טרם נטפל בפרטי הבסיס הנ"ל, נעיר כאן את ההערה הכללית הבאה. באמיתות עובדה - איזו שהיא - יכולים אנו להיות משוכנעים באחד מ- 3 האופנים הבאים:

- (א) כאשר אנו בעצמנו "תופסים" את העובדה הזאת בעזרת החושים שלנו.
- (ב) כאשר אנשים אחרים, המהימנים עלינו, תפסו את העובדה בעזרת חושיהם הם, והם מספרים לנו על כך.
- (ג) כאשר אנו מסיקים מסקנות על עובדה מסוימת על סמך העובדות, שנתגלו לנו באחד משני האופנים הראשונים. (רק דרך אחרונה זו אפשרית לגבי דברים פרה היסטוריים).

הניתוח ההגיוני-מדעי של תהליך הסקת מסקנות מראה, שכל מסקנה מסתמכת על הנחות מסוימות, הנראות, אמנם, בעינינו, מתוך הרגל מחשבתי, כמובנות מאליהן כאכסיומות, אבל אין בהן משום הכרח מחשבתי, ותורת האכסיומות גילתה, שקבלתן כאמת, כעובדות, היא השערה בלבד. בייחוד נתגלה הדבר הזה במדע המדויק ביותר, במתימטיקה: בה הפיעו 3 מדעים שונים של הנדסה (ההנדסה האויקלידית, ההנדסה הלא אויקלידית של לובטשסקי, ההנדסה הלא אויקלידית של רימן) שכל אחד מהם הוא מדע מדויק בלי סתירות פנימיות בו, וכל אחד מהם מגיע למסקנות הסותרות את אלו של השנים האחרים. כך, למשל, לפי ההנדסה האויקלידית סכום 3 הזוויות במשולש שווה ל- 1800, בהנדסה של לובטשסקי הסכום הזה הוא קטן מ- 1800 ובהנדסה של רימן הוא גדול מ- 1800. הסתירה בין המסקנות האלו נובעת מכך, שכל אחד מהמדעים הנ"ל קבל אכסיומה הסותרת את האכסיומות המתאימות שקבלו שני המדעים האחרים, אבל ההגיון איננו מצווה ואיננו אוסר את קבלת איזו אכסיומה שהיא מבין אלו השלש, וכל אחד מהמדעים האלה מביט על האכסיומה שהוא קבל לא כעל אמת, כעל עובדת המציאות, אלא אך ורק כעל השערה. ואם האכסיומה שקבל המדע (ושכל מדע מוכרח לקבל כדי להסיק מסקנות ממנה ומהעובדות שנקבעו ע"י 2 האופנים הראשונים) איננה עובדה, אלא השערה, הרי גם המסקנה הנובעת מהאכסיומה הזאת איננה עובדה, אלא השערה; ומכאן יוצא, כי כל המסקנות, שהמדע מסיק על מאורעות שקרו בעבר רחוק, (ובתוכן גם על האבולוציה בעולם החי ובעולם הדומם) שרוב המדענים רואים בהן עובדות, אינן אלא השערות בלבד, ולא עובדות ודאיות שנקבעו ע"י המדע. בזהירות רבה יש להתייחס גם להשערת ההתפתחות בעולם החי. הדבר הבטוח והודאי במדע הביולוגיה - הוא חלוקת היצורים החיים למינים, לסוגים, למשפחות, למחלקות וכדומה, על סמך הדמיון ודרגותיו השונות ביצורים החיים, וכאשר אנו שואלים מהי סיבת הדמיון הזה, אפשר לתת את התשובות הבאות:

(א) הדמיון ההדרגתי הזה הוא תוצאה מתכנית מיוחדת של הבורא, אשר יצר קבוצות מסוימות של היצורים החיים בצורות דומות לפי שיטה מסוימת.

(ב) הדמיון הזה בא כתוצאה ממוצא משותף של היצורים החיים, שהתפתחו בהדרגה מיצורים החיים הקודמים, ע"י שנויים קלים בתחילה, שהצטברו במשך דורות רבים ויצרו את ההבדלים הכבירים בין ממלכה וממלכה, בין מערכה ומערכה, בין מחלקה ומחלקה, בין משפחה ומשפחה ובין מין ומין של היצורים החיים שאנו רואים עכשיו. וכשם שקיים הבדל גדול בין "ודאות" הידועות, שאליהן בא המדע הטהור אסטרונומיה, ובין ה"ודאות" של כל התיאוריות על "התפתחות" מערכת השמש וכדור האדמה, קיים גם הבדל גדול בין "ודאות" הידועות, שנותן מין היצורים החיים, ובין "ודאות" התמונה שנותנת השערת ההתפתחות בעולם החי מ"העבר" של עולם חי זה. גם עכשיו רואים אנו, שבני מין אחד נבדלים זה מזה בדברים קטנים, אבל אין ההבדלים האלה עוברים את גבולות המין (היינו, את התכונות המשותפות לכל היצורים החיים ממין אחד). אולם השערת ההתפתחות, הרואה בחרקים, למשל, צאצאי יצורים חיים שהיו דומים לתולעים או לסרטנים, הרי מדברת על דברים שקרו - אם קרו - בעבר כה רחוק, שאף אחד לא ראה, אף אחד אינו יכול לבדוק אם זה קרה באמת, ואין דברים כאלה קורים גם בהווה.

השערת האבולוציה בעולם החי והדומם - והדת

תורת האבולוציה בעולם החי והדומם נמצאת בסתירה לאשר מסופר על הבריאה בפרקים הראשונים של ספר בראשית, אם נבין את הפרקים האלה כפשוטם. הכופרים בתורה מן השמים רואים בסתירה זו הוכחה לכך שהתורה איננה מן השמים. אולם אם נראה בתורת האבולוציה לא עובדות שהוכחו ע"י המדע אלא השערות המבוססת בחלקן על הנחות יסוד (אכסיומות) שרירותיות - וכך מביט עליהם המדע המדויק המודרני. - הרי שאין וגם איננה יכולה להיות שום סתירה בין איזו שהיא השערה מדעית ובין התורה.

כל מדע החוקר אילו שהן תופעות הטבע בהווה משתדל לגלות את כוחות הטבע הפועלים בהן ולהסבירן ע"י פעולת הכוחות האלה, ואם הוא מסיק מסקנות על התופעות שהיו בעבר, הוא יוצא מתוך ההנחה, שגם בעבר פעלו רק כוחות הטבע, הפועלים בו עכשיו והידועים לנו. והנה התורה אומרת שבעבר, בבריאת העולם, פעל כוח ה', שהוא מחוץ לטבע ולמעלה מן הטבע, ולכן אין המסקנות הנובעות מההנחה שבעבר פעלו רק הכוחות הטבעיים, יכולות לסתור איזה שהוא סיפור על העבר, המביא בחשבון שבעבר פעל כוח למעלה מן הטבע - כשם שאין המסקנות בהנדסה האויקלידית יכולות לסתור את המסקנות בהנדסה הלא אויקלידית... המאמין בתורה ובאשר מסופר בה על הבריאה יכול אפוא להגיד: העולם נברא כפי שמסופר בתורה ע"י אלוקים שהוא למעלה מן הטבע, אבל לו היו בעבר פועלים בטבע רק הכוחות הטבעיים הפועלים בו עכשיו והידועים לנו, היה העולם החי מתפתח כפי שמתארת זאת השערת האבולוציה בעולם החי, והעולם הדומם - כפי שמתארת זאת השערת האבולוציה בעולם הדומם; אבל עצם הדבר שבעבר פעלו רק כוחות הפועלים עכשיו והידועים לנו - איננו מסקנת המדע: זוהי רק הנחה, היינו השערה, שהמדע מקבל כדי להסיק ממנה את מסקנותיו על תהליך השנויים שהיו בעבר. וכשם שקבלת האכסיומה שהעולם נברא ע"י אלוקים יש מאין היא עניין שבאמונה, כך גם קבלת האכסיומה הנגדית שהעולם לא נברא ע"י כוח שהוא למעלה מן הטבע אלא תמיד פעלו בו כוחות הטבע הפועלים

בו גם עכשיו, הוא עניין שבאמונה גרידא. ורק מי שאיננו יודע על המבנה האכסיומטי ההכרחי לכל מדע יכול לראות בהנחת יסוד זו או אחרת של המדע אחת מהמסקנות של המדע.
הדת היהודית - איננה מעוניינת אפוא בסתירת ההשערה על האבולוציה בעולם החי והדומם. גילוי המבנה האכסיומטי של השערה זו והביקורת עליה יעשו בשורות הבאות אך ורק מנקודת הראות של המדע המדויק החדיש.

סתירת ההוכחות לטובת האבולוציה, המובאות משטחי מדעים שונים

(א) ההוכחות מהסיסטמטיקה והאנטומיה המשווה על פי הדמיון והשוני שבין יצורים חיים שונים ניתן לחלק את כל היצורים החיים לממלכות, כל ממלכה למערכות, כל מערכה לסדרות, כל סידרה למשפחות, כל משפחה למינים. תורת האבולוציה סוברת, כי כל היצורים החיים מוצאם מיצורים חיים שווים והדמיון היסודי בין היצורים החיים השייכים לקבוצה אחת (ממלכה, מערכה, סידרה, משפחה ומין) הוא תוצאה מתורשת הדמיון הנה מאבות משותפים של כל קבוצה, בעוד שהשוני בין הקבוצות השונות הוא תוצאה מהשוניים שנוצרו אצל האבות של הקבוצה ונמסרו - בדרכים שעליהן ידובר להלן - לצאצאיהם של האבות האלה. בהסדר זה שנותנת תורת האבולוציה לדמיון - ולשוניים, בין הקבוצות הנ"ל רואים חסידי האבולוציה הוכחה למוצאן המשותף. הוכחה נוספת לכך הם רואים באברים המנוונים, שאינם מביאים תועלת ביצורים הקיימים כיום, בעוד שבדורות הקודמים הם היו מפותחים יפה וגם יעילים (לדוגמה: התוספתן למעי העיוור). הם רואים אותם כתוצאה של תורשה, שהתנוונה אצל הדורות האחרונים בשל השנויים שנתהוו בחייהם.

נגד "ההוכחות" האלו ניתן להביא את הנימוקים הבאים:

(1) בדרך כלל, אין ההסבר, שהשערה מדעית מסוימת מסוגלת לתת לתופעות - ואפילו להרבה תופעות - הנפגשות בטבע, יכול לשמש הוכחה, שההשערה הזאת היא נכונה. הדבר נכון אם קיימים שני תנאים:
א. אין אפשרות הסבר אחרת.

ב. ההסבר מסביר את כל התופעות הקשורות בדבר.
אף תנאי משני אלה איננו מתגשם ואיננו יכול להתגשם במדע. המלה "כל" כוללת את העבר והעתיד. ואם ביחס ל"כל" שבעבר זה יכול אולי להתגשם, הרי אין בטחון שהיא גם תסביר את כל התופעות בשטח זה, שתתגלנה בעתיד. ואם אפילו נניח, שהתיאוריה תסביר גם את "כל" התופעות העתידות להתגלות, אין בטחון מלא שהיא נכונה, כיון שאנו מקבלים, כדבר המובן מאליו, בלי הוכחה, שהמציאות בנויה לפי חוקי ההגיון האנושי, וכל אשר מתאים להגיון מתאים גם למציאות.

(2) באשר לאברים המנוונים: אמנם לעת עתה אינה ידועה לנו תועלתם, אך ייתכן והיא תתברר. למשל: זמן רב סברו שאין חשיבות לבלוטת המגן, עד שגילו את תפקידיה.

(3) אם ישנם לשני יצורים מוצא משותף, יש להם תכונות דומות, אבל העובדה שיש להם תכונות דומות, איננה יכולה עדיין להעיד על מוצאם המשותף. לדוגמא: מבדילים בין היונקים, היולדים וולדות חיים, שתי תת-מחלקות: מחוסרי שלייה ובעלי שלייה, ובכל מחלקה קיימות הסדרות: מכרסמים, אוכלי חרקים וטורפים. כל סידרה כזו בתת מחלקה אחת דומה בהרבה סימנים לסדרה מתאימה בתת המחלקה השנייה, ואין להעלות על הדעת, כי הטורפים, למשל, בתת הסדרה מחוסרי שלייה הם ממוצא משותף עם הטורפים בתת הסדרה בעלי שלייה.
אי לכך קיימים דפוסים מסוימים אבל אין צורך שיהיו ממקור כשותף.

ב) ההוכחות מהאמבריולוגיה

בהתפתחות העובר במינים הקיימים עכשיו אפשר לראות שלבים, בהם קיים דמיון בין העובר ובין המבוגרים מאותם המינים, שבהם רואה השערת האבולוציה את "האבות" של המינים המודרניים, למשל, חד התאיות של הביצה שהופרתה וחד-התאיות של החד-תאיים המודרניים, שלב הגסטרוולה (הדומה לנבוביים), סדקים בצוואר של עוברי הזוחלים, העופות והיונקים המזכירים את פתחי הזימים של הדגים, ועוד. על סמך העובדות האלו יצר היקל את ה"חוק הביוגניטיבי" אשר לפיו יוצרת האונטוגינזה (התפתחות העובר של הפרט) חזרה מקוצרת של הפילוגינזה (התפתחות המין מאבותיו), וזה משמש הוכחה לאבולוציה.
לעומת זאת צריך לומר שחוק היקל אינו יותר מהשערה.

ג) ההוכחות מתחום הסירו-דיאגנוזה

בזמן האחרון רואים הוכחות למוצא המשותף או השונה של משפחת בעלי חיים בריאקציות מסוימות של נסיון הדם של בעלי חיים מסוימים, בבואו במגע עם הדם של בעלי חיים אחרים.
גם כאן מדובר בדמיון ובדפוס מסוים, אך דבר זה אינו ראייה לאבולוציה.

ד) ההוכחות מהביוגיאוגרפיה

תפוצתם של היצורים השונים על פני כדור הארץ איננה נותנת ואיננה יכולה לתת שום הוכחה ישירה על מוצאם המשותף והתפתחותם של המינים הקיימים עכשיו על פני כדור הארץ. נתקלים אנו רק בתופעות מסוימות, שאפשר להסבירן ע"י השערת האבולוציה, אם נצרף אליה השערות גיאולוגיות מסוימות. אביא כאן אחת מהתופעות האלו.
ביבשת אוסטרליה ובאיים הקרובים אליה נמצאים מינים רבים של יונקים ירודים (כגון הברווזן, חיות בלי שלייה), שאינם מצויים ביבשות אחרות, ושמהם לפי השערת האבולוציה התפתחו היונקים העילאיים (בעלי שלייה), בעוד שביבשות אחרות מצאו גם את שרידי היונקים הירודים. השערת האבולוציה נותנת לתופעה זו את ההסבר הבא: בהתאם להשערה גיאולוגית מסוימת נותקה יבשת אוסטרליה מיבשת אסיה בזמן קדום, בו היו נפוצים היונקים הירודים על כל פני כדור הארץ. בשאר היבשות התפתחו מהם היונקים העילאיים והושמדו הירודים במלחמת הקיום אתם, ומפני שהיונקים

העילאיים לא יכלו להגיע לאוסטרליה נשמתרו בה היונקים הירודים, שמהם לא התפתחו היונקים העילאיים, אבל באפשרות של הסבר (ובייחוד כאשר הוא מבוסס על השערה נוספת) אין משום הוכחה לנכונותה של השערת האבולוציה.

(ה) ההוכחות מן הפליאונטולוגיה דוגמאות:

- (1) במקומות שונים בכדור הארץ נתגלו מאובנים שבהם אפשר לראות שרידי צמחים ובעלי חיים. חלק מהשרידים האלה אינם יכולים להיות שרידי צמחים ובעלי חיים ממינים החיים עכשיו על כדור הארץ. זה נותן יסוד למסקנה שהם שרידים מצמחים ובעלי חיים, ממינים, שחיו פעם על כדור הארץ ועכשיו נעלמו. והנה בסלעים ובשכבות האדמה, שהן קדומות יותר (לפי חישוביה של הגיאולוגיה), מופיעים שרידים מיצורים פשוטים יתר מאשר באבנים ושכבות האדמה מאוחרות יותר. זה נותן מקום למסקנה, שמיני הצמחים ובעלי החיים, המופיעים כמאוחרים יותר על פני האדמה התפתחו מהמינים שקדמו להם ושהיו פשוטים יותר.
- (2) במקומות שונים מצאו גם שרידים של יצורי בינים של מחלקות שונות. כך, למשל, מצאו שריד של בעל חיים, שגופו היה מכוסה בנוצות ושהיו לו כנפיים ומקור, כמו אצל העופות, אבל היו לו שיניים בלסתות וגם זנב ארוך כמו אצל הזוחלים. החוקרים ראו בו את אחד הצאצאים מהאב המשותף של הזוחלים והעופות וקראו לו ארכיאופטריקס - העוף הקדמון.
- (3) הסוס החי בזמננו הוא בהמה גדולה הולכת על גפיים המסתיימות באצבע אחת. נתגלו עצמות של סוסים קטנים יותר השונים במספר אצבעותיהם מאלה החיים בזמננו: בעלי 4 אצבעות, בעלי 3 אצבעות בכל רגל, ועוד. בשכבות מאוחרות יותר מופיעים כבר שרידי סוסים הדומים לאלה שבזמננו: בעלי אצבע אחת ושתיים הצדדיות הן מנוונות. חסידי השערת האבולוציה מסיקים מעובדות אלו את המסקנה שסוסי זמננו התפתחו בהדרגה מה"סוסים" הקדומים הנ"ל.
- (4) נתגלו שרידי יצורי מעבר בין הקוף לאדם, וזה נחשב להוכחה מיוחדת למוצא המשותף של האדם והקוף.

נבדוק עכשיו את ההוכחות האלו.

- (1) המאובנים, הם בדרך כלל רק שרידים מחלקיהם המוצקים של היצורים, ובדרך כלל, מוצאים לא את כל חלקיהם המוצקים אלא רק חלק קטן מהם. רק לעתים נדירות נמצא יצור שלם. ברוב המקרים נעשה פה שחזור, ושחזור אינו יותר מהשערה.
- (2) את המוצא של הסוסים מסיקה תורת האבולוציה רק על סמך שנוי הדרגתי של תכונה אחת בלבד - מספר האצבעות. ובאיזו מידה בלתי מבוססת היא מסקנה כזו מראה פלישמן על-פי הדוגמה הבאה:
אצל האדם הגפים הן בעלות 5 אצבעות, אצל הכלב האגודל מפותח רק מעט, אצל החזיר חסר האגודל לגמרי, והאצבעות השניה והחמישית מפותחות מעט. הרגל של הגמל היא בעלת שתי אצבעות והרגל של הסוס היא בעלת אצבע אחת, ואם נסתפק רק בתכונה האחת הזאת בלבד, במספר האצבעות ההולך ופוחת, ונסיק על סמך העובדות הנ"ל מסקנות על המוצא של בעלי החיים הנ"ל אחד מהשני, עלינו לבא לידי המסקנה שמין הכלב התפתח ממין האדם, מין החזיר - ממין הכלב, מין הגמל - ממין החזיר, ומין הסוס - ממין הגמל. בין ה"סוסים" הקדומים ובין הסוסים של זמננו קיימים הבדלים גדולים לא במספר האצבעות בלבד, אלא גם בתכונות אחרות (מבנה השיניים, מבנה הגולגולת) כך שהפליאונטולוגים המודרניים מחלקים עכשיו את ה"סוסים המאובנים" ל- 3 משפחות, שרק אחת מהן דומה לסוסים בני זמננו, וגם ממנה עוד לא נקבע בביטחון מוצא הסוסים החיים עכשיו.
- (3) במחקר הפליאונטולוגי על מוצא האדם עומדת - ויכולה לעמוד - רק השאלה: מה הם היצורים שחלקי השלד אשר נשארו מהם (בעיקר נפח קופסת המוח, נוכחות או העדר סנטר, וכדומה) דומים יותר ויותר לחלקים מתאימים של שלד האדם? ועל סמך הדמיון הזה מסיקים את המסקנה, שהיצורים האלה הם "אבות" האדם.

לפי הנחה זו הרוח באדם היא תופעה מאוחרת. הנחה זו נתגלתה, כפי שמביא פורטמן בספרו "על מוצא האדם", כמחוסרת כל יסוד. הנפח של קופסת המוח לבדו אינו מעיד עדיין על "מבנה" המוח ועל סגולותיו הרוחניות של האדם. פלישמן מביא גם לדוגמה את נפח המוח של ארזם (Erasm) מרוטרדם, שהיה קטן מהממוצע של המוח אצל האדם האירופאי. ודווקא בזמן האחרון נתגלו הבדלים גדולים בין האדם והקוף, הבדלים המראים על תהום עמוקה ביניהם, שעליה אין לגשר ע"י הופעת סנטר ותכונות אחרות של השלד. אין אפוא להביט על "שלדי הביניים" בין הקוף ובין האדם כעל שרידי יצורים, שבהם התגשם בהדרגה המעבר מן הקוף אל האדם, מפני שאין לנו כל ידיעות על חיי הרוח של היצורים האלה (מלבד השערות על מכשירים שהם יצרו, מפני שמכשירים כאלה נמצאו בסביבת חלקי שלדיהם), ובלי חיי רוח מינימליים (שפה, דמיון וכדומה) אין עדיין ביצור חי שום סיסמי אדם. אין אפוא כל הוכחה לכך, שהאדם התפתח מחיות, ששלדיהן דומים במעט או בהרבה לשלדי האדם.

מלבד הנימוקים הפרטיים האלה נגד ההוכחות של מוצא הסוסים או האנשים ממינים אחרים, קיימים עוד נימוקים כלליים ועקרוניים השוללים מההוכחות הפליאונטולוגיה להשערת התפתחות המינים את כל כוח ההוכחה שבהן.

נבדוק קודם כל את העובדה שבשכבות קדומות יותר על פני כדור הארץ נמצאים שרידי יצורים חיים פשוטים יותר, ובשכבות מאוחרות יותר נמצאים שרידי יצורים מפותחים יותר, ואחר כך נבדוק את המסקנה שמסיקים חסידי תורת האבולוציה שהיצורים המפותחים יותר התפתחו מהיצורים הפשוטים יותר. לשם בדיקת העובדה הנ"ל נברר קודם, על

סמך מה מיחסת הגיאולוגיה שכבה מסוימת לתקופה קדומה יותר מאשר שכבה אחרת, ודרך אגב נברר גם את הבסיס, עליו מסתמכת הגיאולוגיה בקביעת הזמן, שהיא מיחסת לתקופות שונות בהתפתחות כדור הארץ.

א. והנה ביסוד הגיאולוגיה מונחת בדרך כלל ההשערה של קנט-לפלס, אשר לפיה כדור הארץ, כאשר "נקרע" מהשמש, היה במצב של גזים לוהטים בחום גבוה.

ב. בקליפה המוצקה של כדור הארץ אפשר להבדיל 3 סוגים של סלעים:

(1) "סלעי יסוד" הנמצאים בהרבה מקומות מתחת לסלעים אחרים - הם נקראים בשם סלעים מגמתיים, מפני שהם דומים למגמה (סלעים במצב נוזל) שעברו למצב מוצק ע"י התקררות.

(2) "סלעי משקע", מפני שהם דומים לשכבות הנוצרות עכשיו ע"י משקעים בתחתית הימים, האגמים והנהרות.

(3) סלעים משני הסוגים האלה השונים מהסוגים הנ"ל כך, שאפשר להסביר את השנוי הזה ע"י השפעת חום גבוה ולחץ גדול שפעלו עליהן.

אם נקבל את השערת קנט-לפלס על מצב הגז הלוהט שבו היה נמצא כדור הארץ ברגע התהוותו ונוסיף להשערה זו את ההשערה הבאה: במשך כל זמן "ההתפתחות" של כדור הארץ פעלו בו ועליו רק הכוחות הפועלים עכשיו בטבע והידועים לנו:

(1) אפשר להביט על סלעי היסוד כעל תוצאה מהתקררות הגזים הלוהטים עד כדי הפיכת חלק מהם לנוזלים והפיכת הנוזלים למוצקים וסלעי היסוד.

(2) אפשר להביט על סלעי משקע כעל תוצאה משקיעת חומרים מוצקים (וכבדים ממים), ובתוכם גם שלדי יצורים חיים על תחתית הימים, האגמים והנהרות.

(3) אפשר להביט על הסלעים מהסוג השלישי כעל סלעים שנוצרו כמיני הסוגים הקודמים תחת השפעת חום גבוה ולחץ גבוה.

(4) בהתאם לכל זה יש להביט על סלעי יסוד כעל הסלעים הקדומים ביותר, על סלעי המשקע - כעל סלעים כמאוחרים יותר, ועל הסלעים מהסוג השלישי כעל סלעים מאוחרים עוד יותר.

אנו רואים איפוא, כי במושג שכבה קדומה יותר (או סלעים קדומים יותר) אין משום קביעת עובדה שהשכבה הנ"ל היא באמת קדומה יותר. התואר "קדומה יותר" ניתן לשכבה מסוימת אך ורק על סמך השערות מסוימות. אבל השערות אינן יכולות לשמש יסוד להוכחה, כי הדבר המשוער מתאים למציאותן ולכן אין בעובדה, שבשכבות הנחשבות על פי השערות אלו לקדומות יותר, נפגשים שלדי יצורים חיים פשוטים יותר משום הוכחה שהיצורים החיים האלה הופיעו על פני כדור הארץ בזמן קדום יותר מאשר בעלי החיים המפותחים, ששרידיהם נמצאים בשכבות שהן, על פי ההשערות הנ"ל, מאוחרות יותר.

בגיאולוגיה מקובל עכשיו עיקרון נוסף לקביעת היחס בגיל השכבות על פני כדור הארץ - הקדומות והמאוחרות יותר - והעיקרון הזה הוא ההשערה על התפתחות המינים. על סמך ההשערה הזאת קובעת הגיאולוגיה את התקופות הבאות:

את התקופה האזואית, שבה אינם נפגשים עדיין שרידי יצורים חיים. את התקופה הפאליאוזואית, שבה נפגשים שרידי בעלי חיים הפשוטים ביותר. התקופה המיזוזואית, שבה מופיעים שרידי בעלי החיים המפותחים יותר, והתקופה הקאינוזואית, שבה מופיעים שרידי בעלי החיים המודרניים. אבל הרי מובן מאליו, כי אין התואר "קדומה" הניתן לשכבה על פני כדור הארץ על סמך תורת האבולוציה יכול לשמש הוכחה לתורה זו עצמה - זה נקרא בתורת ההגיון בשם:

circulus vitiosus. אולם נניח, שיש למונחים "שכבה קדומה יותר" ו"תקופה קדומה יותר" משמעות מוחלטת, משמעות של עובדה, ובהתפתחות כדור הארץ שגם עליה נביט כעל עובדה מוחלטת, הופיעו קודם היצורים החיים הפשוטים יותר, ואחר כך היצורים החיים המפותחים יותר. האם הם יסוד מוצק למסקנה, שבעלי החיים המפותחים יותר התפתחו מבעלי החיים הפשוטים? היסוד ההגיוני היחידי למסקנה זו הוא הכלל: *post hoc, ergo propter hoc*:

דהיינו, מה שמופיע אחרי דבר מה, הוא התוצאה מאשר הופיע לפניו, אבל בתורת ההגיון מקובל הכלל ההפוך: *post hoc, non ergo propter hoc*, היינו, הסיבה שתופעה מסוימת מופיעה, אמנם, לפני התופעה הזאת, אבל אין העובדה, שתופעה אחת הופיעה לפני תופעה אחרת, נותנת יסוד למסקנה שהתופעה הראשונה היא הסיבה לזו שבאה אחריה. אפשר, אמנם, לשער זאת, אבל השערה איננה עדיין הוכחה!

והוא הדין ביחס ליצורי הביניים, שעליהם מביטים חסידי תורת האבולוציה כעל יצורי מעבר ממשפחה למשפחה או ממין למין. העובדה, שהיה קיים יצור, שהיו בו סימנים אחדים של העופות וסימנים אחדים של זוחלים, או יצור, שהיו בו סימנים אחדים של שלד הקוף וסימנים אחדים של שלד האדם, אין בה עדיין משום הוכחה, שהיה אב משותף לעופות ולזוחלים ואב משותף לקוף ולאדם. הרי יתכן שעל יד העופות והזוחלים הנבדלים זה מזה בכל הסימנים היוצרים את ההבדל ביניהם, היו קיימים יצורים, שהיו בהם סימנים אחדים גם מהעופות וגם מהזוחלים, ואותו הדבר יכול היה להיות ביחס לקוף ולאדם.

אין אפוא וגם איננה יכולה להיות בממצאי הפאליונטולוגיה שום הוכחה לנכונותה של ההשערה על התפתחות המינים. למען הדיוק עלינו להעיר: בסתירת ההוכחה של משפט מסוים אין עדיין משום סתירת המשפט עצמו, ולכן בסתירת ההוכחות הפאליאנטולוגיות והאחרות לנכונותה של השערת האבולוציה לא סתרנו עדיין את ההשערה עצמה! השתדלנו רק להוכיח, שאין להשערה זו הזכות להיחשב כעובדה שהוכחה ע"י המדע. תיאור תהליכי האבולוציה, הסברתם ע"י ההשערה הדרוויניסטית והביקורת המדעית על ההסברים האלה

כידוע, מבוססים התיאור הזה וההסברים הנ"ל על 3 העובדות הבאות:

1. למרות הדמיון הרב בין הפרטים השונים השייכים למין אחד קיימים ביניהם תמיד הבדלים אינדיבידואליים. את ההבדלים האלה במסגרת המין קרא דרוין בשם וריאציות, והוא מבדיל 5 סוגים של וריאציות כאלו:
 - (1) הבדלים קטנים מלידה.
 - (2) הבדלים קטנים שנוצרו ע"י תנאי חיים שונים.
 - (3) הבדלים שנוצרו ע"י שימוש רב או מועט בחלקים שונים של הגוף.
 - (4) הבדלים שנוצרו בחלקים אחרים של הגוף תחת השפעת ההבדלים מ- 3 הסוגים הראשונים - וריאציות קורלטיביות.
 - (5) הבדלים גדולים ופתאומיים - אם גם אינם חורגים ממסגרת המין - העוברים ע"י תורשה גם לצאצאים - עכשיו קוראים להם בשם מוטציות - ועליהן נדבר להלן. דרוין לא ייחס לסוג האחרון הזה חשיבות מיוחדת בהתפתחות המינים, והביא בחשבון רק את הווריאציות מהסוגים הראשונים.
2. האדם מנצל את הווריאציות הללו כדי ליצור בתוך מין אחד זנים חדשים, הרצויים לו. ואיך הוא עושה זאת? הוא בוחר בזכרים ונקבות ממין מסוים, הנבדלים, ולו גם במעט, בתכונה מסוימת הרצויה לו, נותן להם להזדווג רק ביניהם. ע"י הברירה המלאכותית הזאת (המלווה גם בברירה מלאכותית שלילית של הזכרים והנקבות שלהם חסרה התכונה הזאת ושללהם הוא איננו נותן להזדווג) עלה בידי האדם ליצור זנים שונים של צמחים וחיות.
3. מכל הולדות הנולדים בטבע בזמן מסוים, זוכים רק מעטים להקים דור חדש, ורבים מתים או נשמדים לפני ההזדווגות. קיימת אפוא בטבע סלקציה של הזוכים לחיים והנידונים להשמדה.

דרוין משער, כי בסלקציה הזאת מצליחים אלה, שתכונותיהם האינדיבידואליות מסגלות אותם לנצח במלחמה בעד הקיום עם התנאים המסכנים את חייהם, והתכונות האלו נמסרות בתורשה לצאצאיהם וכך הלאה, עד שההבדלים ביניהם, אשר היו לכתחילה קטנים, נהפכים לגדולים, ונוצרים מינים חדשים, וכן הלאה. כל ההסבר הדרוויניסטי הזה של האופן בו מתפתחים מינים חדשים משוכללים יותר ממינים פשוטים מבוסס על הנחות רבות, שאינן מתאימות למציאות.

הנחה א. ההבדלים האינדיבידואליים הקטנים בין פרטים שונים של מין אחד - הווריאציות - עוברים בתורשה. הנחה זו אינה נכונה, בדרך כלל.

הנחה ב. להבדלים הנ"ל, המועילים או מזיקים במלחמת הקיום אחרי שהתפתחו במידה רבה, יש ערך סלקטיבי גם כאשר הם עדיין קטנים. זה אינו נכון ואינו הגיוני, ומעניינת היא התשובה שנתן על נימוק זה נגד השערת ההתפתחות הדרוויניסטית וויסמן: "אפילו אני, שהנני חסיד התיאוריה של הברירה הטבעית, יכול רק להגיד, שאין לנו כל הוכחה לכך, שלהבדלים ההתחלתיים של השנויים הגדולים - שניתהוו אחר כך במינים, יש ערך סלקטיבי, אבל אנו מוכרחים להניח זאת, מפני שאחרת נופלת כל התיאוריה של דרוין על הברירה הטבעית".

הנחה ג. הברירה החיובית והשלילית משנות את החומר התורשתי. דבר זה נוגד את כללי מנדל ויוהנסון.

הנחה ד. קיימת בטבע שמירה נגד הזדווגות בעלי תכונות רצויות עם בעלי תכונות בלתי רצויות. זה אינו יכול להיות קיים אלא בברירה המלאכותית.

הנחה ה. מלחמת הקיום היא הגורם לברירה. נכון הוא, כי קיימת מלחמת הקיום, כי ברוב המינים (לא בכלם!) קיים עודף רבייה, ורק מעטים מאלה המיועדים להולד ונולדים, מגיעים בעצמם לידי רבייה על כן קיימת ברירה טבעית, אבל היא לא על פי המטען התורשתי שבאלה המצליחים בברירה זאת, אלא לפי הסיטואציה אליה נקלעים הנבחרים. כך, למשל, נשמדות רבות מביצי הצפרדע או מפני שלא הופרו, או מפני שהופרו ומתו בשל חוסר חמצן ומפני שנתייבשו המים בהם הוטלו, וכדומה, והגורמים החיצוניים האלה "בוחרים" את הביצים לחיים או למות בלי כל קשר עם מטען התורשתי.

הנחה ו. אם "השכלול" של בעלי החיים העילאים נוצר ע"י הניצחון במלחמת החיים, הרי אפשר להסיק את המסקנה שהיצורים העילאיים מצליחים במלחמה זו יותר מהיצורים החיים הנמוכים - ואין זה מתאים למציאות. גם גוף היצורים החיים הנמוכים ביותר - החד-תאיים - מותאם באופן "המשוכלל" ביותר לתנאי הסביבה בה הם חיים. והם אינם מופלים לרעה מיצורים החיים העילאיים ביותר, לא במספר המינים ולא במספר הפרטים שבכל מין. למשל, קיימים כ- 30,000 מינים שונים של החד-תאיים, בעוד שבשתי המחלקות העילאית ביתר של בעלי חוליות (העופות והיונקים) ביחד ישנם בסך הכל כ- 12,000 מינים, ומספר הפרטים שבכל מין מהחד-תאיים עולה לאין ערוך על מספר כל הפרטים בכל המינים ביחד של בעלי חוליות בשתי המחלקות העילאיות הנ"ל. ומנקודת הראות של ההצלחה בהגנה על חיי הפרט, ובייחוד על קיום המין, אי אפשר לראות באמיבה, למשל, יצור "נמוך" יותר מאשר האדם.

הנחה ז. לכל ההבדלים הגורמים להצלחה במלחמת הקיום, יש תועלת במלחמה זו. למעשה קיימים הבדלים רבים בין מינים שונים, שאין מהם שום תועלת במלחמת הקיום (למשל, ההבדלים בשפת העלים ובצורתם, ההבדלים במספר האבקנים וכדומה) - ואותם אין להסביר ע"י הסלקציה הטבעית במלחמת הקיום. וישנן גם תכונות ביצורים החיים העילאיים המסכנות אותם יותר לעומת היצורים הנמוכים שמהם הם "התפתחו", למשל, לידת וולדות חיים אצל היונקים העילאיים לעומת התרבות ע"י ביצים ביונקים הירודים כמו הברווזן וקיפוד המים. - הרי הטלת ביצים אינה גורמת לאם שום פצע ואינה מסוכנת בשבילה, בעוד שלידת ילדים חיים מעמידה בסכנה את האם דווקא אצל היונק העילאי ביותר - אצל האדם!

הניאודרוניזם

שני הנימוקים הראשונים שהובאו לעיל נגד הסבר תהליכי האבולוציה ע"י הדרוויניזם הקלאסי (העדר התורשה של הווריאציות הקטנות והעדר ערכן הסלקטיבי בשלבים הראשונים של היווצרן) הביאו את המדענים לידי המסקנה כי ההסבר

שניתן ע"י הדרוויניזם על תפקידן בהתפתחות המינים איננו עומד בפני הביקורת המדעית. אולם באוכלוסייה של המין מופיעות לפעמים וריאציות שהן תורשתיות (מוטציות) וחסידיות תורת האבולוציה (הראשון ביניהם היה החוקר ההולנדי דה פריז) הניחו את המוטציות כיסוד לתהליכי הברירה הטבעית המביאה להתפתחות המינים, כי אעפ"י שבדרך כלל המוטציות הן אינדיפרנטיות במלחמת הקיום תורמות גם לפעמים להפסד במלחמה זו, אבל לפעמים הן מביאות גם תועלת במלחמה הזאת והן יכולות לשמש יסוד לברירה הטבעית ולאבולוציה, זוהי השקפת הניאודרוויניזם. נגדו מובאים **הנימוקים הבאים:**

- א) למוטציות הקטנות אין ערך סלקטיבי, ולבעלי הדעה על המוטציות הגדולות כעל יסוד לאבולוציה, אין לדבר במקרה זה על אבולוציה אלא על רבולוציה, היינו, על מהפכה, כעין בריאה חדשה.
- ב) המוטציות הן בדרך כלל מוגבלות אם לא במסגרת המין הרי במסגרת הסוג והמשפחה - ולכן הן אינן יכולות להיות סיבה כללית להתפתחות משפחות חדשות. שום מוטציה, למשל, עוד לא יצרה עוף מזוחל.

הביקורת על הלמרקיזם

למרק קבע 3 כללים שיוכלו להסביר את מוצא המינים, והם:

- א. התכנית שקבע הבורא לכל סוג של בעלי חיים - והוא נתן לכל סוג גם את הסגולה לשאוף לארגון משוכלל יותר.
 - ב. שני האברים השונים תחת השפעת השימוש המוגבר בהם או אי השימוש בהם.
 - ג. השפעת התנאים החיצוניים של חיי היצורים החיים: תנאים הגורמים לשימוש מוגבר או להעדר שימוש באברים השונים.
- הלמרקיזם בצורתו המקובלת עכשיו בביוולוגיה מתעלם לגמרי מייצורם הראשון, ורואה בגורם השני את הסיבה העיקרית להתפתחות המינים. את הגורם הזה אפשר לכנות בשם ההסתגלות הפונקציונלית לתנאי הסביבה אליה נקלע ובה נמצא היצור החי.
- תיאוריה זו אינה עומדת במבחן לאור הנתונים הבאים:
- א. חיוק האברים והגדלתם יוכל להתרחש רק אחרי שנוצרו. את עצם הופעת האיברים אין הוא יכול לפרש.
 - ב. תכונות רבות מביאות לבעלי החיים תועלת עקב מציאותן באופן פסיבי (צבע הגנה) ולא באופן אקטיבי אי לכך אין התופעה מתפתחת.
 - ג. ההסתגלות הפונקציונלית, לפחות בדרך כלל, אינה עוברת בתורשה.

הניאולמרקיזם

מדענים רבים נסו להמשיך את הקו של למרק וטענו שבחומר החי גלום כוח להתפתחות תכונות שאליהן הוא מסתגל והן עוברות בתורשה. לטענה זו - הן אם נייחס את יצירת השאיפה הזאת, של החומר החי להתפתח בכוון מסוים, לקב"ה (כפי שעשה זאת למרק), והן אם נראה בשאיפה זו תוצאה מארגון מיוחד של החומר החי - אין בהשערת קיומו של "הכוח" המיוחד הזה משום הסבר מדעי לפעולה שהוא גורם.

אם נסכם את כל הנימוקים, המדברים נגד ההסברים של תהליכי האבולוציה נוכל להגיד, כי ההשערה הזאת עשויה להסביר הרבה תופעות בעולם החי, פרט לשתיים:

- 1) אין בכוחה להסביר את עצמה - את דרך ההתפתחות של יצורים "עילאיים" מיצורים נמוכים, כי ההסבר שהיא נתנה לכך פשוט את הרגל.
- 2) אין בכוחה להסביר את ההבדלים הגדולים הקיימים בין מינים שונים, משפחות שונות ומערכות שונות, ושאינן להבדלים האלה שום ערך סלקטיבי וכתוצאה מהעובדה השניה רגילים חסידי האבולוציה לטשטש את ההבדלים האלה ולהתעלם מהם. כדוגמה לכך יכולים לשמש ההבדלים בין האדם ובין הקופים, שהעיקריים הם לדברי פרופ' פורטמן (בספרו "הביוולוגיה ותמונת האדם") השפה (אין גשר בין קולות החיות לדבור האדם), אורך החיים (והתלות שלו בפעילות הרוחנית), אכזריות האדם כפי שהיא נתגלתה אצל הנאצים (גדולה ללא יחס לזו של החיות) ועוד.

א. בסיכום הכללי נאמר: כשם שאין בסתירת ההוכחות להשערת האבולוציה משום סתירת ההשערה עצמה כך אין גם משום סתירת ההשערה עצמה בסתירת ההוכחות להשערת האבולוציה הניתנים ע"י הדרוויניזם והלמרקיזם. סתירת ההוכחות וההסברים הנ"ל שוללת מהשערת האבולוציה רק את הודאות ה"מדעית" אשר רוב המדענים והקהל הרחב רואים בה - ומגלה, כי חסידיה דבקים בה לא מתוך נימוקים מדעיים והגיוניים (שאינם) אלא רק מתוך אמונה עיוורת בה. אמנם, אם נוותר על השערת האבולוציה, היינו, אם נגיד - בענווה ובכנות -

ב. שאין המדע יודע ואיננו יכול לדעת, אם המינים השונים הקיימים עכשיו על כדור הארץ היו קיימים מאז שהופיעו עליו בפעם הראשונה, ואין המדע יודע - ואיננו יכול לדעת - איך הופיעו על כדור הארץ היצורים החיים - יחסר לנו ההסבר של תופעות רבות, אשר השערת האבולוציה מתימרת - ולשווא - להסבירן. אבל יש להביא בחשבון, שאם נקבל את השערת האבולוציה הרי גם כן יחסר לנו ההסבר המדעי לתופעות רבות כגון לדרכי האבולוציה ולהבדלים הרבים בין המינים שאין להם כל ערך במלחמת הקיום. ובמשמעות זו אין אפוא כל "עדיפות מדעית" לא לאמונה בהשערת האבולוציה ולא בכפירה בה.

הגורמים להפצת תורת האבולוציה

תורת האבולוציה מקובלת עכשיו בקהל הרחב ואצל רוב המדענים כעובדה, שהוכחה ע"י המדע. ראינו שאין הצדקה מדעית לכך. אבל קיימים גורמים מסוימים, המסייעים לקבלתה ולהפצתה. מהגורמים האלה נזכרים בספר:

א) עם הארצות ביסודות המדע

(הנפגשת גם אצל מדענים גדולים מאד במקצוע המיוחד שלהם) הרואה בהנחה המונחת ביסוד כל מחקר מדעי, כי בתופעה הנחקרת פעלו רק כוחות הטבע הידועים לנו ולא פעל שוב כוח שהוא למעלה מן הטבע - את מסקנת המדע.

ב) הגורם האנטי-דתי

במאות האחרונות נוצר הלך רוח אנטי-דתי באינטלגנציה הנוצרית ובאינטלגנציה היהודית החילונית והלך רוח זה נחשב גם כאחד מ"סימני האינטלגנטיות", ומכיוון שראו בתורת האבולוציה סתירה לדת, קבלו את ה"תורה" הזאת בזרועות פתוחות, לעיל, במבוא, ראינו, שאין - וגם איננה יכולה להיות - שום סתירה בין תורת האבולוציה (ובין תיאוריה מדעית אחרת איזו שהיא) ובין הדת - איזו שהיא.

ג) גורמים שונים אחרים

מכיוון שהאנטי-דתיות נהפכה לחלק עיקרי מן ה"אני מאמין" של תנועות ומפלגות פוליטיות שונות ואפילו מנוגדות זו לזו (הליברליזם הבורגני, הקומוניזם והנאציזם), הרי נוספו גם גורמים פוליטיים לשלטונה של תורת האבולוציה בחברה המודרנית. וכל אחד מהגורמים האלה מעוניין בתורה זו באופן מיוחד, כי הוא מוצא סיוע לאידיאולוגיה המיוחדת שלו. הליברלים הבורגניים רואים בהתחרות החופשית בין היצרנים גורם לקדמה, ותורת האבולוציה נותנת להשקפה זו בסיס "מדעי", כביכול, ע"י קביעת "העובדה" כי הקדמה בעולם החי נוצרה כתוצאה מניצחון בעלי חיים העילאיים במלחמת הקיום. מצד שני מביט הקומוניזם האתיאסטי (אין כאן בעצם שום הכרח בצירוף שם התואר הזה ושם העצם) על המלחמה למען הקומוניזם כעל מלחמת הקיום על מעמד הפועלים, ועל הניצחון במלחמה זו כעל הניצחון של הצדק והקידמה, ולכן קוסם גם לו הרעיון של המלחמה בעד הקיום בעולם החי כמלחמה בעד הקידמה, ומצד שלישי מצאה השקפת הדרוויניזם על קדושתה של מלחמת הקיום, המשמידה את הבלתי מסוגלים לנצח בה ומביאה ע"י כך לקידמה, הד בלב הלאומנים הקיצוניים, חסידי תורת הגזע, הרואים בהשמדת העמים "הנמוכים" בעיניהם אמצעי יעיל והכרחי לקידמת האנושות.

פרופ' פורטמן מוקיע את "הביולוגיה הפוליטית"; והוא מעיר: המושג "התפתחות" לקוח מהשנויים של העובר מרגע היווצרו עד הגיעו לבגרות ומהשנויים של עם, מרגע היווצרו עד הזמן האחרון. בשני המקרים האלה רואים אנו את האובייקט המתפתח, את העובר והעם. אבל כאשר אנו מדברים על התפתחות המין מיצורים שלא היו שייכים לה הרי אין כאן התפתחות, אלא יצירה חדשה, כי חסר כאן האובייקט, הנושא של "ההתפתחות". בהרחבת המושג של "ההתפתחות" על המין, "המתפתח" כביכול, מאשר היה קיים לפני שהוא נוצר, יוצאים אנו משטח הביולוגיה ומשטח ההגיון.

האם המשמעות היחידה של פיתוח פיזיקת הקוונטים, היתה ניפוץ 9 היסודות של המדע המודרני או הרבה מעבר לכך ?

המדע המודרני החל להתפתח מלפני כ-500 שנה, כ"מערכת גיוס ידע" (בגרמנית - ויסנשאפט). בשנת 1824 למנינם שונה השם בארה"ב ומאז זה נקרא "סיינס" ותורגם לעברית בשם היומרי ובלא כל קשר לשוני ל"מדע". המדענים החלו להאדיר את אישיותם ואת תחום עיסוקם, עד שבסוף המאה ה-19 הם נתקפו בכזה שגעון גדלות, בהגדירם את המדען ואת יכולות ההבנה שלו עד כדי רמה אבסולוטית ולוגית. המדענים היווה את תשתית "המובן מאליו" של ה"מדעים" ושל האקדמיה כולה וכל קשקוש שנאמר בשם המדע מיד נתפס שם כאמת לוגית. אלילות פנטית זו היא הרבה מעבר לאלילות האדם שפיתח אריסטו. אריסטו מרד במורו אפלטון שגרס, שמדע כזה הינו פגום מעיקרו, כיוון שמגבלות השכל והתפיסה האנושית מונעות ממנו לתפוס ולהבין את המציאות כפי שהיא באמת. אריסטו טען לעומתו שאכן הצדק אתו, אך ניתן לפתח סוג מדע שיהיה נכון רק "כשלעצמו", שכאילו מה שתופס השכל האנושי בתחום מדעי מסוים הוא כאילו אמיתי ואז ניתן לבנות לוגיקה שתתאים לסוג ידע זה. כשעוסקים בביולוגיה ומתארים את פעילות איברי האדם, ניתן יהיה להתעלם מהנפש המצויה בו וכן להפך. המדע המודרני לראשונה בהסטוריה חלק על אפלטון וגם על אריסטו וטען שהמוח האנושי יכול להבין את המציאות אובייקטיבית ולוגית. בתחילת ה-120 החל להתערער לחלוטין שגעון גדלות זה, בעיקר על ידי ובאמצעות פיתוח תאוריית הקוונטים ולאחר כ-25 שנה חוזר עולם האקדמיה למה שהוא היה לפני כן - אוניברסיטה, היינו, מקום בו נלמדים רק אומנויות ולא חוכמות ומה שנשאר מהמדע המודרני הוא רק שברי מיתוסים (האדרה וסגידה לתפיסות אנושיות-אליליות) ונרטיבים ("סיפורים") אקדמיים. החל מנקודת זמן זו, המדע המודרני מתחיל להתגבש ולהפוך למדע פוסט-מודרני, היינו, המדע שלאחר המדע המודרני.

במאמר זה נברר, מי אחראי ליצירת יסוד אלילי זה וליצירת שאר יסודות המדע המודרני.

נתאר את שלבי ההתנסקות של מדע זה ובסוף נתאר כיצד בכירי המדע חיפו על התנסקות זו, כדי שההמון באקדמיה וכל שכן מחוצה לה לא יבחינו כלל בכך, כדי שימשיכו לסגוד למדע ולמדעני האקדמיה. ראשית, נתאר את שני "הניסויים" המחשבתיים שגרמו לריסוק כל תשעת יסודות המדע:

החתול החי-מת של ארווין שרדינגר

גילוי של האורניום ניתץ את הכתרים שקשרו המדענים למוסד "המעבדה" ולתפיסה האמפירית של הניסוי כמקור ידע לוגי, אובייקטיבי ונייטרלי של המציאות הפיזיקלית והכימית. האורניום לא עבד לפי "הספר" ולא סיפק ידע לוגי לגביו ללא התערבות אנושית, היינו, להגדיר וליצור ניבוי עתידי של התנהגותו, כיוון שלא ניתן היה ליצור חוקיות של פרקי זמן ידועים מראש לפליטת הקרינה מתוכו. בעיה זו יצרה משבר ונקראה מאז "בעיית המדידה". שרדינגר הדגים בעיה זו באמצעות מבחנת זכוכית של ציאניד בתוך קופסה אטומה שלעברה מופנה חומר המכיל אורניום וחתול. כאשר האורניום יפלוט קרינה רדיו-אקטיבית, הקרינה תפגע במבחנה ותשבור אותה. גז הציאניד יפלט מהמבחנה ויקטול את החתול. הרגע שבו החתול מת הוא יוגדר כנמצא בפוזיציה A ואם הוא עדיין חי הוא יוגדר כנמצא בפוזיציה B. כיוון שגם אחרי

אינספור ניסויים של סוג ניסוי זה לא ניתן ליצור חוקיות של פרקי זמן ידועים מראש של פליטת הקרינה, לכן המדע עומד אובד עצות ביחס לידיעה אובייקטיבית בכל רגע נתון של הניסוי, האם החתול נמצא בפוזיציה A או B, לכן כל זמן שלא מתערבים בבדיקה פיזית של מצבו האמפירי של החתול, מבחינה מדעית הוא נמצא בו-זמנית גם במצב A וגם במצב B, היינו, במצב של סופרפוזיציה נמצא החתול במצב של חי ומת בו-זמנית. כאמור, רק אם המדען יבצע פעולה סובייקטיבית ויפתח את מכסה הקופסה, או לחילופין אם הקופסה שקופה רק כאשר המדען יביט בקופסה, החתול יקרוס מבחינה אמפירית ממצב של סופרפוזיציה למצב של פוזיציה A או B. אם כן, בכל מקרה לא ניתן לברר אובייקטיבית אלא רק על ידי בחירתו החופשית של האדם על מצבו של החתול. ניסוי זה יצר שבר בבסיס המדע וריסוק מספר יסודות של המדע המודרני, שנעמוד עליו בהמשך. נעבור כעת לניסוי מחשבתי נוסף, שנערך בווריאציות שונות, ניסוי שריסק את כל תשעת יסודות המדע המודרני:

ניסוי שני הסדקים

"ניסוי שני הסדקים" נוסה במציאות בגרירי חול ובמים ולראשונה בשנת 1801 למניינם נוסה על ידי הפיזיקאי תומס יאנג באור, כאשר הוא העביר קרני אור דרך שני סדקים זעירים במחיצה אטומה, כשמרחקם זה מזה היה קטן מאוד. הם פגעו במסך שהוצב במקביל למחיצה המרוחק ממנה, במרחב הניתן לצפייה נוחה (מס' ס"מ). הוא הסיק שהאור פועל כגל. המרחק בין הסדקים חייב להיות קרוב לאורך גל של גלי האור (בהנחה שהאור הוא גל), שהוא בערך כמה אלפיות מ"מ, מרחק שלא היה קיים בניסוי של יאנג ואכן הניסוי שלו לא היה מדויק. מסיבה זו בין השאר, עדיין לא היה ברור האם האור הוא גל או חלקיק. יש לציין, שאמירה זו שהאור הוא גל או חלקיק הנכתבת פעמים רבות בספרות המחקר הפיזיקלית, היא שגויה בתכלית, כיוון שהמדע אינו יודע דבר על מהותו של האור או החומר וכוונת אמירה זו היא גם לגבי צורת הפעולה של האור או החומר וגם בצורת פעולה זו מדובר רק מבחינת המודל המתמטי.

בראשית ה-120 החלו לבצע "ניסויים" מחשבתיים מתוך השערה, שאם האור מורכב מחלקיקים (שאינשטיין כינה אותם פוטונים) הוא חייב "להתנהג" כמו גרירי חול וכך צריך "להתנהג" כל חומר אם הוא מורכב מחלקיקים (או אלקטרונים, לפי השערת המודל המתמטי של נילס בוהר שישנם כביכול אטומים המורכבים גם מאלקטרונים) ואם האור הוא גל, ההשערה היתה שיש לאור תכונות "התנהגות" מסוימת של גל מים. מקבץ השערות זה הלוחה בערפילי הדמיון ו"הניסויים" המחשבתיים שהסתמכו על השערות אלו, יצרו בעיות קשות ביותר שהובילו לריסוק כל יסודות המדע המודרני. ניסוי זה בפוטונים ואלקטרונים ניתן לבצע רק במחשבה ולא בניסוי מעשי. הסיבות לכך הינן:

א. במודל המדומיין של האטום שניסח נילס בוהר, "גודל" האטום הוא אחד חלקי מאה מליון ס"מ ו"גודל" הרדיוס של האלקטרון הוא עשרים חלקי טריליון ס"מ והמהירות של אלקטרונים מסוימים (כגון אלקטרונים בקרינת בטא) היא כמעט כמהירות האור (אתר "הטלסקופ האוסטרלי"). לכן, גם אם היו האלקטרון והאטום קיימים באמת בטבע, לא ניתן היה לבצע איתם את הניסוי, כי הם לא היו ניתנים לשליטה וצפייה בשום מיקרוסקופ, אף לא אלקטרוני, מפאת קוטנם. ב. גם אם האטום והאלקטרון היו באמת קיימים וגם היה ניתן לשלוט בהם ולכוונם, עדיין מבחינה טכנית לא היה ניתן ליצור את התנאים הדרושים לניסוי, כיוון שבכל מקרה המרחק בין שני הסדקים, צריך להיות קטן בהרבה מהמרחק בין שניהם לבין המסך ורוחב הסדקים עצמם צריך להיות קטן עוד יותר. לכן, כדי לבצע את "ניסוי שני הסדקים" באלומה של אלקטרונים, המרחק בין שני הסדקים צריך להיות בסביבות אורך ה"גל" של ה"גלים" הקשורים בתנועתם של אלקטרונים... זהו בערך המרחק בין אטומים בחומר מוצק ולכן אי אפשר לערוך את הניסוי ממש... עם קיר אטום לחלוטין בשני סדקים המוגדרים באופן חד. במלים אחרות, הניסוי הוא ניסוי אידיאלי, שאיננו ניתן לביצוע מעשי".

אפילו בניסוי שני הסדקים בגרירי חול, חוסר הבהירות המעשית גדול בהרבה מהבהיר והידוע – החלקיקים פוגעים במסך... מה שנראה על המסך הוא כתם אור קטן (= במסך האמור להיות רגיש לפגיעת הגרירים על ידי יצירת תגובה של פליטת אור במסך), שבהתבוננות מדויקת יותר אולי ייפרד לשני כתמים... הקו הגרפי המתאר את רישומי הפגיעות מכל סדק אינו עולה ויורד בצורה חדה אלא משתפל בהדרגה, משום שלחלקיקים יש אולי מהירות לא ודאית קטנה בציר האנכי (= אם מתייחסים לתיאור בצורה גרפית), שקשה מאוד לשלוט עליה והגורמת לפיזור לא וודאי קטן של הפגיעות. בניסוי מעשי, למשל בגרירי חול, הפיזור הזה יהיה בדרך כלל גדול מהמרחק בין הסדקים ולכן אי אפשר יהיה להבדיל בין הפגיעות השייכות לכל סדק. לפיכך, מה שנראה על המסך הוא כתם אחיד שאי אפשר להפריד אותו לחלקים (= כדי להצליח לשייך כל אחד מהם לסדק שממנו הוא עבר). "הציטוטים דלעיל הובאו מ"תורת הקוונטים" – מציאות ומיסתורין" (עמ' 86-90, פרופ' אד הונורס ד"ר יואב בן-דב, הוצ' תשנ"ח).

ראינו עד כה שבפיזיקה העוסקת בחומר שאמורה להיות עיסוק חישובי מדויק עם אבחנה מדויקת קיים שימוש רחב ברמה הפיזיקלית הפשוטה במלים המביעות ספקנות פיזיקלית – "אולי", "לא ודאי", "אקראי", "כאילו", "אילו יכל להתקיים", "בערך" וכו'. לכן מובן, שכאשר מדובר על הבנות מורכבות יותר בפיזיקה, חוסר הידע והמבוכה רק מעצימים את עצמם ומעוררים לעתים אף גיחוך. נתייחס למשל ל"קבוע של מקס פון פלנק", או בקיצור "קבוע פלנק" (מיוצרי תאוריית הקוונטים), המהווה מושג מכוונן בפיזיקת הקוונטים. לשם חלוקת אנרגיה למנות בגוף שחור, תיאר זאת בולצמן (בהנחה שבגוף שחור זה קיימים רק חלקיקים) כמנות ההולכות וקטנות עד כדי שאיפה לאפס, בעוד שפלנק הניח שבגוף זה ישנם גלים אלקטרו-מגנטיים ולא חלקיקים ואז התברר לו שחלוקה אנרגטית כזו תמיד תהיה מורכבת ממנות קבועות שאינן הולכות וקטנות ולמנה זו הוא קרא "קוונט" (ביוונית: כמות) ומכך יצא לו, שאנרגיה תהיה תמיד שווה למכפלת "קבוע" זה במספר התנודות שמבצע גל בשניה. הצרפתי דה-ברוי (DE BROGLIE) הסתמך על כך ויצר משוואה: מכפלת מסה (כמות החומר) של גוף במהירות שבו נע הגוף שווה ל"קבוע פלנק" חלקי אורך גל. באגף האחרון של המשוואה מדובר בכל מקרה באופי גלי של החומר ואילו באגף השני ניתן להתייחס אליו כבעל אופי חלקיקי, מצב שיצר בהמשך בעיות מושגיות בהסבר של "הניסוי".

"הניסוי" – בניסוי מחשבתי זה אמורה להימצא מחיצה אטומה בה ישנם שני סדקים זעירים זה מעל זה וכמעט צמודים זה לזה. במרחק זעיר, במקביל למחיצה זו אמור להיות מסך המרוח בחומר הפולט אור במקום שפוגע בו דבר כלשהו. בניסוי מחשבתי זה, כאמור, מדובר שכאילו יש ודאי במציאות אלקטרון ושכאילו ניתן לשגר אלקטרון בודד או יותר לכיוון שני הסדקים, אך אין יודעים בוודאות על "התנהגותו" של האלקטרון בסביבות הסדקים ודרך איזה סדק הוא עובר ואולי הוא עובר בבת-אחת דרך שני הסדקים, על אף שהוא חלקיק בודד וגם אז הוא פוגע בו-זמנית במסך במספר מקומות ויוצר כעין ענן ואז ניתן להתייחס אליו כאל גל שניתן לחשבו על פי פונקציית הגלים שניסח שרדינגר ב"מכניקת הגלים" שיצר בפיזיקת הקוונטים. אם "משגרים" אלקטרון לעבר המחיצה, כאשר סוגרים סדק אחד, אז פתאום על המסך לא אמורה להופיע פגיעה בצורת גל, אלא צורת חלקיק. זאת אומרת שהחלקיק כאילו "ידע" שסגרו לו סדק אחד ולכן הוא מסתדר גם על המסך בצורה חלקיקית. גם כששני הסדקים פתוחים, אם מציינים מונה(חיישן) ליד אחד הסדקים (אף שמידת יעילותו של מונה כזה מוטלת בספק) כדי לבדוק דרך איזה סדק עובר האלקטרון, האלקטרון כאילו משתף פעולה עם החיישן. במצב זה, כל אלקטרון אכן מתגלה כביכול ליד אחד מהסדקים, העליון או התחתון. אבל כעת, אם נתבונן כביכול במסך, נגלה שפסי ההתאבכות (שנוצרו לפני שהצבנו לשם בדיקה את המונה, פסים אלו התקבלו על המסך כאשר "שיגרנו" את האלקטרונים דרך הסדקים והאלקטרון אז התנהג כגל, שניתן לחשבו על פי פונקציית דה-ברוי) נעלמים... כביכול, האלקטרון "חוזר למוטב" ומפסיק לעבור דרך שני הסדקים יחדיו. ברגע שבו אנו מנסים לבדוק את המעבר הזה... יש כאן משהו מוזר. אותן תוצאות של הניסוי ... מתקבלות כתוצאה משתי פעולות פיזיקליות שונות לחלוטין. הפעולה הראשונה היא סגירת הסדק העליון והפעולה השנייה היא המדידה באמצעות המונה, המלמדת אותנו באיזה סדק האלקטרון עבר. מה שמשותף להן, אינם התנאים הפיזיים שבהם נמצא האלקטרון, אלא משהו שקשור בידעיה שלנו: בשני המקרים, אנו יודעים בדיוק באיזה סדק האלקטרון עבר. נראה איפוא, כאילו עצם ביצוע המדידה (ולא המדידה עצמה) מאפשרת לנו לדעת שהוא עבר בסדק מסוים ולא הפרטים הטכניים של אופן ביצוע המדידה הזאת, הוא הגורם להיעלמותם של פסי ההתאבכות... מתברר שזו תכונה כללית: אם מבצעים בדרך כלשהי מדידה של מקום האלקטרון בעת מעברו בסדקים, אזי האלקטרון מתגלה בסדק אחד ויחיד, אבל פסי ההתאבכות נעלמים. לעומת זאת, אם אין מבצעים מדידה כזאת, אז האלקטרון "מתנהג" כאילו הוא עבר דרך שני הסדקים בבת-אחת ופסי ההתאבכות (על המסך) מופיעים, היינו, האלקטרון מתגלה כחלקיק כאשר מודדים את מקומו, אבל הוא "מתנהג" כאילו הוא היה גל כאשר אין מודדים את מקומו" (שם, עמ' 193). ,,וריאציה נוספת על הניסוי הזה, המבליטה עוד יותר את ה"התנהגות" המוזרה של עצמים קוונטים, הוא הניסוי של "בחירה מושהית"... אותה הציע הפיזיקאי האמריקאי ג'ון וילר בסוף שנת ה-70... בווריאציה זו נראה איפוא כאילו, שלאחר שהאלקטרון כבר עבר את הסדקים הוא עדיין חופשי "להחליט" בדיעבד (= השפעת העתיד על העבר), אם הוא עבר אותם כחלקיק או כגל וזאת על פי החלטתו איזו סוג מדידה לבצע (= ניפוץ יסודות המדע הנוצרי של דטרמיניזם, מטריאליזם והשויון).

מדידה פסיבית – עוד וריאציה(= בווריאציה זו שבה מעורב מונה)... "המדידה" שהתבצעה על האלקטרונים...מדוע עצם הצבת המונה במסלול של אלומת אלקטרונים אחת גרמו לאלקטרונים שעברו באלומה האחרת לשנות את אופן תנועתם, אם המונה לא ביצע שום פעולה? ... גם כאשר מבצעים מדידה שאין מעורבת בה שום פעולה של הגוף המודד, המדידה הזאת יכולה להשפיע על הגוף הנמדד.

נראה איפוא, כאילו עצם ידיעתנו את תוצאות המדידה היא המשפיעה כביכול על "התנהגות" האלקטרון. יש כאן הפרכה של תכונת האובייקטיביות ושעל פי התנהגותם של גופים פיזיים, לא צריכה להיות מושפעת מהידיעה שיש לנו עליהם (שם, עמ' 7-96). "הדברים האלו חוזרים על עצמם גם בתיאור שתאוריית הקוונטים נותנת ל"ניסוי שני הסדקים". "מכניקת הגלים" של שרדינגר "המצב הקוונטי" של חלקיק איננו אלא פונקציית הגל שלו ואילו ב"מכניקת המטריצות" של הייזנברג, "המצב הקוונטי" מבוטא באמצעות חלקיקים, כאשר השפה המתמטית הבסיסית בה משתמשים בתאוריית קוונטים זו היא השפה של "מרחבי הילברט", שיכול להיות לה מספר גדול של מימדים ובמקרים מסוימים גם אינסוף מימדים, כאשר ניתן לתרגם שפה מתמטית זו גם למונחי התיאור של שרדינגר ושל הייזנברג.

בניגוד לתאוריות הפיזיקליות הקלאסיות (כגון במכניקה הפיזיקלית של ניוטון) בהן סכום או הפרש של שני מצבים אפשריים הם חסרי פשר, הרי שבתאוריה הקוונטית סכום או הפרש הוא בעצמו מצב אפשרי ואז זה יוצר דבר בלתי הגיוני בעליל הנוגד את השכל הישר, כגון: סכום מצבי האטומים של "הדלת הפתוחה" ועוד "הדלת הסגורה", פירושו שהדלת נמצאת בסופרפוזיציה של מצבים הפוכים אלו, היינו, שהדלת נחשבת גם סגורה וגם פתוחה בבת-אחת, אף שכמובן הכוונה היא לא על הדלת עצמה אלא על "המצב הקוונטי" של הדלת, שבמקרה של מכניקת שרדינגר, מצב זה יתואר על ידי פונקציית הגל וכן ב"ניסוי שני הסדקים" יתואר האלקטרון כסופרפוזיציה של שני מצבים ש"סכומם" הוא שהאלקטרון הבודד עבר בו זמנית גם בסדק העליון וגם בסדק התחתון.

סיכום – כיוון שבכל וריאציה של "ניסוי" הוכח שכל חלקיק אור או חומר הוא למעשה גם גל וגם חלקיק, היינו, "שני הפכים בנושא אחד", דבר הנחשב בפילוסופיה כדבר מופרך, הוחלט שלא ניתן יותר לחקור במדע את הבנת החומר על פי מבני ידע, אלא על פי תדמיות ידע ולכן פותחו שתי מכניקות נפרדות. מכניקת הגלים של שרדינגר מתייחסת לחומר כאילו שהוא רק גל ומכניקת המטריצות של הייזנברג מתייחסת לחומר כאילו הוא חלקיק. אמנם, גם בצורה זו של כאילו, מדעי הטבע כבר אינם יותר מדויקים בצורה לוגית וכדי לחקור ולחזות "התנהגות" של תופעות, מסתמכים על הרבה השערות הסתברותיות כפי שניסחם ג'ון פון ניומן. "ניסויים" אלו הולידו בעיה קשה פי כמה, כי הם ריסקו את כל יסודות המדע המודרני. תהליך בדיקה מדוקדקת של המדע בתחילת ה-120, כדי לנפות מהמדע חלקים לא מדעיים, היינו, חלקים מטפיזיים, הוביל בסופו של דבר למסקנה, שלא רק שהמדע אינו עוסק במדע פיזי, אלא שאינו עוסק כלל בחכמה אלא בתדמיות חכמה לא מדויקות. בכך, האקדמיה חזרה בה מיומרותיה לעסוק בחכמה היודעת לפחות לתאר כיצד המציאות פועלת וחזרה לעיסוק ברמה של אומנות, היינו, איסוף ידע על תופעות ופרטים שונים ביקום ועיגונם בשפת מודלים לשם ייצור מיכשור, תרופות ובדיקות על ידי הדמיות וייצור עצצועים טכנולוגיים החל מפלאפון ומחשב וכלה בטלסקופ-חלל.

את התהליך הזה החל הפיזיקאי מהאסכולה הפוזיטיביסטית – ארנסט מך, כשהקים בוינה ב-1901 את "המכון לפילוסופיה והסטוריה של המדעים". בזמננו הוכנסה "תאוריית המיתרים" למחקר המדעי, כדי לפתור חלק מהבעיות שהוזכרו לעיל ובפרט בעיות בתחום הגרביטציה, אך נזנחה בסופו של דבר על ידי רוב הפיזיקאים (ראה שחר פלד, "מגנסת הזהירות", עמ' 41).

הפרכת ארבעת היסודות הכלליים של הנצרות הפרוטסטנטית, עליהם נשענים התרבות המערבית, יסודות המדע – המתקר ההשוואתי וחמשת יסודות מדעי הטבע

נראה כעת כיצד הפריכה פיזיקת הקוונטים את כל יסודות המדע. המדע המודרני היה בנוי על ארבעה יסודות של הדת הנוצרית הפרוטסטנטית-רפורמית, אשר ממנה נגזרו עוד חמישה יסודות של הפיזיקה, שכאמור כולם הופרכו. נראה גם כיצד יסודות אלו וחלקיהם תלויים זה בזה, כך שלמעשה כאשר יסוד אחד או חלקו מופרך, מופרכים ממילא כל שאר היסודות. א. יכולת השכל האנושי לתאר את כל המציאות ברמה לוגית ואבסולוטית – כיום נשמע הדבר כמגלומניה וטירוף, אך על כך היה המדע מושתת ובנוי בסוף ה-119. את המדע האקדמי יצרו ממציאי הנצרות הפרוטסטנטית (מ. לותר וז'ן קלווין) לפני כ-500 שנה וביססו אותו על יסוד זה.

עד אז, כל אחד הבין שכדי לדעת את המהות ואת צורת הפעולה של כל המציאות הפיזיקלית, החברתית והאנושית לא ניתן כלל לסמוך על המוח האנושי, אלא צריך לשם כך השראה נבואית מאלוקים או לחילופין ידע המגיע מאלילים כלשהם. לותר, "הנזיר בגלימה" הכחיש את היכולת השמימית של אבות הכנסייה הקתולית וממשיכיהם לתאר את המציאות הפיזיקלית, החברתית והאנושית על פי השראה שמימית ולתווך בין החוטאים והאלן HIC PROFITEO - קובץ הצהרות המחאה של לותר שחרט אותן על דלתות מנזרו, מחאות: [21.25.79] ו"נתן" את הבכורה השכלית להבין לוגית ואבסולוטית את המציאות הנ"ל לאנשי האקדמיה, היינו, רק באקדמיה ניתן להבין לוגית את הדת ושאר החוכמות. נצרות זו נבדדה על ידי שתי חיות-אדם. המייסד של נצרות זו, שהיה המשפיע הגדול ביותר על העולם הוא מרטין לותר מויטנברג שבגרמניה – "הנזיר בגלימה" (המוכר מהספר "רבי יוסלמן", עמ' 203, של הרב להמן), שלדברי הסטוריונים הוא שורש שנאת החיה הנאצית. הוא דרש (בכנסייתו ובכתביו) לשרוף את כל היהודים על ספריהם, בתי מדרשותיהם ובתי הכנסת שלהם ולכסות בחול את מה שנשאר מהם, כדי שלא ייזכר שמם וכן תמך בסחר עבדים, שבגרמניה דאז משמעו היה היכולת לבשלם, לצלותם ולאוכלם על ידי אדונייהם (לייכטרטום, עמ' 375, הפילוסוף גראהם).

מהראש השני של נצרות זו – קלווין, ירשה תרבות המערב גם את מערכת הערכים הדתיים שהוא הוסיף לנצרות זו, שתורגמה בצורה מעוותת על ידי היהודו-נוצרים בארצנו ל"מוסר" ובשמו של מוסר זה הוא עינה באכזריות והעלה על המוקד בעירו ג'נבה, את כל מי שסרב לחיות על פי "מוסר" מעוות זה. ממנו ירשה התרבות המערבית את "דת העבודה", הכולל בין השאר "נשיאה שווה בנטל העבודה", את הקרייריזם והקפיטליזם וכן את ה"אקדמיה" שהוא יסד בג'נבה ואת הצורך בלימודי השכלה באמצעות הקמת בי"ס יסודי ותיכון. (אנצ'י העברית, כרך כט, עמ' 721, ע' קלווין ז'ן). על שם המחאה (= פרוטסט) שמחה מרטין לותר נגד הקתוליות והתיקונים (רפורמות) שתבע בה, נקראת דת זו תנועת הנצרות הפרוטסטנטית ולעתים תנועת הרפורמציה (הפרוטסטנטית) ובדרך כלל נקראת דת זו – "המדע ותרבות המערב".

כאמור, שיאו של מימוש היסוד הראשון והמרכזי של נצרות זו, בדבר יכולתו האבסולוטית של השכל האנושי להבין לוגית את כל המציאות, הופיע בסוף ה-119. בשנת 1894 נשא אלברט מייקלסון נאום בפני אוניברסיטת שיקגו. הוא הכריז – "כל העובדות וחוקי היסוד החשובים ביותר של הפיזיקה כבר התגלו ועכשיו הם מבוססים כל כך שהאפשרות שהם יוחלפו אי-פעם כתוצאה מתגליות עתידיות רחוקה ביותר... את התגליות העתידיות שלנו צריך לחפש במקום השישי אחרי הנקודה העשירונית"... מייקלסון "זכה" לראות בקריסה של הכרזתו הנועזת. בתוך עשורים מעטים באה ההתפתחות של הפיזיקה הקוונטית והגרעינית וזיעזעה וריסקה את עצם היסודות של המדע" (סיימון סינג, "המפץ הגדול", עמ' 287, ספרי חמד, ידיעות אחרונות, 2008).

תאוריית הקוונטים הפיזיקלית הוכיחה, כפי שראינו לעיל באמצעות "ניסוי שני הסדקים", שלא רק שהמדע מפסיק להיחשב כחכמה וכהבנה של ה"למה" תופעות מתרחשות, אלא המדע גם אינו חכמה היודעת לבאר "כיצד" התופעות וחלקיקי החומר הבסיסיים "מתנהגים" ואם המדע כלל אינו חכמה, אולי המדע רואה את עצמו רק כאומנות היודעת למדוד אבסולוטית ממצאים במעבדה, אך הפיזיקה הפריכה גם אפשרות זו והראתה שקיימות בעיות קשות בעצם יכולת המדידה והניסוי האמפירי בכללו. הפרכת אלו כונסו תחת הכותרת "בעיית המדידה", כפי שראינו לעיל בניסויים של "שני הסדקים" ו"החתול החי-מת" של שרדינגר. האומנות האמפירית האקדמית אינה מסוגלת לתת תוצאות בדיקה מהימנות, אלא רק בערך ובצורה הסתברותית, על פי כללים סטטיסטיים.

פיזיקת הקוונטים גם הוכיחה, שמה שאנו רואים בעיניים שלנו: חומרים, תופעות כגון תופעת האור והחושך, אין אלו אותם חומרים ותופעות הקיימות מחוצה לנו, שהרי החומר ברמת המיקרו על פי המודל המתמטי בפיזיקת הקוונטים מורכב רק מחלקים של גל-חלקיק, אך באינטראקציה בין המוח והעין האנושית לבין האובייקט שמחוצה לנו נתפס הדבר בעיניים שלנו רק כגל או כחלקיק בלבד. על מצב סובייקטיבי זה התאונן אינשטיין (ראה למשל "פיזיקת הקוונטים – מציאות ומיסתורין", ד"ר י' בן-דב, עמ' 120) – "האם באמת אפשר להאמין שהירח איננו קיים, אם לא מסתכלים עליו?" הפרופ. לפיזיקת הקוונטים אמיט גוסוומי מגדיר בעיה זו כך: "פיזיקת הקוונטים מחשבת רק אפשרויות, אבל אם נקבל את זה, תעלה מיד השאלה: מי או מה הוא שבוחר את האפשרויות הללו וגורם את החוויה האנושית? מתברר, שהתודעה חייבת להיות מעורבת (= הפרכת היסוד הפרוטסטנטי המדעי – דטרמיניזם), אי אפשר להתעלם מה"משקף".

הפיזיקאי פרופ. אלן פרד – "אנחנו יודעים מה עושה ה"משקף", אבל איננו יודעים מי הוא... ניסינו למצוא תשובה, חיפשנו, נכנסנו לתוך ראשיכם, נכנסנו לתוך כל הפתחים שבגופכם... לא מצאנו איש, אין אף אחד במוח, אך כולנו חווים

את חווית המשקיף" (מתוך: "BLIP- LORD OF THE MIND FILM "DOWN THE RABBIT HALL"). לסיכום, פיזיקת הקוונטים הפריכה את היסוד הנוצרי הפרוטסטנטי המכוון ביותר שעליו נשען המדע המודרני – היכולת להסתמך לוגית על השכל האנושי, כדי להבין כיצד כל המציאות נראית, מתנהגת והתנהגה בעבר ובעתיד ולכן זו הפרכה גורפת של הדארוויניזם, האבולוציה, מספר שנות קיומו של היקום ועצם הגדרת "חוקי הטבע", כיוון שהשכל האנושי ללא השראה אלוקית יכול ליצור רק תדמית של כאילו ידע ולא ידע אמיתי וגם אומנויות הפיזיקה, המתמטיקה והכימיה והניסוי המעבדתי הם פגומים מעיקרם ובלתי הגיוניים בעליל וניתן על פיהם לשער רק בערך כאילו ניבוי של תוצאות המדידה ורק כשפה, כדי לבנות מיכשור, תרופות, השתלות, בירור ידע גנטי וכו' והכל ברמת יעילות מפוקפקת וסטטיסטית. ב-1925 ספג המדע מכה חזקה נוספת, כאשר קורט גדל פרסם מאמר מתמטי ארוך שכלל שלושה משפטים, כאשר הוא מוכיח במשפט השני שלו ש"הלוגיקה המתמטית" שהתיימרה לתאר לוגית את כל המציאות, הינה שגויה. כמו כן, אפילו המערכת המתמטית הכי חזקה (ZF) איננה מסוגלת מבחינה טכנית להיות קונסיסטנטית (= עקבית) ביכולתה לתאר את המציאות. בכך הוכח שהפיזיקה (שכל מה שיש בה זה רק מודלים מתמטיים) ושאר מדעי הטבע שהתיימרו להיות מדעים לוגיים, בהתבססם על כך שהמתמטיקה שמונחת בבסיסם היא לוגית, הופרכו מכל וכל מבחינה לוגית ואובייקטיבית והפכו ל"סיפורים" סובייקטיביים, כאשר הדבר היחיד והנכון שנותר בהם הוא אוסף תופעות וחומרים והשימוש הטכני שבהם.

יחסה של התורה ל"חוכמות" שנוצרו בלעדית על ידי המוח האנושי, שרובן ככולן מקורן בתפיסות דתיות-אליליות

מסקנות פיזיקת הקוונטים, כמעט מתלכדות עם מה שהורו לנו חז"ל. לגבי התהוות היקום ומספר שנותיו, פיזיקת הקוונטים הפריכה "ידע" זה של המדע הקוסמולוגי. פרופ. ליב לנדאו מגדולי המדע בכל תחומי מדעי הטבע לגלג בזמנו וקבע - ,,קוסמולוגים טועים לעתים קרובות אבל לעולם אין להם ספיקות". הקוסמולוגיה, כידוע, עברה מתפיסה תדמיתית של התהוות היקום על פי אריסטו, שהעולם מעולם לא נברא והוא קדמון להשערה של אפלטון שהעולם נברא מ"עצם" קדמון – "נקודה סינגולרית" – "המפץ הגדול". אונקלוס הגר אמר לדודו הקיסר [שמות רבה (ל. יב)] - ,,... קטן שבכולם יודע מה שאין האומות יודעין, קטן שבהם יודע מה נברא ביום ראשון ומה נברא ביום שני ושלישי". הרמב"ן כתב על כך ("דרשת תורת ה' תמימה", עם פירוש "בית היין", עמ' סג, תשס"ט) - ,,הנה אמר בפרוש שאין חכמי הגויים, והם הפילוסופים, שהוא בימי הפילוסופים היה, מיד אחרי אריסטו, כולם אינם יודעים ביצירה מה שידע קטן שבישראל... כשהם מבלים ימיהם בחכמת ההגיון... ויולדו להם ספקות ומחלוקות אפילו לפי דעתם, עד כי ראשם הידוע (= אריסטו) לא יוכל להביא ראיה אם העולם קדמון או מחודש ובחר ברצונו בקדמות, כאשר ספר הרב (= הרמב"ם) בספר ה"מורה" (ב, טו ואילך) בראיות מדבריו". בהקשר לכך, הרמב"ן מביא בהמשך דבריו (שם, עמ' ע') את שאלת הפילוסוף האפלטוני, ששאל את רבן גמליאל לגבי בריאת העולם, בחושו שהעולם נברא מעצם קדמון ולא יש-מאין [ב"ר (א, ט)]. לגבי חוסר היכולת של המדע לנבא במדויק את "התנהגות" החומר והתופעות על ידי ניסוי, הורו לנו חז"ל [מס' נדה (ל:)] שגם הגדולים ביותר במדע היווני באלכסנדריה היו יכולים רק לגשש באפלה ובמעורפל, לגבי ניבוי תופעות והגדירות כשוטים – "אין מביאין ראיה מן השוטים", כמו השוטים התופסים את פרטי המציאות בצורה שוויונית ומטושטשת וכן הגדיר מרן החזו"א את מחקרי המדע ואפילו ברפואה, שחוקרי הרפואה דומים לאדם עיוור המגשש באפילה ומנסה רק לדמיין את מה שהוא חווה תוך כדי מישוש הקיר ושרופא גדול יודע מעט ורופא קטן לא יודע כלום. המחקרים המתבצעים מחוץ למסגרת הידע האלוקי ביהדות, נקראו לכן "חוכמות חיצוניות", היינו, לא ממש חוכמה, אלא רק חיצוני לחוכמת האמת. "חיצוניות" ו"חיצונים" מופיעים במקורותינו ככינויים ליסודות וכוחות הטומאה. כידוע, הס"מ, שרו של עשו, הוא שנאבק עם יעקב אבינו עד עלות השחר והוא אבי אבות הטומאה. לכן, החוכמות החיצוניות מקורן מעשו וצאצאיו, היינו, צפו בן אליפז בן עשו שהגיע ליון ואיטליה, שהיו אז מאוחדות והוא היה המלך הראשון שם (מדרש "ילמדנו", הובא ב"בתי מדרשות", קס), כאשר הוא ומשפחתו לימדו חוכמות אלו את היוונים והרומים, כפי שכותב על כך בארוכה דון יצחק אבארנאל במספר מקומות בפירושו על התנ"ך [כגון, בראשית (י, א), עמ' (קצא)]. הרמח"ל כתב ("ב"אדיר במרום", עמ' רלו) - ,,הדברים האלה (= החוכמה האמיתית הפנימית) אי אפשר לחכמי התולדה (= חכמי הטבע) ועל דברים אלה אמר רשב"י ("זהר", ויקרא י'), שהם לא נמסרו ל"מודדי גבולות", כי הם אינם אלא דרכי החיצוניות ובפנימיות שהוא העיקר אינם יודעים כלל".

כך גם כתב המהר"ל ("באר הגולה", הבאר הששי) שאף החוכמה החיצונית – אסטרונומיה, גם אם תצפיותיה היו מדויקות, הרי שחישובים אלו אינם נקראים חוכמה. המהר"ל מבאר שחוכמה נחשבת רק ההבנה למה המרחקים בין הכוכבים ומסלוליהם הם כפי שנראים וכדי לדעת זאת, הוא כותב שניתן להגיע לכך רק באמצעות "סוד העיבור". גם כדי להכין לוח זמנים של מולדות הירח לכל השנים הבאות בצורה מדויקת ולנבא את המולדות בצורה מדויקת, כפי שערך אותם הילל השני נכדו של רבי יהודה הנשיא, אי אפשר לעשות זאת באמצעות המדע שהוא רק תדמית אלא רק על ידי "סוד העיבור" [רש"י, מסכת ביצה (ד:)]. לכן, מה שמובא שהודו חכמי ישראל לקביעות האסטרונומיות של חכמי אומות העולם [מסכת פסחים (צד:)] וכפי שהובא שם "נראים דבריהם", כבר ביארו במקורותינו, שמדובר רק לפי שיטתם ותפיסתם החיצונית של אותם אסטרונומים ולכן נוסחה שם גם הראייה נגדם במלים "תשובה לדבריהם", היינו, לשיטתם. גם לפי תפיסתם החיצונית מראים לנו חז"ל [מסכת בכורות (ח:)] שריב"ח ניצח את זקני אתונה בוויכוח לגבי הבנת ותיאור המציאות והגר"א מבאר את עומק תשובותיו של ריב"ח לזקני אתונה. ריב"ח הראה להם שאין כל אמינות בידע האמפירי של גדולי המדע שלהם שנרכש על ידי ניסויים מעבדתיים, גם אם הם מגובים על ידי מנגנוני בקרה המדוקדקים ביותר, כשם שחז"ל אמרו במסכת נידה שכל הידע האמפירי שלהם הוא מטושטש ושגוי והגדירות כשוטים. לכן, לומר שיש להם חוכמה שלפחות מתקרבת לאמת צריך לכך אמונה, כמובא בזהר [ח"ב (רלז:)] - ,,פרה אדומה תמימה – זו יוון, שיש להם קורבא לאורחא דמהימנותא".

לחוכמה כזו שמתקרבת לאמת, אף על פי שהיא נוצרה על ידי מדענים, צריך לכך אמונה ולכן נאמר "חכמה בגויים תאמין", שאי-אפשר לראות עומק חוכמה זו בעיניים, מה שאין כן בשאר המדעים שאנו מכירים ושהם מוחשיים, אך כדי שלא נטעה לחשוב שחוכמה זו אפילו רק נושקת לחוכמת האמת – תורה, לכך נאמר "תורה בגויים אל תאמין".

אין אנו מכירים סוג חוכמה זו בזמננו, אם כן על איזו חוכמה יונית מדובר, שהיא מתקרבת לדרך האמת? על כך עונה אחד מגדולי הראשונים והמקובל האלוקי המהר"ם רקנטי בפירושו לספר בראשית [עם פירושו "לבוש אבן יקרה" על הרקנטי (רעט:), הוצ' זכרון אהרן, תש"ס] שמדובר רק על חוכמה שהיתה עד תקופתו של אריסטו. מאז שאריסטו ביסס את המדע כמרד נגד מורו אפלטון רק על "כאילו"-מחקר חושי, לפחות בתור שפה ולא חוכמה אמיתית, אין יותר מחוץ למקורות היהדות שום חוכמה ומדע אמיתי, אלא רק תפיסות תדמיתיות וחיזונית לחכמת אמת.

הגר"א כידוע ידע את כל מעשה בראשית על כל חוכמותיה, בין השאר על פי מגידים מן השמים. כאשר הוא רצה לעצור את שטף מחשבתו בלימודי הקודש בהיכנסו ל"בית המים", רק אז עסק בחוכמות החיזונית, כפי שכתב הגדול בדורו, מבית מדרשו של הגר"א והגדול מבין תלמידי הגר"ח מוולוז'ין (גדול תלמידי הגר"א) - רבי אליהו ראגולער (שו"ת "יד אליהו", ח"א, פסקים, סי' כה, ורשה, תר"ס).

הרמב"ם, כידוע, פסק בהל' מלכים, שגויים (דוגמת אריסטו) שאינם מקיימים ז' מצוות בני נח, אינם נחשבים "חכמי אומות העולם" וממילא אין לברך עליהם "שנתן מחוכמתו לבשר ודם" ולכן מה שכתב הרמב"ם על אריסטו שחוכמתו מגיעה רק עד הירח אך לא למעלה מזה, כוונתו כאמור, רק לידע הבסיסי והתדמיתי שלו במדעים.

חז"ל זילזלו ברמת האומנויות של המרכז המדעי והיוקרתי ביותר בעולם דאז באלכסנדריה [מסכת יומא (לח.)] והוכיחו שם שכל האומנויות שנדרשו לבצען בבית המקדש, אומני מרכז זה לא הצליחו לבצע, כגון: פיטום-הקטורת, לחם-הפנים וכו'. פרופ. שאול ליברמן מוכיח בספרו "יוונים ויונות", שחז"ל משתמשים במקורות התורה שבעל-פה במלים יוניות שנפוצו במרחב ההלניסטי, כדי להורות לנו באלו מלים מותר להשתמש כבירית-מחדל ובאלו מלים אסור להשתמש, כדי לא לדרדר את רמתנו הרוחנית לרמה הפרימיטיבית של המדע. הם מציגים מלים יוניות שיש להן רק משמעות טכנית ולא משמעות מדעית וגם כאשר הם מציגים ומשתמשים במלים בעלות מובן דו-משמעי (טכני ומדעי) הם מסרסים את הגיית המלה. יש לציין, שאחרי שנעלם מאתנו סוד העיבור, נאלצו חכמי ישראל להשתמש באסטרונומיה היוונית, כפי שכתב הרמב"ם, אך חכמי ישראל שיכללו חוכמה זו (כגון, הרמב"ם והרלב"ג).

המדע המודרני בנוי על יסודות הנצרות הפרוטסטנטית וספוג בכל תובנותיה. לכן, כיום כל אחד יכול להבין את משמעות דברי ה"זהר" [ח"ב (קכד)] - ,, "ושם אלהים אחרים לא תזכירו, לא ישמע על פיך" [שמות (כג, יג)], מכאן שלא יעסוק אדם בספרים אחרים זולת ספר התורה" וכן [שם, ח"א (ק.)] - ,, אית לכו לאתרחקא מאינון ספרין".

,, וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך. ויאמר [= השטן, יצר הרע, שרו של עשו-אדום (חז"ל) והנצרות האוונגליסטית (ס' הקבלה "קרניים")] למה זה תשאל לשמי" [בראשית (לב כט)]. מרן רבי י.ל. חסמן ביאר בספרו ["אור יהל", ח"ג, עמ' סג, מהדר' ד, תשל"ג] - ,, שאומנם זהו-שמי "למה זה תשאל לשמי", כלומר: הלא כל שם מורה על מהות נושא השם וזאת היתה תשובת שרו של עשו... היינו, שלא תחקור ולא תבדוק אחריו, שכל כוחו אינו אלא בסמיות עינים ודמיונות" הדמיונות, מגוונים ונראים שונים זה מזה - שויון, חרות, מדע מודרני, תרבות מערבית, טכנולוגיה, שבתאות, רפורמה, השכלה, ציונות עם דת ובלעדיה וכו' וכו', אך מקור ההשתלשלות של כולם הינו בדמיון שווא אחד - נצרות האוונגליזם הפרוטסטנטית שנולד במוחו הקודח של נזיר נוצרי, פרימיטיבי, אנטישמי וחולה נפש מסוף ימי הביניים - מרטין לותר. מהיסוד הנוצרי המדעי הראשי הנ"ל הקובע שהמוח והשכל האנושי יכולים להבין ולתאר בצורה לוגית את המציאות, נגזרים שאר היסודות הדתיים של המדע הנוצרי המודרני, כי אם מניחים שהמוח יכול לייצר מבני ידע ברמה לוגית, רק אז ניתן לייצר עוד יסודות שמקורם במוח ולטעון שהם נכונים ברמה הלוגית, אך כאמור יסוד מרכזי ובסיסי זה הופרך על ידי תאוריית הקוונטים ונפנה כעת לשאר היסודות הדתיים שעליהם בנויים המדע והניסוי האמפירי של נצרות זו:

ב. דטרמניזם - המדע המודרני נבנה על תפיסתו של מרטין לותר שאין בחירה חופשית ולכן, כל פעולה האדם עושה בצורה מוכרחת ומעשיו מלאים תמיד בחטאים [כפי שכתב בחיבורו "על עבדות הרצון" (DE SERVO ARBITRIO) על פי היסוד הזה כל החברה המערבית כיום נוהגת להתייחס למעשה האדם ולו גם המושחת ביותר כמעשה לגיטימי ובלבד שלא יפגע בזולת מבחינה פיזית או כלכלית. מכאן נבעו האמירות של "כל אחד איך שהוא מתחבר לאל" או ניסוח של המלה מצווה במונח של המלצה בלבד. תאוריית הקוונטים ניפצה גם יסוד זה כפי שראינו ב"ניסוי שני הסדקים" והראתה שלא רק שיש לאדם בחירה חופשית אלא גם שעל ידי בחירתו החופשית הוא מסוגל לשנות את מבנה החומר וחוקיו, כפי שאמר בראיון (שם ב-BLIP) פרופ. אמית גוסוומי - ,, כדי להכיר בעצמי הקוונטי, פרושו להכיר במקום שיש לך בחירה אמיתית" וכן אומר שם פרופ. ג'פרי סטינובר - ,, מכניקת הקוונטים מאפשרת את שזירת החירות הבלתי מוחשית בטבע האנושי". פרופ. ג'ון הייגלין מסביר, שהחוויה הבוחרת בונה את הפפטידים (הרצפים של חומצות אמינו) והנויירו-פפטידים במוח, כדי לממש את הפעלת איברי האדם ותחושתו על פי בחירתו החופשית.

ג. מטריאליזם - הנצרות הפרוטסטנטית בראשותו של מרטין לותר כיווצה את נושא הדת ל"בשורת הקודש". מכאן נוצר ה"ניסוח" במדע הנוצרי ובתרבות המערבית של צמדי המלים: דת-מדע, דתי-לאומי, דת-צבא וכו' ומה שמתלווה לכך ול"תהילת החסד" (מחאה מס' 62).

נצרות זו נתנה את הבכורה לנושאי החומר, לגשמיות ולחילונית, לתחום הכלכלה (מחאות מס' 41, 43, 51), לפיתוח ידע ולחכמה חומרנית (מחאה מס' 30) באמצעות האקדמיה שהוקמה על ידי מתחרהו של לותר - ז'ן קלוין.

מרטין לותר נתן גם את הבכורה לשלטון חילוני, כפי שכתב היהודו-נוצרי פרופ. הרמן כהן מאוניברסיטת מרבורג - ,, המדינה החילונית היא מפעלו הנצחי של מרטין לותר" ("בעיית הנצרות", עמ' 142).

מהלך וכיוון מחשבתי פרוטסטנטי זה פותח בצורה קיצונית ביותר על ידי רנה דקרט (אבי הפילוסופיה המודרנית)

ש"ניסר" בצורה מלאכותית את האדם לשתי יחידות נפרדות, לחומר ורוח. תלמידי תלמידי באקדמיה נגררו לקיצוניות יותר חשוכה והטיפו לכך שהאדם כולו הוא רק חומר וכן כל המציאות.

על סמך המטריאליזם, הדטרמיניזם ובפרט היסוד הראשון דלעיל (= יכולת השכל לתאר את המציאות ברמה לוגית ואבסולוטית), המדע ניכס לעצמו יכולת אלוהית מדומינת והזויה של הבנת המציאות בצורה לוגית, שהרי אם האדם הוא רק חומר דומם, חומר אינו יכול לבחור ולהחליט מה טוב ומה רע וכיצד לפעול.

"השילוש הנוצרי" הפך לפגאניות מורחבת, של יחוס אלילות לחוקי הטבע. התאורייה הקוונטית הפריכה לחלוטין את הפיתוח הקיצוני של יסוד נוצרי זה, כפי שראינו לעיל ב"ניסוי", כשהוכח שה"חומר" הוא למעשה רוחני והאלקטרון "יודע" שמודדים אותו ואז הוא הופך מגל לחלקיק וכן להפך וכמו כן יש השפעה למרחק בין האלקטרונים.

אינשטיין התאונן אז ואמר שזה מעשה כשפים וניתן לסגור את האקדמיה. פרופ. ג'פרי סטינובר (מומחה לפיזיקה ופסיכיאטריה) מסכם ואומר (שם, BLIP, ב-2011 למיננס) – „החומר אינו מה שחשבנו במשך זמן כה רב. אנשי המדע תמיד ראו בחומר מעין "הדבר האולטימטיבי", במובן זה שהוא סטטי וצפוי מראש".

פרופ. אמיט גוסוומי אומר שם בראיון – „כולנו רגילים לחשוב שכל מה שמסביבנו הוא כבר "דבר" שקיים בלי שאשפיע עליו, בלי שאבחר בו. את המחשבה הזו צריך לסלק. במקום זאת יש להכיר בעובדה, שאפילו עולם החומר שמסביבנו, הכיסאות, השולחנות, אינם אלא תנועות אפשריות של תודעה ואני בוחר ברצף של רגעים מתוך התנועות הללו".

יתר על כן, העולם התת-אטומי הוכר כדבר ריק לחלוטין, אשר לעתים יש בו הבזק כלשהו שלאחר מכן נעלם, כפי שמתאר זאת הפיזיקאי פרופ. אלן פרד (שם) – „הפיזיקה התת-אטומית הומצאה כדי להבין מה קורה. אנו זקוקים למדע חדש ששמו פיזיקת הקוונטים והוא כפוף למגוון שלם של הנחות, רגשות ותחושות לגבי מה שקורה באמת. מה שקורה הוא שהחלקיקים מופיעים ונעלמים כל הזמן. לאן הם הולכים כשהם לא כאן? זוהי שאלה בעייתית... תשובה מס' 1 – הם אולי עוברים ליקום חילופי...". אם אנו מסתכלים על שולחן גדול ומוצק, שעל פי הפיזיקה הקוונטית הוא מורכב מריק פיזיקלי שלעתים נראה בו להרף עין חלקיק שנעלם, משמעותו המיידית הוא, שהדבר שנראה לנו הכי מוצק, בעולם הקוונטי הוא ריק פיזיקלי ואם כן, מה שמרכיב כל דבר פיזי היא הרוחניות המחיה והמקיימת אותו.

ד. שויון – יסוד נוצרי פרוטסטנטי זה עיצב מרטין לותר בהצהרות המחאה שלו. כל נושאי המחאה ותיקוני הדת הרפורמיסטית שלו, סובבים למעשה בעיקר סביב יסוד זה. למשל, השויון בין יכולת של סמכות רוחנית (אפיפיור) שווה ליכולת של אדם פשוט, שויון בין לימוד רוחני ללימוד גשמי וחילוני, אך בתנאי שהלימוד הרוחני (תאולוגיה) ייעשה באקדמיה ולא במנזרים. שויון בין המעמד הכלכלי של הממסד הכנסייתי לבין העניים. שויון בין יכולת הבנת המדעית של כמרים לבין אנשים פשוטים. בחיבור הדטרמיניסטי של מרטין לותר "עבודת הרצון" הוא טוען לשויון בין כל מעשי בני האדם, בכך שמעשי כולם נגועים בחטאים ולכן קיים שויון ערכי בין מעשים שנחשבו עד אז כלא מוסריים לבין מי שחושב שהוא עושה רק דברים מוסריים.

על סמך יסוד נוצרי פרוטסטנטי זה נוצרו התופעות של מותרות, מתירנות, נישואין חד-מיניים וכו' ופירוק התא המשפחתי בחברה המערבית. הוא טען שיש לזקק את התרגום הקתולי הפגום של התנ"ך ו"הברית החדשה" על פי כל כתבי היד הקיימים ועל פי עקרון השויון הקיצוני שהוא יצר. לדידו, יש ליחס רמת אמינות שווה לכל כתבי היד, דבר שהוא מטורף לחלוטין כאשר ידוע על כתבי יד שזויפו בצורה מגמתית כגון כתבי היד של הקראים, שכידוע הקראים זייפו כל כתב יד יהודי שהגיע לידיהם ומכאן גם מתפתח בשאר תחומי המדע הפרוטסטנטי באקדמיה "המחקר ההשוואתי" שהפך ל"מחקר מישוואתי", כאשר ההבדלים בין החומרים הנחקרים הופכים לשוליים ומודגש ב"מחקרים" אלו דווקא השויון בין יסודות החומרים הנחקרים, על פי התפיסות וההגדרות הנ"ל של נצרות זו. מרטין לותר נהיה ד"ר לתאולוגיה והוא יצר תרגום "מדעי" של התנ"ך ו"הברית החדשה", מלטינית לגרמנית. השויון הקיצוני בו הוא דגל ולמענו הטיפ, השתרע על כל המישורים: שויון בין העמים, שויון כלכלי, שויון בין המינים, שויון בין האדם לשאר בעלי החיים בפרט על היסוד הדטרמיניסטי שהוא פיתח, שגם האדם פועל על פי אינסטינקטים כמו חיה. קיים ציור (באנצ'י העברית, ע' רפורמציה, עמ' 292) בו הוא נראה בורח יחד עם אשתו, כאשר אשתו אוזנת בשני הדברים היקרים להם ביותר – ילד וכלב.

לאחר שהנצרות הפרוטסטנטית השתלטה על האוניברסיטאות והפכה אותן לאקדמיות, השויון הקיצוני קיבל תאוצה-יתר בכל הצורות האפשריות, גם לגבי מה שלותר לא התייחס מפורשות כגון: שויון בין ילד למבוגר, בין שוטה לאדם נורמלי, שויון שקיבל ביטוי גם בכנס של פסיכיאטרים בארה"ב, שם הציגו אדם לא שפוי שהציג את כל המציאות האישית והחברתית בניגוד להגיון ולשכל הישר ואז העלו מספר פסיכיאטרים את השאלה – אולי אנחנו איננו השפויים בעוד שהוא הנורמלי? כתוצאה מערך השויון בין עשיר לעני נוצרה המהפכה התעשייתית והמשכה בפיתוח הטכנולוגיה, כדי שכל אחד יוכל להרשות לעצמו בתחום הנוחות החומרית, (להתקרב) לתנאים חומריים שווים שיכול להרשות לעצמו העשיר. כתוצאה מערך זה, בוטלה גם העבודת הרשמית בארה"ב ובאירופה.

מכיוון שהשויון הפך להיות יסוד דתי פרוטסטנטי וכדי להופכו ליסוד אבסולוטי ולוגי, המדע המודרני יצר כביכול הוכחות לכך לא רק במדעי החברה והרוח, אלא גם במדעי הטבע.

על פי היסוד הנוצרי המטריאליסטי הוחלפו ארבעת היסודות הרוחניים-חומריים של המציאות (עפר, אור, מים ואש) ב-92 "יסודות" חומריים יציבים עם עוד מספר יסודות לא יציבים שבחלקם נמצאים בשלושה מצבי צבירה – מוצק, נוזל וגז כמו כן, לגבי כל תופעה שזוהתה בטבע או במעבדה, מיד הפכו בשם עקרון השויון ל "חוק טבע" של כל היקום, על אף שלא בדקו כלל אם אכן תופעה זו מתקיימת בכל קילומטר על פני כדור הארץ, בחלל ובגרמים שמימיים.

על פי היסוד הנוצרי של השויון (וכן יסודות המטריאליזם והדטרמיניזם) הומצאו ונוצרו תאוריות האבולוציה והדארוויניזם, כי אם אין בחירה חופשית ויש שויון בין האדם לחיה והכל הינו רק חומר, אין גם כל בעיה להחליט שהאדם הגיע מהקוף וכיוון שהכל חומר "אין קפיצות בטבע" והכל יוסבר כתהליך אבולוציוני, בצורה פנטטית וטוטלי. על פי יסודות נוצריים אלו וכדי להצדיק את עקרון השויון, בדו מלבם אנשי המדע תובנה שהיקום קיים מיליארדי שנים

ושהתנאים הקיימים כעת בטבע היו כך מאז ומעולם וגם לא התרחשו נסים מעולם (תפיסה זו שואפת לאפס מבחינה הסתברותית), על אף שתפיסות הזוויות אלו הופרכו על ידי אנשי המדע עצמם (כפי שהובא בגיאו טיימס באוקטובר 1976) ואף אחד מהגיאולוגים לא ניסה אפילו להמציא הסתייגויות נגד הפרכות אלו, בכל זאת ממשיכים ללמד על פי תפיסות הזוויות ושקריות אלו באקדמיה (= מבצרה ובסיס ההפצה של נצרות זו), כדי לא להודות שהיסוד הנוצרי הפנטי של השויון הופרך, כפי שכאמור לעיל, שהוא כבר הופרך גם על ידי פיזיקת הקוונטים. מכורח השויון הדתי של המדע המודרני, נוצר הצורך להגדיר, שכל דבר פיזיקלי יכול לנוע בכל היקום בצורה שיוונית או בצורה קווית ישרה או בצורה מעוקמת ולכן אסור היה להשמיע דעה באקדמיה שגוף פיזיקלי או אנושי יכול לנוע גם באמצעות "קפיצת דרך" ובמהירות המחשבה. תאוריית הקוונטים הפריכה גם עקרון שיווני זה שנתפס כעקרון לוגי וממילא הופך גם יסוד השויון במישור האישי, החברתי וכו' לדבר אנטי-מדעי, כיוון שאם באבני הבנין – החומר האנושי לא מתקיים כל שויון, בוודאי שבמין האנושי ובחברה הבנויים מאותם אבני בנין, אין ביניהם כלל שויון. פיזיקת הקוונטים הראתה שמספיק שבניסוי מסוים הידיעה יכולה בבת-אחת במהירות המחשבה לגרום לחלקיק להימצא בו-זמנית במספר מקומות כמודל של ענן, שניתן לתארו כפונקציית גל וכן להפך, כדי להוכיח שעקרון השויון בטבע מופרך. פיזיקת הקוונטים פרכה באחת את "תאוריית היחסות הפרטית" של אינשטיין (תאוריית היחסות הכללית הופרכה כבר לאחר מספר חודשים, באותו ביולטין עצמו שאינשטיין פרסם תאורייה זו, על ידי מתמטיקאי גרמני צעיר בשם אריק קרצ'מן) בה נטען שכל השפעה פיזיקלית אינה יכולה להשפיע למרחוק ויכולה לנוע בצורה מקסימלית רק עד מהירות האור, מהירות הנמוכה בהרבה ממהירות המחשבה האנושית היכולה להשפיע פיזיקלית על כל יחידה באמצעות "קפיצות בטבע". מארבעת תוכנות היסוד הפרוטסטנטיות דלעיל עליהן נשען המדע הדתי המודרני, נגזרים עוד חמשה יסודות דתיים שהם ייחודיים למדעי הטבע.

חמשת תוכנות היסוד אשר גובשו על ידי המדע המודרני הנוצרי והופרכו על ידי פיזיקת הקוונטים

בסוף המאה ה-19 הפיזיקה המודרנית נשענה - אחרי השלמת מרבית ה"ניסורים" הפיזיקליים והאנושיים בתפיסת היקום - על חמשה יסודות, אשר כולם הופרכו על ידי הפיזיקה הקוונטית בתחילת המאה העשרים.

ויזואליות

על פי עקרון השויון הנוצרי, את התאוריות הקלאסיות תמיד ניתן היה להמחיש בדימויים חזותיים. הן יכלו להציג בפני המחשבה דימויים מוחשיים, המבוססים על ההתנסות הויזואלית היומיומית. אפשר היה להעלותם בדמיון, כישויות התופסות מקום במרחב, או לשרטט אותם על נייר. כיום, קשה אולי למצוא פיזיקאים רבים שיגנו בלהט על הדרישה לצורות מרחביות מוגדרות, אבל בסוף המאה ה-19 היו רבים, כמו למשל לורד קלווין (Kelvin), שסברו שתאוריה פיזיקלית היא בעלת פשר רק אם יש לה ייצוג במונחים של "מודל מכני", כלומר מבנה של צורות הנעות במרחב. למשל, קרן של אלקטרונים (וגם קרן של אור) מתנהגת במצבי נסיון חשיבתי מסוימים כזרם של חלקיקים, אולם במצבי נסיון חשיבתי אחר היא מגלה דווקא מאפיינים של גל. תמונת החלקיק הדמיוני ותמונת הגל הדמיוני סותרות זו את זו: החלקיק תמיד אמור להימצא במקום מוגדר במרחב, בעוד שהגל אמור להימצא בו בזמנית במקומות שונים. סתירה בטבע היא דבר שאינו מתקבל על הדעת. ובכל זאת אם רוצים לתאר את מודל המציאות הפיזיקלית באמצעות תמונה חזותית, יש להשתמש בשתי התמונות האלה עבור אותה קרן אלקטרונים, ולבחור בתמונה האחת על פי תנאי הניסוי שבעזרתו חוקרים את תופעת הקרן הזאת, אך בשום פנים לא ניתן להשתמש בתמונה חזותית אחת של חלקיק-גל ובכך הופרך היסוד הויזואלי וגם עקרונות השויון והמטריאליזם הנוצרי על ידי התאוריה הקוונטית. היו שהציעו להחליף את תמונת המודל הקלאסית של חלקיק וגל בתמונת מודל קוונטית של חלקיק-גל, אבל עד כה איש לא הצליח לתאר תמונה ויזואלית ברורה של חלקיק-גל כזה.

סיבתיים

על פי יסודות הנצרות הפרוטסטנטית שעליהם בנוי המדע המודרני-הקלאסי אין בחירה חופשית ומה שקיים הוא חומרי לחלוטין ולכן התאוריות הפיזיקליות הקלאסיות מתארות קשר הכרחי בין סיבה ותוצאה. כל מאורע המתואר באמצעותן אמור להיקבע בוודאות מתוך מודל המצב הפיזיקלי ששרר לפני כן (במינוח המקובל, מתוך "תנאי התחלה"). את התפתחות המודל ממצב אחד למצב אחר קובעות המשוואות המתמטיות של התאוריה ("משוואות התנועה"). כך, למשל, בהינתן מודל של מצב התחלתי מסוים של מערכת השמש, מאורעות כמו ליקוי חמה או הופעת שביט הם קבועים מראש, ואי אפשר ליחס אותם על פי המודל להתרחשות ניסית הנתפסת ברמתם הפרימטיבית של חלק מגדולי המדע כקפריזה שרירותית של האל. זוהי תכונה כללית. תאוריית הקוונטים איננה מקיימת את תכונת הסיבתיים הנוצרית ומפריכה אותה. גם אם תנאי ההתחלה ידועים בשלמותם, המשוואות אינן קובעות מיהימה בדיוק יתרחש, אלא רק מהם הסיכויים (כלומר ערכי ההסתברות) להתרחשותו של כל אירוע נתון. לדוגמה, בתאוריית הקוונטים אי אפשר לחזות בדיוק מתי יתפרק גרעין של מודל האטום הרדיואקטיבי, אבל אפשר לדעת מהם הסיכויים שהוא יתפרק בשעה הקרובה, כלומר כמה אטומים יתפרקו במודל האטומי בזמן הזה מתוך אוסף גדול של אטומים דומים. בתאוריית הקוונטים מופיעים, אפוא, מאורעות שעל פי יסודות הנצרות המדעית (דטרמניזם ומטריאליזם) נחשבים "אקראיים", שאין סיבה הקובעת שהם יתרחשו כך ולא אחרת: שום סיבה הנכללת בתיאור הקוונטי איננה קובעת מתי בדיוק יתפרק הגרעין. הפיזיקה הקוונטית הפריכה את הסיבתיים וגם באמצעותה הפריכה את עקרון השויון שנהג עד אז, היינו, שבכל היקום כולו ניתן לדעת, שאם יינתן מצב התחלתי מסוים, ניתן יהיה לצפות בכל שלב כיצד אובייקט כלשהו יפעל בצורה אבסולוטית וכך גם הופרך היסוד המטריאליסטי כיוון שהפיזיקה הקוונטית הראתה שבכל אובייקט כלשהו קיימת בו גם רוחניות מסוימת המפעילה אותו. הפרכת הסיבתיים מפריכה בעקבותיה גם את עקרון השויון הנוצרי, כיוון שהוכח שלא תמיד ניתן לקבוע בחוקיות שיוונית ש"תנאי התחלה" מוביל בהכרח למצב אחר, על פי המשוואות המתמטיות הפיזיקליות.

לוקליות

תמונת העולם האריסטוטלית של ימי הביניים היתה מבוססת על מושגים לא-מרחביים של עצמים ואיכויות, ולא על ישויות פיזיקליות יסודיות מטריאליסטיות בעלות צורה מוגדרת במרחב. כמו כן, בחיבור ההדוק שלה לדת הקתולית, תמונת העולם הזאת הניחה שיש במציאות פעולות של רצון חופשי, שאפשר להחיל עליהן מונחים של שכר ועונש. תכונת הויזואליות והסיבתיים הקלאסית הופיעו אפוא בתמונת העולם המדעית יחד עם התיאוריות הקלאסיות. תכונת הולקליות, לעומת זאת, מופיעה כבר בתמונת העולם האריסטוטלית. אצל אריסטו, קיימת התובנה ששום דבר אינו

יכול לפעול במקום שהוא אינו נמצא: לדוגמה, אי אפשר להניע גוף כלשהו מבלי לגעת בו. תאוריית הקוונטים מנפצת את היסוד המדעי בנצרותו של לותר, שאין בחירה חופשית, כי תכונת הלוקליות איננה מתקיימת: יש בה השפעה ממרחק ללא תיווך. לדוגמה, שני חלקיקי מודל הפועלים מקרוב זה על זה, ואחר כך "נשלחים" לשני מקומות מרוחקים, ממשכיכים בכל זאת להיות מתוארים כמערכת אחת, כשיש השפעות גומלין בין חלקיה השונים. במצבים כאלה, מדידה המתבצעת על חלקיק אחד יכולה, לכאורה, לשנות גם את מצבו של החלקיק האחר, גם אם מרחק רב מפריד ביניהם. הפעולה הזאת ממרחק נראית כיום בעייתית במיוחד, משום שעל פי תאוריית היחסות, השפעות פיזיקליות ממרחק אינן אפשריות באופן עקרוני. אינשטיין כינה מצב זה של השפעה מרחוק – מעשה כשפים. גם באמצעות הפרדת עקרון הלוקליות, הפריכה הפיזיקה הקוונטית את עקרונות המטריאליזם והדטרמיניזם של המדע הפרוטסטנטי המודרני, כשהיא הוכיחה שיש פעולות של רצון חופשי וכן הפריכה את עקרון השויון כשהראתה שדבר יכול לפעול גם במקום שהוא לא נמצא בו.

זהות עצמית

כמו הלוקליות, גם תכונת הזהות העצמית קיימת במשנתו של אריסטו והיא אף מהווה את הבסיס לתאוריה הזאת. אריסטו האמין בקדמות העולם ולכן אצלו, כל גוף עשוי מ"סיבה חומרית", המעניקה לו את זהותו ומבדילה אותו מכל הגופים האחרים ו"סיבה צורנית", שהיא אוסף התכונות המוחשיות שלו. אפשר לשנות את התכונות, אבל זהות הגוף תמיד נשארת קבועה. כאשר למכניקה, חלקיקי החומר המופיעים בתאוריית המכניקה הם בעלי זהות עצמית מוגדרת, כאשר כל חלקיק נשאר תמיד זהה לעצמו ונבדל בזהותו מכל שאר החלקיקים האחרים בעולם.

בסוף המאה ה-19 היו מדענים שסברו שהתרמודינמיקה, ולא המכניקה, היא המדע הבסיסי ביותר והם טענו שהעולם מורכב לאמיתו של דבר לא מחלקיק חומר, אלא ממכמיות של אנרגיה. בניגוד לחלקיק חומר, הזהות העצמית של מכמיות אנרגיה אינה מוגדרת: אי אפשר לדבר על פיסת האנרגיה "הזאת", השונה בזהותה מכל פיסת אנרגיה אחרת. אבל תמונת העולם האנרגטיסטית הזאת לא החזיקה מעמד ובתחילת המאה העשרים חזרו הפיזיקאים להאמין בתפיסה הנוצרית-פרוטסטנטית החומרית, שהתרמודינמיקה מבוססת על המכניקה, כלומר שהאנרגיה אינה ישות פיזיקלית בסיסית, אלא היא תכונה של חלקיק חומר, שיש לו זהות עצמית מוגדרת.

תאוריית הקוונטים, ניפצה את תכונת הזהות העצמית והיא אינה מתקיימת. כאשר מספר גופים קוונטים של המודל הם מאותו סוג, כלומר זהים בתכונותיהם (למשל, שני אלקטרונים), אנו יכולים, לכאורה, לייחס לכל אחד מהם זהות עצמית המבדילה בינו לבין האחר. במקום זאת, התיאור המתמטי של תאוריית הקוונטים מתייחסת אל המודל של שני אלקטרונים כאילו זהויות העצמיות שלהם "מעורבות". אפשר, אפוא, לדבר על אלקטרון בודד בתאוריית הקוונטים, אבל לא תמיד אפשר לייחס משמעות לזהות של "אותו אלקטרון" בזמן מאוחר יותר, כיוון שאותו אלקטרון במודל המחשבתי מופיע בו זמנית במספר מקומות ומאבד בכך את היכולת לזהותו כיציר פיזיקלי ובכך הופך שוב העקרון המטריאליסטי ועקרון השויון הטוטלי הנוצרי של המדע המודרני. האור נתפס אצל אריסטו כדבר שאינו חומרי ("על הנפש", ספר ב, פרק ז) ולכן הוא יוכל להזדהות עם תאוריית הקוונטים, לגבי הזהות העצמית של הפוטונים והחלקיקים האלמנטריים.

אובייקטיביות

הנחת היסוד של הנצרות הפרוטסטנטית המדעית המודרנית, מאז סוף המאה ה-16, כשנצרות זו השתלטה על החברה המערבית היתה, כי המדענים יודעים את המציאות בצורה אובייקטיבית, כאשר אפשר לתת למציאות זו תיאור אחד ויחיד, שלם וללא סתירות בכל מקרה ועל כל יציר מציאות. התאוריה הקוונטית הפריכה תפיסה נוצרית מגלומנית זו. התאוריות הקלאסיות מנוסחות כך שהן מתארות, כביכול, מציאות פיזיקלית קיימת בפני עצמה, בלי קשר לשאלה, אם אנו (או צופים תבוניים כלשהם) מתבוננים בה או לא. אין זה אומר שהאדם אינו משפיע על העולם: אילולא היינו קיימים, התנאים על פני כדור הארץ בודאי היו קצת שונים אבל באופן בסיסי, טבעה של המציאות הפיזיקלית לא היה משתנה. העולם עדיין היה מורכב מהחלקיקים של תאוריית המכניקה, או מהגלים של תאוריית האלקטרומגנטיות, והם היו מתנהגים על פי אותם חוקים. במובן זה, מודל התיאור הפיזיקלי הקלאסי של העולם נחשב אובייקטיבי ואינו תלוי בסובייקט המתבונן. למעשה, לפחות מאז הופעת תאוריית האבולוציה של דרווין, הדעה המקובלת במדע היתה שהמרכיבים היסודיים של המציאות הפיזיקלית הם שיצרו את הסובייקט האנושי מתוך התכונות האובייקטיביות שלהם, ולכן לידיעה ולהתבוננות שלנו אין שום משמעות פיזיקלית בסיסית. תכונת האובייקטיביות פירושה אפוא הוא: היות התאוריה מסוגלת לספק תיאור של המציאות פיזיקלית, המתקיימת באותו אופן גם כאשר אין מתבוננים בה. תאוריית הקוונטים איננה נותנת תיאור אובייקטיבי כזה של המציאות הפיזיקלית. בתיאור המתמטי של תאוריית הקוונטים, אלקטרון מסוים אמור להתנהג באופן אחד כל עוד איננו מנסים לבדוק מה הוא עושה, ובאופן אחר כאשר אנו בוחנים אותו באמצעות מכשירי מדידה. במילים אחרות, העולם הפיזיקלי מתואר באופן שונה כאשר מתבוננים בו וכאשר אין מתבוננים בו.

הטלת הספקות המושגיות בדטרמיניזם, במטריאליזם ובשוויוניות של המדע המודרני בתחילת המאה ה-20, אשר

הובילו לפיתוחה של פיזיקת הקוונטים המכוננת את ראשיתו של מדע הפוסט-מודרני

פילוסוף המדע אמיל מייירסון (Meyerson) טען בספרו "זהות ומציאות" (1908), כי מודל תמונת העולם של הפיזיקה המודרנית מבוססת על שתי חידות בסיסיות שאין השכל האנושי מסוגל לתפוס אותן וכינה אותן "אירציונליזם".

א. כיצד יתכן, שאוסף של אטומים מסוגל לפתח את החושה הסובייקטיבית של החוויה.

ב. טבעם של האטומים-בעקבות תפיסתו של רנה דקרט (במאה ה-17), אשר הבדיל בין מושגי הגוף החומרי והנפש החושבת, כמה מתלמידיו שדרגו את תפיסתו ואת היסוד הנוצרי הלותרני של "קידוש" החול והחומר.

הם הניחו שרק הגוף קיים כעצם ממשי ושהנפש נוצרת באופן כלשהו מהתהליכים הפיזיים המתרחשים במוח. תפיסה זו נקראת "מטריאליזם". תפיסה זו הפכה להיות לתפיסה השלטת בתרבות המערבית.

האירציונל השני של מאירסון נוגע לטבעם של האטומים. על פי השקפת המכניקה הקלאסית, כפי שהיתה מקובלת עד אותו זמן. האטומים (או לפחות חלקיהם היסודיים) היו אמורים להיות חלקיקים פשוטים לחלוטין, שאין להם שום חלקים פנימיים. נניח, לדוגמה (מאירסון משתמש כאן בדוגמה שונה במקצת) ששני אטומים כאלה, פשוטים לחלוטין ובעלי אותה מסה, הנעים זה לכיוון זה במהירויות שוות ומתנגשים ונרתעים חזרה בכיוונים מנוגדים. ברגע ההתנגשות עצמה, שני האטומים נמצאים במנוחה, משום שהם עדיין אינם מתקרבים זה אל זה, והם עדיין אינם מתרחקים זה מזה.

אנרגיית התנועה שהיתה לאטומים האלה לפני ההתנגשות חייבת להישאר תמיד קבועה בכמותה, והיא אכן שווה לאנרגיית התנועה שלהם לאחר ההתנגשות. אולם היכן נמצאת האנרגיה הזאת ברגע ההתנגשות ממש? אם נאמר שהאטומים הם אלסטיים, פירוש הדבר שהם מתכווצים ברגע ההתנגשות, ואז האנרגיה הזאת יכולה להתבטא כאנרגיה של התכווצות אלסטית, ברומה לאנרגיה האגורה בקפיץ מכווץ. אבל אז, צריכים להיות לאטומים האלה חלקים פנימיים

שיכולים להתכווץ ולהתקרב זה אל זה, כלומר שהם אינם אטומים כמובן שהגדרנו לעיל (ואז אנו יכולים לשוב ולשאל אותה שאלה לגבי החלקים המרכיבים את האטומים). מאידך, אם נאמר שהאטומים הם קשיחים, כלומר שאין להם חלקים פנימיים שיכולים להתקרב זה אל זה, אזי ברגע ההתנגשות אין להם אנרגיה של תנועה ולא יכולה להיות להם שום צורה אחרת של אנרגיה. בכל מקרה, אי אפשר להסביר איפה נמצאת האנרגיה ברגע ההתנגשות, ויחד עם זאת, היא חייבת להיות במקום כלשהו, משום שכמות האנרגיה הכללית חייבת תמיד להישאר קבועה. מושג האטום הפשוט לחלוטין, הנע במרחב ובזמן רציפים, איננו ניתן אפוא לתפיסה ברורה באמצעות השכל, ולכן הוא "אירציונלי". בשני המקרים מדובר במשהו שאין השכל מסוגל לתפוס, ומאירוסון מעלה את האפשרות, ששני האירציונלים האלה מקורם אחד. תאוריית הקוונטים מפנה מחדש את תשומת הלב לשאלת היחס בין הגוף אשר לפי ניסוחו המטריאליסטי של המדע המודרני ניתן לתיאור אובייקטיבי, לבין הנפש, החווה את עצמה רק באופן סובייקטיבי. **במובן זה, היא אולי מצדיקה משהו מהאינטואיציות של מאירוסון, שעל פיהן המסתורין הבסיסי של תאוריית האטומים קשור באופן כלשהו במסתורין הבסיסי של שאלת גוף ונפש.**

העידן שאחרי פיתוח פיזיקת הקוונטים

הפרכת כל יסודות המדע המודרני ותובנות היסוד של הרפורמציה הפרוטסטנטית, המשיכו להעסיק את הפיזיקאים בועידות סולווי. אינשטיין לא היה מוכן רגשית להסכים עם המסקנה שהמדע המודרני למעשה הפך להיות שבר כלי. הוא נהג בצורה ילדותית והפריח אמירות קפריזיות – "אפשר לסגור את האוניברסיטאות", "זה מעשה כשפים", "אלוהים לא משחק בקוביות". הוא ניסה למזער את הרס המדע, באמצעות הצלת חלק מיסודות המדע המודרני, למשל במסמך הידוע (E.P.R.). פיזיקאים אחרים גם הם ניסו לתת פירושים שונים לפיזיקת הקוונטים כדי להציל חלק מיסודות המדע המודרני, אך הם נדחו על ידי עמיתיהם הפיזיקאים מתוך הסתייגויות שונות.

אינשטיין הבטיח ליצור תאוריית חליפית לפיזיקת הקוונטית – "תאוריית השדה המאוחד", אך עד מותו ב-1955 הוא לא הצליח בכך. חסידיו ממשיכים להטיל ספק לא רציונלי בפיזיקת הקוונטים וכאשר אנו קוראים שהספקנות הפכה להיות חלק מהמדע, הרי שבמקרים לא מועטים מדובר במדענים מחסידיו של אינשטיין.

ועידות סולווי שימשו להתנצחות בין מחנה אינשטיין לבין מחנהו של נילס בוהר – "האסכולה הקופנהגנית" בסופו של דבר ניצחה מבחינה מעשית ולמעשה התקבלה התפיסה הקומפלמנטרית (תפיסה המשלימה) של נילס בוהר האומרת שכיוון שהמדע נוצר על ידי מוח אנושי מוגבל, הוא אינו יכול לתת בשום אופן תאור אמיתי למציאות הפיזיקלית, החברתית והאנושית. המדע הוא בסך הכל שפה שבה ניתן להשתמש לבניית תדמיות ידע וטכנולוגיה, כל זמן ששפה זו עובדת, אך כאשר נתקלים בבעיות עם שפה זו, ניתן להשלימה באמצעות רעיונות מחוץ למדע ואין להקים את הגולם על יוצרו ולהתייחס בצורה פנטטית וחשוכה אל שפה זו, כמציאות אמיתית שיש ללכת לאורה. כתוצאה מהרס יסודות המדע ומתוך ההכרה שמדובר בחלקי חומר (חלקיק-גל) שהם בלתי ניתנים ליישום חשיבתי, לכן פיתחו שרדינגר והייזנברג מכניקות קוונטיות תדמיתיות, תוך כדי תיקונים קלים במודל המתמטי של האטום שניסח נילס בוהר.

ג'ון פון ניומן ניסח מודל מתמטי הסתברותי אשר עד היום משתמשים בו לצרכיה של פיזיקת הקוונטים. הוא ניסח זאת על פי מכניקת הגלים בהתאם למישוואות שרדינגר בשנת 1932 בספרו – "היסודות המתמטיים של תאוריית הקוונטים". בהשפעת גישתו של נילס בוהר נוצרה גם "הרפואה המשלימה" והמדע הפוסט-מודרני הפך למדע נרטיבי, היינו, מדע הבנוי על "ספורים" ללא שעבוד לעובדות ולשכל הישר. המדע המודרני הנוצרי שהחל להתייחס מלפני 200 שנה לתנ"ך כאוסף של סיפורים ומיתוסים, שנאלץ גם הוא להתייחס למדע עצמו כאוסף סיפורים ומיתוסים, שדרכם ניתן לייצר טכנולוגיות, תרופות, מיכשור וכו' ותו-לא. החל משנות ה-60 במאה שעברה, הדור הצעיר בחברה המערבית החל לבחול ביסודות התרבות והמדע הנוצרי המודרני והחל לנהור למזרח אסיה, כדי לנסות למצוא מזור לריקנות של אמיתות המדע החומרי ולחפש שם את האמת הרוחנית. אחד האסונות הגדולים שייבאו הצעירים בשובם למערב היתה מכת הסמים.

מה הלאה ולאן ?

אחרי שמרכזי המדע החשובים ביותר במערב ניפצו את המדע על כל יסודותיו ותובנותיו הנוצריים, היה צריך אכן לסגור את האוניברסיטאות כדברי אינשטיין ולפנות למזרח הרחוק או ליהדות, כדי שילמדום כיצד ליצור מבני ידע, חכמה ומדע ואכן, ראשי הפיזיקה הקוונטית ניסו לפתור את הבעיות המושגיות שיצרה הפיזיקה הזו באמצעות הדתות של המזרח הרחוק על ידי שילוב בין דתות אלו למדע הנוצרי, שילוב שנדון לכישלון. הם החליטו ליצור לפחות תדמיות ידע בדמותן של "מכניקת הגלים" (שרדינגר) ומכניקת המטריצות החלקיקית (הייזנברג). אנשי המדע בכללם, לא היו מוכנים לוותר על ממון רב אותו הרוויחו באקדמיה ועל מעמד-על, כמי שאוחזים בפיסות הידע האבסולוטיות שטופחו בקרב ההמון החל מהמאה ה-17, אך איך מתמרנים את ההמון באקדמיה ובחברה להסתרת החורבן והמשכת תופעת המדעניזם כאילו לא קרה דבר ?

כל זמן שאינשטיין היה קיים והבטיח למצוא תאוריית חליפית לתאוריית הקוונטית, ניתן היה עדיין להמשיך באשליה של הנאורות הנאיבית באקדמיה מהמאה ה-19, בפרט באקדמיות התת-תרבותיות הלבנטיניות בחבר העמים הסובייטי ובאקדמיה הלבנטינית של "החברה הישראלית" והם אכן עדיין תקועים בתפיסות האנכרוניסטיות של סוף המאה ה-19. ד"ר א. ווינרוט התייחס בראיון שנערך עמו בעיתון "הארץ" לנשיא הבג"ץ לשעבר אהרן ברק, שלדידו היה "הכל שפיט" ו"מלוא כל הארץ משפט" (לוגי) – „ברק עדיין חי בתקופת "הנאורות" של סוף המאה ה-19".

באוניברסיטה העברית יצרו טקס הזוי של עמידת דום במשך דקה כמחאה, כאשר המדען הראשי של משרד החינוך קרא ש"המלך ערום", על דבקתם הדתית והפנטטית של מדענים בארצנו בדארוויניזם, אך הוא "שכח" להסביר שמדובר בדת הנוצרית הרפורמית הפרוטסטנטית, על אף שיסודותיה כבר נופצו לפני כ-110 שנים. התקווה שימצא תחליף לתאוריית הקוונטים שיציל את המדע המודרני, הכניסה למדע (כאמור לעיל) את גורם הספקנות, מה שמנע את קריסת המדע בצורה גלויה ומודעת כלפי ההמון. כדי לחפות על קריסת מדע זה, נקטו המדענים מספר פעולות :

א. הסתרת מסקנות התאוריה הקוונטית מההמון באקדמיה ואפילו מאלה הלומדים בפיזיקה קורס על תאוריה זו.
ב. חיזוק המדעניזם – תעמולה פנטטית ועיוורת על הפיכת המדע לדבר קדוש, עד שאפילו הזכרת נתון כלשהו גם מסיבות

אינטרסנטיות, במידה ויש בו רמז ה"קשור" למדע דיו כדי להופכו לקדוש. ג. על אף שהתאוריה הקוונטית ריסקה את הערך של השויון ובכללו שויון בין עשיר לעני, שמסיבה זו נוצרה המהפכה התעשייתית ואומנות הטכנולוגיה, החלו אנשי המדע לעשות תעמולה שאומנות זו והתחומים הנלווים אליה נחשבים גם הם ברמה של מדע וכל פיתוח טכנולוגי נחשב לקידום המדע, שכיום אינו יותר מאשר מיתוס ונרטיב. באופן זה יצרו אשליה בין ההמונים, שהמדע לא רק ממשיך להתקיים, אלא אף "מתקדם" ובכך ניתנה בעקיפין לגיטימציה להמשך פיתוח עקרון השויון בצורתו הקיצונית, ברמה האישית והחברתית. המדע שהפך בסיכומו של דבר לאומנות ברמה של אינסטלציה ונגרות, ממשיך לחגוג כאילו אין המדובר אך ורק בתדמיות ידע ובפסאודו-מדע.

ד. התפוצצות הידע – המדע ממשיך לקדש בצורה פנטטית כל "מחקר", אפילו כאשר מדובר בפיסות ידע זניחות ובכך השתלט בפועל על כל מוקדי החברה ועל שלושת הרשויות (המחוקקת, השופטת והמבצעת), מתוך טענה שכולם צריכים להיות כפופים וכנועים לידע שלהם באקדמיה על פי יסודות המדע שכבר הופרכו.

בכך, שיעבדה האקדמיה הפרוטסטנטית בעריצות את החברה המערבית כולה ואת רוב היהודים בארצנו, לסוג של אשליה שהמדע בזמננו הוא חזות הכל, כדי לגרום לכך שהאקדמיה של נצרות זו, תמשיך להיות מסחטה ומשאבה אדירה של כסף ומעמד מזויף ונכוב, לשם סיפוק צרכי סנדקי-האקדמיה.

ה. יסודות המדע הנוצרי שעדיין לא פותחו והובלו לשיא טירוף אופק האפשרויות – שניים מבין ארבעת היסודות של נצרות זו, שהובלו על ידי המדע המודרני לקצה אופק טרוף האפשרויות:

היסוד הנוצרי הראשון, בדבר יכולתו הלוגית של המוח האנושי שהגיע לשיא של טרוף (כפי שראינו לעיל בתחילת עמ' 4, את מה שאמר אלברט מייקלסון), האומר שהמוח האנושי באמצעות המדע הצליח למצוא את כל יסודות וחוקי הפיזיקה של היקום. לכן, כאשר הופיעה תאוריית הקוונטים וניפצה יסוד נוצרי-מדעי זה (כפי שראינו לעיל, ב"ניסוי שני הסדקים"), נופץ גם יסוד זה בפועל במדע ובתרבות המערבית, למשל על ידי הכנסת יסוד הספקנות, המיתוס והנרטיב במדע. הפרכת יסוד זה מתבטא גם בכך, שכבר עשרות שנים בארה"ב נחשבים מדעי החברה והרוח, ללא יותר מאשר שיח-פוליטי.

היסוד השני של נצרות זו, שמרטיין לותר לחם להשרישו במדע ובתרבות המערבית – האדרת ו"קידוש החול והחומר", גם יסוד זה הגיע לקצה המטורף של אופק האפשרויות.

המדע פיתח יסוד זה והביאו לשיא הקיצוניות, כאשר הוא מבסס את כל המדע על מטריאליזם ביחס לכל היקום והאדם. לכן, כיוון שזה כבר הגיע לשיא הקיצוניות, תאוריית הקוונטים ניפצה יסוד זה גם בפועל.

דוגמאות לכך הן למשל: הרפואה האלטרנטיבית, או החיפוש של הדור הצעיר במערב אחרי ביסוס רוחני לשם מימוש מאווייו. אמנם, שני היסודות האחרים של נצרות מדעית זו הדטרמיניזם והשויון, עדיין לא הובלו לקצה המטורף של אופק האפשרויות, לכן על אף שתאוריית הקוונטים ניפצה גם את שני היסודות האלו, עדיין אין לכך ביטוי מעשי ושינוי בפועל במדע הנוצרי ותרבותו. ניתן להמשיל זאת לסוס מטורף הדוהר במדרון כך, שלא ניתן לעוצרו עד שיגיע לתחתית.

ישנו עדיין טווח אפשרויות, של פיתוח קיצוני יותר של יסודות אלו: למשל, רק כיום ניתן לממש את יסוד השויון לגבי נישואין רשמיים חד-מיניים, השחתה שאפילו בתקופה האלילית הקדומה המין האנושי לא התדרדר לשפל תת-אנושי כזה, כפי שהובא בדברי חז"ל – שעדיין "אין כותבין כתובה לזכרים" [ראה מס' חולין (צב:)], אך עדיין לא ניתן לממש על פי יסוד שויון פנטי וחשוך זה גם את הנישואין הרשמיים בין אדם לכלבו או כלבתו. אמנם, בשנת תשע"ג נערך בניו-ג'רזי בארה"ב על ידי יהודו-נוצרים טקס בר מצווה לכלב (כפי שפורסם בתקשורת ובעיתונות), אך עקרון השויון הנוצרי עדיין אינו ממומש בנושא זה ואינו מתדרדר למצב שבו יהיה ייצוג של בעלי חיים בכנסת ובפרלמנטים בעולם ועדיין לא נבחרו כלבים או חיות אחרות להיות שרים, חברי כנסת וחברים במל"ג. אולי גם בעניין זה יש להטיל את האשמה על הבג"ץ, בכך שאינו מממש את עקרון השויון ואינו מראה דוגמה אישית של קידמה ונאורות, בכך שאינו ממנה כלב או סוס, לפחות למשנה לנשיא בית המשפט העליון. הנצרות הקתולית כינתה את הקיסר הרומי קליגולה: משוגע, בין היתר על כך שמינה את סוסו לסנטור ושיכן אותו בארמון מיוחד עם חבר משרתים (ע"פ ההיסטוריון סוויטוניוס), אך הנצרות האקדמית הפרוטסטנטית החשוכה דהיום, אמורה לראות זאת כשיא הקידמה וכנאורות שיוונית במיטבה ורק כאשר עקרון השויון יתבטא בקיצוניות המטורפת דלעיל, אז ניפוצו הסופי של עקרון השויון על ידי תאוריית הקוונטים יתן את אותותיו גם בשאר תחומי המדע, התרבות והחברה המערבית

חידוש יפה-מהי תשובה ?

שיהיו כל ימיו בתשובה הא תשובה הוא רק מצוה אחת מתרי"ג מצוות אלא הענין דתשובה, הוא ראשי תיבות: תמים תהיה וכו' שויתי ה' לנגדי וכו' ואהבת לרעך כמוך וכו' בכל דרכיך דעהו. הצנע לכת עם השם אלוקיך וכו'. מפי ר' מרדכי נ"י נכד רב"ד ששמע בשם החסיד ר' זאב מזבאריש

להעריך את הטובה שהשם עושה איתנו

יש לזכור שה70 שנה כאן גם יהיו הכי קשות זה עף לעומת נצח נצחים שנקבל בעולם האמת בעינוגים שלא נתפסים בשכל אנושי. כל ייסורי העולם הזה וכל הצער של העולם הזה שהוא זמני ולרוב בדמיון זה בטל כלא היה לעומת עינוגים כאלו... ולכן השם שיודע שייסורים מכפרים ומנקים האדם ומכינים אותו לחיי הנצח ושכר גדול בצידם... הוא כמו הורה שמסכים שישנתחו את בנו ויחטכו בו בבשר כדי להציל את חייו... כמובן שכל שאדם חוטא יותר צריך יותר ניקיון הצורה של ייסורים... וברור שהורה זה לא אכזרי אלא רחמן שאוהב את בנו.. כך גם הקב"ה כל שעושה הוא לטובה וזה הניסיון והמבחן של האמונה... לבטוח בשם ולסמוך עליו כי השם אוהב אותנו יותר משנוכל אי פעם לאהוב בן אנוש אחר... שיהיה מי שיהיה ואפילו יותר משאנו אוהבים את עצמינו...!!! וכל המצוות נועדו לשמור עלינו להגיע שלמים רוחנית כמה שיותר בלי צורך בניקיונות קשים לא בעולם הזה ולא בבא ועל הדרך לקבל שכר אדיר בגינם!!! ולהרוויח נצח נצחים בעינוגים שאומר הרמב"ן שכל הנאות בני האדם בעולם הזה הגשמי יחד כולם מרוכזים ולתת לאדם אחד לחיות עם ריכוז הנאות כל בני האדם יחד 120 שנה בלי שום צער, שנבין את רמת ועוצמת העונג: כל 120 שנה האלו לא שווים לעומת רגע של יהודי הכי פשוט בגן עדן, ולכן כל אחד מוכן לעבור פה מה שיעבור 70 שנה אם בגבורות 80 שנה ולהרוויח הנצח נצחים הזה. ולכן השם עושה הכל שלא נאבד ולא נפספס התכלית ומטרת הייסורים להעיר אותנו לאמת, בין היתר, ומירוק וניקיון של הנפש. זכרו! השם, צדיק וישר, ואין עוול עושה. ולכן עלינו לבטוח בשם יתברך שהוא ישר והוא יקיים את שהבטיח בתורתו. ולכן עלינו לעמוד בניסיונות ולהתחזק כל הזמן באמונה ובטחון בשם. אמונה זה כמו אוכל כל יום צריך לאכול על ידי שמיעת שיעורי תורה ודברי מוסר. ומי שלא אוכל כל יום נחלש פיזית כך גם הנשמה שלא שומעת כל יום ומתחזקת בדברי תורה ומוסר שיחזקו אותה כל יום באמונה היא פשוט נחלשת. והיצר הרע מנצל זאת לרעתה שתחטא ותשכח מהתכלית... לכן תשמעו שיעורים כל יום קראו בספר ההוכחות כל יום קצת ולסיימו לפחות אחת לחודש שוב ושוב עד שזה יהיה טבוע בכם האמונה והביטחון בשם יתברך. וזכרו.

א. כל שקורה זה תמיד לטובה

ב. בהשגחה פרטית מדויקת אין מקרה בעולם הכל רק מה' רקם ה' קרם ה'

ג. והכל בצדק מוחלט וזה מבחני האמונה של הדור האחרון להאמין ולבטוח בשלושת עיקרי האמונה הללו...

רוצים לדעת אם הבורא אוהב אותך או מאס בך ?

בסימני רצון הבורא ובאשר יוכל אדם להכיר אם מצא חן בעיני אלהיו ואם קבל מעשיו. דע, שכל הרוצה להכיר אם אלהיו רוצה אותו, ישקול נפשו, כאשר אמרנו, בין הזכיות והעוונות, ואם יראה כי נפשו נוטה לתאוות הרעות ולרדוף אחר העושר, ולתאוות הנשים, והבצע, והגזל, והתענוגים, יותר מאשר היא נוטה לעבודת האל, ולתפילה, ולצדקות, ולמעשים טובים, ידע, כי הוא רשע וכי האל אינו מקבל מעשיו, ואם היה נוטה למעשים הטובים יותר מאשר הוא נוטה לדברים הרעים, ידע, כי עלה זכרונו לטובה, וכאשר ירצה האדם לעשות דבר מצוה ותזדמן ותקרב לידו, ולא נזדמן לו דבר מעכב לו, ידע, כי מצא חן בעיני אלהיו, ואם יראה כי ברצותו לעשות עבירה לא יזדמן לו דבר מטריד או מעכב, ובעשותו דבר מצוה יזדמן לו דברים מעכבים ומטרידים, ידע, כי הבורא מואס בו ואינו אוהב מעשיו, שנאמר (ישעיה א) ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם. ועוד, כשיבואו על אדם ייסורים וחוליים וצרות, או יגלה מארצו, ידע, כי הבורא אוהב אותו וייסרהו כאשר ייסר איש את בנו, ואם יראה כי שוקט ובוטח בלא ייסורים וחוליים, והוא עומד בשלוה, ולא עברו עליו ניסיונות, ידע, כי אין הבורא אוהב אותו. ועוד, בראותו לבבו קשה מעשות צדקה ומלהתענות ומלזכור יום הדין, ובראותו אנשים ימותו ולא יעביר על לבו יום המיתה, זה לאות גדול כי טח מראות עיניו, פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו. וכן, כשתבוא גזירה על אנשי עיר או על משפחה ויימלט הוא ממנה, ידע, כי הבורא אוהבו והראה לו היתרון אשר בינו ובין האנשים האל. וכן, כשהיו אנשי עיר או משפחה כולם רשעים הולכים בשרירות לבם, וזה האיש נפקחו עיניו, ויתעורר משנתו, ולא פנה לאלה הרשעים, ומהר לעשות תשובה גמורה, זה לאות רצון אלהיו וכי מצא חן בעיניו. וכן, כשהיה מפליג במעשים רעים, ועשה כל תועבת השם והכעיס אלהיו, ואחר כן התעורר ועזב כל המעשים הרעים ההם, ועזב הכל מלבו מבלי מורה כי אם מפתח אלהיו או מפני שהריחו בירתו, זה לאות גדול על אהבת הבורא יתברך, וכי יחמול עליו בהסירו את לב האבן מבושרו ונתן לו לב בשר ואת רוחו נתן בקרבו ואין טובה למעלה מזו. וכן בבוא עליו חולי ויגיע עד שערי מות ואחר כן נמלט, הוא לאות על אהבת הבורא יתברך, וכי יחמול עליו, וכי רצה להזהירו למען יסור מרעתו. אך אם האדם עושה נאצות, ובא בימים ועודנו לא ישוב, רק מחזיק ברשעתו, וכל אשר יבוא בימים ויזקין יוסיפו להתחדש תאוותיו, ויתחיל לבנות בתים ולעשות סחורות רבות ולקבץ ממון מגזל יותר ממה שעשה בימי בחורותיו, זה לאות גדול, כי הבורא מואס אותו, ועל כן לא יעירהו ולא ייסרהו, רק ישלחהו בשרירות לבו, כאשר אמר (תהלים פא) ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם. וכן בעשותו צדקה או דבר מצוה ויתחרט עליה, וכל שכן אם תהיה במצוה ההיא יגיעה ויקוץ על עשותה אחרי עשותה, זה לאות הגדול כי אין לב אלהיו עליו ולא ימצא חן בעיניו ויגיעו לריק, וכן בעשותו העבירה וישלימנה ישמח בה מאד ולא יתחרט, רק תאוותו לעשות שניה, זה לאות כי הבורא יתברך, הסתיר פניו ממנו. אך אם יעשה דבר מצוה וישמח בה, ויחשוב כי כבר מצאה ידו, אף על פי שהיא נקלה, ואם יגע במצוה ההיא שמח מאד ביגיעתו ותמתק מאד לחכו, כאשר תמתק המנוחה לכסיל, זה לאות כי הבורא אוהב אותו. וכן בשמעו דברי אלהים, וייכנע לבבו, ויפחד מאד, ואף על פי שהוא רשע, יש תקוה לאחריתו שיחזור בתשובה, כי רוח היראה היא צפונה בלבו. ועל כן נדע, כי כשתחלש התאוה המעוורת עיניו או כשיבוא בימים, אז תתעורר לו היראה הצפונה בלבו, ועל כן הוא אות כי יש לבורא קצת אהבה בו. ועל זה יש לכל משכיל לשקול נפשו באלה המשקלים אשר זכרנו. ואם יכיר מהם כי הבורא מואס אותו, יזיל כנחל דמעה על רוע מזלו ואחריתו הרעה. ואם יכיר מהם, כי הבורא אוהבו, ישמח ויאמר, אשרי מה טוב חלקי ומה יפה גורלי. וימהר להעיר ולעורר את האהבה עד שתחפץ. " עכ"ד

מספר הישר לרבינו תם : איך מגיעים לאהבת הבורא יתברך ?

"והאהבה נבחנת בעשרה דברים מן האוהב :

האחד - להיות אוהב תורת אלהיו.

השני - להיות נהנה בתענוג עבודת האל יותר מכל תענוג.

השלישי - למאוס מואסי הבורא ולאהוב אוהביו.

הרביעי - להיות אהבתו בטוב העולם חשובה כאין לצד עבודת הבורא יתברך.

החמישי - שיערבו לו כל יגיעה וחסרון ועינוי לנגד אהבת האל יתברך.

השישי - לבל יקדים עסק מעסקיו על עסקי האל יתברך.

השביעי - להודיע לבני אדם אהבתו באל יתברך, ולהתפאר בה.

השמיני - לבל ישמע לקול מסיתים ומדיחים בעבודת האל יתברך.

התשיעי - אם יתחדשו עליו מאורעות משוב ועד רע, לבל יעזוב בשבילם עבודת האל יתברך.

העשירי - לבל תהיה עבודתו על מנת לקבל פרס, כי אז תהיה עבודתו תלויה בדבר.

ואלה העשר מידות כשיתקבצו באדם, נקרא אוהב האל יתברך, והוא חסיד בתכלית. ולא אמר הבורא יתברך, על אברהם

אבינו, עליו השלום (ישעיה מא) זרע אברהם אוהבי. אלא בעת שנראו בו כל המידות האלו" (רבינו תם בספר הישר)

רבי פנחס מקוריץ טיפים גדולים להיות בשמחה

"להחזיק את עצמו להסיר העצבות מלב הן ע"י מילתא דבדיחותא הן ע"י נגינה או להחיות את עצמו בדיבורים של התפלה ותודה ולהתפלל בכל פעם רבוש"ע זכני לעבדך בהכנעה ושמחה והצילני מהפכם" רבי פנחס מקוריץ על ההמלצה למעט באכילה מאחר וכל זמן האכילה דנים את האדם בשמיים: "אמר שיש לאדם למעט באכילתו כי כל משך אכילתו דנין את האדם למעלה וגם כל הברואים לפי אכילתם כן הוא משך ימיהם כי יש ברואים שהם בארץ ואוכלים כל ימיהם ומשך חיותם הוא מעט מאד לכל היותר חצי שנה והבהמה היא גם כן מרבית באכילתה וגם כן משך ימים מעט ואין לך בכל הבהמות שממעט באכילתו כמו הגמל ויש גמלים שחיים שמונים שנה." (מהספר מדרש פנחס עמוד 21)

10 הוכחות שא-לוהים אוהב אותך, על אף היסורים !

"אם קיים א-לוהים טוב ואוהב, אז מדוע קיים סבל בעולם?"

יש שמשתמשים בשאלה זו רק בתור תירוץ לכפירתם, אך אין באמת קשר לוגי בין המסקנה שיש א-לוהים לבין הבנת מעשיו; גם מי שחוקר חידק מוזיק או יתוש, יאלץ להודות על הגאונות האדירה הטבועה ביצירתם למרות שהם מזיקים לנו. כמה פעמים שמעת כבר את התשובה: "אי אפשר לדעת"? תשובה זו לא מתחמקת כמו שנוטים לחשוב. אחרי הכל, אף אדם לא יכול לומר שהוא באמת מבין את העולם שבו אנו חיים, כאשר טובי המדענים עדיין מתחבטים להבין את סודות היקום, את מיפוי הדי-אנ-אי והמח האנושי. האדם לא מסוגל להסביר אפילו את עצמו, את התא הקטן ביותר שבגופו או מקור המוסר והערכים שבו. מיהו ה"אני", ומיהו הנשמה שלנו? מהי הבחירה החופשית, ומאין אנו יודעים להבדיל בין טוב לרע, ויכולים בכלל לשאול את עצמנו שאלות כמו "למה הבורא יצר סבל בעולם?"

ובכל זאת אנשים שואלים את עצמם: "האם א-לוהים רוצה ברעתי? אם לא, אז למה יש סבל בעולם? אולי א-לוהים ברא את האדם רק בשביל שיסבול?" למרבה הצער, אנשים רבים אשר נתקלים בסבל וייסורים בחיים, מהרהרים בשאלה הזו לפחות פעם אחת. כאשר הם שומעים על אסונות טבע או על אדם שנפצע בתאונה קשה, הם מרגישים שלא קיים א-לוהים מטיב ואוהב, אולם כאשר הם עצמם ניצלים מתאונה קשה או מחזיקים בידם את תינוקם הרך שעכשו נולד - הם מרגישים בכל ליבם שקיים א-לוהים אוהב, דואג ומרחם שרוצה בטובתנו. אז מה בדיוק קורה כאן? האם א-לוהים הוא טוב רק כאשר טוב לאדם, ונעלם כאשר רע לאדם? האדם המאמין מרגיש בלבו שא-לוהים הוא טוב, אך הוא לא תמיד מצליח להסביר מאין הוא יודע זאת; גם אדם שסובל, מרגיש בסופו של יום כי הייסורים נשגבים מבינתנו, ויש יותר סיבות טובות לחיות מאשר למות. ולכן, עד כמה שישמע הדבר מפתיע, הפעם לא ננסה לענות על השאלה "מדוע קיים סבל בעולם"... במקום זאת ננסה לענות על שאלה יסודית הרבה יותר: "מאין אנו יודעים שא-לוהים הוא טוב?", כיצד יכול אדם שרע לו, לדעת שא-לוהים באמת אוהב אותו? יתכן שעם התשובה לשאלה הזו, גם יפתר הקושי של השאלה הראשונה. במאמר זה נפנה את השאלה לבריאה עצמה, אל האדם, ומתוך חקר האדם ונשמתו נלמד מדוע הבורא הוא טוב, ואוהב את האדם אפילו כאשר רע לאדם. נסו להיזכר בהוכחות הבאות כשתיתקלו בצער בחיים, ותיווכחו בכל פעם מחדש שא-לוהים אוהב אתכם ורוצה בטובתכם.

* * *

(1) היכולת לשכוח:

הבורא נתן לאדם את היכולת לשכוח, ועשה שהזמן יוכל להשכיח את הצרות שקרו. גם אחרי הכאבים הקשים ביותר שאפשר לדמיין, האדם מסוגל שוב לחייך ולצחוק בהמשך חייו. עם הזמן האדם מסוגל לשכוח גם מהחלל שמותרים האהובים שנפטרו, ולהמשיך הלאה (אפילו ניצולי שואה הצליחו לבנות חיים אחרי השואה, בנו שוב משפחות, וזכו שוב לרגעי שמחה ונחת). אם לא היה רוצה הבורא בטובתו של האדם, הוא לא היה נותן לו את מתנת השכחה.

דמיינו לרגע עולם שבו לא היה ניתן לשכוח: אדם שהיה עובר חוויה קשה או מאבד אוהב, היה זוכר את האסון שקרה לו גם אחרי עשרות שנים כאילו זה התרחש רק אתמול, והזמן לא היה משכיח את הזכרונות הרעים. בעולם שכזה האדם לא היה מסוגל לשכוח מהצרות והייסורים שפקדו אותו, ולעולם לא היה מצליח לשקם את חייו אחרי חוויה קשה או אוהב שנפטר, כי האסונות היו נחרטים בזיכרונו ומעיקים עליו תמיד עד יום מותו. היכולת לשכוח מוכיחה שהבורא לא רוצה בצער של האדם, השכחה מוכיחה שיש לסבל תכלית עליונה, ואין הבורא רוצה שהאדם יסבול ויצטער. רק מסיבה זו דאג הבורא להקל על סבלו של האדם באמצעות היכולת לשכוח את הייסורים ולשקם את חייו אחרי אסון.

(2) היכולת להסיח את הדעת:

הנה מושג שאנו מתייחסים אליו כמובן מאליו - היכולת להסיח את הדעת. שימו לב כיצד אדם שחווה כאב או יסורים בהווה, מסוגל לשכוח מהם לגמרי בעת דיבור, קריאה או תעסוקה. גם אדם שעבר ניתוח וסובל מכאבים מסוגל להסיח את דעתו על ידי שיחה והתעסקות בעניינים אחרים. גם אדם שרוב יומו סובל ומצטער יכול לחייך לפתע למשמע בדיחה, כאשר משהו מעניין קרה, האדם יכול לשכוח לרגע מיומו הקשה במהלך שיחה או רגעים במשפחה, והוא מוצא את עצמו נהנה מרגעי שמחה קטנים שכאלו בכל יום. תחשבו לרגע על עולם שבו היה ניתן לשכוח זכרונות רעים עם הזמן, אך לא היה ניתן להסיח את הדעת מהם בהווה. בעולם שקשה אדם שסובל מכאבים, או שעבר עליו יום קשה, לא היה מסוגל להסיח דעתו מהצרות בסוף היום ולהרגע, הוא לא היה מצליח להנות משיחה קצרה או לימוד חדש או ישיבה רגעית בחיק המשפחה, כי ההרגשה הרעה של היום והכאבים לא היו מניחים לו לשכוח את הצרות של ההווה. הרי היה זה נורא ואיום! למרבה השמחה אנו חיים בעולם שבו האדם מסוגל להסיח את דעתו מחייו העכשויים, אפילו אם הוא שוכב חולה במיטה או שעבר עליו יום קשה, האדם תמיד יכול להתעניין בדברים אחרים שיסיחו את דעתו ממה שקורה, ויתנו לו כח חיובי והרגשה טובה שיאפשרו לו להתמודד עם חייו בצורה טובה יותר. היכולת להסיח את הדעת בהווה היא עובדה נוספת לכך שהבורא אינו רוצה שהאדם יסבול, אחרת לא היה מסוגל האדם לברוח מהמציאות ולנשום לרווחה אפילו לרגע. היכולת להסיח את הדעת ולשכוח לפתע מכל הצרות העכשויות, היא בעצמה הוכחה לכך שהבורא רוצה בטובתו של האדם ולא בצער.

(3) כח התקווה:

תקווה אינה דבר מובן מאליו, וקשה לדמיין את החיים בלעדיה. בזכות התקווה אנו משרים את חייו כל הזמן, מתכננים תוכניות ומבקשים לחיות. הבורא נתן לאדם את היכולת לקוות, לצפות, לרצות ולשנות, כי הבורא נתן לאדם את יכולת הדמיון. באמצעות הכח הפנימי הזה מסוגל האדם לחשוב על עצמו במצבים משמחים יותר, ולקוות לחיים נוחים יותר בעתיד. התקווה מחזיקה ומעודדת את רוב האנשים בעולם להמשיך ולהתאמץ, והיא אשר נותנת את הטעם לחיות גם עבור מי שנמצאים בשפל המדרגה. בעולם ללא כח התקווה, כל האנשים היו חיים תמיד בהווה מתוך שנאה קיומית, היינו חיים בשפל, כי בני האדם לא היו מתאמצים לשפר את חייהם ולא היו מקווים ליצור עולם טוב יותר. עמים לא היו דורשים לצאת מיד עריציהם הדיקטטורים, ואנשים קטנים לעולם לא היו הופכים לאנשים גדולים. בלעדי התקווה לא היו מתאמצים בני האדם להצליח בחיים, ולא היו משיגים שום הישג חומרי או רוחני. אנשים לא היו מצליחים להתמודד בשעת מצוקה וכאב, כי הם תמיד היו מיואשים ובלתי כשירים לשנות את המציאות שבה הם חיים. בזכות התקווה בני אדם המציאו חידושים שלא היו, טכנולוגיה ומדע, מערכת שוויון וכלכלה. רק בזכות היכולת לקוות לעתיד מזהיר (ואפילו לדמיין הצלחות דמיוניות ובלתי אפשריות) מסוגלים רוב האנשים להשיג חיים נוחים וממוצעים. בזכות התקווה, מסוגל אדם רעב ועני להמשיך ולשרוד, וגם לחייך ולהנות מדברים אחרים בחיים. התקווה מוכיחה שהבורא לא רק רוצה להקל על סבלו של האדם בעולם הזה - אלא לאפשר לו למצוא תרופה לסבלו וחיים טובים יותר. מכאן שיש לסבל מטרה עליונה, ואין הבורא רוצה שהאדם יסבול ויחיה בצער.

(4) היכולת להתרגל למצב:

הרי לכם עובדה משונה שקשה מאוד להסביר. כיצד מסוגל האדם להתרגל לכל מצב, ואפילו למצב הקשה והנורא ביותר שניתן להעלות על הדעת? כיצד מצליחים קטועי גפיים, עיוורים, אנשים חולים או ניצולי שואה לבנות חיים חדשים אחרי חיים הרוסים לגמרי? זהו כח בלתי נתפס שהבורא טבע באדם, כח בלתי הגיוני, ולמעשה אפילו בלתי אפשרי... ובכל זאת המציאות מוכיחה את ההיפך: גם אדם חולה מסוגל להתרגל למצבו של החולי, גם אדם עני מסוגל להתרגל למצב של העוני, וגם אדם זקן מסוגל להתרגל למצב של הזיקנה. אך הפלא הוא שהיכולת להתרגל קיימת לא רק אצל הסובלים מלידה שלא הכירו חיים אחרים (כמו עניים או עיוורים מלידה), אלא גם אצל אנשים שאיבדו את מה שהיה להם: גם אדם עשיר שהפך לעני, ילד שהפך ליתום, ובריא שהפך לגידם או עיוור, יהיו מסוגלים עם השנים להתרגל למצבם הקשה, ואז שוב לחייך ולשמח מהנאות רבות אחרות שעוד נותרו להם בחיים. ניתן לומר בביטחון שרק בזכות הכח להתרגל למצב, מסוגלים אנשים נכים וקטועי איברים לשקם את חייהם מחדש, לשמוח ולהנות, ואף לגלות אהבה לחיים על אף הקושי והמוגבלות הקשה בה הם נמצאים. רק בגלל היכולת להתרגל, מסוגל האדם להתמודד עם קשיים שלא משתנים, לחזור לתפקד ולהנות מדברים אחרים שהחיים מציעים. אם לא היה רוצה הבורא בטובתו של האדם, הוא לא היה נותן לאדם יכולת כל כך לא-נתפסת להתרגל למצבים בלתי-משתנים בחיים, ואז היה האדם חי את כל חייו בצער ויגון תמידי על מה שהוא הפסיד, ולא היה מצליח לשקם את חייו אחרי נפילה קשה. אנו כל כך רגילים למצבנו בהווה, עד שקשה לנו אפילו לדמיין מציאות בלי כח ההרגל! בלעדי היכולת הזו היה האדם מתאבל כל חייו על כל דבר שהוא איבד, ומצטער בכל רגע ובכל שעה על המציאות אליה הוא נקלע. היכולת להתרגל למצב, היא עוד הוכחה לכך שהבורא אינו באמת רוצה שהאדם יסבול מחייו, ומכאן שיש לסבל מטרה עליונה. ולכן נתן הבורא תרופה למכה, והאדם מסוגל להתרגל למצבים מגבילים, לעבודה קשה שבכל יום, לעוני או נכות, וכך להצליח לשמוח מכל מה שבכל זאת יש לו. רק בזכות עובדה זו מצליחים כל העניים והמוגבלים לחיות את חייהם, להקים משפחות, לשמוח ולהנות על אף הקשיים.

(5) היכולת לחלום ולדמיין:

האם שמתם לב לעובדה שהאדם סובל מסייטים דווקא בתקופה של לחץ או מצוקה? ואז הוא בדרך כלל יחלום על הדברים שהוא מפחד מהם יותר מכל... אין זה צירוף מקרים. מסתבר שהחלומות הם סוג של תרפיה פסיכולוגית, שבה האדם לא רק בורח מהמציאות, אלא מתמודד עם הפחדים הגדולים ביותר שלו, ולומד להתמודד איתם. כאשר האדם

עובר בחלומו את הגרוע מכל, הוא מסוגל אחר כך להתמודד טוב יותר עם קשיים אמיתיים בחייו כאילו היה בעל נסיון. אך אנו חולמים בכל לילה ולא רק בתקופה של לחץ או מצוקה. החלומות עוזרים לנו לברוח מהמציאות היומית, להשתחרר ולחיות חיים אחרים, טובים או מעניינים, והם מאפשרים לנו ללמוד על הרגשות שאנו מפנימים בתת-מודע. כח החלומות הינו כח אדיר, שבלעדיו לא היינו מסוגלים לתפקד כל יום מחדש, כי ההגיון אומר שהיינו משתעממים ומתייאשים מכל דבר שאנו עושים, מלימודים או עבודה. אין פסק-זמן טוב יותר מאשר שינה טובה עם חלומות שיוצרים תחושה של זמן חולף, ובריחה מכל מציאות קשה או שגרה. היכולת לשון ולחלום מאפשרת לאדם להתמודד עם צרות וייסורים בחיים, לנשום לרווחה בסוף היום, ולעשות פסק זמן מהמאמץ היומי או המציאות הקשה. גם אדם חולה או עני, ואפילו אדם שסבל והתייסר מכאבים במשך היום - מסוגלים להירדם בסוף היום ולברוח מהמציאות. אפשר לומר שהשינה שווה לטיפול פסיכולוגי, או לחופשה בסוף היום שבה אנו בורחים מכל הדברים שמטרידים אותנו. שימו לב לעובדה המעניינת שאחרי השינה כל הצרות נראות קטנות יותר. השינה עוזרת לאדם להירגע ממצב רוח רע, מכעס או כאב, כי החלומות יוצרים תחושת זמן והפסקה מהחיים. אפילו כאשר האדם אינו זוכר את חלומותיו בבוקר, הוא מרגיש שחלף זמן, והוא מביט על יום האתמול בפרספקטיבה אובייקטיבית יותר. בזכות החלומות מסוגל האדם לשכוח מהיסורים, להיות במקומות אחרים, ואחר כך לקום רגוע יותר. החלומות עושים במהירות את מה שהזמן עושה באיטיות - הם עוזרים לאדם לשכוח מהצרות ולפתוח דף חדש אחרי כל מה שעבר עליו. בלעדי השינה היו כל החיים שרשרת אחת ארוכה של אירועים, ועבור אנשים רבים החיים היו סבל מתמשך ללא התחלה או סוף. רק בזכות השינה והחלומות מסוגל האדם לדלג מעל הזמן, להרגיש שהימים חלפו ואיתם גם הצרות של אתמול. אם הבורא לא היה רוצה בטובתו של האדם, הוא לא היה נותן לו את היכולת לחלום חלומות. במציאות שכזו היינו עדיין צריכים לתת לגופנו לנוח מידי פעם כמו דגים, אך לא היינו מסוגלים לישון שינה עמוקה ולחלום חלומות. אז היה האדם המתייסר סובל תמיד, כי הוא לא היה מסוגל לברוח מהמציאות, ולא היה מרגיש שהזמן חולף. היינו משתעממים ומתעייפים מכל עבודה שאנו עושים, ואף אדם לא היה מצליח להירגע ולשכוח מהצרות אפילו שעה. לשמחתנו הבורא נתן תרופה למכה, ומאפשר פסק זמן מהחיים לכל אדם בכל יום ויום, שינה עמוקה וחלומות דמיוניים שמקלים על הסבל והשיגרה, ומאפשרים לנו לקום רגועים ונינוחים יותר כאילו יצאנו לחופשה בכל לילה. כך הוכיח לנו הבורא פעם נוספת שהוא רוצה בטובתו של האדם, ומכאן שיש לסבל מטרה משלו בבריאה.

6) כח הזוגיות - הבורא נתן לאדם את האשה:

מלבד ההנאה הגופנית שהבורא נתן לגבר וגם לאשה בכח הזוגיות, הוא נתן להם את היכולת להתחבר גם בנפש, כפי שאומרת התורה (בראשית, פרק א, כד): "יעזוב איש את אביו ואמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד". ולא סתם אומרים שאהבה עיוורת, כאשר גברים וגם נשים מוצאים חיבור של נפש בנפש, בתור מה שהם מזהים כפסגת האושר והשלמות בחיים. חז"ל לימדו שגבר שאין לו אשה שרוי בלא שמחה ואינו נקרא עדיין "אדם" כי הוא לא שלם בלי אשתו. הבורא יצר טבע מיוחד בבני-אדם כדי שיחיו בזוגות ויקימו משפחות ביחד, כדי שהאדם לא יהיה בודד. רוב בעלי החיים הם בודדים, חיים את מרבית חייהם בקבוצות או בשיטוט עצמאי, ואף הזוגות שבהם לא מסוגלים להתחבר נפש בנפש. האדם דבק באשתו, והאשה דבקה בבעלה, והם הופכים לישות אחת שחיה ופועלת הכל ביחד, משפחה. את הטבע הזוגי והמשפחתי יצר הקב"ה בבני האדם כדי להטיב להם, כדי שלא יחיו לבדם. רק בזכותו יתברך חש כל בחור כזו התעלות ושמחה כשהוא מוצא את האשה המיועדת לו, וכן האשה. וכך מלמד אותנו פרק ב' בספר בראשית, שתחילה הבורא יצר את האדם יחידי כדי שיבין עד כמה הוא זקוק לאשה כדי להצליח ולזכות לחיבור ולשמחה.

ואם נביט על הגופניות של הגבר והאשה, נראה ביניהם השלמה בכל איבריהם, אך זהו רק קצה המזלג, כי הבורא יצר את האשה עם נפש ותבונה שונה משל הגבר, עד שבני האדם מסווגים את "המין הגברי" ו"המין הנשי". וכל תכונותיהם מתאימים זה לזו כדי לכפפה: הגבר מטבעו שכלי ותקיף בדעותיו, ועל כן האשה מטבעה רגישה ועדינה, המח הגברי מתואם למאמצים גדולים והפסקות, בעוד האשה בנויה לסדרה של פעולות חוזרות. האשה משלימה את הגבר באמצעות האינטואיציה הנשית ("בינה יתירה" בלשון חז"ל) ויכולתה להשפיע על החלק הרגשי שחסר אצלו, ואילו הגבר משלים את האשה באמצעות חיפשו אחר סדר חברתי והגיון מעשי. כמובן שגם לגבר וגם לאשה יש יכולת שכלית ורגשית, אך כל אחד מהם זכה לתכונות מסוימות חזקות יותר מהשני, בכדי שישלימו זה את זה. אי אפשר להפסיק להתפעל מהחוכמה הרבה של מבנה האשה, גופה וגם נפשה, ולא מן הסתם התורה מציגה אותנו כמתנה אלוקית שניתנה לאדם.

כח הזוגיות הוא לא רק היכולת לחיבור חומרי, אלא היכולת לחיבור רוחני ונפשי, באופן שבו הגבר והאשה משלימים זה את זה, מסוגלים להתאהב ורוצים להיות לעד ביחד. רבים מגדירים את האהבה שביין גבר לאשה כאהבה החזקה ביותר שיש, וכמתנה הנפלאה ביותר שהכירו בחייהם, עד שאי אפשר לספור את כל שירי האהבה וההקרבה שנכתבו אודותיה. עלינו לזכור את יוצר הטבע האנושי שזיכה אותנו בחיבור הפנימי והגופני של הזוגיות, והמציא לנו את האהבה המדהימה הזו. הבורא נתן לגבר את המתנה הנפלאה ביותר שיש, את האשה והכח לאהוב אותה, כח הזוגיות, בזכותו זכה גם הגבר וגם האשה, ואלו מוכיחים לנו פעם נוספת עד כמה גדולה אהבתו של הבורא לבני האדם.

7) כח האהבה:

הכח לאהוב, והיכולת להיות נאהבים, הוא הדבר הנפלא בתבל, והפיצוי הגדול ביותר כנגד כל הקשיים האישיים בחיינו. איננו מדברים על אהבה ספציפית אלא הכח לאהוב: אהבה של הורים לילדיהם, אהבה של ילד להוריו, אהבה של גבר לאשתו, אהבה שביין חברים יקרים, אהבה למורים והמחנכים, אהבה לבריאה ולבריות. כולנו יודעים שההנאה הגדולה ביותר בחיים נמצאת בכח האהבה שא-לוהים נתן לנו, בלעדיה אין לחיים טעם, אך בזכותה החיים מלאים יופי ותקווה. בזכות האהבה מחפש האדם את החצי השני שלו, מקים משפחה ודואג לילדיו. בזכות האהבה קשורה האימא לילדיה ורוצה בהצלחתם. האהבה לאתר היא כה חזקה, עד שאנשים יהיו מסוגלים להקריב את חייהם עבורה.

הביטו כיצד ההורים לא מקנאים בהצלחת ילדיהם, אפילו כאשר ילדיהם מצליחים יותר מהם ומוכיחים כישרון נדיר - זוהי כוחה של אהבה שאינה תלויה בחומר. בזכותה אנשים מתחננים, מביאים ילדים לעולם, עוזרים ודואגים זה לזה. ולמעלה מכל אלה, רק באמצעות כוחו האדיר של האהבה מסוגל האדם לאהוב את הבורא בכל לבו ובכל נפשו על אף כל הנסיונות והייסורים, ואפילו למות על קידוש השם. כח האהבה הוא הרגש החזק ביותר בבריאה, והדבר הטוב ביותר שקיים בעולמנו. הבורא למעשה נתן לאדם את המתנה הגדולה והיקרה מכל, המתנה הגדולה ביותר שאפשר לתת, את היכולת לאהוב ולהיות נאהבים. מכאן ההוכחה האולטימטיבית שהבורא רוצה בטובתו של האדם ואוהבו. אם הבריאה נועדה להרע לאדם אז לא היתה קיימת אהבה בעולם.

8) כח הרחמים:

הבורא נתן לאדם יכולת מיוחדת במינה, את היכולת לרחם על האחר ולהזדהות עם סבלם של אחרים. האדם מטבע בריאתו מסוגל להזדהות ולהרגיש את הסבל של האחר, ואפילו של אנשים שהוא לא הכיר מעולם. האדם מסוגל להצטער ואפילו לבכות בגלל צערם של אנשים זרים, והוא מסוגל לעזור לאנשים זרים רק מתוך רגש הרחמים. האדם מטבעו מרחם על ילדים, הוא מרחם על אנשים נכים ומוגבלים, הוא מרחם על אבלים, והוא מסוגל לרחם גם על סבלם של בעלי חיים. הבורא נתן לאדם כח מיוחד במינו, באמצעותו דואג האדם לעשות חסד עם הנזקקים, לעזור לחולים, ליתומים, לאלמנות ולעניים. בלעדי כח הרחמים, לא היו מסוגלים בני האדם לחוש בצערם של אחרים, והם היו מתעלמים מסבלם של אנשים זרים. הבורא נתן לאדם את הכח המופלא הזה כדי שהוא יהיה מסוגל להרגיש את האחר, וגם לדאוג לאחר. בדוגמה זו אנו רואים כיצד הבורא דואג לאדם על ידי האדם, באמצעות הרחמים אותם הוא הכניס אל תוך ליבו. אילו רצה הבורא להרע לאדם, הוא לא היה נותן בליבו רחמים כלל, כך שהסובלים לא היו זוכים לעזרה ודאגה מאיש. ללא הרחמים היה זה עולם קר ואנוכי כמו עולמם של כרישים או אריות. אולם הבורא נתן לאדם את רגש הרחמים, דרכו לומד האדם כיצד הבורא מרחם עליו ודואג לו; באמצעות הרחמים דאג הבורא שבני האדם יעזרו אלה לאלה, יעסקו בצדקה וחסד בכל רחבי העולם, ולא יעלימו את עיניהם ממצוקתם של אנשים אחרים בעולם. כך הוכיח הבורא שהוא לא רוצה בסבלו של האדם, כי אם בטובתו. הרחמים אינם טבעיים, ולכן בכוחם להוכיח שהבורא הוא רחמן. מכאן אנו למדים שלסבל יש מטרה משלו, היות והבורא דאג להקל את הסבל בעולם על ידי מידת הרחמים.

9) אלף מתנות נפלאות:

הבורא נתן לאדם חושים, תכונות ויכולות המאפשרים לו להנות מהעולם יותר מכל יצור אחר. הכותרת הזו כוללת רשימה ארוכה מאוד של הנאות, גשמיות ורוחניות שאי אפשר לספור. הבורא נתן לאדם את היכולת להנות מן הטבע, מזוגיות, מחיק המשפחה, מהילדים הרכים שנולדים לו, מהלימוד, ומכל דבר שיש לו בחיים. האדם זכה ביכולת דמיון, דיבור, מחשבה, יצירה, מוסר, אומנות ואפילו חוש הומור. זו עובדה שהבורא יצר עולם מופלא, והוא נתן לאדם גוף מופלא, שבאמצעותו מסוגל האדם להנות הרבה מאוד בחייו. היכולת להנות מיופי, מן הבריאה, מהמשפחה, ומכל דבר שהשגת בחיים, היא מכלול של אלף הוכחות לכך שהבורא רוצה בטובתו של האדם. חשבתם כמה פעולות ושרירים האדם מפעיל כדי לדבר, להוציא מילים, להביע את עצמו באמצעות שפה? רוב בעלי החיים הם אילמים ואין להם את היכולת לדבר גם לו היו מסוגלים לכך. הביטו בפנים האנושיות ותגלו שיש בהם שרירים דקים יותר מכל בעל חיים, כי באמצעותם אנו מביעים את התחושות והרגשות הדקים ביותר שלנו. קיבלנו מן הבורא גוף נפלא שהוא פאר היצירה, עד שהוא מכונה בספרים "המכונה שלא תאמן". יש לנו חושים נפלאים ומח מדהים: ראייה צבעונית ותלת-מימדית, שמיעה בסטריאו, חוש הטעם, חוש הריח, חוש המישוש, ידיים מורכבות עם אצבעות מדויקות ואפילו גבות שמונעות את כניסת הזיעה לעיניים. אנו יצורים אסתטיים וסימטריים, ואפילו צורת הגדילה של הזקן והשיער מעידים על חוכמה עליונה. אנו כל כך רגילים לחושים שלנו עד שאנו שוכחים להתפעל מהם. איננו מסוגלים לדמיין אפילו לרגע חיים בלי ראייה או שמיעה, ולמרות זאת איננו חושבים על מתנות נפלאות אלו בכל יום. האדם קיבל את היכולת לראות, ולהנות מראייה רחבה של העולם סביבו, עם תחושת עומק ומראה צבעוני שאין לרוב בעלי החיים. כך מסוגל האדם להנות ממראות וצבעים, מנופים מרהיבים ואפילו ממבט בעלה ירוק; הבורא נתן לאדם את היכולת להריח ולטעום, ובזכותם מסוגל האדם להנות מטעמים וריחות רבים מספור, המאכלים והמזון שאנו מכניסים לגופנו בכל יום; הבורא נתן לאדם את היכולת להחזיק, לממש, להרגיש, לשבת וגם ללכת, וכך מסוגל האדם להסתובב בעולם בקלות ולגעת בכל מה שסביבו, להנות ממגע ומתחושה, היוצרים קשר חשוב גם בזוגיות. הבורא נתן לגבר והאשה את הקשר הזוגי המאחד אותם, היכולת להתייחד בשמחה ולהביא ילדים לעולם. הבורא נתן לאדם גוף מופלא ומתוחכם מאין כמותו, ואין כלי מתאים ממנו להבעת הרגשות והמחשבות שלנו. קיבלנו את היכולת לדבר והפנים שלנו מסוגלים להביע אלף תחושות ורגשות יותר מכל בעל חיים אחר בטבע. כל העובדות הללו מוכיחות שהבורא ביקש להטיב לאדם, ואינו מבקש את צערו של האדם. רק בגלל שהאדם קיבל גם את כח ההרגל, הוא לא מתפעל בכל יום מחדש על כל המתנות הנפלאות שיש בחייו. אילו היה רוצה הבורא שהאדם יצטער ויסבול מחייו, הוא לא היה נותן לו את הכח להנות מכל כך הרבה תכונות ויכולות. קיבלנו גוף מדהים ויכולות רוחניות שאין לאף יצור אחר בטבע. והכי חשוב, קיבלנו את היכולת להנות ולהתפעל מכל מה שיש לנו, זוהי ההוכחה לכך שהבורא אינו רוצה בסבלו של האדם כי אם בטובתו והצלחתו, הבורא רוצה שהאדם ישמח ויהנה מהבריאה, ואילו לסבל יש מטרה בלתי נמנעת שצריך להבין.

10) הבורא נתן לאדם את התורה ומשמעות החיים, ולא נטש אותו.

הבורא נתן לאדם את התורה ומשמעות החיים, ולא נטש אותו:

הבורא יצר את האדם עם שאיפה מיוחדת למשמעות דתית בחיים, בדרך זו נתן הבורא לאדם את היכולת להכיר בו, להשיג את הוראות היצרן, לדעת שיש נשמה וחיים אחרי המוות, וגם להבין סוף כל סוף את משמעות הסבל ותכלית החיים. כל אלה עוזרים לאדם להתגבר על הסבל והיסורים, כאשר הוא יודע שיש לקיומו תכלית, כאשר הוא יודע שזה עולם נסיון ושיש חיים אמיתיים יותר לאחר המוות. את הדברים האלה מבינים כל בני האדם, ואפילו הגויים, כי הבורא טבע את הידיעות הללו בנפש האדם. לכן הם הפכו לעיקר ותכלית כל דת, היות והם נמצאים בתודעתו של כל אדם. היכולת להשיג משמעות בחיים, להכיר את תורת האמת ותכלית הבריאה, היא בעצמה ההוכחה לכך שהבורא רוצה להטיב לאדם, והוא ברא אותו עבור תכלית מיוחדת. מכאן שהסבל הוא רק אמצעי בבריאה אך לא התכלית, ואין הבורא מעוניין בצערו של האדם, כי אם בטובתו של האדם והצלחתו התכליתית.

(* ההוכחה הבאה לא כלולה ברשימה, כי רק מי שניסה להתקרב לקב"ה בכוחות עצמו יכל להכיר באופן אישי את אהבתו: האדם קיבל את המתנה המדהימה ביותר בבריאה כולה, שאין חומר או חי שישווה לה, דבר שאין לאף אחד מבעלי החיים: נשמה אלוקית. כולם יודעים שהאדם הוא היחיד שזכה בתבונה, בכח דיבור ובחירה חופשית, אך הנשמה נותנת הרבה יותר מזה... האדם מסוגל לשלוט במצבו של העולם ולהחליט על גורלו האישי ועל נתיב חייו, האדם לבחור בין טוב לרע, להכיר בבוראו או להכחישו, ורק הוא יכול להתפלל ולבקש עזרה והדרכה מהקב"ה ולראות אותו בחייו! לימדונו חז"ל שהנשמה שקיבל האדם היא חלק אלוך ממעל, היא נצחית. האדם זכה להיות הבריאה המיוחדת בתבל, כי הוא היחיד שקיבל נשמה אלוקית, יש בו את היכולת להגיע לדרגה גבוהה ממלאך, להביא את העולם לתיקונו וגאולתו השלמה, ולהגיע עם מותו אל יוצרו הנצחי שברא אותו. מה שללא ספק מוכיח שהקב"ה אוהב את בני האדם כבניו, בגלל הקשר האלוקי שיצר בנשמתו, והזכות שניתנה לנו להכיר בבוראנו ולתקשר עימו. נסו בעצמכם ותיווכחו באהבה זו: מצא לעצמך פינה שקטה ודבר עם הקב"ה במילים שלך, בפתחות אך בכבוד, דבר עימו על ההתלבטויות והקשיים שלך, ותגלה להפתעתך כיצד הקב"ה מתגלה אליך בחייך הפרטיים, בעזרה בלתי צפויה, בעצה שמגיעה לפתע משום מקום, בדלתות חדשות שנפתחות, בזמן ובעיתוי הנכון ביותר (עצה זו נאמרת לבני כל הגילאים, גברים ונשים כאחד). הכר את כח התפילה שלך, את כח הנשמה שקיבלת, למד את התורה וגלה את הקשר שהיהדות נותנת לך עם בורא עולם, ואז תדע שהקב"ה באמת אוהב אותך כבנו.

* * *

כפי שקל לראות, א-לוהים ברא את העולם טוב מטבעו, כשיש בו ניסיונות וקשיים איתם אנו צריכים להתמודד עד מותנו. הבורא יצר תרופות רבות כדי להקל על הסבל של האדם בעולם הזה, כדי להתמודד עם הסבל ואף כדי להתגבר עליו. הבורא הוא רופא הגוף וגם רופא הנפש, והוא יצר באדם טבעיים אשר יעזרו לו להתמודד עם הקשיים והצרות, ולא אהוב את החיים על אף היסורים. חקירה אובייקטיבית של הבריאה מגלה שרצונו של הבורא הוא להטיב לאדם, ומכאן שיש לקיומו של הסבל תכלית וסיבה מיוחדת משלו. היכולות שנתן הבורא לאדם מוכיחות יותר מאלף עדים כי הבורא רוצה בטובתו של האדם ולא בצער; יכולות כמו אהבה, רחמים ומשמעות, מלמדות שיש תכלית מיוחדת לקיומו של האדם - ומכאן אנו למדים שישנו הסבר וגם תכלית מאחורי קיומו של הסבל - גם אם אלה נסתרים מאיתנו בעולם הזה.

**בברכה,
דניאל בלס.**

אחת ההוכחות הכי מחזקות שמוכיחות שהתורה היא אלוקית ולא אנושית

אחת ההוכחות הכי מחזקות שמוכיחות שהתורה היא אלוקית ולא אנושית ששום בן אנוש לא יכול לתכנן אותה כך מלפני 3320 שנה... (לכן הדפסתי אותה והיא מול עיני בסלון תמיד...) שבכל ספר מחמשה חומשי תורה של התורה הקדושה בתחילתו ובסופו בדילוגים של 49 אותיות והאות ה-50 נספרת מוצפנת שם המילה "תורה" ובספר האמצעי משלים למנורה של 5 קנים עם שם השם יהוה בדילוגים של 7 אותיות בתחילת הספר ובסופו של כל ספר... דהיינו להגיע לשם יתברך מכל כיוון חייבים רק דרך התורה הקדושה שנאמר ובו דבקתם ...

קראו על כך בספר ההוכחות בהרחבה זה לבד מוכיח בהסתברות מעבר לכל אופציה של מקרה של 10 בחזקת טריליונים... וכידוע 10 בחזקת 40 כבר אומרים המדענים זה לא יכול להיות מקרי שנבין כמה גדולה גדולת השם וחוכמתו מעבר לכל חוכמת בן אנוש... וזה רק בהצפנה אחת בלבד !! מתוך מאות אלפים אם לא מיליונים ואולי אף אין סוף קומביניציות שכל מעשיו של כל אדם מוצפנים בתורה הקדושה כמו שמגלה לנו הגאון מוילנה בהצפנות שונות בכל הצורות כמו גימטריות וחילופי אותיות וסופי אותיות ותחילת אותיות וכדומה ..

דבר שמראה שהתורה היא מעין תוכנת מחשב על שרק בורא חכם וכל-יכול, יכול לכתוב ועדיין יישאר הסדר של הסיפורים מבלי שום שיבוש בנוסף לכל רבדיה של פשט דרש רמז וסוד וכל אחד ב-70 פנים שונים שקיבלנו בסיני ולא מה שאנשים כסילים ממציינים מדעתם ועל כך לא נותר רק להתפעל בהשתאות ולומר... מה רבו מעשייך השם ואת כולם בחוכמה עשית. תודה אבא שבחרתנו מכל העמים ותודה על כל שאתה עושה עימנו ועל אהבתך שלא תלויה בדבר לכל יהודי ויהודי... אין לנו מספיק מילים להודות לך

..

תחילת ספר בראשית

ת נרא אלהים את השמים ואת הארץ והארץ
 חשכה ותר ובהו ורוח אלהים על פני תה
 אס רוח אלהים מרחפת על פני המים ואמר
 אלהים יהי אויר ויהי אור ו
 א אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין
 האור ובין חשך ויקרא אל
 הים לאור יום
 סוף ספר בראשית (פס', כח)
 ויא
 א אשר דבר להם אביהם ויבדד אותם איש
 אשר כבודו בודד אותם: ויצו אותם
 לאמר אלהים אני ואסף אל עמי קברו אתי אל
 אבתי אל המערה אשר בשרה אשר עמ
 ר ון החיים: כפצרה אשר בשרה המפכלה אשר
 על פני פמרא בארץ נגלו אשר קנ
 ה אברהם את השדה

תחילת ספר שמות

ת בני ישראל הבאים מצרפת את יעקב איש
 וביטו באו ראובו שמעון לוי
 ויהודה יששכר זבולון ובגמנו וז ופסלי נד
 ואשר ויהי כל נפש יצאי?
 ה יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים ויוסף
 יוסף וכל אחיו וכל הדור
 ה הוא:
 סוף ספר שמות (ול, ח)
 ת וארצמו ותולעת שני ושש קשור: רבוע תה
 כמיל עשו את חשון ונת ארכו
 ונת רחבו כמיל: וימלאו בו ארבעה טורי אבן
 טור אדם פטה וברקת טו
 ר האחד: והסור השני נפס ספיר ונקלס:
 והסור השלישי לשם שבו ואחלקה: ו
 הטור הרביעי תרשים שהם וישפה

תחילת ספר ויקרא

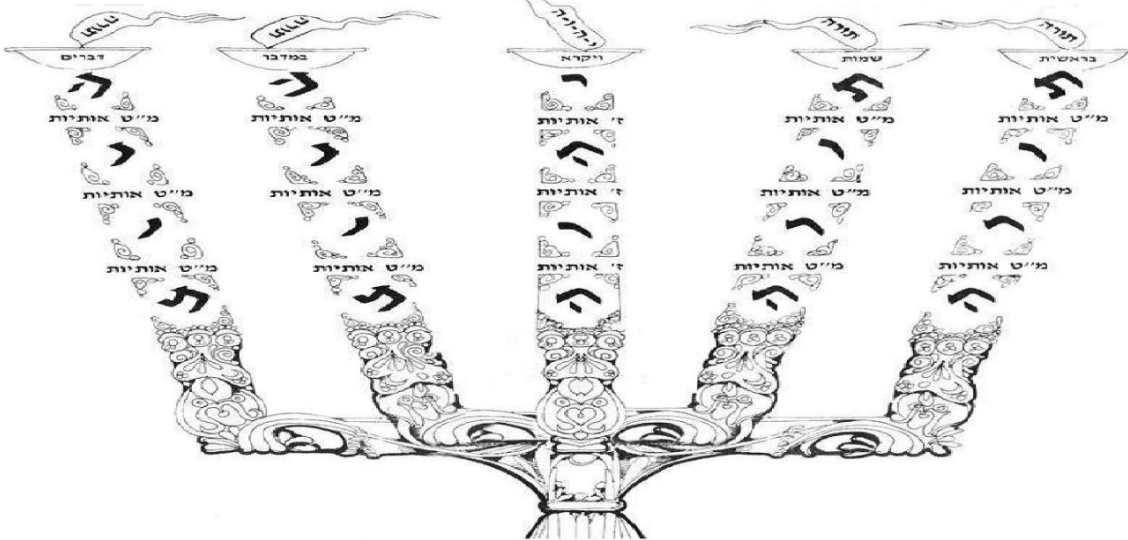
ויקרא אל משה ונדבר ויהי אליו מלאך מועד
ויקרא אל משה וידבר ייוד אליו מאהל
מועד לאמר
 במרכז (ספר ויקרא) מתקבל שם ה'
 בדילול: של 7 אותיות, (מורש של 49)
 ובתזוזיתם ובסופם של שאר הספרים
 למצאת המילה 'תורה' בדילול: קבוע
 של 49 אותיות, כשכולם פונים אל
 שם ה' (במדרש ובחברים הדילול:
 'תורה' הוא למפרט)

תחילת ספר במדבר

וידבר יהוה אל מוש
 במדבר סיני באהל מועד באחד יחדש השני
 בשנה השנית לכאתם מארץ מצ
 לאמר שאו את ראש קל עדת בני ישראל
 למשפחתם לבית אבותם במספר שמ
 את קל וקר לגוללתם מבו עשרים שנה ומעלה קל
 יצא עמך בישראל אתה תקפודו א
 תם לכאתם אתה ואהרן
 סוף ספר במדבר (לד, ט)
 תואמיו חרע עניו?
 ה יחיה לכם בגול עמו: והוא יחיה לכם לבד
 סדקה ספר עניו נפשה וי
 ה האבל משקים סדקה ספר עניו ונד
 סובל ומסר על פתו ים פורת סדקה
 ונד סובל סדקה ויהי ויהי ויהי ים הפילה
 זאת תהיה לכם הארץ לגבול
 תיה סביב

תחילת ספר דברים

תואיל משה באר את
 לתורה הזאת לאמר יהוה אלהינו דבר אלינו
 בחרב לאמר רב לכם שבת סה
 הן פנו וישעו לכם ובאו חר האמר ואל קל
 שקינו ענדה ספר ואל קל
 ונגב וכוף חם ארץ הפגני וסלקנו עד הנה
 הניל נטר פרת ראה?
 תיה לפניכם את הארץ
 סוף ספר דברים (לכ, א)
 כי שם יהוה אלהיך הני גול לאיל
 הני: העור תמים פילו כי כל דרכיו משפט אל
 אמונה ואין עניל דרום ונח
 ה הוא: שחת לו לא בניו מוסם דור עש
 ופסלת: הלוחה תמלו זאת שם נבל
 לא חקם הפוא הוא אבד קנד הוא עש
 ויכנס: ובר ימות עלים בינו שט
 ת דור ודור שאל אבד ונדד ויאמר ויאמר קל



תראו כמה הקדוש ב"ה אוהב את עם ישראל

תראו כמה הקדוש ב"ה אוהב את עם ישראל אפילו אם יש אלף מלאכי חבלה שמלמדים חובה וקטגוריה על האדם ורק אחד מלמד עליו זכות הקדוש ב"ה משתמש באותו אחד ומלמד זכות על אותו יהודי. מדהים כמה רחמן השם!!! שנלמד להיות כמו אבינו שבשמיים ונלמד כף זכות על כל יהודי להלך דברי המדרש בילקוט שמעוני: "דרש רבי עקיבא לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבלי חוק לבלי חוקים אין כתיב כאן אלא לבלי חוק לפי שאין בידו מצוה אחת שיכריעו לכף זכות, הדא דאת אמר לעוה"ב אבל בעוה"ז אפילו תתקצ"ט מלאכים מלמדין חובה ומלאך אחד מלמד עליו זכות הקב"ה מכריעו לכף זכות, מה טעם אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף וג'".

סיווג טבע האדם ואופיו לפי היום בשבוע שבו נולד

הגמרא בשבת (קנ"ו, א) מביאה בשם רבי יהושע בן לוי, כי אפשר לסווג את טבעי האדם ואת אופיו לפי היום בשבוע שבו נולד האדם. לפי זה, נערכה הטבלה הבאה:

- יום: הטבע וסיבתו.
- א' ראש, או כולו לטוב או כולו לרע, כיום א' שהוא ראש למעשה בראשית (רש"י).
- ב' רגזן, שבאותו יום נחלקו המים.
- ג' עשיר וזנאי (נואף), שנבראו בו העשבים (שפרים ורבים מאד בערבוביה, רש"י).
- ד' חכם ונהיר (זיונתן), שנתלו בו המאורות.
- ה' גומל חסדים, שנבראו בו דגים ועופות.
- ו' מחזר אחר מצוות, שדרך יום ששי לחזר אחר מצוות השבת (רש"י).
- ז' קדוש, שכתוב ביום השבת "ויקדשהו" (רש"י).

בנוסף (שם), בכל שעה משעות היום, לפי סדר המקובל ביד חז"ל, משתנה שליטת כוכבי הלכת, לפי השעה שבה נולד האדם, ובכלל לעולם חוזר חלילה לפי סדר זה בכל שעה ושעה משעות השבוע.

יהי רצון שתהא מורה שמים עליכם כמורא בשר ודם

שבירך רבי יוחנן בן זכאי את תלמידיו (ברכות כח, ב), "יהי רצון שתהא מורה שמים עליכם כמורא בשר ודם..." למה בירך ברכה זאת? כי מי שאוהב את השם ולא ירא ממנו מקיים מצוות עשה אבל לא נזהר בלא תעשה, ומי שמפחד נזהר גם במצוות לא תעשה. והיצר הרע (השטן) מרמה את בני האדם שאומר להם הקדוש ב"ה סלחן ויסלח לכם שאתם שמים עליו פס, ולא שומרים מצוות או מחפפים או מזלזלים במצוותיו. וזה שקר!...השם סולח רק למי שלא שב בתשובה ומי שלא שב בתשובה השם מנקה אותו בייסורים קשים מאוד כאן ובעולם האמת כמו שאין אפשרות לרחם על חולצה מלוכלכת, וחייבים לכבסה, למרות שהחולצה סובלת מהכימיקלים הקשים, כך אנו נעבור ניקיון בעולם האמת אם לא עשינו תשובה, וכאן וזה סוד הייסורים שזה מכונת כביסה לנפש....ובקרוב מי שיותר זה רק מי ששב בתשובה..לכן שובו בתשובה אחים ואחיות אהובים. זה הסוף ממש!

מקבלים מחלות כי לא שומרים המצוות כהלכתן

רוצים הוכחות שכל המחלות שלנו ובני משפחותינו זה כי אנו לא שומרים המצוות כהלכתן? להלן הפסוקים מהתורה:
"וַיֹּאמֶר אֱ-מִשְׁמוֹעַ תִּשְׁמָע לְקוֹלִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִישָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהֶאֱזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל-זִקְוֵי כָל-הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא-אֲשִׁים עִלְיָךְ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפָּאָה:" (שמות טו כו)
 ומכאן שמי שרוצה להבריא שישוב בתשובה שלימה ואם הגזירה בטיט הוא יחלים ואם לא יחלים יזכה להיפטר כבעל תשובה לעלות ישר לגן עדן לקבל מקומו שם שכל עוונותיו נמחלו לו כבעל תשובה.

מה התרופה למחלת הסרטן שזה 319 בגימטרייה ועם הקב"ה 320 שזה ער-ן. שזה להתעורר משער הנון של הטומאה לקדושה על ידי השם יתברך שזה תשובה

מה התרופה למחלת הסרטן?
סרטן: 319 בגימטרייה
סרט-ן + האחד שזה הקב"ה 320
ער-ן גימטרייה 320:
להתעורר משער הנון של הטומאה
ולעלות למדרגה הנ' (50) של הקדושה
אל השם יתברך ע"י: תשובה'

חידוש יפה שהשם שם לי בראש..כידוע המחלה הנוראה שנקרית סרטן נועדה בעיקר אומרים חז"ל כמו רש"י על הנביא ישעיהו בפרק ג שמפרש שתבוא מחלה כעונש על חטאינו שתוריד לנו את השיער(כימו)...השם שם לי בראש הרגע שהגימטרייה של סרטן זה 319 עם השם הכולל זה 320 בדיוק כמו שמי ערן...מה שבא לגלות שהשם ערן מורכב ער-ן...שזה אומר להתעורר בשער הנון(חמישים בגימטרייה שזה השער שאנו נמצאים בו לדעת גדולי הדור) של הטומאה לשער הנון של הקדושה כפי שאני עשיתי והפכתי בשער החמישים של הטומאה התעוררתי (השם השיבני והחזירני בתשובה בשער הנון) ואני מעיר כפי ששמי (ער-ן)מעיר את עם ישראל לתשובה משער הנון(החמישים של הטומאה שבו אנו היינו חייבים לרדת אליו כדי להוציא ניצוצות הקדושה שנפלו לטומאה). בקיצור מי שחולה במחלה הנוראה סרט-ן (ס=6-ר=200=ט=9=ן=50)השם סרט-ן רומז 319 עם האחד (1) שזה השם (ששבים בתשובה) נותן 320 בדיוק גימטרייה ער-ן. (ע=70=ר=200=ן=50) תתעוררו לתשובה ומובטח לכם שתבראו זה התרופה למחלה וזה בשפת התוכנה של העולם שזה בחלקה גימטרייה כמו שקיבלנו מהשם בסיני. ולכן אנו רואים רבים שחוזרים בתשובה שלימה ומחלת הסרטן נעלמת כלא הייתה בניסים גדולים שהרופאים לא מבינים כיצד זה ייתכן. אביא לכם דוגמאות רבות בהמשך ב"ה של אנשים שלקחו תשובה שלימה והחלימו. ולמה כי ער-ן. זה התעוררות(ער) משער הנון(ן) ומה שמה של המחלה? סרט-ן כלומר או שתראה את הסרט של החיים שלך בקרוב מוקרן לך בעולם האמת (כפי שמעידים מיליוני מתים קליניים שהראו להם בסרט תלת ממדי את כל חיהם מי שהיו ילדים קטנים וזה רמז להיפרדות קרובה מהעולם אם לא מוסיפים את האחד ומקבלים ער-ן)..דהיינו כי תיפטר מן העולם כי ירדת לשער הנון(ן) של הטומאה (חילוני וחוטא וחי שלא לפי חוקי התכנות של התורה שזה שפת הבריאה של השם שתגן עליך ממחלת הסרטן ושאר מרעין בישין) או שתתעורר לתשובה לשער הנון של הקדושה ואז תחלים. אומרים חז"ל אין ייסורים באין עוון וזה פשיטא. ועוד אומרים שבאים ייסורים על אדם שיפשפש במעשיו ויעשה תשובה על מה שחטא ואז אין יותר צורך בייסורים אם תיקן מעצמו. וזה הסוד של מחלת הסרטן הנוראה רק על אויבנו.. אז תחליטו מחלת סרטן בר מינן או תשובה שזה ער-ן להתעורר משער הנון של הטומאה לשער הנון של הקדושה. וכידוע שמו של האדם מעיד על מהותו וזה אכן מה שאני עושה, והכל אין עוד מלבדו במתנת חנם לעבדכם הקט שבקטנים שלא שווה יותר מסמרטוט רצפה ישן. אלה דברי התורה על מחלת הסרטן מלפני כ-2500 שנה !!! שנאמרה על דורנו דברי הנביא ישעיה: פרק ג' פסוק ט"ז: "וַיֹּאמֶר ה', יַעַן כִּי גָבְהוּ פְּנוֹת צִיּוֹן, וַתִּלְכְּנָה נְטוּיֹת גְּרוֹן, וּמְשֻׁקְרוֹת עֵינָיִם; הַלֹּךְ וְטָפַף תֵּלְכָנָה, וּבְרַגְלֵיהֶם תַּעֲפֹסְנָה. "רש"י: "הלוך וטפוף תלכנה. ויונתן תירגם ובפתהן מקפץ, היו קושרות פאות נוכריות קליעת שערות תלושין כורכות עם קליעותיהן שיראו גסות וטפופות". ובפסוק כ"ד:

"וְהָיָה תַחַת בְּשֵׁם מִקַּח יְהוָה, וְתַחַת חֲגוּרָה נִקְפָּה וְתַחַת מַעֲשֵׂה מִקְשָׁה קְרָחָה, וְתַחַת פְּתִיגִיל, מִחֲגַרְתִּי שֶׁקַּח: כִּי-תַחַת, יִפְּי. רש"י: "מקום שהיו עושות בו המעשה האמור למעלה הלך וטפוף תלכנה והוא בגובה הראש שם תהיה מקשה קרחה מכה המקרחת את הראש". ובגמ' שבת סב: "ותחת מעשה מקשה קרחה - מקום שהיו מתקשטות נעשה קרחים קרחים" רש"י: "מתקשטות - היינו שיער, שסורקות ומפרקסות". "נבואה שהוצרכה לדורות נכתבה" רש"י: "נבואה שהוצרכה ללמוד תשובה..." (מגילה י"ד). הרב מוצפי מביא שאמרו לו שבבית החולים שנשים חטאו בפאות נוכרית ושרפו אותן כי היה חשש של עבודה זרה. ממחלקה של 50 ילדים חרדים חולי סרטן ירדו 3 ילדים ולכן פיטרו את כל העובדים ומשחזרו לפאות הנוכריות שזה מחטיא את הרבים גדל מספר הילדים החולים בסרטן למעל 70 באותה מחלקה! להראות לנו קשר ישיר בין מחלת הסרטן לתשובה אמיתית בלי להמרות את פי השם. מדהים. הילד רכוש ההורים וזה מירוק על חטאי גלגולים קודמים של הילד לכן נולד במשפחה שבה הוריו חייבים להתעורר לתשובה ואם יתעוררו ינצל הילד בטוחני ב"ה בלי נדר אלא אם זה סיום תיקונו.

מגוון רחב של הוכחות חד משמעיות לאמיתות התורה -

וזה הוכחה שניתנה התורה רק מהבורא יתברך שכן גילו לנו חז"ל תגליות אלו לפני שהומצאו מכשירים לאמת הדברים ובדורנו אנו, הדברים והידע של חז"ל הוכחו מדעית ונהפכו לידע של נחלת הכלל.. ואפילו ידע שילדים קטנים יודעים אותו ומאידך בעבר רבים כולל "משכילים" התייחסו בביטול לדברי חז"ל שסתרו את הגיונם? ואכן כן יכל אדם (לא מאמין) לתמוה על דברי חז"ל שנראו לו רחוקים "מהגיונו" וכיום ברור לנו שלחז"ל הייתה מסורת של מסירה ממש רבינו שקיבל מהשכינה הקדושה מידע זה ומכאן עלינו ללמוד שאם חסר לנו הבנה בדברי חז"ל מאיתנו החסר ולא מהם... וכמה על כולנו להתחזק באמונה שכל דברי חז"ל דברי אלוקים חיים... ולהלן ההוכחות:

ההרדמה הרפואית הראשונה לשם ניתוח

הדיווח הבא מופיע בספרי רפואה רבים העוסקים באנטומיה ורפואה, ובכל אנציקלופדיה מצויה. (הציטוט שלפנינו מתוך אנציקלופדיה "מכלל" כרך ו' עמ' 109): "עד לגילויים של אמצעי ההרדמה הנוטלים את כושר החישה של הגוף או גורמים לאלחוש אבר מסוים, היו הניתוחים מלווים בייסורים נוראים. אולם תודות לאמצעי ההרדמה בימינו, אין המנותח מרגיש כל כאב. ההרדמה נעשית על ידי נשימת חומרי הרדמה (כגון כלופורם, אתר, תחמוצת החנקן ועוד) או על ידי הזרקת חומרי הרדמה (כגון פרוקאין, נובוקאין ועוד). הראשון שהרדים חולה לשם ניתוח היה הרופא האמריקני קרפורד לונד אשר כבר בשנת 1842 ביצע את ההרדמה הראשונה אולם לא פירסם את תגליתו והיא לא היתה ידועה בחוגי הרופאים כלל, עד שבשנת 1846 גילה מחדש רופא השיניים האמריקני ויליאם מורטון את התגלית הגדולה של אפשרות ההרדמה".

ומה האמת, האמנם ההרדמה הרפואית לשם ניתוח בוצעה לראשונה לפני כ-150 שנה בלבד, על ידי הרופא האמריקני קרפורד לונד? הנה לשון התלמוד (בבא מציעא פג, ד) על אודות הניתוח אשר בוצע בגופו של רבי אלעזר בנו של רבי שמעון בר יוחאי (רבי אלעזר נותח לשם הסרת שומן. וראה בתלמוד שם את הסיבה המדהימה אשר עברה בוצע הניתוח). נזכיר שרבי אלעזר חי לפני כאלפיים שנה(!): "אשקיהו סמא דשינתא (השקוהו סם שינה), ועיילוהו (והכניסוהו) וכו', וקרעו לכרסיה (ופתחו את בטנו) הוּוּ מפקי מיניה דיקולי דיקולי דתרבא (והוציאו ממנו כמויות נכבדות של שומן. דיקולי = סל) וכו'...

מי גילה את עולם החיידקים ואת המחלות המדבקות?

לפני המצאת המיקרוסקופ וגילוי עולם החיידקים באמצעותו, איש מאנשי המדע לא העלה בדעתו כי מלבד היצורים השונים שענינו רואות בעולם, קיימים יצורים נוספים אשר אינם ידועים ואינם מוכרים לנו רק משום גודלם הזעיר [גודלו הממוצע של חיידק הוא שני מיקרונים על חצי מיקרון (מיקרון הוא אלפית המילימטר). כלומר על קו באורך מילימטר יכולים לעמוד חמש מאות חיידקים זה לאחר זה או אלפיים חיידקים זה לצד זה...]. את הצעד הראשון לגילוי עולם החיידקים עשה ההולנדי אנטוני ואן ליבנהוק שפיתח את המיקרוסקופ הראשון בשנת 1680. מיקרוסקופ זה לא היה אלא גליל צר ובו עדשות, וכושר הגדלתו היה פי 200 בלבד. באמצעות המיקרוסקופ שפיתח הצליח ליבנהוק לראות כעין יצורים זעירים נעים וזזים בחומר הנמצא בין השיניים, אך רק במחצית השניה של המאה ה-19 נודעה בוודאות מציאותם של החיידקים ועובדת היותם מחוללי מחלות. מי שקידם יותר מכל את מחקרי עולם החיידקים וגילה את הקשר שבין יצורים זעירים אלה לבין מחלות שונות, היה איש המדע הצרפתי הידוע לואי פסטר (1822-1895).

סוגים שונים של חיידקים: עם חשיפת עולם מופלא זה הנהיג פסטר את שיטת החיטוי בבתי החולים לשם השמדת המזיקים הבלתי נראים הללו. עד אז היו משתמשים לא פעם באותה סכין ניתוחים לניתוח חולים במחלות שונות, והתמותה עקב ההידבקות היתה רבה. איש לא קישר בין הסכין רוויית החיידקים השונים ובין מות החולה המנותח. מאז הנהיג פסטר את החיטוי בשעת ניתוחים, הצטמצם מאד אחוז הנפטרים לאחר ניתוח. בעקבות המחקרים הנ"ל, גילה עוד פסטר כי ניתן להשמיד את החיידקים המזיקים שבחלב, באמצעות חימומו. תהליך זה נקרא לכבוד הממציא הדגול בשם פסטור. בזכות הפסטור ניצלו מאות מיליוני תינוקות אשר אימותיהם לא יכלו להניקם והיה הכרח להאכילם בחלב פרה. (הישג מפורסם נוסף של פסטר הוא החיסון. ועיין בחוברת "תורה ומדע" מס' 1) לאור זאת נמצא כי רק לפני פחות ממאה וחמישים שנה נודעו לאנשי המדע: א. מציאותם של החיידקים.

ב. עובדת היותם מחוללי ומעבירי מחלות שונות באמצעות מגע בהפרשותיו של חולה הנגוע בהם.

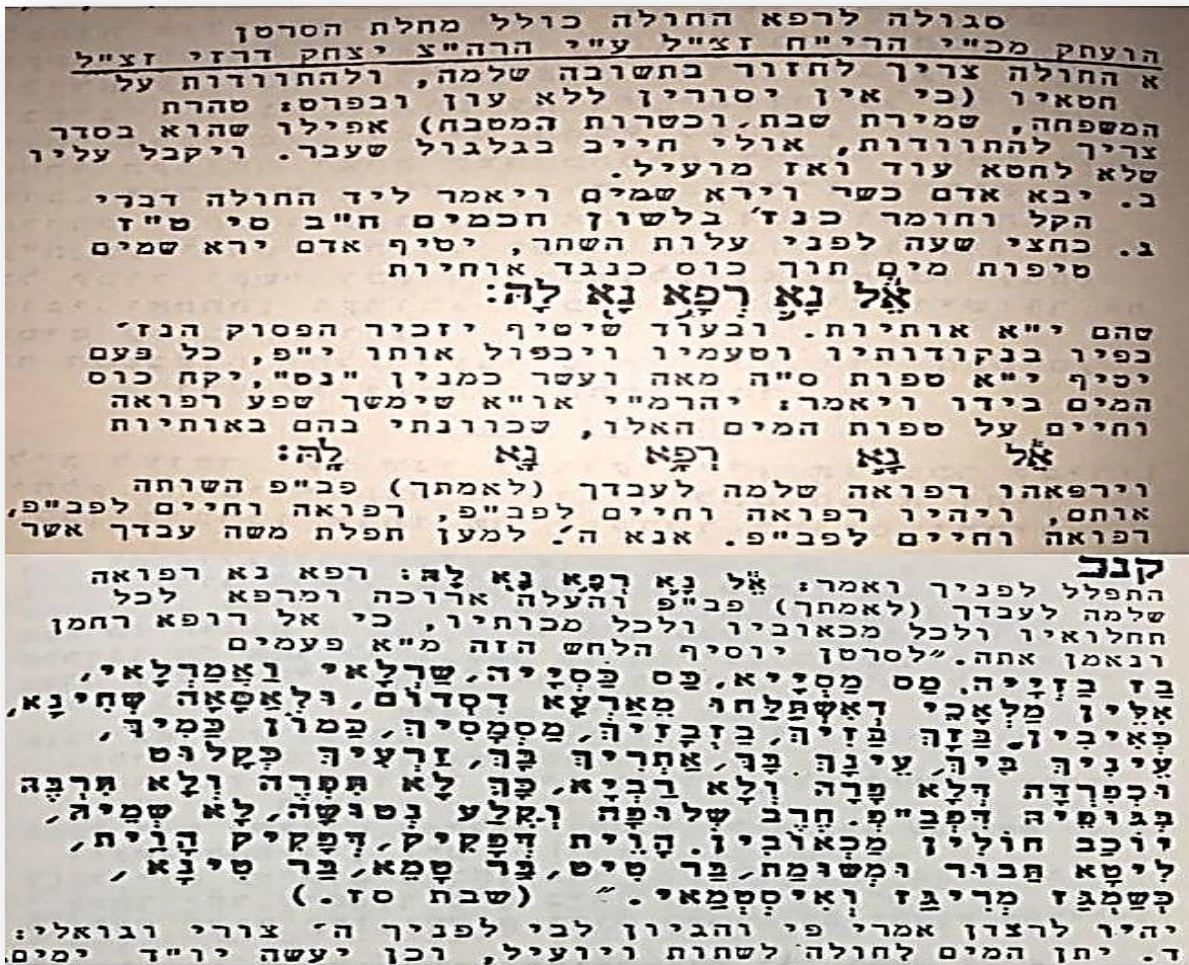
ג. הדרך להשמדתם באמצעות חום. (אגב, התברר כי אחד מתפקידיו של החום הגובר בגופו של החולה הוא. השמדת חיידקי המחלה!)

והתגלית החדשה היא: יתכן מצב בו אדם משמש כנשאי של חיידק מסוים אשר אינו משפיע עליו לרעה, אך הוא יהיה פעיל ומזיק לאדם אחר אשר ידבק ממנו.

והנה, למרבה הפלא, לפני כאלפיים שנה (!) אמרו חז"ל בין שאר הלכות דרך ארץ בסעודה (מסכת דרך ארץ פרק ז), את המשפט הבא: "לא ישתה אדם מהכוס וייתן לחבירו, מפני סכנת נפשות".

והטעם מבואר בצוואת רבי אליעזר הגדול (הובא ב"טורי זהב" או"ח סימן קע ס"ק ח): "כי שמא יש לו חולי בגופו, ויצא מפיו לאותו שיור (=שנשאר בכוס), ויחלה גם חבירו". כלומר, רבי אליעזר הגדול אשר חי בתקופת התנאים לפני למעלה מאלפיים שנה ידע כבר אז כי:

- א. חולי מתפתח כתוצאה מהימצאותם של גורמים בלתי נראים הנמצאים גם בהפרשות החולה, ולא רק באבר שהמחלה פגעה בו.
- ב. גורמים בלתי נראים אלה עלולים לעבור מאדם לאדם באמצעות שתייה מאותו כוס, ולהדביקו באותה מחלה.
- ג. גם אדם בריא לא יתן לחברו לשתות מכוסו. כי "שמא" יש לו חולי בגופו. כלומר יתכן שאדם בריא



ישמש כנשאי של חיידקים שונים שאמנם אינם פעילים בגופו, אך הם יהיו פעילים בגופו של חברו (!).

זאת ועוד. בתלמוד אשר נכתב לפני כאלף ושש מאות שנה מופיע המשפט המפתיע הבא (מסכת עבודה-זרה, כת, א. מתורגם מארמית): "אמר שמואל: פצע שנוצר ממכת ברזל, סכנת חיים יש בו, ומחללים עליו את השבת". כלומר, אף על פי שעל סתם פצע אין מחללים את השבת, שהרי חילול שבת מותר רק במקרה של הצלת חיים, אם הפצע נוצר ממכת ברזל - מחללים עליו את השבת כדי לרפאו. משום שלפי המידע שביד חכמי התורה יש סכנת חיים בפצע קטן כזה. (וראה שם בתלמוד את דרך הריפוי). מסתבר מאד שאנשי המדע דאז היו מתפלאים לשמע הלכה זו: "הרי אין מדובר כאן בפצע בחלל הפנימי של הבטן וכדומה, אלא בפצע חיצוני קטן. ואיזו סכנת חיים יש בזה?" כיום, לאחר גילוי עולם היצורים הזעירים, כולנו יודעים כי בחלודת הברזל מצויים החיידקים הגורמים למחלת הצפדת (טטנוס) הנוראה, וכניסתם אל הגוף באמצעות הפצע החיצוני הקטן עשויה להיות קטלנית. חז"ל לא היו צריכים להמתין למחקרים המדעיים בעידן המודרני כדי לדעת זאת. ומשום כך, על אף זהירותם הרבה בשמירת השבת, לא היו מוכנים לקבל את הטענה המדעית דאז האומרת כי "סיבת מותו של הנפצע מברזל נעוצה בודאי בגורם אחר כגון מחלה פנימית שהתפתחה בו. אך ברור שאין כל

קשר בין הפצע החיצוני והקטן לבין סיבת המוות". (-טענה שהיתה בודאי נחשבת אז כנכונה מבחינה מדעית. שהרי לפני שהתגלו החיידקים על ידי אנשי המדע לא היה שום היגיון מבחינתם לתלות את סיבת המוות בפצע שגרת הנראה פשוט ולא מסוכן. ובוודאי שאין היהודי רשאי לחלל על כך את השבת). אולם חז"ל אשר ידעו שכל מידע מדעי הנוגע לדיני התורה ניתן למשה בסיני, ובין שאר פרטי הלכות שבת נאמר כי בפצע שנוצר מברזל יש סכנת נפשות, הורו הלכה למעשה כי יש לחלל את השבת (!) על פצע שנוצר ממכת ברזל. וכפי שאכן התברר כיום גם לאנשי המחקר.

סטריליזציה בניתוח

ואם לא די בכך, הרי מתברר כי חז"ל גם ידעו את חשיבות הסטריליות בעת ביצוע ניתוח. הנה דברי התלמוד (בבא מציעא פג, ב) על אודות הניתוח אשר בוצע בגופו של רבי אלעזר בנו של רבי שמעון בר יוחאי: "אשקוהו סמא דשינתא (השקוהו סם שינה), ועיילוהו לבינתא דשישא (והכניסוהו לחדר שכולו עשוי משיש נקי), וקרעו לכריסיה (ופתחו את ביטנו) וכו'". ברור שהזהירות מלנתח בחדר רגיל אלא בחדר של שיש הנקי מאבק וזיהומים נועדה להשגת רמת סטריליות מירבית. ומי המציא את הפסטור? זאת ועוד. מתברר שגם העיקרון של תהליך ה"פסטור", כלומר השמדת חיידקים מזיקים באמצעות חום, היה ידוע לחז"ל. בתלמוד (בבא מציעא כט, ב) מדגישים חז"ל את החשיבות הרבה שיש לייחס לשתיית נוזלים שהגיעו לרתיחה, עד כדי האמירה: "כסא דחרשין ולא כסא דפושריין". (עדיפה שתיית כוס של כישוף ולא כוס של פושרים שלא הגיעו לרתיחה). חז"ל גם ממשיכים ואומרים את אשר עדיין לא גילו אנשי המדע. ואלו דבריהם: "ולא אמרן (ולא אמרנו) אלא בכלי מתכות, אבל בכלי חרס לית לן בה (כלומר, רשאי לשתות ואין בזה נזק) ובכלי מתכות נמי לא אמרן אלא דלא צויין (וגם בכלי מתכות לא אמרנו אלא כשלא רתח), אבל דצויין (אם רתח, אף על פי שחזר והתקרר) לית לן בה (רשאי לשתות). ולא אמרן אלא דלא שדא ביה ציביא (שלא השליך במים עלים מן הצומח או תבלינים וכדומה). אבל שדא ביה ציביא, לית לן בה". לסיכום: חכמי תורת ישראל ידעו מתוך התורה כי:

- א. קיימים בטבע יצורים זעירים שאינם נראים.
- ב. יצורים אלה (הנקראים כיום חיידקים על שם דקותם: חי-דק), גורמים להעברת מחלות שונות מאדם לאדם.
- ג. החיידקים מצויים בכל גוף החולה וממילא בכל הפרשותיו כולל ברוק שבפיו, ולא רק באבר הפגוע מהמחלה.
- ד. משום כך יש להיזהר מלשתות בכוס ששתה בה חברו, שמא חולה הוא ורוקו ידביק את השותה.
- ה. מתוך האזהרה הגורפת שלא ישתה אדם בכוס ויתן לחברו, מבלי לחלק אם חולה הוא או בריא, מתבאר שגם אם השותה הראשון בריא, יש לחשוש שמא הוא נשאי של חיידק שאינו פעיל בקרבו, ויהיה פעיל אצל חברו.
- ו. הברזל עשוי להכיל חיידקים מסוכנים, ולכן הנפצע ממכת ברזל אפילו אם מקום הפציעה רק על גב ידו ולא בחלל הבטן וכדו', יש לחלל עליו את השבת. (כמובן שאין מדובר בשריטה שטחית אלא בפצע. כלומר חתך בעומק העלול לגרום לזיהום חיידקי הטטנוס).
- ז. מפני סכנת החיידקים, יש לבצע ניתוחים בסטריליות מרבית.
- ח. ניתן להשמיד את החיידקים באמצעות חימום הנוזלים המכילים אותם.

מי גילה את הרפואה האוריקולרית?

הרפואה האוריקולרית (AUICULO-MEDICINE) הינה שיטה רפואית לטיפול במחלות שונות (החל מריפוי כאבי שרירים ושלד, אסטמה אלרגיה וכו' ועד גמילה מעישון) באמצעות טיפול באוזן. בתולדות שיטת ריפוי מיוחדת זו ידוע כי מגלה הקשר שבין חלקי האוזן לכל חלקי הגוף הוא ד"ר פול נוג'יה מהעיר ליון שבצרפת. ד"ר נוג'יה החל להתעניין בקשר שבין חלקי האוזן למכלול חלקי הגוף בעקבות דיווחי אחדים ממטופליו כי אישה בשם מאדאם ברן מצליחה לשכך כאבי גב תחתון באמצעות כווייה זעירה על חלקה החיצוני של האוזן במקום מוגדר וקבוע. ד"ר נוג'יה בדק את הדבר ביסודיות והרחיב את המחקר לכל חלקי האוזן, עד שלאחר ניסיונות רבים ושונים הגיע למסקנה המפליאה כי כל חלקי הגוף קשורים לאוזן(!), כאשר כל אבר "מחובר" לנקודה מסוימת באוזן. וממילא, טיפול באוזן בנקודה השייכת לאבר החולה, משפיעה על ריפוי האבר הקשור אליה. ואכן מעניינת העובדה שצורת האוזן מזכירה את צורת האדם בהיותו עובר. עובר בן 4 שבועות אוזן הדמיון המעניין שבין עובר לאוזן ומה האמת? האמנם תגלית חדשנית של ד"ר נוג'יה היא זו? הנה לשון חז"ל במדרש רבה (פרשת האזינו י, א): "האוזן לגוף, כקינקל לכלים. (-משפיעה על הגוף כמו הרשת המתכתית אשר מניחים עליה בגדים כדי לבשם, ונקראת קינקל). שכן הקינקל, כמה כלים (=בגדים. כידוע, בלשון חז"ל גם בגדים נקראים בשם כלים) ניתנים עליו ואתה נותן מוגמר (גחלים ועליהם בשמים) תחתיו וכולם מתעשנים (-מושפעים מן הריח הנעים של עשן הבשמים), כך מאתיים וארבעים ושמונה איברים שבאדם הזה, על ידי (טיפול ומצב) האוזן, כולם חיים". כלומר, כשם שבאמצעות עישון הקינקל בעשן הבשמים, ניתן לבשם את כל הבגדים שעליו, כך באמצעות טיפול באוזן, ניתן להבריא את כל (!) אברי האדם. ועתה, ברשותך קורא יקר, אשאל נא אותך: כיצד היתה התייחסותך לדברי חז"ל אלה, המדברים על קשר בין האוזן ל-248 אברי הגוף, אילו היית קורא אותם לפני מחקריו של ד"ר נוג'יה?

נקודה למחשבה. מי גילה את חוק שימור החומר

עד החוקר הצרפתי הידוע לבואזיה (1743-1794), מי שמכונה אצל אנשי המדע בתואר אבי הכימיה המודרנית, היו אנשי המדע סבורים שכל חומר המרקיב או נשרף וכדו', כלה ואיננו. וכפי שנראה לעין השטחית. אולם לבואזיה הוכיח שכל חומר הנראה לנו ככלה ונעלם, לאמיתו של דבר אינו אלא רק מחליף צורה, אבל ממשיך להתקיים. חוק טבע זה נקרא: "חוק שימור החומר". חידוש נוסף נודע על ידי גאון אנשי המדע בדורות האחרונים, היהודי אלברט איינשטיין, אשר הוכיח כי החומר והאנרגיה הם מציאות אחת, שיש לה שני גילויים. [בדומה למים העשויים להיפך למוצק (=קרח), ולגז (=אדים)]. עוד התברר כי בשעה שהאנרגיה משנה את צורתה, לא נעשה שום שינוי בכמותה. היא אינה הולכת לאיבוד,

אינה גדילה ואינה מתמעטת. בהתאם לכך נקבע חוק שימור האנרגיה. לאור תגליות מקבילות אלה, הוכללו שני החוקים בחוק משותף אחד האומר כי הכמות הכללית של החומר והאנרגיה בעולם קיימת תמיד, ואינה הולכת לאיבוד. ומכיוון שלאבוזיה חי במחצית השנייה של המאה ה-17, נמצא שלפי המקובל בקרב אנשי המדע חוק טבע חשוב זה התגלה לאנושות רק לאחרונה. אך, האמנם? בספר משך חכמה (סוף פרשת מצורע) מציין כי חוק שימור החומר כתוב בתנ"ך בפירוש! וכך נאמר בתנ"ך (קהלת ג, יד): "כי כל אשר עשה אלהים, הוא יהיה (=ישאר קיים) לעולם! עליו אין (=יכולת) להוסיף, וממנו אין (=יכולת) לגרוע". וכבר ניסח רבנו סעדיה גאון ("אמונות ודעות" מאמר שביעי פרק א) חוק זה בצורה ברורה: "כי אין (=יכולת) לגוף מן הברואים לכלות גוף אחד (=אחד מן הגופים) בשום ענין (בשום אופן). אפילו אם ישרפוהו באש, לא יוכל לכלותם לעולם! כי לא יוכל (=אין יכולת) לכלות הדברים עד שישובו לא-דבר (=עד שיהפכו ללא כלום), כי אם מי שבראם מלא-דבר (רק מי שבראם מלא כלום)". נזכיר שספר קהלת נכתב לפני כאלפיים ותשע מאות שנה, ורבנו סעדיה גאון חי לפני כאלף ושלוש מאות שנה.

מי המציא את הכליא ברק?

בנימין פרנקלין. מדען וממציא, ומן המנהיגים הבולטים במלחמת השחרור של ארצות-הברית. האיש אשר חתימתו מופיעה על המסמכים החשובים ביותר בתולדות יסודה של ארצות-הברית (הכרזת העצמאות וחוקת ארצות-הברית), ואשר תמונתו הונצחה, כאות הוקרה, על אחד משטרות הדולר האמריקני. תמונתו של בנימין פרנקלין מתנוססת על שטר אמריקני. בין המצאותיו החשובות והמועילות ביותר הוא הכליא-ברק. מוט ברזל המגן על הבית מפגיעת ברק, באמצעות משיכת הברק אליו. פרנקלין הגיע להמצאה חשובה זו לאחר שגילה כי הברק אינו אלא התפרקות חשמלית, והוכיח זאת על ידי ניסיון נועז ומסוכן באמצעות עפיפון ששלח אל העננים בשעת סופה. מת שבע ימים וכבוד בשנת 1790. (כלומר, לפני כמאתיים שנה). עד כאן תקציר מתוך תולדות חייו כפי שהן כתובות באנציקלופדיות השונות, ערך: פרנקלין בנימין. ומה האמת? האמנם הכליא-ברק לא היה ידוע לאיש עד אשר הומצא לפני כמאתיים שנה על ידי בנימין פרנקלין? או שמא חכמי העם אשר קיבל תורה בסיני ידעו גם את זאת? ובכן, בתוספתא (שבת פרק ז') אשר נכתבה על ידי חכמי תורת ישראל לפני כאלפיים שנה(!), מבדילים חז"ל בין פעולות מסתיות שאין להן הסבר טבעי ומקורן בדרכי האמורי אשר התורה אוסרת אותן, לבין פעולות טבעיות שמותר לעשותן. כך למשל נאמר שם שאסור להניח קסמים בידיות הסיר כדי שהתבשיל לא יגלוש, וכמקובל אז אצל האומה האמורית. שהרי אין לזה הסבר טבעי. אבל מותר להניח קסמי עץ תות בתוך התבשיל כדי לזרז את בישולו ואין בזה איסור משום דרכי האמורי, מכיון שפעולה זו מזרזת את הבישול במסגרת חוקי הטבע. עוד נאמר שם בין השאר שאין להניח מוט ברזל בין האפרוחים כדי שישגדלו ויתפתחו היטב. שהרי אין לפעולה זו הסבר טבעי, וממילא היא נכללת בין הפעולות האסורות משום דרכי האמורי. אבל אם מניח את מוט הברזל כדי להצילם מפגיעת ברק, הרי זה מותר. כיון שיש לפעולה זו הסבר טבעי!! יש לציין כי השאלה החשובה באמת אשר עלינו להתבונן בה, אינה "מנין ידוע הכליא-ברק לעם ישראל, האם מבנימין פרנקלין שחי לפני כמאתיים שנה, או מחכמי התורה אשר כתבו את התוספתא כאלף ושמונה מאות שנה קודם לכן?", אלא כיצד היתה התייחסותנו לדברי התוספתא הללו, כיום בעידן המודרני, אילו תגליתו של פרנקלין לא היתה מתגלית במאתיים השנים האחרונות עד עצם היום הזה. והנה היינו קוראים בדברי חז"ל כי בכוחו של מוט ברזל להגן מפגיעת ברק... וזאת לא כ"סגולה" על-טבעית, אלא במסגרת חוקי הטבע! האם לא היתה תמיהה ואולי אפילו תרעומת עולה בקרבינו על אמירת ההלכה התורנית בנושאים שאין להם (חלילה!) אחיזה במציאות? ועדיין, כיצד התייחסות אחדים מאתנו לדברים אחרים שקיבלנו מחז"ל? (כגון המובא לעיל בעניין זירוז התבשיל, הוראות הלכתיות שונות שטעמן אינו מובן לנו כל-כך, וכדו').

באיזה יום להריון מתחילים חיי העובר?

כבר בסוף המאה ה-19 התברר כי מוחו הפועל של כל יצור החי מפיץ זרמי חשמל הניתנים למדידה. תגלית זו הובילה להמצאת המוניטור, אשר באמצעות חיבורו לאלקטרודות בראשו של החולה, מתאפשר לרופאים לבחון את הפעילות החשמלית שבמוחו. עם מות האדם, חדל מוחו לפעול. דבר הבא לידי ביטוי במוניטור בצורת קו ישר, ללא תנועה גלית. לאור זאת הסיקו החוקרים את המסקנה החדשנית כי החיים מתחילים ביום בו מתחיל המוח לפעול ולשדר גלים חשמליים. שהרי אם הפסקת הפעילות החשמלית של המוח מעידה על מות האדם, נמצא שהתחלת הפעילות החשמלית של המוח, מעידה על התחלת החיים של העובר. אך באיזה יום להריון מדובר? את זאת איש מהחוקרים לא ניסה אז לדעת. שהרי מי יוכל לבדוק מה מתרחש במוחו של עובר שגודל כל גופו כגודל שעועית, וגודל מוחו כראש סיכה(!)? ואכן, במרוצת רוב שנות המאה העשרים איש לא העלה בדעתו אפשרות של בדיקה כזאת. רק לקראת סוף המאה העשרים, עם ההתפתחות הנפלאה של הטכנולוגיה ומזעור מכשיריה, התאפשרה בדיקה זו. הנה ציטוט מדבריו של פרופ' דייוויד ליגר מהאוניברסיטה המרכזית של וושינגטון, בספרו "המשחקים בחיים". ספר הנחשב כאחד מהמתקדמים ביותר בתחום מחקרי זה: "אין אנו יודעים די על התפתחות מוחו של העובר וכו'. ... למן היום ה-40 בערך, אשר בו מסתמן המבנה הבסיסי של המוח, ניתן להבחין בפעילות מועטת של גלים...". לאור זאת, ברור כעת לאנשי המדע כי חיי האדם מתחילים בסביבות יום הארבעים להריון. [ומכאן, אגב, יש לדעת שלדעת אנשי המדע הפלת עובר (אשר כדי להשקיט את המצפון האימהי קוראים כיום לפעולה זו בשם "הפסקת הריון") לאחר 40 יום = רצח אדם! בכל מקרה, בעת צורך רפואי וכל ספק שמתעורר בנידון יש לפנות לרב מוסמך ולקבל הכרעה הלכתית]. אכן, תגלית נפלאה ומעניינת. אך, האם בנושא מהותי כל-כך השאינו בורא היקום ללא מידע עד שיומצאו בסוף המאה העשרים הכלים הטכנולוגיים המשוכללים אשר יוכלו לבדוק את גלי המוח של העובר? או שמא בהיותו בורא האדם וכותב התורה גילה לנו מראש מידע רב-ערך זה בהקשר הלכתי כל שהוא? והנה, במשנה העוסקת בדיני טהרת אישה שנפל עובר, מחלקת המשנה בין מצב בו התרחשה ההפלה לאחר שהעובר נחשב לאדם, לבין מצב בו נפל העובר לפני היותו נחשב אדם. וכך נאמר (מסכת נדה פרק ג' משנה ז'): "המפלת ליום ארבעים, אינה חוששת לוולד. ליום ארבעים ואחד, תשב לזכר ולנקבה ולגדה". מדהים!

כיצד ידע כותב המשנה לפני כאלפיים שנה מידע שהתגלה רק בסוף המאה העשרים באמצעות כלים טכנולוגיים משוכללים ביותר?? (יש לציין שגם כעת, בתחילת המאה העשרים ואחת, החוקרים עדיין לא גילו את היום המדויק לגמרי. וכמו שכתב פרופ' ליגר: "מיום הארבעים בערך", ואילו תורת ישראל מכריזה כבר אלפי שנים את היום המדויק!)

עבורנו, התשובה ברורה. הטבור נעול או פתוח?

הדעה הרווחת בקרב אנשי הרפואה והביולוגיה היא, כי לאחר הלידה תפקיד הטבור מסתיים לחלוטין. שהרי עד הלידה היה טבור העובר משמש כשער כניסה אשר דרכו קיבל העובר את המזון והחמצן הנדרשים לו באמצעות חבל הטבור, אולם לאחר הלידה אוכל התינוק מפיו ונושם מאפו. והטבור אשר סיים את תפקידו, אינו נדרש יותר לגוף. משום כך הוא הולך ונסגר, עד שנעשה נעול וחתום לגמרי. אולם בספר המנהגים (עמ' תקע"ד) מציין בשם ספר קדמון יותר, כי לפי המסורת היהודית, גם לאחר הלידה ובמשך כל חיי האדם הטבור אינו נעול לגמרי כפי שהוא נראה, אלא משמש כשער לשאיבת זיהומים מסוימים מן הגוף, והוצאתם החוצה. הנה דבריו: "לירקון שקוראים געבל-זאכט (=צהבת) יקח יונה זכר- לזכר (=לחולה זכר), ונקבה- לנקבה, וישיבנה על טבורו, ותשאב היונה כל הירקות (זיהום הצהבת) עד גמירה, והיונה תמות. פְּדוּק!". מיותר לציין שכאשר גורמים דתיים בזמנינו אימצו את גישת המסורת היהודית, וטיפלו בחולי צהבת בדרך זו, עוררו בכך את חמתם של אנשי הרפואה הקונבנציונלית אשר לעגו לאנשי "האמונה" ולא חסכו מילים של גנאי ובוז אודות דרך הטיפול הבלתי הגיוני, כאשר העדינים שבהם "רק" התייחסו בביטול מוחלט לשיטת הריפוי המוזרה. (ביניהם ד"ר שטארק מבכירי משרד הבריאות אשר הכריז בתקשורת כי "ברור שאין בכוחם של היונים לרפא חולי צהבת"). אולם עם הדיווחים העיתונאיים המבשרים על הצלחות מפתיעות החוזרות על עצמן שוב ושוב בכל מקרי הצהבת אשר טופלו באמצעות הנחת יונים על טבורי החולים, פסקו אט אט הלעג והבוז ופינו את מקומם להשתאות ולרצון אמיתי להבין את התופעה בכלים מדעיים טהורים. מחקר מדעי רציני ראשון נערך בשנת 1987 ע"י צוות בראשות ד"ר י. גולדשטיין מנתניה באמצעות מעקב אחר תוצאות בדיקות דם חוזרות שנעשו ברציפות בקרב חולי צהבת אשר טופלו ביונים. על ידי הבדיקות ביקשו החוקרים לגלות אם קיימות תנועות ברמת הנוכחות של הביולירובין בדם. (נוכחות חומר זה הוא הסימן האופייני למחלת הצהבת והעלמו מן הדם מעיד על העלמות המחלה). לצוות המחקר צורף גם ד"ר יקותיאל שרעבי, מטובי הוטרנירים בארץ ובעל מרפאה יוקרתית בצפון תל-אביב לטיפול בחיות מחמד. תפקידו של ד"ר שרעבי היה לנתח את היונים לאחר מותם הבלתי מוסבר בגמר הטיפול בחולה, ולגלות את סיבת המוות. התוצאות היו מדהימות. בדיקת דם שנערכה לחולה מיד עם גמר הטיפול ביונים גילתה כי רמת הביולירובין בדמו ירדה בשיעור של 25% (!). לאחר ממצא זה לא היה שוב פלא בעובדה שהחולים אשר טופלו ביונים הבריאו כליל לאחר 3 ימים, בעוד שחולים המטופלים בתרופות מחלימים בדרך-כלל לאחר 28 ימים. במקביל למשלוח היונים המתות לבדיקה במרפאתו של ד"ר שרעבי, נערך "טיפול" באדם בריא באמצעות הנחת יונים על טבורו. ליונים לא נגרם כל נזק. בנייתוח היונים המתות התברר כי היונים היו נקיות לחלוטין ולא נמצא בהם אף לא נגיף אחד. (בניגוד לדעת ד"ר שטארק ממשרד הבריאות שהתריע כי היונים עלולות להחמיר את המחלה כתוצאה מזיהום שהן עלולות להעביר לגוף החולה). רק שינוי אחד התגלה. הכבד של כל היונים המתות היה מוגדל ופגוע. (כידוע, הכבד הוא האבר הנפגע במחלת הצהבת).

עובדות ובפרטים מעניינים נוספים הנה כתבות אחדות מן העיתונות.

פרויד וסוד החלומות

תופעת החלומות. אחת התופעות המעסיקות את אנשי המדע המודרני לא פחות מאנשי הזמן העתיק. מהו החלום וכיצד הוא נוצר? האם טמון בו מסר כל שהוא?? האם יש משמעות למידע חלומי רע או טוב, או שמא אין החלום אלא דמיון שאין לייחס לו שום חשיבות? וכו', כאשר פער גדול קיים בין גישת המדע המודרני, לבין השינוי ההדרגתי שחל בהבנת אנשי המחקר מאז הזמן העתיק ועד הדורות האחרונים, בדבר מהות ומשמעות החלום.

בעוד שבעבר נטה הציבור הרציונלי להתייחס אל תופעת החלומות בביטול מוחלט ולהסבירה כתופעה דמיונית-מיסטית שאין לה כל חשיבות, הנה בא חוקר הנפש הנודע ד"ר זיגמונד פרויד (מייסד שיטת הפסיכואנליזה בתורת הפסיכולוגיה ועוד. חי בין השנים 1856-1939) וקבע שיש להתייחס אל החלום כאל מפתח לגילוי תסביכים מודחקים בנפש האדם. פרויד טען כי בשעה שהאדם ער עומדת תודעתו על המשמר ואינה מרשה לתכנים שבמעמקי הנפש להתבטא. אולם בשעת השינה אין הצנזורה של התודעה פעילה, ואז יכולות הכמיהות הכלואות בתת ההכרה ושואפות למילואן להתבטא ולגלות את המתרחש במעמקי הנפש. ומה עם הצד העל-טבעי של החלום? גם לכך התייחס פרויד, אך בביטול גמור. וכך הוא כתב בסוף ספרו "פשר החלומות": "וערכו של החלום לגלות לנו ידיעות על העתיד? זו כמובן שאלת שווא". אולם, מאז פרויד התקדם המחקר המדעי וצבר עדויות אמינות וברורות על חלומות אשר אכן צפו את העתיד. עדויות אלה שנבדקו בתנאים קפדניים אשר סילקו כל אפשרות של סילופים, גרמו לאנשי המחקר לדחות על כורחם לפחות חלקית את גישתו של פרויד בחקר החלומות, ועדיין לעמוד נבוכים כיצד להסביר את התופעה. וכפי שכתב השופט ד"ר יעקב בזק בספרו "למעלה מן החושים" (עמ' 37) לאחר ציטוט מקרים אחדים של צפיית העתיד בחלום (ראה דוגמאות בהערה 14):

"בהתחשב בפרטי הפרטים שנמצאו מדויקים, קשה ביותר להסביר את התגשמות חלומות אלה כעניין של מקריות גרידא. מי שאינו מתייחס לנושא מתוך דעה קדומה ונוקשה, חייב לפחות להגיע למסקנה, כי עניין זה טעון בדיקה וחקירה רצינית, וכי אין להתייחס אליו כאל דבר-הבאי חסר כל יסוד ממשי. אכן, יש חלומות הניתנים להסבר כתפישה תת-הכרתית בלתי-מודעת של מאורעות שהתרחשו במציאות, ויש הניתנים להסבר על יסוד טלפתי, ואילו אחרים יכולים להתפרש כעניין של מקריות גרידא. ברם, אין מקום להתעלם מאותם חלומות שבהם יש כנראה יסוד בולט של חזות העתיד אשר אינו ניתן להסבר באחת מדרכים אלו. אלא שעדיין חייבים אנו להמתין עד שתימצא דרך מדעית בדוקה לחקר היסוד הנבואי שבחלום". יש לציין שעל אף המבוכה המדעית כיום סביב הסבר תופעת חיזוי העתיד באמצעות חלומות, ישנם אנשי מחקר שהסיקו מסקנות מעשיות כתוצאה מעצם העובדה שהתופעה קיימת בוודאות. מדינה חלוצה באופן מעשי בתחום זה היא בריטניה, אשר בעקבות חיזוי אנשים רבים באמצעות חלום את האסון הנורא בו התמוטט הר של

פסולת פחם על בית-ספר הומה ילדים, וקבר תחתיו 128 ילדים ו-161 מבוגרים אנשי הצוות, נפתח בה מכוון מדעי לחיזוי אסונות באמצעות חלומות. (משום החידוש שבדבר, וריבוי העדויות המרשימות, מצאנו לנכון להציג בסוף פרק זה את הכתבה המלאה שהופיעה בירחון "האגודה לפאראפסיכולוגיה בישראל" גיליון 10 עמ' 9-12)

ומה אומרת על כך תורת ישראל?

האם היא מתייחסת לחלום כביטול גמור כגישת אנשי המחקר בעבר, או כאל תופעה פסיכולוגית בלבד כהבנת פרויד, או שמא נגזר עלינו להישאר נבוכים בהבנת התופעה הפלאית אשר לעיתים צופה את העתיד - וכמבוכת אנשי המחקר בזמנינו? ובכן, מתברר שגם כאן הקדימו חכמי תורת ישראל את אנשי המחקר בעבר, את פרויד, וגם... את אנשי המחקר בזמנינו. וההסבר, בהיר ומקיף, מפזר את הערפל האופף את נושא החלומות, ומיישב בעקביות את כל השאלות. (וכבר אמרה לי עיתונאית מפורסמת של אחד העיתונים הגדולים, לאחר הרצאה בנושא "סוד החלומות ופתרונם", כי סוף סוף - לאחר שהשתתפה בהרצאות מדעיות רבות שניתנו על ידי טובי הפרופסורים והפסיכולוגים בנושא זה, היא שומעת הסבר בריא, הגיוני וברור המניח את הדעת. כאשר כוונתה כמוכח להסבר התורני. אגב, היא הגיעה להרצאה בעקבות חיפושיה אחר הסבר לתופעת החלומות עקב חוויה אישית. לדבריה, באחד הלילות ראתה בחלומה והנה היא יושבת לפני רבנים אחדים האומרים לה כאיש אחד: "קומי מהר והצילי את בתך!" היא קמה בבהלה, ניגשה למיטת בתה וגילתה כי הסדין החשמלי התחיל להידלק. חיי בתה ניצלו בזכות החלום. מאז, היא אומרת, חל מהפך בגישתה למימד הרוחני הקיים בעולם). לפני שנצטט את דברי חז"ל בנושא החלומות, נתייחס תחילה בקצרה לתופעת השינה. רק לאחר שנבין את פשר תופעה זו וכיצד היא מתרחשת, נוכל לגשת להבנת נושא החלומות המופיעים כידוע בהיות האדם ישן. והנה כידוע, תורת ישראל ציינה בפירוש את אשר גילה המדע כיום, כי ה"אני" האמיתי של כל אחד מאתנו הוא האדם הרוחני הפנימי, העטוף בלבוש ארוג בשר ועצמות. וכשם שלבוש הארוג מצמר וכותנה אינו יכול לנוע ולהתהלך ללא האדם שבתוכו, כך גם גוף האדם. (המדע המודרני מאשר זאת כיום לאחר מאות שנות הסתייגות, לאור מחקרי תופעות שונות, כגון: רגרסיה, סיאנסים, דיווחי מתים במוות קליני אשר שבו לחיים, הופעת נשמות כבחייהם ועוד. ראה על כך מחקרים ועובדות בהרחבה ב"תשע תשובות ושאלה" מסדרת "תורה מן השמים" פרק ראשון, וב"תורה ומדע" 1). נמצא לפי זה שהמוות אינו חידלון אלא יציאת האדם האמיתי מתוך לבושו הארוג בשר ועצמות.

ומה היא, אם כן, השינה?

הרי בשינה אין האדם מת ממש, אך גם אינו חי לגמרי. הוא מחוסר הכרה ומוטל שוכב כמת, אינו קולט את הנאמר בסביבתו ואינו חש במתרחש שם, אך הוא עדיין נושם, וניתן להעירו! בתלמוד (ברכות נז, ב) נאמר: "השינה - אחד מששים במיתה" (=אחד חלקי ששים מהמוות). כלומר, תהליך ומצב התרדמה דומים לתהליך ומצב המוות, אלא שמדובר במינון נמוך של 1/60. ובמילים אחרות: קיימת פרידה מסוימת של הנשמה מן הגוף בזמן השינה.

וכיצד נושם האדם בשנתו, וגם "קם לחיים" לאחריה?

המקובל הגדול רבנו הרמח"ל זצ"ל מלמדנו בספרו "דרך ה'" (חלק ג פרק א) על פי דברי התלמוד והמקובלים, כי בעת השינה עולים ומתנתקים מן הגוף חלקים מסוימים של הנשמה (הנשמה מורכבת כידוע מחמשה חלקים: נפש, רוח, נשמה, חיה, יחידה), וכך מתאפשרת מנוחת הגוף ומנוחת החשיבה הרצונית. משום כך מוגדרת השינה כאחד חלקי ששים של המוות. שכן במוות מתנתקת כל הנשמה מן הגוף והגוף הופך מחי לדומם. לעומת זאת בשינה הוא עדיין נושם וחי אלא שמחוסר הכרה עקב יציאת חלקים מסוימים של הנשמה מגופו. חלקים אלה ישובו מאליהם אל הגוף בתום שעות המנוחה הנדרשות לו, או באמצעות יקיצה יזומה. [קריאה פתאומית בקול רם בשם הישן או רעש פתאומי חזק משיב בבהילות את הנשמה שיצאה. דבר הבא לידי ביטוי בנשימה העמוקה (=חזרת הנשמה) שקודמת לפקחת העיניים בעת יקיצה פתאומית].

ומה הוא החלום?

ובכן, כדרכם של חז"ל לתמצת ולרכז דברים בעומק חכמתם מידע רב במילים קצרות, אף כאן כן הוא. נאזין תחילה לנאמר בפסוקי התנ"ך ובדברי התלמוד, ולאחר מכן נתבונן בביאור הדברים הנראים כסותרים, לאור דברי המקובל הגדול הרמח"ל ז"ל. וכך נאמר בתנ"ך: "וחלומות, השווא ידברו!" (זכריה י, ב). "בחלום חזיון לילה... אז יגלה און אנשים" (איוב לג, טו-טז). ובתלמוד נאמר: "השינה - אחד מששים במיתה. החלום - אחד מששים בנבואה. הדבש - אחד מששים במן (=ממתיקות המן שאכלו ישראל במדבר). השבת - אחד מששים בעולם הבא. (=מהעונג הרוחני הגבוה של העולם הבא. ואכן, כך חש שומר השבת כהלכה בשלמות, ובאווירה שבתית סביבתית). אש העולם הזה - אחד מששים בגהינום". (ברכות נז, ב) ועוד נאמר בתלמוד: כשם שאי אפשר לבר (לתבואה שתהיה) בלא תבן, כך אי אפשר לחלום (שיהיה) בלא דברים בטלים (ברכות נה, ב). "אין מראין לו לאדם אלא מהרהורי לבו. שנאמר (דניאל ב, כט): אנת מלכא, רעיונך על משכבך סליקו" (ברכות נה, ב). וכעת לאחר ההקדמות הנ"ל נוכל לגשת לעניין. כבר התבאר כי השינה מתרחשת עקב יציאת חלקי נשמה מסוימים מן הגוף. וכך הגוף השוכב אמנם ממשיך לנשום ולחיות - באמצעות חלק הנשמה שנשאר בו, אך מוטל כמחוסר הכרה ללא יכולת לעמוד ולהתהלך, להאזין ולהבין. (יכולת העמידה שלנו מתאפשרת בהיותנו ערים עקב פעולת הנשמה ה"מחזיקה" את הגוף החומרי נגד פעולת כח המשיכה. משום כך יציאת הנשמה מלווה בנפילת הגוף בהתאם לחוקי כח המשיכה. מאותה סיבה גוף מת (ואפילו גוף ישן!) כבד ושוקל מעט יותר מאותו גוף בהיותו חי). חלקי הנשמה היוצאים מן הגוף בשעת השינה הם החלקים הגבוהים והזוכים יותר (חיה, יחידה, רוח ונשמה). ומכיון שהם אשר פועלים בזמן היקיצה את הפעולות הגבוהות השונות (חשיבה רצונית, יכולת העלאת נתונים ממאגר הזיכרון וניתוחן, קבלת החלטות, הפעלת הגוף בהתאם להחלטות שהתקבלו וכו'), ואילו החלק הנמוך יותר (-הנפש) המאפשר את פעולת הנשימה, הדמיון ועוד פעולות "פשוטות", נותר בגוף בשעת השינה, משום כך

ממשיכות מערכות הנשימה והדמיון לפעול בשעת השינה. וכך רואה האדם את עצמו במקומות רחוקים, זוכה בפרסים שהוא מייחל להם, ואפילו אסונות שהוא מאד חושש מפניהם, מתרחשים בחלומו. וזה מחסדי ה' עמנו לפרוק את המתחים, הפחדים, התקוות והמאוויים בזמן המיוחד למנוחה ולצבירת כוחות. עד אשר מתעורר האדם משתי הבחינות, פיזית ונפשית, כאדם חדש אל יום חדש. על סוג זה של חלומות נאמר: "חלומות, השוא ידברון!" שהרי אין להם כל משמעות מעשית, ולא נועדו אלא לפרוק מתחים ופחדים לבל יצטברו עד כדי קריסה. אמנם ממילא ניתן ללמוד מהן על עולמו הנפשי הפנימי של אדם זה.

אך מכיוון שאויר עולמנו מלא במציאויות ותדרים רוחניים שונים אשר אילו היינו מסוגלים לראותם באמצעות עיני הבשר שלנו, במקום אוויר צלול ונקי היינו רואים עולם רועש ורוחש פעילות רבה (כדי להמחיש מעט את הדברים הנראים רחוקים, די שננסה לתאר כיצד היה האוויר נראה לנו אילו רק היינו מסוגלים לראות את אין ספור החיידקים שבאוויר ועל כל חפץ, ואת התדרים הרוחניים הגובלים ומתחברים למציאות הגשמית כגון גלי רדיו, קרינת שונות ועוד, אשר באמצעות מכשירים מתאימים ניתן לקולטם בצורת תמונות נעות, קולות וכו'. הן היינו חוששים לזוז!! והרי באוויר משוטטות כידוע רוחותיהם של אנשים שיצאו מגופם הגשמי ועוד יצורים רוחניים אשר פסוקי התנ"ך וחז"ל מדברים עליהם, ונודעו עתה גם לאנשי המחקר. ומחסדי ה' הגביל את ראייתנו, ואין אנו מסוגלים לראות אלא את הנדרש לנו), הרי כל זמן שהאדם ער, כלומר שכל חלקי נשמתו הרוחנית שרויים בתוך גופו ומוגבלים וסגורים בתוך החומר, הגישה ליצורים הרוחניים שבאוויר העולם חסומה בפניו באופן טבעי. אולם בצאת חלק מנשמתו מן הגוף בזמן השינה הרי חלק רוחני זה שיצא מן הגוף משוחרר לפגוש את בני מינו הרוחניים כמותו (וכמין שרוך רוחני דק מחבר אותו אל חלקו האחר שבתוך הגוף. ראה על כך בפרק הבא). וכך מתאפשר לו לקבל מידע מגוון אשר לעיתים עוסק בעתיד להתרחש. מידע זה, אם חשוב הוא לאדם זה, מוזרם היישר אל החלק הרוחני האחר אשר נותר בגוף ומתערב בחלומות הדמיוניים הנ"ל. ועל זה נאמר: "החלום אחד מששים בנבואה". ועוד אמרו "אי אפשר לחלום בלא דברים בטלים". שכן גם החלום האמיתי תמיד יהא מעורב בחלום הדמיוני אשר פעל בשעה שהזרם המידע אל האדם הישן. (וראה עוד בהרחבה ב"דרך ה'" שם. על הדרכים להבחנה בין חלום דמיוני לחלום שיש בו ממש, עיין בתלמוד, מסכת ברכות דף נו, ב) הרי לנו שתורת ישראל הקדימה את פרויד באלפי שנים, ואף הותירה את המדע העכשווי בפניגור מאחריה. שכן כיום אין המדע מתכחש לעצם העובדה שישנם חלומות הצופים מראש את העתיד להתרחש עם החולם וקרוביו, אך אין הוא יודע כלל כיצד להתמודד עם הסבר התופעה. (דוגמא למבוכה המדעית ניתן למצוא בדברי השופט ד"ר י. בזק המובאים לעיל: "חייבים אנו להמתין עד שתימצא דרך מדעית בדוקה לחקר היסוד הנבואי שבחלום") אך בורא היקום המכיר את מסתרי בריאתו הקדים וגילה רז זה לבניו בתורתו, יחד עם המידע הרב והעצום לשימוש הטוב, הבריא והמועיל ביותר בעולם. (אגב ראוי לציין כאן את אשר חכמי הקבלה לימדונו עוד, כי מטרת החלומות החוזים את העתיד השלילי, לסייענו לקדם את פני הרעה ולשנות את אשר נגזר (!) באמצעות שיפור מעשינו בהתאם למצוות בוראנו). כאמור לעיל, הננו להציג בזה את הכתבה המלאה שהופיעה בירחון "האגודה לפאראפסיכולוגיה בישראל" (גיליון 10 עמ' 9-12) בדבר צפיית רבים באמצעות חלום את האסון הנורא בו התמוטט בבריטניה הר של פסולת פחם על בית-ספר הומה ילדים, וקבר תחתיו 128 ילדים 161-מבוגרים. בעקבות זאת, נפתח בבריטניה מכון מדעי לחיזוי אסונות באמצעות חלומות.

האם העתיד הבריאותי (ועוד) נקבע מראש?

אחת השאלות המעניינות ביותר את האדם החושב, היא שאלת גורל העתיד. האם הכל נקבע מראש? או שמא בידי לקבוע את עתידו ואת עתיד ילדיו? בעידן המודרני רווחה הדעה כי אין לייחס מצבים ומאורעות בחיים לקביעה ראשונית אשר האדם נולד עמה. אלא "מה שמעצב אותנו להיות האנשים שאנו, הוא הרקע המשפחתי וניסיון החיים". "אנו מאמינים שנולדנו עם הפוטנציאל להיות הכל, שהתינוקות שלנו מוכשרים לכבוש כל פסגה, ובלבד שיינתנו להם התנאים הסביבתיים והרצון החופשי". וכעדות "משכפל הכבשה" הנודע, פרופ' איאן ווילמוט, בדברו על הדעה הרווחת. (דבריו המלאים יובאו בהמשך). כלומר, לפי הגישה המדעית הרווחת, אם נדאג לגדל ילד עוד מהגיל הרך בסביבה נכונה, ונעניק לו הדרכה נכונה, או אז יוכל הוא לגדול בריא, חכם, וגם עשיר. לעומת זאת, חכמי תורת ישראל סיכמו שאלה זו במשפט הקצר: "הכל בידי שמים, חוץ מיראת שמים." (תלמוד, נדה טז, ב) וכפי שביאר שם רש"י: "הכל בידי שמים: כל הבא על האדם, ביד הקדוש ברוך-הוא הוא. כגון: ארוך, קצר, עני, עשיר, חכם, שוטה, לבן, שחור (וכו'), הכל בידי שמים הוא. אבל צדיק ורשע אינו בא על-ידי שמים. את זו מסר בידו של אדם. נתן לפנינו שני דרכים, והוא יבחר לו יראת שמים". ומתי נקבע הדבר? האם במהלך חיי האדם, או טרם לידתו? גם על כך משיבים חכמי תורת ישראל בתלמוד שם: "אותו מלאך הממונה על ההיריון, נוטל טיפה (בטרם ייווצר ממנה ולד) ומעמידה לפני הקדוש ברוך-הוא ואומר לפניו: רבוננו של עולם, טיפה זו מה תהא עליה (=איזה גנים ותכונות אכניס בה כדי שיפעלו בבא הזמן בהתאם לגזרתך), גיבור או חלש? טיפש או חכם? עשיר או עני? אבל רשע וצדיק לא קאמר. (-אינו בכלל שאלתו. משום שמעשיו בפועל, אותם מעשים המעניקים את תארי צדיק או רשע, נתונים לבחירתו)". כלומר, כל אדם נולד כאשר מוטבעים בו מראש - על פי גזרה עליונה - מצבו הבריאותי (-גם אם יקבל, חלילה, התקף לב, ובאיזה גיל), חכמתו, מצבו הכלכלי ועוד. הבחירה שבידו היא רק בפעולות שבתחום המוסרי ושמירת מצוות בורא היקום. (וכפי שנאמר בתורה: "ראה, נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב, ואת המוות ואת הרע. אשר אנוכי מצוך היום לאהבה את ה' וכו' ולשמור מצוותיו וכו' ובחרת בחיים". דברים ל, ט"ו-י"ט. ועוד נאמר: "ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך, כי אם ליראה את ה' אלהיך ללכת בכל דרכיו וכו' לשמור את מצוות ה' וכו'". דברים י, יב).

ומה אומרת על כך "המילה האחרונה" בעולם המדעי?

הנה דבריו של אחד המדענים המפורסמים ביותר כיום, אשר זכה לתהילת עולם ומחקריו התפרסמו בכל רחבי תבל עקב הצלחתו "לשכפל" כבשה. הלא הוא פרופ' איאן ווילמוט. (הדברים נאמרו בראיון לעיתון "ידיעות אחרונות" 24.12.99):

"מה שמעצב אותנו להיות האנשים שאנו, הוא הרקע המשפחתי וניסיון החיים", אומרת הדעה הרווחת. אנו מאמינים שנולדנו עם הפוטנציאל להיות הכל, שהתינוקות שלנו מוכשרים לכבוש כל פסגה, ובלבד שיינתנו להם התנאים הסביבתיים והרצון החופשי. האמונה הזו, מודרנית ומשובבת לב ככל שתהיה, אינה מוצאת תימוכין בחקר התאומים הזחים, שהופרדו בינקותם וגודלו בסביבות ובתנאים שונים לחלוטין, כאשר הופגשו התאומים האלו לאחר עשרות שנים של פירוד, התברר למרבה התדהמה שהם בחרו באותו מקצוע, נשאו בנות זוג דומות להפליא, ואפילו חלו באותן מחלות (!). אמנם זו מסקנה שמעוררת דחיה, אבל המחקר הגנטי נותן תוקף להשקפה השמרנית דווקא. דהיינו שהתורשה, ההטבעה הגנטית שקיבלנו מהורינו ומהורי הורינו, היא שקובעת לא רק את המאפיינים החיצוניים שלנו. במילים אחרות, גורלנו נקבע ואופיינו עוצב עוד לפני שנשמנו את הנשימה הראשונה מחוץ לרחם." נביט שוב בסיכום המופיע במשפט האחרון: "גורלנו נקבע ואופיינו עוצב עוד לפני שנשמנו את הנשימה הראשונה מחוץ לרחם". המתבונן בדברי חז"ל יבחין מיד כי תורת ישראל לא רק הקדימה את הגישה המדעית החדשנית, אלא אף העמיקה ממנה והעניקה תמונה מלאה והבנה מושלמת. שהרי בעקבות הקביעה המדעית שלא רק גורלנו (=מאורעות חיינו) נקבע, אלא גם "אופיינו עוצב עוד לפני שנשמנו את הנשימה הראשונה מחוץ לרחם", מתעוררת השאלה הקשה: האם אדם שנולד עם אופי שלילי מסוים, והתנהג בהתאם לאופיו, צריך לתת את הדין ולהיענש על מעשיו?? והרי הוא לא אשם, כך הוא נולד! לעומת זאת, תורת ישראל שקבעה עוד לפני אלפי שנים כי "הכל בידי שמים" הוסיפה: "חוץ מיראת שמים!". ואין הכוונה בזה שאופיו של האדם לא נקבע מראש. אופיו אמנם נקבע גם הוא לפני הלידה, אך ביד האדם לבחור לכוון את אופיו המיוחד לאפיקים חיוביים, ולהשתמש בו רק באופנים רצויים. ועל כך הוא אכן נתבע. להבהרת הדברים נצטט קטע מתוך דברי חז"ל בתלמוד (שבת קנו, א): "האי מאן דבמאדים (מי שנולד בזמן המושפע מאופי מאדים), יהי גבר אשיד דמא (- יהיה אדם השופך דם. וממשיך התלמוד ומפרט כיצד: אי אומנא (או שיהיה מקיז דם לרפואה), אי גנבא (או רוצח השופך דם לצורך גניבה), אי טבחא (או טובח כלומר שוחט עופות וכדו'), אי מיהלא (או מוהל)". כלומר, אין לבוא אל אדם זה בטענות על עצם אופיו, שהרי אין הדבר תלוי בו ולא הוא זה שבחר בו. אך הוא בהחלט נדרש ונתבע לכוון את אופיו לאפיק חיוביים. למילה, לרפואה, וכדו'. משום כך אם הוא יגיע לאלומות ולרצח הוא ייענש על אשר בחר לכוון את אופיו לאפיק שלילי. [ראוי לציין כי מחקרי הקרימינולוגיה (חקר הפשיעה והאלימות) החדשים מתקרבים למסקנות אלה]. נתון חשוב נוסף המופיע שם בתלמוד: בכוחם של תשובה תפילה וצדקה, מצוות ומעשים טובים, לשנות את גורלו של האדם (-גם בתחומים עליהם נאמר "הכל בידי שמים"!). מדובר כאן כמובן בתופעה על-טבעית, אך היא מציאותית עובדתית וקיימת.

לחץ לאחר מנוחה, בריא או מזיק?

אילו היינו נשאלים: באיזה יום גדול יותר הסיכוי ללקות במחלות הקשורות - בין השאר - למצבי לחץ (כגון התקף לב, שבץ וכדו'), האם ביום עבודה הבא לאחר יום מנוחה (-כגון ביום ראשון, לאחר מנוחת השבת), או ביום עבודה הבא לאחר יום עבודה? סביר להניח שהיינו משיבים את התשובה ההגיונית, שלאחר יום מנוחה הגוף נינוח ושליו וממילא מחלות הקשורות ללחץ לא תהיינה שכיחות כל-כך ביום זה. וכמו-כן, מנוחת הלילה, הגיוני לומר שאף היא מורידה את שכיחות המחלות מסוג זה בשעות הראשונות שלאחר השינה. ואכן, כך היו סבורים אנשי הרפואה מאז ומעולם. אולם, ב-13,3,86 פרסמה סוכנות עיתיים ידיעה מפתיעה האומרת כי ממחקר חדש שנערך על ידי אנשי מחקר אמריקניים בארה"ב, וממחקר מקביל שנערך ע"י מגן-דוד-אדום בישראל ומתבסס על המועדים בהם הוזעקו אמבולנסים להתקפי-לב, התברר למרבה הפלא ההפך הגמור. הנתונים מראים שהיום הקריטי ביותר מבחינת התקפי-לב ושבץ בישראל הוא יום ראשון, לאחר מנוחת השבת. והיום הקריטי ביותר בארה"ב הוא יום שני, לאחר המנוחה מעבודה ביום ראשון. ניסיון להבין את סיבת התופעה ה"מוזרה" הוביל למסקנה, כי בניגוד למה שסברו עד כה שיום מנוחה מוריד את סיכון הפגיעה ביום העבודה שלאחריו מהתקפים אלה, הרי מתברר שהמעבר מיום מנוחה ועונג ליום מאמץ וטרחה דווקא גורם לריבויים, עד כדי סכנת חיים. (אמנם מוסכם על כולם שיגיעה מתמדת של שבועה ימים בשבוע ללא יום מנוחה, מזיקה הרבה יותר). אכן, תגלית מפתיעה. אולם לאמיתו של דבר, הפתעתם של אנשי המחקר אמורה להיות דווקא מהעובדה שחכמי תורת-ישראל הכריזו לפני אלפיים שנה, את הפרטים ההלכתיים הבאים: "אנשי מעמד היו מתענים ארבעה ימים בשבוע, מיום שני ועד יום חמישי. לא היו מתענים ביום שישי בשבוע, מפני כבוד השבת. ולא ביום ראשון, כדי שלא ייצאו ממנוחה ועונג ליגיעה ותענית, וימותו". (משנה, מסכת תענית פרק ד' משנה ג') חז"ל אינם אומרים שהדבר "איננו בריא כל-כך", או "עלול להזיק לבריאות" וכדו', אלא דיברו בפירוש על סכנת חיים (!) ("כדי שלא ייצאו וכו' וימותו"). מבלי לחשוש לתחושת ההגזמה העלולה להתעורר בלב הקורא הרפוי באמונתו. הם ידעו בודאות: אם כך אומרת התורה הרי בודאי שזוהי האמת. יש כאן סכנת חיים. כלומר, ללא סקרי מד"א וללא המחקרים הסטטיסטיים האמריקניים החדשניים, ידעו חכמי ישראל מידע חשוב זה מתוך התורה - משום ההשלכה ההלכתית הכרוכה בו, כשם שקיבלו בתורה כל מידע מדעי שיש בו צורך למצוה מן המצוות. [ומתוך כך אגב, נלמד לאמץ לעצמנו את הגישה הראויה לדקדוק לשונם של חז"ל, גם במקומות הנראים לנו כבלתי מובנים ואפילו תמוהים במבט שטחי].

יקיצה מסוכנת

ומענין לענין באותו ענין. בידיעה הנ"ל של סוכנות עיתיים נאמר עוד כי בבדיקה שנערכה בישראל ובארה"ב במסגרת המחקרים הנ"ל אודות השעה ביום אשר קיימים בה שיעורי הסיכויים הגבוהים ביותר ללקות בהתקף לב ובשבץ, התברר כי גם כאן בניגוד להגיון הפשוט, שכיחות ההתקפים היא דווקא בשעה הראשונה שלאחר השינה. והרי לשון התלמוד (מסכת גיטין ע, א): "חמישה קרובים למיתה יותר מן החיים. (כלומר, חייהם בסכנה ממשית). ואלו הן: ... ישן, ועמד" ... (ראה שם ברש"י: היה ישן, וכשהתעורר עמד מיד, קודם ששהה מעט). וכן כתב ה"משנה ברורה" (סימן א סעיף-קטן ח) שאף על פי שצריך לקום בבוקר בזריזות לעבודת בוראו (תפילין, קריאת-שמע, וכו'), ישנה מעט לאחר שיתעורר לפני שמזדקף ממיטתו ולא יעמוד פתאום. משום הנק הבריאותי הכרוך בכך. נמצא שחכמי תורת ישראל כתבו לפני כאלף

ושש מאות שנה לא רק את אשר גילו חוקרי זמנינו באמצעות מחקרים וסטטיסטיקות כי סכנה טמונה בשעה הראשונה שלאחר השינה, אלא הוסיפו גם את אשר טרם הספיקו החוקרים לגלות, כי גורם מרכזי לתופעה נעוץ בקימה פתאומית כמתוך בהלה. ומכאן שקימה נינוחה מפחיתה את הסיכון.

מהו מספר שעות השינה הרצוי לאדם?

מספר שעות השינה שבני האדם ישנים בפועל, משתנה מאדם לאדם. אך האם יש מספר שעות מומלץ לשינה, לשם השגת רוגע נפשי ושכלי אשר יסייעו לקליטה והבנה מקסימלית ולזיכרון החומר הנלמד?

ובכן, מחקר חדש שנערך על ידי צוות חוקרים בראשות פרופ' רוברט סטיקגולד מבית-הספר לרפואה בהרווארד קובע כי המספר הרצוי ביותר של שעות שינה להשגת התוצאות הנ"ל הוא: שמונה שעות. (ובכל מקרה, לא פחות משש שעות). המחקר קובע חד משמעית כי הנוהגים לישון יותר משמונה שעות, מבזבזים את זמנם לריק! פרופ' סטיקגולד מסביר כי במהלך שינה של 8 שעות בלילה, ישנם שני שלבים עיקריים שבהם המוח עובר שינויים פיזיקליים וכימיים: בחלק הראשון של הלילה, ולפנות בוקר במהלך השעות האחרונות של השינה. האינטרקציה שבין שני השלבים היא שמחזקת ומקבעת את הזיכרון.

בשלב הראשון של השינה, מזורם המידע מאזור הזיכרון (ההיפוקמפוס) אל תוך קליפת המוח. לאחר מכן, במשך כארבע שעות, מתרחש במוח תהליך איטי של חלוקת המידע החדש, זה שנלמד ונרכש באותו יום, אל רשתות העצבים ותאי העצב המתאימים. "התהליך דומה להמתנה לבצק שיתפח", אומר פרופ' סטיקגולד. בשלב השני והמסיים של השינה (המכונה שלב החלום הפעיל) שוב מתרחשים תהליכים כימיים מהירים. ההיפוקמפוס מתנתק מקליפת המוח, והמוח מפעיל שוב את המידע שעבר עיבוד ומחזק את הקשרים שנוותרו בין תאי העצב בכל מאגרי הזיכרון.

פרופ' סטיקגולד הטעים כי לממצאים אלה השלכות חשובות ביחס לתלמידים ואנשים הרוכשים מידע או מיומנות חדשה בכל תחום שהוא. המחקר מוכיח כי שיפור הביצועים הלימודיים תלוי בשינה טובה ומספקת אף יותר מאשר במאמצי השינון והלימוד שהשקיע התלמיד או במנת המשכל שלו.

למותר לציין כי פרסום מחקר רב-משמעות זה בשנת אלפיים זכה לכותרות ענק בעתונות העולמית בכלל, ובביטאונים המדעיים בפרט. גוהנה, בספר "היד החזקה", ספר המסכם את כל ההלכות התורניות וההנהגות הראויות, בין שאר דברי ההדרכה הנפלאים לשמירת הגוף והנפש בצורה הטובה ביותר, מציין הרמב"ם כי בשמונה שעות שינה מפיך האדם את התועלת המרבית מן השינה, ואין צורך ביותר! הנה לשונו: "היום והלילה, כ"ד שעות. די לו לאדם לישן שליש מהן, שהוא שמונה שעות". (הלכות דעות פרק ד הלכה ד) מעניין לציין שיש מחכמי ישראל אשר כתבו כי קיבלו מרבתייהם שברובד הרמז שבפרד"ס (פשט, רמז, דרש, סוד) התורה, הדבר נרמז בפסוק "כי עתה שכבתי ואשקוט. ישנתי אז ינוח לי" (איוב ג, יג) הגימטרייה של המילה "אז" היא $8(7+1)$. והרי הפסוק כאומר: כאשר ישנתי "אז" (= 8 שעות), ינוח לי!

הזרע והמבול

במשך דורות רבים היו הכל סבורים, שמכל הזרעה של כל יצור בעולם יכול להיווצר עובר אחד בלבד. ומכאן שתאומים נוצרים משתי הזרעות, שלישיה משלש, וכן הלאה. משום כך התקשו רבים להבין את פשר ההתייחסות התמורה, יוצאת הדופן בחריפותה, אשר תורת ישראל מייחסת למשחית את זרעו, ומשווה אותו לרוצח (!) בני אדם רבים. וכך נאמר בתלמוד (נדה יג, א): "כל המוציא שכבת זרע לבטלה, חייב מיתה (-בידי שמים). שנאמר 'וירע בעיני ה' אשר עשה (אונן), בנו השני של יהודה שהיה משחית את זרעו) וימת גם אותו" (בראשית לח, י) וכאילו שופך דמים שנאמר "הנחמים באלים תחת כל עץ רענן שוחטי הילדים בנחלים". (ישעיה נז, ה) "כל האוחז באמתו ומשתיק, כאילו מביא מבול לעולם" (שמא יגרם מתוך כך השחתת זרע. וראה שם שאם הוא נשוי, מותרת האחיזה. משום שבנשוי רחוק החשש מהשחתת זרע עקב כך). כלומר, כשם שהמבול השחית את המוני בני-האדם אשר חיו אז בעולם, כך המשחית את זרעו נחשב אצל בורא היקום כרוצח כלל-עולמי. והתמיהה היתה רבה. מדוע? הרי גם אם נחשב הוא אצל האלוקים לרוצח משום שהזרע שהושחת לבטלה היה כשיר ליצירת וולד, מדוע לא ייחשב לכל היותר כרוצח אדם אחד, שהרי בכך מסתכם כל הגלום בזרע זה! ומה לזה ולמבול המשחית עשרות מיליוני בני אדם?! אולם, לאחר המצאת המיקרוסקופ ושכלולו התגלה לאנשי המדע מחזה מדהים. בכל מיליליטר של נוזל זרע, יש בממוצע 120 מיליון תאי זרע! כאשר בכל אחד מהם גלום הפוטנציאל להיות אדם. או אז הוארו דברי חז"ל באור חדש ושונה לחלוטין. אך התמיהה גדלה שבעתיים: מנין ידעו זאת חז"ל כבר אז? (התלמוד נכתב לפני כאלף ושש מאות שנה!). לנו ידוע, שכל מידע מדעי הנדרש לצורך ההלכה, נאמר למשה בסניני. וכך, עם האזהרה על הוצאת זרע לבטלה, גילה לנו בורא האדם כי בכל שכבת זרע קיימת מבחינה פוטנציאלית אנושות שלמה, והמשחית נחשב בממד הרוחני אצל בורא היקום כאילו הביא מבול לעולם! (שהרי הוא השחית אנושות שלימה בנוזל!). והדברים מדהימים. יש לציין שגם את פרטי הפרטים של יצירת העובר, אשר התגלו לחוקרי הביולוגיה רק באמצעות כלים אלקטרוניים משוכללים ביותר, ידעו חז"ל עד הפרט האחרון. וזאת מתוך פסוקים בתנ"ך, וכפי הביאור שקיבלו מרבתייהם.

וכך נאמר בתלמוד (מסכת יומא דף מז, א) בסוגיה העוסקת ביצירת הולד:

"כתיב (=כתוב) 'ותזרני חייל למלחמה' (שמואל א', כב), וכתיב 'המאזרני חייל למלחמה' (תהילים יח)? [כלומר, מדוע במקום אחד אומר דוד המלך 'ותזרני' מלשון זריה (כדרך הזורים את החיטה ברוח כדי להעיף את המוץ ולברור את החיטה), ובמקום אחר אומר דוד 'המאזרני'?] אמר דוד לפני הקדוש ברוך-הוא: רבונו של עולם, זריתי (בשעה שנוצרת, זרית את כל השאר ובראתני מתא הזרע האיכותי והחזק ביותר) וזרתי (זרית את התא הזה כדי שהוא יגיע ראשון ויפריח את הביצית. וכך נאזרתי חייל למלחמה, ונצחתי). וכלשון רבנו חננאל (חי לפני כאלף ומאה שנים) בביאורו

שם: "כל העולם נוצר מן הברור (=החלק הנברר והאיכותי ביותר) של שכבת זרע". (ועיין שם בדבריו אודות המיוחד בדוד). ואכן, כך בדיוק מתרחש וכפי שנודע לחוקרים. ואין להאריך בזה יותר.

היווצרות האומים

כאמור, כל זמן שהתפיסה המדעית הייתה שבכוח הזרעה אחת ליצור רק וולד אחד, הבינו אנשי המחקר שתאומים נוצרים כתוצאה משתי הזרעות, שלישיה משלש, וכן הלאה. אולם גם לאחר המצאת המיקרוסקופ והגילוי המרעיש כי העובר נוצר מזרעון אחד בלבד, החזק והזריז שבכולם, עדיין לא הייתה ברורה לחלוטין מה בדיוק גורם להיווצרות תאומים או יותר במקום עובר אחד, עד אשר בדורות האחרונים ממש נקבע סופית באמצעות התבוננות בכלי סריקה חדשניים ומשוכללים כי תאומים נוצרים משתי ביציות, שלישיה משלש וכן הלאה. החידוש האחרון בתחום זה היה הגילוי המפליא כי תאומים זחים נוצרים כתוצאה מביצית אחת ויחידה שהופרתה על ידי זרעון אחד ויחיד ונחלקה לשניים. ורק תאומים שאינם זחים נוצרים משתי ביציות. (ראה על כך בהרחבה במאמרו של פרופ' יעקב רותם ב"אנציקלופדיה רפואית למשפחה" כרך 9). אך האמנם תגלית חדשנית של המאה העשרים היא זו? לפנינו לשון התלמוד (נדה כז, א): "מעשה ונשתהה וולד אחד אחר חבירו ג' חדשים (כלומר שנולד 3 חודשים לאחר לידת אחיו התאום). והרי הם (-התאומים הללו שנולדו אז) יושבים לפנינו בבית המדרש. ומאן נינהו (-ומי הם?), יהודה וחזקיה בני ר' חייא. והא אמר מר (והרי אמר הרב. כלומר והרי קבלנו מרבותינו) אין אשה מתעברת וחוזרת ומתעברת? (כלומר, לא יתכן שאשה תהרה הריון נוסף כאשר היא כבר הרה. ואין הרתה אמם שוב 3 חודשים לאחר ההריון הראשון?) אמר אביי: טיפה אחת היתה ונתחלקה לשתיים. אחד נגמרה צורתו בתחילת שביעי (כלומר הבשיל ונולד בחודש השביעי), ואחד בסוף תשיעי". יש לציין שאף לנתון מדעי זה השלכה הלכתית חשובה. ראה בספר "נודע ביהודה" (מהדורה תניינא סימן פא) מאת הרב יחזקאל לנדא (נפטר בשנת תקנ"ג 1793-) שנשאל על אודות בעל שחי עם אשתו חיי אישות פעם אחת לאחר שילדה ונטהרה, ומיד הוצרך לנסוע לתקופה ארוכה. והנה לאחר תשעה חודשים ילדה תאומים. הבעל אשר קרא בספרי חכמי הטבע ובספר דרוש אחד "שאי אפשר לתאומים להתעבר מביאה אחת", חשד באשתו. והשיב הרב: "הנה הבעל הזה עווננו ישא, וחושד בכשרה". תוך שהוא מציין כי דברים אלה (שאי אפשר שתאומים ייווצרו מביאה אחת) "הבל הבלים המה, נגד כמה מקומות בתלמוד" וכו'. ומסקנתו שהכל מודים שיכולה להתעבר ולדות הרבה, מביאה אחת.

רובד של מידע נסתר החבוי במילות לשון הקודש?

צירופי-מקרים וסטטיסטיקה בתורה ובלשון הקודש* פרופ' חיים שור
הערה: מאמר זה אינו תרגום מדויק של המאמר באנגלית (המורחב) המופיע באתר האישי של המחבר:
1. מבוא

- "כך היה הקב"ה מביט בתורה ובורא את העולם" (מדרש רבה, בראשית, פרשה א'); ;
 - "יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהם שמים וארץ" (ברכות, 55א'); ;
 - "ידוע מהספרות הקבלית, שאותיות הא"ב נבראו תחילה. לאחר מכן, על ידי שימוש באותיות, ברא הקב"ה את כל העולמות, שנאמר "בראשית ברא את" (אור תורה, הרב דוב באר, המגיד ממזריץ').
- עיון במקורותינו מגלה שוב ושוב דבר מפתיע: אבותינו האמינו כי קיים קשר הדוק בין העולם הפיזי המוכר לנו ובין מילות שפת הקודש. אמונה זאת באה לידי ביטוי לא רק באמירות כלליות כמו אלו שציטטתי בפתיח אלא במאמצים שונים, פזורים במקורות יהודיים שונים, להפיק מידע ממשי על העולם הפיזי מניתוח המבנה והערך המספרי של מלים בעברית. ייאמר מייד: אין הכוונה כאן לגימטריה. האחרונה, מתייחסת להנחה, שהייתה מקובלת על חז"ל ועל פרשני מקרא יהודיים, שאם ערכים מספריים של שתי מילים שונות הם שווים – כנראה שיש "סוד" משותף המאחד אותם, ותפקיד הגימטריה לגלות ההיבט משותף. אולם עיון במקורותינו מגלה שהייתה אמונה נוספת, נפרדת ובלתי קשורה לגימטריה, והיא שמילות לשון הקודש מספקות מידע נסתר על הנושא הגלוי בו עוסקת המילה, וזאת ללא קשר למלים אחרות. הציטטות המובאות לעיל הן המחשה לאותה אמונה, ועיון מדוקדק במקורותינו מגלה שחז"ל התייחסו לאמונה זאת ברצינות רבה והביאו דוגמאות לאמיתותה בשפע. אביא שתי דוגמאות מהמקורות. ערכה המספרי של המילה "הריון" מייצג את משך ההריון האנושי (271 יום; מובא במדרש רבה, פרשת בראשית, 20). דוגמה נוספת לגזירת מסקנה "מדעית", שאת נכונותה איני יכול לאמת אך היא ממחישה את התייחסות חז"ל ללשון הקודש, היא רבי שמואל, המתייחס לפסוק "הרבה ארבה את עצבונך" (בראשית, 3: 16). טוען רבי שמואל שכיוון שערכה המספרי של המילה "הרבה" היא 212, אפשר מכאן להסיק שעובר ברחם אימו ששרד 212 ימים ברחם (כשבעה חודשים) אל נכון ישרוד את ההריון: "רבי שמואל אומר כל שהוא הרבה ארבה כל שהוא במאתים ושנים עשר יום חיי" (יולד חיי; מדרש רבה, בראשית 20). הנחת היסוד של אותם ציטוטים שהבאתי בפתיח ושל הדוגמאות שזה עתה פרטתי היא כי בשפת הקודש חבוי רובד נוסף, נסתר, המספק מידע שלא ניתן לגלותו אלא בהתייחסותנו לערכים המספריים של המלים ואולי גם להיבטים נוספים שלהן. כמו רבים אחרים, שנים רבות האמנתי שהאמונה כי מילות העברית, בערכיהן המספריים או במבנה שלהן, מתייחסות באיזו צורה למציאות, הינה אגדה, מסוג המיתולוגיות שמספקות לנו הדתות ואשר על מקורותיהן מתחקים חוקרי דתות ותרבויות של עמים. לאורך השנים, דוגמאות נוספות שאליהן נחשפתי, או שהגעתי אליהן באופן עצמאי, החלו אט-אט מערערות את בטחוני המוחלט כי אמונת חז"ל היא אכן אמונה בלבד. אביא שתי דוגמאות נוספות אליהן נחשפתי. אין בהן כדי לספק "הוכחה מדעית" אך הן מעניינות כשלעצמן ובהצטרפן לאחרות אולי יש בהן כדי לעודד חקירה יותר מעמיקה. הדוגמה הראשונה דומה לדוגמת ה"הריון" שנתנה קודם. כך גם המילה "שנה" בערכה המספרי שווה בדיוק לאורך השנה העברית (שנה המבוססת, כידוע, על מחזור הירח, 355 יום). דוגמה שנייה היא המילה "אוזן" הנגזרת מאותו שורש כמו המילה "איוון", אם כי התגלית שאיוון הגוף היא פונקציה מרכזית של האוזן נמצאה רק בשלהי המאה ה-19. כאמור, דוגמאות אלו ואחרות משכו את תשומת לבי במשך שנים רבות, ואם כי תחילה

התייחסתי אליהן כקוריוז שאין לו כל בסיס מדעי עם השנים בטחוני שהדוגמאות מייצגות רק "מקרים של מקריות" התחיל להתערער. בקיץ 2006 הגעתי למסקנה שמספר הדוגמאות שאספתי במשך עשרות שנים עבר "מסה קריטית" מסוימת אשר מצדיקה העלאתן בכתב. תוצאות מסקנה זאת הוא ספר שיצא לאור באנגלית בארה"ב בחורף של 2007, בשם: "מקרים של מקריות במקרא ובלשון המקרא". השם שבחרתי לספר נועד להצביע על עמדתי ביחס לרב הדוגמאות המובאות בו: מקרים, ללא הוכחה מדעית, אך בכל זאת במספר כזה שאולי מחייב התייחסות קצת יותר רצינית.

במהלך כתיבת הספר קרה דבר נוסף: הרקע שלי בסטטיסטיקה יישומית ובמידול סטטיסטי האיץ בי לבצע בדיקה יותר מעמיקה אחת ולתמיד האם בערכים המספריים של מלים בלשון הקודש חבוי רובד נוסף של מידע, הרלבנטי לנושא הגלוי של המילה. הנחתי שניתן לגלות רובד זה על ידי ניתוח סטטיסטי מתאים. לא היו אלו מחשבות בעלמא. היה לי מושג ברור למדי מה אני רוצה לבדוק ומה היא הגישה הסטטיסטית הנכונה לבדיקה. מיותר לציין שאם ניתוח סטטיסטי מגלה שהנתונים המנותחים הם בעלי מובהקות סטטיסטית, והמובהקות היא ברמה המקובלת במדע, הרי שאותם "מקרים של מקריות" מפסיקים להיות כאלו ובפועל נוצר בסיס מדעי מוצק לאמונה שקיים מידע חבוי במילות לשון הקודש. להפתעתי הרבה, התגלה לי כי בלשון הקודש **כנראה** חבוי רובד של מידע נסתר, שמספק מידע נוסף על האובייקט שהמילה מייצגת. התוצאה הסופית של הבדיקות הסטטיסטיות שבצעתי היו למעלה מעשרים ניתוחים סטטיסטיים, כולם מובהקים סטטיסטית, המובאים בספר תוך המחשות גרפיות המאפשרות הבנה גם למי שאינו אמן על המתודולוגיה הסטטיסטית. במאמר זה בכוונתי לפרט, בלשון לא סטטיסטית ומובנת לכל נפש, מהי גישת הניתוח בה נקטתי ולהביא מספר דוגמאות בולטות לממצאים שהתגלו באותם ניתוחים. אין בכוונתי לשכנע את הקורא כי הממצאים מהווים בסיס מדעי מספיק לאמונת חז"ל כי בלשון הקודש חבוי רובד של מידע נסתר. במאמר זה רק אציג מספר ממצאים, וישפטו הקוראים, על סמך דוגמאות אלו ואחרות המופיעות בספר, היש בהם כדי לבסס את אותה אמונה, חלק מהותי ובלתי נפרד מהמסורת היהודית.

2. הגישה נשען שבידינו שתי קבוצות של נתונים. קבוצה אחת מייצגת מדידות של טמפרטורת הסביבה בסולם צלזיוס שנלקחו במהלך מספר ימים (נניח שישנן N מדידות). בקבוצה השנייה אותו מספר של נתונים (N ערכים מספריים), אך לא ידוע מה הם מייצגים. מדען מסוים טוען כי הנתונים בקבוצה השנייה הן מדידות טמפרטורה שנלקחו במהלך אותם ימים כמו בקבוצה הראשונה (כלומר, באותו יום נמדדה אותה טמפרטורה אך בשני מכשירי מדידה נפרדים וכנראה גם בסקאלות שונות). כיצד אבדוק את טענתו של המדען? התשובה היא פשוטה: אם הקבוצה השנייה מייצגת אותן מדידות טמפרטורה, אך בסקלה אולי שונה, למשל, פרנהייט, אזי אם נסדר את שתי הקבוצות בסדר עולה, נקבל N זוגות של נתונים. עכשיו נצייר את הנתונים על פני גרף, כאשר בציר האופקי נרשום את הערך מהקבוצה הראשונה ובציר האנכי נרשום את הערך המקביל מקבוצת המדידות השנייה. יתקבלו N נקודות בסך הכל (כמספר הנתונים בכל קבוצה). אם הנקודות יסתדרו על קו ישר, אזי ברור לכל שנתוני קבוצת המדידות השנייה (שמשמעותם, כאמור, אינה ידועה) מייצגים אותן טמפרטורות שנמדדו בקבוצה הראשונה, ואולם בסקלה אחרת.

מה החשיבות של העובדה שהמדידות יסתדרו על קו ישר? נזכר כיצד עוברים מסקאלת צלזיוס לסקאלת פרנהייט:

מדידה בסקאלת פרנהייט = (מדידה בסקלה של צלזיוס) * 1.8 + 32 כלומר, משוואה של קו ישר. מסקנה זאת נכונה באופן כללי: מעבר מסקלה לסקלה של מדידה פרושה טרנספורמציה ליניארית. על כן אם מדידות מסוימות נמדדות בשתי סקאלות שונות, הצגתן בגרף תמיד תיתן קו ישר. המסקנה ההפוכה תקפה גם היא: אם קבוצה של זוגות של נתונים, שצוירו בגרף, תראה קשר ליניארי, ניתן להניח כי הנתונים מייצגים מדידה של אותו דבר, אם כי בסקאלות שונות. מסקנה זאת ניתן להחיל כדי לבדוק באופן מדעי את אמונת חז"ל, כפי שהתייחסתי אליה קודם. בדוגמאות שנביא להלן נבדוק קבוצות של מלים בעברית הקשורות ביניהן במונח מסוים, ונגדיר תכונה פיזיקאלית אופיינית בעלת ערך מספרי מדיד ביחס לכל אחד מהאובייקטים המיוצגים על ידי המלים בקבוצה. נציג את הנתונים המתקבלים בגרף, כאשר על הציר האופקי יוצג הערך המספרי של המילה ועל הציר האנכי הערך המספרי של התכונה הפיזיקאלית, כפי שידועה ביחס לאובייקט המיוצג על ידי המילה. נבדוק אם הנקודות שהתקבלו מסתדרות על קו ישר (כל זוג תצפיות ייוצג על ידי נקודה בגרף). כיוון שהקשר האפשרי בין ערך מילה בעברית והתכונה הפיזיקאלית של האובייקט שהיא מייצגת אינו קשר מתמטי (בניגוד לדוגמת ההתמרה של טמפרטורה מצלזיוס לפרנהייט), נזדקק לניתוח סטטיסטי שיקבע האם קירבת הנקודות המצוירות לקו ישר מספיק טובה כדי להניח שהסתדרות הנקודות בגרף אינה מקרית אלא היא מייצגת קשר ליניארי אמיתי בין המשתנה המיוצג על הציר האופקי לזה המיוצג על הציר האנכי. ניתוח סטטיסטי שיראה כי התכונה הפיזיקאלית מתייחסת באופן ליניארי לערכים המספריים של המלים המקבילות בעברית יוביל למסקנה ששני הצירים מייצגים אותה "ישות" ובפועל "מודדים" אותו דבר. ואם ימצא כי התופעה הזאת חוזרת שוב ושוב בשפת המקרא הרי שאמונת חז"ל, כי חבוי רובד נוסף של מידע במילות שפת הקודש (אמונה שהדגמתי קודם ממקורותינו), אמונה זאת יש לה כנראה על מה שתתבסס גם מהבחינה המדעית. בספרי מובאים למעלה מ-20 ניתוחים סטטיסטיים מבוססים על הגישה שהצגתי. שלוש דוגמאות אביא להלן.

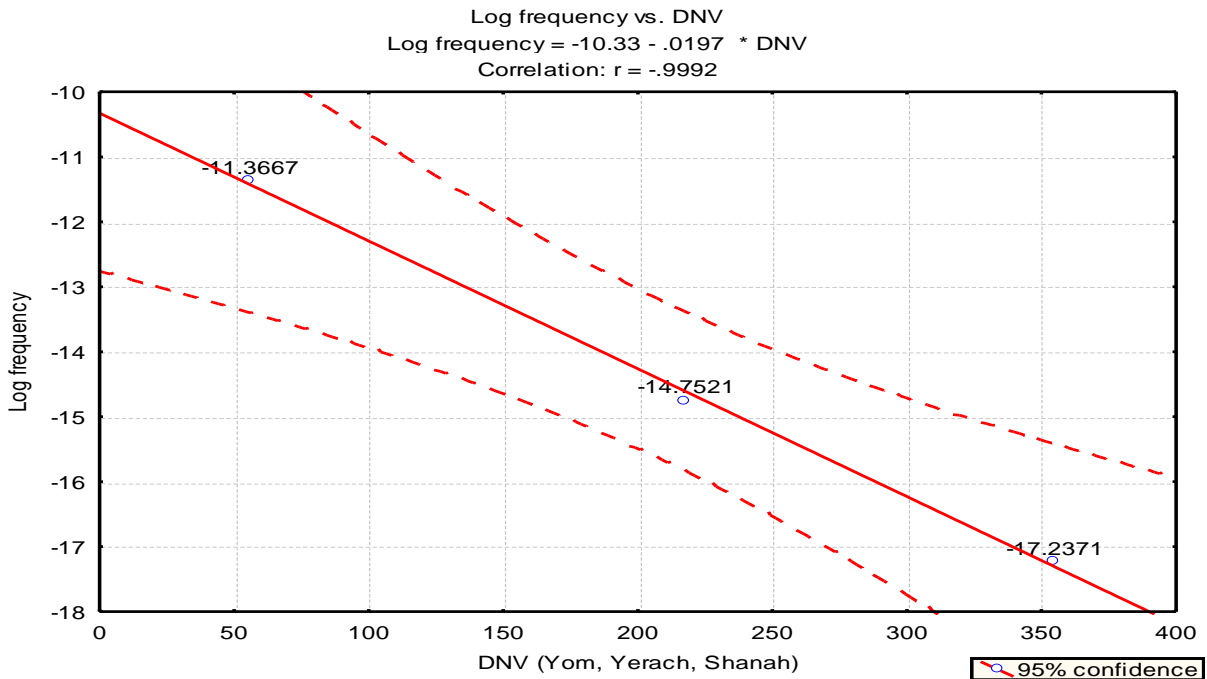
3. שלוש דוגמאות : דוגמה ראשונה : "יום, ירח, שנה" (Day, Month, Year)

הייתכן שהערכים המספריים של קבוצת מלים זאת מייצגים את המחזוריות הקשורה באותן מלים? (מחזוריות היא התכונה הפיזיקאלית המרכזית המבדילה בין ה"ישויות" המיוצגות על ידי המלים). כדי לבדוק את הדבר, עלינו לבטא את המחזוריות של כל ה"ישויות" ביחידה זהה. למשל, אם היינו בוחרים כי היחידה תהיה "מחזורים לשנה" אזי המחזוריות של יום תהיה: $(12 * 29.53059) = 354.37$ (בממוצע אורך חודש הירח הוא 29.53059 יום), המחזוריות של חודש תהיה 12 ושל שנה 1. אם היינו בוחרים ב"יום" כיחידת המדידה אזי מחזוריות השנה תהיה $\frac{1}{354.37}$ ליום. בפועל

החלטנו להשתמש ביחידת מחזוריות המקובלת במדע והיא "הרץ" (מחזור אחד לשנייה). נשים לב, כי אבותינו חלקו את השעה ל-1080 חלקים (בעוד אנו מחלקים ל-3600 שניות).

טבלה 1. נתונים עבור הדוגמה הראשונה ("יום", "ירח", "שנה"). DNV מייצג את הערך המספרי של המילה. E-05 משמעותו: 10^{-5} .

מילה	DNV (Date Numerical Value)	תדירות (מחזורים לשנה)	תדירות (בסקלת לוג)
יום	56	1.1574E-05	-11.3667
ירח	218	3.9194E-07	-14.7521
שנה	355	3.2661E-08	-17.2371



ציור 1. מחזוריות (בסקלת לוג) של "יום, ירח, שנה" כפונקציה של ערכי המלים בעברית (על הציר האופקי).

לבחירת היחידה בה נשתמש לצורך הניתוח הסטטיסטי אין כל חשיבות מבחינת התוצאות המתקבלות כל עוד נעשה שימוש קונסיסטנטי ביחידות השונות. טבלה 1 מציגה את הערכים המספריים של המלים השונות ואת המחזוריות הקשורה בכל מילה. שימו לב כי ערך מספרי כל שהוא יכול לקבל ייצוג על ידי המספר עצמו במערכת כלשהיא (למשל, המערכת העשרונית, כפי שאנו רגילים), או להיות מבוטא כחזקה. למשל: את המספר 7 ניתן לרשום בשני אופנים: $7 = 10^{0.8451}$ המספר 0.8451 נקרא הלוג של המספר 7 לפי בסיס 10 (אני משחזר כאן חומר מלימודי ביה"ס התיכון ועם הקוראים הסליחה...). בפועל, כאשר ערכים מספריים של מדגם נתונים משתרעים על פני מספר סדרי גודל נהוג לייצגם, לצורך מידול סטטיסטי, על ידי ערכי לוג שלהם. כך גם נעשה כאן ביחס לשתי הדוגמאות הראשונות.

ציור 1 מציג את שלוש הנקודות שערכיהן מובאים בטבלה 1. בציר האופקי נרשמו הערכים המספריים של המלים בעברית, ואילו על הציר האנכי נרשמה המחזוריות של ה"ישות" המיוצגת על ידי כל מילה, בסקלה של לוג (לפי בסיס טבעי). אנו מוצאים כי הנקודות מסתדרות על קו ישר. בפועל, אם הנקודות היו מסתדרות בקו ישר מתמטי המתאם שהיה מתקבל היה 1- המתאם שקבלנו הוא -0.9992 (!). המובהקות הסטטיסטית המתקבלת היא 2.5%. בלשון עממית ניתן לומר כי ההסתברות שהנקודות יסתדרו באופן מקרי, כפי שהסתדרו בפועל, היא הסתברות קטנה מאד (רק 2.5%). בדרך כלל, קבלת ערכי מובהקות נמוכים מ-5% מקובלת במדע כמעידה על חוסר מקריות (בלשון יותר מדעית, על כך שתחת ההשערה ההפוכה להשערה שאותה אנו בודקים, דהיינו השערת המקריות, ההסתברות לקבלת התוצאות שקבלנו בפועל היא רק 2.5%). מהבחינה המדעית הטהורה אפוא אפשר להטיל ספק כי הסתדרות הנקודות בקו ישר היא מקרית. יצוין, כי לא כל הניתוחים בספר (או במאמר באנגלית) מצטמצמים לשלוש נקודות בלבד (כמו בשתי הדוגמאות הראשונות). חלקם מתייחס לקבוצות שכוללות עד 9 תצפיות! הדוגמה השלישית שנביא להלן תדגים את התופעה שאנו מתייחסים אליה כאשר במדגם הנתונים בסך הכול חמש תצפיות.

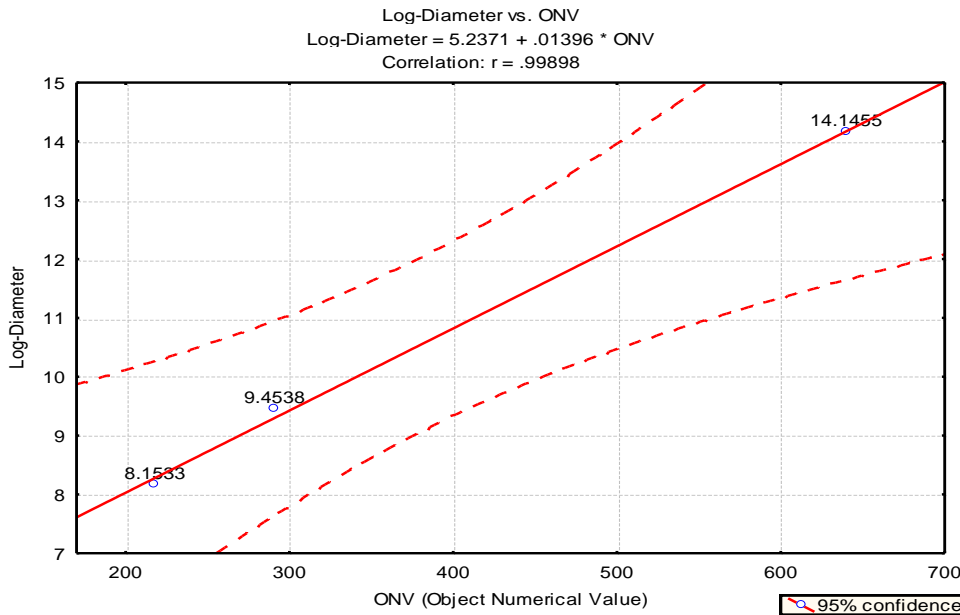
דוגמה שנייה: "ירח", "ארץ", "שמש"

בדוגמה זאת אנו בודקים את אמונת חז"ל (כי במילות העברית חבוי מידע על עולמנו) ביחס לתכונה פיזיקאלית מרכזית המבדילה בין שלושת העצמים השמימיים שבקבוצה: גודלם, כפי שהדבר מתבטא בקוטר. כמו בדוגמה הקודמת, עקב הבדלים של סדרי גודל בין הקטרים של הירח, הארץ והשמש, יירשמו הקטרים בסקלה של לוג. טבלה 2 מציגה את הנתונים (הקטרים נלקחו מהאתר של סוכנות החלל האמריקאית, NASA), וציור 2 מציג אותם כאשר על הציר האופקי מיוצג הערך המספרי של המילה ואילו הציר האנכי מייצג את הקוטר (כאמור, בסקאלה של לוג). התופעה שנצפתה בדוגמה הקודמת חוזרת על עצמה: שלוש הנקודות מסתדרות על קו ישר עם מתאם ליניארי של 0.999 (אם הקשר בין הערכים היה קשר ליניארי מתמטי היינו מקבלים מתאם של 1!). המובהקות המתקבלת עתה היא באותו סדר גודל כמו בדוגמה הראשונה (2.9%). נציין, כי המובהקות המתקבלת בניתוחים אחרים שבצעתי עבור מספר גדול יותר של תצפיות (למשל, 7=N) היא נמוכה הרבה יותר, מה שנותן משנה תוקף למסקנה שאולי עולה מכלל הניתוחים שבוצעו. הדוגמה השלישית שלהלן תתייחס ל- 5=N.

נתונים עבור השנייה ("ירח", "שמש"). ONV הערך המספרי של

מילה	ONV (Object Numerical Value)	קוטר (km)	קוטר (בסקלת לוג)
ירח	218	3474.8	8.153292
ארץ	291	12756.28	9.453779
שמש	640	1 391 000	14.14553

טבלה 2. הדוגמה "ארץ", מייצג את המילה.



ציור 2. הקוטר של "ירח, ארץ, שמש" (בסקאלת לוג) כפונקציה של ONV, ערכי המלים בעברית (על הציר האופקי).

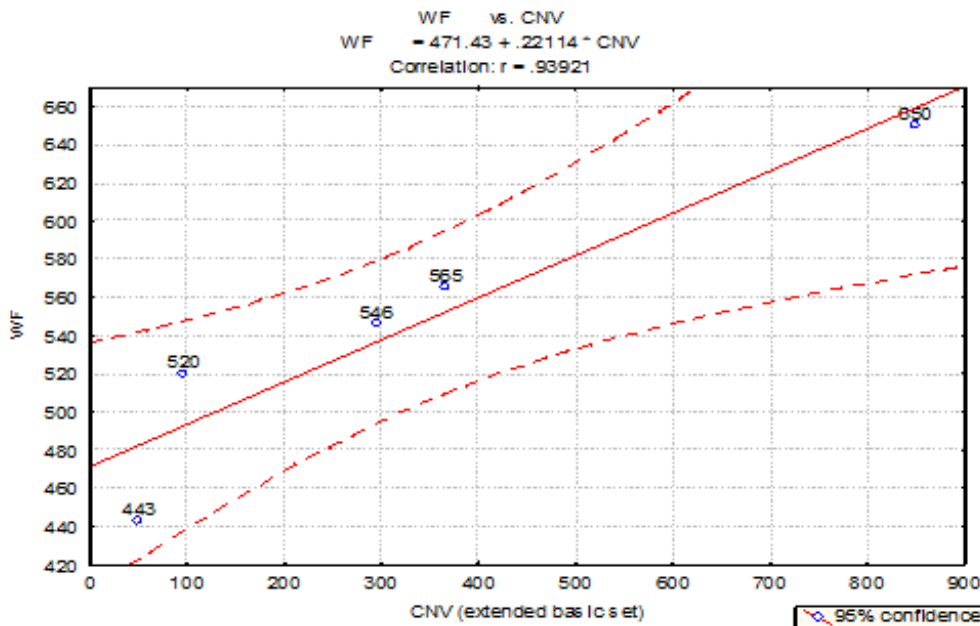
דוגמה שלישית: צבעים בעברית

הייתכן כי הערכים המספריים של שמות צבעים בעברית מייצגים את תדירות הגל של אותם צבעים? לצורך הבדיקה בחרנו חמישה שמות צבעים המופיעים במקרא שלגביהם אין ספק אלו צבעים הם מייצגים: אדום, צהב, ירקון, תכלת וארגמן. נעיר מיד שהחלטה אם לכלול האות ו' במלים "אדום" ו"צהב" נקבעה לפי השכיחות הגבוהה ביותר במקרא, והכללת ה-ו' במילה או השמטתה לא תשנה את משמעות תוצאות הניתוחים הסטטיסטיים שנביא מיד. כמו כן, המילה "ירוק" (במשמעותה המודרנית) אינה מופיעה כלל במקרא. המילה היחידה הקרובה לתאר צבע זה היא כנראה "ירקון" (ירמיהו ל: 6). לדעת מרבית הפרשנים היהודיים (כמו מצודת דוד ורד"ק) משמעותה היא הצבע "ירוק". נעיר, כי השימוש בצבע "ירוק" לתיאור חיוורון, כמו במקור המוזכר מירמיהו, מקובל גם בשפות אחרות, למשל באנגלית (כשאומרים "פניו הפכו ירוקות" מתכוונים לתיאור חיוורון). המשמעות המודרנית של ארגמן היא המילה המקבילה למילה "Purple"

באנגלית, אך גם המילה הקרובה מבחינת הגוון, "Magenta", יכולה להתאים. להלן נניח כי זאת היא המשמעות של המילה ארגמן המופיעה במקרא (ראה פרטים על ההיגיון שבבחירה זאת בספר). שוב נציין כי בחירת הגוון השני לא תשנה באופן משמעותי את תוצאות הניתוחים שלהלן. טבלה 3 מציגה את תדירות הגל (ביחידות של טרה-הרץ, 10^{12} הרץ, כאשר הרץ זהו מחזור לשנייה). הערכים המספריים של המילים בעברית מוצגים גם הם בטבלה. הדבר הראשון הבולט מהתבוננות בטבלה הוא שערכי המילים בעברית, כאשר מסדרים אותן בסדר עולה, מסתדרים באותו סדר כמו ערכי תדירות הגל המתאימים. כיוון שקיימות 120 אפשרויות לסדר 5 אובייקטים בסדר כלשהוא, ההסתברות שערכי תדירות הגל יהיו במקרה באותו סדר כמו ערכי המילים היא $\frac{1}{120}$, או 0.83%. הסתברות זאת נמוכה בהרבה מהערך הקריטי של מובהקות סטטיסטית של 5% שצוין קודם. ניתוח נוסף, דומה לזה של שתי הדוגמאות הקודמות, מובא בציור 3 (אחד מכמה ניתוחים בנושא המובאים בספר). המובהקות המתקבלת היא של 1.8%, שוב תוצאה מובהקת לפי הקריטריון שצוין. מובהקות נמוכה הרבה יותר מתקבלת בכמה מהניתוחים האחרים. למשל, חזרה על הניתוח המובא בציור 3 אך ללא הנקודה המקבילה ל"אדום" נותנת, עבור $N=4$, מתאם של 0.994 ורמת מובהקות של 0.23%.

תדירות הגל (WF)	CNV (Color Numerical Value)	מילה
443	51	אדום
520	97	צהב
546	295	ארגמן
565	366	ירקון
650	850	תכלת

טבלה 3. נתונים עבור הדוגמה השלישית (צבעים בעברית). CNV מייצג את הערך המספרי של המילה.



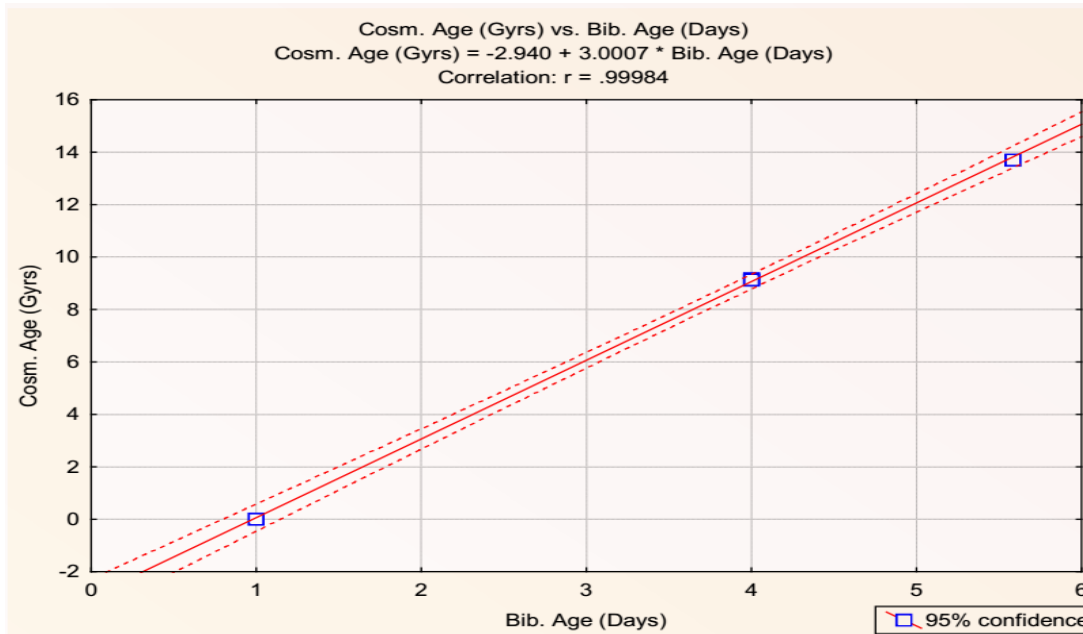
ציור 3. ערכי תדירות הגל (WF) של הצבעים "אדום", "צהב", "ארגמן", "ירקון" ו-"תכלת" כפונקציה של CNV, ערכי המילים בעברית (על הציר האופקי).

4. ניתוח סטטיסטי של הקשר בין סקלת הזמן של סיפור הבריאה בספר בראשית וסקלת הזמן הקוסמית-מדעית. אחד הניתוחים המעניינים ביותר המובאים בספרי הוא ניתוח הקשר בין סקלת הזמן של התורה וזאת של המדע המודרני. ניתוח זה מובא במלואו בפרק 22 בספרי וכאן אביא ניתוח חלקי המתבסס על חלק ממדגם הנקודות המופיעות ונדונות שם. הרעיון המרכזי של הניתוח אינו שונה מזה בדוגמאות הקודמות: אם סיפור הבריאה בספר בראשית מציג סקלת זמן תואמת את הסקלה המדעית הידועה לנו כיום, אז הצגת אירועים המופיעים בסיפור הבריאה בשתי סקלות הזמן תייצר גרף בו סידרה של נקודות המייצגות אותם אירועים מסתדרת על קו ישר. לצורך הניתוח המובא כאן הסתפקנו בארבעה אירועים (ארבע נקודות) שאין לגביהם ספק מבחינת ההתייחסות בפרק א' בספר בראשית ומבחינת סקלת הזמן המדעית הידועה היום: *יצירת האור; *גיל השמש; *גיל הירח; * "בריאת האדם". "לגבי שלושת האירועים הראשונים: יצירת האור - לפי המדע, זמן קצר לאחר המפץ הגדול נוצרה קרינה מורגשת (כאשר מהפלסמה הראשונית החלו להיווצר אטומים "מחזירי אור", כ-380,000 שנה אחר המפץ הגדול שהתרחש לדעת המדענים לפני 13.7 מיליארדי שנים). האור נוצר, לפי תהליך הבריאה שבתורה, ביום הראשון. יצירת השמש והירח - ההערכה המדעית כיום היא שגיל השמש והירח הם, בהתאמה, 4.57 ו-4.53 מיליארדי שנים.

"המאורות הגדולים" נוצרו ביום הרביעי.

"בריאת האדם" - לפי הכתוב בתורה, בריאת האדם התרחשה לפני כ-6000 שנה. ואפילו לפי תאוריית האבולוציה המדברת על פרק זמן ארוך יותר, על ציר הזמן הקוסמי מזמן המפץ הגדול הנמדד במיליארדי שנים לא יראה כמעט כל הבדל. לכן אין כאן חשיבות למספר המדויק. מבחינת מועד הבריאה לפי ספר בראשית, מסורת בידניו כי האדם נברא ביום שישי בסוף השעה ה-14. הדבר נקרא וי"ד, ומשמש בסיס לחישוב אורך החודש העברי בדיוק של עד 5 ספרות אחרי הנקודה העשרונית; ראו פירוט בפרק 18 בספרי.

תיאור של ארבע הנקודות, כאשר הציר האופקי הוא ציר הזמן לפי "סיפור הבריאה" והציר האנכי הוא ציר הזמן המדעי (ביחידות של מיליארדי שנים) מוצג בצירוף 4. אנו רואים כי הנקודות מסתדרות על קו ישר ממש (עם מיתאם ליניארי של 0.9998!!) ההסתברות לקבל את התוצאות שהתקבלו (דהיינו, על קו ישר) במקרה היא 0.0165% (ראו סעיף 22.4.2 בספרי). התוצאה המעניינת ביותר מופיעה בנוסחה שבכותרת הגרף, לפיה "יום" לפי סיפור הבריאה בספר בראשית שווה ערך ל-3.0007 מיליארדי שנים (שימו לב כי המספר השלם כמעט, עם שלושה אפסים לאחר הנקודה העשרונית, התקבל מהמחשב כתוצאה של ניתוח סטטיסטי של נתונים!!).



ציור 4. ארבעה "אירועים" המוזכרים בפרק א' בספר בראשית בסקלה מקראית (הציר האופקי; בימים) ובסקלה הקוסמית-מדעית (הציר האנכי; מיליארדי שנים). ארבעת ה"אירועים" הם: "בריאת האור", "בריאת השמש", "בריאת הירח", "בריאת האדם". שתי הנקודות הקשורות בבריאת "המאורות הגדולים" ביום הרביעי מופיעות כנקודה אחת (עקב קירבתן). המיתאם הליניארי מתקבל: 0.9998.. עבודת מחקר זאת בוצעה בזמנו הפרטי של פרופ' שור והיא אינה קשורה לעבודתו המחקרית באוניברסיטת בן-גוריון.

5. ניתוח לשוני-סטטיסטי של ספר בראשית לבחינת "השערת המקורות"

בשנת 1985 התפרסם באנגלית ספר משותף* לפרופ' רדאי ז"ל ושלי שהציג ממצאי המחקר שביצענו בדבר האחידות הלשונית של ספר בראשית. הנחת היסוד של מחקר זה, כמו של מאמרים קודמים שפרסמנו במשותף, הייתה כי לכל מחבר של טקסט ספרותי "טבעית אצבעות" לשונית, וכי ניתן לאפיין את התכנית הלשונית של מחבר על ידי מדדים כמותיים לשוניים. באמצעות ניתוח סטטיסטי מתאים אפשר לבחון האם טקסטים, שנכתבו לכאורה על ידי אנשים שונים, הם למעשה ממוצא משותף, או להיפך, טקסטים שלכאורה נכתבו על ידי אותו מחבר הם בפועל כל כך שונים מבחינת הסגנון הלשוני שכנראה נכתבו על ידי אנשים שונים. דוגמאות למדדים סגנוניים כמותיים של טקסט לשוני הוא מספר מילים ממוצע למשפט, מספר פונימות למילה, תאחוז ה' הידיעה או ו' החיבור במלים שעשויות לשאת אותן, תאחוז המופע של בניין-פועל מסוים מבין כל מילות הפועל הקיימות בטקסט (למשל, באיזה אחוז ממילות-פועל מופיע בניין-הפועל "התפעל"), שכיחות המופע של מעברים בין קבוצות של מילים, למשל, משם עצם לשם עצם, משם עצם לשם תואר, מופעל לשם עצם. יש לשים לב שמדדים אלו אינם מתייחסים כלל לתוכן הטקסט אלא רק ל"צורתו הפורמלית" (מבחינת סגנון). כיוון שסגנון של מחבר נקבע בדרך כלל באופן בלתי מודע, ניתן להניח שניתוח סטטיסטי משווה של טקסטים שכביכול נכתבו על ידי אנשים שונים יוכל להכריע בשאלה האם באמת מקור הטקסטים הוא מחבר יחיד או שאכן נכתבו על ידי אנשים שונים. בעבודתנו המשותפת (שתרמו לה פרקים גם פרופ' דיטר וויקמן מגרמניה, פרופ' משה פולצ'ק, פרופ' חיים רבין ופרופ' שמריהו טלמון), בקשנו לבדוק באופן לשוני-סטטיסטי את השערת המקורות Documentary Hypothesis (מבית מדרשו של וולהאוזן. Wellhausen, 1844-1918) (האחרון היה פרופסור פרוטסטנטי ללימודי המזרח בגרמניה), ובעבודתו המחקרית, שסיכמה גם מחקרים קודמים, הניח כי לספר בראשית תרמו מקורות שונים שכונו מקור E (קיצור של קיצור של Elohist) מקור P (קיצור של Jahwist) ומקור W (קיצור של Writer Priestly). במלים אחרות: ההנחה הבסיסית של אסכולת וולהאוזן (שכונתה השערת המקורות) היא שספר בראשית הוא קומפילציה של טקסטים מקראיים ממקורות שונים. השערה זאת עומדת כמובן בניגוד לעמדה (מאד בסיסית) של היהדות כי חמשת חומשי תורה נכתבו על ידי מחבר יחיד. אסכולת וולהאוזן הפכה לזרם המרכזי בחקר המקרא באקדמיה בכל העולם.

במחקר שבוצע על ידינו חולק הטקסט של ספר בראשית (כ-19,200 מילה ל-96 מדגמים אחידים על פי השערת המקורות) כלומר, מילות כל מדגם נלקחו כולן מאותו מקור, בייחוסו על פי השערת המקורות. ביחס לכל מדגם של מלים חושבו 54 מדדים כמותיים של סגנון, כגון המדדים שהובאו לפני כן. באמצעות ניתוח רב משתני בדקנו האם ישנה מובהקות

סטטיסטית להשערת המקורות, כלומר, האם ניתן לדחות את השערת האפס כי ספר בראשית הוא אחד מבחינת מחברו. הניתוח הסטטיסטי הראה כי אין כל הוכחה סטטיסטית להשערת המקורות. במילים אחרות, אותן טכניקות סטטיסטיות שבמחקרים קודמים (הן של רדאי ושלי והן של חוקרים אחרים) הראו בבירור כי ביחס לטקסטים מקראיים שאין חולק שנכתבו על ידי מחברים שונים הדבר הוכח גם באופן סטטיסטי, אותן טכניקות כשלו להראות מובהקות סטטיסטית שתצביע על כך כי ספר בראשית אכן נכתב על ידי מחברים שונים. ומכאן שלא ניתן, על סמך הניתוח הסטטיסטי, לדחות את המקובל במסורת היהודית שספר בראשית נכתב על ידי מחבר יחיד. המחקר שביצענו עורר התעניינות רבה בעולם ועד היום מפורסמים מאמרים, עבודות תיזה ועבודות דוקטורט, שמתייחסים לממצאים של אותו מחקר. רשימה חלקית של אותם מאמרים (שאותרו על ידי חיפוש ב"סקולר" של גוגל, עם מילות מפתח "Shore" ו"Radday") מובאת בסוף מאמר זה. הקורא יכול למצוא מאמרים נוספים ברשימות הספרות המתפרסמות באותם מאמרים. המאמרים ברשימה (כולל דוגמה של עבודת תיזה ושל עבודת 1 דוקטורט) נבחרו באופן אקראי מבין למעלה מ-100 פרסומים המתייחסים למחקר שפורסם בספר ב-1985.

6. סיכום

מסורת היא מחז"ל כי המלים בשפת הקודש לעתים מוסרות מידע נסתר שמוסיף למידע הגלוי של המילה. הבאנו מספר דוגמאות למסורת זאת מהמקורות. בחיבור זה ניסינו להביא, בלשון פשוטה ככל האפשר, מספר ניתוחים כמותיים שמלמדים כי ייתכן שהתופעה של ייצוג אופייניים מרכזיים של האובייקט המבוטא במילה באמצעות הערך המספרי של המילה בעברית- ייתכן שתופעה זאת נרחבת בלשון הקודש משיעורנו עד כה. מגוון הנושאים בהם אותה תופעה חוזרת שוב ושוב, כפי שהצגתי בספרי, אינה מאפשרת להתייחס אליה כקוריוז נטול חשיבות. במהדורה המעודכנת של הספר, שיצאה לאור בתחילת 2008, נוסף פרק חדש המחיל ניתוח סטטיסטי, בגישה דומה לזאת שאת קווי המתאר העיקריים שלה הצגנו כאן, על נתונים המובאים בפרק א' של ספר בראשית. מעט מניתוחים אלו הוצגו בסעיף 2.4.

* Shore, Haim (2007, 2008). *Coincidences in the Bible and in Biblical Hebrew*. iUniverse, New-York.

הערה: עבודת מחקר זאת בוצעה בזמנו הפרטי של פרופ'. שור והיא אינה קשורה לעבודתו המחקרית באוניברסיטת בן-גוריון. האתר האישי בו ניתן למצוא מאמר זה (בעברית או באנגלית): <http://www.bgu.ac.il/~shor/index.htm>

תגלית חדשה ! -! "גלים מהמפץ הגדול"

מהעיתון ישראל היום: כמו שכתוב בזהר הקדוש עכשיו התגלו ההוכחות למפץ הגדול-ככתוב בתורה הקדושה..תגלית יוצאת דופן: ההוכחות שהמפץ הגדול אכן קרה וכך נברא העולם - "גלים מהמפץ הגדול"(קראו על כך עוד בספר ההוכחות כולל דברי הזהר הקדוש בהמשך הכתבה) "חיפשנו מחט בערימה של שחת, ומצאנו מוט ברזל", אמרו החוקרים • מדובר באחת התגליות החשובות ביותר בתחום המדע והאסטרונומיה רוטרס פורסם ב: 17.03.2014 אסטרונומים הודיעו הערב כי הם גילו מה שרבים מחשיבים כגביע הקדוש של התחום: אדוות שנעות במרחב ובזמן, שהן הדים של ההתרחבות המסיבית של היקום שהתרחש רק לאחר המפץ הגדול. מה שנחזה על ידי אלברט איינשטיין לפני קרוב למאה שנה, התגלית על גלי הכבידה היא הפיסה האחרונה באחד מההישגים הגדולים ביותר של הידע האנושי: הבנה של איך היקום התחיל והתפתח לשלל הגלקסיות, הכוכבים והערפיליות, ושטח הריק האנסופי שממנו מורכב היקום המוכר לנו. "גילוי אותות זה הוא אחד המשימות החשובות של הקוסמולוגיה היום", אמר בהצרה ג'ון קובאץ' ממרכז הרווארד סמית'סוניאן לאסטרופיסיקה, שהוביל את המחקר. גלי כבידה הם גלים חלשים, קדמוניים, אשר מתפשטים ברחבי היקום במהירות האור. אסטרונומים חיפשו אותם במשך עשרות שנים, כיוון שהן פיסת הפאזל החסרה להוכחת שתי תיאוריות. אחת מהן היא תיאוריית היחסות של איינשטיין, שפורסמה ב-1915, וסימנה תחילתו של עידן מודרני בחקר המקורות והתפתחות היקום. התיאוריה הכללית מסבירה את כוח הכבידה כעיוות בחלל על ידי גופים מסיביים. הוכחה כי היקום התפשט אחרי המפץ הגדול אינשטיין הניח כי החלל הוא כמו שמיכה דקה, עם כוכבים וכוכבי לכת שמושבים בו, וגורמים לו להתעקם בחלקים מסוימים, ולא להישאר שטוח. ההתעקמויות האלה בחלל אינן ניירות, אמר אינשטיין. במקום זאת, גלי הכבידה מתפשטים כמו מים באגם, או בגלים סיסמיים בקרום כדור הארץ. התיאוריה האחרת שחזתה את גלי הכבידה נקראת "אינפלציה קוסמית". היא פותחה בשנות השמונים, והניחה כי בזמן הקצר מעפוף אחרי המפץ הגדול, היקום החל להתרחב במהירות, והתרחב פי 100 טריליון-טריליון. המפץ הגדול הוא ההתפוצצות במרחב-זמן שהתחילה את היקום לפני 13.8 מיליארד שנה. בנוסף להתפרשות היקום על פני החלל הרחב, האינפלציה הקוסמית גרמה לכל דבר שנגע בו לגדול משמעותית. זה כולל תנודות זעירות של כוח הכבידה שכאשר נופחו, הפכו לגלי כבידה. אף שהתיאוריה של אינפלציה קוסמית קיבלה הרבה תמיכה בניסויים, הכישלון במציאת גלי כבידה שהיא חזתה, גרמה לקוסמולוגים רבים לערער על אמינותה. דבר זה עשוי להשתנות אחרי ההודעה היום.

הוכחה לעוצמה של התפשטות היקום

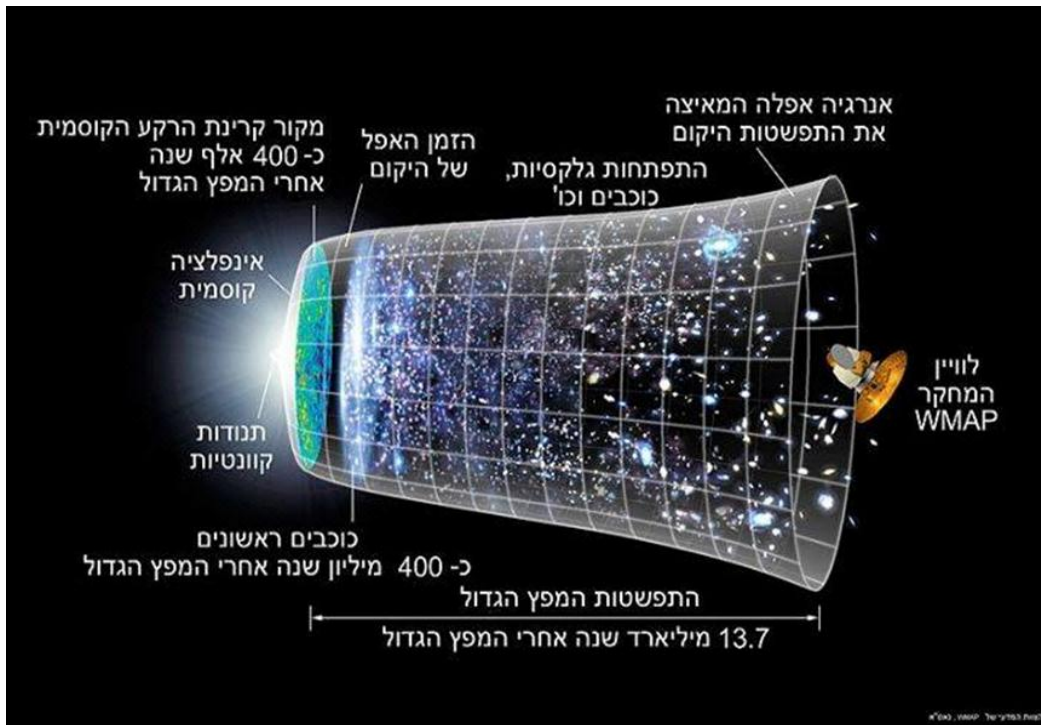
"תוצאות אלה הן לא רק אקדח מעשן לאינפלציה הקוסמית, הן גם אומרות לנו מתי האינפלציה התרחשה וכמה חזק היה התהליך", אמר הפיזיקאי אבי לייב מאוניברסיטת הרווארד. העוצמה של גלי הכבידה קשורה לעוצמה שבה היקום התפשט במהלך הזמן הקצר של האינפלציה. המדידות עליהן הודיעו היום האסטרונומים גדולות כמעט פי 2 ממה שקוסמולוגים חזו שיהיה עוצמת הגלים, מה שיאפשר ללמוד עוד הרבה יותר על הדרך בה האינפלציה התרחשה. גלי הכבידה התגלו על ידי טלסקופ רדיו בשם BICEP2, מכשיר שסורק את השמים מהקוטב הדרומי, בוחן את מה שמכונה קרינת רקע קוסמית, קרינה חלשה מאוד שממלאה את היקום. ב-1964 גילו בעזרתו אסטרונומים במעבדות בל בניו ג'רזי מה שנחשב להוכחה הטובה ביותר שהיקום התחיל להתפוצצות חמה מאוד. "זה היה כמו לחפש מחט בערימת שחת, אבל במקום זה מצאנו חוט ברזל", אמר קלם פרייק, מראשי צוות החוקרים מאוניברסיטת מינסוטה בהצהרה. ג'יימי בוק, פרופסור במכון הטכנולוגי של קליפורניה ואחד מראשי המחקר, הוסיף: "ההשלכות של הגילוי הזה מסעירות את המוח. אנחנו מודדים אותו שמגיע משחר הזמן".

עד כאן הכתבה מהעיתונות של היום ואלה ההוכחות מספר ההוכחות כפי שכתב הזוהר הקדוש שאכן העולם נברא על ידי המפץ הגדול על ידי מתכנן הבורא יתברך ברוך הוא וברוך שמו קראו

המפץ הגדול (ללא בורא) הייתכן?

הפרכת תאוריית המפץ הגדול ללא בורא המפץ הגדול ללא בורא הוא הבל? ולמה גם אם היה נכון עדיין מכריח בורא שקבע החוקים שעל פיהם יתהווה היקום בסדר מופתי עם חוקים? כמוסבר בזוהר הקדוש שנצטטן כאן: שכן דבר מתוכנן מעיד על מתכנן ומפריך התאוריה של פיצוץ אקראי ללא תכנון. התשובה להפרכת תאוריית האבולוציה במיוחד בעיית הסיכוי צצה ועולה שוב כאן ומבחינה מתמטית לא ניתן ליצור מפיצוץ אקראי אפילו לא את התא הפשוט ביותר בבריאה. ולמעשה בזוהר הקדוש מתוארים השתלשלות העולמות בבריאה מבוקרת ונשלטת של הבורא יתברך וזה שונה מהחושבים שנהיה מפץ מעין פיצוץ לא מבוקר, ולא על ידי המבקר והמתכנן, הקדוש ב"ה ישתבח שמו, שברא את

העולם, וזאת לשיטתם באופן אקראי ולא מתוכנן, כפי שמציעים אותם אתאיסטים (כופרים) למיניהם באופן הזוי וחסר הגיון כפי שיובהר כאן. מפיצוץ בלי מבקר ומתכנן מעולם לא נוצר דבר מתוכנן ומסודר להפליא כמו בבריאה או בגוף



האדם, עד כדי כך שאם ייסתם, או יפתח אחד מנקביו, לא יוכל לחיות אפילו שעה אחת. אם תעלם רק אחת מתנאי המחיה המינימליים בכדור הארץ כמו למשל כוח הכבידה או אחוז החמצן באוויר או גשם לא ירד וכו'. לא תישאר כאן שום בריאה וכל החי ימות. תורת ישראל הקדימה את המדע בתיאוריית המפץ הגדול כמוכבא בספר הזוהר (מפץ מתוכנן על ידי הבורא) והמחלוקת היא רק על אם היה מתכנן/בורא או שלא היה מתכנן בבריאה הראשונית, רק אתאיסטים הזויים, חסרי דעת, שרוצים להישאר בגן התאוות הלא כשרות שלהם מחפשים בכל אופן לטעון טענות חסרות שחר מבחינה מדעית, ומתמטית לטעון שזה מפץ לא מבוקר או מתוכנן, ראו הפרכת תאוריית האבולוציה, ושם מדענים מוכיחים מתמטית שאין אפשרות ליצור יש מעין את התא הפשוט ביותר מבחינה מתמטית בלי תכנון של מתכנן ושאיין אפשרות שבאופן אקראי ייווצרו חיים, ואם זה בלתי אפשרי זה גם גורם לקריסת התאוריה של מפץ גדול בלי בורא. מכל הבריאה כולו אנו רואים זעקה על מורכבות וגדלות הבורא יתברך ודבר אחד בטוח כמו שאומרים חז"ל, על שאין לנו תפיסה בו כלל מרוב תחכמו וחוכמתו ושליטתו על כל הבריאה והנוצר. ולהלן ההוכחות שהיה בורא לבריאה כמתואר על ידי המדענים והעולם לא תמיד היה קיים כמו שנהגו לחשוב בטעות: הנה לשון הזוהר הקדוש בפרשת ויצא דף דנו, א' וזה תרגום לשון הזוהר: "בוא וראה. כשרצה הקדוש ברוך הוא לברוא את העולמות, הוציא אור אחד סתום, שמאותו האור יצאו והאירו כל האורות שהתגלו. ומאותו האור יצאו והתפשטו ונעשו שאר האורות שהם העולם העליון. עוד התפשט זה האור העליון, ועשה באומנות אור שאינו מאיר (כיניו לתחילת הופעת היקום המורגש) ונעשה עולם התחתון (החומר). ולפי שהוא אור שאינו מאיר, צריך הוא להיות קשור למעלה (לקבל הערה וקיום) וגם צריך להיות קשור למטה (במעשי בני האדם המעוררים את השפע העליון לרדת אליו ולקיים אותו). ועל ידי הקשר שלמטה נקשר הוא להיות מואר מהקשר העליון. וזה האור שאינו מאיר, באמצעות הקשר העליון (שורשו הרוחני), הוציא את כל צבאות ומחנות פרטי כל המינים הרבים" הרי לנו תיאור מרהיב של תהליך הבריאה, החל מתחילת הופעת האור הראשוני הרוחני ועד הופעת האור המורגש והתגשמות היקום, עם לימוד מוסר השכל גדול בדבר גדולת האדם והאחריות הרבה המוטלת עליו בכל פעולה שפועל. וזאת מבלי להיכנס להיקפן המלא של מילים עמוקות אלו שבזוהר המכילות מידע רב, ואנשי חכמי הקבלה מרחיבים בביאורן. נציין בקצרה שמקור דברי הזוהר הוא בפסוק: "ויאמר אלוהים יהי אור, ויהי אור" (בראשית א, ג) ברור שאין הכוונה בפסוק זה לאור השמש, שהרי היא נבראה רק ביום הרביעי בעוד פסוק זה מתאר את תחילת

התהוות היקום. וכך המדענים גילו מבחינה מדעית שהיקום מתרחב עד ימינו. ב-1948 פרסמו ג'ורג' גאמוב, רלף אלפר ורוברט הרמן תאוריה על הפיזיקה של ראשית היקום בה העלו הנחה שהיקום היה דחוס ולוהט בראשיתו, ואף ניבאו את קיומה של קרינת הרקע הקוסמית ואת השם המפץ הגדול טבע בשנת 1949 פרד הויל. כלומר המדענים העלו השארה מדעית שמאמתת את דברי הזוהר בניגוד לאמונה הרווחת שהייתה עד אז מאז ימי אריסטו שהאמין שהיקום נצחי ובלתי משתנה וזאת הייתה גם הדעה המוקבלת שלכאורה היקום סטטי ואינסופי ותאוריה זאת נכשלה כי היו בה מספר בעיות. לא היה הסבר משכנע מדוע המשיכה הגרביטציונית לא תוביל לקריסת היקום, וגם לא היה הסבר לפרדוקס של אולברס, שהצביע על כך שאם היקום נצחי ואין סופי, שמי הלילה לא יכולים להיות שחורים, כי האור מכל הכוכבים אמור להצטבר לאנרגיה אינסופית. הראשון שהעלה על הכתב את האפשרות שמקור היקום בנקודה בודדת דווקא לא היה מדען, אלא הסופר אדגר אלן פו(כמובן אחרי שזה כתוב אצלנו בזוהר הקדוש כבר מלפני 2000 שנה) שכתב על כך בשנת 1848 במאמר לא מדעי בשם יוריקה. תפיסה זאת של יקום סטטי השתנתה בעקבות פיתוח תורת היחסות הכללית ומחקרים תיאורטיים על השלכותיה, ובעקבות תצפיות אסטרונומיות שהראו שהיקום מתפשט. ותודה למדע שמאמת לנו מדעית את האמור בתורה הקדושה. למעשה תאוריה זאת מוכיחה (ולא כדעת הכסילים שחשובים שזה מפץ לא מבוקר וללא מתכנן) את שנטען בתורה ובגמרא ובזוהר הקדוש שהעולם נברא יש מאין על ידי הקדוש ב"ה. לסיכום: רק לפני מאה שנה היו בטוחים מדענים שהיקום הוא קדמון – היקום תמיד היה קיים! זאת כאשר התורה טענה מזה שלושת אלפים שנה שהעולם נברא, והייתה לו התחלה. בכך האמינו היהודים תמיד. העובדות המדעיות שהתגלו במאה השנים האחרונות מוכיחות שהייתה התחלה לעולם וגם ליקום, המפרשים אומרים שהיקום כולו נוצר באור ראשוני אדיר ("ויהי אור") וטוענים שמאותו חומר ראשוני יצר הבורא את היקום כולו(כך מסביר רש"י, הרמב"ן, האר"י הקדוש ועוד).ההתנגדות שלנו היא רק כלפי הטוענים שהיקום נוצר מעצמו בלא בורא וכלי כוונה.

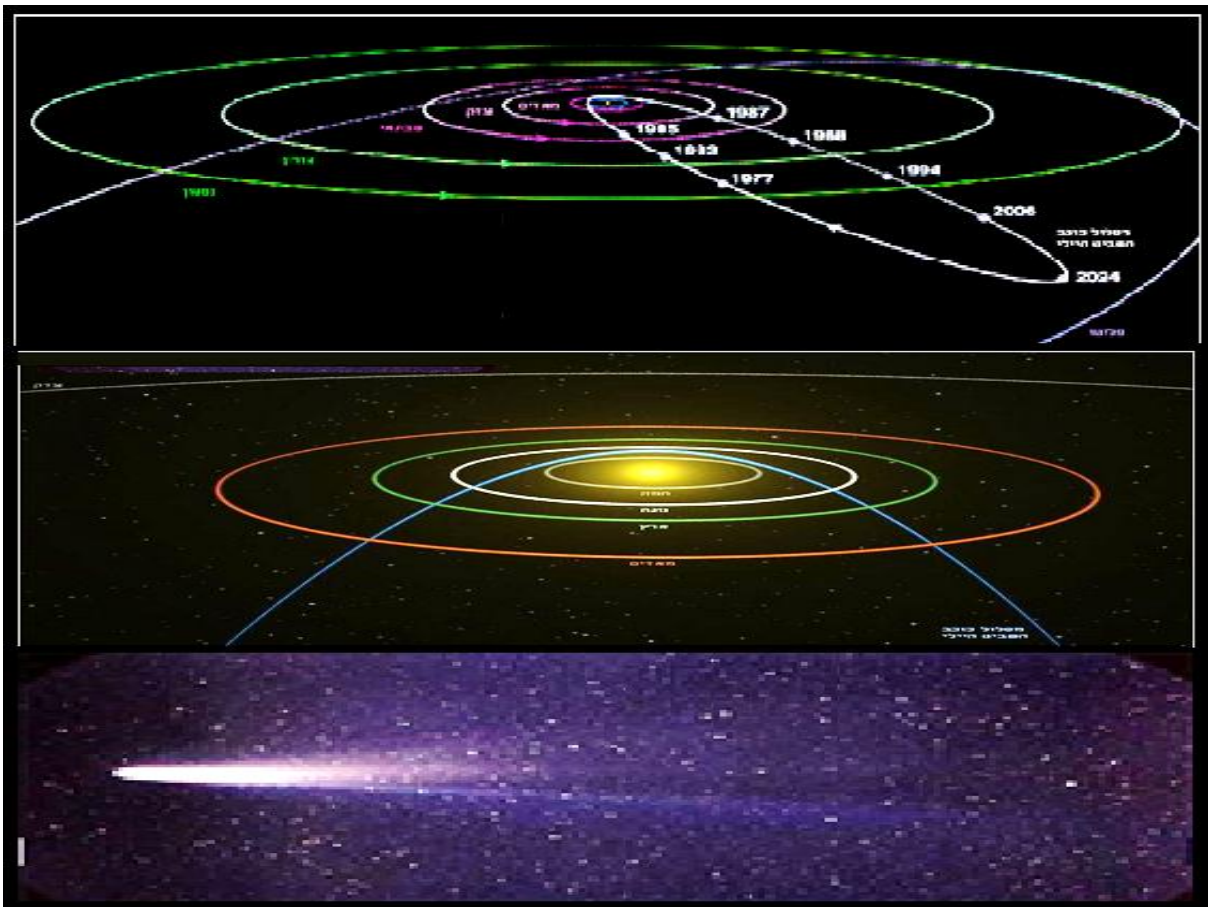
התהוות היקום מאז ומעולם העסיקה את האנושות שאלת מקור העולם והיקום כולו. האם היתה בריאה בשלב כל שהוא, או שמא הם היו תמיד (=קדמות העולם). התפיסה המדעית אשר רווחה למעלה מאלפיים שנה בקרב רוב הציבור המשכיל, מאז הפילוסופיה היוונית העתיקה ועד המדע המודרני בשנת 1965 (!) הייתה, כי היקום לא נברא בשלב מסוים, אלא היה קיים תמיד מאז ומעולם. וזאת כמובן בניגוד גמור לכתוב בפירוש בתורה כי העולם נברא. תפיסה זו שאבה את כוחה בין השאר מהעובדה שמערך הכוכבים כיום נראה זהה למערך הכוכבים שראו חווי הכוכבים לפני אלפי שנים. - משמע שהיקום הוא נצחי וקבוע. לאור זאת וסברות נוספות, נחשבה תיאוריה זו עד לפני תקופה לא ארוכה כאמת מדעית מוחלטת. ואכן, בשנת 1960, עדיין נכתבה תיאוריית קדמות העולם על ידי המדען הידוע פרופ' ה. בונדי בספרו "קוסמולוגיה" (הוצאת אוניברסיטת אוקספורד (כנתון מדעי ברור שאין לפקפק בו. אולם, בשנת 1965 כאשר עסקו שני מדענים אמריקנים, ארנו פנזיאו ורוברט וילסון, במדידת גלי-רדיו מסויימים (-גלקטיים) בעזרת אנטנה רגישה במיוחד, גילו השניים קרינה אלקטרומגנטית חלשה ביותר שלהפתעתם הגיעה מכל הכיוונים בחלל החיצון. התגלית עוררה התעניינות והתרגשות רבה בקרב אנשי המחקר משום שהיא הזכירה לכולם את תיאוריית המפץ הגדול (The big bang) אשר הועלתה על ידי המדען ג'ורג' גמוב ועמיתיו כעשרים שנה לפני כן, בשנת 1946. לפי תיאוריה זו היקום התהווה כאשר הופיע לפתע מאין פרץ-אור עצום אשר היה ריכוז רב-עוצמה של אנרגיה. באותה שעה שום אטום של חומר לא היה יכול להתקיים כלל, משום שהחום העצום היה מפרק כל אטום כהרף עין. רק לאחר שהכדור הלוהט התקרר, התהווה החומר עד צורתו הנוכחית. [תיאוריית המפץ הגדול התאפשרה רק לאחר קביעתו של איינשטיין בתורת היחסות שלו כי חומר יכול להפוך לאנרגיה ואנרגיה יכולה להפוך לחומר, כאשר כמות חומר קטנה יכולה להפיק כמות עצומה של אנרגיה (-על כך מבוססת פצצת האטום, כידוע), בעוד שכדי להפיק מעט חומר דרושה כמות עצומה של אנרגיה. הנוסחה של איינשטיין היא $E = Mc^2$: האות E מייצגת אנרגיה. האות M מייצגת מסה (חומר). והאות c מייצגת את מהירות האור. הנוסחה נותנת להפיכת החומר לאנרגיה יחס המרה גבוה. c^2 - עד גילוי קרינה זו לא קיבלה תיאוריית המפץ הגדול התייחסות רצינית מצד אנשי המדע בעיקר משום שלפיה היה אמור להיות לאחר ההתקררות אור מיוחד הממלא את היקום כולו, ומסיבות טכניות של אי התקדמות הטכנולוגיה באותה תקופה במידה הנדרשת לייצור אמצעי מדידה רגישים, לא הייתה אפשרות לבדוק תחזית מרכזית זו של התיאוריה. מובן כעת מדוע נתפסה הקהיליה המדעית להתרגשות כאשר גילו שני המדענים האמריקנים בשנת 1965 את קרינת האור הזה. שהרי מדובר בניפוץ המוסכמה הרווחת אצל אנשי המדע במשך כל הדורות כי העולם היה תמיד, והנה הוכחה מדעית חותכת כי העולם לא היה תמיד, אלא נברא יש מאין!! אישור נוסף קיבלה התיאוריה החדשה של בריאת העולם יש מאין, כאשר התבררה תחזית נוספת של תיאוריה זו. לפי התיאוריה, על כל הגלקסיות ביקום להתרחק זו מזו במהירות גבוהה בשל ההתפוצצות הראשונית. ואכן "בריחת" הגלקסיות אושרה בידי האסטרונום האמריקני המפורסם אדווין האבל. (מי שלכבודו כונה טלסקופ החלל "ע"ש האבל", ועל שמו נקרא קצב התנועה הגלקטית "קבוע האבל").

עם ישראל לא היה זקוק מעולם לקרינה אלקטרומגנטית או לבריחת גלקסיות כדי לדעת שהעולם נברא יש מאין. עמינו גם לא התרגש מההתייחסות המתנשאת ואפילו המזלזלת של אנשי המחקר אשר כינו אותנו כפרימיטיביים משום אמונתנו בנאמר בתורה אודות בריאת העולם. טענתם ה"בלתי ניתנת להפרכה" הייתה כי בריאה פתאומית כזאת של יש מאין סותרת את כל חוקי הפיזיקה! ובכל זאת, למרבה פליאתם, נשארו חכמינו ואבותינו נינוחים ובטוחים במידע שבידם. משום שהם ידעו כי ספר התורה שהוא מקור המידע, נכתב על ידי בורא היקום. ומי כמוהו יודע כיצד נוצר העולם! הבה

נזכור שבעצם גם עתה מקדים עם ישראל את ידיעת אנשי המדע. שהרי הם רק גילו שהעולם נברא יש מאין, אך תמהים הם ואינם יודעים לומר כיצד התחיל הדבר ומה גרם להיווצרות הבריאה. ואילו עם ישראל יודע את האמת השלימה כי: "בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ" (בראשית א, א)

כוכב השביט היילי

גמרא - תלמוד בבלי - מסכת הוריות - דף י, א. כי הא דרבנן גמליאל ורבי יהושע: הוּו אזלי בספינתא בהדי דר' גמליאל הוה פיתא, בהדי רבי יהושע הוה פיתא וסולתא שלים פיתיה דר' גמליאל - סמך אסולתיה דרבי יהושע אמר ליה: מי הוה ידעת דהוה לן עכובא כולי האי דאיתית סולתא? אמר ליה: כוכב אחד לשבעים שנה עולה ומתעה את הספינות [הספנים], ואמרתי: שמא יעלה ויתעה [אותנו]! אמר ליה: כל כך בידך, ואתה עולה בספינה? אמר ליה: עד שאתה תמה עלי - תמה על שני תלמידים שיש לך ביבשה: רבי אלעזר חסמא ורבי יוחנן בן גודגא שיודעין לשער כמה טפות יש בים ואין להם פת לאכול ולא בגד ללבוש! נתן דעתו להושיבם בראש כשעלה, שלח להם ולא באו חזר ושלח ובאו. **תרגום:** רבן גמליאל ורבי יהושע נסעו בספינה [הם הביאו איתם אוכל משום שהאוכל בספינה לא היה כשר] לרבן גמליאל היה פיתא (פת לחם) אך רבי יהושע [בניגוד לרבן גמליאל] היה פיתא וסולת [כלומר מציינים במפורש שישנו הברדל



בהצטיידות של האוכל בין השנים!] [רש"י מפרש משום שהפת מתעפשת והסולת מתקיימת] אזל הפת לחם של רבן גמליאל ולכן נסמך על הסולת של רבי יהושע אמר לוןשאל אותו רבן גמליאל]: אך היה לך הידיעה שיהיה לנו את כל העיכוב הזה שהבאת איתך סולת? אמר לוןענה אותו רבי יהושע]: [ישנן] כוכב אחד לשבעים שנה עולה ומתעה את הספנים, ואמרתי: שמא יעלה ויטעה [אותנו]! אמר לוןשאל אותו רבן גמליאל]: כל כך [הרבה חכמה] יש בידך [=ברשותך] ואתה עולה [ונאלץ להפליג] בספינה [לצורך פרנסתך]? אמר לוןענה אותו רבי יהושע]: אתה מתפלא עלי? [עדיף] שתתפלא על שני תלמידים שיש לך ביבשה: רבי אלעזר חסמא ורבי יוחנן בן גודגא שיודעין לשער ולחשב כמה טפות יש בים ואין להם [אפילו] פת לאכול ובגד ללבוש!

השביט שהופיע באביב 1957 מקרח מעורב בחלקיקי אבק וברסיסים אחרים. מן הנתונים המספריים מתגלות עובדות מדהימות. כוכב שביט קטן מכיל כמיליארד טון קרח. ואילו כוכב שביט גדול מגיע לפי אלף מכמות זו. (1.000.000.000.000 טון קרח!) בקצה מערכת השמש נמצא איזור הנקרא "ענן אורט" (על שם מגלהו האסטרונום ההולנדי יאן אורט). באיזור זה לבדו נמצאים כ-1000 מיליארד כוכבי שביט! מלבד זאת נודע בשנים האחרונות מדיווחי חלליות ששוגרו כי כמעט בכל מקום במערכת השמש נמצאות כמויות קרח עצומות. (כוכבי הלכת הענקיים - צדק, שבתאי, וכן נפטון ואורנוס - עשויים, בין היתר, משכבת קרח בעובי של אלפי (!) ק"מ. הקטבים הקפואים של מאדים מהווים מרחבי קרח עצומים. טבעותיו של שבתאי מכילים כמויות אדירות של קרח. ועוד). ברור אפוא כיום. כי כל המים שעל פני כדור הארץ אינם אלא כטיפה מן הים ביחס לכמויות המים האדירות שבחלל. " (ראה כל זאת ועוד באטלס קיימברידג' עמודים 219-156. ועיין בספרו של פרופ' נתן אביעזר, "בראשית ברא" עמ' 32). ההילה שסביב "ראש" הקרח

של השביט הלי, ושובל האדים היוצאים ממנו כוכב הלכת שבתאי כפי שצולם מהחללית Voyager 1 קוטר הכוכב (ללא הטבעות שסביבו): 60.000 ק"מ (פי תשע מכדור הארץ) טבעות הענק שסביב שבתאי כפי שצולמו מהחללית 2 Voyager רק לאחרונה התברר כי הטבעות מורכבות מחלקיקים קטנים ביותר ועד לסלעים וגושי קרח ענקיים.

לעם ישראל לא נדרשו חלליות חדישות או טלסקופים משוכללים כדי לדעת מידע חדשני זה שהתגלה רק בעשרות השנים האחרונות. מאז מתן-תורה ידע עמינו כי בורא היקום הכריז בספר ההוראות אשר העניק לנו כי יש מים בחלל, וכי "המים העליונים יתירים על התחתונים". ומי כמוהו מכיר את מסתרי בריאתו! נציין עוד כי במדרש הנ"ל נמסר לנו גם פירוט מדוייק אודות אופן הימצאות מים בחלל. באותו מדרש נאמר כי בניגוד להבנה השטחית של הפסוק כאילו מדובר במים הנמצאים על הרקיע כשכבת מים רחבה, הרי המדייק בלשון הפסוק יגלה מיד כי מדובר במים התלויים בחלל. וכך נאמר במדרש (מדרש רבה בראשית פרשה ד אות ג): "אילו נאמר "ויבדל בין המים אשר על הרקיע", הייתי אומר על רקיע עצמו המים נתונים. אבל כשהוא אומר "המים אשר מעל לרקיע", הרי המים העליונים תלויים במאמר (תלויים בחלל בהוראת הבורא). וראה עוד במדרש שם (אות ב) דיווח על קיפאון המים בחלל והיותם גלידי קרח. (עייין שם היטב בנתונים נוספים אשר המדע עדיין לא זכה לגלותם). האם יש חיים וצמחים בכוכבים אחרים? מאז ומעולם הטרידה את האנושות השאלה: "האם קיימות תרבויות נוספות, כמו זו שלנו, בכוכבים אחרים?". שאלה זו, בדבר האפשרות של קיום חיים וצמחים בכוכבים אחרים, חזרה ועלתה בעוצמה רבה לסדר היום הציבורי לקראת שיגור החללית המאווישת הראשונה אל החלל. כבר בשנת 1960, החל האסטרונום האמריקני ד"ר פרנק דרייק בצעדי חיפוש מעשיים באמצעות סריקת השמים מתוך ניסיון לקלוט אותות רדיו מתרבויות אחרות. ב-1961 הוא פרסם את "משוואת דרייק" (-חישוב סטטיסטי שניסה לחזות את מספר התרבויות המתקדמות ביקום). לפי חישוב שהסתמך על שיקולים שונים, כגון תיאורית קצב התפתחותם של כוכבים, שיעור הכוכבים שבהם עשויים להיות תנאים לחיים, משך הקיום המשוער של תרבות מתקדמת ועוד, טען ד"ר דרייק כי לדעתו בגלקסיה שלנו לבדה קיימות כ-10,000 תרבויות נוספות. יש לציין כי הערכה זו הלכה ותפחה עם השנים על ידי אסטרונומים אחרים. לעומת זאת, כאשר נשאלו תלמידי חכמים ידועים בעת ההכנות לשיגור החללית המאווישת הראשונה לחלל, האם לפי התורה ייתכנו חיים וצמחים במקומות נוספים ביקום, תשובתם היתה בדרך-כלל כי אף שלא מצאנו שנאמר בפירוש בתורה כי אין תרבות אנוש נוספת ביקום, וממילא אין שום סתירה בין דעת הטוענים שישנם תרבויות כאלה לבין יסוד כל שהוא מיסודות היהדות, משמעות רוח הדברים בתורה מורה כי מלבד החיים על פני כדור הארץ, אין חיים נוספים בכל היקום. והנה, טרם נחת האדם על הירח ולפני שהירח נחקר כראוי, ניטש כידוע ויכוח בין בכירי האסטרונומים אם יש חיים וצמחים על פני הירח. האסטרונום הידוע ד"ר נ. וידאל (אסטרונום בכיר במצפה הכוכבים המלכותי הבריטי "גרניניץ", ופרופסור אורח במרכז לאטרופיזיקה באוניברסיטת הרוורד) מציין בהתפעלות בספרו "צבא השמים" (חלק א, עמ' 250) שכאשר נשאל באותה תקופה המקובל הידוע הרב מרדכי שרעבי ז"ל בדבר האפשרות של קיום חיים כל שהם על פני הירח, השיב הרב הישיש בציטוט מהקדמת הזוהר (ב"פתיחת אליהו"): "ובראת שמיא וארעא (ובראת שמים וארץ) וכו'. ובארעא (ובארץ = כדור הארץ), אילנין ודשאין (אילנות ודשאים) וכו' ועופין ונונין ובעירין (ועופות ודגים, חיות ובהמות), ובני נשא (ובני אדם)". לאור זאת, המשיך הרב, נמצא שלא יתכנו חיים על פני הירח. שהרי נאמר במפורש "ובארעא – אילנין ודשאין וכו'" משמע שרק בארץ נבראו צמחים, בעלי-חיים ובני-אדם. ד"ר וידאל ממשיך וכותב שלפי אותו ציטוט נמצא שלדעת המקובלים לא יתכנו חיים לא רק על הירח, אלא גם בשום גרם שמימי אחר. ואכן, מאז התפרסמה גישתם של גדולי התורה לענין, התייחס ציבור שומרי-המצוות באי-אימון בולט כלפי דברי אנשי-מדע הטוענים שקיימים חיים נוספים בכוכבים אחרים. וזאת על-אף שעם הזמן הצטרפו לדעת ד"ר דרייק אנשי מדע מהשורה הראשונה כגון ד"ר קארל סאגן (המדען הראשי של מינהל החלל האמריקאי "נאסא") שטען כי מספר הכוכבים שיש בהם תרבויות מתקדמות גבוהה בהרבה מהמספר שנקב ד"ר דרייק אולם, עם התקדמות המחקרים, חל מהפך מוחלט בגישת העולם המדעי לנושא. הנה תקציר כתבה מדעית שהתפרסמה בעיתון "הארץ" (מאת וויליאם ברוד, "ניו-יורק טיימס") בתאריך 9.2.2000, מתחת הכותרת: "למרות הכל, אנחנו לבד ביקום" אפשר להפסיק לחכות. אם עד עתה היה נהוג לחשוב שיש ביקום עוד תרבויות מפותחות רבות, ורק המרחק הרב לא מאפשר לנו ליצור קשר עמן, כעת מתברר שהסיכויים לכך קלושים מאד. האסטרונום ד"ר דונלד בראונלי וחוקר המאובנים ד"ר פיטר וורד מאוניברסיטת וושינגטון טוענים בהסתמך על ממצאים עדכניים באסטרונומיה, בגיאולוגיה ובחקר המאובנים, כי הרכב החומרים שעל פני כדור הארץ ויציבותו היחסית המאפשרת חיים, הם תנאים נדירים מאד. בכל מקום אחר ביקום שוררים תנאים שאינם מאפשרים חיים. רמות קרינה גבוהות מדי, מחסור בחומרים, ומטר של סלעים שהיה משמיד יצורים חיים. בספרם "כדור הארץ הנדיר" כותבים השניים שרבות מהנחות היסוד של מדענים כמו ד"ר דרייק וד"ר סאגן שטענו כי קיימים חיים בכוכבים אחרים, בלתי מבוססות. ומוסיפים כי לדעתם זו שותפים אסטרוביולוגים רבים. לפי מחקרים חדשים, אומר וורד, רוב הכוכבים ביקום סובלים מאירועים דרסטיים כמו מטאורים בתכיפות רבה הרבה יותר מאשר כדור הארץ. לדבריו, אלמלא כוכב הלכת הענק "צדק" הסוכך על כדור הארץ, היתה תדירות הפגיעות גדולה פי 10,000. וורד ציין שהסיכויים לקיום חיים במרכזי גלקסיות קלושים במיוחד. "בחלק הפנימי של גלקסיה אתה מופצץ בתמידות", אמר. לדבריו, מחקרים חדשים אף מורים שבאזורים אלה שוררת רמת קרינה גבוהה מאד של קרני רנטגן, קרני גמה וקרני מייננת. בין התנאים הנדירים הנוספים הנדרשים לחיים שמנו החוקרים: מרחק מתאים במדויק מהשמש, כך שיאפשר קיום מים במצב נוזלי (קרבת יתר -תאדה אותם. ריחוק יתר -יקפיא אותם), וקיום ירחים הממתנים את השינויים האקלימיים על פני כוכבי הלכת. "תנאים אלה נדירים מאד", אומרים וורד ובראונלי, "אבל נראה שאנשים רבים אינם רוצים לשמוע זאת".

למה הספינה טעתה בדרך ? רש"י מפרש :

שכן דרך של ספנים לשעה שפורשין לים, רב החובל נותן עיניו (בצפון והכוכב מתהלך לדרום רואה) בכוכב אחד העומד לימינו או לשמאלו. הספינה טעתה בדרכה, מכיוון שרב החובל החליף את כוכב הצפון בכוכב שביט שהופיע בדיוק בזמן הזה, ומשום הכוכב שביט נע היה לפעמים מופיע בצפון ולפעמים בדרום. דבר שהטעה את רב החובל... ובגלל זה היה ההתעכבות בזמן המסע של הספינה ואזל הלחם שהביא רבן גמליאל והוא הזדקק לסולת שהביא רבי יהושע, וזה עוד דבר מעניין איך שידע רש"י שהספנים מוצאים את דרכם לפי כוכב הצפון! שנאמר: "נותן עיניו בצפון" לגבי תיאור כוכב שביט שנע ברקיע דבר זה מוזכר גם במקום אחר בגמרא במסכת ברכות הגמרא מסבירה: "אמר שמואל כוכבא דשביטא". רש"י מפרש: "כוכב היורד כחץ ברקיע ממקום למקום וארוך כשבט שהוא יורה ונראה כמו שפוחת רקיע" - הערה: רק נציין שבמסכת ברכות לא מדובר על כוכב השביט היילי אלא על כוכב שביט באופן כללי!

Halley's Comet - Edmond Halley http://en.wikipedia.org/wiki/Halley's_Comet

Using Isaac Newton's new Laws of Motion, the astronomer, Edmond Halley, made a prediction in 1705

He stated that a comet which had appeared in 1530, 1606 and 1682 would reappear in 1758

Next appearance in year 2062 ««« 1986 ««« 1834 ««« 1758 ««« 1682 ««« 1606 ««« 1530

סיכום: הסיפור מוכח שרבי יהושע ידע בדבר כוכב השביט הנזכר לעיל והידע היה כבר ידוע לאבותינו קודם לכן התגלית בדבר כוכב שביט שמופיע בערך כל 70 שנה היה כ-1600 שנה לפני אדמונד היילי!

מהן אבני אלגביש ?

רכזתי כאן מלא מקורות שונים העוסקים באבני אלגביש ותיאורם - אנו נראה שבחלק מהמקורות הם מופיעים תחת הביטוי "אבנים גדולות" "אבני הקרח" או "אבני אלגביש" שנפולים מהשמיים בצורת מטר אש.

מסכת ברכות דף נד, א-ב תנו רבנן : הרואה :

[1] מעברות הים

[2] מעברות הירדן

[3] מעברות נחלי ארנון

[4] אבני אלגביש במורד בית חורון

[5] אבן שבקש לזרוק עוג מלך הבשן על ישראל

[6] אבן שישב עליה משה בשעה שעשה יהושע מלחמה בעמלק

[7] אשתו של לוט

[8] חומת יריחו שנבלעה במקומה

על כולן צריך שיתן הודאה ושבח לפני המקום !

[1] בשלמא מעברות הים דכתיב: "ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה" (שמות יד כב)

[2] מעברות הירדן דכתיב: "ויעמדו הכהנים נושאי הארון ברית ה' בחרבה בתוך הירדן הכן וכל ישראל עוברים בחרבה עד אשר תמו כל הגוי לעבור את הירדן" (יהושוע ג יז)

[3] אלא מעברות נחלי ארנון מנלן? דכתיב: "על כן יאמר בספר מלחמות ה' את והב בסופה" (במדבר כא יד) תנא: 'את והב בסופה' - שני מצורעים היו דהו מהלכין בסוף מחנה ישראל, כי הו קא חלפי ישראל - אתו אמוראי עבדי להון נקירותא וטשו בהון, אמרי: כי חלפי ישראל הכא - נקטלינו! ולא הו ידעי דארון הוה מסגי קמיהו דישאל והוה ממין להו טורי מקמיהו כיון דאתא ארון - אדבקו טורי בהדי הדדי וקטלינו, ונחת דמיהו לנחלי ארנון כי אתו את והב - חזו דמא דקא נפיק מביני טורי, אתו ואמרי להו לישראל ואמרו שירה. היינו דכתיב: "ואשד הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב" (במדבר כא טו)

[4] אבני אלגביש מאי 'אבני אלגביש'? תנא: אבנים שעמדו על גב איש וירדו על גב איש: עמדו על גב איש - זה משה דכתיב: "והאיש משה עניו מאד" (במדבר יב ג) וכתיב: "ויחדלו הקולות והברד ומטר לא נתן ארצה" (שמות ט לג) ירדו על גב איש - זה יהושע. דכתיב: "קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו" (במדבר כז יח) וכתיב: "ויהי בנוסם מפני בני ישראל הם במורד בית חורון וה' השליך עליהם אבנים גדולות" (יהושוע י יא)

[5] אבן שבקש עוג מלך הבשן לזרוק על ישראל גמרא גמירי לה, אמר: מחנה ישראל כמה הוי? - תלתא פרסי, איזיל ואיעקר טורא בר תלתא פרסי ואישדי עליהו ואיקטלינהו! אזל, עקר טורא בר תלתא פרסי ואייתי על רישיה ואייתי קודשא בריך הוא עליה קמצי ונקבוה, ונחית בצואריה הוה בעי למשלפה - משכי שיניה להאי גיסא ולהאי גיסא ולא מצי למשלפה והיינו דכתיב: "שני רשעים שברת" (תהילים ג ח) וכדרכי שמעון בן לקיש, דאמר רבי שמעון בן לקיש: מאי דכתיב 'שני רשעים שברת'? אל תקרי 'שברת' אלא 'שרבבת' משה כמה הוה? - עשר אמות שקיל נרגא בר עשר אמן, שוור עשר אמן - ומחיה בקרסוליה וקטליה.

[6] אבן שישב עליה משה דכתיב: "וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה" (שמות יז יב)

[7] אשתו של לוט שנאמר: "ותבט אשתו מאחריה ותהי נציב מלח" (בראשית יט כו)

[8] חומת יריחו שנבלעה דכתיב: "ותפול החומה תחתיה" (יהושוע ו כ)

אבני הברד (שמות פרק ט יח-כו)

יח. הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא היה כמהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה

יט. ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עלהם הברד ומתו
 כ. הירא את דבר ה מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים
 כא. ואשר לא שם לבו אל דבר ה' ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה
 כב. ויאמר ה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים
 כג. ויט משה את מטהו על השמים וה' נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים
 כד. ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי
 כה. ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר
 כו. רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד

אבני הברד - אבנים גדלות מן השמים (יהושע פרק י ח-כז)

ח. ויאמר ה' אל יהושע אל תירא מהם כי בידך נתתם לא יעמד איש מהם בפניך
 ט. ויבא אליהם יהושע פתאם כל הלילה עלה מן הגלגל
 י. ויהמם יהוה לפני ישראל ויכם מכה גדולה בגבעון וירדפם דרך מעלה בית חורן ויכם עד עזקה ועד מקדה
 יא. ויהי בנסם מפני ישראל הם במורד בית חורן ויהוה השליך עליהם אבנים גדלות מן השמים עד עזקה וימתו רבים אשר מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב
 יב. אז ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה את האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון
 יג. וידם השמש וירח עמד עד יקם גוי איביו הלא היא כתובה על ספר הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא אץ לבוא כיום תמים
 יד. ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל
 טו. וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגל
 טז. וינסו חמשת המלכים האלה ויחבאו במערה במקדה
 יז. ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחבאים במערה במקדה
 יח. ויאמר יהושע גלו אבנים גדלות אל פי המערה והפקידו עליה אנשים לשמרם
 יט. ואתם אל תעמדו רדפו אחרי איביכם וזנבתם אותם אל תתנום לבוא אל עריהם כי נתנם יהוה אליהם כידכם
 כ. ויהי ככלות יהושע ובני ישראל להכותם מכה גדולה מאד עד תמם והשרידיים שרדו מהם ויבאו אל ערי המבצר
 כא. וישבו כל העם אל המחנה אל יהושע מקדה בשלום לא חרץ לבני ישראל לאיש את לשנו
 כב. ויאמר יהושע פתחו את פי המערה והוציאו אלי את חמשת המלכים האלה מן המערה
 כג. ויעשו כן ויציאו אליו את חמשת המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלם את מלך חברון את מלך ירמות את מלך לכיש את מלך עגלון
 כד. ויהי כהוציאתם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה ההלכוא אתו קרבו שימו את רגליכם על צוארי המלכים האלה ויקרבו וישימו את רגליהם על צוואריהם
 כה. ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי ככה יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים אותם
 כו. ויכם יהושע אחרי כן וימיתם ויתלם על חמשה עצים ויהיו תלויים על העצים עד הערב
 כז. ויהי לעת בוא השמש צוה יהושע וירידום מעל העצים וישלכם אל המערה אשר נחבאו שם וישמו אבנים גדלות על פי המערה עד עצם היום הזה

אבני אלגביש (יחזקאל פרק לח יח-כג)

יח. והיה ביום ההוא ביום בוא גוג על אדמת ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי
 יט. ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על אדמת ישראל
 כ. ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים וחית השדה וכל הרמש הרמש על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ תפול
 כא. וקראתי עליו לכל הרי חרב נאם אדני יהוה חרב איש באחיו תהיה
 כב. ונשפטי אתו בדבר ובדם וגשם שוטף ואבני אלגביש אש וגופרית אמטיר עליו ועל אגפיו ועל עיניו רבים אשר אתו
 כג. והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה

אבני אלגביש (יחזקאל פרק יג ח-טז)

ח. לכן כה אמר אדוני יהוה יען דברכם שוא וחזיתם כזב לכן הנני אליכם נאום ה'
 ט. והייתה ידי אל הנביאים החוזים שוא והקוסמים כזב בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית ישראל לא ייכתבו ואל אדמת ישראל לא יבואו וידעתם כי אני ה'
 י. יען וביען הטעו את עמי לאמור שלום ואין שלום והוא בונה חייך והנם טחים אותו תפל
 יא. אמור אל טחי תפל ויפול היה גשם שוטף ואתנה אבני אלגביש תיפולנה ורוח סערות תבקע
 יב. והנה נפל הקיר הלאו ייאמר אליכם איה הטיח אשר טחתם
 יג. לכן כה אמר אדוני יהוה וביקעתי רוח סערות בחמתי וגשם שוטף באפי יהיה ואבני אלגביש בחמה לכלה

יד. והרסתי את הקיר אשר טחתם תפל והגעתייהו אל הארץ ונגלה יסודו ונפלה וכליתם בתוכה וידעתם כי אני ה טו. וכיליתי את חמתי בקיר ובטחים אותו תפל ואומר לכם אין הקיר ואין הטחים אותו טז. נביאי ישראל הניבאים אל ירושלים והחוזים לה חזון שלום ואין שלום נאום אדוניי ה

מדרש תנחומא (פרשת וארא טז)

באותה שעה אמר פרעה הרשע: ה' הצדיק, העתירו אל ה' ואני משלחן. אמר לו משה: כך אמרת במכה הראשונה והתפללתי ולא שלחתם. למתי אעתיר לך ולעבדיך? השיבו פרעה: חטאתי לה' אלהיכם ולכם, עכשיו אני משלחן. כששמע משה כך, ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרוש כפיו אל ה'. ומטר לא נתך ארצה, תלאן ברפיון. ואימתי ירד? בימי יהושע על האמורים, שנאמר: וה' השליך עליהם אבנים גדולות וגו' (יהושע י א). והשאר שהיו בשמים, ירדו על גוג ומגוג [לימות המשיח] והקולות היו תלויין. ואימתי ירדו? בימי אלישע על מחנה ארם, שנאמר: וה' השמיע את מחנה ארם קול רכב וקול סוס וגו' (מלכים ב ז ו)

סדר רבה (פרשת בראשית מו)

- נהרות של להבה מקיפין את ים של אש
- עננים גדולים מקיפין את נהרות של להבה
- עבי קל מקיפין את העננים הגדולים
- אבני אלגביש מקיפין את אבני ברד

רש"י (פרשת שמות ט כד)

ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד: נס בתוך נס, האש והברד מעורבין, והברד מים הוא, ולעשות רצון קונם עשו שלום ביניהם. שאלה - כיצד אומר רש"י לאור כל הנ"ל (בשם תז"ל) שהברד הוא מים? הרי כבר נאמר באופן מפורש שמדובר באבנים. תשובה - כל אותם אסטרואידיים שמסתובבים בחלל, עשויים כמעט לגמרי מקרח, דהיינו מים קפואים! כיום המטאורים מתוארים מבחינה מדעית כגושים של קרח ואבק: "We Now know that comets are lumps of ice and dust" Comet nuclei range from a few hundred meters to tens of kilometers across and are composed of loose collections of ice, dust, and small rocky particles. כעת ניתן להבין למה רשום בחלק מהמקומות אבנים גדולות ובחלק אחר אבני הברד ולמה ישנו את האש שמתלקחת עם הברד שזה הכניסה לאטמוספירה וכך נפתרה גם הקושיה האחרונה על הדברים.

מסכת פסחים דף ק"ח ע"ב

הדבר המיוחד שמדובר במלחמת סיסרא, מוזכר בשירת דבורה: "מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עם סיסרא" (שופטים ה כ) ובהמשך נאמר שם: "אורו מרוז אמר מלאך ה ארו ארו ירדו ירדו" (שופטים ה כג)

מסכת סנהדרין דף צ"ו ע"א:

שם מובא המלחמה של אברהם אבינו בארבעת המלכים "שנלחמו בשבילו (בשביל אברהם אע"ה) כוכבי לילה, כמו שעשו בשביל ברק (בזמן דבורה הנביאה)". כי אתא סיסרא (כשבא סיסרא), אתא עלייהו בדקרי דפרזלא (בשריונות של ברזל). הוציא הקדוש ברוך הוא עליהם כוכבים ממסילותם דכתיב: "מן שמים נלחמו הכוכבים". כיון דנחיתו (ירדו/נפלו) כוכבי שמים עלייהו (עליהם), אקדירו הני דקרי דפרזלא (הרתיחו את שריונות הברזל הללו). נחיתו לאקרווי למיסחי נפשייהו (ירדו להתקרר ולשטוף עצמם) בנחל קישון.

מדרש אגדת בראשית

וחז"ל מסבירים שאותם הכוכבים הם שלוחיו של הקב"ה: מי יוכל לעמוד בזעפו? בשלוחיו אין אדם יכול לעמוד, ובזעפו אתם יכולין לעמוד?!... הכוכבים שלוחיו, שמא יכול סיסרא לעמוד כנגדן?! שנאמר: "מן השמים נלחמו הכוכבים ממסילותם נלחמו עם סיסרא". גם ספר הזוהר, כמוכבן, מדבר על המלחמה הזו שבה השתתפו הכוכבים, תוך השוואה של מה שיהיה לעתיד לבוא, בע"ה בקרוב: (אגב, יש מי שיאמר שדברי הזוהר מתייחסים לעניינים רוחניים בלבד, אבל דברי הזוהר המפורשים כַּאן מוכיחים אחרת: שמדובר בדברים שייראו לעיני כל העולם) ספר הזוהר חלק ג, דפים רס"ט-ע"ר:

לשון הקודש	הזוהר הקדוש
כתוב: "מן שמיים נלחמו הכוכבים ממסילותם, נלחמו עם סיסרא" וגו'. ושנינו: בשעה ההיא שבה התנדבו ישראל לגלות את האות הקדוש בבשרם (פריעת מילה), אז החרב הזו שנוקמת ברית כינסה את כל החילות שלה, וכל התחמושת, וכל הלוחמים, כדי ללחום נגד סיסרא, והכוכבים היו שופכים אש מלמעלה	כתיב מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עם סיסרא וגו'. ותנן בהאי שעתא דאתנדיבו ישראל לגלאה רשימא קדישא בבשרהון כדין האי חרב נוקמת נקם ברית כנש כל חילא דיליה וכל זיינין וכל אינון מגיחי קרבא לאגחא קרבא עמיה דסיסרא וכוכבייא

הוא אושרין נורא מלעילא

ואמר רבי שמעון כל כוכב וכוכב אית ליה שמא בלחודוי וכלהו בשמהן אקרונ

אמר לון קב"ה אתעתדו לנקמא נוקמא דבני. תרי נוקמי אנא זמין לאתפרעא מנייהו חד נוקמא דשית מאה רתיכין דאוזיף ליה לרברבא דמצראי בגין לאגחא קרבא בהו בישראל דכתיב ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים וחד נוקמא דבני דעאקו להו עד השתא

ובגין כך אתדנו בתרין דינין חד במייה וחד באשא. במייה דכתיב נחל קישון גרפם. באשא דכתיב הכוכבים ממסלותם

ובאינון ככבייה אית ככבא חד דלא אתא לההוא נוקמא ואתלטיא לעלמין דכד שארי לאנהרא אתאן שאר ככבייה ובלעין ליה ולכל סיעתא דיליה ואתאבידו כלהו כחדא כד"א אורו מרוז אמר מלאך יי' וכי רשות אית למלאכא בהאי אלא דא הוא מלאך דכתיב ביה ויסע מלאך האלקים ההולך לפני מחנה ישראל ודא הוא דכל קרבין דיליה אינון

כי לא באו לעזרת יי' כד נפקו ישראל ממצרים. לעזרת יי' בגבורים באינון ששים גבורים כד אזדמנו קרבא עם סיסרא. ודא מלאך רזא דכל דינין וכל קרבין דמלכא ברשותיה ועל דא אמר מלאך יי' ודא הוא דכתיב המלאך הגואל אותי וגו' והא אוקמוה חבריא

ודא זמינא למהוי עלאה ויקרא לזמנא דאתי ובדא יתרכי שמא קדישא ובדא זמין קב"ה לאתפרעא מעמין עע"ז ועל דא כתיב והתגדלתי ו'התקדשתי וגו'

וזמין קב"ה בסוף יומייה לאהדרא לישראל לארעא קדישא ולאכנשא לון מגלותא ומאן אינון סוף יומייה ההוא דהיא אחרית הימים. בהאי אחרית הימים ישראל סבלו גלותא הה"ד בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים וכתיב וקראת אתכם הרעה באחרית הימים. באחרית הימים דייקא. ודא היא כנסת ישראל בגלותא. ועם אחרית הימים דא קבילו עונשא בגלותא

ובדא יעביד קב"ה נוקמין לישראל תדירא הה"ד אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים. ובכל אתר דא היא וקב"ה זמין לאתבא לה לאתרהא הה"ד והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית יי' וגו' ודא הוא יום

ומדשאר צל למעבד בשירותא דיומא אחרא כמה בזמנא דאתחריב מקדשא הוה ונטה צל למיעל הה"ד אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי

ואמר רבי שמעון: לכל כוכב וכוכב יש לו שם לחוד, וכולם נקראים בשם.

אמר להם הקב"ה: התכווננו לנקום את נקמתם של בניי. שתי נקמות אני מתכוון לפרוע מהם, נקמה אחת של שש מאות הרכב שהלווה לו לשר של מצרים כדי כדי שיילחם בישראל, ככתוב: "ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים", ונקמה אחת של בניי, שהצירו להם עד עכשיו.

ולכן נידונו בשני דינים: אחד במים, ואחד באש. במים, ככתוב: "נחל קישון גרפם". באש, ככתוב: "הכוכבים ממסילותם".

ובאלו הכוכבים יש כוכב אחד שלא בא לנקמה ההיא, וקולל לעולמים, שכשהוא מתחיל להאיר באים שאר הכוכבים וכולעים אותו ואת כל חבורתו, ונאבדים כולם כאחד, כמו שכתוב: "אורו מרוז, אמר מלאך ה'". וכי יש רשות למלאך לעשות כך? אלא זהו המלאך שכתוב בו: "ויסע מלאך האלוקים ההולך לפני מחנה ישראל", וזה הוא שכל הקרבות שלו הם

כי לא באו לעזרת ה'": כשיצאו ישראל ממצרים. "לעזרת ה' בגיבורים", באלה השישים גיבורים, כנסנו למלחמה עם סיסרא. וזה המלאך סוד של כל הדינים, וכל מלחמות המלך ברשותו, ולכן אמר: "מלאך ה'", וזהו שכתוב: "המלאך הגואל אותי", וכבר אמרו זאת החברים.

וזה עתידה להיות עליון ויקר לעתיד לבוא, ובזה יגדל השם הקדוש, ובזה עתיד הקב"ה להיפרע מהעמים עובדי עבודה זרה, ועל כך "כתוב: "והתגדלתי והתקדשתי

ועתיד הקב"ה בסוף הימים להחזיר את ישראל אל הארץ הקדושה, ולכנס אותם מהגלות. ומהם אותם סוף הימים? ההוא שהיא אחרית הימים. באחרית הימים זהו ישראל סבלו צער הגלות, זהו שכתוב: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה" (הערת הבלוג: מדבר על צ"ח הקללות שבכי-תבוא), וכתוב: "וקראת אתכם הרעה באחרית הימים", באחרית הימים דווקא. וזוהי כנסת ישראל שבגלות. ובאחרית הימים הזה קיבלו ישראל עונש בגלות (הערת הבלוג: בגלל שהזוהר מייחס את כל הצ"ח קללות רק לאחרית הימים, אפשר לומר די בביטחון (שהעונש שמדובר בו הוא השואה

ובזה יעשה הקב"ה נקמות לישראל לעתים קרובות, זהו שכתוב: "אשר יעשה לעמך באחרית הימים". וכל מקום זה היא, והקב"ה עתיד להשיב אותה למקומה, זהו שכתוב: "והיה באחרית הימים נכון י'היה הרב בית ה'", וזה הוא יום

וכשמתחיל להיות צל בהתחלת יום אחר, כמו שהיה בעת שנחרב המקדש, ונטה הצל לעלות, אז זהו שכתוב: "אוי לנו כי פנה היום, כי ינטו צללי ערב". יום וצל הוא סוף הגלות, ושיעורו של הצל הזה הוא

ערב. יום וצל הוא סוף גלותא ושיעורא דהאי צל שית קמציין ופלאגא ובגודל דמשחא דבר נש גבר בין גוברנין ודוכרנא דהאי רזא דבין חברייא דכתיב כי תמול אנחנו ולא נדע כי צל ימינו עלי ארץ. כי תמול אנחנו בגלותא ולא הוינא ידעי כי צל ימינו עלי ארץ לאשראה לון קב"ה עלי ארץ.

שישה קומצים וחצי. וכגודל משחא של אדם, גבר בין גברים. וזכרון הסוד הזה שבין החברים ככתוב: "כי תמול אנחנו ולא נדע כי צל ימינו עלי ארץ". כי אתמול אנחנו - בגלות - ולא ידענו כי צל ימינו על ארץ - שהקב"ה ישרה אותנו על הארץ.

זכאה חולקיה מאן דחמי ליה זכאה חולקיה מאן דלא חמי ליה. ווי למאן דיודמן כד יתבע אירא וברבא לאתחברא לנוקביה כל שכן בשעתא דיודווגן כחדא על ההיא שעתא כתיב אריה שאג מי לא יירא וגו'. ת"ח בקדמיטא כתיב שאג אריה על נוהו ובההוא זמנא כד יפוק לקבלא לבת זוגו כדין אריה שאג מי לא יירא יי' אלקים דבר מי לא ינבא בההיא שעתא כתיב ושב יי' אלקיך את שבותך וגו' ושב מאי הוא אלא קב"ה שב כביכול מגלותא ושב צדיק לאזדווגא באתריה כדין כתיב אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישראל את פניך.

אשרי מי שיראה זאת, ואשרי מי שלא יראה זאת. אוי למי שייארע כשמזדמן להיות כשהאריה הגדול יתבע להתחבר עם נקבתו, כל שכן בשעה שיזדווגו כאחד. על השעה ההיא כתוב: "אריה שאג, מי לא יירא" וגו'. בוא וראה, בהתחלה כתוב: "שאג אריה על נוהו", ובזמן ההוא כשיצא לקבל את בת זוגו, אז: "אריה שאג - מי לא יירא, ה' אלוקים דיבר - מי לא ינבא". על השעה ההיא כתוב: "ושב ה' אלוקיך את שבותך". "ושב" מה הכוונה (הלוא צריך להיות כתוב: והשיב). אלא הקב"ה שב, כביכול, מהגלות, ושב הצדיק להזדווג "במקומו, ואז כתוב: "אך צדיקים יודו לשמך, ישבו ישראל את פניך".

ליקוי ירח בתורה

במאמרנו על ליקוי הירח המלא של חודש סיון תארנו את הפרטים האסטרונומיים של הליקוי. במאמר קצר זה נציג כמה הקשרים של ליקוי ירח בתורה וליקוי חמה בתורה והקשרים של הליקוי ביהדות.. בתורה גרמי השמים מופיעים לרוב, אולם ליקויים אינם מתוארים. בנביאים ניתן למצוא פסוקים רבים שקל להבינם כמתארים ליקוי בפועל או תוצאה הדומה לליקוי. הסברה היא שהפסוק בעמוס ח' ט': "וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נֶאֱמַר ה' אֱלֹהִים וְהִבְאִיתִי הַשֶּׁמֶשׁ בַּצֶּהָרִים וְהַחֹשֶׁק בְּלַיְלָה בַּיּוֹם אֹר", מתאר ליקוי חמה, או נבואה של ליקוי חמה מהווה דוגמה שלה. באופן דומה אנו מוצאים בספר ישעיהו י"ג י': "כִּי-כֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכִסְלֵיהֶם לֹא יִהְיוּ אֹרְחֵי הַשָּׁמַיִם הַשֶּׁמֶשׁ בַּצָּהָר וְיָרַח לֹא-יָגִיעַ אֹרֹחַ", המדבר גם על ליקוי חמה וגם על ליקוי לבנה. פסוק מענין אחר, המדגיש את תופעת הירח האדום מופיע ביואל ג' ד': "הַשֶּׁמֶשׁ יִהְיֶה לְחֹשֶׁךְ וְהַיָּרֵחַ לְדָם לְפָנָי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא". פסוק זה ממש מתאר ליקויים. הפסוק ביואל מעניין. הוא גם מזכיר לנו את חג הפסח (מאחר ובנבואת מלאכי בשבת הגדול מסתיימת באזכרת יום ה' הגדול והנורא). לפני הפסוק ביואל מופיע פסוק מהגדה של פסח: "וְנִתְּתִי מוֹפְתִים בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ דָּם וְאֵשׁ וְתִמְרוֹת עֶשֶׂן", וגם בפסוק ויהי בחצי הלילה מוזכר פסוק מזכריה י"ד ו': "וְהָיָה יוֹם-אֶחָד הוּא יִגְדַע לַה' לֹא-יוֹם וְלֹא-לַיְלָה וְהָיָה לְעַת-עָרֶב וְהָיָה-אֹר". בשעת ליקוי ביום השמש נעלמת ובלילה הירח נעלם ונהיה מעין לא יום ולא לילה, אולם נראה שהפסוק בזכריה מדבר על משהו שונה קצת. לי נראה שהנבואות לא מתארות ליקויים אלא מביאות דוגמאות לאירועים עתידיים שבהם יקרו דברים מוזרים שיתבטאו בין השאר בהתנהגות לא רגילה של גרמי השמים, התנהגות הדומה לזו הנצפית בליקויים (שכיום ברור לנו שההתנהגות בליקויים היא רגילה צפויה ומחזורית, וגם בזמן הנביאים, ידע זה כבר היה קיים). גם מועדי הליקויים קשורים לאירועים בלוח השנה היהודי (לא מפתיע מאחר והוא ירחי). ליקוי חמה יהיה בסמוך לראש חודש וליקוי לבנה יכולים לצאת בחגים פסח, סוכות ופורים. קיומו של ליקוי בליל הסדר דווקא (ירח אדום, מכת דם) מהווה סימבוליזציה ממדרגה ראשונה. במסכת סוכה כ"ט א, מצאנו התייחסות לליקויים: "תנו רבנן בזמן שהחמה לוקה סימן רע לעובדי כוכבים לבנה לוקה סימן רע לשונאיהם של ישראל מפני שישאל מונין ללבנה ועובדי כוכבים לחמה לוקה במזרח סימן רע ליושבי מזרח במערב סימן רע ליושבי מערב באמצע הרקיע סימן רע לכל העולם כולו פניו דומין לדם חרב בא לעולם לשק חיצו רעב באין לעולם לזו ולזו חרב וחיצו רעב באין לעולם לקה בכניסתו פורענות שוהה לבא ביציאתו ממהרת לבא וי"א חילוף הדברים ואין לך כל אומה ואומה שלוקה שאין אלהיה לוקה עמה שנאמר { שמות יב-יב } ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים ובזמן שישאל עושיין רצונו של מקום אין מתיראין מכל אלו שנאמר { ירמיה יב-ב } כה אמר ה' אל דרך הגוים אל תלמדו ומאותות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה עובדי כוכבים יחתו ואין ישראל יחתו ת"ר בשביל ארבעה דברים חמה לוקה על אב בית דין שמת ואינו נספד כהלכה ועל נערה המאורסה שצעקה בעיר ואין מושיע לה ועל משכב זכור ועל שני אחין שנשפך דמן כאחד ובשביל ארבעה דברים מאורות לוקין על כותבי (פלסתר) ועל מעידי עדות שקר ועל מגדלי בהמה דקה בא"י ועל קוצצי אילנות טובות..." בזמן כתיבת התלמוד, ענין מחזוריות הליקויים היה ידוע וברור ואכן הגמרא מסיקה שהזמן שישאל עושים רצונו של מקום אין לחשוש מהליקויים (שכנראה היו מעוררי אימה בימי קדם). מכך הגמרא מבינה שהתופעה טבעית אולם בזמן שישאל לא עושים רצונו של מקום, ניתן להשתמש בליקויים על מנת לעורר את לב העם לתשובה, בבחינת, נכון שזה אירוע טבעי, אולם נסה להשליך ממנו על העברות שלך. ואכן מופיעה רשימה של עברות שעליהן היה ראוי שהחמה תילקה. כיום שענין הליקויים ברור לנו לגמרי, אין לראות בליקויים סימנים שמיימים. את תיקון המעשים והמידות יש לעשות בכל יום, ומפלאי הטבע יש להינות.

התגשמות הנבואות הסימנים והרמזים שאנו נמצאים באחרית הימים

מדהים לא תוכלו לשבת בשקט לאחר קריאת המאמר המדהים הזה מידע רב מהמאמר קופץ מההרצאה של הרב זמיר כהן שליט"א על אחרית הימים. ראשית אציין, יש אנשים הסוברים כי התורה היא סתם ספר שאדם בשר ודם כתב, אך אין אדם אחד בעולם שייקח על עצמו אחריות כזו גדולה-לכתוב ספר ובו נבואות עתידיות שעלולות לא להתגשם, ומאחר ואכן כל הנבואות המפורטות במאמר הנ"ל התגשמו זה מוכיח כי אין מעשה ידי אדם ספר התורה שלנו, אלא מעשה הקב"ה. קריאה מהנה! **נבואה ראשונה: קיבוץ גלויות** ספר ירמיה - פרק לא (ו) **כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה רְנֹו לְיַעֲקֹב שְׂמִיחָה וְצִהְלוּ בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם הַשְׂמִיעוּ הַלְלוּ וְאָמְרוּ הוֹשֵׁעַ יְהוָה אֶת-עַמּוֹךְ אֶת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל. (ז) הַנְּנִי מִבֵּיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְקִבְּצֵתִים מִיַּרְכְּתֵי-אֶרֶץ בָּם עוֹר וּפְסָח הָרָה וְיִלְדֵת יַחְדָּו קָהֵל גְּדוֹל יִשׁוּבוּ הֵנָּה. (ח) בְּכִכִּי יָבֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים אוֹבִילֵם אוֹלִיכֵם אֶל-נַחְלֵי מַיִם בְּדַרְךְ יֵשֶׁר לֹא יִכְשְׁלוּ בָּהּ כִּי-הָיִיתִי לְיִשְׂרָאֵל לְאָב וְאֶפְרַיִם בְּכָרִי הוּא. נַתְּבוֹנֵן בַּפְּסוּק ז': "וְקִיבְצֵתִים מִיַּרְכְּתֵי אֶרֶץ" - מתוארת כאן הבטחתו של הקב"ה, שיקבץ את העם היהודי מירכתי ארץ(מקצוות העולם), כפי שידוע לנו אם רק נסתכל אחד על השני ונראה איך כל אחד שונה בצבעו ובעדתו, מרוקאים, תימנים, עירקים, אשכנזים ועוד הרבה. הקב"ה עמד בהבטחה ואכן קיבץ אותנו מהרבה ארצות שונות ואפילו רחוקות. "בם עור ופיסוז הרה וילדת יזודיו, קהל גדול ישובו**

הנה" נבהיר את משמעות המילים קודם: בם - בהם, בניהם עור - עיוור פיסח - נכה, קטוע רגליים הרה - אשה בהריון יולדת - אישה שילדה, אישה שבאה ללדת, אישה הנמצאת בלידה, כורעת ללדת ניתן לבדוק את הפירושים שלי לפי המילון (http://milon.walla.co.il) ניגש כעת למשמעות הפסוק - בניהם, בין העולים לארץ יהיו: עיוור, נכה, אישה בהריון, אישה שילדה ממש עכשיו. מה משותף לכל האנשים האלו? כולם אנשים בעלי מוגבלויות מסוימות, הרי בזמן שהיה חיי ירמיה הנביא איך היו עולים לארץ? בעזרת חמורים, עולים על חמור, הולכים כמה ימים או חודשים עד שמגיעים. אז למה ירמיה התכוון? שאישה הרה תרכב על חמור על ארץ ישראל? שקטוע רגליים ירכב על חמור?!? לא, הוא רק אמר שלעתיד לבוא ה' ידאג שהם יוכלו להגיע לארץ ישראל, ופתאום היום כשהטכנולוגיה התפתחה ורואים את העלייה לארץ, מי מגיע? רק אנשים בריאים? ממש לא, היום כשיש תעופה אווירית אפילו קטוע רגליים יכול ללא בעיה לעלות לארץ, גם אישה יולדת וגם אישה שעכשיו ילדה. הרב זמיר מספר שדיבר עם אישה זקנה אחת שעלתה מתימן כשהייתה בהריון, היא מספרת לו כך: "אמרו לי שעכשיו צריך לעלות למטוס, עולים לארץ ישראל, אמרתי להם "איך אני אעלה? אני בחודש תשיעי!! אני עומדת ללדת בכל רגע!!" "אמרו לי - אין ברירה כולם עולים, אם את לא רוצה אז אין ברירה תישארי פה...." "האישה עלתה למטוס בתור אישה הרה, ירדה בתור אישה יולדת! אבל בעצם היא לא ידעה שהיא מגשימה נבואה שהקב"ה אמר לנו מראש בנבואות ירמיה! וכפי הכתוב "...קהל גדול ישובו הנה", גם זה התקיים, הרי שלא הגיעו מעט אנשים בעלייה אלא המון עולים. הקב"ה אכן עמד בהבטחתו והעלה לארץ מכל סוגי האנשים גם הבריאים וגם לא בריאים נתבונן בפסוק ח': "...בדרך ישר לא יכשלו בה...." - ירמיה מנבא שיגיעו לארץ ישראל בדרך ישרה פעם נניח לפני 300-200 שנה, ילד היה יכול לבוא לסבא שלו ולשאול אותו: "סבא איך יכול להיות שעם ישראל יעלו לארץ בדרך ישרה?? הרי גם אם ירכבו על חמורים או על כרכרות, או אפילו אם ישוטו בספינות, כל דרך היא מפותלת עם הרים, גבעות, עמקים ופיתולים, אז איך יביא אותם ה' בדרך ישרה??!" "במקרה הטוב, הסבא היה מחייך לילד ואומר לו "אם ה' הבטיח ה' יקיים, תסמוך עליו" במקרה הרע, הסבא היה מחטיף לו סתירה על זה שהוא מטיל ספק בהבטחות של הקב"ה (:כיום אנו יודעים שהמציאו את התעופה האווירית, שזה התיאור הכי מדויק ל - "דרך ישר, לא יכשלו בה" אכן הקב"ה עמד בהבטחה והביא אותנו בדרך ישרה.

נבואה שנייה: יהודים בירושלים ספר ירמיה - פרק לג (י) **כֹּה אָמַר יְהוָה עוֹד יִשְׁמַע בְּמִקְוֹם-הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים חֶרֶב הוּא מֵאֵין אָדָם וּמֵאֵין בְּהֵמָה בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם הַנְּשֻׁמֹת מֵאֵין אָדָם וּמֵאֵין יוֹשֵׁב וּמֵאֵין בְּהֵמָה. (יא) קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמִיחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל פְּלָה קוֹל אֹמְרִים הוֹדוּ אֶת-יְהוָה צְבָאוֹת כִּי-טוֹב יְהוָה כִּי-לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ מִבָּאִים תוֹדָה בֵּית יְהוָה כִּי-אֲשִׁיב אֶת-שְׁבוּת-הָאָרֶץ כְּבְרָאשְׁנָה אָמַר יְהוָה. נַתְּבוֹנֵן בַּפְּסוּק י': "...עוֹד יִשְׁמַע בְּמִקְוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים חֶרֶב הוּא מֵאֵין אָדָם וּמֵאֵין בְּהֵמָה בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם..." - כאן מתחיל החלק הראשון של הבטחת הקב"ה, הוא אומר על ירושלים, עוד תראו!! למרות שנראה כעת שערי יהודה וחוצות ירושלים הכל חורבה, אין אדם ואין בהמה למרות זאת(המשך בפסוק הבא). נתבונן בפסוק יא': "קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה...." - למרות כל זה אתם עוד תראו שעוד יהיו חתונות בירושלים, עוד יהיו חגיגות ושמחה גדולה! "...קול אומרים הודו את ה' צבאות כי טוב ה' כי לעולם חסדו..." - עוד יודו לה' בירושלים ויתפללו אליו "...כי אשיב את שבות הארץ כבראשונה..." - כמו שבהתחלה ירושלים פרוחה בזמן בית המקדש לפני הגלות, כך אשיב את עם ישראל לארץ ישראל כראשונה. לפני שנעמוד על הדברים נוסיף הבטחות נוספות של הקב"ה: ספר זכריה - פרק ח (ד) **כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עַד יִשְׁבוּ זְקֵנִים וְזִקְנֹת בְּרַחֲבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ מִשְׁעֲנָתוֹ בְּיָדוֹ מִרְבַּץ יָמִים. (ה) רַחֲבוֹת הָעִיר יִמְלְאוּ יְלָדִים וְיִלְדוֹת מְשַׁחֲקִים בְּרַחֲבוֹתֶיהָ. נַתְּבוֹנֵן בַּפְּסוּק ד': "...עוֹד יִשׁוּבוּ זְקֵנִים וְזִקְנֹת בְּרַחֲבוֹת יְרוּשָׁלַם..." - ברחובות ירושלים נראה זקנים וזקנות(הדברים נכתבו בתקופה שעדיין לא עלו לישראל ולא בנו את בית המקדש). נתבונן בפסוק ה': "ורחובות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחובותיה" - בעתיד ילדים וילדות עוד ישחקו ברחובות ירושלים. ועכשיו מתעוררת השאלה, ירושלים לא פרוחה ושגשגה כל השנים האלו? גם כשעם ישראל היה בגלות? לא היתה פה שמחה לא היו חתונות של יהודים בירושלים? התשובה היא לא, ירושלים היתה שוממה, כמעט לא היו פה יהודים בכלל אז איך יכול הנביא להבטיח דברים כאלו? על סמך מה יכול היה לקחת כזה סיכון שהנבואה תתגשם או לא תתגשם? !בנוסף יש מכתב שכתב הרמב"ן. הרמב"ן(רבי משה בר נחמן) היה חיי לפני 700 שנה, הוא בא לירושלים כשהייתה חרבה, הוא כותב למשפחתו בחו"ל:****

"מה אגיד לכם על ירושלים? "חיפשתי מניין של יהודים ואין בכל ירושלים מצאתי רק צבאי אחד ושני בניו" אתם מבינים מה זה אומר? אלה היו היהודים בירושלים, צבאי ושני בניו - 4 אנשים, אין אפילו מניין! ואז איך יכול להיות שיתקיימו הנבואות? קול ששון וקול שמחה? אין אפילו כלה אחת בירושלים איך תהיה חתונה? איך יהיו ילדים? איך זה

ייתכן? לנו זה נראה דבר טבעי, אך מי שקרא את הנבואות לפני כמה מאות שנים לא האמין שזה יכול להיות בכלל. היום הקב"ה מגשים את הנבואה לנגד ענינו!!

נבואה שלישית: פריחה ושגשוג באדמת ישראל כאשר הקב"ה ציווה אותנו במצוות הוא גם הבטיח מה יקרה אם לא נקיים את המצוות, איזה עונשים ואיזה אסונות יקרו לעם ישראל, ניתן לראות זאת בפסוקים הבאים, בספר ויקרא, פרק כ"ו מפסוק יד' עם פסוק לא', אלו כל הצרות והעונשים שיהיו לעם ישראל כאשר יפרו את הברית עם הקב"ה. אתם לא חייבים לקרוא עכשיו את כל הפסוקים הנ"ל. ספר ויקרא - פרק כו יד ואם-לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצוות האלה. טו ואם-בחוקתי תמאסו ואם-את-משפטי תגזל נפשכם לבלתי עשות את-כל-מצותי להפרכם את-בריתי. טז אף-אני אעשה-זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את-השחפת ואת-הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעם לריק וזרעם ואכלהו איביכם. יז ונתתי פני בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין-רדף אתכם. יח ואם-עד-אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על-חטאתיכם. יט ושברתי את-גאון עזכם ונתתי את-שמכם כפרזל ואת-ארצכם כנחשה. כ ותם לריק פחכם ולא-תתן ארצכם את-יבולה ועץ הארץ לא יתן פריו. כא ואם-תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע פחטאתיכם. כב והשלחתי בכם את-חית השדה ושפלה אתכם והכריתיה את-בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו זרקיכם. כג ואם-באלה לא תוסרו לי והלקתם עמי קרי. כד והלקתי אף-אני עמכם בקרי והפיתי אתכם גם-אני שבע על-חטאתיכם. כה והבאתי עליכם חרב נקמת נקם-ברית ונגאספתם אל-עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם ביד-אויב. כו בשברי לכם מטה-לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו. { ס } כז ואם-בזאת לא תשמעו לי והלקתם עמי בקרי. כח והלקתי עמכם בחמת-קרי ויסרתי אתכם אף-אני שבע על-חטאתיכם. כט ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם תאכלו. ל והשמדתי את-במתיכם והכרתי את-חמניכם ונתתי את-פגריכם על-פגרי גולליכם ונגעלה נפשי אתכם. לא ונתתי את-עריכם חרבה והשמדתי את-מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחכם. פתאום אחרי כל הקללות והעונשים מגיע פסוק קצת מוזר, שנראה כמו נחמה בשבילנו, פסוק לב' ופסוק לג': לב: (והשמתי אני את-הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה. לג) ואתכם אזרה בגוים והריתי אתריכם חרב והיתה ארצכם שקמה ועריכם יהיו חרבה. נתבונן בפסוקים לב', לג': "והשימותי אני את הארץ ושממו עליה אויבכם היושבים בה.....והיתה ארצכם שממה..." - הקב"ה מודיע לנו שכאשר יוציא אותנו לגלות ומי שיחיה בארץ יהיו הגויים, הוא יהפוך את ארץ ישראל לשממה, ואף אחד לא יצליח לאחוז בה ולטפח אותה ולא לגדל בה פירות וליהנות מאדמתה. למה בעצם הקב"ה אומר לנו את זה? תדמינו ילד שיש לו חדר משלו עם כל המשחקים שלו, מחשב טלוויזיה וכו' הילד עשה מעשה נורא, והאבא מעניש את הילד, הוא מוציא אותו מהחדר ושם אותו בחדר אורחים, חדר ריק בלי משחקים, בקיצור לא כסף שם. ואז הילד שואל את האבא "אבא מה אתה עושה עם החדר שלי? אתה נותן אותו למישהו? מישהו ייהנה מהמשחקים שלי?" אז האבא אומר "לא, אני נועל אותו ואף אחד לא ייהנה מהחדר ומהמשחקים, והחדר יחכה לך עד שתהיה ילד טוב ותחזור אליי" והילד נרגע, ומחכה שוב לרגע שבו יחזור לחדרו. אותו הדבר כאן, הקב"ה שומר לנו את הארץ שלנו, היא תהיה שממה ואף אחד לא יקצור וייהנה מפרותיה, אף אחד לא יצליח להפריח בה פירות וירקות, כי היא מחכה לבניה(עם ישראל) שיחזרו אליה, ואז היא תפרח מחדש. למעשה נוצרות כאן שלוש נבואות הראשונה - כשנצא לגלות, האויבים שלנו יאחזו וישלטו בארץ ישראל, השנייה - הארץ תהיה שממה ואף אחד לא יצליח לגדל בה פירות וירקות באדמתה. השלישית - כאשר נחזור מהגלות, הארץ תפרח ותשגשג ויהיו בה פירות וירקות מוצלחים. הנבואה הראשונה כידוע לנו, בזמן שעם ישראל היה בגלות, הארץ לא נותרה ללא שלטון, אלא כל פעם הגיע עם אחר ושלט כאן, בניהם הפרסים, ההלניסטים, החשמונאים, הרומאים, הביזנטיים, הערבים, הצלבנים ועוד. **הנבואה השנייה התגשמה לגמרי**, מי שמכיר את ההיסטוריה ויודע כמה ביצות היו פה בארץ וכמה מחלות, הרגשה זו מתחזקת בנוסף כאשר אנו נזכרים מה היה מצבה של הארץ לפני שנים לא רבות כל כך. במשך אלפי שנים שממה הארץ, כפי שמספר הסופר המפורסם מארק טוויין שביקר בארץ ישראל בשנת 1867 למנינם: "ארץ שממה שאדמתה עשירה למדי אלא שכולה עולה שמיר ושית-מרחב דומם ואבל. יש כאן עזובה שאפילו הדמיון אינו יכול להעניק לה תפארת חיים ומעש... בשום מקום כמעט לא היה עץ ולא שיח. אפילו הזית והצבר, אותם ידידים נאמנים של אדמה - זיבורית, כמעט נטשו את הארץ... ארץ ישראל יושבת בשק ואפר. מרחף עליה כישופה של קללה ששדפה את שדותיה ואסרה את תעצמות כוחה באזיקים. ארץ ישראל שוממה וחשוכת חמדה. ארץ ישראל שוב אינה שייכת לעולם המעשה הזה. קודש היא לשירה ולמסורת, ארץ חלומות" רק ש-מרק טוויין לא ידע דבר אחד, זה לא כישוף ולא קללה, זה מה שהבטיח הקב"ה מראש שיקרה לארץ כאשר נפר את הברית איתו, ואכן קיים.

הנבואה השלישית מתגשמת לנגד ענינו בכל יום, כולנו עדים לפריחה ולשגשוג המדהים בארץ, ענף החקלאות פורח בלי היכר, אנו מוכרים לכל העולם פירות וירקות, אני אישית גר ליד כמה מושבים ואני רואה כמה שפעו ופריחה יש בכל הקשור לענף החקלאות. ללא ספק הקב"ה הגשים את הבטחתו, הארץ פורחת ומשגשגת, יש פירות וירקות בשפע. בנוסף, יש לנבואה זו קשר ישיר לתקופת אחרית הימים יש לנו סימן מובהק שאנו נמצאים בתקופת אחרית הימים, שאנו קרובים מאוד מאוד לקץ, כך כתוב בתלמוד במסכת סנהדרין דף צח עמוד א': "...ואמר רבי אבא אין לך קץ מגולה מזה שנאמר (יחזקאל לו, ח) ואתם הרי ישראל ענפכם נתנו ופריכם תישאו לעמי ישראל וגו'..."

כלומר, אין סימן יותר מגולה(מובהק) שאנחנו באחרית הימים מהסימן הנ"ל- שארץ ישראל תפרח ותשגשג. ולפי שהסברנו את הנבואה השנייה שאכן התגשמה, אנו יודעים שאנו נמצאים בדור שבו יש סיכוי גדול שיבוא המשיח.

נבואה רביעית: סימנים מקדימים של מלחמת גוג ומגוג תקופת אחרית הימים, כלומר לפני בוא המשיח מתוארת בכך שעם ישראל כבר יהיה בארץ ישראל! אחריי קיבוץ גלויות. בנוסף לפני בוא המשיח כתוב כי תתרחש מלחמה גדולה, מעין מלחמת עולם שלישית הקשה מכולן. ספר יחזקאל פרק ל"ח: ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. ב בן-אדם שים פניך אל-גוג ארץ המגוג ושיא ראש משה ותבכל והגבא עליו. ג ואמרתי כה אמר אדני יהוה הנני אליה גוג ושיא ראש משה ותבכל. ד וישוּבְּבְתִיךָ וְנָתַתִּי זַוּזִים בְּלִוְיֶיךָ וְהוֹצֵאתִי אוֹתָךְ וְאֶת-כָּל-זַוְיֶיךָ סוֹסִים

וּפְרָשִׁים לְבָשִׁי מִכְּלֹל כָּלֵם קָהֵל רַב צָנָה וּמִגֵּן תַּפְשִׁי זֹרְכוֹת כָּלֵם. הַפָּרֶס כּוֹשׁ וּפּוֹט אֲתֵם כָּלֵם מִגֵּן וְכוּכָע. וְגִמְרׁ וְכָל-אֲגַפְיָהּ בֵּית תּוֹגְרָמָה יִרְכָתִי צָפוֹן וְאֶת-כָּל-אֲגַפְיָי עִמִּים רַבִּים אֲתָהּ. רואים לפי נבואת יחזקאל, שמי שיפתח במלחמה הוא גוג, הוא יהיה נשיא של מדינה שמכונה ארץ המגוג, הוא יעמוד בראש מספר מדינות בניהם משך ותובל. כתוב " ושובבתיך ונתתי חחים בלחיך והוצאתי אותך..." - כלומר בשובבות - בחיפזון ובלי דעת הוא יצא למלחמה הזאת. בנוסף כתוב "פרס, כוש ופוט איתם...., גומר וכל אגפיה, בית תוגרמה ירכתי צפון..." - עוד רשימה של מדינות שיצטרפו ובראשם פרס(איראן), בניהם בית תוגרמה שזה טורקיה, מי היה חושב פעם שטורקיה תהיה אויבת שלנו לפני כמה שנים? ! עשרות אלפי ישראלים היו נוסעים לטייל בטורקיה, אך ברגע אחד הכל התהפך בלי ששמנו לב, אכן הזוי לחלוטין אבל רואים איך הכל מסתדר לפי הנבואה. עד כאן הבנו מי יוצא למלחמה, אבל מה הסיבה? כתוב במקום אחר ספר זכריה פרק יד: "וְאֶסְפְּתִי אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם אֶל-יְרוּשָׁלַם לְמִלְחָמָה...". כלומר העילה למלחמה תהיה ירושלים! אבל כשנכתבו הנבואות האלה מי אמר לנו בכלל שירושלים תהיה שלנו? ! אף אחד לא ידע באמת, אבל הקב"ה הבטיח. בזמנם מי היה חולם על זה שאנחנו גם נהיה בארץ ישראל וגם ירושלים תהיה בידנו, ובנוסף שהגויים ירצו את ירושלים? ! לא הגיוני אבל עובדה שהנבואה התגשמה. מי שזוכר על מה נפל הסכם השלום עם ערפאת? כמעט חתמו, בסוף נפל על ירושלים, רק על זה לא היתה הסכמה. בנוסף כותב המלבי"ם על הפסוקים בזכריה: על פי פסוקים שלפני מלחמת גוג ומגוג קודם כל בבל תיפול על יד מדינה נוצרית מי זאת בבל? עירק. כפי שנוכחנו לראות בשנים האחרונות, ארה"ב (מדינה נוצרית) תפסה שלטון בבבל(עירק) וזה סימן מובהק שאנו באחרית הימים. מסביר עוד המלבי"ם, מדוע דווקא בבל? מאחר וכל מטרתה של מלחמת גוג ומגוג היא להעניש את הגויים שעשו לנו צרות במשך כל ההיסטוריה, כלומר המן הרשע, נבוכדנצר וכו' שעשו לנו צרות אך לא נענשנו, באחרית הימים יחזרו בגלגול ואז יענשו. אז למה דווקא בבל הראשונה? כי היא הראשונה שהחריבה את בית המקדש! ולכן היא גם תהיה הראשונה שתיענש. זכריה פרק ו', חזון 4 המרכבות "וַיִּזְעַק אֶתִּי וַיִּדְבֹר אֵלַי לֵאמֹר רְאֵה הַיּוֹצְאִים אֶל-אֶרֶץ צָפוֹן הַגִּיזוּ אֶת-רִוּוּי בְּאֶרֶץ צָפוֹן" אומר המלבי"ם על פסוק זה: "השחורים שהיא מלכות רומי(מדינה נוצרית) שהיא תצא אל ארץ צפון(עיראק*) לתפוס מלכות(לתפוס שלטון) שמה" * הערה: כשמדברים על "ארץ צפון" מדובר על עירק-בבל, מאחר ובבל המקראית צפונית לישראל המקראית. בנוסף לפי שידוע לנו "מצפון תיפתח הרעה" הרי בבל היא זו שהחריבה את בית המקדש הראשון, ועל כך אומר המלבי"ם שמלכות רומי, תצא אל ארץ צפון לתפוס שם שלטון. אותה מדינה נוצרית(ארה"ב) שתתפוס שלטון בבבל, משם תיפתח הרעה גם באחרית הימים. הרד"ק כתב על כך: "אלה השחורים שיצאו אל בבל להשחיתה עשו לי נחת רוח כשהשחיתו אותה, הניחו את רוחי את כעסי שהיה לי עליהם שהרעו לישראל יותר מדי כמו שאמר אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה "כלומר במילים שלנו מסביר הרד"ק בזה שארה"ב כבשה את בבל זה עשה לנו נחת רוח, ולמה זה? כי בבל היא זו שהחריבה ראשונה את בית המקדש.

סימן נוסף-מיצרי הורמוז: אחד מחכמי ישראל, רבי שמואל לניאדו זצ"ל המכונה "בעל הכלים, כתב בספרו "כלי פז"(דפוס ויניציאה, דף קמ ע"ד) על הפסוק: "זָרַב לָהּ מְלָאָה דָם... כִּי זָבַז לָהּ בְּבַצְרָהּ, וְטָבַז זָדוֹל בְּאֶרֶץ אֲדוּם"(ישעיה ל"ד), "מדינה יש רחוק מבבל שמה בצרה, והיא בין גבול אשור ופרס ובין ארץ אדום - הורמוז, והיא היום תחת ממשלת הישמעאלים, וברוך ה' יודע אמיתתם של דברים, אולי יהיה דרך שם המלחמה באחרית הימים"

עקב איום הגרעין האיראני, מי שעוקב אחריי החדשות שמע לפני מספר חודשים, יכול היה לשמוע כי איראן מאיימת לסגור את מיצרי הורמוז על מנת למנוע מהעולם הערבי להעביר סחורה של נפט לשאר העולם, מיצרי הורמוז הוא אזור מאוד אסטרטגי וחשוב, בכל יום עוברות שם כ-17 מיליון חביות נפט, מ-7 מדינות ערביות לאירופה, שהם כ-35% מהנפט המשונע בים, ולכן צעד כזה יגרום להפסד כלכלי עצום בקרב ארצות העולם. כתגובה ארה"ב הודיעה כי חסימת מיצרי הורמוז תגרוור תגובה וכי זו חציית קו אדום. ניתן בקלות לראות את כתבי החדשות באינטרנט. הדבר המדהים הוא- שהרב כתב את הדברים לפני למעלה מ-300 שנה, בשנת ת"י. וכעת אנו רואים עד כמה הדברים מדויקים ומופלאים. מכאן רואים בוודאות כי כל הסימנים האלו מתגשמים לנגד ענינו ומצביעים כי אנו בתקופה של אחרית הימים ללא ספק!

נבואה חמישית: התגשמות של דברי המלבי"ם על נבואות ישראל המלבי"ם(היה חי לפני 150 שנה באירופה, בזמן ששחטו אותנו בכל מקום באירופה) הוא פירש את נבואות ישראל ואמר שלפני הגאולה: 1. תהיה לנו מדינה 2. משלנו. השלטון יהיה יהודי בארץ ישראל פירוש של המלבי"ם על ספר יחזקאל פרק לב החל מפסוק יז', הוא אומר כך על מלחמת גוג ומגוג: הנה, בעת קץ (בזמן הסופי לקראת הגאולה)אחר שכבר ישבו ישראל על אדמת ישראל) כלומר עם ישראל יחיה בארץ ישראל(עתידיים האומות להתאסף ולכבוש את ירושלים)לכבוש מידינו את ירושלים, נובע מכאן שירושלים בידי עם ישראל (ויבוא גוג, נשיא משך ותובל, מארצות הצפון והמערב, שהם הערלים הנקראים אדום. ומשך ותובל הם מבני יפת הגרים באירופה, כמו שכתב היוסיפון (יוסף בן מתתיהו), ושם אמר כי פרס כוש ופוט איתם, וכן בית תוגרמה (טורקיה)שהם כולם נימולים מחזיקים בדת ישמעאלים (מוסלמים)והם יתאספו עם בני אדום לכבוש הארץ מיד ישראל(כלומר לא רק שנחיה בארץ ישראל אלא גם השלטון במדינה יהיה בידינו (אבל בבואם יעשה ביניהם מהומה) יסתכסכו בניהם (ויילחמו איש באחיו, היינו אדום וישמעאל ילחמו זה בזה, מפני שאמונתם מפורדת, ושם ישפוט ה' אתם בחרב ובדם, כמו שנתבאר שם ובזכריה י"ד. על זה סיפר כאן איך כולם ילכו לאבדון, וחשב תחילה מצריים ואשור ועילים, שהם מחזיקי דת ישמעאל, והם נימולים היום. ואחר כך חשב משך ותובל ואדום ומלכיה,ונסיכי צפון, שכולם הם ערלים, וביניהם תהיה המלחמה. ותחילה תהיה עיקר המפלה במצרים, שהם קרובים לארץ ישראל, והם יבואו בראש ויפלו. ויבואו האשורים והפרסיים לנקום נקמתם, ויפלו כולם שני הצדדים, ועל זה נאמרה הנבואה. כפי שאנו יודעים

היום, אכן יש לנו מדינה משלנו! השלטון בארץ הוא יהודי ולא של מדינה אחרת! ואת שאר הדברים, אנו עתידים לראות בעצמנו בקרוב מאוד!

נבואה שישית: התגשמות של דברי הגאון מליסא: הגאון מליסא היה חיי לפני 200 שנה! ואמר שבאחרית הימים עם ישראל ישלט על עם אחר, האם זה ייתכן? לפני 200 שנה לחזות דבר כזה לא הגיוני? הרי ידוע כי ב-2000 שנה האחרונות, עם ישראל היה בגלות בכל ארצות אירופה ועבר שנים קשות, פוגרומים, עלילות דם, רצח והתעללות ללא גבולות במשך כל השנים. הרי שאין זה דבר הגיוני בכלל לומר שעם ישראל ישלט עם אומה אחרת, כאשר באותם ימים עם ישראל היה נשלט באכזריות על ידי אומות אחרות. והנה כתביו: "וביאר בעל הנתיבות שראה רבה בר בר חנה ברוח הקודש שבאחרית הימים תהיה לישראל ממשלה על אומה אחת ויחשבו שאין לאומה הזו שום תקווה להתגבר על ישראל ולכן ישראל יכניעו אותם יותר תחת ידם אבל האומה הזו כשיציקו לה מאד תהפוך את הקערה על פיה ותתנגד על ישראל ואם לא שהמשיח קרוב לבוא יטבעו ישראל מרוב הצרות" וכפי שאנחנו יודעים היום יש תחתנו עם - הערבים הישראליים, שכפי שאומר הרב בדיוק מדהים, אנו מזולזלים בהם ולא חושבים שהם יכולים להזיק, אבל ה' ישמור אם יבוא היום שכל הערבים בתוך מדינת ישראל ובאזור הקו הירוק, אם כולם יחד יחליטו לעורר מהומות ברגע אחד, באמת נהיה בצרה צרורה. דברי הרב התגשמו בצורה מעוררת השראה, עם ישראל שולט על עם אחר!

נבואה שביעית: נבואה לחזרה בתשובה המונית בספר עמוס פרק ח, פסוק יא' כתוב: "הֲנֵה יָמִים בָּאִים וְנָא אֲדַנְי יְהוָה וְהִשְׁלַחְתִּי רֶעֶב בְּאֶרֶץ לֹא-רָעַב לְלֶזֶם וְלֹא-צָמָא לְמַיִם כִּי אִם-לְשִׁבּוֹעַ אֶת הַדְּבָרִי יְהוָה" לפי הפסוק מבטיח הקב"ה, שעתידי לבוא כאשר עם ישראל יחזור לארץ ישראל, יהיה רעב וצימאון גדול, אך לא למזון או שתיה, אלא לדברי ה', ולתורתו. היום לכל אחד מאיתנו, במיוחד לבעלי התשובה, יש הרגשה שאף אחד לא יכול להבין, רק מי שהיה בעולם החילוני ואז גילה שיש לו אבא ענק בשמיים ששומר עליו ואוהב אותו, כל אחד מאיתנו יכול להעיד כאלף עדים על הצימאון העצום שיש לו לדברי תורה, לכל דבר שקשור לביאת המשיח ולכל דבר שקשור לה' יתברך. הקב"ה הבטיח - והנה זה קורה היום כל אחד מאיתנו מרגיש את זה בליבו אבל אף אחד מאיתנו לא מבין איך ולמה זה קורה! אחד ההסברים הוא שניצוץ מנשמת אליהו הנביא נכנס בכל אחד מאיתנו ומעיר אותנו. הדבר ידוע ומוכר, ושמעתי זאת גם מאת הרב רביד נגר: "כתוב שלפני שהמשיח יבוא ניצוץ אליהו הנביא יכנס בכל יהודי ויהודי ותהיה תשובה אדירה בעם ישראל" - ההוכחה לכך נמצאת בלב של כל אחד מאיתנו!

נבואה שמינית: סימנים שאנחנו דור הגאולה לקראת הקץ

בגמרא, במסכת סוטה דף מט, עמוד ב' יש סימנים מדהימים שכך נדע שאנחנו נמצאים באחרית הימים ושנחנו ממש לקראת הקץ. וזו הלשון: "בעקבות משיחא חוצפא יסגא ויוקר יאמיר הגפן תתן פריה והיין ביוקר ומלכות תהפך למינות ואין תוכחת בית וועד יהיה לזנות והגליל יחרב והגבלן ישום ואנשי הגבול יסובבו מעיר לעיר ולא יחוננו וחכמות סופרים תסרח ויראי חטא ימאסו והאמת תהא נעדרת נערים פני זקנים ילבינו זקנים יעמדו מפני קטנים בן מנוול אב בת קמה באמה כלה בחמותה אויבי איש אנשי ביתו פני הדור כפני הכלב הבן אינו מתבייש מאביו ועל מה יש לנו להשען על אבינו שבשמים" לצורך נוחות הפירוש נכתוב כל נבואה בנפרד: בעקבות משיחא:

1) **חוצפא יסגא לא כתוב,** "תהיה חוצפה", אלא כבר יודעים שתהיה חוצפה בדור של המשיח, אלא אומרת הגמרא - החוצפה תגדל!! תקצין עוד יותר, מאז ומעולם לא היה דור עם כל כך הרבה חוצפה, ילדים קטנים שמתחצפים בלי בושה. פניתי לסבתא שלי, היא בת 80 ומשהו, שאלתי אותה האם בזמן שלהם (במרוקו) היה דבר כזה? היתה חוצפה? ילדים לא היו מכבדים אנשים זקנים וכו'? היא קצת נבהלה מהשאלה שלי... "מה פתאום חס ושלום היו נותנים הרבה כבוד..." שאלתי גם את אמא שלי, והיא ענתה לי את אותה תשובה, זה לא סוד וכל אחד מכם יכול לשאול את ההורים שלו האם היה דבר כזה בעבר.

2) **ויוקר יאמיר הגפן תתן פריה והיין ביוקר** אינפלציה שמעתם? מחירי הדלק מחירי הדירות, הכל עלה, הכל יקר, כל הבלגן על צדק חברתי וכו'.

3) **ומלכות תהפך למינות** כלומר המלכות (השלטון בשפת חז"ל) יהיה למינות - כפירה, ואכן הממשלה שלנו היא לא דבר דתי והשלטון לא מתנהל לפי ההלכה, כיצד ידעו זאת לפני 2000 שנה?!

4) **ואין תוכחת קשה לתת ביקורת לאנשים,** כמה אנחנו שומעים על ילדים שהרביצו לזקנים, עד שאישפזו אותם בבית חולים, ולמה? כי הם העירו להם! קשה נורא להוכיח אנשים, אנו פוגשים את הבעיה הזאת בכל אשכול בפורום לצערנו, ועם כל הצער שבדבר לפחות זה מגשים לנו את הנבואה.

5) **בית וועד יהיה לזנות בית וועד** נקרא מקום שבו מתוועדים, כלומר אנשים בעלי מעמד, אנשים חשובים שעצם התוועדותם היא חשובה, מדבר מכובד זה הפך לזנות ממש, שחיתויות והתנהגות לא ראויה, וניתן לראות זאת הכי טוב לצערנו בכנסת.

6) **והגליל יחרב והגבלן ישום** ככל הנראה, מושגים אלו שייכים לתחום המלחמות בארץ. אם ח"ו תיערך התקפה רצינית מכיוון צפון, היא עלולה להחריב את הגליל ולהפוך את הגולן (גבלן) לשממה.

7) **ואנשי הגבול יסובבו מעיר לעיר ולא יחוננו** שני הסברים, האחד - אנשי הגבול הם תושבי הגבול כמו שראינו במלחמת לבנון השנייה הם עברו מעיר לעיר, עברו מקריית שמונה לחדרה ואז הגיעו הטילים גם לחדרה ומשם עברו יותר דרומה. ניתן גם להסביר זאת באנשי גוש קטיף שגורשו ממקום למקום. הסבר שני - אלו החיילים שבגבול שאין להם מנוחה, עוברים ממקום למקום להגן על התושבים.

- (8) **וחכמות סופרים תסרח** פעם סופרים היו אנשים מכובדים, ותוכן ספרם היה עמוק וגדוש בחכמה ומה יש היום? רק טימטום בספרים והבל מוחלט. הסבר נוסף הוא שאין הערכה לחכמת הסופרים והיא תסרח, כלומר רק כאשר יוצא מזה כסף יעריכו ואם לא אז לא. ובכל מקרה שני ההסברים מתקיימים היום לצערנו.
- (9) **ויראי חטא ימאסו מי אלה ייראי חטא?** מי האנשים שמפחדים לחטא? אלה הדתיים, החרדים ושומרי המצוות, הגמרא אומרת שהם יהיו מאוסים בציבור, לא קשה להבחין בשנאה שיש ברחוב, במיוחד כלפי חרדים, רואים חרדי אחד שמעיד ועשה איזו שטות, מבחינתם כולם כאלה
- (10) **והאמת תהא נעדרת** ההוכחה הכי טובה שהנבואה הזאת התגשמה היא הפורום שלנו, אין ספק שאחד הדברים הכי קשים היום זה להראות לחילונים את דרך האמת, לפעמים אני מדבר עם חברים שלי, הם ממש מתעניינים בדברים, מסכימים איתי, לפעמים נשארים בלי מילים, אבל מה בסוף? עדיין הם לא מתעוררים למציאות ועדיין מעדיפים להתעסק בהבל ובכפירה כדי להינות מעוד איזה חטא. כאילו העיניים שלהם מכוסות, במילים אחרות, האמת ללא ספק נעדרת, וקשה מאוד למצוא אותה.
- (11) **נערים פני זקנים ילבינו** הנוער של היום זה הדבר הכי גרוע שקרה לנו מאז ומעולם, נערים, ילדים קטנים צועקים מתחצפים ושלא נדבר על מרביצים לאנשים זקנים, מביישים אותם ומלבינים את פניהם, לצערנו הרבה הדבר הזה כל כך בולט היום, שכל כמה זמן שומעים בחדשות על מקרה כזה שזקן או זקנה מאושפזים כי חטפו מכות מנערים. לפעמים זה בגלל שהעירו להם, ולפעמים זה כדי לשדוד אותם, השם ישמור.
- (12) **זקנים יעמדו מפני קטנים** פעם היה כבוד לאנשים מבוגרים, גם התורה מצווה אותנו "מפני שיבה תקום", אם אתה יושב ואדם מבוגר מעל גיל 70 עובר מולך, קום! והיום במקום זה מה יש לנו בדור של היום? הזקנים מפחדים מפני הקטנים במקום שיהיה להפך. תשאלו את אבא שלכם אם אבא שלו היה מדבר איתו בעזרת הפה או רק בעזרת העיניים, התשובה תהיה רק בעזרת העיניים. האבא רק היה פותח את העיניים כי התעצבן משהו, בנו כבר היה מציית. היום הילדים "עושים בית ספר" להורים שלהם, מקבלים מה שהם רוצים ואם לא? טרור בבית!! זוועה כזאת עוד לא היתה.
- (13) **בן מנוול אב בהמשך לקודמים**, פעם הבן לא היה שומע לאביו היה חוטף סתירה, היום לא רק שלא שומע לאביו, אלא גם מקלל אותו! כמה פעמים שמעתי לצערי ילדים מדברים להורים שלהם "סתום ת'פה", "את/ה לא קובעת לי כלום", "מי שואל אותך" וכו' יש רשימה ארוכה לצערנו. מעולם משבר החינוך בבתי ישראל לא היה חמור כל כך.
- (14) **בת קמה באמה כלה בחמותה** כנ"ל לגבי הבנות, איזה חוצפה איזה פינוק מיותר יש היום, פעם הבת היתה נשמעת לאמא שלה, כל דבר היתה עוזרת לה בבית ועוד, היום ההורים צריכים להתחנן לילדים לעזרה אבל מה קרה שכחנו דבר חשוב? "כבוד את אביך ואת אמך", דבר כל כך בסיסי והגיוני נעלם כהרף עין. לא רק שבת מתקוממת נגד אמא שלה, אלא גם כלה מתקוממת נגד חמותה, כמה ידוע לנו על סיפורים ומריבות וגירושין בגלל מריבות בין הכלה לבין האמא של החתן, פשוט נורא.
- (15) **אויבי איש אנשי ביתו** אנחנו כל הזמן חושבים על הצרות שיש לנו עם הערבים, אנחנו רק שוכחים את כל הצרות בבית, מרוב שהחינוך בבתי ישראל מוזנח ולא מטופל כראוי הילדים לא יוצאים מחונכים, בסוף מה שקורה שלהורים אין כח להתמודד עם הילד ורק סובלים ממנו, כמה טרור הוא עושה בבית! מי עוד יש בבית? בעל ואישה, היום מכל 3 זוגות, אחד מתגרש במדינת ישראל, ובאזור ת"א-יפו המצב הרבה יותר גרוע - שניים מתוך 3 מתגרשים, איזה נורא!! בסוף נוצר מצב שהאויב שלך גר איתך בבית ולא מחוץ לו!
- (16) **פני הדור כפני הכלב** מה התכונה של הכלב? כלבים אוהבים לעשות פוזות, כלב נוטה ללכת לפני הבעלים שלו, כביכול להוביל אותו, אבל מצד שני אין לו מושג לאן הולכים הוא לא מקבל את ההחלטות פה וכל רגע הוא מסתכל אחורה לוודא שהכל תקין. מי אלה פני הדור? אלה המנהיגים של של הדור, של המדינה, אין ספק שהיום בכל הממשלה הזאת אין מנהיגים נורמליים, כל יומיים מפלגות קמות ומתפרקות, הנה אתמול שמענו על עוד תרגיל מלוכלך כדי להשיג מנדטים, כמו פעם שעברה על "ממשלת אחדות", סתם הכל אינטרסים וללא עמוד שידרה. זה הממשלה - פני הדור שמוליכים אותנו למרות שאין לסמוך עליהם כלל.
- (17) **הבן אינו מתבייש מאביו** פעם הבן היה מתבייש מאביו, אם הוא היה רוצה לעשות דבר כלשהו לא מקובל הוא היה מסתתר עושה זאת לא לפני אביו, והיום? הוא כבר לא בורח לחדר כדי לעשות מה שבא לו, הוא עושה ליד אביו, כי כבר אין כבוד, אין יראה ואין בושה מפני האבא. עצוב נורא. **ובסוף מסכמת המשנה**: "ועל מה יש לנו להשען על אבינו שבשמים" אין ספק, מהיום שנברא העולם, ועד היום, לא היה דור שתיאורו יותר דומה לנבואה הכתובה במשנה. הכל מתאים באופן מפליא, ואם היינו קוראים את המשנה לפני כ- 50 שנה, זה היה נראה כל כך רחוק, אבל היום זה כל כך קרוב!! זו ההוכחה הכי טובה לכך שככל הנראה - אנחנו הדור שבו יבוא המשיח! דור זה בערך 25-30 שנה, והסימנים התחילו להופיע בערך לפני 30 שנה
- נבואה תשיעית: רמז מהבן איש חי שאנחנו דור המשיח** כמה פעמים שמענו על נער שנדקר, חקרר את הרוצח ומה הסתבר? "הוא התחיל עם החברה שלו", או משהו דומה. כמה שזה עצוב, כמה שזה מזעזע, בנות ישראל לבושות חצי ערומות!! כדי להבליט את הגוף ולחשוף אותו במקום לשמור על הכבוד שלה. היא חושבת שאם היא תתפשט כך יאהבו אותה יותר והיא לא מבינה שכך יאהבו את הגוף שלה! לא אותה, היא לא תעניין אותם! מה קורה בסוף? בת ישראל לבושה חצי ערומה במועדון כלשהו, נמצאת יחד עם חבר שלה, ואז מגיע מישהו ומתחיל איתה ומתפתחת מריבה. רוב

הסיכויים שלאחד מהם יש סכין בכיס, ומה נגמר? נגמר ברצח. כמה שזה מזעזע - כך זה רמז לכך שאנו דור הגאולה. הסבר נוסף: http://www.youtube.com/watch?v=92yDsRurItY&feature=player_embedded

נבואה עשירית: כאשר דמשק תיפול תצמח הישועה ככוונה בחרתי לסיים את המאמר עם הנבואה הזו, מאחר והיא עוד לא התגשמה, אך היא עומדת להתגשם, ורואים שהיא מתקרבת בכל רגע להתגשמות. קטע ממדרש המתפרסם בימים האחרונים מתוך "אוצר המדרשים" מביא את דברי רבי שמעון בר יוחאי מתוך הדברים שגילה לו המלאך בשבתו במערה: "וזה לך האות כשאתה רואה שנפל נרון מזרחי שבדמשק נפלה מלכות בני מזרח ואז תצמח הישועה לישראל ומשיח בן דוד בא..." דורשי רושמות מציינים ש"נרון מזרחי" בגימטריה זה "באשאר אסאד" (עם הכולל=571).

כפי שאנו רואים בחדשות בבירור, יש מהומות בסוריה, ואסד עומד ליפול בכל רגע. בעזרת ה' שהנבואה האחרונה - העשירית תתגשם ואז לא נצטרך יותר מאמרים כאלו, כי כבר ניגאל. בתנאי כמוכן שאכן אנו צודקים בהשערה הזאת ולכך התכוון המכוון את דבריו דהיינו לאסד נשיא סוריה, ובכל מקרה עוד חזון למועד, ונראה למי התכוון, וגם אם לא אליו כווננו הדברים, לדעת כל גדולי ישראל שלראשונה מאוחדים שזה הדור שיראה את הגאולה. במהירה בימינו אמן!"

יהי רצון שבזכות כל המצוות היוצאות מההתחזקות שלנו באמונה בזכות מאמר זה. שכל מטרותנו היא לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראנו. שה' ישלח לנו משיח בן דוד וניגאל בקרוב מאוד. ויבנה בית המקדש השלישי אמן כן יהיה רצון!! (מקורות: פירושים בעזרת מילון - <http://milon.walla.co.il>)

לעניין שאלת הקץ להלן כתבה מעניינת בנוגע לחישוב הקץ מהאחר כיכר השבת:

"שאלת היום: מותר לחשב זמן לביאת המשיח? ישראל מוקפת אויבים, ויחסם של מדינות העולם לישראל הולך ונעשה רע. שאלה: האם כאשר המצב החומרי של ישראל אינו טוב (כמו בזמנינו), סימן הוא שמתקרבת הגאולה, או שמא ההיפך הוא הנכון? והאם מותר לחשב את זמן ביאת המשיח? האם מותר להעריך מכך שהמשיח קרב לבוא?"

על-פי פסקי הרב עובדיה יוסף הלכה יומית כ"ה בתמוז תשע 10: 46 07.07.10

תשובה: לגבי השאלה הראשונה. הנה כל אדם חייב להודות לה' כאשר הוא מצליח בעסקיו, הן מבחינה חומרית והן מבחינה רוחנית. אבל מאידך גיסא, יש לדעת, כי כאשר מצבם של ישראל הוא גרוע בין האומות, סימן הוא, שמתקרבת גאולתם של ישראל, ויש תקווה לגאולתם יותר מאשר בזמן שהם שרויים בשלווה. וכתב מרן פוסק הדור רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל, מספרים, שכאשר העניק מלך אוסטריה שויון זכויות לתושבי המדינה היהודים, ושיכולים לסחור בכל מקנה וקנין, היו כל ישראל שמחים וצוהלים, אך הגאון המפורסם רבינו משה סופר, בעל החתם סופר, כששמע זאת, התחיל לבכות בכי תמרורים. אמרו לו תלמידיו, רבינו, מדוע כל העם שמח בקול רינה, ואילו אתה בוכה? אמר להם, בני, אמשול לכם משל, למלך אדיר אחד, שהיה לו שר אהוב וחביב מאד, לימים חטא השר הזה ועבר על החוק, ונתחייב ראשו למלך, אלא שהמלך היה רחום וחנון, טוב ומטיב, ולכן, חנן אותו, והמתיק לו את עונש ההריגה, למאסר למשך זמן בלתי קצוב. וגם הבטיח לו, כי לאחר זמן, ישחרר אותו ויחזיר אותו למשרתו הרמה. השר נמסר למפקד בית הסוהר, והלה השליך אותו לתא עמוק וחשוך. ישב השר בכלאו כשהוא שבור ורצוצץ, אך לבו היה מלא בתקווה, כי המלך הבטיחו שישחרר אותו בקרוב. תקווה זו, כמוכן, חיזקה את השר ועודדה את רוחו. לאחר ימים רבים, שמע השר המולה ורעש מסביב לכלאו, ונפעמה רוחו בקרבו, כי חשב שהגיע הזמן להשתחרר. ואמנם, מייד נפתחה הדלת, ושלוחי המלך הגיעו, וכלי עבודה בידם, ו"בשורה" בפיהם לאמור, "באנו מטעם המלך לנקות את חדר כלאך, ולפתוח בו חלונות, ולטוח ולצבוע את הקירות ולתקן הכל, בכדי להקל מעליך את מצוקתך". מששמע השר את הדברים, פרץ בבכי מר, תמהו השלוחים ואמרו, סבורים היינו, שתשמח לשמע הבשורה שאנו מיקלים מתנאי מאסרך, ואילו אתה בוכה? ענה להם השר, כל זמן שהייתי במצוקה, ידעתי כי ישועתי קרובה לבוא, ועכשיו, שאתם באים מטעם המלך לנקות את תאי, זהו סימן שנגזר עלי לשבת בכלא עוד זמן רב. וסיים החתם סופר, אף אני אומר כך, רבותינו אמרו, אם ראית דור שצרות באות עליו כנהר, חכה לו (למשיח). ועכשיו, אוי לנו, שנותנים לנו זכויות כשאר האזרחים, סימן הוא שלא הגיעה השעה לקץ גלותינו, "עבר קציר, כלה קיץ, ואנחנו לא נושענו". ומעתה לענין השאלה השנייה, האם מותר לחשב את קץ, זמן ביאת המשיח. הנה בגמרא במסכת סנהדרין, אמר רבי שמואל בר נחמני, תיפח רוחם של מחשבי קיצים. וטעם הדבר, כי כאשר מגיע אדם, ומחשב את הקץ (לפי הקץ שנכתב ברמיזה בספר דניאל), הרי שהוא גורם בכך ליאוש אצל המון העם, שחושבים, הנה לא יגיע משיח בשנים הקרובות. והנה הגאון מלבי"ם, חישוב את הקץ בספרו, וכאשר נשאל על כך מדברי רבי שמואל בר נחמני, השיב, כי אין איסור בחישוב הקץ, אלא כאשר הקץ רחוק, כמו בזמן חז"ל, שמתוך כך שיחשבו את הקץ, היו האנשים מתייאשים מפני אורך הזמן, אבל עתה, שאנו בעזרת ה' קרובים לביאת משיח צדקנו, מותר לחשב את הקץ, ואין בכך איסור. והביא כל זה מרן הרב שליט"א בדרשותיו. אולם יש להתנהג עם הדברים בשום שכל, ולא בכל יום מחדש לצאת בגילויים חדשים על קרבת ביאת המשיח, שאדבא, מתוך כך הציבור מאבד את האמון בדברים אלה, ויש בכך הפסד גדול. אבל יש לנו לצפות מאד לגאולה הקרובה, שתהיה במהרה בימינו, ותלויים הדברים במעשינו, שאם יתרכו הרבה הרבה בעלי תשובה בישראל, והיינו, בין בעלי תשובה ממש, מאותם שלא שמרו מצוות מקדם, ובין מאותם הנקראים דתיים או חרדים, שגם הם צריכים לעשות תשובה כל אחד באופן פרטי, אזי ימהר ה' יתברך לגאול אותנו. ותלויים הדברים גם במדת צערנו על חורבן בית המקדש, ועל גלותינו הרוחנית והגשמית, שבעונות הרבים החושך יכסה ארץ בדורינו, ואין לך יום שאין קללתו מרובה משל חבירו, ונתמעטו השקדנים בתורה, ופוסקי ההלכות, ודאי עלינו להרבות בזעקה לאל עליון, שימהר לגאול אותנו, בחסד וברחמים, במהרה בימינו אמן."

צופן מדהים שמגלה לנו את מתי יקרה מה שכתוב בתורה

בספר ויקרא פרק כ"ו כתוב: "ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם..." מתי זה יקרה ??? - לא כתוב אבל בחיפוש בצופן התנכ"י כתוב שזה יקרה.... בתשעה באב ! !

<p>נתכספך והייתה ברית ביבשרכם לברית עולמו וערלזכר ביזבני ווי שסדרך שלשתי מיסבי נוובי ויעקבו יעק מרהשלו סאבי כסהזקן אשר אמרת סהעודנו חי ויאמרו קעלכלארץ מצריסוהי העלה אדמו עלהבהמה לשחי ופר יישראלו יקחוליתרו מהמתכלאי שאשריזבנו לבות שלשהכלקלעי החצרסבי בשמשזרוהאדני סלעמדיסנ הנבראשו נגעו והצרו עשרבוה נגעבגדיו יהיו פרמ תכסו נתתי את ערי כסחר בהו השמותי את מקדשי כסולא ללשו סאתמשאכלהעס הזעהלי האנכי הרייתי אתכלהעם לאמשהלאמרפי נחסבן אלעזרבן אהרן הכהן השיבאתח לאאבהסי חן מלךחשבו ונהעברנו בו כי הקשה ירוראלר ירוראלריך אשר נתן לך שפטיסו שטרי סתתן לך בכלשע והבדדי נחנו ואיך עמואל נכרי רכבהו עלבמותי ארץ</p>	<p>23437 א י ז : י ג א ל : לה א מ ג : כ ז ב ט : ט ב כ ה : ב ב ל ח : טו ג י ג : מד ג כו : ל ד י א : יא ד כ ה : י ה ב : נ ה ט ז : י ז ה ל ב : י ב</p>
--	--

ממצא של דניאל קלוגהפט הי"ו

איך תדעו מי הוא המשיח האמת ולא כמו שמדומיינים רבים מפרסמים חיים ומתים כמשיח להלן הלכות מלכים מהרמב"ם בנושא :

" [ד] ואם יעמוד מלך מבית דויד הוגה בתורה ועוסק במצוות כדויד אביו, כפי תורה שבכתב ושבעל פה, ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה, ויילחם מלחמות ה'--הרי זה בחזקת שהוא משיח: אם עשה והצליח, וניצח כל האומות שסביביו, ובנה מקדש במקומו, וקיבץ נדחי ישראל--הרי זה משיח בוודאי.

ט ואם לא הצליח עד כה, או נהרג--בידוע שאינו זה שהבטיחה עליו תורה, והרי הוא ככל מלכי בית דויד השלמים הכשרים שמתו. ולא העמידו הקדוש ברוך הוא אלא לנסות בו רבים, שנאמר "ומן המשכילים ייכשלו, לצרוף בהן ולברר וללבן--עד עת קץ: כי עוד, למועד" (ראה דניאל יא, לה). כלומר מי שמת ולא חי לא יכול לעשות האמור לעיל..ומי שלא אומר אמת ולא מקרב את עם ישראל על ידי אמת הוא ודאי לא משיח כמו העם הארץ השוטה שהיה טרקטוריסט וחושב שהוא משיח ואמר לרב שמואל טל שאליהו הנביא התגלה אליו ואמר לו שהוא המשיח ומאותו רגע הבין הרב טל שמדובר בטומאה רצוצה כי מדובר בעם הארץ ולא תלמיד חכם...המשיח עצמו לא יודע ולא ידע שהוא המשיח ומי שאומר שהוא משיח שקרן...שיתגלה המשיח זה רק לאחר שהשם יתגלה אליו והוא יגלה שהוא המשיח והוא יביא הסימנים שהשם יתן לנו כך שלא יישאר ספק בעיני איש וכל גדולי ישראל יסכימו שהוא המשיח ויציגו אותו ככזה לאור הסימנים שבידיו שקיבל מהשם יתברך...

מה יקרה למי שלא שומר תורה ומצוות בימות המשיח

שתבינו שכל מי שלא שומר תורה ומצוות ומורד בשם יתברך אומר הזוהר ואומרים חז"ל שמובטח שהוא יושמד בימות המשיח וכל מי שלא שב בתשובה ימות בטוח לא באולי תקראו דברי חז"ל שתבינו שזה צו השעה להציל את אחינו שיעשו תשובה שלימה ולא ימותו וגם עלינו להתחזק בתשובה שלימה ולא נאבד בר מינן ... וכמובן שאין להתחבר עימם עם המורדים ופושעים בשם יתברך להלן דברי חז"ל: " כזו. בדרך פקודיך מל'ת(מצוות לא תעשה) י"א מורדי אור התורה ונתפקרו ברוב מצות התורה ובכל דברי חז"ל בני אל תלך בדרך אתם ואל תשא ותתן עמם ומקירות לבי אני אומר אשר פתם פת כותי בשולם מרק פגולים ובשר חזיר ועל בנותיים הוא אומר כו' ידידי אל תקרב אל פתח ביתם והרחק את בניך בילדותם מצפצופיהם ומהגיונותיהם ותדע כי זה גמר הבירור קרוב לימות המשיח אשר הבטיחנו וברותי מכם המורדים והפושעים בי והמה יהיו לחרפות ולדראון עולם יד) וימותו בט"ו יום ימי אפילה כמבואר בזוהר. יד) ומה ששואלים דאיתא במשנה כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב, וזוהי דרכם שתופסים חצי פסוק או חצי מאחז"ל (מאמר חז"ל) ומוציאים אותו לפרשו כרצונם. ובאמת צא וראה איך שמסיים שם באותו משנה ואלו שאין להם חלק לעוה"ב(להעולם הבא) אפיקורסים כו'. א"נ אפשר לשיש דזהו רק אם זכה אבי אש לא זכה יכין רשע וצדיק ילבש ונותנים חלקו לאחר בידוע, וכן מש"כ ועמך כלם צדיקים כבר הקשה בזוה"ק פ' לך דצ"ג פתח ר"א ואמר וכי כלהו ישראל צדיקי נינהו והא כמה חייבין אית בהו בישראל כמה חטאין וכמה רשיעיין דעברין על פקודי דאורייתא עיי"ש ובזוה"ק, ריש פרשת נח ובפ' ויחי דרט"ז ושם באוהח"מ מ"ש שם. וכן הקשה, במד"ש שאם כונתו לומר שכל איש ישראל אחד חכם ואחר רשע כלם כאחד יש להם חלק לעוה"ב הנה הוא באמת עול גמור וכי משוא פנים יש בדבר לזכות כלם לחיי עוה"ב והיה כצדיק כרשע חלילה וכבר נתעורר ע"ז הרב בעל עיקרים עכ"ל. שו"ר בח"א מהרש"א בסנהדרין ד"צ וז"ל ועמך כלם צדיקים אף החוטאים אחר שקבלו דינם בד' מיתות ב"ד(בית דין) כלם צדיקים הן כדאמרינן נמי התם [פרק נגמר הדין דמ"ז ע"א] נתנו את נבלת עבדיך כו' חסידיך ממש עבדיך הנך דחייבי דינא דמעיקרא וכיון דאיקטול קרי להו עבדיך ולז"א שע"י שיקבלו דינם בעוה"ז יזכו לעוה"ב עכ"ל. וכמ"ש שאמר יהושע לעכ"ן יעכ"ן ה' כיום הזה ביום הזה אתה עכור ואי אתה עכור לעוה"ב ויש לך חלק בו. שו"ר בזוהר חי דרנ"ט ע"ג וז"ל שהכללות שלהם שורשם ומחצבתם הם מבחינת הצדיקים כו' ולא יידח ממנו נידח אף החייבים כרת ולא יכרות אלא זוהמת הנפש אלו זכה היה מתענג על ה' בכל כוחות הגוף והיה הכל חזור אל הקדושה. לא זכה יכרות הרע והזוהמא ויבוא כמה פעמים בזה העולם ויטעום הרבה טעמי

מיתה ומיום שנתנה תורה לישראל כל מי שבשם ישראל מכונה כל זמן שלא כפר בעיקר והלך ונעשה רע גמור הכל יתוקן ולא יחסר אפילו נפש אחת מיום שנתנה תורה לישראל עד ימות המשיח כלם יורשי ארץ החיים עכ"ל—
מהספר אשרי האיש של הרב מרגליות ישעיהו אשר זליג המקובל האלוקי הקדוש זצוק"ל

צדיקים המופיעים למתים קליניים האם זה טריק של השטן?

"האם שייך לראות "צדיק" או רב מפורסם באירוע של מוות קליני וזה עדיין יהיה טריק של השטן והוא מפורסם של שקר שהשטן רק רוצה לפרסמו ואת שיטתו העקומה? אכן כן יכול השטן להטעות ולתת לאדם חויה של מוות קליני מלאה כולל ביקור בעולם האמת ולהראות לו את כסא הכבוד ועוד דברים כותב הרב פתיא זצוק"ל כדי להטעותו.. וגם צדיקים כותב הרב פתיא לא תמיד יודעים אם המראות שהראו להם הם מהקדושה או מהסיטרא אחרא (השטן וחיילותיו) והרב פתיא בספרו מנחת יהודה מביא דוגמאות לכך ואנחנו העתקנו דברי קודשו לספר ההוכחות במהדורה המלאה קראו שם...בפרק על פתרון חלומות וגילויים מעולם האמת כמו כן ישנה גם קליפת נוגה שהיא קליפה שהיא היפך הקדושה, דהיינו שהיא קליפה חזקה שמעורבת טוב ורע ופתאום נותנת לאדם בן לילה להביא ולקבל תורות שנשמעות מתוקות מדבש או בין לילה ללמוד ארמית ולהבין את הזוהר הקדוש... כל אלו דעו שזה לא מהקדושה ברוב המקרים...ומעשה שטן כי בקדושה יש לעמול להשיג השגות...ואותן תורות שיקבל ומסרים שמוסר כביכול מעולם האמת או מראשו הם מהולות בטומאה רצוצה.... וקשה מאוד להבחין בה, כי קליפה זאת מעורבת בטוב ורע ואף מורה לאדם ללמוד זוהר וגמרא וכו...כדי להסוות שקריה.....ולכן זה ששמעתם שראו רב מסוים בעולם האמת ששפט את האדם או היה כדיין שם, זה לא ערובה שהוא ושיטתו לא רבני שקר וששרם בשמיים הס"מ חפץ ביקרם לכן כדי לאזן הסיפורי אמת של מוות קליני מקבל רשות להטעות ולנסות את הבריות ולפרסם מפורסמי שקר...ולעיתים הרב כאן למטה סטה מן האמת ועדיין נשמתו שופטת בבית דין של מעלה בלי קשר לנפש שלו שכאן בגופו חוטאת (כך סיפר לי מקובל גדול)...ועדיין יש לה לס"א אחיזה ברב זה וסטיותיו מההלכה אם יש כאלו...ורק גדולי הדור הם שיכולים להורות לנו שיש בעיה עם דבריו או דרכיו ולא מדעתנו ויש להיזהר שלא לחשוך בכשרים(ומי שחלקו עליו גדולי דורו יש רשות לחושדו כדין על פי דעת רבותינו הקדושים שחיים איתנו כיום מגדולי הדור ומראשי הדור שמה ואולי דרכו שייכת לס"א...ולכן יש לחקור אם הרב הזה כשר למהדרין מן המהדרין ולא מחדש וממציא דרך חדשה ביהדות ולא אומר על עצמו דברים שהם בגדר כפירה כמו שהוא משיח או נביא או שהוא מעל כולם, וכולם חייבים אותו ומי שלא יתחבר אליו לא יכול להיות יהודי כשר, או שכל הרהורי התשובה מגיעים ממנו זה ממש דברי כפירה כי עשה עצמו אלוהה בר מינן ואין לך עבודה זרה חמורה מזאת...שכן רק מהקב"ה מגיעים כל הרהורי התשובה ולא משום צדיק וגם אם צדיק קיבל רשות להכניס הרהור תשובה לאדם זה רק בהשגחה פרטית וברשות השם יתברך והשם יתברך לא מוגבל חס ושלום לשלוח הרהורי תשובה רק דרך צדיק מסוים. ואם אמר דברים כאלו(כי לעיתים מצטטים בשמו דברים שלא אמר או שהוצאו מהקשרם ולכן לא בטוח שאמרם) זה כפירה בעקרונות היהדות ודברי הכל וריק...שזה סימן שהוא מפורסם של שקר...במיוחד אם הוא זו מהשולחן ערוך אפילו במילימטר יש חשש השטן גם שלא בידיעתו מרמה את הבריות דרכו שיטעו בו או שמוציא את דבריו מהקשרם להכשיל את הרבים...במיוחד אם בדור שהיה חי יצאו נגדו ונגד דרכו גדולי דורו...זה יכול להיות סימן רע שהוא יונק מקליפת נוגה הארורה.. והוא בעצמו לעיתים יחשוב עצמו צדיק וקדוש שיונק מהקדושה ואין לו הבנה בשל הטעיית השטן שעובד עליו שהס"א משתמשת בו להטעות את הרבים והכל בגלל גאוותו..ובזמן שהוא חושב שהוא לומד תורה מאליהו הנביא הוא לומד תורה משד או קליפה קשה בשם אליהו או שמתחזה לאליהו שכן ידוע שהס"א יכולה להתחזות לכל דמות שתרצה וכך גם השדים ככתוב בגמרא...והם שעובדים עליו או ישירות מקליפת נוגה עובדים עליו שיכולה להתחזות לו לצדיקים וכדומה...שכן הרוצה לטעות יבוא ויטעה...וזכרו שהשם מנסה אותנו שנאמר... שצדיקים ילכו בה (בתורה הקדושה) ורשעים יכשלו בה...ואותו אחד כולו גאוה סרוחה(ולרוב תמצאו שמרבה לשבח את עצמו ומתרוץ דבריו בתשבחות עצמאיות אלו, כאילו זה מהקדושה וזה הכל נובע מגאוה סרוחה או הטעיית השטן שיחשוב שהדברים נכונים) והשם שונא כל גבה לב, ולכן מטעה אותו ואת התמימים שלא התפללו, להינצל מרבני שקר ולכן נפלו בידו וחושבים אותו לגדול דורו וצדיק יסוד עולם וכולו עטוף בקליפה סרוחה(כך היו פעם נביאי השקר מפורסמי שהצליחו להטעות אפילו את גדולי הדור כמו צדקיהו המלך שהיה מלך צדיק בעל רוח הקודש וטעה בנביאי שקר שנבין כמה קל לטעות ברבני שקר שהם בעצמם מוטעים וטועים לעיתים כי לא מחפשים את האמת בכל ליבם ובכל מאודם) ו"רב" כזה ואלו ששומעים לו ועובדים אותו, יורשים בגהינם פעמיים כדברי הגמרא כי לא נזהרו ולא חיפשו באמת את האמת ותלו סטיותיו מהדרך שבה הלכו אבותינו בתירוצים מתירוצים שונים שמקורם מהקליפות.....ולכן יש להישמע לגדולי ישראל וללכת על פיהם ועל פי הדרכתם בלבד ולהיזהר מתחבולות השטן ורבני השקר שלו שידוע שיש לו הרבה רבני שקר אומרים גדולי ישראל...שהוא בעצמו מפרסם. אין זה אומר שרוב המספרים חווית המוות הקליני לא מספרים אמת, ממה שראו בעולם האמת, אכן כן רובם של היהודים, שהיו בבית דין של מעלה מספרים אמת...ויש לקחת את סיפורם, רק כהוכחה שיש עולם הבא ויש דין ויש דיין, ויש בית דין של מעלה, ושהתורה היא המלכה בשמיים, ומי שממרה את פי השם כפי שהביע את רצונו בתורה הקדושה, צפויים לו עונשים מרים מנשוא!! ואלא ללמוד מדבריהם הלכות או מי קדוש בשמיים ומי לא...וכדומה...שומר נפשו והולך תמים בדרך ומתפלל לשם יתברך שיזכה להתקרב לצדיקי אמת (זכרו אין מושג כזה רק "צדיק אמת" אחד. מי שטוען שיש רק אחד ולא יותר אז, זה שקר. וזה דבר שמפרסמים חלק מהמטעים את הרבים כי זה מנוגד לגמרא שאומרת במסכת בבא בתרא ובמסכת סוכה דף מ"ה שאומרות שאין בכל דור פחות מ-36 צדיקים שזה ל"ו צדיקים בכל דור ודור, וזה הלשון: "וכן בכל דור ודור לא פחות עלמא מל"ו צדיקים שמקבלים פני שכינה בכל יום" (סוכה מ"ה) ויש אומרים 72 צדיקים 36 בארץ ו-36 בחו"ל, ולכן להגיד שיש רק צדיק אמת אחד ולא יותר שהוא מעל כולם, זה נועד לשרת השקר שלהם כדי לטעון שאותה רב שייטכן שהוא רב של שקר הוא "צדיק האמת" היחידי שזה נועד להסביר סטיותיו מההלכה והשולחן ערוך ושהמחלוקת עליו היא כמו מחלוקת של קורח ועדתו על משה רבינו(כאילו כל גדולי ישראל שחולקים עליו או חלקו עליו, או מי מהם שחולק עליו הוא קורח חס ושלום והם הרב

שלהם שממנו עשו עסק הוא כביכול לשיטתם העקומה משה רבינו של הדור דהיינו שלא ניתן לחלוק עליו כי הוא מורם מעל כולם שזה בול להיפך (!) .. וזה שקר של השטן בבחינת הפוך על הפוך שעושים לתמימים... במיוחד אם אותו "צדיק" גם לעיתים רמז או רומז על עצמו שהוא כזה ואף לעיתים יגיד שהוא צדיק האמת היחיד, וזה שקר גס ועוד תחבולה של השטן לעבוד על העם התמימים שלא בקיאים בתורה... כדי להטעותם למה לא שומעים לכלל מהתורה של: "על פי רבים להטות" דהיינו הלכה פוסקים על פי רוב הפוסקים... הגדולים שהוכרו כגדולים על ידי הגדולים שקדמו להם... והם מאידך שומעים רק לרב זה שמשנה את ההלכה ולא הולכים על פי הכרעת רוב הפוסקים... ורב זה ממציא דברים מקליפת נוגה שנראים כשרים אבל הם יכולים להיות ממש תורת שקר שמהולה אמת ושקר יחדיו... וזכרו כל הל"ו צדיקים הם צדיקי אמת ובנוסף אליהם בכל דור יש אלפי צדיקים נוספים שכולם צדיקי אמת שהקטן שבהם גדול באלף ידות מהמטעה הזה שטוען שהוא צדיק האמת ומי שטוען כך בידוע שהוא לא צדיק האמת וספק אם הוא בכלל נחשב לצדיק בשמיים... (!!!) ומביא הרשב"א הקדוש שהיה גדול דורו סיפור על אחד כזה שהטעה רבים עם תורות שלמד בין לילה שנשמעו מתוקות מדבש והרשב"א החרים אותו ואמר שזה הכל קליפה רצוצה ומשם ינק תורות אלו ואסור לשמוע ממנו וכך אכן התברר שהיה. ולכן להינצל מרבני שקר והטעיית השטן דרכם יש לבקש ולהתפלל להשם יתברך שייתן לנו דעת צלולה ונקייה לראות את האמת ולרחוק מרבני השקר, שמטעים את העם או שעשו מעצמם עבודה זרה של חצי אלוהה בר מינן בטריק של קליפת נוגה הארורה. ומי שמשליך על השם יהבו ועובד את השם בתמימות ואמונה חזקה.. ומחפש את האמת באמת השם ישמור אותו מלהיכשל בס"ד ברבני שקר ומפורסמי שקר שהם כיוודע בעצמם מרכיבים לפרסם להיזהר מרבני שקר שכדי שיראו אמינים.. תורתם יכולה להיות קדושה מהולה בטומאה בדקות ולכן סימן רע זה שהם טוענים טענות שלא שיערום אבותינו כמו שהבאתי דוגמאות כאן... ויש כאלו שכיום מסתירים ומחקר חלקים מתורת רבם שהם מודעים להם שהם בעייתיים לכן לא מופיעים בספריהם אבל בספרים הקדומים שלהם אימרות אלו הופיע... וזה גם כן סימן רע... ולכן כמו בחיים יש לנהוג בזהירות ובמקום של חשש סכנה לאבד את כל חיי הנצח שלך אל תתחבר לרב כזה שיש ספק לגביו גם אם שמעת שהוא הופיע בבית דין של מעלה וכך סיפרו מתים קליניים עדיין ייתכן שהוא מפורסם של שקר... כמזכיר לעיל ולכן טוב שתתחברו לגדולי ישראל שאין עליהם שום מחלוקת שתורתם היא תורה שקיבלו מרבותיהם שקיבלו מרבותיהם ולא המציאו דרך חדשה לעבוד את השם שזה סימן מסוכן ויכול להיות התערבות של הס"א ולכן מטעמי ספק תרחקו ממי שיש לכם ספק לגביו או תנועתו... !!! וב"ה שהשם יעביר בקרוב את רוח הטומאה מן הארץ ונוכה להגאל ברחמים גדולים אמן !!!

איך ניתן לזהות משיח שקר או נביא שקר ?

להלן מכתב תגובה שכתבתי לנביא שקר שקורא לעצמו "יש נביא בישראל" שעשה עצמו משיח ומפרסם בלי בוששה שהוא המשיח ונביא השם פשוט הזוי אבל שתדעו להיזהר מטועים כאלו תקראו תשובתי שמלווה בהרבה מקורות שתדעו לזהות ולברוח מחוטאים ומחטיאי הרבים הללו משיחי שקר כאלו ושכמותו: מצווה מן התורה להוכיח אותך אתה כופר בתורה ונביא שקר שמעתי דברייך שמנוגדים לתורה וכפירה ממש.. הס"א עבד עלייך ומתחזה לך לקב"ה או לאלהיו או למי שאתה מדומיין וחושב שקיבלת ממנו מסר. תעשה תשובה אמיתית ותבקש מהשם שירחם עלייך ויגער בשטן וחיילותיו שמתחזים לך לצדיקים ולקב"ה... אתה עם הארץ בלי דעת תורה ולכן עבדו עלייך ודברייך מלאים כפירה ומינות ודברי הבל וריק... תעשה לך רב גדול דור ותנצל... תקרא המאמר הבא שתנצל מהשקר שהשטן מכר לך.. אני כותב לך שאם אתה ירא שמים באמת אתה תחקור שמה עבד עלייך השטן. אל תהיה פתי נביאי שקר בעבר ובהווה "פי יקום קַקְרָךְ נְבִיא או חֵלֶם חֵלֹם וְנָתַן אֲלֶיךָ אוֹת אוֹ מוֹפֵת: וְכֹה הָאוֹת וְהַמוֹפֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֶיךָ לְאָמֹר נִלְכָה אַחֲרַי אֲלֵהִים אַחֲרַי אֲשֶׁר לֹא יִדְעָתֶם וְנִעְבְּדֶם: לֹא תִשְׁמַע אֶל דְּבַרֵי הַנְּבִיא הַהוּא אוֹ אֶל חֹלֶם הַחֲלֹם הַהוּא" (דברים יג, ב-ד). מן הידועות כי בתקופת הנביאים היו גם נביאי שקר. כפי שביאר הרמח"ל (דרך ה') נביאי השקר לא היו סתם שקרנים ורמאים, אלא אנשים ששגו בהבנת המסרים וחשבו שהם נמצאים בדרגת נבואה, למרות שטרם הגיעו לדרגה זו. והנה באה התורה ומלמדת, שיתכן ואותם נביאים יתנו אותות ומופתים בכדי להוכיח, שנביאי אמת הם ובכוח אותה הוכחה, ירצו לשנות מצוה מן המצוות. ברם, למרות שהמופת שיתנו יהיה גדול ומופלא מאוד, אפילו יעמידו את השמש והירח כמו יהושע בן נון בשעתו, אל לנו לשמוע לו, כיוון שהקב"ה מסייע בהגשמת המופת וזאת, כדי להעמיד את ישראל במבחן, בניסיון האם נשאים הם איתנים באמונתם, "שְׂאוֹת הַתּוֹרָה לֹא תִהְיֶה מְחַלְפֹת וְלֹא תִהְיֶה תּוֹרָה אַחֲרֵת מֵאֵת הַבּוֹרֵא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ" כפי שניתח זאת הרמב"ם ב"ג עיקרי אמונה. והנה כל הלומד פרשה זאת, יכול לדמות לעצמו שהתראה שרירה וקיימת, כל זמן שיש נביאי אמת, אז עלינו להיזהר מנביאי שקר. אבל, בתום תקופת הנבואה, בתחילת הבית השני, כשאין נביאי אמת, ברור שגם נביאי שקר אין! ברם, לא כך פני הדברים, במשך תולדות עמנו, עמדו אנשים מסוימים שהצהירו על עצמם, שהינם נביאים, אחרים, הצליחו לשכנע מאות אלפים, שהם משיח בן דוד, ותפקידם לגאול את ישראל מארבעה קצוות תבל, להם יכרעו כל מלכי הגויים, הם יבנו את בית המקדש ויתקנו את העולם כולו. הנה לפנינו מעשה שמוזכר באיגרת תימן של הרמב"ם (הוצאת לפסיא, עמ' ז): "ויש עליכם לדעת כי בתחילת מלכות ישמעאל עמד איש בעבר הנהר ואמר שהוא משיח ויצא בכלל עשרת אלפים מישראל. והיתה האות שלו שלן מצורע והשכים בריא. ולא נשלם עסקו ולא עמדה עצתו. וחזר ונשאר ישראל אחריו בערי אספיהן בעצם הגלות והתחדשו עליהם בגללו צרות". להלן המעשה עליו רומז הרמב"ם: "כמאה שנים אחרי התחלת תקופת הגאונים -- שהתחילה בשנת ד'שמ"ט (589) -- הופיע בקרב יהודי הרמה האיראנית איש אחד בשם אבו-עיס, איש נבער מדעת אשר אף קרוא וכתוב לא ידע. אבו-עיס זה בישר ליהודי פרס את דבר בואו הקרוב של המשיח, ומאמיניו סיפרו על מעשי נפלאות שעשה. אף ספר מצוות וחוקים יחסו מאמיני אבו-עיס למנהיגם. 'תורתו' החדשה של אבו-עיס הכילה מצוות, איסורים והיתרים בניגוד לתורת משה המסורה. בכלל זה תפילה שבע פעמים ביום, איסור אכילת בשר ושתיית יין, איסור גירושי אשה, ועוד. מתוך מגמה לגנוב לב בני העם, המעריצים את חכמי הדורות, קבע אבו-עיס כי חכמי המשנה והתלמוד היו נביאים. גם את ישו הנוצרי ואת מוחמד העריץ אבו-עיס, והוא קבע כי הם נשלחו בתור נביאים לגויים, כשם שהוא נשלח לגאול בני עמו. מס שפתים זה למחוללי הדת הנוצרית

והאיסלם, נועד כנראה, להבטיח את אהדתם של בני הניכר. כעשרת אלפים איש מקרב יהודי פרס נקבצו מסביב לדגלו של משיח שקר זה. וירם אבי-עיסי יד בחליף עבד-אלמלך בן מרון וינהג את מחנהו צפונה, באמרו כי מגמתו להבקיע דרך לחילו אל בני משה. בדרכו תקף הוא את חיל פרס על יד העיר רי והכה בו מכה רבה. לבסוף הסתער אבו-עיסי רכוב על סוסו אל תוך מחנה הפרסים והפיל גם בתוך המחנה חללים רבים, אולם אף הוא עצמו נפל חלל בקרב זה, וכל אנשיו נסו ונפוצו איש לעברו. בשורת אבו-עיסי היתה לחלום בלהות, ותוצאותיה -- צרות חדשות ומסע עונשין על יהודי איצפהן על העזתם להרים יד במלכם. מפלת אבו-עיסי לא הביאה את הקץ לתנועתו, חלק מנאמניו סרב להשלים עם מר המציאות בנפול 'משיחו', והיו גם כאלה שנפתו להאמין כי עודנו חי ונעלם באחת המערות. הללו התלקטו בכת מיוחדת שנקראה על שם מיסדה כת העיסונים. במשך כמאתיים שנה אחרי נפילתו של אבו-עיסי עוד המשיכו העיסונים את קיומם הנפרד בתור כת קטנה של יהודים הפורשים מדרכי הציבור" (הרב גרשום הרפנס, עידן התלמוד, הוצאת "פלדהיים", עמ' 232-3). ולהלן, שאלה שנשאל רב נטרונאי גאון על משיח שקר בשם שריע: "וששאלתם. בשביל מטעה שעמד בגלותנו ושריע שמו והיה אומר אני משיח, וטעו אחריו בני אדם ויצאו למינות, אינם מתפללין תפלה אינן רואין את הטריפה, ואינם משמדין יינם משום יין נסך, ועושין מלאכה ביו"ט שני, ואין כותבין כתובות כתיקון חז"ל. כגון אלו שיש בידם מינות הרבה, כשהן חוזרין צריכין טבילה או לא, וכיצד התרתן. ועוד שאומרים לא נקבלם לפי שאין בקיאין בתורת גיטין וקידושין. ועוד אותה מטעה התיר להן עריות, אם אנו מקבלין אותן ואתו לאיערובי בכשרים. מי איכא ליחש להא מילתא או לא" (שערי צדק ג, ו, י). "קהילות ישראל פנו אל רב נטרונאי בן רב נחמיה גאון שהיה ראש מתיבת פומבדיתא בשנת ד' תע"ט (719) בשאלתם האם מותר להם לקבל לקהלם את שרידי הכת של שריע, החפצים לחזור בתשובה, אחרי שסגלו לעצמם אורחות חיים הזרים לישראל. רב נטרונאי גאון השיב לשואלים כי אסור להרחיק את הרוצים לחזור בתשובה. אף על פי שיצאו לתרבות רעה וכפרו בדברי חכמים וטמאו עצמם באכילת נבילות וטריפות, למרות זאת אין לדחותם, אם יחזרו ממעשיהם הרעים ויקבלו על עצמם כי לא יחזרו שוב לסורם" (הרפנס, שם, עמ' 233).

סיפורו של משיח השקר שבתאי צבי

נציג בקצרה ובתמציתיות, מעשה שהיה בצמד שכלל אדם שהתחזה למשיח ואדם שהתחזה לנביא. מבין כל הסיפורים, הוא הנפוץ והמפורסם ביותר, אם כי לא רבים יודעים את השתלשלות האירועים. בחרנו להציג את סיפורו של שבתאי צבי, שתחזה למשיח, ושל נתן העזתי, שהתחזה לנביא, שבישר את דבר היות ש"צ משיח.

נביאי שקר רבים עמדו להם לישראל, החל מאותם שמסופר עליהם בספרי הנביאים ועד לימינו אנו. בספר "שארית ישראל", שחיברו מנחם מן בן שלמה הלוי, (שנת ה"א תק"ג) מסופר על משיח השקר המפורסם, שבתאי צבי שנוולד בשנת ה' ת"א באיזמיר, כבר בגיל צעיר התחיל לנהוג במנהגי פרישות ולהתעמק בתורת הקבלה, אז הקיפוהו עדת חסידים, שהיו לומדים אצלו ומתפללים עמו. "בעת ההיא התחיל להתוודע אל החברים שעמו, והיה אומר שעל ידו ייעשו נסים גדולים, ותמיד היה שגור בפיו המקרא שבישעיהו (יד, יד): 'אעלה על במתי עב אדמה לעליון'... ומאז והלאה התחיל להתוודע לאט לאט, עד שאמר בגלוי: 'אני משיח בן דוד'. והיה כאשר נתפרסם הדבר ויאמינו בו רבים. וכדי שיאמינו בו ביותר התחיל לקרוא את השם המפורש ככתיבתו, והרי זה עון גדול, ולכן רבים התחילו לשונאו... אז גזרו ראשי הקהל לגרשו מאיזמיר וכן עשו... וילך לסלוניקי... ויגרשוהו גם משם... ומשם הלך לארץ ישראל והגיע לעיר עזה. ויתלקטו אליו שם אוהבים רבים ובפרט איש אחד שהיה שמו נתן שעשה את עצמו נביא... לאחר מכן נסע לירושלים לאחר שגירשוהו גם משם החליט לחזור לאיזמיר... וישלח ארבעה שלוחים לשם כשני חדשים לפני בואו, והם היו החכם משה גלאנטי והחכם דניאל פינטו ועוד שני אנשים פשוטים, והם אמרו לאנשי העיר שיכינו את עצמם לכבוד את מלך המשיח ומנין לכם דבר זה ומאין באתם, ויענו המשיח הוא שבתאי צבי והם באים מעזה ושם נביא גדול שזכה לגילוי שכינה פעמים רבות ושמע מפני הגבורה כי המשיח האמיתי הוא שבתאי צבי, ולא יצפו לאחר. והיה כאשר שמעו היהודים אשר באיזמיר את הבשורה הזאת וישמחו מאד כי המשיח אשר ציפו לו זמן מרובה כל כך יזכו הם שיבוא בימיהם... האנשים והנשים החלו לתת לו את כל רכושם במתנה. אמנם, 'רבים מן החכמים כגון החכם ר' אהרן די לאפאפא הרב הראשי של איזמיר, והחכם בנבנשתי והחכם אלגזי ועוד שעמדו בתוקף נגד השטות הזאת ואמרו שמשיח השקר חייב מיתה, מפני שמסית ומדיח את ישראל. אבל דבריהם לא הועילו מפני שההמון הגדול היה מאמין בו, והיו צריכים החכמים להסתיר את דבריהם" (עמ' קצג-ה). הוא המשיך להסית את העם לעשות דברים משונים ואז "ויתקבצו כל חכמי איזמיר... ונתברר להם שעבר על דברי תורה בהרבה דברים, ויאמר רב אחד שהוא חייב מיתה... הסכימו כולם לדונו למיתה, אבל איש לא רצה לשלוח בו יד ראשונה שנתיראו מפני ההמון הרב שהאמינו בו". אז החלו חסידיו לספר שקרים על ניסים ונפלאות שהוא עושה "והשקרים היו תקיפים כל כך עד שהאמינו בהם אפילו חכמים רבים". הרב הראשי של איזמיר "החכם פאפא הוצרך לברוח מן העיר עם עוד שלשה חכמים גדולים, מפני פחד מאמיני שבתאי צבי. בעת ההיא עמדו נביאי שקר רבים. אשר בוודאי העמידם משיח השקר כדי לפרסמו יותר, עד שבאו לידי כך שאנשים נשים וטף עשו עצמן נביאים. ... ועל ידי שעמדו נביאים רבים כל כך הוחזק שבתאי צבי למשיח בוודאי... ובכן לא ראו בימים ההם אלא כתות נביאים ונביאות. ועל ידי נבואותיהם נתחזקה מאד האמונה בשבתאי צבי... עד שהאמינו בו כמעט כל היהודים שבאיזמיר... אחר הדברים האלה גמר שבתאי צבי בדעתו לקיים נבואתו של נתן נביאו וללכת להוריד את כתרו של השולטן מעל ראשו". התוצאה הייתה שחיללי השולטן היכו את ש"צ וכלאוהו בכלא, אולם, גם בכך לא ירד מגדולתו, אלא אדרבא, מתוך הכלא שלח "משולחים אל כל ישראל כדי להודיע ענינו לכולם... בעת ההיא שוב עמדו רבים ונתנבאו ששבתאי צבי הוא משיח... גם עשו תשובה גדולה... מפני שנתיראו מפני ביאת המשיח, שלא ייענשו על הכל. אף חכמי איזמיר ראו כי נכון לצוות לנקות כל הבתים... כי אליהו הנביא קרוב לבא. וכיון שהתחילו להכין עצמם לקראת אליהו לא שמעו את האנשים משיחין אלא על בואו, יש מי שאמר שראהו בלילה בחלומו ויש מי שאמר שראהו בהקיץ, אשה אחת אמרה שראתה אותו בערב שבת... וכיון שהרבו לדבר על כך לא נשאר אחד שלא ראה את אליהו". יודגש, כל זה היה בזמן ישיבתו בבית האסורים, בסופו של דבר, לאחר שהשולטן שמע שכל ממלכתו גועשת, הן יהודים והן גוים, מאמינים שש"צ הוא המשיח, החליט להזמין לשיחה אישית, דבר שכלל וכלל

לא היה מקובל אצל השולטן. והוא אמר לש"צ, שעתה יתן פקודה לירות אל ליבו שלושה חיצים ואם אכן הוא המשיח, הרי ודאי שיעשה לו נס וינצל ואם לא ינצל יוכח שאין הוא משיח. ש"צ החל להתחנן על נפשו ואז אמר לו השולטן, שרק עם יתאסלם ימחל לו על התחזותו למשיח. ש"צ הסכים מיד להתאסלם והלך עמם לבית התפילות שלהם. כתוצאה מכך, התאסלמו רבים מחסידיו. ועד היום, יש בתורכיה כפרים שעל פי המסורת, יושביהם הם יהודים שהתאסלמו בעקבות ש"צ. (שארית ישראל, הוצאת הומינר ירושלים, תשכ"ד, עמ' קצב-רי). אולם, טועה מי שחושב שמשיח שקר או נביא שקר, הוא דווקא זה שטוען שאלוקים נגלה אליו. כל תקופה ונביאי השקר שלה, כל תקופה ומשיחי השקר שלה. הצד השווה שבהם, שבאים אנשים וטוענים, שיש לשנות מצוה מן המצוות, ובכך יביאו טובה לעם ישראל, חיזוק לתורת ישראל, הצלה מאנטישמיות, ישוב ארץ ישראל, או כל ערך גדול ואמיתי ולצדקת דעתם, יביאו אותות ומופתים אשר כל הרואה יצדיק דרכם. כבר התייחס לכך בשעתו הסבא קדישא, והביא את דבריו גדול ממשיכי דרכו הגאון הגדול רבי אלחנן וסרמן זצוק"ל: "בחתומת המאמר הזה ראוי למסור דברי הקדוש בעל החפץ חיים ז"ל, רבים מיראי ה' יתמהו לאמר מה זה עשה ה' לנו להגביר כל כך כח הכופרים, אבל התשובה לשאלה זו מפורשת בתורה (דברים יג, ב) 'כי יקום בקרבך וגו' ונתן לך אות בשמים ומופת בארץ ובא האות והמופת ההוא לא תאבה אליו ולא תשמע לו כי מנסה ה' אתכם וגו'". ומפורש בכתובים אלו כי אפשר שכאשר יקום נביא שקר להסית ולהדיח, ויתן אות בשמים כי מחר תעמוד החמה במקומה, יתנו לו כח מן השמים שיתקיימו דברים והחמה תעמוד. ומפני מה הוא כך? 'כי מנסה ה' אתכם' ואם כך, בעיקבתא דמשיחה דכתיב (זכריה יג, ט) 'וצרפתים כצרוף הכסף ובחנתים כבחון הזהב', שצריך להיות קודם בוא המשיח צירוף אחר צירוף ובחינה אחר בחינה, אין מקום לתמוה על הכח שניתן לנביאי השקר בימינו, כי מנסה ה' אותנו" (קובץ מאמרים ואגרות ח"א מהגה"ק רבי אלחנן וסרמן זצ"ל, עמ' רעד). הדרשה של הקב"ה מעם ישראל היא, שלימוד התורה והמוסר ישרישו בקרבם כבר מגיל הינקות והילדות, את האמונה המוחלטת, שמשה אמת ותורתו אמת! ואף אם יראו צדיק ורע לו או רשע וטוב לו, אף אם יראו שלימוד התורה וקיום המצוות, כביכול, בלתי אפשרי בתקופה המודרנית ואף מזיק לקיומו וקידומו של עם ישראל, כפי שטענו 'המשכילים' וממשיכי דרכם הרפורמים והקונסרבטיבים, לא יזיוו כחוט השערה, ויראו בכל אותם הוכחות, ניסיון מעת הקב"ה, לבחון את האדם אם אמנם אמונתו תמימה או לא. אותם נביאי שקר, שתלמידיהם ממשיכים עד היום ללמד בכל מערכת החינוך הממלכתית, מחנכים את אותם ילדים תמימים וזכים, שהתורה והמצוות היו טובות לפני אלפי שנים, אולם לא בימינו אנו, ולכן יש לשנות מצוה זו או אחרת. אחרים יטענו, כשיש מדינה ויש צבא, אין צורך בהלכה זו או אחרת. וכך לצערנו, גדל דור הן בישראל ועוד יותר בכל רחבי הגולה, מקום ישיבתם של רוב בני עמנו, אשר נהוג לכנותם 'תינוקות שנשבו', מפני שהם כלל אינם יודעים, שזהו חלק מן התוכנית האלוקית, הבא לנסות את חוזק אמונתם של ישראל. לכן, עלינו להתחזק באמונה ולדעת, שעל אמונה זו ניטול שכרנו מיד צור העולמים. מעשה במרן מו"ר הגאון הגדול רבי אלעזר מ. שך זצ"ל, שסיפר לו מאן דהוא, איזשהו סיפור על אותות ומופתים שעשה רב פלוני. משהבחין המספר שרבינו מתייחס לסיפור בספקנות, שאלו: "האמנם ראש הישיבה לא מאמין לסיפור שלי"? ענה לו רבינו: "דע לך, שאני מאמין רק למה שהשולחן ערוך מחייב אותי להאמין. ואל אמונתי זו, אני מתכוון לתבוע הרבה שכר בעולם הבא. והנה, אם אמנם, אאמין לכל סיפור שמספרים לי, יטענו כלפי בית דין של מעלה, הלוא אתה היית אדם שמאמין לכל שמועה וסיפור, אם כן, לא מגיע לך שום שכר, על שהאמנת למה שמסופר בתורה, נביאים, כתובים ובכל דברי חז"ל, ראשונים ואחרונים! ולכן, אני לא מאמין לשום סיפור. אני מטיל ספק בכל סיפור שהוא. אי לכך, על אמונתי המוחלטת והבלתי ניתנת לערעור, לכל דברי מוסרי התורה ומעתיקי השמועה, אקבל שכר רב מאוד. אותה אמונה היא אצלי מעבר לכל ספק ומעבר לכל בדיקה ובחינה"! סיכום: ראינו שהתורה מזהירה מפני אפשרויות שבעתיד, יקומו אנשים שינסו לשנות מצוה מן המצוות, ואף יציגו אותות ומופתים בכדי לשכנע באמיתות דעתם, ולכן נצטוונו שלא לשמוע להם ולא לבדוק את דבריהם. ראינו שמטעים רבים עמדו להם לישראל, למן נביאי השקר עד לשבתאי צבי ועד לכופרי זמנינו. רק האנשים שהחדירו בעצמם 'אמונת אומן', נשאר דבקים באמונת התורה, באופן מוחלט. משיחתו השבועית של ראש הישיבה - הרב יוסף צ. בן-פורת-פרשת ראה תשס"ח תשמעו סרטון זה של הרב מוצפי... שתדע לך ששדים יכולים להתחזות לכל דמות כמו לאלהיו הנביא וכו... ולעבוד על הרוצה לטעות. תשמע:

<https://www.youtube.com/watch?v=cJLwGxYFATQ>

ר' יוסף דילה ריינה - הסיפור הנורא. הרב הצדיק והקדוש שכמעט הביא את המשיח לפני יותר מ-500 שנה

ר' יוסף דילה ריינה - הסיפור הנורא.... (מתוך "אוצר הסיפורים") לפני יותר מ-500 שנה, ניסה רב צדיק וקדוש, בשם רבי יוסף די-לה ריינה, להחיש את הגאולה, לדחוק את הקץ, ולהביא את המשיח כבר בימיו, ולסיים את הסבל של עם ישראל ושל שכנית עוזנו אחת ולתמיד. סיפורו של הרב, שהתפרסם מאוד, הוא סיפור מצמרר בכל פרטיו, מתחילתו ועד סופו, סיפור של הקרבה, סיפור של התגלויות עליונות ברמה שאינה מוכרת, סיפור של מלחמת בני אור בבני חושך, סיפור שהיה יכול להיות סוף הסיפור... והרי הוא לפניכם, והוא מומלץ ביותר: מעשה גדול ונורא מן יוסף דילה ריינה שהיה אדם גדול וחכם ובקי בחוכמת הקבלה המעשית והיה יושב בארץ הגליל, היא צפת תוב"ב, ויהי היום ויתן אל ליבו להפציר ולהביא את הגאולה, ולהעביר ממשלת זדון מן הארץ. והנה היו לו חמישה תלמידים אשר היו עימו יומם ולילה לכל בקשתו, וגם היו בקיאים בחוכמה ההיא כמו שלמדו ממנו. ערגת הגאולה ויאמר אליהם: "בניי, הנה נתתי אל לבי לדרוש ולתור בחוכמה אשר נתן לי האלוקים, כי אין טוב לבלות ימינו בלי תועלת. ולא לחינם חנני אלוקים בזאת החוכמה, רק לעשות נחת רוח ליוצרנו, להעביר רוח טומאה והגלולים מן הארץ, ולהביא משיחנו ויפרקנו מצרינו". ויענו חמישה תלמידיו כולם פה אחד, ויאמרו: "אדונינו מורינו ורבינו, הננו מוכנים לכל אשר תצוונו, וכל אשר תחפוץ נעשה, כי ה' אלוקים עימך, ואנחנו עבדיך ותלמידיך ועשה ככל אות נפשך". הכנה והתקדשות ויאמר אליהם: "אם כן זאת עשו: היטהרו והחליפו שמלותיכם, והיו נכונים לשלושת ימים אל תגשו אל אשה, והכיניו לכם צידה, כי ביום השלישי נצא לשדה ולא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו בארץ הקדושה, בעזרת נורא עלילה, ואשר לו הכח יתן ליעף

כח, בימין ה' נאדרי בכוח". ויהי כשמוע התלמידים את דברי רבם קמו בזריזות ובחוזק גדול ללבוש בגדים נקיים, ויטהרו ויחליפו שמלותם ויקחו בידם צידה ומזון, פת נקיה אשר עשו אותו בטהרה ולא נגעה בהם אשה. ויבואו אליו ביום השלישי, והנה גם הוא ניצב לבדו בבית מדרשו, בקדושה ובטהרה גדולה, ובפרישות גדולה, מתבודד וראשו בין ברכיו. ויהי כבואם הרים ראשו, ויאמר אליהם: "בואו בניי, ברוכי ה', ויהי נועם ה' אלוקינו עלינו, יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידינו, ויסכים עמנו הקב"ה, ויעזרנו על דבר כבוד שמו". ויענו ויאמרו: "אמן, כן יאמר ה', וחפץ השם בידך יצליח". התפילה והחזון בקבר רשב"י אחר הדברים האלה לקח ר' יוסף הנזכר כל מיני מרקחות, וקסת הסופר במתניו, ויאמר אליהם: "קומו נצא". ויצאו ויבואו אל מירון, ויבואו אל קבר רבי שמעון בר יוחאי, וישתטחו על קברו, ויילינו שם בלילה ההוא. וכל הלילה לא ישנו, רק שינת עראי. ויהי לעת הבוקר, מעט קודם עלות השחר, נתנמנם ר' יוסף, ויבואו אליו בחלום הרשב"י, ובנו רבי אלעזר, ויאמרו לו: "למה תכניס ראשך במשא כבוד אשר לא יעלה בידך, וכוונתך רצויה אם יעלה בידך, ולכן היזהר והישמר מאוד על נפשך". ויאמר אליהם: "א-ל אלוקים הוא יודע כוונתי, וירחמנא ליבא בעיי (=הקב"ה חפץ בלב) ויעזרנו על דבר כבוד שמו המחולל". ויאמרו לו: "ה' אלוקיך ירצך". ויהי בבוקר, הלכו לעיר טבריה, וילכו בשדה, ויבואו אל היער אשר בו אילנות הרבה, וישבו שם כל היום ההוא, ולא פסקו מגירסא, ובתענית, ולא היו מסתכלים ולא רואים שם שום אדם ולא בהמה, רק עופות השמיים. והיו עוסקים בצירוף שמות הקדושים, ובייחודים הנודעים להם בקדושה ומורא גדול. והיו הולכים בכל בוקר לטבול בים טבריה 26 טבילות רצופות כנגד שם הוי"ה ברוך הוא, והיו מכוונים על כל טבילה וטבילה את הצירוף והייחוד הנודע להם. כמשפט הזה עשו שלושה ימים רצופים, ושלושה לילות בתענית לילה ויום, ובלילה לא היו אוכלים שום בעל חי, לא בשר ולא דגים לא יין ולא שיכר. המפגש עם אליהו הנביא ויהי לעת ערב, בעלות המנחה, ויקום ר' יוסף עם תלמידיו, ויתפללו מנחה בקול ערב, בכוונה גדולה, ועיניהם סגורות. וכשהגיע ל"שמע קולנו" אמרו "עננו", ובמקום שמזכירין שם הוי"ה בכינוי אדנות - הם היו מכוונים בשם הגדול ככתבו, בנקודות הירועות ויחודין הצריכין. והירבה והפציר בתפילה ארוכה, ובהשבעות גדולות, לכל מלאכי עליון הנודעים אצלו, עד שבסוף כיוון בהוי"ה בצירוף שם מ"ב באמרו: "ה' עננו בעת ובעונה הזאת". ובכוח השם הגדול הזה השביע לאלהיו הנביא שיבוא מיד אליו בהקיץ לדבר עימו ולהורות אותו את אשר יעשה, כדי להביא מחשבתו לפועל, וגמר תפילתו, ונפלו על פניהם בנפילת אפיים. ומיד אחרי נפילת אפיים, והנה אליהו הנביא בא במרוצה, ובפתע פתאום עליהם נגלה, ויאמר אליהם: "הנה עתה באתי, ומה אעשה לכם, ומה בקשתכם אשר הפצרתם בתפלה? ויקום ר' יוסף על רגליו, הוא ותלמידיו, וישתחוו אפיים ארצה, ויאמרו: "שלום לאדונינו, אבי אבי רכב ישראל ופרשיו, נביא אמת, קדוש ה', מבשר טוב, משמיע ישועה. אל נא יירע בעיני אדוני כי הפצתי להביאך אליי, כי גלוי וידוע לפני אלוקינו כי לא לכבודי ולעצמי הטרחתי עליך, רק קנא קינאתי לכבוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (הקב"ה ושכינתו), ואתה לך ראוי לקנא קנאת ה' צ-באות, כי כך אומנותך, ולכן תיפול נא תחינתי לפניך, והראני הדרך אשר אוכל לכבוש בה את הסטרא אחרא, ולהגביר ולחזק את הסטרא דקדושה". ויען אליהו הנביא, ויאמר לו: "דע לך, כי הדבר אשר אתה חושב לעשות כבוד ממך הדבר, ולא יעלה בידך. כי בעוונות, הקליפות וס"מ וסיעתו גברו מאוד, ולא תוכל להם, כי צריך תוספת טהרה וקדושה ופרישות גדולה, ולהיבדל מענייני העולם הזה, ולהוסיף סיגופים וטבילות, כי לא תוכל להם בלא זה, אולי יפגעו בך ויזיקוך. אבל דע כי כוונתך רצויה, אם תוציא מחשבתך לפועל - אשריך וטוב חלקך, אבל עצתי היא: חדל לך, פן יפגעו בך ס"מ וסיעתו, כי לא תוכל לו". ויען ר' יוסף ויאמר: "אל נא אדוני, אל תרפה את ידיי, חזקני ואמציני כי נשבעתי שלא אשוב אל ביתי עד אוציא לאור ואקים שכינתא קדושא מגו עפרא (=ארים את השכינה הקדושה מתוך העפר). ואתה, גם אתה ברוך ה', תן ירך עימנו, והורנו כדת מה לעשות המצוה, לשמור את כל אשר יצווה אדוני את עבדו, ואני מוכן ומזומן למסור נפשי ורוחי למוות לכבוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, אך יבוא נא דברייך מה נעשה, כי אליך עינינו". ויהי כשמוע אליהו הנביא את דבריו, כי הוא חרף נפשו למות לכבוד קב"ה ושכינתיה, אז אמר לו: "מה אוסיף לדבר אליך עוד, ואם יעלה בידך ותוכל לעמוד נגד ס"מ וסיעתו, ותשמור את אשר אנוכי מצוה היום, אשריך וטוב חלקך ונעים גורלך. ההוראות למפגש עם המלאכים "ועתה זה הדבר אשר תעשה אתה ותלמידך: תשבו בשדה, רחוק רחוק מן הישוב, כאשר ישבתם עד עתה, ולא ייראה ולא ימצא עימכם מאדם עד בהמה. ותשבו שם 21 יום, ולא תאכלו ולא תשתו, רק מלילה ללילה. ומאכל שלכם יהיה לחם ומים לבד. ולא תאכלו לשובעה, רק כפי אשר תדעו בעצמכם שתוכלו לחיות. ובכל לילה תמעטו מעט באכילה, עד שתרגילו עצמכם באכילה מעט מזעיר. ותרגילו להריח בשמים, כדי שיהיה החומר שלכם זך ונקי, ותוכלו לסבול מלאכי עליון אשר תוריד אותם לדבר עימך. וכן בכל יום תעשו 21 טבילות כמנין אהי"ה, ובסוף 21 יום תעשו הפסקה, ותקבלו תענית שלושה ימים רצופים לילה ויום, ובכל יום תעשו 21 טבילות כנ"ל, וביום השלישי אחר תפילת המנחה, תכוון שם הגדול שם בן מ"ב שאתה יודע, עם הצירופים והכוונות שלו, ותכוון בשם הגדול היוצא מפסוק "שרפים עומדים ממעל לו", כאשר אתה יודע בניקודו ומקורו, וכאשר תעשו כן תהיו עטופים בטלית ותפילין, ותכסו את פניכם, ותשביעו באלו השמות הקדושים את סנדלפ' המלאך, הוא עם מחנהו, שיבואו אליכם. וכאשר יבואו התחזקו בריח הטוב להריח, כי יהיה לכם פחד ורעדה וחולשה גדולה מקול הרעש והאש הגדולה, ומיד תשליכו עצמכם לארץ, ותאמרו בקול רם: מאד 'ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד', ומיד סנדלפ' וסיעתו ישאלו אתכם למה עשיתם הדבר הזה. "ומיד בדברו אליכם, מקול הרעש הגדול מכח דיבורו, תצא נשמתכם, ותישאר בלא כוח, וייסתמו דבריכם, ולא תוכלו להשיבו מרוב הפחד והחולשה. ולכן באותו הפעם יהיה לכם לבונה זכה להריח בה, ותבקשו מהמלאך בבקשה ובתחנונים שיחזק אתכם, וייתן בכם כוח שתוכלו לדבר. והוא יאמר לכם את אשר תעשו, יען כי הוא השומר את הדרך והנתיב, אשר לא ייכנס ס"מ במקומות הקדושה, ומכיר תחבולותיו, ויודע מקומות אשר הוא בו מתחזק, ובמה תלוי כוחו כדי שתוכל להילחם עימו, וה' אלוקיך ירצך לשלום". אז, מיד לאחר שהלך אליהו הנביא לדרכו, התאזרו והתחזקו ר' יוסף עם תלמידיו יחד, בלב אחד, והוסיפו קדושה יתירה על קדושתם, ויעשו ככל אשר אמר להם אליהו, ולא הפילו דבר מכל אשר ציוה אותם. ולא פסקו מגירסא ביום ובלילה, ולא היו מהרהרין בדברי העולם, רק במושכלות ובמעשה מרכבה, עד שכמעט הופשט מהם טבע החומר. וכאשר השלימו הימים הנ"ל, ככל אשר צוה אותם אליהו, מיד לעת מנחה גדולה קם ר' יוסף ותלמידיו במורא גדול, ובפחד ובאימה, ונתעטפו בטלית ותפילין, וכיסו את ראשם, והתפללו תפילת מנחה בכוונה

גדולה, ואמרו עננו כנ"ל, ובמקום שם הוי"ה היו מכוונים בשם הגדול והנורא ככתבו וניקודו הנודע להם בניגון ונעימה. וגמרו התפילה, ונפלו על פניהם בנפילת אפיים מכוסים, וקמו מיד על רגליהם ואמרו וידוי על עוונותם ועל עוון כל בית ישראל. ואחר זה זעקו בקול רם בכל כוחם: "עננו אלוקי המרכבה, עננו". ועשו השבעה בשם מ"ב ובשם אשר אמר להם אליהו, היוצא מפסוק "שרפים עומדים ממעל לו". והשביעו למלאך סנדלף שיתגלה עתה אליהם, הוא וכל סיעתו הקדושים, בכוח השמות הקדושים. המפגש עם מלאכי השרת ויהי ככלותם לדבר, נפתחו השמים, ויבוא אליהם פתאום סנדלף המלאך עם כל מחנהו, והנה רכב אש וסוסו אש, מחנה גדולה ואש להבה מילאה כל הארץ רעש גדול, קול גדול ולא יסף. ויחדר ר' יוסף חרדה גדולה עד מאוד, ורוח לא נשאר בקרבו הוא ותלמידיו, ויפלו על פניהם ארצה ויפוג ליבם, ורעדה אחזתם. ויתחזקו ויריחו בלבונה הזכה אשר בידם, ותשוב להם רוחם, אך אימה ורעדה וחולשה גדולה נשארה עליהם, עד כי לא יכלו לדבר. והנה, כאשר בא אליהם המלאך סנדלף עם מחנהו, ויאמר: "מה לך בן אדם, רימה ותולעה, איך מלאך ליבך להרעיש עליונים ותחתונים, ולא תשגיח ותראה ערכך השפל?! התכבד ושב בביתך, פן יפגעו בך חילותי, וישרפוך בהבל פיהם". ויען ר' יוסף בקול נמוך ונשבר מרוב חולשה ואימה גדולה, אשר היה מרתת כל גופו ואיבריו, ויאמר: "אדוני מלאך האלוקים קדוש, מה יוכל עבדך זה לרבר לפניך, והנה נשארתי בלי רוח ונשמה כמת מרוב פחדך, ואימה ורעדה גדולה נפלה עליי, כי יראתי מהאש הגדולה הזאת, ואיני יכול לענות לאדוני, כי אם בחסדך. חזקני ואמצני, ותן לי רשות לדבר לפני אדוני". מיד כשמע המלאך את דבריו, וייגע בו ויאמר: "קום ודבר דבריך, ראה חזקתי אותך". ויהי כאשר נגע בו המלאך, קם ונתחזק וישתחוה לאפיו ארצה, ויסר מנעליו מעל רגליו, אבל תלמידיו עדיין פניהם היו בארץ ולא יכלו לקום. ויען ויאמר רבי יוסף: "שלום לך ושלום בואך, מלאך ה' צ-באות, ושלום לכל מחניך הקדושים, ובבקשה ממך חזקני ואמצני ועוזני למלאות את רצוני, כי גלוי לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, כי לא לכבודי ולכבוד בית אבי אני עושה, רק לכבוד אלוקים חיים, מלך מלכי המלכים, אשר לו לבדו הממלכה." ועתה אתה קדוש, וחילותיך הקדושים, הסכימו עימי להילחם בעמלק ושרו, והראני הדרך אשר אעשה להעביר ממשלת זדון מן הארץ, ואיך ובמה אוכל להוריד ס"מ ממעונו, ולהעלות מחנות וצבאות קדושים, להאדיר רם על רמים כאשר היו בימים קדמונים". ויען המלאך את ר' יוסף, ויאמר לו: "הלוא דבריך טובים ונכוחים, ומי ייתן שומע לך, ויהי אלוקים עימך, כי כל חמדת המון קדושים, שרפים ואראלים, וכל מחנות קדושים, יושבים ומצפים מתי יבוא נקמת ה' אלוקים וקימת שכינת קדושתו אשר בעוונות מושפלת עד גולות תחתיות. אבל דע לך, בן אדם, כי כל אשר עשית עד עתה אינו כלום, ואילו היית יודע המקום אשר עלה ס"מ ומחנהו, לא היית נכנס בדבר הזה, כי מי יוכל לו זולת הקב"ה לבדו בעצמו, עד עת בא דברו. ואני הנה עתה באתי אליך לכבוד השם הגדול אשר זכרת, אבל מה אני יכול לעשות לך, כי אין מי שיכול להשיג ולדעת כמה כוחו גדול של ס"מ ומחנהו, ובמה תלוי ירידתו ועלייתו, זולת המלאך הגדול אכת' וחילותיו, ומטט' שר הפנים וחילותיו, שלולי הם היה נכנס, והיה כוח בידו לעשות כלייה ל'שונאיהם של' ישראל (הכוונה לישראל ממש). ואני אין כוח בידי לעשות, רק לשמור נתיבות הקדושים אשר בעולם העשייה, שמשם עוברים תפילות ישראל. ואני שומר אותם עד אשר אני מוסר אותם לאלו המלאכים, והם היודעים ויוכלו להגיד במה תלוי כוחו הגדול של ס"מ. והנה מי יוכל לעמוד לפני אלו המלאכים האדירים, ולא תוכל לסבול המראה הגרול והמורא הגדול, והאש האוכלת אש של אלו המלאכים אשר הם למטה ממחיצתם. ואם נבהלת מפניי, איך תוכל לסבול ולעמוד ולהתקיים לפנייהם?! וכן בעניין הפרישות אשר עשית, צריך שתוסיף כהנה וכהנה. ועתה, הלוא כה דבריי: פרוש, וקבל שכר. אבל האמת, אם היית יכול לעשות הדבר על נכון, שכרך הרבה מאוד, ומי יוכל לעמוד במחיצתך". ויען רבי יוסף, ויאמר: "צעיר אני וקטן, ויודע אני בעצמי שאיני ראוי לעשות הדבר הזה, כי מי אני לבוא לפני המלאך, אבל יודע אני כי לב נשבר ונדכה אלוקים לא יבזה, כי לא ביזה ולא שיקץ ענות עני. ואני גמרתי בדעתי למסור נפשי ורוחי על קדושת קב"ה ושכינתיה, ליחדו ייחוד שלם עם שכינתיה, וכל אשר צריך אעשה, ואשפוך את נפשי ודמי ובשרי - קורבן לפני קב"ה ושכינתיה. ולכן, מלאך השרת, קדוש השם, הורני מה אעשה להוריד אכת' ומטט', ומה פרישות אוסיף בקדושה ובטהרה, ואיזה שם אשביע אותם, כי אמרתי אמותה הפעם אחרי ראותי פני מלאכים קדושים ועליונים, כי בזה יהיו לי חיים נצחיים". התקדשות לקראת המפגש הבא ויוסף המלאך ויאמר: שמע נא דבריי, ויהי אלוקים עימך. את הדבר הזה תעשה, וציווך אלוקים ויכולת עמוד', ויהי רצון מלפניו להצליח ולהוציא מחשבתך לפועל. זה הדבר אשר תעשה: ככל אשר עשית עד עתה מהטבילות והתעניות וטהרת המחשבה, כן תעשה ארבעים יום, ולא יזוז מחשבתיכם מן המושכלות אפילו רגע, בין ביום בין בלילה, ותגרעו בכל יום דבר מה מהמאכל, עד שתרגילו באכילת דבר מועט, ותוסיפו בהנאת הריח, כי היא עיקר חיות הנשמה. ואחר ארבעים יום תכוון בשם המפורש של שם בן ע"ב, עם כל כוונותיו ונקודותיו ומקורו כידוע לך, ובו תשביע שני המלאכים הגדולים והאדירים. וקודם ההשבעה תתפללו ותתחננו בבקשה מלפני הא-ל שיעזור אתכם וייתן לכם כוח לסבול את המורא הגדול והאש הגדולה, שלא תמותו, ואחרי כן תתחננו לאלו המלאכים שיעשו למען כבוד השם המפורש ויבואו אליך, והתחזק כאשר עשית עתה, ושאל מהם כוח ועוז לדברייך, כי הם מלאכים אדירים וגדולים, והם יודיעו לך דרכי ס"מ ובמה תוכל להורידו. חזק ונתחזק בעד עמינו ובעד ערי אלוקינו, וה' ישמרך מכל רע, ישמור את נפשך". וילך מלאך ה' בסערה השמיים, ועדיין התלמידים מושלכים ארצה מרוב הפחד והאימה. ויהי כאשר נסע המלאך סנדלף ומחנהו, ויקומו מעל פניהם, ויאמר להם ר' יוסף: "בני, ברוכי ה', חזקו ואימצו, ונעשה בזריזות ככל אשר ציווני המלאך". ויאמרו: "הננו מוכנים ומזומנים, ואשרינו כי ראינו מראות אלוקים, ושמענו כל דבריהם, הגם כי היינו נופלים ארצה. ועתה, כל אשר תעשה אדונינו ורבינו - נעשה". ויאמר: "ברוכים אתם לה". ויקומו משם, וילכו דרך המדבר על הר אחד קרוב למירון, וימצאו מערה וישבו בה, ויעשו כל הארבעים יום בקדושה ובטהרה, ככל אשר נצטוו, לא גרעו דבר עד כי לא היו מרגישים בעצמם שום רבר מדברי העולם, ולא ראו כל אותם הימים לא אדם ולא בהמה. ויהי כאשר השלימו הארבעים יום, יצאו אל המדבר מקום אשר עובר נחל קישון מלמעלה מצד מקורו, כי שם היו טובלים כל אותם הארבעים יום. ויכינו עצמם להתפלל תפילת מנחה גדולה, ויאמרו "עננו" כנ"ל, ויתפללו לפני השם על כך בתפילה ובתחינה ובבכיה גדולה, ועשו עיגול בארץ, ויכנסו בתוך המעגל, ויתנו ידם כל אחד ידו לחברו, עד אשר נקשרו בידיהם זה עם זה בעיגול, ויצעקו אל ה' אחר נפילת אפיים, ויכונו שם המפורש, וישביעו למלאך אכת' ומחנהו ולמלאך מטט' ומחנהו. כעסם של מלאכי

עליון ויהי בכוונם בשם הגדול, ותגעש ותרעש הארץ, ויהי קולות וברקים, ונפתחו השמים, וירדו המלאכים עם כל מחנותיהם, ויבקשו לפגוע בר' יוסף ותלמידיו, לולי שלא נתפרדו ידיהם, והתחזקו בכוונות ושמות ידועות אצלם במחשבתם, אבל לא בדיבור, כי לא היה להם כוח לדבר. ונפלו כולם לארץ, אך ידיהם נשארו משולבות זה עם זה ולא נפרדו. ומיד כאשר ירדו המלאכים התחילו בחרון אף הגדול, ואמרו: "מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו להשתמש בשרביטו של מלך, ואיך מלאך לבך לדבר הזה, ואתה בשר ודם, טיפה סרוחה, רימה ותולעה, ומי אתה כי קראת אל המלך"? ! והנה כראות ר' יוסף את המראה הגדול הזה, אימתה ופחד גדול נפלו עליו מקול הרעש הגדול, ומהאש הגדולה, רוכבי האש וסוסי האש, מלאכים ושרפים וחייליהם מלאה כל הארץ, ורוח סערה מפרק הרים ומשבר סלעים, וחרי האף הגדול מהמלאכים, אשר ביקשו לפגוע בו, והיה כאילם, ונדרם לארץ הוא ותלמידיו, ולא נשאר בהם נשמה, ולא יכלו לענות למלאכים, כי נבהלו מפניהם. ויוסף המלאך מטט' ויגע בו ויאמר: "דבר, הלוא תענה טיפה סרוחה, מה החרדה הגדולה אשר חרדת אלינו, ואוי לך כי לא חששת לכבוד קונך". אז, כאשר נגע בו המלאך, פתח פיו ויאמר בשפה רפה, וחולשה גדולה, ועיניו סתומות, ויאמר: "מה יוכל העבד הגרוע והשפל לדבר לפני מלאכים קרושים וטהורים אם לא תחזקוני, ועתה אדוני חזקוני והרשוני לדבר, כי הנני כאבן דומם, ופרחה רוחי ונשמתי". ויושט המלאך אכתר' גם הוא את ידו, ויגע בו ויאמר: "ראה חזקתיך, ודבר דבריך", ואז נתחזק ר' יוסף, ויפתח את פיו, ויען ר' יוסף ויאמר: "א-ל אלוקים הוא יודע אם במרד ואם במעל עשיתי כל המעשים האלה, כי אם לכבוד קב"ה ושכינתיה, להקים אותה מעפרא אשר היא מושפלת בעוונותינו. ועתה, אתם מלאכין עילאין קדישין, עליכם המצוה הזאת, ולא יקרא תפארת על הפעולה הזאת. ולכם המלאכים ראוי להיות מקנאים קנאת ה' צ-באות, ולכן בבקשה מכם מלאכי השרת, בכוח השם הגדול המפורש, אשר על השם הקדוש הזה תלויים ועומדים עליונים ותחתונים, תנו כבוד לשמו והורוני במה כוחו של ס"מ ומחנהו, ובמה אוכל להורידו? ויענו המלאכים יחדיו: "הקשית לשאול, כי אם היית יודע בעוונותיהם של ישראל כמה הוא תקיף, וכמה הוא חזק, ואין מי שיכיר אותו בלעדניו, כי אנחנו שומרים נתיבות עליונים ממחנות ס"מ וסיעתו, והוא חזק מאוד, ואין מי שיוכל לחורידו, כי בין כוכבים קינו, ושם מושבו, מוקף בשלוש מחיצות מחמת עוון ישראל, וחזק הוא מאוד ולא תוכל לו בלעדי הקב"ה בעצמו, עד עת בוא דברו". ויוסף עוד ר' יוסף, ויאמר: "כבר חרפתי למות נפשי על כבוד קב"ה ושכינתיה, ואחרי אשר ראיתי מחנות קדושים ותינצל נפשי, בטחתי בחסדי הא-ל שיעזור לי, ויעלה בידי ויבואו דבריהם הטהורים כדת מה לעשות, וכל אשר תאמרו לי אשמור מאוד לעשות". ויענו המלאכים ויאמרו: "שמע יוסף דבר ה', עד הנה לא נעלם לפני מי שאמר והיה העולם, כי מחשבתך רצויה, אבל עדיין לא הגיע השעה, וכבר נגזרה גזירה "אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ". ועתה מצד החוכמה והמדע מסודות נעלמים אשר חננך צור עולמים, ובם אנו מוכרחים לכבוד שמו הגדול המפורש לומר לך ולהורות את הדרך אשר תעשה. אבל דע לך, כי לא תוכל לו, ולכן אל תיכנס במקום שאינו ראוי לך, ועד פה תבוא ולא תוסיף. אבל אם תרצה להפציר בדבר על ידי שמו הגדול, אנו נאמר לך מה תעשה. והאמת, אם באולי תעלה בידך, מה טוב חלקך ומה נעים גורלך". ויען ר' יוסף, ויאמר: "קדישין עילאין, דבריהם טובים ונכוחים, אבל חם ליבי בקרבי בראותי שכינת עוזו מושפלת, וקינאתי לציון קינאה גדולה, וה' - הטוב בעיניו יעשה. ואם יקטלני - לו אייחל. לא אסיר מחשבתי ממני. ואתם, מלאכי עליון, חזקוני במיטב הגיון, והיה לי לזכרון, ולא אסור ימין ושמאל, ובטחתי בשמו הגדול שלא יהיה לי פוקה ומכשול". מפת הדרכים אחרי כן פתח אכתר' המלאך, ואמר: "דע לך כי מצד אחד כנגדי יש לו לס"מ שתי מחיצות חזקות, אחת חומת ברזל מהארץ עד לשמיים, ואחת מחיצה גדולה של ים אוקיינוס, זה הים גדול ורחב ידיים". וכן גם כן ענה המלאך מטט' כי מצידו ונגדו יש לו לס"מ מחיצה של הר גדול של שלג, וראשו מגיע השמימה. "ועתה שים עיניך וליבך לכל אשר נאמר אליך, וחזק ואמץ כי אתה צריך להשפיל ולהעביר אלו השלוש מחיצות, כדי לעלות על הר שעיר, הוא אדום, לשפוט את הר עשו. וזה אשר תעשה: בצאתך מזה המקום שים דרכך, ולך דרך הר שעיר, ושם אנו קודמים לפניך בהר שעיר למעלה, וכל אשר יעשה אתה למטה, כפי אשר נאמר לך, כן נעשה למעלה. ודיוקן נשמתך למעלה עימנו: בכל פעולותיך אשר תעשה אתה למטה - כן תעשה נשמתך למעלה. ולכן היזהר והישמר, אל תפל דבר מכל אשר נאמר לך, והיה בבואך דרך הר שעיר, היזהר בקדושה ובמיעוט אכילה ובייחודים כאשר עשיתם עד עתה, כי כבר נשמתכם עלתה למעלה שכמעט אתם בגדר מלאכים, ונשכח מכם דרכי העולם, ובזה תתמידו, ולא תיפרד מחשבתכם מן המושכלות אפילו רגע אחד. והנה שם בדרך יבואו עליכם כת גדול של כלבים שחורים, והם כתות של ס"מ אשר שלח לבלבל כוונתכם. ולא תפחדו, ותזכירו עליהם שם של הוי"ה במילוי ההי"ן שהיא כמנין "בן" וכמנין "כלב", ותכוונו בניקודו ובייחודו, ויברחו מפניכם. "ומשם תלכו לעלות להר, ותמצאו הר גדול של שלג עד לשמים, ואין דרך לנטות ימין ושמאל, ותזכירו שם היוצא מפסוק 'הבאת עד אוצרות שלג' הנודע לך צירופו וניקודו, ויעקר ההר ממקומו. ותזכיר השם של 'תשלג בצלמון' כאשר אתה יודע בצירופו וניקודו, ויתבטל ההר ממקומו לגמרי. ותלך באלו הכוונות בידך, ולא תזוז מחשבתך ער אשר תגיע למחיצה האחרת של ים אוקיינוס, אשר גליו יעלו עד לשמיים, ותזכיר עליו שמות היוצאים מהמזמור "הבו לה' בני א-לים", עם אזכרות שלו, ככתבם ונקודותם וצירופם ומקורם, ותתייבש ותעבור ביבשה. "ואחרי כן תלך ותמצא חומה גדולה של ברזל, מן הארץ עד לשמים, ותיקח בידך סכין, ותכתוב עליהם שם היוצא מפסוק "חרב לה' ולגדעון" עם ניקודו ומקורו, ותחתוך בסכין בתוך הברזל, ותעשה פתח ותיכנס, והיזהרו שתחזיקו בפתח עד אשר תעבור אתה ותלמידך, שלא תיסגר, יען כי אחרי אשר תעברו יחזור הפתח וייסגר. "ואחרי כן תלכו ותגיעו עד הר שעיר, ובאותו הפעם אנו משליכים לס"מ ממקומו, וכבר הוא בידך יימסר, ואז יהיה בידך מוכן שם המפורש כתוב וחרות על טס של עופרת, וכן יהיה לך טס אחר, ותכתוב עליו חרות שם היוצא מפסוק של זכריה "ויאמר זאת הרשעה וישלך אותה אל תוך האיפה, וישלך את אבן העופרת אל תוך פיה", ותכתוב השם היוצא מהפסוק עם ניקודו ומקורו, ואחר כן תלך בכל אות נפשך בהר שעיר, ושם תמצא ס"מ הרשע וזוגתו "פלונית", ותחפש אחריהם כי הם ברחו מפניך, ונחבאו בחורבה אחת, ותמצא אותם בדמות שני כלבים שחורים, זכר ונקבה, ותקרב אליהם ולא תפחד מהם. "ותשים על הכלב הזכר את הטס של השם המפורש, ועל הנקבה את הטס האחר, ומיד תשים חבל או שלשלת בצווארם, והטסים עליהם, והם יבואו אחריך עם כל סיעתם, ואז חפץ ה' כבר עלה בידך, ותביא אותו לדין על הר שעיר שעברת, ושם ייתקע בשופר גדול, ויתגלה המשיח, ויעביר רוח הטומאה מן הארץ, והקב"ה ישחוט אותו לפני

הצדיקים, ותהיה גאולה שלימה, 'והיתה לה' המלוכה'. "אם את הדבר הזה תעשה על מתכונתו, אשריך ומה טוב חלקך, מה נעים גורלך, אך היזהר והישמר בכוונות האמורות, אתה ותלמידך, ולא תפסיקו מהכוונות אפילו רגע. וגם הזהר מאוד, כי כאשר יהיה בידך ס"מ וזוגתו, ויבכו ויתחננו לך שתתן להם דבר מה לאכילה או לשתייה, או איזה מזון לקיום גופם, לא תשמע להם, ולא תיתן שום דבר, 'כי יחנן קולו' - אל תאמן בו, כי שבע תועבות בליבו", והיזהר מאוד על זה, וגם על הכוונות, כי אפילו שיהיה בידך, צריך אתה שמירה גדולה מאוד, ולא תגרע דבר מכל אשר אמרנו לך, וה' יהיה בכסלך, ושמר רגלך מלכד". יוצאים לדרך לגאול את ישראל ואחר כן עלו שני המלאכים הקדושים בסערה השמים, ור' יוסף רואה וכוורע ומשתחוה, אבל תלמידו עדיין היו נופלין על פניהם, ולא יכלו להרים ראשם עד אשר עלו. וכאשר עלו המלאכים גם הם קמו בשמחה רבה, ואחרי אשר עלו המלאכים קמו ר' יוסף ותלמידו בזריזות, ויסדרו סדרי השמות והאזכרות והכוונות אשר צוו, והשני טסי העופרת, וישמו פניהם דרך הר שעיר. והנה הם בדרך, והנה לקראתם כתות כלבים שחורים, ויקומו עליהם ויסובו עליהם מכל צד, ומייד הזכירו השם אשר נצטוו, ויפוצו הכלבים מעליהם, ויברחו ולא נראו עוד. לאחר כן הלכו הלוחך ועולים עוד כמו מהלך יום, ויהי לעת ערב מצאו הר גדול של שלג, עצום מאוד, מן הארץ עד לשמים, ומיד נתחזקו בשמות ובצירופים הנ"ל, ויעקרו ממקומו, ובצירוף האחר הנ"ל נתבטל לגמרי. וילינו שם בלילה ההוא, ואח"כ בבוקר השכימו והלכו שני ימים אחרים. וביום השלישי, כעלות השחר, והנה לפניהם ים גדול ורחב ידיים, אשר היה הולך וסוער, וגליו עולים עד לשמים, ומיד הזכירו השמות כנ"ל, ויעברו בתוך הים ביבשה, ובחצי היום הגיעו לחומת הברזל הגדולה מן הארץ ער לשמים, ולקח ר' יוסף הסכין אשר כתב עליו השם הנ"ל, ויחתוך בחומת הברזל אשר היה עוביה טפח (כ-8 ס"מ), ויעש בה פתח ויחזיקו את הפתח עד אשר עברו כל החמישה תלמידים. ובעת עוברם נתעצל אחד מן התלמידים אשר היה אחרון, ונשמט הדלת מיד ר' יוסף, ונסגר על רגל התלמיד ונלכדה רגלו. ויצעק: "מורי ורבי הציליני, כי נלכדה רגלי". מיד הוציא ר' יוסף הסכין, וחתך בברזל סביב רגלו ויעבור, והדלת חזר למקומו. העימות עם ס"מ וזוגתו ויעלו לראש הר שעיר, וילכו משם עד ערב, וימצאו בקעה, והנה שם כמה חורבות. וישמע קול כלבים צועקים, ויבואו לתוך החורבה, והנה שם נחבאים שני כלבים שחורים גדולים מאוד, זכר ונקבה. וכאשר קרבו אליהם, ויקפצו עליהם לבלוע אותם. והיה ביד ר' יוסף הטסים, ומייד הרגיש כי הוא ס"מ וזוגתו, ויושיט ידו הימנית, ויתן הטס בצוואר הכלב הזכר, והשמאלית על צוואר הנקבה, ותלמידיו בידם חבלים, ויקשרו אותם, והטסים עליהם. ומיד כאשר ראו כי כלתה עליהם הרעה, נפשטו מצורת כלב ונתלבשו בצורתם, צורת אדם ולהם כנפיים, ומלאו עינים כמו אש בוערה, ויתחננו ויבקשו מר' יוסף ליתן להם לחם ומים כדי להתקיים ולעמוד, ויאמרו לו: "אדוננו, עתה הנה אנחנו עם כל מחנותינו כפופים ואסורים בידך, ואין בנו כוח עוד, ועשה בנו כטוב בעיניך, רק תן לנו במה לחיות בו, כי הושלכנו ממחיצתנו אשר היינו נהנין מזיו השכינה מאחורי הפרגוד, ועתה למה נמות? תן לנו מזון לחיותנו עד בואנו אל הר שעיר". וימאן ר' יוסף, כאשר צווה, ולא רצה לתת להם מאומה. ויהיה המה הולכים בדרך, ור' יוסף עם תלמידיו שמחים וטובי לב, ופניהם פני להבים, וס"מ וזוגתו עם כל מחניהם הולכים ובוכים. וישמח ר' יוסף, והתחילה לזוח דעתו עליו, ויאמר: "מי האמין לשמועתנו, שהיו אומרים שלא יעלה בידנו, והנה זה היום ישמחו חשמים ותגל הארץ, ויאמרו בגוים ה' מלך". אז ענה ס"מ ואמר: "ידעתי כי יכול תוכל, ולא ייבצר ממך מאומה", ויבכו בכייה גדולה, ויאמר: "אדוני, מה תפחד ממני ומכל מחנותיי, אין לנו עוד שום כוח וחוזק, והננו כולנו תחת ידיך לעשות רצונך, אלא ייתן לנו דבר מה להחזיק ורחנו, כי במה נעמוד ונתקיים ער בואנו שמה?" ויען ר' יוסף ויאמר: "לא אתן מאומה", כאשר צווה. והיה כבואם קרוב להר שעיר, לקח ר' יוסף קורט לבונה להריח בה. ויאמר ס"מ: "אם לא תתן לי אכילה, תן לי מעט מזה הלבונה אשר בידך להריח בה". ויושט ר' יוסף את ידו, וייתן לו מעט מהלבונה אשר בידו, ויוציא ס"מ ניצוץ אש מפיו וישרוף את הלבונה, ועודנה ביד ר' יוסף, ויעל עשנו באף ס"מ, וינתק את המוסרות והחבלים, וישלך מעליו את טסי העופרת, ויתנגד הוא עם חילותיו, ויפגעו בתלמידו וימותו מהם שניים מיד מקול התרועעה אשר הריע הס"מ וחילותיו, ושנים אחרים נפגעו ויצאו מדעתם. ונשאר ר' יוסף לבדו, הוא ותלמיד אחד, והוא עייף ויגיע ומשתומם, ולא ידע כי בנפשו נתן לו הלבונה, והקטיר לפניו באופן שעשה אותו עבודה-זרה, ונתבטלו כוחות הקדושה שבטסי העופרת ע"י הקטורת, ובעוונות לא שמר דברי המלאכים. ובאותו רגע היה כל ההר עשן חושך ואפילה, ובת קול יצאה ואמרה: "אוי לך יוסף, ואוי לנשמתך שלא שמרת אשר צויתך, ועבדת עבודה-זרה, והיקטרת קטורת לס"מ, והנה הוא רודף אחריך לטרדך מן העולם הזה והעולם הבא". התוצאות ותלמיד אחד שנשאר עם רבי יוסף, עייף ויגיע וחלש, והגיע עד שערי מוות, וישבו שם תחת אילן אחד כמו שתי שעות וינחו. ואחר כך קברו שני תלמידים, והלך לו רבי יוסף עם תלמידו האחד לחזור לדרכם, ונהפך תואר פניהם משונה, ירוק ונעשו חלשים ביותר. והשנים האחרים נכנס בהם שד, וברחו והלכו להם אשר לא נודע באיזה מקום, עד כי לבסוף באו לעיר צפת אחר חודש ימים ומתו בקרוב מחמת הצער שהיו מצערים אותם השדים. ואחרי זאת הגיע רבי יוסף לעיר צידון, ושם ישב ויצא לתרבות רעה, כיוון שראה שלא נעשתה עצתו, ובפרט ששמע הבת-קול הנזכר נתייאש מן העולם הבא, וכתר ברית עם 'פלונית' המרשעת, ומסר עצמו בידה, והיה מטמא עצמו בכל טומאות, עד כי בשמות הקודש ובשאר שמות והשבעות אשר היה יודע, היה משתמש בהם להרע, והיה משביע רוחין ושדין בכל לילה להביא לו את אשר יחפוץ, וכך היה משפטו ימים רבים. והיה מביא אשת שר אחד כמעט בכל לילה, ובבוקר היה מצוה להחזירה. וכאשר השר הרגיש בדבר, ושלח לקרוא לחרטומים, ושם אותם שומרים בביתו, ואמר אליהם שיהיו מוכנים וזריזים בהשבעות ושמות הטומאה לעכב את אותם שיבואו לקחת את אשתו, וכן עשו וישבו על משמרתם. ובלילה ההיא באו השדים במצות ר' יוסף, ומיד הרגישו ועשו פעולות, והשביעו אותם לדעת מה זה ועל מה זה, ויאמרו השדים אנו שלוחי רבי יוסף אשר יושב בצידון. מיד שלח השר צבא שליח אחד בספרים ומנחה לשר צידון, שמיד ישלח לו את ר' יוסף בחיים להינקם ממנו ולעשות בו ייסורים קשים. והיה כאשר ראה ר' יוסף כי כלתה אליו הרעה, ויודע הדבר על פי השדים אשר שלח, מייד קודם שהגיע הכתב לשר צידון הלך והשליך עצמו לים - ומת. ואני התלמיד החמישי שנשאתי לבדי מוטל על ערש דווי כל ימיי, ואין רפואה למכתי, וכל אבריי מרתתין ואין לי מנוחה מן השדים. וכתבתי זה המעשה לזכרון, וה' ירחם עליי, ויאמר לצרותי די. כה דברי התלמיד יהודה מאיר אשר היה במעשה הגדול הנ"ל מר' יוסף דילה ריינה, עד כאן. ואני המעתיק העתקתי אותו מכתבים ישנים בלויים מאוד, אשר מצאתי אותם בגניזות ספרים אשר בצפת תוב*ב בכאן, וכתבתי את

המעשה הזאת לאות ולזכרון, למען אשר לא יקרב איש זר להביא הגאולה, הגם שאפשר שיפציר הדבר בחוכמתו. וגם מזה יהיה למוסר השכל במה שאמר שלמה בחוכמתו "בטח אל ה' בכל לבך, ואל בינתך אל תשען", שהיה ראוי שלא יבטח על בינתו וחוכמתו ויהיה בטחונו בהקב"ה, וגם שמזה יראה האדם כמה מתחזק ס"מ וסיעתו מעוונותינו, שבשביל דבר מועט כזה נתבטל כוח קדושת השמות הקדושים, ובזה ילמד ליראה את השם הנכבד הנורא, ויחזור בתשובה שלימה לפניו יתברך, ובזה יבוא הגאולה השלימה ע"י הקב"ה בעצמו, שיחזיר שכינתו למעון קדשו, ויהודה וישראל יחזו בבנין אריאל ובביאת הגואל, אמן כן יהי רצון. כה דברי המעתיק, שלמה נאמרו הירושלמי. (מקור: אוצר הסיפורים)

איך תדעו לזהות רב איכותי...?

"רבי ישראל מסלנט גדול הדור שהיה קדוש עליון אמר, שכל רב אשר אין בעליהבתים (עמי הארץ שהם לא תלמידי חכמים שבאים לבית הכנסת להתפלל אבל לא בקיאים בתורה כמו תלמיד חכם) רוצים לסלקו ממשרתו איננו רב, אבל מאידך אל ירשה שישלוקו והגרי"מ ז"ל אמר, שצריך ללכת עם התקף והוא הקדוש ברוך הוא. אמרו גדולי ישראל וחז"ל בגמרא ובספרים הקדושים שרב שלא מוכיח את הציבור יורד לגהינם איתם על שלא הוכיחם... ורב שמוכיח את הציבור בידוע שהוא איננו אהוד כמו רב שאיננו מוכיח...ומי שאוהב את השם יתברך צריך לאהוב לשמוע תוכחת ובמה עליו לתקן ולהשתפר...ולכן להתחבר דווקא לרב צדיק וישר שמוכיח את הציבור ולא חטא וירא מאיש מלבד מהשם יתברך ואומר את אשר יש לומר... ושומר מצוות קלה כבחמורה ויראתו קודמת לחוכמתו..."

ביזוי תלמיד חכם, ועונש המבזהו מהו?

"בדרורנו אנו רואים את הזלזול הרב בתלמידי חכמים, שכל זב חוטם ומצורע פוער את פיו כנגדם, בבחינת: "כל המצר לישראל נעשה ראש" (גיטין נ"ו:). מן הסתם אין הם יודעים את גודל עוונם, לפיכך אביא כעת מהו ביזוי ת"ח ומה עונשו. • בחומש ויקרא (פרק כ"ו, ט"ו) מובא: "וְאִם בְּחֻקֵי תִמְאָסוּ (שם פס' ט"ו) – (פירש"י - אם תמאסו את החכמים), וְאִם אֶת מִשְׁפָּטֵי תִגְעַל נִפְשְׁכֶם לְבַלְתִּי" – (פירש"י - תשנאו את החכמים), או אז "וְנִתְתִּי פְנֵי בְּכֶם וְנִגְפַתְּם לְפָנַי אִיבִיכֶם, וְיָרְדוּ בְּכֶם שְׁנָאִיכֶם וְנִסְתָּם וְאִין רִדְף אֶתְכֶם" (שם י"ז), כלומר, התורה מתרה ומזהירה ששנאת תלמידי חכמים גורמת לאסונות מול האויבים. מסכת שבת (דף ק"ט:ט) א"ר יהודה: לא חרבה ירושלים אלא בשביל שביזו בה תלמידי חכמים, שנאמר (דברי הימים ב' ל"ו): "ויהיו מלעיבים במלאכי האלהים, ובזוים דבריו, ומתעתעים בנביאיו עד עלות חמת ה' בעמו, עד (אין) [לאיין] מרפא", מאי עד לאין מרפא? - אמר רב יהודה אמר רב: כל המבזה תלמידי חכמים אין לו רפואה למכתו". וכן מובא שם עוד: "אמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב (דברי הימים א' ט"ז): "אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו?" "אל תגעו במשיחי" - אלו תינוקות של בית רבן, "ובנביאי אל תרעו" - אלו תלמידי חכמים". הכתב סופר (בדרשת שבת הגדול תר"ז) ביאר מדוע אמרו חז"ל לא חרבה ירושלים אלא בשביל שביזו בה ת"ח וכו', הלא באותו דור עשו עבירות חמורות יותר, כגון: ע"ז, ג"ע ושפיכות דמים, וא"כ מדוע תלו חז"ל את החורבן דווקא בביזוי החכמים? ותיירץ הרב שגם אם הדור הוא רע ומר, עוזבים תורת ה', והולכים בשרירות ליבם הרע, מ"מ כאשר חשובים בעיניהם יראי ה' ולומדי תורה, עדיין יש תקוה כי עוד ישו בו מדרכיהם ומעשיהם הרעים, כי יכנסו דברי החכמים באוזניהם ובלבם בהוכיחם אותם, ופעמים מחמת הבושה מהם יעשו מצוות, ומתוך שלא לשמה בא לשמה, ויש תקוה לאחריתם כי טוב יהיה. אבל עיקר הרעה היא אם בוז יבזו לת"ח וזקנים, וירחיבו הנער בזקן, וילעגו על דברי חכמים, וילגלו על מוכיחיהם ויבזו אותם, וילכו אחרי זרים המסיתים להרוס גדרי חז"ל ומנהגי ישראל, ומשימים דופי בתורת ה' ובמצוותיו, אותם הם מאשרים ומהללים. הנה לדור כזה אין תקוה שיחזרו בתשובה. ולכן כל זמן שלא ביזו ת"ח לא חרבה ירושלים אם כי היו רעים וחטאים לה' מאוד, כי ה' החפץ בתשובה המתין להם, אולי ישו בו ויתמו חטאים מן הארץ. אבל כשבאו לידי מידה רעה זו שביזו ת"ח - אז אפסה תקוה, ונחרבה ירושלים, ובצע ה' אמרתו. (אוצרות התורה, ט' באב עמ' ק"ה) הרמב"ם הלכות תלמוד תורה (פרק ו' הלכה י"א) פסק, וז"ל: "עוון גדול הוא לבזות את החכמים או לשנאותן, לא חרבה ירושלים עד שבוזו בה תלמידי חכמים, שנאמר: "ויהיו מלעיבים במלאכי האלהים ובזוים דבריו ומתעתעים בנביאיו", כלומר בזוים מלמדי דבריו, וכן זה שאמרה תורה: "אם בחקותי תמאסו", מלמדי חוקותי תמאסו, וכל המבזה את החכמים אין לו חלק לעולם הבא, והרי הוא בכלל "כי דבר ה' בזה". וכן פסק בשולחן ערוך (חיו"ד, הלכות כבוד רבו ותלמיד חכם, סימן רמ"ג סעיף ו'): "עוון גדול הוא לבזות תלמידי חכמים או לשנאותן, וכל המבזה את החכמים אין לו חלק לעולם הבא, והוא בכלל: "כי דבר ה' בזה" (במדבר ט"ו, ל"א). ("מי שהעידו עליו שביזה ת"ח,) אפילו בדברים אפילו שלא בפניו, בית דין היו מנדין אותו, ואין מתירים לו עד שירצה החכם שנידוהו בשבילו. ואם ביזה את החכם לאחר מותו, בית דין מנדין אותו והם מתירים לו משיחזור בתשובה". המשנה במסכת סנהדרין (דף צ' עמוד א) דנה במי שיש לו או אין לא חלק לעולם הבא, וז"ל: "ואלו שאין להם חלק לעולם הבא: האומר אין תחיית המתים מן התורה, ואין תורה מן השמים, ואפיקורוס". ובגמ' שם במסכת סנהדרין (דף צ"ט עמוד ב') דנה הגמ' מהו אפיקורוס?: "אפיקורוס - רבי ורבי חנינא אמרי תרויהו: זה המבזה תלמיד חכם. אפיקורוס כגון מאן? - אמר רב יוסף: כגון הני דאמרי מאי אהנו לן רבנן? לדידהו קרו, לדידהו תנו (מה הועילו לנו החכמים, לצורכם הם למדו ושנו). (רש"י - מאי אהני לן - והם אינן יודעין שעולם מתקיים עליהם.) אמר ליה אביי: האי מגלה פנים בתורה נמי הוא, דכתיב: (ירמיהו ל"ג) "אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמת". (רש"י - אם לא בריתי יומם ולילה וגו' - שמהנין לעולם ומקיימין אותון, והוא אומר דלא מהני מירי.) אמר רב נחמן בר יצחק: מהכא נמי שמע מינה, שנאמר: (בראשית י"ח) "ונשאתי לכל המקום בעבורם". (רש"י - מהכא נמי שמענין - שהצדיקים מהנין לאחרים). הרמב"ם בפירושו למשנה (מסכת סנהדרין פרק י') פירש את המילה אפיקורוס, וז"ל: "ומילת אפיקורוס היא מילה ארמית, ענינה ההקלה והזלזול בתורה או בחכמי התורה, ולפיכך מניחים שם זה בסתם על מי שאינו מאמין ביסודות התורה, או מבזה את החכמים, או איזה תלמיד חכמים שיהיה, או רבו". וכן פסק הרמב"ם עוד בהלכות תשובה (פרק ג', י"ד): "כל אחד ואחד מעשרים וארבעה אנשים אלו שמנינו, אף על פי שהן מישראל אין להם חלק לעוה"ב, ויש עבירות קלות מאלו ואעפ"כ אמרו חכמים שהרגיל בהן אין להם חלק

לעוה"ב, וכדי (וכדאי) הן להתרחק מהן ולהיזהר בהן, ואלו הן: ... והמבזה תלמידי חכמים, והמבזה רבותיו והמבזה" וכו'. מסקנה - המבזה ת"ח באומרו "מה הועיל לנו לימודך", וכן המכנהו בכינויי גנאי, כגון: "פרזיט", "משמט" וכד', הריהו אפיקורוס ומגלה פנים בתורה, שדינו הוא שאין לו חלק לעולם הבא. בנוסף לכך שאין לו חלק לעולם הבא, מובא ברמב"ם ובשו"ע שגם בעולם הזה הוא מנודה.

• הרמב"ם בהלכות שחיטה (פ"ב הלכה י"ב), וכן מרן בשו"ע (חיו"ד סימן ב', ב') אסרו את שחיטתו: "אם היה מומר לעבודה זרה, או מחלל שבת בפרהסיא, או אפיקורוס והוא כופר בתורה ובמשה רבינו וכו', הרי הוא כעכו"ם ושחיטתו נבילה". • הרמב"ם בהלכות אבל (פ"א הלכה י'): "האפיקורסים, והמומרים והמוסרים, כל אלו אין מתאבלים עליהם... שהרי אבדו שונאיו של הקב"ה, ועליהם הכתוב אומר: "הלא משנאיך ה' אשנא". • הרמב"ם בהלכות עדות (פרק י"א הלכה י"א) פסק שהוא פסול לעדות: "המוסרים, והאפיקורסים, והמינים והמשומדים, לא הוצרכו חכמים למנות אותם בכלל פסולי עדות, שלא מנו אלא רשעי ישראל. אבל אלו המורדים והכופרים פחותים הם מן הגויים, שהגויים לא מעלים ולא מורידים, ויש לחסידיהם חלק לעולם הבא. ואלו מורידים ולא מעלים, ואין להם חלק לעוה"ב". • הרמב"ם הלכות תפילין (פ"א הל' י"ג) פסק שספר תורה, תפילין ומזוזות שכתבן אפיקורוס ישרפו". • מרן השו"ע (חיו"ד סימן קכ"ד, ח') פסק, שאם נגע האפיקורוס ביין, היין יין נסך ואסור בשתייה. • הרמב"ם בשו"ת הרמב"ם (סימן רס"ה) פסק, שאין לצרף את האפיקורוס למניין של מתפללים. (מהרב בינזרי מתוך קונטרס תורתו ואומנותו - מעלת לימוד התורה)

~סיפורי צדיקים~

סיפור מדהים על קדושתו של רבי נפתלי מרופשיץ איך בצעירותו ברח מעבירה נוראה וזכה להיות גדול בתורה

רבי נפתלי מרופשיץ, היה צדיק יסוד עולם ותלמיד חכם גדול והיה ידוע במידת הענוה. חמיו היה עשיר גדול וסחר ביינות, רבי נפתלי מרופשיץ היה יושב ולומד וחמיו שהיה גם תלמיד חכם ואוהב תורה גדול ייחד לו חדר לתלמוד תורתו ודאג לכל מחסורו. למד יומם ולילה במשך שנים עד שנהיה אדמו"ר גדול ובעל רוח הקודש. חמיו תמיד היה נוסע למדינה רחוקה ומביא חביות יין ומוכר אך באחד הימים הוא הכין את העגלה ואת כל צורכיו ולפתע הרגיש לא טוב ולא יכל ללכת אך היה חייב ללכת להביא סחורה, לכן קרא לרבי נפתלי ואמר לו, "אתה יודע שלימוד התורה שלך מאוד יקר בעיני אבל אין לי ברירה, אולי כבודו ילך במקומי, אני בטוח שגם בדרך אתה לא פוסק מלימודך, פולסא דגירסא, אתה לא פוסק מאות אחת בלימוד תורה ובטוח שגם בדרך אתה תלמד". אמר רבי נפתלי, "בשמחה רבה אין שום בעיה". היו לו שמה גויים שעוזרים לו והולכים יחד איתו ועם חמיו והיו שמה גם כמה רשעים בעיר שהיו הולכים עם חמיו ביחד ונסעו יחד איתו בעגלה וראו אותו כל הדרך ממלמל בדברי תורה, חשבו בלבם, זה תמים ואפשר לעבוד עליו, אנחנו נטפל בו. היה לו חגורה על הגוף שבה כסף גדול וכמות גדולה של יין עליו ובמהלך הנסיעה נסעו והגיעו בדרך למלון, ואמרו הגויים הרשעים לרבי נפתלי, "יש פה בית מלון, נלך קצת לנוח ונחליף אווירה, נישן ומחר ניסע עוד הפעם ונמשיך בדרכנו. כבודו יקבל חדר מיוחד, חדר בפני עצמו ואנחנו בחדר שלנו". והסכים רבי נפתלי, חשב לעצמו, אני יכול לעשות תיקון חצות ואוכל לשבת ללמוד תורה. מה עשו הרשעים? לקחו פרוצה אחת שם במלון, הם הכירו את המקום שם ואת בעל המקום, הכניסו את הפרוצה לתוך החדר וסגרו עליו את החדר והיא באה אליו כדי לפתות אותו. אז אמר לה רבי נפתלי שהיה חכם גדול, "את לא צריכה לפתות אותי, אני מסכים בלי שום בעיה". היא ראתה שרבי נפתלי מסכים והתפלאה על הסכמתו. רבי נפתלי הוריד את החולצה ואת הכסף ושם על השולחן, לאחר מכן הוריד את המכנסיים ונשאר עם לבנים. ואמר לפרוצה, "אני צריך לשירותים, אולי שנייה אחת אני אצא ואני אחזור?". חשבה בלבה, מה יש פה לפחד, יברח הוא לא יברח, הרי שלג בחוץ. אמרה, "אין בעיה", היא פתחה את הדלת ורבי נפתלי החל לרוץ בשלג קילומטרים עד שהגיע לעיירה אחת שהיה שם יהודי אחד ודפק בדלת, ראה אותו יהודי, נבהל והכניס אותו לביתו במהרה ומיד חימם את רבי נפתלי. אשתו סייעה לבעלה בחימום רבי נפתלי ולאחר כך שהתחמם נתנו לו לאכול. רבי נפתלי לא סיפר להם את אשר התרחש אלא סיפר להם, "באו שודדים ולקחו אותי בדרך וגנבו ממני את כל כספי ורכושי והשאירו אותי ככה כמו שאתם רואים אותי". לאחר שהלבישו אותו בעל הבית נתן לו עגלה בהשאלה כי אמר להם שהוא צריך להביא יין ופחמים ועשה לו כרכרה עם סוסים ונסע לאותו מקום שהוא היה צריך לנסוע ונסע לבר, הלך לסוחרים ואמר להם, "תשמעו כך העניין, שודדים גנבו לי את כל הכסף בדרך, אתם מכירים את חמי שהוא אדם ישר, הוא שלח אותי".

והם האמינו לו, הם הכירו את חמיו והכניסו לו את הסחורה ואמר להם, "פעם הבאה חמי יבוא ויתן לכם את הכסף, אז נתנו לו חביות יין, חזר עם היין אל חמיו וחמיו שמח, סיפר רבי נפתלי לחמיו את כל הסיפור, שדדו את כל כספי ולא נשאר לי דבר, לקחתי הלוואה את היין ואמרתי להם שנשלם להם פעם הבאה". הוא לא סיפר לו את האמת אשר התרחש עם האישה. חמיו השיב בחיוב, "אין בעיה, פעם הבאה שאסע אני אתן להם כסף על הסחורה, אני אשלם להם את כל הכסף". מאותו יום שרבי נפתלי חזר לאחר אותו מאורע נכנס לחדרו וסגר את הדלת וחשב לעצמו, אני לא רוצה שאף אדם לא ייכנס לחדרי, שיהיה רק חלון ובחלון הזה יביאו לי אוכל ושתייה, אני רוצה לשבת וללמוד כיון שהרבה זמן הלכתי בדרכים ולא למדתי תורה כמו שצריך, אני רוצה לשבת וללמוד, אני צריך לכסות את כל הזמן אשר נסעתי ובאתי. ישב ולמד במשך ימים וילילות והביאו לו אוכל מהחלון. באחד הימים הגיעו האנשים שנסעו איתו יחד בעגלה אל חמיו, הרשעים האלה שעשו כל מה שעשו עם אותה פרוצה והביאו לו את הכסף לחמיו, את כל הכסף שלקחו, התחילו לבכות וסיפרו לו את כל הסיפור אשר קרה, "אנא תאמר לו שאנחנו מבקשים סליחה ומחילה", התחננו וביקשו האנשים. אמרו לחמיו, "אותה אישה קיבלה צרעת וכל הגוף שלה נגעים מלמעלה עד למטה, אנחנו סובלים ייסורים שאי אפשר לתאר אותם ואי אפשר לתאר את מה שאנחנו עוברים". רואים שהם מדברים איתו והוא לא עונה, הוא יושב ולומד, מה שדיברו איתו הוא לא ענה אז לא היה להם ברירה והם הלכו להביא את הפרוצה בעצמה אליו. כאשר הביאו אותה היא בכתה ללא הרף וחשבו שאולי הדמעות שלה קצת יעזרו. באה אל רבי נפתלי והיא בכתה בכיות נוראיות אצל חמיו ואמרה, "אין לי חיים, אני טעיתי, הם פיתו אותי ולא ידעתי מי הבן אדם העומד מולי", והמשיכה לבכות בכיות נוראיות. בזמן ששהו שם

עם האישה והייתה בוכה לידם רבי נפתלי שמע את בכיותיה דרך החלון, נכמרו רחמיו של הצדיק משמיעת הבכיות ושאל את האנשים, "מה קרה?". ענו לו האנשים, "זו אותה אישה שנסגרה איתך בתוך החדר וניסתה לפתוח והיא מביאה חרטה וצער על כל אשר התרחש, והבט היא כולה מצורעת מכף רגל ועד ראש וכולה נגעים ומחלות". השיב רבי נפתלי לאנשים, "אני מוכן למחול לה בתנאי אחד, שהיא תספר את הסיפור הזה שכולם ישמעו את מה שהיה ותקבל עליה מהיום לחזור בתשובה ואם לא אני לא מוחל לה". האישה השיבה בחיוב וסיפרה לכולם את מה שקרה. ורבי נפתלי אמר לה, "אני מוחל לך". איך שאמר לה אני מוחל לך, ממש אותו רגע כל החולי שלה נעלם, היא התרפאה. ה' יעזור שזכותו יגן עלינו שנזכה כולנו להיות קודש קודשים ולעבור את הקיץ במסירות נפש ובקדושה ובטהרה בע"ה אמן ואמן.

קדושתו של הבן איש חי ורוח הקודש שהייתה בו

בתקופת הבן איש חי נאמר עליו שיש לו גילוי אליהו הנביא אז פעם תלמידים רצו לאמת את הדבר. רב אחד גדול אמר להם, "למי שיש איזה שאלה בגמרא שילך לבית הבן איש חי ואז הוא יוכל לראות מה יתרחש". הרב סיפר שהוא הגיע לבית הבן איש חי בגלל קושיא ועוד לא הספיק לדפוק בדלת והבן איש חי פתח את הדלת ואמר, "הקושיא שיש לך התשובה היא כך וכך", וסגר את הדלת. אומרים שהוא כתב למעלה משבעים ספרים והוא עשה השבעת קולמוס, שעניין זה מקורו מהקבלה, הכוונה שאתה כותב והאצבע רצה לבד על הנייר. שאלו את הבן איש חי מתי יבוא משיח, אז הבן איש חי ענה, "בתורה בגמרא כתוב כל הסימנים". לאחר מכן ביקשו מהבן איש חי, "אנחנו רוצים סימן ברור יותר". השיב הבן איש חי, "שתראו שבנות ישראל הולכות חצי כסות (חצי בגד) אז תדעו שהמשיח קרוב". בירושלים יש מצבה של הבן איש חי, ומסופר על רבי אברהם עדס עליו השלום שהיה מקובל גדול, ובאותו לילה שנפטר הבן איש חי עוד לא ידעו שהוא נפטר ורבי אברהם עדס חלם בלילה שבאים אליו בחלום ואומרים לו שהבן איש חי נפטר ושהולכים להלוויה להר הזיתים. בבוקר הוא שאל איפה הבן איש חי, לא ידעו מה להגיד לו, באותו יום הוא נפטר ועשו לו שם מצבה. כיום לא ידוע בוודאות את מיקום קבורתו של הבן איש חי, ובשנת תשל"א רצו לבנות כביש בבית הקברות בעיראק ורצו להוציאו מהקבר וראו את גופו של הבן איש חי כאילו כרגע קברו אותו והעבירו אותו לבית קברות אחר אבל עם השנים לא נשאר מצבות על הקברים ולא יודעים איפה הקבר של הבן איש חי בדיוק. הרב בנימוח שמואלי אומר שהיה לרב כדורי חגורה של הבן איש חי שהוא העניק לו באופן אישי. שהבן איש חי נפטר אז הרב כדורי היה בגיל עשר בערך, זכה שבגיל כזה היה קרוב אליו. היה בבגדאד ילד אחד שהיה יודע את רבדי התורה, רבי יהודה פתיה הכניס אותו לתוך חדר ולאחר מכן יצא הילד, רבי יהודה פתיה שאל אותו שאלות והילד השיב לו על הכל כהלכה. אמר הילד לרבי יהודה פתיה, "אני נכנס לחדר, קורא לאליהו הנביא ואליהו הנביא אומר לי את כל התשובות". הייתה מחלוקת בין בנו של הבן איש חי רבי יעקב בן חכם יוסף חיים זצוק"ל לרבי יהודה פתיה זצוק"ל אם זה באמת אליהו הנביא או שזה מהסיטרא אחרא שד שמתחזה לאליהו הנביא. בנו של הבן איש חי אמר, "לפי דעתי זה אליהו הנביא" לאור מה שמע מהילד. אך רבי יהודה פתיה אמר, "יש דרך לבחון זאת". אמר רבי יהודה פתיה לילד, "תיכנס לחדר ותקרא לאותו אחד שטוען שהוא אליהו הנביא ותגיד לו את הפסוק הבא" מספר ירמיהו בפרק י פסוק י"א..פסוק זה שמדבר בגנות השדים והם מסרבים לתרגמו או לאומרו, אמר לו הילד בבקשה תתרגם פסוק זה מארמית לערבית. אך "אליהו" הזה התחמק בתחמנות וביזבו המון זמן יותר מאשר היה לוקח לו לתרגם הפסוק..וברח לו בתירוץ נבוב...קראו על כך בהמשך ספר זה בסיפור על הבחור שאנוכי המחבר מכיר שמתגלים לו "צדיקים" בגוף ממש ונעלמים ומורים לו הוראות שונות ומשונות...והתברר שהם שדים...וכיצד הבנו זאת קראו שם. וכאן בעניינו של אליהו השד המזויף הזה תקראו דבריו של הרב פתיה זצוק"ל שם במאמר הזה שציטטנו אותם ותבינו כיצד ידעו החכמים שגילוי ה"אליהו" הזה לא מהקדושה אלא מהסיטרא אחרא. שזכותם של הצדיקים המוזכרים כאן תגן עלינו אמן."

סיפורי מופתים מדהימים של הקדוש הבכא אלעזר אבוחצירא זצוק"ל

הרה"ג גדעון עטיה שליט"א, מחבר סדרת הספרים "גביע הכסף", מי שהיה מקורב ביותר, וכבן בית אצל המקובל האלוף, המלומד בניסים, רבי אלעזר אבוחצירא זצוק"ל, במשך 28 שנים, מספר לאתר "יהדות נט - אור עליון" סיפורים מדהימים ביותר על אורחות חייו, ניסיו ונפלאותיו, של רבו זצ"ל, כפי שחזה במו עיניו. ל' אב תשע"א מפיו של הרה"ג גדעון עטיה שליט"א קולחים סיפורי מופת רבים בזה אחר זה, על מורו ורבו "בבא אלעזר", כפי שהוא מכונה בפיו. אפשר לשבת עם הרב גדעון ימים שלימים, ונראה שיהיה לו מה לספר עוד. מקוצר מקום אנו מביאים סיפורים בודדים בלבד. הרב עטיה ואשתו מקפידים לדייק בתכלית הדיוק בכל פרט ובפרט שבסיפור, כאשר את רובם הוא מספר מתוך כתבים שכתב לעצמו, בשעת מעשה.

ימי הבחורות

"בשנים תשלד-תשלה למדתי בישיבת פורת יוסף בשכונת קטמון בירושלים, יחד עם רבנו זצ"ל. הוא היה סמל ודוגמא לשקידה והתמדה בתורה. היית יכול לראות אותו עומד על רגליו במשך 16 שעות רצופות ולומד תורה ללא הפסק! כמעט ולא היה יוצא מבנין הישיבה, בכדי לשמור על קדושת עיניו. גם כשהיה מוכרח לצאת בכל יום מבנין הישיבה בשביל לטבול במקווה, הוא היה עושה זאת בשעה 4 וחצי לפנות בוקר, בשעה שהרחובות ריקים מאדם". רבנו זצ"ל היה בקי בש"ס ובפוסקים בעיון רב. תמיד כשהייתי מדבר איתו על איזו סוגיא בגמרא, הוא היה מפלפל בה, מרחיב, מקשה ומתריך. פעם ראיתי את הרה"ג יוסף חיים קופשיץ שליט"א, (מי שהיה רבו של רבנו בימי בחרותו בישיבה), יוצא עם גמרא בידו מבית רבנו זצ"ל, לתמיהתי: "האם כבודו מדבר עם הרב גם בלימוד, מלבד בקשת עצה וברכה?". הוא השיב לי: "כשאני מתקשה במשהו בלימוד, אני נגש לרבי אלעזר ומציג בפניו את הקושיא, הוא איננו צריך לחשוב ולהיכנס לסוגיא, אלא מיד הוא מתריך לי את כל הקושיות. היום היו לי 2 קושיות בתוספות במסכת כריתות ובמסכת תמורה (גמרות שלא רגילים ללומדן, בהיותן עוסקות בנושאי קרבנות), והוא יישב לי אותן אל נכון". רבנו זצ"ל היה

מרבה בתעניות ובסיגופים, עד שאביו רבי מאיר אבוחצירה זצ"ל אמר לי חצי שנה לפני פטירתו: יש לי בן גדול וקדוש בבאר שבע, כואב לי עליו שהוא עושה יותר מדאי תעניות וסיגופים, עד שנפל למשכב, ובקושי הוא יכול לקום מהמיטה. כל הניסים והנפלאות שזכה רבנו לעשות היו מכח לימוד התורה בקדושה ובטהרה, ומכח התעניות והסיגופים שעשה."

ניסים ונפלאות

"לפני 25 שנה, שני ילדי נפלו מהנדנדה ישר על גבי. בלילה חשתי כאבי תופת בגב, עד שלא הצלחתי לישון כל הלילה מרוב הכאבים. בבוקר אשתי התקשרה למד"א, והם אמרו שמצבי חמור, ואסור לי לזוז, עד שהם יבואו לפנות אותי לביה"ח. לא רציתי להתפנות לבית החולים, כי היה זה ביום שישי, וביום ראשון שאחריו הייתי אמור לעבור דירה. אשתי התקשרה לרבנית אבוחצירה, בבקשה שהרב יתפלל עלי שאחלים. הרבנית אמרה לה בשם הרב, שאחכה חצי שעה ואז אנסה לקום, "ואם תרצה תלך לרופא". והנה התרחש הנס מול עיני, אחרי חצי שעה סרו הכאבים, קמתי מהמיטה והלכתי כאילו לא היה דבר. כששמע כן הרב יצחק מורסיה שליט"א, הלך לרבנו ביום ראשון, וטענתו בפיו: "מדוע כבודו לא מושיע אותו כשם שריפאת את הרב גדעון?". השיב לו רבנו: "הייתי חייב להושיע אותו, כי הוא היה צריך לעבור דירה, ולא היה יכול להישאר בכאביו..."

"ועוד סיפור אישי דומה: באחד מהימים תקפוני כאבים עזים, ממש ייסורי תופת, לא יכולתי לעשות כלום מרוב כאבים. עשיתי בדיקות בביה"ח, ונמצא שיש לי אבן בקוטר של 5 מ"מ בכליה. הייתי צריך לעבור ניתוח לייזר, אבל לא היה תור אלא רק בעוד 3 חודשים. באותה תקופה רבי אלעזר זצ"ל היה בשוויץ. התקשרתי לרבנית אבוחצירה, ובקשתי שבהזדמנות הראשונה שתדבר בטלפון עם בעלה – תזכיר את הענין שלי. לאחר זמן, התקשרה הרבנית ואמרה בשם הרב שאשתה כפית שמן זית והאבן תצא מאליה... עשיתי כדבריו, והנה לעת ערב, מצבי החמיר, חום גופי עלה ל-41 מעלות חום. אבל באורח פלא לאחר שהתפנתי בשירותים, פתאום נעלמו הכאבים, החום אט אט ירד, וחזרתי לבריאותי ב"ה... אשתי מצאה לתדהמתה את האבן בשלימותה בתוך האסלא. אכן כן, היא יצאה מאליה בשעה שהתפנתי, כדברי רבנו."

"במו עיני נוכחתי בינס רפואי שהתחולל בזכות רבנו זצ"ל. אשתו של הרב חיים ביטון ראש כולל "שערי ישועה" ילדה בניתוח קסרי. והיות שהחדירו חומר שלא היה מתאים לגופה, היא הפכה ל"צמח". הרופאים טענו שאין לה סיכוי להחלים. הם אפילו לא תפרו כהוגן את מקום הניתוח, כי הם חשבו שבין כה וכה היא לא תקום מממיתת חוליה. בעלה היה שרוי בצער גדול על אשתו היקרה, ועל שמונת ילדיו המחכים בבית לאמם. הוא התקשר אלי ביום שישי, ביום שאין הרב מקבל קהל, וביקש ממני שאתקשר ואבקש מ"בבא אלעזר" שיברכה. עשיתי כדבריו, והרב השיב (דרך הרבנית) שאמתין שעה אחת ושוב אתקשר. במשך שעה זו הרב הסתגר בחדרו, והרבה בתחנונים, (כך סיפרה לי הרבנית). לאחר שיצא מחדרו הוא הורה לרבנית להתקשר אלי ולבשר ש"הגזירה התבטלה". ואכן, הלא יאומן קרה, האישה חזרה להכרה מיד באותו היום, ובליל שבת היא כבר התישבה במיטה ואכלה בכוחות עצמה.

"פיזור נתן לאביונים"

"בתקשורת החילונית מרבים לדווח אודות רכושו הרב של רבנו. אבל צריך לדעת שכמעט כל הכספים הגיעו מתרומות שאנשים תרמו מדעתם, בלא שרבנו ביקש פרוטה על ברכותיו. ובאותם מקרים בודדים שרבנו ביקש תרומה, היה זה משום שהוא ידע ברוח קודשו כי מידת הדין מתוחה על האדם שלפניו, ועליו לתת צדקה כדי שינצל, בבחינת "צדקה תציל ממות". שהרי רבנו לא נהנה מאומה מכספיו, והם שימשו אך ורק למטרות צדקה וחסד בלבד. וכמו שאמר בקביעת המזוזה ב"בית התמחוי" שבביתו, (כל הקומה הראשונה בבית רבנו פעלה כבית תמחוי, והכל מומן מכספו של רבנו): "אני מעיד עלי שמים וארץ שלא נהניתי באצבע קטנה מכל כספי. והכל קודש אך ורק לצורכי עם ישראל."

"אספר שני סיפורים מתוך אלפי סיפורים על חסדיו של רבנו בממונו: לפני 23 שנה הייתי שליח עבור כלה, שרצתה שרבנו יברוק על ידי השמות אם היא מתאימה לבחור מסוים שנפגשה עמו. לאחר בדיקה החליט רבנו שהם מתאימים. אמנם השידוך לא יצא אל הפועל, היות ומצד החתן דרשו סכום כסף גדול (40 אלף דולר) והכלה לא יכלה להענות לדרישותיהם. אחרי מספר חודשים שאל אותי רבנו - שלא כהרגלו - על השידוך הנ"ל, משסיפרתי לו את העניין וכנ"ל, הוציא הרב מיד ממגירתו 2,000 דולר, ונתן לי שאמסור זאת לכלה. וביקש שאומר לה שבכסף הזה תהיה ברכה ותשיג את כל הסכום. עשיתי כדברי רבנו, ואכן היתה ברכה בכסף, אב הכלה השיג את כל הסכום המבוקש, והם התחתנו בשעה טובה ומוצלחת". "כמו כן, לפני 10-15 שנה אישה אחת נזקקה לעבור ניתוח לב פתוח, ורבנו הורה לה שתעשה את הניתוח דווקא על ידי רופא פרטי, הוא אף נקב בשמו של הרופא. חזרה האשה בבכיות נוראות והעבירה פתק לרבנו, שהרופא דורש 50 אלף דולר, ואין לאל ידה להשיג סכום אגדי זה. מששמע זאת רבנו הוא העביר לה במקום את כל הסכום הנ"ל!!".

בו לממון

"אתן 2 דוגמאות מיני רבות הממחישות כיצד רבנו היה בז לכסף. פעם נכנסתי לרבנו יחד עם בנו של הרב ברוך בן חיים זצ"ל, אשר שימש כרבה של קהילת "שערי ציון" בניו יורק, נלווה אלינו עוד אדם עשיר מהקהילה בניו יורק. כאשר אותו אדם מסר לרבנו סכום גדול של כסף, הוא זרק מיד את הכסף... ביררתי עם הרב בן חיים על מעשיו של הלה, והוא סיפר, שעשיר זה פותח את עסקיו בשבת. רבנו צפה זאת ברוח קודשו, ולא רצה לקחת כסף טמא ממחלל שבת."

"פעם אחרת הייתי שליח של משפחת משען שבמקסיקו, לבקש מרבנו להתפלל על בנם שחלה במחלה נדירה. הם ביקשו שאמסור לרבנו, שאם בנם ינצל הם יתנו לו מיליון דולר. רבנו קרע את הפתק שמסרתי לו וזעק: "חושבים שקונים אותי בכסף?! אם אני יכול להושיע – אני עושה זאת בלי כסף, אבל עכשיו כבר נגזרה הגזירה ואין מה לעשות". ואכן, "כבר נגזרה הגזירה" והבן נפטר למחרת היום, לצערנו.

מתורתו של הבבא אלעזר אבוחצירה זצוק"ל פנינים אחדים הרב יצחק בלומנטל במסע אחר תורת הבבא אלעזר

אדם שקנה דירה חדשה, אמר רבי אלעזר אבוחצירה שיסייד אותה, כיון שאולי גרו שם אנשי מדון. יהודי אחד שאל את הרב מה יותר קשה, לעבוד על המידות או ללמוד את ככל הש"ס? ענה לו הרב שהקשה מכולם זה לשמור על קדושת העינים. הרב יצחק בלומנטל מגיש לקט סיפורים על הבבא זצ"ל ה' באב תשעא (מאת "כיכר-השבת")

הבבא אלעזר זצ"ל סיפר לי שכני הרב מ.א.: לאחר פטירתו של האי גברא רבה, חיפשתי בכל מאגרי המידע התורניים הממוחשבים, למצוא כמה דברי תורה בשמו. לא מופתים, רק דברי תורה. אביא לכם את מה שנמצא (חוששני שאולי שכחתי דבר אחד, וה' והבבא יסלחו לי).

א. "מאירה" זה לא שם. בחורה שקראו לו מאירה, הורה הרב לשנות את שמה, כי "מאירה" זה "קללה", ובאמת לאחר ששינתה את שמה מצאה את זיווגה. כמו כן הורה הרב שמי שקוראים לו בשני שמות, יכנו אותו תמיד בשניהם.

ב. אדם שקנה דירה חדשה, אמר רבי אלעזר אבוחצירה שיסייד אותה, כיון שאולי גרו שם אנשי מדון, וחלילה שלא תדבק המריבה בדיירים החדשים.

ג. יהודי אחד שאל את הרב מה יותר קשה, לעבוד על המידות או ללמוד את ככל הש"ס? ענה לו הרב שהקשה מכולם זה לשמור על קדושת העינים והמחשבה.

ד. אסור להפיל את העובר בשום אופן, גם כשהעובר לא יוכל לחיות הרבה זמן. וראיה הביא הרב, שהרי נשות ישראל במצרים ילדו ששה בכרס אחד ולא הפילו את ילדיהם, אפילו שפרעה ציווה להשליכם לנהר.

ה. מסיר אוזנו משמוע תורה גם תפילתו תועבה, פירש הרב, כשאדם לא רוצה לשמוע דברי תורה, וכל דבר שאומרים לו אומר "כבר שמעת", אז כשהוא מתפלל כביכול אומר לו הקב"ה על תפילתו "כבר שמעת" את התפילה אתמול.

הבבא אלעזר אבוחצירה זצוק"ל אני מביא מספר סיפורי מופתים מסמרי שיער שסיפרו אנשים שחוו אותם בזמן השבעה

לכבוד ההילולה של הבבא אלעזר אבוחצירה זצוק"ל אני מביא מספר סיפורי מופתים מסמרי שיער שסיפרו אנשים שחוו אותם בזמן השבעה.. פשוט לא להאמין שהיה לנו צדיק כזה גדול בעל רוח הקודש..נורא נוראות...זכותו תגן עלינו ועליכם אמנן...שזכות החיזוקים הנ"ל תהיה לעילוי נשמת הצדיק הבבא אלעזר אבוחצירה בין בן מאיר זצוק"ל (באדיבות אתר "בחדרי-חדרים")

יקראו לו חיים!

אחד מחסידי רבי אלעזר היה נוהג כשנולד לו בן, להתייעץ עמו איך לקרוא לתינוק בברית המילה. פעם אחת כשאשתו של האיש שכבה בבית החולים לפני הלידה, הוא נכנס להתייעץ עם הרב שענה לו: "תקרא לו חיים". הוא שב לאשתו וסיפר לה: "הרב ייעץ שנקרא לו חיים". אשתו השיבה: "אני לא אוהבת את השם הזה בשום פנים ואופן. תשאל את הרב אולי ניתן לילד שלנו שם אחר?". בעלה שב לביתו של הרב וסיפר לו על אשר אירע: "לא רציתי להתווכח עם אשתי מפאת שלום בית. מה עלי לעשות?". רבי אלעזר השיב: "שאלתך תקרא לו איך שהיא רוצה. זה לא יעזור, בסוף יקראו לו חיים". החסיד שב לאשתו ואמר לה: "הרב אמר שאת יכולה לקרוא לו איך שאת בוחרת. אך בסוף יקראו לו חיים". הזוג לא הביין את פשר התשובה אך כעבור ימים ספורים נולד הילד בבית החולים ונוצר סיבוך בלידה. האם והילד, אושפזו למספר ימים בבית החולים ובשל כך נדחה ברית המילה. כעבור מספר ימים הגיע מוהל לבית החולים וטקס ברית המילה נערך בהשתתפותם של בני המשפחה. "ויקרא שמו בישראל: "אופיר", קרא המוהל. לאחר סיום טקס הברית הביאו את התינוק לאמו שנבכה: "זה לא הילד שלי בכלל", זעקה בקול רם. דקות ספורות עברו והטעות התבררה: שעה קלה קודם לכן ערך המוהל ברית נוספת בבית החולים והתינוקות הוחלפו. בברית המילה הראשון העניקו ההורים את השם "חיים" לילד. היום הילד שנולד מתגורר בבאר שבע, ומשפחתו הייתה מקורבת לרבי אלעזר זצ"ל.

"אתה תרוויח כפול"

היה זה ערב פסח: אחד מבעלי מאפיות המצות טרח והכין כמות גדולה של מצות לחג הפסח בכשרות הרב מחפור, בשווי 2 מיליון שקלים. כשהגיע זמן השיוק, הופתע בעל המאפייה לראות ברחובה של עיר מודעות גדולות על כך שהוא זייף את כשרותו ואין המצות כשרות. הוא חשד שמדובר במעשה של מתחריו אך לא ידע מה לעשות. הוא רץ לביתו של הרב מחפור כדי שיוציא מכתב הבהרה על כך שהמצות אכן בכשרותו. לפני שפרסם את המודעה בחוצות הוא פנה לרבי אלעזר וסיפר לו את הסיפור ואף הראה בפניו את מכתב ההברה של הרב מחפור. רבי אלעזר לקח את המכתב קרע אותו לגזרים והשליך אותם לפח. לאחר מכן פנה אליו ואמר לו: "תכתוב על פתק את המילים הבאות: "אני ארוויח השנה פי 2 יותר משנה שעברה". גם אם אתה לא מאמין בזה תכתוב כדי שתוכל להאמין בכך. בעל המאפייה רשם את דברי הרב ויצא לדרכו. מאוחר יותר, לאחר שבדק התברר כי בשנה שלפני כן הרוויח 140 אלף שקל ובשנת "המשבר" הרוויח בדיוק פי 2 - סכום העומד על 280 אלף שקל. המצלמות לא פעלו אחד מבניו של מקורבי הרב זכה לבן בכור. באותם ימים שהה אביו והרב עצמו בחו"ל. כשהתקשר הבן לבשר לאביו על הולדת בנו שאל: "האם הרב ואתה תספיקו להגיע לברית?". האב השיב כי לפי לוח-הזמנים נראה שלא יגיעו. הבן התאכזב, אך ידע כי הרבה אין לו מה לעשות. לאחר שחזר רבי אלעזר יחד עם אביו של האברך לארץ נכנס אליו האב הטרי כדי לקבל ממנו ברכה עבורו ועבור התינוק הנולד. באותו מפגש הבטיח לו רבי אלעזר כי הוא ישתתף בפדיון הבן שיערוך בביתו. הגעתו של הרב לאירוע הייתה נדירה מאד. כשהגיע יום הפדיון הגיע רבי אלעזר לביתו של האב הטרי. לפני שהתחיל טקס הפדיון שאל האב את רבי אלעזר: "האם אפשר לצלם במצלמה הביתית? התמונות יישארו במסגרת המשפחה", הסביר לרבי אלעזר. ר' אלעזר השיב בחיוב. ובמהלך הפדיון צילם בן המשפחה במצלמה הביתית אך יחד איתו צילמו שניים נוספים. מאוחר יותר

התברר, כי התמונות לא קיימות. מכשיר הסלולארי של אחד מהמצלמים אבד, מצלמתו של השני נהרסה ובמצלמה השלישית התמונות נשרפו.

אני אגדל את הילד!

סיפור נוסף ששמעו מספר מקורביו של רבי אלעזר הוא על עורכת דין בכירה - ברשימת עשרת עורכי הדין הבכירים בישראל ששנים ארוכות לא זכתה לפרי בטן. בעלה של האישה, אף הוא עו"ד במקצועו לא היה מאמין בכל דבר הקשור לדת. לאחר שנים רבות האישה נכנסה להריון והיא פנתה לבית החולים כדי לעבור בדיקות מקיפות. בבדיקות התגלה כי לעובר מום חמור מאד. האישה הייתה נסערת וסיפרה למזכירתה במשרד על המקרה. האחרונה המליצה לה לפנות אל רב אלעזר וכי היות והרב לא נוהג לקבל נשים, היא הוסיפה: "יש לך 2 אופציות - או שתכתבי מכתב, או שבעלך ייסע לרב ושאל בשמך". עורכת הדין לא בזוזה את זמנה וסיפרה לבעלה על היום הנסער במקום עבודתה. אך בעלה פסל את הרעיון על הסף ואשתו פרצה בבכי. "אתה לא צריך להאמין לדברי הרב", אמרה לו האישה. "אני רק רוצה שמי שיביא את תשובתו, יהיה כלי ראשון ולא שליח שיעוות את דבריו", הסבירה. בעלה נכנע והגיע לביתו של הרב עם מכתב שכתבה אשתו. במשך דקות ארוכות קרא הרב את המכתב ואמר לבעלה: "הילד יהיה בריא ושלם. בשום פנים ואופן שאשתך לא תעשה הפלה". בעלה שלא האמין ברבנים השיב לרב: "אם הוא ייצא עם מום, הרב יהיה זה שיגדל אותו?". הרב השיב: "כל הנוכחים בחדר עדים לכך. אם יהיה לו מום - אני יגדל אותו". לאחר מספר חודשים נולד הילד בריא ושלם. לאחר האירוע כתבה האישה לרב כי הם הסכימו לקבל על עצמם כמשפחה אחד משלושת הקבלות הבאות: טהרת המשפחה, לשון הרע ושמירת שבת, "הרב יחליט מה טוב עבורנו?", כתבו במכתב. הרב ענה: "טהרת המשפחה". לאחר שיצא הבעל מהחדר אמר הרב לנוכחים: "ראו מה זה אנשים לא מאמינים. לשון הרע חשוב בעיניהם כמו טהרת המשפחה וכמו שמירת השבת".

הנגיד שנרדם

סיפור נוסף התרחש לפני יותר מ-20 שנה. רבי אלעזר היה ידוע כמדויק מאד בשעות הזמנים. "כשהרב היה אומר שעה זה לא היה דקה אחרי או דקה לפני", סיפרו מקורביו. באחת הסעודות המצומצמות שערך הרב למקורביו איחר אחד הנגידיים בחצי שעה. כשנכנס לחדר שאל אותו הרב: "איפה היית? תביא לי את הכוס שלך". הנגיד הגיש לרב את הכוס שהייתה מונחת במקומו בשולחן והרב מזג לתוכה ערק. הנגיד ברח על המשקה ושתה אותו. מיד שחזר למקומו הוא נרדם והתעורר רק בסופה של הסעודה. "זה היה אדם שהיה יכול לשתות בקבוק שלם של ויסקי וזוהי לא ישפיע עליו כלל".

לא לברוח מאלעד

תוך כך, אמש (ד) הגיעו מספר אנשים לבית בבאר שבע ופנו לאדמו"ר רבי דוד אבוהצירא, כדי לשמוע ממנו אם נכונות השמועות שהופצו בשמו - על העיר אלעד. כזכור, בתחילת השבוע פורסמו דבריו של רבי דוד, שעל תושבי העיר אלעד, לעשות תשובה ולא - יפלו על העיר רקטות והיא תושמד. ר' דוד השיב לשואלים: "לא צריך לעזוב את העיר בשל כך, אך חובה על תושבי העיר לערוך תיקון".

לא כדאי לחזור בגלגול...

ידוע מעשה שארע עם תלמיד האר"י הקדוש, כשהגיע אל רבו, אמר לו האר"י הקדוש: על המצח שלך מופיעה אות ג', והדבר מלמד שנגשלת באסור גזל. המשיך רבנו האר"י ושאל: ממה אתה מתפננס? ותלמידו השיב: אני סוחר חוטים. כמה זקנות טוונות עבורי חוטים, ואני מוכר אותם. אמר לו: נסה לברר אצלן, אולי גזלת אותן פעם. הלך תלמידו לזקנות ושאל אותן: האם גזלתי מישהי מכן? ענתה הצעירה שבהן: אותי גזלת, אני עושה חוטים דקים יותר וטובים יותר, ואתה משלם לי כמו לכלן. התלמיד קבל את הדברים, שלם לה פי שנים, וכשחזר לרבו האר"י הקדוש הודיעו פי אכן האות ג' סרה ממחור, לאמר: תפן עוון הגזל. התלמיד הרב הקדוש בודאי לא התפונן לגזל, אלו אף ידע שהיא עושה חוטים טובים יותר, הנה מוכן לשלם לה כראוי לה, ובכל זאת, נחשב לו הדבר לגזל, והאות ג' נחרתה במחור. לא כדאי לחזור בגלגול... מתוך אתר רדיו 2000

מעשה הקצבים שהאכילו טריפות בימיו של בעל ה'מגלה עמוקות'

בשנת שמ"א מת בקראקוב קצב אחד והשאיר אחריו את בנו היתום. אחד מחבריו הקבצים הכניסו לביתו וגידלו כבנו יחד עם עוד יתום נוסף. שניהם היו עוזרים לאביהם מאמצם בחנות האטליו שלו בכל עבודות הבשר, לחתכו למולחו וכדו'. שני היתומים עבדו בפרך ולמדו כך בדרך הקשה את סודות המקצוע. שני היתומים עבדו בפרך ולמדו כך בדרך הקשה את סודות המקצוע. השנים גדלו ללא תורה וללא יראת שמים והיו לנערים מגושמים כשוליות קצבים לכל דבר. באותם מחירו של הבשר היה גבוה מאד, בשל המיסים הרבים שהוטלו על מכירתו, מס העיר, מס המלך ומיסי הקהילה - חוץ משכר השוחט, הבודק המגקר, וההפסד על חלקים האסורים באכילה - שהעלו את מחיר לגבהים כאלו שרק העשירים ביותר יכלו להרשות לעצמם לקנותו. לבתייהם של אלו היו מגיעים השניים עם משלוחי הבשר מן האטליו. יום אחד מצא אחד מן היתומים מטבע, ובחושו המסחרי הבריא הבין שלא יהיה לו כדאי לבזבז איתו, אלא החליט לעשות עימו עסקים. מה עשה? למחרת הלך לרחוב הגויים וקנה שם בשר טריפה, שמחירו היה נמוך לאין שיעור ממחירו של הבשר הכשר, וצירף את חתיכת הטריפה של משלוח הבשר הכשר אותו הביא לביתו של אחד מעשירי העיר. כמובן שהתשלום עבור המשלוח עלה בהרבה על המחיר שהושב אל האטליו ואת ההפרש שלשל היתום אל כיסו. את הרווח השקיע היתום בקניית כמות גדולה עוד יותר של בשר טריפה, וכך הלך והגדיל את הונו, כל זאת כמובן תוך שהוא מסתיר היטב את הדבר מעיני הקצב. מעיניו של חברו לא יכול היה להסתיר, ובמשך הזמן הפך גם היתום השני לבעל סוד ולשותף פעיל לדבר עבירה. עם השמן הלכו השניים ושכללו את שיטות העבודה שלהם והיו מעכבים את התשלום עבור המשלוחים לבתים אצלם

ליום-יומיים ובאותו הזמן היו מנצלים לקניית בשר טריפה שנמכר למחרת כבשר כשר. השלב הבא היה לביים ריב בין אחד הנערים למעסיק כך שזה שילחו מעל פניו והלה הלך והשכיר עצמו למשלוחים באטליו אחר שם הפעיל את אותה השיטה להפקת רווחים. עם הזמן הלך הונם וגדל, ועם האוכל בא התיאבון והעבודה עבור אחרים כבר לא נראתה להם כמספיקה, והם החליטו לפרוש ולפתח באמצעות הסכום שבידיהם אטליו משלהם, מתוך הכוונה להפעיל את שיטתם למכור בשר טרף ככשר באופן נרחב יותר. כך עשו. במקביל לפתיחת החנות ברובע היהודי, שכרו מחסן באזור הנוצרי שם היו שוחטים או הורגים מדי פעם עגל או פרה ללא פיקוח רבני באופן לא כשר, ומוכרים את בשרם בחנותם ככשר. עבודתם נעשתה בזהירות ובפיקחות רבה, כך שיכלו להמשיך בתרמית לאורך שנים. איכות הבשר והמחירים הזולים שיכלו להציע הביאו באופן טבעי להגדלת מספר הלקוחות שלהם על חשבון בעלי אטליו אחרים, ומיסחרם ורווחיהם עלו מעלה מעלה. עם העושר בא גם הכבוד, השנים רכשו לעצמם בתי פאר, נשאו לעצמם נשים מן המשפחות המיוחסות, סחרו בבקר ובצאן, כך שלמרות בורותם הפכו השנים לאנשים נכבדים ומקובלים בחברה היהודית. לבנותיהם בחרו חתנים תלמידי חכמים שיכלו להתגאות בהם ולחפות בכך על בורותם שלהם, ואת בניהם שלחו ללימודים בישיבות הטובות שבפולין. כך ששנים על שנים האכילו השניים עיר שלמה, עיר המלאה בחכמים וסופרים, בנבילות וטריפות. אך לא לעולם חוסן ושיברם בא להם ממקום שלא תיארו בנפשם. לאחד מסעודות השמחה שהתקיימו בעיר הוזמן גם הרב בעל ה'מגלה עמוקות', הלא הוא רבי נתן שפירא, הדרשן הגדול והמקובל האלוני. "צדיקים אין הקב"ה מביא תקלה על ידם" – לימדוהו חז"ל, ואכן כאשר הגיש המלצר את הבשר – שהובא מחנותם של השנים – רטטה ידו משום מה ונשמטה הצלחת מידו נפלה ארצה ונמאס הבשר מאכילה. שב המלצר והביא צלחת אחרת, וכמעטו בראשון כל בשני, שוב משום מה לא הצליח להביא אותה אל יעדה והבשר שבה נשחת. כל זה למול עיניהם של כל המסובים ובהם הרב בעל מגלה עמוקות. רק בפעם השלישית הצליח המלצר סוף סוף להעמיד את הצלחת על שולחן המוזמנים. הרב הבין שיש דברים בגו, ונמנע לאכול מן הבשר המוגש, ואף הורה לנוכחים שלא לגעת בו. לאחר מכן, עם שובו לביתו שלח לקרוא את הקצבים כעלי החנות, ומשבאו לפניו שאלם ודרשם על אודות כשרות הבשר הנמכר בחנותם. הללו כמובן נמנעו מכל הודאה על מעשיהם ואישרו, חזור ואשר, את כשרות הבשר בחנות שלהם. הרב, שבקי היה גם בחכמת הפרצוף, הבין מתוך הדברים שלא הכל נאמר ולא הכל כשורה אך הוכחות לא היו בידיו. למחרת משהגיע אחד מחתניהם ללימודיו בישיבה, קרא לו הרב וביקש ממנו שכאשר ישוב הביתה ישב שם, בביתו של חמיו, וילמד בקול על ענשו של המאכיל טריפות. אכן, משחזר חמיו הקצב הביתה שמע את חתנו לומר לפי תומו מתוך הספר על חומרת העבירה של האוכל טריפות ועוד יותר של זה המאכיל לאחרים טריפות במזיד, בין השאר למד החתן את הסיפור הבא מתוך התלמוד ירושלמי במסכת תרומות המספר כך: "מעשה בטבח (=קצב) אחד בציפורי שהיה מאכיל ישראל נבלות וטרפות. פעם אחת שתה יין בערב שבת ועלה לגג ונפל ומת. והיו כלבים מלקקים בדמו. אתון ושאלין לרבי חנינא (=באו ושאלו את ר' חנינא), מהו מירמיתיה מן קומיהון (=האם מותר ליטול את גווית הקצב מפני הכלבים)? אמר לון, כתיב: "ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשליכון אותו" (שמות כב), וזה היה גזול את הכלבים ומאכיל את ישראל. אמר לון, ארפונון דמדידהון אינן אכלין (אמר להם: הרפו ממנו, שמשלהם הם אוכלים)". הדברים הפשוטים נכנסו אט אט ללבו הגס של הקצב, והחל להרהר במעשיו לאורך כל אותן השנים. הוא הרהר בעונש הצפוי ע"פ הספרים הקדושים, שאין לו כפרה לא בעולם הזה ולא בבא, שאין לו תקומה מן הגיהנם לנצח, שנפשו תיקלע בכף הקלע, וכו' וכו'. יום ועוד יום חולף והדברים אינם מניחים לו, הוא קורא לשותפו, ואחר התחבטויות הם מחליטים לפנות של הרב המגלה עמוקות, ראש הישיבה ולספר לו את האמת ואת כל האמת. מסכת ההונאה האדירה שנתגלתה לעיניו היתה אדירה, והוא זימן את השניים להופיע בפני ההרכב המלא של רבני ודייני העיר כדי לדרון בעניינם. הזעזוע בין הרבנים היה גדול, וכשביקשו השנים דרך תשובה עבורם היו ביניהם שענו להם ואמרו שכל דרכי התשובה נסתתמו עבורם, כי "גדול המחטיאו יותר מן ההורגו". אולם הרב המגלה עמוקות מצא עבורם את דרך התשובה הראויה להם בהתאם לעוונם החמור. מעבר לצומות תעניות סיגופים ותפילות, גם ציווה אותם הרב שלא יהינו ליהנות מן הכסף הרב שצברו ממכירת בשר הטריפה. מעבר לכך, כתשובת המשקל למעשה הרע של החטאת הרבים, ציווה להם הרב שיעשו כדלהלן: בכל שבת מהשבתות הקרובות עליהם ללכת לאחד מבתי הכנסיות ובתי המדרשות ועם סיום קריאת התורה, כאשר בית הכנסת מלא אדם, עליהם לעלות על הבימה ולספר על מעשיהם בפרוטרוט את כל אשר עשו שהחטיאו עיר שלימה באכילת בשר פיגולים בשמך שנים כה רבות. "אל תמהרו לרדת מן הבימה" – הוסיף הרב ואמר – "עמדו שם מול הקהל ושמעו את כל החירופים והעלבונות שיוטחו בכם. אתם ראויים לכך. וזה חלק מכפרתכם". עוד הטיל עליהם הרב שעם סיום התפילה עליהם להישכב ביציאה מבית הכנסת כך שכל היוצא ידרון עליהם ברגליו, להשלמת סאת הכפרה שלהם, ואם ירצה מאן דהו להוסיף משלו – יוסיף להם ללא שום מחאה מצדם. הוסיף הרב: "כל אותה שעה שתהיו שטוחים על הארץ והקהל עובר עליכם ורומס אתכם, יהיה פיכם ממלל את ה'וידוי' של יום הכיפורים, "על חטא שחטאנו לפני כל הקהל הקדוש הזה". כך עליהם לעשות במשך חדשים עד שיעברו בכל בתי הכנסיות ובתי המדרשות הרבים שבעיר קראקוב, אותה החטיאו. כאשר יסיימו את סבב בתי הכנסת האמור, כך שלמעשה ביקשו מחילה מכל החיים בעיר, עליהם ללכת ולסבב על בתי העלמין, וכל מי שהיה בחיים חיותו בזמן שהחטיאו את העיר ויתכן וטעם טעם איסור בגלל מעשיכם לעמוד על קברו ולבקש ממנו מחילה וסליחה וכפרה בדמעות ובכי, עד שיעברו כך את כל המתים שחיו בשלושים השנים האחרונות. עם סיום בקשת המחילה מכל מי שיתכן ועבר על איסור אכילת נבילות וטריפות, על השניים יהיה לצאת לגלות בת שלש שנים. לא יהיה עמם יותר מצרור אחד, ובו לא יותר מכדי סעודה אחת לקיום נפשם. לא יהיו במקום אחד יותר מ'מעט לעת' (=יממה) אחד, חוץ משבתות וחגים. לא יבוא בשר אל פיכם בכל ימות החול רק בשבתות וימים טובים, וגם זה רק כזית לצאת ידי חובת בשר. במקום בו ישנו לילה אחד לא ישנו לילה נוסף. לא יתעכבו בשום מקום בגלל פגעי מזג אויר, גשם שלג ברד וכפור לא יעצרום. לישון ישנו רק על הארץ כשאבן מראשותם. נדבות תקבלו רק כדי חייהם לצורך אותו היום ופרוטטה לא תיוותר בידיכם ליום מחר... וכ"ה על זה הדרך. עוד הורה הרב שבכל מקום אליו יגיעו יעלו על הבימה לעיני כל הקהל ויאמרו בזה הלשון: "יהודים. להוי ידוע לכם שאנחנו פושעי ישראל. במשך עשרות בשנים האכלנו את קהילת קראקוב בטריפות

ונבילות, והכשלנו את הרבים באלפי ורבבות איסורי תורה. עתה אנו מבקשים דרך תשובה. אנא, במטותא ממכם, התפללו בעד נשמותינו החטאות לאלוקים ואדם". סיים הרב דבריו באמירה זו: "לאחר שלש שנים שתנהגו בצורה זו, רשאים אתם לחזור לקראקוב ברגל, לבתיכם ומשפחתכם. אם יתן ה' לי חיים עד אז – היכנסו אצלי ואורה לכם את הדרך אשר תמשיכו בה. אם לא והלא אהיה עוד בין החיים – תמצאו אצל ממלא מקומי מכתב ערוך וחתום עבורכם שיורה לכם את אשר תעשו". השניים יצאו מיד למלא אחר הוראות הרב. מקץ שלש שנים, שבו השנים, שבורים ורצוצים ממסע התלאות, לעירם. לא היתה פשוטה בקשת המחילה מאנשי העיר, מעבר לזעזוע העמוק שבגילוי שהתגאלו במאכלות אסורים במשך זמן כה רב, גם נדרש היה להכשיר מחדש את כל המטבחים שבעיר שהפכו עתה לטרפים, את מה שניתן היה להכשיר – הכשירו, ואת מה שלא – צריך היה להחליף ולרכוש חדש, כך שהנזק הממוני לכלל תושבי העיר היה גדול, והכעס על זוג הקצבים – בהתאם. אחר שלש שנים שבו השניים לחייהם הרגילים כבעלי תשובה גמורים שצדיקים גמורים אינם עומדים במחיצתם. דבר אחד עוד הטריד את מנוחתם, והוא – האם גם בשמים יקבלו את דרך התשובה שהורה להם הרב כמספקת, כך שלא יסבלו מעונשי שמים שם? אולי נדרש מהם עוד משהו? אולי אין די במה שעשו בפקודת הרב? עם חשש זה הגיעו אל הרב בעל מגלה עמוקות, וזה בכדי לשכנעם שדי בתשובה שהם עשו ע"פ הוראותיו, נתן בידיהם מכתב חתום שבו כתב בין השאר בזו הלשון: "... מאחר ושני הקצבים האמורים עשו וקיימו עליהם את תשובת המשקל החמורה שהטלתי עליהם כאב"ד העיר וראש הישיבה בגלל חטאיהם העצומים בכל פרטיה ודקדוקיה, לכן הנני גוזר בזה שכשם שכשם שקבענו בבי"ד של מטה כך יקבלו אותם בבי"ד של מעלה, והשניים הרי הם נקיים מכל עוון אשמה ופשע..." המסמך הופקד בידי אחד הקצבים, זה שפתח בתשובה תחילה. ר' נתן נטע שפירא, בעל ה'מגלה עמוקות' נתבקש לישיבה של מעלה זמן לא ארוך לאחר מכן. עברו השנים, והזיקנה קפצה עליהם, ואחד משני הקצבים בעלי התשובה חלה את חוליו אשר ימות בו, מצבו הלך והורע ונראה היה שהמלאך בעל אלף העינים כבר הטיל טיפה של ארס בקצה חרבו הרעה. סוכם ביניהם שהחולה, שמן הסתם ימות בקרוב, יקח עימו את איגרת הרב המעידה על התשובה המלאה שעשו, ומנגד יתחייב בתקיעת כף שיבוא בחלומות של רעהו ויספר לו בפרוטרוט את שנתרחש עימו בשמים, בבית הדין של מעלה, בכדי להרגיעו ולהבטיחו שאכן תשובתם המלאה מקובלת בשמים. בעת טמינת הגויה בעפר לקחו אנשי החברה קדישא את איגרת הרב המגולגלת ונתנוה ביד ימינו של המנוח וכך נטמן והלך לבית עולמו. השותף החי חיכה בסבלנו שיבוא שותפו המת בחלומו, ואכן מיד אחר סיום יום השלושים נראה המת בחלומו של הקצב החי, וסיפר לא את כל שעבר מיום הפטירה והלאה. לכוש היה בבגדים לבנים כתכריכי הפשתן שבהם נטמן, והאיר במראהו, היתה נסוכה בו מין שלוחה שלא היתה בו בחייו בעולם הזה. דברים רבים סיפר הנפטר לחברו החי, עד כמה מתחשבים בדעתו של ה'מגלה עמוקות' בשמים, ועד כמה הוא חשוב שמה, ועד כמה גדול היה עוונם ואשמתם אילולי שבו בתשובה... וסיפר לו דברים כהווייתם וכסדרם, כך: עם פטירתי ליוו אותי המלאכים אל בית הדין של מעלה, למשפט שממנו חששתי כל כך. היו ביניהם רבים מלאכי חבלה שביקשו לפגוע בי, אך כנגדם עמדו ארבעה מלאכי שרת צהורים שסככו עלי בכנפיהם לבל אפגע. כך עד שבאתי למקום המשפט. שם, במקום אש אוכלת אש עמדתי בחיל וברטט, כאשר כל מעשי הטובים והרעים עלי חלדי היו נקראים בזה אחר זה, דבר לא נחסר. הצער על המעשים הרעים והבושה מהם היה כה גדול, ולעמת זאת השמחה והגאווה בטובים היו לאין שיעור. כל הסובב אותי ממדבר חי צומח או דומם בא להעיד לטובתי או לרעתי. דבר לא נמלט מעיני בית הדין של מעלה. כל מעשי הרעים באו ועמדו לנגד בית הדין, בעיקר על כך שהחטאתי את הרבים יצא הקצף, ומנגד עמדה לי התשובה שעשיתי לטובתי, ש"אין לך דבר שעומד בפני התשובה". אולם אז, החלו להופיע בבית הדין אלפי ורבבות נשמות בני אדם לבנות ברובן אך כתמים שחורים עליהן וכל אחת מתלוננת על כתמי חטא אלו שנגרמו בגלל אכילת מאכלות לא כשרים, שגם אם בשוגג נעברה העבירה, עדיין הנזק המכתים ישנו, והכל נגרם בשלנו, ונדרש עונש על מעשים אלו. זאת ועוד, נשמות בהמות חיות ועופות החלו להופיע ברבבותיהן, תוך שהן מאשימות אותי במצבן, כי במעשינו גרמנו לכך שנשמות אלו לא ימצאו את תיקונם בשחיטה ובאכילת בשרן בקדושה ובטהרה על שולחנם של צדיקים, ובמיוחד בסעודות השבתות והחגים, וכטריפות ונבילות אין להם תיקון, ושוב יאלצו לחזור לעולם הגשמי לתיקון נוסף, דבר הגורם להם צער אין קץ. מצבי היה בכל רע – סיפר הנפטר. או אז נזכרתי במגילה הנתונה בידי הימנית, והצגתי לעיני בית הדין, ומשאו הדיינים שהחתום עליה הוא הרב בעל 'מגלה עמוקות' קיבלו את דבריו, ולמרות הנזק העצום שגרמתי במעשי, הוחלט בבית הדין להוציאני זכאי בדיני, כיון שהתשובה שעשינו מקובלת בעיני בית דין של מטה, ו"תורה לא בשמים היא" ולכן מקובלת התשובה גם בבית דין של מעלה. פסק דיני יצא לזכות ונשלחתי אל הצדיקים שבגן עדן, שם חיכתה לי חופה של זהב, שם אני יושב עתה ונהנה מזיו השכינה. הנפטר סיים את סיפורו, והוסיף: ואם דואג אתה לעצמך, מה יהיה עמך בדיןך והאיגרת אינה בידך, הריני לגלות לך שאין לך ממה לחשוש, שכן מיד עם בואי הנה, הלכתי להקביל את פני הרב ה'מגלה עמוקות' במקומו שבגן העדן העליון, והוא קיבלני בפנים מאירות ושמח לקראתי, ואף אמר לי שכיון שיצא הדין לטובה הרי שבית הדין של מעלה לא ישוב לדון בדבר, ובהגיע יומך מקומך מובטח בין כל שאר בעלי התשובה שבמקומם הגבוה אפילו "צדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד"

תשעה סיפורים מחזקים מעולם האמת

החלום מסר מעולם האמת

כולם חולמים, אך לראויים לכך יש בחלומם מסרים לפי ערכם ומעלתם. אף כי אין להסתמך על חלום בלבד, אבל בדוגמאות שלפנינו נלמד על ערכו של החלום. 11/09/07 עת לחשוב / מתוך 'מינסק עיר ואם' / מציאות החלום, סיבותיו וכו', כידוע עדיין בגדר חידה לאנשי המדע. לחכמינו אשר ידיעתם לא הייתה מחקרית או סטטיסטית, אלא מאחורי הקלעים של היצירה הייתה מסורת כי חלום הוא אחד מששים מנבואה. כלומר, מסרים מעולם האמת מועברים לעיתים דרך חלום, כמוכּן לאותם אנשי מעלה הראויים להם. כל אחד מאתנו חולם, אך לראויים לכך יש בחלומם מסרים והוראות לפי ערכם ומעלתם. אף כי להלכה אין להסתמך על חלום בלבד, אבל יש בדוגמאות שלפנינו ללמד על ערכו ומעלתו של החלום. זמן מועט אחר פטירת רבינו (יחיאל היילפרין בעל "סדר הדורות"), יצא רוכל לדרכו הקבועה אל

העיירות הקטנות שבגליל מינסק. היה זה בעונת החורף, כששלגים כיסו את פני הארץ, והקשו מאוד על הנסיעה. לפתע נעצרה עגלתו, ותט האתון מן הדרך, ולא יסף לילך. כשהחל בעל העגלה לבחון ימין ושמאל לידע פשר דבר, ראה והנה מלאך האלוקים הוא רבינו עומד לימינו מעוטף בתכריכיו. לגודל חרדתו נתעלף האיש. כששבה רוחו אליו שמע את רבינו דובר אליו, לבל ירא ובל יחת, ומבקש ממנו לילך בצד פלוני של הדרך, שם ימצא בית ובתוכו יושבת נערה והיא מרת נפש, יקיש על חלונה ויאמר לה כי זקנך שלחני אלייך לצוות לך על עמך לבל תשתמדי. ואח"כ חזור הנה, ואני אשמור על עגלתך עד תשוב, כי אין רשות בידי לילך שמה. ויעשה העגלון כמצוותו. בשובו אל מקום עגלתו הודה לו רבינו מאוד על מילוי בקשתו, ושאלו במה יוכל לגמול לו. ויבקש השמש כי בבוא יומו יזכה להיקבר בסמיכות אליו. רבינו הבטיחו נאמנה כי ישתדל להשלים רצונו. זמנו של הרוכל בא, ושוב היה זה בליל חורף שלג וסופה, אך חזקה על אנשי החברה קדישא מנהג עירם כי בשום פנים ואופן אין להלין את המת. אומנם בהגיעם אל בית מועד לכל חי, מצאוהו מכוסה במעטה שלג עד כי אין לידע שביליו ואורחותיו, אך במקום אחד, כמו הכין אותו המכין לכך, מצאו חלקת קבר פנויה ומנוקה מן השלג. אנשי החברה קדישא קברוהו במקום הזה, ורשמו בפנקס הח"ק כי פלוני בן פלוני נלקח לבית עולמו ביום זה, ואין יודעים בדיוק מקום קבורתו. בחלוף איזה זמן נסתלק חד מן חכמי מינסק, ויבקשו הגבאים לחלוק לו את כבודו, ולקברו בסמיכות לרבינו. כאשר באו אנשי החברה קדישא לשם, מצאו סמוך לרבינו קבר פלוני בן פלוני, ויבקש הדבר, וימצא כי הוא אותו רוכל המדובר. אנשי הח"ק ביקשו להוציא מקברו, ולהעבירו למקום כערכו, אך הרב [בנו של רבינו] { עיכב בעדם, וציווה לקרוא לו את אלמנת הרוכל. תהה הרב אצלה על קנקנו של בעלה, אך לא יכלה האישה להציל מזיכרונה איזה מנהג טוב יוצא מן הכלל שהיה רגיל אצלו. לבסוף נזכרה האישה מקורות אותו הלילה. בהישמע דברי האלמנה הללו, ציווה הרב לבל יהינו להוציא מקברו, ויכתב הדבר בספר הזיכרונות של חברה קדישא דק"ק מינסק. (הסיפור נלקח מאתר הידברות)

סיפור מחזק שני

בס"ד מתוך הספר: נשמת ישראל לרב ישראל קלפהולץ זצ"ל פעם הגיע הצדיק רבי מרדכי מטשרנוביל לעיירה אחת יחד עם משרתיו וכמה חסידיו. אחד מעשירי העיירה הזמין את האורחים לסעודת צהריים בחדר גדול ומפואר. לפני שנכנס הרבי לחדר ראה הרבי חדר אחר ומפואר יותר. פנה הרבי לעשיר: "מדוע אינך מכניס אותנו לחדר היפה הזה? האם אינני ראוי לכבוד זה? והעשיר ענה לו בדרך ארץ: "הרבי חשוב מאוד אך ירא אני שמא ילכלכו החסידים שבאו ביום קר וגשום את הרהיטים ויקלקלו אותם". אל תדאג אמר הרבי. אני מבטיח לך שנשגיח על הריהוט וכל נזק לא יגרם. אנשים רבים הצטופפו בחדר היפה. אחד מהחסידים שבא מרחוק עלה עם נעליו מכוסות הבוץ על ספת הקטיפה. כשראה זאת העשיר צעק ואמר: רבי הלא הבטחת שלא ילכלכו כאן. וראה כמה בוץ ולכלוך העלה איש זה על הספה. המגיד הקדוש הביט על העשיר ואמר לו בנחת: אל תכעס רבי יהודי הקשב היטב למה שאספר לך. בעיר אחת גר יהודי עשיר וקמץ גדול. רע היה האיש בעיני אלוקים ואדם אולם פעם הזדמנה לו מצוה גדולה מאוד. ביום חורף גשום וקר יצא לדרכו נוסע בעגלה כבודה רתומה לשני סוסים חזקים. בדרך פגש יהודי אחד נוסע בעגלה רעועה רתומה לסוס חלש. העגלה התנהלה לאיטה והסוסים התקשו לחלץ אותה מהבוץ שלתוכה שקעו. הקור היה עז ובעגלה רעדו האיש וילדיהם הקטנים שכל בגדיהם היו רעועים ודקים. העשיר ראה אותם וריחם עליהם. הוא ציווה על משרתו לרתום את עגלתם אל הסוסים שסחבו את מרכבתו אולם גם הסוסים החזקים לא הצליחו לחלץ את העגלה מהבוץ. העשיר ראה את בני המשפחה מצטופפים זה לזה משתעלים ללא הרף, ולכן ירד מעל מרכבתו הסיר את מעילו ובמאמץ דחף את העגלה והוציאה מהבוץ לאחר מכן ציווה על משרתו להביאם למחוז חפצם. לימים נפטר העשיר, וכשעלתה נשמתו למרום והתיצבה לפני בית דין של מעלה לא מצאו לו שום זכות. בגלל עוונותיו הרבים פסקו לו גהינום כשהופיע לפתע מליץ אחד ואמר: האיש הזה הציל ממוות משפחה שלמה, וכל המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא, והוא הציל כמה נפשות ודאי מגיע לו עולם הבא. מיד ציווה הכרוז להניח את כל עוונותיו בכף אחת של המאזניים ואת העגלה והאנשים שבה על הכף השניה. אך עוונותיו הכריעו את הכף ונגזר עליו גהינום. לא ויתר המלאך וביקש להביא את כל הבוץ והטיט שהיו שקועים בו בני המשפחה. לאחר משא ומתן נגזר על האיש לרדת לעולם הזה שנית. להיות שוב עשיר ואם לא יקפיד על טיט ורפש שילכלכו את רכושו יהיה בן עולם הבא. אתה הוא אותו עשיר סיים הרבי את דבריו והוסיף: התגלגלת לעולם כדי להיבחן אם אינך מקפיד על רפש וטיט, לכן הישמר לך ודע כיצד לכלכל את מעשיך כדי שתזכה לעולם הבא (מגדיל ישועות מלכו)

סיפור שלישי מחזק

בס"ד מתוך הספר: נשמת ישראל מעשה באיש אחד שהפקיד כספו אצל איש אחר והלך לדרכו. כשחזר שמע כי מת האיש שאצלו הפקיד את הכסף. הלך בעל הפיקדון אל יורשי הנפטר ותבע כספו מהם. אולם הם סירבו להחזירו לו בטענה שאינם יודעים כלל כי אביהם קיבל ממנו כסף. תבע אותם האיש לדין ולאחר שנשבעו הנתבעים פסקו הדיינים לטובתם. בפחי נפש יצא התובע מבית הדין כשכל רעיו נדים לו ומבינים לליבו, שכן ידוע היה כאיש נאמן, חסיד וירא שמים. באו האנשים אל מרן הריב"ש ושאלוהו כיצד זה יצא משפט מעוות מדיני התורה, והלא כתוב: "אלוקים ניצב בעדת אל (תהילים פ"ב, א)? השיב להם הריב"ש: כל הנעשה בעולם, בהשגחה עליונה נעשה. דעו לכם כי בגלגול הקודם היה התובע חייב לאיש שאצלו הפקיד את כספו ולא פרע לו, לכן כעת החזיר לו את חובו ובכך נעשה תיקון לנשמתו. כל זאת בהשגחה עליונה היה. לא החסיר מהכסף ולא העדיף, לפיכך נעשה כאן דין אמת. וכך הדבר פעמים רבות, הוסיף הריב"ש ואמר, כשנראה לאדם משפט שאינו צודק, אין זאת כי נעשה עוות במשפט שהיה בגלגול קודם של הנתבעים. ולכן חייב אדם לדון דין אמת ולהיזהר בכך מאוד מאוד.

סיפור רביעי מחזק

בפרבר יהודי רחוק מטולנה פרצה פעם מחלוקת בקשר לחזן הקהילה. יהודי בא בימים שימש כחזן בעיירה כל ימיו. משהזקין וקולו הצטרד ביקשו להחליפו באחר. הזקן לא רצה לוותר על מקומו, חלק מהקהל תמך בו בעוד חלק אחר, גדול יותר ביקש להביא חזן צעיר במקומו. יד הרבים גברה ולעיירה הובא חזן צעיר בעל קול ערב. את החזן הישיש אמנם פיצו בדרכים שונות אך הוא מיאן להתפייס. כמלך שנזרק מכסא מלכותו הרגיש האיש. ניסה כחו במלאכות שונות אך לא החזיק מעמד וכעבור זמן נפטר לעולמו. יהודי העיירה הצטער מאוד על מותו. רבים חשו כאילו קיצרו את ימיו בכך שהביאו חזן במקומו וליבם נקפם על המעשה. ביותר הצטער החזן החדש. הוא שקיפח את פרנסתו של הנפטר ידע והתהלך שחוח ונדכה, פניו נפולות ובשרו כחש מצער וחוסר מנוחה. ביום ראשון של ראש השנה עמד החזן עם מקהלתו לפני תפילת מוסף עטוף בטליתו ניצב ביראת קודש. כשהחל להגיד בקול רם: "הנני" נרעד הקהל. מפיו של החזן בקע קולו של החזן הזקן שנפטר. החזן החדש נבהל מקולו ניסה להמשיך בתפילה, אולם קולו לא היה שלו. הקול הוא של החזן הזקן נחרד האיש. דיבוק נכנס בחזן שלנו הזדעזעו כל הנוכחים בבית הכנסת. החזן הזקן שב לבית הכנסת בו התפלל שנים רבות, שב האיש, הרהרו בפחד. החזן השליך מעליו את טליתו בפחד רב וברח לביתו. לחרדתו לא הרפה ממנו הקול גם בבית. הדיבוק לא הניח לו. "מבקש אני לשוב למקומי ולהיות חזן בבית המדרש" טען הדיבוק בקולו של החזן הנפטר, והוסיף: "לא הצלחתי לנצח את החזן החדש בחיי, ולכן אעשה זאת במותי! לא אניח לו!" אחרי החגים החליטו תושבי העיירה להביא את החזן אל הרבי מטולנה. כשעמד החזן לפניו אמר לו הרבי לשיר לפניו. ברעד ניסה האיש את כחו, אולם מגרונו נשמע קולו הצרוד של החזן שנפטר. "אני מבקש שירה" צעק הרבי "זו אינה שירה, נסה שנית". החזן ניסה שנית אך קולו לא השתנה, צרוד וחלש נשמע כפי שהיה קולו של החזן הזקן. הרבי לא ויתר, ובקול רם אמר: האם בקול כזה רוצה אתה לשיר? האם בקול כזה מבקש אתה להיות שליח ציבור? חזור אל מקום מנוחתך ואל תפריע לאחיך לעבוד את ה' כראוי" לרגע השתררה דממה ומיד לאחריה נשמע בכי חרישי וקולו של החזן הנפטר אמר בקול חנוק: "אוהב אני להתפלל לפני הציבור". "לא המתים יהללו י-ה!" קרא הרב בתשובה והוסיף: "אינך יכול לשיר יותר ועל כן תפש רעך את מקומך כשליח ציבור" שוב שררה דממה בחדר, הנוכחים עצרו נשימתם בפחד ובציפיה. לאחר שהרב נרגע מהויכוח עם המת, פנה אל החזן ואמר לו: "ועתה זמר נא בקולך!" החזן הזקן שב למנוחתו ושוב לא יוסיף להטריד אותך ליד העמוד". להפתעת הכל החל החזן לשיר וקולו היה צלול וברור כתמיד.

סיפור חמישי מחזק נפטר מגלה לרבי משה איסרליש סיבת הַדָּבָר

מעשה שהיה דָּבָר גדול רחמנא ליצלן בקראקא אשר מתו אנשים, נשים וטף הרבה. הצטער על זה רבנו מאוד, והנה ביום אחד ציווה רבנו שלא לקבור את המתים שימותו היום אלא להניחם עד הלילה בפרוודור של בית הכנסת הגדול, וכן עשו... 'נצח ישראל' \ הרב יעקב ישראל לוגאסי: ביום שנפטר הרמ"א - רבי משה איסרליש הכריזו בכל העיר: "כל איש היודע דבר מרבנו או שמע מאנשים נאמנים, אל יעלים ואל יסתיר את זה, אלא יבוא לבית ההספד ויספר". הגיעו לשם שני אנשים חכמים וחסידים ואמרו: "כל זמן שרבנו היה בחיים לא הייתה לנו רשות לגלות את הדבר הזה, כי גזר עלינו רבנו זצוק"ל להסתיר את הדבר לבלתי גלותו לשום אדם. אך עתה, כאשר גזרו בחרם וכן בשביל כבודו מוכרחים אנו לספר את אשר ראינו כמו עינינו. מעשה שהיה דָּבָר גדול רחמנא ליצלן בקראקא אשר מתו אנשים, נשים וטף הרבה. הצטער על זה רבנו מאוד, והנה ביום אחד ציווה רבנו שלא לקבור את המתים שימותו היום אלא להניחם עד הלילה בפרוודור של בית הכנסת הגדול, וכן עשו. ויבוא רבנו לאותו מקום ששמו בו את המתים ויבקש להעביר לפניו כל המתים, כדי שיראה אותם פנים בפנים, וכן עשו. אחרי שראה רבנו את כל המתים, ציווה לקברם בלילה ההוא. רק איש אחד שהיה מלמד ציווה לשמרו פה עד מחר. למחרת ציווה רבנו לקשור את רגליו בשני זנבות סוסים ולסחבו בכל רחובות העיר, וכן עשו. ואחר כך ציווה לתת לו מקום מהודר בבית העלמין ולקברו בכבוד הראוי, ואחרי זה שככה מגפת הדבר ונעצרה והייתה הרווחה". אנשי העיר ענו ואמרו שהם זוכרים את הדבר הזה היטב, ואז המשיכו האנשים בדבריהם: "עתה נגיד לכם פשר דבר. האיש הזה המת אשר ציווה רבנו לסחבו בכל העיר ולעשות לו בזיון כזה, בא באותו לילה לרבנו ושאל: 'למה כבודו עשה לי בזיונות כאלו? הלא בית דין של מעלה עיינו בדיני ולא מצאו בי עוון כזה שאצטרך לסבול בזיונות כה גדולים. ועתה יאמר כבודו מה חטאתי, כי בגלל מה שעשה לי רבנו מעכבים אותי מלהכנס לגן עדן'. ויען לו רבנו: 'כי אותך ראיתי ישר לפני שתוכל לסבול בזיון כזה לכפר על העיר, כי לא ראיתי בכל האנשים איש ישר כמוך. וגם למען תבוא ותגיד את סיבת הדבר בעיר, רחמנא ליצלן, כי העלימו ממני מן השמים ולא גילו לי סיבת העונש הכבד הזה, אבל כך לא ראיתי חלילה שום דבר רע'. ואמר הנפטר: 'אם תרצו לדעת את סיבת העונש, בואו איתי ואראה לכם את העוון אשר נעשה בעיר'. ואז קרא רבנו אותנו ואמר: 'בואו איתי!' והלכנו אתו עד בואנו חוץ לעיר במערה אחת ושם היה איש אחד מעשירי העיר שזנה עם שתי נשים אשר שתיהן נשואות לאנשים מאנשי העיר, ואת זה ראינו בעינינו. ומיד נתן רבנו עיניו בו ועשהו גל של עצמות, ולזאת שכך הדבר מעל העיר". ויתפלאו כולם, ויוסיפו האנשים לספר: "עתה נתרן לכם עוד פליאה אחת אשר תמהו עליה כל השומעים, כי רבנו התיר עגונה אחת מבעלה, אשר עזבה רק חצי שנה, ושלח לה רבנו שמותר לה להינשא". ואמרו אנשי העיר: "זוכרים אנחנו ומכירים את האשה ההיא אשר היא עוד חיה. ובעינינו היתה אז פליאה נשגבה על היתר העגונה הזאת, כי אכן אשה זו הייתה אשתו של החוטא אשר הומת בעונו על ידי רבנו, ועל כן התיר אותה רבנו". למשמע הסיפור געו כולם בכבייה והבינו פרשת גדולת הרמ"א כי רבה היא. ואת המעשה כתבו בפנקס של החברא קדישא בקראקא למזכרת עולם. ואחר כך טמנו את הגוף הקדוש בכבוד גדול כאשר יאה למנוחתו כבוד, זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

סיפור שישי מחזק

הסיפור נלקח מאתר שופר רוח המת מתוודה על עוונות-מעשה מר' אברהם יהושע העשיל: הרב רבי אברהם יהושע העשיל היה מפורסם בעירו יאסי כגאון וכגדול הדור. הוא השתקע ביאסי לאחר שירד מכס הרבנות בעיר קולבסוב. בקהילת יאסי

שימש כאב בית דין והתפרסם כדן צדק שאינו נושא פנים לאיש. אשתו הרבנית הצדקת היתה מקפידה מאוד בהכנות לכבוד שבת קודש, וגם כשהעוני שרר בביתם לא ויתרה על בשר ודגים לכבוד שבת והשיגה אותם בכל דרך ואפילו קשה ומסובכת. באחד מימי חמישי הסתובבה הרבנית בשוק הדייגים כל היום אך לא הצליחה להשיג את מבוקשה, מכיוון שמזג האוויר הסוער לא איפשר לדייגים לדוג כתמיד. "לאף אחד לא יהיו דגים בשבת זו", אמר לה דיג אחד. אך משראה את צערה הבטיח לה: "חכי נא עוד מעט. שני דייגים יהודים יצאו אל הים, יתכן שהם יחזרו ושלל בידיהם". עמדה הרבנית והמתינה, ואכן כעבור שעה ארוכה הגיעו הדייגים ומכרו לה בשמחה את שני הדגים היחידים שהצליחו לדוג ברוב עמל. בעודה עומדת והדגים בידיה, הופיעה אשתו של גביר העיר במרכבה הדורה וביקשה אך היא לקנות דגים לשבת. "אין דגים", אמרו לה בדרך ארץ. "וכיצד זה יש לאשה זו?" שאלה בקול רם, כשהיא מצביעה על הרבנית. "רק שני דגים נצודו היום והרבנית הזמינה אותם מראש, חיכתה להם ואף שילמה עבורם, ולכן הם שלה", סיימו הדייגים בשפל קול מיראת הגבירה. לשמע דבריהם פתחה הגבירה בצעקות: "מי היא הענייה הזו? האם נאה שלעלובה זו יהיו דגים בשעה שלכל בני העיר אין?! אני אקח את הדגים!" הכריזה בחוצפה, ניגשה אל הרבנית, חטפה את הדגים מידיה, קפצה ועלתה למרכבתה. בעודה מצווה לעגלון להאיץ בסוסים, זרקה מספר מטבעות בהפטירה בזעם: "הנה הכסף ששילמת עבורם!" בידיים ריקות, מושפלת ומלאת יגון עמדה הרבנית מסומרת למקומה, אחר כך פרצה בבכי מר ומאנה להינחם. רק אחרי שעה ארוכה חזרה לביתה וסיפרה לבעלה, הרב הקדוש רבי אברהם יהושע העשיל, את קורותיה. הרב הרגיע את הרבנית וקרא למשמשו. הוא ציווה עליו ללכת לבית הגביר להביא את הדגים. "ואם לא ירצו להחזירם לך, תאמר לאשת הגביר בשמי שהיא חצופה" (כלומר: פרוצה בעריות). השמש נחרד לשמע השליחות וניסה להפטר ממנה: "הלא כבודו יודע אל מי הוא שולח אותי", אמר בתחינה, "איך אומר לגביר שאשתו חצופה, הלא יסחבו אותי בציצית ראשי כאחד הנבלים עוד בטרם אכלה את דברי!" הרב לא שעה לטענותיו, חיזק אותו שאין לו ממה לפחד כי בשליחות חשובה הוא הולך, ולבסוף אף איים עליו שיחרימו אם לא יצית לו. בברכיים כושלות אך בתקווה ובביטחון בה' יצא השמש לבית הגביר. בהגיעו לשם ביקש לראות את בעל הבית ואמר לו: "באתי בשליחותו של הרב. נצטוויתי על ידו להביא את הדגים שאשת הגביר חטפה מהרבנית היום בשוק". את דברי השמש שמעה גם אשת הגביר וכן אנשים נוספים וחשובים שהיו בבית. באזני כל הקהל פתחה הגבירה את פיה והחלה לחרף ולגדף את הרב והרבנית. השמש המתין עד שהשתתקה לרגע ואז פנה אל הקהל ואמר: "יודעים אתם, כי אני השמש בבית הרב ובבית דינו ומחויב למלא את פקודותיו ולאמור את דבריו". הנוכחים עודדו את השמש לומר את אשר בפיו, והוא לא היסס עוד והכריז: "הרב ציווה עלי להגיד לפני כל מי שיהיה בבית הזה, כי האשה הזאת, אשת הגביר חצופה היא!" רגע נוסף לא המתין השמש, הביט כה וכה על התדהמה שעשו דבריו ונמלט כל עוד נפשו בו לבית הרב. בביתו של הגביר, לאחר השתיקה, פרצה האשה בצעקות נוראות: "הלא אמרתי לכם מי הוא הרב ומי היא אשתו!" צווחה בקול גדול, "מדוע אתם שותקים ואינכם רבים את ריבתי?" הגביר שפניו אדמו מבושה, פנה לנוכחים בניסיון אחרון להציל את כבודו: "טוב שהנכם כאן עמי ושמעתם באוזניכם את הלעז שהוציא הרב על אשתי. עוד היום רוצה אני שתסכימו עמי ונגרש את הרב ובני ביתו מן העיר". ראשי הקהל נצבו בחוסר אונים. הם ידעו מהי ההשפעה הרבה שיש לגביר בעיר וגם תמהו כיצד העז הרב להטיח דברים בוטים כאלו באזני הגביר ובאזני אשתו ובנוכחות קהל רב. אך יחד עם זאת הם ידעו שהרב שלהם צדיק ונכון ולא עשה את הדבר ללא מחשבה. לאחר התייעצות ביניהם החליטו לא לבצע בינתיים דבר. למחרת, בשבת בבוקר, לפני קריאת התורה ינסו להשפיע על הרב לחזור בו מדבריו, ואם לא יחזור בו- יודיעו לו כי אינם חפצים בו ועליו לעזוב את עירם. כך גם יהיו נקיים בעיני העולם, שלא גרשו רב בחיפזון וללא משפט. למחרת התאספו ראשי הקהל בבית הועד וחכו לרב שיבוא לבית הכנסת לקריאת התורה, והפעם רבו הנאספים בבית ברצותם להיות נוכחים במאורע יוצא דופן זה. הרב הוזמן לבית הועד. בהיכנסו לא קם איש ממקומו, והגביר החציף עוד לשבת על מקומו של הרב בראש השולחן, לכן הבין הרב שרצונם לגרשו מן העיר. ניצב הרב בשקט בפתח ואש שינו הכל את דעתם וקמו לקראתו בחד פתאומי. רק הגביר החצוף לא קם. הרב לא היסס, ניגש למקומו, הקים את הגביר מעל הכיסא והתיישב במקומו. אחר כך שאל בקול גדול: "אחי! מה רצונכם ממני? מדוע התאספתם כולכם כאן היום?" ראש הקהל ענה ואמר: "יקר בעינינו כבוד הרב, אולם גם כבוד הגביר חשוב לנו מאוד. אנו דורשים מכבוד הרב לבטל את דברי הלעז שהוציא על אשת הגביר או להוכיח את אמיתותם!" "כדבריהם אעשה", השיב הרב, "אולם שבת היום ואסור לישיב בדין בשבת. מחר, אם ירצה ה', תיווכחו כולכם כי לא שקר דברתי". קיבלו האנשים את דברי הרב כתמיד, רק הגביר קם בחוצפה ואמר: "רבותי! מה אתם מקשיבים לפטפוטי הסרק שלו? אם יש ביכולתו להוכיח את דבריו, מדוע לא יעשה זאת כעת? כנראה מבקש הוא להמתין, כדי שיוכל מיד עם צאת השבת להמלט על נפשו. לכן דורש אני לאלץ אותו להוכיח מיד את דבריו או לחזור בו מכל אשר אמר". עוד לפני שהגיבו הנאספים על דבריו, נתן הרב את עיניו בגביר והשתיקו במבט עיניו הקדושות. אחר כך קם ואמר: "מוטב לך לשתוק שוטה שכמותך! אני לא שקרתי ולא אשקר. ואתה- בוש והכלם, שכן מאחורי גבך חטאה אשתך ואתה כלל לא ידעת. ובכן, דע לך שמחר יבוא בעל המעשה בעצמו ויעיד מה עשתה אשתך, והיא החצופה תאלץ להודות בכך". בעוד הגביר עומד ורועד מכעס, קרא הרב לשמש ואמר לו: "מחר בבוקר תיקח את המקל שלי, תלך לבית הקברות ותקיש על קברו של פלוני ותאמר לו בשמי לבוא לבית הועד בשעה העשירית בבוקר". ואל הקהל פנה ואמר: "מחר בשעה זו תהיו כאן כולכם, הביאו אתכם גם את האשה ותדעו כולכם כי יש אלוקים בישראל!" ביום ראשון בבוקר התאספו כולם לבית הועד. הרב הגיע עטוף בטלית ומעוטר בתפילין ובקש מהשמש לעשות מחיצה קטנה להפריד בין החיים לבין המת שעתיד לבוא ולהעיד. האשה סירבה לבוא ורק לאחר הזהרה, שאם לא תבוא, המת בעצמו ילך ויביאנה ומי יודע אם תישאר בחיים, הגיעה בעל-כורחה. פנה הרב לקהל ואמר: "רבותי, אם תשמעו את קולו של האיש שהיה נאמן ביתו של הגביר ומת לפני כשנה, התכירוהו?" "כן", ענו ראשי הקהל פה אחד, "אין ספק שנכירנו", "אם כן", אמר הרב בפנותו לעבר הווילון, "אתה, פלוני בן פלוני, שרוחך נמצאת כאן עמנו, קום וספר לפני קהל ועדה מה ארע בינך ובין האשה הזאת הנצבת לפנינו!" כשאימת הקהל הולכת וגדלה החל הנפטר לדבר: "שמעו את דברי, היום אני מתוודה לפניכם ומגלה דברים שהעלמתי מכם בעודני בין החיים ושלכן גדל עוונתי ככל כפלים ואין לי מנוחה עד היום הזה. אולי

כשתשמעו את הדברים תואילו להתפלל עלי ולהקל את ייסורי. נאמן ביתו של הגביר הייתי. באחד הימים נסע הגביר לעיר בוקרשט לעסקיו ואני נשארתי בביתו לעשות את מלאכתי. בערב, כשעמדתי לשוב לביתי, נגשה אלי בעלת הבית, אשת הגביר, ובקשה ממני ללון בביתה בטענה שהיא יראה לישון בבית לבדה. נעניתי לבקשתה ונשארתי ללון בחדר עבודתי שהיה מרוחק מחדר משכבה. בחצות הלילה באה האשה לחדרי והסיתה אותי לדבר עברה, הבטיחה לי שתעשיר אותי, ואף איימה שאם אמאן היא תפתח בצעקות כי באתי בחצות לגנוב את כספו של אדוני, ואז סופי יהיה להיות אסיר כל ימי בבית כלא. כך פתחה אותי האשה הזאת ולבסוף חטאתי. ועתה רבותי, סיים הנפטר את דבריו בקול בוכים, "אמרו נא לי, האם חייב אני לפי הדין? דעו לכם שאני נמצא בכף הקלע, נע ונד כל הימים, ואפילו לגיהנום אין לי רשות להיכנס". כשנשתק הנפטר, פנה הרב אל האישה ודרש ממנה להתוודות על חטאה. מרוב פחד עמדה האשה ולא הוציאה הגה מפיה. רק עיניה מלאות וגווה הרועד העידו על הפחד הגדול שאחז בה. "רשעית!" קרא הרב בקול גדול. "הנכונית דברי המת? התוודי מיד על חטאך הכבד מנשוא!" במאמץ רב פלטה האשה בקול נכנע ונבעת: "איני יכולה להכחיש את דברי המת, כי כל דבריו אמת". אז פנה הרב אל הקהל ואמר: "קיימתי את הבטחתי; היום הוכחתי לכם כי כל דברי אמת". עוד באותו מעמד ציווה הרב להכין ספר כריתות לאשה. שני עדים חתמו עליו, ולעיני כל הקהל גרש האיש את אשתו כדת וכדין. האשה החוטאת זכתה לתיקון. הרב סידר לה תשובה חמורה, והיא קבלה עליה לעשות את כל מה שהרב ציווה עליה. גם למת היה תיקון, מכיוון שהודה על מעשיו בפרהסיא, ולעיני כל נתגלה קלונו. הרב פעל לטובתו והוא הגיע למנוחתו. מאותו יום גדל כבודו של הרב בעיני אנשי עירו ושמו התפרסם למרחוק. אולם הוא לא האריך לשבת על כסא הרבנות בעיר יאסי, לימים נתקבל להיות אב-בית-דין באפטא ולאחר מכן התישב בעיר מז'יבוז'.

סיפור שביעי מחזק: השארת הנפש - דיבוק

מאת: הרב יוסף גבאי | פורסם ב: 17.05.2011 / 21:24:33 תופעה הדומה לגלגול היא ה"דיבוק". יש נשמות שאינן זוכות להגיע לדין למעלה, והן משוטטות בעולם עד שימצאו תיקון, ולפעמים הן נכנסות לגופו של אדם אחר. בספר "נשמת חיים" מביא מספר מעשים של דיבוקים, ומעתיק שם מ"שלשלת הקבלה" דף פ"ו את המעשה הבא: "בחודש טבת שנת של"ה, בהיותי בפירצה (שם עיר באיטליה) הלכתי לבקר בחורה אחת בת עשרים וחמש שנים, בחברת נכבדים רבים, ומצאתי היותה מוטלת על מיטתה פרקדנית, והיתה כגוף בלי נשמה, ועיניה סגורות, ופיה פתוח, ולשונה עבה עד מאוד מן השפה ולחוץ. ויאמרו האנשים והנשים המכלכלים אותה כי אז היה נמצא הרוח בלשונה. אז אמרתי בלבי: זה היום קווייתי לדעת חידושים על פטירת הנפש מהגוף. אחרי שהתחננתי מאוד לרוח שישבי לשאלותי, השיב בלשון טליאנו (איטלקית), בחיתוך אותיות שנשמע היטב, כי שמו היה בטיסטה דה מודינה אשר נתלה לעונש גנבותיו אשר עשה. והתחיל לעשות קול בכייה ואנחות... ובלכתו אל מקומו ראינו גרון האשה שנתעבה מאוד, והאשה מקבלת צער גדול בכל אבריה ומתנענעת ומתחלחלת בקושי וזרות נפלא, ונותנת רחמנות גדול לכל רואיה..."

מעשה הדיבוק ב"ראדין"

בשנת תרס"ה (1905) יסד החפץ חיים בישיבתו בראדין את "כולל קדשים" - בית מדרש מיוחד לאברכים גדולי תורה. עליהם היה להקדיש חלק חשוב מיומם ללימוד בסדר "קדשים" העוסק בענייני עבודת בית-המקדש. בין הרבנים שלמדו שם היו רבי נפתלי טרופ זצ"ל, רבי אלחנן וסרמן הי"ד זצ"ל, רבי יוסף כהנמן זצ"ל (ראש ישיבת פונובז'), רבי ירוחם הלוי ליבוביץ זצ"ל (המשגיח בישיבת מיר), רבי אליהו דושינצ'ר זצ"ל ועוד. בשנה הרביעית להקמת הכולל שנת תרס"ט (1909), התרחש בעיירה מאורע כביר. היה זה כאשר החפץ חיים הטיל על תלמידי חכמים אחדים מהכולל להוציא דיבוק מנערה יהודיה. אחד הבכירים שהתעסקו בזה היה רבי אלחנן וסרמן, והיה נוהג לספרו לתלמידי ישיבתו בכל שנה בחג הפורים.

לפנינו סיפורו של רבי אלחנן:

על הדרך מאיישישאק לוילנא, שני מיל מאיישישאק, יש כפר הנקרא סטרלצי וסמוך לו כפר פאסלי, ושם גר יהודי ושמו נחום. והנה בשנת תרס"ט, יום חמישי ד' אדר, בא נחום עם בתו בת 14 - לראדין אל החפץ חיים. הוא סיפר כי בתו היתה חולנית, ואמר שיש בה גלגול. (דהיינו שנכנס לתוכה איזה רוח של אדם שכבר נפטר). וסיפר לי האב, כיצד נכנסה הרוח לתוך בתו. ואמר לי: אחר חנוכה, בחודש טבת (דהיינו בערך לפני כחודשיים), נפל אצלנו סוס ומת ברפת. תיכף בשומענו זאת יצאנו, אנשי הבית, בבהלה, וגם בתי זאת יצאה. בחזרתה מהרפת היתה מכוסה בזיעה ונכנסה אל הבית ושנתה מים קרים... ומהעת ההיא חלתה. בתחילה היה אוחזה לפעמים התכווצות חזקה, ואז היתה נופלת כאבן דומם בלא שום הרגשים. וכשה היתה קורה לה לא ידעה כלום מהנעשה עמה, רק שהיתה בלא כוח בגלל הייסורים. אחר כך היה נשמע ממנה קול מנגן, ואחר כך היה מדבר. והגיד לי הקול, איך שהיתה (אותה רוח שנכנסה בבתי) נערה בת 12 אצל הורים זקנים, ומצבה הרע הביאה לזה, שתמיר דתה. והיא היתה אז בעיר קטנה, וילדי ישראל היו רצים אחריה וקוראים אותה משומדת, והלכה עם נוכרים שונאי ישראל וחנקה שני ילדים מישראל. וחמש שנים אחרי זה, כשהייתה בת 17 שנה - מתה, ודנוה בבית דין של מעלה. והסבירה לי הרוח, כיצד היא מתגלגלת בעולם מאותה עת. והמשיכה הרוח ואמרה לי, שבתחילה (אחר פטירתה) נכנסה הרוח שלה לתוך הצלם (הצלב) של קברה. אחר כך ניתצו את הצלם ונכנסה לאילן. וקצצו את האילן... ולבסוף נכנסה לתוך אבן, שהיתה מונחת ברפת, שהסוס עמד שם. והסוס נגע באבן ותיכף מת... ומהסוס נכנסה לתוך כוס המים... והוסיפה הרוח ואמרה: בעת שכולכם נכנסתם במרוצה לרפת ראיתי את כולכם. וגם אותה, היינו בתך, ראיתי, ובכלל לא רציתי להסתכל עליה. ועוד אמרה שבפסח שנה זו ימלאו חמש שנים מעת שמתה, וישארו עוד עשר שנים. ושאלתי אותה: אבל מה יש לך מהילדה שלי? והשיבה לי הרוח בקול עצב מאוד: ר' נחום, אתה לא יודע שרע לי? והמשכתי לשאול: לך רע, כי את חוטאת, אבל מה אשמה בתי?! והשיבה: היא, גם כן חוטאת! והוספתי לשאול: במה? והשיבה לי: ילדה כזאת, כשהיא שותה מים צריכה לברך. אם היא היתה מברכת, לא הייתי יכולה

להכנס אליה! [כל זה סיפר האב נחום לרבי אלחנן. ועל ההשתלשלות המאורעות בראדן למחרת הגעתו של האב מספר רבי אלחנן]: ערב שבת קודש למדתי עם הרב רבי נפתלי טרופ, והרב יוסף קולער (הרב מפונוביז') בעליה שלומדים שם קדשים. בעוד אנו לומדים, והנה בא החפץ חיים ובקש מאיתנו, שנלך לראות את הילדה, שנכנסה בה הרוח. עשינו כמצוות רבינו, והלכנו שלושתנו לבית רבי יצחק צבי השמש. בכואנו לשם היו שם אנשים רבים... שאלתי אותה (רבי אלחנן את הרוח): מי אתם? והשיבה אדם. והמשכתי לשאול: מאין אתם? והשיבה: מן הרפשי... [אז הפסיקה הרוח לדבר, או שרבי אלחנן הפסיק לשאול]. כליל שבת קודש היו נוכחים אצל הנערה רבי אליהו דושינצר ורבי ירוחם. יותר מאוחר סיפר רבי אליהו מה שדברו עם הרוח. רבי אליהו שאל את הרוח: מי הם הממונים עליך? והשיבה: שדים. ושאל: מה שמם? והשיבה: לשם מה אתה צריך לדעת זאת? והוסיפה ואמרה: בעת שאני נכנסת לאיזה חפץ או לאיזה גוף, אני נסחרת כמו במקום מקלט, והרודפים ממתינים לי, ותיכף שאני יוצאת הם חובטים ומכים אותי ומגרשים אותי החוצה (ומוכרת הרוח לצאת כדי לקבל את עונשה, כמבואר בכתבי האריז"ל). גם סיפר לי, רבי אליהו, שבעת שהקול היה מדבר הביטו כולם בתוך פיה וראו, שלשונה אינו מתנועע בכוח עצמו אלא כמו על-ידי כוח אחר. והרב אפרים אהרן גולדברג ממונאלישאק שלמד אז בראדן העיד לפני, ששמע בעצמו איך ששאל רבי אליהו דושינצר את הרוח: הלוך רשעים יש להם מנוחה בשבת קודש באותו העולם, ומדוע אין לך מנוחה? והשיבה: שכל מי ששבת בשבת קודש בזה העולם, יש לו מנוחה גם שם בשבת קודש. וכל מי שלא שמר את שבת קודש בזה העולם גם שם אין לו מנוחה. [וממשיך רבי אלחנן בקשתי שבעת שתחל הרוח לדבר יודיעו לי. ובשבת קודש אחר הצהריים הודיעו לי, שכעת היא מדברת, ותיכף הלכתי לשם. שאלתי את הרוח: את יודעת מי זה החפץ חיים? השיבה לי: אני יודעת, הוא תנא גדול! ושאלתי אותה: אם הוא יבקשך לצאת מהחולה, האם תצייתי לו? והשיבה: אני אציית! ואמרת לי: באמת הוא מבקש ממך לצאת. והשיבה: אני אצא. שאלתי: מתי תצאי? השיבה: היום בערב. שאלתי: לאחר שתצאי מהחולה, האם לא תשובי להיכנס אליה? והשיבה בזה הלשון: אם יאמרו אחרי קדיש לא אכנס שוב. אך אם לא יאמרו אחרי קדיש אכנס שוב, ואם לא אליה אז אכנס לאחוזתה. והמשכתי לשאול: מי יאמר אחריך קדיש? והיא ענתה: שני רבנים. [הבנו שהיא מתכוונת לשני אברכים מכולל קדשים]. שאלתי: למשך כמה זמן יאמרו אחריך קדיש? והשיבה: שבוע. ושאלה: מאיזה מקום אצא מגוף החולה? ולא ידעתי מה להשיבה. ואמרו לי האנשים העומדים שם: "תאמר לה שתצא דרך האצבע הקטנה". וכך אמרתי לה... ובעת שהתפללנו ערבית במוצאי שבת קודש, אחר קריאת שמע באמצע הברכה "אמת ואמונה", נכנסו אנשים והודיעו, שכעת היא יצאה. ובעת יציאתה עמדו שם שלושה אנשים, וכך היה המעשה: הנערה החולנית החלה לצעוק: "כאן כואב לי", ואחר כך "הכתף כואב לי", ואחר כך "הזרוע כואב לי"... ואחר כך התנפחה פיסת היד, ואחר כך האצבע הקטנה... ואחר כך נשמע קול נפץ בזוגית החלון, וראו ששברה החלון לצאת החוצה. כל זה אירע בבית רבי פאלק המלמד... ובאשר בעת האחרונה היה תוקפה ההתכווצות אחת לכמה שעות, המתינו אחר כך עד יום ראשון בערב, כמעט מעת לעת, וכשראו שאינה סובלת יותר מהמחלה, והיא ממש ככל האנשים, אז נסע אביה עמה לביתה. אחר כל זה ציווה החפץ חיים לעשות מנין בעלייה בה למדו קדשים, וגם החפץ חיים התפלל עמנו. כשסיימנו את התפילה למדו משניות עבודה. והרב אליהו דושינצר והרב גרשון מסלאנט אמרו קדיש עבודה כל השבוע עד קריאת המגילה...". רבי אלחנן וסרמן הי"ד, היה מספר זאת גם בהזדמנויות נוספות, הואיל וראה בספור עובדה זו חזוק גדול לאמונה בהשגחת ה'. חזוק לידיעה שיש דין ויש דין; יש עולם הבא ויש מתן שכר טוב לצדיקים ועונש לרשעים. רבי אלחנן היה אומר: "אחרי ראותי עין בעין את מעשה הדיבור, אין שום סיבה לגמול אתי שכר עולם הבא בעד אמונה".

מעשה הדיבור ב"שטוצ'ין"

מספר מעשה זה הוא רבי אליהו דושינצר זצוק"ל אחד מבכירי תלמידי החפץ חיים, והיה בין עשרת לומדי "כולל קדשים" בראדן. הנה לפנינו סיפור המעשה: "... סיפור זה אתם יכולים וגם כדאי לספר ברבים. ואתם יכולים להקדים, כי אני סיפרתי לכם אותו בדיוק כמו ששמעתי מפי הגאון הנודע בישראל מוריני הרב רבי אליעזר משה ז"ל מפינסק. וכי אתם מכירים אותי, שאינני משקר חס ושלום, וגם אינני מגזים ולא מוסיף כלל בזה, רק חוזר מלה במלה כפי מה ששמעתי מפי הגאון רבי אלעזר משה הנ"ל. וזה סיפור המעשה: איש היה בעיר קלם, סוחר ובר אוריין (בן תורה), ושמו רבי נטע. והיתה לו בת יחידה אותה השיא לבחור, בן ישיבה מופלג ותלמיד חכם. ונתן להם נדוניה של כמה אלפי רובל, וכן כמה שנים להיות סמוכים על שולחנו. וכך ישב החתן ועסק בתורה כמה שנים. כשנשלם הזמן המדובר, וירד הזוג מעל שולחנו, התחילה הבת לטעון טענה של "ואם תאמר מה נאכל", היינו במה נתפרנס? הבעל ענה לה שאינו יכול להיפרד מהתורה ולעסוק במסחר, ולהשליך כל תורתו לים... עד שהאישה הציעה עצה ואמרה: אנו ניקח את כסף הנדוניה ונפתח בית מסחר ואני אעמוד שם כל היום, חוץ משעתיים ביום שאתה תעמוד, ושאר השעות תוכל להמשיך וללמוד תורתך כמו עד עתה... הלה הסכים ועשו כן. והנה בשלושת החודשים הראשונים אומנם נהג כך, אבל אחרי זה נהיה מהשעתיים ארבע שעות, ואחר כך שמונה עד ששקע כולו במסחר... ולא היה לו זמן אפילו לפתוח גמרא... ויהי היום, ובמוצאי שבת קודש אחרי חצות לילה, ובחוץ ירד שלג גדול בסופה וסערה. יצאה האשה לחוץ לשפוך חבית של מים לא נקיים, והנה חזרה כאילו נחנקת ואינה יכולה לדבר... בעלה רץ מיד והבהיל רופא לביתו, ולא ידע מה לעשות, וכן למחרת הלך איתה ודרש ברופאים רבים, וגם נסעו לעיר וינה, אך ללא הועיל. והתחילו לדבר בעיירה: אולי זה דיבור... ונסעו לעיר שטוצ'ין, הואיל ושם היה מקובל אחד ושמו רבי מנדל ז"ל, אשר אליו היו נוסעים בעינינים כאלו. כשבאו לפניו הוא שאל את הדיבור איזה דבר, ושמעו קול עונה. ואז נבהלו כל השומעים, ויאמרו: אהה! הנה הדיבור...! אבל הצדיק רבי מנדל אמר, שאיננו יודע עדיין אם כן הוא, ולכן שאל אותו: מי הולך אתך (עם הנפש המגולגלת)? ויאמר: "חמשה מלאכי חבלה". וישאל אותו מה שמם? ויאמר לו: כך וכך... אז אמר רבי מנדל כי נכון אמר, וזהו דיבור אמיתי. והתחיל לשאול אותו שאלות, כגון מי הוא וכו'. וענה לו, כי היה חי לפני כמה עשרות שנים (אינני זוכר כמה בדיוק אמר), והיה בחור בבריסק, ואחר כך נסע לאפריקה, וחברים קלקלו אותו שם, ועבר על כל התורה כולה. ופעם אחת נסע בעגלה ונפל ממנה ונהרג. וכך הוא מתגלגל והולך בעולם עד עכשיו. שאל אותו רבי מנדל, למה לא עשית תשובה קודם מיתתך? וענה לו, כי מתוך הפחד והבהלה

בעת נפילתו מהעגלה שכח להרהר בתשובה. אחר-כך שאל אותו, מה יש לך ולאשה הזאת כי גרמת לה ייסורים נוראים כל כך? והתחיל לצחוק בקול, ואמר: אמה של אשה צעירה זו ואמו של בעלה (ששתיהן נפטרו כבר לעולמן) התאמצו בבקשה למעלה בשמים, שאני אכנס בה ואגרום לה הייסורין, כי לולא זאת לא היתה לה תקומה לא בעולם הזה ולא בעולם הבא מפני שלקחה את בעלה מעסק התורה! כיוון ששמעו כך, אמר רבי מנדל לבעל שיבטיח לחזור לתורה, והבטיח, ורבי נטע הבטיח ללמוד משניות לעילוי נשמתו של הבחור הדיבוק, וגם תרם סכום של נרות להדליק בבית הכנסת עבורו. אחר כך קיבץ ר' מנדל בחדרו מנין של עשרה אנשים לומר תהילים, והוא עמד מאחוריהם ואמר מה שאמר. ואת האשה הושיב על כסא באמצע החדר, ופתאום התגלגלה מעל הכיסא, נפלה על הארץ ויצא קול אדיר ממנה: "שמע ישראל... ששמעו אותו בכל שטוצ'ין. אחר כך נפקע ציפורן הזרת מידה אחת, וגם נופצה זכוכית החלון ונשתתקה... עד כאן סיפור... הרב אליהו הכהן דושינצר. וכפל עוד הפעם דבריו ואמר: יכולים אתם לספר מעשה זה בשמי, ושאתם מכירים אותי שלא אשקר חס ושלום, וגם אינני מגזים. רק מסרתי לכם בדיוק כפי ששמעתי מפי הגאון ר' אלעזר משה ז"ל... מעשים כאלה היו מצויים יותר בדורות הקודמים מאשר בדורות האחרונים, ואומרים בשם רבינו חיים מוולדין, שאמר כי "לפני ביאת המשיח יהיה הסתר פנים כזה, שאפילו 'דיבוק' לא יהיה מצוי" (הקדמת המו"ל בספר "רוחות מספרות" של רבי יהודה פתייה), היינו שמאורע כזה מביא בהכרח לידי אמונה, ולפיכך בדורנו, שרב ההסתר פנים אין מקום למאורע כזה. ונאמנים עלינו דברי רבותינו הקדושים כאין ספור עדים על אמיתות דבריהם, אשר אינם משאירים שום ספק בעניין השארת הנפש והמשכיות החיים לאחר המוות.

להבדיל נתבונן בעובדה נוספת מהמחקרים המדעיים: המעשה של אוטארה הודר

ד"ר איאן סטיבנסון פרסם דו"ח העוסק במקרה המוזר של אוטארה הודר, מורה ומנהלת בית-ספר בנאגפור שבהודו: "1973 - החלה אוטארה הודר לעבור תקופות של טרנס, שבהן דיברה מתוכה אשה בשם שאראדה, שחייתה במאה התשע-עשרה בבנגל. מצבי הטרנס האלה נמשכו משעות אחדות ועד ימים אחרים, ובהם סיפרה "שאראדה" פרטים על חייה ועל קרוביה. מחקר משפחתי מפורט הוכיח, כי רבים מהאנשים שהזכירה חיו בבנגל לפני שנים רבות. ספק רב, אם היתה לגברת הודר גישה לידע הזה. שאראדה דיברה בבנגלית, שהיא ניב שונה מהניב של השפה המארתית, שבה שולטת אוטארה הודר. מומחים העידו, ששאראדה דיברה בניב באופן נכון והשתמשה באוצר מילים המתאים לאדם, שחי במאה התשע עשרה. לאוטארה הודר יש ידע כלשהו בכתב בנגלי, אך אין לה כל ידע בשפה המדוברת...! האם זוהי דוגמא לגלגול נשמות או לדיבוק? אנחנו לא יודעים. מכל מקום, זו צורה כלשהי של המשכיות החיים לאחר המוות. (מתוך הספר: מסילות אל האמונה - חלק א. הובא מאתר "אמונה").

סיפור שמיני מחזק סיפורו של בור

בפאתי העיר ברדיטשוב, שכן בית נמוך קומה, מחלונותיו נשקפו המצבות הישנות שבבית הקברות העתיק, שהחביאו תחתיהן סודות עולמים; לו רק ניתן להם פה, הן היו מספרות על צדיקים קדושים, שחלקם היו נסתרים בחייהם כמו לאחר פטירתם, ועל יהודים תמימים ופשוטים שלבם יקד באש שלהבת לבוראם, שאת מנוחתם מצאו מתחת לרגבי האדמה. מחלונותיו של בית המדרש נשקף גם קברו של אחד מהמיוחדים שבין הצדיקים, שלמעשה כל ביסוסה של ברדיטשוב כעיר יהודית קשורה בשמו, הלא הוא רבי ליבער הגדול, רבה הראשון של ברדיטשוב. רבנותו החלה כשהפריץ המקומי יצא למסע ציד. תוך כדי רכיבה על סוסו האביר, בין עצי היער, עצר לפתע הסוס בבהלה ונעמד על שתי רגליו האחוריות. הפריץ שכמעט שבר את עצמותיו מנפילה מן הסוס, התפלא מה גרם לו לבהלה הגדולה, וכאשר גילה את פשר הדבר, בערה בו חמתו עד להשחית. עומד לו יהודי בטלית ותפילין מתחת לעץ – ומתפלל. בכעסו הרב על היהודי, ציווה הפריץ למשרתיו להלקות אותו ללא רחמים. עומד רבי ליבער וסופג את המכות הנוראות, אך אינו חש במאומה מרוב דבקו בקונו. רק לאחר שהסתלקו הפריץ ומשרתיו, סיים את תפילתו וחש לפתע בכאבים עזים בכל גופו. בקושי הצליח לשרך רגליו עד לביתו, שם נפל תשוש על מיטתו. הפריץ הרשע קיבל עד מהרה את עונשו; הוא חלה ונטה למות, וכאשר הבין כי הדבר הגיע לו כעונש על מעשהו, מיהר לשלוח רופאים שירפאו את רבי ליבער. הוא ביקש בתחנונים מחילה ממנו, ואף הבטיח לבסס את ברדיטשוב כעיר יהודית, בה יוכלו יהודים לגור בשלווה. לימים, כאשר הסתלק רבי ליבער לעולמו, נטמן בבית העלמין הסמוך. נהגו להשתטח על קברו ולהתפלל שם. ליד הקבר ניתן היה להבחין בחפירה בקרקע, שסיפור מופלא היה קשור אליה. ומעשה שהיה כך היה: לילה אחד, בעוד הרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב נם על יצועו, והנה רואה הוא את דמותו הקדושה של רבי ליבער שחי בעיר בתקופה שטרם התמנותו של רבי לוי יצחק לרב העיר. רבי ליבער פונה אל רבי לוי יצחק ומבקש ממנו לפעול לטובת נשמתו של יהודי שבזמנו היה שמש בית המדרש בעיר. השמש היה תמים ופשוט, ואהבה עצומה יקדה בלבו לבוראו. פעם אחת, בעודו מדליק את הנרות בפמוטים התלויים בבית המדרש, התקרב יותר מדי לנרות הבורעים, ומרוב התלהבות לא נזהר והאש אחזה בבגדו והוא נשרף כליל – כשהגיעה נשמתו השמימה, לא מצאה מנוחה. אומנם כוונתו היתה לשמיים, אך כיוון שלא נשמר כראוי, נמנע ממנו לבוא אל המנוחה והנחלה. למעלה משמונים שנה נעה ונדה נשמת השמש מבלי יכולת לבוא אל תיקונה. "רבי לוי יצחק, יודע תדע שנשמה זו יכולה לזכות לתיקון כאשר יחפרו ליד קברי עד שימצאו מים חיים, בהם תטבול – ובכך אוכל לפעול עבור טובת השמש", אמר הצדיק בחלום. רבי לוי יצחק התעורר נרעש כולו, החלום עודנו ניצב חי לנגד עיניו. הוא לא התמהמה, וציווה לחפור בור ליד קברו של רבי ליבער. ואכן, לאחר שהחלו לחפור, הבחינו החופרים במקור מים חיים שעלו וגאו החוצה. אולם, כאשר רצה רבי לוי יצחק לרדת ולטבול, נפל העפר סביבות הבור וכיסהו. הדבר חזר על עצמו שוב ושוב, כאשר כל פעם שהתכונן רבי לוי יצחק לרדת ולטבול, קרסו הדפנות, והטבילה נמנעה ממנו. הוא הבין כי אין זה דבר ריק, הסטרא אחרא אינה מעוניינת שנשמת השמש תבוא אל תיקונה ונאבקת למנוע את הדבר. אך רבי לוי יצחק לא ויתר, מייד כשחפרו שוב, מיהר והכניס את רגליו פנימה; המשיכו וחפרו, הכניס עצמו עמוק יותר. רק לאחר מאמץ גדול הצליח לטבול, וכשעלה בידו הדבר, לא היה קץ לשמחתו. עדות למאורע מופלא זה נותרה שנים רבות בדמותו של הבור שליד

ציונו של רבי ליבער. אנשים שהיו באים לשם להתפלל, היו מצביעים על הבור ומספרים את הסיפור המפעים העובר מאב לבנו בקרב יהודי העיר. (מאת: צוות 2000 | פורסם ב: 26.05.2011)

מעלת "מזכה הרבים" ושכרו

סיפור על ניצולי שואה וזכות זיכוי הרבים שהצילה חייו של יהודי.

בימי ספירה אלו בהם זוכים המוני בית ישראל ועוסקים ב"פרקי-אבות" מידי שבת בשבתו, ראיתי לנכון לעסוק במשנה האומרת: "כל המזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו". דרכו של עולם, כשיש לאדם כלי "יקר-ערך", שומר הוא מאד את אותו כלי, ולעיתים לא תנוח דעתו עד שיבטחו בחברת ביטוח ראויה, נאמנת, והגונה, ואף משלם הוא בשמחה מידי חודש בחודשו את דמי הביטוח כי הכלי יקר וחשוב בעיניו מאד. במה מדובר? בכלי שככל שיהא חשוב ויקר, יום יבוא ואדם זה ייפרד מזה הכלי. רבים וטובים מאדם זה עצמו עיניהם לנצח ונפטרו מן העולם, והשאירו אחריהם חפצים יקרי ערך. ואם כך מסירותנו גדולה לחפצים שאין בכוחנו לשומרם לנצח, על אחת כמה וכמה שצריכים אנחנו לעשות הכל ולהבטיח את חייו הנצחיים בעולם הבא, שחלילה וחס לא תארע תקלה על ידו, ולא נבוש ולא ניכלם ולא ניכשל לעולם ועד. איך? איך מבטחים זאת? מהי הערובה לכך שלעולם לא נחטא? התשובה אחת ויחידה: "זיכוי הרבים"! כשמשתדל אדם לזכות אחרים ומחזר אחריהם לשכנעם לקיים מצוות, הביטוחו חכמינו זכרונם לברכה: "אין חטא בא על ידו"! יכול הוא להיות רגוע לחלוטין שיצר הרע לא יצליח להכשילו, ויזכה וימלט תמיד מרשתו. כששח פעם רבי שלום שבדרון זיע"א במעלתו של מזכה הרבים, הוסיף הוא ואמר: יש לי סיפור אודות "זיכוי-הרבים" ממנו נלמד שזכות זיכוי הרבים, עומדת היא אף לזרעו של המזכה. וכך סיפר: היה זה בעת ביקורי בלונדון באחד מימי החנוכה, נכנסתי לביתו של איש נכבד, ניצול שואה, והתפעלתי מיחסו המיוחד לתלמידי חכמים ואהבתו העצומה לתורתנו הקדושה. כשהבחין הוא בהתפעלותי ממנו, ומנהגותיו האצילות, פתח הוא ואמר: "רבי! זכיתי לכך בזכות מור אבי"! לאחרי אתנחתא קלה המשיך מארחי הנכבד וסיפר: בעיירה בה התגוררנו היה יהודי בשם "משה-החייט" שהשתייך ל"רפורמים", לימים חלה אביו של "משה החייט" ונפטר מן העולם, משה החייט ישב "שבעה" על אביו אך רוב ככל אנשי העיירה לא הגיעו לנחמו, היה זה אבי היקר שקם ואמר: "יהודי הוא! אני הולך לנחמו ויהי מה"! "משה החייט" נדהם לראות את אבא בפתח ביתו, הוא פשוט לא האמין למראה עיניו, אך אבי היה הראשון שהתעשת וניגש ופתח איתו בשיחה חמה ונלכבת, לאחר דקות ספורות, אמר לו: "אתה חייב לעשות נחת רוח לאביך המנוח! כדאי מאד שתבוא לבית הכנסת ותאמר קדיש לעילוי נשמתו". "משה החייט" הסכים מיד לדברי אבא, והגיע מידי יום ביומו ושמע שיעורי תורה ואמר קדיש, לעילוי נשמתו של אביו, דברי התורה ששמע נכנסו בליבו, והחל הוא לשמור תורה ומצוות ולדקדק במצווה קלה כבחמורה. לצערי הרב בהיותי בגיל 13 פרצה המלחמה ובו ביום נכנסו הגרמנים לעיירתנו והסתערו עלינו באכזריות נוראה, ולקחונו עמם. אבי ואימי, אחי ואחיותי, ואף "משה החייט" וכל משפחתו, נעקדו על קידוש ה', ורק אני נשארת לפליטה. שהיתי 5 שנים במחנה ריכוז וחבר שהיה רחוק מתורה ומצוות, שכנעני לעשות כמעשיו, אך תמיד נזהרתי מלחלל את השבת. כשהסתיימה המלחמה הגיעו חיילי בנות-הברית, ולקחונו ל"בית-החלמה" שהיה בראש ההר, כל שרידי המחנות היו רזים ומצומקים מאד והיה חשש גדול שמחמת רעבונם הנורא, יאכלו הרבה בכת אחת וימותו, וכך שתינו בימים הראשונים רק מרק צח, ולאחר מכן מאכלים רכים המתעכלים מהרה. באחת השבתות ישבנו מסביב לשולחן ערוך כל טוב, והרשונו לאכול ככל אשר נחפוץ באומרם: "בריאם אתם ויכולים אתם לאכול כאוות נפשכם", אכלנו ושתינו לשובע נפשנו, ובסיום הארוחה שלף חברי סיגריה והחל לעשן ואמר לי: "אחרי סעודה דשנה כזאת אין דבר יותר מתבקש מעישון סיגריה", ואף על פי שידע הוא שמעולם לא עישנתי בשבת, תחב לי סגריה בפי והצית אותה. יצרי הגדול בער בקרבי מאד ולאחר הסגריה הראשונה, החלטתי להמשיך ולעשן, וכך לצערי הרב עישנתי איתו כמה סיגריות, ולאחר מכן, אמר הוא לי: "כבר עישנת בשבת, אז הבה וניסע למרכז העיר" וממחשבה למעשה, עלינו מיד ל"חשמלית" היורדת מן ההר אל העיר. אנשים רבים הלכו שם ברחוב, ולפתע את מי רואות עיני? את "משה החייט"! הוא ולא אחר! לא האמנתי למראה עיני, כיון שהיה ידוע לי שהוא נספה בשואה, התבוננתי בו במחשבה: "אולי אני הוזה"? אך לא! זה הוא! אני מזהה אותו בוודאות. וכך בעודי עומד ומשתומם הגיע הוא סמוך אלי ממש, ולפתע נעלם כלא היה. פרצתי בבכי ואמרתי לחברי: "אני חוזר למחנה הנופש"! נכנסתי לחדרי ובכיתי נוראות כשפני טמונות בכרית עד שנרדמתי ובחלומי רואה אני את "משה החייט" מחייך אלי ואומר: "אביך החזיר אותי בתשובה! לא יכולתי להשלים עם כך שהינך מחלל שבת, וביקשתי רשות מבית דין של מעלה לבוא ולהצילך מרדת שחת"! מאז הפכתי לאדם אחר ומאותו יום משתדל אני לדקדק במצוה קלה כבחמורה, ואהבת התורה ולומדיה בוערת היא כאש בקרבי, ובוודאי שלא תכבה לעולם ועד!!! זאת ועוד: בזוהר הקדוש פרשת "תרומה" כתב רבי שמעון בר יוחאי זיע"א: "מזכה הרבים חקוק הוא בכתרו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, וכל המזיקים כולם, אינם יכולים להזיק לו"! ולאחר פטירתו מן העולם, אינו נוחל רק גן עדן, אלא יושב הוא בהיכלו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו. ועוד עלינו לדעת, שזיכוי הרבים לא מתבטא רק בדרשות חוצבי להבות, אלא כל אדם כפי יכולתו, הזוכה אף לייסד חוג לקריאת "תהלים" עם ילדי השכונה ביום שבת ומספר להם "סיפורי-צדיקים", אף הוא בכלל "מזכה הרבים", וגם המעניק "סוכריות" לאנשים כדי שיברכו: "שהכל נהיה בדברו..." אף הוא בכלל "מזכה-הרבים", והלוקח את הטלית והתפילין שלו למקום עבודתו כדי לזכות את חבריו לעבודה ב"הנחת תפילין", אף הוא "מזכה-הרבים", והמשכנע את חברו לבוא עימו לשיעור תורה אף הוא "מזכה-הרבים", איש איש כפי יכולתו צריך לעשות הכל כדי לזכות את הרבים, ואשריו ואשרי חלקו! וה' יזכנו לזכות את הרבים לשם שמים, ולעובדו תמיד בלב שלם ונפש חפצה ובמהירה דידן יראו עינינו וישמח ליבנו בביאת משיח צדקנו ובבניין בית מקדשינו ותפארתנו אמן ואמן!! נכתב על ידי: הרב משה יודי להלן הקישור לפרסום המקורי: פרשת נשא לקוח מאתר זה עמודי השלום:

לאביך אין מנוחה בעולם העליון !

סיפור מדהים הממחיש מדוע חשוב מאוד לא להלין את המת מסופר בספר "פאר הדור" (חלק ד, עמ' נה). "שמונה שנים אחרי הסתלקותו של ה"חזון איש", בשנת תשכ"ב, נודע ברבים הסיפור המזעזע דלהן-מעשה שאירע שנה אחת לפני שנתבקש למתיבתא-דרקיעא. המספר הוא בעל המעשה עצמו, יהודי בשם ר' יעקב פלדמן, מיוצאי דניאל שבמחוז מרמרוש, המתגורר כיום בארץ ישראל. יום אחד סיפר האיש לפי תומו את קורות חייו באזני רבי אליעזר קליין, רבו של "קהל יראים" בעיר באר שבע, כדלהלן. כאשר הייתי בן י"ז שנה יצאתי את בית הורי לעבוד בעיירה הונגרית קטנה, אלמפשיזטי. עד מהרה שכחתי שם את החינוך שקיבלתי בבית אבא. השתדלתי להסתיר את יהדותי גם מאימת הצוררים שהתחילו להשתלט שם משנת תש"ב, ואשר הציקו ורדפו כל יהודי, אבל יכולתי להמשיך בזה רק עד שנת תש"ד. אז העבירו אותי הנאצים ימח שמם עם אחי לאושוויץ אשר בפולניה, אך ניצלתי בנס. אחר כך הועברתי לטריזינשטט ושוחרתי משם בשנת תש"ה. נשארתי לגור בצ'כיה עד שנת תש"ח ואז עליתי לארץ ישראל. כאמור, ניתקתי את כל הקשר עם היהדות ועם החינוך שקבלתי אצל הורי. עבדתי לא רק בשבת אלא גם בראש השנה וביום הכיפורים. בליל יום כיפור תשי"ג עבדתי כהרגלי. באותו לילה נראה אלי אבא, ר' חיים מרדכי ז"ל בחלום, לבוש קיטל לבן מצוחצח, עטוף בטלית מצויצת, כמו בהיותו בחיים ואמר אלי: "חזור בתשובה! חזור לדרך שחינכתי אותך, אחרת שנותיך מקוטעות!" וכך חזר החלום ונשנה מידי לילה בלילה במשך שבוע שלם. והנה הגיע ליל שבת. בשעה מאוחרת בלילה נכנסתי לבית קפה בראשון לציון (בעיר זו הייתי עובד במוסך). אכלתי ושתיתי וחזרתי הביתה. נגשתי להפעיל את הרדיו, ובאותו רגע שמעתי קול קורא מאחורי: "אוי ואבוי! אתה שוב חוטא?! (געוואלד דו זינדיגסט וייטער?)". פניתי לאחור והנה רואה אני כמו בהקיץ את אבי שניספה באושוויץ, ושוב עומד הוא לפני עטוף בקיטל ובטלית, ואני שומע אותו אומר אלי: "אל תחשוב שזה סתם חלום, באתי להזהירך שתחזור בתשובה. בשמים כבר נחרץ עליך גזר דין שייכרתו ימיך!" נבהלתי מהמראה. דמות אבי ז"ל נעלמה מיד. באותה שבת, כמובן, לא עישנתי סיגריות, לא הפעלתי רדיו, אולם במוצאי שבת הלכתי לקולנוע. בבואי הביתה, כאשר הספקתי לפתוח את הדלת, מיד ראיתי שוב את דמותו של אבי כמו בהקיץ עטוף בטלית וקיטל, והוא מתחנן ומבקש לפני שאטיב את מעשי, ואומר לי שזוהי אזהרתו האחרונה... באותה תקופה שימשתי כמנהל המסגרייה במוסך "טיטניק", בראשון לציון. קמתי אפוא ביום ראשון בבוקר וחילקתי את העבודה בין הפועלים. אחר כך שמתי פעמי לבני ברק אל ה"חזון איש", אשר שמעתי אודותיו מפי אנשים רבים, כדי לספר לו את החלומות. לפליאתי, כאשר אך עברתי את מפתן ביתו, החל ה"חזון איש" לדבר אלי בחומרה: "אוי ואבוי, אתה עובד בשבת אתה עובד בראש השנה וגם ביום הכיפורים. לאביך אין מנוחה בעולם העליון, נגזר עליך כרת!" הוא השלים את דבריו והמשיך לישוב על כיסאו כאילו מנמנם, השעין את ראשו בין שתי ידי, ואני עמדתי לפניו נבוך וניסער, מהיכן הוא יודע?! לבסוף, אחרי כמה רגעים של צפיייה, פקח ה"חזון איש" את עיניו ואמר לי: "בזכות מצווה גדולה שקיימת בניעורך יוסיפו לך ממרום ימים ושנים, מעכשיו תחזור למוטב ותלך בדרך הישרה כפי שחינך אותך אביך. האם תזכור איזו מצווה קיימת בנעורייך?" השבתי לו: "אף אל פי שהייתי מחלל שבת, מעולם לא פגעתי במישהו וגם צדקה נתתי" השיבני החזון איש: "אין די בכך לא בזכות זה אתה זוכה שיקרעו את גזר דינך..." אני נזכרתי, שכאשר הייתי בן 14 שנה בערך, באה אלנו אישה ומסרה לאבא שבכפר פלוני מוטל ילד מת ואין מי שיטפל בו להביאו לקבר ישראל אבי שלח אותי אל הכפר לבצע את הדבר, ואף על פי שהפעולה היתה קשורה בסכנת נפשות, כי הקוויסטים השתלטו אז בדרכים, והיה עלי לעבור יער שלם בפחד מוות, קיימתי את המצווה בתכלית השלמות שנאמר בתורה "לא תלין המת כי קללת אלוקים הוא, לשמע הסיפור נענע ללי "החזון איש" בראשו ולא הוסיף דבר. כאשר יצאתי מביתו, קיבלתי לשמור תורה ומצוות כיהודי שלם ומאז אני רואה במעשי ידי ברכה והצלחה. (לקט טוב). וגדולי ישראל מאשרים ששאלו את החזון איש שאימת הסיפור

סיפור אמיתי מרטיט לב: מניין בטיסה ישירה האבא התגלה בחלום: "תגיד עליי קדיש"

סיפור אמיתי מרטיט לב: "האבא התגלה בחלום: "תגיד עליי קדיש" ראש ישיבה ותלמידים נוחתים נחיתת חירום בשיקגו. רק מאוחר יותר הם ישמעו את סיפורו המפעים של המנקה בשדה התעופה, ותחשף ההשגחה הפרטית • השבת שלפני תשעה באב נקראת שבת חזון – רבי לוי יצחק מברדיטשוב אומר כי בשבת זו מראים לנשמתו של כל יהודי את חזון ירושלים בבנינה. לשבת זו יש כח מיוחד לממש רצונות טובים הרב מרדכי גיפטר הוא ראש ישיבה מפורסמת בקליבלנד. בחור מיישיבת קליבלנד עמד להתחתן. אותו בחור גר במרחק רב מקליבלנד. דרך המצריכה טיסה. הוא ביקש מראש הישיבה שיהיה אורח כבוד בחתונה. גם שמונה חברים מהישיבה הזמין החתן לחתונתו. למה דווקא שמונה? שאלו כולם. אבל החתן לא ויתר. הוא מוכרח שמונה. הרב כיבד את החתן וביחד עם החברים המוזמנים עשו את דרכם, בטיסה כמובן, לחתונה. באמצע הטיסה הודיע הטייס על נחיתת חירום בשיקגו. למה? בגלל סופת הוריקן. הם נחתו בשדה התעופה בשעת לילה מאוחרת. הם הפסידו את החתונה. אי שם באמצע הלילה בטרמינל הענק של שיקגו הם נזכרו שהם צריכים להתפלל מעריב. חדר צדדי בשיקגו ראו שם מנקה. ניגשו ושאלו אותו: היכן נוכל להתפלל? אמר להם: "בואו איתי". המנקה פתח להם חדר נעול. הם עמדו והתפללו, כשהמנקה עומד בצד וממתין. כשגמרו ונראו כעומדים ללכת, אמר להם: "קדיש".... חייכו. התפעלו מכך שידע מושג יהודי. אבל הסבירו לו שצריך 10 אנשים בשביל זה, והם רק תשע. שמונה בחורים והרב. אמר להם: אני העשירי. עכשיו היתה מבוכה ביניהם. הוא חושב שצריכים עשרה אנשים, אבל הרי צריכים עשרה יהודים. ואיך נסביר לו. אבל הוא הבין לבד ואמר להם 'אני יהודי'!. סיפר להם אותו מנקה שבגיל 10 עזב את הבית. ומאותו היום התחיל לדאוג לעצמו. כיום הוא מנקה את שדה התעופה. עם אביו נותק הקשר, ולאחרונה נודע לו שנפטר אביו. השיחה החלומית: "בימים האחרונים, כך סיפר, מגיע אלי אבא בחלום. ומתחנן שאני אגיד עליו 'קדיש'". "אתמול אמרתי לו בחלום, כך מספר המנקה, שאני בכלל לא יודע מה זה 'קדיש'". אמר לו האבא: "צריך ללכת לבית כנסת, ולומר קדיש". כעס הבן ואמר בחלום: "איך אפשר לדרוש ממני כזה דבר?! הרי אני עובד קשה בלילה, וישן ביום. אין מציאות שאגיע לבית הכנסת... ובכלל מה רוצים ממני עכשיו?! ואיך אחפש בית כנסת? וממי אבקש עזרה?"

שאל אותו אביו בחלום: "ואם אביא לך מנין לשדה התעופה, תסכים לומר קדיש?". אמר לו הבן: "כן!". ידעתי, כך אמר הבן, שזו שיחה חלומית. הרי אף פעם לא ראיתי כאן קבוצה של מתפללים. אבל אם ייפסקו החלומות, בזכות ההבטחה, אז מה טוב! "והנה אתם כאן, ואני יכול להגיד קדיש!". - - - חיפשו לו סידור עם תרגום באנגלית, כדי שיוכל להגיד את הקדיש, והבן אמר את הקדיש בשפה רצופה ובשברי מילים. אז מי הזמין את ההוריקן? אחרי הנחיתה הזו, המריא המטוס בשנית. את החתונה הפסידו, אבל הגיעו לשבע ברכות. בסעודה רבת משתתפים סיפר ראש הישיבה את הסיפור המופלא הזה. כולם התפעלו איך הם היו בדיוק תשעה אנשים בזכות רצונו של החתן. ואיך שבורא העולם שלח את ההוריקן, וכל זה כדי שהמנקה בשדה התעופה יזכה לומר קדיש על אביו - - - . הקדיש של המנקה, נאמר בלשון כל כך רצופה, ובכל זאת - היא כל כך חשובה. הסיפור הזה מלמד אותנו ששום דבר לא מת באמת. ותמיד יש דברים טובים שאנחנו מחויבים להמשיך לעשות. וכל תפילה יש לה חשיבות רבה. אפילו אם היא לא מושלמת. ומפורסמים דברי חז"ל "א שבזכות עצם הקיווי והציפיה, נזכה לגאולה. ולפחות שנצפה, בלב. רואים את הישועה ואת האור השבת שלפני תשעה באב נקראת שבת חזון - רבי לוי יצחק מברדיטשוב אומר כי בשבת זו מראים לנשמתו של כל יהודי את חזון ירושלים בבניינה. לשבת זו יש כח מיוחד לממש רצונות טובים. ולוואי ונזכה. אמן. (ח' יקרא' באב תשעא 04.08.11 מאתר כיכר השבת החרדי)

תינוק עם שני ראשים נולד בהודו לא מזמן להלן תמונתו, הרופאים נלחמים על חייו ...

כידוע שאשמדאי מלך השדים הביא מארץ "תבל" איש כזה והשם שלחם שנדע שדבריי חז"ל על 7 הארצות שמהם הם מגיעים ככתוב בזוהר הקדוש ובגמרא ונדע שכל התורה אמת ונעשה תשובה !! כמו כן הסיפור במקור ממדרש אגדה על האיש בעל שני הראשים שהובא לשלמה המלך על ידי אשמדאי מלך השדים..קראו הסיפור וראו תמונות כאן http://eranbenzra.blogspot.co.il/2014/03/blog-post_190.html ולהלן הסיפור :



האיש בעל שני הראשים (שלמה המלך ואשמדאי)

הסיפור שמובא בהמשך לקוח מתוך הספר "עושה פלא". "עֲשֵׂה פֶּלֶא" הוא אחד מספרי העם הנפוצים והמוכרים ביותר גם כיום, כמאה וחמישים שנה לאחר הדפסתו הראשונה. מחברו הוא ר' יוסף שבתי פרחי, יליד ירושלים 1812. בשנת 1842 הוא מגיע לעיר ליורנו שבאיטליה ועוסק שם בהדפסת ספרים שונים, ביניהם הספר "עֲשֵׂה פֶּלֶא" שחלקו הראשון ראה אור בשנת 1845. הסיפור המובא להלן הוא אחד מסיפורי הקובץ. המחבר העתיק אותו בשינויים קלים ממקורות קודמים שעמדו לרשותו. מעשה שהיה בימי שלמה מלך ישראל: יום אחד נכנס אצלו אשמדאי מלכא דשידי (=מלך השדים) ואמר לו: "אתה הוא שכתוב עליך 'ויחכם מכל האדם'?" אמר לו שלמה: "כך הבטיחני הקב"ה". אמר לו אשמדאי "אם תרצה אני מראה לך דבר שלא ראית מימך לעולם!" אמר לו: "היין (=כן)". מיד הושיט ידו בארץ תָּבֵל והוציא ממנה איש בעל שני ראשים וארבע עיניים. מיד נודעזע ונבהל שלמה ואמר: "הכניסוהו לחדרי". שלח וקרא לבניהו בן יהודע ואמר לו: תאמר שיש תחתינו בני אדם?" אמר לו: "חי נפשך אדוני המלך אם ידעתי, אלא שמעתי מאחיתופל, אלוף אביך, שיש תחתינו בני אדם." אמר לו: "אם אני מראה לך אחד מהם, מה תאמר?" אמר לו: "ואיך אתה יכול להראותו מעומקה של ארץ שהיא מהלך חמש מאות שנה? ובין ארץ לארץ גם כן מהלך חמש מאות שנה?" מיד שלח והביאוהו אצלו. כיון שראהו בניהו, נפל על פניו ואמר: "ברוך משנה הבריות". אמר לו: "בן מי אתה?" אמר לו: "מבני אדם אני, מתולדות קין". אמר לו: "באיזה מקום מושבכם?" אמר לו: "בארץ תבל". אמר לו: "יש לכם שמש או ירח?" אמר לו: "הן, וגם אנו חורשין וקוצרים ובעלי צאן ובהמות". אמר לו: "באיזה מקום תורח השמש?" אמר לו: "ממערב ותשקע במזרח". אמר לו: "תתפללו?" אמר לו: "היין". "ומה היא תפילתכם?" אמר לו: "מה רבו מעשיך ה' כולם בחכמה עשית". אמר לו: "אם תחפוץ נחזיר אותך למקומך." אמר להם: "עשו לי טובתכם ותחזירוני למקומי." מיד קרא המלך לאשמדאי ואמר לו: "לך והחזר אותו למקומו." אמר לו: "איני יכול להחזירו למקומו לעולם." כיון שראה כך נשא אשה והוליד ממנה שבעה בנים, ששה מהם בדמות האם ואחד בדמות האב, שהיו לו שני ראשים. והיה חורש וקוצר ונעשה עשיר גדול מעשיר עולם לאחר זמן מת האיש ההוא והניח ירושה לבניו. הששה היו אומרים: "אנו שבעה לחלק ממון אבינו." והאחד, שיש לו השני ראשים, אומר: "אנו שמונה ועלי ליטול מן הירושה שני חלקים." הלכו כולם אצל

שלמה ואמרו לו: "אדונינו המלך, אנו שבעה ואחינו בעל השני ראשים אומר שאנו שמונה ורוצה לחלק ממון אבינו לשמונה חלקים והוא רוצה ליטול שני חלקים." כיון ששמע שלמה כך נעלם ממנו הדבר. מיד קרא לסנהדרין ואמר להם: "מה אתם אומרים בדבר הזה?" אמרו: אם אנו אומרים אחד הוא שמה שנים הם. שתקו. אמר להם שלמה: "דינו לבקר משפט." בחצי הלילה נכנס בהיכל ועמד בתפלה לפני המקום ואמר: "רבונו של עולם, כשנגלית לי בגבעון ואמרת לי: 'שאל מה אתן לך?' לא שאלתי ממך לא כסף ולא זהב אלא חכמה כדי לשפוט בצדק בני אדם והבטחתני ליתן לי חכמה. ובכן קיים לי הבטחתך." אמר לו הקב"ה: "אני נותן לך חכמה בבקר." ויהי בבקר שלח וקבץ כל הסנהדרין ואמר להם שלמה: "הביאו לפני האיש ההוא בעל שני הראשים." מיד הביאוהו לפניו ואמר להם: "ראו שאם יודע זה הראש מה שאני עושה לזה – אחד הוא, ואם לאו – הם שנים." אמר שלמה: "הביאו מים חמין ויין ישן ובגדי שש." והביאו מים חמין והניחו על פניו, וזרקו בו מים חמין ויין ישן. מיד צעקו השני ראשים ואמרו: "אדוני, אנו מתים, אנו מתים! אנו אחד ולא שנים!" מיד פטר אותם והלכו וחלקו הירושה לשבעה חלקים. כיון שראו ישראל את משפט המלך תמהו ורעדו ופחדו כלם ממנו. לכך נאמר עליו: "ויחכם מכל האדם." [ספר עושה פלא לרבי יוסף שבתי פרחי, סיפור י'] להלן תמונה של תינוק שנוולד השבוע בהודו עם שני ראשים אדר ב תשע"ד 2014 למניינם ובכתבה נוספת משנת 29.6.1998 ה' בתמוז תשנ"ה מהעיתון על תינוקת עם שני ראשים בווייטנאם שנדע שכל האמור בתורה אמת הוא!! ונזכה לשוב בתשובה שלימה ולהיגאל ברחמים בקרוב ממש אמנ!!

~ סיפורי השגחה פרטית ~

הכל בהשגחה פרטית

סיפור המעשה החל כאשר הגיע אל רבינו האר"י זצ"ל בחור רווק מבוגר מעל גיל ארבעים, אשר השתתף במספר פגישות למטרת שידוך בכדי להינשא אבל מזלו לא האיר לו. הגיע הבחור לרבינו האר"י וביקש עצה וברכה. השיב לו הרב: בת זוגתך נמצאת באלכסנדריה של מצרים, כך שמה וכך שם אביה, סע לשם והינשא לה. הבחור האמין לדברי רבינו האר"י ומיד נסע לשם. כשהגיע לאלכסנדריה שאל את תושבי המקום: האם מכירים אתם את פלונית אלמונית? ואת אביה פלוני אלמוני? השיבו לו תושבי המקום: מכירים אנו, האב אחראי על המכס בעירנו, יש לו בת הגונה מאד וכלילת יופי בגיל עשרים המחפשת שידוך. ניגש הבחור לשדכן שהיה במקום וביקשו לשדך בינו ובין אותה הבחורה. מצא חן מיוחדנו בעיני הבחורה, ואכן הבחור והבחורה נישאו זה לזה כדת משה וישראל. אבי הכלה נתן נדוניה גדולה מאד בסך מאה וחמישים אלף מטבעות של אותו מקום. הבחור שמח שמחה גדולה, הזוג חיו באושר ועושר, השכינה שרתה בביתם, חיו באהבה ואחוה שלום ורעות. אמנם שמחתו לא ארכה ימים רבים, בגלל שלאחר שלושה חדשים מהנישואין אשתו הטרייה חלתה מאוד, מצבה הלך והחמיר עד שנפטרה והלכה לבית עולמה. חזר הבחור ביגון ובלב שבור לעירו, ניגש אל רבינו האר"י בצפת והטיח בפניו: אדוני הרב! למה שלחת אותי? טוב היה לי יותר אילו לא שלחתני לאלכסנדריה, לא הייתי מתחתן ולא היה לי שברון לב ממות אשתי אהובתי! אמר לו רבינו האר"י: האם אתה זוכר במה היית עוסק לפני עשרים שנה? השיב הבחור: הייתי עוסק במאפיית לחם. שאלו הרב מספר שאלות: הזוכר אתה אולי מי היה שותפך? לפני כמה שנים היה העניין? כמה זמן הייתם שותפים? השיב הבחור: בודאי זוכר אני, היה זה פלוני אלמוני. כיצד לא אזכרהו? הרי אותו שותף היה נוכל גדול, מחמתו הפסדתי מאה וחמישים אלף מטבעות. היה זה לפני עשרים שנה בערך. היינו שותפים במשך שלושה חדשים. כעת ניגש רבינו האר"י והסביר לבחור את כל העניין: דע לך! זאת האישה שנישאת לה היא גלגול של שותפך לשעבר. בשמים גזרו כי התיקון של שותפך הוא שיבוא בגלגול של אישה ותינשא לך למשך שלושה חדשים. היות שבגלגול הקודם הייתם שותפים שלושה חודשים ושותפך גרם לך צער רב באותם חודשים, לכן היה עליו להינשא לך בגלגול זה ולגרם לך נחת ועונג במשך שלושה חודשי שותפות הנישואין הללו. כמו כן נגזר עליו להחזיר לך כעת את אותם מאה וחמישים אלף מטבעות אשר הפסידך בגלגול הקודם. זו הסיבה שלאחר שלושה חודשי הנישואים היא מתה, מכיוון שכעת נגמר התיקון שלה בעולם. המשך רבינו האר"י ואמר לאותו בחור: כעת הינך מבין מדוע התעכבו נישואיך עימה עד גיל ארבעים? משום שהיית צריך להמתין עשרים שנה עד שהיא תגדל לגיל עשרים, גיל שתוכל להינשא לך. מכיוון שהקפדת ולא מחלת לשותפך, לכן גם אתה סבלת לחכות זמן רב לנישואין עד שייגמר התיקון של שותפך לשעבר. וכעת הגיע הזמן שתחתן עם הזיווג הקבוע שלך. וכך היה, אותו בחור נישא בשנית והקים בית לתפארת, בנין עדי עד. (ספר "קב הישר"). רואים אנו מעשה מצמרר. אותו רווק מתעכב שידוכו, נישא בגיל ארבעים ולאחר תקופה קצרה של שלשה חדשים מתאלמן. הבחור אינו מבין מה שקורה איתו? עד שמתגלה לו שכל זה מחמת הגלגול הקודם. על זה נאמר "הנסתרות לה' אלו קינו". דוד המלך אומר בתהילים (פרק עז) "קול רעמך בגלגל", ופירש ה"בן איש חי", כל תרעומת ותרעומת שיש לך תלהו בסיבת "הגלגל" – הגלגול. (מתוך הספר "מאמר אפרים" לאחי הרה"ג אפרים בן פורת שליט"א).

גם כוס תה הוא בהשגחה

נזכר אני במעשה שהיה, בהיותי אברך צעיר הייתי מתפלל באופן קבוע באחד בתי הכנסיות בירושלים, לאחר תפילת שחרית היה המנהג שהשמש מגיש כוס תה למתפללים. אחד המתפללים בבית כנסת זה אמר לי, תראה השגחה פרטית, אני בלבד לא מקבל כוס תה לאחר התפילה! אמרתי לו, זה לא יתכן הלא השמש מחלק תה לכל המתפללים ומה ענין יש לו שלא להגיש גם לך, שמא אתה במריבה עמו... אמר לי אותו אדם, איני במריבה עמו ומעולם לא היה לנו שיח ושיג, אלא תחבונן מעצמך ותראה מה שקורה. התבוננתי, והנה מה אני רואה, אותו שמש היה מכין מספר מסוים של כוסות תה כי גם המתפללים שם היו קבועים בדרך כלל במספרם. והנה היה מתחיל את סיבוכו מצד ימין עם מגש מלא כמו 12 כוסות במספר, ואותו אדם היה יושב שם במספר 13, ואם כן לא קיבל תה, ובסיבוכו שני שהיה השמש עושה אחר כך מצד שמאל להשלים את החלוקה לאלה שלא קיבלו בסיבוכו הקודם היה ממלא 8 כוסות, ובסיבוכו מצד שמאל היה זה יושב במקום מספר 9 אם כן שוב לא קיבל...! וראיתי שמבלי משים לבו של השמש אדם זה יום אחר יום אינו מקבל כוס תה, הנה גם כוס תה, אם תקבל או לא תקבל זהו בהשגחה! ועוד נזכר אני מעשה שפעם אחת הייתי בביתי, והכוס תה ביד,

ואני עומד לברך עליו לשתותו, ובכך וכי מה יכול להיות שלא אשתהו הלא הנני בביתי והכוס בידי, הכוס והשתיה שלי הוא, אולם כשהגזירה העליונה מחליטה שלא מגיע לי לשתות כוס זה, מה נעשה, בתי שתחיה בדיוק אז שבה במרוצת משחקה וראשה פגע בכוס שבידי הפילתו ושברתו, הנה כשנגזר מן השמים שלא מגיע כוס תה, גם כשיהיה הכוס בידך ובביתך לא תוכל לשתותו... תקיפות זה המידה שבלעדיה לא ירים איש את ידו לשום דבר שבקדושה, כי זה כל העבודה של הבעל דבר (יצר הרע) להחליש את התקיפות של האדם, שיפול בעיני עצמו, יש את טרדות הילדים, האשה, הפרנסה ועוד טרדות בלי שיעור, מה שנראה שעם זה אי אפשר לעבוד את ה' יתברך, אבל כל זה רק נסיונות שצריך לעבור ולהתגבר עליהם ואם מתחזק במידת תקיפות ואינו מתעניין בכל אלו הטרדות ומשליך עצמו להקדוש-ברוך-הוא, כי לתכלית זה נבראתי, אז נתעלה, וממילא כל הנסיונות בטלים, והקדוש-ברוך-הוא אומר למלאכי השרת - ראו בריה שבראתי בעולמי! יהודי שבור מלא בטרדות ובנסיונות מכל הצדדים והוא מחזק עצמו בכזה תקיפות... (שומר אמונים / נר לרגלי - הרה"ג יעקב ישראל לוגאסי)

סיפור מרגש ותרואו מה כוחה של התורה הקדושה וכמה רחום וחונן השם יתברך

בעל המעשה הוא בחור הלומד באחת הישיבות הסמוכות לרמת אלחנן, וכך הוא מספר במעשה, שהתרחש עימו: באחד מימי בין הזמנים, הלכתי עם חבריי כדי להרפות מעט את הגוף והשרירים וכדי להחליף כוח ולשאוף רצון ויכולת לזמן הבא. והנה, כאשר טיפסתי על מתקן מסוים, והתרוממתי עליו רק עם הידיים, הסתובבו לי לפתע הידיים אחורנית ונפלתי ארצה. חבריי, שנכחו במקום בראותם כי נפלתי ארצה דאגו להעבירני לבית הרפואה, ושם לאחר בדיקות וצילומים אמרו לי הרופאים, שהמצב נראה תקין, והכול בסדר ברוך השם, ובתוך ימים ספורים יחלפו גם הכאבים. שוחררתי לביתי בשמחה. אולם שמחה זו הייתה מוקדמת. כעבור עשרים וארבע שעות החמיר המצב, חשתי כאבים עזים בכתף השמאלית, ובאחת הידיים היה לי ל"ע כעין שיתוק, כשהיד הייתה זזה ללא כל מחשבה ובניגוד לרצוני. נאלצתי לחזור לבית הרפואה ושם לאחר המתנה ממושכת קראו לאורתופד בכיר שבדק אותי. הלה ניסה לעשות לי תרגילים שונים, ומשכל אלה לא צלחו, ולא שיפרו את המצב, ביצע בדיקה נוספת שבסופה הודיע בצער שיש לי ל"ע שיתוק מלא ביד, ובדרך הטבע אי אפשר להתרפא מכך לעולם, ואינו רואה כל דרך להחזיר את המצב לקדמותו, וכנראה שלעולם ועד לא אוכל יותר להזיזה! קיבלתי את הבשורה בהלם של ממש, אני בחור צעיר, והידיעה שלא אוכל עוד להזיז את היד, נפלה עליי כרעם ביום בהיר. מחשבות החלו להתרוצץ בראשי: מה יהיה עם השידוכים?! תהיתי. כיצד אוכל לתפקד?! מה עם הצער של הורי שיראו אותי במצב הנוכחי?! אולם עם כל הצער לא נותרה לי ברירה אלא להשלים עם העובדה, וכמובן להתפלל אל השם יתברך לעד ולעולמי עולמים. אולי יחוס, אולי ירחם. לאחר מספר ימים בעקבות מצבי העגום עליתי לביתו של הגאון רבי חיים קנייבסקי שליט"א. שם בחדרו גוללתי באוזניו את כל סיפור המעשה. סיפרתי לו על הצער האיום הנגרם לי בעקבות השיתוק המלא ביד וההשלכות המידיות והעתידיות ממצבי זה. הגאון התבונן בי ובידי מספר רגעים, ואחר כך אמר לי: "תלמד הלכות נטילת ידיים במשנה ברורה, ובעזרת השם רפואה שלימה". יצאתי מביתו של הגאון שליט"א בשמחה רבה ומתוך עידוד לראות ניסים. מיד החילתי ללמוד את הלכות נטילת ידיים עם המשנה ברורה בדיוק כפי שציווני הרב. והנה הפלא ופלא, מיד בתחילת הלימוד חשתי הקלה רבה, ויכולתי כבר להזיז מעט את היד. עבר יום נוסף, והרגשתי שיפור של ממש בתזוזה, ולאחר עוד יום חזר המצב לתיקונו, כבראשונה. יכולתי להזיז את ידי, כפי שהייתי יכול לפני אותה נפילה! כשחזרתי אל האורתופד, והראיתי לו, שאני מסוגל להזיז את היד, הוא פשוט לא האמין למראה עיניו ולאחר בדיקה קצרה אמר לי בהתרגשות מרובה: "דע לך, שהתרחש כאן נס למעלה מדרך הטבע", אמר, והוסיף "מעולם, אבל מעולם במשך כל שנות עבודתי כרופא לא ראיתי אדם במצבך אשר התרפא והשיתוק נעלם!". הסיפור עדיין לא הסתיים... כעבור מספר שבועות שוב החל הבחור להרגיש כאבים בידו, והשיתוק חזר אליו. המשיך לספר הבחור: יכולתי להעיד, שהדבר קרה מפני שיומיים לפני כן התרשלתי בהוראתו של הגאון רבי חיים קנייבסקי שליט"א, בלימוד הלכות על נטילת ידיים. והנה, רק חזרתי ללמוד, והחילתי שוב לשנן את ההלכות, פסקו הכאבים. עד כאן סיפורו של הבחור, ממנו אפשר ללמוד שגם בתקופה כשלנו, משגר השם יתברך לפעמים רמזים ברורים לאדם, על מנת שיתחזק ויהיה לאיש. ולמדנו גם, שכל המקרים והמאורעות הפוקדים אותנו, קשורים בקשר כל יימוט למצבנו הרוחני!. סיפור מעין זה סיפר הגאון רבי יחזקאל אברמסקי זצ"ל, שכאשר אחד הבחורים בישיבת סלבודקא החל לסבול מהכליות, אמר לו ראש הישיבה הגאון רבי מרדכי שולמן זצ"ל, שילמד הלכות כליות בשולחן ערוך יורה דעה, ויתרפא בעז"ה, והפלא הגדול שהבחור הבריא והמחלה נעלמה כלא הייתה ולא סבל יותר מהכליות! (מהגיליון לשבת של הרב אייל עמרמי שליט"א בחסדי שמואל פרשת ויקהל)

סיפור מדהים על האדמו"ר מסטולין - כוחם של צדיקים

היה אדמו"ר צדיק אחד, קראו לו רבי אהרון מסטולין, היה איש אלוקים קדוש ונורא. לאחר פטירת האדמו"ר בנו רבי אשר המשיך דרכו בקודש והיה כמלאך אלוקים, כשאביו נפטר לאחר השבעה הוא אמר לחסידיו, "אלמלא ידעתם את גודל החובות העצומים שאבי השאיר לאחר פטירתו הייתם מוכרים את הטלית ואת התפילין שלכם כדי לעזור לי לגמור עם החובות האלה וכל מי שיעזור ודאי יוטב לו בעולם הזה ובעולם הבא". אביו היה בעל חסד עצום, עוזר למשפחות נזקקים, יתומים ואלמנות, חסידיו האדוקים ביותר היו המשפחות הנזקקות, היה לוקח כספים והלוואות ומחזיר. אביו נסע לעיירת מרפא והיא הייתה נסיעה מסתורית ושמה הוא התבקש בישיבה של מעלה. חסידיו לא היו אנשים עשירים אלא היו עניים אך שהרבי מבקש אז כולם רצים לאסוף כספים כדי לקיים את דבריי הרבי, כל מיני אנשים שמעו שככה המצב וכל אחד בא והיה שמה קופה גדולה וכולם שמו כסף בפנים, כל כמה ימים מוציאים את הכסף והולכים עם השליחים של הרבי לכל בעלי החובות ופורעים את החובות. החסידים כל בוקר היו מתפללים, ידוע שהחסידים של סטולין היו מתפללים שחרית, תפילה של החסידים הייתה כמונה מטבעות, בהתלהבות, כמו אש ובדבקות היו מתפללים החסידים, בבוקר התפללו החסידים של חסידות סטולין ואת תפילתם התפללו בהתלהבות ולקראת סוף התפילה אנשים באו

והסתכלו איך הם מתפללים, החסידים רואים שאיזה עשיר אחד עומד ומסתכל איך הם מתפללים והעשיר הזה היה אדם שהרבי לקח ממנו הלוואה של 1,000 רובל, הון עתק, הם הבינו שהעשיר הזה בא לקחת את החוב שלו, את הכסף שהוא חייב, ועכשיו הם לא ידעו מה יעשו, מי ייגש אליו, מה להגיד לו, אולי צריך להגיד לו שאנשים מתפללים ושימתין קצת, מי יגיד ומי לא יגיד. בסיום התפילה ניגשו אליו ובאו לדבר איתו ואז העשיר אמר להם, "תראו יש לי בשורה", לפני שהם דיברו הוא כבר הקדים אותם, "יש לי בשורה טובה בשבילכם". "מה הבשורה הטובה?", שאלו החסידים. אמר להם, "אני רוצה למחול על החוב של 1,000 רובל ואני אוריד מהרבי מטען גדול מהכסף אבל אני ברצוני להיכנס לרבי". החסידים שמחו וחשבו לעצמם, כל הכבוד לו, הרי זה היה הון עתק. הכניסו אותו לרבי והוא בגאווה גדולה שם את היד על השולחן, "רבי אני מוותר על החוב של 1,000 רובל ואני מוכן לקרוע את השטר". כל החסידים תמחו מה הרבי יגיד. אמר לו הרבי, "אני לא רוצה את הכסף שלך ואני לא רוצה את הוותרנות שלך ואם היה לי כסף לפרוע לך עכשיו הייתי פורע לך". החסידים עמדו מהצד משתוממים ולא מבינים והעשיר מסכן לא ידע אם להיעלב או לבקש הסבר מה הרבי רוצה ממנו. הרבי אמר לו בלי להסביר, "לא רוצה מהכסף שלך ולא רוצה מהוותרנות שלך, לא רוצה אותך בכלל". היה שם חסיד אחד שהיה חסיד גדול של הרבי ומהמקורבים שלו, חשב לעצמו, הרבי שלח אותנו לקחת כספים, תרומות ועד שבא זה ומוותר על 1,000 רובל אז הרבי לא אומר לו כלום? ומיד אחרי זה החסיד זה שלושה ימים נעלם, הרי כולם ידעו שהרבי יודע את המחשבות של כולם, הוא היה יודע את המחשבות של כל אחד ואחד, אז החסיד הזה מרוב הבושה שלו ברח מהמקום ואחרי שלושה ימים הוא חזר. הרבי אמר לחסיד הגדול שמקורב אליו לנסוע למקום פלוני ולגשת לחסיד פלוני, חסיד יחידי שלהם של חסידות סטולין ששכן שם ואותו חסיד המקורב לרבי שהרבי דיבר איתו היה שוחט וירא שמיים גדול, ציווה עליו הרבי, "לך שם ותשחט עופות, תגיד לו שאני היום בערב רוצה לבקר שם בבית". החסיד ממקום פלוני שמע מהחסיד המקורב לרבי על רצון הרבי לבקר בביתו ושמח שמחה גדולה על הזכות הגדולה אשר נפלה בחיקו לארח את הרבי ועשה את כל ההכנות. הרבי נסע עם כמה עגלות עם עשרות חסידים לבית החסיד וכולם ידעו שתמיד כל הנסיעות של הרבי היו נסיעות מסתוריות, הרבה מסתורין היה אבל הפעם היו בטוחים שבטח הגלוי יהיה יותר מאשר על הנסתר. כאשר שהגיעו לבית החסיד עשו סעודה גדולה והשתתפו כארבע מאות איש, ובתוך הסעודה אמר הרבי לבעל הבית החסיד, "אני רוצה שתספר להם כאן ליד כולם מה קרה פה בעיר עם הכנסייה והכומר". החסיד מספר להם, "באחד הלילות באמצע הלילה פתאום הפעמונים של הכנסייה צלצלו חזק מאוד, אנשי המקום רגילים לזה אך לאט לאט הם הלכו ודעכו ולפתע הם שמעו רעש גדול ואש שהפיץ אור גדול, הגיעו וראו שפרצה שריפה גדולה בכל הכנסייה וכל הכנסייה הולכת ונשרפת, יהודים ישנו טוב בלילה וחלק מהגויים גם כן אבל כל אחד מהנוצרים האדוקים רץ באמצע הלילה עם דליים לכבות את השריפה וחיפשו איפה נמצא הכומר, עד שמצאו אותו, דפקו בדלת וראו אותו ישן, העירו אותו ואמרו לו שהכנסייה נשרפת והוא מחייך באדישות כאילו לא התרחש דבר, הוא בירך אותם ואמר, "כל הכבוד שאתם מכבים" אך חשבו בלבם, במקום להשתולל ולהתפלל ולבוא לבית תפילה שלהם הוא מתנהג באדישות אך הם לא אמרו דבר. נשרף הכל עד היסוד ולא נשאר שום דבר מהכנסייה, כן ישרפו כולם אמן, אף אחד לא הביין למה הכומר הזה הוא כזה אדיש. למחרת הכומר הזה בא אל ביתי ואמר, "אתה חושב שאני עצוב שנשרף הכנסייה? אני לא עצוב ואפילו אני שמח ולא סתם שמח, אני חיכיתי לרגעים האלה שיישרף הכנסייה". הסתכלתי עליו, זה כומר זה או שזה שחקן, איזה כומר זה, הוא שמח שהכנסייה שלו תישרף, רצייתי הסבר למה הוא מתכוון. אמר לי, "תשמע אני עובד פה עבודה קשה מאוד ובאים אליי כל מיני איכרים ואנשים מסכנים עם כל מיני שאלות של שטויות והבלים ואין לי יום ואין לי לילה ואני מקבל משכורת גרושים, אתה יודע הרשע הזה של הכנסייה יוצא מפטרבורג, שמה כל הכסף אז עכשיו נשרפה הכנסייה ועכשיו אני עומד לשלוח להם מכתב שהציבור פה רוצה להתפלל בכנסייה, יש הרבה אנשים והם רוצים לבנות מקום חדש, ולא חסר להם כסף ואתה קבלן בניין, באתי אליך, אתה תראה את הבניין ואז נעשה תוכניות ותגיד להם על התוכנית במחיר כפול ממה שצריך ותבנה את הבניין באיכות חומרים לא הכי טובה שיכולה להיות, כמה שיותר זול, עכשיו כל הרווחים אני ואתה ניקח חצי חצי, נו מה לא טוב? מגיע לי פיצוי אחרי כל השנים שאני עובד פה כמו איזה חמור". שמעתי אותו והוא שם לב שלא התלהבתי, אמר לי, "מה קרה? אתה חושב שאתה דואג לכספים שלהם, יש להם כספים ומיליונים ולא חסר להם כלום, בוא תשמע אין לך מה לדאוג". אמרתי לו, "שמע תן לי כמה ימים לחשוב ואני אתן לך תשובה", חשבתי לעצמי, ללכת לבנות בית של עבודה זרה, נוצרים זה עבודה זרה, כנסייה, זה לעבוד עבודה זרה וזה לקבל כסף שאסור, איך אני אעשה את זה עכשיו. חשבתי לעצמי, אני אלך ואתייעץ עם אשתי אבל בטח היא תגיד לי לא, אז חשבתי אני אלך לרבי שלי האדמו"ר מסטולין, הוא יהרוג אותי, מה אתה שוקל את זה בכלל, זה כסף של עבודה זרה. אז בסוף החלטתי מה אני אקח כסף של עבודה זרה ואני אטמא את הנשמה שלי, הלכתי ואמרתי לכומר, "אני מצטער אני לא מוכן, אני לא יכול". אחרי כמה חודשים אני רואה שבנו שמה בניין של פאר". בסוף הרבי אמר שהחסיד סיים את הסיפור, "הוא לא רצה לגעת בכסף של עבודה זרה, אתם רוצים שאני הרבי ייקח כסף של עבודה זרה?!" הרבי רמוז להם, הם צריכים להבין, הם עשו בירור ובסוף התברר להם שאותו אחד שהגיע לרבי, ישראל העשיר הזה שרצה לוותר על שטר חוב של 1,000 רובל הוא גם קבלן בניין והוא בנה את כל הבניין הזה אבל כדי להשקיט את המצפון שלו אז הוא אמר לרבי שהוא יוותר על החוב והרבי ייתן לו ברכה ואז הכל יהיה בסדר. אומר הרבי, "אתם רוצים שאני אקח כסף של עבודה זרה? איך יכול להיות דבר כזה". הסיפור היכה גלים כמה הרבי היה אדם גדול שהוא ראה את כל זה

זכות עזרה ליתומה זכות גדולה יש לאדם בפטירתו בזכות מצווה אחת של עזרה ליתומה.

בתונים היה צדיק יסוד עולם ושמו רבי יהושע בסיס, היה איש אלוקים קדוש ונורא והיה אדם משכמו ומעלה. הוא גידל בביתו יתומה וכאשר הגיעה לפרקה הבת מאוד רצתה שהרבי יהושע בסיס יבוא לחתונה וישמח בשמחתה אך מנהגו היה לא ללכת לחתונות. ביום החתונה אשתו מודיעה לבת שהרב אמר שהוא בא לחתונה שלה, היא שמחה עד השמיים. רבי יהושע בסיס הגיע לחתונה, בכל העיר התפרסם שרבי יהושע בסיס מגיע לחתונה ועקב ביאתו לחתונה התאספו אנשים רבים מהעיר כדי לזכות לראות את פניו. יום החתונה הגיע והיו המוני אנשים, בשעת הקידושין הביאו את הכוס לרב,

עמדו למזוג בכוס, החתן אמר "רבתי אני מתחרט, אני לא רוצה להתחתן, תחזרו כולכם הביתה". אנשים היו המומים, כולם אמרו מה קורה כאן, מה זה הצגה, אנשים באו אליו, "נטרפה דעתך עליך? מה קרה לך". החתן עמד ואמר "תראו עכשיו חשבתי אני הולך להתחתן, כולכם תלכו הביתה ואני אצטרך לדאוג לבית, כלכלה והכל, מאיפה אני יכול לכל זה, מאיפה אני אביא כסף, אני לא יכול לעמוד בזה, אני לא רוצה להתחתן. אתם רוצים שאני אתחתן אז אני רוצה סכום שתק של כסף", החתן נקב בסכום שגם עשירי העיר יהיה להם קשה להשיג את הכסף הזה, "אני רוצה עכשיו את הכסף הזה נדונייה ואני מתחתן ואם לא אני לא מתחתן". התחילו צעקות ובלאגן, נהיה מהפכה שמה והרב עומד, התחילו לצעוק על החתן ואמרו, "תראה הכלה בוכה, היא יתומה ואתה גורם לה צער ביום חתונתה, אתה גורם לה לבכות, אוי לתורה". החתן בשלו, "אתם רוצים אז תתנו את הכסף ואם לא אני לא מתחתן, זה לא יעזור לכם וחבל לכם על הדיבורים, שום דבר לא יעזור". היו אנשים שם חמומי מוח וכבר רצו להרביץ מכות לחתן מרוב כעס, הרב יהושע בסיס ראה שככה המצב והוא הרים את המקל שלו באוויר וכולם היו בשקט, הרב אמר "מי שנותן לחתן את כל הסכום שהוא מבקש אני מבטיח לו עולם הבא". היו שמה אנשים שהיו או בקו העוני או קצת מעל זה, הוא ידע שאין להם את הסכום הזה ופתאום שומעים בקצה האולם קול של מישהו, אומר "גם עלי מדובר?" כולם מסובבים את הראש אליו, זה היה אדם עשיר גדול שהיה רשע מרושע שעל כל העבירות שבעולם עבר, נידו אותו מהקהל, כל העבירות שבעולם עשה, אז הרב אמר, "כן גם עליך מדובר". העשיר מיד רץ לביתו וחזר עם סכום כסף גדול ונתן לחתן, ומיד המשיכו לקיים את החתונה והייתה שמחה גדולה. טוב ישתבח שמו, ברוך ה' הרב שמח שהוא מנע את כל הצער הזה. כעבור כמה זמן לאחר סיום הברכות התפרסם שאתו רשע שנתן את הכסף נפטר, והרי כולם שנאו אותו, הרב אמר שיפרסמו בעיר שהוא בעצמו מגיע להלוויה, כולם התפלאו ואמרו, "מה הרב נוסע להלוויה?! הרי הרב הבטיח לו עולם הבא". ואכן הגיעו המוני אנשים להלוויה בגלל הרב, ומיד הלכו ועשו טהרה לרשע העשיר שתרם את הכסף, איך שגמרו את הטהרה הרב ביקש, "אני רוצה שכולם יצאו מחדר טהרה אני רוצה להיות עם הנפטר לבד". נכנס וישב כמה זמן, לאחר שיצא ניגש לחברת קדישא וביקש מהם, "מהר מהר, קחו את הנפטר כמה שיותר מהר לקבורה, קחו אותו ותכינו תכריכים". ומיד מהרו חברת קדישא לקבור את הנפטר, לא הבינו את פשר הדבר ושאלו את הרב בתמיהה, "מה קרה?". חלק הוא אמר וחלק לא ענה, ענה להם הרב יהושע בסיס, "תדעו לכם שאני הבטחתי לו עולם הבא אבל נכנסתי לחדר הטהרה, ראיתי שחיכו לו מיליונים של משחיתים לטפל בו מכל העבירות שעשה כל חייו ואני גזרתי עליהם גזרת מוות במקום ועכשיו זה אחד הסיבות", הוא לא פירט אבל זה העניין, "גם דאגתי שיקברו אותו מהר, תבינו כל זה בגלל שהוא דאג ליתומה להיכנס לחופה". זכותם תגן עלינו אמן. מאת: הרב דניאל זר

ברכת אליהו-נס שקרה אצל רבי דוד אבוחצירא

שמונה שנים תמימות עברו, מאז שרחמים נשא את גילה לאישה, והם עדיין לא זכו להיפקד בפרי בטן. בני הזוג ניסו סגולות שונות, פנו לרבנים, התפללו על ציוני גדולי ישראל, ניגשו לרופאים ברי הסמכה בתחום- אולם ללא הועיל. ידידו של רחמים המליץ לו לנסוע לנהריה, לרבי דוד אבוחצירא שליט"א (נכדו של ה'בבא סאלי'), שבאותה תקופה שמו של הצדיק עדיין לא התגלה לרבים. רחמים, שהתגורר ביישוב בדרום הארץ, הסתייג תחילה מהנסיעה הארוכה וגם נרתע מהתור הצפוי לו, ודחה את ההצעה, אולם, מאחר שראה כי הישועה מבוששת לבוא, הסכים לעצת חברו לנסוע בכל זאת צפונה, ממילא אין לו מה להפסיד. למרות מצבו הכלכלי הקשה, חשב לעצמו, שלא יוכל להגיע לצדיק הנודע בידיים ריקות, וגייס מחבריו הלומדים ככולל שלוש מאות שקלים כדי לתת לרב כפדיון נפש. בבאר שבע עלה על הרכבת לתל אביב, ושם עלה על הרכבת לנהריה. נופי הצפון הירוקים, שחלפו ביעף, נטעו בו תקווה לשינוי מזלו. הוא ירד בתחנת הרכבת בנהריה והחל לצעוד לעבר השכונות הקרובות כאשר ראה מישהו, שאל אותו: סליחה, איפה נמצא רבי דוד אבוחצירא?-" "אין לי מושג", אמר האיש והמשיך לדרכו במהירות. רחמים ניגש לאדם נוסף, שעבר ברחוב, ושאל אותו, היכן נמצא רבי דוד. הלה משך בכתפיו, רחמים התפלא: "כיצד יתכן, שתושבי נהריה לא יודעים היכן הצדיק הנודע!?", הוא התקדם בהליכתו, ניגש לשבעה אנשים נוספים בזה אחר זה, ולתדהמתו, אף אחד מהם לא שמע על רבי דוד ועל בית מדרשו. "ריבונו של עולם", מלמל רחמים בשברון לב, "הנה נסעתי לאורך כל הארץ כמעט, שילמתי לא מעט כסף והפסדתי יום לימודים ככולל. כל הלומדים אצלנו מכירים את רבי דוד, וכאן בנהריה לא שמעו עליו? הוא החליט לשאול רק אנשים דתיים, כיוון שלבטח יכירו את הרב. אז הגיע לרחוב שומם. מולו עבר אדם מבוגר למדי, שחבש כובע קסקט לראשו ונראה ממוצא רוסי. מאחר שהאיש היה היחיד ברחוב, החליט לפנות אליו בכל זאת. "תסלח לי", אמר רחמים, "האם ידוע לך איפה נמצא רבי דוד אבוחצירא?-" "אה, אתה רוצה את הצדיק?!", חייך האיש וחשף שן זהב מנצנצת. רחמים שמח, שסוף סוף מישהו שמע על רבי דוד. האיש המוזר מעט הגביר את קולו ואמר בהבהרה רוסית: "אם אתה רוצה את הצדיק, תן לי מאה שקלים!". רחמים נדהם מדרישתו החצופה של האיש. "מה פתאום שאתן לך מאה שקלים! האם הסעת אותי במונית או נתת לי איזה שירות? ! ממתי בני אדם משלמים על מענה תשובה לשאלה ברחוב?!", וחשב בלבו, שהאדם מולו גזלן. הוא ניסה לפרוט על רגשי האיש אולם הלה נותר בשלו: "אם אתה רוצה צדיק, תשלם מאה שקלים... ", רחמים לא ידע מה לעשות. הוא מסתובב בעיר כבר זמן מה, אף אחד לא שמע על רבי דוד, אין נפש חיה ברחוב ועוד מעט תהיה שקיעה. בלית ברירה החליט, יש לו שלוש מאות שקלים כפדיון לצדיק. הוא יפריש מהם מאה שקלים לאותו אדם משונה וייתן לרבי דוד את השאר. גם מאתיים שקלים הם סכום נכבד. העיקר, שכבר יגיע ליעדו. הוא שלף מכיס חולצתו שטר של מאה שקלים ונתן לאיש. הלה לקח את הכסף, הצביע על הבית הסמוך ואמר: "כאן נמצא הצדיק!". באותו רגע הוא חש שמחה וזעם. מחד גיסא, שמח הוא, שסוף סוף הגיע לבית מדרשו של רבי דוד, ומאידך גיסא, זעם על כך, שהאיש לקח ממנו מאה שקלים רק כדי להניף את זרועו, להורות באצבעו ולומר שלוש מילים... הוא רצה לצעוק על האיש, אבל הלה התרחק ונעלם מטווח ראייתו כהרף עין. רחמים נכנס לתוך בית מדרשו של רבי דוד אבוחצירא, וראה, שעומדים להתפלל שם מנחה וערבית. הוא הצטרף לתפילות, ולאחר מכן המתין כשעתיים, עד שהגיע תורו להיכנס לחדרו של רבי דוד. הוא התיישב מול הצדיק מאיר הפנים, הוציא את מאתיים השקלים, שנותרו לו, והניחם

על השולחן כפדיון. עוד בטרם פתח את פיו וסיפר את סיבת בואו, הצדיק רבי דוד חייך ואמר: "מדוע הבאת לי מאתיים שקלים, ואילו לאלהו הנביא הבאת רק מאה?!", האישי ניסה לעכל את דברי רבי דוד, שהמשיך בדבריו: "אל תדאג, אליהו הנביא כבר בירך אתכם לישועה!". לאחר מכן החזיר לרחמים את מאתיים השקלים והוסיף: "שמור את הכסף עבור הטיפול בתינוק, שייולד לכם". למעשה זכה הוא לראות את אליהו הנביא זכור לטוב, מלאך הברית. הוא התקשה לעכל זאת. כעבור תשעה ירחי לידה הם זכו בחסדי ה' לחבוק בן לאחר כל אותן שנות ציפיה. (מהעלון לשבת של הרב הגאון הרב אייל עמרמי שליט"א פרשת פקודי תשע"ד)

סיפור מרגש של השגחה פרטית שכתב לי חבר חובה לקרוא מאוד מחזק

סיפור קצת ארוך אבל שווה לקרוא מכותב שכתב לי שתראו מה זה השגחה פרטית של השם יתברך הכסיל יאמר מקרה החכם מבין שזה יד השם שמכוונת הכל שכן אין מקרה בעולם הכל מהשם יתברך והכל לטובה: הסיפור מבחור בשם א.ר.: "אני רוצה ברשותך לספר לך סיפור על עצמי, אולי זה יעניין את הקוראים שלך בבלוג. כחיוזק לחודש אלול (בעילום שם כמובן) על כל ההשגחות הפרטיות שיש ליהודי ממש על צעד ושעל - רק צריך למחוק מהלקסיקון את המילים "פוקס" ו"מקרה" עד לפני כמה שנים אם היית מדבר איתי על רבנים התחזקות הייתי מחייך ועובר הלאה, גדלתי בבית דתי מסורתי לא הייתי חלילה אף פעם אנטי דת, אבל הדת לא הייתה אצלי במקום הראשון (וגם לא השני)-הייתי מחכה שהשבת תעבור כדי שאוכל להדליק את הטמבלויזיה. השגחה פרטית? רואים אותנו מלמעלה מה פתאום? למרות זאת ידעתי שאבות אבותי היו צדיקים גדולים בעם ישראל (אני צאצא של הש"ך, של רבי ישראל הבעל שם טוב ושל רבי זושא מאניפולי) אני זוכר שהפעם הראשונה שהתחלתי לחשוב על הנושא הייתה בצבא. היה איזה יום שישי אחד אחרי שנשארתי 3 שבתות ברצף וכבר עמדתי מוכן לתזוזה המפקד שלי קורא ואומר לי אתה יוצא הביתה, אבל לפני שאתה יוצא תכין לי איזה 30 40 שלטים מהדיקטים פה מסביב תנסר לי ותצבע לי אותם. איזה ברירה הייתה לי? לקחתי את הדיקטים ואני אומר לעצמי ממש ביאוש ריבון עולמים מה אני אעשה אני בבסיס בדרום ייקח לי פה יום שלם לסיים את העבודה אני לא נגר ולא בן נגר (אבל אחיין של נגר - שיהיה לעילוי נשמתו), ועד שאני אצא תגיע שבת ואתקע עוד שבת בבסיס? בקיצור איך שאני גומר את התפילה אני מרגיש דפיקה על הגב מסתובב ואיזה מילואימניק פונה אלי ואומר לי תשמע זימנו אותי למילואים אני יושב פה שעות עד שיעשו איתי משהו אני אשתגע משעמום אני נגר במקצועי וראיתי שאתה קצת מתקשה בחיתוך אולי אני אעשה במקומך אמרתי תודה על העזרה בוא נתחיל לעבוד הוא אומר לא, לא הבנת אתה לך הביתה אני אעשה זאת ברבע מהזמן ויותר טוב! מה עם המפקד שאלתי? תקרא לו - המפקד הגיע רק שמע את זה היה מבסוט! נגר מקצועי! פשש! ויצאתי שבת אמרתי איזה צרוף מקרים (אז לא הבנתי מקרה = רק השם - אבל אמרתי לעצמי מה שהסיכוי שזה יקרה בדיוק שאני מת לצאת הביתה-יבוא לי נגר מקצועי משועמם בדיוק דקה אחרי שאני אתפלל) כמה שנים אחרי, אני חוזר מבילוי ב 2 לפנות בוקר, כביש בית עובד ערפל כבד לא רואים ממטר מתחיל לרדת בנוסף גם ברד, איבדתי את השליטה על הרכב הועפתי לתוך הגדר הפרדה נכנסתי בתוך עמוד חשמל האוטו נחצה כמעט לשניים עד תא הנהג, כרית אוויר נפתחה הכל באוטו עף זכוכיות, העמוד חשמל קרע את המנוע ונעצר כמה סנטימטרים מהפרצוף שלי. אני זוכר שלא הבינו במשטרה ובמד"א איך אני חיי אחרי תאונה כזו יצאתי בלי שום שריטה !!! (אז עוד לא הבנתי את הפרוש זכות אבות) טוב עברו שנתיים שלוש התחנתני ב"ה. לפני שהתחנתני אשתי שלחה אותי לרב- כמעט בעל כורחי, נכנסתי לרב, הרב שאל לשמי ולשם האמא והתחיל לתת לי מפרט טכני על עצמי אתה ככה וככה, המידות שלך כאלה וכאלה והיא מתאימה לך... יש לומר שהייתי די בהלם מההיתוח שלו וכאלו קרא את מחשבותיי. מאיפה הוא יודע את זה? שנולד הבן האמצעי, כבר די התחלתי להתחזק, אני זוכר שהטרידה אותי שאלה האם מותר לאכול לפני התפילה בשבת כי קראתי שאם אדם מרגיש חלוש ואין בכוחו להתרכז את בנסיבות מסוימות מותר לו אחר אישור רב. (היום אני יודע שזה יצר ניהל איתי דיאלוג) אני שוכב לי ככה בשבת מוקדם בבוקר ונאבק עם היצר כן לקום לאכול לא לקום. פתאום הבן שלי בן השלוש וחצי ניגש אלי מהחדר שלו ואומר לי "אבא אסור לך לאכול" אני מההלם חמש דקות לא יכולתי וזו נדבקתי למזרון. אחרי זה קמתי וניסיתי לדובב אותו למה אמרת את מה שאמרת למה אסור לי לאכול? הילד לא הבין מה אני רוצה מהחיים שלו. עזבתי אותו ואז נזכרתי בחז"ל הקדושים יש סיטואציות שילדים הם שליחים - פסוק לי פסוקך. אגב, הבן שלי התחיל לדבר מאוחר ועד כמעט גיל 2.5 היה מדבר מילים בלי משפטים, מכרה של אישתי, אישה צדיקה, הציעה שכשהיא מתפללת ברשבי"י היא תברך אותו, אישתי הסכימה בשמחה - באותו יום הילד התחיל להגיד את המשפט הראשון שלו לסובב חבל !!!!!! ואם כבר ציינתי את הבן, אציין גם את הבת, הגדולה בחג פורים לפני שלוש שנים חזרנו הביתה ברגל מאיזה מקום, הבטחנו לבת בלי נדר שאם היא תתנהג יפה היא תקבל ארטיק(היא התנהגה יפה) אבל יצא שפספסנו את החנות כי היא הייתה סגורה, היא והבן שלי החלו ממש לבכות, ממש כמה דקות אחרי זה כשהגענו הביתה יצא מהמעלית, של הבניין יהודי שאני לא מכיר, עם משלוח מנות מלא כל טוב ועליו שני ארטיקים, הוא שאל אותי אם אני מרשה להם כי אין לו למי לתת השכנים שהוא בא לבקר אותם לא היו בבית... אמרתי לאשתי את רואה? מה ששלך שלך יגיע אליך ליד והכל אפשר לקבל מבורא עולם - מה ההסתברות שזה עוד מקרה? עוד פוקס? (שוקלד הוא לא הציע להם רק את הארטיקים!) עוד "פוקסים"? יום אחד אבא שלי בחזרה מבית הכנסת אומר לי פתאום, אתה יודע, אתה לא מתעטף נכון בטלית, הוא הסביר לי, לא כ"כ הבנתי שכחתי מזה בצהריים לפני תפילת מנחה אני פותח ספר שהיה אצלי בתא - מעל 300 עמוד - איפה הוא נפתח? נכון בדיוק איפה תרשים המראה כיצד להתעטף בטלית. יום אחד אני קורא אצל חמי וחמותי את הספר של רב מקובל (שאתה ממליץ עליו בחום וגם אני מצטרף) שהנפש מקבלת מסרים נבואיים טרם התרחשותם למשל בחלומות, הובא בספר שבעיירה אחת של כורים למרגלות הר געש, חלמו כולם בו זמנית על התפרצות של ההר שגררה איתה הרס וחורבן ואכן זה מה שקרה בפועל. אני זוכר שסיפרתי את החלום שהובא בספר, לאימא שלי באחת מההזדמנויות ואז הפנים שלה הרצינו, היא אמרה לי, תדע לך שסבתא סיפרה לי לפני כמה שנים, שכמה שנים לפני השואה, כשהיא הייתה בת 14 היא חלמה כמעט ערב ערב שאבא שלה עולה באש ונשרף. והיא רואה עשן יוצא מארובה. כמובן שהרגיעו אותה ואמרו שזה כלום ולכי לישון (אחד

הסימנים לחלום אמיתי, כידוע הוא הישנות החלום מספר רב של פעמים ועוצמת החלום (והמפתיע הוא שלאחריו שאביה ז"ל נעקד על קידוש השם החלום נפסק!!!!!! ואגב אמא שלי, לפני כחצי שנה, אמא שלי נקלעה לסיטואציה אישית מאוד מאוד מורכבת, נראה שאין שום מוצא, היא ביקשה ממני המלצה לרב -שלחתי אותה לרב סויסה הצדיק מקריית אתא, בדרך חזור מהרב היא מספרת לי שהרב ראה הכל כולל את הייחוס המשפחתי הוא אמר לה שהיא צאצאית של גדולי ישראל ונלחמים עליה בשמים! ועד חודש ניסן הכל יבוא על מקומו בשלום, בניסן נגאל ובניסן עתידים להגאל. מאוד התרגשתי לשמוע -זה כמו סמס משמים!!! היא ידעה על הייחוס המשפחתי לבעש"ט אבל לא זכרה את השאר. בהזדמנות היא פתחה ספר עץ יוחסין לצדיקים הנ"ל שמישהו מהמשפחה הכין וכול היא נזכרה בשמות!!! הסיפור לא נגמר - בשבוע האחרון של חודש אדר שכבר הסבלנות עמדה למבחן, באופו ניסי הבעייה נעלמה כלא הייתה!!!!!! המסקנה המתבקשת לכל יהודי היא שהקב"ה משגיח על כל יהודי ויהודי בהשגחה פריטת נפלאה רק צריך לפתוח את העינים (את עיני השכל) ואז כולם יזכו לראות אותם ב"ה. בקרוב תודה רבה "

סיפור אישי אמיתי מדהים על גלגול

"Zadok Da סיפור אישי: הייתי חילוני קיצוני בן 27 כשאמי גססה במחלקה פנימית בבי"ח בלינסון. הרופאים שאלו אותי אם לחבר את אמא למכשירים והמליצו לי למנוע ממנה את הסבל כי בלאו הכי היא גוססת וזהו סופה, אמרו לי שבלי המכשירים היא תחיה שבועיים יותר ותו לא. ואני מתוך רחמים עליה ביקשתי לא לחבר אותה למכשירים. היא נפטרה תוך כמה ימים בייסורים קשים. יומיים אחרי פטירתה היא הופיעה אצלי בחלום ואמרה לי כי הרופאים הרגו אותה בטרם זמנה. חלפו כחמש שנים מאז פטירתה והיא הופיעה אצלי שוב בחלום ואמרה לי שהיא מתגלגלת בילדה שלי, אשתי עדיין לא הייתה בהריון, כעבור כמה חודשים אשתי נכנסה להריון וכעבור זמן מה נודע לנו שזו בת. אמי המשיכה להופיע אצלי בחלומות מספר פעמים ובכל פעם אמרה לי שהיא מתגלגלת בבתי. בערך בחודש שלישי היא באה אליי בחלום ואמרה לי שהיא נולדת בגלגול בבת שלי והראתה לי את אשתי יולדת תינוקת והתינוקת לא יכלה לנשום ומתה. עשינו כמובן סקירות מערכות ואת כל הבדיקות והכל היה תקין. יום הלידה הגיע ואשתי ילדה בת, כעבור מספר שניות הרופאים הבינו שהבת לא מצליחה לנשום והעבירו אותה לטיפול נמרץ, מסתבר שהייתה שם בעיה רצינית בסרעפת ובריאות והילדה לא יכלה לנשום, הילדה הייתה מחוברת למכשירים במשך עשרה ימים, עברה ניתוח ולבסוף נפטרה. מספר שבועות אחרי פטירתה היא הופיעה אצלי שוב בחלום הפעם הראתה לי את עצמה לבושה שמלה לבנה חגיגית ורוקדת בגינה עם אינספור פרחים בשלל צבעים, הבנתי כי היא הגיעה למנוחתה. אני מספר את הסיפור הזה כדי שאנשים יבינו שיש חשבון שמיים, ויש משפט, ולכל בן אדם יש תקציב חיים מסוים שעליו להשלים ואם לא השלים את עצמו יחזור שוב בגלגול, כמו שקרה לאימא שלי"

סיפור שכתבה לי חברה כאן על בן משפחה

שנבין שיש עולם רוחני ויש כוחות רוחניים שהלוואי וכולנו נתעורר לתשובה ונרוויח גם את חיי העולם הזה וגם את חיי העולם הבא... "ערן לפני תקופה כתבתי לך שמשוהו נורא קרה לבני דודים שלי בבית הבטחתי לספר לך אכתוב בקצרה כמה שאוכל קיבלתי אישור מהבן דוד לספר... באחד הלילות בערך בסביבות השעה שתיים בלילה דודי היה ישן. חצי דלת החדר נשארה פתוחה, קצת אור נכנס דרך האור שדלק בפרוודור. לפתע דודי חש שמשוהו העיר אותו, הוא הסיט את הראש ולתדהמתו ראה מחזה מפחיד. טלוויזיה על הקיר תלויה בחדר אצלו כשהנקודה האדומה של האור שנשארת אחרי שמכבים אותה, האור הלך וגדל וגדל, יצור ענקי שחור ומפחיד עם קרניים ועיניים מפחידות יצא ממנה מסתכל עליו במבט מאיים ונורא. דודי קפא במקום, הפה נתפס לו ולא יכול לצעוק וניסה להדליק את האור כשהמתג ממש לידו, אך סיפר לי שלא היה קל הדבר, והיצור הענק הזה התקרב אליו והתקרב ופתאום דודי הצליח להדליק את האור ואז היצור נעלם. כמובן שהוא נבהל, הזיע נורא אך לא סיפר להוריו על המקרה ולא לאף אחד אחר כי חשב שיגידו לו שזה סתם חלום או הזיה. לאחר כמה ימים בבוקר הוא ירד מהקומה השנייה והוא רואה את אחיו מתלחשש עם אימו ומספר לה בבהלה מה עבר גם עליו בלילה ומסתבר שבדיוק קרה גם לאחיו ככה. באותו רגע הבהירו את הדברים ואין ספק שגילו שהסטן היה אצלם בבית (אציין שזה בית חילוני גמור!!!) לאחר זמן מה לא עלינו חזרה לאימא המחלה והיום תודה לאל היא בסדר. עברה תקופה ובשנה שעברה אב הבית שהוא אח של אבי, בחור צעיר בן 53 הלך לעולמו) ושוב אין לי ספק שכל זה בגלל חוסר שמירת שבת תורה ומצוות בבית. רק חבל שכך צורת החיים נמשכת שם גם עכשיו. השם יחזיר את כולם בתשובה אמן!!!!"

המתנדב ב'הצלה', ביקש מאברך את מפתחות רכבו החונה בשבת ליד בית הכנסת, למקרה של קריאת הצלה • האברך היסט - ונתן • ואת מי הציל הגבאי?

אברך ממונטריאול נוהג בימות החורף להחנות את מכוניתו בערב שבת סמוך לבית המדרש בו הוא מתפלל, כדי שיוכל לשוב במכוניתו במוצאי שבת, לאחר תפילת ערבית. באחד הימים ניגש אליו גבאי בית המדרש, המתפקד גם כאיש 'הצלה', ושאל אם יאות להפקיד את מפתחותיו, כדי שבמקרה ותהיה קריאה באמצע השבת, יוכל מיד להציל נפשות. האברך היסט, אבל בסופו של דבר השיב בחיוב והעביר את המפתחות לידי הגבאי. בערב שבת האחרונה לפני קבלת שבת, קיבל המתנדב ב'קשר' קריאה להצלה. הוא קפץ ממקומו היישר לרכבו של האברך, אל הכתובת היעודה. האברך שראה את רכבו יוצא מהחניה, שמח על זכותו לסייע להציל נפש מישראל. בתום התפילה, כששב לביתו, נודע לו כי בתו התינוקת בלעה חרוז גדול שנתקע בגרונה, והיא החלה להכחיל. אשתו מיהרה להזעיק את הצלה, שהגיע ברכבו של האב, והצליח לשחרר את החרוז בדקה ה-99 כשהילדה כבר היתה כחולה. למחרת בירך האב ברכת הגומל. מתנדב 'הצלה' סיפר לאבי התינוקת כי לולא הרכב שעמד לרשותו כשקיבל את הקריאה, היה נגרם אסון לתינוקת (יואל ביטלמן, בחדרי חרדים 22/10/2012)

סיפור נס ממש מרגש ומחזק

בבית דין של מעלה פסקו: הניתוח יצליח רבי יחיאל מיכל שטרן רב שכונת 'עזרת תורה' בירושלים מספר לכתב עיתון 'משפחה' אליעזר שולמן על סיפור היחלצותו מהמחלה הקשה עימה הוא מתמודד בזכות מעשה חסד שעשה לפני 42 שנה ולאחר שבעל המעשה נגלה אליו בחלום והודיעו: בבית דין של מעלה קיבלו את טענתי ופסקו: הניתוח יצליח צינור האינפוזיה שבגב כף ידו הימנית של הגאון רבי יחיאל מיכל שטרן שליט"א, מחדיר אט אט לגופו את החומר. כשעתיים מוטל עליו לשהות עתה במכון מ.א.ר., שלייד בית החולים 'ביקור חולים', שם הוא מקבל את הטיפול הכימותרפי, שנועד למגר את מחלת הסרטן שפשתה באחד מאיברי גופו. אך הטיפול הקשה לא פוגע בכהוא במצב רוחו המרום. "הודו לה", הודו לה" הוא אומר בתחילת השיחה, באמצעה, וגם בסיומה, בשעת ליל מאוחרת בביתו, כאשר הוא מסיים את הסיפור המופלא וכולו חדרוה ויהודה לקב"ה. בין לבין הוא מחליק יד על זקנו העבות... הורתה של כתבה זו לפני כשנה לכתבה שהייתי זקוק לה, אך השיחה אז היתה קצרה וכאובה. "אני חולה מאד. עלי לעבור ניתוח קשה, שבכלל לא ברור לי כיצד יסתיים. בימים אלה אני טרוד מאוד, אינני יכול להתראיין", אמר נחרצות. לבי נחמץ בקרבי. הרב שטרן, המכהן זה למעלה מ-40 שנה כרב שכונת 'עזרת תורה' הירושלמית, ידוע בעולם התורה ואף מחוצה לו כמחבר ספרים פורה בכל חלקי התורה וההלכה. עד היום הוציא 84 ספרים! ספריו מתייחדים בבהירות שבה הם כתובים, כמו גם בדוגמאות השונות במקרים של צדדים שונים להלכה או בתצלומים המובאים בהם. הידיעה שהוא במצב רפואי קשה היתה מכאיבה. בשבועות שלאחר אותה שיחה התענייתי במצבו הבריאותי דרך שכנים וידידים שדווחו כי הוא מרבה להתייעץ עם רופאים בכירים. הזמן נקף והעניין נשכח. כמעט שנה חלפה. לפני שבועיים נזקקתי לאחד הספרים שחיבר, ונזכרתי במחלתו. ידיד ששאלתי השיב: "הוא יצא מהמחלה. היה לו נס בזכות איזה חלום. הוא הבטיח לפרסם את מה שאירע עמו, אך עד עתה לא מצא זמן לכך, בשל עיסוקיו הרבים". התקשרתי לרב שטרן. הוא נשמע חיוני מלא מרץ ועסוק עד למעלה ראש. "להתראיין?" תהה, "היכן יש לי זמן?" "מספרים שהבטחתם לפרסם את הנס", אמרתי. "זה נכון" אמר, ומיד קבע: "תגיע ביום חמישי בערב למכון מ.א.ר. עלי להיות שם שעתים בטיפול. "זה הזמן שיש לי בתיאור המעשה". חלום מפתיע מצאתי אותו השבוע, מחובר לאינפוזיה, באמצע טיפול, וכולו שבח ויהודה לבורא עולמים. המחלה מתברר, עדיין מצריכה טיפול כימותרפי, אך העתיד נראה טוב בהרבה מאשר לפני שנה. "והכל בגלל מעשה חסד שכבר חלפו הימנו 42 שנה", פתח את דבריו. וכך בעוד החומר חודר לגופו טיפין טיפין, הוא מוצא את הזמן לספר מעשה שהיה, היאך היה. "מי שמכיר אותי יודע שאינני אדם של מופתים וחלומות ועם זאת, 'בדידי הוי עובדא' [לי אישית זה קרה] באותם ימים ששוחחנו על הכתבה, נחשב היה מצבי הרפואי לקשה. המחלה התגלתה אצלי במעי הגס, והרופאים היו פסימיים בדבריהם על אודות דרך הריפוי האפשרית או נכון יותר: הכמעט בלתי אפשרית). "שלושה רופאים בכירים ששמום הולך לפנייהם בתחום, שעם כל אחד מהם נועצתי בנפרד, קבעו כי עלי לעבור ניתוח סוכך - שכלל הנראה להם, ובהתאם לידע הרב שלהם, הרי שהוא ישנה לחלוטין את איכות חיי, בשל הצורך לכרות את האבר הנגוע. מבחינתי האישית מדובר היה באסון. לא ראיתי עצמי מנהל חיים תקינים לאחר הניתוח. מאידך, היתה חובה מוחלטת לעבור את הניתוח, שכן בלעדיו לא יכלתי להמשיך לחיות. "כשהבנתי שאין ברירה, קבעתי תור לניתוח. ככל שהתקרב המועד, המתח בקרבי הלך וגבר. חששתי מאד מהתוצאות שלו... "בליל שבת האחרון שלפני התאריך שבו היה עלי לעבור את הניתוח, חלמתי חלום מפתיע, בו הופיע אדם, שאותו ראיתי לאחרונה 42 שנה קודם לכן. דבר שנצטרך בו "באותם ימים" פותח הרב מיכל שטרן את סיפורו המרעיש. "לפני 42 שנה, הייתי נוהג ללכת לבקר קשישים גלמודים בבתי האבות שהיו באותה עת בירושלים. הייתי בזמנו קרוב מאד לצדיק ר' אריה לוי זצ"ל, שהיה איש גדול בתורה והתפרסם בזכות מעשי החסד שלו. בעקבותיו הלכתי לבקר בבתי אבות. "באחד הימים הבחנתי באחד מבתי האבות בקשיש שיושב וכולו אומר כאב וסבל. פניתי אליו, ושאלתי האם אני יכול לסייע לו. הוא השיב בשלילה. ובכל זאת מה כואב לך?" שאלתי. הוא השיב שמזה מספר ימים לא התרוקן, וכל גופו כואב בשל כך. "ניגשתי מיד לאחות שהיתה במקום ואמרתי, 'יושב אצלכם אדם שמזה מספר ימים לא התפנה ואתם לא עושים דבר בנושא?' היא השיבה שמדובר בכעיה סבוכה, שרק בבית החולים ניתן לטפל בה והדבר כרוך בעלות כספית. 'הבעיה' הוסיפה, 'שפנינו לילדיו ואמרנו להם שייקחו את אביהם לבית החולים - שם יטפלו בו. הילדים מסרבים וטוענים כי על בית האבות לדאוג לטיפול - ואם יש צורך, גם לממן את הטיפול בבית החולים. הנהלת בית האבות מצידה מסרבת, והאב הקשיש נותר סובל וכואב'. "החלטתי לעשות מעשה. הזמנתי אמבולנס ולקחתי את הקשיש לבית החולים. הרופאים טפלו בו, יום למחרת כבר יכול היה לחזור אל בית האבות. אני זוכר כיצד לפני שיצאנו מבית החולים, ניגש אלי הרופא ו'נזף' בי על ההזנחה ב'אבא'. 'עוד יום אחד היית ממתין - ולבו היה נפגע. הוא היה נפטר', אמר לי בקול חמור. כיוון שחששתי לחילול ד', הסברתי לו שבאתי בהתנדבות ומדובר באדם זר בעבורי. "באותם ימים הייתי אברך כולל, קבלתי מלגה של 500 לירות לחודש. האמבולנס והטיפול הרפואי עלו 300 לירות. פניתי להנהלת בית האבות ושאלתי לזהות בני משפחתו של הקשיש. התברר לי שמדובר באדם מכובד, אב למשפחה ידועה - גם היום, אגב. פניתי לילדיו של הקשיש וספרתי להם מה שאירע, ובקשתי מהם את החזר ההוצאות שהיו לי. הם בתגובה טענו, שאינם מבינים מדוע התערבתי בדבר שאיננו מענייני, שכן לדעתם תפקיד בית האבות הוא לדאוג לטיפול רפואי לחוסים בו, ולכן אינם סבורים שעליהם לממן את ההתנדבות שלי, לעשות מה שלדעתם היה בית האבות צריך לעשות. השבתי להם שאין כל בעיה, ובחודש הקרוב אסתדר רק עם 200 לירות למחייתי ולמחית בני ביתי". חלפו מספר שבועות. בכל פעם שהרב שטרן היה מבקר את הקשיש - הודה לו על זה מעומק הלב על החסד שעשה עימו. "באחד מהביקורים הבחנתי ששוב הוא כאוב. בירור קצר העלה שהבעיה חזרה על עצמה, כמו גם הוויכוח בין ילדיו להנהלת בית האבות. החלטתי לעשות כפי שנהגתי קודם לכן ושוב הזמנתי אמבולנס, הבאתי אותו לבית החולים ושלמתי את כל ההוצאות. הקשיש טופל והוחזר על ידי לבית אבות לאחר שהוטב לו. המעשה הזה חזר על עצמו 5-6 פעמים, עד שבפעם האחרונה שלחו בניו את אחד החתנים לשלם לי עבור ההוצאות של אותה הפעם. מאז, טפלו הם בכעיה של אביהם. "אישית שכחתי לחלוטין מאותו מעשה חסד. אבל הנה חלפו 42 שנה והאיש מופיע בחלומי ואומר לי: 'נודעה לי על הצרה שאתה מצוי בימים אלה. באתי לפני בית דין של מעלה ואמרתי להם: 'איך יתכן שאדם שעשה חסד עימי יינזק באותו אבר?' בית דין

של מעלה הכיר בצדקת טענתי ובאתי לבשר לך שתכנס לניתוח ותצא ממנו- מבלי שחייך ישתנו". יורד על פי מידותיו גם עתה, כשרבי מיכל שטרן מדבר, הוא איננו מסתיר את רגשותיו. למרות שהיד מחוברת לכימותרפיה- הוא נראה מאושר ומודה לד' על כל רגע ורגע מחייו התקינים יחסית. "האיש הסתלק ואני התעוררתי. זכרתי היטב את החלום ואת דמות דיוקנו וחשתי שמדובר בחלום אמת. הבנתי שהניתוח יצליח ולא אצטרך לשנות כלל את אורחות חיי. מאותו הרגע ירדה עלי שלווה, שנמשכת ברוך ד' עד עתה." "הילדים שלי שבאו שעות אחדות לאחר מכן, מצאו אבא שונה מזה שעזבו בליל שבת. הייתי רגוע לחלוטין, שרתי זמירות שבת ושמתח השבת ניכרה על פניי. הם שאלו כמובן מה אירע, ואני סיפרתי להם אודות החלום. אמרתי שאני בטוח שהכל יתקיים." "ציינתי באוזניהם באותה שבת, שאני חש שזה הפירוש של הנאמר בתפילה 'זוכר כל הנשכחות'. גם מעשה חסד שנשכח מהאדם, הקב"ה משלם עבורו את השכר לעושהו. גם אם אדם אינו רואה את התמורה מיד- הרי שבכוא העת, הוא יקבל את השכר." "הניתוח עבר בהצלחה, כפי שהובטח לי בחלום. אני זוכר את שלושת הרופאים שהגיעו אלי לאחר הניתוח והודו כי אירע לי נס. הם ציינו, כי נדהמו לגלות שעל אף המחלה אין צורך לקטוע איברים חיוניים להמשך תפקוד הגוף ככל אדם." "מה המצב כיום?" "אני מתאושש מהניתוח, מקבל טיפול רפואי למיגור כל שאריות המחלה ועדיין זקוק לרחמי שמים, כיוון שמצבי הבריאותי עדיין אינו כשורה. הייתי לאחר הניתוח בבית גדולי ישראל. הם הביעו התפעלות מהדברים ואמרו שחלה עלי מצווה לפרסם אותם, את החסד שהקב"ה עושה עם בריותיו, ועד כמה נאמן הוא לשלם את השכר." אפשר שאלה אישית? "לא לכל שאלה מובטחת תשובה". כפי שציננתם, אתם עוברים טיפולים כימותרפיים. בדרך כלל הדבר מתבטא בנשירה של השיער. והנה זקנו של הרב נראה ארוך והדור וגם שיער ראשו נראה חזק, ברוך השם, יש גם כאן איזה מעשה נס? "האמת יש כאן באמת מעשה פלא. לפני שהתחלתי בטיפולים, נאמר לי שיש חשש מנשירת השיער. נסעתי למרן הגאון רבי חיים קנייבסקי, וסיפרתי לו שעל פי דרך הטבע אמור השיער שלי לנשוך ובקשתי ממנו ברכה. הרב קנייבסקי שאל אותי, האם בעבר התגלחתי. השבתי לו שמעולם לא. אז הוא אמר לי שאסע לכותל המערבי, ואבקש על כך מהקב"ה: תגיד להשם יתברך שעד עתה שמרת על הזקן ומעתה אתה מפקיד אלו את השמירה. ועשיתי בדיוק כפי שהורה לי הגר"ח קנייבסקי. ברוך ד' כפי שניתן לראות, אף שצורה לא נגרעה מהדרת הפנים שלי", הוא מסיים את דבריו ומעביר יד על זקנו. "בוהירות" אני אומר אינסטינקטיבית, והרב שטרן רק מחייך כצופן סוד. השעון מורה שהזמן תם לחלוטין. העייפות כבר ניכרת ברב. אני פונה לצאת, נתון תחת רושם שרשרת הניסים. הוא מלווה אותי ליד הדלת אומר: "תזכור את זה, מעשה חסד תמיד חוזר, וזה שאתה מסייע לי לקיים את ההבטחה שלי ולפרסם את הנס שאירע לי – גם זה מעשה חסד". דברי איש החסד, שרואה בכל מעשי זולתו- חסד גם כן. [עיתון משפחה]

ספור נס אמיתי על איש שנתקע בתוך אחד המקררים שבמעבדה ולא הצליח לצאת.

יום אחד בשעת ערב מאוחרת, הוא נתקע בתוך אחד המקררים שבמעבדה ולא הצליח לצאת. לאחר שצעק וצעק הוא הבין שכולם כבר הלכו והיה משוכנע שימצאו את גופתו הקפואה רק בבוקר למחרת... לאחר שעשה וידוי ואמר 'שמע ישראל', הגיע לפתע השומר של הבניין ופתח את הדלת מבחוץ. אחרי שאותו יהודי נרגע הוא שאל: "איך ידעת שאני פה?" אמר לו השומר: "לא ידעתי שאתה פה. חיפשתי אותך" "חיפשת אותי?!" ענה היהודי בתדהמה. השומר השיב: "אתה היחיד מבין אלפי עובדי הבניין שאומר לי שלום בכל בוקר, והיחיד שבחמש בערב מברך אותי ערב טוב. אף אחד חוץ ממך לא רואה אותי. אני מחכה לשעה חמש כדי לשמוע ממך ברכת שלום, והיום כשהגיע השעה ולא יצאת - החלטתי לבוא ולראות מה קרה לך. עליתי למעבדה, שמעתי אותך צועק ופתחתי את הדלת..." לא משנה איזה אדם משרת אותך, השומר בפתח, מנקה הבניין, האורזת בסופר... לא רק שתפקידם אינו שולי, גם הם מחפשים הערכה וכבוד בדיוק כמון, וגם להם מגיע מילת תודה וחיוך וברכת שלום...

סיפור השגחה פרטית: "למה דווקא גרמניה?"

סיפור השגחה פרטית: "למה דווקא גרמניה?" שאל הרב עזריה, כאשר התברר לו שעליו לעבור טפול רפואי שעדיין לא צברו בו הרופאים בארץ די ניסיון. היה עליו לחפש מקום בעולם שהתמחה בנושא מיוחד זה. ההחלטה הייתה מאוד קשה. הועלו מספר מרכזים רפואיים ברחבי העולם ואחד מהם בגרמניה. הוא בן להורים ניצולי שואה, לא קיבל כל כך בקלות את העובדה שיהא עליו לשהות על אדמת הארץ השנואה שכה הרעה לעמו. לאחר התייעצויות נוספות הוחלט שזה המקום שבו יוענק לו הטיפול הטוב ביותר. ועל כן הוחלט כי למרות הרגשות השליליים כלפי הצוות הרפואי (למרות שבדרך כלל נחוץ - אמון של חולה ברופא), זה המקום המתאים והטוב ביותר. אדמת גרמניה קידמה אותו ביום חם במיוחד. את האכסניה כבר קבעו בהיותם בארץ אצל רב מקומי אשר פתח בפניו את דלתות ביתו ולבו. במקום אמנם מרכז רפואי חשוב ומפורסם, אך חיים יהודיים נדמו שם מזמן בשנות הזעם, ועתה החלה התארגנות של השרידים, ובתוספת של יהודים שבאו מארצות חבר העמים. בסך הכל עזובה רבה, אך גם כר נרחב להפחת רוח חיים בלבבות יהודיים. הרב עזריה לא הרבה להסתובב בעיר. וכי מה יעשה אדם שעובר טיפול קשה ומכאיב במרכזי קניות ובאתרי בילוי? הרי בכלל אין על מה לדבר. אך החלטה גמלה בלבו - בכל מקום שילך יפגין את יהדותו. אף כי בדרך כלל בארץ הלך כאשר הוא לבוש בציצית לגופו מתחת לבגדיו, עכשיו החליט, אלבש את הציצית בגלוי, ומחשבה בלבו: "אולי יראה אותי אחד מהיהודים שעדיין זיכרונות בית אבא בלבו ויתעורר". יום אחד, בעומדו ממתיין בתור בסופרמרקט ענק, שם לב כי אדם הלבוש בבגדי כומר בוחן אותו שוב ושוב. לפתע ניגש אליו הכומר ושאל אותו: "האם אתה רב יהודי?" משהשיב בחיוב, שאל אותו אם יוכלו לשוחח מעט. הרב עזריה המופתע ענה בחיוב, ומשסיים את הקניה נתפנה לשמוע את אשר בפיו. וכך סיפר הכומר: "תפקידי הוא קשה. אני אחראי מטעם העירייה על חדר המתים. כאן מקובל כי כאשר אדם מת, שורפים את גופתו ומוסרים למשפחה צנצנת אפר בלבד. מזה שלושה ימים נמצא אצלנו נפטר יהודי, ואני התכוונתי לשרוף את הגופה כרגיל, אבל אני רואה שאתה רב, אולי תטפל בענייני? הרב עזריה היה המום. מצד אחד, עיר זרה, אינו מכיר איש. גם השפה שלו עילגת, אנגלית מתובלת ביידיש - איך יסתדר ב "תיק" כזה. אך להביא יהודי לקבר ישראל! אין לך מצווה

גדולה מזו, שאפילו כהן גדול שהכין את עצמו כל השנה כדי שיזכה לעבוד בבית המקדש ביום הכיפורים, אם אין מי שיטפל בו (מת מצווה), מוטל עליו להיטמא ולטפל בו, ולהידחות על ידי זה מהאפשרות לעבוד בקודש הקודשים ביום הכיפורים! הרבה לא היה יכול להתלבט. צלצל מיד לבית הרב, ויחד הגיעו אל המכון הפתולוגי בעיר. כאן מצאו את הנפטר, אדם שנפטר בבית אבות. המסמכים לימדו אותם כי מדובר באדם ערירי. בבדיקה שערכו נתברר כי הוא מהול, אך זו עדיין לא ראייה מוחלטת ליהדותו. כי כידוע ישנם רבים שאינם יהודים שנימולים מסיבות שונות: בריאותיות או דתיות, בכל אופן מהמסמכים לא למדו די הצורך על נקודה זו, ולא ידעו כיצד לנהוג בנושא הקבורה, האם לקברו בבית קברות יהודי או נוצרי? לפתע עלה בראשו של הרב עזריה רעיון מבריק, נטל את מספר הטלפון של בית האבות, לא הציג עצמו כיהודי אך ביקש לדבר עם העובדת הסוציאלית שטיפלה בו בבית האבות. משהשיג אותה בטלפון השתדל לחלץ מפיה מידע שהיה כה חשוב לקביעת זהותו של האלמוני. כמשיבה לפי תומה סיפרה לו בזלזול כי האלמוני היה יהודי, וכי על דלת ביתו הייתה הקופסה שיש ליהודים על הדלת. לשמע משפט זה אורו עיניו. מקופת הקהילה שילמו את הדרוש לפדות את הנפטר והביאוהו לקבר ישראל כפי המתחייב בהלכה. אירוע זה היה תשובה לשאלתו: 'למה דווקא שם'? ההשגחה הפרטית שסובבה את הדברים הייתה כל כך ברורה ובהירה. מי יודע מה זכותו של אותו יהודי שבגללו נתגלגלתי לכאן כדי להביאו לקבר ישראל.

אין מקרה בעולם הכל בהשגחה פרטית מדויקת בצדק ויושר והכל לטובה ...

סופת שלגים עזה מתקרבת לכיוון ויסקונסין, הודיע קריין הרדיו בקול דרמטי. 'שדות התעופה המקומיים נסגרים עד להודעה חדשה. תושבי האזור מתבקשים לא לצאת מבתיהם, ולהצטייד במזון למספר ימים'. משה שמע את ההודעה כאשר נהג במכונית שכורה באחד הכבישים המהירים של ויסקונסין. משה לא היה תושב האזור, אלא הגיע בטיסה מניו יורק למשך יום אחד לצורך עסקיו. עכשיו באמת הבחין שהכביש הרחב דליל, וכמעט אין בו תנועה. השלג התחזק והחל להיערם לצד הכביש. קרח החל להצטבר על השמשה הקדמית של המכונית. משה חשש שעוד מעט כבר אי אפשר יהיה להתקדם, והוא יישאר תקוע במקומו. אם לא ישיג לעצמו קורת גג במהירות, הוא עלול לקפוא חלילה למוות. משה המשיך לנהוג כשהוא מאמץ את עיניו ומחפש מלון קטן, אכסניה או בית הארחה, אבל לא מצא שום דבר כזה. כאשר היה כבר על סף ייאוש, ראה משה סוף סוף מרחוק בניין גדול שהיה בית אבות ציבורי. הוא עצר ונכנס לבניין, וביקש מהמנהל שישכיר לו חדר לכמה ימים. מנהל בית האבות הודיע לו בקרירות שזה בית אבות ולא בית מלון, וכי הם אינם משכירים חדרים לימים בודדים, ובכל מקרה, התפוסה מלאה ואין לו שום חדר פנוי. 'אנא, התחשב במצבי', התחנן משה, 'אני עלול לקפוא בחוץ למוות. אני מוכן לשלם כל מחיר שיידרש'. 'תראה, אדוני', אמר המנהל שהמילה 'כסף' ריככה אותו, 'אתמול בלילה נפטר פה אחד הזקנים, אדם ערירי ללא משפחה, וחדרו עדיין לא פונה מחפציו. אם תשלם לי במזומן תוכל לשהות שם עד אחרי הסופה'. משה הסכים מיד. כל אפשרות הייתה טובה יותר מאשר לשהות במכונית, בלב הסופה. הוא שילם למנהל את המחיר המופקע שדרש, ונכנס לחדרו של הקשיש. כל חפציו של הנפטר אכן היו עדיין בחדר, ושום דבר לא הוזז ממקומו. משה סקר את החדר, ואז הבחין לתדהמתו על אחד המדפים בספר קטן שעל כריכתו מופיעות אותיות...עברית. הוא נטל את הספר בידו וגילה שזה ספר משניות. 'הקשיש הנפטר היה יהודי', הרהר משה. 'אני חייב לברר מה עלה בגורלו'. משה שב למשרדו של מנהל בית האבות, ששוב קיבל את פניו בפנים חמוצות. 'מה הפעם?' שאל את משה. 'האם הדייר שנפטר אתמול הובא כבר לקבורה?' שאל משה. 'עוד לא', השיב המנהל. 'לאחר הסופה נעביר אותו לכנסייה הקרובה. הם מטפלים על פי החוק בקבורתם של נפטרים עריריים'. משה התחלחל לשמע הרעיון. שיהודי יובא לקבורה בבית קברות נוצרי? שכומר יישא תפילה אחרי מיטתו? חס וחלילה! אסור לתת לזה לקרות. 'אולי רק בשביל זה התגלגלתי עד לחור הנידח הזה', הרהר בלבו. 'אין צורך להעביר אותו לכנסייה', הודיע למנהל המופתע, 'אני אדאג לקבורתו. האיש היה יהודי, והוא צריך להיקבר בקבורה יהודית'. 'בבקשה', אמר המנהל ששמח לחסוך את דמי הקבורה שאמור היה לשלם לכיסו של הכומר. לאחר שלושה ימים הסתיימה הסופה, והדרכים שבו ונפתחו. משה רצה לחזור לביתו, אך ראשית עליו לטפל בהבאתו של היהודי לקבר ישראל. הוא הרים כמה טלפונים, ובריר מהו בית הקברות היהודי הקרוב ביותר. הוא יצר קשר עם מנהל בית הקברות ושאל כמה יעלה לו לארגן לווייה, ולשמחתו התברר שהוא לא יצטרך לשלם שום דבר. בבית הקברות הזה יש חלקה מיוחדת המיועדת בדיוק למקרים כאלו – יהודים עריריים שאין מי שיממן עבורם קבורה יהודית. משה נסע במכוניתו אחרי האמבולנס שהוביל את ארונו של הנפטר, וכשהגיעו לבית הקברות, נכנס למשרד והגיש למנהל את מסמכי הזיהוי של הנפטר, שנמסרו לו על ידי מנהל בית האבות. מנהל בית הקברות קיבל לידי את המסמכים באדישות, אך כשראה את פרטי הנפטר כמעט זינק ממקומו מרוב תדהמה. הוא חזר והביט במסמכים כלא מאמין, והרים מבט נדהם אל משה. 'אני לא מאמין... אני פשוט לא מאמין... מלמל בהתרגשות. 'זה פשוט לא יאומן מה שקורה פה...'. 'למה אתה מתכוון?' שאל משה. 'הקשב לי היטב', אמר מנהל בית הקברות לאחר שהתאושש, 'ותראה כיצד הקדוש ברוך הוא מנהל את עולמו: לפני מספר שנים הגיע לכאן יהודי בלתי מוכר. הוא תרם סכום גדול ואמר שבכסף הזה הוא מבקש להקים חלקת קבורה ליהודים עריריים, שאין מי שידאג לקבורתם, כדי שלא ייקברו בבית קברות נוצרי. מאז לא ראיתי את האיש, אבל עכשיו, כשהבאת לי את המסמכים, זיהיתי אותו מיד: זה האיש! זה אותו יהודי שתרם בזמנו למען יהודים גלמודים ועריריים, ועכשיו הוא זוכה ליהנות מפירות תרומתו'. * סיפור מדהים זה מלמד אותנו כיצד מנהל הקדוש ברוך הוא את עולמו בהשגחה נסתרת ובחשבון מדויק. כאשר אדם עושה מצווה, הוא יקבל את השכר המגיע לו, גם אם השכר יגיע לאחר מותו. על פי רוב הדברים הללו נסתרים מהעין, אך לפעמים הקב"ה מאפשר לנו הצצה נדירה, ומזכה אותנו לראות בצורה מוחשית את ה'מידה כנגד מידה' שבה העולם מתנהל. מי שעניו בראשו, יוכל ללמוד מזה שאין מקרים בעולם, ואת כל מה שמתרחש בכל רגע ורגע, מנהל הקב"ה ברוב חסדו."

סיפור מדהים מרגש מאוד

מסופר על בחור חרדי שהלך ברחוב ז'בוטינסקי המחבר בין בני ברק לרמת גן, באחד מלוחות המודעות הוא ראה מודעה על בחור צעיר שחלה במחלה הנוראה והוא זקוק בדחופות להשתלת מוח עצם.. "ומי שמוכן יהיה לתרום יבוא על שכרו מן השמיים" הבחור התרגש והלך לקופת החולים כדי לבצע את הבדיקות לאחר כמה ימים התקשרו להודיע לו שהוא נמצא מתאים, ניגש הבחור החרדי אל הרופא המטפל וביקש לפגוש את הבחור שהוא אמור לתרום לו מוח עצם, כשנפגשו הוא ראה מולו בחור חילוני והתפתחה ביניהם שיחה ארוכה של כמה שעות, על המחלה, על הדת וכמובן על החיים - שיחה בה הם נקשרו אחד לשני בלב ובנפש. חזר הבחור החרדי לביתו וסיפר לאביו על הפגישה המרגשת שהייתה לו. האבא הקשיב לכל מילה ושאל מי הבחור ומאיזו משפחה הוא. ברגע שהבן אמר מי הבחור ומי אביו, זעק אביו זעקה גדולה ואמר: "מי, הוא ?? אני אוסר עלייך לתרום לו. על גופתי המתה אתה תתרום לו!" הבן נבהל מאוד מתגובת אביו "אבל אבא.. זה פיקוח נפש !!!" והאבא המשיך בשלו: "אתה לא תתרום לו !!!" הבן לא הבין מה קרה לאביו, הוא ניגש וסיפר את זה לרב מקובל גדול שהגיע באופן מיידי לביתם, ניסה לדבר אל ליבו של האב ולשאול למה הוא מתנגד. אמר האבא לרב: "אני מכבד מאוד את כבוד הרב.. ובוודאי שלא אגרש אותך מביתי, אבל אם תמשיך לנסות ולשכנע אותי, אני אצא מהבית." אמר לו הרב: "הרי כל המציל נפש אחת מישראל כאילו הציל עולם ומלואו" האב נשאר קר וקפוא ולאחר כמה דקות, לעיני כל ההמומים, פתח האב את דלת הבית ויצא. הרב היה בהלם, פנה לבן ואמר: "יש פה סוד גדול שאני חייב לדעת אותו". ענה הבן ואמר: "אבא אדם סגור, אבל כשהוא שותה יין, ליבו נפתח. בליל הסדר מצווה לשתות כמה כוסות של יין, אם כבוד הרב יוכל בבקשה להגיע אלינו בסוף ליל הסדר, אולי נוכל לדבר אל ליבו." ואכן כך היה, הרב הגיע לביתם בסיום ליל הסדר, האב שכבר היה מבושם מהיין פנה אל הרב ואמר: "כבוד הרב, אני מתנצל על התנהגותי באותו יום, אספר לך את הסיפור שעומד מאחורי הסיור שלי שבני יתרום לבנו מוח עצם ואין לי ספק שכבוד הרב יסכים איתי". הקשיב הרב לכל מילה והאיש החל לספר: "אני ניצול שואה. בגטו היינו כמה גברים בתוך חדר אחד קטן, עובדים קשה ולא מקבלים אוכל, הבן שלי הקטן היה איתנו, אבל הגרמנים לא ידעו על קיומו כי היינו מחביאים אותו בתקרת העץ של החדר. בלילה היינו מוציאים אותו והוא היה גונב לגרמנים אוכל ומביא לנו. אותו אדם שאנחנו מדברים עליו, שאתם רוצים ומתחננים שנתרום לבנו מוח עצם היה מומחה לבניית פצצות. הוא היה עובד בשביל הנאצים ובונה להם פצצות. לכן הוא היה מכובד מאוד, היה מסתובב בגטו בגאווה עם שני שומרי ראש. יום אחד הוא נכנס לחדר שלנו עם מקל בידו והחל לדפוק על הקירות עד שהגיע לתקרה. כשדפק בחוזקה על התקרה, נפלו כמה עצים והבן שלי צנח מהתקרה, הוא תפס את בני בחוזקה, עיקם את ידו, הוציא אותו החוצה, סגר את הדלת ושתי יריות נשמעו באוויר.. שתי יריות שפילחו את לבי לנצח.. ועכשיו תאמר לי כבוד הרב, איך אוכל לסלוח? .."בני לא יציל את בנו !!". הרב, שהיה מוצף בדמעות, פנה אל האיש ואמר: "אני מבין ללבך, אבל מה הבן שלו אשם? אולי יש משהו שמסתתר פה ואנחנו לא מודעים אליו? הרי נסתרות הן דרכי האל.. וחוזן מזה יש לנו אפשרות לעשות פה קידוש ה' גדול, בוא נלך ונדבר איתו." לאחר שעות רבות של שכנועים מצד הרב, הסכים האב. הם הגיעו לפתח ביתו של האיש וכשנפגשו עיניהם, האב הנרגש כמעט והתמוטט. אבל אז פתח האיש את פיו ואמר: "אתה כועס עליי שנים רבות וכל החיים חיכיתי לרגע שאראה אותך כדי שתדע את האמת ומשמייים זימנו לנו את הרגע הזה עכשיו. הגרמנים רצו להרוג את כל הגברים בחדר שלכם, כי הם ידעו שיש שם ילד קטן שגונב להם. אני רציתי להפחית את הנזק ואמרתי להם שאלך ואהרוג רק את הילד בכדי להציל אתכם. כשהוצאתי אותו החוצה, לא הייתי מסוגל להרוג אותו, אבל השומרים היו לידי, לכן יריתי שתי יריות והרגתי את שני השומרים. משם הברחתי את הילד למנזר שהיה בקרבת מקום. הגרמנים שידעו שבגדתי בהם, לא יכלו להרוג אותי כי הם היו זקוקים למידע שלי בבניית פצצות ולכן הם פגעו בגופי באופן כזה שלא אוכל להוליד ילדים לעולם. כשנגמרה המלחמה, ידעתי שאין לי סיכוי להביא ילדים לעולם, ולכן הלכתי למנזר וביקשתי את הילד שהשארתי שם. הם החזירו לי אותו, ואני גידלתי אותו כל השנים בחום ואהבה, והילד הזה, שזקוק להשתלת מוח עצם... - הוא בעצם הילד שלך" !!! המסר הגדול של הסיפור הוא: לא כל מה שאתם רואים בחיים אתם באמת מבינים, וחייבים לדון לכף זכות, ככתוב: "הוי דן כל אדם לכף זכות"

סיפור מרגש שנבין כמה גדול השם

סיפור מרגש נוסף מאתר אשירה שנבין כמה גדול השם. "אתמול - י'טבת, נסעתי לחתונה. בדרך סיפר הנחה סיפור מדהים ואמיתי ששמע מפי חסיד סלונים שנסע איתו לפני שבועיים ומכיר את המדוברים. במלחמת העולם השנייה, היו יהודים שהגיעו למחנות הריכוז וזרקו את חפציהם הדלים מחוץ לגדר אולי בתקווה שיום אחד יצליחו לברוח ולאסוף אותם. הנאצים ימח שמם הורו לפולנים בסביבה לאסוף את החפצים האלה. יום אחד ראו 2 פולניות "משלוח חדש של נשים שהגיעו למחנה וביניהן היתה אשה עם מעיל טוב גדול ומרווח שנראה היה חם מאד. הנשים החליטו להפיל את האישה ולהיאבק איתה ולקחת לה את המעיל וכך עשו. כמובן שבכיסוי המעיל מצאו אוצרות רבים. אך המעיל נשאר כבד גם לאחר שרוקנו אותו. הן חיפשו ומצאו כיס נסתר. כשפתחו אותו גילו לתדהמתן תינוקת. אחת הנשים אמרה לחברתה- אני אקח אותה ואגדל אותה כביתי. וכך עשתה. גידלה אותה באהבה. התינוקת גדלה והפכה לרופאת ילדים. יום אחד מתה ה"אם". מספר ימים אחר כך התקשרה אל הרופאה אשה, שאמרה לה, תשמעי- אני חייבת לספר לך סוד. את אינך ביתה של "אמך" אלא תינוקת יהודיה שמצאנו במחנה הריכוז. וסיפרה לה את כל הסיפור. הרופאה שאלה האם יש לך הוכחה לכך? והאישה אמרה- כשמצאנו אותך היתה עליך שרשרת מזהב עם ריקועים משונים, יכול להיות שזה משהו שכתוב בעברית. תחפשי בבית. ואכן כך עשתה הרופאה, ומצאה את השרשרת. זמן מה אחר כך נסעה הרופאה לחופשה באירופה. בעודה משוטטת לה ראתה שני בחורים שנראו רבנים. היא פנתה אליהם וסיפרה להם את הסיפור ואמרה שהיא רוצה לדעת אם אכן היא יהודיה ומה כתוב בשרשרת. הם אמרו לה את השם שכתוב בשרשרת, ואמרו שבקשר לשאלתה- שתכתוב לרבי שלהם ותשאל אותו. היא אכן עשתה כך וכתבה לרבי והרבי ענה לה אין לה מה לדאוג, היא יהודיה, ושכמקום לטפל בפולנים שתעלה לארץ ישראל ותטפל שם בילדים יהודים. היא שמעה לעצתה ועלתה לארץ וגרה

בירושלים, נישאה ליהודי ובנתה ביתה. והתקבלה בבית חולים לעבודה יום אחד בעודה מטיילת עם בעלה, נשמע פיצוץ במסעדת "סבארו" הסמוכה. הרופאה אמרה לבעלה שיסע הביתה, היא תגיע לבי"ח עם האמבולנס והלכה לטפל בפצועים. היא הגיע לבי"ח ועזרה שם. לפתע הגיע אדם מבוגר שאמר שהוא מחפש את נכדתו שהיתה איתו בפגיגה. הוא היה נרגש ואיש לא הצליח להבין מי הילדה ומה שמה. הוא אמר שיש לה שרשרת עם השם על הצוואר. הרופאה התנדבה ל עזור לו למצוא את הילדה. ואז היא ראתה את השרשרת. היא החוויירה ושאלה את הזקן מאיפה יש לו את השרשרת הזו. הוא ענה- מה זאת אומרת? אני עשיתי אותה. הרופאה שאלה- ואיפה אפשר להשיג שרשראות כאלה ואיפה מוכרים אותן? והאיש ענה- אין כאלה בכל העולם. היו לי 2 בנות ואני עשיתי להן את אותה שרשרת כי זה היה מקצועי, בת אחת זו האימא של הילדה הפצועה, והשנייה היתה אצל בתי השניה שנרצחה בשואה עם אמה... והסוף? הסוף טוב והסיפור אמיתי."

סיפור מרגש ומדהים על החייל דביר שנהרג בעופרת יצוקה.

סיפור מרגש ומדהים על החייל דביר שנהרג בעופרת יצוקה... תראו מה זה השגחה פרטית ואיך הקב"ה מגשים לאם שכולה את תפילתה... כמה רחמן השם ואוהב אותנו... להלן הסיפור: "דביר עמנואלוב הוא החיל הראשון שנהרג במלחמה בעזה בעופרת יצוקה, אביו נפטר שנתיים קודם ממחלה ממארת, ודביר, כבן היחיד בין בנות, נשא את כל העול יחד עם אמא שלו. האובדן שלו גרם לצער גדול במיוחד, בשל היותו בן יחיד, ונותרו רק נשות המשפחה. ביום הולדתו האחרון, התאספו כל החברים והמשפחה מסביב לקברו, הביאו שתילי פרחים וסדרו חלקת קבר יפה עבורו, במהלך האירוע האמא שלו סיפרה לכולם שם סיפור מדהים: לילה אחד לפני שהלכה לישון, היא דיברה אל הקב"ה בקול רם ואמרה וביקשה: "תן לי סימן, תן לי חיבוק אחד מדביר כדי שאדע שלא הכל היה לשווא". והלכה לישון. באותו שבוע, הבת שלה בקשה ממנה לבוא איתה לחוצות היוצר - בירושלים - היתה אמורה להיות הופעה של מאיר בנאי. האם לא כ"כ רצתה, הרגישה במצב רוח מאוד שפל אבל גם לא רצתה לצער את הבת ולכן נאותה, והלכה איתה בלי הרבה שמחה וחשק. המופע התקיים בבריכת הסולטן. בעוד הנגנים מתמהמהים לכוון את הכלים שלהם, וההופעה מתעכבת קצת, ניגש אליה ילדון קטן בן שנתיים, זהוב תלתלים שנראה כמו מלאך ונגע בכתפה, דליה, שהיא גננת במקצועה סובבה את ראשה ראתה את פני המלאך ונכנסה עמו לשיחה. -איך קוראים לך? אשל -אתה רוצה להיות חבר שלי אשל? כן -אתה רוצה לשבת לידי אשל? כן. וההורים -שתי שורות מעל- צופים במלאך שלהם 'מטריד' את הגברת המבוגרת וקוראים לו אליהם. והיא, דליה מרגיעה אותם ואומרת שהכל בסדר. ואז אשל הקטן הזה מספר לה שיש לו אח תינוק ששמו דביר... כולה מתחלחלת מהשם, עולה שתי שורות למעלה אל ההורים של אשל, רואה את התינוק בעגלה ואומרת להם בחצי התנצלות: -אם לא אכפת לכם שאני שואלת, בן כמה הבן שלכם? בן חצי שנה. -ושוב אם זה בסדר שאני מחטטת, הוא נולד לפני או אחרי 'עופרת יצוקה'? אחרי. -וסליחה באמת, שאלה אחרונה, מדוע קראתם לו דביר? והאימא של אשל ודביר מספרת: אני קצינת נפגעים בצה"ל, וכשהייתי בסוף ההיריון עם דביר, הרופאים חשדו שהם מגלים מום מאוד קשה לתינוק, אבל כיון שזה היה ממש בסוף ההיריון כבר לא היה ניתן לעשות כלום, אלא להמתין ללידה ולראות האם באמת יש מום או לא. וכך, האימא -שירי- הלכה הביתה אחרי הבדיקה ובבית שמעה על נפילתו של דביר במלחמה, ומיד עשתה "עסק" עם הקב"ה: "אם אתה מוליד לי תינוק בריא, אני מבטיחה לקרוא לו דביר ע"ש החייל דביר שנהרג". דליה, האימא של דביר החייל, נשארה פעורת פה, ואמרה להם -אני אמא של דביר, ההורים הצעירים לא האמינו לה. -באמת, אני אמא של דביר, ושוב הם לא האמינו לה ושאלו: איך קוראים לך? דליה, דליה עמנואלוב מפסגת זאב... ואז האימא של דביר הקטן אמרה לדליה, קחי את דביר על הידיים, דביר רוצה לתת לך חיבוק. כמובן שמאז המשפחות אימצו אלו את אלו, ושירי האימא של דביר ואשל, כקצינת נפגעים יצרה קשר עם דליה, ומלווה אותה לאן שלא תלך ולכל מה שנחוץ לה. אם זו לא סיפור עם עצמה, אז מה זו עצמה ??? "

סיפור מרגש שאני ממליץ להכין ממחטה לפני שאתם קוראים .

המעשה הזה סופר על-ידי אחד ממגידי המדהימים ביותר ששמעתי מעודי. אחד השרברבים בעיר הוומן לתיקון נזילת מים בדירה ספק כי מדובר באחד הסיפורים המדהימים ביותר ששמעתי מעודי. אחד השרברבים בעיר הוומן לתיקון נזילת מים בדירה הוא החל להרים מרצפת אחר מרצפת וככל שהעמיק יותר בניסיון למצוא את התקלה. הלך והבין כי הצנרת רקובה מהיסוד. עבודה רבה ממתינה לו ובעל הדירה יאלץ לשלם ממון רב. כשעה לאחר שהייה בדירה, הביו השרברב כי בדירה מתגוררים אלמנה וששה יתומים קטנים. הדלות והעוני זעקו מכל מקום. צער רב נצטער בעל המקצוע ולא ידע כיצד להציג לבעלת הדירה את בעיית האינסטלציה. ובעיקר את מחיר התיקון מרקיע השחקים לאחר מחשבה, גמלה בליבו ההחלטה, כי את עלות כל החומרים והעבודה ישא בעצמו ובזאת. יקיים מצוות צדקה למהדרין ובפרט שמדובר באלמנה ויתומים, שבוע ימים שקד השרברב על מלאכתו, הרים את כל מרצפות המטבח וחדר האמבטיה. הניח צנרת חדשה ולבסוף סיים את עבודתו על הצד הטוב והמקצועי ביותר, כשהוא ארז את כלי עבודתו, נגשה אליו האלמנה בחשש, חיל ורעדה. וביקשה לדעת כמה מגיע לו על העבודה. "את לא צריכה לשלם כלום", ענה לה כלאחר-ידי. "הבניין שייך לפרויקט שיקום שכונות, וכבר הגשתי טופסי בקשה לעירייה. בעוד שבוע אקבל מהם את הכסף", אמר בהחלטיות, מבלי להניד עפעף. האלמנה הנבוכה הנהנה בראשה. היה לה נוח להאמין לסיפור והיא הודתה לו מקרב-לב. שנים רבות חלפו. השרברב התמקצע והפך לקבלן גדול לבניה ואינסטלציה. לפני מספר חודשים רכש מגרש ברמת-גן והתכוון להקים עליו בניין דירות, הוא סבב בכמה מקומות, לשם קבלת הצעת מחיר לחומרי הבניה. ולבסוף לקח לעצמו פסק זמן בכדי לעיין בהצעות-המחיר בכבוד-ראש, לפני שיקבל החלטה, יום אחד, בעודו עומד במרכז המגרש עם אחד המהנדסים, נכנסו לאתר הבניה שתי משאיות טריילר עמוסות בחומרי בניה. וללא אומר ודברים החלו הנהגים ועוזריהם פורקים את תכולתן שרברבנו בעל החסד אץ-רץ לעבר הנהג והחל למחות ולהודיע כי הוא לא הזמין מאומה. הנהג עיין בטופסי הקבלות

והודיע נחרצות כי ההזמנה בוצעה וכי הוא נשלח לפרוק כאן סחורה, לאחר דין ודברים הודיע הנהג כי את שליחותו הוא יבצע, הסחורה תורד מהמשאית לתוך המגרש. ואם יש טענות שיפנה למשרד המכירות. מתנשם ומתנשף הגיע מכובדנו למשרד, הוא טען בלהט כי קיבל סחורה שלא הזמין ואף לא שילם. הפקידה עיינה במחשב, ולאחר בדיקה מעמיקה בישרה לו כי לא רק שבוצעה הזמנה אלא מופיע במחשב שהתשלום בוצע במזומן. "אם יש לך הערות תפנה לבעל הבית שיושב בקומה למעלה". סיימה את דבריה. בקומה העליונה, במשרד מעורר רושם, ישב בעל הבית, השרברב-קבלן שוב שטח את טענותיו. ביקש בדיקה והבהרות מדויקות לכל מה שקרה בשעתיים האחרונות. הבוס עיין שוב במחשב ופסק לו כי ההזמנה בוצעה והתשלום התקבל. "לפתע הביט בעל הבית היישר לתוך עיניו והוסיף: "מופיע לי פה שאת התשלום ביצעה עיריית בני-ברק במזומן? "מיודעינו לא ידע נפשו מתדהמה. "העירייה שילמה על ההזמנה שלי. "שב, שב, ידידי", ביקש בעל הבית בחביבות "אתה זוכר את אמי? אני כבר מחפש אותך עשרים שנה", את התיקון שביצעת ללא תשלום בדירתנו ושיקרת לה כי את עלות התיקון שילמה העירייה. הייתי אז ילד צעיר אבל ידעתי שאתה משקר ולמעשה אתה גומל חסד עם אמי האלמנה. באותו רגע גמלה בליבי ההחלטה שיום אחד אני אגדל ואעשה הכול בכדי להחזיר לך כגמולך הטוב... "מן השמים זימנו אותך לכאן, לקבל הצעת מחיר, ולי הייתה ההזדמנות לסגור מעגל"

סיפור ממש מרגש לא יאומן כי יסופר על נס בזכות רחל אימנו

לערן שלום, קודם כל אשריך, האמת שאת הסיפור הזה רציתי לכתוב לך ביום פטירתה של רחל אמנו אך נבצר ממנה ראיתי שמישהי פרסמה סיפור על רחל אמנו, אז גם לי יש, ורציתי לספר לך אותן, הוא ארוך אבל אמיתי לחלוטין. ואם אתה רוצה לפרסם אותו אתה יכול.. כך רחל אמנו הצילה את החיים שלי: אני ובעלי חוזרים בתשובה, ברוך ה' זכינו. אמנם אנחנו באים ממשפחות דתיות אבל בעבר היינו חילונים כמעט לגמרי למעט אולי שמירת שבת כשרות שהיינו שומרים היינו מחללים כל דבר אפשרי, אנחנו נשואים שלוש שנים אבל ביחד 7 שנים. כשהייתי בצבא, ובחילוניות גמורה, נכנסתי להריון(מבעלי שהיה אז החבר שלי), נבהלתי, מצד אחד לא רציתי להרוג ילד, ומצד שני חשבת-מה יהיה על העתיד שלי? איך אהפוך לאימא בגיל 18?? כמעט כל הסביבה שלי התעקשו על הפלה, למעט אמא שלי וסבתא שלי שהיא רבנית מדריכת כלות וצדיקה אמיתית, דמעותיהן לא עזרו, בשכנועים של הסביבה מתוך פחד דאגה והיסטריה קבעתי תור להפלה בבית חולים פרטי. התאריך היה בדיוק ביום פטירתה של רחל מאולפני שלוש שנים. הגעתי לבית החולים בבוקר, אחרי שיצאתי בכוח מהבית, ברחתי מאימא שלי שבכתה התחננה וחסמה בגופה את הדלת, והתחילו בהכנות. אבל הלב שלי היה שבור, לא הפסקתי לבכות פחדתי ריחמתי על עצמו על התינוק שבבטן שלי שלא יודע מכלום על האומללות שידעתי שתבוא עליה על העובדה שלכל מעשה יש שכר, בטח ובטח לרצח של תינוק שלא אשם בחוסר אחריות של ההורים שלו, לא רציתי לעשות את זה, לא הייתי מסוגלת. כשהייתי כבר עם העירוי ביד, שנייה לפני ההרדמה קמתי וברחתי מהחדר, נכנסתי לשירותים, התקשרתי לאבא שלהאמרת לי לו אבא בבקשה, אני לא רוצה ולא יכולה לעשות את הדבר הזה, אני לא מסוגלת להרוג תינוק, לא מסוגלת לקחת חיים שנועדו לרדת לעולם הזה, הוא אמר לי-לעזאזל העולם, את הבת שלי מה שתחליטי לעשות אני אהיה שם בשבילך. יצאתי מהשירותים, ואז ניגשה אליי אישה, היו לה הפנים הכי נעימות שראיתי בחיי, העיניים הכי רחמניות שהבטתי אליהן, היא התקרבה ואמרה לי, באלה המילים-"אל תבכי, לכי הביתה את לא צריכה להיות כאן, את לא תעשי את זה, לכי הביתה.. " ואז היא נגעה ביד שלי, ליטפה אותה באותו רגע כל שערה בגוף שלי עמדה, כולי הצטמררתי, הנהנתי בראש כי לדבר לא יכולתי, ואז היא הלכה. אחרי שהיא דיברה איתי הכל הסתדר לי בראש, נרגעתי והחלטתי, איתו או בלעדיו אני לא מפילה כמובן שהלכתי הביתה, עם ההריון.. כשסיפרתי לאימא שלי ולסבתא שלי במקרה את הסיפור על האשה, שתיהן התחילו להתרגש ולבכות, ואז אמא שלי אמרה לי, את לא מאמינה, היום כל דבר שהחזקתי בידיים נפל ונשבר, כמה בכיתי עד שהלכתי לשכנה שלנו, שגם היא צדיקה אמיתית, התחננתי אליה שתתפלל, שתתפלל שתציל את הילדה שלי, היא הדליקה נרות ואמרה-"רחל אמנו, את היית עקרה, ידעת מה הערך של ילדים, בזכות יום ההילולא שלך, תצילי את התינוק הזה, תצילי את הילדה הזאת, רחל אמנו תעזרי לנו.. " אתה בטח כבר מנחש מי הייתה האשה המיוחדת שניגשה אליי והצילה אותי.. לאחר מספר חודשים נולדה בתי הבכורה, כולה שלמות ואור, אחרי שנה 31 חודשים נולד גם בנו השני. לפני 3 חודשים, סבתא שלי, אמא של אמא שלי, נפטרה, המילים האחרונות שלה היו לאחות, רגע לפני שנתנו לה מכות חשמל-"בבקשה, שאף אחד לא יראה את השיער שלי.. " הקטע הטוב הוא שלסבתא הזו שלי קראו סבתא רחל.. מילותיה האחרונות הן שגרמו לי לקחת על עצמי כיסוי ראש לא רק בשבת בכל יום.. לקחת חצאיות גרביים צניעות הכל, ישתבח שמו שזכינו לעשות תשובה בעולם הזה, בקרוב על כל עם ישראל. " עכ"ד

בושת פנים לגן עדן

אחת המידות המשייכת יהודי לעם ישראל ומראה את טוהר נשמת האדם היא מידת הבושה ואמרו חז"ל: "שלושה סימנים יש באומה זו: רחמנים, בישנים וגומלי חסדים". ועוד אמרו (מסכת כלה פרק ב'): "כל מי שיש לו בושת פנים לא במהרה הוא חוטא" שנאמר (שמות כ'): "בעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו וכל מי שאין לו בושת פנים בידוע שלא עמדו אבותיו תחת הר סיני". לכן צריך האדם להתאמץ ולהשתדל שבניו יקנו מידה זו שהרי סימן הוא לישראל, שזרע טהור הוא. לעומת זאת שמעתי מהרב אליעזר בן דוד שליט"א שיש אנשים שגידלו וחניכו את בניהם שלהיות בישן מידה רעה היא, ואדם כזה לא יצליח בחיים ולא רק זו בלבד אלא מכנים את בניהם בשמות כגון: "בישן", "פרימיטיבי", "תמים" וכו' ואם עושה הילד מעשה חסד עם חברו אומרים לו ש"מנצלים" אותו ושהוא "מסכן" ובדיבורים וכינויים אלו וכיוצא בהם, גורמים הם שילדיהם יהיו בעלי מידות רעות, עזות פנים ואכזריות ובמציאות רואים שבסופו של דבר משתמשים הילדים באותה המידה נגד הוריהם. לכן רואים אנו ילדים שאינם מכבדים את הוריהם ומתחצפים אליהם ויש אפילו מקרים שמקללים ומכים אותם וכל שכן שאין מורא ופחד מפניהם וצריכים אנו לידע שהסיבה היחידה לתופעה נדירה זו אשר לא ראו אותה אבותינו ואבות אבותם בארץ מוצאם היא החינוך המקולקל, המושחת והמופקר שלא על פי תורתנו הקדושה. אלא זה חינוך המושתת ומיוסד על תרבויות זרות ועמים ריקים מתוכן ומפני הבלבולים השורצים ברחובות בעוונותינו הרבים. לכן אמרתי להזכיר לאנשים

כמוני שצריכים אנו לעודד מידה זו בילד, מידת הבושה ולהחדירה עמוק עמוק בתוכו וכל המוסיף מוסיפין לו, וראיתי לרב החיד"א בספרו כסא רחמים (פרק ב') שכתב בשם "תקוני הזוהר" וזה לשונו: "ידוע דמי שיש לו בושת, הוא עניו והשכינה שורה בו". וה' יזכנו בזכות השתדלותנו במידה זו שבנינו יהיו תלמידי חכמים בעלי יראת שמים טהורה ומידות טובות וה' יסיענו על דבר כבוד שמו. אמן כן יהי רצון! (מהקונטרס וילכו שניהם יחדיו)

מהו כוחה של צניעות של נערה צדיקה יהודיה בשם סוליקה



סיפור מחזק רבים מכירים אבל לא מכירים את כל הפרטים שתדעו לספר אותו לאחרים תראו מה זה כוחה של צניעות של נערה צדיקה יהודייה במרוקו זהו הוא סיפוריה של סוליקה (סול) נערה יהודיה ממרוקו, שאירע בשנת 1834. יודעי דבר מספרים שלאחר מקרה מחריד זה, נהגו היהודים במרוקו להזכיר את שמה של סוליקה בקינות הנאמרות בליל תשעה באב. בעיר טאנג'יר שבמרוקו התגוררה משפחה יהודית בשם חג' וואל. אבי המשפחה, חיים, היה יהודי ירא שמים ועסק במלאכתו באמונה. בתו הצעירה, סוליקה, היתה יפת תואר עד מאוד. "כל כבודה בת מלך פנימה" – נהג אביה לומר לה, "ככל שתמנעי לצאת מהבית אל הרחוב כך ייטב לכולנו". ואכן סוליקה, הנערה הצנועה, קיבלה את דברי אביה באהבה ונמנעה ככל האפשר מלצאת אל הרחוב. בין יהודי טאנג'יר התפרסמה הנערה סוליקה בטוב ליבה וביופי מידותיה שהאפילו על יופייה הנדיר. בנוסף לחוכמתה ופיקחותה, נודעה גם כבעלת יראת שמים נדירה. בקיצור – כלילת השלימות. ולא יפלא הדבר שכל משפחה יהודית בעיר טאנג'יר התברכה בליבה בבת מופלאה כסוליקה. באחד הימים, התרגשה ובאה צרה גדולה על משפחת חג' וואל. אחד מבני השכנים המוסלמים שהיה מעשירי העיר, ראה במקרה את סוליקה, וגמר אומר בנפשו שרק את הנערה הזאת ישא לאישה. אך כיצד יוכל מוסלמי להתחתן עם נערה יהודייה? הרי חוקי האסלאם אוסרים זאת. למרות זאת, אביו של הנער הגיע אל בית משפחת חג' וואל והודיע להם שאם בתם סוליקה לא תתאסלם כדי שתוכל להינשא לבנו, רע ומר יהיה גורלם! פחד ובהלה תקפו את המשפחה, עולמם חשך עליהם. הם ידעו שאימוניו של המוסלמי העשיר אינם איומי סרק, ושום דבר לא ימנע ממנו לבצע את זממו. בני המשפחה החליטו להחביא את סוליקה בביתם של ידידים, ומיום ליום גבר פחדם מהצרה העומדת להתרגש עליהם. ואכן, לא עבר זמן רב, וחיילי המושל הגיעו לבית חג' וואל, ובידם פקודת מאסר נגד בתם סוליקה. "סוליקה ברחה מהבית" – אמר האב לחיילים – "ואינני יודע היכן היא נמצאת". החיילים, שלא האמינו לדברי האב 'הפכו' את כל הבית בחפזם אחר הנערה, ומשלא מצאו אותה אסרו את האם, שמחה, כבת ערוכה, עד שתימצא הבת. דבר המאסר הגיע לאוזניה של סוליקה, ידיעה שלא נתנה לה מנוח. היא ידעה על תנאי המאסר הנוראים של היהודים שנאסרו בפקודת המושל, ולא יכלה לתת מרגוע לנפשה על צערה וסבלה של האם. סוליקה החליטה שהיא מסגירה את עצמה לידי השלטון שבראשו עמד מושל אכזרי, ובלבד שאמה תשתחרר ממאסרה. לאחר שהסגירה סוליקה את עצמה, שוחררה האם, והנערה הובאה למשפט בפני השופטים המוסלמים. העלילה שהעליל עליה המוסלמי העשיר היתה, שסוליקה קיבלה על עצמה את הדת המוסלמית והתאסלמה כדת וכדין, ולאחר מעשה זה חזרה בה ושבה אל יהדותה. מעשה זה נחשב בעיני המוסלמים לחטא גדול, והברירה היחידה הנותרת בפני החוטא היא, לשוב לדת האסלאם או שיוצא להורג. וזו הברירה שעמדה בפני סוליקה. בגאווה ובעוז נעורים השיבה סוליקה לשופטים: "מעולם לא התאסלמתי, יהודייה הייתי, ויהודייה אשאר לעולם. לא המוות ואף לא העינויים ירתיעו אותי. מוכנה אני למות על קידוש השם ובלבד שלא להפנות עורף לאמונת אבותי". דבריה התקיפים של הנערה הצעירה, הדהימו את השופטים המוסלמים. הם לא שיערו בנפשם שהנערה תעדיף להיהרג ובלבד שלא לבגוד באמונתה. השופטים דחו את משפטה למועד אחר וסוליקה הוחזרה אל הכלא. גם בזמן מאסרה המשיכה סוליקה להתעקש שלא להמיר את דתה, ולכן חרצו השופטים את גור דינה – להיהרג בחרב. לשם כך הועברה לעיר פאס – מקום מושבו של המלך, שם היו מוציאים להורג את הנידונים לאחר שהיה מאשר המלך בחתימת ידו את גור הדין. אחד מבני המלך שראה את הנערה, הבטיח לה עושר וכבוד אם רק תסכים להתאסלם ולהינשא לו. "כבוד מלכים ייפול בחלקך" – העתיר עליה בן המלך בחלקת לשונו – "לא אמנע ממך כל אשר תחפצי, ואת תהפכי למלכת מרוקו". אולם סוליקה בשלה, "אין הכסף והזהב, הכבוד והשלטון יכולים להשתוות בערכם לאמונה באלוקי האמת ובתורתו הקדושה, ושום דבר בעולם לא יפתה אותי לבגוד בעמי ובאמונתי" – השיבה סוליקה בנחישות לבן המלך. בן המלך ראה כי דבריו נופלים על אוזניים אטומות, לכן קרא אליו את רב העיר פאס, וציווה עליו לדבר על לב הנערה שתסכים להמיר את דתה, כדי שתוכל להינשא לו. הוא אף רמז שאם הנערה תתמיד בעקשנותה, הוא יתנקם ביהודי מרוקו כולם. השמועה על הנערה

הנמצאת במאסר בארמון המלך ומתעקשת שלא להמיר את דתה - עשתה לה כנפיים, ובכל מקום שוחחו האנשים על גבורתה ואומץ ליבה של הנערה הצעירה. רבה הישיש של פאס הובא אל מקום מאסרה של סוליקה, ואמר לה: "הידוע לך כי גזרות קשות מרחפות על יהודי מרוקו, ובכווץ להציל הרבה יהודים?". "כן" - השיבה סוליקה - "אף הנסיך הודיע לי זאת. בחפץ לב הייתי מוסרת את דמי ואת חיי כדי להציל את אחי היהודים. אולם, לא אחטא לאלוקי, אפילו כדי להחיש ישועה למישהו. אמור נא לי כבוד הרב" - הוסיפה סוליקה ושאלה - "המותר לו ליהודי לרמוס את מצוות התורה, לבגוד בעמו ובאלוקיו כדי להביא תועלת למישהו?". הרב הישיש היה גאה בליבו לנוכח אמונתה הזכה של בת ישראל זו, והשיב לה: "בתי היקרה, אסתר המלכה נישאה למלך אחשוורוש, וכפי שמסופר במגילת אסתר, על ידי כך באה ישועה גדולה לעם ישראל". "כבוד הרב" - השיבה סוליקה - "אומנם נכון הדבר שאסתר נישאה לאחשוורוש. אולם, אסתר לא נדרשה לבגוד בעמה ובאלוקי ישראל. הרי במגילת אסתר נאמר במפורש: 'לא הגייה אסתר את עמה ואת מולדתה' ואילו אני" - אמרה סוליקה כשהיא פורצת בבכי מר - "נדרשת אני לבגוד בעמי ובאלוקי, הרי בן המלך דורש ממני להתאסלם. היה לא תהיה" - קראה סוליקה בהתרגשות - "מוכנה אני למות על קידוש השם, ולהישאר יהודיה!". עמידתה האיתנה של הנערה הצעירה ודבריה הנרגשים, הביאו את הרב לכדי דמעות. הוא ברך את הנערה ויצא כלעומת שבא. גזר דינה של סוליקה נחרץ. היא קיבלה זאת בשוויון נפש ובשלווה גמורה, והכינה עצמה לרגע בו תקדש שם שמים ברבים. לפני הוצאתה להורג, שוב ניסה הנסיך לדבר על ליבה. אולם סוליקה אטמה אוזניה כדי לא לשמוע את דבריו, ודחתה אותו מעליה בשאת נפש. חמתו של הנסיך היהיר בערה בו והוא ציווה לבצע מיד את גזר הדין. הנערה סוליקה נגררה על ידי סוס ברחובות העיר, כאשר הדבר המסמר והמזעזע מכל היה - שסוליקה תפרה עם מחטים את שמלתה לבשרה - מחשש שמא יתגלה טפח מבשרה לעיני הציבור. כך נגררה סוליקה עד אשר השיבה נשמתה אל יוצרה. סוליקה הובאה למנוחת עולמים בעיר פאס ליד קברותיהם של שני צדיקים גדולים - רבי יהודה בן עטר ורבי אבנר הצרפתי זצוק"ל. על מצבתה נכתב: "נערה בתולה שקידשה שם שמים ברבים ונהרגה על קידוש השם בעיר פאס. זכותה תגן עלינו, אמן כן יהי רצון". נלקח מאתר rabanim.net/

מאמר מדהים על הצניעות מאת הרב שך גדול הדור זצ"ל זכותו תגן עלינו מהאתר "כתר מלכות"



העתק כמה קטעים מתוך הספר "אורחות הבית" עובדות, הנהגות, מאמרים ושיחות מרבן ומאורן של ישראל הגאון האמתי מרן רבי אלעזר מנחם מן שך זצוק"ל" אשר נלקטו על ידי נכדו הגר"א ברגמן שליט"א (עמודים קנ-קנב) תחת הכותרת "אסונות הדור - בגלל חוסר צניעות" הקפדה יתירה הקפיד רבינו בענייני צניעות, הן צניעותן של בנות ישראל - והן צניעותם של העוסקים עמן, וכפי שניתן ללמוד מדברי הדרכה ומעשים רבים אשר נשתמרו בידינו בנושאים אלו. אם נרצה לעמוד על השקפתו הטהורה של רבינו בענייני הצניעות - דומה שטוב נעשה אם נפתח בדברי חיזוק נפלאים שאמר בכנס חיזוק בענייני הצניעות, שיחה נדירה אשר נשתמרה בידינו, והיא מובאת כאן לראשונה. וכך אמר רבינו: ראיתי במכתבי החפץ חיים מכתב אודות הקבלות שקיבל על עצמו בהיותו בגיל תשעים שנה, ובהן קבלות בענייני שמירת הלשון ובענייני הסתכלות. והרי זה נורא נוראות! יהודי בגיל תשעים - עדיין מתחזק ומקבל על עצמו קבלות בענייני צניעות והסתכלות! ומכאן יש לנו בודאי ללמוד לעצמנו, עד כמה הסכנה גדולה ועד כמה עלינו להישמר ולהיזהר לעצמנו! אינני יודע האם אופן הלבוש הנהוג היום, והצורה בה מופיעות בנות ישראל ברחוב - אסורה מדאורייתא או מדרבנן... האיסור עצמו - חמור בלי ספק, אך שבעתיים חמורה ההשפעה ההרסנית אשר עלולה להיות להופעה זו!! בת ההולכת ברחוב בלבוש שאינו צנוע - הרי היא חוטאת ומחטיאה את הרבים!! והדרך היחידה להתמודד עם מכשול הצניעות - הינה על ידי מלחמה תמידית עם היצר הרע, וכמו שאמרו חז"ל "לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע", והיינו שצריך האדם להיות כל ימיו - לעולם - במלחמה תמידית!! לא רק להעדיף את היצר הטוב, שתהיה לו נטייה לטוב - אלא להלחם תמיד!! ויש לדעת עוד, כי חוסר צניעות בפרהסיא וברשות הרבים - גורר בעקבותיו חילול ה' נורא ואיום מלבד עצם חומר עניין חוסר הצניעות כשלעצמו. נוצר היום מצב רח"ל, שאצל הערבים - להבדיל - מתנהגים יותר בצניעות מאשר אצל אחינו בני ישראל, והרי זה חילול ה' נורא שהעם הנבחר ירוד ומחולל כבודו בין הגויים!! אנחנו נמצאים כיום בתקופה בה יש בכל יום כל-כך הרבה אסונות רחמנא ליצלן, כמו שלא היה מעולם באף תקופה. איננו

יודעים את דרכי ה' יתברך, איננו יכולים להורות באצבע ולומר כי אסון זה – פקד את עמנו בגלל חטא זה או אחר, אולם בוודאי עלינו לחשוש פן נפרעים מאיתנו מן השמים על פריצת גדרי הצניעות אשר התפתחה בימינו! ועלינו לדעת כי הקלוקל נוגע לכל אחד ואחד מאיתנו, שכן את המכה והעונש – מקבל כל אחד ואחד מן הכלל!! כאשר עושה האדם מצווה אחת – יכול הוא להכריע את עצמו ואת העולם כולו לכף זכות, ומאידך על ידי עבירה אחת – יכול הוא להכריע את כל העולם לכף חובה, והרי זה כמו במלחמה – שגורלו של הכלל כולו תלוי בכל אחד מן הפרטים!! ובוודאי יכול וצריך כל אחד להתחזק בכל עניין בו נדרש חיזוק, ובפרט בנושא למענו התכנסנו כאן – נושא הצניעות...אתה מסכן את העולם הבא שלך ואכן, רבינו הקפיד עד מאד על ההקפדה והשמירה על גדרי הצניעות, כאשר הוא סובר כי כל עתידו הרוחני של האדם וה'עולם הבא' שלו - עלול להיפגע כתוצאה מחסרון הקפדה בנושא נכבד זה, מנהל סמינר לבעלות תשובה מספר בעניין זה את הסיפור הבא: ביום מן הימים הגיעה אלי הצעה לנהל את הסמינר האמור, באותה תקופה - כיהנתי כראש ישיבה בתל אביב, אולם מששמעתי על ההצעה החדשה והתברר לי כי אוכל להשפיע ולהועיל רבות לבנות הסמינר במסגרת עבודתי - החלטתי לעזור את הישיבה בתל-אביב ולעבור לנהל את הסמינר, ואכן, הודעתי להנהלת הישיבה על החלטתי - ועל פי התכנית הייתי אמור להתחיל את עבודתי בסמינר מיד לאחר חג הפסח. והנה, במוצאי שביעי של פסח - מצלצל הטלפון בביתי, ומעברו השני של הקו אני שומע את קולו של רבינו המבקש ממני להיכנס אליו מיד כשאוכל... כמובן מיהרתי להתייצב בביתו, ורבינו פתח ואמר לי: "שמע נא, חוששני - שנתנו לך עצה שאינה הוגנת... אתה עוד אברך צעיר, וכאן מציעים לך להסתובב כל היום עם תלמידות ומורות? הרי אתה עלול להפסיד על ידי כך את כל העולם הבא שלך!!". [עי"ש ההמשך באריכות דברים נוראים].

כמה חמור ללכת בלי כיסוי ראש ברשות הרבים ואף בבית

נשים נשואות, (וייתכן גם גרושות ואלמנות), תקראנה ותחרדנה כמה חמור ללכת בלי כיסוי ראש ברשות הרבים ואף בבית כמו שהזוהר אומר שאשה זאת ובעלה מקוללים לא יהיה להם שלום בית ולא פרנסה דהיינו עניות וצרות יהיו בביתם וכל הזמן מריבות והשם ירחם קראו ותחרדו, מדברי הזוהר שהם דברי אלוקים חיים!! לכן תהיו חזקות ותלחמו ביצר הרע ותשימו כיסוי ראש ותחמירו שגם בבית ראשכם תמיד יהיה מכוסה!!

והעניין הוא כי גילוי שער באשה ערווה, והיא מדת יהודית שחייב לגרשה אם האשה הולכת בגילוי ראש וכו', שעל כל פנים לא רואים את השערות שלה שזה חמור מאד מאד, עד כדי כך שמובא בזוהר (נשא קכ"ה): תונבא לייתי [קללה תבא] על ההוא בר נש [על אדם] דשבק לאנתתיה [שמרשה לאשתו] דתתחזי משערה דרישה לבר [שיהיה השערות של הראש מגולות ורואים את זה בחוץ] ודא הוא חד מאינון צניעותא דביתא [וזה אחד מהיסודות של הצניעות של בית יהודי] ואתתא דאפיקת משערא דרישה לבר [ואשה שמגלית את שערות ראשה לחוץ] לאתתקנא ביה [ליפות את עצמה בזה] גרים מסכנותא לביתא [גורם עניות לבית] וגרים לבנהא דלא יתחשבון בדרא [וגורמת שהילדים לא יהיו מוצלחים, ולא יהיו חשובים בדור] וגרים מלה אחרא דשריא בביתא [וגורם שהסטרא אחרא והחיצונים ישרו בבית, שהם מביאים מריבות] מאן גרים דא [מי גורמת כל הצרות האלו] ההוא שערא דאתחזי מרישה לבר. [השערות של האשה שרואים את זה בחוץ] ומה בביתא האי [ואם כל הקללות האלו מדוברות כשהאשה הולכת מגולת בשערות בבית] כל שכן בשוקא [על אחת כמה וכמה כשיוצאת בחוץ בגילוי שער, היא גורמת לעצמה ולבעלה ולהילדים צרות משונות] וכל שכן חציפותא אחרא."

אשה שהיתה הולכת בגילוי ראש, והרב התרה בה והזהיר אותה על חומר העניין ולא הועיל

והנה, באותו יום לאחר שנפטרה ונקברה, מגיע אחד מהחברה קדישא אל הרב ומספר לו שנאבד לו הארנק שבתוכו היה כסף ושאר פנקסים ורשימות וכו', בזמנו של הגאון הקדוש בעל אריה דבי עילאי נפטרה אשה שהיתה הולכת בגילוי ראש, והרב התרה בה והזהיר אותה על חומר העניין ולא הועיל. והנה, באותו יום לאחר שנפטרה ונקברה, מגיע אחד מהחברה קדישא אל הרב ומספר לו שנאבד לו הארנק שבתוכו היה כסף ושאר פנקסים ורשימות וכו', וקרוב לוודאי שזה נפל ממנו בקבר של אותה אשה, בשעה שהתכופף שם לעסוק בקבורה, ושאל אם מותר לפתוח את קברה. והשיב הרב כי במקרה זה הוא מתיר לפתוח את קברה של אותה אשה, אבל בתנאי שהוא ובית דינו וכל תושבי בני העיר יהיו נוכחים שם באותה שעה. וכך היה. יצא כרוז בכל העיר, ובאו למחרת הרב והבית דין וכל בני העיר לבית החיים, פתחו את הקבר, ומצאו את הארנק. אולם, לפתע חרדו כל העיר למראה הנורא שנתגלה לעיניהם - אותה אשה שהלכה פרועת ראש והיתה מתגאה בשערה הנה עתה ראשה מקורח לגמרי, כל שערותיה תלושים ומונחים בתוך פיה, ותולעים לאלפים נכנסים ויוצאים בראשה במקום השערות, והיו התולעים מסודרים שם כתלתלים בדיוק כפי שסלסלה תלתלי שערה בחיים. נורא ואיום! והגאון הצדיק הנ"ל אב בית דין ווישניצא הרים קולו לעורר בתשובה לאור המראה הנורא הזה, כי מה' היתה זאת, להראות לעין כל חומר האיסור של פריעת ראש בנשים. סיפור נוסף דומה אירע בימינו בפתח תקווה בשנת תשס"א: אשה אחת בודדה נפטרה לעולמה ורק אנשי החברה קדישא טיפלו בה ולקחו אותה לקבורה. וסיפר אחד הקברנים, כאשר חזר הוא הביתה בערב, שאלה אותו רעייתו: נו, קיבלת משכורת? הלה חיפש את ארנקו בכל מקום אפשרי אולם הארנק לא נמצא כלל. הבין הוא בליבו שכנראה הארנק נפל בתוך הקבר, והלך ישר אל אחד מרבני פתח תקווה לשאלו אם יכול לפתוח את הקבר בכדי להוציא את ארנקו. הרב השיבו: לך וקח את הארנק ואל תפחד! הקברן הלך לקברה הטרי של אותה אשה, הסיר את העפר וכו', ולפתע נרתע לאחור - על רגליה של הנפטרת ישב נחש ענק וכרסם את רגליה, וראה עוד זנב אחר של נחש שראשו יושב על ראש הנפטרת והארנק באמצע. הלה, מרוב בהלה, נזכר בדברי הרב שאמר: "אל תפחד!!", לקח את הארנק בזהירות וכיסה את הקבר וברח במהירות. באותו לילה חלמו כל אלה שהשתתפו בהלוויה כדלהן: היות והאישה לא הקפידה על כיסוי הראש כראוי וכיסוי הרגליים כראוי - לפני שתכנס לבית דין של מעלה, שלחו לה שני נחשים בשתי נקודות אלו! (הסיפור נכתב לאחר שהובררה אמתותו). (בנות ישראל \ הרב ישראל לוגסי מאת:

הרה"ג שלום שבדרון זצ"ל) להלן מקור הפרסום מאתר שופר: <http://www.shofar.net/site/ARDetile.asp?id=4556>

גילוי שיער בתוך הבית מפסקי ההלכה של הרב עובדיה יוסף זצ"ל

שאלה: האם מותר לאשה נשואה ללכת בלי כיסוי ראש בתוך ביתה? תשובה: הנה הדבר ברור ומפורסם, כי אשה שהיא נשאת לאיש, אסור לה לגלות את שיערות ראשה, ולכן נוהגות הנשים לכסות שיער ראשן במטפחת וכיוצא בזה, בכדי שלא יתראה שיער ראשן מבחוץ. ומצוה מוטלת גם על הבעלים אשר לקחו להם נשים שאינן מכסות את ראשיהן, להרבות עליהם בדברים בכל דרך של שכנוע ופיוס ומתנות וכדומה, בכדי שתאותנה אף הן לכסות ראשיהן כמצות התורה. וכן מי שרואה שאשתו אינה מכסה את ראשה כפי דין התורה, דהיינו שהיא מגלה הרבה משערות ראשה מלפנים ומאחור, עליו לדבר איתה שתקפיד לכסות ראשה כדת וכדין. ומכל מקום כבר פשט בינינו המנהג שהנשים מגלות מקצת משערות ראשן מלפנים, (כשיעור בערך שתי ס"מ), ויש להן על מה שיסמוכו, והמקפידות לכסות כל שערות ראשן, תבא עליהן ברכה. ועתה נלדון שאלתינו, אם יש להתיר לאשה ללכת גלוית ראש כשהיא בבית, ואין שם אנשים אחרים, רק בעלה ובניה וכיוצא בזה. הנה בבית יוסף בחלק אבן העזר (סימן קטו), פסק מרן, שמעיקר הדין יש להתיר לאשה ללכת גלוית ראש כשהיא בביתה עם בעלה, ואין בדבר איסור. ומקור דבריו הוא מדברי רש"י והתוספות והר"ן במסכת כתובות, שכתבו לענין "עוברת על דת יהודית", שהיא אשה הנוהגת בחוסר צניעות עד שמפסידה כתובתה, שאשה שהיא הולכת בגילוי ראש בביתה, אינה עושה איסור כלל. ומרן רבינו הגדול שליט"א בספרו הקדוש טהרת הבית (ח"ב עמ' קסו) הביא דברי הגאון רבי משה פיינשטיין ז"ל, ועוד פוסקים, שעל פי דבריהם משמע שאף בזמן שאין האשה טהורה, הרי היא מותרת ללכת בביתה בגילוי שערות ראשה, ואין בדבר איסור. וידוע מאמר רבותינו במסכת יומא (מז.), שבעה בנים היו לה לקמחית, וכולם שמשו בכהונה גדולה. ושאלו אותה את קמחית, מפני מה זכית למעלה זו, ששבעה בניך הם כהנים גדולים? (ובנה, רבי ישמעאל בן קמחית, היה מפורסם בדברי הש"ס שם, וכן באבות דרבי נתן ובתוספתא ועוד), השיבה קמחית, "מפני שמעולם לא ראו קורות ביתי קלעי שערי". כלומר, אמרה להם, מעולם לא ראו קירות הבית שלי, את שערות ראשי. ומשמע מכאן שיש מדת חסידות גדולה שלא לגלות את שיער הראש אפילו בבית, ושאשה הנוהגת כן ראויה שיצאו ממנה בנים תלמידי חכמים או כהנים. ולשון רש"י על הגמרא שם, "ראיתי בתלמוד ירושלמי: כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה, אשה צנועה, ראויה לצאת ממנה כהן גדול הלבוש משבצות זהב". ובאמת שיש אומרים שאין הדברים כפשטן ממש, שמעולם לא ראו קורות ביתה שערות ראשה, אלא בדרך הפלגה אמרה, שכמעט מעולם לא נתגלו שערות ראשה, אף כי בודאי כאשר היתה רוחצת וכדומה, נתגלה משהו משערות ראשה. וכן כתב בספר מנורת המאור, שאין הדברים כפשטן ממש, רק בדרך הפלגה. ומכל מקום למדנו שממדת חסידות נכון הוא שהאשה תזהר בכיסוי הראש אף כשהיא הולכת בביתה, וכפי שנוהגים האנשים שאינם מורידים את הכיפה שעל ראשם בבית. ואמנם שיש מרבתינו האחרונים שהחמירו מאד בענין כיסוי הראש אפילו בבית. אולם כתב מרן הרב שליט"א בספרו טהרת הבית (עמוד קסו), שאין הדבר מעיקר הדין, כי עיקר החומרא בדבר היא על פי דברי הזהר הקדוש, שהחמיר מאד בדבר זה. וכן בספר עמק המלך, לרבי נפתלי מורנקפורט, שהיה תלמידו של רבינו מנחם עזריה מפאנו לפני כשלש מאות וחמישים שנה, כתב שאשה שהיא הולכת בגילוי ראש בביתה, גורמת רעה גדולה לבית שלה, מפני שעל ידי גילוי השערות של האשה מתרבה מדת הדין בבית. ועוד כתב בזה דברים אחרים על פי דרכי המקובלים. ועל כן לסיכום: מעיקר הדין אין האשה צריכה ללכת בביתה עם כיסוי ראש. וממדת חסידות כתבו כמה מרבתינו האחרונים שהאשה תכסה את ראשה גם בבית, בפרט בזמן שכל בני הבית מצויים שם, שיש בזה מדת צניעות נכונה, והנזהרת בזה קדוש יאמר לה, שמשפיע רוב טובה על כל בני ביתה.

איגרת מהאדמו"ר אהרן ראטה זצ"ל [[פחד פחדים]]

"והנה עכשיו בעיקבתא דמשיחא עיקר שנותן היצר כל כוחו באלו שני הדברים לקרר האמונה ולפגום היסוד ותיקון העולם תלוי באלו שני הדברים באמונה ובברית שבאלו השנים תלוי גאולתנו ופדות נפשנו כמובא בזוהר הקדוש בכמה מקומות. וכן מבואר בזוהר הקדוש שזה תכלית התיקון בסוף הגלות כדכתיב "קווצותי רסיסי לילה" שמדבר על קצוות והיינו דורות האחרונים לכן קווצותיו שרומזו על סוף הגלות שהמה רסיסי לילה עולה בגימטריא "ברית כמספר קווצותיו" שעל ידי זה ובשביל זה באים כל רסיסי לילה וכל החשכות וכל הצרות בעולם בכלל ובפרט על כל אדם תלוי בדבר הזה ועוד שעל ידי פגם הברית נצמח התקררות אמונה שזה תלוי בזה ולכן מיום שנפקר העולם בפריצות רחמנא ליצלן "באופן שלא היה מימות בריאת העולם דבר כזה" וכל כיתות החיצונים יודעים ומרגישים שהוא סמוך מאוד לגאולתנו ופדות נפשנו אשר גם הסומא יכול לראות ולהבין זאת שבאמונה ובברית תלוי גאולת נפשנו. ולכן התגברו החיצונים בכל כוח ותעצומות על ידי זה להחטיא את ישראל באלו שני הפגמים ואם אלו שני הדברים התלויים זה בזה נתקנים אז הכל נתקן וציון נקרא יסוד "כי ה' יסד ציון" (ישעיה) וציון כמספר יוסף בגימטריא ולכן "והיה הנשאר בציון" מי שיתקן בחינת ציון שהוא יסוד ברית קודש "והנותר בירושלים" שיתחזק באמונה שלימה "קדוש יאמר לו" וכל מלכות שמים וירושלים ובנין בית מקדשינו תלוי בזה כדכתיב "בונה ירושלים ה' נדחי ישראל יכנס" ואלו ניצוצי קודש כמבואר בסידור האריז"ל שהמה הנידחים על ידי פגם הברית קודש שקיבוצם תלוי בקץ גאולתנו אבל הגאולה האחרונה תלויה דווקא בתיקון היסוד וכאשר יתגדל ויתרבה העזי פנים והחציפות והפקרות של פגם בברית עד למעלה [עד שאי אפשר לתאר יותר גרוע מזה] אז יסוים התבררות בירורים האחרונים מכל הגלויות ובזכות שימצא בדור אחדים מישראל הקדושים שבכל אלו החציפות ועזות והפקרות הם מוסרים נפשם ושומרים עיניהם מלהסתכל באלו החצופות רחמ"ל ושומרים נפשם מלפגום הברית יסתכל הקדוש ברוך הוא בהם ובזכותם יצמח הגואל במהרה בימינו כמובא בזוהר הקדוש עכ"ל

"ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלוקים"

יוסף אומר לאשת פוטיפר "ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלוקים" חייבים לחזור בתשובה ולבקש גמילה מהטומאה של כל המכשירים הטמאים יוסף אומר לאשת פוטיפר "ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלוקים" חייבים לחזור בתשובה ולבקש גמילה מהטומאה של כל המכשירים הטמאים כמו טלוויזיה אייפון, אינטרנט, ועיתונים

שפסק מר"ן הרב קנייבסקי שזה בייהרג ואל יעבור !! אם אומרים לך קח אייפון או אינטרנט לא כשר או תמות אתה חייב להגיד תירו בי לא לוקח זה משמעות ייהרג ואל יעבור !!

מדורי הגיהנום ואעתיק את דברי הראשית חכמה

המדור הראשון נקרא בור, והוא מדור העליון המדור ושמה כמה מלאכי חבלה כעין הבור שאין בו מים אבל נחשים ועקרבים יש בו, כך המדור הזה הנקרא בור כמה כתות של מלאכי חבלה כעין נחשים והשרפים אשר אין להם לחש, ג' ממונים שולטים בגיהנום, והם מתחת יד דומה, והם, משחית, אף וחיימה, וכל האחרים ממונים תחתם, וכל אותם המדורים רצים ושבים דנים שם נפשותם של רשעים וכל אותם כתות של מלאכי חבלה כלם מרעשים גיהנום, ונשמע קולם לרקיע וקול הרשעים ביניהם צווחין ואומרים ווי ווי ואין מרחם. אמר אח"כ במדור הראשון דנין לאותם שקוטפים מלוח עלי שיח, המפסיקים דברים שנתנו בלוחות עלי שיחה בטלה, ואותם שאינם נותנים כבוד לתלמידי חכמים ואין דנין במקום הזה למבוזה תלמידי חכמים אלא דנין אותו בטיט היוון, והמקלל חרש וכיוצא בהם, והעובר אחורי בית הכנסת בשעה שהצבור מתפללים, והמספר שבח חברו לפני מי ששונאו לרעה וכל אלה וכיוצא בהם נדונים במדור הא': המדור הב' נקרא שחת והוא אש ירוקה ואין המדור שם כי אם חשך ואין שם רחמים כלל, ושם דנין כל אותם המספרים אחר מיטתן של תלמידי חכמים, והמלביץ פני חברו בהלכה שלא ללמוד ממנו, והמתגאה שלא לשם שמים, והמתכבד בקלון חברו, והיודע בחברו שיכשל בהלכה אחת והם בעיר אחת ואינו מודיעו קודם שיכשל וישמח הוא או אחרים, ומי שיש לו בית הכנסת בעירו ואינו נכנס להתפלל בה, ומי שאינו נוח לחבירו בהלכה והם בעיר אחת, והאוכל מסעודה שאינה מספקת לבעליה, והמגביה ידו על חברו אף על פי שלא הכהו, ומי שיקלל בשחוק לחבירו בענין שיגיע לו בשת, כל אלו נדונים במדור הזה וכל כיוצא בהם. ועל מה שאמר והיודע בחבירו שיכשל בהלכה ואינו מודיעו, אמר רשב"י (זוהר פר' שלח קסז, א) שחכם אחד עשה ענין זה לחבירו, ואמר שם בענין הנפשות שהיו באים להרשב"י ע"ה להגיד לו מדברי גן עדן וסודות עליונים, אדהכי פרח חד ואתכסי מנייהו ולפום שעתא תב לגבייהו אמר לון זמינא הוינא למיעאל והווי כלהו בעטורא חדא דדינא דינא דחד ברנש דקאים על פתחא דגן עדן ואינון כרובין אחידו ביה ולא שבקו ליה למיעל תמן והווי בצערא בניייהו וצווח צווחין על גבי פתחא ושמעו כלהו צדיקייא דתמן והשתא מתכנפי כל בני מתיבתי למיעל לגבי מלכא משיחא לעיינא בדיניה וספרו אחר כך ענשיה ואמרו אבל דינא דינו עליה וגזר משיח דלהוי ההוא בר נש לבר בההוא צערא ארבעים יומין לסוף ארבעין יומין יצערון ליה בצערא דגיהנום שעתא ופלאגא וכל האי בגין דיומא חדא חד מן חברייא הוה פריש מילי דאורייתא כד מטא לחד מלה ידע האי בר נש דיתכשל ביה ואמר לחברייהו שתיקו לא תימרון מידי ובגין דשתיקו חבריא אתכשל בההוא מלה ואכסיף וההוא כסופא דגרים האי בר נש דיינין ליה בהאי דינא קשיא בגין דלא בעי קוב"ה לשבקא חוכא דאורייתא אפילו כמלא נימא, עכ"ל. וכיוצא בזה נתבאר שם (קעא, ב) בתינוק אחד שהיה מבייש את רבו בקושיות ונענש, זה לשונו, ועל דבעו למידן דיניה באתגליא ואשתזיב מניה, דהוה מכסיף לרביה קמי כלא בשאלתיך וקושיין דיליה, ולא חייש למהך לאחרא לאתקנא תלמודי, וחליש דעתא דרביה, ועל דלא בעו למידן ליה בדינא תקיפא, ובגין כך אף על גב דאתשזיב ממאריהון דדינא לא אשתזיב הכא, שבעה יומין הווי דלא אשתלים כאן דיוקניה, וכד הוה אתסחי בכאבא יתירה קמי כלא כל אינון שבעה יומין עד דישתלים דיוקניה, עכ"ל: המדור הג' נקרא דומה ושם נדונים כל אותם המדור גסי הרוח המתגאה לבם בהלכה לפני העם שלא לשם שמים, והמספרים לשון הרע, והמגיס לבו בהוראה, והדן את חבירו לכף חובה, והמלוה לחבירו ברבית, והמגלה פנים בתורה שלא כהלכה, ומי שאינו עונה אמן מפי המברך, ומי שעושה פסקא כגון המספר בתפלתו וחוזר ואומר דבר אחר וחוזר ומפסיק והא נקרא פסקי, והמתלוצץ על חברו ועל הזקן ששכח תלמודו, והרואה דבר ערוה בחבירו ואינו מודיעו בינו לבינו, כל אלה נדונים שם וכל כיוצא בהם: המדור הד' נקרא טיט היון, שם נדונים אותם המדור גסי הרוח וכל אותם העונים עזות לעניים ומדוכאים, והרואה עני בדוחק ואינו מלווהו עד שמבקש ממנו הנאתו, והעושה שכר שכיר, והמוציא זרע לבטלה והבא על כותית ונדה, והממשכן לעני ואינו חוזר לו משכונותיו כשאין לו דבר אחר, והמטה משפט והלוקח שחד כולם נדונים במדור זה: המדור הו' נקרא שאול, ושם נדונים המדור המוסרים והאפקורסים והכופרים בתורה והכופרים בתחיית המתים, ועל אלו נאמר (איוב ז, ט), כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה. על שאר החוטאים כתיב (שמואל א ב, ו), ה' ממית ומחיה מוריד שאול ויעל: המדור הו' צלמות, ושם נדונים כל אותם ששכבו עם אמותם ונדה: המדור הז' תחתית ארץ, היחוד לשם שוב המדור אינו עולה, שנאמר (מלאכי ג, כא), ועסותם רשעים וגו': לכן מי שחכם שיחזור בתשובה שלימה וינצל מהדינים החמורים של הגיהנום. (לקוח מאתר הידברות)

סיפור התחזקות מהאדמו"ר הבבא סאלי זיע"א

סיפור התחזקות מהאדמו"ר הבבא סאלי זיע"א: מעשה שהיה, אחת מבנות המשפחה (של הבבא זיע"א) החלה ללבוש פאה נכרית, בעלה שהתנגד לכך בכל תוקף, העלה חרס בידו. בצר לו ניגש לרבינו (הבבא סאלי זיע"א) והתלונן על אשתו, שהחלה ללבוש פאה נכרית. רבינו כינס את כל בנות המשפחה עם הרבנית, והחל להטיף מוסר בגדר היציבות, הלבוש, וחומרת גילוי הראש לאשה וכו'. בסיום דבריו אמר רבינו: "כל אשה הלובשת פאה נכרית ואפילו רק חתיכת פאה, מכינה לעצמה חומר הסקה, שבו ישרפו אותה בגיהנום". בצאתן מחדר רבינו, אמרה אותה אשה: נו, לא כל כך נורא, וכי כמה חומר הסקה יש בפאה נכרית, הרי השערות דולקות רק שניות אחדות ותו לא... מעת שפלטה מילים אלו מפיה, החל ראשה של אותה אשה לכאוב כאבים עזים ביום ובלילה, ולא נמצא מזור לכאב ראשה. החלה האשה לפשפש במעשיה, ותלתה את כאב ראשה בדיבורה האוילי והשטותי. חזרה האשה יחד עם בעלה לרבינו ואמרה: "רבינו! חטאתי, עויתי, פשעתי, דברתי בלשוני דברים, אשר לא יאמרו על דברי כבוד תורתו, והנני מבקשת סליחתך". אמר לה רבינו: אם תקבלי עליך לכסות את ראש במטפחת, בלי כל חכמות והמצאות, יחדל כאב ראשך ונסלח לך!. חזרה האשה לכסות את ראשה במטפחת, ומיד חדל כאב ראשה!. (ספר סידנא בבא סאלי חלק ב' עמוד ע')

סיפור מדהים של נס

איך ברכתו של רבי דוד אבוחצירה הצילה נערה ממוות קראו וקרוא הנס הוסף בסוף שנבין מה כוחם של צדיקי האמת שבדורנו !!! שהשם ישמור על רבי דוד אבוחצירה ויחיהו: "סיפור שקרה, וחייב לספר לך את כוחה של לקיחת מצווה ותפילה של צדיק על חולה. מדובר בקרובת משפחה קרובה בת 16, שבמר ייאוושה ניסתה להתאבד, ושנמצאה הייתה כצמח ולא הייתה לה אספקת חמצן יותר מ-90 דקות !!! גופה לא תפקד כלל והייתה מונשמת ומחוברת למכונות במשך מס' ימים, כל רופאי ביה"ח נתנו סיכוי של אפס להישרדות בחיים כצמח !! שלא לדבר על חזרה לחיים נורמליים ובריאים. וכעבור כמה ימים קראו הרופאים בטיפול הנמרץ להורים של הילדה ואמרו להם להיפרד מימנה כי שעותיה ספורות ואף המכונות תוך שעות לא יצליחו יותר להנשים אותה. ההורים אשר היו חילונים מוחלטים נשברו בבכי עצום וחרב עליהם עולמם. באותו היום, זה היה ביום רביעי בשבוע, פנינו בנהריה לרב הצדיק ר' דוד אבוחצירא שיבוא לברך את הילדה, הצדיק הנעלה אכן הגיע לטיפול הנמרץ לאחר חצות הלילה של יום רביעי, ובירך עמוקות את הילדה, ויצא להורים השבורים ואמר להם 2 משפטים, אם תיקחו עליכם מצוות שמירת שבת, החל מיום שישי הקרוב, מבטיח לכם שהבת שלכם תוך יומיים תתאושש ותבריא ואף תהיה אצלכם בקידוש השבת הקרוב !!! הרופאים חלקם גיחכו ואף אחד לא האמין... וההורים כמובן, שישר התחייבו על לקיחת המצווה של שמירת השבת, ולבסוף הלא יאומן קרה... הילדה חזרה לחיים כבר למחרת, בריאה כל המערכות בגופה השתקמו, עד יום שישי בצהריים ניתקו אותה מכל מכונות ההחייאה ואף יצאה לביקור של שבת בבית הוריה, כיום בריאה לחלוטין !!! נגד כל חוקיי המדע והרפואה, נס עצום בזכות מצווה ותפילה של צדיק ענק. וההמשך של הסיפור דרמטי לא פחות ההורים החלו בחזרה בתשובה, ובביתם תלו תמונה ענקית של הצדיק הרב דוד אבוחצירא בסלון ביתם, כעבור כחצי שנה עלה ביתם באש, האש כילתה את כל הבית הכל נשרף והפך לאפר מוחלט, לא נותרה אפילו סיכה בכל הבית, הכל נמחק, למעט דבר אחד, התמונה של הצדיק נותרה שלמה ולא נפגמה כהוא זה !!! ראיית זאת במו עיניי.... כוחו של הצדיק כ"כ עצום שאפילו בשריפה ענקית תמונתו לא נפגמה כלל !!!

נס של בחורה שהוכשה ע"י נחש אמש ואיך התהילים הצילו אותה

תראו כמה גדול השם להלן נס שקרה לבחורה שהוכשה על ידי נחש והיא חוותה חוויה חוץ גופית וראתה את (מומלץ לא להזכיר את שמם כלל !!) אשתו של הס"מ ששמה ל.י.ל.י.ת. או מ.ח.ל.ת. (שבאה לקחת את נשמתה אבל קריאת התהילים של בת משפחתה ליד מיטתה הגנה עליה ומנעה את לקיחת נפשה..קראו ותראו שכל תורת משה אמת ולכן שובו בתשובה !! לאחר שהצדיקה שהוכשה שלחה לי הודעה על שהוכשה ומצבה קשה בין חיים למוות, התפללתי לשלומה וישועת השם כהרף עין וייסוריה הקשים מהיד עברו לה כאילו כלום כדבריה שתבינו שקרוב השם לכל קוראיו ומה כוחה של תפילה !!! גם אם חרב חדה מונחת על צווארו של אדם שלעולם לא יתייאש מן הרחמים !!! כמה אני אוהב את בורא עולם הרחמן ! ! והאוהב את עמו ישראל ! ! ולהלן סיפורה שכתבה לי: "הנחש כמעט הכיש את הבן שלי, ואני קפצתי על הנחש עם הידיים שלי עצרתי אותו והוכשתי, אז קודם תודה לאבא שהציל את בני. יצאתי מגופי וראיתי אותי שוכבת בחדר טראומה שמלא רופאים מסביבי...חזרתי לגופי מהר אבל בלי יכולת לעשות כלום בטיפול נמרץ באה דמות אישה וצחקה עלי, כמובן שרק אני ראיתי אותה, היא לא דיברה היא באה שוב ושוב והציקה לי, אחיינית שלי קראה תהילים לידי וזה החזיק לי את הנשמה מטר ממני כאילו הייתי יוצאת מגופי ומרחפת מעל עצמי רציתי לצעוק לכל מי שהיה לידי תקראו עלי תהילים זה לא נותן לה לקחת אותי, אבל לא יכולתי לדבר, לא תקשרתי בכלל, ראיתי הרבה בלאגן במקום שאליו הגעתי, היה בי פחד נוראי ממנה, ובזכות התהילים היא לא הצליחה לקחת אותי, זה היה חזק ממנה, היו עוד דברים אבל קשה לי עדיין לדבר עליהם... בדוק ערן אני פה בחסד השם, אתה אומר לי תמיד תעשי תשובה, אני בתשובה תמיד, ילדי לומדים בתלמוד תורה, אני שומרת שבת, אני מתלבשת בצניעות תמיד. ואני יושבת שעות שלמות מאז המקרה ועושה חשבון נפש, ומפשפשת במעשיי. תקשיב רגע אני בשוק עכשיו כל היום סבלתי ייסורים קשים מהיד ערן בזה הרגע עברו לי כל הכאבים כאילו כלום, עשית משהו? קראת משהו עכשיו עלי" עד כאן דבריה...

"כח אמירת התהילים חותך (מזמר)המקטרגים ומגרש המזיקים

הרב שמואל שטרן שליט"א ב"שיר בינה" עמוד נ"ה עפ"י מה שכתב השל"ה: (רצוי ומומלץ לא להגיד את השמות המוזכרים להלן בקול רם כי זה נותן להם כוח והם מזיקים לזה שאמר את שמם..על פי הארי הקדוש) "כי בין שמים וארץ הוא מלא מקטרגים שלא מניחים לעלות את התפילה, ורז"ל תיקנו פסוקי דזמרה לחתוך אותם שתוכל התפילה לעלות, והם שתי כיתות הנקראות מחלת ולילית. למחלת יש תע"ח כתות כמניין מחלת, וללילית יש ת"ף כתות כמניין לילית. והם ממלאים את חלל העולם. מחלת היא הכל מחולות ושמחה וממנה נמשכים לאותם הלצים שמחה של זימה. ולילית היא מלשון יללה וממנה נמשכים בעלי מרה שחורה ויגון ואנחה. ומחלת הולכים עמה תע"ח כתות וכולן מחוללות ומשוררות בחלילין, ולילית הולכים עמה ת"ף כתות והיא הולכת ומייללת וכולם עונות אחריה. והתיקון להכניע הקליפות ההם, הוא מצד עשות טוב הרומז על פעולתם. דהיינו להכניע לילית הוא בלב נשבר ובתפילה בדמעות, ולהכניע את מחלת הוא בשמחה של מצווה. ויתכן שזה מה שעשה דוד המלך להכניע את הקליפות ההם בעשיית הטוב הרומז לפעולתם, היינו: בנגינות של שמחה ונגינות של תוגה דקדושה. וזה סוד הפסוק: "לְמַנְצֵחַ בְּנִינֹת" היינו: לנצח ולהכניע את קליפת מחלת ולילית בנגינות של שמחה ותוגה דקדושה. וזה שאמר פעם "לְמַנְצֵחַ עַל מַחְלַת" היינו: לנצח את קליפת מחלת, בנגינות שמחה דקדושה הרומז לפעולתה שהיא הכל מחולות ושמחה כשמה מחלת. ופעם אחת: "לְמַנְצֵחַ עַל יְדִיתוֹן (ידותון)" (תהלים ע"ז, א') הנה כפי הכתוב "ידיתון" ביד, הוא עולה בגימטריא 480 כמנין לילית. נלמד מכך כי דוד המלך החל את התיקון להכניעם ושלמה המלך סיים בסוד המשפט של שתי הזונות. שלמה המלך בנה את בית המקדש בשנת 480 לכניסה לארץ, כנגד 480 מחנות לילית כדי להכניעה. ("באתי לארמוני" - ויקרא, הרב ארמוני. בהסכמת זקן המקובלים הרב כדורי שליט"א) "השטן הוא מלאך רע ויש לו אשה ששמה לילית...ועוד מלאכה רעה

שנקראית מחלת והן רשעיות יותר ממנו ואסור לומר את שמן בקול רק במחשבה לקרוא את שמן כי זה נותן להן כוח...אומר האור החיים הקדוש שאת השטן הביס בקלות אבל את אשתו היה לו מאוד מאוד קשה לנצח רוחנית...שנביו כמה גדול כוחה והיא מחטיאה את הגברים בדרך כלל בעוון הידוע של הוצאת זרע לבטלה וממנה נוצרים ומתעברים מהטיפות מיליוני מלאכה חבלה שמזיקים לאדם גם בחייו וגם לאחר מותו ורק תשובה חזקה ממיתה את מלאכי החבלה הללו שרואה השטן שאשתו ילדה מלאכי חבלה בדמות של האדם שפגם בברית..אז השטן מחפש מי בבני האדם דומה לדמות קלסתר פניו של המלאכי חבלה ושהוא מוצא אותו הוא מתנכל לו ולוקח ממנו ומעכב ממנו את זיווגו ומביא לו ייסורים..וזה הסיבה העיקרית לעיכוב הזיווג של האדם או לבעיות בשלום בית של האדם עם בת זוגו כי השטן מסכסך ביניהם !!

סיפור נס מדהים על עוצמת ספר התהילים מחייה מתים ממש

סיפור מרגש עד דמעות !! חובה*** חובה*** בס'ד שמי רינה (שם בדוי) ואני מתגוררת בגוש עציון. לפני מספר חודשים, אני נוסעת ברכבי לכיוון גוש עציון. הכביש היה עמוס. אני מגיעה לגוש, והנה הסיבה לעומס – בכביש ארעה תאונה, וכל המכוניות עומדות במקום. מתוך סקרנות הצצתי לראות מה קרה, ונחרדתי לראות כי רכב מעוך חוסם את הכביש, וגופה מוטלת על הכביש, מכוסה בסדין. לך תדע מיהו ההרוג האומלל – חשבתי לעצמי – האם זה רווק או נשוי? בעל משפחה או אדם בודד, גבר או אישה? מי הולכים להיות יתומים או אולי הורים שכולים, ועדיין לא יודעים את זה? ירדתי מרכבי, הוצאתי ספר תהלים, וקראתי בכוונה ענקית לבורא עולם שירחם על מי שמוטל שם. התפללתי עם דמעות וכוונה גדולה. לאחר זמן השתחרר הפקק. נכנסתי לרכב ודהרתי בלב דואב הביתה. לאחר כשבועיים, אני יושבת בביתי, ולפתע מצלצל הטלפון. מעברו השני של הקו נשמע קולה של בחורה בלתי מוכרת. "האם את היית זו שעצרה ביום שלישי לפני שבועיים לצד הדרך וקראת תהלים?" שאלה הצעירה. "אכן כן" השבתי, כשאני תמהה לפשר השאלה. הצעירה המשיכה בקול חנוק מדמעות: "תשמעי, אני הבחורה שהייתה מוטלת על הכביש. כולם היו בטוחים שאני מתה, ולכן כיסו אותי בסדין, וחיכו לאמבולנס. שכבתי שם, ועברתי מה שנקרא 'מות קליני'. נשמתי כאילו פרח מגופי, והתחלתי לראות את כל הנעשה במבט על. ראיתי את מכוניתי המעוכה, את האנשים המתרוצצים מסביב, את טור המכונית הארוך. אפילו את גופי המכוסה בסדין, ראיתי שוכב לו שם על הכביש. ברגעים שאת קראת תהלים, כל האותיות מהספר עפו לי סביב העיניים, ערפלו אותי, וכאילו משכו אותי למטה. באותו רגע הגיע אמבולנס של "מגן דוד אדום", ואנשיו החליטו לנסות לתת לי סיכוי נוסף. הם טפלו בי שוב ושוב, וניסו להנשים אותי ולעסות את לבי כך שיחל לפעום מחדש. כל אותו הזמן אני חשה כיצד אותיות התהילים עוטפות אותי באור נעים ומשיכות את רוחי. בזכות קריאת התהילים שלך הצלת את חיי, ועכשיו אני מתקשרת להגיד לך תודה". המילים נעתקו מפי. הייתי בהלם. לא דמיתי בנפשי עד כמה מגיעה כוחה של התפילה ושל קריאת התהילים שלי, וגם עדיין לא הבנתי מניין אותה בחורה אלמונית יודעת מי אני. מסתבר שהצעירה היתה בחורה חילונית לחלוטין. לאחר האירוע המרגש הזה, היא חזרה בתשובה, ומאז היא לא מפסיקה להמליץ לכולם לקרוא תהלים וכמובן, לקרוא בעצמה. היא ניסתה לברר ושאלה הרבה מכרים אם הם היו במקום התאונה, ואם ראו מי קרא שם תהלים, וכך הגיעה איכשהו אל השם שלי, ומכאן הדרך לברור פרטי הנוספים ומספר הטלפון שלי היתה קצרה. אני בכל אופן נושאת אתי את המסר המרגש והחשוב הזה. לך תדע את מי מצילים הפרקים האלה. בוא נקרא כולנו תהלים, חמש דקות ביום. הבורא יושב למעלה, מחכה לנו, הילדים שלו, שנבקש ממנו כל מה שחסר לנו, והוא – האב הרחום והחנון, תמיד מוכן לתת, ובעיקר לסלוח. בברכת, הרב מנשה המון !

סיפור מצמרר מאוד ותגובתי אליו והוכחה לקיום גלגולים

תגובה שלי לבחורה שעברה ייסורים עם בן זוג בדיוק כמו שגילה לה דמות בחלום שיהיה לפני שהכירה הבחור כולל הראה לה את הבחור שאכן הכירה שלושה ימים אחר כך וכל שאמר לה שיקרה קרה אחת לאחת בצורה מבהילה ... אמר לה אותה דמות קדושה שזה חשבון של גלגול קודם להלן תגובתי לבחורה שרלוונטית לכל מי שעובר מצבים והוא חש כמו אנוס לאותם מצבים כאילו אין לו שליטה על חייו וזאת תגובתי : "צר לי על כל מה שעברת הרב שהופיע בחלום היה קרוב משפחתך מדורות עברו כנראה בשל זכות אבות להמתיק לך את הדין ומרחמי שמיים על מה שמחכה לך...גולגלה חובה ביד חייכים והוא יענש כי בחר ברע... בגלגול הקודם כל שעשה לך את עשית לו ולכן גלגלו מידה כנגד מידה כדי שיכופר לך נשמתי בשמיים לא הייתה מוכנה למחול על מה שעשית לו בגלגול הקודם ולכן סבלת למרות התעניות ... השם הטוב מנקה את כולנו מירוק אחרון כי אנחנו לפני הגאולה הסופית ... על זה אמר שלמה המלך עליו השלום מה שהיה הוא שיהיה ... אני ממליץ לך בחום רב להוריד בחינם את "ספר-ההוכחות", יעזור לך להבין למה קרה לך כל מה שקרה לך תקראי שם סיפורי גלגול אמתיים והם יחדרו לך את ההבנה את זכית שגילו לך מראש כל שתעברי וזה זכות גדולה אולי כדי שלא תשגעי מעוצמת הייסורים והכמות שעברת לו שמרת נגיעה מוחלטת ולא עברת על דיני התורה כמו להיות איתו בלי נישואין בטוחני שעם הסיגופים והתעניות יכולת לצאת משם אבל זה היה כרוך בתשובה שלימה דבר שתמונותייך ניכר שאת לא דתייה במיוחד בנושא הצניעות אז היית כמו טובל ושרץ בידו ולא עלתה לך הטבילה במקרה שלך התעניות... לכן יכל היצר הרע לקטרג שאת לא באמת עשית תשובה ולכן לא נמחל לך זה כמו אדם שמבקש סליחה מהמלך בזמן שביד השנייה הוא דוקר את בנו ... לא רק שלא נתקבל סליחתו הוא יענש בדיוק כמו שנגזר ... אומרים חז"ל שתשובה צעקה שזה תפילה וצדקה משברים רוע הגזירה ועליך היה לעשות את שלושתם ולמעשה גם עכשיו לא מאוחר לפני שתסבלי צרות אחרות על חובות אחרים מגלגול קודם לכן אל תתני ליצר לרמותך יש לך זכות אבות גדולה וראית שכל התורה אמת ויש דין ויש דיין שהרי כל מה שהראו לך בחלום הכל כולל הכל התגשם !!! אז תעשי תשובה חדה כולל כניסה למדרשיה כולל צניעות כולל הכל !!! מי שחוסה הצילו של השם בכל ניצל מי שמחפף ועושה רק חצי או רק קצת לא עושה במיוחד בעוונות החמורים של החטאת הרבים בבגדים לא צנועים ולתת לגבר לבוא עלייך בלי נישואין ואני מניח שאת נידה אז פשיטא שלא נתקבלו תפילותייך גרמת לגבר להוציא זרע לבטלה ועל זה נאמר בזוהר מי שעושה

זאת או עושה זאת הוא צועק ואינו נענה !!! ! ! לכן רק תשובה חזקה שמירת נגיעה וצניעות מוחלטת ושמירת כל המצוות והדגש על כל המצוות יצילו אותך מהמשך הייסורים שאת חייבת בהם במיוחד עם זה מלווה בצדקה יום יומית גם של פרוטה ותפילה בתום 40 יום לרחמי השם אני בטוח שאז תפילותייך יענו ... שלא תדעי עוד צער ושמחי שהשם ניקה אותך כאן ולא בגיהינום כי ייסורי איוב גרועים לאין ערוך מייסוריך ואומר הרמב"ן ש70 שנה ייסורי איוב זה לא כמו דקה בגיהינום מרוב הצער של גיהינום שהוא פי 60 המדרגה הכי קלה מכל ייסורי העולם הזה יחד !!! ! ! וכל מדרגה שם מתוך 7 מדרגות בגיהינום אומר הזוהר גרועה פי 60 מקודמתה בר מינן לא עלינו ולא על אף אחד מישראל ... לכן למרות שקשה להודות על הרעה כמו שעברת אבל תדעי לך שאת חייבת להודות על הרעה כמו שאת מודה על הטובה כי שכרך גדול מאוד מאוד על כל דמעה שבכית ... וכל צער שעברת בחייך וזה יצילך מגיהינום ... כתוב בספרים הקדושים שמי שהיה לי בן זוג רע ואכזר אין לה או לו גיהינום ... אז תודי לשם שהצילך מפי שחת ... ועכשיו נותר לך צדיקה לשוב בתשובה שלימה לשם הכל כולל הכל בלי תירוצים אחרת את תעברי שוב צרות קשות מנשוא ותפילתך לא תענה מהסיבות שהסברתי לעיל ואת תהיי בצער שלא יתואר ולא תביני למה לא שומעים לתפילותייך ... על זה נאמר איובל אדם תסלף דרכו ועל השם יזעף ליבו ... הכסילות שלנו מסלף דרכנו מלשוב בתשובה שלימה ועל השם אנו זועפים למה זה קורה לנו ... על זה נאמר מה שבישלת את אוכלת ... שנאמר רעתך תייסרך...שלא תדעי שום צער קראי את ספר ההוכחות מתחילתו ועד סופו וראי את הסרטונים שלי ביו-טיוב והם ממש יעזרו לך להתחזק ולהתקרב לשם ב"ה ... שלא תדעי עוד צער צדיקה "

סיפור מרגש שכתבה לי מישהי כאן בפרטי ממש מדהים

רציתי לשתף במשהו. היה יום שישי אחד שהחלטתי בלילה לקרוא את כל התהילים ופתאום הספר ניקרא לי לשניים חצי מהכריכה יצאה לי מהמקום כי החזקתי לא נכון את הספר והתחלתי לבכות ניסיתי להדביק עם דבק רגיל שלעולמים לא היה מדביק אבל בכל זאת שמתי סגרתי תספר וביקשתי את עזרת אלוקים שיעזור לי שיעשה לי נס ואז שפתחתי אני פשוט הייתי בהלםסם פתחתי את הספר התהילים הזה והוא פשוט היה שלם אפילו הדבק ששמתי לא היה שם הכריכה הייתה במקום כל הדפים במקום כאילו חדש !! וזה חיזק אותי אפילו יותר בקיומו !! ויש אנשים שלא מאמינים חושבים שהשתגעתי אבל בשביל שאני לא הייתי חושבת שהשתגעתי אחותי הייתה לידי באותו זמן וראתה גם כן את הנס הזה !!!!!!! כמה מדהים נכון"

סיפור השגחה פרטית איך אתאיסטית חזרה בתשובה מספר ההוכחות

"סיפור השגחה פרטית איך אתאיסטית חזרה בתשובה מספר ההוכחות וכיצד מזכה הרבים ניסן זכה במצווה יקרה מפז זאת שדווקא ספרו גרם לה זאת בס"ד" December 28, 2012 ,

אני חייב לספר לכם סיפור מרגש מאמש ב11:30 בלילה.... אתמול אני מגיע למקווה שאני טובל בו בהרצליה לכבוד שבת(מצווה גדולה לכל ירא שמיים) ובבואי לשם לקחת מארון שעשו לזיכוי הרבים אני לוקח חומר כמו דיסקים וספרים לחלק בהרצאותי ומשום מה לראשונה אני רואה בבקשה מי שרוצה לקחת כמות נא להתקשר לאחראי בשם ניסן. התקשרתי לניסן ואמרתי לו שאני זה שלוקח כל לילה כמות ושאלתי את מי שהפנה אותי אליו את אמיר הצדיק שנתן לו עשרות ספרים של ספר ההוכחות מהמהדורה הקודמת בחינם לחלוקה לזיכוי הרבים שישים במקווה ברחוב צברים בהרצליה...שנגמרו לי הספרים ניגשתי למקווה לקחת מס העותקים האחרונים שנותרו להם שאחלק לחבריי מהבית ספר בכנס המחזור שהיה לי בסוף חודש נובמבר. אז הצגתי את עצמי אמש לניסן היקר בטלפון כמחבר של ספר ההוכחות שניתן להם..הבחור אומר לי וואו אני בשוק שאתה מדבר איתי !! אני חייב לספר לך סיפור מרגש שיעשה לך את השנה...הוא אומר לי ישנה אלמנה מבוגרת "מהמשכילים" שלא קשורים לדת והיא לא מאמינה בכלל בכלום..ואותה אחת נתן לה ניסן בפטירת בעלה את ספר ההוכחות...והיא סירבה לקחת בתחילה בטענה שהיא לא מאמינה וניסן התעקש לתת לה את ספרו האחרון שלו האישי מביתו... (שכן לקחתי את כל מה שנשאר) ופתאום הוא מקבל שיחה מהאישה הזאת שאומרת לו שעכשיו משבעלה נפטר משעמם לה בבית אז היא לקחה את ספר ההוכחות והתחילה לקרוא והיא אומרת לו בהתרגשות וכמעט בכי אני בשוק אני בהלם התורה אמת הפכתי למאמינה ואני חזרתי בתשובה שלימה תבוא להדריך אותי מה עושים....ומאז היא אמרה לו היא עכשיו כל היום רואה ערוץ "הידברות" עד שתוציא את הטלוויזיה שלה מהבית...והיא פשוט בשוק...והיא אמרה שהיא לא מסוגלת להירדם בלילה בלי ספר ההוכחות !!! ! ! הבחור אומר לי אתה לא מבין מה עשית הצלת נשמה !!! אני עונה לו בהתרגשות אני בהלם אבל דע לך שאתה זה שהצלת נשמה !!! ! וכמה גדול שכרך קנית לך עולם הבא ואתה נכנס בשמיים ב-11 שנים ששום בריאה לא נכנסת...ועוד מעלות שקצרה היריעה מלתאר לו... ישתבח שמו לעד זכינו להציל יהודים בדור האחרון לכן כל מי שרוצה שייקח ממני ספרים בחינם או בעלות שלי של 11.5 ש"ח לעותק רק לצורך המצווה ויחלקם בחינם ואת חייו ואת העולם הבא שלו... דעו לכם שידידי הרב ניר אבוגאן בהיותו חילוני ניצל מגיהינום וזכה לרדת לעולם הזה למרות שהיה חילוני מסורתי כי זכה לזכות את הרבים ולחלק 50 ספרים לזיכוי הרבים ובגלל כמו שאמרו לו בבית דין של מעלה שאולי מישהו יהרהר בתשובה בזכות חיי הספרים הללו זכה לרדת לעולם הזה ולשוב בחיים למרות שלפני שהביאו מצווה זאת היה רחוק מאוד מאוד כדבריו מלקבל זכות לרדת למטה לחזור לחיים...והוא אור שלא רק שיצא זכאי בעקבות נהיה צינור של שפע אדיר שירד למטה ונהיה ניגון של מלאכים שאתה מתבטל אליו משהו רוחני עילאי של עונג כל ישוער ..שזה שיר שבח שהמלאכים משבחים את הקדוש ב"ה שיהודי עושה מצווה ויוצא זכאי בבית דין של מעלה וניר אמר שמי ששומע את הניגון הזה הוא מתבטל לאין סוף ב"ה. שתבינו גם אם אתם לא הכי צדיקים (כמובן תשובו בתשובה ותתחזקו וגם בזכות מצווה זאת תזכו לפרקליטים חזקים בשמיים שסייעו לכם לשוב בתשובה שלימה כי צריך זכות לשוב בתשובה שלימה וגם שלא יהיה מה שאמרו חז"ל שהוא מזכה הרבים בגהינם ותלמידיו בגן עדן. וע"כ מסייעין למזכה הרבים משמים יותר מכל אדם לשוב בתשובה שלימה על ידי שנותנים לו דעת. והכל גם שלא יבוא חטא על ידו (כמו אוכל טרף וכדומה) ועם זאת עוון כן בא

ויש עדיין ניסיונות לכן חובה להישמר מכל דבר רע. בלי שום קשר בכל מקרה החיים משתנים מצד לצד למי שזוכה לזכות את הרבים כי צריך זכות ולא כל אחד זוכה וזה כדור שלג שאדם עושה מעט זיכוי הרבים זה מצמיח כמו בעץ פירות שיזכה לעוד זיכוי הרבים והוא אהוב בשמיים מאוד. ולכן בשמיים נותנים לו עוד זכויות לעשות עוד ועוד זיכוי הרבים שלא נתפס כלל גודל שכרו הגדול של העושה כן...). ובכל מקרה לפחות תחלקו כמו ניר אבוג'אן מחותם האמת 50 ספרים של ספר ההוכחות(שהוא פצצת אטום לחסרי הידע יותר מכל ספר קיים ב"ה, כמו שאתם תקראו בתגובות לספר שמלוקטות בחלקן בתוכו של מאות/האלפים שהספר השיב מעוון...כ50,000 איש)מאז כבר עבר את ה220,000 (כבר קראו או הורידו הספר או קיבלו אותו באופן פיזי בשנה וקצת שאני מפיצו על כל כרכיו) ואני יודע שלפחות אם כולם יקראו 5 ישובו בתשובה שלימה עם לא 25 !!! וגם אם רק 1 יחזור בתשובה וגם אם רק אחד יהרהר בתשובה קניתם עולם הבא...שלכם ושל המזוכים...וניצלחתם מגיהנום כמו שאמרה גליה האוטיסטית לאימא שלה שאין מתכון בדוק יותר וטוב יותר להינצל מגיהנום כמו זיכוי הרבים !!! להלן הוכחות לכל האמור לעיל שמעו דבריו של ניר אבוג'אן מדקה 46 של הוידאו 281 שניות 28:46כאן הסרטון של ניר אבוג'אן שאני ממליץ בכלל לראותו בכללותו לחצו כאן: <http://youtu.be/tivgtyMFNbk> אשרינו עם ישראל רק ככה ויחד בחסד של זיכוי הרבים נציל את עם ישראל וכולנו נגאל ברחמים..אמן...זכרו שאין מצווה גדולה מזיכוי הרבים בדורנו !!! כדברי גליה האוטיסטית ועוד אוטיסטים שמביאים את דבר השם..

סיפור של כותבת כאן שכתבה לי שמוכיח לנו שיש עולם הבא..

חזרו בתשובה ותתחזקו אחים ואחיות יקרים בקרוב הגאולה האחרונה ממש בכל רגע תוכרו ואז נגיע לזמן שלא ניתן יותר יהיה לחזור בתשובה כי שערי התשובה ינעלו לנצח ומי שלא שב בתשובה עד אז בר מינן יאבד או ינוקה קשות בעולם האמת בצער שלא ישוער ומי שחזר בתשובה יינה מעינוגים שלא נתפסים בשכל אנוש יותר מכל הנאות העולם הזה..וכל זאת אומרים חז"ל . קראו סיפורה של חברתנו כאן בשם א. : "טוב אספר את סיפור שלי כשהייתי ילדה קטנה בגיל 14 משהו כזה הלכתי לבריכה עם כל החברות שלי היתה כניסה חופשית בגלל שזה בריכה חדשה נכנסתי לבריכה והייתי בפינה שלה הרגשתי שאני טובעת ולא היה מובן שאין אף אחד שיציל אותי נשארתי בתוך הבריכה צפה פתרון הרגשתי פשוט כך שלף אותי מהבריכה ושם אותי על שפה של הבריכה חיפשתי מי הציל אותי לא היה אף אחד הסתכלתי מכל הצדדים אין למי לומר לו תודה פשוט לקחתי את הרגליים שלי וברחתי לבית מרוב פחד עכשיו אני יודעת מי היה אמשיך עוד מה סיפור שלי התחיל בגיל 16 לקראת ניקיונות של פסח אמרתי לאימי ז"ל שאני הולכת לנוח במיטה ונרדמתי פתאום אני מרגישה שהגוף שלי מתנתק ממני התחלתי להסתובב בבית אני רואה את אבא שלי ז"ל. יושב בספה והיה אז חדשות בערבית זה היה שעה 6:30 אחר כל אבא שלי הלך לכיוון המקרר שזה חלב ואני קוראת לו והוא לא ענה אנחנו עדיין בניקיונות של פסח התחלתי לעלות למעלה אמרתי לעצמי איזה עיניים כמו חיזור הלכתי למעצר חכייתי להישפט ראיתי שם מישוהו שמוכר ושאלתי אותו מה שלום אשתך אמר היא בסדר כיום היא עדין חיה... הגיע הזמן להישפט הלכתי נעמדתי ליד שולחן מה זה גדול ממש ענק לידו היו עצים הגיעו השופטים היו בגלימה שחורה שרוך מוזהב בצוואר שלהם היה שם ספר החיים ענק אחד השופטים שאל אותי מה השם שלי בדק בספר הוא חשב שיש לי עבירות אבל לא מצא הוא עבר לשופט השני ביקש שיחפש אצלו וגם השלישי לא היה כלום התחילו לדבר בניהם מה עושים איתי משאירים אותה או לא הגיע המלאך בלבן המושיע אמר להם לא מצאתם כלום תשחררו אותה יש לה זמן היא לא צריכה להיות פה וברוך השם אני פה ואז התחילו המסרים שאני מקבלת בשנת 2005 התחילו לבוא אליי נשמות כדי להעביר מסרים אני לא הייתי מודעת לכל זה הלכתי למרצה שלי של קבלה בדק וראה שיש לי נשמה גבוהה בשביל זה אני יכולה ליראות את ההילות של הנפטרים גם של אבא שלי ראיתי אני זוכרת שלא הרגשתי טוב באוזן היה לי דלקת מאוד חריפה שרופא אמר לי שאת צריכה לעשות ניתוח פחדתי מאוד מהניתוח גם זה היה ביום חג פסח שכבר מכינים אוכל לערב החג היה ממש כמו לידה כאבים אוזניים דימום מים עמדה מולי רוח של איזה אישה לא ראיתי אותה רק שמעתי אתה אומרת לי את צריכה לשמוח ורק אז יצא מה שהיה לי באוזן ולא עשיתי ניתוח ישתבח שמו עוד פעם לא הרגשתי טוב לא נעים להגיד אבל זה צריך לספר סבלתי המון מטחורים לא הייתי ישנה בכלל בלילה אני רואה חמישה רופאים עומדים ליד המיטה שלי שלושה מהצד שלי ושניים מלפניי הם היו עם חלוקים לבנים השניים מקדימה התחילו להתייעץ מה לעשות אחד מהם אמר צריך לעשות לה ניתוח ואני שומעת אותם מדברים והם עשו לי ניתוח קמתי בבוקר כמו שלא היה כלום ממש נפלאות של בורא עולם יום אחד לא הרגשתי טוב הכל התחיל בזה התחלתי להשתעל ראיתי את המלאך המוות מול עיניי לבש בגדים שחורים ונלחמתי איתו פתאום אני רואה את המלאך בלבן צעק עליי אמר לו מה אתה עושה ולקח אותו ונעלמו יש לי עוד בהזדמנות אני אספר זה סיפור ממש ארוך מאוד תודה לך לא לפרסם את השם שלי בבקשה שנישמע רק בשורות טובות" עכ"ד

לצורך הוכחה שיש עולם רוחני מעבר הבאנו עדותה אבל חשוב לציין שייתכן שהקליפות שזה השדים עבדו עליה ומראים לה מעין תירוץ של כאילו משפט , למה היא מתחילה לראות חזיונות והילות ודברים כאלו שהיא מתארת כדי להטעות דרכה אחרים שיבואו ויטמאו אותם דרכה...שכן אין דבר כזה שלא מצאו בבית דין של מעלה חטא, אפילו הצדיקים הגמורים ביותר יש בהם דקי דקויות של חטא ולכן זה מעורר חשד שזה היה מעין משפט דמה כדי לרכוש את אמונה שתחשוב שהחזיונות באים מהקדושה שבפעול הם באים מקליפת נוגה הארורה או משאר הקליפות והשדים וכדי לטמא את מי שבא אליה ומקבל מהם יניקה כדי שיפיל ניצוצות מהקדושה אצלם..כידוע שהקליפות רודפות אחר הקדושה כמו שבני האדם והחיות רודפים אחרי מזון. ולכן חשוב להיזהר ממי שמתקשרים עם עולמות עליונים וכדומה אם הם לא צדיקים גמורים ששומרים קלה כבחמורה ומי שיודע לא מגלה ומי שמגלה או שלא יודע והוא נוכל או שזה כוחות טומאה..הצדיקים האמתיים בעלי כוחות מהקדושה צנועים ומתחבאים ולא מראים את עצמם ולא מפרסמים את עצמם בפרהסיה כמו הרבה באבות מזויפים שעשו מזה עסק מסחרי לרמות אנשים והם כלל לא יראי שמיים והם מכשפים בתחפושות של

רב. ולכן יש להתחבר רק לצדיקים וקדושים שגדולי ישראל מאשרים אותם. ולעשות תיקון מי שחטא בדבר אלו או שהלך לכאלו בעלי כוחות מהטומאה שטימאו את נפשו.

על האיסור ללכת למתקשרים

לכל המתקשרים והמתקשרות ובעלי הכוחות (שהם לא רבנים צדיקים מגדולי ישראל המוכרים כבעלי כוחות מהקדושה) תדעו לא ללכת אליהם מי שמהם לא נוכל הוא בגדר מכשף!!! ושואב כוחותיו מהטומאה ומטמא את הבאים אליו שנשמתם תהיה שבויה בקליפות לאחר מותו וכבר בחייו יש רשות לטומאה להזיק לפונה אליהם!! ולמתקשרים וזה ההלכות לגבי המתקשרים הללו שחושבים שהם מתקשרים עם מלאכים ובפועל מתקשרים עם שדים שמזיקים לפונים ויזיקו לאחר מותם של הפונים אם לא עשו תשובה שזה להתודאות שהלכתם להתחרט שהלכתם לבקש סליחה שהלכתם ולהתחייב שלא ללכת יותר לעולם לכאלו-עשו תשובה על כל שחטאתם והשם הטוב ירחם. קראו ההלכות בנושא: "טו [יד] אסור לשאול בעל אוב או בעל יידעוני, שנאמר "לא ימצא בך.. ושואל אוב ויידעוני" (דברים יח, י-יא). נמצאת למד, שבעל אוב ויידעוני עצמן--בסקילה. והנשאל בהן--באזהרה, ומכין אותו מכת מרדות; ואם כיוון מעשיו ועשה כפי מאמרו, לוקה. טז [טו] המכשף, חייב סקילה: והוא, שעשה מעשה כשפים; אבל האוחז את העיניים, והוא שייראה שעשה והוא לא עשה--לוקה מכת מרדות, מפני שלא עשה. וזה שנאמר במכשף בכלל "לא ימצא בך" (דברים יח, י), לאו שניתן לאזהרת מיתת בית דין הוא, ואין לוקין עליו, שנאמר "מכשפה, לא תחיה" (שמות כב, יז). (מהרמב"ם הלכות עבודה זרה)

שמעו סיפור מדהים של השגחה פרטית שקרה לי בהרצאה הערב באור יהודה

(פירסמתי הסיפור ביום שקרה ביום 9 אוגוסט 2012 בשעה 14:00)

בבוקר ב6.45 אני מתעורר לקול צלצול הנייד ומתעורר בצער גדול מחלום אמת שבו נגלה לי סבי ז"ל ומספר לי על עולם האמת ואז הוא אומר לי שעל גזל גם של אגורה מחזירים בגלגול... ואם זה בטעות נגזל בלי ידיעה השם דואג שהאדם יתקן ויחזיר הגזל על ידי שהוא מזמן את הנגזל לגזול ששייב את גזלתו בין בידיעתו ובין שלא. באמצע היותי חולם לפתע בבוקר הטלפון צלצל והעיר אותי מהחלום המתוק שזכיתי לראות את סבי מעולם האמת..ולאחר מכן לא יכולתי שוב להירדם ולחלום שוב את הסבא. יובהר שהטלפון שלי תמיד!!! ב-98 אחוז מהזמן על רטט ולא על צלצול דבר שמונע ממני להתעורר מצלצול הטלפון כי אני לא שומע את הטלפון שעל רטט!!! ורצה ההשגחה העליונה שמשום מה יום קודם לפני שהלכתי לישון, בלי לדעת למה השארתי את הנייד על צלצול, שזה דבר נדיר ביותר מאחר ואני רגיל שאני שם הנייד על רטט שלא יעיר אותי או יפריע לי בריכוז של הלימוד במהלך היום... שהתעוררתי מהשינה לצלצול הנייד וזכרתי וידעתי שזה היה חלום ברור נקי ומסודר ועוד חלום בוקר שבו ידעתי שמשמים שלחו את סבי להצילני מעוון של גזל או אבק גזל שייטכן שיש בידי ועלי לתקנו דווקא היום... אז כל היום פשפשתי במעשיי.. מה גזלתי????! ולמי אשיב??? ומשלא מצאתי ממי גזלתי ומה כדי שאשיב... אז פירשתי לעצמי החלום שאולי השם שלח את סבי שאפרסם ל-12,000 קוראיי בפייסבוקים שבניהולי נכון לאז (כיום ב-13-1-2015 כ-35,000 חברים בכל הפייסבוקים) בנושא גזל וחומרתי ושגם על אגורה אחת שגזלנו חוזרים בגלגול כדברי סבי החלום... ואכן כך פרסמתי לכם היום (נכון לפרסום הסיפור כפי התאריך שמופיע למעלה).. ראו הדף שלי בפייסבוק מלפני 6 שעות ועוד בנושא הגזל דבר שמאמת דבריי... והערב בשעה 21:00 אני מתחיל ההרצאה באור יהודה במדרשה לבנות שהרציתי להם עשרות פעמים אבל משום מה בחודשים האחרונים לא הגעתי להרצאות בשל תקופה שהפסקתי להרצות רק הרצאות רק לנשים... בשל עצת הרב בן ציון מוצפי שליט"א באתרו דורש ציון שאני ממליץ בחום למצוא שם תשובות לשאלות בנושא ההלכה..... עם זאת משלמדתי הנושא לעומק ראיתי שמדובר בהצלת נשמות ממש בנתינת שיעורי גם לנשים ופיקוח נפש דוחה הכל כפי שפוסקים אחרים התירו...במיוחד בדור פרוץ זה שעת לעשות להשם הפרו תורתיי ובמיוחד שבזכות נשים צדקניות נגאלו אבתינו ממצרים ובזכות נשים צדקניות נגאל...ולכן מסכת סוטה בגמרא אומרת שחסידי שוטה הוא מי שרואה טובעת בנהר ערומה ולא קופץ להצילה שלא לפגום בעיניו, והוא נקרא שם בין מכלי העולם דהיינו גומרים לכיליון לעולם מטיפשותם והיותם שוטים.. וע"כ קל וחומר להציל נפש של יהודי שזה חשוב יותר מהצלה של גוף שנאמר גדול המחטיאו מן ההורגו וע"כ שחייב יהודי לרדת לביוב הרוחני ולהציל גם נשים בדור זה בתנאי שישמור על עיניו. והחזון איש פסק למען קרוב רחוקים ניתן גם שנשים וגברים רחוקים מתורה ומצוות ישבו יחד בשיעורי תורה!! כדי לקרבתם לתורה והצילים מאבדון רוחני... מאותו הסבר של חסיד שוטה לכן הסכמתי לשוב לתת הרצאות לנשים ובמדרשיה באור יהודה בפרט... רצתה ההשגחה העליונה שבהרצאה האחרונה לפני שהפסקתי להרצות שם לפני מספר חודשים, נגמרה לי קלטת הוידאו ונערה צעירה שהייתה באירוע רצה לביתה והביאה לי מצלמה ביתית עם כרטיס זכרון לצלם את יתר הערב כפי שאכן צילמתי... לאחר סיום הערב..אותה צדיקה השאלה לי את הכרטיס זכרון שלה שאעביר למחשב את התוכן ואחזיר לה את הכרטיס בשיעור הבא... ומאחר נודע לי לאחר מכן על איסורו של הרב מוצפי כמוזכר לעיל לגבר לא נשוי לתת שיעורים לנשים ע"כ ביטלתי עם הרבנית את כל ההרצאות הקבועות שהיו לי איתם כל יום חמישי מעתה ואילך... ומשמעה זאת אותה נערה שהשאלה לי הכרטיס זכרון שלה שאהבה להגיע לשיעורים הקבועים שלי...במדרשיה לבנות באור יהודה, ולכן, הפסיקה לבוא לשיעורים בכלל במשך כחצי שנה כפי שסיפרה בעצמה והרבנית אורה האחרת שם אכן אימתה זאת...ובין היתר אותה נערה הבינה לצערה שאת הכרטיס זכרון כבר לא תראה כנראה מאחר ואני לא אחזור לתת שיעורים שם יותר... וע"כ אמרה לנו שהיא מחלה בליבה על הכרטיס זכרון מאחר שלא תראה אותי שוב ולכן מחלה בליבה "לצערי הרב בנוסף לכל אבד לי כרטיס-הזכרון הנ"ל כך שגם אם רציתי להשיבו לא יכולתי להשיבו..ולאחר זמן פשוט שכחתי מכל העניין... ובסיום הערב היום הנערה שהשאלה הכרטיס שהגיעה לשיעור המחודש לאחר הפסקה של מספר חודשים..באה ללכת ואמרה לי תודה. אז עצרתי אותה ואמרת לה לפני שאת הולכת בבקשה קחי שטר של 200 ש"ח שהוצאתי מכיסי כנגד הכרטיס זכרון ש"גזלתי" ממך בשל הנסיבות ולצערי אבד לי(הכרטיס עולה פחות מ100 ש"ח אבל למען הסר ספק נתתי לה יותר מעלותו כי לא הייתי רוצה לחזור בגלגול להשיב גזל או אבק של גזל שכידוע שמי שיש

טרחו ועמלו, וכשנמחל החוב הלך לו למנוחתו. עד כאן. על זאת ידו כל הדוים וישתדלו לתקן את אשר עינתו, והאיש אשר נגע אלקים בלבו יחוס על נפש אחיו הישראלי, ויקיים מקרא שכתוב "וצדיק חונן ונותן", ולא ישכון באהלו שטר שאינו יכול לגבותו, וה' ישלם לו. עד כאן באורות אלים'

מאמר מדהים על נושא הגזל והתשובה.. מומלץ ביותר לכולם לקרוא !!

אין חטא בעולם שאינו מתכפר בתשובה, ואף מה שאמרו עליו רז"ל "מעוות לא יוכל לתקן". איתא במסכת "חגיגה": "מעוות לא יוכל לתקן" זה שבא על הערוה והוליד ממנה ממזר, שהרי גונב או גוזל יש לו תקנה שיחזיר את הגזלה, אבל הוליד בן ממזר במה יוכל לתקן? פרש רש"י: המוליד ממזר-שהביא פסול לעולם-אין עווננו נמחק בתשובה. והקשו עליו התוספות ולא נהירא, שהרי אין דבר העומד בפני התשובה, ובודאי שמועיל תשובה גם לחטא זה. אלא הכונה "מעוות לא יוכל לתקן" שבושתו של החוטא עומדת לעולם, שאומרים: ממזר זה בא מפלוני שבא על הערוה. מסביר המהר"ל שודאי תשובה מועילה גם לחטא ממזר וכן למבטל זמן קריאת שמע ותפילה, שעל זה אמרו שם בגמרא דזהו "מעוות לא יוכל לתקן" כי כבר עבר זמן קריאת שמע. אלא כונת הגמרא: "מעוות לא יוכל לתקן" הינו קודם התשובה. כלומר, דבגונב וגוזל גם קודם שישוב בתשובה שייך תיקון בזה שמחזיר הגזלה והגנבה כי זה עוון במובן גשמי. ולכך מתקן אף קודם שישוב. אולם עוונות שהם רוחניים כגון קריאת שמע, תפילה או לרבי שמעון בר יוחאי דקאי הפסוק על תלמיד חכם שפורש מן התורה-מה יתקן עוון ביטול תורה בזה שילמד עוד תורה, הלא מה שביטל ביטל? ! אלא שבמצוה מעשית כגון השבת גזל יש תיקון במעשה גם קודם התשובה, ובשאר עבירות כגון ממזר, ביטול תורה, קריאת שמע ותפילה לא שייך תיקון לזה באופן מעשי אלא רק בתשובה ולעולם מועילה תשובה. וכן מה שאמרו: "המחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה", אין הכונה שאין מועיל לעשות תשובה אלא שקשה תשובתו, כי לא יהיה לו כל כך סיעתא דשמיא לשוב. אולם אם מעצמו יחליט ששב ומתאמץ בתשובה ודאי שתקובל תפילתו, וכמפורש ברמב"ם בסוף כ"ד דברים המעכבים את התשובה, אין הפרוש שאין מועיל תשובה, אלא שקשה לשוב. וכן עוון חילול השם שנאמר עליו: "אם יכופר העוון הזה לכם עד תמותו"-הינו שהמיתה היא גמר הכפרה, שתשובה ויום הכיפורים ויסורי תולין ומיתה מכפרת, וכן תשובה מועילה לרוצח אף על פי שכבר אבד אותו אדם הנרצח ולכאורה אין לו תקנה. וכן הגוזל ולא מוצא את הנגזל להשיב לו או שלא יודע למי גזל, לכל מועילה תשובה. ואם תאמר: באמת כיצד מועילה תשובה, הרי בפועל איך יכול לתקן את מה שעיוות? על זה עונה הרב בעל "חובות הלבבות" וזה לשונו: מאחר והבעל תשובה מקיים את עיקרי התשובה ואת כל פרטיה שבכוחו ויכולתו לקיים, כלומר: מאחר והבעל תשובה משתדל בכל כוחו לקיים ולשוב ממה שכן יכול הוא בפועל, כגון שמחזיר גזלה לנגזל שיודעו ומכירו וכן כיוצא בזה שעושה כל המאמצים לחזור ממה שהוא כן יכול, אז הבורא מקל עליו את התשובה וסולח לו על מה שנעלם ממנו, ומזמין מוצא קל מחטאו וממציא לו התנצלויות רבות. למשל, אם חטא בעניני ממון, כגון שרימה וגזל ואין לו במה לשלם, ה' יתברך יתן לו ממון שיוכל ללפרוע בו לחברו את מה שהוא חייב, וכן לפייס אותו עד שימחל לו, מאחר שהוא שב בכל ליבו ועשה מה שכן ביכולתו, וכן אם גרם לחברו נזק לגופו או לשמו, וחברו אינו רוצה למחול לו, הבורא יתברך יכניס לליבו של חברו רגשי פיוס ואהבה אליו עד שהוא יסלח לו על מה שחטא לו, כמו שנאמר: "ברצות ה' דרכי איש גם אויביו ישלים עמו" (משלי טז, ז). או אם הנגזל רחוק ממנו ואין יכול להשיב לו, יסבב הבורא שהוא יפגש עמו, כך שהוא יוכל להכניע עצמו אליו ולפייסו ולבקש מחילתו. וכן אם הוא לא מכיר את האנשים שגזל מהם ולא יודע למי יחזיר, או שאין יודע כמה גזל, יביא אותו ה' יתברך לידי כך שיוציא את ממונו לצורכי ציבור המביאים תועלת לרבים, כגון: לבנית גשר או לחפירת בארות וכדומה-דברים שרבים נהנים מהם והם צורכי רבים. ויהיה לו כפרה בזה שיהנו אלו שגזל מהם. (ואגב, זו עצה טובה לאדם שמשלם מיסים לכוון שבכסף זה שנעשים בו צורכי רבים, יתוקן עוון גזל). או אם הנגזל מת, יעזור לו ה' להחזיר הגזילה ליורשיו. ואם הוא גרם לחבירו נזק, או לגופו, או לשמו, וחבירו מת בינתיים, יביא אותו ה' לידי כך שיתוודה על עווננו על קיברו במעמד עשרה, ועל ידי זה ימחל עווננו. כמו שאמרו חז"ל: מוליך עשרה בני אדם על קיברו ואומר: "חטאתי לאלוקי ישראל ולפלוני זה שחבלתי בו" (יומא פז). כללו של דבר: אם קיימת מניעה המעכבת את החוטא מלחזור בתשובה, המניעה היא רק פנימיותו הרעה וליבו המושחת. כי למעשה אין שום סיבה מעכבת מלחזור בתשובה ואין שום סיבה מלהתייאש מהתשובה מטעם שאין היא מועילה וכדומה, כי אם רוצה להתקרב אל האלוקים שער התשובה פתוח לפניו ואין מה שיכול למנוע אותו מלהגיע אל התשובה. ולא עוד אלא שה' בחסדו ובטובו פותח לו את שערי היושר ומראה לו את הדרך הטובה כמו שנאמר (תהילים כה, ח): "טוב וישר ה' על כן יורה חטאים בדרך", ונאמר (דברים ד, כט): "וביקשתם משם את ה' אלקיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך", ונאמר: (דברים ל, יד): "כי קרוב אליך הדבר מאוד" ונאמר (תהילים קכח, יח): "קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת". עד כאן דברי ה"חובות הלבבות" בתוספת הסבר. וכתב ה"פלא יועץ" שצרכי רבים, שהוא תיקון גדול למי שגזל ואין יודע למי גזל, הוא אפילו בדברים קטנים, כגון: במקום שיש טיט בדרך או טינוף יניח עליהם דף או עץ ויסיר מכשול וכדומה כמה דברים יש שההוצאה מועטה והתועלת מרובה. וצריך להיות רודף אחריהם, כי עושה אלה מתקן את אשר עיוות בגזל ואונאה, עד כאן לשונו ובהמשך שם: ואם לא יוכל לעשות שום דבר מצרכי הרבים וכו', אפילו הכי לא יתייאש מן הרחמים, שאין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו, רק ישפוך נפשו לפני ה' שיעזרהו על דבר כבוד שמו. ויקבל החוטא עליו שכאשר תשיג ידו יחזיר מה שגזל ובקבלה בלב שלם, וה' יראה ללבב וירחמהו עושהו. עד כאן לשונו. (מתוך הספר: "שובה ישראל" של הרב ישראל יעקב לוגסי.)

הבחור שמתגלים אליו "צדיקים מעולם האמת שהתבררו שהם שדים שמתחזים לצדיקים

פנה אליי אדם שאני מכיר מקרוב שסיפר לי סיפור מאלף ... כבר כמה שנים מתגלים אליו דמויות רוחניות והם מגלים לו עתידות שמתגשמים ויש לו כוח לראות על אנשים דברים... והוא אף התחיל לקבל קהל כולל רבנים שבאים אליו... רק שהוא לא יודע אם זה כוחות מהקדושה או מהטומאה וביקש את עזרתו... אמרתי לו שלאור שהוא לא בקדושה אני חושד

חשד ממשי שאין זה אלא רוחות טומאה מה שאנו קוראים שדים שמתחזים לו לצדיקים ועובדים עליו...לאור חשדותיי המושכלים דיברנו עם רב מקובל שאישר חד משמעית שזה אכן שדים ולא כוחות קדושה...והם שבאים להתל עליו ועל שומעי לקחו ודבריו ותקשוריו...ומאחר ובעבר פנתה אליי מישהי בעלת כוחות כאלו שגם שם אמר לי הרב המקובל שזה כוחות טומאה שמתלבשים על תמימים ומתחזים להם למלאכים ולצדיקים כי הם יכולים להתלבש בכל דמות שירצו ואף מתחזים לנפטרים ומעבירים לה מסרים כביכול לקרוביהם מעולם האמת והכל שקר ואחיות עיניים של השדים (וכן יש שדים בארץ ובעולם)...כפי שמסביר הרב יהודה פתייא צוק"ל בספרו מנחת יהודה....אז מצאתי שיטה שמסבירה הרב יהודה פתייא שבה יגלה האדם הזה שזה אכן מרמה של שדים שמשגעים אותו ומנסה להביא אותו שיקוף בחייו וחס ושלום ישתגע או יחלה בחולי הנכפה או יתאבד רחמנא לצלן (אם מדובר בקליפת נוגה שהוא קליפה קשה יותר או באוב או ידועני שיטה זאת לא עובדת עליה והיא רק מתאימה לבחינת השדים שמתחזים לצדיקים)...וגם שיבואו אליו אנשים לקבלת קהל שבתמימותו פתח ללא לקיחת תשלום במחשבה שהוא פועל לשם שמיים... (שתדעו שכל המתקשרים ומתקשרות בעלי הכוחות כביכול זה רק מטומאה או שהם נוכלים ושרלטנים וכמובן שהתורה אסרה ללכת לכאלו ובין היתר זה עובר על תמים תהיה עם השם אלוקיך. הגם שיש להם כוחות אמיתיים כולל לדעת העתיד מקור כוחם בטומאה וכחות האופל דהיינו מחלקת השטן והשדים שהם הטומאה ומי שהולך אליהם יזק על ידם בחייו ושימות יהיה שבו בידם בצער שלא יתואר כי עבר על עבירה חמורה שדינה מיתה וזוהי !! וזה אם לא עשה תשובה שכן תשובה עומדת כתרס בפני הפורענות ולא לומר אחטא ואשוב שאז אין מספיקין בידו של אדם לעשות תשובה...) והכל כדי שיפתח להם ויתקשר להם(עם השדים שהוא חושב שהם צדיקים מעולם האמת דהיינו נפטרים שכמובן שאסור לתקשר עם המתים שכן התורה אסרה זאת ומה גם שכאן מדובר בוודאי בשדים ולא צדיקים שכן כידוע השדים יכולים להפוך צורתם לכל דמות שירצו) וזה רצונם של השדים כדי שיטמאו את הבאים אליו ואל שכמותו (אני חוזר ומזהיר במיוחד את הנשים שכל המתקשרות או נוכלות או מתקשרות מהטומאה ולכן אין ללכת אליהם כי חייכם בסכנה פיזית ורוחנית כולל חשש לאבד את חיי הנצח כי התורה אסרה ללכת לשאול אלוקים אחרים שזה כוחות הטומאה שיודעים גם עתידות ויכולים לחולל ניסים רק שיבקשו את נפשכם בתמורה לאחר מכן והם יזכו לה אם לא עשיתם תשובה וזה גם אם המתקשר תמים כמו הבחור שאני מכיר).ולמה השדים עושים זאת מלבד הרצון שלהם להתל באנשים ולצחוק מהם...זה כדי שהם ינקו מהבאים למתקשר ניצוצות קדושה ואנרגיה ולאחר מותם יהיו נשמות אלו של הבאים אליהם שבזכות אצל השדים בצער שלא יתואר ולכן מי שהלך למתקשרים הללו חייב לעשות תשובה כמו שכתוב בספר בשדי תפוחים (ניתן להורידו בחינם מהאתר שער יוסף רשמו שמו בגוגל ותעשו התיקון למי שטימא את נפשו בשדים) או שיפנה לרב צדיק חרדי ירא שמיים שיתקן לו תיקון לחטא זה. ולכן אדם זה ינהג כפי שמסביר הרב פתייא ויבקש מהשדים שמתחזים לו לצדיקים או למלאכים או לכל דמות...להישבע בשם השם המלא כפי שנהגה באותיותיו דבר שהם ברור יתחמנו וישקרו ויסרבו או ינסו לגנוב דעת שיגידו שבועה בשם "השם" שזה לא תופס בלי להזכיר את השם באותיותיו...ולכן על המתקשר עליו לומר להם תשבעו לי בשבועה כך שאתם לא שדים...כלומר כך: "הריני נשבע באדוני או בשם יקוק(אין לומר שם זה בפה רק לומר להם שם הווייה) שאני לא שד או מכוחות החיצוניים"....והם ככתוב במסכת מגילה עמוד ג לא נשבעים בשם השם לשווא ולכן זה פטנט להוכיח שהם מתחזים למלאכים של קדושה או צדיקים אבל הם בכלל שדים....כי לו היו מהקדושה היו נשבעים...אבל מאחר וזה שקר הם לא נשבעים לשקר. ואין דבר כזה כוחות של קדושה שנוחתים על אדם ברגע אומר האר"י הקדוש..זה מצריך שנים של התקדשות והטהרות והזדככות ולכן בידוע שכוחות שהופיעו לפתע זה מהשדים..ויש רבים כאלו בכל הארץ שהם מתגלים אליהם ומשטים בהם... כדי לזהותם שהם שדים ולא כוחות קדושה...עליו לבקש מהם לתרגם את הפסוק בירמיהו פרק י', פסוק י"א שכתוב בארמית (ראו הפסוק בהמשך)שמדבר בגנותם לתרגמו מארמית שהם מבינים לעברית דבר שהם יסרבו כי הוא מדבר בגנותם והם לא מוכנים לשומעו או לתרגמו...וגם אם יסכימו לצורך גניבת הדעת...הם לא יסכימו להישבע...ולכן יש לשים לב לתשובתם שלא תהיה גניבת דעת..וכל תשובה מתחמקת בידוע שזה שדים. וכך תדעו שזה שד ולא צדיק ולא מלאך קדוש ולא אליהו הנביא וכדומה...ומטרתם לעבוד עליכם ולהאבידכם בר מינן אז אל תאמינו להם...אם אדם לא שומר את כל המצוות קלה כבחמורה זה בידוע שכוחותיו מהטומאה

וכך מסביר הרב יהודה פתייא צוק"ל עליהם באריכות איך לזהות כל המוזכר לעיל

"חלומות רעים(או חזיונות מוחשיים רעים) – האם יש להקפיד עליהם? מהרב יהודה פתייא בעל מנחת יהודה (מועתק מספר ההוכחות עמוד 544) גם חדשות אני מגיד, כי השדים(הכוונה לסטרא אחרא) למדו את הדברים שבני אדם מקפידין מהם אם רואים אותם בחלום, כגון הרואה שנפלו שיניו, או מחזיר כפרות עליו, או בהמה שחוטת לפניו, או שהוא שרוי בתענית, או לובש שחורים, או הולך יחף וכיו"ב. ואין לו לאדם לחוש לחלומו אלו, אלא אם כן רואה שהדירוהו בחלום (גרמו לו שינדור נדר), או שקראוהו בשמו לעלות לספר תורה, ואם גם לזה אינו חושש – תבוא עליו ברכה! גם לפעמים מראים השדים לאדם דברים רעים, ואם האדם הוא פתי ומאמין לחלום ההוא, אז הם טורחים לעשות הרע ההוא בפועל ממש, כדי להטעות את החולם ההוא, ולהאמין בחלומותיו, או לפחות כששומעים קול הכרוז [הרוחנין שברקיע, שמכריז על איזה רעה, הם מודיעין אליו בחלום, כדי שיאמין בחלומותיו. אמנם, צריך אותו אדם לדעת, שאם הוא מתענה על חלומות כאלה, או עושה כפרות או פדיון נפש, ואינו שואל את פי החכם היודע את ההבדל בין החלום שע"י מלאך ובין החלום שע"י שד, ידוע ידע שהוא עתיד מכאן והלאה לחלומות קשים ורעים ומרים מאלו, כי השדים הם שמחים על שלא היה יגיעם לריק עם אותו האדם. וכל אלו השדים נקראים "שדין נוכראין (=נוכריים) למודי הרע". סטרא אחרא המתחזה לנביאים, לאבות, לצדיקים וכו' גם בחלום – ואפילו בהקצין ויש שדים אחרים הנקראים "שדין יהודאין" (ר' זוהר במדבר דף רנ"ג), ומנהג אחד יש להם, כי הם עושים עצמם כנביאים הראשונים, וכתנאים, ויש שעושים עצמם כדיני ישראל וכתלמידי חכמים המפורסמים, או כצדיקים וחסידים, ולפעמים אומרים שהם אברהם, יצחק ויעקב, או אליהו הנביא וכיו"ב. וצריך האדם לשאול את פיהם, אם הם אבות העולם ממש, או אם שמותם כשמות האבות, וכן ישאל לאליהו,

וצריך לדקדק מאוד בתשובת דבריהם, שאם ישיבו דבר שאינו מבורר, נוטה לכאן ולכאן, ידוע תדע שהם שדים. וגדולה מזו הם עושים, כי יכולים להראות לאדם דמות רקיע, ודמות כסא הכבוד וצבא מרום וכיו"ב, והם נזהרים מאוד שלא להבהיל את האדם, ואדרבא – הם מצווים אותו להיזהר ללמוד בכל יום כך וכך שיעור זוהר ותהלים, ובלילה יעמוד לומר תיקון חצות, ולפעמים גוזרים עליו שיטבול כמה פעמים ביום, ויחליף בגדיו, ויזהר פן ייגע באשתו, ואח"כ מוסיפין עליו סיגופין ותעניות, ואם לא עשה כן הם מכים אותו ומצווים עליו במפגיע שלא יגלה מראות וחזיונות אלו לבני אדם (כדי שלא יכירו שהם שדים), עד שמעט מעט נמשכת ונקשרת מחשבתו בהם, וכמעט נעשה כמשוגע, ולבסוף גורמים לו חולי הכפיה, רחמנא ליצלן. גם לצדיקים קשה להבחין לגבי חלומות/צדיקים האם מדובר בסטרא אחרא או בקדושה, ולפעמים גם הם טועים: ואלה השדים הם באים בתחילה בחלום, ואח"כ באים אפילו בהקיץ. ולפעמים תהיה תחילת ביאתם בהקיץ. וכמה פעמים הביאו אליי אנשים, בנים, ובנות, שרואים מראות בהקיץ, ואין הפנאי מסכים להאריך בהם, רק אספר אחת מהן לדוגמא: בשנת תרע"א, 1911 למיינס, בחודש תמוז, אחרי תפילת מנחת שבת, הביאו לפני ילד אחד, בן 11 שנה בערך, שהיה אומר שהוא מדבר עם אליהו הנביא פה אל פה, ומראה ולא בחידות, ולכזמן שירצה לדבר עימו, הוא קורא אותו – ותיכף הוא בא, רק שיהיה [הילד] במקום מיוחד בפני עצמו, ואין אדם אחר עומד אצלו [=איתו]. אמרתי לו: "היכנס לחדר זה, ושאל אותו: האם באמת אתה אליהו הנביא?", וכן עשה. והשיב לו: "באמת, אני אליהו, ולמה מסתפק יהודה (פתייא, הרב המחבר) בזה?" אמרתי לילד: "אין זה כי אם שד יהודי ששמו אליהו, ואינו אליהו הנביא, ואתה ניזוק משרדין יהודאין. בוא ותפלל על ראשך תפילת הניזוקין, וע"י כך יברח לו אליהו מעליך". אמר לי הילד: "בוודאי הוא אליהו הנביא, ואתה עשה כל מה שאתה יכול לעשות, ונראה דבר מי יקום". ואחרי שהתפללתי עליו שתיים ושלוש פעמים הלך הילד לחדר לנסות אם יבוא אליהו, והנה אליהו תיכף בא כמנהגו הראשון. ואני הייתי תמה על דבר זה, ולקחתי את הילד, והלכתי אצל [הרב המקובל הגדול] חכם רבי שמעון אגסי זצוק"ל, שהיה עדיין בחיים, כדי לבדוק, ואחר שבדק אותו אמר כי זהו אליהו הנביא, ואינו שד, ואני הייתי חולק עליו, ואמרתי לו שהוא שד. והסכמנו לילך כולנו אחר תפילת מוצאי שבת אצל [בנו של הבן איש חי, הר המקובל] חכם רבי יעקב בן חכם יוסף חיים זיע"א, כדי לבדוק אותו, ואחר שבדק אותו בכמה דברים, גם הוא אמר בוודאי כי זהו אליהו הנביא זכור לטוב בלא ספק. ואני הייתי חולק על שניהם, ודוחה דבריהם, וביקשתי מהם לתת לי רשות לבדוק פעם אחרת. אמרתי לילד: "לך אמור לאליהו שאתרגם לך פסוק הנזכר בירמיה (פרק י'): "פְּדִנָה תְּאֲמָרוּן לְהוֹם אֱלֹהֵי דֵי-שְׂמִיא וְאֶרְקָא לָא עֲבָדוּ יַאֲבָדוּ מְאַרְעָא וּמִן-תְּחֻחַת שְׂמִיא אֱלֹהֵי", ואם יתרגם פסוק זה בלשון ערבי, אז אפשר להסתפק ולומר אולי שהוא אליהו הנביא ואינו שד, לפי שהשדים הם יודעי לשון ארמית... אלא שפסוק זה המדבר בגנותם, אינם רוצים לשמעו ולתרגמו בלשון אחרת. וכאשר שאל הילד את אליהו לתרגם לו פסוק זה, אמר לו אליהו: "איני יכול להתעכב פה, כי אני רוצה ללכת מפה, לכתוב זכויותיהם של ישראל, ואני נחוץ ללכת". וכאשר השיב לי הילד תשובה זו, אמרתי לו: "חזור ואמור לו שתרגום הפסוק שאני שואל ממך הוא הכרח גדול, על שהוא מבחן להיות בטוחים שאתה הוא אליהו". והשיב לו אליהו: "כבר אמרתי לך שאני נחוץ לילך". אמרתי לילד שיאמר לאליהו: "הרי כמה דברים דיברת, וכמה זמן עמדת פה, ויותר נקל הוא תרגום הפסוק במקום אריכות דברים אלו, ועתה אין החכמים נוחה דעתם עד שתתרגם הפסוק". וכשאמר הילד דברים אלו לאליהו, קצף ונשבע "חי השם אם עוד איראה אליך, הואיל ואין אתם מאמינים בי שאני אליהו", ותיכף הלך, ולא חזר להיראות אל הילד. ויאמרו החכמים הנזכרים אליי: "נראה לדעתנו כי זה הוא אליהו הנביא באמת, שכן דרכו להישבע "חי השם", וכבר אמרו חז"ל (מגילה ג): גמירי, שאין השדים מוציאין שם שמיים לבטלה". ואני אמרתי להם שזהו שד, והוא לא הוציא שם שמים לבטלה, כי נשבע וקיים שבועתו, שברח לו ולא נראה עוד, ואם כן אין כאן שם שמיים לבטלה. ולא עוד, אלא דמעיקרא ליכא הכא (=מעיקר אין כאן) שם שמיים כלל, יען שלא אמר "חי ה' " באותיות הוי"ה, או באותיות אדנו"ת, אלא אמר "חי השם" באותיות ה"א ש"י"ן מ"ם, ואין זה אלא כגונב דעת הבריות. והודו החכמים הנזכרים לדבריי. "עכ"ד

וזכרו שתשובה זה להתודאות להתחרט לבקש סליחה מהשם ואם יש נפגע גם ממנו ולקחת לעזוב את החטא ושלא לשוב לחטא זה לעולם שלא להיות בבחינת טובל ושרץ בידו ואז אדם זה בעל תשובה...בנוסף טוב לומר גם הריני לוקח/ת על עצמי מצוות עשה של התשובה.

קראו מה זה כוחו של צדיק-סיפור הנס של הבבא סאלי זצ"ל

תקראו מה זה כוחו של צדיק..כך הגיבה מישהי לסיפור הנס של הבבא סאלי זצ"ל שפירסמתי לפני יומיים על הבחור שהיה בקומה וקם מנס של הבבא סאלי.(קראו אצלי בוול)..וכך כתבה הבחורה היקרה בתגובה לסיפור הנ"ל שנבין שאין עוד מלבדו הכל מהשם..ומה כוחו של צדיק שמתפלל על יהודי: Shlomit Koren-zah לפני חודש ושבוע הייתי גם בתרדמת והרב יצחק לונטאל בדנמרק התפלל מספר תהילים וקמתי החנוכה בנר 9 הוא לא מרח שום דבר נקיון ליבו ויושרו שמעה אותו אלוהים ושמע את מבוקשו וברוך השם קמתי והיום גם חזרתי גם לעבודה ישתבח שמו של הרבי יצחק לונטאל ובני ביתו על מעשיהם הטובים אמוןון

נס מדהים של הבבא סאלי מקוראת כאן

"ערן איש יקר שלום מרגש העלית תמונה של סידנא בבא סאלי הצדיק לפני כמה שנים חליתי ממש !!! חום גבוה שבועיים !!! הייתי תשושה כמו זקנה שיעול מוגבר , ולא יכולתי לעמוד על הרגליים הייתי שבועיים במיטה. הרופאים לא ידעו מה זה ?? אחרי שבועיים שאני תשושה כמו סמרטוט נירדמתי וחלמתי את הבבא סאלי הוא קם מקברו לקח דף לבן ביד ואמר לי בזכות המצוות את תקומי עכשיו הוא לקח אדמה של הקבר שלו שם על הדף ואמר: במקום להיות בתוך האדמה את תהיי מעל האדמה . קחי נישקתי את ידו התעוררתי - והכל חלף ! אף אחד לא הבין את זה גם לא הרופאים אז ראיתי את התמונה שלו וניזכרתי הקרבה לצדיקים כנראה בגלל משפחת אימי - משפחת פינטו משפחה של צדיקים ממרוקו שיהיו לכולנו רק בשורות טובות – אמן"

סיפורי ניסים של הרב כדורי שתבינו מי היה הצדיק זכותו יגן עלינו

פעם נאלץ הרב כדורי להגיע לבקר את רעייתו הצדיקה עליה השלום שאושפזה באחד מבתי החולים בירושלים. כשרבנו התהלך לאיטו לעבר חדר הרבנית, ניגשה אליו האחות הראשית במחלקה וביקשה ברכה להיפקד בזרע בר קיימא. הרב הישיר אליה מבט ואמר לה "את נשואה כבר 15 שנים ואת עקרה". האחות כמעט התעלפה כששמעה את דבריו ולא הבינה איך הוא יודע את הפרטים האלה. בעוד היא המומה, אמר לה רבנו שלפני שהתחתנה הייתה מאורסת לבחור אחר ושבוץ לפני החתונה עזבה אותו. המקובל המשיך וסיפר לאחות ש'כאות נקמה בכדי לסגור את מזלך בעתיד לקח הבחור ההוא עוף שחט אותו, הניח אותו בתוך כד חרס וטמן אותו באדמה במרחק של שבעה מטרים מהכניסה לביתך'. הרב הבטיח לאחות ההמומה שאם תעשה מה שיאמר לה, היא תיכנס להריון בעוד חודש ותזכה ללדת בן. לעיני הנוכחים ציווה הרב על האישה שתיגש לביתה לשעבר, תחפור בור במרחק של שבעה מטרים בדיוק, מהכניסה לבית ותמצא שם את כד החרס עם שלד העוף. את מה שתמצא, אמר הרב, עליה לטחון לעפר דק דק ולזרוק בארבע קצות הים. האישה עשתה את אשר ציווה עליה רבנו, מצאה את הכד בדיוק כפי שתיאר לה רבנו, טחנה אותו ופיזרה את אפרו. לאחר כחודש האישה התעברה וזכתה ללדת בשעה טובה ומוצלחת בן, כשהרב כדורי משמש לה כסנדק".

מספר הרב מלכה:

"אני זוכר שפעם אחת בא זוג לרב וביקש שיברך אותם לקראת טיפולי פוריות מיוחדים שהיו צריכים לעשות באותו היום", מספר מלכה. "הרב אמר בהחלטיות לבעל 'לא תעשה, ויהיה לך בן'. הבעל סיפר שהלך לבית החולים, וכשידו כבר הייתה פשוטה כדי לקבל את זריקת ההרדמה לפני ההליך הרפואי, שאל את האחות אם לא ייתכן שנשארה ביציט מופרית מהטיפול שעבר. האחות אמרו שזה לא ייתכן, אבל בעקבות התעקשותו של האישה הרופא הראשי הלך לבדוק וראה שבאמת אחת הביציות הופרתה בלי שהרופאים שהבחינו בכך. למחרת היום היא הושלתה ברחמה של האישה, וכעבור תשעה חודשים נולד לזוג ילד".

עוד מוסיף הרב מלכה סיפור נס ששמע ממקור ראשון

"בשנת תשנ"ד המכון לסיסמולוגיה הזהיר בפני רעידת אדמה קשה שעתידיה לפקוד את ישראל. הרב כדורי ביקש שיכינו לו צוללת כדי שיפליג ליד אילת. בתוך הצוללת עשה תיקונים יחד עם המקובלים שהיו איתו ואמר "תעבור למצרים". למחרת הייתה רעידת אדמה עם אלפי הרוגים במצרים".

הרב ממליץ: תהילים

חוץ מקמעות קבליים שחיבר הרב כדורי, מופיעות בסוף הספר גם המלצות של הרב לקריאת פרקי תהילים לצרכים שונים: לזיווג: לקרוא 40 יום רצוף את פרקים: ל"א, ל"ב, ע', ע"ב, קכ"ד. להצלחה במשפט: עד לסיום המשפט לקרוא כל יום פרק כ', כ"א, כ"ט, צ"א. לבנים: לומר כל יום את הפרקים ק"ב, ק"ג, עד לשקיעה ולבקש שבזכות רבינו יצחק גדורי יפקד בבנים זכרים לפרנסה טובה: לקרוא 40 יום רצוף פרקים כ', כ"א, כ"ג, כ"ד, כ"ט, צ"א. נגד עין הרע: לקרוא כל יום, עד שירגיש שעין הרע הוסרה את פרק ל"א.

קדושתו של הרב כדורי ומי הם צדיקי דורנו שיהיה לעילוי נשמתו ולחזרה בתשובה של כל עם ישראל

תאונת דרכים קשה קטעה את שמחתם של זוג הורים גרושים, ששלושת ילדיהם נהרגו בתאונה ואביהם הנהג נפצע גם הוא בצורה אנושה. על התאונה הקשה הזאת ותוצאותיה המחרידות דיווחו כל אמצעי התקשורת השונים בארץ, ידיעה שהכתה בהלם את כל המדינה ששלושה אחים קטנים נהרגו. ממש שיחת היום בפי כל חי במדינתנו הקטנה. האימא קיבוצניקית, אישה חילונית מצפון הארץ, אכלה וחפזית ראש טומנת את בניה הקטנים ומבכה וממאנת להאמין שהיא מקברת את בניה שנסעו לבקר את אביהם במרכז הארץ. "כאם המבכה על בניה חזרה לביתה בקיבוץ, ובכל לילה נגלו אליה שלושת ילדיה בחלום במראות זוועה ודמויות מפחידות, ומבקשים ממנה שתלך לאיש הזקן הזה שהראו לה את תמונתו (שמאוחר יותר יתברר שזאת תמונת רבנו הקדוש), חלום זה חזר על עצמו ימים רבים, פחד עצום תקף את האישה עד אשר החליטה לשאול את בעל הסופרמרקט מה פשר החלום ומי זה הזקן "שילדיי שנמצאים בעולם האמת מבקשים שאני אלך אליו". מי הוא זה ומי זה הוא? שאלה. בעל הסופר ענה לה: "אומרים שישנו איש זקן צדיק בירושלים שמו ר' יצחק כדורי, תבררי היכן הוא נמצא ותיסעי אליו". אכן שמעה בעצתו והגיעה באוטובוס מצפון הארץ היישר לבית רבנו. בכניסה לבית הרב פגשה את ר' נמני הי"ו, כשבפיה בקשה שלא נשמעה מעולם "לראות את תמונת הרב". "הבאתי לה את התמונה, וכשראתה אותה איבדה את הכרתה והתעלפה, מאחר שאת התמונה של האיש הזקן הזה מראים לה ילדיה בכל לילה בחלום. הזמינו מד"א טיפול נמרץ ואלה לקחו אותה לבית חולים עד שעות הערב, ואז הוחלט לשחררה לביתה. אך כמובן במקום לשוב לביתה חזרה לביתו של רבנו בוכה ומתחננת להיכנס ולפגוש את רבנו, למרות שהשעות לא היו שעות קבלה לרב. הרב משה נמני נכנס לרבנו לשאול מה לעשות עם האישה ששלושת ילדיה נהרגו והיא ממתינה בחוץ? הרב אמר: "תכניס אותה מיד אני מחכה לה מזמן". "האישה החילונית נכנסה וכלי להגיד כלום, אמר לה רבנו: "יש צער גדול לשלושת ילדיך שנהרגו, מאחר ואף אחד לא קורא על הילדים קדיש, אין להם מנוחה בעולמות העליונים". רבנו ביקש שתשכיר שלושה אנשים שיאמרו קדיש לעילוי נשמת הילדים ואז יהיה להם נחת והיא תראה גם נחת מהנשמות. שמעה האישה בקול רבנו ושכרה שלושה אנשים יראי שמים שאמרו קדיש לעילוי נשמת הילדים. לאחר כחודש חזרה לבית רבנו וסיפרה שראתה את הילדים בחלום יחד עם הרב כדורי שמחים ורוקדים. ומאז, ברוך השם, לא הציקו לאימא יותר בחלום".

נפטרים מופיעים בתמונה מקבר הבבא סאלי בת דודה שלי שהייתה בקבר הבבא סאלי צילמה שם



נפטרים מופיעים בתמונה מקבר הבבא סאלי זצ"ל. מדהים בת דודה שלי שהייתה בקבר הבבא סאלי צילמה שם וזכתה שיופיע אצלה בתמונות תמונות של נשמות הוד שביקרו בקברו של הבבא סאלי כולל הבבא סאלי עצמו להלן תמונה אחת מתוך כמה ששלחה לי הבת דודה שלי מרים לוי הי"ו. כאן ניתן לראות אצלי בבלוג שאר התמונות המדהימות http://eranbenzra.blogspot.co.il/2013/07/blog-post_806.html וזה מכתבה אליי: "הי ערן, מקורה? קודם כל אני מסכימה שתפרסם שזה ממני התמונות ז"א שתגיד שזה מבת דודה שלך כדי שיהיה יותר אמיתיות לדברים והלוואי ויהיו הדברים ליזכרו הרבים והתעוררו לתשובה שלימה אמן. אבי גם הסכים לכך שזה נכון וכן הרב שלנו. תשים לב דמות מתחת לאות א' יושבת בלי פנים ורואים את הגלימה יש עוד דמות מתחת לאות א שרואים צדיק עם זקן פנים ממש ואת דמותו של הבבא סאלי בין האות י לאות ז שלחתי גם בהגדלה וכן יש דמות של תינוק באות ב התמונה צולמה ביום שלישי הזה!! פשוט הגדלתי את הפרוכת ונתקלתי בדמויות!!! ישתבח שמו בורא עולם אם תוכל להראות לרבי דוד אשמח מאוד מאוד מאוד! לשמוע את תגובתו!!"

עוד מספר ניסים של הרב כדורי מפי עדים שתבינו מה זה צדיק בדורנו !

משה אמת ותורת משה אמת שובו בתשובה בנים שובכים כמאמר הפסוק בנביא...: "באולפן משה נמני, שבעבר היה צמוד לרב כדורי שנים ארוכות, הרב משה כהן, מוהל ובודק מזוזות המקורב לזקן המקובלים, והרב יוסף שי, שחזותו מעידה עליו כי הוא חוזר בתשובה. הם פונים לציבור ומבקשים לשמוע סיפורים על נסים שחולל הרב כדורי. מבול הטלפונים ותוכנם ממחישים את בסיס עוצמתו ואת יוקרתו של המקובל הישיש בקרב ציבור גדול בישראל. מבהיל עד כמה נתפש הרב כדורי כבעל יכולת נדירה לחולל מופתים וכמה אנשים משוכנעים כי הם חבים לו את חייהם, את רפואתם, את פרנסתם או את הולדת ילדיהם. הברכות עובדות? בשורה התחתונה, בכותרת, איך שלא מסתכלים על הרב כדורי, סיפורי הנסים הם הסיפור. הסיפורים זורמים מהיושבים באולפן ומהמאזינים הנרגשים, שמספרים בדרכם יותר טוב מכל אחד אחר את סיפורה האמיתי של התופעה היהודית-ישראלית ששמה הרב כדורי: "ילדה נפלה לפני כמה שנים מקומה שמינית על טרנזיט, הרב כדורי בירך אותה והיא החלימה"; "אחת היתה בהיריון, אמרו לה הרופאים שלילד תהיה תסמונת דאון. הרב בירך אותה. נולד ילד בריא"; "הרב פעם בא לברית, אמר: 'היום שאף אחד לא יצלם אותי'. היו שם אלפי אנשים, הוציאו מצלמות, כולם צילמו וצילמו - אבל אף תמונה לא יצאה"; "אחד קיבל אירוע מוחי, מרחו לו שמן שבירך הרב כדורי, אחרי לא פחות מחצי שעה חל שינוי והיהודי הזה התאושש ונמצא היום בבית"; "אחי היה במצב קריטי והכנסתי לרב כדורי פתק על אחי וגם שאני חודש לפני חתונה ומבקשת ברכה. המזכיר יצא ואמר לי: הרב אמר: 'רפואה שלמה. הזיווג האמיתי יבוא בקרוב'. אמרתי: מה זה הזיווג יבוא בקרוב? יש לי חתונה, יש לי תאריך. ובאמת ברוך השם, אחרי יומיים-שלושה שהייתי אצל הרב כדורי השידוך התפרק והזיווג האמיתי בא תוך שבוע ואחי בריא ושלם"; "הילד שלי נהיה צמח. הרב כדורי אמר: 'תמרחי לילד שמן על הגוף, תוסיפי לו את השם חי ועוד שלושה חודשים הוא יחיה'. נסתמו לי האוזניים ואמרתי אני לא רוצה לשמוע את הרופאים שאמרו שאין סיכוי. כעבור שלושה חודשים בדיוק, בשקיעת החמה, הילד פקח את עיניו ומלמל. הרמתי אותו למרות שהוא היה כבד ורצתי איתו לרופאים ואמרתי: הנה הוא חי. הרב כדורי הוא איש האלוקים".

נמני מספר:

"אשתו של שר ידוע, כשבעלה עוד לא היה חבר כנסת, הרב אמר לה: אם תשמרי שלוש פעמים טהרת המשפחה בעלך לא רק שיהיה חבר כנסת - הוא יהיה גם שר. שמרה וכך היה". הרב משה כהן מספר: "אחד בא לרב והרב שם לו יד על הראש

ובירך אותו לזיווג. הזיווג לרב את היד ואמרו לו: 'הוא לא צריך ברכה לזיווג, הוא נשוי'. הרב אמר: 'צריך', והמשיך לברך אותו לזיווג. לא הבינו מה זה. אחרי זמן קצר האיש התאלמן."

ילד קטן שעלה לשידור:

"סבא שלי היה חולה, הרב כדורי בירך אותו וסבא שלי נהיה בריא". מאזין מאשדוד מבקש לספר על נס שקרה לאישה שהוא מכיר. "היתה נשואה, אהבה את בעלה והוא אהב אותה, אבל עשר שנים, מסכנים, לא היו להם ילדים. הוא והיא בכו שניהם, אמרו אולי ניפרד וכל אחד יתחתן בצד שלו ואולי נביא ילדים. אחר כך הזדמן הרב כדורי לצפת, האישה דחפה את כולם, קפצה על הרגליים שלו, התחילה לנשק לו את הרגליים ובוכה. האברכים דחפו אותה, צעקו עליה: 'את לא מתביישת?'. הרב אמר להם: 'עזבו אותה, קומי, בתי'. סיפרה לו את הסיפור ושהם עומדים להתגרש. הרב אמר לה: 'השנה יהיה לך בן'. יש להם עכשיו שישה ילדים".

ועוד אחד:

"לפני 24 שנה הסעתי את הרב כדורי לים המלח עם הרב דרזי עליו השלום (הרב המקובל שמואל דרזי, שאלמלא נפטר לפני מספר שבועות, ודאי היה נחשב לממשיך הקבלי האמיתי של הרב כדורי, שכן במשך כ-20 שנה למד עם הרב כדורי יום-יום ביחידות-א"ב). בכביש של סדום יש שלט אחד עם עצור, לא עצרתי בעצור. פתאום שוטר אחד קופץ לי מהצד. הרב דרזי אמר לו: 'תעזוב אותנו, אנחנו פה עם החכם. לא כדאי לך'. השוטר אמר: 'לא יודע מי זה החכם'. הרב דרזי צעק עליו. החכם (הרב כדורי) אמר: 'תן לו, שיעשה מה שרוצה'. התחיל לכתוב דוח. מתחיל לכתוב, העט לא כתב לו. לא יודע מה הרב עשה לעט. קיבל (השוטר) ברכה ונסענו לים המלח".

להלן חלק חשוב מאוד מאוד לדור האחרון לקוח מהספר נר לרגלי של הרב יעקב ישראל לוגסי שליט"א

ספר מומלץ בחום רב ריכזו מאמרים בנושא האמונה והתיקון לדור האחרון. הרבה מאוד משאלות ותהיות שיש לכם יענו לכם במאמרים הבאים:

א. סוד הקיצין

מצוה לחזור ולהזכיר דבריו הק' של האוה"ח הק' שנאמרו על זמנינו. ואלו דבריו (שמות ג' ח'): **וטעם שלא העלה אותם תכף ומיד, [את בני ישראל ממצרים אלא לאחר י"ב חודש של המכות] הוא לצד שעדיין לא הגיע זמן הגאולה אשר קצב ה'... ואם תאמר ומה בכך אם היה ה' גואל אותם קודם זמן זה, ועוד, למה הוציאם 'בזבולא בתרייתא' [כלומר ברגע האחרון ממש] באופן שאם היו מתעכבים קצת היו נלכדים, עד שהוצרך למהר ולגאולם - ולא יכלו להתמהמה, והיה לו להוציאם בזמן מרווח? הנה למה שקדם לנו כי עיקר הגלות הוא לברר הניצוצות שנטמאו בנ' שערי טומאה, וכמו שצינתי דבר זה כמה פעמים, בזה ינוח דעת כב' השאלות, כי אם היה מוציאם קודם זה היו מפסידים ביור החלק ההוא. ותדע ששם ה' השיגו בבחינת כללותם הכלול במשה שנתייחס בשם עמו השגת מ'ט שערי בינה, וטעם שלא השיג שער החמישים, הוא לצד שאין המושג אלא בהשתדלות המשיג, ולצד שישראל לא נכנסו בנ' שערי טומאה לברר אותו, לא השיגו בחינת הקודש שכנגדו, והוכטחנו כי לעתיד לבוא ישפיע בנו אל עליון תורת חיים שבשער החמישים, והשגתו הוא באמצעות הגלויות, ובפרט בגלות האחרון אנו משיגים הדבר. וטעם שנסתכנו ישראל במצרים בכיור שער הנ', לצד שלא היו בני תורה, מה שאין כן דורות האחרונים באמצעות תורתם ישיגו ליכנס לשער הנ' ולהוציא בלעז מפיו, ואז ספו תמו בחינת הטומאה. הנה משיב ה"אור החיים" הקדוש על שאלתו מדוע נתעכבו בני ישראל במצרים עד הרגע האחרון ממש ולא היה אפשר שיגאלו קודם, להיות שהגלות מבררת ומתקנת, ואי אפשר לזכות לשום שער בקדושה מבלי שקודם יבורר ויתוקן השער שבטומאה המקביל לו, כי "זה לעומת זה עשה האלקים", ולכך להיות שהיו בני ישראל עומדים להשיג מ"ט שערי קדושה ביציאתם, היה מוכרח שיתעכבו במצרים ויתיסרו שם לברר ולתקן, ובאמצעות קושי הגלות וטומאת מצרים שנכנסו בה עד מ"ט שערי טומאה וכיורו משם את הנצרך - זכו למ"ט שערי קדושה, ואם היו יוצאים קודם לכן "היו מפסידים חלק הביור ההוא", כלומר שאי אפשר היה לגאולם קודם כי היאך היה נתקן מה שנצרך להתקן באם היו נגאלים קודם, וכמו כן אנו עתה בגלות מבררים ומתקנים משער החמישים של הטומאה כל ניצוצי הקדושה, ובהתמודדות עם הרע כשהוא בשיאו - שער הנו"ן, נזכה להחמישים שערי קדושה בבוא הגואל. אלא שיש כאן לשאול שאלה גדולה, אנו עומדים לקראת הגאולה ויש לנו מצוה לצפות ולקוות לה, והנה מצות "אחכה לו בכל יום שיבוא" להאמין ולצפות לגואל, היתה גם בזמנים היפים ביותר ברוחניות שהיו לעם ישראל, כמו בתקופת מרן השו"ע ויתר קדושי ומקובלי צפת, או בתקופת הראשונים ובעלי התוספות, שאז כח הטומאה לא היה תקיף כהיום, והטעם הוא להיות בזמני הגאולה ב' זמנים - "בעתה" ו"אחישנה", כך שהיה אפשר לזכות לגאולה גם לפני כמה מאות שנה, וא"כ אם אז היינו זוכים לגאולה, היאך היו זוכים לשער החמישים של הקדושה אחר שא"א לזכות לו אלא בהתמודדות השער הטומאה שכנגדו, והלא לא שמענוהו לשער זה בדורות עברו בלתי היום בימינו, והרי גם עליהם היתה חובה להאמין - במצבם הרוחני הנעלה של אז - שיתכן והגאולה תהא תיכף, ואם אכן הגאולה היתה בימיהם, הרי שהיה זה ללא התמודדות עם שער החמישים של הטומאה?! ובפרט להאמור בדברי אוה"ח שלא היה אפשר לישראל להגאל ממצרים קודם הזמן וכמו שציטטנו לעיל: "כי אם היה מוציאם קודם זמן זה היו מפסידים חלק הביור ההוא", ואם כן מה נשתנה שבגלות זה יהא אפשר להקדים את הזמן ובגלות מצרים לא היה אפשר. הלא השאלה במקומה עומדת, אם היינו נגאלים לפני כמה מאות שנה מי היה מתקן ומברר את שתוקן מאז ועד היום בימינו? הלא אומר האוה"ח שבהקדם הגאולה מפסידים חלק הביור שנצרך שיתוקן בדרך הגלות דווקא.**

ב. גם שליטת כח הרע בעולם עד כמה ועל מי - נתון הוא בהשגחה עליונה

השגחתו יתברך גם על הרע, גם כוחות הרע שתפקידם להחטיא את הבריות בכל מיני פיתויים וגרויים, כפופים הנה להשגחתו העליונה ולרשותו של הבורא, לבל יפעילו כוחותיהם ונשקיהם להחטיא את הבריות מבלי רשות מהבורא על מי

עד כמה ועד מתי, כי הוא "עושה שלום ובורא רע" (ישעיה מה, ז), וכאומרנו: "ואתה מחיה את כולם", ומבואר בדברי האר"י הק' שהכוונה לכוחות הטומאה, וכן מובא בהרמ"ק בספרו "תומר דבורה", שכן הקב"ה מחיה את כוחות הטומאה, כי מבלעדיו ית' לא יתכן חיות ומציאות לשום כח בעולם.

ג. השגחה העליונה על כח הרע עד כמה ישלוט בעולם בכללות

וזאת רואים אנו בחוש בין ביחס לכלל בין ביחס לפרט. ביחס לכלל - שהרי כוחות הפיתוי והרוע להחטיא את הבריות של היום, אינם כפי שהיו בדורות עברו, בדורות עברו לא היה בנמצא כלל מסוגי הפיתוי המשוכללים שישנם היום, ואם פעם כדי לחטוא היה צריך האדם לטרוח כדי להשיג את תאוות לבו, וגם אם השיגה ידו - היה עושה מעשהו בהיחבא כי לא היה בנמצא לו בנקל חברים המזדהים למעשיו, ואילו היום בישיבה על כורסא, בלחיצת כפתור אחת ואפילו ממרחק דרך "שלט", יכול האדם לקפח את נשמתו ואת צלם האלקים שבו, ולשחוק את קדושת נשמתו ברגע אחד. נתבונן, מדוע כל הטכנולוגיה שהומצאה לאחריה לא יכלה להימצא לפני שנים רבות, הלא אין כל חדש תחת השמש, חומרי הגלם ליצור החדשנות היו תמיד, חכמה באדם היתה תמיד, מה היה חסר אז מאשר היום, ולמה אם כן לא נתן הבורא בבני האדם של אז כבר חכמה ורצון להמציא את הנמצא היום, היפלא מה' דבר?! ועוד, וכי כח הרע שחשקו וטבעו להחטיא את הבריות - חשקו פעם להחטיא היה פחות מאשר היום?! ואם כן מה היה לו שאז היה עצל ובטלן ועוסק באופנים פרימיטיביים ביותר להחטאת הבריות והיום נעשה מודרני ומתקדם. אלא ברור שפועל הוא לפי ההורמנות הניתנת לו מהשגחה העליונה, ואינו יכול לפעול אלא כפי שהורשה. ואם כן יש להבין, הלא דבר הוא, למה הורשה כהיום לשכלל את נשקו ולשלוף את מיטב רשתותיו על הבריות יותר מדורות שעברו?

ד. השגחה עליונה על כח הרע עד כמה ועל מי ישלוט בפרטות על כל יחיד ויחיד

וכמו כן ביחס לפרט, רואים אנו דבר פלא, גם כאשר נמצא אדם בירידה רואים אנו בחוש שנעצר הוא בהתדרדרות לבלתי רדת שאול מטה, על אף שהוא מצידו בזמני ירידה יתכן וברצונו לעשות הכל, מיואש הוא מעצמו, ומצידו יש נכונות לכל עבירה שתבוא לידו, חושף הוא את עצמו לכל תענוג ואפילו באיסור חמור שיבוא לידו, ואדרבא, הכסיל בחושך הולך אימתי יבוא לידו ואקיימו... בחינת מי יתן לי ת"ח ואנשכנו... ועם כל זה - להפתעתו - נמנע ממנו, וכאן שואל הבן השני שבהגדה, היתכן, הלא היצר הרע חשקו ורצונו להחטיא את הבריות, ואם כן מדוע נבצר ממני עשות ככל אשר יעלה על לבי, מי הוא המונע, הלא ליצרי הטוב אין בכוחי לשמוע, וליצרי הרע מוכן אני להטות אוזן, והיאך אם כן נבצר ממני עשות אשר יעלה על רוחי? ובפרט מצוי הדבר אצל בעלי תשובה המספרים כי בחילוניותם שמרו על עקרונות מסויימים מבלי להבין מהיכן התעקשו על עקרונות אלו, כאלה המספרים שמעולם לא בא בשר פיגול לפיהם, וכאלה המספרים שמעולם לא חטאו בחטא חמור מסויימים השייך לעריות או לע"ז וכדומה, מבלי להבין למה. מגלה לנו אוה"ח הק' סוד נפלא, דכשם שיש מדריגות מדריגות בקדושה, כמו כן ישנם מדריגות שונות זו מזו בטומאה, ולעולם אי אפשר לזכות למדריגה מסויימת בקדושה מבלי שנתמודד קודם במדריגת הטומאה המקבילה לה. ולכך בדורות קודמים שהתגלות האור של שער החמישים של הקדושה היתה עדיין רחוקה מזמן התגלותו, כי עדיין היינו רחוקים מזמן הקץ של "בעתה", לכך כמו כן טרם הגיע הזמן של התמודדות בשער הטומאה שכנגדו, וכיון שעתה אנו סמוכים להתגלות האור הגדול שהוא שער החמישים של הקדושה, אי אפשר שנזכה לה מבלי שנתמודד בשער שכנגדה.

ה. בדורות קודמים הוטלה עליהם ההתמודדות בריבוי חלק ה"עשה טוב", ובדורות האחרונים ההתמודדות היא בעיקר בחלק ה"סור מרע"

ועתה נבוא לביאור הקושיא שהקשינו בתחילת דברינו היאך אפשר להקדים את הקץ האחרון הלא בכך שיוקדם הקץ נפסיד את אשר היה נתקן לולי הקדמת הקץ, וכמו שכן היה בגלות מצרים. אלא, כאמור שישנם ב' זמנים לגאולתן של ישראל, האחד הוא "בעתה" והשני "אחישנה", ובכך אם היינו זוכים לביאת הגואל בדורות קודמים טרם זמן "בעתה", הרי שהיה זה בזכות ההתאמצות היתרה בתורה ומצוות שהיה בכוחה להכניע את שער החמישים של הטומאה, דזה ברור דככל שיהא ברצונו שיוקדם זמן ה"אחישנה" - נדרש יותר התעצמות גדולה בתורה ומצוות, ומצד ה"עשה טוב" בעוצמה רבה - היינו מכניעים את שער החמישים של הטומאה, אולם ככל שמתקרב זמן ה"בעתה" ולא זכינו ל"אחישנה", הוטל עלינו להיות עבודתנו בהכנעת שער החמישים של הטומאה בדרך "סור מרע", כי החמצנו במחדלנו לזכות לגאולה מכה ה"עשה טוב" מחמת שלא הספיקו מעשינו הטובים להחיש את הגאולה, ונדרש מאתנו מעתה להתמודד בדרך ה"סור מרע", וכדי שתהא גאולתנו לפחות לסיבת ה"סור מרע", חייב שתהא התמודדות קשה עם הרע בהתאם לכך שתצדיק לנו את הזכיה בשער החמישים של הקדושה.

ו. בדורות הקודמים שתפקידם היה בהתמודדות בחלק ה"עשה טוב", היו להם כלים מתאימים לכך

ולכך בדורות קודמים היו בעלי השגה וקדושה יתירה, ולבחינת ה"עשה טוב" אצלם היה אפשרות וכשרון רב, והרע היה אצלם פחות בתוקף מאשר היום, והיה סיכוי שתבוא הגאולה בזמנם מכה התעצמותם בעשה טוב, ומכח זה להכניע ולבטל את שער החמישים של הטומאה, ובזה היינו חושכים מעצמנו את ההתמודדות החזיתית עם קצה הטומאה, וכיון שלא הספיקו במעשיהם הטובים אז להביא את הגואל, הוצרכה הגאולה להתעכב ולהתקרב ל"בעתה", ול"בעתה" נזכה גם בלי תורה ומצוות, כמובא באוה"ח, דכשיגיע זמן ה"בעתה" נזכה לגאולה גם אם לא יהיו בנו מעשים כלל, ומיני אז מתמעט סיכויו להחיש את הגאולה בדרך ה"עשה טוב" ונצרך לנו להביאה בדרך העימות ובהאבקות עם הרע חזיתית - פנים אל פנים, ולכך ככל שמתרחק בחינת ה"אחישנה" מאתנו, ומתקרבים אנו לבחינת ה"בעתה", הרי שמתמעט

ההשגה והקדושה, ומתחזק הרוע בעולם, כי אז התפקיד הוא להביא את הגאולה מכח ה"סור מרע" ולא מתגבורת העשה טוב בדרגות של אז - אחר שהחמצנו הזדמנות זו. ובזה תבוא התשובה על נכון, דבמצרים לא היה ב' אפשרויות "בעתה" או "אחישנה" לפי שב' אפשרויות אלו תלויות בסור מרע ועשה טוב. העשה טוב הוא אפשרות ל"אחישנה" וסור מרע אפשרות ל"בעתה", ולכך במצרים שלא היו ישראל אז שייכים בחלק ה"עשה טוב" להיותם קודם מתן תורה, והיו אחוזים אך ורק בשבע מצוות בני נח שהם בבחינת "סור מרע" ולכך היו נצרכים להתעכב עד הרגע האחרון שהוא "בעתה", ומשוללים היו מבחינת "אחישנה" המושגת בדרך ה"עשה טוב" - להיותם קודם מתן תורה.

ז. היום שעיךר ההתמודדות הוא ב"סור מרע", הרי ש"העשה טוב" שנצרך היום הלואי שיועיל לנו לסור מרע

וזה מה שהיה אומר הגאון הצדיק מקלויזנבורג, שאם פעם היה נדרש לישיב אדם בבית ה' כל ימיו רק מי שרצה להיות "ראש ישיבה" או "פוסק", הרי שכהיום נדרש לישיב בבית ה' בשביל לא להיות פושע ח'ו, דהיינו, מכיון שעיךר ההתמודדות היום הוא בחלק ה"סור מרע", לכך גם ה"עשה טוב" שעלינו להתחזק בו הוא לצורך השמירה מה"סור מרע", שהרי לא שייך להישמר מ"סור מרע" מבלי ה"עשה טוב", אלא שבדורות הקודמים הוטל עליהם להתעצם ב"עשה טוב", וה"עשה טוב" יביאם להתרוממות ולנצח את הרע, אך היום אין בכוחנו להביא לנצחון הקדושה בכח ה"עשה טוב" בלבד, אלא בהתעלמות ה"סור מרע" במסירות נפש, כך שה"עשה טוב" הוא לצורך הכח לנצח את הרע שהם המידות והתאוות שהינן בתוקף נורא, וא"כ חלק ה"עשה טוב" המוכרח שנקיימו הלואי ויועיל לנו לסור מרע שהיא תכלית העבודה היום. וכמוכן שהדברים אמורים בדרך כלל, למעט יחידים המיוחדים והם הבני עליה המועטים.

ח. לכולם חלק בהתמודדות עם שער הנו"ן של הטומאה, אלא שיש שיצטרכו לירד ולהתמודד עד תחתיתו של שער זה, ויש בפחות מכך

ולכך ירידתם של ישראל ממדריגתם היא לצורך עלייתם, דדוקא בכך שירדו לדיוטא תחתונה בנסינות קשים ומפרכי ויעלו משם - ישלימו לתקן את הנצרך לזכייית שער הנו"ן של הקדושה, ולפי זה ירידתם או נסינותיהם למעמקי הטומאה היא בדיוק כפי הנצרך מהם לתקן חלק הסור מרע, ולכך, בדורות קודמים שעיךר המשימה היתה לתקן מכח ה"עשה טוב" לא היה צורך לרדת או להתנסות במעמקי שאול, אולם עתה שנתרחקנו מזכות ה"אחישנה" והמשימה היא לתקן בכח ה"סור מרע", ככל שמתקרבים יותר ל"בעתה" יורדים אנו שאולה ממש, כדי שבעלייתנו משם נתקן את עצמנו ממקום שיפלותנו הירוד, על מנת להגיע למקביל לו בקדושה, וכמו כן אלו שאינם יורדים בפועל, מכל מקום גם הם היום מתנסים ונוטלים את מנת חלקם בהתמודדות מהרע המשוטט בעולם וסובב הוא בכל פינה להשליך בכל מקום מאותה מדריגה שפילה של שער החמישים שבטומאה, והוא משום שחייב שיתפשט כח זה של טומאה כפי הקדושה המקבילה לה. ולכך זה עתה מתחזק כח הרע, כי בהכנעתו תהא סיבת הגאולה, וכפי האור הגדול של הגאולה כך נדרש מאתנו לרדת לעומק הטומאה המקבילה לה להוציא בולעה מפיה. וכן לגבי כל יחיד ויחיד יש לו את התפקיד שלו כחלק בהכנת העולם לתיקונו, ולכן כל יחיד כפי המדריגה הנתבעת ממנו באופן פרטי לתקן בקדושה, כך לעומתה נצרך הוא להתמודד בחלק הרע שכנגדה. והדבר תלוי בכמה קילקל שבשביל כך נתבע ממנו לתקן, וכמו כן עד כמה יצטרך ליכנס בשער החמישים זה של הטומאה, יש הנצרך ליכנס לתחתיתו ממש ומשם להוציא בולעו מפיו בתשובה שלימה, ויש אשר לא יצטרך ליכנס כ"כ בעומקו להיות שלא קילקל כל-כך, הרי שבסך הכל שער החמישים שבטומאה זהו השער השולט היום, אלא עד כמה שולט הוא על כל אחד - זהו כבר משתנה לכל אחד כפי מעשיו. וכאמור, היות ומילוי תפקידנו זה עתה בחלק ה"סור מרע", ובזה נשלם חלק המוטל על כל איש פרטי להשלים, ולכן יש ונצרך להם לפי מעשיהם לירד בפועל ממש לתוך הטומאה למשל עד תחתית שער החמישים, כי במעשיהם קילקלו עד שם ותפקידם לעלות ממנה, ובזה מעלים את כח הקדושה המקביל לאותה טומאה. ויש שלפי מעשיהם לא מגיע עונשם לירד כי אם למשל עד אמצעיתו של שער זה - כי גם בשער זה עצמו ישנם הרבה מדריגות, ולכך גם אם ירצו לחטוא יותר ולירד יותר - ימנע מהם, כי אין הם צריכים לירד עמוק יותר ממה שירדו, כי עד שם קילקלו בבחירתם, ולמה שיוטל עליהם לירד יותר? אולם הצד השווה שכולנו מתמודדים בכח טומאה זה שלא היה מעולם - אם זה בפועל ממש, ואם זה בנסינות המאיימים עלינו להפילנו.

ט. מהות שער החמישים של הטומאה היא מינות ואפיקורסות

עוד ביארנו בספרנו "ביים דרך" בפרשת "כי תצא" בדברי האוה"ח הק', דמהות שער החמישים של הטומאה היא מינות ואפיקורסות, והראיה הפשוטה לכך שהרי כל הבטחת האושר והשלימות המובטחת לנו באחרית הימים, היא שלימות הדעת, וכנאמר: "ומלאה הארץ דעת את ה'", ו"לא ילמדו עוד איש את רעהו לדעת את ה' כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם", ועוד הרבה פסוקים כיוצא בזה, ועוד איתא ב"מדרש תהילים" (עג) דלעתיד כשיבוא אדם בשוגג לקטוף תאנה מהעץ בשבת, תצעק לו "שבת היום!!" הרי שתתפשט הדעת לדעת את ה' עד הצומח. וזו כל בקשתנו בימים הנוראים במטרת בקשת "ותמלוך אתה הוא ה' לבדך" - על מנת - "וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו" וכו'. וכן מבואר ברמב"ם סוף הלכות מלכים, שכל מה שנתאוו החכמים לימות המשיח הוא כדי לדעת את ה', ואם כן נוכחנו לדעת שתכלית פסגת ההישג שיהא לעתיד שהוא שער החמישים של הקדושה הוא ה"לדעת את ה'", אם כן שער החמישים של הטומאה שהוא הופכו, מהותו של שער זה הוא להעלים את ידיעת ה' ולהתכחש לאמונה. וכן מבואר ברמז"ל, שתכלית ההשגה לעתיד הוא שיתגלה סוד יחודו השלם שאין עוד מלבדו ממש. ראה שם שהארכנו עוד בראיות ברורות לכך שמהות שער הנו"ן של כח הטומאה לו נתכוון האור החיים הק' היינו המינות והאפיקורסות, מדברי הקאמרנא, החפץ חיים, הגר"י לוינשטיין ועוד.

י. אף שרואים אנו שעיקר הפיתוי הוא לעריות ותאוות, בעצם תכלית כח הרע בזה הוא להפיל במינות

ומה שיש להוסיף הארה בזה, דלכאורה רואים אנו דעיקר הרשע והטומאה מתמקד בחלק התאוות ובמיוחד בעריות ולא במינות, ואם פסגת הטומאה היא המינות, הרי שעל כך היה צורך שנראה את עיקר המלחמה כהיום, ולכאורה על אמונה ועיקריה אין מי שנלחם אתנו, שהרי מי מונע מאתנו לשמור מצוות, פוק חזי כמה ישיבות נפתחות משנה לשנה, כמה בתי כנסיות מקוואות מתחדשות מזמן לזמן, כמה ספרים של קודש נדפסים לאלפים ורבבות לאין מספר חדשים גם ישנים והכל מבלי מאבק אלא כל איש הישר בעיניו יעשה, ואף שהרפיון באמונה בדורנו הוא באופן שלא היה מעולם, אולם עיקר המלחמה של כוחות הטומאה הוא על העריות, ומדוע? אולם בעצם אכן גם היום עיקר המלחמה היא על האמונה, ואף שכלפי חוץ לא נראה שמישהו לוחם עמנו על היותנו מאמינים לבוא ולסתור לנו, או לכפותנו לנטוש את אמונתנו. ואדרבא, הנראה הוא לכאורה, שכל המלחמה של היצר וכל השקעתו הוא בעריות ובחמדנות העולם. אולם האמת היא אינו כן, דבאמת עיקר היצר הוא להדיח מהאמונה, אלא דאי אפשר לבוא לעם ישראל באופן ישר לכפירה ומינות, וכמבואר בגמ' (סנהדרין סג): "ודעין ישראל בע"ז שאין בה ממש ולא עבדה אלא כדי להתיר להם עריות בפרהסיא", והנה מה שיש לדקדק במאמר זה, דמאחר שידועין שאין בה ממש היאך מטפשיין עצמן בעל כרחם? אלא הביאור הוא שהעריות הוא השוחד היעיל ביותר לעוור ולטמטם מוחו ולבו של האדם, גם מהאמונה הפשוטה ביותר. הא למדת שתכלית מטרת כח הרע בפיתוי לעריות הוא לא לעריות גרידא, אלא למינות ואפיקורסות וערעור י"ג עיקרי האמונה, דזהו שער החמישים של הטומאה. ופיתוי העריות - מלבד היותו רע כשלעצמו, אסונו הוא שהינו אמצעי להביא למינות. והטעם דכל זמן שאין שוחד העבירה מול העינים אין לאדם סיבה לסור מן האמת והאמונה המחויבת מהמסורת, מהשכל ומהמציאות, אולם בזמן שהשוחד מול עיניו, ואמונתו מצליפה לו על הפנים ומפריעה לו מלגשת לשוחד התאוה, ומאימת עליו לבל עשות את אשר יחפוץ, הלא אז מכח שוחד זה יתעוורו עיניו ושכלו לסלק את האמת מנגד עיניו, בכל מיני סברות טפשיות, לספק לעצמו את עיקרי האמונה בשכר ועונש, לספק לעצמו את יתר עיקרי ויסודות הדת, והכל על מנת לספק את יצרו התאותני, ועוד יבואר מכך להלן.

יא. העריות הוא שוחד המעוור עיני חכמים לאופן ע"ז השפל והמטומטם ביותר

ויש להתבונן ביותר, לאיזה אופן של ע"ז הגיעו עם ישראל ע"ז חטא העריות - ע"ז של פעור, שהרי מה מהותה של ע"ז זו? אומרת הגמרא: "אוכלין תרדין ומתריזין כנגדה". ומעשה באחד שהתריז וקינח בחוטמה והיללוהו וקילסוהו על כך. ויש להבין מהי הטיפת היגיון שבע"ז זו? מסביר הגאון הגר"ח שמולאביץ זצ"ל, האידיאל שבע"ז זו הוא לסלק מרות מכל וכל, לחיות חיי הפקר מוחלטים מבלי להתחשב עם שום אדם בעולם, לעשות את המעשים הכי נבזים וגועליים לעין כל, מבלי שתהא שום מרות של מאן דהוא בעולם, ולהסיר מסווה הבושה כבהמה, ובזה לחיות בחופשיות המקסימלית ביותר שבדרך כלל מוגבלת אותה חופשיות מפני הבושה, והוא מין ע"ז שבתרו להם עובדיה להיות כופרים בכל מרות שבעולם. והוא נורא! לאיזו מינות שפילה ונבזית הגיעו מעם ישראל, ומה הביאם לטמטום ואטימות כזו - העריות. הנה לנו לראות עד היכן כח שוחד העריות להביא את האדם לדיוטא התחתונה ביותר. וזה לצערנו היום בעקבתא דמשיחא, חיים הרבה בינינו באותו רעיון של "פעור", והוא מה שרואים אנו הכיצד חיים אלו המרוחקים מתורה ומצוות ממש על אותו רעיון לחיות בהתעלמות התנכרות והתכחשות, ולהסיר מעליהם כל עול שבעולם, בימינו רואים אנו את פיסגת ושיא "החוצפא יסג"י שיכולה להיות, להחליט אינני מאמין בכלום גם לא בכח כוכבים ומזלות, ולא בשום כח עליון רוחני איזה שיהיה, אלא אני ואפסי עוד. וחיים מתוך הרגשה, אני היחיד שיכול לעזור לעצמי, ואם אין אני לי מי לי, שאין חוצפה גדולה ממנה, להתעלם מכל מרות ולחיות כחיית השדה ללא חשבון לכלום, זו הרי מינות שלא היתה כמותה בעולם, והמוביל אליה הוא העריות שבו משקיע השטן את מרבית כוחו ונשקו וכאמור, דמלבד שכוונתו להחטיא בעצם העוון שהוא אחד מהג' עבירות החמורות - מטרתו בזה להביא למינות השפילה והבזויה - פעור - הן מצד המעשי שבה, והן מצד העוורון שיש בטמטום וחוסר ההגיון שבה, לקום ולהצדיק את הדבר השגעוני ביותר ולעשותו "אידיאל"?! שהרי היאך אפשר להתעלם מכוחו העליון והנעלם של הבורא, הלא בכוחו זה מאמינים גם אומות העולם - ממזרח שמש עד מבואו מהולל שם ה', רם על כל גוים ה'.

יב. ע"ז של בעל פעור החלה בדרך הזימה שהביאה לטמטום הפעור

והדבר מבואר בפרשתנו: "וישב העם בשיטים ויחל לזנות אל בנות מואב", דקשה מהו לשון ויחל מלשון התחלה? והיינו משום שאכן היתה זו רק התחלה של מטרת הרע, כי לא נגמר סיפור החטאתם של בנות מואב את בני ישראל בזימה בלבד אלא בעבודה זרה, וכנאמר: "ותקראן לעם לאכול וישתחוו לאלוהיהן ויצמדו ישראל לבעל פעור", זוהי תוצאת שוחד העריות, וכמבואר ברש"י שם היאך עשו הדבר. והראיה לכך, שרואים בפסוקים שעיקר עונשם של ישראל היה בעבור העבודה זרה ולא עבור העריות, וכנאמר: "ויצמדו ישראל לבעל פעור ויחר אף ה' בישראל", "ויצמד" - לשון צמד ובן זוג, הבן זוג של העריות הוא הע"ז, התוצאה הישירה הנצמדת מעוון העריות הוא הע"ז. ועוד אחר כך נאמר: "ויאמר משה אל שופטי ישראל הרגו איש אחיו הנצמדים לבעל פעור", דהיינו רק אלו שנצמדו מהעריות לפעור, אולם אלו שפרשו אחר העריות ולא נצמדו לפעור כתוצאה מהעריות, לא נהרגו, ולכן נקטה התורה לישנא "דנצמדו", דהיינו אלו שכתוצאה ישירה מהעריות נצמדו לפעור. וזה מבואר ברש"י, שהמתים על עבודת פעור היו אלו שמתו על ידי דיני ישראל, שכל דיין הרג שנים בסקילה ותליה כדין עובד עבודה זרה, ואלו חוץ מהמתים במגיפה שמתו מטעם הזנות, וקצת מדויק הדבר יותר, דלקמן בפרשת פינחס (כה, יח) נאמר: "המוכה ביום המגיפה על דבר פעור", ופירש רש"י שם: על דבר פעור - שהפקירו בנותיהם לזנות להטעות אחר פעור, משמע דאירי שם רק באלו שזנו בלבד, ולא נכשלו במטרת ההפקרות של בנות מואב שהיא ע"ז, והוא לשון רש"י: על דבר פעור - שהפקירו בנותיהם לזנות להטעות אחר פעור,

דהיינו לאלו שנכשלו באמצעי למטרה ולא במטרה עצמה - אלו מתו במגפה ולא בסקילה ותליה, כיון שלא הגיעו לעבודה זרה ממש, ואילו אלו שנצמדו לפעור נהרגו על ידי דייני ישראל בסקילה ותליה.

יג. מחטא פעור שהגורם לו הוא העריות, יש לנו לשאת ק"ו לזמנינו כמה מסוכן העריות להביא למינות

ומעתה נישא קל וחומר! ומה עם ישראל, עם שעמדו רגליהם על הר סיני ושמעו דבר ה', ומחזה מתן תורה עדיין חרוט בין עיניהם, ענני כבוד חופפים עליהם, מן ובאר מתלווים עמם במדבר הנורא, עם שחוהו ניסים מופלאים ביציאת מצרים, ועוד ועוד, ועל אף הכל הצליח כח שוחד העריות להביאם לכפירה ועבודה זרה, ולטשטש להם את כל המחזה הקדוש שהיה חקוק בעצמותם, אנו מרוחקי הדורות בזמן ובדעה, כמה ברור שיהא כח בעריות המשתולל כהיום בייתר שאת ובחציפות נוראה שלא היתה כמותה מעולם - לטשטש את האמונה הדלה שלנו - חלושי הדעה תשושי הבינה, היאך נעזי עם החושים הכהים שלנו והרגשות היבשים שלנו להיות אמיצים מול כח הרע - העריות - השוחד הגדול ביותר - להחשף לו מבלי פחד, הלא אנו בדור שפחדו מנסינותיו עולא ורבי יוחנן באומרם: ייתי ולא אחמיניה (סנהדרין צ"ח ע"ב), ואילו אנו הולכים בשאננות, חושפים עצמנו מול הרחוב הפרוץ בכטחון של שווא שבדאי לא ניכשל.

יד. אנו בעיצומם של הימים שפחדו מהם התנאים הקדושים

עלינו לזכור שאנו בעוצמת התקופה המאויימת ביותר שניבאו עליה קדמונינו - "עקבתא דמשיחא", והם שהיו מרוחקים מתקופה זו פחדו מלחשוב עליה, ואנו שחיים בתוכה - שאננים?! בזוהר (שמות ז' ע"ב) מובא: זקף ר"ש ידוי ובכה ואמר: "ווי מאן דיזדמן בההוא זימנא" - מסכן הוא זה שיזדמן באותה תקופה, זה אמר רשב"י כשראה ברוח קודשו את התקופה, ומסיים רשב"י: "וזכאה איהו מאן דיזדמן בההוא זימנא במהימנותא", כלומר מאידך, אשרי חלקו של זה שיזדמן באותו זמן - באמונה. אכן דורנו דור של יסורים רבים תכופים וקשים המקשים את שיגרת החיים ומשבשים אף את המינימום של חיים נורמלים, והוא שלא כמו בדורות קודמים שאכן היה תקופות של גזירות, אולם זהו בתקופות הגזירות, אולם "בין לבין" היו החיים שקטים ושלווים, וכמו שמעיד המגיד הירושלמי הרה"צ בן ציון ידלר באחד ממכתביו המתאר היאך חיו בזמנו עם הערביים בירושלים בשלום ובשלחה, ולא היה פרץ ולא צווחה, אומנם היום הכל קשה: השידוכים, השלום בית, חינוך ילדים, פרנסה, בריאות, ועוד, כך שהיום נדרשת האמונה ביותר לחיי היום יום, וכנאמר בחבקוק: "וצדיק באמונתו יחיה" שהאמונה נדרשת לחיים ממש, פשוט כדי לחיות חיים רגילים ונורמלים, והתנאי ליציבות האמונה הוא הקדושה שעליה המלחמה של הסט"א בכל תוקף, ולא רק במגזר החילוני שהמה מתהלכים ברחובות בבחינת "והנחש היה ערום", אלא גם במגזר החרדי המלחמה והפירצות שבקדושה הינם באופן שלא היה מעולם, ומה שאז היה נחשב לפריצות היום מעבירים זאת במחי יד כאילו והוא ההלכה.

טו. אמונה וקדושה תלויים זה בזה

ובעצם, העריות והמינות קשר אחד הם, והקדושה והאמונה קשר אחד הם. העין היא סיבת העריות ובה תלויה שלימות הדעת, כמו שאומרים אנו בתפילה: "והאר עינינו בתורתך", אם כן תולים אנו בבקשתנו את הצלחת הדעת בתורה ואמונה בלשון "הארת העינים". וכנראה בחוש, אדם המבוסס בקדושה חש הוא חוזק בעצמו, שליט על עצמו, שליט על מידותיו, והנו יציב לכל דבר, ולעומתו הנכשל בקדושה, חש הוא כיצד הוא נשלט, לא יציב, מעורער גופנית ונפשית ונפשו הבהמית שולטת עליו, העצבות והמרה שחורה שולטים עליו, חש הוא בריקנות, אור התורה והתפילה ממנו והלאה, ועוד תופעות כיוצא באלה, כי "יסוד" האדם הוא קדושתו, ואז כמו כן אמונתו מתישבת עליו, והכרתו וישוב דעתו ברויים, לא מעורפלים וחשוכים כמו לזה המועד בענייני קדושה. ובא וראה עד כמה קשר חזק ואמיץ ישנו בין הקדושה לאמונה, ורק האוחז בקדושה הוא זה שיכול להיות שלם באמונתו. וז"ל ספר "ראשית חכמה" (שער הקדושה פט"ז) אמרו רז"ל שהקב"ה מתקנא בזנות יותר מכל שאר העבירות, והטעם הוא זה, מפני שעוקר עצמו אבריו ונפשו מכל הקדושה ומתלבש כולו ביצר הרע, מה שאין כן בשאר העבירות, חוץ מענין האכילה (אכילת איסור) שהוא גם כן עבירה כוללת המטמאת את הנפש מפני שנעשית הטומאה חלק אבר מגופו, ע"כ.

וזה לשון ספר "שומר אמונים" מאמר האמונה (פרק ח') וז"ל והארכתי הרבה בזה כי הרבה צעקו לפני על דבר מחשבות כאלו (היינו מחשבות כפירה ומינות) רח"ל. וידעתי כי הרבה נפשות לאלפים ורבבות הולכים ומצטערים בזה רח"ל. ולהרבה נתתי להם אלו העצות הנ"ל וחזקתי לבכם וברחמי ה' חלף ועבר, כי זה רק רוח שטות המבלבל האדם לפי שעה, כי כל החיצונים עצמם יודעים את רבונם ומאמינים בה' באמונה שלימה, רק יש להם רשות לבלבל האדם בשטותם לפי שעה, ועיקר גודל ההתחזקות וקבלת מסירת נפש ולא להשגיח עליהם כלום אז נגרשים בעזרת ה' וכל האלילים כליל יחלוף, וזה נצמח על פי רוב מחמת חטאת נעורים בעוה"ר, שבזה מוספים דעת בקליפת עמלק ששרשו ועבודתו לעקור ולקרר האמונה, ולכן יחזק לבבו מאד בענין האמונה ויהיה לו תיקון גדול לפגם מידת היסוד, כי על פי רוב בשביל זה החטא נצמח טמטום הלב ומתחזקים אז אלו המחשבות וכשמתגבר אדם על אלו המחשבות איזה זמן, נותנים לו מן השמים הארה חדשה בעבודת השם יתברך, כי בזה שדוחין מחשבות כאלו משפילים כל כללות קומת החיצונים ועושה בזה תיקון גדול ונורא בשמים ונתקן בזה ענינים אלו בשמים אשר אי אפשר להתקן בכח שום מצוה ועבודה בעולם, ויחשוב כי אולי לא בא לזה העולם רק לעמוד בזה הנסיון וזה תיקון נפשו, לכן אחי חזק ואמץ וטוב לך. וז"ל ספר "טהרת הקדש" (מבוא השער עמ' מג) ועל ידי פגם הברית נצמח התקררות האמונה שזה תלוי בזה, כי ביסוד תליא רזא דמהימנותא וחד בחד סביך כמובא בזה"ק בכמה מקומות, ואחד מהם הוא בפרש "וירא" (דף צ"ז בסתרי תורה) וז"ל, ועל דא אתגליא עלי' שכינתא בהני אלוני בוסמין דעלמא בגין לאחזא קמיהו ברית קדישא דהיא בכל עלמא ברזא דמהימנותא והוא יושב פתח האהל מאן פתח האוהל דא אתר דאקרי ברית רזא דמהימנותא. לכן מיום שנתפקר העולם בפריצות רח"ל, גברו רשעים בעולם וגברו בעלי זרוע את ידם, להרבות גידולים במינות ואפיקורסות רח"ל, באופן שלא

היה מימות בריאת העולם כזה, ואלו שני הרשעות, מינות וזנות בזמן אחד יצאו וגברו לעולם, בהיות שכל כיתות החיצונים יודעים ומרגישים שהוא סמוך מאד לגאולתנו ולפדות נפשנו אשר גם הסומא יכול לראות ולהבין זאת, והמה יודעים שבאלו השנים אמונה וברית המה עיקרים ושרשים שבזה תלוי פעמי הגאולה כאשר תראה במעלות נוטרי הברית, לכן התגברו מאד בכל כח ותעצמות עוז להחטיא את ישראל באלו שני הפגמים, וכבר מצאו ידיהם על ידי גודל צרות הדור וגודל ההסתרה לאמץ כח הרשע לעכב הגאולה ח"ו, עכ"ל. ושם בפרק ו' "ותדע אחי כי בכל דור יש לכללות הדור ענין אחר לתקן, כמובא בספר הקדוש נועם אלימלך (פרשת נח) וביתר ספרים גדולים, והנה בעקבתא דמשיחא עיקר שנותן היצר כל כוחו, באלו השני דברים לקרר מהאמונה ח"ו ולפגום היסוד שבכלל זה הוא הפקרות ופריצות שהוא הגורם עיקר שבעיקרין לקרר האמונה רח"ל. לכן אחי חביבי תדע, המאמץ כחו וגבורתו באלו השני דברים באמונה שלימה, ובשמירת תיקון היסוד, יזכה להיות מהיכלא דמלכא משיחא כמובא בזה"ק וז"ל, לא בעי קוב"ה מישראל אלא דינטרי האי קיימא קדישא עכ"ל הזוהר. ואם אלו שני הדברים אמונה וברית התלויים זה בזה נתקנים הכל נתקן ועליהם נאמר והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו, עכ"ל. עוד שם וז"ל, כי ברית אקרי יסוד וכן אמונה אקרי יסוד כמספר יעקב שהוא יו"ד עקב, כמובא לעיל שזה עיקר תיקון גלות האחרון לתקן את בחינת עקב שהוא יו"ד עקב, אמונה ויסוד, לכן הבית האחרון הוא כנגד יעקב, יעקב קראו בית, ומי שרוצה להיות נוטר הברית צריך לאחוז באמונה, כי ברית ברזא דמהימנותא תליא, לכן מי שמתחזק באלו שני דברים נאחו בשרש יעקב אבינו שהוא יעקב חבל נחלתו שהיא יסוד ושרש כל אמונתו והתקשרותו בשרש העליון תלוי בזה. כי על זה נותן היצר תמיד כל כוחו להחליש ח"ו האמונה מישראל, וגם לפגום הברית, וכל שכן עכשיו בדור האחרון הזה ביותר וביותר כאשר תראה בחוש פסולת הרשע אצל העולם עכשיו, לכן אחי אהובי אחוז באמונת ה', ואם יפתוך חטאים אל תאבה ח"ו, בדברי פאליטיק ושקר והתקררות האמונה, ועיקר האמונה, אמונה פשוטה בלי שום טעם רק ברצון פשוט, ולידע שהכל ה' ואין עוד מלבדו ואין עוד זולתו בכל מיני סיבות ובכל מיני צרות ובכל הנסיונות לישראל הכל בהשגחה פרטית - השגחה עליונה לטובתן של ישראל, כאשר גילו לנו כבר כל זאת שיהיו כל אלו הצרות והתלאות לישראל בנביאים בגמרא, במדרשים, במקובלים ראשונים ואחרונים, עכ"ל. ועוד שם בסוף מבוא השער, ומי שאינו עוסק בתשובה סר ממנו האמונה וההשתוקקות ח"ו ודעת דקדושה, וכל שכן על ידי פגם הברית שהופגם הדעת העליון ח"ו, ואם לומד תורה ועוסק במעשים טובים רבים, עם כל זה אם אינו עוסק בתשובה נחשך שכלו ונתעבה חומרו ויגבה לבו, עכ"ל. ועוד שם מהזוה"ק פרשת שמות (ג' ע"ב) וז"ל ולית קנאה קמי קוב"ה בר קנאה דברית קדישא דאיהו קיימא דשמא קדישא ואיהו רזא דמהימנותא, עכ"ל הזוהר. כי אמונה וברית תלויים זה בזה כי הנוטר ברית אדבוק ברזא דמהימנותא "ואי אפשר לזכות לאמונה שלימה וברורה אלא לנוטרי ברית" וכל חלישות וקטנות אמונה ובטחון הכל בא מחמת זה, והזוכה לשוב לה' מפגם היסוד, זוכה לאמונה שלימה, אשר כל התורה תלוי בזה בשמירת אנכי ולא יהיה לך, וכשזוכה לאמונה אינו נופל בעיני עצמו משום דבר, ומים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה שיש אצלו להקב"ה אשרי חלקו וגורלו עכ"ל. (מאמר מעלת נוטרי היסוד מעלה ע"ו). ועוד איתא בזה"ק בהפוגם בברית עובר על "אנכי" ו"לא יהיה לך", דהמה מצות האמונה כי זה תלוי בזה, וז"ל הזוה"ק, בגין דחובא דא עליהו לקנאה ליה לקוב"ה בהאי ברית מאן דאעיל קדושה דא ברשותא אחרא, עליו כתיב "לא יהיה לך אלהים אחרים על פני לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי ה' אלוקיך אל קנא", וכלא קנאה חדא (דהיינו אמונה וברית) ועל דא אתדחיא שכינתא מקמיה, מאן דמשקר בברית קדישא דחתיים בבשריה דבר נש כאילו משקר בשמא דקב"ה, מאן דמשקר חותמא דמלכא משקר ביה במלכא לית ליה חולקא באלקא דישראל אי לא בחילא דתיבותא תדיר (ס"א יתיר) עכ"ל הזוהר. וכמה מבהיל הרעיון המובא כאן בזה"ק שלושה דברים נוראים ומפחידים אחר הפוגם בברית עובר בכל פעם על "לא יהיה לך אלהים אחרים על פני", ועל "לא תשתחוה להם", שהמה שני לאוים החמורים ביותר בתורה שהם איסור ע"ז, וכן מובא בזה"ק (וישב קפט) דהאי איהו כמאן דסגיד לאלהא אחרא דמשקר בהאי את קיימא קדישא, עכ"ל וכן מובא בתיקונים (דף נח ע"א) וז"ל ואם משקר (כלומר בפגם הברית) אעבר קוצא מן ד' דאחד ואשתאר אחר ובגין דא אמר קרא "לא תשתחוה לאל אחר", עכ"ל. ולחזק ענין חשוב זה שהוא יסוד העבודה בדורנו נביא עוד קטע נפלא מדברי הרב "נתיבות שלום": וכמו שבמלחמת מדין ובמלחמת עמלק היתה התגברות הסט"א בענינים אלו לפני שהגיעו לתכליתם, בקבלת התורה או לפני היכנסם לארץ, כמ"כ עתה בעקבתא דמשיחא לפני הגאולה עיקר התגברות היצר הוא במיוחד בב' ענינים אלו באמונה ובקדושה שזהו הנסיון האחרון. וכנגד זה תהיה הגאולה ע"י משיח בן דוד ומשיח בן יוסף. משיח בן דוד הוא מדת מלכות שהוא ענין אמונה, ומשיח בן יוסף הוא מדת יסוד שזהו ענין הקדושה, והם יתקנו ב' ענינים אלו. וזה כל ענין הגלות במדת הדעת, וכדכ' גלה עמי מבלי דעת, וענינו שישראל מנותקים ח"ו מהשי"ת, כנז' שמדת הדעת היא דביקות, ותכלית התיקון והגאולה תהיה ע"י מדת הדעת וכדכתיב (ישעיה יא) כי מלאה הארץ דעה את ה'. וכל החורבן נגרם מחטאים המנותקים את הדביקות של קוב"ה וישראל, עבודה זרה גילוי עריות ושפיכות דמים. וכן ענין שנאת חנם שבשכילו נחרב בית שני, משום שנאת חנם מנתקת יהודי מהשי"ת, וכמ"ש צדיקים, שאהבת ישראל היא סגולה לאהבת ה' ולדבקה בו. וזוהי גם התפלה על הגאולה, כי מחכים אנחנו לך מתי תמלוך בציון, ציון בגימ' יו"ס"ף, שמתפללים על תיקון הגמור במדה זו של יוסף, ותתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך, ירושלים היא מדת מלכות שענינה אמונה. והגאולה תהיה ע"י שיתקנו את ב' הענינים האלו. ואם אחז"ל כל שלא נבנה ביהמ"ק בימיו כאילו נחרב בימיו, התפקיד בזה לתקן את הענינים האלו של אמונה וקדושה, שהתיקון בב' ענינים אלו הוא בחי' בנין ביהמ"ק של כל יהודי, ואם לא תיקן את ב' עניני העיקרים האלו, כאילו נחרב ביהמ"ק בימיו. וכמו שישנו ענין זה של התגברות הסט"א לפני כל הזמנים הגדולים והגבוהים בכללות ישראל, כקודם קבלת התורה והכניסה לארץ, כך שייך זאת אצל כל פרט, שכאשר יהודי רוצה להתעלות וכן בזמנים הגבוהים שלו, יש אז התגברות חזקה של הסט"א להכשילו, ובמיוחד התגברות היצר היא בב' ענינים אלו אמונה וקדושה, שכל זמן שמוחו ולבו יהודיים, אין לכל אומה ולשון שליטה עליו, ולכן מתגברים כוחות הסט"א בעיקר לטמאו שלא יהיו מוחו ולבו יהודיים, שבזה תלוי גאולת הפרט והכלל.

טז. לעתיד כל אחד יחזה בשכינה כפי עצם התמודדותו בקושי הנסיונות שתקפו עליו

ואחר שלעתיד מובטחים אנו לשלימות הדעת, הרי שככל אשר יתעצם האדם לחזק את דעתו לדעת את ה' ולהאמין בו עתה בעידן אשר החושך יכסה ארץ - כן יזכה לעתיד שיאיר לו אור ה' במדריגה עליונה, וכל יחיד ויחיד הלוחם על אמונתו כהיום לחזקה ולהבריקה, הרי לוחם הוא במלחמה שמעולם לא היה כמותה, מלחמה בשער החמישים של הטומאה, שלא לחמו עליה אף לא התנאים והאמוראים וכל חכמי הדורות, ועיני כל הדורות נשואות אלינו ומצפות לנצחוננו במלחמה זו המכרעת לתיקון עולם במלכות שדי, ולכן סיים רשב"י: ואשריו של מי שיזדמן באותו זמן באמונה. והוא המבואר בדברי החפץ חיים בספרו "מחנה ישראל" שער אחרון פ"ג: "שכל מדריגות הבני אדם לעתיד תהא כפי מדריגת אמונתם בגלות". ויסוד דבריו מהגמרא בסוטה מ"ח: אמר רבי אליעזר הגדול: מפני מה מתבזבו שולחנם של צדיקים לעתיד לבוא? מפני קטנות אמונה שהיתה בהם, כהא דאמר רבי אלעזר: מי שיש לו פת בסלו היום ואומר מה אוכל למחר הרי זה מקטני אמנה. והטעם, היות ותכלית ה"לעתיד לבוא" הוא שלימות הדעת בידיעתו יתברך שהיא שלימות האמונה - כל אחד יזכה כפי בחינת התעצמותו קודם הגאולה, וכל אחד כפי שישתלם בזה עתה בגלות - כן ישתלם שולחנו לעתיד לבוא, נאריך עוד בפרט זה הרבה בפרקים הבאים.

יז. נסיונות העוני מהקשים שבנסיונות האמונה

ועוד מוסיף והולך נסיונות האמונה עלינו מפאת היסורים הרבים, ובפרט יסורי העניות, הנה רואים אנו שהעניות מתרבה בכמות ובאיכות, כי בעניות נמצא נסיון האמונה בתוקף גדול, שהרי עניות מעבירה את האדם על דעתו ועל דעת קונו למצוא היתרים רבים להתפשר בהם, אדם בהול על ממונו, וזה לצורך המבחן הגדול באמונה שיהא בסוף הימים להכשירו לשלימות הדעת שהוא שלימות האמונה, שאי אפשר שנזכה לו מבלי שנתמודד בפיתוי שכנגדו, ונסיונות העוני הלא הם מהקשים שבנסיונות האמונה, וכמו שאמרו במדרש (שמו"ר לא, יא): "כל היסורים בכף מאזניים אחת ועניות בכף שניה מכרעת את כולם". והעומד בהם - לגיבור נוצח יחשב לנצח, והוא בעצם אות ומופת להתקרבות זמן הקץ בבירור והצירוף הנורא שמתהדק ביותר היום על עוסקי התורה לצרפם בצירוף נוקב וחד יותר מהעבר, ומסנת הבירור בימינו הינה עם חורים קטנים יותר מאשר פעם, ובנפה זו של היום כבר לא עוברים כאלו שעברו פעם, להיות שהקץ ממש הגיע לקיצו, והזוכים לו יצטרכו להצטרף ולהיברר כסולת נקיה ממש. וכמו כן איתא ב"תיקוני זוהר" בהרבה מקומות והבאתים בארוכה בספרי "עקבתא דמשיחא". והא שבסוף הימים יעשו ישראל תשובה, ובהיות שיש בהם הרבה מחוייבי כריתות ומיתות בית דין, ימיר להם הקב"ה עונש זה בעונש העוני, שהעני חשוב כמת. והוא סימן נוסף שיש לנו להתעורר שהננו לקראת התיקון השלם, מה שמחייב לפשפש ולבדוק כל אחד את עצמו איזה כלים הכין לעצמו, וידע שבהתאם לכך יזכה לאור העתיד.

יח. עיקר נסיון האמונה הוא בעתות משבר

עיקר הסכנה למעורב באמונה הוא בעת משבר, שאז הראשון המזומן לחלץ את האדם ממשבר, הוא השטן ב"הצעותיו", ומפורסמים המה דברי הגר"ח שמולביץ זצ"ל לפתרון חידת העגל היאך עשו ישראל עגל ביום הארבעים לקבלת התורה, ותשובתו להיותם בעת משבר, משה - נדמה ה' להם שמת, וכיון שחשבו כך דימה להם השטן מטתו של משה פורחת באויר, והחשיך להם העולם כמובא בחז"ל, ואז בזעזוע זה מיד בא השטן בהצעתו - עגל. כשהאדם במשבר חושיו ועצביו חלשים, דעתו ואמונתו מתבלבלת ואז בנקל ליצר להכניעו בדרך של כביכול לחלצו ממצוקתו. בדורנו - מצד אחד רבו עלינו המשברים ועתות המצוקה, ומאידך כמו כן רבו עלינו פתרונות השטן לחלצנו ממצוקתנו בדרך הטומאה, שהרי פתרונות הסט"א בימינו בהישג יד ובנקל, כמה א"כ נדרש לנו חיזוק באמונה היום - שהמשברים מצויים ולעומתם פתרונות הסט"א מצויים בכל זווית ופינה לפרוק את עמל המשבר והמצוקה, רק חיזוק מתמיד יצילנו מידם. קראנו ספרנו זה "נר לרגלי", ובו נאריך ונבאר יסודות ועיקרי האמונה להלכה ולמעשה בפירוט מפורט היאך לגשת עם האמונה לכל מגוון אירועי החיים, ובכך יאיר האדם נר לרגליו בחשכה שהננו בה היום לכל ימעדו רגליו בבורות והשיחין המצויים ללכוד כל מי אשר רק יסיח דעתו מעט משמירת האמונה בקרבו.

פרק יט - הנהגות אמונה למעשה

א. הישועה להבוטח בה' הוא בטבע הבריאה. סיפור: סיפור הרה"ק בעל מנחת אלעזר ממונקאטש זי"ע, פעם אחת היה הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע חולה מאד, והרופאים לא מצאו רפואה בדרך הטבע למחלתו, ישבו אנשי-שלומו בחדר הסמוך והתפללו לרפואתו. פתאום שמעו קול רעש, ופתחו הדלת ומצאו את הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע שוכב על הארץ כי נפל, מיד מיהרו להרימו ולחזור להשכיבו, וחזרו לתפילתם כבראשונה. לא ארכה השעה ושמעו את קולו הק' שקורא למשמש שיביא לפניו מים ליטול ידיו, כי ב"ה הוטב לו. וכן היה, שעד מהרה הוטב מצב בריאותו, וחזר לאיתנו לגמרי. אחר כך אמר הגה"ק מבארדיטשוב זי"ע לאנשי שלומו, כששמע מה שאמרו הרופאים שבדרך הטבע אין רפואה למחלתו (ל"ע), נזכר מה ששמע מהמגיד הק' ממעזריטש זי"ע, שמה דכתיב "הבוטח בד' חסד יסובבנו" (תהלים לב, י), אין הפירוש שהישועה בא כתשלום שכר בעד מדת הבטחון שבו, או כסגולה להמשיך נס חוץ לדרך הטבע, אלא שכן ברא השי"ת את טבע העולם, שהגבר אשר שם בד' מבטחו, פועל הנצרך לו וימלא ד' חסרונו.

והמשיך לומר: "מתוך כך חשבתי, הרי בכוחי להתחזק במידת הבטחון בהשי"ת, ועל ידי כך אוכל להמשיך ישועה בדרך הטבע, ולא אהיה בכלל הסומך על הנס. וכך עשיתי, ומתוך בטחוני קמתי לירד מהמטה, אמנם נפלתי לארץ. שבת ורהרתי, הלא בלי ספק דברי המגיד זי"ע אמיתיים ולמה לא נתקיימו בי, אין זה אלא כי אין בטחוני בשלימות ויש בו איזה פגם, על כן אתחזק עוד הפעם בבטחון שלם ואז בודאי אקום ברפואה שלמה. וכן עשיתי. ועל-ידי-זה תודה להשי"ת חזרתי לבריאותי כבראשונה.

[רבינו בעל מנחת אלעזר ז"ע היה רגיל לספר עובדא זו הרבה פעמים בעת שהלך לבקר חולים, ובפרט אצל חולים שהיו במצב קשה אשר היה נצרך לחזקם במדת הבטחון, ולהשפיע עי"ז רפואה בדרכי הטבע].

ב. לעולם אין הפסד בא לבוטח בה'

(סיפור מהמשגיח דקמניץ רבי משה אהרן שטרן זצ"ל מפי בנו)

סיפר אבא ז"ל, איך שלא מפסידים מלהתפלל בזמן ק"ש, ומעשה שהיה, שכל פעם התפלל בשוויץ במנין מסויים, יום אחד חשב שמכיון שמשנתנה השעות, ויתכן שבאותו בית הכנסת יאחרו זמן ק"ש, והחליט להתפלל במנין של בית הכנסת אחר, לאחר כמה שעות פגשו "משולח" ואמר לו ר' משה אהרן, אתם "ביש מזל", באותו בוקר הגיע נדיב מסויים מצרפת, וחילק לכולם מאה פראנק, ובגלל שלא הייתם במנין הפסדתם את הנדיב, אמר לו אבא, לא יתכן כדבר הזה שבגלל שלא רציתי שאפסיד זמן ק"ש - אפסיד כסף. אמר לו האיש, אתם עם הבטחון שלכם... אני בלי הבטחון קבלתי מאה פראנק ואתם עם הבטחון לא קבלתם כלום. באותו רגע חשב לעצמו - סיפר אבא - רבש"ע, הראה ליהודי זה שלא יתכן שנפסיד בגלל קיום במצות ק"ש.

לעת ערב הלך להתפלל במנין שמתפללים לפני השקיעה, כשנכנס שם ראה את המשולח שהעיר לו ביום עם הסיפור של הנדיב, ואמר לו - ראה פלא אותו נדיב מתפלל כאן עכשיו, לאחר התפילה נגשתי אליו ואמרתי לו על ישיבת קמניץ, ונתן לי מאה פראנק... כשאני ממתין למעריב - ביני לביני למדתי משניות, אותו נדיב שאל את הגבאי, אם מכיר אותי, והנ"ל אמר לו כנראה שאני אדם ישר... פתאום ניגש אלי הנדיב, ונתן לי עוד שלש מאות פראנק... לאחר מעריב קרא לי, ואמר לי אני הגעתי מצרפת עם סכום כסף לחלק לצדקה, נשאר לי עוד אלף פראנק ומכיון שאני הלילה חוזר לצרפת, ושמעתי שאתה אדם ישר... קח לך את האלף פראנק שנשאר בידי...

אותו משולח עמד נדהם... ואמר: רבי משה אהרן... חטאתי בדבורי, אתה עם הבטחון שלך עשית אלף וארבע מאות פראנק, אילו באת בבוקר ביחד עם כולם, לא היה שואל עליך... היית מקבל כמו כולם מאה פראנק, לאחר ששמרת על זמן ק"ש ולא באת לביהכ"ס הזה, הקב"ה סיבב בידך להתפלל כאן, ואז שאל עליך... וקיבלת סכום הגון...

ג. המחשת אמונה לנוטל תרופה להתרפאות

משה נשאל מידידו אהרן, מה שלומך? משיב משה, לא הכי טוב, היום קמתי בבקר עם כאבי שיניים חזקים, ועד עתה הכאבים ממשיכים, מלבד בבוקר בשעה 10:00 נטלתי כדור הרגעה והועיל עד השעה 12:00, עתה חזרו הכאבים וכנראה שאצטרך ליטול כדור נוסף... בצהריים שוב נוטל משה כדור המרגיעו מהשעה: 4:00 - 2:00 לכאורה מה חסרון אמונה יש בדיבורים שכאלו, בנוסחה כזו רגילים לדבר רוב ככל בני האדם כולל המאמינים, אולם אם נתבונן נשכיל להבין היאך ראוי ליהודי מאמין לעקוב אחר הנהגת ה' עמו הגם שנראית כשגרתית ביותר.

ובכן הבה נראה מה קרה כאן מצד ההשגחה עם משה הסובל מכאב שיניים. משה ישן על מיטתו, ומדת הדין מקטרגת להצדיק יסורים על משה, הקטרוג מתקבל, ונגזר על משה שיקום עם כאבי שיניים, אולם מידת הרחמים התערבה בנידון, ונעתרו מן השמים למידת הרחמים, ליתן הפוגה למשה מכאבי השיניים בין השעות 10:00-12:00, ובין השעות 4:00-2:00.

משה קם בבקר מתעורר מכאבים עזים בשיניו, שותה משהו, בקושי הולך להתפלל, מגיע השעה 8:00 בבקר משה מתלבט - אקח כדור או לא אקח... אפשר הכאבים יעברו... ממתין הוא עד השעה 9:00, בשעה 9:00 מחליט הוא לקחת כדור, מחפש כדור בביתו ואינו מוצא, מחפש ומחפש ואינו מוצא, בינתיים מגיע השעה 9:30. בלית ברירה הולך הוא לבית מרקחת, בית המרקחת סגורה... ממתין הוא בחוץ עוד כמה דקות לפני 10:00, ואז קונה את הכדורים, בשעה 10:00 בדיוק בולע כדור, ואז רק מתחיל לחוש הרגעה מכאביו למשך 2 שעות עד השעה 12:00, לאחר מכן חוזרים הכאבים, ממתין ומהסס משה מלקחת עוד כדור עד השעה 2:00 ואז מחליט הוא: לוקח אני כדור נוסף, ושוב נרגעים כאביו עד לשעה 4:00 בדיוק. הרי שההתלבטות ועיכוב ההחלטה, ועיכוב פתיחת הבית מרקחת הכל הוא כדי לקיים גזירת שמים שגזרה אי אלו שעות יהא הסבל, ואי אלו שעות יהא הפוגה והרגיעה מהסבל.

ד. לא זכיתי שתפילתי נתקבלה...

לא מעטים המקרים שנתקלים אנו בבעיה כל שהיא, ולענייננו נקח לדוגמא בעיה בריאותית, בתור יהודים מאמינים מתפללים אנו מעומק הלב להחלמתנו, ומתחננים לה' שישלח לנו רפואה ממנו באופן ישיר ללא צורך ברופאים ורפואות, ממתנינים מללכת לרופא מתוך תוחלת ממושכה שהכאב יעבור עי"ז רפוא כל בשר ומפליא לעשות, ובאמת תחושתנו היא אמיתית - בשל מה יש ללכת לרופא? וכי הרופא יש בידו לפעול מאומה מבלתי רצון ה', והלא הרופא יכול לטעות באבחון המחלה, או במציאת התרופה המתאימה, וכיוצא, ואם כן מאחר והרופא תלוי בהשגחה, מה יש צורך לטרוח ולהרפאות דוקא דרכו, ומחזקים אנו את אמונתנו בכורא, מתפללים מתחננים, והנה אין מענה, החולי והכאב ממשיכים כמות שהיו, נאלצים אנו ללכת לרופא, נוטלים תרופה והנה מיד שיפור, ולאחר כמה ימים נעלם הכאב או החולי. מחשבתנו אז, חבל! לא זכינו שתפילתנו נתקבלה והוצרכנו לאכזבתנו להרפאות עי"ז הרופא... זו מחשבת טעות! נטשנו את מלחמת האמונה כשהיא באמצעה, ומבלי משים לב נוצחנו! פשר הענין הוא כך.

התחלנו בנסיון האמונה בדרך הנכונה, והיא להתפלל לה' ולהאמין שיתכן וישועתו תבוא ללא רופא וללא מרפא אלא רק מידו יתברך, הקב"ה בוחן לבות וכליות אכן ראה את אמונתנו הכנה וראה שאנו ראויים לנסיון יותר קשה, והוא שבדוקא לא נענה לבקשתנו להשיג הרפואה ללא רופא וללא מרפא, [ואגב, יתכן וישנה פניה בבקשה זו כי יתכן ונובעת היא מתוך עצלות או מתוך חשש חסרון כיס], ובכל אופן - ה' צדיק יבחן - ממשיך הקב"ה לבחון את מאמיניו, והוא בכך כאמור שבדוקא לא עונה לבקשתם ואז נצרכים המה לילך לרופא ומיד מתרפאים, והנה כאן עיקר קושי הנסיון, למי הודאתם? במי רואים הם עתה את ישועתם? כאן נפלנו במחשבה, הנה תפילתנו לא התקבלה.. נושענו לבסוף עי"ז הרופא...

והעובדא שנכשלנו, שהרי לו היינו נושעים שלא ע"י רופא הלא היתה הודאתנו לה' בעוצמה הרבה יותר מעתה שנושענו ע"י רופא, ואדרבא עתה שנושענו ע"י רופא חשים אנו באכזבה, ואכזבה זו נובעת מפני שאנו מסכים את ישועתנו לרופא, או גם לרופא ולא לגמרי להקב"ה והאמת מה היא? שגם ישועתנו ע"י הרופא היא איננה אלא מהקב"ה בלבד, והרופא אינו אלא סיבה ודרך טבעית לרפואתנו, ואין בסיבה זו ממש, ועצם זה שישנו מפנה חד בתחושתנו בין לו היינו נושעים ללא הרופא ובין כשנושענו באמצעות הרופא הרי שאמונתנו לא עמדה במבחן כראוי, שהרי מה אכפת לנו אם קבלנו את משכורתנו מה"בוס" ישירות או ע"י פקידו הממונה לחלוקת המשכורות. ההרגשה היא הלא היא קבלתי משכורת מה"בוס", והפקיד אינו אלא שליח לחלוקה, כן צריכה להיות תחושתנו ברפואתנו ע"י הרופא שאכן נתקבלה תפילתנו לרפואה שלמה אלא שבאה באמצעות הרופא והוא לשם המשך המבחן האם נטשנו את המלחמה על האמונה באמצע המבחן או שהחזקנו בו עד הסוף, כך שהנצחון הוא אם תחושתנו בהודאה לה' שכשנושענו ע"י הרופא היא כמו לו היינו נושעים שלא ע"י הרופא, כי בעצם אותה יד המרפא ללא רופא היא ורק היא היד המרפא גם באמצעות הרופא - יד ה'!

ה. עליות וירידות

גם לתופעת העליות והירידות ברוחניות יש להתייחס באמונה ואף שהובטחנו בהבטחת: "הבא ליטר מסייעין אותי", או בהבטחת "פתחו לי פתח כפתחו של מחט ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם", ולכאורה לנגד עינינו לא נראה שמתקיים בנו הבטחות אלו, באמת הבטחות אלו מתקיימות במלואן, הכיכוד?
ונקדים לכך משל: אחת המדינות מצבה היה משגשג בכל תחומי ההתפתחות והכלכלה והכניסו למדינה הון רב, בהתאם לכך לבס של המנהיגים היה רחב והמשכורות היו גבוהות, הסיוע לכל שכבות העם היה ביד רחבה, הקצבאות למשפחות מרובות ילדים, חולים נכים היו בשפע רב, וכיוצא, במשך הזמן עברה מדינה זו משבר חמור מסיבת מלחמה קשה שתקפתה, והון רב הוסב לצורך המלחמה וחל משבר כלכלי חמור במדינה. סכומי הקצבאות ירדו למאד, במשכורות העובדים חלו קיצוצים ניכרים, ומי שפעם משכורתו היתה 10,000 ש"ח לחודש, ובכך היה נחשב למשתכר באופן מכובד, היום המשכורת המכובדת היתה בסך 5,000 ש"ח בחודש, כי עד כאן הוקצבה המכסה למשכורת מכובדת, וכיוצא. ומי שראה פעם את עצמו מוצלח ומאושר במשכורת של אז, הרי שחייב הוא לראות את עצמו היום מוצלח ומאושר במשכורת של היום ולשמוח בה כי זהו המקסימום שניתן להשיג היום.
כך צריכה להיות ההסתכלות במצב העליות והירידות של ימינו, ונבאר:

בדורות עברו השפע הרוחני שהיה נשפע למשתדלים ולטורחים בעבודת ה' היה במשכורת גבוהה מאד, שפע של רוח הקודש, שפע של חכמה בינה ודעת בתורה, לב רחב להבין ולחדש, לב חי מתרגש ומתפעל מכל דבר בקדושה וכו', כי כן שפע זה היה בהתאם לגוון עבודתם ברמה הגבוהה האיכותית שנדרשה מהם. היום שאנו בירידת הדורות ירדה המכסה של ההשפעות ונצטמצמה למאד, ואין רואים בפועל תוצאות מבורכות כמאז, וכמו שרואים אנו בחוש את ירידת ההשפעות הרוחניות היום לעומת דורות שעברו, ובעצם שפע זה המועט שנשפע לנו הוא כמו כן בהתאם לרמה הנדרשת מאתנו היום בעבודתנו שהיא בהרבה פחות מהרמה האיכותית שנדרשה מהדורות הקודמים.
ומה אם כן המכסה שמוענקת היום לאחר הקיצוצים?

אחר שרואים אנו שמנת חלקנו היום היא לעבור נסיונות תקיפים ותכופים, והמתבקש מאתנו הוא ללחום בכל כוחנו על מנת לפחות להחזיק מעמד ולא ליפול לאיסורים חמורים, וכל ה"עשה טוב" שהוא תורה ותפילה שאנו עוסקים בהם הלואי ויועיל לנו רק לחלק הסור מרע, דהיינו מה יש לחשוב להגיע מהעשה טוב למדרגות והשגות, הלואי ונצליח מכל העשה טוב להינצל מהרע האורב לנו בכל פינה, וגם מלחמה זו עולה לנו בקושי רב, אחר שרצופה היא לכשלונות ונפילות במהלך המלחמה, שהיא סיבה לחלישות הדעת לנטוש את מערכת המלחמה ולהתיאש ממנה לגמרי, הרי שהנדרש מאתנו היום הוא להילחם ולהילחם, וגם לאחר נפילות - ושיהיו כמה שיהיו להמשיך ולטכס עצות סייגים וגדרים על מנת להמשיך להילחם, וכמובן מבלי לראות מדרגות והשגות, ובמילא פשוט הוא שזה גופא הנצחון, זוהי המכסה שמוענקת היום ללא ליטהר, והיא שיהא לו כח בנפש להמשיך להילחם, ולא לנטוש המלחמה, ומבלי להתייחס לנפילות - להמשיך בחירוף נפש להילחם ברע, להמשיך בתורה ותפילה היום אף שאלו באים לאחר כשלון מוחץ של נפילה שקרתה אמש, וזה גופא הנצחון המוענק היום, וזה גופא המסייעין אותנו המובטח ללא ליטהר.

לו נשכיל להחכים מהמציאות שאנו חיים בה היום מה תפקידנו - לעולם לא נחלש בדעתנו, לא ניפול לעולם לזרועות היאוש, בידענו שכהיום זהו המתנה וההענקה לנלחם, והוא שימשיך להילחם גם כאשר נוחל הוא מפלות וכשלונות. ובזה חסיד ואהוב הוא אצל קונו להיותו נאמן בתכלית לה', שהנה אף שנפצע במלחמה - ושיהיה ברשלנותו - עם כל זה ממשיך הוא להחליץ מחדש לקראת מערכה חדשה להילחם ולהרים קרן הקדושה, ללחום מלחמת ה' עד כלות הנפש ללא הארת פנים וללא ההשגה ועונג רוחני כל שהוא.

אין הדבר סותר את מחויבותנו לשוב בתשובה על מעידותינו, אחר שאנו אחראים ואשמים על הקורות אותנו במעידות אלו, אולם אסור שיהא זה על חשבון נסיגה מהערכות למלחמה מחדש בכל פעם.

והסיבה לכך כי עיקר תיקון הנשמות בדור האחרון הוא הכניעה, ומעשינו גרמו שכך יהא מהלך שלמותנו, בדרך של "שבע יפול צדיק וקם" המכנעת את הלב ומכשרתו לתיקון יותר מכל אפשרות אחרת, בכל אופן כך ראה הבורא בחכמתו תיקון לבני דור עקבות משיחא.

תגובה שלי למישיה שכעסה על הבוס שלה בעבודה:

"זכרי כולם מקל ביד השם בוחנים אותנו משמיים ומגלגלים חובה ביד חייבים לכן לא טוב לכעוס האר"י הקדוש אומר שמי שכועס מחליפים לו את נפשו ומביאים לו נפש מהטומאה לכן האר"י הקדוש היה נזהר שלא לכעוס גם לא לשם שמיים. לכן חשוב לזכור שכולם שליחים למקום ונועד הדבר להעמיד אותנו בניסיון מלשון נס להתנוסס שנעמוד בו ונתנוסס ואז נזכה לעלות מעלה מעלה במעלות הרוחניות וחס ושלום לכעוס"

להלן מאמר מדהים בנושא הכעס שחובה לקרוא

מה דינו של הכועס? כמה חמור מידת הכעס? מה התיקון לכעס? ומה שכרו של הכובש כעסו. הקדמה ר' חיים ויטל כותב שהאר"י הזהירו על כעס יותר מכל עבירות שבתורה. האם גם אנו מתיחסים לכעס כחמור יותר מכל עבירות שבתורה? ברור לכולם שהכעס מזיק מאד ואין בו תועלת, ואף על פי כן נכשלים אנו בכעסים שונים, מכעס על הנדחף בתור, ועד כעס על גבאי המחלק כיבודים; מכעס על ילד שאינו סר למשמעתנו, עד כעס על הבאים אלינו בתביעות שונות; מכעס על מעליב, עד כעס על מזיק. מה ניתן לעשות? ב"ראשית חכמה" (ענוה ג' כ"א) כתב: "אני אומר שטוב לו לאדם לעשות זכרון קצר על עונשי הכעס והגאוה ומעלות הענוה, שיקרא אותם בכל יום. המצאה זו נכונה, כי מי הפתי שירצה להפסיד הפסד מרובה בשביל הרווחה מועטת. אלא שבשעת הכעס שוכח כל הענשים וכל המעלות שיפסיד. וכאשר יתמיד בקריאה, תלמוד יביאהו לידי מעשה, ויהיה זריז ונזהר". גם בעל הפלא יועץ הביא: "הגדר הגדול לכעס, שירשום בכתב וילקט כל מאמרי חז"ל בש"ס ומדרשים וזוהר הק' ודברי האריז"ל, ויהיו לזכרון לנגד עיניו, ובהם יהגה מדי יום ביומו". האם ניסינו עצה זו?

הלקט שלפנינו בא לקיים את עצת הגדולים, מתוך תפילה שיואלו הדברים להתגבר לפחות על חלק מהכעסים.

פרק א': נוקי הכעס כעבודה זרה

במסכת שבת (ק"ה): נאמר: "רבי שמעון בן אלעזר אומר משום חילפא בר אגרא, שאמר משום רבי יוחנן בן נורי: המקרע בגדיו בחמתו, והמשבר כליו בחמתו, והמפזר מעותיו בחמתו - יהא בעיניך כעובד עבודה זרה; שכך אומנתו של יצר הרע, היום אומר לו עשה כך ולמחר אומר לו עשה כך. עד שאומר לו עבוד עבודה זרה והולך ועובד. אמר רבי אבין: מאי קראה - לא יהיה כך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר, איזהו אל זר שיש בגופו של אדם - הוי אומר זה יצר הרע. כך שנינו בזהר הקדוש (בראשית כ"ז ב' וכן קרח קע"ט א'): "כל הכועס כאילו עובד עבודה זרה". מדברים אלו היינו חושבים שה"כאילו" הוא דבר רחוק. האם יש כאן לשון גוזמה? מיסודות אמונתנו, שאין מקרה בעולם, ולכן אין אפשרות שיקרה לאדם דבר, לטוב או למוטב, בלא שנגזר עליו בשמים על פי מעשיו. וכלשון הרמב"ן (שמות י"ג ט"ז): "שאיין לאדם חלק בתורת משה רבינו עד שנאמין בכל דברינו ומקרינו שכלם ניסים, אין בהם טבע ומנהגו של עולם, בין ברבים בין ביחיד. אלא אם יעשה המצות יצליחנו שכרו, ואם יעבור עליהם, יכרינתו עונשו. הכל בגזרת עליון". מדוע, אם כך, אנו כועסים? כשאדם מזיק לנו, או מבזה אותנו, או עשה לנו דבר שלדעתנו לא צריך היה לעשות, או שלא עשה את מה שאנו חושבים שכן צריך היה לעשות - במצבים כאלו ודומיהם אנו כועסים, ואז... האם דברים אלו מסתדרים עם יסודות אמונתנו? האם יהודי מאמין יכול להעלות על דעתו, שמישהו יכול לעשות לו דבר שלא נקצב עליו בשמים, או שמישהו יכול להיטיב לו יותר ממה שנקצב עליו? בכל כעס אנו מתעלמים מהשגחתו המוחלטת של הבורא, וזוהי בחינה של עבודה זרה ממש. ישנם החושבים שכעס היא "רק" מידה רעה, אבל האמת היא שהכעס הוא ממש כפירה. לכן אין בהתבטאות הנ"ל כל גוזמה - הכועס מתעלם ומורד בקב"ה כעובד עבודה זרה ממש!!

הפסד חכמה וגדולה

במסכת פסחים (סו): מצאנו הפסדים נוספים הנגרמים לכועס: "ריש לקיש אמר: כל אדם שכועס, אם חכם הוא - חכמתו מסתלקת ממנו, אם נביא הוא - נבואתו מסתלקת ממנו. אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו - ממש. דכתיב: ויקצף משה על פקודי החיל וגו', וכתוב: ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה ה' את משה וגו' מכלל דמשה איעלם מיניה. אם נביא הוא נבואתו מסתלקת ממנו - מאלישע, דכתיב (מלכים ב ג) לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נשא אם אביט אליך ואם אראך וגו' וכתוב (מלכים ב ג) ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד ה' וגו'. אמר רבי מני בר פטיש: כל שכועס, אפילו פוסקין עליו גדולה מן השמים - מורידין אותו. מנגן - מאליאב, שנאמר (שמואל א יז) ויחר אף אליאב בדוד ויאמר למה זה ירדת ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר אני ידעתי את זדנך ואת רע לבבך כי למען ראות המלחמה ירדת. וכי אזל שמואל לממשחינהו בכלהו כתיב לא בזה בחר ה' ובאליאב כתיב ויאמר ה' אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו - מכלל דהוה רחים ליה עד האידינא". מדוע כה חמור הוא הכעס, שבגללו מפסיד הכועס חכמה, נבואה, ואפילו גדולה?

הזוהר בפרשת תצוה (קפ"ב) מגלה לנו את סוד הדבר. נאמר שם על הכועס: "ואיהו עקר קדושה דא עלאה מאתריה, למשרי באתרי סטרא אחרא, ודאי דא איהו בר נש דמריד במאריה... איהו טריף ועקר נפשיה בגין רוגזיה, ואשרי בגויה אל זר... דההיא נשמתא קדישא טריף לה וסאיב לה בגין אפו, כי נשמה אחלף באפו. עכו"ם אתחשיב ההוא בר נש". הכועס מטמא את קדושת נשמתו ונפשו, ועוקר אותם. במקומם משרה הוא נשמה אחרת, סיטרא אחרא, ואל זר. לכן הוא גם מורד בשכינה, כעובד עבודה זרה. לפיכך מובן לנו שאם אדם עוקר את נשמתו, ומחליפה באחרת טמאה, הוא מאבד בכך את כל המעלות שהיו לו, ועמהן הוא מפסיד גם את חכמתו, נבואתו, וגדולתו. ממשך שם הזוהר: "ומאן דאתחבר עמיה, ומאן דאשתעי בהדיא, כמאן דאתחבר בעכו"ם ממש. מאי טעמא?

בגין דעכו"ם ממש שארי בגויה". הדברים מבהילים - אפילו מי שרק מדבר עם הכועס מקבל מטומאתו. ואילו המתחבר עם הכועס הריהו כמתחבר עם עובד עבודה זרה, מפני שעבודה זרה ממש שורה על הכועס. יתרה מזו מוסיף שם הזוהר ללמדנו: "בכל חטאים דקא עביד בר נש, לאו איהו עכו"ם ממש כהאי... וההיא קדושה עקרת מינה, וכיון דעקרת מינה זימנא חדא, כמה דייעביד בר נש לא תיתוב לאתרא... דא שניא מכלא, דכל גופא סאיב מגו ומבר. ונפשא כלא מסאיב". למדים אנו שעל-ידי הכעס אדם ממש מסלק את קדושתו ונשמתו ממנו. הוא מטמא את כל גופו מבפנים ומבחוץ, יותר מכל שאר העבירות, ומשרה בעצמו טומאת עבודה זרה. אפילו אם יצליח לחזור בתשובה שלמה, לא יחזיר את הקדושה שפרחה. לכן ברור הדבר, שהכועס, עקב אבדן מוחלט של נשמתו ומדרגתו, מאבד גם את חכמתו, נבואתו, וגדולתו שהיו לו בדרגה הקודמת. כך הסביר גם ב"ראשית חכמה" (תשובה ו' מ"ד): "שאיין לך דבר שיסלק השכינה מהאדם, וכן הנשמה, אלא הכעס". לכן אפילו משה רבנו, אדון הנביאים, מקבל התורה - בשלש הפעמים בהן כעס - נשתכחה ממנו

הלכה, כמובא במדרש ויקרא רבה (י"ג א'): "אמר רב הונא: בשלשה מקומות כעס משה, ונתעלמה ממנו הלכה. ואלו הן: בשבת, ובכלי מתכות, ואונן". משה רבנו כעס כדי לחנך את העם, ולשם שמים. גם משאירי המן, גם שורפי הקרבן, וגם מביאי בנות מדין, נהגו שלא כדין והיה צורך לגעור בהם כדי לחנכם. אבל לא הואיל כל זאת למשה; כעס מסלק הנשמה, וממילא נאבדה החכמה שהיתה. דבר זה משפיע על כל אדם, בכל מצב. אם כך מה נאמר אנחנו?!

לפי זה נבין הטיב את דברי האר"י הקדוש (הובא בשער רוח הקודש י"ט). על הפסוק "טורף נפשו באפו", שהכועס, באפו הופך את נפשו לטרפה. עוד הובא שם: "מורי האר"ז"ל היה מקפיד בעוון הכעס, יותר משאר כל עבירות... ואף על פי שעושה האדם תיקונים גדולים לנפשו, ותשובה מעולה על כל עוונותיו, ומצוות רבות וגדולות, הכל נאבדים ממנו לגמרי! לפי שהרי אותה הנשמה הקדושה שעשתה כל המעשים הטובים, נתחלפה בטמאה, והלכה לה. וצריך שיחזור פעם אחרת לחזור ולתקן כל התיקונים הראשונים שעשה בתחילה... נמצא כי בעל הכעס אין לו תקנה כלל".

לפי הסברנו נוכל להבין היטב גם את דרשת חז"ל במסכת נדרים (כ"ב:): "אמר רבה בר רב הונא: כל הכועס - אפי' שכינה אינה חשובה כנגדו, שנאמר: (תהלים י) 'רשע כגובה אפו בל ידרוש אין אלהים כל מזמותיו'".

אם מוכן אדם לאבד על ידי כעסו את החכמה, את הנשמה, ואת השכינה - מוכיח הוא בכך שאין שכינה חשובה אצלו. וההמשך שם: "ר' ירמיה מדיפתי אמר: משכח תלמודו ומוסיף טיפשות, שנאמר: (קהלת ז) כי כעס בחיך כסילים ינוח, וכתוב: (משלי יג) וכסיל יפרוש אולת.

רב נחמן בר יצחק אמר: בידוע שעוונותיו מרובין מזכותיו, שנאמר: (משלי כט) ובעל חימה רב פשע".

אם אדם מסלק חכמתו ממנו, ועוד מביא על עצמו טומאה כעבודה זרה - ממילא ברור שבכך הוא מוסיף לעצמו טפשות, ומביא את עצמו למצב שעוונותיו מרובים על זכויותיו.

הרמב"ם במורה נבוכים טוען, שחטאו של משה רבנו במי מריבה, היה הכעס, ובגלל הכעס הזה איבד את הזכות להכנס לארץ ישראל. כך מביא הרמב"ן בבמדבר (כ' ח') את הסברו: "וה"ר רבי משה (סוף פ"ד משנה פרקים) סבר בו סברא, ואמר כי משה רבינו ע"ה חטאו הוא שנטה לצד הרגזנות באמרו שמעו נא המורים. דקדק עליו הש"י שיהיה אדם כמוהו כועס לפני עדת בני ישראל במקום שאין ראוי בו הכעס. וכל כיוצא בזה בדין האיש ההוא חלול השם, מפני שמתנועותיו כלם ומדבריו היו למדין והיו מקיין להגיע בהם אל הצלחות העולם הזה והעולם הבא. ואיך יראה עליו הכעס והוא מן הפעולות הרעות ולא תבא כי אם מתכונה רעה מתכונות הנפש".

כך מסביר גם רש"י (בראשית מ"ט ד') את הפסד הבכורה של ראובן: "פחו כמים - הפחו והבהלה אשר מהרת להראות כעסך, כמים הללו הממהרים למרוצתם. לכך אל תותר - אל תתרבה ליטול כל היתרות הללו שהיו ראיות לך". בגלל הכעס איבד ראובן הבכור את הבכורה ואת הגדולה.

והוסיף בעל "ראשית חכמה" (אהבה י"א ע"א), שנשמה דאצילות אינה ניתנת כלל לאדם המסוגל לכעס, והסביר שם את סיבת הדבר: "לא תנתן אותה הנשמה הקדושה העליונה למי שיפגום בה בכל עת, שתסתלק ממנו". אם כל כעס מסלק את הנשמה, נשמה גדולה אינה רוצה להיות מבוזה ומסולקת.

בספר חסידים (תתשכ"ו) הביא עוד, שלא רק הכועס, אלא אפילו המסתכל בפני הכועס, גורם לשכח תלמודו. אם בכעס אחד אפשר לאבד דברים כה רבים, אין להתפלא שהכועס מאבד גם את חכמתו, נבואתו, וגדולתו.

איבוד הגוף

סוג נוסף של נזק לכועס נשנה במסכת נדרים (כ"ב:): "אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: כל הכועס כל מיני גיהנם שולטין בו, שנאמר: (קהלת יא) והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך, ואין רעה אלא גיהנם, שנאמר: (משלי טז) כל פעל ה' למענהו וגם רשע ליום רעה; ולא עוד, אלא שהתחונות שולטות בו, שנאמר: (דברים כח) ונתן ה' לך שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש, איזהו דבר שמכלה את העינים ומדאיב את הנפש? הוי אומר: אלו התחונות". ומסביר הרא"ש במקום: "קשה הכעס לגופו כאילו היה נידון בכל מיני פרעניות גיהנם". ידוע היטב שהרבה מחלות נגרמות לבני אדם על ידי כעס, ועדיין ממשיכים אנו לכעוס. חז"ל דברו על כל מיני גיהנום, אולי זה יעוררנו? ה"שיטה מקובצת" במקום מסביר, שחום הכעס מונע מהמאכלים להתעכל, ולכן הוא גם בא לידי תחונות של מחלות מעיים. ובמסכת קידושין (מ'): "דרש בר קפרא: רגזן - לא עלתה בידו אלא רגזנותא". והסביר רש"י שם: "לא עלתה בידו - בשכרו אלא כחש בשר". ידועה ההלצה, כי המחלות באות לא בגלל מה שאנו אוכלים, אלא בגלל מה שאוכל אותנו! כך שנינו במסכת פסחים (ק"ג:): "תנו רבנן: שלשה חיייהן אינם חיים, הרחמנין, והרתחנין, ואניני הדעת". כך דרשו גם במסכת סוטה (ג:): "א"ר חסדא: תוקפא בביתא - כי קריא לשומשמא". ומסביר רש"י שמריבה בבית מזיקה כמו תולעת בשומשמיין. ובזוהר (ג' קע"ט א'): "מאן דכעיס, אית ביה כעס סם המוות". בספר "שבט מוסר" (כ"ט) הביא עוד, שכעס מזיק לא רק לאדם עצמו; כעסה של אשה מעוברת מזיק גם לוולד, וכן במינקת - מזיק הכעס לחלב. לחידוד העניין הביא בעל "ראשית חכמה" (דרך ארץ ב' ב') את דברי החכם: "התהלכתי על גחלים, ונכנסתי בתוך השלהבת, ולא שרפתיני אש כאש חמתי". הכעס מעולם לא הועיל לאיש, אך לעומת זאת תמיד הוא מזיק קשות לגוף ולנשמה. כיצד יתכן עם כך שאנשים מעיזים לכעוס?!

הזמנת דינים

בתיקוני זהר (תמ"ח פ"ה א') הובא שהכועס כאילו הדליק אשו של גיהנום. וברעיא מהימנא (פנחס רל"ד): "מעורר כח המרה שהוא שורש הדין". הבנו שמעשה הכעס חמור מאוד, אבל מדוע הוא נקרא מעורר הדינים, ומדליק את אש הגיהנום? הסבר לכך אפשר למצוא בדברי הזוהר (פקודי רס"ג ב' וכן תזריע מ"ג ב'). נאמר שם שכל הזורק בחמתו חפצים או מילים, לוקח אותם הממונה על כוחות הטומאה ומכריז: "דא הוא קרבן דפלניא דקריב לסיטרא דילן". חוץ מהנזקים הישירים להם גורם הכועס, הוא מחזק את כוחות הטומאה בשמים לכל סוגי הדינים. כך מזמין הכועס דינים קשים בכל האופנים. מובן, אם כך, היטב, שהוא נקרא מדליק אשו של גיהנום, ולכן כל מיני גיהנום שולטים בו. דבר נוסף מצאנו

ברמ"ק בסוף סדר עבודת יום הכיפורים (סי' ט"ז): "עבירות שבין אדם לחברו אין יום הכיפורים מכפר... והטעם לזה כי הנשמות מתראות לפניו ביום זה בסוד... שורש אל הנשמות. והנשמות הנכנעות בתשובה הן המעוררות התשובה העליונה... ועתה אם ימצא בינו לבין חברו טינא הרי הוא מפריד... השורש העליון... ואיך אפשר שיושפע עליו אור התשובה והוא מפריד בו ח"ו... והענין בזה כי סוד הנשמות הם ס' רבוא... וכדי להמשיך האור העליון צריך ס' רבוא לב אחד, כדי שיתחדו בשמא קדישא עילאה רברבא דלא שריא אלא באחדות השלם". הגם שאין לנו עסק בנסתרות, אולם ברור מדבריו שפירוד בין כלל ישראל, בכעסים ומריבות, גורם התרחקות מהשכינה, שהתנאי להשאתה הוא איחוד שלם של ס' רבוא, וריחוק שכינה ודאי גורם לדינים ונזקים רבים. הרב דסלר ב"מכתב מאליהו" א' (264) לומד מדברי הרמ"ק: "משמע מדבריו שסובר שעד שירצה את חברו לא יכפר עליו יום הכיפורים כלל, אפילו על שאר חטאיו. מחמת ענין הפרוד שהוא בסתירה עם עצם ענין יום הכיפורים". ועוד הוסיף שם: "והענין בעומקו הוא כי המבחיין את עצמו בפירוד מחברו, הרי הוא מבליט בתוכו את הרגשת עצמו, שהיא ממש הפך ההתבטלות והענוה שהם הדבקות אליו יתברך". למדנו מדבריו שעל-ידי כעס ופירוד מפסידים גם את אפשרות טהרת יום הכיפורים. זה ודאי גורם לאדם צרות ויסורים רבים, חוץ מהנזקים הישירים של הכעס. לפי האמור לעיל נוכל להבין גם מדוע בספר "תוצאות חיים" שבראשית חכמה, כה החמיר באפשרות התשובה של הכועס. נאמר שם (ל"ג): "ילקה כפי יכולתו, ויענה יום אחד את נפשו... טוב שיטבול ג"כ כדי להבריח ממנו רוח הטומאה ולהמשיך הנשמה... ויעסוק בתורה ע"ד הסוד... וכולי האי ואולי".

גרימת עבירות נוספות

הרא"ש בפירושו על מסכת נדרים הביא פירוש נוסף ל"כל הכועס כל מיני גיהנם שולטין בו": "א"נ מתוך כעסו בא לידי עבירה, ומשליט עליו גיהנם". והר"ן שם מסביר: "לפי שהכעס מביאו לכפור בעיקר". נמצאנו למדים, שחוץ מהנזקים הישירים של הכעס בגוף ובנשמה, גורם הכעס להרבה עבירות נוספות, והן גורמות לעונשים רבים נוספים מכל הסוגים. בספר הנפלא על ענייני הכעס "ארך אפים" מובאות עשרות שיכולות להעשות כתוצאה מכעס. ביניהן: לא תשנא את אחיך בלבבך, ובמחלוקת - לא יהיה כקרח ועדתו, לא תקום, לא תטור, ונשמרתם מאד לנפשותיכם, לא תשא עליו חטא, לא תונו איש את עמיתו, כל אלמנה ויתום לא תענון, ואהבת לרעך, מניעת צדקה, את ה' אלוקיך תירא, ואהבת, ובו תדבק, מדבר שקר תרחק, נדרים, גזל, לשון הרע, רכילות, הוצאת ש"ר, ודברת בם - ולא בדברים בטלים, צער בע"ח, ומקדשי תיראו, בצדק תשפוט אמתך, בטול תורה, בטול תפילות, תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה, ולא תחללו את שם קדשי, השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים. ובהורים גם - כבד את אביך ואת אמך, איש אמו ואביו תראו. ובת"ח גם - אהבת את ה' - לרבות ת"ח. ואם מגיע לקללה - לא תקלל חרש, ונשיא בעמך לא תאור, אלוקים לא תקלל, מקלל אביו ואמו. ואם גם מכה - לא יוסיף ופן יוסיף. ובנשבע - לא תשא, לא תשבועו בשמי לשקר. לעתים גם לפני עוור - גורם למפחדים ממנו לעבור עבירות. דבר נוסף למדנו בהלכות תשובה לרמב"ם (ד' ו'), כי בעל חימה הוא אחד מהדברים המעכבים את התשובה, מכיוון שהמורגל בכעס קשה לו מאוד להגמל ממנו. אפילו את התפילה של האדם מעכב הכעס, מכיוון שאין לכוועס כל יכולת לכוון בתפילתו. כך למדנו במסכת עירובין (ס"ה). שאפילו רבי חנינא "ביומא דרתח לא מצליי". בזה יובן לנו מה שהובא באבן שלמה בשם הגר"א: "הכעס הוא רע שברע". ראינו, שחטאים רבים גורם הכעס, אבל מעל כולם - העובדה שהכעס גורם לאדם לא לשלוט בעצמו ולצאת מדעתו - זוהי סיבה מספיקה להיותו אבי אבות הטומאה.

החטאת אחרים

דבר נוסף גורם הכועס בכעסו: הוא מטיל אימה על סובביו ובכך גורם הוא להם לעבור עבירות נוספות. יתכן גם שמחמת פחדם יגרמו לו לעבור עבירות. כך שנינו במסכת גיטין (ו'): "אמר רב חסדא: לעולם אל יטיל אדם אימה יתירה בתוך ביתו, שהרי פילגש בגבעה הטיל עליה בעלה אימה יתירה, והפילה כמה רבבות מישראל. אמר רב יהודה אמר רב: כל המטיל אימה יתירה בתוך ביתו, סוף הוא בא לידי שלש עבירות: גילוי עריות, ושפיכות דמים, וחילול שבת... א"ר אבהו: לעולם אל יטיל אדם אימה יתירה בתוך ביתו, שהרי אדם גדול הטיל אימה יתירה בתוך ביתו והאכילוהו דבר גדול, ומנו? ר' חנינא בן גמליאל. האכילוהו ס"ד? השתא בהמתן של צדיקים אין הקב"ה מביא תקלה על ידם, צדיקים עצמן לא כ"ש! אלא בקשו להאכילו דבר גדול, ומאי ניהו? אבר מן החי". אפילו גדולי עולם, אם מטילים אימה גורמים לעבירות, ואפילו את הכועס עצמו יחטיאו עקב הפחד מכעס נוסף שלו. כל זאת בנוסף למצבים בהם האדם שכועסים עליו מחליט ל"השיב מלחמה". במקרה כזה יהיה הכועס אחראי לעבירות רבות נוספות שייגרמו בגללו. ומסכם בעל הראשית חכמה (ענוה ה' נ'): "כללו של דבר אין הכועס מקבל שום מדה טובה". ובמדרש פנחס כתב: "הכעס אינו ענף, רק אבי אבות הטומאה". לאור המקורות שהבאנו, דברים אלו מקבלים משנה תוקף ובהירות.

פרק ב': דרכים להתגבר על הכעס

המשנה במסכת אבות (ה' י"ד) אומרת: "ארבע מדות בדעות: נוח לכעוס ונוח לרצות, יצא הפסדו בשכרו. קשה לכעוס וקשה לרצות, יצא שכרו בהפסדו. קשה לכעוס ונוח לרצות, חסיד. נוח לכעוס וקשה לרצות, רשע". למדים אנו, שיסוד הדעות ודרגותיהם תלוי במידת הכעס של האדם. ובזהר חדש (נח כ"א) הביא עוד: "קשה לכעוס ונוח לרצות - זו המידה הגדולה מכולם". ובמדרש שמואל על אבות כתב: "קשה לכעוס ונוח לרצות - קצה החסידות". עוד למדנו במסכת עירובין (ס"ה): "אדם ניכר בכוסו כיסו וכעסו". לכן התגברות על הכעס חייבת לעמוד בראש סולם עבודתנו העצמית, וזאת חוץ מהמאמץ להנצל מכל נזקי הכעס שהובאו בפרק הקודם. בפרק זה ננסה להביא מספר עצות מחז"ל כיצד להתגבר על הכעס. במסכת עירובין (נ"ד): מספרת הגמרא, שרב פרידא שונה היה כל דבר לתלמידו ארבע מאות פעם. יום אחד התלמיד לא הבין גם לאחר ארבע מאות פעם, ולכן שנה לו רב פרידא עוד ארבע מאות פעם. שאל הגר"ח שמואלביץ זצ"ל: איזה היתר היה לרב פרידא לבזבז כל כך הרבה זמן על תלמיד כזה? הרי בזמן הזה הוא יכול היה להספיק ללמוד

הרבה מאוד? והוא השיב, שההיתר של רב פרידא היה להתלמד במתינות. לתלמיד חכם כרב פרידא - לחזור כל-כך הרבה פעמים זהו באמת ביטול תורה. אבל כדי להתלמד בסבלנות ובמתינות, ולא להגיע לכעס - מותר וכדאי להשקיע הרבה זמן. אם כך, אנו, הרחוקים מדרגתו של רב פרידא, בודאי מחויבים להשקיע הרבה זמן ומאמצים כדי להתגבר על פגע נורא זה. כיצד עושים זאת?

אמונה - המאמין יודע שאין ביד כל נברא להרע לו, או להיטיב לו, יותר ממה שנקצב עבורו בשמים לפי מעשיו. הדברים שנקצבו לאדם יקרו לו בכל מקרה, כיוון ש"הרבה שלוחים לו למקום". לכן אפילו אם המזיק או המצער לא היה כלל בעולם - לנו היה קורה בדיוק אותו דבר, מכיוון שכל נזק או צער שקורה לאדם נגרם בגלל מעשיו שלו בלבד. לאדם מאמין אין סיבה לכעוס על שום אדם בשום אופן. אם נתחזק באמונה, ונשנן לעצמנו את היסוד של לבן הארמי, "מה יצא הדבר" - נוכל להתגבר על כל כעסנו והקפדותינו. הנהגה זו למדנו גם מדוד המלך, כאשר נרדף על ידי בנו אבשלום ונמצא בסכנת חיים. הוא "עלה וכוכה, וראש לו חפוי, והוא הלך יחף. וכל העם אשר אתו חפו איש ראשו, ועלו עלה ובכה" (שמואל ב ט"ו ל). כאשר מגיעים לבחורים, יוצא שמעי בן גרא ומקלל: "ויסקל באבנים את דוד, ואת כל עבדי המלך דוד... וכה אמר שמעי בקללו: צא צא איש הדמים ואיש הבליעל. השיב עליך ה' כל דמי בית שאול אשר מלכת תחתו, ויתן ה' את המלוכה ביד אבשלום בנך, והנך ברעתך כי איש דמים אתה" (שם ט"ז ו). אדם שנמצא בסכנה ובמצב נפשי קשה, כל דבר פעוט מרגיז אותו. דוד נמצא כעת בשעתו הקשה ביותר - גם בסכנת חיים וגם במרד בנו. דוקא בשעה זו מוצא לו שמעי זמן לקללו, ואף להזכיר לו את דמי בית שאול. אדם רגיל במצב כזה - חמתו היתה בוערת בו, ודאי מנסה היה להשיב למחרף כגמולו. אבישי מוכן לגמול לשמעי, ואומר לדוד: "למה יקלל הכלב המת הזה את אדני המלך? אעברה נא ואסירה את ראשו". לכאורה צריך היה דוד לעודדו במעשה. אבל מה היתה תגובתו של דוד? "כי ה' אמר לו קלל את דוד, ומי יאמר מדוע עשית כן... הניחו לו ויקלל, כי אמר לו ה'" (שם). דוד אינו מוכן להנקם בשמעי, הוא אפילו אינו כועס. לדוד ברור שאם מישהו מקלל אותו, הרי זה בשליחות ה', ולפי מעשיו. אם כך, אין מקום לכעס, כיוון שהדבר נגזר בשמים על פי מעשיו, אז על מי יכעס? גם לנסות להנקם בשמעי אין דוד מוכן, שהרי לא ירויח בכך מאומה. את המגיע לשמעי ה' ידאג שיגיע בדקדוק, שהרי הרבה שלוחים לו למקום, ולהוסיף על ענשו של שמעי, הרי במילא לא יצליח. בזכות הבלגתו על התגרות שמעי, זכה דוד להיות רגל רביעית למרכבה, דבר שלא זכה בו על-ידי תפילותיו ושאר זכויותיו. כך צריך המאמין לזכור, שכל הבריות הן בעצם שלוחיו של הקב"ה לבצע את הנקצב בשמים לכל איש כפי מעלליו. אין לכעוס על השליח, מכיוון שהביזוי והנוקם שגרם - במילא היה קורה, אם לא ב"עזרתו", אז על-ידי שליח אחר. אמנם "מגלגלים חובה על ידי חייב", והשליח ישלם את המחיר, ולכן לשליח זה לא כדאי, אבל לניזוק זה לא נוגע. בכל מקרה, הרודף אחר כבודו האבוד במאבק עם מבזיו ומזיקיו, ודאי שלא יוכל לבטל את הנגזר עליו בשמים על-ידי נקמתו. זו יכולה להוסיף לו רק עבירות נוספות, אשר ב"שכרן" יברח ממנו הכבוד עוד יותר. לימוד העניין - רבי ישראל סלנטר אומר באגרת המוסר: "היסוד העיקרי והעמוד הנכון, להכין את עצמו לשמירה מהעבירות ועשיית המצוות, הוא רק הלימוד הרב בהלכה זו הנוגעת לעבירה, ובפרט בעיון הדק היטב, כי זה הלימוד עושה קניין חזק בנפש, להיות העבירה מרוחקת ממנו בטבע". גם החזו"א בספרו "אמונה ובטחון" (ג' ט) כותב: "העיקר שברפואות תחלואי הנפש הוא העיון בהלכה הדק היטב בכל פרטי סעיפיה". ובהמשך שם (ד' ח') "דקדוק הדין ושמירת השו"ע, הם האמצעים היותר נוחים והיותר מובילים לתיקון המידות בדרך כלל, עוד יוסיפו להיות מזור לכל מידה מושחתה בדרך פרטי". אם דברים אלו נאמרו בכל הנושאים, אזי בנושא שלנו, שחומרתו אינה ידועה דיה בציבור - על אחת כמה וכמה. כאשר משננים את המקורות בגמרא ובחז"ל בנושא זה, מצליחים הרבה יותר להתגבר על הכעס.

כך כתב גם בראשית חכמה (ענוה ג' כ"א): "אני אומר שטוב לו לאדם לעשות זכרון קצר על עונשי הכעס והגאוה ומעלות הענוה, שיקרא אותם בכל יום. המצאה זו נכונה, כי מי הפתי שירצה להפסיד הפסד מרובה בשביל הרווחה מועטת. אלא שבשעת הכעס שוכח כל הענשים וכל המעלות שיפסיד. וכאשר יתמיד בקריאה, תלמוד יביאהו לידי מעשה, ויהיה זריז ונזהר". גם בעל הפלא יועץ הביא: "הגדר הגדול לכעס, שירשום בכתב וילקט כל מאמרי חז"ל בש"ס ומדרשים וזוהר הק' ודברי האריז"ל, ויהיו לזכרון לנגד עיניו, ובהם יהגה מדי יום ביומו". גדולי עולם אלו הבינו, שכדי להתגבר על הכעס, צריך לשנן את הדברים מדי יום ביומו. ואילו אנו, עם כל חולשותינו...

תפילה - לאחר כל תפילת עמידה תקנו לנו חז"ל לומר: "ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה". הרגיל להתפלל על הכעס, יכול לקבל סיעתא דשמיה גדולה להתגבר עליו. כך הובא גם באורחות חיים לר' חיים מוולוז'ין: התרופה לכעס, היא להקדים תפילה לצרה. כמו שלמדה הגמרא בסנהדרין. ודייק עוד בעל הראשית חכמה, שחז"ל לא תקנו למקללי פי ידום, אלא נפשי תדום. אנו צריכים לא רק לא לכעוס בדבור, אלא אפילו בתוך הנפש אין להרגיש כל כעס על המתרפים והמזיקים אותנו. במסכת ברכות (ז). הובאה תפילתו של הקב"ה. תפילה זו פותחת: "יהי רצון מלפני שיכבשו רחמי את כעסי". ברור לנו שכעס אצל הקב"ה אין פירושו כעס כשלנו. אולם בכל אופן ניתן לראות מכאן, שגם אצל הקב"ה - הדבר הראשון שמתפלל עליו זה הכעס. מה, אם-כן, נעשה אנו?!

דיבור בנחת במסכת גיטין (ו): הובא: "אמר רבה בר בר חנה, הא דאמרי רבנן: שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם חשיכה, עשרתם? ערבבתם? הדליקו את הנר: צריך למימרינהו בניחותא, כי היכי דליקבלו מיניה. אמר ר' אשי: אנא לא שמיעא לי הא דרבה בר בר חנה, וקיימתי מסברא". הדיבור בנחת מונע מאדם לכעוס. אפילו במקום שחייבים לכעוס נאמר במסכת תענית (ד): "אמר רבינא: אפילו הכי, מיבעי ליה לאיניש למילף נפשיה בניחותא, שנאמר (קהלת י"א) והסר כעס מלבך". גם במצבים כאלה צריך להתרגל לדבר בלשון רכה, ובניחותא.

כך גם פתח הרמב"ן את אגרתו: "תתנהג תמיד לדבר כל דברך בנחת לכל אדם ובכל עת". ודייקו האחרונים, שחוץ מה"תמיד", יש כאן עוד שלשה "כל". כל דברך, לכל אדם, ובכל עת. דהיינו: צריך לדבר בנחת את כל סוגי הדברים, אפילו הדברים הקשים. "לכל אדם" - אפילו לטרדנים ומציקים. "ובכל עת" - אפילו כשעייפים או מתוחים ומבולבלים. שבועה וקנסות ב"ספר הישר", המיוחס לרבינו תם, הובא (ו' ב'): "החכמים כשינסו לתשובה ישבעו שבועה חמורה שלא יכעסו". גדולי עולם הבינו, שכדי שאדם יוכל להתגבר על הכעס זקוק הוא להשבע על כך שבועה חמורה. ובספר

"ראשית חכמה" (ענוה ג' כ"א) הביא, שכדי שאדם יזכיר לעצמו לא לכעוס, הוא צריך לקבל על עצמו קנס על כל מעשה כעס. העובר על דברים אלו בודאי יוכל ביתר בקלות להזכיר לעצמו לא להכשל ולכעוס.

זכירה - בספר "חובת הלבבות" בשער הכניעה (ה') הביא דרך נוספת לאדם להמנע מכעס. הוא כותב, שאם אדם יזכיר לעצמו את יום המיתה, לא יוכל לכעוס, מכיוון שכשיראה לנגד עיניו מה הולך לקרות לו, ומה חשיבות הכבוד בעולם הזה - ודאי לא יהיה אכפת לו מהדברים שאמרו עליו.

מסתבר שמקורו של בעל "חובת הלבבות" הוא בגמרא במסכת ברכות (י"ח:). שם מסופר על אותו חסיד שהקניטתו אשתו, ולכן הלך ולן בבית הקברות. מדוע הלך כליל ראש השנה ללון דוקא בבית הקברות? האם לא היתה לו ברירה אחרת?

מסביר רבי ישראל סלנטר (אור ישראל כ"ו), שאותו חסיד, כיוון שהרגיש שהקפיד, רצה לעשות תשובה, ולחנך את עצמו. החינוך הטוב ביותר להבנת ה"תועלת" בהקפדה, כבוד, וכעס - הוא ראיית הקברות...

ובספר "ראשית חכמה" (ענוה א' כ"ז) הביא עצה נוספת, שאדם המרגיש שהוא עומד לכעוס על מישהו - יזכיר לעצמו את הטובות שעשה לו המרגיז. באופן זה ודאי תקרר דעתו, ויוכל להתגבר על כעסו.

שמחה בביזוי - הרמב"ם בפירושו המשניות למסכת אבות (ד' ד') מספר מהי שמחתו הגדולה ביותר של החסיד. נאמר שם: "שנשאל לא' מן החשובים החסידים, ונאמר לו איזה יום הוא ששמחת בו יותר מכל ימין? - אמר: "יום שהייתי הולך בספינה, והיה מקומי בפחות שבמקומות הספינה בין חבילות הבגדים. והיו בספינה סוחרים ובעלי ממון. ואני הייתי שוכב במקומי, ואחד מאנשי הספינה קם להשתין. ואחי נקל בעיניו ונבזה, שהייתי שפל בעיניו מאוד, עד שגלה ערותו, והשתין עלי... וחי ה' לא כאבה נפשי למעשהו כלל, ולא התעורר ממני כוחי. ושמחתי שמחה גדולה שהגעתי לגבול שלא יכאיבני בזוי הסוחר ההוא, ולא הרגישה נפשי אליו". האם אנו היינו מגיבים כך? האם אנו היינו קוראים ליום כזה: השמח ביותר בחיינו?

בעל "חובת הלבבות" מספר, שהיה שולח מתנה למי ששמע שסיפר עליו לשון הרע. מדוע?

כיוון שהמאמין יודע שהוא הרוויח מכך. הרי לא יתכן שאדם יסבול יסורים יותר מהמגיע לו לפי מעשיו. לכן אם סבל אדם עלבונות, שהם כעצם לא נגעו לא בגופו ולא בממונו, נמנעו ממנו על-ידי כך יסורים אחרים שהיו מגיעים לו במקומם. בהלך מחשבה זה, נוכל להבין את הנהגתו של החסיד ברמב"ם, ושל בעל "חובת הלבבות", שהיה שולח מתנה למי שביזהו וסיפר עליו לשון הרע. למאמין שכל קורותיו בגזרת עליון בלבד, מובן שהביזוי היה בשליחות ה', למרק נשמתו בדרך הקלה. לכן הוא חייב להבין, שאין טעם להלחם במבזה, או לכעוס עליו, אלא יש מקום אפילו להודות לו על עזרתו לתיקון נשמתו.

וכך מסיים רבי אלעזר אזכרי את ספר החרדים: "למה תסבול יסורים בעולם הזה, ובעולם הבא גיהנום על עונותיך? טוב לך אם תסבול חרפת אנוש וגידופיו, ולא תענהו ותשמח ביסורים אלו, כי רפואה הם לנפשך".

וכן כותב ר' חיים ויטל: "אם עיני שכל לך, היה לך לחפש אחרי מי שיצער אותך, כי חיים אתה מבקש לך" (שערי קדושה א' ר').

כך גם כתב תלמיד הרמ"ק בספר "קול בוכים" בשם רבו: "בכל התשובות שבעולם, והמעולה שבכולם למרק החטאים הפשעים והזדונות, היא סבילת העלבונות החירופים והגידופים. והיא מעולה יותר מכל מלקות וסיגופים ותעניות שבעולם! כי אם יסגף עצמו, יחלש ויבטל מדברי תורה למי שלא אפשר לו, ונקרא חוטא, וכן במלקות וכיוצא בזה. אמנם במידה זו תאכל ותשתה ותעבוד - והעוונות מתכפרים. הגע בעצמך! אם יאמרו לך: תרצה שיבוא לך הפסד ממון, או נפילת בתים? - תשיב: לא! ואם יאמרו לך: התרצה לקבל עליך מיתת בנים? - תשיב: חס ושלום! אלא אתה ה' תשמרם! ואם יאמרו לך: תרצה להיות חולה בשחפת ובקדחת ובקרירי ובחמימי [ובסרטן]? מיד ירוץ לך ותשיב: רחמנא ליצלן! וכן אם יאמרו לך: התחפוץ במיתה, בגהינם, ובגילגולים רעים? - על הכל תשיב: חס ושלום! אם כן אמור נא: חטאים, עוונות, ופשעים, שחטאת, עוית, פשעת, ופגמת במעלות הרמות: בעשיה, יצירה, בריאה ואצילות, מחצב נשמתך מיום היותך על האדמה במה יכופר? לכן העצה היעוצה: "ישבע בחרפה!" ובוזה "על יזניחך אלוקים לעולם". וזהו "כי לא יזנח לעולם ה'!". בצורה זו נוכל להבין את אחד הסיפורים המעניינים על רבי זלמן מוולוז'ין: ר' חיים מוולוז'ין ואחיו ר' זלמן יצאו לגלות כמקובל בזמנם. באחד מלילות השלג התדפקו על דלת אכסניה, אך בעל הבית גרשם תוך קללות נמרצות. כשהמשיכו בדרך ראה ר' חיים את אחיו בוכה. הוא התפלל: מדוע נעלבת, אז מה אם הוא אמר...? ענה ר' זלמן: בודאי שלא נעלבתי מדבריו. בוכה אני שלא הרגשתי שמחה בביזוי. הרי נאמר במסכת שבת (פ"ח:): "הנעלבים ואינם עולבים, שומעים חרפתם ואינם משיבים, עושים מאהבה ושמחים ביסורים - עליהם הכתוב אומר: 'ואוהבו כצאת השמש בגבורתו' (שופטים ה' ל"א)". אם לא הרגשתי שמחה בביזוין, זאת אומרת שאני עדיין לא בדרגת אוהב של הקב"ה!

התנהגות מעין זו הינה כמעט מעבר להשגתנו. אולם אוהב ה' אמיתי, מאמין בכל לבו שאי אפשר לגרום לו מאומה לולא גזרת ה'. המגיע לו - יגיע בכל מקרה, ואם סבל, הרי הביזוי מרק את נשמתו. אדם כזה יכול לשמוח בביזויים, ואפילו להודות למבזהו, וודאי שלא יכעס. יתרה מזו מביא בחובת הלבבות (שער הכניעה), שיש אנשים שכשיגיעו לשמים ימצאו באמתחתם מצוות אשר הם לא עשו. כאשר ישאלו לפרש הדבר, יסבירו להם שאלו מצוות שעשו המדברים בגנותם, והם עברו לזכותם. לכן המתבזה לא רק מטהר מעבירותיו, אלא גם זוקף לזכותו זכויות רבות של המבזה. המבין כמה מרוויח הוא ממבזיו, גם בזכויות, וגם במניעת יסורים, ודאי צריך לשמוח מאד בביזוי. על-ידי התרגלות במחשבה זו, לא יוכל אדם לבוא לידי כעס.

עכוב הכעס

דרך נוספת להתגבר על הכעס מצאנו בספר חסידים (תני"ה). מובא שם שגם כאשר אדם צריך לכעוס, ילין כעסו עד למחרת. בצורה זו האדם ישקול את העניין היטב, וינצל מהרבה נזקים. יש להניח שבמרבית הפעמים למחרת כבר לא תהיה סיבה לכעוס. לחיזוק המסר הוא מביא שם את הסיפור על אדם שציווהו אביו שלא יכעס לפני שיעבור לילה מאז

שהחליט לכעוס. אדם זה נאלץ בצוק העיתים לעזוב את ביתו למספר שנים. כששב לעירו, מצא בביתו בחור יחד עם אשתו. חמתו בערה בו להשחית, אבל הוא התגבר, וקיים את צוואת אביו לחכות עד למחרת. למחרת בירר את הענין, ונודע לו שבחור זה הוא בנו שגדל. אם לא היה שומע לצוואת אביו...המרגיל את עצמו בהלנת הכעס, ודאי ימנע מעצמו את הכעס, ואת כל הנזקים שבעקבותיו. בכיוון זה חניך גם הסבא מקלם. אחת מקבלותיו היתה, שכאשר אדם חייב לכעוס, ילבש קודם בגד המיוחד לשם כך. ברור, שרוב הכעסים הנראים מוכרחים, יתגלו כמיותרים לנוהגים בהנהגה זו

ארץ ישראל

סגולה נוספת להנצל מכעס למדנו במסכת נדרים (כ"ב:): "עולא במיסקיה לארעא דישראל איתלוו ליה תרין בני חוזאי בהדיה, קם חד שחטיה לחבריה, אמר ליה לעולא: יאות עבדי? אמר ליה: אין, ופרע ליה בית השחיטה. כי אתא לקמיה דר' יוחנן, א"ל: דלמא חס ושלום אחזיקי ידי עוברי עבירה? א"ל: נפשך הצלת. קא תמה רבי יוחנן: מכדי כתיב ונתן ה' לך שם לב רגז בבבל כתיב! א"ל: ההוא שעתא לא עברינן ירדנא". בחוץ לארץ יש קללה של לב רגז, אבל הנמצאים בארץ ישראל יכולים להתגבר ביתר בקלות על רגזם.

פרק ג': רוחי המתגבר

מעמיד העולם - למדנו במסכת חולין (פ"ט:): "אמר רבי אילעא: אין העולם מתקיים אלא בשביל מי שבולם את עצמו בשעת מריבה, שנאמר תולה ארץ על בלימה; רבי אבהו אמר: מי שמשים עצמו כמי שאינו, שנאמר 'ומתחת זרועות עולם'. המתגבר על כעסו - מלבד זה שמונע מעצמו את כל נזקי הכעס שהבאנו לעיל, הוא נחשב למקיים את העולם. האם יש לנו הרבה זכויות בדרגה כזו? ! בלי לעשות מעשה כלשהו יכולים אנו להרוויח כה הרבה! עוד למדנו במסכת קידושין (ע"א:): כאשר רצו בארץ ישראל לבדוק מי מיוחס יותר, כיצד עשו זאת? בדקו מי יודע לשתוק בשעת מריבה. וכך אמר גם רב: "שתיקותיה דבבל הינו יחוסא?"

אהוב ה' במסכת פסחים (קיג:): שנינו: "שלשה הקב"ה אוהבן: מי שאינו כועס ומי שאינו משתכר ומי שמעביר על מדותיו". בידינו להיות אהוביו של הקב"ה, ואנו מזלזלים בכך? כך נדרש גם במסכת שבת (פ"ח:): וכן ביומא (כ"ג:): "הנעלבים ואינן עולבין, שומעין חרפתן ואינן משיבין, עושין מאהבה ושמחין ביסורין, עליהן הכתוב אומר: 'ואוהביו כצאת השמש בגבורתו'". אפשר להגיע למדרגה של אוהב ה' כל כך בקלות, ולא נעשה זאת?

מאריך חייו: עוד למדנו במסכת ראש השנה (י"ז:): "רב הונא בריה דרב יהושע חלש, על רב פפא לשיולי ביה. חזייה דחליש ליה עלמא, אמר להו: צביתו ליה זוודתא. לסוף איתפת, הוה מיכסיף רב פפא למיחזייה. אמרו ליה: מאי חזית? אמר (ליה) אין, הכי הוה. ואמר להו הקדוש ברוך הוא: הואיל ולא מוקים במיליה - לא תקומו בהדיה, שנאמר נשא עון ועבר על פשע, למי נושא עון - לעובר פשע".

המעביר על מדותיו, ואינו מקפיד וכועס, לבד מזה שאינו מפסיד את בריאותו כמבואר בפרק א', גם גורם לעצמו אריכות ימים.

גם במסכת מגילה (כ"ח:). שנינו: "שאל רבי עקיבא את רבי נחוניא הגדול, (אמר לו): במה הארכת ימים?

אמר לו: מימי לא קבלתי מתנות, ולא עמדתי על מדותי, וותרן בממוני הייתי...

ולא עמדתי על מדותי - דאמר רבא: כל המעביר על מדותיו מעבירין ממנו כל פשעיו, שנאמר (מיכה ז') נשא עון ועבר על פשע, למי נושא עון - למי שעובר על פשע."

כך גם לימדנו רב אדא בר אבהו במסכת תענית (כ:): כששאלהו במה הארכת ימים, ענה: "מימי לא הקפדתי בתוך ביתי..."

אנשים עושים הכל כדי להאריך את חייהם: נוסעים אל מעבר לים, ומוכנים להשקיע את כל הונם ואונם. במקום כל זאת, אפשר להאריך את החיים בדבר קל ופשוט: לא להקפיד ולכעוס. ואנחנו? !

מחילת עוונות

הגמרא במסכת ראש השנה (י"ז:). דרשה: "אמר רבא: כל המעביר על מדותיו מעבירין לו על כל פשעיו, שנאמר נשא עון ועבר על פשע, למי נושא עון - למי שעובר על פשע". כך דרשה הגמרא במסכת יומא (כ"ג: ופ"ז:): המצליח להתגבר על הקפדותיו וכעסו, גורם לכך שגם בשמים יתנהגו איתו באותה מידה כנגד מידה. לכן המונע מעצמו כעס, מונע מעצמו עונשים על עבירות שעשה, וכך הוא מגיע למצב שמעבירים לו על כל פשעיו. כך למדנו גם בגמרא במסכת סנהדרין (ז'): "דשמע ואדיש, חלפוה בישתיה מאה". מסביר רש"י: "אשריו ששומע חרפתו ושותק, הלכו להם בשתיקתו מאה רעות שהיו באות עליו".

שמואל טוען כי זהו פירושו של הפסוק במשלי (י"ז י"ד): "פוטר מים ראשית מדון" - המתחיל בקטטה ופוטר, מביא על עצמו מאה דינים. רואים, שהיודע לשמוע חרפתו ולשתוק אינו מפסיד אלא מרויח - נחסכות ממנו מאה רעות שהיו מגיעות לו בגלל עבירותיו. האין זה כדאי? כך כותב גם ר' זונדל מסלנט באגרתו (אור ישראל ל"ה): "תשים על לבך, כל מה שאתה סובל יותר כלימה, הוא יותר כפרת עוון. על כן קבל עליך באהבה, ושמח בהם יותר מעל כל הון! כל שהבזיונות יותר, ואתה מקבלם באהבה, ביתר שאת ובשמחה רבה, שכרך גם כן מרובה בהרבה זרע, וביותר אריכות ימים, ובקיום תלמודך".

ניצול ממיחה משונה

בזוהר (מקץ ר"א:): מובא מעשה שראה רב אבא: אדם ישן מתחת סלע, וראש להכישו. יצא לקראת הנחש שרץ, והרגו. המשיך רבי אבא לצפות באדם. מיד כשקם האיש ממקומו, נפל הסלע שמעליו. ניגש אליו רב אבא ושאלו: באיזו זכות עשה לך ניסים הקב"ה כה גדולים? ענה לו אותו האיש: לא קרה שמישהו עשה לי רעה, ולא מחלתי לו מיד! המצליח לעבור על מדותיו, ולהתגבר על כעסו, עשוי אף להציל בכך את עצמו ממיחה משונה.

ניצול מרימה בקבר -

במסכת שבת (קנ"ב:) מסופר שכאשר חפרו פועלים בשדהו של רב נחמן, גילו שם מת. להפתעתם שמעו הם גם את קולו של המת. בא רב נחמן ושאלו: "ולאו אמר רב מרי: עתידי צדיקי יהוה עפרא?" ענה לו המת שאינו מכיר מי זה רב מרי. "א"ל והא קרא כתיב: 'וישוב העפר על הארץ כשהיה?' אמר ליה: דאקרייך קהלת לא אקרייך משלי, דכתיב: 'ורקב עצמות קנאה'. כל מי שיש לו קנאה בלב, עצמותיו מרקיבים. כל שאין לו קנאה בלב, אין עצמותיו מרקיבים". ומסבירים המפרשים שם, שכל מי שאינו מקנא בחברו, ואינו מקפיד וכועס - אין עצמותיו מרקיבים בקבר. לכן מי שמצליח להתגבר על הקפדותיו, מרוויח רווח גדול נוסף - גם בקבר ניצול מרקיבון.

תפילתו נשמעת

שנינו במסכת תענית (כ"ה:): "שוב מעשה ברבי אליעזר שירד לפני התיבה ואמר עשרים וארבע ברכות ולא נענה. ירד רבי עקיבא אחריו, ואמר: אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה. אבינו מלכנו למענך רחם עלינו, וירדו גשמים. הווי מרנני רבנן. יצתה בת קול ואמרה: לא מפני שזה גדול מזה, אלא שזה מעביר על מידותיו, וזה אינו מעביר על מידותיו". למדנו שהמעביר על מידותיו ואינו כועס, חוץ מרווחיו השונים, מתייחסים בשמים אחרת לתפילתו. לעומתו, הכועס - למרות שיש לו זכויות רבות, ועכשיו כבר אינו כועס - תפילתו אינה מקובלת! זוכה לתורה, שכינה, וגילוי אליהו למדנו במסכת כלה רבתי (פרק ד' הלכה ל"א): "אמר אבא אליהו זכור לטוב, לעולם אין התורה מתפרשת, אלא ממי שאינו קפדן, ואף אני איני נגלה אלא למי שאינו קפדן; אשרי מי שפגע בו, ומי שישב עמו, שמובטח לו שהוא בן העולם הבא" כיצד אפשר לוותר על זכויות כה גדולות? בספר "ראשית חכמה" (ענוה ג' י"א) הביא בשם רבי יוסף גיקטילא: "האיש אשר ידבנו לבו לתקן מדותיו... שומע חרפתו ולא ישיב, מיד תשרה עליו שכינה, ולא יצטרך ללמוד מבשר ודם". כך גם לגבי גילוי נסתרות - שנינו במסכת קדושין (ע"א): "אמר רב יהודה אמר רב: שם בן ארבעים ושנים אותיות, אין מוסרין אותו אלא למי שצנוע ועניו, ועומד בחצי ימיו, ואינו כועס, ואינו משתכר, ואינו מעמיד על מדותיו".

מענישים את אויבי

שנינו במסכת גיטין (ו:): "א"ל רב הונא בר נתן לרב אשי, מאי דכתיב: (יהושע ט"ו) קינה ודימונה ועדעדה? א"ל: מתוותא דארץ ישראל קחשיב. א"ל: אטו אנא לא ידענא דמתוותא דא"י קא חשיב? אלא רב גביהא מארגיזא אמר בה טעמא: כל שיש לו קנאה על חברו ודומם, שוכן עדי עד עושה לו דין". למדנו שמי שאינו כועס, ואינו מנסה להנקם ממרגיזיו בעצמו, הקב"ה עושה עבורו את המלאכה. כך ודאי מסודרים הדברים בצורה הטובה, המהירה, והקלה ביותר.

חברים

הכועס על מבזיו, עושה זאת לעתים משום שנדמה לו שאם יבליג יושם ללעג ולנידוי בחברה. ודאי שכל בר דעת מבין כי טענה זו אינה נכונה כלל, אלא ההפך הוא הנכון. כך מצאנו שדרשו במדרש משלי (הובא בראשית חכמה ענוה ד' מ"ד): "מאי איש רעים להתרועע' - מי שרוצה להיות לו רעים, יסבול ויעביר על מידותיו". המתגבר על כעסו וקפידותו, לא רק שלא יפסיד חברים אלא אף ירבה לו רעים שיאהבו אותו מפני שאינו כועס. וכך מסביר הגר"א בפירושו על משלי (ג'): "השומעים חרפתם ואינם משיבים... יתן הקב"ה להם חן בעיני חברות!".

פרק ד': שנאה

במרבית המקרים גורם הכעס גם לטינה ושנאה כלפי ה"מרגיז". שנאה זו, מלבד היותה גורמת לעברה על לאו נוסף מן התורה, משמשת גורם לכעסים נוספים בעתיד. כעסים אלו, הנובעים משנאת הזולת, לא היו נגרמים ללא הכעס הראשון. לכן ראינו לנכון לייחד פרק נפרד לתוצאות השנאה, כדי להרחיקנו מגורם כעס זה.

מהו גדרה של שנאה? מסבירה הגמרא במסכת ערכין (ט"ז:): "תנו רבנן: לא תשנא את אחיך בלבבך - יכול לא יכנו, לא יסטרונו, ולא יקלקלנו? ת"ל: בלבבך, שנאה שבלב הכתוב מדבר". השומר בלבו טינה לחברו, למרות שלא מראה זאת כלל, כבר עובר בלאו. ובמסכת דרך ארץ פרק היוצא (א' י"ג): "רבי אליעזר אומר השונא את חברו הרי זה משופכי דמים, שנאמר וכי יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת. בן עזאי אומר השונא את אשתו הרי זה משופכי דמים, שנאמר ושם לה עלילת דברים, סוף שהוא שוכר לה עדים ומקדימה לבית הסקילה".

כמה חמור איסור זה? במסכת יומא (ט:): למדונו: "אבל מקדש שני, שהיו עוסקין בתורה ובמצות וגמילות חסדים מפני מה חרב? מפני שהיתה בו שנאת חנם. ללמדך ששקולה שנאת חנם כנגד שלש עבירות: עבודה זרה, גלוי עריות, ושפיכות דמים". שנאה שקולה כע"ז ג"ע ושפיכות דמים. אין זו גוזמה. האם חושבים על כך השונאים?

עניין זה מפורט יותר בירושלמי יומא (פרק א' ה"א): "רבי יוחנן בר תורתא אמר מצאנו שלא חרבה שילה אלא שהיו מבזים את המועדות ומחללין את הקדשים. מצאנו שלא חרב הבית בראשונה אלא שהיו עובדי עבוד' זרה ומגלי עריות ושופכי דמים. אבל בשני מכירין אנו אותם שהיו יגיעין בתורה וזהירין במצות, ובמעשרו', וכל ווסת טובה היתה בהן. אלא שהיו אוהבין את הממון, ושונאין אילו לאילו שנאת חנם. וקש' היא שנאת חנם שהיא שקולה כנגד ע"ז וגילוי עריו' ושפיכות דמים. דלמה רבי זעורה ור' יעקב בר אחא ורבי אבונה הוון יתבין אמרין ביותר שבראשון נבנה ובשני לא נבנה. אמר רבי זעורה הראשונים עשו תשובה והשניים לא עשו תשובה. אמר רבי אלעזר הראשונים נתגלה עוונם ונתגלה קיצם. השניים נתגלה עוונם ולא נתגלה קיצם. שאלו את רבי אליעזר דורות האחרונים כשרים מן הראשונים? אמר להן עידיכם בית הבחירה יוכיח אבותינו העבירו את התקרה ויקל את מסך יהודה. אבל אנו פעפענו את הכתלים". כך נדרש גם במסכת

כלה רבתי (ה' א'): "מפני מה חרבה ירושלים, בראשונה מפני עבודה זרה, ובאחרונה מפני שנאת חנם... ואי משום דקא מקשית בית שני, שאני שנאת חנם דחמיר טפי מעבודה זרה, ומנא לך, דכתיב חבור עצבים אפרים הנח לו, בזמן שהם מתחברין, ואפילו לעצביהם, הנח להם, חלק לבם עתה יאשמו. תנו רבנן, כל השונא לחבירו, כאלו הורגו, שנאמר וכי יהיה איש שונא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת, הא אילו היה ספק בידו, היה הורגו".

דבר נוסף למדנו במסכת אבות (ב' י"א): "רבי יהושע אומר עין הרע ויצר הרע ושנאת הבריות מוציאיין את האדם מן העולם". ועוד שנינו במסכת שבת (ל"ב): "תניא, רבי נחמיה אומר: בעון שנאת חנם - מריבה רבה בתוך ביתו של אדם, ואשתו מפלת נפלים, ובניו ובנותיו של אדם מתים כשהן קטנים". מן השנאה מפסידים לא רק ברוחניות, אלא גם בגשמיות. בגלל השנאה עלול אדם לאבד את עולמו, את שלום ביתו, ואפילו את בניו ח"ו. כיצד, אם כך, יכול אדם להעזי לשונא מישוהו? כך הוזהרנו גם במדרש שיר השירים רבה (ח): "ותנו דעתכם שלא תשנאו זה את זה, ולא תקנאו זה את זה, ולא תחרחרו זה עם זה, ולא תביישו זה לזה, שלא יאמרו מלאכי השרת לפני רבש"ע תורה שנתת להם לישראל אינן עוסקין בה, והרי איבה וקנאה ושנאה ותחרות ביניהם"

פרק ה': מריבה

בחלק ניכר מן המקרים לא נשאר הכעס בחיקו של הכועס בלבד. הוא טורח להביא את הדבר לידיעתו של הגורם, וזה מביא בדרך כלל למריבה ומחלוקת בין הצדדים. לדעת חלק ממוני המצוות עוברים בכך גם על הלאו של "ולא יהיה כקורח ועדתו", אבל לכו"ע גורם הדבר לכעסים נוספים. כך למדנו במסכת סנהדרין (ז): "אמר רב הונא: האי תיגרא דמיא לצינורא דבידקא דמיא, כיון דרווח - רווח. אביי קשישא אמר: דמי לגודא דגמלא, כיון דקם - קם". לכן ראינו לנכון להסמיך פרק זה, כדי להתחזק בהבנת חומרת המחלוקת ופירות-באושיה.

כוחה של מחלוקת

את כח המחלוקת למדנו במדרש במדבר רבה (י"ח): "בוא וראה כמה קשה מחלוקת, שכל העוזר במחלוקת, הקב"ה מאבד את זכרו שכך כתיב ואש יצאה מאת ה' ותאכל את החמשים ומאתים איש. אמר ר' ברכיה כמה קשה המחלוקת, שב"ד של מעלה אין קונסים אלא מבין עשרים שנה ומעלה, וב"ד של מטה מבין י"ג, במחלוקתו של קרח תינוקות בן יומן נשרפו ונבלעו בשאול תחתית דכתיב ונשיהם ובניהם וטפם וירדו הם וכל אשר להם חיים שאולה". ישנן הרבה עבירות בתורה, והרבה סוגי עונשים, חלקם בשמים וחלקם בארץ. בכלם אין מענישים קטנים, חוץ מן המחלוקת. חומרת העונש עליה עולה על כל סוגי העבירות. האם דבר זה עומד לנגד עינינו?

בבראשית רבה (כ"ו) למדנו: "רבי אחא בשם רבי יהושע בן לוי אמר קשה היא המחלוקת כדור המבול. נאמר כאן אנשי השם, ונאמר להלן (במדבר טז) קריאי מועד אנשי שם. מה אנשי השם שנאמר להלן מחלוקת, אף אנשי שם שנאמר כאן מחלוקת". כך גם בפסיקתא דר"כ (ל' ג') נאמר: "ג' נקראו רשעים... בעל מחלוקת". כך גם למדנו במדרש ויקרא רבה (ט"ו א'), לאחר רשימת עבירות: "משלח מדנים - קשה מכולם". גם בעולם הבא משלמים את מחיר המחלוקת. כך ראינו במדרש קהלת רבה (פרשה ג'): "כך לעתיד לבא הרשעים נידונין לגיהנם והן מתרעמין על הקדוש ברוך הוא: הרי שהיינו מצפיין לישועתו של הקב"ה, וכך יהיה עלינו? אומר להם הקב"ה בעולם שהייתם בו לא בעלי מחלוקת ולשון הרע וכל רעות הייתם ולא בעלי מריבות וחמסים אתם הייתם הדא הוא דכתיב (ישעיה נ) הן כולכם קודחי אש מאזרי זיקות. לפיכך אתם הולכים באור אשכם ובזיקות בערתם". ובמשנת ר"א (ד') הובא עוד: "בג' מקומות ויתר הקב"ה על ע"א, ולא ויתר על המחלוקת... לא גלו אבותינו עד שהניחו השלום ותפשו המחלוקת". המחלוקת גורמת גם לסילוק השכינה. כך למדנו במדרש זוטא - שיר השירים (פרשה ח): "ברח דודי. אימתי. בימי מנחם והלל שנפלה מחלוקת ביניהם ויצא מנחם הוא ושמונה מאות תלמידים מלובשים סריקונין של זהב. ובא חנן בן מטרון ובעינן בן יהודה אחיו של מנחם והרגו. ועלה אלעזר והתלמידים עמו וחתכו מנויות מנויות. באותה שעה שלחו אנשי אורחמו והושיבו קסטרא על ירושלים והיו מטמאים כל הנשים שהיו בתוכה. ועלה אלעזר והתלמידים עמו והכו כל אנשי קסטרא. באותה שעה נפלה מחלוקת בירושלים. על אותה שעה אמרו ברח דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים". בילקוט שמעוני לפרשת קורח מוסיף עוד, כי בעלי מחלוקת - אין מקבלים אותם בתשובה. הדברים מדברים בעד עצמם.

בירושלמי פאה (פרק א' א') למדנו דבר חמור יותר: "אמר ליה עילא היו מבקשין להתיר דמן של בעלי מחלוקת בעון קומי". אפילו את הריגתם של בעלי מחלוקת בקשו חכמים להתיר. דבר זה מלמדנו אילו מעוללת המחלוקת נזקים לכלל ישראל.

נזקי הגוף

עוד מוסיף המדרש (במד"ר י"ח): "מחלקת מ' מכה, ח' חרון, ל' לקוי, ק' קללה, ת' תועבה וי"א תכלית כלייה מביא לעולם".

כך נדרש גם בירושלמי ברכות (פרק ט' ה"ב): "אליהו ז"ל שאל לרבי נהוריי מפני מה באין זועות לעולם... ורבנן אמרי מפני המחלוקת". הזוועות גם הן מקורן במחלוקות. האין זה לא מספיק כדי לברוח ממחלוקת יותר מאשר בורחים מן האש? ובמסכת סנהדרין (ק"י): "ויקם משה וילך אל דתן ואבירם, אמר ריש לקיש: מכאן שאין מחזיקין במחלוקת, דאמר רב: כל המחזיק במחלוקת עובר בלאו שנאמר: ולא יהיה כקרח וכעדתו. רב אשי אמר: ראוי ליצטרע, כתיב הכא ביד משה לו, וכתיב התם ויאמר ה' לו עוד הבא נא ידך בחיקך. אמר רבי יוסי: כל החולק על מלכות בית דוד - ראוי להכישו נחש. כתיב הכא ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת, וכתיב התם עם חמת זחלי עפר". גם בוהור (בלק ר"ה) מביא שמחלוקת מביאה נגעים על בעליה. ובספר ראשית חכמה (קדושה ט"ז ל"ג) הביא: "מריבה בבית היולדת גורם סכנה לולד... ומריבה במקום שמחה, כגון חתן וכלה, גורם רעה גדולה". עוד הביא ב"ראשית חכמה" (ענוה ד' ו'), שהמחלוקת

מביאה מיתה. הוא לומד זאת מהפסוק "כי ינצו... אסון". המריבה מביאה לאסון ולמוות. עונשים רבים נמנו בחז"ל, ולא נאריך בהם. אבל ברור כי סכנות גופניות רבות, ורעות רבות, סיבתם במחלוקת.

חורבן

עוד על נזק המחלוקת למדנו במסכת דרך ארץ (ז' ל"ז): "אמר הקדוש ברוך הוא אין רצוני ליגע בהן, שנאמר חבור עצבים אפרים הנח לו. אבל בדבר מחלוקת מהו אומר, חלק לבם עתה יאשמו, הא, גדול השלום, ושנואה המחלוקת. כיצד, עיר שיש בה מחלוקת, סופה ליחרב. ואמרו חכמים מחלוקת בעיר, שפיכות דמים. בית הכנסת שיש בה מחלוקת, סופה ליחרב. בית שיש בו מחלוקת, סופו ליחרב. ואמרו חכמים מחלוקת בבית, זימה. שני בתי דינין והם בעיר אחת, וביניהם מחלוקת, סופן למות. ואמרו חכמים מחלוקת בבית דין, חורבן העולם". דבר היכול להחריב כל בית, אפילו בית כנסת, עד חורבן העולם - ולא נירא ממנו? הלא בנפשנו הדבר, ובידינו להמנע מחורבן. מדוע מתעלמים אנו מאזהרות כה מפורשות בחז"ל? בירושלמי תענית (פרק ד ה"ה): "שלוש עירור' היה קטמוס שלהן עולה לירוש' בעגלה, כבול ושיחין ומגדל צבעיאי. ושלשתן חרבו כבול מפני המחלוקת... כל אחד ואחד היה מוציא כפליים כיוצאי מצרים". מליוני אנשים, עם כל זכויותיהם, לא נשארו בעולם בגלל המחלוקת, למרות שהיו גדולי עולם, ומה יגידו אזובי הקיר? אפילו את בריאת העולם כמעט ועיכבה המחלוקת. כך שנינו במדרש בראשית רבה (פרשה ח): "שלום אומר אל יברא דכוליה קטטה".

בתלמוד תורה גם מחלוקת בלימוד התורה - השתדלו חכמים למעט בה ככל שניתן. כך, כשניסה בן עזאי להציב מחלוקת נוספת - בירושלמי שקלים (פרק ג ה"א) אמרו לו: "בן עזאי על חלוקין אנו מצטערין אלא שבאתה לחלוק עלינו את השוין". אפילו לגבי מנהגים ששורשם בחששות איסור, למדנו במסכת פסחים (נ'): "ואל ישנה אדם מפני המחלוקת". למרות שמדובר בעניין הלכתי טהור. ובמסכת סנהדרין (ק"י). שנינו: "אמר רב חסדא: כל החולק על רבו כחולק על השכינה, שנאמר (במדבר כ"ו) בהצתם על ה'. אמר רבי חמא ברבי חנינא: כל העושה מריבה עם רבו כעושה עם שכינה, שנאמר (במדבר כ') המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את ה'". אפילו תלמידי חכמים הרבים בדבר הלכה - אם מגיע הדבר ליריבות יש בכך הפסד גדול. כך שנינו במסכת תענית (ח'): "רבא אמר: שני תלמידי חכמים שיושבין בעיר אחת ואין נוחין זה לזה בהלכה - מתקנאין באף, ומעלין אותו, שנאמר (איוב ל"ו) מקנה אף על עולה". וכן במסכת מגילה (ל"ב): "כדרב משרשיא, דאמר: שני תלמידי חכמים היושבים בעיר אחת ואין נוחין זה את זה בהלכה - עליהם הכתוב אומר וגם אני נתתי להם חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם". ויתרה מזו למדנו במסכת סוטה (מ"ט): "וא"ר אילעא בר יברכיה: שני ת"ח הדרין בעיר אחת ואין נוחין זה לזה בהלכה - אחד מת ואחד גולה, שנאמר: (דברים ד) לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת, ואין דעת אלא תורה, שנאמר: (הושע ד) נדמו עמי מבלי הדעת". כך לא רצו רב הונא ורב חסדא לקום לפני גניבא, למרות שהיה גברא רבא, מפני שהיה בעל מחלוקת. (עי' גיטין ל"א): אפילו אחיתופל, עם כל מריבותיו, בצוואתו לבניו מצווה הוא דבר ראשון: "אל תהיו במחלוקת" (ב"ב קמ"ז). לאן עוד יכולה להגיע מחלוקת אפילו בין תלמידי חכמים, למדנו במסכת יבמות (צ"ו): "שמע רבי יוחנן, איקפד. עול לגביה רבי אמי ור' אסי, אמרו ליה: לא כך היה המעשה בבית הכנסת של טבריא, בנגר שיש בראשו גלוסטרא שנחלקו בו רבי אלעזר ורבי יוסי, עד שקרעו ספר תורה בחמתן? קרעו ס"ד? אלא אימא: שנקרע ס"ת בחמתן, והיה שם רבי יוסי בן קיסמא, אמר: תמיה אני אם לא יהיה בית הכנסת זו עבודת כוכבים! וכן הוה".

במסכת שבת (נו): למדנו, שאפילו שמו של אדם משתנה אם הוא גורם למחלוקת. כך נאמר שם: "ובן יהונתן מריב בעל, וכי מריב בעל שמו! והלא מפיבשת שמו! אלא: מתוך שעשה מריבה עם בעליו, יצתה בת קול ואמרה לו: נצא בר נצא!". דבר מבהיל נוסף למדנו במדרש בראשית רבה (ד'): "נשאלה שם השאלה מדוע לא אמר ה' ביום השני כי טוב?

אחת התשובות שעונה המדרש: "רבי חנינא אומר שבו נבראת מחלוקת, שנאמר ויהי מבדיל בין מים למים. א"ר טביומי אם מחלוקת שהיא לתקונו של עולם ולישובו אין בה כי טוב, מחלוקת שהיא לערובו על אחת כמה וכמה". אתמה! מחלוקת שאינה של בני אדם, והיא לצורך קיום העולם, ובדברו של הקב"ה - עדיין אי אפשר לומר עליה כי טוב. מה נאמר על מחלוקות אחרות? בדברי הזוהר מצאנו שבמחלוקת זו נברא הגיהנום! !

כך מובא בזוהר (ח"א דף יז/א): "כד אתער שמאלא אתער מחלוקת ובההוא מחלוקת אתתקף אשא דרוגא ונפק מניה מההוא מחלוקת גיהנם וגיהנם בשמאלא אתער ואתדבק. בעובדא דבראשית הוה מחלוקת שמאלא בימינא ובההוא מחלוקת דאתער ביה שמאלא נפק ביה גיהנם ואתדבק ביה עמודא דאמצעייתא דאיהו יום תליתאי. עאל בינייהו ואפריש מחלוקת ואסכים לתרין סטרין וגיהנם נחית לתתא". ונסכם בדברי המדרש שמות רבה (פרשה ל): "אין דבר טוב ואין שלום יוצא מתוך מריבה, קין לא נגע באחיו אלא מתוך מריבה". כך כותב גם בעל היסוד ושורש העבודה בצוואתו (כ"ד): "אין לך דבר שיבלבל את האדם מעבודת הבורא יתב"ש, מכונת התפילה, ומבטול תורה, כמו המחלוקת".

גדולת השלום :

לעומת זאת הנזהר ממחלוקת, ומגדיל השלום, מציל את כלל ישראל. כך ראינו גם במסכת גיטין (נב): "הנהו בי תרי דאיגרי בהו שטן, דכל בי שמשי הוו קא מינצו בהדי הדדי, איקלע רבי מאיר להתם, עכבינהו תלתא בי שמשי עד דעבד להו שלמא, שמעיה דקאמר: ווי, דאפקיה ר' מאיר לההוא גברא מביתיה". העושה שלום בין אנשים, לא רק מציל אותם מכל נזקי המחלוקת, אלא גם מסלק את השטן מביתו. לא לחינם ציווה הלל: "הו מתלמידי של אהרן, אוהב שלום ורודף שלום". ואפשר לומר שדוקא אהרן זכה למידה זו מפני שהיה צאצא של לוי. ולוי הוא זה שגרם לחיזוק השלום בין יעקב ללאה. כמאמרה: "הפעם ילווה אישי אלי". הגר"ח שמואלביץ זצ"ל עונה בזה לשאלה הגדולה, מדוע דוקא שבט לוי זכה לכהונה ולויה? ומסביר, שהעובדה שלוי זכה להשכין שלום בין יעקב ללאה, זיכתה אותו גם להיות המשכין שלום בין ישראל לאביהם שבשמים, על ידי כהונתו. את גדולת השלום למדנו עוד במדרש במדבר רבה (פרשה י"א): "גדול שלום שהוא שקול כנגד הכל אנו אומרים עושה שלום ובורא את הכל. רבי אלעזר בנו של ר"א הקפר אומר: שאפי' ישראל עובדין עבודת כוכבים, ושלום ביניהם, כביכול אמר הקב"ה אין השטן נוגע ביניהם. שנא' (הושע ד) חבור עצבים אפרים הנח לו. אבל משנחלקו מה נאמר בהם? 'חלק לבם עתה יאשמו'. הא גדול שלום ושנואה מחלוקת". בכך הבנו גם את

אלישע. וכשם שהפכת את קללת בלעם הרשע מקללה לברכה פן תהפוך כל חלומותי עלי ועל כל ישראל לטובה ותשמרני ותחנני ותצני. אמן:

ברית כרותה לשפתיים מקרה אמיתי שקרה לפני כשלושה חודשים בפייסבוק!

לפנות בוקר (ראשון א בתמוז 09/06/2013 למניינם) כתבה א', אשה חרדית תושבת ירושלים בחשבון הפייסבוק שלה את המשפט הבא: "אם תשמעו שזוג + 3 בנות בדרך בני ברק - ירושלים התרסק כי הנהג נרדם. תדעו שזה אנחנו, ותעבירו למשפחה שלי שאני רוצה להיקבר בהר המנוחות", דקות לאחר שהעלתה א' את הסטטוס, היא עוד התלוצצה כי לא מדובר במשהו רציני, וכתבה: "צחקתי. תרגעו". אך שעות לאחר מכן, ארעה תאונה קשה בירושלים בה הייתה מעורבת. כתוצאה מהתאונה היא נפצעה באורח קשה, ומאושפזת כשהיא ללא הכרה. בנוסף, בעלה ובתה נפצעו גם כן בתאונה. בשעות הבוקר, כשחברותיה הבינו שאכן נפצעה בתאונה, הם החלו לבקש בחשבונות הפייסבוק שלהן לקרוא תהילים לרפואתה ולרפואת קרובי משפחתה: "הם צריכים הרבה רחמי שמים מרובים! תעזרו לנו לקרוע את השמיים. הלוואי שהמצב עכשיו היה בדיחה ורק חלום. המצב שלה לא טוב כרגע היא ללא הכרה". גולשת אחרת כתבה: "אוי ואבוי הנה דוגמה אסור לפתוח פה לשטן. פשוט לא יאמן".

מיהם עשרת הצדיקים אשר בחייהם נכנסו לגן עדן?

תשובה מהמקורות: עשרה: (אוצר המדרשים) עשרה צדיקים נכנסו בחייהם לגן עדן ואלו הן: חנוך בן ירד, אליעזר עבד אברהם, בתיה בת פרעה, סרח בת אשר, אליהו הנביא, משיח בן דוד, חירם מלך צור, עבד מלך הכושי, יעבץ בן רבי, ויהושע בן לוי. - עשרה הרוגי מלכות ואלו הן: רבי ישמעאל בן אלישע, רבי ישכב הסופר, רבן שמעון בן גמליאל, רבי חוצפית המתורגמן, רבי עקיבא בן יוסף, רבי חנניא סגן הכהנים, רבי שמעון בן עזאי, רבי אלעזר בן חרסום, רבי יהודה בן בבא, ורבי חנניה בן תרדיון. תשעה: (מסכת דרך ארץ פרק א) תשעה נכנסו בחייהם לגן עדן, ואילו הן, חנוך, אליהו, ומשיח, ואליעזר עבד אברהם, ועבד מלך הכושי, וחירם מלך צור, ויעבץ בן בנו של ר' יהודה הנשיא, וסרח בת אשר, ובתיה בת פרעה, ויש אומרים, הוצא חירם מלך צור, והכנס תחתיו ר' יהושע בן לוי. שבעה: (מסכת כלה רבתי פרק ג) שבעה נכנסו בחייהם לגן עדן, אלו הן, סרח בת אשר, ובתיה בת פרעה, חירם מלך צור, עבד מלך הכושי, אליעזר עבד אברהם, ובן בנו של ר' יהודה הנשיא, ויעבץ, ויש אומרים אף ר' יהושע בן לוי.

למה יוסף נקרא יוסף הצדיק !!!

יוסף הבין שכולם מקל ביד השם, ואין אדם נוקף אצבע מלמטה בלי שהשם מחליט ... אז מה יש לכעוס על המקל שכן יש הרבה שלוחים למקום וכך עלינו לעשות למחול ולסלוח לכולם כי השם מסובב הדברים ובסוף נבין ונראה איך הכל סובב לטובה ובצדק ובהשגחה פרטית מדוייקת שרק נועדה להטיב לנו לנצח נצחים מאבא שאוהב אותנו ועושה הכל לטובתנו הנצחית גם אם קשה לנו להבין איך כרגע פשוט עלינו לבטוח בשם יתברך ובעתיד הכל יהיה כה ברור שנעלה קורבנות תודה אומרים חז"ל על מה שהיה נראה לנו דברים שלכאורה רעים ..שנבין איך הם היו טובה מוחלטת ורחמים עצומים של השם יתברך עלינו. (לי זה גרם לבכות ולהתרגש מדמיון של המעמד הנ"ל! דמיינו זאת) "א ולא-יכל יוסף להתאפק, לכל הנצבים עליו, ויקרא, הוציאו כל-איש מעלי; ולא-עמד איש אתו, בהתודע יוסף אל-אחיו. ב ויתן את-קלו, בככי; וישמעו מצרים, וישמע בית פרעה. ג ויאמר יוסף אל-אחיו אני יוסף, העוד אבי חי; ולא-יכלו אחיו לענות אתו, כי נבהלו מפניו. ד ויאמר יוסף אל-אחיו גשו-נא אלי, ויגשו; ויאמר, אני יוסף אחיכם, אשר-מכרתם אתי, מצרימה. ה ועתה אל-תעצבו, ואל-יחר בעיניכם, כי-מכרתם אתי, הנה: ז וישלחני אלהים לפניכם, לשלחני לפניכם. ו כי-זה שנתים הרעב, בקרב הארץ; ועוד חמש שנים, אשר אין-חריש וקציר. ז וישלחני אלהים לפניכם, לשום לכם שארית בארץ, ולהחיות לכם, לפליטה גדלה. ח ועתה, לא-אתם שלחתם אתי הנה, כי, האלהים; וישימני לאב לפרעה, ולאדון לכל-ביתו, ומשל, בכל-ארץ מצרים. ט מהרו, ועלו אל-אבי, ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף, שמני אלהים לאדון לכל-מצרים; ורדה אלי, אל-תעמד. י וישבת בארץ-גשן, והיית קרוב אלי--אתה, ובניך ובני בניך; וצאנך ובקרך, וכל-אשר-לך. יא וכלכלתי אתך שם, כי-עוד חמש שנים רעב: פן-תורש אתה וביתך, וכל-אשר-לך. יב והנה עיניכם ראות, ועיני אחי בנימין: כי-פי, המדבר אליכם. יג והגדתם לאבי, את-כל-כבודי במצרים, ואת, כל-אשר ראיתם; ומהרתם והורדתם את-אבי, הנה. יד ויפל על-צוארי בנימן-אחיו, ויבך; ובנימן--בכה, על-צואריו. טו וינשק לכל-אחיו, ויבך עלהם; ואחרי כן, דברו אחיו אתו. טז והקל נשמע, בית פרעה לאמר, באו, אחי יוסף; וייטב בעיני פרעה, ובעיני עבדיו. "בראשית פרק מ"ה פרשת ויגש

יוסף הצדיק לאחיו בפרשת השבוע ויגש :

" . ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה פי האלהים וישמיני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים: " יוסף הצדיק מלמדם יסוד גדול בתורה שכולנו מקל ביד השם לטוב ולרע שמגלגלים חובה ביד חייב וזכות בידי זכאי כמו שאמרו חזל בגמרא ...ואל לנו להצטער על מה שחטאנו אם עשינו עליו תשובה כי הכל מהשם והכל לטובה והכל בצדק ...ולכן התורה מצווה אותנו שיהיה אסור לנו לשנוא את אחינו בלבבנו אסור לנו לנקום ואסור לנו ליטור טינה ומצווים אנחנו לאהבת לרעך כמוך וזה סוד כל התורה כולה..שכן מי שמבין שהכל מושגח ויד השם עומדת בתוכנית להביא את כל עם ישראל לתיקונם הסופי כדי שלא ירח ממנו נידח והכל בחוכמה שלא תושג בשכל אנוש בדיוק מתמטי ואטומי של בורא כל העולמות הקב"ה ירום הודו שעושה הכל בחסד ורחמים ..מידה כנגד מידה והכל לטובתנו. יוסף הצדיק בפרשת ויגש מגלה לאחיו שזה הוא יוסף. ושזה הכל לטובה הכל מהשם יתברך ובצדקוהיה לו בטחון עצום בשם יתברך שהכל ממנו והכל לטובה והכל בצדק שכל מה שהשם עושה זה שיעשה את האדם טוב ..כל מן דעביד רחמנא לטב עביד...וכך אמר לאחיו: "ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ... (בראשית מה, ג)". חשיפת זהותו של יוסף, מותירה את האחים בהלם וללא יכולת תגובה. " ... ולא יכלו אחיו לענות אתו פי נבְּהִלוּ מִפְּנֵיו (שם)". "ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם פי מְכַרְתֶּם אֹתִי הֵנָּה, פי לְמַחְיָה שְׁלַחְנִי אֶל-לְהִיִּם לְפָנֵיכֶם (שם, פסוק ה)". כלומר, אתם אמנם מכרתם אותי

אך למעשה, אלוקים שלחני. האחים לא נרגעים ולכן יוסף הצדיק אינו מסתפק בזאת, אלא ממיר את המשפט "מִכְרָתָם אֹתִי" במשפט "שְׁלַחְתָּם אֹתִי", ובכך תוסר חרפת המכירה מאת אחיו. "וְעַתָּה לֹא אִתְּם שְׁלַחְתָּם אֹתִי הֲנֵה פִי הָאֵל-לֵהִים... (שם, פסוק ח)". רצה יוסף הצדיק להראות לאחיו שכל מעשה המכירה לא היה במקרה, אלא פועל ההשגחה, והם היו ככלים ביד ה' ית' והכל לטובה היה... ואחיו נלחצו לפני כן כי לא ידעו אם אחיהם עדיין אוהז באמונה ובטחון בשם יתברך ויודע שזה הכל מאיתו יתברך ולטובה.... ויוסף מיהר לענות להם שהוא אוהז באמונה ובטחון כמו שהייתה לו שמכרו אותו אחיו... וזה שיא האמונה לבטוח בשם ולדעת שהכל מסובב על ידי מסובב כל הסיבות וזה השם יתברך כדי שנגיע כולנו לתכלית ונתקן... ולכן להלכה נפסק שיש להודות על הרעה כשם שמודה על הטובה.. כי זה הכל לטובה...

הקדמה - "צדיק" אמיתי

"המקור למאמרים הבאים בנושא האמונה והבטחון בשם לקוחים מהספר המומלץ בחום רב "נר לרגלי "

של הרב הגאון הרב יעקב ישראל לוגסי שליט"א"

לא ביד כל אדם להיות "גדול" בתורה, אדם מגיע לגיל 30 - 40 - 50 ורואה ומביט על עשרות השנים שעברו עליו, ורואה שהברכה בתורה לא האירה לו כל-כך פנים כשאיפתו וציפיתו, קשה לו מאד לקוות עוד מלהיות אחד מגדולי הדור בתורה,



וכמו כן קשה לו מלקוות שיהא פעם "גדול" בקדושה, "גדול" בפרישות, "גדול" בזהירות, "גדול" בזריזות, "גדול" בנקיות, "גדול" בטהרה, "גדול" בענוה, "גדול" ביראת חטא וכו' וכו'. חלילה, אין כוונתנו לומר שאי אפשר הדבר, אפשר ואפשר, אלא שכל שנתבגר האדם הסיכוי לגדלותו בהנ"ל הולך ופוחת. ומי לא היה חפץ לצאת "גדול" מן העולם? ! מי מוכן לוותר על תואר שכזה? ! זאת ועוד, נתבונן האם לא השאיר הקדוש-ברוך-הוא לכל יהודי באשר הוא בנו של בורא העולם, הטומן בתוכו חלק אלוך ממעל, לצאת "גדול" בבחינה מסוימת, והלא תואר זה מתאים לכל יהודי באשר הוא להיותו בן מלך אשר אוצר בתוכו נשמה קדושה וטהורה - כאומרנו: "נשמה שנתת בי טהורה.. אתה נפחתה בי". ובאומרנו "גדול", אין כוונתנו "גדול" בשביל ה"כותרות", אלא שבשמים יחשיבו אותו "גדול", והקדוש-ברוך-הוא יכבדהו כ"גדול". ובכן הבה ונשמע כיצד יכול כל יהודי באשר הוא לצאת מן העולם כ"גדול", ולא רק "גדול", אלא "גדול" אמיתי, ורק הוא יקרא למעלה "גדול", כי דרגות הגדלות הנקבעות למעלה נמדדות אך ורק באופן שיבואר.

כתב החפץ-חיים זצוק"ל בספרו מחנה ישראל פ"ג: "עוד צריך האדם לידע, שעיקר הטובה השלימה העתידה בימי הגאולה, יהיה מגיע לכל אחד כפי גדר האמונה וההתחזקות שהיה לו בהקדוש ברוך הוא בעת הגלות, שאם רפה ידו, אז חס וחלילה, מתבזבז על ידי זה שולחנו לעתיד לבוא, ואם היתה אמונתו שלמה בה, להתבונן תמיד בכל הענינים שארעו לו שבוודאי עושה הקב"ה עמו זה לטובה - יתרומם עבור זה מדרגתו מאד מאד לעתיד לבוא ויהא שולחנו שלם מכל טוב. הראת לדעת, כי מהות הדרגה של "גדול" למעלה, נקבעת כפי טהרת האמונה שהיתה בלב האדם, וכמה שהיתה יותר מוחשית, עד כדי שיכל להגיב על מאורעות העולם שארעו עמו בסבר פנים יפות, מבלי להרהר אחר ההנהגה העליונה וכל שכן מבלי להטיח דברים כלפי מעלה, הוא הקדוש! הוא ה"גדול" האמיתי! וכל משך הדרגות שבינתיים כמו כן נקבעות כפי דרגתו בטוהר מדה זו של האמונה. ונראה עוד כמה מאמרי חז"ל המבארים שגדולת האדם נקבעת כפי אמונתו.

א. מובא בילקוט איוב (רמז תתק"ח): אמר רבי חנינא בר פפא, איוב, אילולי לא קרא תגר כשבאו עליו יסורים, כשם שאומרים עכשיו אלקי אברהם אלוקי יצחק, ואלוקי יעקב כן היו אומרים אלקי איוב. נתבונן, הרי האבות הקדושים היו במדרגה שאין לנו מושג בהם כלל, (עיין בדברינו בספר "ביום דרך" בראשית מאמר ה' מענין גדולת האבות), כמה שנעריך בהשגתנו על גדלותם - אף לאפס קצה הידיעה בגדלותם לא נגיע, שהרי הרמב"ם (בספרו מורה נבוכים פ"ג) מנה את הג' אבות ומשה רבנו כארבעה גדולי האומה שהיו מהיות עם ישראל לעם, והנה איוב לגודל יסוריו ונסיגותיו לו היה מושלם במידה זו של אמונה בהשגחה, והיה מקבל מאורעות חיים באמונה מבלי קריאת תגר היה זוכה להצטרף לג' האבות ולהכלל עמם לנצח נצחים. היש לך דרגת "גדול" יותר מזה להחשב כרביעי לשלשת האבות הקדושים? ! הנה לך לראות כי דרגת הגדלות נקבעת כפי האמונה בהשגחה פרטית לראות הכל בהשגחה ולטובה.

ב. והנה מי הוא זה שכן זכה להיות רגל רביעי למרכבה העליונה? דוד המלך ע"ה, ודוקא מאותה סיבה שלא זכה לה איוב - זכה לה הוא לפי שנצטיין בה. והנה לך דברי החיד"א (מתוק מדבש ט): דוד המלך עם כל צדקותיו ודביקותו בה, ונידוד שנתו בלימוד התורה עדיין לא זכה להיות "רגל רביעי שבמרכבה", אלא בשעה ששמעי בן גירא חרפו וגידפו וקללו קללה נמרצת ועפרו בעפר, והוא הבליג ולא השיבו דבר, ואדרבא, אמר: "הניחו לו ויקלל, כי ה' אמר לו קלל! ואז זכה למעלתו השלמה, ומי האיש אשר יודע זאת ולא יקרע סגור לבו ליי"ב קרעים! הרי שדוד המלך קבע את מדריגתו כרביעי לאבות, ומאותה מדה זו של אמונת ההשגחה - ה' אמר לו קלל שנצטיין בה, הנה לנו הוכחה שהקובע למדרגת "גדול" אמיתי הוא הדבק באמונת ההשגחה ולקבלה בסבר פנים יפות באמונה ובאהבה. אכן בקש דוד להיות מכלל האבות בנוסחת אלקי אברהם וכו' ואלקי דוד, אלא שלזה לא זכה כמובא במדרש, אולם איוב לגודל נסיונותיו העצומים אף לזה היה זוכה אילו לא קרא תגר.

ג. הגמרא בסוטה (מח ע"ב): כי מי בז ליום קטנות, מי גרם לצדיקים שיתבזבו שולחנם לעתיד לבוא - קטנות אמנה שהיתה בהם, ומהו קטנות אמונה? אומרת שם הגמרא כי הא דאמר רבי אלעזר: מי שיש לו פת בסלו היום ואומר מה אוכל למחר הרי זה מקטני אמנה. נתבונן הרי דברים קל וחומר, ומה צדיק כזה שאינו מטיח דברים כלפי מעלה, אלא ששואל ודואג מה אוכל למחר כבר בזה מתבזבו שולחנו לעתיד, על אחת כמה וכמה באם צדיק זה מתרעם על חסרון מאכלו, ולבו זועף וזועם על חסרונותיו - שעל כך ביותר יתבזבו שולחנו. והנה הגמרא איירי בצדיקים, צדיקים במעשים ובחסידות בתורה ועבודה, עם כל זה בהיותו והקובע למדריגת "גדול" אמיתי לעולם הבא הוא דרגת האמונה בבורא, גורם להם חסרון במדה זו בזבו שולחן, שהוא בוודאי צער והפסד נצחי. וכתב על כך הטעם בספר "שומר אמונים" מאמר "השגחה פרטית" פכ"ה וזה לשונו: "כי תכלית הבריאה שברא הקדוש-ברוך-הוא נשמה קדושה עליונה בגוף התחתון הזה השפל והאפל, בעולם המלא זוהמא, והקב"ה כביכול מסתיר פניו כביכול בהסתרות רבות מבני יעקב, והתכלית הוא כמבואר בספרי קודש כדי שנחפש את ה' ולגלות מסתרי, ולידע שבכל אלו ההסתרות שם מוסתר כבוד מלכותו יתברך שמו לעד." ע"כ הרי שתכלית בריאת האדם בעולם הוא לגלות את אמיתות השגחתו יתברך בעולם, ולשקר את המקרים והטבעים ולהכחישם מתוך אמונת "אין עוד מלבדו".

וראיתי סיפור מופלא הקובע את המאמין כי כל הנעשה הוא בהשגחה ולטובה - להיות בגדר "צדיק אמיתי". (כצאת השמש בגבורתו עמוד קפח): מעשה ואדם אחד דיבר רעות על אחד מתלמידי ישיבת "כנסת ישראל" בסלבודקה, ובזה קילקל לו שידוך מאושר שהוצע לו. בגלל ביטול הצעת השידוך נגרם לאותו תלמיד סיבוכים רבים, גייסוהו לצבא הרוסי, ועברו עליו שם הרפתקאות קשות וסבל רב. לאחר כמה שנים פישפש במעשיו אותו מוציא דיבה, והתחרט על צעדי הרעים, אך לא מצא עוז בנפשו ללכת ולגלות לאותו נפגע מה שהוא עולל לו ולבקש את סליחתו. לכן כתב ל"סבא מסלבודקא" רבי נתן צבי פינקל מכתב, שם התוודה שהוא האשם בביטול השידוך, וביקש אותו שיגלה את הדבר לאותו תלמיד וישפיע עליו שיסלח וימחול לו על מעשהו האכזרי. רבי נתן צבי נכנס בדברים עם אותו תלמיד וגישש את המצב, עד שגילה לו את דברי המכתב. הלה בעוז גבורתו הנפשית מיד הצהיר לפני רבו, שהוא מוחל לפוגע בו במחילה גמורה. רבי נתן צבי שחשדו אולי הדברים נאמרים מהשפה ולחוץ, שאל אותו שוב אם אין לו בלבו פנימה איזה טינא על משמיצו. אך הלה המשיך ואישר לו שאיננו מרגיש בלבו שום קפידא ותרעומת, וכי מאת ה' היתה זאת, וכל מה דעבד רחמנא לטב עבד. מיד נפל עליו רבי נתן צבי מרוב התרגשות, והעתיר לו נשיקות חמות, וקרא עליו שהוא "צדיק אמיתי", והעמידו למופת בפני חבריו. ובכן יתבונן כל אחד, האם לא כדאי להחשב "צדיק אמיתי", האם לא כדאי להיפטר מן העולם בתואר "צדיק אמיתי", וזאת כאשר לוקח לו האדם כאומנות את מלאכת השתיקה שאינה יכולה להתבצע אלא באמצעות האמונה, להיותו מייחס כל מקריו וארועיו לבורא בלבד. ויושב בדד ושותק לפני בוראו, וכמאמר הגמרא (ברכות ס"ב ע"א): היכי דמי קבלת יסורים: "שתיקותא ומבעי רחמי". לאור האמור אשר ניתן לכל יהודי להיקבע כגדול והוא ע"פ אמונתו, עלינו להשקיע מחשבה והתבוננות בכמה עיונים במידה זו של האמונה, ואלו הן:

- מדוע דרגת האמונה היא הקובעת את מדריגת "הגדול" האמיתי יותר מכל מודד אחר.
 - ועוד עלינו להבין מדוע יתכן והיאך "גדול" שכזה להיות נחלת כל יחיד ויחיד.
 - ועוד עלינו לחקור בדעתנו הלכה למעשה מה הם כללי האמונה.
 - היאך עלינו לנהוג במגוון הרב לאין ספור של אירועי העולם על פי האמונה, כדי להחשב באמת "גדול" אמיתי.
 - מה הם דרכי קניית האמונה.
- על אלה, ועל עוד רבים המסתעפים מאלה בבירור מידה זו של האמונה יבואר בספר זה בס"ד.

פרק א - איזהו חכם? !

אמרו חז"ל (תמיד ל"ב ע"א): "איזהו חכם? הרואה את הנולד", בעניני עולם הזה יתכן ומי שאינו חכם לראות את הנולד, וכגון שהוא פזיז מדאי בעסקיו, פזיז מדאי בקניותיו ובכלכלו מחייתו לכל היותר ייקרא "טפשי", על שאינו רואה כראוי את הנולד מפעולותיו המחופזים, אינו מחשב כראוי את הוצאותיו לפי הכנסותיו וכיצא. אולם במובן הרוחני, זה שלא רואה את הנולד ואינו מתבונן על תכלית ביאתו לעולם, מה תפקידו בעולם, ומה יהא ממנו לאחר יציאתו מן העולם, הרי שזה לא רק שהוא בגדר טפשי, אלא אף בגדר רשע. והראיה מארבעה בנים שבהגדה, האחד חכם והאחד רשע וכו', ולכאורה ההפך מחכם הוא טפשי, ומדוע הבן השני קרוי רשע, אלא הביאור כאמור, שכלפי חיובי האדם לאלוקיו, אם אינו חכם לעשותם כראוי הרי שמלבד זאת שהוא טפשי הנו אף רשע. חלילה, לא באנו בזה לקבוע תארים על אנשים ובפרט על שומרי תורה ומצוות, ומי אנו שנחליט לקבוע מי צדיק ומי לא, אולם השתמשנו בביטוי חריף הנזכר לצורך ההבנה שבהכרח להיות חכם דוקא, ולא להתפשר על פחות מזה בשום אופן, כי בנפשנו הדבר. והדבר הלא כ"כ פשוט, נבראנו בעולם הזה כשכירים למעבידנו הבורא הטוב והרחמן שכל רצונו להיטיב עמנו, לשם כך כביכול טרח עמנו ברצף של ניסים בגאולת מצרים, מתן תורה, מ' שנה במדבר בניסים ובמופתים מידי יום יום, ובכך יצרנו לו לעם - "עם זו יצאתי לי תהילתי יספרו" (ישעיה מג, כא), נפח באפנו נשמה קדושה וטהורה - ומדיליה נפחה בנו. ועוד נתבונן, הרי הנשמה קודם

בואה לעולם היתה נהנית מזיו השכינה בעונג עצום, וכי יתכן שהביאה הבורא לעולם השפל כדי לתת לה את אותו שכר ועונג שהיתה למודה להיות בו קודם לכן? בודאי לא, אם השקיע הקדוש-ברוך-הוא בריאה כה נפלאה להורדת הנשמה ממקום עינוגיה והטיל עליה משימות קודש, בוודאי שכל זה על מנת לזכותה בהרבה יותר ממה שהיה לה עונג קודם בואה לעולם, וכל שכן שיותר ממה שיכול לה מכל עונגי עולם הזה גם אם יהיו רצופים לאלפי שנים, והוא חשבון פשוט. אזי ללא ספק - גם באם נשמור תורה ומצוות כהלכתן, אולם עדיין עולם הזה תופס אצלנו טעם כעיקר, הרי שרחוקים אנו מהבנת תכלית שליחותנו לעולם. היתכן שאדם הופקד על משימה מסוימת, והובטח לו ביישומה הון עתק ובמהלך תפקודו מסיח הוא דעתו לגמרי ממשימתו ועוסק בענינים המשכיחים אותו ממשימתו מה שיביאהו להפסד שכרו המובטח לו ועוד לעונשים על זלזולו בתפקידו? האדם הרי לא יחיה לעולם, סוף סוף הגוף ירד אלי-קבר בחושך וצלמות, והנשמה הטהורה שהיא הנצחית תישפט בדין נוקב: האם זכאית היא לראות בזיו השכינה ולהתענג עונג נצחי ומופלא, אם לאו חס וחלילה. ובכן, עינינו הלא רואות אנשים מובלים לכאר קברם מידי יום, וכיניהם לא עלינו גם צעירים וילדים, וגם אלה המחזיקים עד שנות זקנה ושיבה הלא בדרך כלל שנותיהם האחרונות של רוב רובם שנים של חולי ויסורים, מלבד סכום לא מבוטל של אנשים המתיסרים גם בשנות עמידתם ואף קודם לכן, ובפרט כשהמדובר ביסורי עוני וצער גידול בנים וכדומה שהוא נחלת רובם ככולם. כמה אם כן בסך הכל דרוש חכמה כדי לראות את הנולד, וכי צריך בשביל כך להיות גאון?! להיות מעמיק?! להיות למדן ופלפלן?! הלא אין נצרך אלא להיות טפש גדול בשביל שלא לראות הנולד, מלבד מה שיתכן כינוי חריף מזה שהזכרנו למעלה. בפרק הבא, נבאר מה שראוי לכל אחד להרהר בחשבון נפש עם עצמו על עתידו וגורלנו הנצחי:

פרק ב - אסון דורנו והפתרון להצלתו

בפרק זה אבוא בהרהור והגיון הראוי ללב טהור, שיתבונן בו האדם טרם יחשכו כוכבי נשפו, כי אז את הנעשה כבר לא יהא להשיב, שהרי "מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת ומי שלא טרח בערב שבת מה יאכל בשבת". ואדבר בלשון "עצמי", כי כן ראוי לכל אדם בר דעת להתבונן עם עצמו. ואף כי יודע אני שלא יהא נעים לקורא לחשוב מחשבות מסוג זה שאכתוב, ולא רק שלא נעים יהא לו לקראותם אלא רוב בני אדם אף ישנאו ויברחו מלחשוב עליהם, אולם לאן יש לברוח? מה נעשה שעדיף להכנס ל"אי נעימות" - בסך הכל, ולהתבונן זמן מה במחשבות שלא כל כך נעים להתבונן בהם מאשר להגיע למצב של אי נעימות נצחית שאין לה מנחם, ואין לה תיקון, הלא עדיף עתה לשבת בנוח ובמתינות במצב של אפשרות לתיקון, מלשבת אחר כך במצב עגום לנצח עם חרטה ונהימה שאין מי שישקיטנה וישכנה. בן כמה שנים הנני היום? כמחצית משנות חיי או אף רובם ולפחות חלק ניכר מהם כבר מאחורי, כמה שנים כבר נשאר לי לחיות, הלא ימי שנותיני בהם שבעים שנה, וגם המה כצל עובר, הלא כמו אתמול זוכר אני את הבר מצוה ואת החתונה והשנים מאז עברו כצל עוף הפורה. וגם אם אגיע לשנים אלו של השבעים או השמונים האם אדע היאך יעברו עלי שנים אלו, בבריאות או בחולי, בישוב או בטירוף, בעושר או בעוני, בשמחה או בדכאון, האם אחפוץ בחיים או אגעל בהם, האם יחפצו בי קרובי או ימאסוני ויגעלו ממני, מה אראה או מה אשמע בשנים אלו בשורות טובות או רעות, ולפחות האם יעברו עלי שנים אלו במעשה או בשעמום הקשה מהכל, האם יהא לי זמן לתקן את עצמי ולהשלים את החסר לי בתורה ומצוות, על מה אני בוטח?! באיזה הגיון דוחה אני מיום ליום את חובתי כלפי בוראי, הלא גם עד היום ישבתי פעמים רבות ועשיתי חשבון נפש עם עצמי, והבנתי שעלי לתקן עצמי במדות ובתאוות מסוימות, האם יישמתי את זה?! הלא דחיתי את העבודה מיום ליום, והיצר היתל בי בבטחון שוא שעוד יש זמן ואחיה ואתקן עצמי, והנה עברו עשרות שנים, האם התקדמתי במשהו?! הנה רואה אני את חברי, יש מהם - בלי עין הרע עובדי ה' בכל כוחם, עמלים בתורה ובתיקון המידות, ויש מהם בטלנים המעבירים את חייהם בהבלי עולם הזה, למה שאהא אני מאותם מפסידי עולמם, למה שלא אהיה גם אני מבין אלו שהשכילו לקנות עולמם. ובכן יש לי שאלה לשאול את עצמי, האם יש לך נכון להיות - "ביד" משהו, האם אני יכול היום לבוא לפני הבורא עם משהו "אחד" ביד מושלם כפי כוחי, הלא מתבונן אני, אמנם הרבה מצוות עשיתי, הרבה מעשים טובים עשיתי, ואכן נכון הוא: היו פעמים והתפללתי טוב... היו פעמים ועשיתי מעשה חסד גדול... היו פעמים ולמדתי טוב... היו פעמים והתגברתי על יצרי בשבירת תאוה מסוימת... היו פעמים והתגברתי על מידה רעה מסוימת, אולם הכל היה בגדר "עובר ושב", בסך הכל הלא אין לי "חתיכה הראויה" לבוא ולהתכבד בה לפני הבורא, ולומר לו: יש לי דבר אחד שבו הייתי - כפי כוחי - מושלם, כי שמתי כל כוחי בו, אין לי להצביע ולו לא אפילו על פרט אחד. ובכן מוכן אני כהיום להיכנס לפני בית דין של מעלה?! הלא אעמוד שם בוש ונכלם, ללא תורה כראוי, ללא חסד כראוי, ללא זהירות כראוי, ללא זריזות כראוי, ללא נקיות כראוי, ללא טהרה כראוי, ללא קדושה, ללא יראת חטא, ללא תפילה כראוי, ללא שבת כראוי, הכל אצלי פגום ולוקה בחסר, וכל זה עוד בחלק העשה טוב, מה בחלק הסוד מרע? כמה מדות רעות מאחורי? כעס, גאווה, הרהורי עבירה, מראות אסורות, שקר, אונאה, גזל - ב"היתר" או באיסור, זלזול בכבוד הבריות, אכזריות, קמצנות, דברים בטלים, לשון הרע, רכילות, ועוד ועוד.

עשרות בשנים עברו וחלפו, והיצר מנפנף מעלי בנצחון ובהתלוצצות באומרו: הנה מה נשאר לי כבר לעבוד עם הבטלן הזה, השנים שלו כבר עברו ברובם, עוד מעט ויותר לי דמו לסלקו מן העולם, ויהא נצחוני עליו נצחון מושלם, והוא שאומר דוד המלך ע"ה: "אלקי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי" דהיינו שלא ישמחו אויבי בסוף ימי, ויעלצו בנצחונם, "אל ישמחו לי אויבי שקר", "אל יאמרו בלענוהו", ועוד פסוקים מעין אלו. כל חיי עברו בירידות ועליות, והפרוץ מרובה על העומד, ובפרט בתפילות וברכות המזולזלות ללא כוונה וללא מורא, וביטול תורה עולה על כולנה באופן נורא ואיום, מה יש לי?! מה נשאר לי?! כמה הקפדות כמה כעס הקפדתי וכעסתי בימי חיי, ולא הבנתי שבעצם כשאני כועס אני מתמרד על הנהגת ה' ומערער ומהרהר עליו, ולוחם בזעף ובזעם בהנהגתו כלפי שהיא בעצם לטובה, ומתחצף להתמרד להתכחש - ולפחות להתעלם מאלוקותו ושליטתו עלי. אזי עם מה יש לי לבוא ולהתפאר לפניו? עם כסף וזהב??? עם ביזנס...?! עם עורמה ופקחות של עסקים...?! עם אוכל ושתייה שהצלחתי לבלוע בשפע ומן המובחר...?! עם כמה מאות עופות שאכלתי משך חיי ועם כמה מאות ק"ג בשר...?! עם שינה מרובה של שעות

נוספות...?! עם בילוי של ימים ולילות בפטופטי דברים בטלים לשה"ר, רכילות...?! [וכל אלו העוונות המה הרגילים בכל יום, שאדם דש בעקביו, על אחת כמה וכמה אם נמצאים באדם עוונות חמורות, וחמורות שבחמורות] למתי אני מחכה, ולמי אני מחכה, הלא אם אין אני לי מי לי, ואם לא עכשו אימתי?! ואם סובר אני שמא לא אמות כי אחיה ואזכה בקרוב לקבל פני משיח ואם כן מה לי לפחד מיום המיתה, ובפרט שהנה כל הסימנים לבואו בקרוב התממשו והרי הוא עומד אחר כותלנו, ואם כן ממה יש לי לירא? כמה טעות יש לי בזה, שהרי הנה מצינו בגמרא (חגיגה ד' ע"ב) גבי שמואל הנביא שהיה ירא וחדר כאשר העלוהו באוב שמא הנה והגיע יום הדין הגדול והנורא וקרא למשה שיעיד עליו שקיים מה שכתוב בתורה, אם כן הרי גם לאלו שיזכו לגאולה מחכה יום דין גדול ונורא שאף שמואל הנביא פחד ממנו, וכפי משפטו של האדם מיום דין הגדול והנורא כן יהא מצבו לנצח גם לאחר הגאולה. ובכן, האם אבד סברי ונכזבה תוחלתי, הלא במצבי היום - ערום יצאתי מבטן אמי כן ערום אשוב לקברי - ערום מתורה ומצוות, ערום ממידות טובות, ערום מישרות, ומאידך אבוא עטוף בבגדים צואים של טומאות עוונותי ומידותי הרעות וביטול תורה עלית על כולנה, מגושם במעבה החומריות מתוך גסות רבה ועידון הגוף באכילה ויתר עונגי הגוף כטיול, בילוי, מלבושים, תכשיטי ובישום הגוף, רבוי השינה ובפרט בשבתות וימים טובים שלא ניתנו אלא לעסוק בהן בתורה, שנות נעורי עברו עלי במעשי נעויות כדי בזיון וקצף, בשנות העמידה הנני טרוד ומטורף ממאורעות החיים ללא ישוב הדעת לחשוב ברצינות לקדם את עצמי, ואם כן אנה אני בא במצב שכזה. ובאמת מחשבות שכאלה מדאגת יום המיתה מחויבות המה, כדאיתא במשנה אבות(פ"ג מ"א) הסתכל בשלושה דברים וכו', ובני אדם טומנים פניהם בקרקע ומתעלמים מזכרון יום המיתה והלא יש בו עצה נפלאה לנצח היצר, כדאיתא בגמ' (ברכות ה' ע"א) ע"פ "רגזו ואל תחטאו וכו'", לעולם ירגיז אדם יצר הטוב על יצר הרע נצחו מוטב, ואם לאו יעסוק בתורה, נצחו מוטב, ואם לאו יזכור לו יום המיתה, הרי שהוא פתרון המועיל יותר מהכל, וראיתי לכך מעשה נורא מהגר"ח זוננפלד זצ"ל (מובא בספר "הזהרו בכבוד חבריכם" עמ' שטז): שהעיד על עצמו: מיום הגיעי לארבעים שנה, לא הסחתי דעתי מהיום האחרון. ובכן, חשבתי ואתבונן האם לא השאיר הקדוש-ברוך-הוא לי ולאשר כמוני פינה להתגדר בה לעשות לנו זכר ושארית לנצח על ידה, שיהיה מה שיהיה - איזה מידה אחת לפחות לאחוז בה במסירות ובעקביות, איזה שבירת תאוה אחת לשוברה ולסלקה לגמרי מאתנו, איזו הנהגה טובה שיש בה כדי להתכבד לאחוז בה מבלי להרפות ממנה. והגם כי אנו בדור יתום שדלנונו מאד, אולם עם כל זה אין הגיון שאבדה תקוותנו מלהיות אף לנו תיקון באיזה דרך שהיא, ובכן עלינו להתבונן מהי הדרך שהותיר לנו בוראנו לצעוד בה ולעלות דרכה במסילה העולה בית אל. עוד שבתי ואתבונן, אכן דורנו דור תהפוכות, דור שהתמורות חולפות על הכלל ועל הפרט מעת לעת ממש. מי היום יציב במשהו, הלא מאמר "ראיתי בני עליה והם מועטים" (סוכה מו) נאמר עוד לפני אלפי שנים, ואם אז הוגדרו בני עליה כמעטים, מה נאמר היום בירידת הדורות. היום תכפו ותקפו עלינו הנסיונות הגרועים והפיתויים מה שלא היו מעולם, היום מצוי הרוס ולאבד בזמן מועט עמל של זמן רב, מבלי שיטרח הרע כל כך בעבודתו, היום בנקל ממש מצליח הרע לחבל ולהרוס גם חלקות טובות, וכל זה הוא מחמת השליחים המרובים שיש לו - בני ברית ושאנים בני ברית המפוזרים בכל פינה ממש המשתפים פעולה עמו ללכוד נשמות קדושות וטהורות ולהפילם לבאר שחת. ומי מדבר על התפעלות והתרגשות בעבודת ה' כמה יקרת המציאות היא בימינו, הלא רוב ככל שומרי תורה ומצוות קשה עליהם להשיג איזושהו טעם ורגש בעבודה בתפילה ובתורה. בעלי מידות וכובשי תאוות כמה קשה עבודתם עליהם, הירידות והעליות הלא המה מנת חלקם מעת לעת ממש. ההסתר פנים הנו במלואו מרובי הצרות החוליים והאסונות השונות, העניות וקשי אופני הפרנסה, בעיות שלום הבית, קשיי הצעירים והצעירות בשידוכיהן, חינוך הילדים, סטיית הבנים והבנות מדרך ה' שרבו למאד בימינו, הלא כל אלה נטלו מאתנו לכאורה את ההתבוננות והמחשבה, ובודאי את האמונה והתקוה לתיקון עצמנו. הלא כבר כמעט ואיבדנו את בטחוננו בהשלמת תיקוננו. ואם כן אחזור ואצווה את הצווחה העולה מאליה, וכי לא הותיר לנו הקדוש-ברוך-הוא אופן להשלים תכליתנו בעולמנו על אף כל החושך השורר בחיצוניות ובפנימיות, היאך השאיר הקדוש-ברוך-הוא דור שלם ללא רועה, שהרי עיקר קושי ירידת הדורות הוא בכך שנסתרו מאתנו הרועים, ואנו כצאן התועה במדבר המלא שוחות ובורות. אולם, חלילה, לא יעשה כן אלוהינו להותירנו מבלי הותיר לנו שריד ופליט שיהיה לנו בו שם כגדולים אשר מעולם בארץ המה, ובודאי השאיר והשאיר לנו ביד עבדיו הנביאים בהישג יד ממש נתיב העולה במסילה בית א-ל להשלים בו עצמנו שלימות גמור גם במצבנו עתה. ובכן, הנה אין זה סוד שישנו פתרון אחד שנותר לנו כדי לגאול את עצמנו, ובאם נתחזק בו כולנו נזכה לגאולה כללית, ובאם לאו, לפחות, כל יחיד ויחיד שיאחז בפתרון זה יגאל נפשו ויצילנה מרדת שחת. פתרון זה הוזכר בגמרא מכות כ"ב ע"א: בא חבקוק והעמידן על אחת: "וצדיק באמונתו יחיה". ומחובתנו להעמיק בפתרון זה, לחדרו, לשננו, ולתת את נפשנו ומאודנו בפתרון זה אחר וכל הבעיות הקשות של הכלל והפרט בדורנו זה עקבות משיחא תלוי בפתרון זה - האמונה, ועל כן בפרק הבא נעמוד בעיון הראוי להבין את נחיצותו של נתיב זה - נתיב האמונה.

פרק ג - הפתרון...

חובה עלינו ללבן ולבאר בעיון נמרץ כמה בירורים בהצעת פתרון ה"אחת" שנמסר לחבקוק הנביא לבני דורנו - פתרון האמונה.

א. בגמרא "מכות" כג ע"ב נתבאר, דרש רבי שמלאי, 613 מצוות נאמרו לו למשה וכו'. בא דוד והעמידן על 11, בא ישעיה והעמידן על 6 בא מיכה והעמידן על 3, בא חבקוק והעמידן על אחת "וצדיק באמונתו יחיה". והקושיות במאמר זה בחלקן אף עולות מאליהן.

1. האם והיאך באו דוד, ישעיהו, מיכה וחבקוק להמעט ממספר חיובינו במצוות?
2. בא חבקוק והעמידן על אחת, מדוע בחר דוק ב"אחת" שהיא האמונה?
3. וכי האמונה לא היתה בסיס ויסוד לכל התורה כולה גם בדורות עברו, הכי אפשר מבילתי אמונה?! ומה נשתנה אם כן דורנו שהאמונה תהא בו יסוד שהכל תלוי בו?

4. ועוד מהו שאמר חבקוק "וצדיק" באמונתו יחיה, אם כוונתו שנצרך מקודם להיות צדיק והוא התנאי כדי שבאמונתו יחיה, דהיינו שדווקא הצדיקים באמונתם יחיו, אם כן לא הוי העמידן על אחת שהרי מצריך הוא הרבה יותר מאחת - להיות גם צדיק, וכדי להיות צדיק נצרך פרטים רבים, ואם כוונתו לכל אדם שבאמונתו יחיה, אם כן מדוע אמר "וצדיק". היה לו לומר: "ואדם" באמונתו יחיה, או "איש" באמונתו יחיה.

לשאלה הראשונה היאך באו דוד, ישעיהו, מיכה וחבקוק להעמיד את התורה כולה על חלק מהמצוות - התשובה המפורסמת והאמיתית לכך היא, דבאמת וודאי הוא שחייב כל אדם מישראל לקיים את כל התורה כולה, ומעיקרי האמונה שהתורה לא תשתנה לעולמים, ועוד ידוע הוא שכל המצוות המה עצות ושבילין להגיע לשלימות, שלימות האדם תלויה בקיום כל המצוות דווקא.

אלא דוד המלך ע"ה ראה ברוח הקודש את דורו, והנה הוא בירידה ביחס לדור מקבלי התורה, וראה שאי אפשר להצריך אדם בדורו כדי שיגיע לשלימות להלך בכל שבילי מצוות התורה ולמסור נפשו עבור כל מצוה ומצוה ושרק באופן זה להגיע לשלימות, כי לא יוכלו בני דורו עמוד בכך, ובכך ברוח הקודש נאמר לו שימנה לבני דורו 11 מצוות בלבד, והמה יהיו השבילין שדרכם יגיעו בני אותו דור לקיים את כל מצוות התורה, כי די להם ב- 11 שבילין שהזכיר להיות אפשרות דרכן לקיים הכל, כי כאמור בהכרח הוא לקיים הכל.

ישעיה הנביא קבל בנבואה לבני דורו, שהיו בשפל גדול יותר מדורו של דוד המלך, שדי להם ב- 6 מצוות בלבד, כי הראו לו שבני דורו לא יוכלו לאחוז ב- 11 שבילין שאמרן דוד המלך ע"ה כדי להגיע לקיום כל התורה, אלא רק ב- 6, וכשיאחזו בהם בכל לבם ונפשם יבואו לשמירת כל התורה כולה.

מיכה ראה בנבואה שבני דורו ירדו מדורו של ישעיהו, ואין בידן לאחוז בכל לבם ונפשם אף ב- 6 מצוות, אלא רק ב- 3 מצוות ודרכן יתאפשר להם לבוא לקיום כל התורה.

חבקוק נתנבא לדורות עקבות משיחא להורות להם להתחזק בדבר אחד - באמונה, כי נתנבא הוא בנבואה שלבני דור ירוד זה של עקבות משיחא יהא קשה לאחוז אף ב- 3 מצוות וגם לא ב- 2, תקומתם ותקוותם תהא באם יאחזו בכל כוחם באחת - במצוות האמונה, ודרכה יבואו לקיום כל התורה כולה.

ומה שהקשינו לעיל במה שאמר חבקוק "וצדיק" באמונתו יחיה, דהצריך גם שיהא צדיק, ואם כן הוא יותר מאחת, יתבאר לקמן בס"ד. ובכן עתה באנו לישב פתרון הבעיה - מה פינה הותיר לנו הבורא לתקוה שבאם נתגדר בה בכל כוחנו ובמסירות נפשנו ומאודנו ניצל מהחושך אשר יכסה ארץ בעידן זה, ולא עוד אלא שדרכה נגיע לשלימות הלא הוא אמונה. מאחר ובאנו לפתרון הנכון והאמיתי שהוא האמונה שהיא הנתיה היחיד להצלתנו ואף לשלמותנו - עלינו ללבן אפשרות יחידה זו, לחדדה ולשננה, להעמיק היאך ומתי להשתמש בה, ומה הם התנאים לקנות ולרכוש מדה זו הנקראת אמונה עד כדי שיהא בה כח להביאנו לשלמות.

פרק ד - וצדיק באמונתו יחיה

וקודם שנבוא לבאר הנדרש מאתנו בפתרון זה של מצוות האמונה נקדים לישב הקושיא שהקשינו לעיל, דהיאך אמר: בא חבקוק והעמידן על אחת וצדיק באמונתו יחיה, והלא באותו משפט נאמר "וצדיק" באמונתו יחיה, ואם כן הרי לכאורה נצרך לתנאי זה של "באמונתו יחיה" שיוקדם לו היות האדם "צדיק", ואם כן הרי הוא יותר מאחת. ועוד מה עם שאר בני אדם שאינם בגדר צדיק, וכי עליהם אבד "האחת" שהיא באמונתו יחיה להיות שאינם בגדר צדיקים? ואם האמור הוא לכל אדם מדוע אם כן נאמר "וצדיק"? והנראה פשוט כי כוונת חבקוק בנבואתו בפתרון "האחת" שהיא האמונה - לצדיק ולשאינו צדיק, לומר שהדרך היחידה לקיומם של שניהם היא האמונה בלבד, והיינו לזה שעדיין אינו בגדר צדיק ורק ברצונו להיות צדיק - בא חבקוק בנבואתו ואומר: "וצדיק" - מי יקרא "צדיק" באמת? זהו שבאמונתו יחיה, מי שבאמונתו יחיה יגיע למדריגת צדיק, דהיינו, זה שיחיה עם האמונה, שהיא תהא ממש מהלך חייו, ועל כל צעד ושעל ישים עינו ולבו לילך עם האמונה, זהו שיגיע למדריגה שייחשב בה בגדר "וצדיק".

ומאידך עוד בכוונת חבקוק היתה לומר בנבואה זו לאדם שהנו מכבר בגדר צדיק הזהיר במצוות כראוי, דע, שמכיון שהנסיגות והמבחנים בסוף הימים יהיו כל כך חדים ונוקבים אזי אפילו הצדיק יצטרך חיזוק גדול לעמוד בהם, כי הנסיגות יהיו כל כך טרופים, שגם הצדיק אם לא יתחזק לחדד במיוחד את מידה זו שהיא האמונה בכל כוחו - עלול ליפול, חלילה.

הרי שנבואת חבקוק הינה בין לאדם הצדיק ובין לאדם הפשוט, לומר להם שיצטרכו להתחזק באמונה בכל כחם, ורק בדרך זו של חיזוק אמונה ישאר הצדיק במדריגת צדקותו כמקודם, וכמו כן האיש הפשוט יזכה ויגיע למדריגת "צדיק".

ועוד קמ"ל חבקוק בסיום נבואתו במילת "יחיה" לומר שהצורך לחיזוק אמונה לא יהא אך ורק בשביל להגיע למדריגת צדיק, אלא הצורך יהא בשביל חייו ממש, כלומר בשביל להעביר חיים, ולא רק בשביל לזכות למדריגות גבוהות, כי הנסיגות יהיו כל כך קשים, מפתים ומזורים, שיצטרכו אמונה אפילו בשביל לחיות, כי מבלי האמונה לא מבעיא שלא יהא אפשר להגיע למדריגות ובוודאי לא למדריגת צדיק, אלא אפילו לחיות חיים מינימליים לא יהא אפשר לגודל הנסיגות והקשיים, ומי שיאחז באמונה בזמן הזה - לצד ריבוי הנסיגות, לא לסתם אדם יחשב אלא ממנה יגיע למדריגת "צדיק", כך שלא יהיו יותר משתי אפשרויות, אלא או להיות צדיק או להיפך ח"ו.

ואם כן אחר שהאמונה זהו העיקר הנדרש, צריכים אנו להבין שמן ההכרח הוא שכובד הנסיגות יהא על כך. דמאחר שזהו הקרש ההצלה היחיד בין לצדיק בין לפשוט, הרי שכמו כן כח הרע שנוצר לעומת הטוב הנו בהתאם, ואם כן מאחר וכל אפשרותנו להישרד בגדר "צדיקים" הוא אך ורק ע"י אמונה כמו כן הנסיגות בעיקרן יהיו באמונה.

ועוד, דמאחר ועיקר הנדרש הוא האמונה, חייב שיהא ברור שעיקר העבודה והנצחון יהא על האמונה, דאם יקפיד האדם להיות נזהר בכל דרכיו ועניניו אולם בעניני אמונתו לא יתן לבו ומעניניו לחזקה בקרבו כל הימים לרבות הלילות - החטיא את המטרה, דמכיון שזה עיקר המבוקש אזי זהו התפקיד, ומי אשר יזלזל בתפקידו, אף שיעשה תפקידים אחרים בתכלית השלמות לא יוכל לבוא בזה על תכליתו.

ולכן כאמור, כל אחד יתן אל לבו להתלהב מאפשרות זו שניתנה לנו כאפשרות יחידה, ואפשרית לקיום, שהרי אם הנביא חבוק תלה את הצלתנו במידה זו שהיא האמונה - בהכרח ששווה הוא לכל נפש.

ולכן - אם להיות גדול ומושלם בתורה, בתפילה, בקדושה, בזריזות, בזריזות, בטהרה, ביראת חטא וכו' לא מתאפשר הדבר לכל אחד, הרי שמידת האמונה בהכרח כן תתאפשר לכל אחד לבטל דעתו לדעת קונו בכל אירועיו ומקרייו ולקבלם בסבר פנים יפות באמונה שהכל מהשגחתו הפרטית וכמו כן באמונה שכל הנעשה עמו זהו לטובתו. וזהו עונג גדול ליקח עבודה זו כ"פרוייקט", כדי לצאת מושלם ו"גדול" במידה זו, ובפרט כאמור שהיא המודד האמיתי לצדקות האדם, וכנאמר בפסוק בחבוק גופא "וצדיק באמונתו יחיה", דהיינו מי הוא הצדיק - זהו שבאמונתו יחיה.

ובהכרח זהו פירוש נכון בדבריו וכאמור דאם לא כן יקשה הקושיות שהקשינו לעיל היאך הוא העמידן על אחת, והלא לא נאמר "ואדם" באמונתו יחיה אלא וצדיק, ואם כפשוטו שהצדיק שהנו צדיק מכבר, הוא שבאמונתו יחיה, היאך אם כן העמידן על אחת והלא בעינין עוד תנאים רבים לשיהיה האדם צדיק, ועוד קשה, וכי מי שאינו במדרגת צדיק - והם הלא רוב בני אדם, וכי מנועים המה מפתרון "העמידן על אחת"? אלא כאמור דבא לומר בזה דזהו גופא, מי הוא זה שיזכה להחשב לצדיק בדור הגאולה? זהו שיאחוז באחת שהיא האמונה, וקאי אכל אדם באשר הוא.

והיינו לומר שאף שבדורות קודמים היה נצרך להגיע למדרגת "צדיק" תנאים רבים, הרי שבעקבות משיחא זהו שיאחוז במדת האמונה יחשב בגדר צדיק אמיתי. ומאידך קמ"ל חבוק שלא יהא אפשר לילך על פחות מכך, שהרי האמונה היא תהא הנתיב היחיד להצלה, ומבלעדיה לא יהא אפשר, והיא שתביא את האדם למדרגת צדיק, הרי שכשם שאי אפשר ללא האמונה שהיא האחת היחידה להצלה, כמו כן אי אפשר מבלעדי היות האדם צדיק, כי בהכרח האמונה תביאהו להיות צדיק, כאמור לעיל, הצדיק יהא במדרגתו על ידי האמונה. אם כן אי אפשר בפחות מהאמונה, וממילא אי אפשר בפחות ממדרגת צדיק. והבן. ולפי זה יובן היטב דברי החפץ חיים, במה שאמרו חז"ל "אין בן דוד בא אלא בדור שכולו זכאי או כולו חייב", והקשה החפץ חיים, והיאך יתכן דור שכולו חייב או כולו זכאי הלא לעולם לא יהא דבר הזה, דור שכולם חייבים חלילה, או שכולם צדיקים? !ותירץ דמאמר זה לא קאי בכללות על כלל ישראל אלא בפרטות על כל יחיד ויחיד, כלומר שבדור הגאולה הנסיונות יהיו כל כך תקיפים וחדים, שכל אדם יודע בהם על אמיתותו, ולא יוכל להיות מצב ביניים, כי או שהאדם יברח מהעבירה כבורח מן האש ואז יחשב כצדיק, או באם לאו בהכרח שיהא חייב ורשע, כי הרע ישתולל באופן קשה שלא יהא אפשר להיות באמצע. והוא הנאמר בדברי חבוק, כי הנתיב היחיד להצלה יהא האמונה, והוא שיביא את האדם להיות צדיק, ובאם לאו, באם לא יחזק עצמו באמונה חזק בכל כוחו לא רק שלא יהא צדיק אלא אף יהא חייב חלילה.

פרק ה - ה' צדיק יבחן"

נאמר בתהילים (יא, ה): "ה' צדיק יבחן ורשע ואוהב חמס שנאה נפשו", והנה פסוק זה לאו סיפה רישיה ולא רישיה סיפה, שהרי היפך משונא הוא אוהב, ואם סיים הפסוק שאת הרשע שנאה נפשו, היה לו לפתוח שאת הצדיק אהבה נפשו, ומהו שפתח בה' צדיק יבחן, מהו ה"יבחן" הנאמר גבי צדיק - דבר והיפוכו לעומת ה"שנאה נפשו" הנאמר גבי הרשע? אולם התשובה היא, דהיא גופא, זה שהקדוש-ברוך-הוא בוחן את הצדיק הוא הסימן לאהבתו את הצדיק. והטעם לפי שהמבחן שהוא הנסיון הוא מרים על נס את הצדיק לדרגה גבוהה, ובשביל האהבה שאוהב ה' את הצדיק וחפץ לרוממו - מנסהו וכנאמר (תהילים ס' ו'): "נתת ליראיך נס להתנוסס", נס מלשון נסיון, שכן נסיון נגזר ממילת נס - "והאלקים ניסה את אברהם", הרימו על נס בנסיון זה. הנסיון הוא על מנת לנוסס - להגדיל ולרומם. ובכן "ה' צדיק יבחן" הוי כאילו כתוב ה' צדיק יאהב.

והנה לפי המבואר שבסוף הימים גדר "צדיק" יהא רק למושלם באמונתו, הרי שעיקר המבחנים בדורנו יהיו על אמונה, כי ה' "צדיק" יבחן, ובאמת אף בכל הדורות לעולם עיקר מבחני הצדיקים היו על האמונה, שהרי הצדיק - מתאוות העולם האסורות כבר הפריש עצמו, וכן מיתר העוונות המפורשים באיסורם מתאוות ומידות רעות בוודאי שהצדיק הבדיל עצמו מהם, אולם בפרטי האמונה עדיין נבחן הצדיק כל ימיו.

והנה בגמרא סוטה (מ"ח) דרשו על הפסוק "מי בז ליום קטנות" מי גרם לצדיקים שיתבזבו שולחנם לעתיד לבוא - קטנות אמונה שבהם, הרי שלגבי האמונה הנסיונות שייכים גם לגבי הצדיקים, ובה הם נתפסים עד כדי בזבז שולחן לעולם הבא. כי באמת החובות הנדרשות בסעיפי האמונה דקות המה למאד, וכדוגמא שהגמרא גופא הביאה שם (בסוטה מ"ח): כי הא דאמר ר"א: "מי שיש לו פת בסלו היום ואומר מה אוכל למחר הרי זה מקטני אמנה", הרי לך דקות באמונה שאין כמוה, אדם שיש לו עשרה ילדים, ואין לו שום דבר מאכל בביתו מה ליתן להם למחר, ורק אומר הוא מה יהא מחר - הרי זה מקטני אמונה... הרי שכונת הגמרא: "מי גרם לצדיקים וכו'" לומר לנו שנסיון האמונה שייך גם גבי צדיקים. אלא שלפי זה נחזור על שאלתנו ששאלנו לעיל, מה נשתנה דורנו להתנבאות עליו שעיקר העבודה בו תהא על האמונה, אחר ומבחן האמונה הוא קשה אף לצדיקים, והוא מבחן שהיה בכל הדורות כולם, שהרי הגמרא סוטה מ"ח בדרשת "מי בז ליום קטנות" קאי על כל הדורות כולם, אם כן מה כוונת חבוק הנביא לומר "וצדיק באמונתו יחיה" דווקא לגבי עקבות משיחא - העמידן על אחת, והלא להמבואר שנסיונות האמונה המה כמו כן נסיונות הצדיקים בכל הדורות? אולם להאמור לעיל יובן גם ענין זה. בכל הדורות תנאים רבים נדרשו כדי להחשב בגדר צדיק, ואכן גם הצדיק מתנסה לעולם באמונתו, ועל כך מתבזבו שולחנו, אולם עם כל זה לא יגרע מצדיק שמו ותוארו אחר שקיים התנאים האחרים שנדרשו להיות "צדיק" וכמדוקדק בלשון הגמרא מי גרם ל"צדיקים", הרי שעל אף קטנות האמונה לא נגרע מהם שם "צדיק" שהרי מסר נפשו על פריטים רבים בעבודת ה', כמו בתיקון המידות והתאוות וכיוצא. אלא שבדור עקבות משיחא מחדש לנו חבוק, שאין לנו תנאים אחרים כדי להחשב בגדר צדיק, והטעם כי דלוננו מאד. המסירות נפש, ההתלהבות, העריגה והכיסופים, יהא יקר המציאות ונחלת יחידים בלבד. ואם כן מה תהא האפשרות להחשב בגדר צדיק בדור מיותם זה? הרי להתחיל את העבודה בשבירת המידות, והתאוות זהו לא יהא אפשרי בדור עקבות משיחא לגודל שפלות הדור, ובכן הברירה היחידה תהא להתחיל עם חיזוק האמונה בלבד, וממנה יבוא לתיקון שאר המידות ושבירת התאוות, וכמו שפירשנו לעיל בפרק ג'.

דהעמידן על אחת שהיא האמונה, וממנה יבוא לשמירת כל התורה כולה. והמתרפה ממנה לא נותר לו שום מידה שראוי יהא להתכבד בה להחשב צדיק לסיבת מיעוט וחולשת הדעת, ולרובי הסתר פנים שיהא בזמן זה, שלא כמו בדורות עברו, שהיה מתאפשר להם למסור נפשם בעבודה קשה באופן מיוחד על המדות והתאוות ולהשתלם בהם כדי להחשב צדיק, ובמילא הנשלים בהם כבודו במקומו מונח עבור שהשתלם בהם, ולכן הנו בגדר צדיק כבר מחמת מדות האחרות שהשתלם בהם, אלא שאם לא השתלם באמונתו יחשב ל"צדיק" שלא השתלם באמונתו ועל כן מתבזבז שולחנם, אולם לא גרע בשל כך תואר צדיק ממנו להיות "עובד" על מדותיו ותאוותיו. אולם עתה מחמת שלא הניחו לנו מידות אחרות להתגדר בהם לסיבת ירידת הדורות, ולא הותירו לנו אלא אחת והיא האמונה, אזי, הדבק בה בכל כוחו אכן יזכה לתואר צדיק מושלם, כי מובטח הוא שבדרך ה"אחת" זו יבוא לשמירת כל התורה, ובאם לאו ירחק ממנו גדר צדיק כלל, אחר שאין לנו מידה אחרת להתגדר בה מלבד האמונה, שיכולה להיות נחלת כל יחיד ויחיד לידבק בה בכל מאורעותיו, ולהטיל על עצמו עבודה נפלאה זו, ולהתמקד עליה בכל כוחו ומסירות נפשו.

העולה לנו מכל הנזכר, שבכלל הבטחה זו על הדבק באמונה שיזכה בכך לתואר "צדיק", נכלל עוד בהכרח שבאם יתעצם בה בכל כוחו יבוא לתיקון המידות והתאוות, כמבואר לעיל - והעמידן - את כל התורה - על אחת.

פרק ו - ב' סעיפים בעיקרי האמונה

כדי לעזור לעצמנו ברכישת מידה זו של האמונה, ולהיות בה בעלי הכרה ברורה, נשנה בה דרך קצרה, ונצמצמה למידה זו בב' סעיפים עיקריים והמה:

א. הכל בהשגחה

ב. הכל לטובה.

רוב כעסם וזעפם של בני אדם הוא בדרך כלל על ב' אופנים, או על עצמם מחמת שמאשימים המה את עצמם על מחדליהם וטעויותיהם, וכגון: לא חשבתי כראוי ולכך קרה לי כך או כך... היאך טעיתי... היאך שכחתי... וכיוצא, והאופן השני הוא מחמת שמאשימים את חבריהם שלא עשו את רצונם כרצונם, או שגרמו להם הפסד או בזיון וכיוצא.

הצד השווה שטעותם של בני אדם הוא להיותם מיחסים את אכזבותיהם למקרי העולם והסיבות, ועל כך כועסים המה או על עצמם או על אחרים, לכך נדרש סעיף הראשון - אמונת "הכל בהשגחה", המחייב לשקר את הסיבות והמקרים, ולייחס את כל הנעשה אך ורק לסיבת כל הסיבות בהשגחתו הפרטית ובמשפטו הצודק לגזור ביושר גזירות על בראיו.

אלא שגם הדבקים באמונת ההשגחה ויש להם הכרה ברורה בסעיף א' של האמונה שהכל בהשגחה, אולם באם יחסר להם סעיף ב' שהכל לטובה, הרי שכאלה יתכן ויצא שכר אמונתם - בהפסדם, להיות דרוקא משום היותם מאמינים בסעיף א' שהכל מהבורא דוקא ולא מבני אדם, עלולים המה לכוון זעמם על ה' בלבד להיותם מודעים שצרתם ממנו דוקא, כך שקצפם וכעסם לא יהא על הסיבות אלא על סיבת כל הסיבות חלילה. ולכן חייבים המה להצמיד לעצמם את הסעיף השני שהכל לטובה, ובכך להסיר כל זעם וזעף מה'.

וכדי לחזק בנו סעיף ב' - "הכל לטובה", נתבונן. וכי חסר לו להקדוש-ברוך-הוא מלהשלים לך חסרונו, הלא בידו כרגע למלאת משאלות לבך על הצד הטוב ביותר, ובכוחו היה שלא תטעה בעסקיך ובכל ענייניך, ושלא תשכח, ושלא תאמר דבר שלא במקום, ושלא יזיקך אדם מעולם, וכו', הלא הכל בידו, בידו מיד למלא מבוקשך בדיוור, בפרנסה, בבריאות, בזיווג, בשלום בית, בזש"ק וכיוצא.

אלא בכל זאת מונע זאת הבורא ממך, האינך חושב שממתין לך דבר נכבד יותר ממבוקשך, וכי לחינם מיסרך הא-ל-בנסיונות וביסורים כאלה, הלא ודאי בכוונתו להביא לך ערך אחר ששווה פי כמה וכמה מאותם ערכים שאתה מבקשם, זהו חשבון פשוט, וכי מה ענין יש לו להבורא ליסר את בני האדם ולמנוע מהם טובה אם לא בשביל שיתן להם ערכים אחרים חשובים מאשר יחפצו הם. והלא עתיד הקדוש-ברוך-הוא לשלם לאדם על כל מצוה וטורח שטרח עבור הבורא פי כמה וכמה, צא וראה (סנהדרין צו) נבוכדנצר שרץ ג' פסיעות עבור הבורא זכה לג' דורות של מלכות, ואם כן יש לנו להתבונן וכי מה אכפת לו לשלם לאדם כבר בעולם הזה משהו משכרו לעולם הבא, כדי שירווח לו מכל צערו ויגיעו? אלא ההסבר פשוט, לא כדאי לו לאדם לקבל את כל העולם הזה בשביל משהו של מצוה קטנה שעושה, וכמו שאמרו חז"ל: "שכר מצוה בהאי עלמא ליכא", כי עולמנו זה הוא עולם מועט שמחזיק את המרובה, ועל כל מצוה קטנה, או סבל קטן שסובל אדם בדומיה עבור הבורא כאן - יקבל שם על כך פי כמה וכמה לאין שיעור, והכל במושגים של עונגים של מעלה, אדם רוצה דירה בעולם הזה בוכה ומתחנן שיקבל דירה, תתבונן, הרי זה האדם שחפץ בדירה - עתה זה כל עולמו, ובזה רואה את כל אושרו, ושמחתו, ובכך לעומת זאת נראה מה מחכה לאדם לעולם הבא, באבות שנינו "עתיד הקדוש-ברוך-הוא להנחיל לכל צדיק וצדיק ש"י עולמות, מהי דירת אבן לעומת ש"י עולמות לעתיד! ?

אתה בוכה פה על דירה, ושוכח שמחכה לך ש"י עולמות, לא ש"י דירות... לא ש"י רחובות... לא ש"י ארצות... ש"י עולמות! הרי בסבלך שתסבול ותוותר על פרוטות של עולם הזה ותעמוד בנסיון של "בטל רצונך מפני רצונו" - תזכה לעונגים נצחיים אין שיעור לעולם הבא, וכי לא כדאי לו להקדוש-ברוך-הוא ליסרך ולנסותך. ועוד בוא ונראה את הנשלך מהעדר התבוננות בשכר מצוה שאין בכל העולם כדי לשלם שכרה.

אדם מתפלל לה' תפילות רבות שיזכה לדירה, עשרות תפילות, ואולי מאות תפילות, ובכך אם זוכה הוא לבסוף לקבל דירה, רואה הוא בכך שהנה תפילותיו באו עלתכליתן, הנה קבלתי דירה. ובאם לאו מצטער הוא על אי קבלת תפילותיו לפני ה'.

נורא, הלא דירה זו שאתה מבקש ועוד עשרה כמוה, אינם שוים חצי תפילה מכל המאות תפילות שהתפללת. ואתה רואה את הדירה - לבנים וחומר, תכלית כל המאות תפילות שזכית לעמוד ולהתפלל לפני בוראך, שזו התכלית האמיתית! ? אתמהה.

הקב"ה מנע ממך דירה כדי ליצור סיבה ואמצעי על מנת שתבוא על תכליתך להתפלל ולהתקשר לה', ולכך דחקך בפינה דחוקה כדי שתתקשר עמו, וראה בדירה כאמצעי להביאך לתכלית שזו התפילה. ואילו אתה, רואה בתפילה אמצעי לבוא

לתכלית שהיא הדירה, הלא הוא היפך מתכלית רצון ה' ממך, אצל הבורא מניעת הדירה הוא אמצעי להביאך לתכלית שהיא התפילה, ואצלך התפילה היא אמצעי לבוא ל'תכלית' שהיא הדירה... וכי שווה להקפיד או לזעוף ולזעום על הבלי עולם הזה ולהפסיד עבורם אוצרות וענגים לנצח, אתה מקפיד על סך של כסף שהפסדת, או טרחא שטרחת, או בזיון שארע לך, שהנו אפסי לגבי מה שמחכה לך באם תשתוק ותבלום פיך ולבך. ולמה הדבר דומה, לאדם שאומרים לו תשקיע מאה ש"ח ותרוויח אלף ש"ח, והוא בטפשותו אומר, מה? אני אוציא מאה ש"ח, בשום אופן לא! הלא לטפש יחשב, וכי לא כדאי להשקיע מאה ש"ח להרוויח אלף ש"ח. ובקל וחומר בן בנו של קל וחומר דומה זה הזועף וזועם על ה' שבביל שטותי עולם הזה ואינו מוכן להשקיע... לא כסף... לא טורח... אלא מעט שתיקה ובלימה ותו לא, ובשביל כך להרוויח לא פי 10, אלא פי כמה וכמה לאין שיעור. לכן הבה נתחזק במדה זו של האמונה שהניחו לנו - מהגדול ועד הקטן להתגדר בה להחשב צדיקים ושלמים. ונסכם בקצרה דברינו דלעיל: ב' סעיפים מחויב שיהיו מחודדים אצל כל יהודי מאמין באשר הוא. הא' הכל בהשגחה, והב' הכל לטובה.

סעיף הא' 'הכל בהשגחה', נצרך כדי שלא יתלה האדם את מאורעותיו במקרה ובכני אדם, אלא יפנה את כל הליכות חייו ומאורעותיו ומקריו אך ורק כלפי הבורא.

אולם מכיון שכך עדיין עלול שיצא שכרו של זה המאמין בהפסדו, וכאמור לעיל, אדם שאינו מאמין בהשגחה רח"ל, הלא זה כופר, שתולה כל מאורעותיו במקרה ובסיבות, אם כן כשיזיקהו אדם או יחרפהו, על מי יטיל זעמו וזעפו ונקמתו הלא בבן אדם שהזיק לו וביישו, לפי שאינו חזק באמונת ההשגחה ורואה באדם שהזיקו ככח לעצמו שהזיק לו, ועליו יטיל זעמו וקללתו. אולם המאמין השלם שיודע בלבבו כי אין עוד מלבדו כלל, והאדם זה שהזיקו או ביישו אינו אלא שלוחו של מקום, וכל הרעה אשר קרהו אינו אלא מהבורא ששלח שליחיו להרע לו ולהזיק לו, אם כן הלא יפנה זה את זעמו וקצפו על אלו קיו רחמנא לצלן.

ואם כן יצא שאמונתו של זה יצא שכרה בהפסדה, ולכן חייב שיצמיד סעיף ב' לסעיף א', דהיינו ש'הכל לטובה', ויאמין שכל אשר יקרהו הוא מאת ה' בלבד והוא לטובתו, ואין מי שאוהבו יותר מבוראו, האוהבו יותר מכל אוהב, ורוצה בטובתו יותר מכל אחר, ואפילו יותר מאשר האדם בעצמו, ובכח ב' סעיפים אלו יתחזק בכל מצב, ויוכל לכופף את יצרי הנקמה והשנאה גם במקרה המעורר ביותר לנקמה ושנאה.

פרק ז - נחיצות השלימות במידת האמונה ובטחון

א. להגיע לתכלית כל המצוות שהיא ה'לדבקה בו' כבר הארכנו למעלה שמדריגת האדם לעתיד נמדדת כפי מדריגת אמונתו, וההסבר לכך הוא פשוט שהרי כל תכלית התורה והמצוות הוא כדי לקיים מצוות 'ולדבקה בו' כמבואר. וכמוכן שבמצוות 'ולדבקה בו' מדריגות מדריגות יש בה, יש הדבק בה' מתוך התפעלות והתרגשות, ולבו מלא עריגה וכיסופים לה', וכל עבודתו בדחילו ורחימו מתוך התלהבות של קדושה, אולם לא כל אחד זוכה לזה, וכמו כן לא מיד אפשר לזכות לזה.

ראשית יש לקיים מצוה זו מתוך התמדת הזכירה גרידא, ואף שזכירה זו אינה אלא זכירה בעלמא ואינה מתוך התלהבות ולא מתוך הרגשים של עריגה וכיסופים, אולם, מתוך כך שיתמיד בזכירה זו - 'שוויתי ה' לנגדי תמיד' שהוא כלל גדול במעלות הצדיקים כמבואר ברמ"א בתחילת השו"ע, יבוא לבסוף להתלהבות ולפחות מדי פעם. וכמו שפירש"י אם בחוקותי תלכו - שתהיו עמלים בתורה, ואת מצוותי תשמרו - שתלמדו על מנת לקיים לשמור ולעשות שזו תכלית כל התורה כולה, ונתבונן, וכי מהו לשמור ולעשות, וכי לקיים המצוות כמו רוב העולם שמקיימים מצוות - זהו ה'לקיים לשמור ולעשות'?! אלא ברור הוא שה'לדבקה בו' המצורף למעשה המצוות הוא התכלית שבקיום ושמירת המצוות. שהרי תכלית התורה והמצוות אינו בכך שנקיימם ללא לב וללא רגשות, שהלא בכך נחטא בחטא גדול של 'ותהי יראתם אותי מצות אנשים מלומדה' שהעונש על כך הוא חמור מאד, וכמו שמצינו שאבדה הארץ על שלא ברכו בתורה תחילה, והיינו משום שהתייחסו לתורה כיתר החכמות.

והתכלית הלא לתת את הלב, והדבק בהשגחה ובכך משעבד לבו ורצונותיו לרצון ה', הרי שבכך מקיים למעשה ממש את האמונה. מעט נתינת הלב במצוה הופכת את ערך המצוה לערך שונה לחלוטין מכאשר אין גם אפילו את אותו מעט, ואין לשער ערך אפילו מעט של נתינת לב במעשה המצוה, כל טיפת 'לב' מוסיפה ערך עצום לאין שיעור. וכמו שאמרו: 'טוב מעט בכוונה מהרבות בלא כוונה', ולא הגדירו לנו כמה מעט בכוונה שקול כנגד ההרבה שלא בכוונה, ויתכן שאף מעט ממש כל שהוא בכוונה שקול כנגד הרבה מאד כשהוא שלא בכוונה.

כל עבודה של לב חשובה היא למאד, וכשדבק האדם באמונת ההשגחה שיש כאן נתינת הלב, הופך בזה האדם את כל עבודתו לערכית יותר, ובא בזה על תכליתו בעולם הזה ועל שכרו המושלם לעתיד.

וכשמשים האדם אל לבו בכל ארועיו שזאת מאת ה' ולא במקרה ח"ו, וכמו כן כאמור - מסעף לכך את סעיף ב' שהכל לטובה, הרי שבכך נותן הוא את לבו לה', ומקיים בזה 'ולדבקה בו' שזו תכלית כל התורה והמצוות. ושקולה נתינת לב כזו בכל פעם שנותן לבו להשגחה הפרטית כנגד הרבה תורה ומצוות ללא לב, כי טוב מעט בכוונה וכו'. ומאידך בנתינת לבו להשגחה מייקר לערך רב את תורתו ומצוותיו שמקיים, לעשותם בעלי ערך לאין שיעור, ולעומתו האחר שיתכן ויש בידו הרבה יותר תורה ומצוות אלא שהינו חסר לב מלהתבונן בדברי ההשגחה ומליחס את כל מקריו עניניו להליכות הגוזה שהכל לטובה.

והזכרנו לעיל מספר 'שומר אמונים' שתכלית ביאת האדם לעולם לגלות את האמת שהוא אור ה' השרוי בכל מקום וכנאמר 'מלא כל הארץ כבודו', וכי מלכותו בכל משלה ואין עוד מלבדו, וכל תפקיד האדם לשקר ולהכחיש את המקרה והטבע, ועל כך צריך האדם להילחם כל ימיו, ולא מלחמה קלה היא, כי העינים וכל יתר החושים הלא מורים על הסיבות

והמקרים, לא עבודה קלה לשקרם ולהכחישם, ולאמת את הלא נראה, שהוא אין עוד מלבדו, והכל בהשגחה פרטית - לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו.

האדם נולד אטום מגושם וחומרי, ותפקידו בעולמו להסיר כל המסכים והמחיצות המסככים ומסתירים ממנו את אור ה', ולגלות שבעצם אפס זולתו ממש, ולהבין שהוא בעולם המתעתע בבני אדם באחיות עינים לשקרם ולהתעותם מהאמת. וכל צעד בעבודה זו שווה הרבה למאד, כי הוא צעד תכליתי, אחר שכל המצוות אמצעי לתכלית זו, ומפורשים הדברים בדברי הרמב"ן סוף פרשת "בא" "ומטרת כל המצוות כדי שנאמין באלוקינו ונודה לו שהוא בראנו", עיי"ש. ועוד שם, "שאינן לאדם חלק בתורת משה, עד שיאמין שכל דברינו ומקרינו כולם ניסים, ואין בהם ממנהגו של עולם כלל, חלילה". אם כן מה יש יותר נחוץ לאדם מהאמונה. ועוד יבואר להלן היאך בפועל ממש לא יתכן שמירת התורה הן בחלק העשה טוב, והן בחלק הסור מרע מבלעדי האמונה שאין עוד מלבדו.

ראשית ההצלחה באמונת ההשגחה תלויה בהבנה של הנחיצות בשלימות מידה זו. כי אם לא נבין את נחיצות השלימות במידה זו, לעולם לא ישלים עצמו בה. ועל כן יש להתבונן, תכלית האדם הלא לידבק בבוראו, לזכור את הבורא שבראו בעולם החשוך הזה המסתיר את אור פני ה'.

וכאמור לעיל, דאומנם אין באפשרותנו לאחוז בתמידות במדריגת "דבקות" שהיא עריגה וכיסופים לבורא, או להתענג על ה', אלא מידי פעם חשים אנו בכך, אולם לפחות חייבים אנו לקיים בהתמדה את התכלית שהיא: "הדביקות" באופן של זכרון בעלמא, והוא ענין "שויתי ה' לנגדי תמיד", שהוא כלל גדול במעלות הצדיקים, וגוון דביקות זו הינה בהישג יד אחר שהוא תלוי בזכירת המחשבה בלבד. והדבק באמונת ההשגחה, מקיים בזה את תכליתו לחשוב על הבורא, וכל רגע של זכירה ומחשבה על הבורא זהו רגע של תכלית. לאדם בסוף ימיו יצרפו לו רגע לרגע, ומכל אותם הרגעים שבהם דבק בה' ולפחות נזכר בו, מאלו היא אושרו הנצחי אחר שמהם בא על תכליתו. זה הרי מפחיד ממש, יכול אדם לעבור שנים על גבי שנים, ולא יזכור את הבורא כלל באמת, והיינו אף בשומר מצוות, מניח תפילין שומר שבת, אולם הכל מקופיא, ואינו משים לב לזכור שיש לו בורא שבראו, והוא בנו, ולפחות שהוא בגדר עבדו החייב לשמור מצוותיו. והלא הפועל הפשוט ביותר לעולם זוכר שהנו פועל ויש לו מעביד, ובשביל כך הלא יתייחס ברצינות לעבודתו אחר שתעבור ביקורת מעבידו. פועל שהולך לעבודה כהולך ברשות עצמו, עושה שם כחפצו וכרצונו בעצלות וללא מחשבה, הלא מיד יגורש ואף לשוטה יחשב. היאך יתכן שאדם בא כאן לעולם ולא זוכר את בוראו במחשבתו, מעביר יום ועוד יום ועוד חודש, ועוד שנה וכן הלאה, והולך הוא ונשטף בזרם החיים ושוכח את העיקר שהוא הבורא שבראו, ושכל מקריו המה ממנו בלבד, והגרוע ביותר הוא שניגש האדם לתורה ולמצוות אולם הכל מהשפה ולחוץ. הלא אחד שכזה יצא מן העולם בבושה וחרפה נוראה ריק מכל, ערום בא לעולם וכמו כן ערום יצא מן העולם. כמה אם כן פשוט נחיצות האדיקות באמונה זו של אמונת ההשגחה ושהכל לטובה, הלא בזה בא האדם על תכליתו, ומביא את תכלית רצון ה' שבראו על תכליתו, וזהו שיתענג לנצח אחר כך באור ה'. דהיינו, אף שכאן בעולם הזה לא זכה למדרגת ההתענג על ה', ולחוש בעריגה וכיסופים בה', אולם עשה לפחות את אשר ביכולתו והוא הזכירה בה', לזכרו ולשוותו לנגד עיניו בכל מקריו ואירועיו, אזי לעתיד יזכה לזה בדרגה גדולה יותר שהוא להתענג על ה'. והוא כלל גדול, בכל אשר יעסוק האדם כפי כוחו בעולם הזה יזכה לעתיד בעונג השייך לעולם הבא בהתאם למסירות נפשו שמסר כאן בחייו. שהרי התלמידי חכמים עוסקים בתורה בעולם הזה ברמה של עולם הזה, ובשביל כך יזכו לעתיד לתורה של עולם הבא כידוע, שהוא עונג אחר לגמרי. וכמו שאמרו באבות יפה שעה של קורת רוח בעולם הבא מכל חיי עולם הזה, אולם מי הזוכה לאותו עולם הבא? זה אשר עבד ועמד בניסיונות בעולם הזה, אזי אף שכאן גם נהנה כפי מדריגתו להתענג על ה' - שם יזכה לזה באופן נעלה ביותר והכל כפי שיגע כאן על מדריגה זו, ואז יזכה לה ביותר, כי הוא עיקר התענוג כמוכא במסילת ישרים בתחילתו. כן הוא לגבי אמונה בהשגחה, אדם משתדל להידבק במידה זו בכל כוחו כאן, ואף שהיא בדרך זכירה בעלמא ללא "הרגשים", אולם לעתיד יזכה לה ביותר בעונג גדול. וכאמור לעיל שמידה זו צריך האדם לקחתה כפרוייקט יותר מהכל, ובפרט לאחר גילוי חבוק שהאחת שתביאנו לשלימות בדורו של משיח הוא האמונה, ואין לנו אפשרות להצלחה בדרך אחרת. אזי כמובן שמבלי עמל ויגיעה תורה ובמצוות לא יגיע האדם לכולם, אולם תכלית היגיעה והתורה תפילה ומצוות צריך שיהא כדי להגיע לשלימות באחת זו שהיא האמונה, ואז מוכתח הוא שאמונתו תביאהו לשלימות אף ביתר כל המעלות. האמונה חיי נפש, ומבלעדיה תאבד היציבות מכל עיקרי הדת ועל כך יש לנו להבין, האמונה היא חיי נפש שאי אפשר מבלעדיה, ובפרט בדורנו, הרי חבוק הנביא ניבא לנו שעמידתנו יציבותנו קיומנו חיותינו תהא מבוססת ויציבה על עמוד אחד והוא האמונה, ועמוד זה אם נחזקו ונייצבו נחשב לצדיקים וכנאמר "וצדיק באמונתו יחיה", וכאמור לעיל שהביאור בנבואת חבוק הוא שנתבשרנו באם נחזיק בכל כוחנו בעמוד זה שהוא האמונה נהיה צדיקים, כמבואר בדבריו, "וצדיק" מי ייחשב לצדיק? זה שבאמונתו יחיה, שאמונתו תהיה חלק מחייו ממש, עמה הוא יישן, עמה הוא יאכל, עמה הוא ילך ויבוא ישכב ויקום, כל פרטי מהלכי חייו יהיו צמודים לאמונה שהכל בהשגחה והכל לטובה, זהו שיבוא על שלמותו ותכליתו בדור זה, כי לא יהא ניתן נתיב אחר, אלא אחת, וכל העצות כתורה תפילה מצוות צריך שיובילו לנתיב זה שהוא האמונה לחזקה ללטה להבריקה, ואז מצות אמונה תביאהו לשלמות בכל, כמו שביארנו לעיל באריכות, והיא חיי נפש ממש, כי באם לאו יאבד האדם יציבותו מעיקרי הדת לגמרי, כן ראה חבוק בנבואה לסיבת ריבוי ועוצם תוקף הנסיונות והיסורים שיהיו בתקופתנו. אי לכך חובה עלינו להשקיע במידה זו את כל כוחנו, אחר שרק היא שתגדיר אותנו כצדיקים ושלמים, ומי לא רוצה להגיע לשלמות, ואם לא במדה זו אז במה? היש לנו מעלה אחרת שתביאנו לשלימות מבלעדיה? ועוד תתבונן בנחיצות השלימות במידה זו, היאך אפשר מבלי שלימות במדה זו של האמונה בהשגחה ושהכל לטובה שזה בעצם מצות האמונה והבטחון הלא האדם שאין אמונה זו מוחשית אצלו, תורתו לא תורה, שהרי מבולבל הוא ממקריו, כועס על פלוני, מקפיד על אלמוני, כעוס וזועף ממקרי העולם המאכזבים, וכי יכול זה להתרכז ולהתעלות בתורה. וכי מבלעדי מידה זו אפשר להתפלל, הלא מבלעדי החיזוק במידה זו של האמונה תיהפך תפילתו לזמן המסוגל לרכוז כל המחשבות של ההקפדות והכעסים, אז הלא יזכר האדם ויתעוררו אצלו כל מיני מחשבות טורדות המטרידות אותו ותפילתו תעבור עליו מבלי להתבונן בה כלום.

היאך יוכל אדם לעבוד את ה' בתורה ותפילה כאשר המקרים המה מהלך חייו, והלא מחוסר אמונה כראוי אץ ורץ הוא על כל אשר יבין שהשתדלותו יכולה להועיל. ופעם יהא זה על חשבון תורה פעם על חשבון תפילה, וכיוצא, הלא אם לא יחזק עצמו באמונה ובטחון בה' יטיל הכל על עצמו לרוץ ולשוט בארץ לאורכה ולרוחבה. ועוד היאך אפשר מבלעדי מידה זו של האמונה בהשגחה ושהכל לטובה, הלא מבלעדיה האדם חי חיי קנאה ותחרות, אינו שמח בחלקו, מאשים את עצמו, מאשים את כל הסובבים אותו, מתגאה עליהם כועס עליהם, וכמו כן מבלעדי מידה זו לא ימלא האדם חובותיו לבורא בפרט במצוות שיש בהם חסרון כיס, כי יחוס על ממונו במקום שעליו להוציא וכגון על מנת להדר במצוות, צדקה, מעשר, גמ"ח, או במקום שיצטרך להוציא ממונו לאפרושי מאיסורא, בכל מיני מקרים שונים.

ג. האמונה היא המידת ה"אחת" להתגדר בה

וכמה צריך להתלהב להיות דבק במידה זו, אחר שהיא התכלית ובה נקבע האדם ל"צדיק" - וצדיק באמונתו יחיה, זו מדה שהניח לנו הבורא להתגדר בה, והלוואי שנזכה שיתבטא זה לפחות בכך שלא נכעס על שום דבר, ונקבל באמונה את כל מאורעות חיינו להאמין שהם מאת ה' ולטובתנו האמיתית.

ומה אם כן שווה כל העולם הזה על כל גוון אופני ההקפדות המזדמנים בו, לעומת שיקרא האדם צדיק לנצח, הכי שווה הקפדה של סכום ממון מסוים שהפסיד האדם, או בזיון כל שהוא שנתבזה, או יסורים שונים אחרים שמתסר האדם בעולם החולף הזה, וכמו כן כל מיני אכזבות שונות של הבלי העולם שמתאכזב האדם בהם, הכי שווים המה לעומת כל שתיקה ושתיקה שישתוק האדם ויבליג ויעביר על מידותיו, ובזה יזכה מידה כנגד מידה - כשם שהוא שבע רצון מהנהגת ה' עמו כן יזכה להיות הבורא שבע רצון ממנו, ויבוא על כך בשכרו בשביל כך לנצח נצחים.

וכי אינו כדאי להיות שבע רצון מהבורא על הצטרפויות של שטותי העולם ולוותר עליהם ולבטל רצוננו מפני רצון ה' בשטותי העולם, בשביל שכמו כן יהא הקדוש-ברוך-הוא שבע רצון מאתנו על אף מחדלינו בתורה ומצוות, וכהבטחת חז"ל: "כל המעביר על מדותיו מעבירין לו על כל פשעיו", שהוא במידה מסוימת גדר של וויתור. אולם לויתור זה זוכה האדם בדין, ולא בגדר ויתור שנאמר עליו (בבא קמא נ' ע"א): "כל האומר הקב"ה וותרן וכו'", אלא מדין מדה כנגד מידה, ובזה יזכה לצאת מן העולם ללא דין ותביעה, מלא שבע רצון ה' ממנו, להיותו מבצע את עיקר תכלית רצון ה' בבריאת האדם בעולם, והארכנו בזה לקמן בפרק ט' ע"פ מקורות נאמנים.

הלא על זה יש להשקיע האדם את כל כוחו, ולהלן נבאר כמה עצות ודרכים שיביאוו להשתלם בזה, אולם כאמור העיקר הוא ברירות הדעת בנחיצות ענין זה, ואז יבוא הרצון לכך. ואחר שיבוא הרצון הרי אין דבר העומד בפני הרצון, אולם כאמור הרצון לא יתחזק מבלי שיבין האדם בהבנה ברורה את נחיצות חובתו וזכותו בדביקותו בימי חייו באמונה זו של אמונת ההשגחה ושהכל לטובתו בכל אשר יארע לו.

ד. "ואמונתך בלילות"

ועוד יתבונן האדם כמה נחוצה לו האמונה ובפרט בזמני "לילה" הבלתי נמנעים בחיי האדם, וכי יודע האדם איזה שנים עוד יחלפו עליו, ואולי יהיו שנות טירוף, חולי, עניות חלילה, והזמן יבגוד בו למאד, מבלי האמונה שתהא מלאה במצבריו היאך יחזיק מעמד בימים אלה. והיא עצת ר"ת בספר הישר, מאמר שישי, שיתבונן האדם להתכונן על כל מקרה שלא יבוא - פן יבוא, ויעמוד במחשבה, עתה קרה אסון זה לחברי או לשכני, מה הייתי עושה לו היה קורה אסון זה לי... האם יש בי הכח לשאת נסיון זה באמונה ובדומיה, ואף שאין חשק ורצון האדם לחשוב מחשבות כאלה, אולם כתב שם שמבלי התבוננות כזו ואף שלא נעימה היא כ"כ - יאבד האדם את דעתו בבוא הצרה אליו ח"ו. לכן עדיף לחשוב עתה על אסונות ולהתכונן אליהם באמונה, על מנת להיות בטוח ביציבותו על כל מקרה, מאשר עתה להתענג על דמיונות שוא - שלום יהיה לי, ולהנות מתקוות המבשרות טוב בלבד, ומאידיך להסתכן בהתערערות או אף התרסקות בבוא הצרה חלילה.

ה. תיקון המידות תלוי אך ורק באמונה

נחיצותה של האמונה רב הוא למאד, שהרי מבלעדיה לא יוכל להגיע האדם לתיקון המידות שהוא קשה מהכל, והוא פשוט, שהרי מבלעדי האמונה היאך יתכן שלא ינקום האדם בשונאו, היאך יתכן שלא יטור לו שנאה בפיו ובלבבו, ובוודאי לפחות יהא רחוק מלאוהבו, מדוע שיאהבהו והלא בנקל יכשל בלאו "דלא תשנא את אחיך בלבבך". וכל אלה ויותר מאלה יעבור זה שאינו תולה מאורעותיו בהקדוש-ברוך-הוא, אולם הדבק באמונת ההשגחה יקל עליו להתגבר על מדות רעות אלו להיותו מאמין שהנעשה הוא בהשגחה, ומאת ה' היתה זאת, ולה' יתברך בקל יותר להיכנע מאשר לבני אדם. המאמין המשייך מאורעותיו להבורא, ולא לבני אדם, הרי שהכנעתו תהא בקלות, כי לגבי הקדוש-ברוך-הוא יותר בנקל לאדם לעצור כעסו וקצפו, ולשכך זעמו וזעפו, וזאת רואים אנו בחוש, ישנם אנשים שגסים מאד במידותיהם הרעות ולא יכנעו לאיש לעולם, ולגבי הקדוש-ברוך-הוא הינם שומרי מצוות וכיוצא, ומכניעים עצמם להיבטל למחויבות התורה מבלי אומר ודברים וזאת להיותם יודעים שהבורא הוא האלקים הכל יכול, והוא הטוב באמת - "טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו", "הטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמו חסדיך", ועוד אומרנו ב"נשמת כל חי" הרבה מרחמנותו יתברך עלינו, וכן בכל יום מברכים אנו בשם ומלכות ברכת "אהבת עולם אהבתנו ה' אלוקינו, חמלה גדולה ויתרה חמלת עלינו, בא"ה הבוחר בעמו ישראל באהבה", וכן בערבית מברכים כעין זה. כך שלגבי הקדוש-ברוך-הוא קל לאדם לבטל דעתו ולהסכים להנהגתו, להיותו מכיר במידת מה את גודלו ואת טובו, ובמילא בנקל יכוף יצרו מלנקום ולשנוא, אחר שמנטרל את יחסו למאורע מבני האדם ומיחסו להבורא בלבד, ולבורא בנקל לו להיכנע מאשר אילו היה מייחס המאורע לאדם העושהו שאז כמה קשה היה לו להיכנע לאותו זה שהרע לו או פגע בו לבלתי התנקם בו. אולם זאת אך ורק כאשר צמוד הוא לאמונת השגחה פרטית, וכי אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן גזרו עליו מלמעלה.

ו. הנעלבין ואינם עולבין

עוד מנחיצותה של האמונה לזכות למעלת "הנעלבין ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבין", שהרי היתכן שיסבול אדם בזיונות מחבירו וישתוק בפיו וידום בלבו לה' לקבלם מבלי להשיב, והלא לא יתכן הדבר מבלי שיאמין שהכל מאת הבורא יתברך, 'וזה' אמר לו קלל! רק כאשר אמונה זו מוחשית אצל האדם יוכל עמוד בשתיקה מול בזיונות וחרפות אשר יחפרוהו ויבזוהו, ביודעו, מבזה ומחרף זה נשלח עלי מאת הבורא יתברך, ומה לי כי אלין עליו, ואחר שברור לו שמאת ה' נעשה לו זאת בנקל יותר יקבל דין שמים באהבה, והנה סמל האמונה בזה היה יוסף הצדיק, היש לך אדם שסבל כמותו מבעלי בחירה, ועוד מאחיו, שזרקוהו לבור, ומכרוהו לישמעאלים, ונמכר לעבד במצרים, וישב י"ב שנה בבור, מי גבר יוכל שאת סבל זה, והנה כשנזדמנו לו אחיו ויכל להרע להם, השיבם טובה תחת רעה, ובכך באיזה כח יכל עשות זאת? התורה מגלה לנו זאת במפורש, ב' סעיפים היו מחודדים אצל יוסף הצדיק:

א. הכל בהשגחה.
ב. הכל לטובה.

הכל בהשגחה - "לא אתם שלחתם אותי הנה כי האלקים", אמר יוסף: אחי היקרים! אין לי כלל חשבון עמכם, שהרי אינכם אלא שלוחי המקום, הקדוש-ברוך-הוא עשה לי זאת ולא אתם, ומה לי כי אלין עליכם.
הכל לטובה - סעיף ב' שהיה מחודד אצל יוסף כדי שלא יהא לו תרעומת על הבורא: "אתם חשבתם עלי לרעה והאלקים חשבה לטובה", ומה לי כי אלין עליו חלילה, אחר שכל מעשיו עמי היו לטובה. כמה פעמים אדם נפגע מחברו, ואפילו מאיזה מילה קטנה או משפט קטן, או אפילו עיקום פנים פוגע, והפגיעה היא קשה, ומבעבעת ברתחתה, ובכל פעם שנזכר האדם במילה שאמר לו חברו שוב מתעורר כעסו וזעמו, האמונה מחייבת שמבחינת הנפגע אין לו ליחס את פגיעתו לפוגע אלא להשגחה, אכן הקדוש-ברוך-הוא יתחשב במיטב עם הפוגע וישלם הפוגע על שפגע "טבין ותקליין", אולם מבחינת הנפגע עליו להאמין שה' שלחו לאותו פגע שיפגע בו. כי אם לא היה מגיע לו אותה פגיעה לא היה משתלח עליו אותו פוגע ולא היה מצליח לפגוע בו גם אם היה רוצה, כי אמנם הבחירה להרע היא של הפוגע, אולם הוצאתה לפועל של אותה בחירה זהו מיד ה'.

ז. "כל מצוותיך אמונה"

ועוד מנחיצותה של האמונה להביא את כל המצוות על תכליתן, עד שמבלי אמונה חיה וברורה אפשר לומר שהמצוות הינם כגוף בלא נשמה. ויתר על כן הוא שעל תכלית ב' סעיפים אלו בא האדם לעולם, ובכך נמדדת גדולתם האמיתית כמו שהזכרנו לעיל.
ועל ב' סעיפים אלו צריך שיתן האדם כל מעייניו, ויקחם כ"פרויקט" לכל ימיו, ואם על אלו היה כל עמלו ויגיעו כל ימיו, אשריו, כי מילא תפקידו בשלמות.
שהרי נתבונן מה תכלית רצון ה' מהאדם, שישמור שבת כטקס בעלמא, קידוש, סעודות כיד המלך, מלבושי כבוד ושררה, מנוחה, עונג, ותו לא?! זו תכלית מצות השבת השקולה ככל התורה?! הלא מפורש בתורה שהשבת זכר ליציאת מצרים, כמפורש בדברות השניות בפרשת ואתחנן: "וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך ה' אלקיך משם ביד חזקה על כן אנכי מצווך לעשות את יום השבת", דהיינו התכלית של השבת כדי שנדע את ה' והשגחתו הפרטית עלינו שנתודעה לנו ביציאת מצרים. וכן כל ענין המועדות שכולם זכר להשגחה הפרטית עלינו.
וכן תפילין שמניח האדם בכל יום, וכי הוא לקישוט או למצוה בעלמא, והלא הכוונה היא לשעבד הלב והמוח לבורא כעבד התלוי באדונו, שזו תכלית רצון ה' מאתנו ולשם כך בראנו שנכירו מתוך חשכות העולם המסתיר את בלעדותו, ונשעבד תאוותנו ומחשבתנו אליו בלבד.
וככל שיהא שלם האדם באמונתו כן בכך יבצע תכלית ביאתו לעולם. ובכך תצא לפועל תכלית רצון הבורא מהבריאה בכלל וממנו בפרט, כי תכלית הכל הוא האמונה, ונאמר(תהלים קיט, פו): "כל מצוותיך אמונה" תכלית כל המצוות שיביאו את האדם לאמונה, ומה בצע בעשיית המצוות כשאמונתו של האדם סותרת את מעשי מצוותיו בכך שהנהגתו לא כפופה ומבוטלת לאמונה.

ח. היפלא מה' דבר

ועוד מנחיצותה של האמונה שלא יאבד האדם תקוה גם כאשר אפסו סיכוייו להצלתו, כי כן באמת דורשת מאתנו האמונה, והוא נורא עד היכן דרישת הקדוש-ברוך-הוא מהאדם להיות מאמין. הנה לדוגמא מבאר לו הגה"צ רבי יחזקאל לוינשטיין זצוק"ל את תביעת הקדוש-ברוך-הוא משרה על אשר צחקה מבשורת הולדת הבן, וכך מתאר זאת הרב, יושב לו אדם פשוט ואולי אף ערבי קבצן ומבקש צדקה, עוברת אשה בת 90 ומוציאה מארנקה מטבע ומוסרת לו, והנה קם הקבצן ומברכה: שתזכי לבן זכר עוד השנה.... היש גיחוך גדול מזה, והנה עם כל התימה שבדבר רואים אנו שכך היה תביעת ה' משרה: למה זה צחקה שרה, היפלא מה' דבר!
כמה יש לנו ללמוד מכאן לימוד עצום לעניננו אמונת ההשגחה, אם על ישועה משונה ומגוחכת שאינה במציאות הטבעית כלל יש לאדם לקוות ולא להתיאש מישועת ה', ואף שהוא דבר שטרם נעשה פלא כמוהו - מחויב הוא להאמין שיתכן שיעשה. על אחת כמה וכמה שעל דבר שכבר נעשה, ועתה האדם לאחר אירוע פלא שנעשה עמו והנותר הוא להאמין במה שכבר היה - כמה פשוט הוא שעליו להאמין שהוא בהשגחה פרטית. וכמו כן אותו קל וחומר הוא אף על אירועים שגרתיים שאינם פלאיים, שהרי קל יותר להאמין בהשגחה הפרטית על אירועים שגרתיים שכבר היו מעל דבר פלא שעדיין לא היה - שיהיה, ואם מצווה האדם להאמין שיתכן שיהא דבר פלא וחריג - היפלא מה' דבר, על אחת כמה וכמה שמחויב להאמין בקל מזה על האירועים השגרתיים שכבר היו והינם מאחוריו - שהמה בהשגחה פרטית.

ט. כבוד הבריות

עוד מנחיצותה של האמונה להציל את האדם מהעוון החמור של זלזול בכבוד הבריות, שהרי כמה החמירו חז"ל בזהירות בכבוד הבריות, ובאמת רוב בני אדם נוהרים בכבוד חבריהם, אולם זהו כל זמן שלא היתה פגיעה בכבודם או בממונם. מעטים המה היודעים להזהר בכבוד חבריהם גם כאשר נפגעו מחבריהם בכבודם או בממונם. ובכן מה העצה לכך? האמונה בהשגחה! כשאתה מאמין בהשגחה הרי שבכך הנך משתכנע שפשוט "טעית בכתובת", וזה אשר אתה רוצה להשליך עליו רוגזך וקצפך איננו זה הפלוני שחטא נגדך כלל. וכמו המשל שהיה ממשיך החפץ חיים, ראובן מחפש אדם בשם שמעון, הולך לקבוצת אנשים, ושואל האם יש ביניכם אדם בשם שמעון? עונים לו: לא, אין בינינו אדם כזה, הכי יתכן שירגז עליהם בשביל כך?! אתה רוצה טובה ממישהו, סרב הלה להענות לבקשתך, המאמין אינו כועס, מדוע? מבין הוא שטובתו צריכה לבוא על ידי אחר שנקבע בשמים שייטיב לו, ובינתיים הלך לכתובת לא נכונה שמן השמים לא ייעודה להיטיב לו, ובכן בנקל הולך לו לאיש אחר שמא הוא שיעדוהו. וכן אדם שנחבל או ניזק או נפסד או נתבזה על ידי חברו, והחל בפעולת תגמול ונקמה, ומיד הבין שטעה, שהנה החובל והמזיק זהו לא זה שעתה החל הוא לנקום בו, אלא מי שהוא אחר, הלא מיד יסיר השנאה והנקמה ויסב אותה לשני, כן המאמין מיד מיסב את נקמתו ושנאתו מחבירו להיותו מתיישר באמונתו לדעת ולהכיר שפשוט טעה, לא זה הוא פלוני שהזיקו... אלא הכל מאת הבורא ולטובתו האמיתית. וראה לקמן במאמר הכעס שהוכחנו שגם נזק שנגרם לאדם מבעל בחירה הוא בהשגחה, כך שמבחינת הניזוק עליו לראות זאת בחשבון הפרטי שלו עם הבורא, אכן המזיק יבוא על עונו לפי שחטא לבוראו ברשעותו - זהו מבחינתו של המזיק, אולם מבחינת הניזוק - אם לא שמן השמים היה מגיע לו זה הנזק או הבושה לא היו מסיתים את פלוני עליו, ובודאי שלא היו מצליחים אותו מן השמים להזיק לו. כמה אם כן בכך ניצל אדם מזלזול בכבוד הבריות גם כאשר הדבר פוגע לו בכבודו או בממונו.

לסיכום, רק בדרך האמונה יהא בכח האדם להינצל מלשון הרע שנאת חנם, מקנאה נקמה ומכל העבירות החמורות, להיותו מתהלך בתומו לראות שבעצם אין עוד מלבדו, ואין על מי לכעוס. וכל כבישת כעסו אינה נצרכת להיות כלפי האדם שהזיק לו או בייששו, שכלפי בני אדם קשה מאד לכבוש הכעס, אלא כבישת כעסו הוא כלפי בוראו, וכלפי הבורא בנקל לכבוש האדם כעס, בהיותו יודע שהוא מעשה האלקים - כל יכול בעל החסד והרחמים שעושה מעשהו ללא שום נגיעה אלא לטובת האדם, אם כן המאמין כשנתקל בדבר המכעיס עבודתו היא לכבוש כעסו כלפי בוראו, והוא בנקל ביותר. כך שכאשר מנטרל האדם עצמו מלהתיחס לסיבות, ומייחס את כל מקריו לסיבת הסיבות - חיי חיי קדושה, חיי חיי טהרה - טוהר מדות ללא כעס קנאה ותחרות נקמה ושנאה, ולבו - בר לבב נקי וזך, תוכו כברו באהבת ה' ובאהבת ישראל.

פרק ח - שכרו של הדבק בהשגחה

הזכרנו למעלה שמדריגת צדיק אמיתי נקבעת לפי אמונת האדם בהשגחה, ולפי יישומו את אמונתו לנהוג בה הלכה למעשה, דהיינו להסכים לרצון ההשגחה בכל פרט אשר יארע לו לקבלו באמונה ובהסכמה ובטוב לב מתוך ידיעה שהכל לטובה, וכמו כן שיריעתו זו שהכל לטובה תביאהו לחוש בכך כאדם המקבל טובה, ואף שכלפי חוץ נראה הדבר כרעה, ועל כך מצינו בחז"ל שהשכר הוא לאין קץ, ומעט מן המעט משכרו של המאמין נבאר בפרק זה.

מצינו בדוד המלך כשקללו שמעי בן גרא והניחו דוד מתוך אמונה, "הניחו לו ויקלל ה' אמר לו קלל", שפרסמו הכתוב לנצח בהנהגתו זו, וכן פרסמו הכתוב לנצח את הנהגתו של יוסף הצדיק שנהג בתשלום טובה תחת רעה כלפי אחיו, והכל מתוך אמונת ב' הסעיפים שהזכרנו לעיל, האחד שהכל בהשגחה והשני שהכל לטובה, שהרי אמר: "ועתה לא אתם שלחתם אותי הנה כי האלקים", זהו כנגד סעיף א' שהכל בהשגחה ואין מקריות, וכן עוד אמר: "אתם חשבתם עלי לרעה והאלקים חשבה לטובה" זהו כנגד סעיף ב' שהכל לטובה, ופרסמו הכתוב ליוסף הצדיק לנצח בזה.

והנה אמור יאמר האדם עתה אני מבליג בכל כוחי, שומע עלבוני ושותק, מקבל באהבה כל ארועי המאכזבים, ובכן הלא הכל ביני לבין בוראי, האם גם איש אשר כמוני יהא מקומו בין אנשי המעלה כדוד המלך ויוסף הצדיק שמפרסמם הכתוב לנצח, היוודע טבעי בעולם בין הצדיקים והחסידים, או כשם שאיני נחשב כאן בין בני אדם למאומה כן למעלה מה תהא דרגתי ומה מעלתי, ומי יזכירני כלל להחשב בין אנשי מדה זו שדבק אני בה כשם שדבקו בה הם. בוא וראה על כך מה שמובא בחז"ל (ויקרא רבה ל"ד) אלמלי ידע אהרון שיכתבו עליו "וראך ושמת בלבו" - היה יוצא לקראת משה בתופים ובמחולות. אלמלי ידע ראובן שיכתבו עליו "ויציליהו מידם" - בכתפיו היה טוענו ומוליכו, אצל אביו, אלמלי ידע בועז שיכתבו עליו "ויצבט לה קלי" - עגלות פטומות היה מביא לרות ומאכילה.

ועתה כל מעשים טובים שישאל עושים מי כותבם? אליהו הנביא כותבם והקב"ה חותם. ולבסוף מהנעשה מספר זה שבו כתובים כל מעשיהם הטובים של עם ישראל, על כך נאמר (קהלת יב, יג) "סוף דבר הכל נשמע" וגו' וראה התרגום עתידין כל פתגמיא דבני נשא לאתפרסיא וכו'.

עתידין כל מעשיהן של בני אדם להתפרסם, ואין זה סתם פרסום לשם פרסום - אלא להתענג כל אחד בעונג הראוי לו לנצח וידעו כולם על מה ולמה זכה כל אחד ואחד לאותו עונג.

כך שכמו שדוד המלך התפרסם על שתיקתו מקללת שמעי, ויוסף על שלמו טובה תחת רעה, כן עתיד להתפרסם כל אחד ואחד על שבירת כעסו וזעמו, ועל קבלתו את הנהגת ה' בתום לב, כדוגמת וידום אהרן, שנתפרסם לנצח על שתיקתו בקבלת יסוריו הנוראים במיתת שני בניו, וזכה על כך שנתחבר עמו הדיבור (רש"י, ויקרא י"ג).

וכן נתפרסם אהרון על ששמח בגדולתו של אחיו ולא קינא בו וכנאמר: "וראך ושמת בלבו" שבזכות זה זכה לחושן על לבו (שבת קל"ט ע"א), שכמו כן שמחה זו מהיכן היא הלא מאמונה ברורה בבורא שהוא הבעל הבית על העולם וכל הנהגתו היא הנהגה ישרה ואמיתית.

וכמו כן נתפרסם ראובן באומרו: "ויאמר אליהם ראובן אל תשפכו דם וגו' למען הציל אותו מידם", וכתב הרשב"א בתשובות (סימן תקפ"א): מכאן שראוי לכתוב ולפרסם עושי מצוה, שהרי התורה פרסמה מצות ראובן שחשב להציל את יוסף ולהשיבו אל אביו.

כך עתיד להתפרסם כל אדם על שתיקתו ובלימת פיו ולבו מלהרהר על ה', ועל קבלתו יסוריו באהבה מתוך אמונה שהכל בהשגחה והכל לטובה, כי מבלי אמונה זו שתיצמד לאדם לא יוכל בשום אופן שאת סבלו מבלי להטיח דברים ולפחות מלהרהר ולזעום על ה' או על הסיבות הגורמות ומסובבות לו הנזק או הצער, לשתוק באמת זהו רק מתוך אמונה בה' שהכל ממנו, רק בכך יוכל אדם להסיר מעצמו ההקפדה הכעס הנקמה השנאה, וכן את הקנאה והתחרות כדוגמת אהרן הכהן ששמת בגדולת אחיו ונשקו, ואמרו במדרש רבה שמות (פרשה ה', י"ג), "...אבל נשיקה של אהרון נשיקה של אמת", ששמחו כל אחד בגדולתו של אחיו.

והיאך אפשר להסיר קנאה, אם לא ע"י אמונה בהנהגת ה', ובהשגחתו הפרטית, וכי יוכל אדם שאת סבל שכזה, הנה אהרון האח הגדול, נביא וכהן, ומה חסר לו מלהיות מנהיג לכלל ישראל, ולא קינא בכך שבחר ה' במשה, ואף שמח בלבו, והראיה שלא דבר קל הוא, צא וראה משכרו של אהרון, מה זכה בשביל כך? שהחושן היה נישא על לבו, לב טהור שכזה, נקי ובר לבב מכל קנאה זהו הלב שעליו ראוי לשים את החושן עם השם המפורש, כי זהו מקום נקי הראוי ליתן בו את שמו של הקדוש-ברוך-הוא, והוא המקום שממנו תצא הוראה לשואל באורים ותומים.

פרק ט - מידה כנגד מידה

מובא במדרש רבה שמות על פסוק "והנחתי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם", באותה שעה הראה לו הקדוש-ברוך-הוא למשה את כל האוצרות של מתן שכר המתקנין לצדיקים, ואומר לו משה להקדוש-ברוך-הוא: האוצר הזה של מי הוא? ועונה הקדוש-ברוך-הוא: של מגדלי יתומים, עוד שואל משה: והאוצר הזה של מי הוא? ועונה הקדוש-ברוך-הוא: של עושי מצוות, וכן כל אוצר ואוצר, ששואל משה למי הוא - עונה הקדוש-ברוך-הוא. ואחר כך ראה משה אוצר גדול אמר האוצר הזה של מי הוא, אמר לו הקדוש-ברוך-הוא: מי שיש לו אני נותן לו משכרו, ומי שאין לו אני עושה לו חנם ונותן לו מזה האוצר, שנאמר ונחתי את אשר אחון - למי שאני מבקש לחון, ורחמתי את אשר ארחם - למי שאני מבקש לרחם". והנה נתבונן, הכי קל הוא לזכות בדין עם הקדוש-ברוך-הוא?! והלא מובא בגמרא בערכין (י"ג ע"א) תניא, רבי אליעזר הגדול אומר אלמלא בא הקדוש-ברוך-הוא עם אברהם יצחק ויעקב בדין - אין יכולין לעמוד מפני התוכחה, ופירש"י שם: מפני התוכחה - שהיה מוכיח להם מעשיהם. והנה מצינו (חגיגה ד) בשמואל הנביא שהיה ירא מיום הדין הגדול וקרא למשה רבנו שיעיד עליו ששמר על כל התורה כולה.

ומי אם כן אינו זקוק למתנת חינוך, מי יכול לומר על עצמו שהנו מושלם במדה מסוימת או שכבש בשלימות תאוה מסוימת, ומה אם כן יכולה להיות תקוה לאדם אם לא שיזכה לאותו אוצר של מתנת חנם. ובאמת יש להבין, מהי משמעות אוצר זה, וכי יש חינוך בעולם הגמול. והלא כל מטרת ביאת האדם לעולם היא על מנת שלא יהא שכרו בחינם, ומה תרומת הנשמה בקבלה מאוצר של מתנת חינוך שהוא "נהמא דכיסופא".

ולישב קושיא זו נבאר עוד ענין תמוה המובא בחז"ל (יומא כ"ג ע"א): "כל המעביר על מידותיו מעבירין לו על פשעיו", והוא תימא, וכי יש וויתור על מעשה רע אשר יעשה האדם, והלא חז"ל אמרו (בבא קמא נ' ע"א): "כל האומר הקדוש-ברוך-הוא וותרן יותרו חייו". ואם כן אדם זה המעביר על מידותיו ומוחל לאנשים על עלבונו, היאך בשביל כך זוכה בזה שיעבירו לו על כל פשעיו שהוא לכאורה ענין של ויתור. שהרי מן הראוי היה שאומנם יקבל זה המעביר על מידותיו שכר מושלם על העברתו במידותיו, אולם מה ענין שבשביל כך יעבירו לו על פשעים אחרים, וכי באיזה מצוה מצינו שהיא מכפרת על עוון אחר, כל מצוה יש לה את שכרה, אולם שהמצוה שאדם עושה תכפר לו על עוון אחר זאת לא מצינו.

אלא התשובה לכך היא, שישנה הנהגה אצל הקדוש-ברוך-הוא בה מנהיג הוא את עולמו, והיא הנהגת "מידה כנגד מידה", כלומר כאשר האדם נוהג במדה מסוימת בהכרח שישולם באותה מידה, ולכך, כאשר נוהג האדם במידה זו של העברה על המידות, ומוחל וסולח למרעים לו, ואינו עומד עליהם לריב עמהם, מוחל וסולח להם ואף אם לא בקשו את מחילתו כראוי בהכרח שתהא הנהגת שמים עמו כמו כן, להעביר לו על פשעיו ואף שלא נעשתה בקשת מחילתו כראוי. והנה בזה תתישב גם תמיהה דלעיל, דהיאך מקבלים אנשים מאוצר של מתנת חינוך, והלא תכלית ביאת האדם לעולם הוא בשביל שלא יהנה בחינם בעולם הבא.

אולם התשובה היא שבעצם זהו בחינם ולא בחינם, בחינם - הוא מפאת שאין בו מספיק מעשים טובים ומושלמים שיצדיקו לו את שכרו, ואולם מאידך זכאי הוא לכך בדין ולא בחינם לקבל שכרו מושלם ואף שאין מעשיו מספיקים, והוא משום שכן הוא נוהג עם בני אדם להיות מעביר על מידותיו, ואף שמעשי בני אדם אתו ברע, עם כל זה מקבל הוא זאת באהבה ומשיב טובה תחת רעה, כן בדין שיגמלו עמו, להעביר לו על כל פשעיו, כך שאין זה נחשב לווייתור, כי מדין הנהגת "מדה כנגד מדה" בדין הוא שיוזכה.

ובכן, מי אינו רוצה לבוא זכאי בדין של מעלה, מי אינו ירא וחרד מעומק הדין שאפילו אברהם יצחק ויעקב לא יכולים לעמוד בו, ובפרט שידוע האדם את עצמו שאין בו לא תורה כראוי ולא חסידות וכו' וכו', וכאומרנו בווידוי יום הכיפורים: "ושום מעשה טוב לא עשינו", היינו בשלמות.

והנה בכאן מצאנו עצה פשוטה ונפלאה לזכות בדין על אף קטרוגה של מידת הדין, והוא המבואר ב"מכתב מאליהו, (ח"ה עמ' 532) והנה לך לשונו באחד ממכתביו למקורביו:

"ידוע תדע אהובי, כי יש ברכה ויש חנינה, ברכה היא מצד החסד והרחמים, אבל חנינה הוא באה גם מצד הדין, פירוש שהיא מחויבת גם ע"פ תוקף הדין..."

ותוכן הענין הוא כי כאשר האדם סובל לשם שמים, וסובל בעומדו בנסיון ומקבל סבלו באהבה, כי ירגיש את עצמו מאושר שהביא קרבן כזה לפני קונו, ובזה הוא זוכה ע"פ מדת הדין ממש כי יחוננו עושהו וירבה ויוסיף לו כל טובה בעוה"ז ובעוה"ב, וטעם הענין הוא שהרי כל דיניו של הקב"ה הם מדה כנגד מדה, וכשהאדם מהפך מדת הדין - היינו

היסורים והצער - למדת הרחמים - היינו שמקבל באהבה, ואז הרי מוכרח כי מדה כנגד מדה תהיה שגם ע"פ הדין הגמור תהפך לו מדת הדין שלמעלה למדת הרחמים הרי דהמאמין באמונת ההשגחה ושהכל לטובה, ואינו מהרהר אחר מעשי ה' והנהגתו, ומרוצה הוא ושבע רצון תמיד ממצבו, ולעולם מילתו על לשונו: אם בעיניך ה' טוב - בעיני לא כל שכן? ! ואף שהרבה מציפיותיו ותקוותיו מתאכזבות - לעולם הוא שבע רצון מהנהגת ה' עמו, ולעולם אינו מטיח דברים כלפי מעלה ושמה במצבו, זהו התכלית בבריאת האדם, ועוד שם שזוכה כמו כן, מדה כנגד מדה יהא הקדוש-ברוך-הוא שבע רצון ממנו, והיינו אף שהקדוש-ברוך-הוא היה מצפה ממנו ליותר תורה יותר מעשים טובים ומידות מתוקנות - יקבלהו הקדוש-ברוך-הוא כמות שהוא בפנים מאירות, כך שבדין הוא שיזכה מאוצרו הגדול של הקדוש-ברוך-הוא - אוצר מתנת חיים, שאומנם חיים הוא ביחס למעשיו שאינם מספיקים, אולם מגיע לו זאת מן הדין. וכיוצא בדברים אלו נמצא כתוב גם בספר "נתיבות שלום" והנה לך דבריו הנפלאים:

ובהשתלשלות המדרגות אנו מוצאים עוד דרך כיצד יכול האדם להגיע לבחינת אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא אף על פי שאינו במדרגות הנ"ל, ושיתמלא על ידו רצון השם יתברך אשר חפץ בבריאת העולם להיטיב לברואיו. והוא על פי מאמר בן זומא (אבות פ"ד) איזהו עשיר השמח בחלקו שנאמר (תהלים קכח) יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך, אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא. ויש להבין דמילא אשריך בעוה"ז ניתא לפי שהוא שמח בחלקו, אולם מה ענין אשריך לעוה"ב?

ועומק הרעיון בזה שהאדם השמח בחלקו עושה בזה רצון הבורא יתברך בבריאת העולם, וכמאמר הרה"ק מאפטא זי"ע: תכלית הבריאה שיהודי יהיה שמח ומרוצה בהנהגת הבורא אתו. ביאור דבריו הקדושים כי מאחר שתכלית רצונו יתברך שמו בבריאת העולם היה כדי להיטיב לברואיו, אם כן ודאי זה רצונו שיהודי ירגיש את הטוב הזה שהקב"ה מקור הטוב מתנהג עמו... יהודי השמח בהנהגת הבורא, ממלא את רצון העליון בבריאת העולם, על כן מלבד שאשריך בעולם הזה טוב לך גם לעולם הבא.

ומהאי טעמא מוכן הא דמקובל מפי ספרים וסופרים שמדת שמח בחלקו היא השער לכל דבר שבקדושה. ולהיפך, העצבות, היינו אם אינו שמח בהנהגת הבורא, היא השער לכל דבר שבטומאה רח"ל ומביא לכל העבירות. כי השמחה בהנהגת הבורא יתברך שמו בעולמו היא היא תכלית רצון העליון בכל הבריאה, והאיש השמח בחלקו הוא הממלא תכלית זו. ואיתא ב"תורת אבות" שהמקבל בשמחה ואהבה את הנהגתו יתברך אתו בכל המצבים, מקבל הקב"ה ברצון התנהגותו הוא, איך שמתנהג, מידה כנגד מידה. נמצא שעל ידי זה זוכה להיות טוב לו גם בעולם הבא. וכן מובא ב"שומר אמונים" שהגה"ק רבי חיים מצאנז לעולם היה מרגיל את תלמידיו "שלא לרצות", כלומר, לעולם תתרצה במה שיש לך אולם אין לרצות את מה שאין לך, כי מה שאין לך זהו רצון ה' שלא יהיה לך, דאילו היה רוצה שיהיה לך היה נותן לך.

וכשמרגיל אדם עצמו בכך עד שנהפך לו הדבר לטבע להיות מורגל שלא לרצות אלא באשר ירצה ה', מזכה הוא את עצמו בזכות הנפלאה הזאת להיות רצוי לפני ה' באשר הוא, וזוכה הוא שירצה בו ה' ויחפוץ בו בהתעלמות מחסרונותיו מידה כנגד מידה - כשם שנהג הוא להתעלם בחסר שהיה לו ולהתרצות בהנהגת ה' עמו.

ובזה יובן בקשתנו בתפילה: "ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת ושים חלקנו עמהם", שהוא תמוה, מה נצרך לנו לבקש שכר טוב עבור הבוטחים בשם באמת, וכי חשד קוב"ה לקפחם עד שנצרך שנתפלל עליהם, ועוד מדוע מתפללים אנו לשכר טוב רק עבור אלו שאחזו במצות הבטחון ולא באיזה מצוה אחרת, ועוד מהו בקשת "ושים חלקנו עמהם", דעל פי פשוטו בקשתנו היא ששים ה' חלקנו עם הבוטחים בו באמת, מדוע בקשתנו שיהא חלקנו עם המצטיינים במידה זו דוקא, וכי חסרים מצוינים אחרים המצטיינים במידות אחרות?

ועוד מה בעצם בקשתנו שיהא חלקנו עמהם, הלא אם נזכה להיות בעלי בטחון יהא חלקנו עמהם גם מבלי שנבקש, ואם לא נזכה לדרגה זו, מה תועיל בקשתנו על כך?

ועל פי הנ"ל יובן, דבעצם הבוטחים בשם ה' צפויים המה לשכר מעבר למגיע להם, וכנ"ל מדין "מידה כנגד מידה", ולכן בקשתנו עליהם דוקא ולא על צדיקים אחרים הזוכים בדין מצד מעשיהם שעליהם אין לנו צורך לבקש, אולם על הבוטחים בה' נצרך להם תפילה להיותם מקבלים שכרם ואף כשאין מעשיהם מספיקים, ולכן אלו נצרכים לתפילה שיקבלו שכרם מושלם, ויעברו בהצלחה את מבחן הזכיה לזכות בשכר טוב, ואף שאין מעשיהם מספיקים - לא יהיו שום קטרוגים עליהם.

ועוד מוסיפים אנו לבקש "ושים חלקנו עמהם", עמהם דוקא, להיות כי דלוננו מאד ואין בנו מעשים כראוי, ולכן מבקשים אנו שנזכה אנו באותו אופן שזוכים הבוטחים בה' באמת, שאף שאין במעשיהם כראוי מכל מקום זוכים הם לשכר כצדיקים וחסידים מפאת בטחונם בה' שמאמינים בו שהכל לטובה, כן מבקשים אנו ושים חלקנו עמהם - שנזכה על אותו אופן, כי אין לנו סיכוי אחר לצאת זכאים בדין מלבד אופן זה, ולכן שנזכה להיות בעלי בטחון בה' כראוי כדי שנהיה גם אנו מכללם שזכו אף כשאין מעשיהם מספיקים, כך שבקשתנו להיות בעלי בטחון ולא על השכר גרידא, והוא אומרנו לאחר מכן "ולעולם לא נבוש כי כך בטחנו", דהיינו שבכך שתשים חלקנו עמהם, להיות כמו כן בטחנונו כן - לעולם לא נבוש, כלומר אף שיהא לנו על מה להתבייש מפאת דלות מעשינו, מכל מקום לא נבוש כי כך בטחנו, ובכח הבטחון שהוא בעצם אמונת ההשגחה ושהכל לטובה וכמו שיבואר להלן שמהות הבטחון הוא שהאדם בוטח בה' ומאמין ובוטח בו באשר ינהגהו ושהכל לטובה, ובשביל כך לא נבוש, מידה כנגד מידה, כנגד זה שאנו בוטחים בשמך באמת ומתרצים באשר ה' מתרצה, כן יתרצה ה' בנו באשר אנו, ולא נבוש כמבואר לעיל. הרי שרק מסיבה זו יש לאדם להתלהב מאד לרכוש מידה זו של אמונה בהשגחה פרטית ושהכל לטובה, שהרי בזה מבטיח אדם עצמו לנצח להיות רצוי לפני ה' ולהיות במחיצתן של צדיקים וחסידים ולא ליבוש, ואף שמפאת מעשיו עצמם יש לו במה ליבוש. ולא דבר קל, שהרי כמה קשה יהא לאדם לעתיד לראות עצמו מבחוץ, וחבריו עובדי ה' בפנים, מתענגים מזיו השכינה לצד רבוי מעשיהם ותורתם בכמות ואיכות, ואילו הוא דל המעשים אינו מורשה ליכנס במחיצתן, והנה הדבק במידה זו של "הכל לטובה", ותמיד

שמח ומרוצה בכל מצב, וכמו שנפרט לקמן היאך לנהוג במדת האמונה בפרטי פרטים של כל הקורות אותנו בחיי היום יום, אזי זוכה שללא בוש - יושב גם הוא במחיצתן של צדיקים ועובדי ה', והבורא מסוכך עליו באור שכינתו שלא יבוש ולא יכלם אלא יחוש כאחד מהם ואף להיותו רחוק מהם מצד מעשיו ותורתו, מכל מקום יזכה לזה מצד דין הנהגת "מידה כנגד מידה". הכי לא שווה תענוג נצח שכזה במחיצת צדיקים וקדושים לוותר בשבילו על פעוטות של עולם הזה, הקפדות כעסים זעמים וזעפים ותרעומות על שטותי העולם, ובו בזמן שהאדם בוודאי ירגע לבסוף מזעמו לאחר שעה או שנים, ולמה אם כן שלא יזדרז להתאושש מהר מאכזבותיו מתוך אמונת "הכל לטובה".

ועוד לנו לראות שהפתרון היחיד כדי שלא לבוש בעולם הבא הוא: "כי כך בטחנו", וכן אומר דוד המלך ע"ה: "בך בטחתי - אל אבושה", כי באמת שלא לבוש בעולם הבא הוא קשה מאד להינצל ממנה, וראה בתחילת ה"אידרא" שהתפלל רשב"י "שלא ייעול בכיסופא קמך", כי יתכנו הרבה צדיקים שיצאו זכאים במשפטם לכל יענשו בגיהנם וביתר עונשי עולם הבא, אולם שגם ינצלו מבושה הוא קשה מאד, שהרי כל עונש ועונש שיענש הצדיק בעולם הבא יש בו מן הבושה ובכלל מאתים מנה, ולכן גם אם יזכה וינצל מהעונש - שלא לקה במאתים, שגם לא ילקה במאה - שהוא הבושה - לזה צריך זכות גדולה מאד, ואילו לבוטחים בשם ה' באמת מובטחת הבטחה שגם לא יבושו, והטעם כנ"ל, דהקדוש-ברוך-הוא שבע רצון מהם אחר שכן נהגו גם הם, וכמובן שהכל לפי מדריגת הבוטח ולא כולם שווים בזה.

וזהו ענין בזבז שולחנם של הצדיקים לעתיד לבוא, שאומרת הגמרא (סוטה מח) שהוא משום "קטנות אמונה", והוא וודאי בושה גדולה לצדיק להיות שולחנו מבוזבז, וכמו שמובא במדרש (מד"ר פקודי נב) שאמרה אשת רבי שמעון בר חלפתא לרבנו הקדוש שאינה חפצה שיהא שולחן הצדיקים מלא ושולחן בעלה חסר, כי זו בושה לצדיק לעתיד לבוא. והיאך ינצל ממנה אף הצדיק? על ידי בטחון - ולעולם לא נבוש כי כך בטחנו, וזהו דיבור הגמרא מדוע מתבזבז שולחנם של צדיקים לעתיד לבוא, שהוא ענין הבושה שאי אפשר להנצל ממנה אף הצדיק, מפני קטנות אמונה שהוא חוסר הבטחון השלם, אם כן בהכרח שרק הבטחון הוא זה שמציל מן הבושה, והבן.

וענין זה שזוכה לו הבוטח בה' שיהא ה' שבע רצון ממנו ואף שמעטים מעשיו ותורתו בעבור שהוא כמו כן שבע רצון מהנהגת ה' עמו, ומתחזק הוא באמונת ההשגחה והבטחון שהוא לראות שהכל לטובתו, שזהו בעצם מהות הבטחון לבטוח בה' שעושה את הטוב ביותר עבורו כמבואר ב"חובת הלבבות", וכן ב"שומר אמונים" בשם ה"קדושת לוי" ועוד, וכן הוא בדברי החזון איש "אמונה ובטחון" פרק ב' מפורש שם ששולל את הסוברים שבטחון היינו שכך יהיה כרצונם דווקא, אלא בטחון פירושו הוא שמתרצה באשר ירצה ה' וכמו שהארכתי בזה לקמן, לענין זה ראיתי סיוע גדול מדברי האר"י הקדוש (בספר הליקוטים ירמיה ס"י יז) המתבאר שם מדבריו, שהאוחז באמונה ובטחון שהכל לטובה זוכה הוא שתיקונו נעשה מהר לפני משורת הדין, וכמו שהארכנו בזה לעיל, והדברים מצוטטים בספר "שומר אמונים" (ח"א עמ' רט) המביא דברי האר"י הק', והנה לך לשונו: "עוד אכתוב איזה פרט במדת הבטחון, דע אחי שאין לך נפש מבני אדם כמעט שלא יצטרך גלגול בעל כרחו, ולפעמים ח"ו באבן בעץ או בהמה, ומי שמחזק לבו בבטחון על ה' נעשה תיקונו בקרוב בלי שום שהיה, ואעתיק לך הלשון מרבינו האר"י ז"ל (ספר הלקוטים בירמיה סימן י"ז) וזה לשונו הקדוש: כה אמר ה' ארור הגבר אשר יבטח באדם וגו', והיה כערער בערבה וגו', ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה כעץ שתול על פלגי מים וגו', ראוי להבין מה הם אלו הדמיונות שדומה האדם הבוטח באדם לערער בערבה, ומהו זה העונש, וגם ראוי להבין דמיון שדימה בעל הבטחון לעץ שתול על מים וכו', אמנם הענין הוא כבר ידעת מה שכתבנו בענין המגולגלים שמתגלגלים בצומח ודומם וכו', ואומר עכשיו שהרשע אשר הסיר בטחונו מקונו ונותן בטחונו בבשר ודם כמוהו, אמר עליו שעונשו הוא שיהיה כערער, ר"ל ר"ע ר"ע, בערבה בגימטריא זרע, ויהיה בארץ מלחה שלא תעשה פירות, כי שם ישב האיש ההוא בגלגול לנצח, ולא יהיה לו עילוי מדומם לצומח כאשר ידעת, אמנם הבוטח בה' חסד יסובבנו, ושכרו הוא "והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו" לעלות מן מדריגה אל מדריגה, "ובשנת בצורת" - כלומר אף על פי שתבוא נפשו במצור ומצוק ומתגלגל, שאין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, עם כל זה יהיה מתגלגל באילן העושה פירות, ויבא לידי תיקון על ידי אוכל נפש, ולא ידאג, ולא ימיש מעשות פרי לעלות ממדריגה אל מדריגה להיות אדם, וזה אמר אני ה' חוקר לב וגו' ולתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו עכלה"ק.

ומסיים שם הרב "שומר אמונים": "ותראה אחי אהובי עד כמה מגיע מעלת הבטחון בה', כי אפילו בעידן גלגול ועידן השלכה כזה מזכירין לו מן השמים מדת בטחונו בה', ומושיעים אותו על ידי זה מכל צער וצרה, אשרי הבוטחים בשמן באמת, ויהי רצון שתשים חלקנו עמהם, ולעולם לא נבוש כי כך בטחנו, ותראנו נפלאות חסדים גלויים עד עולם, אמן כן יהי רצון." (עד כאן, לקוח מהספר נר לרגלי של הרב הצדיק הרב הגאון הרב יעקב ישראל לוגסי שליט"א)

שער האמונה

מתוך הספר שערי נחמה - נערך ונלקט ע"י הרב יעקב יעקב לע"נ יצחק בן לולו ז"ל

במקום הקדמה

אדם מכובד לבוש בהידור או חזו בידו תיק מפואר, המעיד כאלף עדים על מעמדו הנכבד. מעט מאחוריו פוסע אדם נוסף, ההולך ועוקב במבטו אחר אותו אדם חשוב ומהרהר בשאלת זהותו של האיש שסבר פניו מוכר לו. לפתע נשמט התיק מידו של האיש החשוב, והתגלגל מן המדרכה אל הכביש. אותו איש מכובד פלט קריאת בהלה - משאית כבדה הדוהרת במורד הכביש איימה לדרוס את התיק ותכולתו. לאיש המכובד נותרה שניה בודדת אחת בלבד להחליט אם לקפוץ לכביש, להציל את התיק ולסכן את חייו או להציל את עצמו במחיר של דריסת התיק על כל תכולתו. בשניה האחרונה קפץ האיש המכובד אל הכביש, הושיט ידו והשליך את התיק אל המדרכה, המשאית לא הספיקה לבלום והאיש נרמס תחת גלגליה. עד הראיה שצפה במעשה חווה זעזוע קשה אך לאחר ההלם הראשון הלך במהירות לעבר התיק, שעבורו מסר האיש החשוב את נפשו וגופו, הרים אותו, ובאדישות גמורה השליך את התיק לפח האשפה. הייתכן דבר כזה?! איך הוא

זורק בכזאת אדישות דבר שאדם חשוב ומכובד חרף את נפשו למות בעבור זה? לכל הפחות היה עליו לפתוח את התיק, לבדוק ולראות מה הוא מכיל, הרי אדם חשוב מסר חייו עבור זה, כיצד אפשר לזרוק את זה כלאחר יד? עם ישראל צועד בדרך התורה מעל לשלושת אלפים שנה. בכל הדורות יהודים היו מוכנים למסור נפשם ואת כל היקר להם בעבור אמונתם. הבה ונבדוק מה טומן בתוכו "תיק האמונה".

מהי אמונה?

אמונה מתייחסת לדבר שאינו ברור ומוחלט, לדוגמה, החזאי אמר שמחר ירד גשם. אני מאמין שמחר ירד גשם אבל איני זאת יודע בודאות. ידיעה הינו דבר ברור ומוחלט בלי עוררין, אני יודע שאתמול ירד גשם. עצם הכרת מציאות בורא העולם לכאורה היא בגדר של "אמונה", אלא שנאמר על זה בתורה: "וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד". כתב הרמב"ם: "יסוד היסודות ועמוד החכמות לידע שיש מצוי ראשון, והוא ממציא כל נמצא וכו'". משמע שהאמונה בבורא העולם אינה צריכה להיות בגדר אמונה בלבד, אלא בגדר ידיעה. עולמנו מכיל אין-ספור יצורים חיים מתוכננים להפליא, המכירים ומפרנסים זה את זה, שכל אחד מהם מורכב מתאים חיים זעירים. כל תא מורכב מאטומים וכל אטום מכיל אנרגיה עצומה שיכולה להרוס עיר שלמה. לא יתכן שעולם זה שהוא מתוכנן, עם תנאים מדויקים ליצירת חיים, נוצר "במקרה". כלומר - תכנון מעיד על מתכנן. רוב המדענים יודעים שיש בורא לעולם, וגם אותם מדענים המאמינים שהעולם נוצר בהתפתחות אבולוציונית במשך מיליארדי שנים, גם הם מאמינים שיש בורא לעולם, רק שהם מכנים אותו "יד מכוונת". מבחינה הסתברותית הסיכוי (כך חישוב מדען האבולוציה לקומט דה נואי) להוצרותה של פרודת חלבון יחידה הוא אחד ל- 10243 (מספר בעל 243 ספרות) ומה הסיכוי שתוצר מזה בקטריה, ומזה תא חי, בעל חיים מפותח ובסופו של דבר אדם החושב? את זה אפילו לא טרחו לחשב. א"כ על מה נאמר אמונה? על כך שהקב"ה שברא אותנו, יודע עלינו, איכפת לו מאיתנו, שומר עלינו, נתן לנו תורה, יש סיבה ותכלית למה באנו לעולם, יש חיים לאחר המוות, יש שכר ועונש, יש עולם הבא וכד'. בכל הדברים האלו שייך המושג "אמונה" ובחבורת זו ננסה להראות ע"י הוכחות לוגיות שכליות שגם בזה שייך לומר "ידיעה". ומה שנתר בגדר אמונה: שה' אוהב אותנו, רוצה להיטיב לנו וכל מה שה' עושה זה לטובה וגם על זה נדבר בע"ה בהמשך.

למה אנשים מתפללים ולא נענים? מה לעשות שהתפילות יענו מעתה ואליך?

קראו קצר ומרתק עם קישורית לספר קצר וקדוש שערי אורה שחובה לכל יהודי ויהודייה לדעת שבתפילות שלנו נוכל לכוון ולקבל מה שאנו חפצים בו לעבודת השם: "ואחר שהודענוך זה כי עיקר האמונה ויסוד הייחוד זה הוא להבין שימושי, כי כל שמותיו הקדושים הנזכרים בתורה כולם כלולים בשם בן ד' אותיות שהוא יהוה יתברך והוא נקרא גוף האילן, ושאר כל השמות, מהם שורש, ומהם ענפים, ומהם אוצרות וגנזים, וכל אחד מהם יש לו פעולה מיוחדת מחבירו. משל לאוצר שיש בו כמה חדרים, כל חדר מהם מיוחד לדבר בפני עצמו; בחדר זה אבנים טובות ומרגליות, ובחדר זה כסף, ובחדר זה זהב, ובחדר זה מיני מאכל, ובחדר זה מיני משקה, ובחדר זה מיני מלבוש. וכשהאדם צריך למיני מאכל ואינו יודע אותו החדר שהמזונות בתוכו אפשר שימות ברעב, והחדרים מלאים כל טוב, ולא מפני שמנעו ממנו בקשתו, אלא שאינו יודע באיזה חדר הוא הדבר שהוא צריך. ועל דרך זה בעצמו השגת שמותיו הקדושים יתברך: יש שמות ממונים על התפילה והרחמים והסליחות, ומהם על הדמעה, ומהם על הפגעים ועל הצרות, ומהם על המזונות והפרנסה, ומהם על הגבורה, ומהם על החסד, ומהם על התן. ואם אינו יודע להתכוון בתפילתו באותו שם שהוא מפתח למה שהוא צריך, מי גרם לו שלא יפיק רצונו? סכלותו ומיעוט השגתו. ועל זה נאמר: "אָנֹכִי אֶדְרֹשׁ אֶתְּךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְבֹו" (משלי יט, ג). כי י"י יתברך ידיו פתוחות לכול, אבל הסכלות שאין אדם יודע באיזה אוצר הוא הדבר שצריך, חוזר ריקם וחושב בדעתו מחשבה רעה שהשם מנע ממנו חפצו ורצונו ואינו כן, אלא סכלותו שאינו יודע באיזה אוצר הוא אותו דבר שהוא צריך מנעו ממנו. ועל זה נאמר וְחִטְאוֹתֵיכֶם, מְנַעוּ הַטּוֹב מִפֶּה (ירמיה ה, כה). ולפיכך צריך אדם לשוטט בדרכי התורה ולדעת כוונת שמות הקודש, בעניין שיהיה בקי בהם ובשמותיהם, וכשיצטרך לבקש לפני י"י יתברך שאלה ובקשה יכוון באותו השם הממונה על שאלתו, ולא די לו שיפיק כל חפצו אלא שיהיה אהוב למעלה ונחמד למטה, ונמצא נוחל העולם הזה והעולם הבא:

מהספר שערי אורה של הרב הקדוש זצוק"ל הרב יוסף ג'קטיליה שמעיד עליו האר"י הקדוש שספר זה הוא המבוא לתורת הקבלה ולקריאת הספר הקצר בחינם תקראו אותו כאן: http://www.hebrew.grimoar.cz/gikatalia/saare_ora.htm

חובה לקרוא שתבינו למה השם הוציא את עם ישראל ברחמים ממצרים

בשם אהיה שרומז למידת הרחמים הגמורים מספירת הכתר שהוא השם הכי גבוה..מאמר חובה לקרוא מהספר "שערי – אורה" של הרב הקדוש יוסף ג'קטיליה זצוק"ל ואיך להתפלל ולהשיג כל אשר אנו חפצים בתפילה בעת אשר השם נמצא והכל מוסבר ומבואר כאן:

השער העשירי - הספירה הראשונה:

מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא (מיכה ז, יח): השם העשירי משמות הקודש נקרא אהי"ה. זהו השם העולה בראש הכתר שאין בו ידיעה לזולתו. הוא השם המסתתר בשפירר חביון דהממונה על עולם הרחמים. והנה זה השם יש לו שנים עשר צירופים, ונקודת הרחמים מקור ההוי"ה

באמצע. ואלו שנים עשר מיני צירופים ונקודה האמצעית, שהוא סוד תליסר מכילן דרחמי אשר כולם רחמים גמורים ואין בהם תערובות דין. ובדוגמתן השם המיוחד יהו"ה באמצע הספירות למעלה ולמטה ולצדדין, כמו שכבר רמזנו בשערים שכתבנו, ואותן י"ב צירופים של השם המיוחד והקו האמצעי המתווך ביניהם הן סוד י"ג מידות המחזיקות דין ורחמים. וכשיופיעו מידות עליונות משם הכתר שהוא אהי"ה, אשר כולם רחמים, אז יתמלאו כל העולמות וכל הספירות ברכה וחיים ורחמים וכל מיני שפע. וכבר ביארנו בשער הראשון היאך שם יהו"ה הוא עומד באמצע שני השמות שהם אהי"ה אדני, ושם אדני"י הוא אוצר לקבל כל מיני השפע הבאים משניהם. והנני מבאר. דע כי בהיות שם אהי"ה למעלה בעולם הרחמים, ובהיות שם יהו"ה באמצע בעולם המשפט, ובהיות שם אדני"י למטה בעולם - גמר דין, צריך אתה לדעת היאך פועלים בהתחבר אלו לאלו, או בהיות כל אחד מהם פועל בפני עצמו: דע כי פעולת השם העליון שהוא אהי"ה הוא פעולת הרחמים הגמורים, והוא השם המטיב והנותן מתנת חנם ומרחם שלא מצד הדין אלא מצד הרחמים הגמורים, כמו שאמר: וקראתי בשם יקו"ק לפניך וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם (שמות לג, יט). את אשר אחון ואת אשר ארחם, הכול כפי הרצון שאין בו ידיעה לכל נברא. ובמידת השם הזה שכולו רחמים, שהוא אהי"ה, יצאו ממצרים. וצריכים אנו לפתוח לפניך שערים אשר בהם תיכנס לכמה עניינים גדולים. נאמר בתורה בדרך סתם, ואין בני אדם חוששים לפקוח עיניהם ולראות כמה מרגליות גנוזים באותן המקומות, ואלמלי נפתחו עיניהם היו מוסיפים אומץ בטחון בשם יתברך שהודיענו כמה דרכים אשר בהם נכנסו לכמה חדרים שנסגרו עליהם השערים, וכולם מלאים מיני נחמות ושפע ברכה וגמול טוב וכמה מיני שמחות. והנני מבאר. דע כי השם יתברך תיקן במרכבה כמה בתי דינים קבועים לדון בהן הבריות, וכל אותן הדינים אמת ומשפט ישר, אין בהם נפתל ועיקש. וכבר ביארנו בשער השישי, בשער יהו"ה, שכל בני העולם נדונים בבית דין הגדול העומד בין שם יהו"ה ובין שם אלהים, והיאך דנים את האדם על כל מעשיו, וסוד 'מעביר ראשון ראשון', וסוד 'מטה כלפי חסד', וסוד 'ארך אפים' קודם הדין, 'ורב חסד' בשעת הדין, 'ואמת' אחר גמר דין, וגילינו בהם כמה סתרים עליונים. וסוף סוף, אם האדם חוזר בתשובה קודם שיגיע לו עונש הדין, מקבלים אותו, ואם לאו, הדין פוגע בו על ידי בית דין התחתון הנקרא אדני"י: וצריכים אנו להודיעך גדולת רחמי השם יתברך על הבריות שהודיענו סתרים עליונים, שאף על פי שבני העולם נדונים בבית דין של מעלה וראויים לכל מיני עונשים, יכולין התחתונים להפוך כל אותו הדין והעונש לטובה, וזהו שאמר: צדיק מושל יראת אלהים (שמוא, כג, ג), ופירשו בו: מי מושל בי? צדיק, שאני גוזר גזירה והוא מבטלה כיצד דע בשעה שיש צדיק בעולם שהוא ראוי להתבונן בתפילתו ולהתבונן עד עולם הרצון והרחמים, אף על פי שנגזרה גזירה בבית דין של מעלה, כשאותה תפילה של אותו צדיק עולה עד הכתר אזי נפתחים שערי עולם הרחמים, וכשיפתמו, כל אותם הדינים שנגזרו מתבטלים לפי שמאורות הרחמים הופיעו, ונתמלאו כל הספירות רחמים ומיני שפע ברכה ואצילות, ואין בכל הספירות באותה שעה מקום שיהיה מחזיק דין ואין שם מידה מחזקת כעס ורוגז, לפי שהאל (עומד בשמחה וברצון, ועברו כל פני זעם ונתהפכו כל בעלי הדין לרחמים. וכל המידה הזאת שופעת הרחמים הגדולים המשפיעים דרך י"ג צינורות העליונים ב"ג מידות אשר בעולם המשפט וכל זה איננו מצד גזר דין אלא מצד רצון ורחמים ואף על פי שאין בני העולם ראויים לכך, מאמר שאותו צדיק גרם להיות שערי רחמים פתוחים, האל מתנהג במידת רחמים שלא מצד הדין. וזהו 'וחנותי את אשר אחון', אף על פי שאינו מצד הדין 'ורחמתי את אשר ארחם', אף על פי שלא יצא מן הדין, שהרי כשיופיע פני הרחמים מהכתר, כולם נהפכים לרחמים. וזה העניין יהיה מצד התפילה, וגם מצד עשיית קצת מצוות שהן גורמות להיות שערי עולם הרחמים נפתחים, כגון נשיאות כפים וסוד הקטורת דשאר מצוות כיוצא בהן. ובעת שנפתחים שערי עולם הרחמים אז נקרא עת רצון, כלומר באותו העת כל העולמות למעלה ולמטה מלאים חסד ורחמים ורצון, ואין שם דין ועונש לא מעט ולא הרבה. והשם יתברך בשעה שנתרצה למשה לכפר על עונותיהם של ישראל, מסר לו מתנה לפתוח עולם הרחמים בעת הכעס ולהפוך כל מידת הדין לרחמים גמורים, ומסר לו י"ג מידות של רחמים, וזה שאמרו רבותינו ז"ל: ברית כרותה לי"ג מידות שאינן חוזרות ריקם, ובזמן שמזכירים אותן לפני חוזרת מידת הדין לרחמים וסולח עוונותיהם, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: מלמד שנתעטף הקב"ה כשליח ציבור והראה למשה בסיני ואמר לו: כל זמן שישראל חוטאים יעשו לפני כסדר הזה ואני מוחל להם עוונותיהם והמבין מה שאמרנו יבין עומק מה שגילו בהלכה זאת: ואחר שמסרנו בידך זה העיקר הגדול, יש לנו להודיעך כי כשהגיע הזמן, שאמר הקב"ה לאברהם לגאול את ישראל ממצרים, לא היינו ראויים לגאולה, כמו שגילה הסוד הזה יחזקאל: ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים וגו' ואומר אליהם איש שקוצי עיניו וגו' וימרו בי ולא אבו לשמוע וגו' ואומר לשפוך חמתי וגו' ואעש למען שמי וגו' (יחזקאל כ, ט). מה עשה הקב"ה? ראה שהגיע הקץ וראה שלא היו ישראל ראויים לגאולה, אז נתגלו פני הכתר הוא עולם הרחמים הגמורים ואז נתמלאו כל הספירות וכל הצינורות חסד ורחמים ועברו פני הזעם, שהרי כל הספירות היו עומדות בשמחה ובחדווה שהרי נתגלו פני הרחמים הגמורים, וזהו שאמר הקב"ה למשה: כה תאמר לבני ישראל אהי"ה שלחני אליכם (שמות ג, יד). כלומר, עולם הרחמים הגמורים נתגלה על כל הספירות, והופיע שם אהי"ה ונהפכה מידת הדין לרחמים, ובסיבה זו אתם נגאלים. כי לא הייתם ראויים להיגאל מצד מעשיכם הרעים, אלא שהגיע הקץ ונתגלו פני הרחמים ובשם הרחמים שהוא אהי"ה אתם נגאלים, אף על פי שאינכם ראויים לכך, לפי שזה השם שהוא אהי"ה שהוא עולם הרחמים עושה חסד ומטיב ומרחם וחונן שלא מצד הדין, כמו שנאמר 'וחנותי את אשר אחון'. וזהו סוד שמסר הקב"ה למשה בגאולת מצרים. והמבין מה שביארנו בשער זה יוסיף בטחון ושמחה וידע כמה הם רחמים של השם יתברך על בריותיו, ויותר על ישראל שהוא מטיב להם וחונן ומרחם עליהם בהתגלות עולם הרחמים, אף על פי שאינם ראויים לאותם הרחמים, וזהו עניין יציאת מצרים והטעם שהזכיר בה אהי"ה: ואחר שביארנו לך אלו העיקרים, צריכים אנו להודיעך כי בהיות שם אהי"ה מסתתר בחבינו ושם יהו"ה יתברך דן את בריותיו, כפי הדרך שביארנו בשער השישי, אז הדין נגמר בטוב וברע. ואם חס ושלום גרמו ישראל ונפסק הדין בבית דינו של יהו"ה יתברך, ויצא מן הדין ספירת יסוד ראויה להסתלק ממידת המלכות, אז היא עת החורבן והגלות, ונקראת עת רעה. וזה שאמר הכתוב: מפני הרעה נאסף הצדיק (ישעיהו נז, א) ואז נשאר ספירת מלכות הנקראת אדני"י יבשה מכל טוב עליון, ומתמלאת מכל מיני דין ועונש ומיני משחית. אוי לבריות שפוגעת בהן באותה שעה, שאין מי שימלט מידה, וגומרת הדין באף ובחימה ובקצף גדול. אבל בהופיע שם אהי"ה יתברך, וירדו הרחמים דרך הצינורות

לשם יהו"ה, אז כל הספירות מתוקנות וכל הצינורות מתישרים, והולכים בהם מיני שפע ורחמים וברכות לשם אדני, אז היא עת רצון. ואז ספירת המלכות מקבלת כל מיני שפע וברכה משם אהי"ה ומשם יהו"ה, ואז כל ברואי עולם עליונים ותחתונים בשמחה ובששון ובכל מיני נחת רוח, ונמצא כל העולם מלא שלום וריעות. והיודעים לסדר שלושת המערכות האלו בזמן הנביאים והתנאים והאמוראים היו דוחין כל גזירות וכל מיני פורעניות, והיו עומדים לישראל מגן וצינה וסוחרה, והיו מכוונים ומתקנים צינורות יהו"ה יתברך להיות נמשכים לשם אדני, והיו עולים בתפילתם עד מקור הרצון והיו פותחים שערי עולם הרחמים והיו הספירות מתמלאות שפע ורחמים ואור שאין לו סוף ושיעור, זה שכתוב: אל י"י ויאיר לנו (תהלים קיח, כ) וצריך אתה לדעת עניינים גדולים נרמזו במקרא ואין בני אדם מתעוררים לשית לב עליהם. דע כי בהופיע אור עולם הרחמים, כמו שכתבנו, יופיעו עמו כל מיני טובה ורחמים וחיים. אימתי? בזמן שפני הכת"ר מסתכלין את פני עולם המשפט, וזה שאמר הכתוב: באור פני מלך חיים (משלי טז, טו). ובכל מקום שאתה מוצא בתורה אור פנים, למעלה הוא הסוד, בהיות שערי עולם הרחמים הגדולים נפתחים וכל הספירות מתמלאות רחמים וחיים, ואז כל העולמות בחסד ורחמים ואין כוח בכל בעלי דינים לפגוע בשום בריה בעולם מצד הדין ועונש כלל. וזהו הסוד שאמר: רבים אומרים מ"י יראנו טוב נסה עלינו אור פניך יהו"ה (תהלים ד, ז), אל יהו"ה ויאיר לנו (שם קיח, כ), האירה פניך על עבדך (שם לא, יז), כי צדיק י"י צדקות אהב ישר יחזו פנימו (שם יא, ז), פניו מיבעי ליה, אלא בהיות עולם הרחמים ועולם הדין מסתכלין פנים אל פנים אז הכול ברחמים ובשלימות. הנני מבאר. ברוב רחמי השם יתברך על ישראל ציווה לכהניו המקודשים לברכם, ולפי שאפשר שלא יהיו ישראל הגונים לקבל אותה ברכה, שמא יהיו מלוכלכים בכל מיני חטא ועוון, שמא חס ושלום יקטרגו עליהם בעלי הדין הקשה ויאמרו שאין ישראל ראויין לאותה ברכה מאחר שיש בהן חטא ועוון המעכב את הברכה, מה עשה השם יתברך? מסר ביד כהניו המקודשים מפתחות עולם הרחמים ואמר להם: כל זמן שאתם באים לברך את ישראל, פתחו שערי הרצון והכתר כדי שיתעוררו רחמים העליונים ויפתחו שערי החסד והרצון והרחמים הגדולים, ויהיו כל העולמות בשעה שאתם מברכים את ישראל כולן בחפץ וברצון ובחסד וברחמים, ולא יהיה שם מעכב ומקטרג על הברכה. שהרי כששערי הרחמים נפתחים ופנים עליונים מאירים בפנים התחתונים, באותה השעה אין כוח במקטרג ולא בבעל דין למעלה לעורר דין ולא עונש ולא לקטרג, שהרי כל העולמות אחדים וכולם בברכה ובשלמות וברחמים, והלכו פנים של זעם, ואז כל הפנים מאירים. וזהו סוד שציווה בברכת כהנים ואמר: כ"ה תברכו את בני ישראל (במדבר ו, כג), כ"ה, בשם המפורש הפותח שערי העליונים ואז כל הפנים מאירין. ומה אתם אומרים? יברכך י"י וישמרך, ולקיים הברכה: יאר י"י פניו אליך ויחנך. מהו יאר י"י פניו אליך ויחנך? כלומר, בשעה שיופיעו הרחמים הגדולים מן הכתר העליון, שהם הפנים המאירים לכל הספירות, באותה השעה יגמור רצונך וימלא חפצך מכל צד. ואם הוא אינו מן הדין, שאין אתה ראוי לרחמים, יתן לך מתנת חנינם ואף על פי שאינך ראוי, כי זו היא דרך הרחמים העליונים והפנים המאירים לתת מתנת חנינם לנבראים, כמו שנאמר ויחננו את אשר אחוץ, וזהו סוד יאר י"י פניו אליך ויחנך והבן זה מאוד. והנה זה מפתח שבו תיכנס לכמה חדרים בתורה אשר ננעלו עליהם השערים, ואשרי הזוכה והעם אשר נתן להם י"י יתברך מתנה גדולה כזאת. והמבין זה יבין מה שאמר בראש השנה בעניין גזר דין דצבור או דיחיד שהוא נקרע, ומה שאמר בתורה: ומי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים וגו' (דברים ד, ז). והנני רומז. דרשו ה' בהמצאו (ישעיהו נה, ו), הרוצה להשיג חפצו ולקרוע גזר דינו ידרוש י"י יתברך בהימצאו, בסוד הכתר העליון שהוא עיקר מציאות קדמון אשר מאמיתו נגלו הספירות. וזהו דבר עמוק, ועדיין תבין בו עיקרים גדולים בעזרת השם יתברך, ובמילת 'קדם' נבאר בשער זה בעזרת השם יתברך דברים מגלים כמה סתרים בעניין זה. עתה פקח עיניך וראה מה שמסרנו בידך בשער זה ותוסיף בטחון גדול ותוחלת ותקווה, ותדע ותשכיל כמה היא תועלת התפילה והתחנונים וכמה הוא גדול כוח המצוות שיכולין לפתוח שערי עולם הרחמים ולקרוע גזר דין לדחות כמה מיני עונשים ונזקים, וכשתהיה בוטח בשם יתברך בטחון בלב שלם אז תקרא וי"י יענה (שם נח, ט). והבן מה שאמר: יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה וגו' (תהלים צא, טו), ופירוש הפסוק: יקראני, במידת הרחמים הגדולים, ואז, אענהו, עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו. שהרי בשעה שאדם נענש למטה, כביכול יש קלקול בצינורות למעלה, והנני רומז: צור ילדך תשי (דברים לב, יח) השיב אחור ימינו (איכה ב, ג), בכל צרתם לו צר (ישעיהו סג, ט). וזהו סוד 'עמו אנכי בצרה', ואומר בסוף הפסוק 'אחלצהו ואכבדהו'. מהו 'אכבדהו' במקום זה? אלא עניין גדול מפרש: לא די לו לצדיק הקורא שאחלצהו מצרתו, אלא מאחר שיופיע עולם הרחמים הגדולים ואז כל הספירות העליונות והתחתונות מלאים כל מיני שמחה וברכה וכל מיני אצילות, כל זה היה סיבת זה הצדיק שפתח שערי עולם הרחמים. ומאחר שגרם להיות כל הספירות מתברכות בשבילו, ראוי הוא לנהוג בו כבוד מלמעלה ולמטה, בסוד נגד זקניו כבוד (שם כז, כג), כבוד חכמים ינחלו (משלי ג, לג). והנני רומז: ואכבדהו, אדבקהו באור הנקרא כבוד. והבן זה. אמנם יש לך להתבונן בכל מה שביארנו בשער זה כי שם אהי"ה הוא סוד עולם הרחמים, הוא סוד הכתר העליון, והוא הרמז בקוצו של יו"ד של שם יהו"ה יתברך, וממנו ישאבו כל הספירות עד הגיעם לספירת המלכות שהוא סוד אדני. ובעזרת השם אם תזכה עדיין תשמע בשם אהי"ה קבלות עמוקות ונסתרות, ואין כוונתנו להאריך בעניין זה יותר משיעור זה עכשיו: והספירה הזאת נקראת בתורה במקומות הרבה בדרך רמז הוא. והנני מבאר. דע כי בהיות ספירת הכתר נסתרת ונעלמת, אין מי שיוכל להתבונן בה דבר כי אם על ידי שמיעת האוזן ולא על ידי ידעיה, כדמיון מה שאמר: אבדון ומות אמרו באזנינו שמענו שמעה אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה (איוב כח, יג). ולפי רוב התעלמותה נקראת בתורה בלשון 'הוא', כמי שאינו עומד לנוכח הפנים. כיצד? כבר ביארנו כי הכתר עליון הוא אהי"ה, וקו האמצעי הוא יהו"ה יתברך, וסוד המלכות הוא אדני; כל אלו הג' ספירות הן סוף וראש ואמצע, לכל אחת מהן יש בתורה לשון ידוע שרומז על אותה ספירה. כיצד? שם אהי"ה נרמז בתורה בלשון 'הוא', כמי שאינו עומד פנים בפנים לפי רוב התעלמותו, ואל זה רמז בכמה מקומות בתורה, לפי שזהו עולם הרחמים וממנו יבאו כל מיני סליחה וכפרה, כמו שביארנו בשער זה, והוא מעביר כל מיני דינים קשים ומבטלן בהתגלותו. ולפיכך אמר והו"א רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו (תהלים עח, לח). ואם תתבונן בפסוק זה תראה כמה דברים שפירשונו בשער זה, שכולן נכללים בזה הפסוק יאל זה רמז: צדיק וישר הו"א (דברים לב, ד), וכן בשאר כל המקומות שתמצא לשון 'הו"א' מדבר בשם יתברך יש לך להתבונן בעומק רמזיו כיצד הוא ראוי להתבונן. וכן: הו"א תהלתך והו"א אלהיך (שם י,

(כא), כי הו"א אלהינו ואנחנו עם מרעיתו (תהלים צה, ז), י"י הו"א האלהים (מלכים, יח, לט). וצריך להתבונן בכל התורה בכיוצא באלו המקומות ולדעת כיצד ספירת הכתר מתגלית בשאר הספירות, בכל פסוק כפי שהוא רמוז, ולדעת מה טעם קשר הו"א עם תהילה ו'הו"א' עם אלהים כשאמר הו"א תהלתך והו"א אלהיך. אשרי אוזן שומעת להבין דבר זה. וכבר הוא ידוע למקובלים מהו 'תהלתך' ומהו 'אלהיך', כי במקום זה רומז על צדק עליון ועל צדק תחתון, שהן סוד שתי ההי"ן של שם המיוחד שבהן כל הספירות נקשרות. ולפיכך אמר לשון הו"א עם כל אחת מהם, כלומר שבעולם הרחמים נתגלה לישראל בצאתם ממצרים ובזה מתנהג עמהם במדבר, כאומרו: אשר עין בעין נראה אתה י"י (במדבר יד, יד), וזהו סוד: ותחס עיני עליהם משחתם ולא עשיתי אותם כלה במדבר (יחזקאל כ, יז). וזהו טעם המן, והבאר, והשלו, וענני הכבוד, ושאר נסים ונפלאות שבמדבר. לפיכך נאמר הו"א תהלתך והוא אלהיך, שאלמלא ספירת הרחמים הנקראת הו"א היתה נגלית תמיד במדבר על ספירת אדנ"י והיתה משפעת לה ברכותיה ואור הפנים והרחמים, כמה פעמים עשתה ספירת אדנ"י לישראל כלה במדבר, וזהו סוד: ועתה יגדל נא כח אדנ"י כאשר דברת לאמר (במדבר יד, יז), ואומר: יהו"ה ארך אפים ורב חסד. כמה עמוקים כלולים במקומות הללו. וזהו סוד שאמר: הו"א תהלתך והו"א אלהיך, ולפיכך אמר להלן בפסוק זה: אשר עשה אתך את הגדולות ואת הנוראות האלה אשר ראו עיניך. ובדרך זה צריך אדם להתבונן בכל מקום שנאמר בתורה בעניין זה לשון הו"א כי הדבר רומז בקשר ספירת עולם הרחמים עם שאר הספירות. ודבר זה עמוק עד מאוד, צריך אדם למסור בקבלה פה אל פה לדעת הדרך אשר ילך בה להתבונן כיצד ספירת הרחמים נגלית על שאר ספירות וכיצד הוא מהפך מידת הדין למידת רחמים. וכל זה ברמזים שבאו בתורה בלשון הו"א, וכן מה שאמר: ראו עתה כי אני אני הוא (דברים לב, לט), וכמה כיוצא בזה: ואחר שביארנו לך קצת הרמזים בספירת הכתר הנקראת הו"א, צריכים אנו לומר לך כי ספירת התפארת הנקראת יהו"ה יתברך גם היא הרמז המורה עליה בתורה הוא לשון את"ה, וסימן: את"ה נורא את"ה (תהלים עו, ח). וכבר כתבנו זה בשער השישי ורמזנו בשער א'. ולפי ספירת התפארת הנקראת יהו"ה פעולותיה גלויות יותר מספירת הכתר, נקראת בתורה ברמז בלשון את"ה כמו שאומר לנוכח. וזהו סוד התחלת התפילות: את"ה חונן לאדם דעת, את"ה קדשת את יום השביעי, את"ה בחרתנו מכל העמים, ולשון קביעות הברכות בלשון את"ה כאומרו: ברוך אתה י"י למדני חקיך (שם קיט, יב). וכבר ביארנו זה בשער ה': וכן הספירה האחרונה הנקראת אדנ"י, הלשון הרומז עליה בתורה הוא לשון אנ"י: ראו עתה כי אנ"י הוא. מהו אנ"י אנ"י? הודיע סוד יניקתה דרך גדולה וגבורה ודרך נצח והוד; פעמים יונקת מצד הרחמים וכל העולם בטוב ושלמות, ופעמים יונקת מצד הדין וכל העולם במיני צער ועונש. זהו שאמר הכתוב ראו עתה כי אנ"י הוא, וחזר ופירש: אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא, הרי הכול מבואר. והנני רומז: עץ הדעת טוב ורע, גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה (משלי לא, יב), כי הוא רומז אל החיים הנצחיים. המבין זה יבין למה כפל הלשון כי אנ"י הוא והסוד: אנ"י י"י אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אנ"י י"י אלהיכם. המבין בפסוק זה ראש וסוף יבין סוד כי אנ"י הוא, וסוד אני אמית ואחיה. וזהו סוד שרמזו בתורה בכמה מקומות, במצות עשה ובמצות לא תעשה, אנ"י י"י: לעני ולגר תעזוב אותם אני י"י (ויקרא יט, י), לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשול ויראת מאלהיך אני י"י (שם, יד), ושתי המידות כאחד י, לא תקום ולא תטור את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני י"י (שם, יח). הכול מבואר היטב. וכמה הלכות ומדרשות בתלמוד שאין להם סוף תלויות באלו הרמזים שכתבנו. הנה בכל מקום שדרשו אני י"י, פעמים דרשוהו, דיין להיפער, פעמים דרשוהו, ראוי לשלם שכר. המבין מה שביארנו יבין מאיזה טעם דרשוהו חכמים דברים אלו. ובשני אלו הדברים שאמרנו נכללים כל הדרשות שפירשו חכמים בכל מקום שאמר אני י"י, ואף על פי שנשתנו הלשונות בדרשות רכבר הרחבנו הביאור במילת אני י"י בשער ה' וכתבנו שם דברים המאירים עיניך, ואתה התבונן בהם וכמה שכתבנו כאן והיו לאחדים בידך, ואז תראה כמה נפלאות רמוזות בתורה ותשמח באורך ותראה סתריהם גלויים לעיניך. וכמדומה לנו שדי לך כמה שרמזנו לך בשער זה במילת הו"א הנאמר בשם יתברך, ובעזרת השם אם תזכה עוד תקבל סתרים ונעלמות בעניינים הללו מפה אל פה. והספירה הזאת נקראת בתורה בלשון אין. צריך אתה לדעת כי לפי רוב התעלמות ספירת הכת"ר והיותה נסתרת מכל הנבראים ואין מי שיוכל להתבונן בה זולתי לשמע אוזן, כמו שכתבנו למעלה, לפיכך נקראת בלשון אין: הי"ש ה' בקרבנו אם אין (שמות יז, ז), שהם סוד שתי הספירות העליונות המתאחדות באות יו"ד של שם יתברך. וצריך אתה לדעת גם כן סוד מה שרמז: והחכמה מאין תמצא (איוב כח, יב). באמת הסוד יו"ד של שם מסוד הקוץ העליון נתגלית, וזהו 'והחכמה מאין תמצא', וסימן, אות יו"ד ונקודה שעליה. ודע כי בהיות העולם נדון בכמה דינים קשים לפי רוב פשעיהם וחטאתם, צריכים בני העולם למהר ולהתאחז בספירה זאת למען ימצאו רפואה לכל נגע ולכל מחלה, וזהו שאמר הכתוב: שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי (תהלים קכא, א). המבין פסוק זה יתבונן כמה דברים שרמזנו בשער זה, כי בהתגלות עולם הרחמים ונמצאו פנים מאירים אז מידת הדין נהפכת למידת הרחמים, וזהו מאין יבא עזרי ו'עזרי מעם י"י, ולא אמר מאת י"י או מי"י אלא מעם י"י, שזהו קוץ יו"ד של שם המיוחד וזהו מעם י"י, ואם תתבונן תתפלא ותשמע ותבין, כי אין כוח בכל אדם להבין דבר זה על עיקרו לפי שישתבשו בכמה מקומות שמוצאים כתוב בדמיון זה, כאמרו ויהי שם עם י"י (שמות לד, כח) ויחשבו שזה שווה לזה, וכמה גבולים יש ביניהם ואין אנו בביאור זה עכשיו. עוד צריך אני לעורר ברמזים במקום זה בסוד מילת אין, שהיא הספירה הראשונה, ובסוד ספירת אנ"י, שהיא הספירה האחרונה. א', סוד קוצו של יו"ד, עולם הרחמים, אהי"ה, י', סוד עצם החכמה והתפשטות המחשבה, אות ראשונה של שם. נו"ן פשוטה סוד המשכת שפע הברכה והרחמים מספירה לספירה עד הגיעם לספירת המלכו"ת. והנני מבאר לך פשוטה נ' כפופה: לך פשוטה, עולם הרחמים אשר הם נמשכים דרך קו התפארת; נ' כפופה היא סוד המלכות המקבלת שפע הברכות ומיני האצילות הנשפעים מספירת אין, דרך הצינורות על ידי הספירות, עד הגיעם לספירת אנ"י. וזהו סוד עולם המשפיע ואינו מקבל, וסוד המקבל ואינו משפיע לכיוצא בדבר שהוא מתאחד בו אלא לדברים שחוץ לו ממנו. ורמז הדבר שהרי אותיות אנ"י הן כאותיות אין; ומה שהמיר הלשון, פעם הנו"ן קודם ליו"ד ופעם היו"ד קודם לנו"ן, התבונן במה שפירשנו לעילא בנו"ן כפופה נו"ן פשוטה ויתגלה לך האמת. ובשלושה דרכים מקבלת ספירת אנ"י מספירת אין. האחד רמוז: וישם כתר מלכו"ת בראשה (אסתר ב, יז) השני: יהו"ה אדנ"י חילי (חבקוק ג, יט) והשלישי: ברוך יהו"ה

מציון שוכן ירושלים" (תהלים קלה, כא), היודע לכוון דרך שלושה דרכים הללו ויודע לכוון הצינורות לספירות, עליו נאמר: אשגבהו כי ידע שמי (תהלים צא, יד):

מהי הדרך הטובה ביותר לעבוד את השם יראת הרוממות ואהבה או יראת העונש?

סוד גדול שמלמד אותנו רבנו יוסף ג'קטיליה בספרו שערי אורה שיראת הרוממות גדולה מאהבה וכמובן גדולה מיראת העונש שהיא יראה חיצונית.. קראו הסבריו המדהימים ותדעו לאן לשאוף וכיצד להגיע ליראת הרוממות שאין מעולה ממנה: הרב מדבר על ספירת החוכמה הספירה השנייה מלמעלה אחרי הכתר: "והספירה הזאת נקראת יראה. כלומר, המגיע לחשוב במקום נכללין הענוה והחכמה; והיראה נאחזת בין שתיהן, הוא מקום החיבור והדיבור. הרי אלו שני פסוקים מבוארים היטב, והפסוק השלישי 'הן יראת אדני היא חכמה', כי היראה היא המעלה הגדולה במעלות. ואם תאמר: והרי העובד מאהבה גדול מהעובד מיראה? דע כי האהבה והיראה הדבקים בעבודה הן עניין אחד, כי היראה יש לה שתי פנים: יש יראה חיצונית, ויש יראה פנימית. יראה חיצונית, בעוד אשר לא השיג האדם גדולת י"י יתברך והוא עובד מיראת העונש והיסורים, והיא יראה חיצונית, והרי הוא כמי שמונע עצמו מלהרוג או לגנוב מיראתו שמא יהרגו אותו. והנה היראה הזאת איננה ודאית, מכל מקום היא כוונה טובה, אף על פי כן יש יראה פנימית גדולה מזו, והיא היראה הבאה על דרך ההשגה. כיצד? אם זכה אדם להשיג מגדולת הבורא יתברך ועוצם נוראותיו, והטובות והמעלות ומיני שפע והברכות האדוקות בעוצם השגתו ומעלתו, כשמכיר מעלתו יכיר גרעון גופו שהוא רימה ותולעה, אז יפחד האדם וירא מלמרוד במלך גדול כמוהו, ויאמר: מי הביאני עד הלום להכיר ולהביט מלך גדול ונורא מלך מלכי המלכים הקב"ה, בהיותי בריה שפלה ונקלה ונבזה? מה אני, מה חיי, להיותי ראוי לגודל מעלת מקום זה? ונמצא שהוא ירא שמא לא יהיה הגון להתקבל בהיכל מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. ונמצא בסיבה זו משתדל ומתקן עצמו, ומזרז נשמתו ומייפה אותה, אולי ימצא חן בעיני י"י יתברך ויקבלהו לשמש בהיכל המלך. והנה בהיות האדם דבק ביראה זו, נמצאת עצמו קשורה למעלתו, שומר גופו ונשמתו שלא יפול בהם מום, ונמצא שיתקן גופו ויטהר נשמתו ויזקק טוהותיו כדי שימצא חן בעיני אלהים חיים. וזו היא היראה שנאמר באברהם אחר עשר נסיונות שנתנסה בהן וכולן קבלם מאהבה ז, שנאמר: עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה (בראשית כב, יב). וזו היא המעלה שאין למעלה הימנה וגדולה היא מאהבה, וזו היא מידת היראה הדבקה בספירת אות י' שהיא סוד הרצון והמחשבה:

ואחר שהודענוך זה, יש לך להתבונן סוד היראה החיצונית וסוד היראה הפנימית. יראה חיצונית היא המונע עצמו מן העבירות ליראת תוקף העונש, אבל לא יהיה דבק במצוות עשה, אותן שאין בהן עונש. ויראה פנימית היא אשר חושק לקיים מצוות עשה כדי לקיים מאמר בוראו, אבל להרחיק עצמו מן העבירות הוא נקל בעיניו. ולפיכך ימסור עצמו וממונו ואשתו ובניו לעבודתו של מלך, וכל זה מרוב התדבקותו בשם יתברך. והנה הוא סוד והלכת בדרכיו (דברים כח, ט), ומה שדרשו בו: מה הוא חנון אף אתה היה חנון, מה הוא רחום אף אתה היה רחום כלומר, הרגל עצמך להתקשט בתכשיטין הנהוגים בבית המלך כדי שתהיה ראוי להיכנס בהיכלו ולשמש לפניו; שאילו לא תלבש אותן המלבושים ואותן התכשיטין, לא יקבלוך בבית המלך. ומה הן התכשיטין? הן כל מצוות עשה למיניהן. וזהו סוד 'והלכת בדרכיו', וסוד קדושים תהיו (ויקרא יט, ב). וזהו סוד יראה פנימית. ואותה ירש אברהם בעקדה, שהיא למעלה מן האהבה, שהרי עבודתו של אברהם על ידי אהבה היתה תמיד, כאומר: אברהם אוהבי (ישעיהו מא, ח), אוהבי לא נאמר, אלא אוהבי; ואומר: להנחיל אוהבי יש. וזהו העולם שהיה חזקיה מתירא שלא יזכה לו, כמו שאמר: אמרתי לא אראה יה יה בארץ החיים (ישעיהו לח, יא) ואם כן שמור הכללים הגדולים שאמרנו לך, בדרך זה:

יראה חיצונית, אהבה למעלה ממנה, יראה פנימית, עולה למעלה מן האהבה. לפיכך אלהי אברהם הוא סוד יראה פנימית שהיא סוד חכמה, אשר משם יניקת מידתו שהיא הגדולה, ובשעת העקדה בא להידבק בה, כמו שנאמר: כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה (בראשית כב, יב). וזהו שאמר 'אלהים', לפי שאין נכנסים למידה זו כי אם על ידי ניסיון שהוא על ידי אלהים, ולפיכך נקראת יראה, שמא לא יצא מן הדין להיכנס לה. והניסיון על ידי 'אלהים', זהו שאמר הכתוב באברהם: והאלהים נסה את אברהם (שם, ב), ובמעמד הר סיני: לבעבור נסות אתכם בא האלהים (שמות כ, כ). עתה פקח עיניך והתבונן בכל מקום שתמצא בתורה יראה, לאיזה צד הוא נוטה: אם לצד יראה חיצונית שבה נקשרים כל מיני עונשים ומכות ונגעים, אם לצד יראה פנימית שבה נקשרים כל מיני שפע ואצילות ברכה וחיים. והמבין עיקר זה יבין מעלת אברהם אבינו עליו השלום, וסוד יראת י"י טהורה עומדת לעד (תהלים יט, ח), וסוד אשרי איש ירא את ה' במצותיו חפץ מאד (שם קיב, א), וסוד אשרי כל ירא י"י ההולך בדרכיו (שם קכח, א). כי פירוש הפסוק, מאחר שאמר 'אשרי כל ירא י"י', מאי 'ההולך בדרכיו'? כלומר, יראה שאנו אומרים במקום זה היא סוד יראה פנימית, שהוא 'ההולך בדרכיו', שהוא 'במצותיו חפץ מאד', וסוד 'והלכת בדרכיו'. ולפיכך פתח בשני פסוקים אלו ב'אשרי', לפי שהיא פרשה חביבה. וכמה עיקרים גדולים תלויין במקום זה, והתבונן בכל הפסוקים שנאמר בהן יראה."

עוד חידוש מדהים על הספירה השמינית ספירת הבינה שמכונה גם אמא עילאה מהספר שערי אורה

עוד חידוש מדהים על הספירה השמינית ספירת הבינה שמכונה גם אמא עילאה מהספר שערי אורה של הרב הקדוש הרב יוסף ג'קטיליה צוק"ל מעניין ביותר למבינים ולמתקדמים:

"וספירה זו נקראת למקובלים רצון. כלומר, אחר המשכת החפץ באצילות הספירות והתגלותם מכתר עליון, זהו המקום שאין כוח להתבונן בו כלל לפי שאין כל נברא למעלה ולמטה יכול לדעת כיצד דרך התפשטות החפץ באצילות הספירות. ומשה רבינו עליו השלום שאל: הודיעני נא את דרכיך (שמות לג, יג), והיתה התשובה: 'וקראתי בשם יהוה לפניך'. כלומר, יש דרך שהוא לפני ולפנים מהשגתך ואין לך דרך להיכנס בה, וזהו סוד 'וקראתי בשם יהוה לפניך', ולפיכך אומר: וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם (שם, יט), שאין דרך ועניין לכל נברא להתבונן בהתפשטות הרצון

לא מעט ולא הרבה, ולפיכך נקרא רצון באין גבול. וכמו שאין אנו משיגים דרך הספירה הראשונה, לפי שאין קץ וסוף לה, כך הרצון הדבק בה אין לו גבול. ובמידת הרצון מרחם הקב"ה על הדבקים במידת היראה, כלומר מראש החפץ והמחשבה, אשרי הזוכה לכך. ועל זה באמר: רוצה י"י את יראיו (תהלים קמז, יא). ואומר: רצון יראיו יעשה וגו' (שם קמה, יט): ועתה צריכים אנו להודיעך סוד שני מקראות שקבעו חכמים, אחד בראש התפילה והוא 'אדני שפתי תפתח', והשני בסוף, 'יהיו לרצון אמרי פי'. וצריך אתה לדעת כי הראשון, הקבוע בראש התפילה, הוא השער שבו נכנסים בני עולם לבקש רחמים לפני י"י יתברך, וזהו 'אדני שפתי תפתח', ועל זה נאמר: פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה (שם קיח, יט). וסוף התפילה ההגונה שהיא מתגברת ועולה מספירה לספירה עד שמגיעת עד הרצון שהוא דבוק בכתר, ולפיכך אמר בסוף 'יהיו לרצון אמרי פי'. וכשהתפילה מגעת למקום הרצון אז כל השערים למעלה ולמטה נפתחים לפניו ואין שם מעכב ומונע על בקשתו, שהרי בעולם הרחמים הוא; ואז יפיק כל צרכיו ושאלותיו ואין דבר עומד לפניו, שהרי ממקום הרצון הוא שואב, ויכול לחדש אותות ומופתים חדשים כאילו באותה שעה נברא העולם ואין דבר עומד לפניו. וזה שנאמר: בני חיי ומזוני לא בזכותא תליא מילתא אלא במזלא תליא מילתא, לפי שהכול תלוי בעולם הרחמים שהוא המקור, במקום הנקרא מזל. ואם תתבונן בעניין זה תבין סוד חנה, עד איזה מקום עלתה תפילתה כשאמרה: ותדר נדר ותאמר יהו"ה צבאות אם ראה תראה בעני אמתיך (שמואל, א, יא). וכן תבין מכאן סוד תפילות כל הצדיקים שהתפללו והפיקו כל צרכיהם בדרך נסים ונפלאות, הוא שנכנסו בתפילתם עד עולם הרחמים שהוא המקום אשר משם נתחדש העולם. וכמו שנתחדש העולם וכל ברואיו מאותו המקום, כך הצדיקים המתכוונים בתפילתם לאותו המקום יכולים לחדש בעולם אותות ומופתים ולשנות מנהגו של עולם. וזהו מקום הביטחון הגמור, וזהו סוד הרצון, כי המגיע למקום הרצון הרי הכול בידו לעשות כפי רצונו וחפצו, כמו שאמר 'רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם'. והמבין זה יוכל להתבונן כל מקום שנאמר בתורה אותות ומופתים וגאולות ותשועות ושינוי מנהגו של עולם. ולפיכך קבעו בסוף התפילה 'יהיו לרצון אמרי פי', והוא סוד שאנו מתפללים 'יהיו לרצון', כלומר שיתחדש הדבר שאנו מתפללים עליו ממקור הרצון והמחשבה, כמו שנתחדש העולם מאותו המקור. והמבין זה, עליו נאמר; וטהר ידיים יוסיף אומץ (איוב יז, ט). ודע כי כל הניסים והנפלאות שנעשו בזמן הנביאים או התנאים והאמוראים, כולם היו אפשריים כשהיו מגיעים בתפילתם עד מקור הרצון. ואותם חכמי הדורות שעברו שהיו חוששים לשינוי הרצון, אם היו יודעים מהו המקור הנקרא רצון לא היו חוששים לשינוי רצון, לפי שהיודע מהו רצון יודע שאין בו שינוי. אבל כל הזוכה להגיע תפילתו עד המקור הזה יכול להפיק צרכיו מאין גבול, וזהו: ויפק רצון מיי" (משלי ח, לה), כלומר ממציא וממשיך חפצו ממקור הרצון מאין סוף. והמבין זה לא יקשה בעיניו שינוי הטבע וחדוש אותות ומופתים בעולם; משל כשיש בחדר כל מינים שבעולם, כל מי שזוכה להיות המפתח בידו מפיך ממנו צרכיו, ומה שינוי רצון יש בזה? והספירה הזאת נקראת עומק, כלומר עומק מחשבה. ואל תטעה שתחשוב כי דבר עומק במקום זה הוא דבר שפל ונמוך, כי הכוונה בלשון עומק הוא מופלא ורחוק להשיגו, כמו שנאמר: רחוק מה שהיה ועמוק עמוק מי ימצאנו (קהלת ז, כד) וזהו סוד ממעמקים קראתיך י"י (תהלים קל, א), כלומר, מעומק המחשבה שהוא הרצון באין סוף וגבול. ועל דרך זה נאמר בספר יצירה 'עומק רום עומק תחת' הרי גילה כי לשון עומק הוא בדבר שאין לו סוף וגבול ואינו לשון שפל לבד, אלא כי כל דבר שהוא גבוה ונאמר בו לשון עומק, הוא לשון מסייעו לגבוה ואומר שהוא גובה בלא שיעור לרוב גבהו; וכן כשאמר בעניין שהוא למטה, מסייעו לומר שהוא יורד למטה הרבה. סוף דבר: לשון עומק בכל מקום שתמצאנו הוא מסייעו ללשון שהוא מוצא שנאמר עליו, אם למעלה, למעלה, אם למטה, למטה, אם לצדדים - לצדדים. ועל זה נאמר בספר יצירה: עומק רום עומק תחת, עומק מזרח עומק מערב. ואם כן התבונן מה שאמר 'ממעמקים קראתיך י"י', כלומר מעומק הרצון, שהיא אות ראשונה של שם והיא הנקראת אות המחשבה, כמו שאנו עתידין לבאר בעזרת השם. ולפיכך אמר; מאד עמקו מחשבותיך (תהלים צב, ו), אמר לשון 'עומק' במחשבה. והמבין זה יבין מה שאמר: מגלה עמוקות מני חשך (איוב יב, כב), ואמר: הוא גלא עמיקת"א ומסרתא (דניאל ב, כב):

כמה חמור לומר הלל מתי שגדולי ישראל לא תיקנו קראו

וכך כותב הגאון בעל הספר שערי אורה הרב יוסף ג'קטיליה שהאר"י הקדוש אומר שספר זה הוא שער לקבלה על מי שאומר הלל בשעה לא ראוייה:

"וצריכים אנו לעורר על עיקרים גדולים רמזו אותם רבותינו בעניין התהילה, להודיע שאין כל אדם ראוי להלל ואין כל שעה ראוייה להלל. לפי שהמעלה הזאת גדולה היא עד מאוד, אמרו בברכות פרק קמא: אמר רבי שמעון בן פזי מאה ושלוש פרשיות אמר דוד בספר תהלים ולא אמר הללויה עד שראה מפלתן של רשעים שנאמר: יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם הללויה (תהלים קד, לה) עתה התבונן שני דברים גדולים שרמזו. האחד, שאין ראוי להזכיר עניין התהילה זולתי במקום שהיא מזומנת, כלומר לעשות הניסים והנפלאות ולהשמיד הרשעים, כמו שעשה במצרים ששם נאמר הלל הראשון, כמו שנאמר: השיר יהיה לכם כליל התקדש חג (ישעיהו ל, כט). והשני, שאף על פי שראה דוד כמה נפלאות ה' לא מלאו לבו להזכיר הלל, אלא באותו דבר הראוי להלל משל במי שלובש בגדי מלכות ועוסק במלאכה פחותה, היש ביזוי גדול מזה? לפיכך אמרו רבותינו ז"ל: האומר הלל הגדול בכל יום הרי זה מחרף ומגדף. ולפי גודל מעלת הבינה אין ראוי להזכיר שבחיה אלא במקומות ובשעות הראויות להזכיר. והנה הנביא מכריז ואומר כי אין כל אדם ראוי לתהלה: אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים (ישעיהו מב). וכי תעלה על דעתך שתהילתו אפשר לתת לפסילים? אלא דבר ידוע למקובלים כי כל תפילה שאינה הגונה נקראת פסולה, וקבלה היתה להם כך, וכן הוא פי' הפסוק: מי שלא נכנס לשמש בספירת המלכות, שהיא תחתונה בעת התפילה, איך אפשר לו ליכנס לפני רום המעלות, לפני ספירת הבינה? לישרים נאווה תהלה, אבל לא לפסילים. הבן זה מאוד. ועתה צריך אתה להתבונן, כי כבר ביארנו למעלה בשער זה כי הנשמה דביקה בספירת התהלה, והרוח בספירת התפארת, והנפש בספירת המלכות; והנה דוד פירש הדבר בסוד ואמר: כל הנשמה תהלה יה הללויה (תהלים קנ, ו). וכבר ידוע הוא למקובלים כי שם י"ה רמז

לשלוש ספירות עליונות, ולפיכך תלה בהן הנשמה וההלל ואמר 'כל הנשמה תהלל יה'. ואם תאמר; והכתיב הללי נפשי את יהוה (שם קמו, א), הרי ההלל תלוי בנפש? דע כי ההלל הנשמה תלוי בשם י"ה, והלל הנפש תלוי בשם יהוה כי בו נכללת ספירת המלכו"ת שהיא סוד ה"א אחרונה של שם. ושני מיני הלל הם: הלל גמור והלל שאינו גמור. הלל גמור תלוי בספירת הביני"ה, מקום שאין בו חסרון כל דבר ולא נדבק בה פגם לעולם, לפי שהיא למעלה מכל השרים והיא דביקה בעולם הרחמים. והלל שאינו גמור תלוי בספירת המלכו"ת, ולפי שלפעמים הרבה היא נפרצת ופגם דבק לה כשישראל חוטאים ומכעיסים, כך ההלל שאינו גמור והוא בדילוגין נקרא כנגדה. זהו סוד הלל גמור והלל שאינו גמור, והבן זה מאוד. והלל של ראש חודש, שאמרו שהוא מנהג לפי שזמן כפרה הוא והלבנה פגומה היתה וחזרה להתחדש. אבל ההלל הניסים והנפלאות והלל השמחות והטובות, כהלל הפסח שבועות וסוכות, באותן הזמנים הופיעה ספירת הביני"ה. בפסח: "עכ"ד

מהו סוד הכרת האמור בתורה?

"והספירה הזאת נקראת בלשון רבותינו ז"ל תשובה. והטעם, לפי שהנשמות נאצלות ממקום זה, והרוחות ממקום התפארת, והנפשות מספירת המלכו"ת, והן נקשרות אלו באלו עד שזוכות להתאחד בספירת הביני"ה. כיצד? הנפש קשורה ברוח, והרוח בנשמה, והנשמה בספירת הביני"ה, ואם חס ושלום חטאה הנפש ונתחייבה עונש כרת הרי היא נכרתה מן הרוח שהיתה נאחזת בה, והפסידה הגמול הטוב ואין לה דרך לעלות לעולם הבא שהרי נכרתה מן האילן העליון שהיתה נאחזת בו, וזהו סוד כרת האמור בתורה: " (מהספר שערי אורה של הרב יוסף ג'קטיליה זצוק"ל)

צריך כל אחד מישראל לברך בכל יום מאה ברכות

"צריך כל אחד מישראל לברך בכל יום מאה ברכות, כלומר כל ברכה וברכה יש לה מעיין ומקור ממה שמהיא נשפעת ונאצלת, ואם ח"ו יחסר לאדם אחד ממאה ברכות בכל יום הוא פוגם את כל התורה כולה ונמצא מקלקל כל הצינורות, וסימנך נפ"ש רוח ונשמה, ישראל לוי כה"ן, והסוד לבני לוי נתתי את כל מעשר בני ישראל לנחלה חלף עבודתם וגומר, וכתיב אל הלויים תדבר ואמרת להם כי תיקחו את המעשר וגומר וְהִרְמַתֶּם מִמֶּנּוּ תְרוּמַת ה' מֵעֶשֶׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר, נמצא ישראל נותן ללוי עשרה מכל מאה, והלוי נותן לכהן אחד מכל עשר, אם אין מאה לישראל אין עשרה ללוי אם אין עשרה ללוי אין אחד לכהן ונתפרדה החבילה ואין עוד כלי להריק, ובדרך זה אם אין הנפש מברכת מאה ברכות בכל יום לא יגיעו מן המעשר עשרה לרו"ח, וכשארין הרוח מקבל עשרה לא יגיע אחד לנשמה, והנה אנחנו חייבים בכל יום לקשור הנפש ברוח והרוח בנשמה והנשמה דבקה בידו"ד יתברך, והסוד והיתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים את ידו"ד אלהיך, וזהו סוד ברכי נפשי את ידו"ד, וכתיב כל הנשמה תהלל י"ה, ועל דרך זה אנו אומרים כי כל אדם שאין משלים בכל יום מאה ברכות פוגם צורתו ומקצץ בנטיעות נפשו, ואוי לו על חסרונו, ואינו נכנס בשערי צדק לפי שהאדנים לעמודים אינם מסודרים ואין האהל פרוסה כסדר לפיכך אין השכינה שורה על דבר פגום, וזהו סוד אהל כל יצען בצעננים וכל יסע יתידותיו לנצח וכל חבליו בל ינתקו, נמצא כל הגומר מאה ברכות כאילו פורס אוהל ותקעו על מאה אדנים, ואז מתברך במאה ברכות, ולפי שמאה ברכות כנגד מאה אדנים למאת ככר וכולן נקובים נקב מפולש, נמצא מאה חלונות של אורה פתוחים לנגד מאה ברכות, והיודע זה יודע סוד תרומה וסוד תר"י ממאה שאם אין מאה אין תרי ממעשרות: " מהספר שערי צדק לרב הקדוש המקובל האלוקי הרב יוסף ג'קטיליה זצוק"ל

~ הוכחות להמצאות הבורא ~

קיומה של הנשמה באדם

"וַיֵּצֵר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֶפְרָר מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים"

האדם מורכב מגוף ונשמה. קיומה של מציאות רוחנית באדם נכתב פעמים רבות בתנ"ך, בגמרא, במדרשים, בספרי הזוהר והקבלה, ובספריהם של רבנים רבים שמעידים ומתעדים מקרים רבים בהם התגלה הנפטר לאחר מותו בתצורות שונות. לעובדה זו לא היתה הוכחה מדעית, עד לפני כ-130 שנה, אז החלו מחקרים רבים בנושא, והמדענים נדהמו מתוצאות מחקריהם. קיימת באדם מציאות רוחנית, הנפרדת מהגוף הגשמי במותו וממשיכה להתקיים.

מות קליני

ההגדרה המדעית למוות היא צירוף הפרטים הבאים: דום לב, העדר פעילות מוחית (גלי מוח), ובהמשך - ירידה בטמפרטורת הגוף ושיתוק עולם התחושות. אנשים שעברו "מוות קליני" הם: אנשים שעפ"י כללי הרפואה נחשבו מתים, או כתוצאה מתאונה, דום לב, אירוע מוחי או מחלה קשה, וחזרו לחיים ב"נס רפואי".

מחקרים רבים שנעשו על פי עדויותיהם, סיפוריהם וחוויותיהם של אנשים אלו, הביאו את החוקרים למסקנה ברורה שישנה "מציאות רוחנית" באדם. ד"ר לפסיכיאטריה, ריימונד מודי, הנחשב לאחד מחלוצי המחקר בתחום חוויית סף המוות, החל לעסוק בנושא לאחר שפרופסור באוניברסיטה שבה למד סיפר ברבים על חוויה כזאת שעבר וכן בעקבות סיפוריהם, הכמעט זהים, של בני אדם שפגש במסגרת עבודתו. ד"ר מודי כתב בספרו "החיים שאחרי החיים" שהדמיון הרב בין החוויות של בני אדם שונים, מוציא מכלל אפשרות את ההסברים הטבעיים. אילו היה זה תעות חושים, הזיה או תופעה נוירולוגית כלשהיא, לא מסתבר שכולם יחוו אותה באותה צורה. אולם, ההוכחה הטובה ביותר לתופעה היא שחלק מהמתים הקליניים ידעו לספר עובדות ופרטים על מה שעבר עליהם בזמן שהיו נחשבים למתים ולא היתה שום אפשרות שידעו אותם. היו מקרים שעיוורים מלידה ידעו לתאר בדיוק מדהים מה לבשו האנשים שנכחו ליד גופתם בשעה שנפרדו מגופם, מה לבשו ואילו תכשיטים ענדו ומה עשו, ואחרים שסיפרו בפרטי פרטים על מה דיברו הרופאים בשעה שניתחו אותם, כאשר ראו ושמעו בהיותם מרחפים מעל גופתם.

סיפורו המדהים של שרון נחשוני

בעיתון "השבוע בירושלים" מתאריך 26.10.2003 פורסם סיפורו של שרון נחשוני, אשר חזר לחיים מאירוע קשה ביותר, ומוגדר "נס רפואי" בארץ ובעולם:

כ"א סיוון תשנ"ז. השעה 6:40 בבוקר, כביש יבנה-ג'אליה התעורר לעוד יום שלישי. משני הצדדים שייטו להן המכוניות בנחת והכל נראה רגוע. שרון, בן 26, חייל מילואים, לבש שוב את המדים ונכנס לרכב בדרכו לעוד 70 ימי מילואים בגזרת חברון. לפתע, נשמע פיצוץ עז מצידו השמאלי של הרכב. עוד טרם הספיק שרון להביך שהגלגל השמאלי התפוצץ באמצע הנסיעה סובב ההגה את ידו של שרון בכוח וריסק אותה לגמרי.

הרכב סטה במהירות אל המסלול הנגדי שם ראה שרון אורות חזקים של משאית סמיטריילר המתקרבת לעברו. בשניות האחרונות הוא עוד ניסה להציל משהו, אך היה זה מאוחר מדי. המשאית התנגשה בעוצמה רבה במכונית הפרטית. כתוצאה מכך נמעכה קדמת המכונית והמנוע התרסק פנימה אל מושב הנהג, בו ישב שרון. כל חלקי הקדמי של הרכב נמעך לתוך תא הנהג, כשהוא מוחץ את כל מה שבתוכו עד למושב האחורי.

כשהגיעו כוחות ההצלה, נדרשו בתחילה לנסר את שלדת הפלדה של הרכב, למרות שהיה ברור להם שמתאונה כזו אין מה להציל. במשך שעה תמימה עסקו בניסור הרכב עד שהצליחו להוציא משם את מה שנראה כגופתו של שרון והניחוה על אלונקה. לרופאים שהיו במקום לא היה הרבה מה להושיע. הוא לא נשם, ריאותיו היו חסומות וליבו לא פעם. בלית ברירה קבעו הרופאים את מותו וכיסוהו ביריעת פלסטיק. לפי כל חוקי הטבע הנראים לעין האיש הזה מת.

והנה, עם האיש הזה נפגשתי (העיתונאי אשר מדינה) בשבוע שעבר, חי ומתהלך בינינו. אמנם עם עשרות חלקי חילוף בגוף, אך עם שמחת חיים ואמונה יוקדת. בארץ ובעולם הוא מוגדר כנס רפואי. המדע הרציונאלי לא יכול לספק הסבר לתופעה זו, איך יכול בן אנוש לצאת בחיים מהתרסקות מוחלטת שנגרמה בעוצמה של עשרות טונות.

"שמי שרון נחשוני", פותח שרון את סיפורו המרתק, "אני אב לשלושה ילדים ומתגורר בנס ציונה. שירתתי בעברי בצה"ל ביחידת המסתערבים כלוחם ומפקד ולאחר מכן כמאבטח ביחידה לאבטחת אישים במשרד רה"מ.

באחד הימים קיבלתי צו מילואים לשבעים יום בבית חגי שבחברון. העמסתי את כל הציוד על האוטו, נפרדתי מאשתי ויצאתי לדרך, וזה דבר מדהים, כי ארבע דקות מהבית, לא בשטחים ולא בתוך הסכנות, קרה לי האירוע החמור ביותר. באמצע הנסיעה התפוצץ לי לפתע צמיג שמאלי קדמי.

באותה עת תפסתי את ההגה המכונית ביד אחת בתוך ההגה, וכתוצאה מכך היד החליקה פנימה, היד הסתובבה לי ועצם היד נעקרה מהמקום. עקרתי את המרפק וזה המשיך עד לכתף, שגם הוא נעקר. הראש שלי נתקע בתוך ההגה וכתוצאה מכך שברתי את הלסת שלי, האף וחלק מהאוזן השמאלית. עד כאן הכל בסדר ...

אני בתוך האוטו, פצוע קשה, ומרוב כאבים אני מאבד את ההכרה. כמו כן איבדתי את האפשרות לנשום לבד, כי האף מרוסק והלסת מדממת. הגעתי למצב חירורים וחנק. בחירור האחרון אני במצב של מוות, כלומר שאין אפשרות להוציא אור מהריאות. אני נחנק וכתוצאה מכך אני מאבד חמצן שלא מגיע למוח.

את מה שקרה אח"כ סיפרו לי אנשים שראו את המקרה. המכונית סטתה לנתיב הנגדי, הצליחה לחמוק ממספר מכוניות פרטיות עד שהתנגשה חזיתית בעוצמה במשאית סמיטריילר גדולה. המכונית נכנסה מתחת למשאית ונגררה מטרים ארוכים עד שהמשאית נעצרה. מנוע המכונית נכנס לתוך האוטו ועקר לי את כף הרגל, את שני הברכיים והוציא את אגן הירכיים וכן את פרק יד ימין שאחזה בידית ההילוכים. צוותי ההצלה שהגיעו למקום, לאחר שהצליחו להוציא אותי מהרכב, קבעו לי את המוות במקום. כיסו אותי !!! אני יכול להראות לך את התמונה ב'דיעוץ' שם מצולם האדם שכיסה אותי. והנה, בחסדי ה', מגיע למקום אוטובוס קו 212 מאשדוד, עם נהג ששמו משה מלמד(שחזר בתשובה בעקבות הסיפור), ובאוטובוס יש נוסע עם תווית של קצין רפואה. האיש מתווכח עם נהג האוטובוס ומבקש ממנו לרדת למטה לעזור לפצוע. הוא יורד למטה ושואל: "מדוע האיש הזה מכוסה?", עונים לו: "מה אתה חושב, קר לו, הוא מת!", האיש לא מוותר, מוריד ממני את הכיסוי בודק דופק וצועק: "יש לו עוד סיכוי להשאר בחיים!", הוא רץ במהירות לחוקר התאונות, מביא ממנו מברג פשוט, ומכניס לי אותו לתוך הריאות מהצד. הוא לוקח את העט של חוקר התאונות, זורק את תוכנו, ודרך צינורית העט הוא מנקז לי את הדם מהריאה. במשך כ-17 דקות הוא נלחם על חיי, בסיומן הוא מחזיר אותי לראשונה לחירור. לניתוח שהוא ביצע קוראים 'ניתוח טרוקר'. מבצעים אותו בד"כ בשדה הקרב.

וכך יצאתי ממצב אנוש, למצב אנוש עם סיכוי לחיות. הועברתי מבית החולים קפלן למחלקה אורטופדית בתל השומר. שם אני עובר שיקום, שזה החלק הקשה בכל התקופה הזו. קשה לתאר את התחושה האיננה השוררת במחלקה הזו. אתה רואה נערים בגיל 17, יפים וחכמים, מאבדים את הרצון לחיות, יש כאלה שלא מסוגלים להניע את עצמם. באותה תקופה, נאמר לי ע"י רופאי בית החולים שאין סיכוי שאקום על רגלי לעולם. עשו לי 'פרוטקציה' ואמרו לי: "אנחנו נסדר לך עגלה עם מנוע...", הייתי משוכנע שאני עם הליכה רגלית גמרת. אבי השקיע לשם כך מאות אלפי שקלים בבניית מעליות מיוחדות בכל הבית, כדי שיהיה לי יותר נוח לנוע, כי זה היה ברור שלא אלך יותר.

היה זה במוצאי שבת, ניתקו אותי מהמורפיום שנועד להקל על כאבי התופת של לקיחת עצם מהירך ללסת. איש לא האמין שאלך על הרגליים, לכן הרשו לעצמם לקחת לי עצמות מהרגל (באותו זמן הבטיח לי הרב אברג'יל שעוד אקום ואלך, הרופא גלגל עליו ואמר: איך ילך? הרי לוקחים לו עצמות מהרגליים).

בשלב ההתאוששות לקחו אותי להתקלח. אני מובל ככה מיוחד ושואל את גיסי: "שחר, איפה דודה מרים?" הוא מתמהמה, לא עונה לי. אני שואל את אחותי: "את יודעת היכן הדודה?" היא עונה: "הרופאים לא מסכימים שנספר לך"

שאלתי למה? היא שאלה: "מדוע זה כל כך מעניין אותך?" אמרתי לה כך: "אם היא חיה, כנראה שסתם חלמתי חלום, אבל אם היא נפטרה, אז כנראה שבאמת ראיתי משהו". אז אמר לי גיסי: "אל תספר שאמרתי לך, אבל היא באמת נפטרה באותו יום שעברת את התאונה". ואז זה חיזק אותי יותר.

בכל אותה עת שהייתי מחובר למורפיום הייתי מדבר וממלמל על מה שראיתי למעלה בשמים, ואני אפילו לא זוכר מה דיברתי. פעם אחת, למזלי, אחותי גיסי קלטו שאני הולך לספר משהו מיוחד. הם רצו והביאו דף ועט ורשמו בדיוק מה שאמרתי. היה זה במוצאי שבת אחד, אני זוכר אותו במעומעם, אבל גיסי סיפר שבכל אותה העת שסיפרתי הייתי מיוחד מעצם סיפור הדברים.

שרון מגיש לי את הניר המקורי בו נכתבו הדברים, וכך כתוב שם: "לאחר התאונה, ראה שרון עצמו נכנס לתוך מנהרה עם אור ונמשך אליה עד שמגיע למעין אולם גדול, חסר מימדים, חסר קצוות, ובו הרבה ספסלים ואנשים רבים מאוד. האנשים היו כולם שמחים והקרינו חום רב ואהבה. כולם היו נפטרים והוא ראה אותם בשלמות כפי שנראו בהיותם בחיים."

שרון ממשיך בסיפורו: "כולם היו גברים, מלבד הסבתא שעמדה בצד, לבושה יפה, עם מטפחת כסף. האולם היה ענקי, ללא סוף. אני זוכר אנשים בברור כמו אבא של צדוק, סבא של משה כהן, אבא של דוד רפאל ועוד ועוד. חיפשתי את סבא שלי, אך לא מצאתי. שאלתי את שלום נחשוני איפה סבא, והוא אמר שהוא הלך עם אחיו לדבר עלי." הסבא היה איש חסד מיוחד במינו ואישיות מוכרת בנס ציונה. כל המשפחה הייתה קשורה אליו מאוד. שרון רצה מאוד לפגוש אותו. ואז הרגיש שרון שהוא מתקדם במרכז האולם לכיוון הבמה שעמדה ממול.

"אני זוכר, הסתכלתי על עצמי והתביישתי בלבוש שהייתי לבוש בו. הלבוש הוא אמנם רוחני, אבל כל האנשים לבשו בגדים זוהרים, ואילו שלי היו מלוכלכים מאוד. הדבר הראשון שעלה על דעתי זה להסתתר מרוב בושה. מצאתי לי איזו פינה קטנה, ואז ראיתי מעין אור חזק. ידעתי שאם אסתכל עליו אשרף או אכווה. מתוך הקול בקעו שני קולות נוספים, אחד מהם היה 'הקול הרע' והשני הוא 'הקול הטוב'. ליד האורות ראיתי בברור שלושה רבנים שיושבים לפני: הרב יצחק כדורי, הרב דוד בצרי והרב יורם אברג'ל. את הרב יורם אברג'ל כלל לא הכרתי באותם ימים, רק לאחר שהתעוררתי ביררתי מיהו.

לאחר שנשטרר שקט באולם, הקול הרע אמר: "או אתה או הדודה מרים, אחד מכם נשאר כאן!" בתחילה לא הבנתי מדוע מזכירים את הדודה מרים ואיך היא קשורה לכאן, אבל פתאום הבחנתי בה לידי, על הבמה, באותה צורה שראיתי אותה בבית החולים, חלשה וחולה עם אותו חלוק. אז הבנתי שזהו יום קשה למשפחה ואחד מאתנו צריך להשאר בעולם האמת.

מיד קפצתי ואמרתי: "אני מוכן להשאר". ואז החל הקול הטוב לדבר ואמר שבעצם גם אני וגם הדודה נשמות כוללות, אחראיות ודואגות למשפחה, כפי שהסבא היה, אבל כדאי אני אשאר כדי שתבוא עוד נשמה לעולם. מנקודה זו ראיתי את סבתא מתרחקת ולא ראיתייה יותר.

ואז החל תורו של 'הקול הרע'. הוא דרש לעשות לי משפט. ותוך כדי כך אני מרגיש את כל חיי עוברים כבסרט נע, זה הרבה יותר חזק מודאו, זה כמו שאתה חווה את כל המאורעות מחדש, מהילדות ועד הבגרות, רואים הכל. הבושה היתה איומה, המחזות רצו שם וכולם ראו את מה שעשיתי, גם הדברים הטובים וגם הדברים הרעים. הכל היה פתוח לפניכם: חטא השנאה, כיבוד הורים, לשון הרע, גזל, צניעות ועוד.

ואז לפתע נשאלתי שאלה כפי שכתוב בספרים: "נשאת ונתת באמונה?" בשמים מאוד מקפידים על עניין האמון. להיות זהיר ולא לגנוב את דעת הבריות, אפילו על דברים קטנים, כמו יציאה מהמפעל כמה דקות קודם מקפידים שם. הקול הרע החל ואמר: "אתה לא עשית מלאכתך נאמנה, אלא בשביל הרווח, עבדת בשביל הכסף כי אתה אוהב כסף!" לא יכולתי להשיב, כי הרגשתי שממילא הקול הטוב עונה לו ומזכיר את הדברים הטובים. אחר כך נשאלו השאלות: "קבעת עיתים לתורה?" עניתי שכן. "האם ציפית לישועה?"

בהמשך פירטו לי את עוונותיי וירדו עמי לפרטים. דיברו איתי על לשון הרע, אין לכם מושג כמה בשמים מקפידים על לשון הרע. המשיכו בנושא השנאה(יש לך חבר שאתה מחפש לריב איתו כל הזמן), בנושא נדרים (נדרת נדר לבית הכנסת ולא קיימת), עברו לנושא כיבוד הורים, משם עברו לדבר על גזל. ואז הקול הטוב החל לסנגר עלי ואמר שאני תורם לשיבות. אבל אז שיער אותו הקול הרע ואמר: "אבל הוא מתגאה בזה, הוא תלה את התעודה על הקיר". ואז החלו לפרוט את המצוות שלי, כל מצווה לגופה. כמה שמחתי בכל מטר שהלכתי בעולם הזה עם ציצית, אי אפשר לתאר כמה הציצית עוזרת למעלה. לא שוכחים שום מצווה, קטנה כגדולה.

הקול הטוב המשיך למנות את המצוות שעשיתי, כמו למשל שהתאמצתי לכבד את השבת ולענג אותה בכל דבר שיכולתי, וכן את העובדה שהייתי משמח חתן וכלה. ואז החלו להביא עדים לטובתי, בשלב הזה התערבו הרבנים שהיו שם לטובתי, אנשים לא יודעים מה גדולתם של הצדיקים, הם יכולים להמליץ עלינו שם יושר וטוב, גם הצדיקים שעדיין חיים בעולם הם מעורבים בנעשה בעולמות העליונים.

ואז הזכירו לי שנסעתי יחד עם גיסי להגרלה שנערכה בבני ברק לטובת ישיבה אחת, ואז כשראש הישיבה נכנס, אמרו ברמקול שמי שיתרום סכום כסף כעת לישיבה יקבל בקבוק יין שהרב ברוך עליו. אני קפצתי ראשון ושילמתי את הבקבוק הראשון של הרב. כעת תאר לך שאותו רב, שחי עדיין, בא בכבודו ובעצמו להעיד לטובתי שתרמתי את אותו סכום לישיבה! לאחר מכן הזכירו לי מספר מעשי חסד שעשיתי, כמו עזרה לאלמנה שאף היא עצמה באה להעיד על זה, וזה הדבר שהיטה את כף המאזניים.

ואז דיבר השופט, שזהו הקול החזק והאדיר שבקע מהאור המסנוור: "האם אתה מקבל על עצמך את הדברים שצריך לעשות?" ואז פירט לי הקול מספר דברים שהם היעוד שלי בחיים ואינני רוצה לחשוף אותם. התחייבתי על אחד מהם ועל השאר אמרתי שאשתדל. הקול המשיך: "דע לך, אתה עומד לסבול הרבה בעולם הזה אבל זה יכפר עליך". ואז הסתיים המשפט. התחלתי להסתובב ולרוץ מהאולם בפאניקה. הרגשתי את אותה בושא איזמה בשל הבגדים הצואים שלבשתי וכן בגלל החשיפה העצומה של המשפט לעיני כולם. והנה אני רואה את סבתא שלי רצה אחרי והיא היתה יחידה בכל האולם. כאשר יצאתי מהאולם, הבחנתי בעוד רבנים ואנשים שאיני מכיר וכולם הקרינו עלי חום ואהבה. גם בחוץ המשיכה הסבתא לרדוף אחרי, הרגשתי שהיא עושה זאת כדי לוודא שאני אכן עוזב את עולם האמת, שלא אתחרט פתאום ואשאר שם.

ואז לפתע, נעלמה הסבתא, נעלם האולם והנה אני רואה את עצמי בתוך האמבולנס, רואה את גופתי מונחת על האלונקה והרופאים מטפלים בי. באותו זמן הייתי מבחינה רפואית מחוסר הכרה ומונשם ובכל זאת יכולתי להבחין מלמעלה מהם הרופאים המטפלים בי. פתאום הפסקתי לראות מלמעלה והתעוררתי בתוך גופי.

שרון סיפר את סיפורו מאות פעמים, אולם בכל פעם הוא מתרגש מחדש. זהו סיפור חייו שהולך ונמשך עד עצם היום הזה. אין ספור אנשים ששומעים את סיפורו, נדלק בהם הניצוץ של משמעות החיים. כשרואים אותו מגיע להרצאה, על שתי רגליים, מחייך ומאושר קשה להאמין למראה העיניים.

רק בכדי להבין את עוצמת הנס, הנה רשימת החלקים הטמונים בגופו של שרון: רגל תותבת (בגלל הקטיעה בכף הרגל), ברכיים מפלסטיק ופח, שתי שרשראות עם 17 ברגים באגן הירכיים המחברים את הרגליים עם הגוף, פלטינה ורדיוס בזרוע, חתיכת מתכת במקום כתף, מרפק פלסטיק ביד שמאל, לסת שיניים תותבות, לסת מעצמות הרגליים ומכשיר שמיעה מובנה באוזן.

גלגולי נשמות

תופעת גלגולי הנשמות מהוה אחת ההוכחות הברורות להשארות הנפש. ישנם אנשים הזוכרים חוויות מחייהם הקודמים, עת חיו כאדם אחר במקום אחר ובזמן אחר. דיווחיהם של אותם אנשים נבדקו והתבררו כנכונים, למרות שלא הייתה להם כל אפשרות לדעת אותם בחייהם הנוכחיים. את המחקר המדעי בתחום מרכזת "היחידה לחקר האישיות" מאוניברסיטת וירג'יניה. נביא כאן דוגמא אחת מני רבות:

ב-28 באוגוסט 1983 בשעה 17.45 נורה ונהרג סורש ורמה, תושב העיר אגרה, הודו. הכדור פגע ברקתו והרגו בו במקום. הרצח נמלט.

ארבעה חודשים מאוחר יותר נולד טיטו סינג, אף הוא בעיר אגרה. כאשר מלאו לטיטו סינג שש שנים הוא סיפר להוריו: "בגלגול הקודם שלי הייתה לי חנות למכשירי רדיו. אני זוכר, כיצד נרצחתי בשעה 5.45 אחר הצהריים. הייתי בדרכי מהעבודה לביתי. לפתע פתחו עלי שני גברים באש מאקדחים, שהיו בידיהם. כדור אחד פגע בראשי. היה זה איש העסקים סריק יוהדיאן שרצח אותי."

הפאראפסיכולוג המפורסם ביותר בהודו, ד"ר צ'אטרה, בדק את הילד ולאחר מכן הורה להוציא את עצמותיו של הסוחר שנהרג מן הקבר ולבדוק אותן. בגולגלתו של הנרצח נמצאו שני חורים: החור שדרכו חדר הכדור, כסנטימטר אחד מעל לרקה הימנית, וחור היציאה, בצד השמאלי של הגולגולת, במקום שבו היתה האוזן.

בצילומי רנטגן שנעשו לילד, נמצא חריץ עמוק בגולגלתו סמוך לרקתו הימנית, ובליטה ליד אוזנו השמאלית. ד"ר צ'אטרה הפגיש את הילד עם אלמנת הסוחר שנרצח. טיטו סיפר לה על פיקניק שהיא ובעלה עשו יחדיו, ושבתם הלכו נתן לה הבעל בונבוניירה גדולה. הפיקניק היה אירוע שעל אודותיו ידעו רק הבעל ואשתו. רק השניים השתתפו בו, ולא סיפרו עליו לאיש.

והמוזר מכל: משטרת אגרה עצרה על סמך עדותו של הילד את הסוחר יוהדיאן וחקרה אותו. לאחר זמן קצר הוא נשבר והודה ברצח.

ריגרסיה

ריגרסיה הוא תהליך היפנוטי מקובל בו המטופל חוזר לגיל הילדות, חי מחדש את החוויות אשר עברו עליו ומתנהג ומרגיש בהתאם. בד"כ המהפנט אינו זוכר דבר לאחר שמתעורר. לפעמים ניתן לסגת לאחור עד לגילגולים קודמים, המהפנטים מוסרים פרטים מדויקים, לגבי המקום והתקופה, לעיתים מדברים בשפה שונה שאינם מבינים. חלק מהפרטים ניתן לאמת. מודי ברנשטיין מלונדון כתב ספר שתורגם לעברית בשם "בעקבות בריידי מרפי" בו תיאור מאלף כיצד ביצע ריגרסיה בשנת 1952 ברות סימונס בקולורדו, והחזירה לברידי מרפי בשנת 1798 באירלנד. הפסיכיאטר הנודע, פרופ' איון סטיבנסון, בדק 20 מקרים של גלגולי נשמות. באחד המקרים בשנת 1931 בדק ילדה בריטית, שהחלה לדבר בשפה בלתי ברורה בעת ששהתה בהיפנוזה. בחייה הקודמים הייתה רקדנית במקדש מצרי, בעת המצרית העתיקה. דבריה נבדקו ואושרו ע"י אגיפטולוג. ד"ר זאב קולמן, עוסק בביו אנרגיה והיפנוזה רפואית בחולון. הוא הקליט עשרות רגרסיות שערך וכתב ספר המסכם את מחקריו בשם: "We Are Born To Be Together Again", סיפורו של ד"ר זאב קולמן: "מעולם לא האמנתי בגלגול נשמות, הדבר נראה לי כאגדה שאולי נעים לשומעה, אך בינה לבין המציאות המרחק רב. אולם כשהתחלתי לעסוק בהיפנוזה נמשכתי במיוחד לנושא של הרגרסיה. ניסיתי זאת כי שמעתי שאפשר ע"י

היפנוזה להגיע לגלגול נשמות, "כשהצתי נפגעי". ואני ממשיך בזה עד עצם היום הזה, כי הנושא מרתק אותי ביותר. אני רואה בזאת שליחות של ממש, להביא ידע זה בפני האנשים. זהו אחד מהנושאים החשובים ביותר הקשורים למהות האדם, ללא קשר לגילו, השכלתו או מוצאו, לכולנו בסופו של דבר מצפה המוות. אנו שואלים את עצמנו תמיד, האם המוות הינו הסוף? אני מאושר על שנמצא בידי הכלי המאפשר לי לחקור נושא זה ביתר יסודיות. כאשר אני עושה רגרסיה, יורד האדם בגיל ובהתאם לכך משתנים תגובותיו והתנהגותו. בגיל שנתיים הוא ימצוץ אצבע, ואם אבקש ממנו לכתוב הוא לא ידע. אם אשאל אותו כמה זה אחד ועוד אחד הוא יתחיל למנות את אצבעותיו. כשמגיעים לגיל שנה הוא התנהג בהתאם לגיל זה, אבל כאשר אתן לו הוראה לדבר, הוא ידבר. כאשר מגיעים לתקופה שבה האדם היה ברחם, הוא ידווח בד"כ שנעים לו, שהוא חש חמימות. הוא אפילו יתכוון לתנוחת עובר כמו ברחם. יש הטוענים שרגרסיה נובעת מחוויות ילדות או מתוך רשמים נשכחים, הנובעים מקריאת ספרים או ראית סרטים, אך היו מקרים שאימתתי את העובדות. בד"כ אנשים נדהמים, ואינם מאמינים שהם אמרו את אשר אמרו כשהיו תחת היפנוזה. אין השפעה של החוויה שנחווה על מהלך החיים בהווה. הדבר נראה שכאילו הנשמה השתמשה בכלי, שזה הגוף שלה בחיים הנוכחיים, ע"מ להעביר את המסר של הגלגול הקודם ותו לא. באחד המקרים טען קצין בצה"ל שעבר רגרסיה, שקוראים לו מיכאל אברהמוביץ. שאלתי היכן הוא נמצא, והוא השיב לי שהוא נמצא בלטרון עם שיירת אספקה. בשלב מסוים הוא החל לתאר התקפה. זה היה ב- 1948. (הקצין לו עשיתי את הרגרסיה נולד רק לאחר שנת 1950). פתאום הוא כאילו חטף צרור בבטן, התכווץ "וממש כמו מת לי בידיים". אח"כ כמו ירד עליו מסך, ויותר הוא לא זכר כלום. אשתו של מפקד היחידה שנכחה באותו ערב, לא התעצלה וחיפשה בספרים שונים, בין היתר ב"גווילי אש", ושם היא אכן מצאה את כל הסיפור.

התגלות הנפטר בחלום

ישנם מקרים רבים בהם מתגלה הנפטר לאחד ממכריי, בדרכי ע"מ שיעזור לו לתקן עצמו, אם זה ע"י החזרת חוב, או שהחולם יאמר עליו קדיש. לפעמים ישנם בחלום פרטים שהחולם לא ידע עליהם לפני החלום ולאחר הברור נמצאו מדויקים. להלן מקרה כפי שפורסם (בעיתון "קול העיר" בני ברק) כשנה לאחר הפיגוע בקו 2 בירושלים: (19.8.2004)

בכל היכלי הישיבות והכוללים מרבים בשבוע האחרון לספר את סיפור החלום המדהים, בו מופיעה דמותו של המחנך הוותיק הרה"ג ר' חנוך סגל הי"ד, שנהרג בפיגוע בקו 2 בחודש אב בשנה שעברה. כל המשגיחים והר"מים עומדים על עוצמת מוסר ההשכל שיש בחלום המיוחד הזה: התעוררות באמונה על חיי הנצח של העולם הבא מחד, ועד כמה כל אחד מאיתנו חייב להיזהר ולהישמר בענייני ממונות עם הזולת, מאידך.

את הלילה הזה הוא לא ישכח לעולם, אותו בן משפחה של המחנך הדגול הרה"ג ר' חנוך סגל הי"ד, שהיה איש חינוך בכל ישותו, פדגוג אומן שהשכיל לטעת בתלמידיו את יסודות התורה וקנייני התלמוד. הוא היה הרב"ה סגל של כיתה ז' בתלמוד תורה "תורת אמת" במשך עשרות בשנים. החלום שבו הוא מתגלה לאחד מבני משפחתו, מהווה מעין המשך למסכת החינוך המיוחד שלו עם מסר ברור ליוצאי חלציו, על גודל החשיבות של זהירות ממונו של הזולת, עניין שהיה מקפיד עליו מאוד.

זה קרה לפני ל"ג בעומר. הרב"ה סגל מופיע בחלום לאחד מבני משפחתו. בחלום הוא עומד ליד ארון ספרים בביתו ובידו פתק שעליו כתוב באותיות גדולות וברורות, את הספרה- 5 ותוך כדי הצגת הפתק בחלום, אומר הרב"ה סגל לבן משפחתו: סכום זה שווה היום 14 ₪. עוד אומר הרב"ה סגל לקרוב המשפחה, כי את הסכום הוא חייב לאחד בשם ויין.

בן המשפחה קם נסער ממיטתו, המתין עד אור הבוקר ומיהר ליצור קשר עם האלמנה הרבנית שתחי'. הוא סיפר לה על החלום והשניים ניסו ללא הצלחה לברר את זהותו של אותו אדם שהרב"ה אמר עליו בחלום שהוא חייב לו 14 ₪. הצגת הפתק עם המספר 5, רק הוסיפה מימד של אי בהירות בכל העניין, שכן היה ברור, כי מדובר ככל הנראה בחוב "ישן נושן" וכי המספר 5 שהיה רשום על הפתק, הכוונה היא למטבע של לירות, כסף ישראלי שאבד עליו הכלח לפני חצי יובל שנים בקירוב. בתום בירורים קדחתניים הגיעו לבית הכנסת של יוצאי סלבודקא הממוקם בכולל הלפרין. אב המשפחה המופתע הבהיר, כי אין לו ולא היה לו כל חוב עם הרב"ה סגל, אבל נטל את הסכום, אמר "מחול לך" ותרמו לצדקה. האב הבטיח שיברר את העניין אצל ארבעת בניו שלמדו במרוצת השנים בת"ת "תורת אמת" בבני ברק.

חלפו כמה ימים, האיש החל לברר דווקא עם אחרון הבנים וכך המשיך עד שהגיע לבן השני. הלה השיב מיד, כי הוא זוכר עד היום את המקרה, בו הרב"ה סגל לקח ממנו פעמיים תשלום של 5 לירות ישראליות מתקופת לימודו בכיתה ז'. תשלום אחד יותר מידי. ומעשה שהיה כך היה: זה היה לפני 24 שנים. כיתה ז' התארגנה לטיול ל"ג בעומר והרב"ה סגל אסף כסף לטיול. יום לפני הטיול, פנה הרב"ה סגל אליו וביקש ממנו לשלם על הטיול. הרב"ה סגל שהיה ידוע כאיש מאד מסודר, הבהיר לתלמידו, כי ברשימתו לא נרשם דבר, התלמיד שילם פעם נוספת 5 לירות ישראליות. האירוע היה כאמור לפני 24 שנים על טיול של ל"ג בעומר.

בני המשפחה מספרים, כי הרב"ה סגל, הי"ד, היה זהיר מאד בענייני כספים בצורה בלתי רגילה. לכן הגיע בחלום לפני ל"ג בעומר כדי לסלק את החוב הקטן הזה וכדי לעורר את בני משפחתו ואלפי תלמידיו, שלמדו אצלו במשך השנים, התעוררות באמונה ועניין זהירות בממונו של חברך שיהיה חביב עליך כשלך.

סיפר הרה"ג ר' יעקב מוצפי זצ"ל (מובא בספר ענף עץ אבות דף קכה): בבגדאד היו שני חברים טובים, שעזרו זה לזה בכל הזדמנות. פעם אחד מהם קנה דירה, ונזקק להלוואה בסכום גדול, בצר לו סיפור לחברו על כך, וחברו הלווה לו את

מלא הסכום, מרצונו הטוב, כעבור זמן מה, כשהגיע זמן עליית יהודי בגדאד לא", החרימה ממשלת בגדאד את הדירה, שני החברים עלו לארץ וכעבור שנתיים נפטר הלווה. לאחר כמה חודשים הופיע הלה בחלום אצל ר' יעקב מוצפי, וסיפר לו על דבר ההלוואה אשר לוו מחברו, ואמר שבהיות שלא פרע את חובו, אין לו מנוחה בעולם האמת, ולכן התחנן לפני הרב שיזמין את המלוה, ויסביר לו שלא היתה לו אפשרות לפרוע את חובו, ויבקש ממנו למחול מחילה גמורה. למחרת היום, הזמין ר' יעקב את המלוה, שאל אותו: האם היה לך חבר בשם פלוני? השיב: "כן, זכרנו לברכה". שאל הרב: "האם הלווית לו סכום כך וכך לדירה שקנה בבגדאד?", "נכון" השיב המלוה. אמר לו הרב בין כה וכה חוב אבוד הוא, מאחר שהלוה נפטר, בבקשה ממך אמור אחרי כפה מלא: הריני מחול במחילה גמורה את החוב שהוא חייב לי, ולא יענש בסיבתי. המלוה אמר אחריו כדברים האלה, והלך לדרכו לשלום. בלילה הופיע הנפטר שוב בחלום, ואמר לרב בשמחה: "תנוח דעתך שהנחת את דעתי".

הופעת אדם שכבר נפטר כבחיי

הוכחה נוספת לקיומה של הנשמה, הינה תופעה מופלאה בה המת מתגלה לאדם חי, בד"כ קרוב או ידיד, לא בחלום, אלא במציאות. ישנם מקרים בהם התגלה תלמיד לרבו, או אב לבנו בד"כ על מנת להעביר מסר. יש לציין שהנוכחים באותו מעמד בד"כ הינם אנשים מהימנים, ולפעמים המת משאיר פתק בכתב ידו להוכחה.

הסיפור המדהים הבא מועתק מילה במילה מתוך הספר "האיש על החומה" - תולדות הרב זוננפלד: הגאון זקן המקובלים ר' אהרון סלוסקי שליט"א, שמע סיפור מופלא מפי מורנו על עניין אמירת הקדיש שקרה בפרשבורג, בעת שלמד בישיבת הכתב סופר, ומעשה שהיה כך היה: אשה מכובדת ובעלת עסק מבוסס, היתה נוהגת במשך שנים רבות להביא מדי פעם בפעם תרומה הגונה לישיבה, בתנאי שיגידו בישיבה קדיש תמידי לעילוי אותן נשמות גלמודות שאין מי שיגיד קדיש אחריהן, והישיבה העמידה בחור מיוחד שאמר קדיש לטובת נשמות אלו.

לימים הסתלק לעולמו בעלה של אותה אשה, ומכיון שהוא ניהל את העסק ביחד איתה, פגעה פטירתו בעסק, שנצטמק והלך עד שנסגר כליל. מצבה הכלכלי של האשה הלך והחמיר, וברבות הימים נפל עליה עול נוסף, כאשר הגיעו שתי בנותיה לפרקן, וכסף מנולן? נשאה האשה את סבלה בדומיה, קיבלה עליה את הדין באומץ והשלימה עם גורלה. אולם, על דבר אחד לא יכלה לוותר ולכה היה מר עליה ביותר והכאיב אותה מאוד, וזהו, עניין שמירת הקדיש שעלול להתבטל, אחר שהפסיקה את ההקצבה למטרה זו.

במר נפשה עלתה להנהלת הישיבה ושטחה את בקשתה שהישיבה תאות להמשיך גם הלאה את שמירת הקדיש לעילוי נשמות גלמודות, עד שירחיב ה' את גבולה ותחזור לתמוך בישיבה כמקודם. נתרגשו מאוד ראשי הישיבה מתום לבה וצדקת נפשה של אלמנה זו, והבטיחוה למלאות את מבוקשה לשמור את אמירת הקדיש כמו עד כה. הבטחה זו מלאה את נפשה אושר אין קץ, וכשברק של אושר מנצנץ מעיניה הנוגות, נפרדה מראשי הישיבה ופנתה ללכת לדרכה. מעתה שוב לא העיק עליה כל כך מצבה היא, ואפילו מצב שתי בנותיה שהגיעו כבר מזמן לפרקן. כי מרגע שעניין הקדיש לנשמות גלמודות הובטח לה, כמעט שלא חסר לה כלום בעולמו של הקב"ה. ובעניין שתי בנותיה, שמה מבטחה בה', אבי יתומים ודיין אלמנות. והוא הרחום וחנון יראה בודאי בעוניין של בנותיה, ויזמין להן את זיוגן וכל צרכיהן.

בצאתה לרחוב בא למולה יהודי ישיש בעל הדרת פנים נדירה, כשזקן צח כשלג יורד לו על פי מדותיו, וברכה לשלום. הופתעה האשה מהסברת הפנים הלבבית של הזקן הבלתי מוכר לה. הפתעה גדלה שבעתים, בעת שהזקן התקרב אליה ונכנס אתה בשיחה לבבית תוך התעניינות במצבה ובמצב בנותיה.

נאנחה האשה קשות ושטחה לפניו את מר גורלה ואת נפילתה מאיגרא רמה לשפל המדרגה, עד שאין לה האמצעים ההכרחיים להשיא את בנותיה הבוגרות. "מהו הסכום המשוער הדרוש לך להוצאות נישואיהן של בנותיך?", שאל הזקן. "לשם מה חשוב לכבודו לדעת, למאי נפקא מינה?" השיבה האשה בתמהון ונקבה בסכום המשוער.

שלף הזקן גיליון נייר ורשם הוראה לבנק המקומי לשלם לאשה את הסכום שנקבה. אולם בטרם שם את חתימתו, הביע את משאלתו שהיות ומדובר בסכום רציני מאוד, רצוי שתהא חתימתו בנוכחות עדים שיראו כמו עיניהם כשהוא חותם אישית על ההמחאה, ויאשרו זאת בחתימת ידם.

נרגשת ומופתעת ממה שהתרחש, עלתה לאולם הישיבה ובקשה משני בחורים להילוות אליה. משראה אותם הזקן, הציע להם שיתבוננו איך שהוא שם את חתימתו על הוראת התשלום, וליתר בטחון ביקש מהם פיסת נייר ורשם עליה את חתימתו למזכרת ולדוגמא. במסרו את ההמחאה על הסכום הנכבד לידי האשה, הורה לה שתלך לפדות את ההמחאה למחרת בבוקר.

כל העניין נראה לאשה ההמומה תמוה ומוזר. מה ראה הזקן הזר הבלתי מוכר להסביר לה כל כך פנים, ולהראות רוחב לב כזה, עד כדי כיסוי הוצאות השאת שתי בנותיה. אעפ"כ הזדרזה למחרת לסור אל הבנק ולנסות בלב דופק את מזלה.

כשבחן פקיד הבנק את ההמחאה, תקע בה מבט תוהה, מסתכל פעם ופעמיים וכולו נבוך ומשתאה. תוך הבעת סימני המבוכה ביקש מהאשה להמתין, והוא נכנס עם ההמחאה למנהל הבנק שהיה גם בעליו. וכאן התרחש משהו דרמתי ביותר.

כשראה מנהל הבנק את ההמחאה, צנח מכסאו והתעלף...

בבנק קמה מהומה, הפקידים ששמעו על המתרחש, הכניסו מיד את האשה לחדר צדדי והפקידו עליה שומר לבל תתחמק, תוך חשד שיש כאן עניין עם מעשה מרמה. אחרי ששבה רוחו של מנהל הבנק, ביקש לראות את האשה שהגישה את ההמחאה לפרעון. בהכנסה בבהילות שאלה, אימתי וכיצד קיבלה את ההמחאה.

"רק אתמול קבלתיו מיהודי מכובד בעל הדרת פנים, וישנם אפילו שני בחורי ישיבה היכולים לשמש כעדים, שראו איך שכותב ההוראה חתם על ההמחאה", ענתה האשה כמתנצלת.

"האם תוכלי לזהות את האיש אם אראה לך אותו בתמונה?", שאל המנהל.

"בודאי אזהה אותו, ואין לי כל ספק שגם שני הבחורים יוכלו לזהות אותו", ענתה.

הורה המנהל להביא לפניו את תמונת דיוקנו של אביו המנוח, וכשהוצגה התמונה בפני האשה, הצביעה בלא היסוס עליו כעל האיש שנתן לה את ההמחאה. ציוה המנהל לפרוע את ההמחאה ושחרר את האשה.

אחרי שהאשה עזבה, סיפר המנהל לנוכחים את פשר הפרשה המוזרה שהתחוללה לנגד עיניהם. האיש שמסר את ההמחאה לאשה, אינו אלא אביו שהלך לעולמו לפני עשר שנים. בלילה שלפני זה הופיע אביו בחלום ואמר לו בזו הלשון: "דע לך שמאז שסרת מן הדרך הישרה והתחתנת עם נכרית והפסקת לשמור את הקדיש, לא מצאה נשמי מנוחה, עד שבאה אשה אלמונית וצוותה להגיד קדיש לנשמות שאין אומרים קדיש אחריהם, וזכותי עמדה לי שהקדיש הזה שאמרו בישיבה לפי פקודת האשה גרם עילוי ונחת רוח לנשמותי. אשה זו תופיע מחר בבוקר בבנק שלך עם המחאה שמסרתי לה לכיסוי הוצאות נישואי שתי בנותיה". כשקמתי בבוקר נפעם מהחלום, ספרתי לאשתי שלעגה לכל העניין. אולם משהופיעה האשה עם ההמחאה נתאמת לי שאכן החלום אמת היה.

וסיים מורנו: "מי היו שני הבחורים? - אני הקטן וחברי ר' יהודה גרינוואלד ...

האיש נהיה לבעל תשובה, אשתו נתגיירה כדין, וזכו להקים בית נאמן בישראל.

ד"ר אליזבט קובלר-רוס, פסיכיאטרית מדטרויט, מומחית בעלת שם עולמי בנושא ההיבטים הפסיכיאטריים של המוות, מספרת על אחת החוויות המדהימות שעברה, כאשר גב' שוורץ, שבה טיפלה לפני מותה, הופיעה במשרדה של הפסיכיאטרית, לאחר פטירתה. היא נראתה בדיוק כפי שנראתה בחייה, ואמרה שהיא מבקשת להודות לפסיכיאטרית על כל מה שעשתה למענה.

קובלר-רוס ההמומה היתה בטוחה שהיא הווה, אך משנוכחה שבאמת יש עימה נוכחות הנראית ומדברת כמו גב' שוורץ,

ביקשה ממנה לכתוב פתק ולחתום עליו. החתימה וכתב-היד אומתו ע"י בני משפחתה וחבריה לעבודה של גב' שוורץ.

סיאנסים

קודם שנפתח בנושא זה, חשוב לציין שעריכת סיאנסים ואף השתתפות בהם אסורים מהתורה שנאמר: "לא ימצא בך... שואל אוב וידעוני ודורש אל המתים". אוב וידעוני הם אנשים שיכולים להעלות מתים, מה שנקרא בימינו "מדיום". במחקרים מדעיים שנעשו עם מדיומים שונים במשך עשרות שנים, פרסמו מדענים רבים את מסקנותיהם בדבר "השארות הנפש והמשכיות החיים לאחר המוות".

גב' ליאנורה פייפר מבוסטון, הייתה בעלת יכולת טרנס גבוהה במיוחד, במשך 40 שנה בדקו אותה שבעה צוותי מדע שונים במחקריהם. במשך שנה וחצי (1885-1886) היא היתה "שפן הנסיונות" של הפסיכולוג הנודע ויליאם גיימס. הוא יצר קשר עם "האגודה לחקר העל חושי" בלונדון, וסיפר להם את החדשות המדהימות, שמצא מדיום אמיתי שדרכו התקשר עם קרוביו שנפטרו בשעתם. בדו"ח שלו לאגודה כתב: "אני חוזר ומדגיש, שתוצאות של מבחנים שערכתי, מביאים אותי אל המסקנה הוודאית שגב' פייפר יודעת בתרדמתה דברים שלא ראתה ולא שמעה בעודה ערה".

עקב הדו"ח של ויליאם גיימס, נשלח בשנת 1887 ד"ר ריצ'רד הודגסון) צייד הנוכלים (לארה"ב, לפתוח בחקירה, ובילה 18 שנים במחקר על פעילותה העל-חושית של גב' פייפר. הוא בודד אותה והערים עליה קשיים רבים, כל האנשים שנשלחו אליה במסגרת הניסוי נקראו בשם בדוי אחד) סמית, (ולמרות כל ההגבלות נותרה יכולתה העל חושית של פייפר מדהימה ביותר: היא שוחחה עם האיש שביקש מידע, והיתה חשה לפתע בעוויות קלות, נכנסת למצב של טרנס ומעבירה מסרים מהימנים מאוד מאנשים שנפטרו שהיו קרוביהם או ידידיהם, תוך כניסה לפרטי פרטים מדויקים, שחלקם אומתו אח"כ לאחר חקירה.

בסוף המחקר הודגסון כתב בדו"ח כך: "עכשיו אין לי ספק שהדברים שהזכרתי לעיל הינם אמת ממשית. הנשמות הן, כפי טענתן, אנשים הממשיכים לחיות אחרי השינוי הנקרא מוות. הם התקשרו איתנו, הנקראים "אנשים חיים", בעזרת תווך גופה הנרדם של גב' ליאנורה פייפר."

התרסקות ספינת האויר הבריטית Rio1

ב- 5.10.1930, התרוממה לאויר ספינת אויר ענקית, שהיתה אמורה להיות ספינת האויר של חיל האויר הבריטי. זמן קצר לאחר ההמראה התרסקה הספינה על הקרקע, ומרבית הנוסעים ואנשי הצוות נספו. באותו ערב היתה אמורה איילן גארט, מדיום מפורסמת, לעשות סיאנס ולהתקשר עם רוחו של סיר ארתור קונאן דויל (מחבר הספר שרלוק הולמס), אולם במקום קולו של סיר ארתור בקע מפיה קולו של אדם שהציג עצמו כטייס בשם אירוין, והקול החל לספר על סוף דרכה של ספינת האויר Rio1 (עדיין לא נודע על ההתרסקות בכלי התקשורת): "המנוע היה כבד מדי, צינור השמן התבקע, זוית הטיסה היתה נמוכה מדי, הכיסוי ספג מים והכביד על הספינה, התא שהוסיפו באמצע הספינה הכביד על התרוממותה באויר". (התיאורים שידעה המדיום להעביר בקולו של הטייס היו מפתיעים: תיאורים טכניים מפורטים, מונחים ומושגים בלשון מקצועית). באותו מעמד נכחו הארי פרייס, מדען שחקר תופעות של נוכלות ורמאות בסיאנסים,

וגם מספר עיתונאים שעסקו בנושא. לא היתה שום יכולת לקבל כי היתה כאן רמאות. אחד הכתבים החליט לפרסם את הסיפור כקוריוז עיתונאי בשולי סיפור התאונה הגדולה של ספינת האויר. יום אחרי פרסום הכתבה תבע מהנדס טיס בשם צ'רלטון, מבוני ספינת האויר, R101 כי יקימו ועדת חקירה. ב- 28 לאוקטובר הוקמה ועדת חקירה, מסקנותיה אימתו את דברי המדיום.

פרפר כחול

מספר נערים ערכו סיאנס באחד הקיבוצים, הם העלו נשמה של גבר, הכוס נעה ע"ג הלוח ורשמה: "פרפר כחול" ולאחר מכן מספר בעל 7 ספרות, אח"כ הנשמה נעלמה ולא הצליחו שוב לתקשר איתה. הם לא הבינו לפרפר הדבר. חלקם אמרו: "אולי זה מספר טלפון, ננסה להתקשר." הם חייגו את המספר, ומעברו השני של הקו ענתה להם אישה מבוגרת, הם אמרו לה: "גברת, האם המושג "פרפר כחול" אומר לך משהו?". כששמעה מילים אלו מיד התעלפה. הם לא הבינו מה קרה, הם חיכו וכשהתעוררה אמרה להם: "תגידו, מי אמר לכם לומר לי מילים אלו?" הם סיפרו לה מה עשו ומה כתבה להם הרוח. האישה היתה בהלם, והם ביקשו ממנה לומר להם מדוע מילים אלו משפיעות עליה כל-כך.

בקול חנוק מבכי והתרגשות, סיפרה להם איך היא ובעלה היו אתיאטיסטים, לא האמינו בכלום. הם הסכימו ביניהם שמי שיפטר ראשון יודיע לרעהו אם יש חיים לאחר המוות בסיסמה "פרפר כחול", זהו הסימן ביניהם שיש חיים לאחר המוות וסימן שדנים אותו על עבירות שעשה במשך חייו. "לכן", אמרה להם האשה, "כששמעתי מכם סימן זה שהיה ביני ובין בעלי בלבד, מיד התעלפתי. הרגשתי שכל חיי היו בטעות, עתה עלי לשנות את אורח חיי ולחזור בתשובה." (נתיבי אור)

ישראל

כאשר הייתי בצבא, שרתתי בבסיס קטן. מדי פעם היה עלינו לבצע שמירות בלילות בזוגות. פעם אחת, היה זה לאחר שכבר חזרתי בתשובה, העברתי את השמירה עם ישראל, "הכופר של הבסיס", שהכריז על עצמו שהוא אתיאטיסט, אינו מאמין בכלום ועושה ככל העולה על רוחו.

במהלך השמירה הייתי שקוע בקריאה באחד מספרי הקודש. ישראל שאל אם אפשר לדבר איתי כדי להעביר את הזמן. שאלתי אותו על מה הוא רוצה לדבר, והוא שאל אותי אם אני באמת מאמין בכל זה. אמרתי לו: "ודאי שאני מאמין, ואפילו אתה, ישראל, מאמין". הוא ענה לי: "מה פתאום, הכל שטויות, אני לא מאמין בכלום".

שאלתי אותו אם הוא מאמין בסיאנסים. ישראל הרהר מעט, אחר כך השיב בחיוב. "למה אתה מאמין בזה?" שאלתי אותו, הוא ענה שפעם אחת השתתף בסיאנס והוא בטוח שזה אמיתי.

"אולי עבדו עליך", אמרתי לו, "מדוע אתה כה בטוח שזה אמיתי?"

ישראל סיפר לי שבזמן שלמד בתיכון, חבר טוב שלו נפטר בתאונת דרכים, אחרי התאונה, החברים עשו סיאנס וניסו להעלות אותו. הם הצליחו, ישראל סיפר שבהתחלה באמת חשב שזה לא אמיתי, הכל אחיזת עיניים, אבל הוא שאל את החבר שאלות שרק הוא יכול היה לענות עליהן וסיפר על חוויות משותפות שרק שניהם יודעים וכעת הוא בטוח שזה אמיתי.

שאלתי אותו אם בסיאנס הוא העלה את הגוף שלו או את הנשמה שלו. ישראל לא ידע, שאלתי אם ראה אותו או שמע אותו, ישראל אמר שלא, אבל הכוס זזה על גבי לוח עם אותיות ומספרים, וכך החבר תיקשר איתם. אמרתי לו שאם לא ראה גוף סימן שהעלה רוח (נשמה) שאלתי האם עכשיו הוא מאמין בחיים לאחר המוות ובהאדם יש נשמה. הוא השיב בחיוב. שאלתי: "אם כן, מניין באה הנשמה - מהקוף?! ניסית פעם להעלות קוף בסיאנס? זה בלתי אפשרי כי לקוף אין נשמה (יש רק נפש) ואין לו חיים לאחר שהוא מת, אבל לאדם יש נשמה. כיצד תסביר לפי תורת האבולוציה של דרווין את התפתחות הנשמה." "ישראל שאל מאיפה הנשמה. עניתי מאלוקים, הוא שברא את האדם וגוף ונשמה.

שאלתי: "האם עכשיו אתה מאמין באלוקים?" "ישראל ענה: "כן".

הכרת הבורא מתוך תכונות הטבע

ידיעה מתוך היקש שכלי ושיקול הגיוני הינה דרך נפוצה ויומיומית בידענותנו את המציאות. אנו יודעים על קיומם של דברים מופשטים מתוך מעקב אחר תוצאות פעולתם והסקת מסקנות על קיומם ועל תכונותיהם, מתוך רושם בלבד שהדברים משאירים במציאות, ולא רק באמצעות קליטה חושית ישירה. בבית המשפט ניתן להאשים אדם עפ"י עדויות נסיבתיות, המקשרות אותו אל אירוע מסוים, גם אם הוא עצמו לא נראה במקום, אלא רק השאיר עקבות שונים. למעשה, רוב התכונות הפיסיקליות שייכות לקבוצה זו של מהויות הידועות אך ורק עפ"י תוצאות פעולתם. אין אנו תופסים או חשים את כח הכבידה, אולם אנו יודעים על קיומו היות ואנו מורגלים בתוצאותיו, כגון נפילת גופים. גם גלי הרדיו קיימים, ללא ספק, למרות שלא ניתן לראות אותם, לגעת בהם או למשש אותם. קיצורו של דבר, אנו מסוגלים לדעת את מציאותו של עניין מסוים מתוך פעולותיו הגלויות לעינינו, גם אם אין אנו תופסים אותו במישרין בחושים. כך אנו יודעים על מציאות הבורא מתוך פעולותיו: איזון החמצן, סיבוב כדור הארץ סביב עצמו וסביב השמש במרחק המתאים ובמהירות המתאימה באופן שיוצר אקלים מושלם ומאוזן המאפשר קיום של חיים.

סדר מעיד על מתכנן

סדר, תיאום בין חלקים שונים ופעולה הרמונית של מערכת כלשהי לקראת תכלית ברורה מעידים על מתכנן ועל מטרה. טענה זו היא ודאית בהכרתנו את המציאות. נוכל לטעון גם בדרך השלילה: כיצד יעלה על הדעת כי העולם נוצר במקרה? ! אם ניתן לקרוא "גיוני" מגן החיות מכונת כתיבה, מה הסיכוי שיכתוב, באופן אקראי, מחזה של שייקספיר? ועדיין אין המשל מגיע אל הנמשל.

תורת ההסתברות מלמדת כי הסיכוי שמליון מטבעות שנזרקו, יפלו כולם על אותו צד, הוא כל כך קטן, עד כי נחשב לכמעט בלתי אפשרי. אם כן, מה נאמר על הסיכוי לסדר באופן מקרי מילירדי ביליוני טריליונים של אטומים בצורת יצור חי בעולמנו?

לדעתם של מספר גדול והולך של מדענים, מוכיחה העובדה שחוקי הטבע והקביעות הפיסיקלית הם כל כך מדויקים שהיקום נוצר ע"י מקור בעל חכמה ותכנון מראש ולא "במקרה" (במקרה) "מקרה- אותיות: רק מ-ה', או ה' רקם. (המדען סר פרד הויל כתב: "ניתוח רציונאלי של העובדות מלמד כי ישות על, המנהיגה את העניינים בעולם, שיחקה עם כל חוקי הפיסיקה, הכימיה והביולוגיה; וזה מה שמוציא מכלל אפשרות שהכוחות הפועלים בטבע הם אקראיים. אני לא מאמין שפיסיקאי שיבדוק את הממצאים, לא יוכל שלא להגיע למסקנה הברורה שחוקי הפיסיקה הגרעינית תוכננו באופן מחושב, וזאת לאור מה שנוצר בתוך הכוכבים".

המוח האנושי

מורכבותו הקולוסאלית של המוח נחשפה בפני החוקרים במלא מימדיה רק בשנים האחרונות ע"י מחקרים שנעשו באמצעות MRI ובאמצעות PET וכן באמצעות החדרת אלקטרודות זעירות אל המוח) נירופיסיולוגיה. המוח האנושי מורכב מכ- 100 מיליארד נירונים, כשלכל אחד מהם בין 10,000 ל-15,000 קשרים עם נירונים אחרים ובסה"כ מגיע מספרם לכ- 100 קוודריליון) מספר בעל 16 ספרות. (המוח שוקל בממוצע קילו וחצי, מהווה כ- 2 אחוזים ממשקל הגוף, אבל צורך 20% מאספקת הדם.

לעומתו, מחשב על טיפוסי שוקל פי 1000 יותר מהמוח האנושי, תופס נפח פי 10,000 וצורך אנרגיה פי מליון ועם זאת אינו מתקרב אפילו ליכולתו של ילד קטן בתחומים כמו ראייה, שמיעה ולמידה. הרכיבים הבודדים במוח מאוד איטיים ואעפ"כ יכול המוח לבצע 1016 פעולות בשנה.

אולם, המדהים ביותר, הוא שהמוח מתחיל לעבוד זמן רב לפני שהושלם, בסביבות היום הארבעים להריון. בזמן ההריון, מתרבים תאי המוח בקצב של 250,000 תאים בדקה. אולם בהתחלה, אין התאים נמצאים במקום המיועד לכל אחד מהם, ומיליארדי התאים המיועדים ליצירת קליפת המוח, למשל, צריכים לפלס דרך אל יעדם בתוך מסה צפופה מאוד של תאים שכבר נוצרו. ישנם גנים האחראים על נדידתם של תאי עצב מן הרקמה שבה נוצרו אל המקום המיועד להם בקליפת המוח. תהליך בניית הרשת העצבית של המוח הינה משימה אימתנית. מעניין לציין שלפי המשנה בנדה מגיל 41 יום נחשב העובר לתינוק חי לכל דבר(לכן המפלת לאחר 40 יום טמאה לידה). מדענים בריטים גילו כי מיום זה מתחילים להיות גלי מוח. כיצד, אם-כן, ניתן להסביר איך יודעים הנירונים לאן עליהם להגיע איך ועם מי ליצור קשרים מתוך המבחר האין-סופי העומד לפניהם כדי ליצור מרכזיה כה משוכללת וענקית שאין בעולם הטכנולוגי דומה לה? ברור לכל בר דעת שמרכזיה כזו לא יכולה להבנות מעצמה, אלא שצריכה להיות מעורבת בבנייתה יד מכוונת, שתחבר כל אחד ואחד מה"חוטמים" למקומו המדויק. האם יתכן שבמוח האדם קרה הבלתי אפשרי והדברים נעשו מאליהם?

הקוונטים

מכניקת הקוונטים טוענת שאין אנו יכולים לדעת את חוקי ההתנהגות ברמת החלקיק הבודד ותנועתו. ברמה זו הכל אקראי, כל חלקיק מתנהג כפי ש"מוצא לנכון", כאילו יש לו רצון ובחירה משלו, ואין כל אפשרות לחזות את התנהגותו מראש. ואולם, באורח פלאי ובלתי מובן, סך מסוים של פעולות יתן תמיד אותן תוצאות ממש, אע"פ שכל חלקיק מתנהג בצורה אימפולסיבית ובלתי ניתנת לחיזוי מראש, ולמרות התנהגותו המשוללת סדר באופן מוחלט, עדיין יוצא שסך קבוע של חלקיקים ופעולות מניב תוצאות זהות. זהו פלא גדול: אם ברמה הבסיסית אין חוקיות, אז מי הוא שדואג לתוצאות הסופיות? כיצד קורה שה"סטיות" שברמת הפרט מתקוות בסך הכללי? סדר מעיד על מסדר. סדר שנוצר וחוזר ונוצר באופן קבוע, כשמרכיביו האלמנטאריים מתרוצצים באי סדר מוחלט, מחייב שהמסדר יהיה כל הזמן במקום הנכון כדי לשמור שהסדר לא יופר.

פרופסור אנטוני פלו

מתוך השבועון 'שופר ניוז' במשך חמישים שנה הוא נחשב לאחד הפילוסופים האתאיסטים המפורסמים ביותר בעולם, "בכל פעם שדברו על אתאיזם היה שמו של פלו עולה מיד על הפרק", סיפר אחד מתלמידיו. אבל במכתב ששיגר לגליון אוגוסט-ספטמבר של כתב העת הבריטי Philosophy Now magazine: 'מגזין פילוסופיה עכשווי', קבע הפילוסוף הבריטי: "לאור התגליות החדשות בתחום חקר החיים, נעשה מסובך מדי לדמיין את האפשרות שמערכות חיים התהוו מאליהם, מאחורי הבריאה, קיים סוג כלשהו של תבונה." מאז פרסום מאמרו הראשון בגנות האמונה הדתית בשנת 1950, היה פלו אחד מדובריה המבוקשים ביותר של התנועה האתאיסטית בבריטניה ובעולם כולו, הוא לימד באוניברסיטאות

'אוקספורד', 'קיל' ו'רידינג', הרצה בקמפוסים רבים בארה"ב ובקנדה, חיבר עשרות ספרים ומאמרים ונטל חלק באינספור הרצאות ועמותים פומביים בנושא האמונה הדתית, ספרו החשוב ביותר 'הנחת היסוד האתאיסטית' התפרסם בשנת 1984 ובו טען, כי נטל ההוכחה לקיומו של אלקים, מוטל על כתפי המאמינים. אבל ספק אם בעתיד ימשיכו ארגונים אתאיסטים להזמין אותו לנאום בפניהם, הסיבה: שבוע שעבר הודיע הפילוסוף בן ה-81 כי הוא משנה דעתו, כעת סבור פלו כי מציאותו של 'בורא' הינה 'הכרח מדעי', כלשונו: "אינטליגנציית-על, הינה ההסבר הטוב היחיד למוצא החיים ולמורכבות הטבע", אמר פלו בראיון טלפוני לסוכנות הידיעות 'אי פי'. לדברי פרופ' פלו המהפך המפתיע בהשקפתו התחולל בעקבות קריאת ספר שחיבר הפיזיקאי היהודי פרופ' ג'ראלד שרודר. בשיחה ל'שופר ניוז' סיפר ד"ר שרודר כי כאשר קרא את הידיעה בתחילה, סבר כי מדובר במתיחה. "הספרים שחיברתי התקבלו יפה בצבור הרחב באירופה ובארה"ב, אבל לא ציפיתי שיחוללו מהפך כה דרמטי", אבל בדיקה קצרה העלתה, כי מדובר בספור רציני לחלוטין. "ה'סאנדי טיימס' הבריטי, הקדיש לנושא הזה כתבה ארוכה במהדורת יום ראשון שלו", אומר שרודר "העובדה שאחד העתונים הנחשבים ביותר בבריטניה, מתייחס לנושא במהדורה הכי מבוקשת של העתון, מלמדת שמבחינתם מדובר בספור מסעיר." ספור המהפך המפתיע בעמדתו של האתאיסט הוותיק, אכן חולל סערה בעולם האתאיסטי ועוררה גלים גם בתקשורת העולמית שהבליטה את העובדה כי המהפך אירע בעקבות קריאת ספרו של שרודר 'פניו הנסתרות של הא-ל'. בספר זה מתאר שרודר את המורכבות העצומה של עולם החי, כפי שנחשף במחקר החדש, "קל לטעון שהעולם התפתח באופן מקרי כאשר מדברים באופן כללי", אומר שרודר, "אבל כאשר בוחנים מקרוב דוגמאות פרטניות של תכנון בטבע, כמו למשל תהליך ההתפתחות של העובר במעי אימו, העמדה הזאת נופלת." שרודר סיפר, כי הוזמן לטול חלק בסימפוזיון משותף עם פלו, שנערך בניו יורק ורק שם התוודע להד התקשורת הרב, שקבל הצעד של הפילוסוף האנגלי. הידיעה הכתה בהלם את מעריציו של פלו, בפרט לאור העובדה שרק לפני 3 שנים פרסם הפילוסוף האתאיסט, מאמר ארוך בו גינה במילים חריפות את האמונה הדתית. כעת הוא אומר: "המחקר הביולוגי של הדנ"א גילה את המורכבות שלא תאמן, הנחוצה לאפשר חיים. מורכבות כזו מצביעה על קיומו של כח בעל תבונה וגם תכלית... רמת מורכבות כזו בהכרח מתפרשת אצלנו כבטוי לתבונה." לדבריו, מדובר בהכרה שהבשילה אצלו בהדרגה במהלך החודשים האחרונים. הרמו הראשון למהפך המפתיע בעמדתו של האתאיסט הוותיק, הופיע כאמור במכתב למגזין הבריטי לפילוסופיה, לאחריה החל פלו לעסוק בכתיבת ספרו החדש, הטוען הפעם בעד קיומו של האלקים. בראיון לסוכנות הידיעות 'רויטרס' אמר פלו כי הוא מודע לכך שהצעד האחרון שעשה, עלול להרגיז לא מעט אנשים, "ברם", הוא אומר "כל חיי פעלתי לפי העקרון הקבוע: לך אחר הראיות, לא חשוב לאן שיובילו אותך." ד"ר ג'ראלד שרודר עצמו, החל לשמור תורה ומצוות כפיזיקאי גרעין ב 'M.I.T' - ומאחוריו קריירה מדעית ססגונית, שכללה פרסום עשרות מאמרים בנושאים מגוונים, החל מפיתוח נשק גרעיני, בדיקת הרכב סלעי ירח, חקר חלב האם האנושי ועד חקר מסלול הנדידה של דגים באוקיינוס. לאחר שעלה ארצה עבד במכון ויצמן ובמכון הוולקני וכיום הוא מקדיש את עתותיו לחקר תחום המפגש שבין מדע לדת, הוא מוזמן פעמים רבות בכל שנה להשתתף בוועידות ובסימפוזיונים בנושאי דת ומדע הנערכים בכל קצוי תבל, "מדובר בנושא שתפס תאוצה רבה בשנים האחרונות, יש המון סקרנות בעולם, להכיר את עמדת היהדות בנושאים הללו."

גיל העולם והדינוזאורים

ישנם מדענים הטוענים שהעולם הינו בן מאות מיליארדי שנים, אחרים אומרים שהוא בן כמה מיליוני שנים, והדעות שביניהם רבות ומגוונות. עצם זה שההשערות כה שונות האחת מהשניה, כבר מראה שאין זו עובדה מדעית. וגם אם נתעקש ונאמר שמכל מקום, מבחינה מדעית, העולם קדום מאוד, אין בזה סתירה לתורתנו הקדושה האומרת שהעולם בן 5771 שנה בלבד (נכון לשנת ה'תשע"א). כאשר הקב"ה ברא את העולם יש מאין, הוא ברא בו עצים, בעלי חיים ואדם. ביומו הראשון של האדם, הוא לא היה נראה כתינוק בן יומו, אלא היה נראה כבן 20, ובאותו יום אף נשא לאשה את חווה. כך גם עץ הדעת ושאר העצים, שנוצרו עם פירות, ולא נראו כנטעים בני יומן. כך גם בעלי החיים שלא נוצרו גורים, אלא בוגרים. כך גם כדור הארץ שכשנברא, לא נראה היה ככוכב בן יומו, אלא כבן מיליוני או מיליארדי שנים. (לפי זה אפשר גם להסביר את תופעת "התפשטות הגלאקסיות", אשר גרמה למדענים להאמין שהיקום נוצר מפיצוץ. לפי תורת ישראל, שניתנה לנו מאת בורא העולם, היקום לא נוצר מפיצוץ, אלא שהקב"ה ברא אותו באופן שיראה כאילו נוצר מפיצוץ.) אלא שתירוץ זה עדיין אינו מספיק - בחפירות ארכיאולוגיות נתגלו שרידים של בעלי חיים מאובנים, אשר לפי בדיקות מעבדה נראה שהם מלפני מאות מיליוני שנים, ואם בעלי החיים נבראו לפני 5770 שנה כיצד נמצאו שרידים שלהם הנאמדים על מאות מיליוני שנים? אותן בדיקות להערכת גיל העולם או שרידים מאובנים (כמו בדיקת פחמן 14) מתבססות עפ"י חישובים מתמטיים ליניאריים. לדוגמא: בחור בן 17 שגובהו 170 ס"מ, ובמשך שנה גבה בחצי ס"מ, כלומר כל שנה הוא גדל בחצי ס"מ, וגובהו כעת 170.5 ס"מ, אם כן, לפי החשבון, הרי הוא בן 341 שנה. הטעות היא שלא הכל נמדד בצורה ליניארית, בהתחלה היה קצב מהיר, ואח"כ קצב איטי יותר. כך גם בהתפתחות העולם. וישנו דבר נוסף שצריך לקחת בחשבון: בחפירות רבות ברחבי העולם נתגלו שרידי חיות ענק (דינוזאורים) ומתחתיהם חפצים השייכים לבני אדם, כמו תכשיטים, כדים וכו'. ידוע ששכבות תחתונות הן עתיקות יותר, האם זה אומר שהסבתא של הדינוזאור ענדה תכשיטים? בשנת 1969 נמצאו ברודזיה מערות עתיקות שעל קירותיהן ציורים, ובהם רואים פילים, אריות, קרנפים וגם דינוזאור כשצווארו נכנס לתוך מי נהר. איך יכול להיות? הרי חיה זו נכחדה לפני מאות מיליוני שנים? איך יכלו

לצייר את הדמויות הללו? למעשה, אין כאן קושיה כלל, לפי התורה חיו הדינוזאורים לצד בני האדם. אם כן, מדוע חושבים שהדינוזאורים נכחדו לפני מאות מיליוני שנים? אם ניקח סיר מרק ונכניס לתוכו כנפיים של עוף, וגם עצמות רגלי בקר, ונבשלו במשך 4 ימים ולילות - מעצמות הכנפיים לא יישאר כלום, מעצמות רגלי הבקר יישארו מאובנים. בזמן המבול "התבשלו" כולם, בני אדם וחיות, ארבעים יום וארבעים לילה, הקטנים נמחו והענקיים הפכו להיות מאובנים. כמה זמן צריך לחלוף עד שהעצם תגיע למצב של מאובן? 100,000,000 שנה. כל זה נכון במקרה שהעצם לא תעבור תהליכים יוצאי דופן. אולם אם נבשל אותה בלבה רותחת במשך ארבעים יום, וארבעים לילה, הרי שבמהותה תשתנה העצם ותיראה ממש כפי שחלפו עליה מאה מליון שנה בתנאי חיים רגילים. באיזור הפצצת האטום ביפן- הזקינה האדמה תוך כמה שניות במליון שנה. אם היה בא גיאולוג ובודק את האדמה בהירושימה מבלי לדעת שהיתה שם הפצצה גרעינית, היה קובע חד משמעית- האדמה בת 100 מליון שנה - ובצדק. זה נכון אבל לא אמיתי - מדוע? כי לא נלקחה בחשבון ההפצצה הגרעינית. כשמוצאים ממצא יש לקחת בחשבון את המבול, בו נבקעו כל מעיינות תהום ויצאו משם מים רותחים, בנוסף לגשמים אדירים במשך ארבעים יום וארבעים לילה, עד אשר כוסו ההרים הגבוהים. הר האברסט גובהו כ- 8.5 ק"מ, ואף הוא היה מכוסה במים. על פני כדה"א היה לחץ גדול במשך שנה שלימה, עד אשר יבשו המים, באופן כזה הממצאים נראים עתיקים יותר, ואז הדבר מתבאר לחלוטין. (עפ"י הרב מרדכי ארם-צובה)

"תורת" האבולוציה

בניגוד למה שרבים חושבים, "תורת האבולוציה" ("הטוענת שהחיים על פני כדור הארץ נוצרו בהתפתחות מקרית) אינה בגדר "עובדה מדעית". אלא בגדר תיאוריה בלבד, שכל מטרתה היתה לנסות להסביר כיצד נוצר עולם כה מפותח בלא בורא לעולם. לאותם המאמינים בתורת האבולוציה אין שום הוכחה מדעית. וגם לפי שיטתם, שהיצורים החיים התפתחו באופן מקרי מגזים לחיידקים, ומשם בהדרגה ליצורים נבונים, הסיכוי לכך הוא אפסי. אם מחט שמשקלה גרם אחד, אבדה בתוך ערמה של שחת שמשקלה: מיליארד כפול מיליארד כפול מיליארד טון - הסיכוי למצוא אותה מבחינה סטטיסטית הוא אחד ל- 1033 (מספר בעל 33 ספרות), אך מבחינה מדעית, הסתברות שכזו, אע"פ שהיא מאוד נמוכה, אינה מוגדרת כבלתי אפשרית מבחינה מעשית. באופן מדעי נקבע כי אירוע אשר ההסתברות להתרחשותו קטנה מאחד ל- 1050 נחשב בלתי אפשרי מבחינה מעשית. מדען האבולוציה לקומט דה נואי חישב שמבחינה הסתברותית הסיכוי להווצרותה של פרודת חלבון יחידה באופן מקרי הוא אחד ל- 10243. כידוע תא חי בודד מורכב ממאות פרודות חלבון, ומהרבה חומרים מורכבים אחרים, וא"כ הסיכוי להיווצרות אקראית היא בלתי אפשרית מבחינה מדעית! פרופ' פרד הוילס, מדען בעל פרס נובל, כתב בספרו: "Nature" הסיכוי שצורות חיים מפותחות התפתחו באקראי, ניתן להשוואה לסיכוי שסופת טורנדו הנושבת דרך מחסן גרוטאות יכולה לגרום להיווצרות מטוס בואינג 747 מן החומרים המצויים שם. " אחת הטענות החזקות נגד תיאוריית האבולוציה היא העובדה שמעולם לא נמצאו צורות ביניים. אם למשל זכרה התפתחה לאט לאט להיות ג'ירפה, אז איפה כל המינים שביניהם? (ואנו נוסף ונשאל היכן כל צורות הביניים בטבע? אם המינים האלו היו מספיק חזקים כדי לשרוד, אז איך זה שכולם נעלמו? ואם המינים האלו לא היו מספיק חזקים כדי לשרוד, אז איך הם שרדו מיליארדי שנים כדי שיתפתח מהם המין הבא?) דארווין מתייחס לכך בספרו וכותב (מוצא המינים" עמ' 288) " אני מאמין שההסבר טמון בעובדה שעדיין לא נתגלו רוב רובם של הממצאים הגיאולוגיים, יחפרו - יגלו". ובהמשך כתב: "כל הרוחה את הטענה שצורות ביניים קיימות אלא שעדיין לא התגלו, חייב לדחות את התיאוריה כולה. " מאז חלפו למעלה ממאה ועשרים שנה ועדיין לא נמצאו צורות ביניים... פרופ' סטנלי: "בממצאי המאובנים שנתגלו אינם נכללים צורות ביניים במעבר מקבוצות בעלי חיים אחת לאחרות. דארווין ואיתו אדריכלי התיאוריה שלו היו עומדים פעורי פה לנוכח המאובנים שנתגלו. " פרופ' אלדריף: "ממצאי המאובנים מוכיחים בעליל שאין אפשרות של התפתחות הדרגתית, אפשרות זו בטלה לחלוטין. " פרופ' ברט פינק: "גילויי הזמן החדש השמידו את החלומות הדרוויניסטים, הדרוויניזם אינו אלא השקפת עולם ואין לייחס לו מעמד מדעי. " פרופ' פלישמן, זיאולוג לאנטומיה, כותב: "הייתי זמן רב מחסידי תורת האבולוציה. אולם אחרי שהתעמקתי בהוכחות המדומות שלה, התברר לי שהיא יותר רומן מאשר תיאוריה מבוססת. " ישנו הרבה חומר המפריך לחלוטין את כל תיאוריית האבולוציה, ותיאוריות נוספות באתר "הדברות" ובספרים: "בריאה ומוצא החיים" ("פרופ' משה טרופ"), הפקדון ("הרב מרדכי ארם צובה"), Evolution: Theory in crisis by Michael Denton; Not by Chance - by Lee Spnter וכן חומר נוסף בנושא "תורה ומדע" בספרים: "יהדות ומדע" ("פרופ' יהודה לוי"), המהפך ("הרב זמיר כהן"), אנחנו לא לבד ("ד"ר עדי כהן"), מסילות אל האמונה ("הרב יוסף גבאי"), האמת היחידה ("הרב יוסף שעשוע), ובאתרים: "שופר", "הדברות", "מנוף" ו- "ערכים".

גיליתי חתימה של אלוקים בגוף האדם



במהלך מחקר על גוף האדם גילה ד"ר ישעיהו רובינשטיין, מה מגן עליו מפני מחלות ומוות. צירוף של אותיות הויה עובר לנו ב DNA-ומונע ממנו להתפוצץ. לא צריך להאמין, צריך פשוט להסתכל. זו החותמת של היוצר.

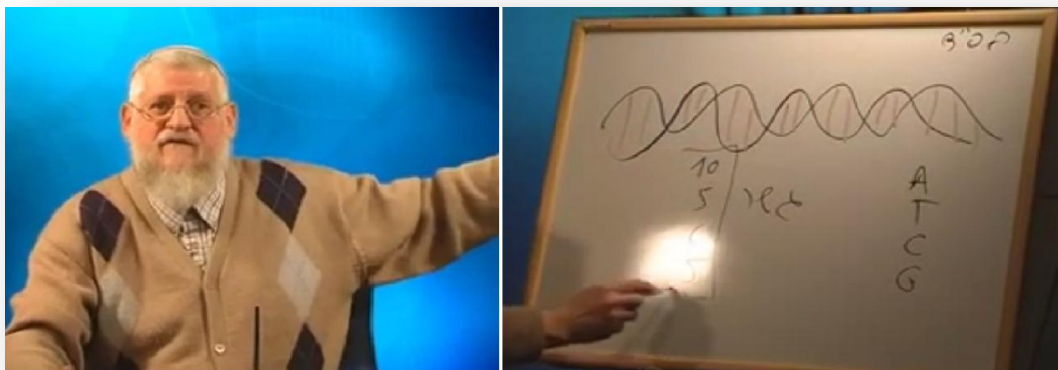
ד"ר רובינשטיין בחגלית DNA מדהימה: "גיליתי חתימה של אלוקים בגוף האדם"

במהלך מחקר על גוף האדם גילה ד"ר ישעיהו רובינשטיין, מה מגן עליו מפני מחלות ומוות. צירוף של אותיות הויה עובר לנו ב DNA-ומונע ממנו להתפוצץ. לא צריך להאמין, צריך פשוט להסתכל. זו החותמת של היוצר שיפי חריטין|שני כ"ז אלול התשע"ד | "לפני הכל אני רוצה לשאול אותך שאלה" – הוא יורה לפני שהספקתי להגיד "שלום". יש בזה עניין להרבות כבוד שם שמים? כי אם זה סתם, אני לא מעוניין לבזבז זמן". אחרי שאני מסבירה לו שמדובר בכתבה לאתר "הידברות", ולדבריו יש כוח להרבות כבוד ה', הוא נרגע ופותח בכמה מילות שבח על הפינה החמה שיש בלבו לרב זמיר כהן. בימים אלו שוקד הרב ד"ר ישעיהו רובינשטיין, על לימוד התורה הקדושה בכלל 'מורשת יעקב', אך לא זונח את תחום עיסוקו המקצועי, ולא לשם תואר או כבוד. הסיבה היחידה היא, אולי כבר ניחשתם, האדרת כבוד שם ה' בעולם. בשנת 1983 עלה לישראל מבואנוס איירס – ארגנטינה, עם אשתו ובתו. העבודה הראשונה בישראל, הייתה רופא וטרינר של משרד החקלאות. לאחר שלוש שנים, התקבל כמדען במכון ויצמן, והיה אחראי על כל חיות הניסוי. "התמקדתי במולקולה ביולוגית", הוא מסביר. "מה שאומר להיכנס לפרטים הקטנים ביותר של כל תא ותא. בכל גרעין של תא יש כרומוזומים, ולהם יחידה שנקראת DNA".

כך אלוקים חותם על גוף האדם: "אני ילדיתך"

במסגרת עבודתו כמדען, נעזר הד"ר במיקרוסקופ אלקטרוני במשך 10 שעות מדי יום, במשך 4 שנים. לשם ההבנה, מיקרוסקופ כזה מגדיל כל עצם פי מיליון "בדקתי רקמות של בני אדם, חולדות, עכברים וקופים", משחזר ד"ר רובינשטיין. "לכל אלו שהזכרתי, י"ש את מבנה DNA זהה. המראה שלו הוא כמו שני סלילים שנכנסים האחד בתוך השני. על סלילי ה-DNA נמצאות חומצות שהן יסוד החיים. המחשב, שמדבר באנגלית, עונה על שאלות שאותו שואלים המדענים. שאלתי את המחשב, מה קורה אם הסליל נפתח? והמחשב ענה לי, אתה תתפוצץ. אנחנו יודעים מתחום הרפואה, שהרבה מחלות מגיעות לבן אדם במקרה של היפרדות קלה של הסלילים המדוברים. המשכתי לשאול: מה קורה באופן פיזיולוגי שהסליל לא נפתח? והמחשב ענה: מדי פעם מופיע גשר בין החוטים, וגורם לסליל לא להיפתח ולא להתפוצץ, וממילא התא חי. ואז עברתי לשאלת מילון הדולר: איפה נמצא הגשר הזה? והמחשב ענה: כל 10 חומצות יש גשר, כל חמש חומצות יש גשר, כל שש חומצות יש גשר, וכל חמש חומצות גשר. כל שש".

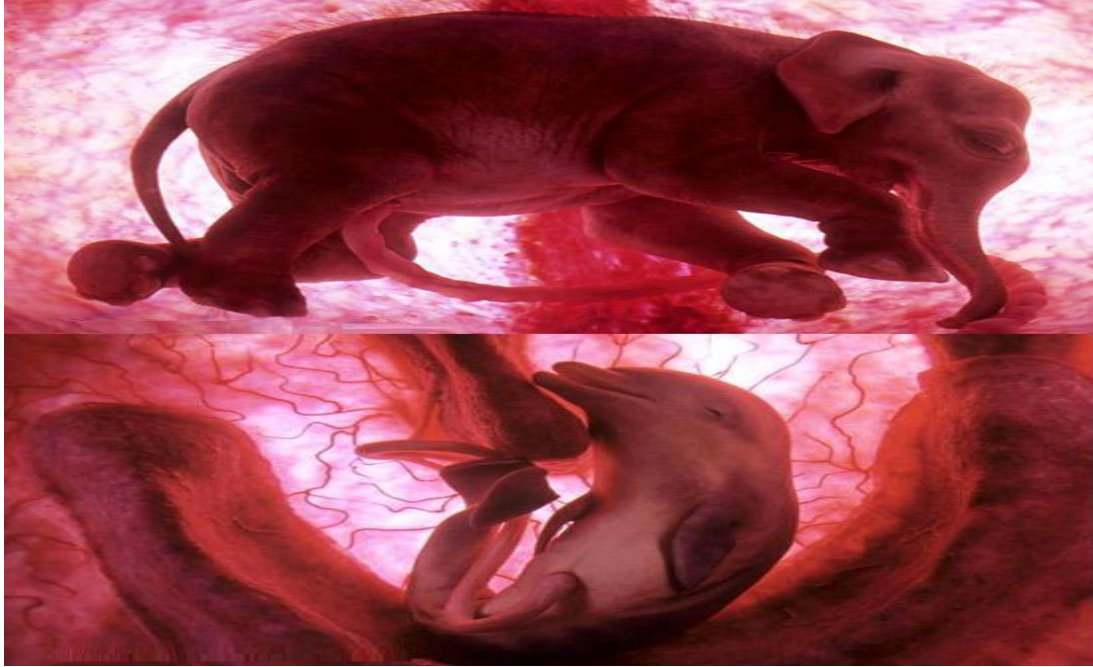
הד"ר מתרגש בטלפון, כאילו הייתה זו הפעם הראשונה בה גילה את הממצא שהשאיר אותו בפה פעור. הוא כלל לא התכוון לכזה גילוי, אבל קשה היה להתעלם מאותיות ה' וה' שהתחברו להן לפי החומצות. אותיות אלוקים – זה הגשר שנותן חיים ל-DNA. שמו של הקדוש ברוך הוא בחותם על גוף האדם. "פשוט גיליתי הסתר פנים", הוא אומר בהתרגשות. "ה' שם חותם כמו בא להגיד לנו, אני עשיתי אותך, ואתה שלי". "מדובר בריאליה במטריה. אין כאן עניין



של אמונה, של דת, של כלום – יש פה הוכחה ברורה ומדעית, והיא ניצבת מול עיננו", הוא הודף את כל חסרי האמונה שסירבו להאמין. "זו הייתה הפתעה גם בשבילי, אבל עם עובדה איך אפשר להתווכח?" "זה הריאליטי של החיים", הוא אומר. הטלפונים שקיבל מהוותיקן, וממשרד ראש הממשלה דאז, יצחק שמיר ז"ל, הוכיחו כמה רעש עוררו ממצאיו של ד"ר רובינשטיין. "בכיתי מהתרגשות הבנתי שראיתי מולי את גילוי ה', והוא ממש בתוכי". לאחר הפרסום קיבל ד"ר

רובינשטיין יותר מ-2,000 טלפונים מסטודנטים שרצו לשמוע על התגלית. הבטחנו לבקש בשמו, שאינו יכול יותר להבטיח מענה, שכן הדבר גוּזל את זמנו. את ההוכחות כבר פרסם ושם ניתן למצוא אותן. ומה הלאה? כפי שפתחנו, ד"ר רובינשטיין אינו נח. בימים אלו הוא עובד על גילויים בתחום המים, ומאמין שגם שם ימצא את החותם המיוחל. "כשיהיה לי מידע חדש, אני מבטיח להתקשר אלייך בעזרת ה'". עד כאן.

תמונות מדהימות של עוברים של פיל ודולפין..ועל זה רק נותר לומר מָה רִבּוֹ מְעֻשֵׂיךָ ה' כָּלֵם בְּתַקְמָה עֲשִׂיתָ.



מנסרת טיילור - עוד הוכחה לאמינות התורה מגורם חיצוני

על קיומו של חזקיהו המלך וסנחריב שעלה על ירושלים וזה בסופה של המאה השמינית לפני הספירה יש בידינו עדויות



חוץ מקראיות, במנסרות סנחריב מוזכר קיומו של "חזקיהו היהודי"...וזה עוד נדבך בפאזל ההוכחות שכל התורה אמת ונשמרה על ידי אבותינו עד יציאת מצרים ומעמד הר סיני שראו מיליוני בני אדם...שלא ניתן להכחיש או להשתיל להיסטוריה אירוע כה מכוון שדורש הקרבות כה גדולות כמו ברית מילה וקיום מערכת מצוות אינטנסיבית שדורשת השקעה ושינוי אורח חיים מצד לצד ושימת עול מצוות לצורך תכלית שאיש לא היה לוקחה לולא ראו עם ישראל באמת כמו עיניהם את כל הכתוב בתורה. ויאמינו בשם ומשה עבדו. ולכן היו מוכנים למסור נפש ועל מצוות השם ועל תורתו ואף לקפוץ לאש ולא להמיר דתם כי ידעו שיש להם חיי נצח מיד שיפשוטו הגוף מעליהם במיתה על קידוש שמו יתברך כפי שציווה אותנו בתורה הקדושה ..שכן הנשמה היא האדם ולא הגוף שהוא רק כיסוי למהות האדם שזה הנשמה

...קראו ההסבר באנגלית בתמונה המצ"ב המנסרה האבן שבה נמצא הכיתוב שלעיל

The Taylor Prism from the Neo-Assyrian Empire tells the story of king Sennacherib's third campaign and includes descriptions of his conquests in Judah, some of which are described from another point of view in the old testament of the Bible.

סדר הדורות המקוצר

אחת ההוכחות הכי חזקות לאמיתות התורה היא סדר הדורות שיש לנו אותו בדיוק שאין לאף אומה עם מסורת מסירה של אלפי רבנים ועשרות גדולי דורות בכל דור שהוכרו ככאלה על ידי גדולי הדור הקודמים שהוכרו ככאלו על ידי גדולי הדור הקודמים עד גדולי הדורות שהוסמכו במוסד הסמיכה ועד משה רבינו מאז ועד לדורנו אנו יודעים מי היו הרבנים וגדולי הדורות שהעבירו את התורה איש מפי איש עד לדורנו .

שרשרת זאת לא נקטעה מעולם והיא כללה גאוני עולם בתורה ובמצוות ובחסדים אנשים גאוני בחוכמתם יושרם ומידותיהם הטובות ואין הם חשודים חס ושלום שיעבירו וינחילו לילדיהם שקר חס ושלום וסדר הדורות המקוצר המצ"ב מחזק מאוד מאוד את נפש היהודי לדעת שהתורה שבידינו כיום היא אותה תורה גם שבכתב וגם שבעל פה שהוריד משה מסיני כמו שמוכח בספר זה ובספר ההוכחות הראשון שמי שטרם קרא בו חייב להורידו בחינם באינטרנט או להזמינו ולקרו בו אחד הספרים היותר מחזקים שיש כיום.

עשרה דורות מאדם עד נח

בריאת העולם (ספר בראשית)

אדם (צדיק)	930	1
עשרה דורות מאדם עד נח		
שת (צדיק)	1042	130
אנוש	1140	235
קינן	1235	325
מהללאל	1290	395
ירד (צדיק)	1422	460
חנוך (צדיק)	987	622
מתושלח (צדיק)	1656	687
למך	1651	874
נח (צדיק)	2006	1056

עשרה דורות מנח עד אברהם

עשרה דורות מנח עד אברהם	נח (צדיק)	2006	1056
	שם (צדיק)	2158	1558
	המבול על הארץ		1656
	ארפכשד עשרה דורות מנח עד אברהם	2096	1658
	שלח	2126	1693
	עבר (צדיק)	2187	1723
	פלג	1996	1757
	רעו	2026	1787
	שרוג	2049	1819
	נחור	1997	1849
	תרח	2083	1878
	אברהם אבינו	2123	1948

אבותנו ואימותנו הקדושים

אברהם אבינו	2123	1948
שרה אמנו	2085	1958
דור הפלגה		1996
אברהם בכבשן האש		1998
הפצת תורה (ע"פ גמ' ע"ז ט. וגמ' סנהדרין צז).		2000
ברית בין הבתרים		2018
יציאת אברהם מחרן לאר"י (אברהם בגיל 75-לך לך)		2023
הולדת ישמעאל	2171	2034
הפיכת סדום		2047
יצחק אבינו	2228	2048
רבקה אמנו (ויש אומרים לפני ויש אומרים אחרי)	2207	2075
פטירת שרה אמנו		2085
עקידת יצחק		2085
חתונת יצחק עם רבקה		2088
יעקב אבינו	2255	2108
עשו	2255	2108
פטירת אברהם אבינו		2123
יעקב מקבל הברכות מיצחק		2171
יעקב נטמן בבית מדרשו של עבר 14 שנה	2185	2171
רחל אמנו	2207	???
לאה אמנו	2216	???
ויצא יעקב לחרן בגיל 77		2185
יעקב עבד 7 שנים אצל לבן	2192	2185
חתונת יעקב עם לאה ולאחר שבוע עם רחל		2192
עבר עוד 7 שנים ללבן	2199	2192
שבטי ישראל		
ראובן בן יעקב (י"ד כסלו) לידת השבטים	2317	2192
שמעון בן יעקב (כ"ח טבת)	2313	2193
לוי בן יעקב (ט"ז ניסן)	2331	2194
דן בן יעקב (ט' אלול)	2321	2194
נפתלי בן יעקב (ה' תשרי)	2327	2195
יהודה בן יעקב (ט"ו סיון)	2314	2195
יששכר בן יעקב (י' אב)	2318	2196
גד בן יעקב (י' חשוון)	2321	2196
זבולון בן יעקב (ד' תשרי)	2321	2197
אשר בן יעקב (כ' שבט)	2320	2197
יוסף בן יעקב (א' או כ"ז תמוז)	2309	2199
יעקב עובד בבית לבן עוד 6 שנים	2205	2199
יעקב בורח מלבן-המפגש עם עשו		2205
יעקב מגיע לשכם-מעשה דינה		2206
פטירת רבקה אמנו		2207
פטירת רחל אמנו		2207
בנימין בן יעקב (יא חשוון) לידת השבטים	2318	2207
גלות מצרים		
מכירת יוסף בן 17		2216
פטירת לאה אמנו		2216
יוסף בבית הסוהר	2229	2217
פטירת יצחק אבינו		2228
יוסף פותר חלומות פרעה		2229
שבע שנות שבע	2236	2229
שנתיים של רעב	2238	2236
מפגש יוסף עם אחיו ואביו		2238
פטירת יעקב אבינו		2255
פטירת יוסף (בן 110) (ספר שמות)		2309
פטירת שמעון (בן 120)		2313
פטירת יהודה (בן 119)		2314

פטירת ראובן (בן 124)	2316
פטירת יששכר (בן 122)	2318
פטירת בנימין (בן 111)	2318
פטירת אשר (בן 123)	2320
פטירת זבולון (בן 124)	2321
פטירת דן (בן 127)	2321
פטירת גד (בן 125)	2321
פטירת נפתלי (בן 132)	2327
פטירת לוי (בן 137)	2331
שלושים שנות שיעבוד (התחילו מפטירת לוי)	2361 2331
מרים הנביאה, אחות משה	2487 2361
שמונים ושש שנות עינוי	2447 2361
אהרן הכהן	2487 2365
משה רבינו	2488 2368
יהושע בן נון	2516 2406
השנה של עשר המכות	2448 2447

יציאת מצרים ודור המדבר

בני ישראל במדבר	2488	2448
יציאת מצרים, י"ד ניסן: קרבן פסח, ט"ו ניסן: יציאת מצרים, כ"א ניסן: קריעת ים סוף, כ"ה ניסן: הגיעו למרה וקבלו שם כמה מצוות שם שהו 6 ימים ואח"כ נסעו לאילים ומאלים לאלוש, ט"ו אייר: הגיעו לאלוש עשו שם שבת הראשונה וירד שם המן, כ"ב אייר: הגיעו לרפידיים שם נלחמו עם עמלק ושם זכו לבאר, שהו שם 8 ימים, א' סיון: הגיעו למדבר סיני בני ישראל במדבר	2448	
המן, הבאר, ענני כבוד, מתן תורה, ירידת המן: מט"ז באייר, בארה של מרים: מכ"ב באייר, ענני כבוד: מא' סיון, ו' סיון: מתן תורה (עשרת הדברות), ז' סיון-יד' תמוז: משה עלה למרום, יז' תמוז: חטא העגל ושבירת הלוחות, יח' תמוז-כח' אב: 40 יום אמצעיים, כט אב-י' תשרי: עלה ללוחות השניות ואז אמר לו ה' סלחתי כדברך	2448	
משכן, חניות, מרגלים, קרח ועדתו, כ"ה כסלו: נסתיים בניית המשכן, א' ניסן: הקמת המשכן, כ' אייר: התחילו את מסעיהם, כ' אייר-כ' סיון: קברות התאווה, כ"א סיון-כ"ח סיון: חצרות (צרעת מרים), כ"ט סיון-ט' באב: 40 ימי ריגול אר"י, ט' באב: חטא המרגלים, בסמוך מחלוקת קורח ועדתו (ספרים ויקרא-במדבר)	2449	
חניות מקדש ברנע עד נחל זרד, 19 שנה בקדש ברנע ו19 שנה נותרות הסתובבו כל מסעיהם	2487 2449	
פטירת מרים (י' ניסן) אהרן הכהן (ר"ח אב), מלחמת עוג וסיחון, בלק ובלעם	2487	
פטירת משה רבינו בז' אדר, התאבלו 30 יום, ו' ניסן: נשלחו פנחס וכלב לרגל את יריחו, י' ניסן: עברו את הירדן (ספר דברים)	2488	

כניסה לאר"י וכיבוש ע"י יהושע

תקופת ספר יהושע (נכתב ע"י יהושע)	2516	2488
כניסה לאר"י וכיבוש ע"י יהושע (ספר יהושע)	2496	2488
משכן ה' בגלגל (זבחים קיח:)	2502	2488
חלוקת אר"י לשבטים	2503	2496
משכן ה' בשילה (זבחים קיח:)	2871	2502
פטירת יהושע בן נון		2515
תקופת הזקנים (ע' רש"י יהושע ב, ו)		2515

תקופת השופטים

תקופת השופטים	כהונת עתניאל בן קנז (ספר שופטים)	2556	2516
	תקופת ספר שופטים (נכתב ע"י שמואל הנביא)	2831	2519
	(פסל מיכה, פילגש בגבעה, מלחמת ישראל בבנימין)		
	כהונת אהוד בן גרא	2636	2556
	כהונת שמגר בן ענת	2636	2636
	כהונת דבורה הנביאה וברק בן אבינועם	2676	2636
	כהונת גדעון בן יהואש	2716	2676
	כהונת אבימלך בן גדעון	2719	2716
	כהונת תולע בן פואה	2742	2719
	כהונת יאיר הגלעדי	2764	2742
	שעבוד בני עמון (בני ישראל אינם שולטים)	2782	2764
	כהונת יפתח הגלעדי	2787	2781
	תקופת מגילת רות (נכתבה ע"י שמואל הנביא)	2854	2783
	כהונת אבצן מבית לחם	2793	2787
	כהונת אילון הזבולוני	2803	2793
	כהונת עבדון בן הלל הפרעתי	2811	2803
	כהונת שמשון	2831	2811
	שמואל הנביא	2884	2830
	תקופת ספר שמואל (נכתב ע"י שמואל הנביא) (ספר שמואל)	2924	2830
	כהונת עלי הכהן תקופת השופטים	2871	2831
	דוד המלך	2924	2854
	כהונת שמואל הנביא	2882	2871
	מקדש בנוב (זבחים קיח:)	2884	2871

תקופת המלכים ובית ראשון

	מלכות שאול המלך, נמשח למלך ע"י שמואל הנביא	2883	2881
	מלכות דוד המלך, נמשח למלך בגיל 29 ,	2924	2883
מלכי יהודה	מלך בחברון 7 שנים ובירושלים 33 שנים, נתן הנביא, גד		
	מקדש בגבעון (זבחים קיח:)	2928	2884
	מעשה בת שבע		2911
	שלמה המלך	2964	2912
	מעשה אמנון ותמר		2914
	רציחת אמנון		2916
	מרד אבשלום		2921
	פטירת דוד המלך בן 70		2924
מלכי יהודה	מלכות שלמה המלך, בגיל 12 - עידו הנביא, אחיה השילוני הנביא	2964	2924
	תקופת ספר מלכים (נכתב ע"י ירמיה הנביא) (ספר מלכים)	3364	2924
	בנין בית ראשון	3338	2928
	פטירת שלמה המלך בן 52		2964
	התפלגות המלוכה	3338	2964
	מלכות רחבעם מלכי יהודה	2981	2964
	מלכות ירבעם בן נבט מלכי ישראל	2985	2964
	מלכות אביה בן רחבעם מלכי יהודה	2983	2981
	מלכות אסא בן אביה - ואליהו הנביא	3024	2983
	מלכות נדב בן ירבעם מלכי ישראל	2986	2985
	מלכות בעשא בן אחיה	3009	2986
	מלכות אלה בן בעשא	3010	3009
	מלכות זמרי שר מחצית הרכב, שבעה ימים בלבד	3010	3010
	מלכות עמרי מלך ותבני בן גינת במקביל,	3014	3010
	מלכות עמרי לבדו	3021	3014
	מלכות אחאב בן עמרי	3041	3021
	מלכות יהושפט בן אסא מלכי יהודה	3047	3024
	מלכות אחזיהו בן אחאב מלכי ישראל	3043	3041
	מלכות יהורם בן אחאב	3055	3043

מלכות יהורם בן יהושפט - ונבואת עובדיה הנביא (ספר עובדיה)	מלכי יהודה	3055	3047
מלכות אחזיהו בן יהורם		3056	3055
מלכות יהוא בן יהושפט בן נמשי מלכי ישראל		3083	3055
מלכות עתליה בת אחאב - ונבואת יונה הנביא (ספר יונה)	מלכי יהודה	3061	3056
מלכות יואש בן אחזיהו - כהונת יהוידע הכהן, ונבואת זכריה הנביא בן יהוידע והושע בן בארי (ספרים זכריה והושע)		3100	3061
מלכות יהואחז בן יהוא מלכי ישראל		3098	3083
מלכות יואש בן יהואחז		3114	3098
מלכות אמיציה בן יואש - אמוץ הנביא מלכי יהודה		3115	3100
מלכות ירבעם בן יהואש מלכי ישראל		3153	3114
מלכות עוזיהו בן אמיציה - ונבואת עמוס הנביא ישעיהו בן אמוץ הנביא ומיכה המורשתי (ספרים עמוס, ישעיה, מיכה) מלכי יהודה		3167	3115
תקופת ספרי תרי עשר (נכתבו בסוף ע"י אנשי כה"ג)		3410	3115
תקופת ספר ישעיה (נכתב ע"י חזקיה המלך)		3228	3140
מלכות זכריה בן ירבעם, מלך 6 חדשים מלכי ישראל		3153	3153
מלכות שלם בן יבש, מלך חודש אחד		3153	3153
מלכות מנחם בן גדי		3164	3154
מלכות פקחיה בן מנחם		3166	3165
מלכות פקח בן רמליהו		3187	3167
מלכות יותם בן עוזיהו - ונבואת יואל הנביא (ספר יואל) מלכי יהודה		3183	3167
מלכות אחז בן יותם		3199	3183
מלכות הושע בן אלה מלכי ישראל		3205	3187
גלות ארץ נפתלי ע"י מלך אשור			3187
גלות השבטים ראובן וגד			3195
מלכות חזקיהו בן אחז מלכי יהודה		3228	3199
גלות עשרת השבטים ע"י מלך אשור			3205
סנחריב נהיה מלך אשור		3213	3209
הושיב סנחריב הכותים בשומרון			3211
ליל פסח: נס לחזקיהו הוכה צבאו של סנחריב ע"י מלאך ה'			3213
מלכות מנשה בן חזקיהו - ונבואת נחום הנביא, חבקוק הנביא וצפניה הנביא (ספרים נחום, חבקוק וצפניה) מלכי יהודה		3283	3228
מלכות אמוץ בן מנשה - ונבואת חולדה הנביאה		3285	3283
מלכות יאשיהו בן אמוץ - ונבואת ירמיה הנביא (ספר ירמיה)		3316	3285
החזרו חלק מעשרת השבטים ע"י ירמיה הנביא			3289
החלו לנהוג שוב מצוות התלויות בארץ			3297
תקופת ספר ירמיה (נכתב ע"י ירמיה הנביא)		3364	3298
מלכות יהואחז בן יאשיהו (מלך 3 חדשים) מלכי יהודה		3316	3316
מלכות יהויקים בן יאשיהו		3327	3316
נבוכדנצר הרשע כובש את ירושלים			3319
תקופת ספר דניאל (נכתב ע"י אנשי כה"ג)		3392	3319
תקופת מגילת איכה (נכתבה ע"י ירמיה הנביא)		3338	3320
מלכות יהויכין (יכניה) בן יהויקים (מלך 3 חדשים) מלכי יהודה		3327	3327
מלכות צדקיהו דוד יהויכין - ונבואת ירמיה הנביא, יחזקאל הנביא, וברוך בן נריה הנביא (ספר יחזקאל)		3338	3327
גלות יהויקים-גלות הילדים (ספר דניאל) (דניאל, חנניה, מישאל ועזריה)			3327
גלות יהויכין בן יהויקים-גלות החרש והמסגר			3327
תקופת ספר יחזקאל (נכתב ע"י אנשי כה"ג) ???		3352	3332
י' טבת: מצור על ירושלים			3336
נציבות גדליהו בן אחיקם 52 יום מלכי יהודה		3338	3338
תורבן בית ראשון			
ט' באב חרבן בית ראשון- גלות בבל			3338
גדליה נרצח ע"י ישמעאל בן נתניה			3339
מות נבוכדנצר הרשע			3364
מלכות בני נבוכדנצר	3389		3364
מלכות דריוש המדי			3389

מלכות פרס-כורש - גלות פרס	3390	3390
תקופת ספר עזרא (נכתב ע"י עזרא הסופר) (ספר עזרא)	3413	3390
הצהרת כורש ושיבת ציון בראשות זרובבל בן שלתיאל		3390
התחילו לבנות יסודות בית המקדש ונפסק מחמת מלשינות הכותים שהיו בשומרון		3390
כתיבת ספר דברי הימים ע"י עזרא הסופר (ספר דברי הימים) ????	3391	3390
מלכות אחשורוש	3406	3392
תקופת מגילת אסתר (נכתבה ע"י אנשי כה"ג) ????	3406	3395
נס פורים		3405
מלכות דוריוש השני	3448	3406

בית שני

בנין בית שני		3408
כהונת שמעון הצדיק ככהן גדול משך 40 שנה	3462	3412
עלית עזרא הסופר		3415
נחמיה עלה לארץ ברשות דוריוש וסייע את אחיו ואח"כ חזר לבבל להמשיך לשרת המלך (ספר נחמיה)	3438	3426
תקופת ספר נחמיה (נכתב ע"י עזרא הסופר)	3438	3426
אלכסנדר מוקדון הכניע את דריוש הפרסי שהמשיך למלוך שש שנים עד שנרצח ע"י עבדו - גלות יון	3448	3442
מלכות יון בעולם	3622	3442
המפגש בין שמעון הצדיק לאלכסנדר מוקדון		3442
פטירת עזרא ונחמיה (3448) ונפסקה הנבואה		3442
אלכסנדר בגיל 25 שלט על 22 מדינות ובסוף שלט על כל העולם	3455	3448
אלכסנדר הורעל ומת ומלכותו נחלקה לארבעת שריו		3455
אנטיגנוס איש סוכו ובית דינו		~3461
רבי אליעזר בן חרסום כה"ג 11 שנה		~3463

תקופת הזוגות

תקופת הזוגות תקופת הזוגות	3768	3500
יוסי בן יועזר ויוסף בן יוחנן	3560	3500
תלמי ביקש מ-70 זקנים לתרגם התורה		3515
יהושע בן פרחיה וניתאי הארבלי תקופת הזוגות		3560
שלטון אנטיוכוס הגדול (הראשון)	3573	3562
הגזירה "כתבו לכם על קרן השור" במשך 52 שנים	3622	3570
שלטון סלווקום	3585	3573
שלטון אנטיוכוס אפיפנס	3610	3585
שלטון אנטיוכוס הרשע שהרבה להצר לישראל	3621	3610
גזירת שמד ע"י היוונים והמתיונים	3622	3616
שוב עלו היוונים להלחם על ירושלים		3618
יהודה בן טבאי ושמעון בן שטח תקופת הזוגות		3621
נס חנוכה		3622
לא שלטו שום אומה על בני"י	3648	3622
מלכות בית חשמונאי מלכי בית חשמונאי	3724	3622
יהודה המכבי	3628	3622
יהונתן המכבי	3634	3628
שמעון המכבי	3642	3634
יוחנן הורקנוס (ינאי)	3668	3642
אריסתובולוס חשמונאי תחת רומי	3668	3670
אלכסנדר ינאי	3688	3670
אלכסנדרה (שלומציון המלכה)	3697	3688
אריסתובולוס בן שלומציון	3700	3697
הורקנוס בן שלומציון	3721	3700
אנטיגנוס בן אריסתובולוס	3724	3721
שמעיה ואבטליון תקופת הזוגות	3731	3722
הורדוס (בעל מרים החשמונאית) מלכות בית הורדוס	3761	3724
הלל ושמאי תקופת הזוגות	3768	3731
בנין הורדוס	3750	3742

רבי עקיבא	3880	3760
אריקלוס בן הורדוס	3770	3761
נציבים רומיים שולטים באר"י (תחילת גלות רומי)		3768

תקופת התנאים

תקופת התנאים	3948	3768
רבן שמעון בנו של הלל הזקן	3770	3768
הורדוס אנטיפטר מלכות בית הורדוס	3781	3770
רבן גמליאל הזקן תקופת התנאים	3810	3770
אגריפס בן אריסטובלוס בן הורדוס הראשון מלכות בית הורדוס	3804	3781
מונבז בנו של הילני המלכה (גרים)	3827	3804
רבן שמעון בן גמליאל - נשיא	3828	3810
רבן יוחנן בן זכאי	3833	3828

חורבן בית שני

חרבן בית המקדש השני, ע"י מלכות רומי ע"י אספסינוס וטיטוס - גלות רומי		3828
הסנהדרין גלה ליבנה		3828
נפילת מצדה		3830
רבן גמליאל השני דיבנה - נשיא	3855	3833
הסנהדרין גלה לאושה		3846
רבי עקיבא	3880	3855
מרד יהודי התפוצות	3877	3875
מרד בר כוכבא	3880	3878
חרבן ביתר		3880
נהרג רבי עקיבא בן יוסף הגר		3880
רבן שמעון בן גמליאל - נשיא (אושא)	3910	3880
רבי יהודה הנשיא (סנהדרין בבית שערים, צפורי, טבריה)	3950	3910
יציאת רשב"י מהמערה		3921
חתימת המשנה		3948

תקופת האמוראים, סבוראים, גאונים

תקופת האמוראים	4260	3948
פטירת רבי יהודה הנשיא בגיל 70		3950
רבן גמליאל השלישי		3979
פטירת רב		4003
פטירת שמואל		4010
רבי יהודה נשיאה		4039
פטירת רבי יוחנן		4039
פטירת רב הונא		4056
פטירת רב יהודה/ רבה		4058
פטירת רב יוסף		4082
פטירת אביי		4097
פטירת רבא		4111
רבי הלל הנשיא		4118
חתימת הלוח העברי ע"י רבי הלל הנשיא		4119
חתימת התלמוד הירושלמי		4156
פטירת רב אשי		4187
תקופת הסבוראים	4349	4236
פטירת רבינא		4260
חתימת התלמוד הבבלי		4261
תקופת הגאונים	4800	4349
תקופת גאוני פומבדיתא (עין למטה)	4798	4349
תקופת גאוני סורא (עין למטה)	4702	4351
רב אחאי משבחה בעל ה"שאלות" גדול חכמי בבל בימיו	4512	4440
רב עמרם גאון בעל ה'סדר' שהוא בסיס נוסח התפילה של כל עם ישראל	4635	????
רב סעדיה גאון הרס"ג	4702	????
רב שרירא גאון בעל ה'אגרת' דיין ואב"ד	4766	4666

רבנו גרשום מאור הגולה	4800	4725
רב האי גאון	4798	4729
רבינו חננאל	4810	4740
רב ניסים גאון	4810	4760
רבי שמואל הנגיד	4816	????

תקופת הראשונים

תקופת הראשונים	5200	4770
הרי"ף	4863	4773
רב שלמה אבן גבירול (רשב"ג) בעל "האזהרות", תלמיד רב האי גאון ורבו של רש"י.	4830	4782
רבי משה הדרשן רבו של רש"י, הערוך ושל הבעל המאור ועוד.	4830	????
רבי נתן בר יחיאל בעל "הערוך" תלמיד של רבינו חננאל ורבי משה הדרשן	4866	4798
רבי קלונימוס הזקן (ע' רש"י ביצה כד סע"ב)	4886	????
רש"י רבי שלמה יצחקי הפרשן הגדול של התורה, הנ"ך והתלמוד.	4865	4800
רבי בחיי בעל "חובות הלבבות"		~4821
רבי אברהם בר-חייא בעל "ספר העיבור"	4895	4825
רבי יהודה הלוי בעל "הכוזרי"	4901	4834
הר"י מיגש תלמיד הרי"ף	4901	4837
רבי שמחה מויטרי בעל ה"מחזור" תלמידו של רש"י, גיסו של ר"ת	4865	????
ריב"ן חתנו ותלמידו של רש"י	4900	4845
רשב"ם נכד של רש"י אחיו ותלמיד של ר"ת	4934	4845
רבי אברהם אבן עזרא	4924	4849
הראב"ן תלמיד הריב"א	4930	4850
רבנו תם נכד רש"י גדול בדורו	4931	4860
רבי מימון אבי הרמב"ם תלמיד הר"י מיגש	4925	4870
הראב"ד רבי אברהם בר יצחק בעל "האשכול" חמיו של הראב"ד בעל ההשגות	4949	4870
ר"י הזקן אחיינו ותלמידו של ר"ת	4950	????
הריצב"א רבי יצחק בן אברהם	4970	????
רבי אליעזר ממיץ "היראים" תלמיד ר"ת	4958	4875
הראב"ד השלישי רבי אברהם בן דוד מפושקירא בעל ההשגות	4958	4880
רבי יצחק בר אבא מרי ממרשליה בעל "העיטור"	4953	4882
הרו"ה רבי זרחיה הלוי בעל "המאור"	4946	4895
הרמב"ם "משנה תורה"	4965	4895
רבי ברוך בן יצחק בעל "ספר התרומה" תלמידו של ר"י הזקן	4962	4900
הראב"ה רבי אליעזר בן יואל הלוי נכד הראב"ן	4985	4900
רבי יהודה החסיד	4977	4910
רבי שמעון משאנץ ב"ר אברהם (הרשב"א) תלמיד ר"י הזקן	4990	4910
רבי שמשון בן אברהם "השר מקוצי" גיסו של סמ"ג, תלמיד ר"י הזקן, רבו של האור זרוע.	????	????
רבי אברהם בר נתן הירחי בעל "המנהיג"	4975	4915
רבי דוד קמחי "הרד"ק על התנ"ך" "השורשים" "מכלול"	4995	4920
רבי אליעזר בן יהודה מגרמיזא בעל "הרוקח"	4998	4925
רבי יהודה ב"ר יצחק שירליאון תלמיד ר"י הזקן, רבו של האור זרוע ושל רבי משה מקוצי	4984	4926
רבי מאיר טודרוס הלוי (הרמ"ה)	5004	4930
רבי ישעיה די טראני בעל תוס' רי"ד	5010	4940
רבי יצחק בר משה בעל "אור זרוע" רבו של מהר"ם מרוטנבורג, תלמיד ר"י חסיד והרוקח	5010	4940
רבי שמואל בר יצחק הסרדי בעל "ספר התרומות" מתלמידי הרמב"ן	5015	4950
רבי משה בר יעקב מקוצי בעל "הסמ"ג"	5020	4950
רבי משלם בן משה מברדש בעל "ההשלמה"	4998	4950
רבי משה בן נחמן גירונדי (מגירונה) הרמב"ן, רבם של הרשב"א והרא"ה.	5030	4954
רבי יונה גירונדי החסיד בעל "שערי תשובה" רבו של הרשב"א	5024	4960
רבי יחיאל מפריס רבו של הסמ"ק	5026	????
רבי צדקיהו בן אברהם הרופא, בעל "שיבולי הלקט"	5020	4970
רבי יצחק מקורביל בעל "הסמ"ק"	5040	4970
מהר"ם מרוטנבורג, רבו של הרא"ש, המרדכי, ההגהות מימוניות,	5053	4980

שערי דורא, התשב"ץ		
רבי אהרן הלוי (הרא"ה) תלמיד הרמב"ן ורבו של הריטב"א. חבירו של הרשב"א.	5060	4995
רבי שלמה בן אדרת (הרשב"א), תלמיד רבינו יונה	5070	4995
רבי אהרן בן יעקב הכהן, בעל "האורחות חיים"	5040	????
רבנו פרץ בן אליהו מקורביל	5060	????
רבי משה די-ליאון	5065	????
רבי מרדכי בר הלל הקדוש בעל "המרדכי"	5058	5000
שריפת התלמוד בפריז	5006	5002
רבי מנחם בן שלמה (המאירי)	5075	5009
רבי יצחק בן מאיר, בעל "שערי דורא" תלמיד מהר"ם	5080	????
רבי אשר בן יחיאל (הרא"ש)	5085	5010
רבי יום טוב בן אברהם אלאשבילי (הריטב"א), תלמיד הרשב"א והרא"ה	5090	5010
רבי יעקב בן אשר, בעל הטורים	5103	5029
רבי ישעיה אחרון (ריא"ז)	5100	5040
רלב"ג רבי לוי בן גרשום (פרובנס)	5104	5048
רבנו ירוחם ב"ר משולם תלמיד הרא"ש	5094	????
אבודרהם רבי דוד יוסף, תלמיד הטור	5100	????
רבי אלכסנדר זוסלין הקדוש, בעל "האגודה"	5109	????
רבי וידאל די טולשא, בעל "המגיד משנה" חברו של הר"ן	5110	5060
רבי שמעון מפרנקפורט, בעל "ילקוט שמעוני"		~5071
הר"ן רבי ניסים בן ראובן נחשב לפוסק הדור	5150	5080
ר'שמעון ב"ר אליעזר, בעל "ברוך שאמר"	????	????
ריב"ש רבי יצחק בר ששת תלמיד הר"ן	5168	5086
נימוקי יוסף רבי יוסף חביבה תלמיד הר"ן	5160	5100
רבי חסדאי קרשקש תלמיד הר"ן	5190	5100
מהרי"ל רבי יעקב בן משה מולין הלוי מייסד מנהגי אשכנז	5187	5115
רבי יצחק קנפטון (דרכי הגמרה) רבו של רבי יצחק אבוהב	5223	5120
רשב"ץ רבי שמעון בן צמח דוראן תלמיד הר"ן	5204	5121
רבי יוסף אלבו בעל "העיקרים"	5204	5140
מהרי"ו רבי יעקב וויל תלמיד המהרי"ל	5210	????
רבי יצחק אבוהב בעל "מנורת המאור" רבו של רבי אברהם זכות ורבי יעקב בירב	5253	5143
רבי ישראל איסרלן בעל "תרומת הדשן"	5220	5150
רשב"ש רבי שלמה בן שמעון בנו של הרשב"ץ	5227	5160
מהרי"ק רבי יוסף קולון	5240	5180
רבי יעקב לנדא בעל "האגור" תלמיד המהרי"ק	5253	5180
רבי יצחק עראמה (עקידת יצחק)	5254	5180
רבי שלמה מולכו הי"ד תלמיד מרן ומהר"י טאיצק	5292	5191
דון רבנו יצחק אברבנל	5268	5197
רבי יצחק די ליאון	5250	????
רבי צמח בן שלמה דוראן (שו"ת יכין ובוועז) בנו של הרשב"ש ונכדו של התשב"ץ	5274	????

תקופת האחרונים

רבי אברהם זכות בעל "ספר היוחסין" תלמיד מהר"י אבוהב	5275	5200
רבי עובדיה מברטנורא תלמיד המהרי"ק	5290	5205
רבי יצחק קארו דודו ורבו של מרן		????
רבי יוסף וירגא בעל "שארית יוסף" מרבותיו של מהר"י טאיטאצק	????	????
הרא"ם בעל ספר "מזרחי"	5285	5212
רבי יעקב בן חביב בעל "עין יעקב"	5276	5219
רבי משה אלשקר	5302	5220
רבי עובדיה ספורנו	5306	5230
רבי יוסף טאיטאצק רבו של מהרדש"ם, מהר"מ אלשיך, ר"ש אלקבץ	5306	5230
רבי יעקב בי רב רבו של מרן	5306	5234
רבי יהושע בועז בעל "שלטי גבורים" "תורה אור" "נר מצוה" "עין משפט"	5313	????
רבי לוי אבן חביב (רלב"ח) בנו של העין יעקב ורבו של הרשד"ם	5304	5240
הרדב"ז רבי דוד בן זמרא רבו של השיטה מקובצת והמהריק"ש	5334	5240
רבי יוסף קארו הב"י בעל ה"שולחן ערוך" "כסף משנה"	5335	5248
רבי אברהם בן עזוז בעל "לחם אבירים"	????	????

גירוש ספרד		5252
מהריב"ל רבי יוסף בן לב	5340	5260
המבי"ט רבי משה ברבי יוסף מטיראני	5340	5260
רבי שלמה אלקבץ הלוי גיסו (אחי אשתו) של הרמ"ק	5344	5265
רבי שמואל ב"ר משה די מודינה "מהרשד"ם"	5350	5266
רבי משה אלשיך בעל "תורת משה" תלמיד של מרן הב"י רבו של מהרח"ו בנגלה	5359	5268
מהרש"ל רבי שלמה לוריא "ים של שלמה"	5334	5271
המהר"ל מפראג רבי יהודה ליווא	5369	5272
רבי יצחק חיות "פני יצחק, אפי רברבי" גיסו של מהר"ל מפראג	5377	5278
רבי בצלאל אשכנזי בעל "שיטה מקובצת"	5324	5280
הרמ"ק רבי משה קורדובירו "אור יקר" "פרדס רימונים" "תומר דבורה"...	5330	5282
רבי יעקב קאסטרו מהריק"ש תלמיד הרלב"ח והרדב"ז	5370	5285
הרמ"א רבי משה איסרליש "דרכי משה"	5333	5290
רבי מרדכי יפה בעל "הלבוש" תלמיד מהרש"ל והרמ"א	5372	5290
רבי אלעזר אזכרי בעל "חרדים"	5360	5291
האר"י הקדוש רבי יצחק לוריא אשכנזי רבו של מהרח"ו.....	5332	5294
רבי אברהם גלאנטי תלמיד הרמ"ק והאר"י	5348	????
רבי יששכר בער בן ישראל לעזער פרנס איילנבורג בעל "באר שבע" תלמיד הלבוש	5383	5300
רבי דוד גאנז תלמיד מהרי"ל בעל צמח דוד	5373	5301
מהרח"ו רבי חיים ויטאל תלמיד האר"י	5380	5303
רבי אברהם די בוטון בעל "לחם משנה"	5348	5307
הרמ"ע מפאנו רבי מנחם עזריה תלמיד הרמ"ק בעל "אלפסי זוטא"	5380	5308
רבי אליהו די-וידאש בעל "ראשית חכמה" תלמיד הרמ"ק והאר"י	5347	5310
רבי יהושע פולק בעל הסמ"ע "הפרישה" "הדרישה" תלמיד של המהרש"ל והרמ"א.	5374	5310
המהרש"א רבי שמואל אליעזר איידליש הלוי	5391	5315
מהרח"ש רבי חיים שבתאי	5407	5317
מהריט"ץ רבי יום טוב צהלון תלמיד מרן	5371	5318
מהר"מ מלובלין רבי מאיר בן גדליה תלמיד השל"ה סבו של הש"ך	5376	5318
רבי שלמה אפרים ב"ר אהרן לונטשיץ בעל "הכלי יקר" "עוללות אפרים" תלמיד מהרש"ל	5379	????
השל"ה הקדוש רבי ישעיה הורוביץ תלמיד הסמ"ע הרמ"א והמהרש"ל	5390	5320
רבי יואל סירקיש בעל הב"ח	5400	5321
רבי אליהו בעל -שם תלמיד מהרש"ל	5396	5324
רבי ישראל נג'ארה "קה רבון"	5388	5325
הרי"ף רבי ישעיה פינטו	5408	5325
מהרי"ט רבי יוסף משה טיראני	5399	5329
רבי יוסף יוזפא בעל "יוסף אומץ" אב"ד פרנקפורט	5397	5330
רבי אברהם אזולאי בעל "חסד לאברהם"	5404	5330
רבי יהודה אריה די-מודינא	5408	5331
רבי אליעזר אשכנזי בעל "דמשק אליעזר" חבירו של הב"ח	5411	????
רבי יו"ט ליפמן הלר בעל תוס' יו"ט תלמיד מהר"ל מפראג והכלי יקר	5414	5339
רבי משה חגיז "לקט הקמח"	5521	5340
רבי דוד הלוי בעל הט"ז תלמיד אחיו מהר"י הלוי, חתנו של הב"ח	5427	5346
רבי יוסף שלמה דילמדיגו	5416	5351
רבי צבי הירש קידנובר בעל "קב הישר"	5430	????
רבי משה רבקש מוילנא בעל "באר הגולה"	5431	5351
רבי שבתאי שפטיל בנו ותלמידו של השל"ה בעל "ווי העמודים"	5420	5352
רבי יהושע בנבנישטי בעל "שדה יהושע" אחיו של הכנסת הגדולה	5431	5355
רבי יונה תאומים בעל "קיקיון דיונה"	5429	5356
ר' משה ב"ר יצחק יהודה לימא, בעל ה"חלקת מחוקק" "הח"מ על אהע"ז" ר בה של וילנא ואח"כ של בריסק	5417	????
רבי חיים בנבנישתי בעל "כנסת הגדולה" תלמיד מהרי"ט	5433	5363
רבי שלום שבזי	????	????
רבי שמואל גרמיזאן בעל "אמרי בינה" מכחמי טורקיה	5435	5365
מהר"ם שי"ף רבי מאיר הכהן שיף	5401	5368
רבי מנחם מנדל אויערבך בעל "עטרת זקנים"	5449	5380
רבי יעקב חגיז בעל "הלכות קטנות"	5434	5380

רבי שבתאי הכהן בעל הש"ך חבר ב"ד בבית דינו של הח"מ בוולנא	5423	5383
רבי מאיר פאפירש מגדולי מקובלי ירושלים, סידר כתבי האר"י	5422	5384
רבי משה זכות	5458	5385
רבי אברהם אבלי גומבינר בעל "מגן אברהם" למד תורה בעיר ליסא, ואח"כ מונה לרב ודיין בעיר קאליש.	5443	5397
רבי זכריה מנדל "באר היטב"	5466	????
רבי מאיר בכרך בעל "חוות יאיר"	5462	5398
"הבית שמואל" ר' שמואל ב"ר אורי שרגא פייבוש מווידיסלב (פולין) תלמידו של הרבי ר' השיל מקרקא.	5458	5400
רבי אברהם הלוי "גינת ורדים"	5470	5400
רבי שבתאי שטרום "שפתי חכמים" "שפתי ישנים"	5478	5401
רבי אברהם ברוידא "אשל אברהם"	5477	5410
רבי אליהו כהן האיתמרי "מעיל צדקה" "מדרש תלפיות"	5489	5410
רבי יהודה רוזניס "משנה למלך"	5487	5418
רבי חזקיה די סילוה בעל "פרי חדש"	5458	5419
רבי צבי אשכנזי "חכם צבי"	5478	5420
רבי אליהו שפירא "אליה רבה" "אליה זוטא" תלמיד המגן אברהם	5472	5420
רבי חיים אבולעפיה	5504	5420
רבי יחיאל הלפרין "סדר הדורות"	5506	5420
רבי גרשון מקיטוב גיס הבעט"ש	5521	????
הרד"א רבי דוד אופנהיים תלמיד של "עבודת הגרשוני"	5497	5424
רבי מאיר אייזנשטאט "פנים מאירות" רבו של רבי יונתן איבשיץ	5504	5430
רבי ישראל מזרחי "פרי הארץ"	5509	????
רבי יצחק לאמפרונטי "פחד יצחק"	5517	5439
רבי מאיר מפרמישלאן תלמיד הבעש"ט	5533	5440
רבי יעקב יהושע פולק "פני יהושע"	5517	5441
רבי יוסף אירגס "דברי יוסף" "שומר אמונים" (קבלה) רבו של ה"יד מלאכי"	5490	5445
רבי נתנאל וויל "קרובן נתנאל"	5529	5447
רבי גרשון מזיא "קרית חנה"	????	????
רבי דוד אלטשולר בעל ה"מצודות" על הנ"ך עם בנו רבי יחיאל	????	????
רבי יהונתן אייבשיץ "יערות דבש" "כרתי ופלתי" "אורים ותומים"	5524	5450
הגאון יעב"ץ רבי יעקב יוסף עמדין בנו של "חכם צבי"	5536	5455
רבי אריה לייב שינצבורג "שאגת אריה" רבו של רב חיים מולוזין	5545	5455
רבי חיים בן עטר "אור החיים" "פרי תואר"	5503	5456
רבי יהודה עייאש "בית יהודה" "לחם יהודה"...	5521	5460
רבי מלאכי הכהן "יד מלאכי" תלמיד רבי יוסף אירגס	5532	5460
רבי מסעוד אלפסי "משחא דרבותא"	5535	????
רבי יוסף שטיינהרט "זכרון יוסף" תלמיד השב יעקב	5536	5460
רבי דב בער המגיד ממזריטש "מגיד דבריו ליעקב"	5532	5464
הרמח"ל רבי משה חיים לוצאטו "מסילת ישרים" "דרך ה', דעת תבונות"	5507	5467
הבעש"ט רבי ישראל בעל שם טוב	5520	5470
רבי דוד פארדו מחותנו של החיד"א	5552	5470
רבי רפאל שלמה לניאדו	5553	5470
רבי יונה נבון "נחפה בכסף" "גט מקושר" תלמיד ר' ישראל מזרחי, רבו של החיד"א	5520	5473
רבי יחזקאל לנדא "הנודע ביהודה" "צל"ח"	5553	5474
רבי אלכסנדר זיסקינד "יסוד ושורש העבודה"	5554	????
רבי יחיא צאלח (תימן) המהרי"ץ	5565	5474
רבי אלימלך מליזנסק "נועם אלימלך" אח של רבי זושא מאניפולי	5547	5477
הגר"א הגאון רבי אליהו מוילנא גאון בנגלה ובנסתר נינו של 'באר הגולה'	5558	5480
הרש"ש רבי שלום שרעבי, בעל "נהר שלום" "רחובות הנהר"	5537	5480
רבי יחיאל מיכל מזלוטשוב תלמיד הבעש"ט	5546	5481
החיד"א רבי יוסף חיים דוד אזולאי "ברכי יוסף" ... נחשב כגדול רבני דורו פוסק ומקובל, איש תלמוד והלכה.	5566	5484
רבי משה גאגין חכם באשי	5568	????
רבי שמואל שמעלקא מניקלשבורג, תלמיד הגר"א ואח"כ של המגיד, אח של ההפלא"ה	5538	5486
ר' יוסף ב"ר מאיר תאומים "פרי מגדים" רבה של לבוב ושל פרנקפורט	5552	5487

רבי פנחס מקוריץ תלמיד חבר לבעש"ט	5550	5488
רבי יעקב יוסף מפולנאה "תולדות יעקב יוסף" תלמיד הבעש"ט	5546	????
רבי מנחם מנדל מויטסבך תלמיד המגיד ממזריטש, רבו של בעל התניא	5548	5490
ההפלא"ה הרב פנחס לוי איש הורוביץ אחיו של רב שמלקא מניקלשבורג	5565	5490
תלמידי הגר"א ואח"כ תלמידי המגיד ממזריטש		
רבי אהרן הגדול מקרלין תלמיד המגיד	5532	5496
רבי ישראל מקוזניץ "המגיד מקוזניץ" בן הר" שבתאי	5575	5496
רבי שמואל בר נתן הלוי "מחצית השקל"	5567	5498
רבי יהודה ב"ר יוסף הכהן (כ"ץ, כהנא, הלר) "קונטרס הספיקות" אחיו הגדול של הקצות.	5579	5500
רבי עזריאל הלוי מלובלין	5579	????
רבי יעקב קרניץ מדובנא "המגיד מדובנא"	5565	5500
רבי לוי יצחק מברדיצ'וב "קדושת לוי" (סנגורן של ישראל)	5570	5500
רבי משולם הכהן "עיקר תוי"ט"	5570	????
רבי רפאל יוסף חזן "חקרי לב"	5577	5501
רבי אברהם המלאך בנו של המגיד ממזריטש	5537	5501
רבי רפאל יוסף חזן "חקרי לב"	5577	5501
רבי יצחק חי טייב (לא מת) "חלב חטים"	5597	5504
רבי משה לייב מסאסוב תלמיד של ר' שמעלקא מניקלשבורג, רבו של היהודי הקדוש מפשיסחא ורבי מאיר מפרמישלאן	5567	5505
רבי אריה לייב ב"ר יוסף הכהן (כ"ץ, כהנא, הלר) "קצות החושן" "אבני מילואים" "שב שמעתתא"	5572	5505
רבי שניאור זלמן מלאדי האדמור הזקן "בעל התניא" "שו"ע הרב" תלמיד המגיד ממזריטש	5573	5505
"החווה מלובלין" רבי יעקב יצחק הלוי הורוביץ תלמיד המגיד ור' אלימלך	5575	5505
רבי דוד מלבוב תלמיד החווה והרב אלימלך	5574	5506
רבי מנחם מנדל מרימנוב תלמיד ר' אלימלך	5075	5507
רבי רפאל ברדוגו	5582	5507
רבי אברהם דנציג "חיי אדם" "חכמת אדם" תלמיד הנודע ביהודה	5581	5508
רבי חיים מוולוז'ין "נפש החיים" "חוט משולש" תלמיד הגר"א	5581	5509
רבי נתן אדלר תלמיד הפני יהושע רבו של החתם סופר	5560	5512
רבי יצחק טייב "ערך השולחן"	5590	5513
רבי אלעזר פלקליש "תשובה מאהבה" תלמיד הנודע ביהודה	5586	5514
רבי אברהם יהושע העשיל מאפטא תלמיד רבי אלימלך מליז'נסק	5585	5515
רבי משה טיטלבוים מאוהל	5601	5519
רבי נפתלי מרופשיץ "זרע קודש" תלמיד רבי אלימלך מליז'נסק והחווה מלובלין	5587	5520
רבי עקיבא איגר מפוזנא גאון וחריף, והערותיו וחיידושו נלמדים בעיון רב בכל הישיבות. תשובותיו בהלכה משמשות כמקור חשוב בהלכה בדורות האחרונים. החתם סופר היה חתנו.	5598	5521
רבי בצלאל רנשבורג תלמיד הנודע ביהודה	5581	5522
רבי משה סופר (שרייבר) "חתם סופר" רב העיר פרשבורג, והוכר כגדול דורו.	5600	5523
רבי יעקב יצחק מפשיסחא "היהודי הקדוש" תלמיד החווה, רבו של ר' בונם מפשיסחא ורבי מנחם מנדל מקוצק	5574	5526
רבי שמחה בונים מפשיסחא תלמיד החווה והיהודי הקדוש רבו של החידושי הרי"ם והרבי מקוצק	5587	5527
רבי יעקב מליסא "נתיבות" "חוות דעת" "חוק יעקב" "סידור דרך החיים"	5592	5530
רבי אברהם דוד מבוטשטש "אשל אברהם" תלמיד הלבושי שרד	5601	5531
רבי דובער מליובאוויטש האדמור האמצעי בנו של בעל התניא	5588	5534
רבי יצחק בן-ואליד "ויאמר יצחק"	5630	5537
רבי יעקב צבי יאליש "מלא הרועים"	5585	5538
רבי חיים מרדכי מרגליות "שערי תשובה" על השו"ע רבה של העיר בראד, ואח"כ דובנא שבגליציה, אחיו של ר' אפרים זלמן מרגליות הי"ד אפרים.	5580	5540
רבי שלום רוקח מבעלז	5615	5543
רבי צבי אלימלך "בני יששכר"	5601	5543
רבי שלמה קלוגר "האלף לך שלמה"...	5629	5546
רבי אליעזר פאפו "פלא יועץ"	5588	5546
רבי שלום שכנא בנו של "המלאך" נכדו של "המגיד"	5563	5547

רבי מנחם מנדל מקוצק	5619	5547
רבי יהושע בסיס "אבני צדק" תלמיד רבי יצחק טייב, רבו של רב אברהם הכהן יצחקי המשמרות כהונה	5618	????
רבי חיים פלאג'י "כף החיים"...	5628	5548
רבי מנחם מנדל מליובאוויטש "צמח צדק" בן האדמור האמצעי	5627	5549
רבי יוסף באב"ד "מנחת חינוך"	5634	5550
רבי חיים הלברשטאם מצאנז "דברי חיים"	5636	5553
רבי ישראל מרוז'ין תלמיד החוזה בנו של רבי שלום שכנא	5611	5558
רבי יעקב יוקל עטלינגר "ערוך לנר" "ביכורי יעקב"	5632	5558
רבי יצחק מאיר אלתר מגור "חידושי הרי"ם"	5626	5559
רבי שלמה גאנצפריד "קיצור שו"ע" "לחם ושמלה"	5646	5564
רבי יוסף שאול נתנזון	5635	5565
רבי צבי הירש חיות "מהר"ץ חיות"	5616	5566
רבי יעקב אבוחצירא סבו של בבא סאלי "גנוי המלך"	5640	5568
רבי ישראל סלנטר	5643	5570
רבי יוסף שאול נתנזון "שואל ומשיב"	5625	5570
רבי אברהם פלאג'י בן רבי חיים פלאג'י "שמע אברהם" "דברי אברהם"	5659	5570
רבי אברהם צבי הירש אייזנשטט "פתחי תשובה" "נחלת צבי"	5628	5573
רבי עבדאללה סומך "זבחי צדק" רבו של הבן איש חי	5649	5573
רבי אברהם שמואל סופר	5632	5575
רבי שמואל סלנט	5669	5576
רבי יצחק אלחנן ספקטור מקובנא	5656	5576
רבי נפתלי צבי הנציב מוולוז'ין "העמק דבר" "העמק שאלה" "מרומי שדה"	5653	5577
רבי אליהו מאני "מעיל אליהו"...	5659	5578
רבי משה יהודה לייב המהרי"ל דיסקין	5658	5579
רבי יוסף סולוביצ'יק "בית הלוי" הגרי"ב	5652	5580
רבי שמחה זיסל "הסבא מקלם"	5658	5584
רבי דוד בן שמעון "צוף דב"ש"	5640	5586
רבי שלמה אליעזר אלפנדרי (הסבא קדישא, מהרש"א)	5690	5586
רבי שמואל קעלין הלוי "מחצית השקל" על המ"א בשו"ע או"ח	5587	????
רבי יחיאל מיכל אפשטיין "ערוך השולחן"	5668	5589
רבי מאיר לייבוש ב"ר יחיאל מיכל "מלבי"ם"	5668	5589
רבי חיים חזקיהו מדיני "שדי חמד"	5665	5593
רבי יוסף חיים מבבל ה"בן איש חי" "עוד יוסף חי" רב פעלים"...	5669	5595
רבי צבי הירש ממונקאץ' "דרכי תשובה"	5674	????
רבי ישראל מאיר הכהן "חפץ חיים" "משנה ברורה"	5693	5595
רבי יצחק בלזר "ר' איצלה" תלמיד רבי ישראל סלנטר "אור ישראל"	5667	5597
רבי יחיא קורח, מגדולי רבני תימן	5641	5600
רבי שלמה אלישוב "לשם שבו ואחלמה" סבו של הגרי"ש אלישיב	5686	5601
רבי מאיר שמחה הכהן "אור שמח" "משך חכמה" רב מדוינסק במקביל לר' יוסף רוזין ('הרוגצ'ובר') ששימש כרב הקהילה החסידית, שניהם נחשבו מגדולי התורה בדורם.	5686	5603
רבי אליהו דוד רבינוביץ תאומים, "האדרת"	5665	5603
רבי ברוך מנדל מויזניץ	5653	5605
רבי רפאל (אהרן) בן שמעון "ומצוף דבש" ...	5689	5608
רבי יוסף חיים זוננפלד תלמיד המהרי"ל דיסקין	5692	5609
רבי יעקב מאיר, הרשל"צ הראשון	5699	5616
רבי חיים שאול דוויק כהן	5693	5618
רבי יהודה פתייה "מנחת יהודה" "בית לחם יהודה"	5702	5619
רבי יוסף אנג'ל "אתוון דארייתא" "לקח טוב", תלמיד רבי חיים מצאנז	5680	5619
רבי חיים עוזר גרוז'ינסקי "אחיעזר"	5700	5623
רבי אברהם יצחק הכהן קוק "משפטי כהן"	5695	5625
רבי יוסף ידיד הלוי	5690	5627
רבי יעקב חיים סופר "כף החיים"	5699	5630
רבי איסר זלמן מלצר "אבן האזל"	5714	5630
רבי אליהו לופיאן רבו של רב שלום שבדרון "לב אליהו"	5730	5631
רבי יחיאל מיכל טוקצ'ינסקי	5715	5632

רבי סלמן אליהו, אביו של רבי מרדכי אליהו	5701	5632
רבי צבי פסח פרנק "הר צבי"	5721	5633
רבי עזרא עטייה רבו של הגר"ע יוסף והגר"ב צ אבא שאול....	5731	5633
רבי משה כלפון הכהן "שואל ונשאל"	5710	5634
רבי אלחנן שמחה וסרמן הי"ד, "קובץ ביאורים" תלמיד החפץ חיים גיסו של רבי חיים עוזר	5699	5635
רבי יצחק זאב ב"ר חיים הלוי סלובייציק "הגרי"ז מבריסק"	5700	????
רבי אברהם ישעיהו קרליץ "חזון איש"	5714	5639
רבי בן ציון מאיר חי עוזיאל "משפטי עוזיאל"	5713	5640
רבי יחזקאל לוינשטיין "המשגיח"	5734	5645
רבי יוסף שלמה כהנמאן "פוניבד' רוב"	5729	5646
רבי יחזקאל אברהמסקי	5736	5646
רבי יואל טיטלבוים "ויאל משה" "דברי יואל"	5739	5647
רבי אברהם חיים נאה "שיעורי תורה"	5714	5650
רבי אפרים מנשה הכהן, אביו של רבי שלום כהן	5717	????
רבי רפאל ברוך טולידאנו "קצור שו"ע"	5731	5650
רבי ישראל אבוחצירא "בבא סאלי"	5744	5650
רבי משה עדס	5729	5650
רבי עובדיה הדאיה "ישכיל עבדי"	5729	5650
רבי יעקב קמינצקי "אמת ליעקב"	5746	5651
רבי אליהו דסלר "מכתב מאליהו"	5714	5652
רבי אהרן קוטלר, ר"י ליקווד	5723	5652
רבי מרדכי סגרון "מאמר מרדכי" "וישב מרדכי" ...	5729	5653
רבי מאיר הלוי חדש "המשגיח"	5749	5654
רבי ישראל אלתר "בית ישראל" מגור	5737	5655
רבי משה פינשטיין "אגרות משה"	5746	5655
רבי יצחק כדורי, זקן המקובלים	5766	5656
רבי יעקב עדס, אביו של רב יהודה עדס	5723	5658
רבי יעקב ישראל קנייבסקי "הסטייפלר" "קהילות יעקב" גיסו של החזון איש אביו של רבי חיים קנייבסקי	5745	5659
רבי אלעזר מנחם מן שך "אבי עזרי" ר"י פוניבז	5762	5659
רבי סלמאן מוצפי, תלמיד הרב יהודה פתייה והרב חיים שאול דוויק הכהן והרב יעקב מונסה, אביו של הרב בן ציון מוצפי שליט"א	5735	5660
רבי יעקב מוצפי	5743	5660
רבי חיים שמואלביץ "שיחות מוסר"	5739	5662
רבי יצחק יעקב וייס "מנחת יצחק"	5749	5662
רבי דוד פוברסקי ר"י פוניבז	5759	5662
רבי מרדכי שרעבי	5744	5668
רבי שלום משאש רבה של ירושלים	5763	5669
רבי יהודה צדקה, רבם של רבי ב"צ אבא שאול רבי עובדיה יוסף רבי מרדכי אליהו... רבי שלמה זלמן אוירבך "מנחת שלמה" ר"י קול תורה	5752	5670
הקדוש רבי מצליח מאזוז הי"ד "איש מצליח" אביו של רבי מאיר מאזוז	5731	5672
רבי מנצור בן שמעון	5758	5672
רבי שמואל רוזובסקי, ר"י פוניבז	5739	5673
רבי שלום מרדכי שבדרון הכהן	5758	5673
רבי שלמה וולבה "עלי שור"	5765	5674
רבי מיכל יהודה ליפקוביץ ר"י פונבז לצעירים	5771	5674
רבי מאיר אבוחצירא "בבא מאיר", בן בכורו של הבבא סאלי	5743	5676
רבי אליעזר יהודב ולדברג "ציץ אליעזר"	5767	5676
רבי בוגיד חנינא סעדון "מגיד תשובה"	5766	5676
רבי משה שמואל שפירא, ר"י באר יעקב	5766	5677
רבי חיים קרייזוורט	5762	5680
רבי חיים פרידלנדר "שפתי חיים"	5746	5683
רבי גדליהו נדל, תלמיד החזו"א	5764	5683
רבי יוסף משה עדס מרבני פורת יוסף	5753	5684
רבי בן ציון אבא שאול "אור לציון"	5758	5684
רבי ישראל יעקב פישור "אבן ישראל"	5763	5685

רבי מרדכי אליהו הרשל"צ	5770	5689
רבי חיים קמיל, ר"י אופקים	5765	5693
רבי מאיר בראנסופער דיין בבד"ץ ומוהל	5769	5694
רבי דניאל פריש "מתוק מדבש"	5765	5695
רבי אבא ברמן "עיון התלמוד"	5765	????
רבי שמשון פינקוס "שערים בתפילה"...	5761	5704
רבי אלעזר אבוחצירא בנו של רבי מאיר	5771	5708
רבי משה לוי "מנוחת אהבה" "תפילה למשה" "ברכת ה'	5760	5721

ענינים כללים לפי נושאים

והוא מצפניה (3280)	טבלת כתיבת התנ"ך (ה-24 ספרים)
והוא מחבקוק (3280)	(על-פי הגמרא בבא בתרא דף יד: ו-טו.)
והוא מנחום (3254)	חמישה חומשי תורה: משה רבינו
והוא מיואל (3240)	ספר איוב: משה רבינו
והוא ממיכה (3190)	ספר יהושע: יהושע בן נון
והוא מישיעיה (3160)	ספר שופטים: שמואל הנביא
והוא מעמוס (3115)	ספר שמואל: שמואל הנביא
והוא מהושע (3110)	מגילת רות: שמואל הנביא
והוא מזכריה	ספר תהילים: דוד המלך
והוא מיהוידע	ספר מלכים: ירמיה הנביא
והוא מאלישע	ספר ירמיה: ירמיה הנביא
והוא מאליהו (3047)	מגילת איכה: ירמיה הנביא
והוא מאחיה	ספר ישעיה: חזקיה וסיעתו
והוא מדוד	ספר משלי: חזקיה וסיעתו
והוא משמואל	מגילת שיר השירים: חזקיה וסיעתו
והוא מעלי	מגילת קהלת: חזקיה וסיעתו
והוא מפנחס	ספר יחזקאל: אנשי כנסת הגדולה
והוא מיהושע	ספר שנים עשר: אנשי כנסת הגדולה
והוא מפי משה	ספר דניאל: אנשי כנסת הגדולה
ומשה מפי הגבורה:	מגילת אסתר: אנשי כנסת הגדולה
	ספר עזרא: עזרא הסופר
	ספר דברי הימים: עזרא הסופר ונשלם
	ע"י נחמיה

גאוני פומבדיתא - בשנים 439-4798

- רב חנן מאשיקייא
- רב מארי בר רב דימי
- רב חנינה מן בי גיהרא
- רב חנא
- רב ראבא
- רב בוסתנאי (בוסאי)
- רב הונה מרי בר יוסף
- רב חייא ממישא
- רה רביא מורונאי
- רב נטרונאי בר רב נחמיה
- רב יהודה
- רב יוסף כותנאי
- רב שמואל בר רב מר
- רב נטרונאי כהנא בר רב אמונה
- רב אחאי משבחא
- רב אברהם כהנא
- רב דודאי בר מר נחמן
- רב חנניה בר רב משרשיא
- רב מלכא בר רב אחא
- רב רבא בר רב דודאי
- רב שינוי גאון
- רב חנינאי כהנא בר רב אברהם
- רב הונה הלוי בר רב יצחק גאון
- רב מנשה בר רב יוסף

סדר מסירת התורה עד חתימת התלמוד

- רב אשי קבל תורה מרבא
- והוא מרבה
- והוא מרב הונא
- והוא מרבי יוחנן ורב ושמואל
- והם מרבינו הקדוש
- והוא קבל מרבן שמעון אביו
- והוא מרבן גמליאל אביו
- והוא מרבן שמעון אביו
- והוא מרבן גמליאל הזקן אביו
- והוא מרבן שמעון אביו
- והוא מהלל אביו ושמאי
- והם משמיעה ואבטליון
- והם מיהודה בן טבאי ושמעון בן שטח
- והם מיהושע בן פרחיה ונתאי הארבלי
- והם מיוסי בן יעזר ויוסי בן יוחנן
- והם מאנטיגנוס איש סוכו
- והוא משמעון הצדיק
- והוא מעזרא הסופר
- ועזרא מברוך בן נריה רבו
- והוא מירמיה (3327)

רב הונא	רב ישעיה הלוי בר מר אבא
רב ששנא	רב יוסף בר רב שילא משילהי
רב חנינא מנהר פקוד	רב כהנא בר רב חנינאי
רב הילאי הלוי מנרש	רב איבומאי בר רב אברהם
רב יעקב הכהן מנהר פקוד	רב יוסף בר רב אבא
רב מר בר שמואל	רב אברהם בר רב שרירא
רב מרי כהן מנהר פקוד	רב יוסף בר רב חייא
רב אחא רבה	רב יצחק בר רב חנניה (הונאי)
רב יהודאי בן רב נחמן גאון	רב יוסף בר רב רבי
רב אחרונאי כהנא בר רב פפא	רב פלטוי בר רב אביי
רב חנינאי כהנא בר רב הונא	רב אחא (אחאי) כהנא בר מר רב
רב מרי הלוי בר רב משרשיא	רב מנחם בר רב יוסף בר חייא
רב ביבוי הלוי בר מר רבא מנהר פקוד	רב מתתיהו בר מר רבי
רב הילאי בר רב מרי	רב רבה בר רב אמי
רב יעקב הכהן בר רב מרדכי	רב צמח בר רב פלטוי
רב איבומאי הכהן בר רב מרדכי	רב האי בר דוד
רב צדוק בר מר אשי	רב קימוי בר רב אחא
רב הילאי בן רב חנינא	רב יהודה בר רב שמואל
רב קימוי בר רב אשי	רב כהן צדק בר רב יוסף
רב משה כהנא בר רב יעקב	רב מבשר כהנא בר רב קימוי
רב כהן צדק בר רב איבומאי	רב קלומינוס בר משה - מלוקה
רב שמעון קיירא (קיירא)	רב שבתאי בר אברהם דונולו
רב שר שלום בר רב בועז	רב צמח בר רב כפנאי
רב נטרונאי בר רב הילאי	רב חנינא בר רב יהודה
רב עמרם גאון בר רב ששנא	רב אהרן בר רב יוסף גאון
רב נחשון בר רב צדוק	רב שרירא גאון - בר חנניה
רב צמח בר רב חיים	רב האי גאון - מתכמי בבל
רב מלכה	רבי משולם הגדול - בר קלומינוס
רב האי בר רב נחשון	רבי יעקב בר נסים
רב הילאי בר רב נטרונאי	רבי חסדאי בר יצחק -אבן שפרוט
רב שלום בר רב מישאל	רבי מנחם בר יעקב - בן סרוק
רב יעקב בר רב נטרונאי	רבי שמריה ר אלחנן
רב יום טוב כהנא בר רב יעקב	רבי חושיאל בר אלחנן אביו של ר' חננאל
רב סעדיה גאון - בר יוסף	
רב יוסף בר יעקב	
רבי אהרן בר משה בן מאיר	

גאוני סורא - בשנים 4351-4702

רב מר בר רב הונא
רב חנינא

~ הוכחות לאמיתות התורה ~

מתן תורה

בשנת אלפיים ארבע מאות ארבעים ושמונה לבריאת העולם (לפני יותר מ 3320 שנה), ביום שבת קודש, ר' בסיון, רעש העולם והזדעזע. בורא עולם הופיע בהר סיני ונתן תורה לעמו ישראל. מעמד זה נחקק באומה הישראלית לא כאירוע הסטורי מרשים שהפך לנחלת העבר, אלא כאירוע מרכזי שעליו מתבססים כל חיינו בעבר, בהווה ובעתיד. כתוב בתורה: "וַיִּקְרָא ה' לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו וְאָמַר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בְּחָרֹב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאָמַרְתָּ אֶל יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד. וְיִשְׂרָאֵל יֹאמְרוּ יְהוָה אֶחָד. וְיִשְׂרָאֵל יֹאמְרוּ יְהוָה אֶחָד. וְיִשְׂרָאֵל יֹאמְרוּ יְהוָה אֶחָד. וְיִשְׂרָאֵל יֹאמְרוּ יְהוָה אֶחָד." מעמד קבלת התורה בהר סיני נעשה בפרסום גדול מאוד. נכחו בו כל עם ישראל, למעלה משלושה מליון אנשים, נשים וטף. וכל העולם ידע והרגיש את קיומו. הקב"ה לא נתן את התורה למשה לבדו, שהוא יעביר את התורה לעם ישראל, אלא התגלה בעצמו לעיני כל ישראל. מדוע? נאמר בספר החינוך: "האמת הברורה במין האנושי, היא מה שהסכימה עליו דעת רוב בני האדם שבעולם. וכבר הסכימה דעת כולם להאמין עדות אנשים. וברכות המעידים על הדבר שיעידו עליו, אז יתאמת העניין יותר בעיני שומעיו. ובהיות המעידים מועטים, יפול קצת ספק בדבר לפיקחים... כל שכן כשרצה האלוקים לתת תורה לעמו ישראל, נתנה להם לעיני שש מאות אלף אנשים גדולים, מלבד טף ונשים רבים, להיות כולם נאמנים על הדברים... נמצאת תורתנו בידנו תורת אמת, מפני שש מאות אלף עדים נאמנים!" נרחיב את הדברים: כל אחד יודע שקיימת יבשת אמריקה! גם אם הוא לא

ביקר בה מעולם ולא ראה אותה, הוא יודע בברור שהיא קיימת, שכן אנשים רבים מעידים על הדבר. אין זה נקרא שהוא "מאמין" שיש יבשת אמריקה, אלא "יודע", אע"פ שלא ראה בעיניו. כמו כן, אין ספק בכך שהתרחשה בצרפת, לפני מאתיים שנה, "המהפכה הצרפתית". אע"פ שלא ראינו אותה בעינינו, מכל מקום אנו יודעים נאמנה על התרחשותה. ומדוע נחשב שאנו יודעים, אע"פ שענינו לא ראו? כל סיפור היסטורי המסתמך על מספר גדול של אנשים, כ- 50,000 איש או יותר, שהשתתפו באירוע מסוים או ראו אותו, יהפך ללא ספק לעובדה היסטורית שאין עליה עוררין, מפני שכל אותם אנשים שהיו עדים לסיפור יעידו על התרחשות האירוע וגם יספרו זאת הלאה לדורות הבאים. כך נוצרה למעשה ההיסטוריה בעולם. לא נבוא ונאמר: אולי ההיסטוריונים המציאו וברו מליבם את המהפכה הצרפתית, בעוד שהיא כלל וכלל לא התרחשה במציאות, שכן באותו רגע שבו היו קמים היסטוריונים כאלה, מיד העולם היה מכחיש אותם. שום היסטוריון לא יצליח לשכנע מיליארדי בני אדם להאמין לסיפור המוני שלא היה. אפשר לנסות לזייף ולהשתיל בהיסטוריה סיפורים בדויים שכביכול התרחשו לפני מספר מצומצם של אנשים, אך בשום אופן לא ניתן להשתיל בהיסטוריה אירועים המוניים או דמויות ציבוריות שלא היו, כי לא ניתן לשכנע אלפי בני אדם להאמין שהם עצמם היו עדים לאירוע שלא התרחש כלל. לכן אנו מקבלים כעובדה שהיה מלך בשם אלכסנדר מוקדון והיו פרעונים במצרים. הכלל הוא: תופעה שמעידים עליה מיליוני אנשים - **הרי היא עובדה!!** המסורת ההיסטורית שלנו, עם ישראל, בנויה באופן חזק ומוצק הרבה יותר. היא איננה עדות של אדם אחד, ולא של 50,000 איש, אלא עדות על אירועים שהתרחשו לעיני אומה שלמה, יותר מ- 3 מיליון איש! הדור הבא ידע שהדברים אכן התרחשו, מפני שהוריו היו עדי ראייה ישירים וסיפרו לו, והם יספרו לבניהם, וכך עוברת המסורת היהודית הלאה מדור לדור. אין אנו מאמינים באמונה עיוורת שהיה מעמד הר סיני, אלא יודעים זאת בבירור. גם בהיסטוריה העולמית אין הכחשה למעמד זה, אלא אדרבה, "מתן תורה לישראל" היא העובדה המקובלת ביותר בכל העולם, אפילו הנצרות והאיסלם לא ערערו על מעמד זה, אלא אדרבה, הסתמכו עליו בתור הגילוי המשכנע ביותר להמצאות האלוקים ולהשגחתו על העולם. התנ"ך הינו המסמך המקובל בכל העולם כולו, בקרב כל העמים, ומהווה יסוד לדתות רבות. לעומת זאת, להבדיל, שאר הדתות מבוססות על עדות ראייה של אדם אחד! כגון: דת האיסלם בונה את אמונתה על כך, שבהיות מוחמד יחידי ללא עדים, פגש במידבר את המלאך גבריאל, אשר ציוה לו לשנות את הדת - חוקי העולם הקדומים, ולהנהיג חוקים חדשים. דת זו נפוצה זמן רב לאחר מוחמד, על ידי חסידיו שיצאו בכח הזרוע והרגו כל מי שלא קיבל את דתם. איש לא ראה את מוחמד פוגש את המלאך גבריאל. זוהי אמונה עיוורת! לך תאמין לסיפור של אדם אחד שאולי הוא מטורף, או שקרן, כזבן, רמאי, בדאי ואולי נוכל... "אמונה" כזו היא השערה בלבד, אותו מאמין משער שהמספר אינו כזה. גם מציאות של מיליוני נוצרים בעולם, המאמינים בדתם, אינה דבר בעל משקל, כי אינה מוכיחה שהתאמת להם הדבר, אלא רק שהם קבלו על עצמם "להאמין" למייסדי הדת, שאף הם השתמשו באלומות-עניינים, מסעות צלב, אינקוויזיציה וכדומה כדי "לשכנע" באמיתות דתם שאינה מתבססת על הוכחות ועדות נאמנה. אולם היהדות, להבדיל, שונה לחלוטין. אין צורך ב"אמונה עיוורת" כדי לקבל את אמיתותה. ההתגלות לעם ישראל בסיני הוא אירוע הניתן לאימות לפחות כמו כל אירוע גדול אחר. (מתוך הספר חג השבועות בהלכה ובאגדה)

תגליות מדעיות

לוח השנה העברי

אם יציעו לך לקנות כתב יד עתיק, מספרד או מאיטליה, שתאריך כתיבתו הוא- 10 באוקטובר 1582, אל תקנה אותו, אפילו במחיר מציאה. כתב יד זה אינו אותנטי, הוא מזויף! איך אפשר לקבוע זאת מבלי לראות ולבדוק? - פשוט מאוד, אין תאריך כזה! לוח השנה האזרחי (הנוצרי), מבוסס על שנת החמה. מייסדי הלוח הזה לא ידעו בדיוק את משך אורכה של השנה, והלוח שלהם צבר פיגור גדל והולך לעומת עונות השנה. בשנת 1582 החליטה הכנסייה לתקן את הפיגור, בכך שאחרי 4 באוקטובר עברו מיד אל ה- 15 בו, ובכך מחקו מהלוח 10 ימים שתאריכיהם אינם קיימים כלל. גם הלוח "המתוקן" לקוי הוא, ולפני האו"ם מונחת זה עשרות שנים הצעה של לוח חדש שיתקן אותו. כיום, המכשור המדעי מודד בדיוק את מחזור השמש. גם מחזור הירח נמדד בדיוקנות בעזרת פריזמת זכוכית שהניחו על הירח האסטרונואוטים האמריקאים. לוח השנה העברי מתבסס על הלבנה (הירח מקיף את כדה"א במשך כ- 29.5 יום, שנים עשר חודשים הינם כ- 354 יום), תוך כדי שמירה על שנת החמה (365.4) יום. לכן ישנם חודשים מלאים וחסרים, ומדי כשלוש שנים, שנה מעוברת. כדי שלוח השנה העברי, שהינו מורכב מאוד, יהיה גם מדויק צריך לדעת את הזמן המדויק בו מקיף הירח את כדה"א, וכן את הזמן המדויק בו מקיף כדה"א את השמש (אם יש סטייה קלה, כעבור אלפי שנים יכול להיות פיגור של עשרות ימים). קרל סגאן, המדען הראשי של סוכנות החלל האמריקאית, פרסם בספרו את הזמן המדויק של מחזור הירח המקיף את כדור הארץ, שנקבע בעזרת שוון אטומי, פריזמת זכוכית שהניחו אסטרונואוטים על הירח, קרן לייזר הנשלחת מן הארץ אל הפריזמה וטלסקופים רבי עוצמה. אי אפשר להגיע לתוצאה מדויקת בלי המכשירים האלה אשר נתחדשו בשנים האחרונות בלבד. התוצאה: 29.530589 יממות. בגמרא (ראש השנה כה.) ישנו מעשה מתקופת הסנהדרין, בה קבעו את החודש עפ"י ראיית הלבנה: "פעם אחת נתקשרו השמים בעבים, ונראית דמות לבנה בעשרים ותשעה לחודש. כסבורים העם לומר ראש חודש וביקשו ב"ד לקדשו, אמר להם רבן גמליאל כך מקובלני מבית אבי אבא: אין חידושה של לבנה פחותה מעשרים ותשעה יום ומחצה ושני שלישי שעה וע"ג (73) חלקים". הבה נחשב: השעה מחולקת ל- 1080 חלקים, לכן 2/3 השעה הינם 720 חלקים, ועוד 73 חלקים שהם: 0.734259 שעות, ובתירגום ליממה: 0.03059 יממות,

נוסיף עוד 29.5 (עשרים ותשע יום ומחצה) וקיבלנו: 29.53059 (ההפרש הוא חלקיקי שניה) כיצד ידעו רבן גמליאל ואבותיו מידע זה, וכי חכמי ישראל השתמשו בטלסקופ, קרן לייזר, פריזמה על הירח ושעון אטומי?! איך ידעו בדייקנות כזאת את הזמנים האסטרונומיים שהלוח העברי תלוי בהם? מי גילה להם את מה שלא ידעו המלומדים של העולם העתיק? התשובה פשוטה: הבורא שציוה בתורה מצוות הצמודות לעונות השנה, וגם לתאריכים מוגדרים בחודש, הוא גם סיפק את הידע הדרוש לקיים מצוות אלה כהלכה!

נדידת היבשות

בשנת 1915 הגיאולוג הגרמני אלפרד לות'ר וגנר הוציא לאור ספר בשם "מוצא היבשות והאוקיינוסים". בספר זה העלה וגנר תיאוריה בה בעבר הרחוק היתה בכדור הארץ יבשה אחת גדולה בלבד, אשר במשך הזמן התפצלה לשבע יבשות מרוחקות זו מזו. כהוכחה לדבריו הצביע על הדמיון המדהים שבין קווי החוף של היבשות כאילו היו חלקי פאזל שנפרדו זה מזה. מאז הלכו והתרחבו המחקרים והדעות התומכות בתיאוריה זו, ומאמרים מדעיים רבים אשרו לחלוטין. למעשה, לנו כיהודים תיאוריה זו אינה חדשה כלל: בספר בראשית בפרשת מעשה הבריאה נאמר: "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּזוּת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבֵּשׁה וַיְהִי כֵן". משמע שבתחילה היתה רק יבשה אחת. וכן כתוב במפורש בספר הזוהר הקדוש: אמר ר"י, "וְרַקִּיעִים בָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּפִנְדָּם בָּרָא וְאַרְצוֹת. וְתֵאנָא, אֶרֶץ אֶחָד בְּמִשְׁכַּח הַקָּדוֹשׁ, הַיַּבֵּשׁה וְהַיָּם, וְהַיָּם וְהַיָּם וְהַיָּם". מנין ידע כותב ספר הזוהר שבתחילה היתה רק יבשה אחת, בלי להתבונן על צורת היבשות באמצעות מפות ותצלומי אויר? מנין ידעו לפני אלפיים שנה על שבע יבשות, כאשר את יבשת אמריקה גילו לפני כ- 500 שנה, אוסטרליה לפני כשלוש מאות שנה ואנטרקטיקה רק לפני כמאה וחמישים שנה?

כדור הארץ

כיום כולנו יודעים שהעולם עגול ויש בו כח משיכה (גרביטאציה) המושך למרכז הכדור, וכן יודעים אנו שהשמש מאירה בחלל החיצון מתוך לכדוה"א ובליה אינה "הולכת לישון" בתוך הים. אולם עד לפני כחמש מאות שנה, חשבו "מדעני העולם" שהעולם הינו שטוח ומכוסה בכיפה, הלא היא כיפת השמים, שבתוכה נמצאים הכוכבים. לפני כאלפיים שנה חשבו "המדענים" עפ"י המיתולוגיה היוונית ש"משטח העולם" עומד על גבי שלושה פילים ענקיים העומדים על גבי צב ענק מימדים, אשר תזוזה קלה של אחד מהם עלולה לגרום לרעידת אדמה. מדהימה רמת הדיוק אשר בספר הזוהר שנכתב לפני כאלפיים שנה: ובספרא דרב המנונא סבא, פריש יתיר, דהא כל ישובא מתגלגלא בעגולא פפדור, אלין לתתא, ואלין לעילא, וכל אינון ברין משניין בתונויהו משנוניא דאוריאה. כפום כל אתר ואתר, וקנימין בקיימיהו כשאר בני נשא. תרגום: "כל העולם מתגלגל בעיגול ככדור, אלו למעלה, ואלו למטה, וכל אלו הבריות משונות במראיהן משינוי האויר, כפי כל מקום ומקום, וקיימים במקומם כאשר בני האדם." ועל דא אית אתר בישובא, פד נהיר לאלין, חשיף לאלין, לאלין יממא, ולאלין ליליא. ואית אתר דכוליה יממא, ולא אשתכח ביה ליליא, בר בשעתא תדא זעירא. והאי דאמר בספרי קדמאי, ובספרא דאדם הראשון ה"י הוא. דהכי קתיב (תהלים קלט) אודך על פי נזראות נפילתי נפלאים מעשיך. וכתוב (תהלים קד) מה רבו מעשיך ה'. ועל דא, פלא שפיר. ורזא דא אתמסר למאריהון דחממתא, ולא למפלגי תחומין, בגין דאיהו רזא עמיקא דאורייתא. תרגום: "ועל זה יש מקום בעולם כאשר מואר לאלו, חשוך לאלו, ואלו לילה. ויש מקום שכולו יום ולא נמצא בו לילה, חוץ משעה אחת קטנה. ומה שכתוב בספרים הקדומים, ובספרו של אדם הראשון כך הוא. שכן כתוב וכו'... וסוד זה נמסר לבעלי החכמה." בקטע קצר וקולע זה של הזוהר נכללות מספר ידיעות נכבדות: א. העולם בצורת כדור, ולא כהבנת האנושות באותה תקופה שהעולם שטוח. ב. כדוה"א אינו עומד במקומו בקביעות, אלא סובב על צירו. ג. גם בחלק העליון וגם בחלק התחתון גרים בני אדם. ד. כולם עומדים באופן רגיל, גם אלו שלמטה (כח המשיכה). ה. כאשר בחלק אחד של העולם יש אור, בחלקו השני יש חושך, וכן להיפך. ו. יש מקום שמואר זמן רב, והלילה קצר ביותר (גרינלאנד).

מניין ידע רב המנונא סבא כל זאת? הוא מציין מקור לדבריו - ספרי קדמונים וספרו של אדם הראשון.

ארכיאולוגיה

אם בעבר היו חוקרים שטענו שכל הדמויות והסיפורים המובאים בתנ"ך הינם פרי דמיון, הרי שלאחרונה, עם תגליות הארכיאולוגיה טענתם מופרכת. הארכיאולוג ד"ר יואל אליצור התייחס לאותם חוקרים וכתב: "לא התגלה שום ממצא בעל משמעות המצביע על סתירה כלשהי. להפך, דווקא המחקרים בשנים האחרונות מחזקים את הקשר בין הממצא החומרי שנתגלה בשנים האחרונות למקרא. נדמה שהבעיה נובעת מפרשנות שגויה של הממצא הארכיאולוגי, לעתים הדבר נובע ממגמתיות של החוקר, שאף מוכן להתעלם מנתונים ארכיאולוגיים, כדי לבסס את פרשנותו ואת תפיסת עולמו."

תיבת נח

בולטת העובדה שלכל התרבויות (בחלקים שונים של הגלובוס) יש מסורת בדבר מבול גדול שהחריב את כל העולם מלבד אותם שהיו בתוך "ספינה". מסורת זו נתגלתה גם בכתבים ארכיאולוגיים (בבבל) שירת גילגאמש, (הודו) מאנו, (סין) דה יו, (אסקימוסים, אינדיאנים) ירוקואיס (ובמכסיקו) שבט המאיה. (תוכן הדברים בכל התרבויות דומה לתיאור המופיע בתנ"ך (מלבד שמות האנשים והאמונה באלילים), לכן אין ספק שהמקור לכולם משותף. בספר בראשית נכתב: "וַתֵּנַח הַתֵּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל הָרֵי אֲרָרָט". בכפר ארמני קטן בשם בייזיס, שלמרגלות הרי אררט, ספרו התושבים שרועה אחד העפיל על ההר וראה אניית עץ תקועה. בשנת 1883 משלחת תורכית אישרה שבימי הקיץ חרטום של אנייה נזדקר מתוך הקרחון הדרומי. בשנת 1955 החוקר הצרפתי פרנאר נאווארה טיפס על ההר. כשהגיע לגובה של כ- 4200 מ' נתקל לפי תיאורו באוניה שאורכה כ- 150 מ', קבורה בתוך הקרח, והצליח להוריד משם קורה בצורת זווית. בשנת 1970 נשלחה דוגמה מהקורה לבדיקות במעבדות איזוטופים, שם העריכו את גילה לכ- 5000 שנה (לפי דעת חז"ל המבול היה בשנת 1658 לבריאת העולם) בשנת 2102 לפנה"ס. כיצד "טיפסה" ספינה גדולה וכבדה 4200 מ' על הר מושלג? לפי התורה הכל מובן. מי המבול כיסו את ראשי ההרים כמו שכתוב: "וַהֲמִים גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הָאָרֶץ וַיִּכְסּוּ כָּל הַהָרִים הַגְּבוּהִים אֲשֶׁר תַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם: חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה מִלְמַעְלָה גָּבְרוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ הַהָרִים". התיבה שטה מעל הרי אררט וכאשר יבשו המים "נתקעה" שם. לפי זה גם מובן כיצד נמצאו צדפים, שלדי דגים ושאר מאובנים ימיים על הרים גבוהים ברחבי העולם, הרי המבול שטף את כל העולם.

יציאת מצרים

ההיסטוריון המפורסם ג'ון ברייט כתב: "אין כמעט ספק בכך שהישראלים הקדמונים היו עבדים במצרים ויצאו משם בדרך מופלאה כלשהי. בזמננו כמעט ואין מי שיחלוק על כך". בשנת 1828 רכש מוזיאון ליידין בהולנד פפירוס שנמצא בחפירות ארכיאולוגיות במצרים, הוא נקרא פפירוס איפובר ומספרו הקטלוגי 344. בשנת 1909 תורגם הפפירוס ע"י האגיפטולוג א.ה. גרדינר. מרוח הדברים של הכותב ניכר בעליל, שאין הוא כותב שירה או נבואה כלשהי לעתיד, אלא תיאור עצוב וכואב של מאורעות יוצאי דופן, שהוא עד להם. פרופסור עמנואל ווליקובסקי עמד על הקשר המדהים בין הכתוב בו, למפורש בתורה על יציאת מצרים. הוא מנתח בספרו את הפפירוס ומצביע על הדמיון בין מבנה הקטסטרופות, כפי שמתאר אותן המצרי אפובר, לבין הנאמר בספר שמות. הפרטים זהים במקרים רבים.



להלן מעט דוגמאות מתוך הפפירוס המונה עשר מכות:
 "מכות בכל הארץ. דם בכל מקום";
 "הנהר הוא דם";
 "האנשים נרתעים מלטעום, בני אנוש צמאים למים";
 "אלה הם מימנו זהו אושרנו! מה נעשה? הכל חרב".
 "כל החיות לבם בוכה, הבקר גועה". עצים הושמדו";
 "אמנם כן, שערים עמודים וקירות נאכלו על ידי האש";
 "מצרים בוכה, ארמון מלוכה בלא רווחיו בלא פירות בלא תבואה, אשר לו הם שייכים החטה השעורה האוזים והדגים";
 "אין למצוא פירות ולא ירק... רעב".
 "אמנם כן, בני הנסיכים הושלכו לעבר הקירות";
 "בתי הסהר חרבו"; היתה צעקה גדולה במצרים"; "הכל נהרס".
 לאחרונה מצאו חוקרים שרידים של מסעות בני ישראל במדבר סיני. הארכיאולוגים גילו עקבות של רבבות אנשים שהשאירו אחריהם קברים רבים ובתים ללא אופי ארכיטקטוני מיוחד. ואולם, לא נמצאו שרידי מזון ולא כל סימן למאגרי מים כלשהם, דבר המובן רק לפי התורה, שהרי עם ישראל אכלו במדבר מן, שירד בדרך נס משמים, ושתו מבארה של מרים שבדרך נס התלווה עמם.

נבואות שהתגשמו

אם יקום אדם ויאמר שבחנוכה הקרוב עתיד לרדת גשם, ודבריו אכן יתקיימו, אין זה אומר שהוא נביא. נבואה אמיתית הינה חיזוי מראש של התרחשויות עתידיות שאינן הגיוניות, כגון נפילת בנייני התאומים ב- 11 בספטמבר וכדומה. ספר התנ"ך מלא בנבואות שונות ומשונות ולא הגיוניות שהתרחשו במדויק במהלך ההיסטוריה. הקב"ה שולט בכל

ההיסטוריה ומנהיג את העולם מעבר למושגי הזמן. רואה את העתיד כמו שרואה את העבר, כי הזמן הנו אחד מבריותיו, ההיסטוריה בידו כחומר ביד היוצר והוא מטה אותו לכל אשר יחפוץ.



חורבן האימפריה הבבלית

העיר בבל היתה בירת האימפריה הבבלית העתיקה ששלטה על עמים וארצות. ישעיהו וירמיהו מתנבאים, בניגוד להגיון, שהעיר בבל תחרב ולעולם לא תיבנה: וְהָיְתָה בָּבֶל צְבִי מַמְלָכוֹת תִּפְאֶרֶת גֵּאוֹן כְּמִהְפֶּכֶת אֱלֹהִים אֶת סֵדֶם וְאֶת עֲמֹרָה. לֹא תִשָּׁב לְנִצּוֹז וְלֹא תִשְׁכַּן עַד דּוֹר וָדוֹר וְלֹא יִהְיֶה שֵׁם עַרְבֵי וְרַעִים לֹא יִרְבְּצוּ שָׁם. (ישעיהו נא, יט-כ) וְלֹא יִקְוּוּ מִמֶּךָ אֶבֶן לְפָנָה וְאֶבֶן לְמוֹסְדוֹת כִּי שִׁמְמוֹת עוֹלָם תִּהְיֶה נָאִם יְהוָה" (ירמיהו נא, כו). במשך ההיסטוריה רבים ניסו לבנות מחדש את העיר בבל, האחרון שבהם היה סדאם חוסין ימ"ש.

נבואות אירועי הגלות

נאמר בספר ויקרא: "וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה: וְאִם בְּחַקְתִּי תִמְאָסוּ וְאִם אֶת מִשְׁפָּטֵי תִגְעַל נַפְשְׁכֶם לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתַי לְהִפְרֹכֶם אֶת בְּרִיתִי. אַף אֲנִי אֶעֱשֶׂה זֹאת לָכֶם וְכוּ'... וְנִתַּתִּי אֶת עֲרִיכֶם חֲרָבָה וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת מִקְדְּשֵׁיכֶם וְלֹא אֲרִיחַ בְּרִיחַ נִיחַחְכֶם. וְהִשְׁמַדְתִּי אֲנִי אֶת הָאָרֶץ וְשִׁמְמוּ עָלֶיהָ אֵיבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ. וְאַתְּכֶם אֲזַרְהָ בְּגוֹיִם וְהָרִיקְתִּי אֶתְרֵיכֶם חֲרָב וְהָיְתָה אֶרְצְכֶם שְׁמָמָה וְעָרֵיכֶם יִהְיוּ חֲרָבָה."

א. ערי ישראל על בתיהם יחרבו.

ב. בית המקדש יחרב.

ג. אויבנו, אשר יכבשו את הארץ, לא יצליחו להפריחה מחדש (כפי שאכן היה, עד שהיהודים שעלו לארץ הפריחו את השממה).

ד. אנו לא נשאר במדינת גלות אחת, אלא נתפור באומות.
ה. לאחור הזריה (פיזור), לא נמצא מנוח, נהיה נרדפים.

ובספר דברים(כח', סד'-סח') נאמר: "וְהִפִּיצָהּ יְהוָה בְּכָל הָעַמִּים מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד קְצֵה הָאָרֶץ וְעַבְדֵּת שָׁם אֲלֵהֶם אֲזוּרִים אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּ אֶתְּךָ וְאֶתְּךָ עֵץ וְאָבֹן. וּבַגּוֹיִם הָהֵם לֹא תִרְגָּע וְלֹא יִהְיֶה מְנוּזָה לְכַף רִגְלְךָ וְנָתַן יְהוָה לְךָ שֵׁם לִב רָצוֹ וְכִלְיוֹן עֵינַיִם וְדַאֲבוֹן נַפְשׁוֹ. וְהָיוּ זִזְיָה תִלְאִים לְךָ מֵעַנְדָּר וּפְזוֹרְתֵי לִילָה וְיוֹמָם וְלֹא תִאֲמִין בְּזוֹיָהּ. בְּבִקֵּר תֹאמַר מִי יִתֵּן עָרֵב וּבְעָרֵב תֹאמַר מִי יִתֵּן בִּקֵּר מִפְּזוֹד לְכַבֵּךְ אֲשֶׁר תִּפְזוֹד וּמִמְרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּמְרָאָה. וְהִשִּׁיבָהּ יְהוָה מִצְרַיִם בְּאֲנִיּוֹת(בדיוק כך היה לאחר חורבן בית שני, שחלק מהיהודים הורדו למצרים באניות ושם נמכרו לעבדים) בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְךָ לֹא תִסִּיף עוֹד לְרִאֲתָהּ וְהִתְמַכְרְתֶם שָׁם לְאֲיִבֶיךָ לְעַבְדִּים וְלִשְׁפּוֹזוֹת וְאִין קָנָה". מאז גלו ישראל מעל אדמתם, לא מצאו מרגוע לנפשם. התורה מדגישה את פחד הקיום וחוסר בטחון החיים. ואכן זה אפיין במשך תקופות ארוכות את מצב היהודים בגלות. חייהם היו תלויים להם מנגד, הם היו משוללי זכויות ונתונים לחסדם של המלכים והשליטים, שהיו לרוב שונאי ישראל מושבעים. הפחד מפני העתיד ודאגת המחר מילאו את לבכם כל הימים, כל יום יכול היה להביא עמו גזירות וצרות חדשות. לעולם לא יכלו לדעת מה ילד יום. התקיים בהם מאמר הכתוב: " וּפְזוֹרְתֵי לִילָה וְיוֹמָם וְלֹא תִאֲמִין בְּזוֹיָהּ". לתופעת האנטישמיות אין הסבר מלא המניח את הדעת והתפרצותה היא לעיתים קרובות חסרת פשר ונעדרת הגיון.

נצחיות עם ישראל

לפי כללי ההיסטוריה, היה צריך העם היהודי להעלם ח"ו כבר מזמן מהמפה, הרי לא עבר דור שלא ניסו להשמיד את עם ישראל, גופנית או רוחנית, אויבנו אומרים: "לְכוּ וּנְכַחֲדֵם מְגוּי וְלֹא יִזְכָּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד." למרות האנטישמיות, הגלויות, האינקוויזיציה והשואות, בעוד עמים שונים ואימפריות גדולות נעלמות מן העולם, עם ישראל שורד בניגוד להגיון. "וְאָף גַם זֹאת בְּהִיּוֹתֶם בְּאָרֶץ אֲיִבֵיהֶם לֹא מְאַסְתֶּם וְלֹא גַעַלְתֶּם לְכַלְתֶּם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתְּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם". רוב העמים שנעלמו מעל המפה, לא נעלמו בגלל השמדתם הטוטאלית. הסיבה העיקרית היא היטמעות, התבוללות. והרי ככל שמדובר בקבוצה קטנה יותר, כך סיכויי ההישרדות בגלות נמוכים יותר. ישנה הבטחה על נצחיות עם ישראל, גם לאורך הגלות. לפי ההגיון כדי שעם ישראל ישרוד בגלות, היה צריך להיות עם רב, אבל אומרת לנו התורה, נגד כל כללי ההיסטוריה: "וְהִפִּיץ יְהוָה אֶתְכֶם בְּעַמִּים וְנִשְׂאָרְתֶם מִהֵי מִסְפָּר בְּגוֹיִם אֲשֶׁר יִנְהַג יְהוָה אִתְּכֶם שְׂמֹה", ובהמשך: "וְנִשְׂאָרְתֶם בְּמִתֵּי מַעַט תִּזְוֹת אֲשֶׁר הֵייתֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב כִּי לֹא שָׁמַעַתְּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ." אתם תהיו המעט שבכל העמים, קבוצה קטנה, ואעפ"כ תשארו קיימים לנצח. לדעת מומחים, עם ישראל הקיים אלפי שנים, היה צריך למנות כיום מאות מליונים. הרדיפות, הפוגרומים, מוקדי האש והשואות שליוו אותו לאורך תקופות ארוכות בגלות, וכן ההטמעות והתבוללות, מנעו את גידולו הטבעי והפיכתו לעם מרובה אוכלוסין. מה שהתורה הודיעה, התקיים במדויק. היטיב לתאר הסופר האמריקאי מארק טוויין: "המצרים, הבבלים והפרסים עלו ומלאו את העולם בשאון הדר ויפעה, עד שהועם הזוהר והם שקעו, בלו ועברו מן העולם. היוונים והרומאים הלכו בעקבותיהם, עוררו רעש עצום ונעלמו. עמים אחרים הופיעו, נשאו ברמה את לפידם לזמן מה, אך הוא נשרף באש של עצמו ועתה הם יושבים בצל או אבדו בכלל. היהודי ראה את כולם, והוא היום מה שהיה מאז ומעולם. אינו מראה סימני שקיעה, לא תשישות של זקנה, אין האטה בכישוריו, וערנותו לא קתה. כולם בני תמותה בעולם מלבד היהודים. כל הכוחות חולפים, אך הוא נשאר. מה סוד נצחיותו?" כולם בני תמותה בעולם מלבד היהודים. כל הכוחות חולפים, אך הוא נשאר. מה סוד נצחיותו? ... אמנם לפי הקריטריון המטריאליסטי צריכה היתה אומה זו מזמן לעבור מן העולם. קיומה היא תופעה מסתורית ומופלאה, המעידה כי חיי אומה זו מתנהלים בכוח גזירה קדומה" (הפילוסוף נקולאי ברדייב)

מה משמעות הברכה שהכל נהיה בדברו ... חידוש שהשם יתברך שם לי בראש:

שהכל נהיה בדברו.

דבר-ו ואות ואו זה תפארת שהוא זעיר אנפין כינוי לשש קצוות

כלומר הכל נהיה בדבר זעיר אנפין ... שזה כינוי לקב"ה על פי תורת הסוד שמתחבר עם השכינה הקדושה, שאנו אומרים

לשם ייחוד קודש בריכו ושכינתא...

ייחוד הקב"ה עם השכינה הקדושה

והרב בניהו אבא שאול זצוק"ל אמר שזה חידוש יפה.

רזי הפרדס - סודות עצומים מהתורה שחושפים הוכחות מדהימות לאמינות התורה מרזי הפשט רמז דרש וסוד "

חלק א - חלוקת תיבות

להקדמת הדברים נביא את דברי רמב"ן ... יש בידינו קבלה של אמת כי כל התורה כולה שמותיו של הקב"ה שהתיבות מתחלקות לשמות בענין אחד כלומר היה ניתן לחלק את הפסוק "בראשית ברא אלהים..." בחלוקה אחרת "בראשית יתברא אלהים..."

התורה שניתנה למשה כתובה באש שחורה על גבי אש לבנה וחתומה באש ומלופפת באש הכתיבה היתה רצופה בלי הפסק תיבות (התיבות הופרדו לאחרי מכן) דבר זה לא רק שקיים בתורה אלה ממש רמזו בתחילת בשתי המילים הראשונות ענין החלוקה הינו דבר ידוע במקומות אחרים בתורה למשל:

סיפור חלום יוסף

"ויהלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה הלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי" (בראשית לו ט)
 "ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר הלמתי הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחוות לך ארצה" (בראשית לו י)

"ויגער בו אביו" - גערתו של יעקב תמוהה ובלתי מובנת, מה אשם יוסף שהוא חלם חלום?
 על פי דברי רש"י "הבוא נבוא אני ואמך" הכוונה לאימו שכבר מתה ולכן התמיהה
 ודבר זה גם רמזו בפסוק על ידי חלוקה מחדש

ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה ... אשר הלמתי הבוא ... ואמך ... (בראשית לו י)
 ויגער בו אביו! ויאמר לו: מה החלום הזה!?! ... אשר הלמתי הבוא ... ואמך ... (הדגשה בצבע)
 ויגער בו אביו! ויאמר לו: מה החלום הזה!?! ... א שרהל מתה בו א ... ואמך ... (חלוקה מחדש)

נביא כעת דוגמא יותר חזקה

וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום (בראשית לו ח)
וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום (הדגשה בצבע)
וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום (חלוקה מחדש)

אזל עשר יום מזרח דרך הר שעיר עד (דברים א ב)
אזל עשר יום מזרח דרך הר שעיר עד (הדגשה בצבע)
אזל עשר יום מזרח בדרך הרשע ירעד (חלוקה מחדש)

חלק ב - ראשי תיבות

אנחנו נתחיל עם הדוגמא שרובנו כבר מכירים "יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם"

ראשי תיבות "יהוה" זהו הפעם הראשונה בתורה ששם השם מופיע בראשי תיבות ישנם עוד שבועה מקרים נוספים בסך הכל והם:

ישבי	הערים	וצמח	האדמה	(בראשית יט כה)
יהודה	הוציאוה	ותשרף	הוא	(בראשית לח כד-כה)
ידבר	הוא	וגם	הנה	(שמות ד יד)
יום	השבעי	וביום	הראשון	(שמות יב טו-טז)
יסוד	המזבח	ואת	החלב	(ויקרא ט ט-י)
יושביה	הוא	וכל	העם	(במדבר יג לב)
ידו	החזקה	ורועו	הנטייה	(דברים יא ב)

דוגמא נוספת

"... ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרם לאמר מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש
כי קדש קדשים הוא..." (ויקרא י טז-יז) ראשי תיבות: **באהל מלא אהבה**

חלק ג - סופי תיבות

אנחנו נתחיל שוב פעם עם הדוגמא שרובנו כבר מכירים "ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו
כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות" אלהים חותם את סיום הבריאה בעזרת סופי תיבות.
במילה "אמת"!! נמשיך את מה שהראנו בחלק ב ונראה סופי תיבות של המילה "יהוה"
ישנם עשרה מקרים בסך הכל והם:

שרי	פרעה	ויהללו	אתה (בראשית יב טו)
פני	יהוה	וישלחנו	יהוה (בראשית יט יג)
בעיני	יהוה	וימתהו	יהוה (בראשית לח ז)
כי	עתה	שבנו	זה (בראשית מג י)
לי	מה	שמו	מה (שמות ג יג)
נשיאי	העדה	ויגידו	למשה (שמות טז כב)
כי	תשטה	אשתו	ומעלה (במדבר ה יב)
נקי	יהיה	לביתו	שנה (דברים כד ה)
מי	יעלה	לנו	השמימה (דברים ל יב)
בעיני	יהוה	להכעיסו	במעשה (דברים לא כט)

לסיכום: סך הכל מופיע שם השם ה"י פעמים בראשי וסופי תיבות פעם אחת במעשה הבריאה בראשי תיבות
שבע פעמים נוספות בראשי תיבות ועשר פעמים נוספות בסופי תיבות כל המדקדק מרויח!!!

דוגמאות נוספות

"ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה
אתו על הכפרת ולפני הכפרת" (ויקרא טז טו) סופי תיבות: **תרם אתו לתת התורה**
"... והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר והזה
הטהר על..." (במדבר יט יח-יט) סופי תיבות: **לתרום לעם ולו תורה**

ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצב או בחלל או במת או בקבר והזה

לתרום לעם ולו תורה

חלק ד - תיבות דרגה שניה

"... לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם והש עתדת למו כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם..." (דברים לב לה-לו) תיבות: **ירויה תמיד**
"... והוא לחוף אנית וירכתו על צידן יששכר חמר גרם רביץ בין המשפתים וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה..." (בראשית מט יג-טו)
תיבות: **ישמר בימיניו**

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם..." (במדבר ו כג)
תיבות לפני ברכת כהנים: **אהבת נשמה**

חלק ה - ראשי פסוקים **בכו בשמו**

- "בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יהלק שלל" (בראשית מט כז)
 "כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אתם" (בראשית מט כח)
 "ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי" (בראשית מט כט)
 "במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרן החתי לאחות קבר" (בראשית מט ל)
 "שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה" (בראשית מט לא)
 "מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת" (בראשית מט לב)
 "ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו" (בראשית מט לג)

חלק ו - סופי פסוקים **רם אמר הודך**

- "ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם" (בראשית יז ט)
 "זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר" (בראשית יז י)
 "ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם" (בראשית יז יא)
 "ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא" (בראשית יז יב)
 "המול ימול יליד ביתך ומקנת כסף והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם" (בראשית יז יג)
 "וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר" (בראשית יז יד)
 "ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה" (בראשית יז טו)
 "וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו" (בראשית יז טז)
 "ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד" (בראשית יז יז)
 "ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יהיה לפניך" (בראשית יז יח)
 "ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחרי" (בראשית יז יט)

חלק ז - דילוגי אותיות (שווים)

אני אנסה לא להרחיב בנושא יותר מדי כיוון שבניגוד לשאר השיטות ההצפנה שראיתם עד כה ששם הרבה יותר קשה להצפין מידע במקרה של ההצפנה על ידי דילוגי האותיות יותר קל למצוא דילוגים

בו נאמר שאם הייתי צריך למקם מהקל אל הקשה או אם תרצו מהסביר למצוא לפחות סביר אז הייתי ממקם את השיטות באופן הבא:

1. חלוקת תיבות מחדש
2. ראשי אמצעי וסופי פסוקים
3. ראשי אמצעי וסופי תיבות
4. דילוגי אותיות שווים
5. וכל שאר הצפנים הנותרים שבהם אין סדר או הפרש קבוע

חלוקת תיבות מחדש תמיד תהיה יותר קשה ולא סבירה וככל שהחלוקה החדשה מכילה יותר מילים אז כך הדבר יהיה יותר ויותר לא סביר חלוקת תיבות מחדש זה לא משהו שאמור להיות בכלל ובמיוחד כאשר ישנו פסוק שלם שניתן לחלקו לתיבות שונות והוא מקבל משמעות חדשה ולא רק זאת אלא החלוקה החדשה היא באותו ההקשר של החלוקה הקודמת – דוגמא לכך הובאה לכאן בחלק א בפסוק בראשית לו ח אני לא חושב שתמצאו דוגמא חזקה שכזאת באף ספר אחר שמשפט יכול לחלק את עצמו מחדש וגם המשמעות החדשה שהוא מקבל קשורה לחלוקה הקודמת

במקרה של ראשי אמצעי וסופי פסוקים הסבירות פחות או יותר אותו הדבר (פלוס מינוס – בגלל הרכב אותיות שונות במספר שווה של אותיות) אבל כיוון שבתורה רוב הפסוקים מתחילות באות וא"ו דבר זה גורם ל"קפיצה" משמעותית באי סבירות למצוא איזושהי מילה, צמד מילים או ביטוי בראשי הפסוקים

ולכן ראשי הפסוקים בדרגת קושי יותר גבוהה מאמצעי וסופי פסוקים
 רמת הקושי של ראשי אמצעי וסופי פסוקים נמצאת בדרגה השנייה כיוון שהיא מכילה בסך הכל 5844 אותיות בלבד ואילו בדרגות האחרות 3, 4 ו-5 ישנם הרבה יותר אותיות ההבדל בין דרגה 3 ו-4 הוא בעיקר בכמות האותיות
 דרגה 5 מכילה את כל שאר האפשרויות והיא לא מוגבלת ברווחי אותיות שווים או בסדר קבוע כל שהוא בין עם זה באופן חלוקת התיבות או בסדר רישום האותיות בתורה ולכן בגלל שהיא לא מוגבלת כגון האחרים ניתן לקבל כל תוצאה שרוצים היא הכי קלה וסבירה ולכן אין צורך להביא דוגמאות של דרגה זאת

ואילו בדוגמאות האחרות ניתן לומר ככל שישנה סבירות נמוכה עד לנקודה של לא סביר בעליל ניתן וצריך לדון בהן בעומק ובכבד ראש ולא לזלזל בדבר

דרגה 5 הובאה רק לצורך פירוט מלא של כל אפשרויות ההצפנה הקימות שיש
 דרגות 1-4 הן אילו שמעניינות אותנו כיוון שיש להן כל אחת את ההגבלה שלהן

התחלה

י	ו	ם	ה	ש	ש	י
ו	י	כ	ל	ו	ה	ש
מ	י	ם	ו	ה	א	ר
ץ	ו	כ	ל	צ	ב	א
ם	ו	י	כ	ל	א	ל

כעת נתחיל מהדוגמא הראשונה שהראנו בחלק ב כיוון שהוא טיפה דומה לדילוגי אותיות נראה דוגמא שכולם מכירים ולאחר מכן נרחיב טיפה עליה עם השוואה מדוגמא שראינו בחלק ג אנו נדלג כל 7 אותיות החל ממתי שמסתיים יום השישי ומתחיל השבת אנו נתחיל מהאות יו"ד שהוא גם המקום שבו שם השם מופיע בראשי תיבות: **"יום השישי ויכלו השמים"**

"יום השישי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה" ואנו נקבל את המילה "ישראל"

אז מה ראינו פה?

כאשר לקחנו את המקום ששם השם מופיע בו פעם ראשונה בראשי תיבות ודילגנו 7 אותיות בדילוגים שווים ללא רווחים קיבלנו את המילה "ישראל" מעולה! אז בוא נמשיך וניקח זאת לשלב הבא! שאלתם את עצמכם פעם שאם דבר זה נכון לגבי המקום הראשון שמוזכר בו שם השם בראשי תיבות אז מה לגבי המקום הראשון ששם השם מוזכר בסופי תיבות???. בוא נבדוק ביחד:

"ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה" (בראשית יב טו)

י	פ	ר	ע	ה	ו	י
ה	ל	ל	ו	א	ת	ה
א	ל	פ	ר	ע	ה	ו
ת	ק	ח	ה	א	ש	ה

סופי תיבות: יהוה אנו נדלג כל 7 אותיות גם פה נתחיל שוב פעם מן האות יו"ד

ואנו נקבל את המילה "יהוה" תנסו לחשב את הסבירות שזה יהיה "במקרה" שניהם בדילוגי תיבות שניהם בדילוגי אותיות שווים של 7 ושניהם הראשונים ששם השם מופיע בדילוגי תיבות המחשה של העניין כדי שתוכלו לבדוק זאת ביתר קלות

י	מ	א	ד
נ	י	ג	נ
נ	י	ג	נ
י	י	ם	י
נ	י	ט	ל
ט	י	ם	נ
ז	י	ט	ט
ם	י	ט	ט
נ	י	ם	י
ט	י	ט	ט
ט	י	ט	ט
נ	י	ט	ט

דילוגי אותיות: דבר ישראל ממש

י	פ	ר	ע	ה	ו	י
ה	ל	ל	ו	א	ת	ה
א	ל	פ	ר	ע	ה	ו
ת	ק	ח	ה	א	ש	ה
י	פ	ר	ע	ה	ו	י
ה	ל	ל	ו	א	ת	ה
א	ל	פ	ר	ע	ה	ו
ת	ק	ח	ה	א	ש	ה
י	פ	ר	ע	ה	ו	י
ה	ל	ל	ו	א	ת	ה
א	ל	פ	ר	ע	ה	ו
ת	ק	ח	ה	א	ש	ה
י	פ	ר	ע	ה	ו	י
ה	ל	ל	ו	א	ת	ה
א	ל	פ	ר	ע	ה	ו
ת	ק	ח	ה	א	ש	ה

למעשה בדילוגי האותיות שיוצר את המילה ישראל הביטוי הוא יותר ארוך

קבורת יעקב "ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך" (בראשית נ ו) "ויצל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים" (בראשית נ ז)

י	ב	ד
א	ר	פ
ק	ז	ה
נ	י	נ

דילוגי אותיות: יעקב (דילוג מינימלי בתורה) (סמיכות דילוגי אותיות: "בפתן דדוי יעקב" - זיבדו סודות יעקב)

ב	ה	ו	י	א	מ
ר	פ	ר	ע	ה	ע
ל	ה	ו	ק	ב	ר
א	ת	א	ב	י	ך

דילוגי אותיות: יעקב (סמיכות דילוגי אותיות: "יעקב אחי משרך" - לקבורו לוי אחיבו מערת המספלה)

שני דילוגים של השם יעקב שהמינימלי בתורה נוחת בדיוק בעת קבורתו ובסמיכות לו מופיע אחד מדילוגים המינימליים הנוספים בתורה בפסוק שלפני? וגם באותו הקשר בעניין קבורתו של יעקב? פשוט נפלא לראות את כל עניין הסמיכות של הדילוג המינימלי בין 2 הפסוקים

בתורה יש 304,805 אותיות 79,977 מילים ו-5,845 פסוקים
 הפסוק הראשון בתורה הוא: "בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ" (בראשית א א
 הפסוק האמצעי בתורה הוא: "וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים" (ויקרא ח ח
 הפסוק האחרון בתורה הוא: "ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל" (דברים לד יב
 האות הראשונה בתורה היא: "ב" (בראשית א א
 האות האמצעית בתורה היא: "א" (ויקרא ח כח
 האות האחרונה בתורה היא: "ל" (דברים לד יב
 "ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה" (ויקרא ח כח)
 המילה הראשונה בתורה היא: "בראשית" (בראשית א א)
 המילה האמצעית בתורה היא: "יסוד" (ויקרא ח טו)
 המילה האחרונה בתורה היא: "ישראל" (דברים לד יב)

"וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו" (ויקרא ח טו)

מכאן גם הביטוי: "בראשית יסוד ישראל" "ומה קדם למילה "בראשית"? המשך סיום התורה לתחילתה! כלומר: המילה "ישראל" ולכן אסור להפסיק לקרוא את התורה בסיום ספר דברים! אורך כל המילים בתורה בנות 10-1 אותיות. המילה הכי קצרה בתורה היא בעלת אות אחת בודדת, והיא האות "ה" היא גם היחידה! כלומר: אין עוד אות בודדת שמופיעה בתורה

שנאמר: "ה ליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלוא הוא אביך קנך הוא עשך ויכננך" (דברים לב ו)

המילה הכי ארוכה בתורה היא בעלת עשר אותיות והיא: "ובמשארותיך" היא גם היחידה! כלומר אין עוד מילה אחרת בעלת עשר אותיות שמופיעה בתורה, שנאמר: "ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנורריך ובמשארותיך(שמות ז כח)

שימו לב שהמילה הכי קצרה בתורה מופיעה בתחילת פסוק ואילו המילה הכי ארוכה בתורה מופיעה בסוף פסוק כל השאר המילים נעות בין 2-9 אותיות:

- מילים עם 10 אותיות מופיעות 1 פעמים
- מילים עם 9 אותיות מופיעות 17 פעמים
- מילים עם 8 אותיות מופיעות 141 פעמים
- מילים עם 7 אותיות מופיעות 1146 פעמים
- מילים עם 6 אותיות מופיעות 5452 פעמים
- מילים עם 5 אותיות מופיעות 15070 פעמים
- מילים עם 4 אותיות מופיעות 25548 פעמים
- מילים עם 3 אותיות מופיעות 20035 פעמים
- מילים עם 2 אותיות מופיעות 12566 פעמים
- מילים עם 1 אותיות מופיעות 1 פעמים

$$1 + 17 + 141 + 1146 + 5452 + 15070 + 25548 + 20035 + 12566 + 1 = 79977$$

סך הכל 79977 מילים (ראו טבלה שבתחילת הדף!)

$$10*1 + 9*17 + 8*141 + 7*1146 + 6*5452 + 5*15070 + 4*25548 + 3*20035 + 2*12566 + 1*1 = 304805$$

סך הכל 304805 אותיות (ראו טבלה שבתחילת הדף!)

איזה אותיות מופיעות הכי הרבה פעמים? נו תנסו לנחש... אני אתן לכם רמז: מהי המילה הכי קדושה

?נחשתם נכונה! אלה האותיות יו"ד וא"ו וה"א אשר מרכיבות את שם השם - יהוה

- מקום 1 האות יו"ד עם 31531 הופעות
- מקום 2 האות וא"ו עם 30513 הופעות
- מקום 3 האות ה"א עם 28056 הופעות
- מקום 4 האות אל"ף עם 27059 הופעות
- מקום 5 האות מ"ם עם 25090 הופעות
- מקום 6 האות למ"ד עם 21570 הופעות
- מקום 7 האות רי"ש עם 18125 הופעות
- מקום 8 האות תא"ו עם 17950 הופעות
- מקום 9 האות בי"ת עם 16345 הופעות
- מקום 10 האות שי"ן עם 15595 הופעות

ולמה זה ?

שלושת הראשונים : יו"ד וא"ו וה"א מרכיבות את שם השם - יהוה השלושה שאחריהם : אל"ף מ"ם ולמ"ד מרכיבות את המילה - אלהים וארבעת האחרים : רי"ש תא"ו ביי"ת ושי"ן מרכיבות את המילים : ישראל , בראשית כעת נסתכל על כל אותיות האלף בית במילוי שלהן כלומר א נרשום א-ל-ף , ב נרשום ב-י-ת וכן הלאה כלומר ערכה של אלף שווה 111 בית שווה 412... תסדרו זאת בסדר עולה ותראו שאותיות י-ה-ו הן בהתחלה (ובהפרש ניקר מהאחרות)

נסתכל על אותיות י-ה-ו-ה הרכב של 4 אותיות ששוות לערך 26 נסתכל כעת במילוי יוד האו הא הרכב של 10 אותיות ששוות לערך 45 כלומר אותיות יו"ד וא"ו וה"א הם מופיעות הכי הרבה פעמים והמילוי שלהם הוא הכי מינימלי

בתורה המילה יהוה מופיעה 1820 פעמים – בדיוק!

אמר רבי יצחק : לא היה צריך להתחיל [את] התורה אלא (שמות יב ב) מהחודש הזה לכם, שהיא מצוה ראשונה שניצטוו [בה] ישראל. פסוק זה הוא הפסוק מספר 1820 – בדיוק!

כפי שידוע הפסוק הראשון הינו הקדמה כמעין הצהרה כללית לפני פירוש הבריאה

בתורה המילה יהוה מופיעה 1820 אותיות לאחר הפסוק הראשון - בדיוק! ואם זה עדיין לא מספיק ... אז נמשיך !!! נביא לפני כן טיפה רש"י: "ברא אלהים" - ולא אמר "ברא יהוה"? "שבתחילה עלה במחשבה לבראתו במידת הדין, ראה שאין העולם מתקיים, הקדים מידת רחמים ושתפה למדת הדין היינו דכתיב: "ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים"

נביא גם טיפה רמב"ן להקדמת הדברים : יש בידינו קבלה של אמת כי כל התורה כולה שמותיו של הקב"ה שהתיבות מתחלקות לשמות בענין אחד, כלומר היה ניתן לחלק את הפסוק "בראשית ברא אלהים ... בחלוקה אחרת "בראשית ברא אלהים" ... התורה שניתנה למשה כתובה באש שחורה על גבי אש לבנה וחתומה באש ומלופפת באש הכתיבה היתה רצופה בלי הפסק תיבות (התיבות הופרדו לאחרי מכן) עד עכשיו את זה כולם ידעו, נכון? אוקי אז כעת התבוננו היטב!

בתורה המילה יהוה מופיעה 1820 פעמים כפי שהוזכר מקודם, בתורה המילה יהוה מופיעה 1839 פעמים כאשר האותיות מחוברות, כלומר יש 19 מקומות שבהן אלמלא היה רווח ביניהם אז היתה נוצרת המילה יהוה .

26X70= 1820 סוד יהוה	בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ
↑ 26 (יהוה) אותיות ↓	<p>והארץ יתהוה ובהו וחשך עלפני יתהוה ורוח חאלהי סמרחת עלפני המים ויאמראלהיסי היאורוי היאורוי יראאלהי סאתהאורכיטובו בדלאלהי סבי האורובי החשךוי קראאלהי סלאורוי סולח שךקראלי להו י הערבו י הי בקרי וסאחדו י אמראלהי סי הי רקי ענתון המים וי הי מבדיל בנין מיל מים ו יעשאלהי סאתהרקי עו בדלבין המי סאשרמתחלתרקי עו בין המי סאשרמעללרקיעו י הי כנו י קראאלהי סלרקיעשמי סו י הערבו י הי בקרי וסשני ו י אמראלהי סי קו והמי סמתחתהשמי סאלמקום אחד ותראהי בשוהו י הי כנו י קראאלהי סלי בשהארקו למקו ההמי סקראי מי סו יראאלהי סכיטובו י אמראלהי סתדשאהארקדשאעשבמזרי עזרעעקפרי עשהפרי למי נו אשרזרעו בעלהארקו י הי כן ותו צאהארקדשאעשבמזרי עזרעלמי נו ועיקעשהפרי אשרזרעו בלמי נו והו יראאלהי סכיטובו י הערבו י הי בקרי וסשלישי ו י אמראלהי סי הי מארתברקי עשהשמי סלהבידילבין הי וסו בין הלי להו הי ול אתנו למועד י סו לימי סו שני סו הי ולמאו רתברקי עשהשמי סלהאי רעלהארקו י הי כנו יעשאלהי סאת שני המארתהגדל סאתהמאו רהגדל לממשלתהי וסו אתהמאו רהקטן לממשלתהלי להו אתהכו כבי סו י תן אתמאלהי סברקי עשהשמי סלהאי רעלהארקו למשלבי וסו בלי להו להבידילבין האורובי החשךוי יראאלהי סכיטובו י הערבו י הי בקרי וסרביעיו י אמראלהי סי שרצו המי סשרקן פשחי הועו קיעו פיעלהארקיעלפני רקי עשהשמי סו י בראאלהי סאתהתני נסהגדל י סו אתכלנפשהי ההרמשתאשרשרצו מי סלמי נוהו אתכלעו קיכנלמי נוהו יראאלהי סכיטובו י ברךאתמאלהי סלאמרפרו ורבו ומלאו אתהי סבימי סו הועו קיעו רבבארקו י הערבו י הי בקרי וסחמי שיו י אמראלהי סתו צאהארקן פשחי הלמ ינהבההו רמשו חיתו ארקלמי נוהו י הי כן ויעשאלהי סאתחיתהארקלמי נוהו אתהבהמלמי נוהו אתכ לרמשהאדםלמי נוהו יראאלהי סכיטובו י אמראלהי סנעשזרעזרעלכמי הי הלאכלהו לכלחיתהארקו לכלעו בעו קיעהשמי סו בבהמהו בכלהארקו בכלהרמשוהרמשעלהארקו י בראאלהי סאתהאדםבצלמו בצלסאל הי סבראאתו זכרו ונקבהבראאתו י ברךאתמאלהי סו י אמרלהי סאלהי ספרו ורבו ומלאו אתהארקו כב שהו רדו בדגתהי סו בעו קיעהשמי סו בכלחי ההרמשותעלהארקו י אמראלהי סהנהנתתי לכסאתכלעשבזר עזרעאשרעלפני כלהארקו אתכלהעיקאשרבו פרי עיקזרעזרעלכמי הי הלאכלהו לכלחיתהארקו לכלעו קיעהשמי סו לכלר ומשעלהארקאשרבו נפשחי האתכלי רקעשבלאכלהו י הי כנו יראאלהי סאתכלאשרע שהו הנטו במאדו י הערבו י הי בקרי וסשהשיו י כלו השמי סו הארקו כלצבאמו י כלאלהי סביו שהש ביעימלאכתו אשרעשהו י שבתבי וסשהשביעיימכלמלאכתו אשרעשהו י ברךאלהי סאתי וסשהשביעיימלאכתו אשרעשהו י שבתמכלמלאכתו אשרבראאלהי סלעשו תאלהתו לדותהשמי סו הארקבהבראסבי וסעשות יהוה</p>
	← 70 (סוד) אותיות →

פירוט 19 המקומות (ח"י פסוקים)

1	"ויהי השמש באה ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה"	(בראשית טו יז)
2	"וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתי אתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו"	(בראשית יז טז)
3	"ויאמר שוב אשוב אליך בעת חיה והנה בן לשרה אשרך ושרה שמעת פתח האהל והוא אמריו"	(בראשית יח י)
4	"ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המצרים והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך"	(בראשית כב ב)
5	"... וגם האדמה אשר הם עליה והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן..."	(שמות ח יז-ט)
6	"אם אדביו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו"	(שמות כא ד)
7	"ויעשית את ברתיה שבעה והעלה את ברתיה והאיר על עבר פניה"	(שמות כה לו)
8	"ושמת אתה על פחיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה והיה על מצח אהרן..."	(שמות כח לו-לח)
9	"ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד"	(ויקרא ד יד)
10	"והיה כי יאשם לאחת ממלאה והתודה אשר חטא עליה והביא את האשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא..."	(ויקרא ה ה-ו)
11	"כחטאת כאשר תורה אחת להם כהן אשר יכפר בו לו יהיה והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב כהן לו יהיה"	(ויקרא ז ז-ח)
12	"ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו כגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא"	(ויקרא ז יח)
13	"ואת התלבים מן השור ומן האיל האלה והמכסה והכלית ויתרת הכבד"	(ויקרא ט יט)
14	"כל ימי השנה תשבת את אשר לא שבתה בשבתים בשבתכם עליה והנשאים בכס והכתי מרן בלבכם..."	(ויקרא כו לו-לז)
15	"וטפכם אשר אמרתם לבו יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאתכם בה"	(במדבר יד לא)
16	"... כי אתם באים אל הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בכחלה ארץ כנען לגבלתי והיה לכם פאת נגב..."	(במדבר לד ב-ג)
17	"וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה והראה ואת האיה והדיה למיכה"	(דברים יד יב-יג)
18	"וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה והראה ואת האיה והדיה למיכה"	(דברים יד יב-יג)
19	"והבאתה אל תוך ביתך וגלתה את ראשה ועשתה את צפרניה והסירה את שמלת שביה מעליה..."	(דברים כא יב-יג)

והפלא ופלא לא יאומן ... לאחר 9 האותיות הראשונות "בראשית ברא" נספור 1839 אותיות ונגיע למילה יהוה בדיוק כמניין המקומות ששם השם מופיע – הקדים מידת רחמים ושתפה למדת הדין

הקדים מידת רחמים ושתפה למדת הדין

שם השם הוזה 1839 מקומות 19 אותיות בפסוק הראשון ו1820 אותיות כמספר הפעמים ששם השם מופיע בתורה הקדושה בראשית בראשית אלהי אתהשמיסו אתהארץ

והארץ היהתהו ובהו וחשךעלפניתהווסורו חאלהיסמרחהתעלפני המי יסו יאמראהיסו יהיו אורו הי אורו יראלהי סאתהאורכיטובו יבדלאלהיסבינהאורובי החשך יקראלהיסלאוריסול לח שןקראלילהו יהיערבו יהי בקרי וסאתדו יאמראהיסו יהירקיעבתוקהמיסו יהימדליביןמיסל מישו יעשאלהי סאתהקיעו יבדלבינהמיסאשרמתחלתקיעו בינהמיסאשרמעללרקיעו יהי כנו י קראלהיסלרקיעשמיסו יהיערבו יהי בקרי וסשני ויאמראהיסו קיעו והמיסמתחתהשמיסאלמקום אחד ותראהי בשהו יהי כנו יקראלהיסלי בשארקיעולמקוהמיסקראמיסו יאראהיסכיסו בו יאמראהיס סתדשאהארקיעשעשבמדריעזרעקיערעשפרי למי נו אשרזרעו בועלהארקיעיהי כנו ותר צאהארקיעשעשבמדריעזרעלמינהו ועקעשהפרי אשרזרעו בו למינהו יאראהיסכיסו בו יהיער בו יהי בקרי וסשלישו יאמראהיסו יהימארתרקיעשמיסלהבדליביןהיסוביןהליהוהיול אתהו למועדיסולמיסושניסוהיו למאו רתרקיעשמיסלהאי רעלהארקיעיהי כנו יעשאלהי סאת שני המארתהגדלי סאתהמאורהגדללממשלתהיסו סאתהמאורהקטן לממשלתהלי להו אתהכוכביסו י תן אמתאלי סתדשאהארקיעשמיסלהאי רעלהארקיעושלבי וסובלי להובדליביןהארקיעיהי כנו יחשךרו יאראהיסכיסו בו יהיערבו יהי בקרי וסרביעו יאמראהיסו ישרצו המישריןפשיהוועוףיעו פיעלהארקיעלפני רקיעהשמיסו יבראעהשמיסו נסגדליו סאתכלנפשהי ההרמשתאשרשרצה מיסלינהו סאתכלעוףכנףלמינהו יאראהיסכיסו בו יברךאתסאלהיסלאמרפרו ורבו ומלאו אתתמיסבימיסו העוףירבבארקיעיהיערבו יהי בקרי וסחמישו יאמראהיסו צאהארקיענפשיהלמ ינהבהמו רמשו חיתו ארקלמינהו יהי כנו יעשאלהיסאתחיתהארקיעלמינהו אתהבהמהלמינהו אתכ לרמשהאדמהלמינהו יאראהיסכיסו בו יאמראהיסונעשהאדסובצלמן וכדמותנו וירדו בדגתהיסו בעוףהשמיסו ובהמהו בכלהארקיע בכלהרמשהרמשהארקיע יאראהיסאתהאדסובצלמו בצלסאל היסבראאתו זכרו נקבהבראאתו יברךאתסאלהיסו יאמרלהסאלהיספרו ורבו ומלאו אתהארקיע כב שהו רדו בדגתהיסו בעוףהשמיסו בכלחי ההרמשתעלהארקיע יאמראהיסונהנתתי לכםאתכלעשבזר עזרעאשרעלפני כלהארקיעאתכלהעיקאשרבו פריעקיעזרעלכם יהי הלאכלהו לכלחייתהארקיע לכלע עזרעאשרעלפני כלהארקיעאשרבו נפשחי האתכלי רקעשבלאכלהו יהי כנו יאראהיסאתכללאשרע שהו הנהו סמאדו יהיערבו יהי בקרי וסשתיסו כלו השמיסו הארקיע כלצבאסו יאראהיסבי וסשהביעמלאכתו אשרעשהו ישבתבי וסשביעיעמלאכתו אשרעשהו יברךאלהיסאתי וסשביעיעו יק דשאתו כי בו שבתמלאכתו אשר בראלהיסלעשונתאלהו לד ותהשמיסו הארקיבהבראסבי וסעשותיהוה

1820 אותיות

וזה מראה שבמקום שבו המילה אלוהים מופיע (שזה באות העשירית בפסוק הראשון) היה אמור להרשם שם השם יהוה במקום, אבל הוא "הוזה" 1839 אותיות "קדימה" כמניין 1839 המקומות ששם השם מופיע בתורה הקדושה 19 מקומות נסתרים כנגד 1820 מקומות של הפסוק הראשון 1820 מקומות גלויים כנגד סוד יהוה יתברך שמו כי 70 פנים לתורה (יהוה כנגד פנים וסוד כנגד שבעים) וכל המדקדק מרויח!!!

נעמיק טיפה יותר

נחלק כעת את הפסוקים לשתי חלוקות

חלוקה ראשונה תהיה כאשר שם השם מחולק בתוך פסוק ואינו מופיע בו (בין אם בשלמותו או בין אם בחציו) חלוקה שנייה תהיה שני פסוקים שמרכיבות את שם השם כאשר מחברים ביניהם (ושם השם יכול להופיע בשלמותו או בחציו של פסוק)

אנו נקבל חלוקה שווה של 10 ו 8

מה שבאמת יפה שגם במקרה הנ"ל ישנם 18 פסוקים בלבד שמתחלקים ל 10 ול 8 כמו במקרה עם הראשי וסופי תיבות של שם השם שמוזכר ב - [רזי פרדס](#)

חלוקה ראשונה

1	"ויהי השמש באה ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגורים האלה"	(בראשית טו יז)
2	"וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו"	(בראשית יז טז)
3	"ויואמר שוב אשוב אליך כעת היה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו"	(בראשית יח י)
4	"ויואמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המדינה והעלה שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך"	(בראשית כב ב)
5	"אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו"	(שמות כא ד)
6	"ועשית את נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה"	(שמות כה לו)
7	"ונודעה החטאת אשר חטא עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אותו לפני אהל מועד"	(ויקרא ז יד)
8	"ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אותו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא"	(ויקרא ז יח)
9	"ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכלית ויתרת הכבד"	(ויקרא ט ט)
10	"וטפכם אשר אמרתם לבני יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה"	(במדבר יד לא)

חלוקה שנייה

1	"... וגם האדמה אשר הם עליה והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן ..."	(שמות ח יז-יט)
2	"ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה והיה על מצח אהרן ..."	(שמות כח לו-לח)
3	"ויהיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא ..."	(ויקרא ה ה-ו)
4	"כחטאת כאשר תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה"	(ויקרא ז יח-יח)
5	"כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה והנשארים בכם והבאתי מרד בלבכם ..."	(ויקרא כו לה-לו)
6	"... כי אתם באים אל הארץ כנען ואת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתי והיה לכם פאת נגב ..."	(במדבר לד ז-ג)
7	"וזה אשר לא תאכלו מהם הגשיר והפרס והעזניה והראה ואת האיה והדיה למינה"	(דברים יז יב-יג)
8	"והבאתה אל תוך ביתך וגלחת את ראשה ועשתה את צפרניה והסירה את שמלת שביה מעליה ..."	(דברים כא יב-יג)

שימו לב בבקשה שסדר הרישום של הפסוקים נשמר בדיוק כפי שהוא מופיע בתורה הקדושה

שימו לב בבקשה שסדר הרישום של הפסוקים נשמר בדיוק כפי שהוא מופיע בתורה הקדושה ומספרים 17 ו 18 בטבלה למעלה מראים שזה הפעם היחידה ששם השם מוזכר פעמים בחלוקות הללו 17 בשביל עשרה פסוקים ו 7 פסוקים ועוד אחד באותו הפסוק (בהמשך ולא בהתחלה) שמשלים ל- ה"י וכפי שהוזכר מקודם גם בראשי וסופי תיבות ב - [רזי פרדס](#) ישנה החלוקה הזאת של אחד שבע ועשר שמשלים ל-ח"י 'נמשיך.... (שימו לב שסדר הרישום עדיין נשמר) אם נתבונן על הטבלה של החלוקה השנייה מספר 18 ממקודם נוחת על מספר 7 בסדר החדש, ודבר יפה לראות שרק איפה שיש אפשרות ליצור את שם השם פעמיים באותו הפסוק זה נוחת בדיוק בהופעה השביעית עד כאן פרשנות אחת למה שם השם מופיע 1820 פעמים בתורה

עד כאן הרכב מילים נעבור כעת להרכב פסוקים בתורה

בתורה כולה ישנם 5845 פסוקים
 בספר בראשית ישנם 1534 פסוקים
 בספר שמות ישנם 1209 פסוקים
 בספר ויקרא ישנם 859 פסוקים
 בספר במדבר ישנם 1288 פסוקים
 בספר דברים ישנם 955 פסוקים

הפסוק עם הכי הרבה מילים הוא פסוק שמות לב א ויש בו 34 מילים
 "וירא העם כי בשש משה לדרת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו" (שמות לב א)

הפסוק עם הכי הרבה אותיות הוא פסוק דברים יג ו ויש בו 127 אותיות
 "והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפוך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוץ יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך" (דברים יג ו)

ישנם 14 פסוקים בהרכב של שלוש מילים, ומתוך 14 הפסוקים הללו נמצא הפסוק עם הכי פחות אותיות בתורה והוא פסוק בראשית מו כג המכיל 10 אותיות בלבד: "ובני דן חשים" (בראשית מו כג)

ישנו פסוק בתורה ששם השם מופיע בו הכי הרבה פעמים ומספר ההופעות בו הוא ארבע והפסוק הוא:
 "על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה" (במדבר ט כג)

דרך אגב הביטוי שבסוף הפסוק "על פי יהוה ביד משה" מופיע גם כן בסך הכל רק 4 פעמים בכל התורה והוא תמיד בסוף ישנם 14 פסוקים בהרכב של שלוש מילים, ומתוך 14 הפסוקים הללו נמצא הפסוק עם הכי פחות אותיות בתורה והוא פסוק בראשית מו כג המכיל 10 אותיות בלבד: "ובני דן חשים" (בראשית מו כג)

ישנו פסוק בתורה ששם השם מופיע בו הכי הרבה פעמים ומספר ההופעות בו הוא ארבע והפסוק הוא:
 "על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה" (במדבר ט כג)

דרך אגב הביטוי שבסוף הפסוק "על פי יהוה ביד משה" מופיע גם כן בסך הכל רק 4 פעמים בכל התורה והוא תמיד בסוף פסוק

"על פי יהוה ביד משה אלה פקודי משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן"

"על פי יהוה ביד משה אלה פקודי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן"

"על פי יהוה ביד משה על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו"

"על פי יהוה ביד משה ויסעו בראשנה"

פירוט:

ישנו פסוק אחד ששם השם מופיע בו 4 פעמים
 ישנם 14 פסוקים ששם השם מופיע בהם 3 פעמים
 ישנם 234 פסוקים ששם השם מופיע בהם 2 פעמים
 ישנם 1306 פסוקים ששם השם מופיע בהם פעם אחת
 סך הכל ישנם 1555 פסוקים ששם השם מופיע בהם

$$4 * 1 + 3 * 14 + 2 * 234 + 1306 * 1 = 1820 \text{ (ישנם 4290 פסוקים ששם השם לא מופיע בהם)}$$

סך הכל שם השם מופיע 1820 פעמים בתורה כפי שהוזכר כבתחילה, כל המעוניין להמשיך ולבדוק את המידע על שאר הפסוקים בתורה מוזמן לעשות זאת על ידי בדיקת [הקישור הבא](#)

הצופן התנכי

פרק - פסוק

ספר שמות

יהוה בין מצרים ובין ישראל וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לא
 מר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף ו
 יאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען **הרבות מן פתי בארץ מצרים**
 ומשה ואהרן עשו את כל המפתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרע
 ה ולא שלח את בני ישראל מארצו ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצר
 ים לאמר החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה דברו אל
 כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבתו של
 ת ואם ימעט הבית מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפש
 ת איש לפי אכלו תכסו על השנה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ו
 מן העזים תקחו **והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה** ושחטו א
 תו כל קהל עדת ישראל בין הערבים ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזת
 ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם ואלו את הבשר בלילה הזה צ
 לי אש ומצות על מררים יאכלוהו אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי א
 צ צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו ולא תותירו ממנו עד בקר והנתר ממנו
 ו עד בקר באש תשרפו וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם
 ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפז **פסח הוא ליהוה ועברתי בארץ מצר**
 ים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלה
 מצרים אעשה שפטים אני יהוה והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם ו
 ראיתי את הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצ
 רים והיה היום הזה לכם לזכרון וחתגם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עו

יא-ז
 יא-ח
 יא-ט
 יא-י
 יא-יא
 יא-יב
 יא-יג
 יא-יד
 יא-יז
 יא-יח
 יא-יט
 יא-כ
 יא-כא
 יא-כב
 יא-כג
 יא-כד
 יא-כה
 יא-כו
 יא-כז
 יא-כח
 יא-כט
 יא-ל

ניתן לראות ממצא זה בחיפוש הדילוגים ב"תורת אמת" אך יש לשים לב לעובדה שהגדרת גדול הדילוג
 שם לדילוג מינימלי, ודילוג מקסימלי כוללת את המקום אליו מדלגים ולק צרך לחפש שם בדילוג של 50
 אותיות ולא 49 כדי לקבל תוצאה זו.

רבי משה קורדובירו (מגדולי המקובלים, חי לפני כחמש מאות שנה) כתב בספרו 'פרדס רימונים': "ידיעת סודות תורתנו הקדושה הוא ע"י הצירופים, והגימטריאות, והתמורות, וראשי תיבות, וסופי תיבות, ותוכי תיבות, וראשי פסוקים, וסופי פסוקים, ודילוג אותיות, וצירוף אותיות. ועניינים אלו נשגבים ונעלמים וסודם נשגב, ואין בנו כח להשיגם לרוב העלמם כי יתחלפו עפ"י דרכים אלו לאין סוף ולאין תכלית, ועל זה נאמר: ארוכה מארץ מידה. "הרמב"ם, רבי משה בן מימון היה אחד מגדולי הראשונים, הוא פעל במצרים וחיבר את הספר "משנה תורה" העוסק בתרי"ג (613) מצוות, הרב וייסמנדל מצא שדבר זה רמוז בתורה. בספר שמות בפרשת בא, בפסוק המדבר על משה, כתוב 'רמבם' בראשי תיבות. בדילוג של 49 אותיות מהמילה משה, מופיעה המילה תורה, ובמרחק של תרי"ג (613) אותיות מהאות מ' של משה הנ"ל, מגיעים לאות ת' של המילה תורה, המופיעה בדילוג של 49 אותיות: הרב הגאון חיים מיכאל דב וייסמנדל זצ"ל) שעסק בתקופת שואת אירופה בהצלת יהודים (החל לספור ולחשב אותיות בתורה וגילה מבנים מתוכננים המוצפנים בתוך התורה ורוכזו בספר 'תורת חמ"ד'. נביא כאן דוגמא אחת מתוך רבות: מדהים שבין המילים "משנה ל" -תורה" המרומזות בדילוג ישנו הפסוק: **וְהָיָה לָכֶם לְמוֹשְׁבֹרֶת עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לְזוֹדֵשׁ הַזֶּה**, "המדבר על תאריך יד' בניסן בו נצטוו לשחוט את קרבן הפסח. תאריך זה הוא גם יום הולדתו של הרמב"ם. כל זאת ועוד עשה הרב וייסמנדל לפני השואה ללא עזרת מחשב. המתמטיקאי הנודע פרופסור אליהו ריפס, הפיסיקאי דורון ויצטום ואיש המחשבים יואב רוזנברג ערכו מחקר מקיף בנושא זה. הם ערכו עפ"י האנציקלופדיה ליהדות טור של גדולי ישראל, בו נרשמו שמותיהם או כינויים המקובלים, במקביל הם רשמו טור בו נרשמו תאריכי לידתם ופטירתם, לרשימה המקורית הוסיפו עוד כמיליון שמות ותאריכים חסרי משמעות. בעזרת תוכנת מחשב מיוחדת המזהה דילוגי אותיות, הם נתנו הוראה למחשב לחפש את השמות ואת התאריכים בדילוגי אותיות בספר בראשית. את אותה הבדיקה הם ערכו גם על ספרים אחרים שהיו כקבוצת ביקורת כגון טקסט של ספר בראשית שאותיותיו עורבבו באקראי, ולהבדיל הספר 'מלחמה ושלום' מתורגם לעברית. התוצאות נבדקו עפ"י מדדים סטטיסטיים שנקבעו מראש, ככל שמרווח הדילוג גבוה יותר, סימן הוא שהתוצאות אקראיות. התוצאות היו מדהימות רמת ההתכנסות בספר בראשית היתה מעל ומעבר לכל פרופורציות (1:62,500) בעוד בשאר הספרים ההתכנסויות היו קלושות ביותר, הצירופים המתאימים נמצאו רק בספר בראשית. הם פרסמו מאמר בכתב עת יוקרתי לסטטיסטיקה (Statistical Science. 1994 Vol/ 9) כמה מדענים, שהמסקנות העולות מהמחקר הטרידה אותם מאוד, פרסמו מאמר נגדי באותו כתב העת, הם טענו שהשמות הותאמו לתוצאות והתאריכים הומצאו, כדי שהניסוי יצליח, הם גם ניסו להוכיח, שתופעה זו של הצפנה בדילוג, חוזרת לכאורה גם בספרים אחרים. פרופ' ריפס וחבריו חזרו על הניסוי עם רשימה חדשה של שמות ותאריכים שהוכנה ע"י פרופ' שלמה זלמן הבלין, מומחה לביבליוגרפיה, גם הניסוי הזה הצליח בצורה יוצאת מן הכלל. הרולד גאנו, מפצח צפנים מסוכנות הבטחון של ארה"ב NSA נחשף למאמר שפרסמו פרופ' ריפס וחבריו. עבודתם עוררה בו נוגדנים של ממש. הוא החליט לבדוק עבודה זו מן המסד ועד הטפחות. הוא הכין תוכנה משלו והריץ הכל במחשב שלו, צמרמורת חלפה בגופו, התוצאות היו מדויקות. גאנו החליט לערוך בעצמו ניסוי חדש, הוא בדק אם השמות והכינויים משתי הרשימות של השמות מהניסויים הקודמים נפגשים עם פריטים ביוגרפיים אחרים, ההצלחה היתה אדירה, המובהקות הכוללת של התוצאות היתה: 1:166,666. גאנו הציג את עבודתו בכנס הבין לאומי ה-18 לזיהוי תבניות. פרופ' רוברט אומן (מגדולי המתמטיקאים בעולם, חבר באקדמיה למדעים ארה"ב) כתב: "מבחינה סטטיסטית זהו הרבה מעבר לנדרש בדרך כלל. אמות המידה המחמירות ביותר שהוחלו אי פעם הן בין ל-1000, התוצאות של ריפס משמעותיות לפחות ברמה של 1 ל-100,000. פשוט לא

רואים תוצאות כאלה בניסויים מדעיים רגילים. הצופן התנ"כי הוא פשוט עובדה." באמצעות דילוגי אותיות מוצפנים בתורה אירועים שונים כגון: קריסת מגדלי התאומים, שואת אירופה, מעבורת החלל קולומביה, אסון הצונאמי ועוד. בכלם ישנו קשר מובהק בין המיקום בו נמצאו בדילוג מינימאלי ובין עוד עשרות מילים נוספות בדילוג הקשורות לאותו אירוע. אם אכן התופעה אינה מקרית, מי הצפין את כל המידע הזה בתורה? כיצד הצפין, וכיצד יכל לדעת מה יקרה אלפי שנים לאחר מתן תורה?! כל זה מוכיח מעבר לכל ספק, שכתבת ספר התורה היתה ע"י משה רבנו מפי הגבורה מאת בורא עולם השולט בהסטוריה.

נרשום כעת מסודר וברור יותר : שיר השירים - סעיף תרסא

ז ה ר שיר השירים ת ד ש קצט

תרס) א' אתפשט לאתון אחרנין, ואשתלימו בשלימו, לגטלא תרין דרגין אחרנין אלף, למהוי שלימו דיליה. ורזא דא וזחונים עליו מטה פלוגי. והחונים עליו, תרי דרגין בהד.

תרסא) עד דסלקין אתון, לשתינ רבוא, כחושבן שבטיהון דישראל, דאינון תריסר, וסלקין לשתינ רבוא. אוף הכי אתון, כד נ אתמלו סלקין לשתינ אלף בית גימל דלת הא וזין חית טת יוד כף למד ממ נון סמך עין פא צדי קוף ריש שין ד תו אלין אינון סליקו דאתון, לשתינ רבוא. בגין למהוי שלימו ברזא דאתון, בשליפי כולהו.

תרסב) אשתארו תו אתון, ואינון תריסר. ממ סתימא, צדי ו אריכא, נון, פא, כף, ואינון אתון אחרנין כפולים, מנצפך. ואינון סלקי לתריסר אתון. וכד אתון כולהו אשתלימו, סלקין לעיב אתון, רזא דשמא קדישא דקביה אתקרי בהו.

תרסג) חושבן ישראל שבעים נפש, ותרין אתון דאינון סהדי בגויהו, ואתכלילו בהו, ואינון ייה. דכתיב, ששם עלו שבטים שבטי ייה עדות לישראל. ועל רזא דא, הראובני השמעוני. זחא אוקמוה, וכלהו סלקו לעיב.

תרסד) כגוונא דא אלפיא ביתיא, דסלקא אתון כולהו לרזא דעיב אתון,

הלופי גרסאות

- א גי'א לי'נ רבנא (קראקא). ב גי'א אתפלו וגי'א אתפליב (קראקא). ג גי'א וי'ץ (דפוסים ראשונים).
- ד גי'א תי'ו (דפוסים ראשונים). ה גי'א לי'ב שלימו (מונקאטש). ו גי'א אחרא (מונקאטש) וגי'א מוסיף אחרא אריכא (קראקא) וגי'א אחרא אחרניא (חיציא).

מסורת החדר

ט) (תהלים עכב) ורזא רלו.

הסולם

אלו הן עליות האותיות לששים רבוא. כדי שתהיה שלמות בסוד האותיות. בכל האברים. תרסב) אשתארו תו אתון וכי: עוד נשארו אותיות, שהן י"ב, ממ סתימה וצדי ארוכה, נון פא כף, שהן אותיות אחרות הכפולות, מנצפך. ובמקומו, הן עליות לייב אותיות. וכשהאותיות כולן נתמלאו, כיבאותיות ומנצפך, עליות לעיב אותיות. שהם השם הקדוש שהקביה נקרא בהם.

תרסג) חושבן ישראל שבעים וכי: חשבון ישראל הם ע' נפש שירדו מצרימה, ושתי אותיות שהן עדות בתוכם, שהמשפחות נחתמו בהן, ונכללו מהן, הם י"ח, שכתוב, ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל. ועל סוד זה כתוב, הראובני השמעוני, וכבר העמידהו, וכולם, ייה וע' נפש עולים ע"ב.

תרסד) כגוונא דא אלפא וכי: כעין ישראל שעולים עיב, הוא באלפא ביתא, שהאותיות

מאמר ב' תרס) א' אתפשט לאתון וכי: הא' מתפשט לאותיות אחרות, שנשלמות בשלמות לקחת ב' המדרגות האחרות מן הא', כלומר, כל אות היא מקו אחד בלבד, חסרים לה ב' קוין, והיא לוקחת אותם מן ההתפשטות של הא', שהיו השלמות שלה. תי"ס, והחונים עליו מטה פלוגי. כי והחונים עליו, הם ב' המדרגות המתחברות באחת, פירוש, כי ד' שבטים היו, יהודה ראובן אפרים ודן. שהם כנגד ג' קוין ומלכות, ולכל אחד מהם בתוספת שני שבטים, כדי שכל אחד מהם יהיה נכלל מן קוין. אף האותיות כף, שכל אות היא מקו אחד, ומושכת לה ב' קוין מן הא'.

תרסא) עד דסלקין אתון וכי: עד שהאותיות עליות לששים רבוא. כחשבון שבטי ישראל, שהם י"ב ועולים לששים רבוא. אף האותיות כף, כשהן מתמלאות עליות לששים. כה, אלף בית גימל וכי: שהן ששים אותיות

ארמית: עד דסלקין אתון, לשתינ רבוא, כחושבן שבטיהון דישראל, דאינון תריסר, וסלקין לשתינ רבוא. אוף הכי אתון, כד אתמלו סלקין לשתינ אלף בית גימל דלת הא וזין חית טת יוד כף למד ממ נון סמך עין פא צדי קוף ריש שין תו. אלין אינון סליקו דאתון, לשתינ רבוא.

תרגום: עד שהאותיות עליות, לששים רבוא, כחשבון שבטי ישראל, שהם י"ב, ועולים לששים רבוא. אף האותיות כף, כשהן מתמלאות עליות לששים. אלף בית גימל דלת הא וזין חית טת יוד כף למד ממ נון סמך עין פא צדי קוף ריש שין תו. אלו הן עליות האותיות לששים רבוא.

הערה: לאותיות: וזו תו מוצמדת הערה המציינת שעל פי דפוסים ראשונים הרישום שלהם בעבר היה ויו תיו וזהו גם המילוי הנכון של אותיות אלה וזה כנראה השתנה לאחר מכן

דבר נוסף: ישנה גם צורת רישום אחרת לאותיות אלה והיא: ואו תאו (שיתכן שהיא הקדומה יותר) ובכל מקרה רישום זה אינו גורע כיוון שהרישום עדיין עם 3 אותיות

שיר השירים - סעיף תרסב

ארמית: אשתארו תו אתון, ואינון תריסר. ממ סתימא, צדי אריכא, נון, פא, כף, ואינון אתון אחרנין כפולים, מנצפך. תרגום: עוד נשארו אותיות, שהן י"ב, ממ סתימה, צדי ארוכה, נון, פא, כף, שהן אותיות אחרות הכפולות, מנצפך. למה כפולות? למה מנצפך נאמר עליהן שהן (אותיות אחרות) כפולות?!

כ - מ - נ - פ - צ - ז
מיותרת. ואינון תריסר, למה רשום 12? מם + צדי + נון + פא + כף סך הכל 12 אותיות

יש שישים ריבוא אותיות לתורה - ר"ת ישראל

"אמרו, יש שישים רבוא נשמות, וכל נשמה מתחלקת לכמה ניצוצין. וצריך להבין, איך אפשר שהרוחני יתחלק, כי מתחילה לא נבראה רק נשמה אחת – נשמת אדם הראשון" (פרי חכם, חלק ג)
מוסבר לנו שכאשר האדם הראשון חטא בגן-עדן ואכל מעץ הדעת, הוא ירד מדרגתו הרוחנית ומהשלימות שהיתה לו, ופרחו ממנו כל ה-60 ריבוא נשמות שהיו כלולות בו.

לש שישים ריבוא אותיות לתורה

"וספרתם לכם"...בתורה אנו מוצאים 2 פעמים שבהן "ספרו" את עם ישראל:
מניין בני ישראל ביציאת מצרים:

מִן עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמֵעֵלָה, לַעֲשׂ-מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשָׁת
אֲלָפִים וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת וְתַמְשִׁיִּים... כלומר: 603550 (שמות לח',)

מניין בני ישראל לאחר חטא העגל:

אֵלֶּה פְּקוּדֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲשׂ מֵאוֹת אֶלֶף, וְאֶלֶף;
שֶׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים... כלומר: 601730 (במדבר כו')

ההפרש? 1820

באיפה הופחתו 1820 מעם ישראל ?

שבת	שמות	במדבר
ראובן	46500	43730
נד	45650	40500
אפרים	40500	32500
בנימן	35400	45600
אשר	41500	34005
נפתלי	53400	45400
סה"כ	262950	261130

ההפרש? 1820 = 262950 - 261130

ובנה מיוחד דווקא בשבטים אלו ?

259	ראובן
7	נד
381	אפרים
152	בנימן
501	אשר
570	נפתלי
1820	סה"כ

המספר שישים ריבוא מוזכר בתיאור יציאת מצרים, כמספר בני ישראל (הגברים מגיל עשרים) שיצאו ממצרים: "ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה, כשש מאת אלף רגלי הגברים לבד מטף" (שמות י"ב לז)
בשני המפקדים בספר במדבר, המספר הכללי של בני ישראל קרוב מאוד למספר זה.
אלה פקודי בני ישראל לבית אבותם, כל פקודי המחנות לצבאותם, שש מאות אלף, ושלושת אלפים וחמש מאות וחמישים (במדבר ב לב)
אלה פקודי בני ישראל, שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלושים (במדבר כו נא)
בספר ההוכחות הראשון הראנו בקוד 1820 ראו בפרק שם שההפרש בין שני הספירות שנספרו בני ישראל במדבר היה בדיוק 1820 ומהשמות של השבטים שהופחתו/הוספו מספר זה של בני האדם זה בדיוק גימטרייה של שמות השבטים ולצורך הנוחיות אנו מביאים החלק שהבאנו בספר ההוכחות הראשון על ספירה זאת:

יש ששים רבוא אותיות לתורה

גן האותיות המיוחדות בתורה			מילוי אותיות		
אותיות "ביה שמו"			אותיות זעירות		
כמות	אות מיוחדת	מיקום	כמות	אות מיוחדת	מיקום
1	בראשית א א	בראשית א א	1	בהבראם	בראשית ב ד
1	בראשית מט ח	יהודה	1	ולבכתה	בראשית כג ב
1	הבאים	שמות יד כח	1	קצתי	בראשית כז מו
1	שני	ויקרא טז ח	1	ויקרא	ויקרא א א
1	מה	במדבר כד ה	1	מוקדה	ויקרא ו ב
1	ואעידה	דברים לא כח	1	תשי	דברים לב יח
6	סך הכל		6	סך הכל	
אותיות רבתיות			אותיות שיש לנקד מעליהן		
כמות	אות מיוחדת	מיקום	כמות	אות מיוחדת	מיקום
1	בראשית א א	בראשית א א	3	אליו	בראשית יח ט
1	נצר	שמות לד ז	1	ובקומה	בראשית יט לג
1	אחר	שמות לד יד	6	וישקהו	בראשית לג ד
1	גחון	ויקרא יא מב	2	את	בראשית לז יב
1	והתגלח	ויקרא יג לג	5	ואהרן	במדבר ג לט
1	גדל	במדבר יד יז	1	רחקה	במדבר ט י
2	שמע ... אחד	דברים ו ד	1	אשר	במדבר כא ל
1	וישלכם	דברים כט כז	1	ועשרון	במדבר כט טו
1	ה ליהוה	דברים לב ו	12	לנו ולבנינו עד	דברים כט כח
10	סך הכל		32	סך הכל	
10	סך הכל		32	סך הכל	
<p>סך הכל ישנם ג"ן אותיות מיוחדות בספר תורה! אנא שימו לב שהאות הראשונה בספר תורה (האות ב"ת) היא אות רבתי וגם "ביה שמו" לכן לא סופרים אותה פעמיים ומניינה הוא אחד! אנו מונים כאן אך ורק את מניין האותיות ולא את סוגיהן</p>					
<p>סך הכל ישנם ששים רבוא אותיות לתורה! חיבור 599947 האותיות הנסתרות ביחד עם גן האותיות המיוחדות בתורה משלימות את המניין הכולל של כל האותיות הנסתרות שבספר תורה</p>					
<p>אנא שימו לב ישנם רק 45/62 אותיות במילוי בשימוש! ולמה זה? יוד + הא + ואו + הא = 6 + 13 + 6 + 20 = 45 =</p>					

אותיות בתורה			
גלויות	מילוי + מנצפך	נסתרות	
27059	א ל ף	2	54118
16345	ב י ת	2	32690
2109	ג י מ ל	3	6327
7032	ד ל ת	2	14064
28056	ה א	1	28056
30513	ו א ו	2	61026
2198	ז י ן	2	4396
7189	ח י ת	2	14378
1804	ט ת	1	1804
31531	י ו ד	2	63062
11968	כ ף	2	23936
21570	ל מ ד	2	43140
25090	מ ם	2	50180
14126	נ ו ן	3	42378
1833	ס מ ך	2	3666
11250	ע י ן	2	22500
4805	פ א	2	9610
3962	צ ד י	3	11886
4695	ק ו ף	2	9390
18125	ר י ש	2	36250
18125	ר י ש	2	36250
15595	ש י ן	2	31190
17950	ת א ו	2	35900
304805	סך הכל 62	45	599947

אמרו חכמי תורת הנסתר כי כל נשמה של יהודי יש לה שורש באות אחת מאותיות התורה, שכן ראשי התיבות של המילה "ישראל" הן: יש ששים רבוא אותיות לתורה! (הערה חשובה: אני לא סתם הדגשתי את המילה "שורש" אנא תעינו היטב בביאור מס 1 חסד לאברהם) ספר הזוהר הקדוש (זוהר, שיר השירים, אות תרסא) מובא שם "עד שהאותיות עלולות לשישים רבוא, כחשבון בני ישראל, שהם י"ב ועולים לששים רבוא, אף האותיות כך, כשהם מתמלאות עלולות לששים מתוך: <http://torah.125mb.com/60000/Chart.html>

במרכז ספר ויקרא מתקבל שם ה' בדילוג של 7 אותיות, ובתחילתם ובסופם של שאר הספרים נמצאת המילה "תורה" בדילוג קבוע של 49 אותיות, כשכולם פונים אל שם ה' במדבר ובדברים הדילוג "תורה" הוא למפרע

בראשית

תחילת ספר בראשית

ב. בראשית בראשית את השמים ואת הארץ והארץ
מוחה ותרן ותרן ותרן על פני תה
א. ורחה אלהים מרחמת על פני המים ויאמר
אלהים יהי אור ויהי אור ו
א. אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין
המים והארץ ויקרא אל

שמות

תחילת ספר שמות

ב. בני ישראל הפאים מצרית את זעקב איש
וביתו באר ראונו שמעון לוי
ויהודה ויששכר וזבולון ונחמני עז
ואשר ורחי כל נפש יצאי
והטור משלישי לשם שבו ואחלקתה; ו
יוסף וכל אחיו וכל מדרו
ההוא.

ויקרא

תחילת ספר ויקרא

ו. ויקרא אל משה ונדבר יהוה אליו מאהל מועד

במדבר

תחילת ספר במדבר

ו. ונדבר יהוה אל משה
במדבר סיני באהל מועד באחד לילדש משני
שענה השנית לצבאתם מצרית מנ
ר. יום לאמר שאו את ראש כל צדתי בני ישראל
למשפחותם לבית אבתם במשפט שמ
א. וכל זכר קלוקלים מן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא בישראל תפקדו א
תם לצבאתם אמת ואחרו

דברים

תחילת ספר דברים

ו. והיה ביום הזה יאמר יהוה אל ישראל
היה יום הזה יאמר יהוה אל ישראל
ר. היום יאמר יהוה אל ישראל
פ. היום יאמר יהוה אל ישראל
ש. היום יאמר יהוה אל ישראל
ז. היום יאמר יהוה אל ישראל
ח. היום יאמר יהוה אל ישראל
ט. היום יאמר יהוה אל ישראל
י. היום יאמר יהוה אל ישראל



סיפורי נסים ונפלאות

הרבה אנשים אומרים שאם הקב"ה היה עושה להם נס, היו חוזרים בתשובה. אבל יוצאי מצרים הראו לנו שמניסים לא חוזרים בתשובה - לאחר שהקב"ה הביא על המצרים עשר מכות, קרע את הים, הטביע בתוכו את המצרים ונגלה לעם ישראל במעמד הכביר של מתן תורה בהר סיני, כל זה בניסים גדולים, באותות ובמופתים שאינם בדרך הטבע, לעיני כל עם ישראל, בכל זאת אנו רואים שזמן קצר לאחר מכן, העם חטא בחטא העגל. איך זה יכול להיות?! כל זה בא כדי ללמד אותנו, שמניסים אפשר להתפעל, אבל כדי להשתנות צריך התעוררות פנימית. החפץ חיים ביקר פעם אצל פרופסור נודע. הלה שאל: "אם הקב"ה רוצה שנאמין בו, מדוע אינו עושה לנו ניסים כמו בעבר?" החפץ חיים התבונן עמוקות על התעודה שהתנוססה על הקיר, ואמר: "אני מבין שלפני שלושים שנה היית פרופסור". הלה השיב, כמעט נעלב, שהוא עדיין פרופסור. אמר החפץ חיים: "אבל התאריך שעל התעודה מלפני שלושים שנה!" השיב הפרו': "את התעודה קיבלתי לפני שלושים שנה, והיא מוכיחה לכולם שפרופסור אני, תעודת הסמכה לא צריך לחדש". השיב החפץ חיים: "אף הקב"ה נגלה לעיני כולם במתן תורה בניסים ונפלאות, והוכיח אז את מציאותו, יש תעודה והיא התורה, הקב"ה לא צריך לעשות לנו שוב נסים כדי שנאמין בו." למעשה, למרות שאנו בתקופה של "הסתר פנים", שזה חלק מהקללה של גלות עם ישראל, אנו זוכים כל הזמן לנסים שבתוך הטבע, ומדי פעם אפילו לניסים גלויים.

להלן מעשה מדהים של נס נסתר, הסיפורים שאחריו הם על נסים גלויים.

טיסה מישראל לארה"ב. ר' יוסף עורך היכרות עם היושב לידו. "רוברט", הציג גלוי הראש את עצמו בפני ר' יוסף. היה זה אדם כבן שישים, יוצא פולין. "אמנם יהודי אני", אמר, "אך אינני רוצה לשמוע על יהדות". בכדי שלא להותיר ספק, שב והדגיש: "אני כועס, כועס מאוד, וזו המילה האחרונה שלי בענין."

ר' יוסף נבוך קמעא, שתק ולא הוסיף. כאשר חולקו המנות, ור' יוסף קיבל מנה כשרה, כאב לו לראות את בשר הפיגולים המונח לפני רוברט. "אולי אפשר לכבד אותך במזון כשר", הציג לרוברט בהססנות. עיני רוברט ירקו אש: "אינך מבין? כועס אני. מאז שנלקח ממני איציק שלי, אינני מתכוון לסלוח". מזלגו נתקע בעמקי האומצה, כמו להכעיס נפנף בה והבהיר את יגון חייו במשפטים אחדים: "מאז ירו בו באיציק שלי, המראה אינו מש מעיני. הוציאו אותנו אז מגטו לודז' אל היער, ירו לעברו ואמו רצה לקראתו. שניהם התמוטטו ומאז אין לי חיים. כמעט החיים שיש לי, לא אערב עוד בדל יהדות, מאומה." ר' יוסף נרתע, מילותיו נסוגו בראותו כי לפניו פליט שמוראות המלחמה עוד חקוקות על נפשו. לא דיבר אליו מאומה עד רדתם מן המטוס על אדמת ארה"ב. שבעה חודשים לאחר מכן, ר' יוסף שהה בחודש הרחמים והסליחות בא"י. את תפילות הימים הנוראים התפלל בבית הכנסת שבשכונת קטמון. בעיצומו של יום הכיפורים, בהפסקה שטרם תפילת "זכור", ר' יוסף יצא אל הרחוב הסמוך לאתנחתא קלה. מצדי הרחוב, על ספסל צדדי, בלטה נוכחותו של אדם מתבגר, שישב על הספסל והעלה מפיו סלסולי עשן סיגרייה. ר' יוסף, עטור הטלית, קרב מעט לעברו. הלה הגביה יד

והרים את הסיגריה בהפגנתיות. הפנים, ההפגנתיות, הנפנוף הזה - כל אלה הביזקו תמונה מוכרת במוחו של ר' יוסף: הרי זה רוברט, האיש האומלל מהמטוס. "שלום עליכם רוברט", פנה ר' יוסף בחמימות. "התדע, רוברט?", אור ר' יוסף עוז, "בפנים יתפללו עוד רגע קט את תפילת 'יזכור'. יום קדוש הוא לנו, יום הכיפורים. ... רוברט נשף עמוקות: "שוב? הרי כבר אמרתי לך הכל, ולא חל אצלי כל שינוי. וכי ראיתי את איציק שלי מאז שנפגשנו?...". ר' יוסף לא הרפה הפעם: "אם זכרו של איציק שלך חשוב לך, עשה למענו והכנס להזכיר את נשמתו בתפילת 'יזכור'. תפילה זו גורמת לתיקונם ומנוחתם של נשמות הנפטרים. היכנס רק ל"קל מלא רחמים" ותו לא. "רוברט שתק. ניכר היה כי הדברים חוללו בו סערה. אחר דקות קם, שמט את הסיגריה והלך אחרי ר' יוסף. "שמע היטב", לחש ר' יוסף באוזני החזן, "אדם זה לא ביקר בבית הכנסת ארבעים שנה, הגיע בכדי להזכיר את שם בנו היחיד שנהרג. נסה נא להרטיט בלבו נימים ספונים של "קל מלא רחמים". " בקול מלא רגש פצח החזן בסלסול מתחנן "המצא מנוחה נכונה", לצדו רוברט הרועד. "יצחק בן ראובן", החזן העיף מבט קל לעברו, מיד המשיך להתפייט בקול חרישי נוגע ללב. עם סיום התפילה המיוחדת, הפנה החזן פניו שנית אל רוברט, חיזור כסיד: "איצקוביץ?", שאל בקול רוטט, "איצקוביץ?" - רוברט הנהן בראשו לחיוב. ראובן איצקוביץ, כך נקרא לפני המלחמה בפי כל. החזן התקרב פסיעה נוספת: "אבא? אבא?" רוברט נרתע לאחור, הביט בעיניים קרועות על החזן, "ויי, איציק איציקל", קרעה צווחתו את דממת בית הכנסת, נפל לאחוריו מתעלף. התברר, כשוך תדהמת המפגש, כי איציק רק נפגע מכדורי המרצחים. אחר שקם על רגליו, כבר לא ראהו אביו, שמאן מאז להתנחם עליו. כך הוביל הרצון הזך של ר' יוסף, לזכות את רוברט בדבר שבקדושה, להשיב לב אבות על בנים, ולב בנים אל אביהם שבשמים). מתוך הספר "נפלאותיו לבני אדם" (לאחר שהטייס **דניאל עשור** סיים את שירותו הצבאי, הוא החליט שהוא יורד לארצה"ב, שם הולך הוא להצליח ובגדול, והוא אכן הצליח. הוא הוציא תעודות טייס נוספות, ועבד כמדריך טייס בבית הספר לטיסה. הוא הרוויח משכורת של \$30,000 בחודש וקנה מטוס פרטי. הוא התחתן עם נוצריה קתולית בשם קרין, והתקרב לנצרות ולכנסיה הקתולית. הוא הסתובב בחברת כמרים, שהבטיחו לו עתיד בכנסיה, ומחק מעליו כל סממן יהודי, ולא נותר לו כל קשר ליהדות) מלבד אימו שהתפללה עליו בדמעות שיפקח את עיניו ויחזור בתשובה.

פעם אחת, כאשר טס במטוסו הפרטי, נקלע דניאל לסערה, הוא בקש בקשר אשור לנחיתה חירום, אך התשובה היתה שלילית, אין מנחת מטוסים בסביבה. לחזור חזרה היה בלתי אפשרי בגלל הסערה, האפשרות היחידה היתה להמשיך הלאה. דניאל היה מעל האוקיינוס האטלנטי, בדרך למיאמי. לאחר זמן, ביקש שוב שינחו אותו היכן לנחות, במגדל הפיקוח, לאחר שזיהו אותו במכ"מ, אמר הבקר שאין שום אפשרות לנחות בסביבה, עליו לחזור חזרה, דניאל השיב שהוא לא חוזר לסערה ושאינו לו מספיק דלק. בשלב מסוים שני המנועים כבו, הדלק אזל. הבקר ממגדל הפיקוח שאל את דניאל: "מהיכן אתה?", דניאל השיב: "מישראל", שאל הבקר: "האם אתה יהודי?", "כן", השיב דניאל, "אז למה אינך מתפלל?!", אתה נמצא במצב של חיים או מוות, אתה חייב להתפלל!; אין שום מנחת מטוסים קרוב, רק מנחת נטוש של חיל האוויר", צעק אליו הבקר. דניאל ביקש שיכוון אותו למנחת, אולי יצליח להגיע אליו בדאייה. דניאל כיוון את המטוס לעבר מנחת המטוסים הנטוש, הוא החל לאבד גובה, הבקר צעק אליו לנטוש את המטוס, הוא יכול לקפוץ ולצנוח לים. דניאל פותח את דלת המטוס, הוא מביט למטה ולא רואה כלום, היתה עלטה מוחלטת, היה לו קר מאוד והוא נרטב מהגשם. תקף אותו פחד נוראי, אימת מוות, ליבו הלם בפראות. הוא חשב על המים הקרים, ועל הכרישים שמחכים לו למטה באוקיינוס, וגם איך בדיוק ימצאו אותו יחידות החיפוש?, הוא חשב, ולבסוף החליט להכנס פנימה ולסגור את הדלת. המטוס המשיך לאבד גובה, ודניאל צעק בכל כוחו, צעקה אדירה: "**שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד!**" מייד לאחר הצעקה, המטוס "נפגש" עם הקרקע, בחבטה עצומה. לדניאל לא היו כלל תנאים לנחיתה, לא היתה ראות, לא היו אורות, ולא שום אפשרות לייצב את המטוס. המטוס התייצב לבד, "נסע" על הקרקע במהירות ודניאל לחץ על המעצורים. מסתבר שדניאל נחת בדיוק במסלול הנחיתה הנטוש משנת 1974, כביש שצף מעל המים, בלי אורות ובלי תנאים. עד שהגיעו יחידות ההצלה, לדניאל היה הרבה זמן לחשוב, הוא חשב למה צעק "שמע ישראל", ולא "יש"ו?" מה קרה?!, הוא הגיע למסקנה שאימת המוות מוציאה את האמת העמוקה ביותר מתוכך. "כל הזמן בנכר, חייתי בשקר, בתוך מחיצה, בזהות בדויה, אבל האימה הנוראה, הוציאה ממני את האמת הגמורה שפורצת ועולה מעמקי הנשמה."

הוא עזב את אשתו הנוצרית, חזר לארץ ונכנס לשיבה. לאחר שהתחתן, למד דיינות בכולל הוראה והוסמך לרבנות, וכיום הוא הרב דניאל עשור.

לאחר השירות הצבאי, כמו צעירים רבים אחרים, הגיע תומר לטיול מודרך במדבר סהרה. המדבר המפורסם והגדול ביותר בעולם, אשר ברובו אינו מיושב, ומכיל קילומטרים על קילומטרים של אדמת חול בראשית, שבה אין נפש חיה פרט לאורחות גמלים נדירות. כולם היו ישובים על הגמלים, ומחכים שהסיור יתחיל. המדריך היה עסוק בהכנות אחרונות טרום טיול, כמו מילוי כדים במים, ולפתע, התרומם הגמל של תומר והתחיל לדהור בשעטה מטורפת אל תוך המדבר! הגמל דהר ודהר במהירות נוראית, כמו אחוז אמוק, כאילו חטף שיגעון. בעוד תומר, מבוהל עד עמקי נשמתו, מנסה בכל יכולתו להחזיק חזק שלא ליפול מתוך התאוצה, שכן, המהירות הייתה עצומה. וכך, משותק מאימה ומרוכז כל כולו במשימה הכמעט בלתי אפשרית שלא ליפול מהגמל, החל לחשוב מחשבות של ייאוש וסוף. הגמל השתגע לחלוטין, והדהרה הזאת אל תוככי המדבר נמשכה שלש שעות, בלא שום אפשרות לעצור את הגמל. תומר מעולם לא התפלל, ולא היה קרוב למסורת בשום דרך שהיא. אבל באותם רגעים, כשהחול והרוח, היאוש והפחד, צורבים את עיניו בדמעות, מצא

את עצמו צועק: "אלוקים, אלוקים, תעזור לי, תציל אותי, אלוקים! שמע ישראל, ה' אלקינו, ה' אחד" וחוזר על זה שוב ושוב. סיטואציה כזאת מטורפת, שוברת את כל האמונות, הדעות והחינוך הקודם של האדם, ומשאירה אצלו אך ורק אינסטינקטים מולדים, הקשר של אדם עם בוראו, והידיעה המכה פתאום כי ה' אלקינו ה' אחד, וה' שמע. הגמל נעצר, בתחילה הוא עמד בשקט, כמו לנוח מהשיגעון שלו עצמו, ואז הסתובב והחל לחזור בדרך המוכרת לו, אל הקבוצה שחכתה שם, משום שלא ידעו מה לעשות, ונשארו שם אובדי עצות. זה היה מקרה מוזר ונדיר, ולדברי המדריך, מעולם לא אירע לו משהו דומה.

תומר סיפר כי חלק מהנס העצום הוא, שבאותם רגעים לאחר שצעק ולפני שהגמל נעצר, הוא הפסיק לפחד, היתה לו תחושה ברורה שהשם שמע אותו. וככל שהדרך אל לב המדבר היתה מפחידה וקשה, כך הייתה הדרך חזרה מפעימה ומדהימה. היו שם רק הוא, הגמל והקדוש ברוך הוא, עטופים בנוף קדומים מהמם. כמו אבא ובן שמצאו אחד את השני לאחר שנים ארוכות, והם חוגגים את ההתחברות המחודשת ברגעים של שלוה ושמחה (מתוך עתון קול העיר)

* * *

בספר "עלינו לשבח" מובא סיפור מרתק מפיו של הגאון ר' אהרון פולק ממרביצי התורה של מנצ'סטר. הסיפור אודות אשה בשם מרת פרל הוף, לבית אונסדורפר, שנפטרה לבית עולמה בשנת תשס"א.

הגרה"א פולק סיפר ששמע מבנה של מרת פרל, שבפרוץ השואה היתה אימו נערה כבת 16 ובני משפחה שילמו כסף לגוי על מנת שיחביאנה בביתו. התשלום היה עד תקופה מסוימת, והסיכום עם הגוי היה שכעבור הזמן ישלמו לו סכום נוסף לעוד תקופה. והנה, כעבור הזמן, לא היה מי שישלם את הכסף, כיוון שמרבית בני המשפחה נהרגו כבר על קידוש השם. הוציא הגוי את הנערה מביתו ושילחה לרחוב.

מה עושה נערה יהודייה בעיירה של גויים בעיצומה של מלחמת העולם השנייה, כאשר בכל פינה עומדים גרמנים ומחפשים יהודים כדי להורגם? - מחפשת בונקר בו מתחבאים יהודים, וכאלה היו בסביבה לרוב. ואכן, בתוך זמן קצר הגיע לאוזניה שימעה של אחד הבונקרים, והיא מחליטה לצעוד לעברו.

כאשר הגיעה אל מקום-המחבוא, גילתה שנפלה מן הפח אל הפחת. היה זה לא פחות ולא יותר אלא בונקר של גרמנים, שהפיצו כביכול שמועה שמדובר במסתור של יהודים, כדי למשוך למקום את כל המבקשים להימלט, ולרוצחם נפש. ראתה הנערה היהודייה לאן נקלעה, והבינה שאין טעם לנסות לברוח. בליבה המשיכה להתפלל להקב"ה שיצילנה מידם של הארורים הללו, אבל בשפתיה מלמלה כבר את מילות הוידוי.

"האם את יהודייה?" - שאל המפקד של הגרמנים. והנערה, שהיתה בתו של הצדיק רבי שמואל אונסדורפר, סירבה להתכחש ליהדותה. היא שתקה ולא ענתה דבר, מה שכמובן החשיד את הגרמני יותר ויותר.

"איך קוראים לך?" - המשיך לשאול. עתה לבשה פרל עוז ותעצומות, והשיבה במבטא גויי מובהק: "שמי הוא יוריסקה".

"והיכן את מתגוררת?" - גם עתה נקטה הנערה היהודייה בכתובת בדויה, שם מצוי מרכז האיכלוס הגויי במקום. המפקד, שקודם לכן היה כמעט בטוח שלפניו בת יהודייה, התלבט עתה בעניין, והורה לאחד מחייליו ללכת עם הנערה אל הכתובת שציינה, ולברר האם אכן שמה הוא יוריסקה, והאם היא מתגוררת במקום ההוא.

"הלכתי עם החייל הגרמני", סיפרה מרת פרל ברבות הימים, כשאני צועדת ראשונה והוא אחריי בנשק שלוף וטעון. ידעתי שדקותיי ספורות, ואם לא יתרחש עמדי נס גלוי, הרי שהחייל יגיע אל הרחוב ההוא, ולא ייקח לו זמן רב כדי לדעת ששקר היה בפיו. והנה, בפתע-פתאום מזדקר לנגד עינינו רוכל גוי עם עגלת-המציאות שלו. האיש צעד מולנו, וכשהגיע למרחק של מטר ממני, הוא שואל, והחייל הגרמני שומע: "יוריסקה, מה את עושה כאן?"

"הייתי המומה מן השאלה הלא-צפויה, אבל הצלחתי בכוחותיי האחרונים לעשות את עצמי כמי שמכירה את הגוי, והשבתי לו: "אני הולכת הביתה".

"החייל, שכבר היה בטוח שאכן שמי הוא יוריסקה, שאל את הרוכל היכן אני מתגוררת, וזה ציין לו במפורש את הכתובת שאמרת לי למפקד הגרמני. החייל עזבני עתה לנפשי, ואני הסתובבתי לאחור כדי לראות מי הוא הרוכל הלז שקרא לי יוריסקה. התבוננתי על מקומו ואיננו, וכל החיפושים אחריו עלו בתוהו."

מרת פרל הוף ע"ה שסיפרה לילדיה את הנס הגלוי הזה, מוכנה היתה להישבע שכל פרט בסיפור זה הוא אמת-לאמיתו, וביקשה להמחיש בכך את הלקח המאלף שיהודי שאינו מתכחש ליהדותו, לא מפסיד מכך.

* * *

בספר "רש"י חייו ופירושו" מביא הרב רפאל הלפרין שליט"א מעשה מדהים: הורי רש"י גרו בעיר וורמיזא שבאשכנז. אמו של רש"י נהגה ללכת מדי יום להתפלל בבית-הכנסת, וכשהרתה המשיכה במנהגה. בדרכה היתה עוברת בסימטה צרה, שאין בה כמעט מקום מעבר. בעיר מגוריהם חי באותם הימים בישוף שונא ישראל. הבישוף החליט בלבו להתנכל לאמו של רש"י. ויהי היום, כשהלכה אמו של רש"י לבית הכנסת דרך הסימטה הצרה, הופיע לפתע הבישוף רכוב על סוס. הוא דהר לקראתה בסערה בסימטה הצרה, מתוך מזימה לדרוס את האשה ולרמוס אותה ואת הוולד אשר בקרבה. נבהלה האשה מאוד, כי כפסע היה בינה ובין המוות, והיא נלחצה אל קיר אחר הבתים. באותו רגע אירע נס: הקיר שמאחוריה נדחק פנימה, נתהווה בו שקע, ונתבצר לה ולכריסה מקום בקיר. בכך ניצלה היא ופרי בטנה - רש"י, ממוות. לאחר הנס

הזה עזבו רבי יצחק ואשתו את העיר וורמייזא, מחשש שמא ילעזו עליה שהיא עוסקת במעשי כשפים, ועקרו לעיר טרוייש, שם נולד רש"י, רבן של ישראל.

* * *

במלחמת ששת הימים, באחד הקרבות על הירדן, סטה מהדרך טנק אחד של צה"ל ואיבד את הקשר עם יחידתו. הוא ניסה למצוא את יחידתו, אבל לשוא. לפתע צץ מבונקר אחד טנק ירדני מדגם "פטון", העולה על הטנק הישראלי בגודלו ובאיכותו. מפקד הטנק שלנו היה אובד עצות, מה לעשות בשעה כזאת, כי במקרה שהיה מתפתח ביניהם קרב, ברור שהנצחון יהיה בידי הטנק הירדני, אבל להפתעתו הגדולה של מפקד הטנק עבר על פניו הטנק הירדני ולא ירה בו, כנראה שהוא הוכה בסנוורים ולא ראה אותו, אז סיבב הטנק שלנו את הצריח שלו וירה כמה פגזים לעבר הטנק הירדני והשמיד אותו לגמרי, ואחר המשיך בחיפושים אחר יחידתו. אבל בנוסעו הלאה פגש בחמשה טנקים ירדנים, אז היה ברור למפקד שהוא אבוד, ולא היתה לו ברירה רק לחכות לרגע למותו בקוצר רוח. אבל הפתעתו היתה גדולה מאוד כשראה שכולם חולפים על פניו בלי לירות בו, אז העמיד את עצמו בסכנה, והתחיל לירות בהם וחיסל את כולם, ובעוד הוא עומד ומשתומם על הנס הגדול שקרה לו, הגיעה יחידתו למקום שהוא נמצא שם, וכשהם ראו את המראה הגדול הזה אז כולם ביחד הודו לקב"ה על הנס הגדול שעשה. (מפי הרב מנחם הלוי)

* * *

בעיר אחת במרכז פולין חי רופא מומחה בשם ד"ר ברנארד, שבא ממשפחה מתבוללת והיה כל ימיו רחוק מענייני יהדות. פעם נקרא ד"ר ברנארד לביתו של יהודי עשיר, שחלה במחלה אנושה. בדק אותו הרופא בדיקה יסודית, כיד מומחיותו הטובה עליו, ובתום הטיפול הודיע לבני המשפחה, שאין עוד תקווה לחיי החולה. אך עזב הרופא את הבית, רתמו בניו של החולה את הכרכרה שלהם ונסעו אל הצדיק רבי דוד מללוב. וכיון שאביהם היה מבאי-ביתו של הצדיק, הוכנסו מיד אל הרבי ושטחו בפניו בקשה נרגשת, שהצדיק יעורר רחמי שמים על החולה האנוש. רבי דוד הוציא מן הארון שבחדר בקבוק יין ועוגת-דבש וכה אמר לאורחיו: מהרו אל אביכם והגישו לו כוס יין ופרוסת עוגה! ובזכות הברכה שהחולה יברך על המאכל והמשקה, ישלח לו הקדוש-ברוך-הוא רפואה שלמה במהרה. הבנים שבו במהירות לבית אביהם והגישו לחולה האנוש כוס יין ופרוסת עוגה, כמצוות הרבי, ולהפתעת הכל, חלה כעבור שעה קלה הטבה נכרת בפני החולה, ומיום ליום הלך והשתפר מצבו של האיש, עד שהחלים כליל ממחלתו. בעיירה קם רעש גדול, והכל היו מסיחים בכוחו המופלא של רבי דוד, המחיש רפואה במקום שיד הרופאים קצרה מלהושיע. בסופו של דבר הגיעה השמועה לד"ר ברנארד, שטיפל בשעתו בחולה האנוש, והלה מאן להאמין לשמע אזניו. עד שפגש יום אחד באקראי באותו חולה, והלה סיפר לו שסמוך לביקורו של הרופא בביתו נטל כוס יין ועוגה, כעצת הרבי, וכעבור זמן קצר חלפה ועברה מחלתו.

ד"ר ברנארד שב לביתו והחל מהרהר ארוכות באותו מעשה, וכה אמר לעצמו: מבחינה רפואית אינו ספק, ששתיית יין ואכילת עוגה על-ידי החולה עלולות לשמש גורם מובהק לקרב את קיצו, ואם האיש התאווש במהירות והבריא כליל ממחלתו האנושה, משמע שקרה כאן נס משמים בזכותו של הצדיק רבי דוד ... מאותו יום והלאה חל שינוי עצום בהלך-רוחו של ד"ר ברנארד. הוא נעשה בן-בית אצל רבי דוד, ובהשפעת הצדיק חזר בתשובה שלמה והחל לנהל אורח חיים של חסיד מובהק (פרפראות לתורה)

* * *

אחד הסיפורים שהדהימו את ירושלים היה קשור לרב יצחק כדורי זצ"ל, הדבר התרחש בשנת תשכ"ז בזמן מלחמת "ששת הימים", פגז נפל בחצר "צופיף" ותינוק שהיה נתון בזרועות אמו ששהתה באותה חצר איבד את ההכרה מעוצמת ההדף. האם המבוהלת שסברה שהילד כבר אינו בחיים, נטלה אותו בזרועותיה, ואצה לרב כדורי, שהיה שקוע בספריו. נכנסה האשה ובכתה לרב ואמרה לו שהתינוק שבזרועותיה כבר דקות ארוכות אינו מראה סימני חיים. הרב הוציא תפוח ושקל כנגדו מים, אמר מה שאמר מספר התהלים שהיה מונח על שולחנו, והורה לאמא: "מהתפוח הזה תתני לילד עד שיסיים לאוכלו, ואת המים תתני לו טיפה טיפה בכל יום." האשה לא הבינה בתחילה, הרי הילד לא רק שאינו יכול לאכול, אלא כלל אינו מגלה סימני חיים. אבל חזקו עליה דברי הרב, היא ניסתה ולמרבה התדהמה הילד אכל. כבר באותו מעמד חל שיפור רב במצבו, ובתוך יום שב התינוק לאיתנו.

* * *

האדמו"ר הצדיק רבי אברהם מתיתיהו משטפנשט שברומניה היה ידוע כמחולל נסים ונפלאות. מכל האזור נהרו אליו רבים יהודים ואפילו גויים שהיו בצרה ובקשו ישועה. ביום כ"א תמוז שנת תרצ"ג נפטר ברומניה האדמו"ר משטפנשט, הוא נקבר בכבוד רב בעיר יאסי. מקום הציון ואוהל הצדיק בבית העלמין של העיירה, שימשו כתחליף לחצר הצדיק. שיירות רבות הגיעו לשם, התפללו על קבר הצדיק, והמשיכו לראות ישועות כבחייו. לאחר השואה, יהודים רבים מתושבי המקום עלו לארץ ישראל, הקהילות היהודיות באזור התפרקו, וסכנת חורבן ופגיעה ריחפה על המקום. תלמידיו ויוצאי רומניה יזמו, בהתייעצות עם גדולי הרבנים, והחליטו להעלות את ארונו של הצדיק משטפנשט אל ארץ ישראל. שנים רבות היה הדבר בגדר חלום, הוקם ועד מיוחד שפעל במסירות ובעקביות, עד שביום חמישי, ג' חשוון תשכ"ט (כשלושים וחמש שנים לאחר שנפטר) המשימה צלחה בידם וארונו של הצדיק הובא לארץ ישראל. מסע

ההלווייה יצא מבני ברק ומשם לבית הכנסת הגדול של תל אביב, שם כבר המתינו אלפי יהודים יוצאי רומניה, שרובם זכה להתברך מפי קודשו. סיפורי המופתים שוב קלחו מפהים, כמו אך עתה אירעו. משם המשיכו לבית העלמין 'נחלת יצחק'. בחדר הטהרה של בית החיים 'נחלת יצחק' היה דיון, האם לפתוח את הארון ולקיים מנהג ארץ ישראל, לקבור ללא ארון. רבה של בני ברק הרה"ג רבי יעקב לנדא, ציוה לפרוץ פתח בתחתית הארון, וכשהתברר שהגוף הקדוש שלם כביום פטירתו, ציוה הרב לנדא להוציא גופו הקדוש מן הארון. שמו אותו במיטה כמו כל נפטר, ולא התפרק, למרות שעברו 35 שנים מעת שנפטר. אנשי 'החברה קדישא' יצאו מחדר הטהרה מרוגשים כולם ואמרו: "כזה דבר לא רואים כל יום". הגר"י לנדא הוסיף לומר: "זה ממש כאילו עכשיו הוא נפטר, אפילו הפנים מאירות."

* * *

רבי יהושע נעימי, שמשו של הצדיק הנסתר רבי אברהם פיש זצ"ל מספר: באחד הימים יצאתי מביתי בירושלים, והיה בדעתי לקחת אוטובוס לתל אביב כדי להגיע לבית הרב פיש, אותו זכיתי לשמש רבות, אך שכחתי דבר מה בביתי ושוב חזרתי הביתה, משהגעתי לכיוון רחוב יחזקאל, עצרה לפתע ניידת משטרה לידי, ואחד השוטרים שאל היכן גר הרב פיש? מיד אמרתי: "הרב פיש גר בתל-אביב וכעת אני בדרכי אליו", השוטרים הביטו זה על זה בארשת פנים רצינית, ואמרו לי: "עלה עמנו וניקחך לבית הרב פיש", עליתי לרכב פנימה ונסענו. בתחילת הנסיעה שררה דממה ברכב ולא הבנתי מה קורה כאן, אולם לפתע פרץ השוטר היושב ליד הנהג בבכי מר. הוא סיפר, כי בנו אהובו חלה במחלה הקשה אשר התגלתה אצלו בכבד, וכל המערכות בגוף קרסו, וכעת הוא שוכב ללא ההכרה, הילד רק בן שלוש, והרופאים אומרים כי נותרו לו רק עוד יומיים לחיות... הכל הגיע בפתאומיות והשברון והכאב נורא ואיום.

הרגעתי אותו, מספר ר' יהושע, והזכרתי לו את דברי חז"ל, כי "אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל יתיאש מן הרחמים", וביודעי ומכירי מעט מגדולתו של הרב פיש עודדתי את רוחו כי בודאי צדיק נשגב זה יוכל לפעול עבורו ישועה. הגענו לבית הרב, בתחילה עת אשר נכנסנו פנימה, נבהלו מעט הנוכחים, בראותם שוטרים חמורי סבר מתלווים אלי, הם חששו שארע לי משהו. בראות רבי אברום את השוטר הנזכר ופניו נפולות, שאלו על אתר, מה קרה, ומדוע אתה בוכה? הלה החל מיד לגולל את סיפורו הכואב בבכי וחרדה, ורק לאחר כמה דקות שם לב כי בתוך דבריו נרדם רבי אברום על כיסאו זה כמה רגעים כאשר ראשו שמוט למטה, הלה המשיך לבכות אולם הרב לא ענה לו מאומה, רק היה נראה כישן שינה עמוקה. במשך כעשרים וחמש דקות הרב ישן ואילו השוטר עומד שבור, והאנשים העומדים מסביב מעודדים את רוחו. לפתע ניתר הרב ממקומו ואמר: "אדוני! כשם שלא ידעת איך זה בא, לא תדע איך זה ברח... יום חמישי הבא ילדך בורח הביתה..." את ההתרגשות אשר היתה במקום לא ניתן לתאר כלל, שכן כולם במקום ידעו מעט מיהו הרב פיש ומה כוחו בשמים, הרב בקש מן האבא לקבל על עצמו ללכת בטלית קטן ולהניח תפילין בכל יום, ואילו לזוגתו יאמר כי תקבל על עצמה לכסות את ראשה במטפחת. הלה חזר לביתו מרוגש בציפייה דרוכה לעתיד, והנה, לא עברו ימים מועטים ואותו ילד אשר הרופאים נתנו לו עוד יומיים לחיות, חזר להכרתו והחל לדבר ולשתף פעולה. התדהמה אשר אחזה ברופאים היתה גדולה, הם ערכו לו מיד צילום מחודש, ולתדהמתם הבחינו כי אין זכר למחלה.

זהו ילד חדש אמרו הרופאים לאביו, איננו מבינים מה הולך כאן, הנך יכול לקחתו הביתה.

היה זה ביום חמישי - שבוע לאחר שהרב פיש אמר לו: ביום חמישי הבא בנך חוזר הביתה...

השוטר הנזכר לעיל התרגש ביותר מכל אשר ארע עמו ועם ילדו, האמונה המוחשית אשר ראה בעיניו, ומה רב כוחם של הצדיקים בשמים, חישלה את רוחו ואת אמונתו, הוא התחזק מאד מבחינה רוחנית ואף ערך סעודת הודיה גדולה.

לאחר כמה ימים נסע הלה עם שני אחיו לבית הרב פיש בכדי להודות לו, בהגיעם לבית הרב, הביט ר' אברום בשני אחיו ואמר לאח הראשון: אתה בקרוב תהיה חתן וכלתך מהעיר טבריה, ואילו לאח השני אשר היה חשוך בנים אמר: לשנה הבא בזמן כזה תהיה לך בת. למותר לציין כי דבר אחד מדבריו לא שב ריקם, וכאשר אמר כן היה.

העובדה אשר ארעה עם בנו של השוטר, גרמה לקידוש ה' גדול, ושוטרים רבים החלו להתבונן מה תכלית האדם בעולמו, ולהתעורר לשוב לדרך התורה והמצוות. אמנם, ביניהם היה שוטר מסוים שלא האמין בה' ועבדיו, הוא צחק מכל הסיפורים אשר שמע, וויכוחים רבים ניהל עם חבריו, הללו אשר עבדו בתחנת המשטרה בעיר בית שמש, החליטו כי ילכו עמו יחד לבית הרב פיש, להוכיח לאותו שוטר, כי יש אלוקים בארץ, המגלה לעבדיו צפונות ונסתרות.

בהגיעם לבית הרב, נכנס ישר אותו שוטר לא מאמין והחל לשאול את הרב בעזות: אומרים כי יש לך רוח הקודש, אמור נא לי בבקשה, כמה ילדים יש לי? כמה כסף יש לי בכיס כעת? ר' אברום לא השיבו, אולם הלה עקשן גדול היה וחזר על שאלותיו מספר פעמים למורת רוחו של אב הילד (שבנו ניצל בזכות ברכתו של הרב) אשר התבייש מכך מאד, אולם ר' אברום לא השיבו, משבאו להפרד מהרב, הביט ר' אברום בפני אותו שוטר עקשן ואמר: יש לך כך וכך ילדים, ובכיסך יש סכום כסף כזה, ועוד בת אחת יש לכם בדרך היות ואשתך בהריון. על סכום הכסף ומספר הילדים הודה השוטר כי דברי הרב מדויקים, אולם כי אשתו בהריון הכחיש מכל וכל, אולם משהגיע הלה לביתו ושח את אשר ארע לזוגתו, גילתה לו כי אכן היא בתחילת הריון, הלה נבהל והתרגש, הוא מיד הלך לחברו ואמר: "הרב שלך מלאך!!!"

* * *

ברוך ציוני נולד עם מחלת ניוון קשה ברגליו, הגורמת לניוון אט אט עד שבשלב מסויים הן משתתקות לחלוטין. אכן בגיל 8 הידיעה המרה הגשימה את עצמה, ורגליו של ברוך פסקו מלצעוד. מעתה, את הדרך לתלמוד התורה הוא גמא על כסא גלגלים. בגיל 11, בעודו ממתין עם אביו להכנס לסדרת בדיקות לקראת ניתוח מסובך, בנסיון להציל את רגליו, פגשו

ברוך ואביו את ר' יצחק שלמה לוגסי, משמשו האישי של הבבא סאלי, שהציע להם לבוא לבבא סאלי, וסידר להם כניסה ללא עיכובים. הם הגיעו לחדרו של הרב, הרב קיבל את הילד בחום והגיש לו כוס מים, הוא אמר לו לברך על המים. הרב חייך אליו, פרס ידיים ואמר לו: "בוא, בוא אליי!". ברוך הקטן ענה בחרדה: "אינני יכול, אני מרותק לכסא גלגלים, רגלי נכות". הרב המשיך ואמר בחיוך: "אתה יכול! קום על רגליך וגש אליי!". הוא אחז בידית הכסא וניסה להתרומם. תוך כמה שניות היה אחוז ומחובק בידי של הרב, כשהוא עומד. לאחר מכן הלך תקופה קצרה בעזרת קביים, אח"כ החל ללכת כמו כולם. לאחר שמעשה זה פורסם בכלי התקשורת, פנה אל ר' יצחק חבר ותיק שמאז השירות הצבאי הקשר נותק. החבר סיפר לר' יצחק בעצב כי הוא נשוי כבר תקופה ארוכה, אך הוא ואשתו עדיין לא זכו להפקד בפרי בטן. ר' יצחק הזמין אותו להתברך מפי רבו, ואכן, לאחר ששפתותיו הקדושות של הבבא סאלי ברכוהו התבשרו הזוג כי בקרוב הם עתידים לשמוח בילד. לאחר מספר חודשים יצר החבר קשר עם ר' יצחק בשנית וסיפר בכי: "אנחנו כעת בבית החולים, הרופאים הודיעו כי הולד לא שרד". ר' יצחק הנבון פנה לרבו ופרש את דברי הרופאים. תשובתו של הבבא סאלי היתה חד משמעית: "אמור לו שאני ברכתי אותו בתאומים. שלא יעשו דבר, ובע"ה בעוד שבוע אשתו תלד."

בני הזוג אכן המתינו ולא ביצעו כל פעולה רפואית. לאחר שבוע נולדו להם במזל טוב תאומים בריאים. הבבא סאלי נוהג היה לערוך הילולות לכבוד הצדיקים, אז היה מגיש לאורחים הרבים ערק. "מאות בקבוקים היו ארוזים בארגזים בביתו של הרב", משחזר ר' יצחק, "אך פעם אחת כל הבקבוקים אזלו לקראת אמצע הלילה". בימים ההם לא היו חנויות פתוחות באמצע הלילה, ר' יצחק פנה לבבא סאלי ודיווח על המחסור במשקה. "לך לחדר והבא מבין הארגזים את הבקבוק האחרון", היתה תשובתו של הצדיק. ר' יצחק הגיש לרב את הבקבוק. הצדיק הוציא ממחטה מכיסו ועטף בה את הבקבוק. ר' יצחק הסתובב בין האורחים ומילא לאורחים הרבים מהמשקה שבבקבוק עד לאור הבוקר, למרות שבדרך הטבע בקבוק ערק מכיל משקה המספיק למלא לכל היותר עשר כוסות, המשקה לא תם. לפני תפילת שחרית ביקש הצדיק את הבקבוק בחזרה, אמר "זהו!" והניחו על אחד השולחנות. כמה מן האורחים, ששמו לב כי ברכה מיוחדת אופפת את הבקבוק, ביקשו לקחתו אליהם לסגולה, אך כאשר פנו למקום בו הונח לאחרונה מצאו רק את המטפחת.

* * *

מסופר על ילדה שחלתה, הורידה ממשקלה והיתה חסרת תיאבון. לאחר אשפוז ממושך בבית החולים, אובחנה אצלה מחלה נדירה חשוכת מרפא, הדורשת טיפול מיוחד והזנה דרך הוריד. בצר לו, החליט אבי הילדה, לפנות לר' ישראל אבוחצירא, "הבבא סאלי", ולבקש את ברכתו. "אם חפץ אתה שכתך תחלים, הוצא אותה מבית החולים תוך שעה", ציוה הרב. "אבל איך אוכל?" שאל האב התמים, "הרי לא אוכל להשיג את האישורים הדרושים לכך". "עשה הכל כדי שהיא תצא תוך שעה", אמר הרב.

האב, שהיתה בו אמונת חכמים, רץ לבית החולים, ניתק את ביתו מהעירוני, ויצא בלא אישורים. בדרך פגש אותו אחד הרופאים, שנדהם לראותו יוצא עם ביתו החולה.

"לאן אתה הולך?!, אין לך רשות להוציא אותה מכאן!" צעק עליו הרופא.

האב החל בוכה, והתחנן לרופא לתת לו אישור להוציא את הילדה. הרופא בתחילה לא הסכים, אך לבסוף האב חתם על טופס סירוב אשפוז, ויצא עם הילדה החלושה בזרועותיו.

לאחר שיצא, שמע לפתע את ביתו אומרת: "אבא, אני רוצה לאכול, אני רעבה!", וזאת לאחר כמה חודשים שלא היתה מסוגלת לאכול. שבוע לאחר מכן נסעה המשפחה לביתו של ר' ישראל, להודות לו על ברכתו. הילדה היתה בריאה לחלוטין, ולא היה ניכר כלל, שרק לפני שבוע שכבה בבית חולים, חסרת ישע. הרב הצטנע ואמר שאין זה בזכותו, אלא מהקב"ה, שהוא רופא כל בשר, ובשם אותו רופא אני מבקש שתתחזקו בתורה ובשמירת המצוות.

האמונה שהכל לטובה

במשנה נאמר: "על הבשורות הטובות אומר (מברך) ברוך הטוב והמטיב, ועל שמועות הרעות אומר ברוך דיין האמת". ובהמשך נאמר: "חייב אדם לברך על הרעה כשם שהוא מברך על הטובה." ובגמרא מבואר, שכוונת המשנה לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה - שכאשר מברך דיין האמת על הרעה, חייב לברך בשמחה ובלב טוב כשם שמברך בשמחה הטוב והמטיב על הטובה. ולכאורה קשה כיצד יתכן לדרוש מהאדם לברך על הרעה בשמחה? ועוד קשה: אם הרע הוא טוב, מדוע מברכים ברוך דיין האמת, ואם הוא רע, מדוע לברך בשמחה? נראה ליישב עפ"י דברי הגמרא: "לעולם יהא אדם רגיל לומר "כל דעביד רחמנא לטב עביד" (כל מה שעושה ה', הכל לטובה) כמו אותו מעשה בר' עקיבא, שהלך בדרך והיו עמו: חמור, תרנגול ונר. בא לעיר אחת וביקש מקום ללון, ולא נתנו לו. אמר: "כל דעביד רחמנא לטב", הלך ולן בשדה מחוץ לעיר. בא אריה טרף את חמורו, בא חתול ואכל את התרנגול, באה רוח וכיבתה את הנר (כעת אין לו נר ללמוד תורה, ולא תרנגול לקום לתפילה ואף לא חמור כדי להמשיך בדרך), אמר: "כל דעביד רחמנא לטב". באותו לילה באו לעיר לסטים, שדדו, רצחו ושבו את אנשי העיר. אמר להו (אמר להם): "אמרי לכו (אמרתם לכם) כל מה שעושה הקדוש ברוך הוא, הכל לטובה."

ר' עקיבא אינו רואה את הרע עצמו כטוב, הוא אומר: "כל מה שה' עושה לטובה", כלומר באופן כללי ה' עושה טוב, לכן הרע, אע"פ שהוא אכן לשלעצמו אינו טוב, מ"מ הוא חלק מ"פאזל" גדול שבכללותו ובסופו (בתמונה השלמה) רואים שהוא טוב. ר' עקיבא גם מזכיר את הקב"ה - "כל דעביד רחמנא לטב עביד" - כאשר ילד מקבל סוכריה, או מבוגר מקבל מתנה, לא משנה ממי, זה טוב. ואם מקבל מכה, אין זה טוב, אבל אם המכה זה אביו שרוצה לטובתו, זה טוב. דקירת סכין היא דבר רע, אבל אם ה"דוקר" הוא רופא מנתח שמציל חיים, זה טוב. ר' עקיבא מזכיר "רחמנא" כדי לשגן ולזכור שהמכה מאבינו שבשמים שהוא רחום וחנון וזה לטובה.

ר' עקיבא אומר בהתחלה "כל דעביד רחמנא לטב" בארמית משום ששפת לעז היא מוסכמה חברתית ואין בה אמת, (ארמית אותיות רמאית), משא"כ בלשון הקודש. כל זמן שלא רואים את הטוב שבמכה אנו כביכול משקרים לעצמנו שזה טוב ולכן נאמר בלשון לעז, משא"כ בסוף המעשה לאחר שכבר רואים שיצא מכאן טוב נאמר: "אמרי לכו, כל מה שהקב"ה עושה, הכל לטובה" בעברית. ולפי זה גם מובן מה שהקשנו בהתחלה - אם הרע הוא טוב, מדוע מברכים ברוך דיין האמת, ואם הוא רע, מדוע לברך בשמחה? והתשובה, שהרע עצמו אכן רע, לכן יש לברך ברוך דיין האמת, אבל מכיוון שהוא חלק ממשהו שבכללותו הוא טוב, ועתיד לצאת ממנו טוב, צריך לברך בשמחה.

על פי זה מובנים גם דברי הגמרא: "לא כהעולם הזה העולם הבא, העולם הזה על בשורות טובות אומר הטוב והמטיב ועל בשורות רעות אומר ברוך דיין האמת, לעולם הבא כולו הטוב והמטיב". ולכאורה קשה, שמהגמרא משמע שבעולם הבא יש גם רעות, אבל גם עליהם יברך הטוב והמטיב, והרי חז"ל אומרים שהעולם הבא כולו טוב? והתירוץ, פשוט וברור שבעולם הבא לא יהיו צרות, אבל באותם ימים יסובב כביכול הקב"ה כל אדם לאחוריו, ויצווה עליו להתבונן במשברים ובייסורים, בשעות הקשות וברגעי האימה שעברו עליו, ויזכיר לו שהכל היה לטובה, ומה שנחשב 'בזמן אמת' כאירוע טראגי ומר, גם הוא היה אך ורק לטובה. לכן בעולם הבא ירצו להחליף את הברכה שבירכו בעולם הזה "דיין האמת" לברכת "הטוב והמטיב", וזה הפירוש לעולם הבא כולו הטוב והמטיב. החפץ חיים היה רגיל לומר, כי אם קרה לאדם איזה מקרה, אסור לומר שהוא רע, רק שהוא מר, כי כל דעביד רחמנא לטב עביד. אבל אפשר לומר שהוא מר, שהרי רפואה, גם אם היא מרה, יכולה להיות לטובת האדם. אבל אם אומר שהמקרה רע, הרי זה נגד הכלל שהכל לטובה, נוסף לכך, אוחז הוא במידת השקר, באומרו על דבר שנעשה לטובת האדם, שהוא לרעתו.

* * *

דוד המלך ע"ה אמר בספר תהלים: "גם פי אלף פגיא צלמנות לא אירא רע פי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינתמני". רבי איסר זלמן מלצר הסביר את הפסוק בדרך משל: משל לאב שהלך עם בנו בתוך יער עבות, לפתע ראה הבן מחזה אשר משך את תשומת לבו, נשמט הילד מאביו ופנה לאותו כיוון, האב לא הרגיש בזה כלל.

המשיך הבן ללכת לדרכו ואילו כאשר רצה לחזור לאביו, כבר לא הצליח למצאו, הילד נבהל והתחיל לבכות ולחפש את אביו במעבה היער, ותוך כדי חיפושיו אחר אביו הוא טעה יותר ויותר בסבך היער, השמש שקעה, מעל לראשו הוא שמע את צרחותיהן המפחידות של ציפורי הלילה, וממרחק לא רב נשמעו קולות הזאבים, האריות והדובים אשר מחפשים טרף. למחרת הצליח האב למצוא את בנו ומשהגיע מאחרי הילד סטר לו על לחיו, הילד, שנדהם מסטירת הלחי הפתאומית, הסתובב לאחוריו לראות מיהו זה שסטר לו. והנה רואה הוא את אביו, התמלא הבן שמחה וקרא ברוב אושר: "אבא, אבא", חבקו ונשקו. כזה הוא מצבו של היהודי, כל אימת שהוא חוטא, הרי הוא מתרחק מן הקב"ה, והוא שרוי בצער על כך, אולם כאשר הוא מקבל את עונשו ואביו שבשמים מייסרו ומכהו על שסטה מדרך האמת והלך בנתיבות עקלקלות, הרי הוא שמח שמחה גדולה מן המכות הנוחתות עליו, באשר הוא יודע שסבלו ויסוריו מבורא העולם, מאביו שבשמים המשגיח עליו, כאב השומר על בנו יחידו. ולכן: "גם פי אלף פגיא צלמנות לא אירא רע פי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינתמני" - גם כי ילך היהודי בגיא צלמות, לא יירא מן הרע הבא עליו, כי הן שבטו המייסר של הקב"ה והן משענתו המה לו לנחמה. (בדרך עץ החיים)

לעיתים שואלים אנו למה ה' עשה כך?

דבר זה נובע מחוסר אמונה שהכל מאת ה', וכל מה שה' עושה הוא לטובה, רק שאנו מוגבלים ואין לנו את היכולת להבין זאת. אם ניקח קוף, פיקח ככל שיהיה, וננסה ללמד אותו חשבון פשוט, יתכן שמהוה הוא יבין. אבל אם ננסה ללמד אותו שבר עשורוני, משוואות בשני נעלמים, טריגונומטריה ודיפרנציאלים, הוא לא יבין כלום, כי אין לו את הכלים הדרושים לכך, הוא לא בנוי לזה. כך גם אנו, איננו יכולים להבין חשבונות שמים. לפעמים איננו מבינים אף משפטי בשר ודם: שני אנשים הלכו במדבר, לאחד מהם היו שלוש חלות לחם, ולחברו היו שתי חלות. כשישבו לאכול, בא אליהם עובר אורח ואמר להם: "אחי, רעב אני ואין לי לחם לאכול, אולי תתנו לי מפתכם ואשלם לכם". נתרצו לו ושתפו אותו בסעודתם, אכלו השלשה את חמשת החלות, והוא נתן להם חמישה זהובים.

לאחר שהודה והלך, נתעוררה השאלה כיצד יחלקו ביניהם את חמשת הזהובים: בעל שלושת החלות טען שיתנו לו שלושה זהובים, שהרי היו לו שלוש חלות, ובעל שתי החלות טען שיחלקו הכסף לחצי, שהרי האורח אכל משניהם בשווה. ולא הקפיד לאכול משלו יותר. לאחר שלא הגיעו לעמק השווה החליטו שכאשר יחצו את המדבר ישאלו את רב העיר כיצד לחלוק באופן הוגן.

איך אתם הייתם פוסקים?

הרב פסק להם: "בעל שלושת החלות יקח ארבעה זהובים. ובעל שתי החלות יקח זהוב אחד". כששמעו הנוכחים את פסק הדין הופתעו מאוד, הלכו ל"אבן עזרא", ואמרו לו: "הנה רב העיר פסק לזה יותר ממה שתבע, שהרי בעל שלושת החלות ביקש רק שלושה זהובים, והוא פסק לו ארבעה זהובים, אין זאת כי אם משפט מסולף".

כששמע זאת רבינו אברהם אבן עזרא. אמר להם: "אם אין אתם יכולים לרדת לסוף דעתו של שופט בשר ודם. כיצד אתם רוצים להבין משפטי השי"ת, בואו ואסביר לכם את הטעם של פסק הדין:

הנה כל אחד מהשלשה אכל שלישי מהחלות, שהרי כולם אכלו בחבורה באופן שווה. כאשר נחלק כל חלה לשלושה שלישיים. הרי חמשה עשר שלישיים, וכל אחד אכל חמישה שלישיים. נמצא שזה שהיו לו שתי חלות אכל חמשה שלישיים, ונתן מלחמו לחברו רק שלישי אחד, לכן מגיע לו רק זהוב אחד. והשני, היה לחמו תשעה שלישיים, הורידו מזה חמישה שלישיים שאכל בעצמו, נמצא שאכל האורח מפתו ארבעה שלישיים, לכן מגיע לו ארבעה זהובים."

מעשה היה בתלמידו של הרמב"ן שחלה, ובא הרמב"ן לבקר, וראה שקצו קרוב והולך לבית עולמו. אמר לו: "שמע נא בני, את אשר אצווך. דע, שבעולם העליון יש היכל עליון, ושם כסאות למשפט והשכינה ניצבת בעדתם. הא לך קמע, ודע שבקמע זה יפתחו לך כל שערי ההיכלות שברקיע, עד שתגיע לאותו היכל עליון, ושם תשאל כמה שאלות עצומות שיש לי בנוגע לכלל ישראל". את השאלות נתן לו בכתב, ובקשו שלאחר פטירתו יבוא אליו בחלום ויגיד לו התשובות שישמע שם. התלמיד נפטר לבית עולמו.

לאחר זמן מה, כשהרמב"ן היה יושב על יד חלונו ולומד תורה, והנה דמות תלמידו הופיעה לנגד עיניו. אמר לו התלמיד: "ידע רבינו, שבכל מקום שבאתי והראיתי את הקמיע, נפתחו בפני השערים, ונתנו לי רשות לעלות מעלה מעלה עד לאותו ההיכל, וכשרציתי לשאול את הקושיות, ראיתי מיד שכל הקושיות אינן קיימות כלל בעולם האמת, ששם הכל מובן, והכל בצדק ובמשפט (ילקוט מעם לועז פרשת שופטים)

פעם ישבו לפני הצדיק רבי לוי יצחק מברדיטשוב שני יהודים פשוטים, והתאוננו על מצבם. שאלם הצדיק: "כיצד הייתם אתם נוהגים, לו אתם הייתם מנהיגים את העולם?"

השיב האחד: "הייתי עושה שלא יהיו בעולם עניים ועשירים, אלא שלכל בני האדם יהיה בשווה". אמר השני: "אני הייתי מבטל את כל המלחמות ומשכין שלום ושלווה בין כל המדינות."

"ואני", אמר להם רבי לוי יצחק, "הייתי עושה בדיוק כפי שזה כעת, כאשר הקב"ה מנהל את העולם כי אין ספק שכל מעשי השם יתברך הם לטובה, בשלמות ובאמת, אלא שחסרה לנו הידיעה וההשגה בחשבונות של מעלה."

סיפר הרב שלמה לוינסטיין: ילד אחד, חמוד, עם לחיים ורודות, עלה לאוטובוס ועמד ליד הנהג. שאל הנהג: "חמודי, איך קוראים לך?" "קוראים לי יוסי", השיב. היכן אתה לומד?" - "בתלמוד תורה". - "האם אתה רוצה משהו מהנהג?" - "כן, אני רוצה שתעשה תאונה בבקשה". - "מה?!", אתה רוצה שאעשה תאונה, חס ושלום, למה לעשות תאונה?! - לא יודע, אני כל הזמן שומע על תאונות דרכים, וזה נשמע מאוד מעניין, ואף פעם לא ראיתי תאונה, לכן, בבקשה, תעשה תאונה!"

אמר לו הנהג: "אני לא עושה תאונה בשום פנים ואופן". הילד התחיל לבכות, ממש כבר ראו שלולית על הרצפה, ומתוך הבכי הוא ממשיך להתחנן לנהג: "אנא ממך, עשה תאונה!", והנהג שלא רוצה לעשות תאונה אינו נכנע. מי לדעתכם צודק?

פעם שאל החפץ חיים אדם אחד על מצבו, השיבו הלה: "לא היה מזיק אם היה קצת יותר טוב". השיבו החפץ חיים: "וכי מנין לך שלא היה מזיק? הקב"ה הרחום והחנן יודע יותר טוב ממך, וברצונו להיטיב לך ככל שניתן, ואם לא נתן לך יותר, ודאי וודאי שכך טוב הדבר למענך."

* * *

אמרו חז"ל: כשאמר משה לפני הקב"ה: "הודיעני נא את דרכיך", ביקש לדעת למה יש צדיק ורע לו ויש רשע וטוב לו. אמר לו הקב"ה: צדיק ורע לו - צדיק בן רשע, רשע וטוב לו - רשע בן צדיק.

ומובא במדרש, שבאותה שעה, ראה משה מרחוק מעין יוצא מהר, ובא אדם עייף ושתה מים מן המעיין, ושכח שם ארנק והלך. בא אדם אחר, שתה, לקח הארנק והלך. בא שלישי, שתה ושכב לנוח, בא הראשון וביקש ממנו ארנק, טען הלה, שאינו יודע על מה מדובר. וברוב כעסו עמד והרגו.

הנה משה תמה, למה נהרג זה שהיה חף מפשע והשני ניצול וגם זכה בארנק.

אמר לו הקב"ה אתה אינך יודע כל מה שהיה, לכן אתה מתמה דע שאביו של הראשון גנב ארנק מאביו של השני, ובא בנו(שמצא הארנק) לרשת ירושת אביו, וזה השלישי שנהרג, הרג אביו של זה הראשון, ובא הבן וגאל את דם אביו. אז נתקררה דעתו של משה.

יש המסבירים את אותו המעשה עפ"י תורת הגילגולים: הראשון שאיבד את הארנק גנב בגילגול הקודם ארנק מהאדם שמצא ארנק, והנרצח, בגלגול הקודם שלו רצח, והקב"ה סובב כך כדי שייגיע כל אחד לתיקונו.

* * *

בספר לקח טוב הובא מעשה שסיפר האר"י הקדוש זצ"ל, באלמנה אחת שהייתה יושבת בערב שבת ליד שולחן השבת ובכתה, באו בניה ואמרו: "אמא למה את בוכה?, הרי בשבת אסור לבכות ואסור להצטער?", אמרה להם: "היום בדיוק מלאו שנתיים לפטירת אביכם, ואיך לא אבכה?", אמרו לה הבנים: "היום יש לך סיבה לבכות, אבל בכל יום למה את

בוכה?, הרי אבא בטוח בגן עדן ואם את בוכה יותר מדי ח' את מראה שאינך מסכימה עם גזירת הבורא, כאילו ח' עשה לך עוול."

האם נרגעה, ישבו לאכול סעודת השבת בשיר ושבח ודברי תורה, לאחר מכן הלכו כולם לישון. באותו לילה האם חלמה שרואה אנשים רצים והיא רצה איתם, נכנסו כולם ליער עבות והיא בעקבותיהם עד שהגיעו לגן גדול מלא פרחים נפלאים, מפלי מים כחולים ויפים וריח נפלא בגן.

והנה היא רואה אדם זקן בעל הדרת פנים נפלאה לבוש בבגד לבן ארוך, הזקן התקרב אליה ושאל אותה: "האם את רוצה לראות את בעלך?", מיד הלכה אחריה וליבה פעם בחזקה, הם עמדו ליד חצר גדולה מוקפת בגדר זהב ובה יהודים שיושבים לומדים תורה ועליהם עומד יהודי צעיר ומלמדם תורה, אמר לה הזקן: "חכי קצת, עוד מעט יגמר השיעור ותוכלי לראות את בעלך."

השיעור הסתיים והיא ראתה את הרב שהיה מלמד מתקרב אליה וזיהתה שזה בעלה. "אברהם!" נפלטה צעקה מפייה, והיא נפלה על הארץ. מיד בא בעלה ואמר לה: "הירגעי נא, זה אני, בעלך." כשהתאוששה שאלה: "למה הלכת ממני בגיל כה צעיר?", אמר לה: "תדעי לך שהעולם שאת נמצאת בו הוא כמו ארץ גזירה, לשם שולחים אנשים כדי לקבל את עונשם ולחזור, אני כבר הייתי בעולם הזה פעם אחת, הייתי גאון גדול וצדיק ועסקתי בתורה כל חיי. כשנפטרת מהעולם הזה קיבלתי בגן עדן זכות להיות ראש ישיבה וללמד תורה לתלמידים, אבל כיוון שלא נשאתי אישה ולא הולדתי ילדים, חזרתי שוב לעולם הזה כדי לשאת אישה וללדת ילדים. כשנולד ילדינו השביעי גמרת את תיקוני בעולם הזה וחזרתי לעולם הבא אל מקומי המוכן לי, אבל תדעי לך שטוב לי כאן, וכשתפטרי מהעולם נחזור שוב להיות ביחד."

"אבל", אמרה האישה, "מעולם לא ידעתי שאתה כזה גאון שהרי כאן בעולם הזה היית טרוד בעול הפרנסה ולא למדת הרבה תורה." אמר לה בעלה: "תדעי לך שגם אני לא ידעתי זאת, רק כשנפטרת נתמלא ראשי בכל התורה שלמדתי לפני שחזרתי בגלגול." שאלה האישה את בעלה: "מדוע יוסף שלנו לא מצליח בעסקיו?", אמר לה הבעל: "מפני שיוסף עשה דין תורה ליהודי אחד וזכה בו, אבל היהודי הזה נפגע קשות, וכלל הוא, שכל הנענש בסיבת חברו גם חברו נענש. לכן גזרו עליו דין קשה מאוד ואני התחננתי שיתנו לו רק ארבע שנים רעות של חוסר הצלחה בעסקים, בעוד שנה יגמר העונש והוא יצליח בעסקיו."

הוסיפה האישה לשאול את בעלה: "ומדוע בננו דוד עדיין לא מצא את זיווגו, הרי הוא בו 24 כבר?", ענה לה בעלה: "האשה המיועדת לו משמיים עדיין צעירה ונמצאת כעת בארץ אחרת, בעוד חמש שנים היא תבוא ותביא עימה את כל צרכי החתונה." הוסיפה האישה לשאול: "ולמה קרה לנו האסון הנורא שבננו הקטן בן השלוש נרצח באכזריות ע"י גוי שיכור?", לקח אותה בעלה אל מקום אחד בו ראתה כמין חופה גדולה עשויה אבנים טובות ומרגליות, והנה יורד מלאך קטן והרגישה שזה בנה, מייד התעלפה האישה, בעלה נתן לה עלה אחד להריח והכרתה שבה אליה, היא ראתה את בנה הקטן בן השלוש שנרצח וזהר ומחייך אליה.

שאלה אותו: "מדוע הלכת בגיל כה צעיר?", ענה לה הבן: "תדעי לך אימי שהייתי כבר בעולם הזה, ובעיר שהייתי גרו גויים ועשו פרעות ביהודים, ולקחה אותי גויה אחת וגידלה אותי, ובמשך שלוש שנים הניקה אותי, גדלתי ונהייתי גאון גדול בתורה וכשנפטרת לבית עולמי אמרו לי שאני צריך לרדת ולינוק שלוש שנים מחלב יהודיה כדי לכפר מה שינקתי מהגויה, ואת זכות להניק אותי שלוש שנים וכשנסתיימו חזרתי למקומי בגן עדן."

שאלה האם: "אבל מדוע נהרגת בצורה כל כך קשה ואכזרית?" אמר לה הבן: "הייתה גזירה רעה על כל יהודי העיר, והיו צריכים כולם למות, ובזה שהגוי הרג אותי הייתה זו כפרה עבור כולם והתבטלה הגזירה, ואני נכנסתי ישר לגן עדן." אז אמר לה בעלה: "את רואה שלכל דבר יש תשובה, תדעי לך שהקב"ה לא בורא ולא מוריד דבר רע בעולם, מפני עליון לא תצא הרעות והטוב, הקב"ה ישתבח שמו הוא טוב כמו שכתוב: "טוב ה' לכל רחמיו על כל מעשיו", והכל לפי הצדק והאמת והכל נמדד בצדק וביושר "צדיק וישר הוא."

בעלה גם הוסיף ואמר: "כאן טוב לי מאוד, אבל איני יכול לסבול את אנחותיך ואת דמעותיך. עשי לי טובה ותתחילי לחיות בשמחה."

היא התעוררה משנתה, כאילו נולדה מחדש, זמן רב המשיכה לשכב עם חיוך על פניה, תוך שהיא נזכרת בבעלה המאושר ובנה המחייך. אבן נגולה מעל ליבה והיא קיבלה תנחומים.

אנחנו אומרים הראנו ה' חסדיך, תראה לנו שמה שאתה עושה בעולם זה טוב לנו, לא תמיד אנו חושבים שדברים שקורים הם טובים ומועילים לנו, חלק מהדברים מתגלים רק לאחר זמן, כמו אותו אדם שנכנס לו קוץ ברגלו ואיחר את הפלגת האוניה, בה היה צריך להפליג. לאחר כמה זמן נודע לו שהספינה טבעה, אז הבין מדוע נכנס הקוץ ברגלו, ואמר להקב"ה: "אֹדֶךָ יְהוָה פִּי אֲנַפְתָּ בִּי." ופעמים הטובות והחסדים שעושה הקב"ה עם האדם לא יתגלו לו לעולם, והוא אפילו לא ידע איזה ניסים ונפלאות וחסדים עשה עימו בורא עולם, שאין בעל הנס מכיר בניסו. לכן יאמין באמונה שלימה שהכל לטובתו של האדם.

* * *

נאמר בתורה: "הַצּוּר תָּמִים פְּעָלוֹ פִּי כָּל דְּרָכָיו מְשֻׁפָּט אֶל אֲמוֹנָה וְאֵין עֹל צְדִיק וְיִשָּׁר הוּא." לכאורה קשה, מה שבח הוא למשפטי השם יתברך שאין בהם עוול, וכי במשפטי בני אדם מותר שיהיה עוול? ביאר רבי יצחק בלאזר: משפטי בני אדם, אף שנעשו על פי הדין והיושר, לא יתכן שלא יהיה בהם שום עוול ועיוות הדין, כי אין בכוחו של בשר ודם לכוון

בדקדוק את גודל החטא ועומקו, ובוודאי שאין באפשרותו למדוד את מידת העונש המדויקת המגיעה לחוטא, אלא שבשר ודם אומד כפי יכולתו את החטא ועונשו, ועל פי אומדנו קובע וגוזר את הדין.

זאת ועוד על הפסוק "משפטי ה' אמת צדקו יחדיו" פירשו כי במשפט בשר ודם נלקח בחשבון רק שיעור הצער והכאב של החוטא עצמו, ואף שבהכרח מעונשו של החוטא נגרם צער וסבל גם לסובבים אותו, אם זה לבני משפחתו או לידידיו ומכריו, הרי אין באפשרותו של בשר ודם להתחשב בכך בגזרו את עונשו של העבריין, נמצא אפוא, שבכל עונש שניתן ע"י בשר ודם, בודאי נענשים וסובלים גם אלו הנקיים מכל חטא ואשמה.

אבל להבדיל, משפטי ה' אינם כן, כל פרט ופרט נלקח בחשבון - אין צער, ולו גם הקטן ביותר, הנגרם לאדם בדרך מקרה. עונשו של החוטא, כמו גם של הסובבים אותו, נמדד בדיוק מופלא. אם עלול להגרם צער או בושה לאדם שאינו ראוי מצד עצמו לעונש זה, הרי לא יענש החוטא כלל וכלל. לכך כיוון הכתוב באומרו: "משפטי ה' אמת - צדקו יחדיו".

על הפסוק "וְקָרְעוּ לְבַבְכֶם וְאֵל בְּגְדֵיכֶם וְשׂוּבוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם פִּי חַנוּן וְרַחֵם הוּא אֲרָךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְנָחֵם עַל הַרְעָה" מפרש רש"י: "קרעו לבבכם ולא תצטרכו לקרוע בגדיכם מחמת אבל". הפסוק מתייחס אל קרוביו של הנפטר באומרו להם שאם ישוּבו אל ה', לא יצטרכו לקרוע בגדיהם כיון שלא ימותו קרוביהם. ולכאורה דבר פלא הוא, כיצד תועיל תשובתם להציל את קרובם ממיתה, הרי אם חטא ופשע הקרוב עד שנגזרה עליו מיתה, כיצד תועיל תשובת קרובי משפחתו להצילו מהעונש?

ברם, היות ומצד שלימות משפטי ה', הם יתכנו רק אם "צדקו יחדיו", העונש וכל פרטיו וכל הנגרר והמסתעף הוא בצדק ואמת. הרי אם ישוּבו בני המשפחה בתשובה שלימה, שוב לא יהיו הם חייבים בעונש וממילא לא ניתן יהיה להעניש את קרובם ולהמיתו, כדי שלא יצטערו ויסבלו בסיבתו הרי שתשובתם תביא לכך שלא יצטרכו לקרוע בגדיהם ולהתאבל.

(שיחות מוסר)

משפטי ה', שהם אמת מצד עצמם, הרי גם צדקו יחדיו, שכל הדינים שנגזרו על בני אדם יחדיו, צודקים הם. כי אם בעקבות גזר-דין על אדם אחד, ייגרם צער לעוד הרבה אנשים, הרי שברור שצער זה מגיע להם על פי דין, כעונש על חטאיהם. משל למה הדבר דומה? לפסיפס ענק, אשר מי שרואהו כולו, מקבל תמונה ברורה להנהגת הצדק והיושר של הקב"ה. אולם אנו, בעוונותינו, רואים רק אבן פה ואבן שם מתוך אלפי האבנים. ואם גם מעט האבנים הללו, יש בהם כדי להראות כי "צדק ומשפט מכוון כסאו", וכי "חסד ורחמים מלא כבודו", הרי שעל אחת כמה וכמה, שהפסיפס השלם, הגלוי אך ורק לו ית"ש, קורן ומבהיק מצידקת משפטיו. ככל שנרבה לחשוב ולהתבונן, יתגלו לנו יותר ויותר חלקים מפסיפס הצדק השמימי של בורא העולם, "המנהג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים". וכה רחב הוא הפסיפס, וכה מצומצמת ראייתו של האדם, עד שבעל כרחו נאלצים אנו להודות "כי האלוקים בשמים ואתה על הארץ, על כן יהיו דבריך מעטים". "עוה"ז ועוה"ב משולים לתמונה רקומה (גוֹפֵן). מצידו האחד הוא סבוך בחוטים, מבולבל וניפתל. כשהופכים אותו על פניו, מתגלית תמונה מושלמת, מסודרת להפליא ומרהיבה ביופיה.

רבינו החפץ חיים היה מפרש עניין זה באופן אחר: להבין ולהשיג משפטי ה', לדעת על מה ולמה הגיעה לאדם צרה כלשהי, נזק או עניות וכדו', יתכן רק ליודע את אשר עברה נשמתו בגלגול הקודם, ולשם איזה עניין ותיקון נתגלגל ובא לעולם הזה. זו כוונת הכתוב "משפטי ה' אמת צדקו יחדיו" - דווקא "יחדיו", כשיודעים מה נעשה עם אדם זה קודם יצירתו, ואיך וכמה השתדלה נשמתו לשוב לעולם הזה, כדי שתניתן לה ההזדמנות לתקן פגם או מעשה שעשתה, או אז ייווכח לדעת כי המשפטים אמת וכל צער ונזק שבה עליו הם באמת חסד ורחמים. כיון שעל ידם יוכל לתקן את נשמתו ולזכות לחיי נצח. (חפץ חיים עה"ת)

מקובל לומר שתמיד צריך להסתכל על חצי הכוס המלאה, אבל אם נתבונן בדבר, נראה שבחצי הכוס יש מים, אבל בחצי ה"ריק" יש אויר, ומה יותר חשוב? בלא מים אפשר להתקיים מספר ימים, אך בלא אויר אי אפשר לחיות יותר מכמה דקות בודדות. מה שלכאורה נראה לנו רע, לפעמים הוא יותר טוב ממה שאנו חושבים שהוא טוב.

סגולה להמתקת הדינים

מתוך הספר נר לרגלי: צריך האדם לקבל על עצמו אמונת השגחה פרטית מעם ה' על כל דבר קטן וגדול, הן שיארע לו איזה צער חס וחלילה, או כל דבר שמזדמן לפניו הן לטוב והן רע, וכל שבא לפניו לפני עיניו, תיכף יקבל על נפשו ובתוכיות לבבו האמונה בהשגחה פרטית, כי מלבד שמקיים בזה מצוה מן התורה, הנלמדת מהפסוק: "וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלקיך מיסרך" ("דברים ח'), דהיינו כמו שאב מייסר את בנו בוודאי בלי ספק שכוונתו רק לטובתו, ככה כל יסורים שהקב"ה מביא על האדם הוא לטובה ולהתחסד עמו.

לכן על כל דבר קטן שיארע לו, גם שנתהפך חלוקו, או שכח איזה דבר להביא ומצטער מזה, ואפילו כל מיני צער קטן הנוגע לו, או לאשתו, או לזרעו חס וחלילה, או ממטלטליו, יאמר הנוסח הבא:

"אני מאמין באמונה שלימה שזה הצער והיסורים שבאו לי, הכל בהשגחה פרטית מעם ה', והנני מקבל עלי באהבה, וכל זה בא לי מסיבות עונותי הרבים, וצדיק אתה ה' על כל הבא עלי כי אמת עשית ואני הרשעתי. ויהי רצון שיהיו אלו היסורים לכפרה על עונותי הרבים. והנה מצד הדין הייתי צריך לפרוט ולשוב ולהתוודות על החטאים והעונות שבסיבתם באו לי אלו היסורים, אבל גלוי וידוע לפניך שאין איתי יודע עד מה, לכן יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שתמחוק ותשריש החטא ועון ופשע שגרמו לי אלו היסורים, וימתקו כל הדינים מעלי ומעל כל ישראל, ויתהפכו כל הצירופים לטובה, וימשכו חסדים טובים ומגולים לנו ולכל בית ישראל עד עולם אמן."

ובזה הנוסח שיאמר בכל לבו יקיים חמש מצוות :

- א. אמונה בהשגחה פרטית שהיא מצות עשה הנלמדת מהפסוק: "אנכי ה' אלקיך".
- ב. להצדיק דינו של ה', שלחלק מהפוסקים נחשב למצות עשה ונלמד מהפסוק: "וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלקיך מיסרך".
- ג. מצות עשה של תשובה ויודוי, מהכתוב: "איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם וכו', והתודו את חטאתם אשר עשו" (במדבר ה).
- ד. לעורר רחמים על כנסת ישראל, שזה נכלל במצות עשה של: "והלכת בדרכיו" (דברים כח), כי כן דרכי אלקינו לרחם ולחונן ולהשפיע תמיד.
- ה. מקיים מצות עשה מדברי קבלה מהפסוק: "חסד ומשפט אשרה" (תהלים קא), ודרשו חז"ל: אם חסד אשרה ואם משפט אשרה.

סיפורים - הרע שהביא לטוב

יהודי בשם יצחק סלוצקי, נצר למשפחה גדולה ומסועפת בפולין, סיפר שהמשפחה שלהם הייתה בין הראשונות שהושמדו באושוויץ. רק הוא, שהיה אז בן שש עשרה, ואחותו הצעירה ממנו במספר שנים, הצליחו להימלט מאימת הנאצים ולהסתתר בכפר אחד. תושבי הכפר היו גויים, ועל אף שידעו על זהותם היהודית של האח והאחות, שמרו על קשר שתיקה. ולא גילו זאת לאף אחד מחברי המפקדה הנאצית שהייתה במקום.

"אני", כך סיפר יצחק לעת זקנתו, "לקחתי כאתגר על עצמי לשמור על אחותי ולהוות לה מחסה ומסתור מכל פגע רע". במשך תקופה ארוכה מאוד, הסתתרו השנים במרתף צר וטחוב מתחת לאדמה. "אסרתי על אחותי לצאת מן המרתף וספקתי לה את כל צרכה - מזון, ביגוד ושאר דברים", סיפר.

כך עברו עליהם מספר חודשים, כאשר כל הזמן האחות נשאת בתוך המרתף והאח יוצא מדי פעם להביא מצרכים עבורה. יום אחד. בשובו "מקניות", הרגיש בתכונה חשודה ליד "הבונקר" האישי שלהם, ואכן, כשהגיע למרתף, לא מצא את אחותו. בהיותו בגיל זקנה, יובל שנים אחרי, הודה יצחק שאם היה חושב אז, באותו הרגע, מה הולך הוא לעשות, לא היה עושה זאת בשום פנים ואופן. "לא חשבתי אז על כלום, במוחי קיננה רק מתשבה אחת ויחידה: כיצד להציל את אחותי".

בריצה פרץ מהמרתף ושאל את העוברים והשבים, האם ידוע להם היכן נמצאת אחותו. אלה הצביעו לו על בנין המפקדה הנאצית, שנמצא במרכז הכפר. יצחק רץ אל הבניין, ולא פחות ולא יותר, פרץ לתוכו, תוך שהוא עוקף את השומרים שהיו מוצבים בחוץ. הוא נכנס אל תוך הבניין ופתח בזעקות אימים: "השיבו לי את אחותי עכשיו !!!"

הקצינים הנאצים שלא היו רגילים למחזות שכאלו, שלפו את אקדחיהם והתכוננו לירות בו. ברגע האחרון נמנע האסון. המפקד הראשי שמע אף הוא את הצעקות המוזרות, הוציא את ראשו מחדרו וקרא ליהודי להיכנס אליו. יצחק סלוצקי לא שתק גם בלשכת המפקד. המשיך לצעוק שיחזירו לו את אחותו, עכשיו ומיד! ללא כל שהיות... "אינני יודע מהיכן היא לי האומץ לכך" יאמר ברבות השנים.

המפקד היה משועשע מהמחזה, והבין שלפניו עומד טיפוס מיוחד במינו החליט המפקד לשטות ביהודי. הוא הפתיע אותו באומרו, שהוא מוכן להשיב לו את אחותו בתנאי אחד: "את אחותך אני מוכן לשחרר רק אם יצמחו לך שערות בכף ידך" אמר המפקד הנאצי במבט שטני.

יצחק לא התרגש: "ואם אראה לך שיש לי שערות בכף היד, אתה מבטיח להחזיר לי את אחותי? שאל בתגובה.

המפקד חוזר שנית, כולו משועשע: "הרי כבר אמרתי לך את התשובה."

יצחק פשט את ידו לפני הנאצי הארור, וזה - חשב להתעלף...

כף היד היתה מלאה בשערות!

פניו של המפקד חוורו וסמקו, וזאת בשל העובדה שכאשר רוצים לתאר בתרבות הגרמנית משהו הדומה לשטן, מציירים אותו עם שערות בכף היד.

"החזירו לו את אחותו וסלקוהו מכאן במהירות האפשרית". צרח הנאצי באימה.

יצחק ואחותו שרדו את המלחמה והגיעו לארץ ישראל.

כעבור יובל שנים, סיפר יצחק לחבריו על ה"מופת" הזה. וכמובן, גם הם לא ויתרו ובקשו לראות את כף ידו... מאוד התפלאו להיווכח בתופעה הבלתי מצויה, שכף היד מלאה הייתה בשערות.

הסביר להם יצחק סלוצקי את פשר העניין: "לאבא שלי הייתה מאפיה גדולה בפולין. כילד קטן אהבתי מאוד להסתובב בין התנורים והמערבלים. בהיותי בן שבע, הכנסתי פעם, כדרכו של ילד קטן, את ידי אל תוך אחד המערבלים, וחתיכות גדולות של עור כף היד נקרעו. אז, בתי החולים עבדו בצורה פרימיטיבית למדי. הרופאים חתכו פיסת עור ממקום אחר בגופי, והשתילו אותה בכף היד, בפיסת העור המושלתל היו שערות, וכך הגיעו השערות לכף היד, ועם צמיחת העור, אף הן צמחו".

"זכורני", סיים הקשיש, "שבד בוד עם רגשי ההודיה לקב"ה על החסד שעשה עמדי, בכך שכף היד נותרה שלמה, הצטערה אימי עד מאוד על המראה הלא סימפטי הזה של השערות שנבטו מכף ידי. בכל פעם שיצאתי איתה לרחוב בקשה ממני שאכניס את היד לכיס, כדי שלא יראו... גם אני עצמי התביישתי בכך. וחברי צחקו ולגלגו עלי. רק הקב"ה, הצופה מסוף העולם ועד סופו, יכול היה לדעת על העתיד להתרחש בתקופת השואה. רק הוא ידע שיחטפו את אחותי ואזדקק למופת הגלוי הזה של שערות בכף ידי."

כל אדם נתקל במהלך חייו במקרים. שבהם בתחילה לא הבין על מה ולמה עשה לו האלוקים כך. ורק לאחר שנים הוא זוכה ורואה שהכל היה לטובה. (עלינו לשבח)

* * *

לפני מספר שנים היתה תאונת תעופה מחרידה, מטוס של חברת "פאן אמריקן" יצא מלונדון לכיוון ארה"ב ונפל מעל העיר לוקורבי. מספר ימים לאחר התאונה פורסם בעיתון "המודיע" מכתב שנשלח מלונדון, וזה תוכנו:

נהג מונית אני, תושב ישראל בעבר וכיום בלונדון. ברצוני לספר על נס הצלה של משפחה מאסון נפילת המטוס, שהיתי לו עד, ואף זכיתי ליטול בו חלק. הוזמנתי באותו יום לקחת משפחה מ'סטמפורד היל' לשדה התעופה, לטיסה זו מלונדון לאמריקה. בדרכנו לנמל התעופה, ארע לי מקרה לא שגרת: התפוצץ אחד מגלגלי הרכב. עצרנו, למורת רוחם של הנוסעים קצרי הרוח, החלפתי את הגלגל המפוצץ בגלגל הרזרבה שבתא המטען. אלא, שכאשר בהמשך הנסיעה נשמע לפתע קול פיצוץ נוסף מכיוון הגלגלים, היה זה למעלה מיכולת הסבל של הנוסעים הממהרים. ירדתי מהרכב. נוכחתי לראות שגלגל אחר שבק חיים דווקא עכשיו, כאשר אין בתא המטען גלגל רזרבה נוסף. בהכירי את המצב ידעתי כי אין לי ברירה אחרת זולת להשאיר כאן את הרכב ה'תקוע', לפנות לתחנת דלק סמוכה, הרחוקה כעשר דקות, ולרכוש גלגל מתאים. נוסעי הרעיפו על ראשי ברכות למכביר: "שתהיה לי בריא", נאנחה אם המשפחה, אשר איחור הטיסה הילך עליה אימים. "מדוע אינך מציין בראשית הדרך כי אין אויר בגלגליך?"

עוד טענות צודקות שכאלה האשימוני בכל הנעשה, אך לא היתה לי ברירה, עשיתי את הדרך לתחנת הדלק, רכשתי את הגלגל ושבתי אל הרכב, כשהנוסעים שלא הצליחו לעצור מונית אחרת, מטיחים בי קבלת פנים חמה ורותחת ... הפנצ'ר תוקן. המונית פתחה בשעטה מהירה לשדה התעופה, מאחור ומחזרים האיצו בי קולות חסרי סבלנות למהר ולמהר, זמן הטיסה הולך ומתקרב, התפללתי בכל ליבי שנצליח להדביק את הקצב.

אלא שלפתע, נראה היה לי שזה חלום, נשמע במכוניתי צליל צורם מאד ולאחריו נפצי זכוכיות... היינו המומים. אך זו היתה מציאות, המשאית שהיתה לפני, נשאה אבנים בחלקה האחורי, עצרה בפתאומיות, כתוצאה מכך נחתו על שמשת החלון הקדמי מטר של אבנים קטנות וניפצוה לרסיסים.

ויכוח קצר ביני לבין הנוסעים העלה פשרה, אמשיך אמנם לנסוע בשמשה מנופצת, אך אין לי מנוס מלעצור לקחת את פרטי נהג המשאית, למען אוכל לעמוד בנוק זה. חרון אפה של הנוסעת וילדיה גאה, זו סיננה מבין שיניה מתוך לחץ נפשי, כי לא אעז לבקש תשלום עבור הנסיעה. בעמקי ליבי שמחתי על הדרישה הצנועה, סברתי כי עוד אצטרך לשלם להם עבור המאסר במוניתי ...

אחר דין ודברים עם נהג המשאית, ביקש זה האחרון לראות את הנזק כמו עיניו, קרב למונית וזכה אף הוא בזר ברכות שנשלפו במיוחד עבורו ...

אחר עיכוב של כעשרים דקות שוב יצאנו לדרך, אחזתי בהגה, לחצתי על הדוושה וגמאתי את המרחקים, השעון נתן לי תקווה כי נספיק עדיין להגיע זמן סביר לפני הטיסה.

עקב לחץ הזמן סטייתי במכוון מהנתיב המרכזי אל נתיב צדדי האסור לנסיעה בדרך כלל, הנתון רק לנסיעת רכבי חרום, עברתי על 'חוק תנועה' זה למען ירווח זמנם וליבם של פקעת העצבים שברכבי.

אודה, לא היתה זו פעם ראשונה שעברתי על 'עבירת תנועה' זו. אך וודאי ניחשתם כבר, הפעם הבהבו מולי אורות בלתי רצויים, מולי פסע מעדנות שוטר רחב כתפיים וחמור סבר שהורה לי לעצור את הרכב בשוליים. בניע אצבע סימן לי לצאת ולתת דין וחשבון על מעשי בשולי הכביש.

השמשה המנופצת, התסיסה שברכב, ההצטדקויות שבפי, כל אלה לא שינו את סבר פניו הנוקשה, כפי שלא הצרו את רוחב כתפיו.

התחננתי בפניו כי יואיל לשחררני לשעה קלה עד שאביא סוף סוף את נוסעי ליעדם, הסכמתי להשאיר בידי את תעודותי וכל כספי אך דברי נפלו על אוזן אטומה. עשר דקות יקרות ירדו לטמיון, שבתי אל הרכב והתנענתי בפעם החמישית לנסיעה זו. הקיטור שמאחורי כמעט ופסק, כבר התייאשו מלהגיע לטיסה, מהלחישות הכבויות הבנתי כי מצויים הם כבר בשלב שלאחר יאוש ...

הגענו לנמל התעופה השעון הורה על כך שהמטוס בו אמורים היו ידירי להיות המריא זה עתה. בתנועות רשלניות וכבידות פנו ללא אומר להוציא את חבילותיהם מהרכב. אצתי לסדר להם מקום בטיסה של חברת 'בריטיש ארווייס' שהתעתד להמריא לאמריקה כעבור שעה. הצלחתי בס"ד לסדר זאת ע"י פרוטקציה שהפעלתי, דרך חבר שעבד בחברה זו.

הודעתי להם על הטיסה החילופית כשעיני נעוצות בקרקע, ברחתי משם כל עוד רוחי בי מבלי לקבל פרוטה על נסיעה זו. נשמתי לרווחה כשמצאתי את עצמי לאחר פרשייה מוזרה זו: התפוצצות גלגל אחר גלגל, התנפצות שימשה בנסיבות כה

נדירות, קבלת דו"ח, וכל זה בנסיעה תמימה אחת. תפקידים רבים היו לפני בטיפול במכונית הפצועה, קיוויתי שיומי יסתיים בכי טוב.

בדרכי חזרה ל'סטמפורד היל' נרעשתי כולי לשמוע את קריינן החדשות מודיע בקול רועד על נפילת המטוס, ראשי הסתחרר וידי רעדו, "רבונו של עולם", זעקתי. "מה גדלו מעשיך ה', מה מאד עמקו מחשבותיך" ... גרוני נחנק מדמעות, לא ידעתי את נפשי. נוכחתי לראות עין בעין בהנהגה המופלאה של השם יתברך.

* * *

בשנת תש"ן התפוצץ מפעל תע"ש סמוך להרצליה. בספר "עלינו לשבח" מופיע סיפור מפי אחד העובדים, אדם זה מסווג במפעל בתחום בטחוני ורגיש במיוחד, ונחשב לאחד העובדים המסורים ביותר, ומעולם לא נעדר ואף לא איחר לעבודתו. וכך הוא מספר: "באותו בוקר התנהל הכל בעצלתיים. זה החל כשהתעוררתי מאוחר, מה שלא קרה לי מעודי, ונדהמתי להיווכח שאיחרתי את זמן ההסעה הקבועה. למרות כל הבלבול, נזכרתי שאחד משכניי סיפר לי אמש שהבוקר הוא נוסע לחיפה. למזלי, הצלחתי עוד להשיגו בבית, והוא נענה ברצון לבקשתי להצטרף אליו לנסיעה. התיכונן היה שארד בהרצליה ומשם אגיע כבר בדרך כלשהי למפעל. ירדתי במדרגות לכיוון דירתו של השכן, והנה שוד ושבר: מעדתי והתגלגלתי מכל המדרגות. לא ידעתי מה קורה לי היום. השכן היה מוכן להמתין כמה דקות, אך לאחר שהרגשתי כאבי תופת ברגליים ובבית החזה, לא יכולתי להצטרף לטרמפ. משנרגעו הכאבים קמעא, עשיתי מאמץ נוסף להתקשר לחבר היוצא ברכבו לכיוון המפעל, ולפתע - ללא כל הודעה מוקדמת - פסק הטלפון לעבוד, וזמן קצר לאחר מכן נשמעו פיצוצים בגוש דן.

ליבי לא בישר טובות. כבר אז, באותן דקות, כשאף אחד לא ידע עדיין מה פשר ההתפוצצויות העזות, הייתה לי הרגשה שהעיכובים המוזרים שאירעו לי באותו בוקר, קשורים לכך. אבל רק כשנתוודעתי לגודל האסון ולמה שהיה עלול לקרות לי, מאחר שהבונקר שבו אני עובד ממש צמוד למקום האסון, הבנתי וידעתי שיש השגחה פרטית בעולם.

כתוצאה משריפה שפרצה במפעל, עלו כמה בונקרים באש, ואני, שלא איחרתי מעודי, הייתי אמור לשהות כבר בשטח !!! תוך כדי ההודיה לבורא עולם על נס ההצלה הפלאי, חשבתי: הרי אף פעם לא קרה לי שהתעוררתי מאוחר! אף פעם לא שברתי רגל. גם הטלפון בדירה היה משך כל השנים במצב תקין, מה קרה לפתע באותו בוקר?"

מה קרה? ! - הקב"ה ביקש לפדות את נפשך מצרה גדולה!

אבל אדם שאינו חי באמונה יכול באמת לצאת מדעתו למראה כל העיכובים הללו, ולשאול מדוע זה קורה לי דווקא עכשיו, כשאני צריך לצאת לעבודה? מדוע אני שובר את הרגל דווקא כאשר השכן ממתין למטה, ומנוע הרכב שלו כבר פועל? רק האדם היודע שכל מעשיו מושגחים, ואין אפשרות לשום בריה להזיקו ולו באצבע קטנה יכול לחיות בהרגשה ברורה שכל העיכובים הם לטובתו, וממילא אין על מה להתרגז ...

כשאני מהרהר לרגע מה היה עלול לקרות לי אם הייתי מגיע באותו בוקר לעבודה בזמן, אינני יכול שלא לצאת בריקודים ובמחולות למול הנס הגדול שהייתי עד לו במו עיניי ורגליי. (טובך יביעו)

* * *

הרב חנוך בורוביץ מניו-ג'רסי שקע באחת הכורסאות המרופדות בקצה חדר ההמתנה, ופתח ספר תהלים קטן. יוכבד, רעייתו, התקבלה בחדר הלידה הסמוך, לקראת לידת תינוקם הראשון, ור' חנוך ביקש להתפלל לשלומם.

"הרב בורוביץ?"

ר' חנוך נשא עיניו מן הספר והבחין בדמותו של הרופא הניצב מולו במבט רציני. הוא זינק ממקומו וחיכה לשמוע מה בפיו של הרופא.

"אשתך מרגישה טוב. היא די מותשת לאחר הלידה, אבל זה דבר צפוי, היתה לה לידה ארוכה אבל רגילה, כעת היא ישנה, תוכל להכנס אליה בעוד מספר דקות" ...

"והתינוק?" שאל ר' חנוך, "לא הזכרת דבר אודות התינוק!"

"נולדה לכם בת יפהפיה". הרופא השתק לרגע, והמשיך: "אבל אני מצטער לומר לך שהיא נולדה עם בעיה שנקראת "ספינה ביפידה".

ר' חנוך הרגיש פיק ברכיים. הוא התאמץ שלא לאבד את שיווי משקלו.

הרופא הסביר שהתינוקת נולדה עם עמוד שדרה פתוח, היא תהיה חייבת לעבור ניתוחים, אבל יש סיכוי שעם טיפול טוב היא תהיה מסוגלת ללכת.

בני הזוג בורוביץ קראו לבתם תקוה. הם קיוו שהתפתחותה הגופנית והחברתית של בתם תהיה נורמאלית ככל האפשר, ואת חלומם רצו לשקף בשמה.

תקוה, הודות לתמיכה וההשקעה העצומה של הוריה, החלימה לחלוטין מהמום שנולדה בו לפני עשרים שנה. ופרט לצליעה קלה, איש לא יכול היה לדעת כי היתה פעם תינוקת עם "ספינה ביפידה". למרות זאת, הרקע הרפואי שלה וצליעתה הפריעו לה בכל הקשור לשידוכים.

כאשר תקוה היתה בת עשרים ושתיים, פנתה לאביה הרבנית גולד, ובפיה הצעת שידוך. היא אמרה שהבחור המדובר, שמעון גינזבורג מבוסטון, הוא מציאה של ממש, הוא מצטיין בישיבה ובעל הופעה נאה, רק שיש לו קצת בעיה עם הסוכר.

תקוה והוריה החליטו שאם שמעון הוא אמנם החתן המבוקש, אל להם להתמקד בסוכרת שלו, בדיוק כפי שהם לא היו רוצים שיתמקדו בצליעה של תקוה.

תקוה ושמעון נפגשו, ובסופו של דבר התחתנו. הם עברו לגור בבוסטון, כדי לאפשר לשמעון להמשיך בלימודיו במסגרת הכולל המקומי. הרב חנוך בורוביץ ורעייתו ראו באותם חודשים ראשונים אחרי החתונה, כתקופה הנעימה ביותר של נחת מבתם, בראותם כיצד חלומותיהם הולכים ומתגשמים. אך עשרה חודשים אחרי החתונה, התנפצה התמונה היפה כבועת-סבון, עם שיחת טלפון מבוהלת ממרחקים.

"תקוה, מה קרה? את נשמעת נורא - מה יש?", שאלה יוכבד.

"זה שמעון... לפני מספר ימים הוא התחיל להרגיש לא טוב, וקבע פגישה אצל הרופא. חשבנו שהוא פשוט עייף מדי משעות לימוד ארוכות. הרופא רשם לו כמה בדיקות, והיום הוא סיפר לנו... הוא סיפר לנו שהכבד של שמעון אינו מתפקד כראוי. כבר קבענו פגישה עם מומחה השבוע. אוי, אמא, אני כל-כך פוחדת!"

יוכבד לא יכלה להשאיר את ששת ילדיה לבדם, לכן יצא הרב בורוביץ למחרת בטיסה אל בתו ובעלה, והצטרף אליהם בביקורם אצל המומחה.

"תוצאות הבדיקות מצביעות על בעיה קשה בתיפקודי הכבד", פתח הרופא בסבר פנים חמורות. "אין זו תופעה רגילה כל-כך אצל אדם כה צעיר. בשלב זה, הכבד של שמעון מתפקד ברמה של כעשרה אחוזים מיכולתו הרגילה."

"ומהו הטיפול לכך?" שאל הרב בורוביץ, מנסה להפיח נימה של תקווה בכולם.

"אם נתחשב בכל הגורמים, הטיפול היחידי הקיים לדרגה כזו של כשל תיפקודי בכבד הוא... השתלה."

נסיון החיים של הרב בורוביץ לימדו כי שמעון ייאלץ להוסיף את שמו לרשימת הממתינים לקבלת כבד. בנוסף לכך, ידע כי גם אם יימצא תורם בזמן, חייבת להיות התאמה בינו לבין שמעון. ואחרי הכל, נשארה לו ההתמודדות עם האפשרות של דחיית האיבר המושלל. מורכבותו של המצב העומד בפניהם גרמה להם לטלטלה נוראית.

תקוה לא ידעה כיצד לעכל את אבחנת המומחה. היא ידעה שהמצב גרוע, אך לא הבינה את חומרתו. ברגע שהשלושה יצאו ממשרדו של הרופא אל הפרוודור, פנו תקוה ושמעון אל אביה, מבקשים לשמוע ממנו דברי עידוד והבהרה בו-זמנית.

"אבא, מה עושים?"

"ילדים, אנחנו נלך צעד-צעד. תקוה, אחרי שנולדת, אמך ואני שאלנו בדיוק אותה שאלה. אבל ה' היה אתנו, וגם כעת הוא לא יעזבנו. בדיוק כפי ששמע לתפילותינו אז, כך ישמע אותן עתה. שמעון ותקוה - אני יודע שהעתיד נראה שחור משחור, אבל לעולם אסור לנו להתייאש, אסור לאבד את הבטחון בה' יתברך. דרכי נסתרות מאתנו, ואיננו מבינים, אבל אנחנו חייבים לזכור תמיד, שכל מה שה' עושה - לטובה הוא עושה, גם אם לא רואים זאת תיכף ומיד."

הרב בורוביץ נשאר בבוסטון במשך מספר ימים נוספים, כדי לעזור לבתו ולחתנו להתגבר על כל הביורוקרטיה הכרוכה בכניסה לרשימת הממתינים להשתלת איברים. ואז שב לביתו בפאסאיק, ניו-ג'רסי, כדי לנסות ולאחות את שברי חייו.

במהלך החודשים הבאים, נסע הרב בורוביץ בקביעות בקו בוסטון-פאסאיק, כאילו היה סוכן מכירות. שמעון קיבל סוגים שונים של תרופות רבות עוצמה, שהיו מיועדות להחזיקו בחיים עד שיימצא תורם כבד מתאים. בכל עת שנוצר מצב חירום רפואי, חלה נסיגה או התרחש משבר, הצליח הרב בורוביץ להיות לציידם. הוא תמך ועודד את הזוג הצעיר, שהגיב בהלם וזעזוע למחלתו של שמעון, המאיימת על חייו.

"אבא, שמעון ואני, שנינו עברנו כל-כך הרבה בחיינו הקצרים", קוננה תקוה באוזני אביה באחד מביקוריו התכופים, "מדוע ה' מייסר אותנו כל-כך, בפרט כעת, בדיוק כשהתחלנו להרגיש כמו זוג נורמאלי לכל דבר?"

הרב בורוביץ הביט בעיניה המפצירות של בתו, והשיב לה: "איננו יכולים לתאר לעצמנו שנוכל להבין את דרכי ה'. דבר אחד עלינו לזכור ולהזכיר לעצמנו - שום דבר לא קורה 'במקרה'. יש תוכנית אלוקית לעולם, גם אם ברגע זה היא נסתרת מאתנו."

במהלך אחד מאישפוזיו הרבים של שמעון, נכנס רופאו לחדר והודיע על שחרורו הקרוב. הרב בורוביץ, ששהה במקום לביקור, קיבל את הדברים כבשורות רעות. סיכוייו של שמעון לקבלת כבד לא היו גדולים, גם בהיותו מאושפז. אך ברגע שישוחרר, יפחתו סיכוייו עוד יותר. אפילו אם מצבו של מישוהו אחר, שנמצא בבית-החולים, יהיה טוב יותר מזה שאינו מאושפז, יקבל החולה המאושפז זכות קדימה ברשימת הממתינים.

"דוקטור, אולי תסכים בבקשה, להרשות לו להישאר עוד שבוע לכל הפחות?", הפציר והתחנן בפני הרופא, "הוא נמצא כאן כבר שלושה שבועות", הסביר הרופא, כשהוא מבין את הטעם להתנגדותו לשחרור. "הוא בסך-הכל מקבל אנטיביוטיקה, אותה יוכל להמשיך ולקבל בקלות בביתו. פשוט אין לי דרך להצדיק בפני חברת הביטוח את המשך האישפוז. אני עלול אפילו לאבד את הרשיון שלי לעסוק ברפואה."

הרב בורוביץ המשיך לבקש, ולבסוף הסכים הרופא להשאיר את שמעון לשבוע נוסף.

השיחה התקיימה ביום חמישי בערב. בשבוע שלאחר-מכן, ביום שלישי, בישר להם הרופא בשורות מדהימות: "נמצא תורם לשמעון!, אתם ברי-מזל עוד יותר ממה שתוכלו לשער בנפשכם!" פתח הרופא, כשהוא מחייך מאוון לאוזן, "אנחנו רוצים להעניק לך לא רק כבד חדש, אלא גם לבלב חדש!"

הרופא הפסיק לרגע, מצפה לביטוי ההתרגשות של תקוה ושמעון. אך דבריו נתקלו במבטים של תמיהה, והוא הבין כי דרוש כאן הסבר נוסף.

"שמעון הוא סוכרתי, הסובל מאי-תיפקוד של הכבד. אף פעם לא מבצעים השתלות לבלב לסוכרתיים, בגלל הסיכון לסיבוכים בעקבות התרופות החזקות שניתנות לדיכוי מערכת החיסון אצל מושלת. אבל כיוון שאנחנו עומדים לתת לשמעון כבד חדש, וממילא הוא יזדקק לאותן תרופות, אין כל סיכון נוסף בכך שניתן לו גם לבלב חדש. אתם מבינים?", שאל בחיוך, "אם ההשתלה תעבור בהצלחה, אנחנו מקווים שנוכל לרפא את שמעון ממחלת הכבד וגם מהסוכרת שלו, בנינוח אחד!"

כעת הבינו השניים, ופיותיהם נפערו בתדהמה. ההתרגשות שאחזה בהם היתה כה גדולה, עד שהתקשו להאמין כי דברי הרופא אכן יתאמתו. למרות זאת, החדשות המדהימות שבפיו חיזקו את שניהם ועודדו אותם לעמוד בפני הנסיונות המצפים להם.

רופאו של שמעון המשיך להסביר להם נקודות נוספות, מדהימות לא פחות, לגבי ההשתלה ששמעון עומד לעבור: "עליכם לדעת, כי ניתוח כזה עדיין לא בוצע מעולם, וחברת הביטוח שלכם לא הסכימה לשלם עליו במלואו. השתלת הכבד לבדה תעלה לחברת הביטוח 250,000 דולר. השתלת הבלב היתה עולה להם סכום עתק דומה. חברת הביטוח החליטה, כי עבורם יהיה זול יותר, אם תמשיך לקחת אינסולין כל חייך! אבל, בית-החולים שלנו מעוניין בכבוד ובהערכה שיזכה להם, עבור ביצוע השתלה ראשונה משולבת של כבד ולבלב, ולכן החליטה מועצת המנהלים שלנו לוותר לגמרי על מחיר השתלת הבלב."

החלטתה של מועצת המנהלים שלא לחייב את שמעון עבור השתלת הבלב היתה חריגה ביותר, והיותה צעד מדהים לטובת הזוג הצעיר. אבל כל זאת היה כאין וכאפס לעומת התיזומן הניסי שבבחירת שמעון מתוך רשימת הממתינים.

שמו של שמעון הוזכר במהלך השבוע האחרון לאישפוזו, שהוארך מעבר למתוכנן. לא זו בלבד ששמו הועלה בעודו מאושפז, ובכך קיבל מעמד מועדף, אלא הוא נבחר שבעה ימים בלבד לפני השינוי שהתבצע בתקנון רשימת הממתינים! לפי התקנות החדשות לקביעת עדיפות של תורם-מקבל, מעולם לא היה שמעון מתקרב אפילו למעמד של זכאי לכבד חדש.

ברוך ה', ההשתלה הכפולה עברה בהצלחה, ושמעון החלים מהניתוח במהירות שיא. ארבעה שבועות אחרי שחרורו מבית-החולים, נפגש שמעון עם הרופא המנתח במשרדו.

"שמעון, אני שמח לבשר לך כי כל תוצאות הבדיקות שלך מצוינות. איך אתה מרגיש?", שאל הרופא.

"יש לי עדיין רגישות במקום הניתוח, אבל פרט לכך, אני מרגיש נפלא. הייתי רוצה לחזור לאורח-חיים רגיל בהקדם האפשרי, אבל רציתי לחכות עד שאשמע ממך מהן המגבלות שעלי להטיל על עצמי."

"שמעון, סיימתי לבדוק אותך בדיקה רפואית מלאה ועברתי שוב על כל תוצאות הבדיקות שלך. אכן, מצב הבריאות שלך מצויין. אינני רואה כל סיבה להטלת מגבלות כלשהן עליך."

"אף מגבלה?", תהתה תקוה בקול, כאילו מתוך חלום.

"אכן כן. הוא כבר אינו סוכרתי. הוא יכול אפילו לאכול עוגות כמה שהוא רוצה!"

שמעון ותקוה הביטו זה בזה. המילים נעתקו מגרונם. הם פשוט בהו זה בזה בפליאה, דמעות של אושר זולגות מעיניהם. ישועה כה מופלאה יכולה להיות אך ורק כתוצאה מתכנון וביצוע של בורא כל הרפואות, הזורע עבורנו ללא הרף זרעי מזל והצלחה, המוסווים לפעמים בלבוש פורענות (זורע צדקות)

דרשות - אמונה ומצוות

למה באנו לעולם?

שער האמונה

מתוך הספר שערי נחמה - נערך ונלקט ע"י הרב יעקב יעקב לע"נ יצחק בן לולו ז"ל
אולי חשבתם פעם לשם מה אדם בא לעולם? כדי לאכול, לשתות, לישון, ללמוד, לסבול, להנות, או אולי כדי "לעשות חיים"? התשובה - כדי "לעשות חיים" כלומר לעשות כאן, בעולם הזה את החיים הנצחיים לעולם הבא.

נסביר במשל: במדינה אחת פרימיטיבית היה מנהג, שמי שמגיע אליהם שמים אותו למלך עליהם, מכבדים אותו, נותנים לו עבדים ושפחות, וממלאים כל משאלות לבו, אך כל זה לשנה אחת בלבד. ביום השנה, לוקחים אותו בלי לומר לו מילה מראש ובלא שום הכנה, מפשיטים אותו מבגדי הפאר, מוליכים אותו לנמל ומעלים אותו לספינה שלוקחת אותו לאי בודד בחוסר כל. כל המלכים שהיו לדורותם, כולם "ניצלו" את מעמדם אכלו, שתו ונהנו, אבל בסוף סבלו. יום אחד הגיע לאותה מדינה אדם זר. מיד לקחוהו וכיבדוהו כמנהגם. גם הוא בהתחלה עשה כמו כולם, אולם לאחר חודש החל לחקור מדוע כיבדוהו להיות מושל עליהם, היכן כל המלכים הקודמים וכו'. התושבים ניסו להסתיר ממנו את המידע, אך כאשר

גזר עליהם כמלך לגלות לו, סיפרו לו את הנהגתם. המלך לא יכל לשנות את החוק, אבל לאחר מחשבה גזר על עבדיו לבנות בית באי הסמוך, לנטוע בו עצי פרי, להעביר לשם עבדים, בהמות וחיות, כסף וזהב. כך לאחר תום השנה כאשר גרשוהו מהמדינה, היה לו לאן לברוח והמשיך להיות שם מלך. הנמשל, אנו נמצאים בזה העולם זמן מוגבל. כאשר תם הזמן ומגיע הרגע להפטר מן העולם האדם אינו יכול לקחת איתו כלום לעולם הבא. אך כאשר אדם עושה מצוות ומעשים טובים, לומד תורה ועושה מעשי חסד, יוצר מלאכים בעולם הבא שיהיו לו שם לעזר.

למה באנו לעולם

עני אחד מצא מפה לאוצר הנמצא ב"אי היהלומים". הוא מלווה כספים כדי לשכור אוניה עם רב חובל כדי שיקחנו לשם, אך בדרך, לפני שהגיעו, היתה בים סערה חזקה, הרוח שברה את הספינה וכל אנשי הצוות טבעו בים, רק מיודענו הצליח לתפוש בחתיכת קרש אשר הובילה אותו לחוף מחוסר הכרה. כאשר התעורר, הוא לא זכר הרבה, אבל זכר שהגיע לאי כדי להביא אוצר. הוא קם, ולתדהמתו מגלה שכל האבנים שיש בחוף אינם אבנים, אלא יהלומים, אבנים טובות ומרגליות. הוא מוציא שק, ומתחיל למלא. בינתיים שומע מיודענו ציחקוקים מהשיחים, הוא חושב שהוא מדמיין, אולי זה מהמכה שקיבל בראש, וממשיך לאסוף. קול הציחקוק גובר, ומבעד לשיחים יוצאים ילדים כושים עם עצם באף.

האורח מפחד, אבל הם לא תוקפים, הם פשוט צוחקים. הוא שואל מה קרה? והם עונים: "אתה משוגע, אוסף אבנים". הוא אומר שזה לא אבנים, אלא יהלומים. הילדים רק צוחקים עליו יותר, עד שאחד מהם אומר לו: "שמע, באי שלנו אכן יש יהלומים, אבל הם לא מפוזרים ככה על החוף". שאל האיש: "היכן היהלומים וכיצד הם נראים?", ענו לו אחרי יער הקופים הפראיים ישנה ביצה גדולה, אח"כ יש הר געש פעיל, מאחוריו ישנה חלקת אדמה, חופרים ומוצאים כדורים בצבע חום כהיר שלוקחים אותם ומבשלים, עושים מהם "פירה", ואפשר אפילו לעשות מהם "ציפס".

האיש רצה ללכת לשם, להשיג את האוצר, אבל הזהירו אותו - הרבה כבר ניסו, רק אחד חזר, הביא שני "יהלומים" וכיום הוא מיליונר. הוא רוקן את תכולת השק, והחל ללכת ביער הקופים, שם הכיר מקרוב כמה קופים שרדפו אחריו, הוא הצליח לברוח. כשהגיע לביצה, ראה שאין ברירה, צריך להכנס למים. הוא קפץ למים ושחה לו לאיטו לעבר הצד השני של הביצה. מהר מאוד שינה לסגנון שחיה חתירה כאשר ראה מאחוריו להקה של תנינים שלא אכלו עדיין ארוחת בוקר.

הוא הצליח לברוח מהם ולהגיע להר הגעש, טיפס עליו והרגיש שהר הגעש עומד להתפרץ תוך זמן קצר, לבסוף הצליח להגיע לחלקת האדמה, חפר בידיים והצליח להוציא שמונה "יהלומים" גדולים ויקרים והכניסם לתוך השק. הוא היה כה מאושר עד ששכח לרגע שהר הגעש עומד להתפרץ, הרעשים מההר הזכירו לו.

הוא לקח מהר את השק, טיפס שוב על ההר, כאשר ירד מהצד השני, ראה שיורדת אחריו לבה מההר. ההר מתפרץ, הוא רץ במהירות מדהימה עד שהגיע לביצה, שניה לפני שהלבה הרוחת הגיעה אליו. הוא שכח לרגע שהביצה שורצת תנינים, אבל הם הזכירו לו. הוא הצליח לברוח, גם ביער, הצליח לברוח מהקופים שגם הם רצו "יהלומים". הוא הגיע לילידים באפיסת כוחות, אך כוחותיו שבו אליו עם קריאות ההתפעלות מצד הילידים. "אתה גיבור, אתה עשיר", אמרו כולם כאשר ראו את כל ה"יהלומים".

איכשהו, הצליח ה"מיליונר" לחזור לביתו, לאחר כמה חודשים, עם האוצר. חיכתה לו קבלת פנים מדהימה בנמל. היו שם הרבה מאוד אנשים שלווה מהם כספים, וגם הרבה אחרים שפתאום נהיו חברים שלו. כשירד מהאוניה כולם ביקשו לראות את האוצר. הוא פתח את השק והסובבים כמעט התעלפו מהריח של תפוחי האדמה הרקובים. כולם חשבו שהוא השתגע. אחרי שכולם עזבו באכזבה, הציעה לו אשתו שיכנס למקלחת, בינתיים תחפש פסיכיאטר טוב. משום מה היא החליטה לנקות את השק המגעיל, לתדהמתה נפל משם יהלום אמיתי בגודל של ביצה ששרד את המסע שערך בעלה בחיפוש אחר "היהלומים האמיתיים".

היא אמרה לבעלה: "אתה גאון, איך גרמת לכולם לעזוב אותך בכך שהחבאת יהלום בתוך תפוחי אדמה רקובים". הוא בכה. הם פנו ליהלומן שהציע מיליון דולר, הוא בכה. היהלומן העלה ל- 10 מיליון דולר, אבל הוא בכה. היהלומן הציע 20 מיליון דולר וזו הצעה אחרונה, אבל הוא בכה. היהלומן המשיך להעלות, והוא המשיך לבכות, ולא בגלל שהמחיר היה נמוך מדי, אלא בגלל שיכל בקלות להשיג הרבה יהלומים גדולים אפילו יותר, ובמקום זה הסתכן בחיפוש אחר תפוחי אדמה רקובים.

והנמשל: אנו אותו אדם שהגיע מעולם הנשמות על מנת לאסוף יהלומים אשר נמצאים בזה העולם, שהם תורה, מצוות ומעשים טובים, אשר שווים הון תועפות בעולם הבא. הילידים הם היצר הרע והחברה שמסיטים ואומרים שהדבר האמיתי זה הנאות, במקום ללכת לבית הכנסת, בוא איתנו בשבת לים, במקום שיעור תורה, בוא למסיבה. בקיצור תפוחי אדמה רקובים שאינם שווים כלום בעולם הבא, רק בושה ובזיון.

כאשר אדם מגיע לעולם הבא ומגלה את האמת, כמה ערך יש למיעוט המצוות שהביא עימו, הוא מתחיל לבכות ומצטער למה בזבז זמנו לריק, הרי יכל לעשות עוד מצוות ובמקום זה הביא תפוחי אדמה רקובים.

שלושה דברים

כתוב במשנה: "עקבאי בן מהללאל אומר: הסתפל בשלשה דברים ואי אתה בא לידי עברה: דע מאין באת, וילאן אתה הולך, ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחסבון. מאין באת? מטפה סרוחה. וילאן אתה הולך? למקום עפר, רמה ותולעה. ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחסבון? לפני מלך המלכים הקדוש ברוך הוא." ויש לשאול כמה שאלות:

א. למה נאמר לאן אתה הולך - בלשון הווה, לכאורה, היה צריך להיות כתוב לאן תלך - בלשון עתיד.

ב. מה זה דין ומה זה חשבון?

ג. מדוע צריך להתבונן בשלושה דברים כדי לא לעשות עבירה? למה לא מספיק להתבונן בדבר השלישי - דע לפני מי אתה עומד לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שעין רואה ואוזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבים, ואי אפשר להכחיש או לתרץ תירוצים, שהרי מלבד שה' רואה ושומע, הוא גם יודע את מחשבותינו וכל מה שבלבנו, ואם "אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא", א"כ מה איתנו שאנו לא כל-כך "צדיקים"? הרי אף אחד לא יעיד לגנוב או לרצוח לפני מצלמה במעגל סגור. אם כן, לכאורה, אם אדם יתבונן בדבר השלישי בלבד, הרי זה מספיק כדי שלא לעשות עבירות, אז למה צריך גם להתבונן מאין באת ולאן אתה הולך?

בכדי לענות על השאלה הראשונה - למה נאמר לאן אתה הולך בלשון הווה, יש לשאול מעיין זה על משנה נוספת: "ר' טרפון אומר היום קצור והמלאכה מרובה וכו'" - למה נאמר היום קצור ולא היום קצור? אלא שהכוונה שהיום הולך ומתקצר בכל רגע ורגע. כמו כן כך הכוונה גם במשנתנו - דע לאן אתה הולך, בלשון הווה, שבאמת בכל רגע ורגע אדם הולך לכיוון המוות.

כל אדם לפני שנולד נגזר עליו כמה זמן יחיה ומתי ימות (לפעמים אפשר לשנות את הגזירה ע"י מעשה מיוחד), למשל, תינוק שנולד וקצוב לו לחיות שמונים שנה, אז כשנולד יש לו שמונים שנה, כשהוא חוגג בר-מצווה נשארו לו ששים ושבע שנים וכו'... בכל רגע ורגע אדם מתרחק מיום לידתו ומתקרב ליום מותו, ואת הזמן שעובר לא ניתן להשיב, לכן על האדם להתבונן בכל רגע על חייו שלא יבזבז אותם בדברים של הבל, אלא בתורה, מצוות ומעשים טובים, שרק זה יבוא איתו לעולם האמת.

לכן התנא אומר הסתכל והתבונן, לאן אתה הולך? גם עכשיו בהווה, תסתכל על היום, האם ניצלת אותו כראוי? האם קיימת מצוות? כל רגע אתה מתקרב ליום המוות.

כעת נסביר מה זה דין ומה זה חשבון:

דין הוא מה ששואלים ודנים את האדם (לאחר פטירתו) על עצם המעשים, המצוות והעבירות שעשה בעצמו. כגון אם הניח תפילין, נתן צדקה, קרא תהלים או ח"ו עשה עבירות, ועל כל זה יקבל שכר ועונש. אבל חשבון, זה מה שיצא מהמעשים שעשה, כגון, אם זכה שיש לו ילדים וחינך וגידל אותם לתורה ומצוות - המצוות שהם עושים נזקפות לזכותו (בלי לגרוע מחלקם), או אם הציל בחור מטביעה בנהר, ואח"כ אותו בחור התחתן והקים משפחה, בניו, נכדיו וצאצאיו עד סוף כל הדורות, יזכו את המציל, ומלבד שלפי הדין זכה להציל נפש אחת מישראל (ועל זה לכשלעצמו מגיע לו שכר עצום), בחשבון יחשבנו את כל המצוות של כל אותם הצאצאים של הניצול לזכותו של המציל (ולא לחינם אמרו חז"ל כל המציל נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא, כי האדם שניצל מביא ילדים וגם הם מביאים ילדים לעולם וכו').

ואם זכה שמישהו בזכותו יחזור בתשובה, ואותו חוזר בתשובה השיב רבים מעוון, הכל יזקף לזכותו של הראשון (וכן גם להיפך ח"ו, שאם גרם לכפירה כמו ירבעם בן נבט שחטא והחטיא את הרבים, הכל יחשב לרעתו).

ועל השאלה מדוע צריך להתבונן גם בשני הדברים הראשונים: מאין באת ולאן אתה הולך? ולא מספיק להתבונן רק על "דע לפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון" - התשובה לכך, שאם אדם לא יסתכל קודם שבא מטיפה סרוחה ושעתידים לאכול אותו התולעים בקבר, עלול לחשוב את עצמו למשהו, וממילא לא יעזור הדבר השלישי, שעתיד ליתן דין וחשבון לפני הקב"ה, שאם הוא מחשיב את עצמו, אינו מפחד מכלום וחושב שאפילו עם הקב"ה יוכל להסתדר. אבל אם מתבונן מאין בא ולאן הולך, מבין שהוא כלום, רק אז יוכל להתבונן בדבר השלישי שעתיד ליתן דין וחשבון לפני הקב"ה, אז גם יפחד ולא יעזיז לעשות עבירה. ויהי רצון שנזכה לעשות מעשים טובים, ולשוב בתשובה כדי להיות זכאים בדין. אמן כן יהי רצון. (עפ"י הספר זיכוי הרבים)

רבי אומר...

נאמר במשנה (אבות ב', א'): רבי אומר, איזוהי דרך ישרה שיבור לו האדם, כל שהיא תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם. והוי זהיר במצוה קלה כבזמורה, שאין אתה יודע מתי שכתך של מצוה. והוי מוזהב הפסד מצוה כנגד שכרה, ושכר עברה כנגד הפסדה. והסתכל בשלשה דברים ואי אתה בא לידי עברה, דע מיה למעלה במקרה, עין רואה ואין שומעת, וכל מעשיך בספר נכתבין.

א. בחלקה הראשון של המשנה נאמר, שהאדם צריך לברור לעצמו הנהגה שיהיה בה תפארת גם להקב"ה וגם לבריותיו, כלומר, שצריך להיות נוח בין לבורא עולם ובין לבריותיו.

ועל זה היו מרמזים הכרוכים שהיו פורשי כנפיים למעלה - כנגד מצוות שבין אדם למקום. ופניהם איש אל אחיו כנגד מצוות שבין אדם לחבירו, ובאופן כזה היה נשמע הקול מבין הכרוכים. לפני כל מצוה ומעשה שאדם עושה יחשוב אם זה לרצון ה', ומה אומרים על כך בשמיים, אם טוב - יעשה, ואם לא - ימנע. ומאידך גם כשעושה מצוות צריך להתחשב בבני

אדם, שלא יעשה מצוות על חשבון אחרים. יש ההולך באשמורת לסליחות, ועל הדרך מרעיש ומעיר את בני ביתו ואת השכנים, ועל זה נאמר "אל תהי צדיק הרבה."

ב. המשך המשנה לכאורה קשה - מצד אחד נאמר: "אין אתה יודע מתן שכרן של מצוות", ומאידך גיסא: "הוי מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה וכו'". אם השכר אינו ידוע, כיצד אפשר לחשב?, אפילו מנהל החשבונות הטוב ביותר, לא יוכל לחשב חשבונות אם חסרים לו נתונים.

נראה ליישב עפ"י מאמר מתוך הספר 'מכתב מאליהו': 'אמרו חז"ל (קידושין לט): שכר מצוה בהאי עלמא ליכא', כלומר, שלא משלמים לאדם שכר בעולם הזה בעבור המצוות שעשה, אלא רק בעולם הבא. עניין זה עמוק מאוד וראוי לביאור: נאמר במשנה: יפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא מכל חיי העולם הזה". וקודם שנבאר מהי קורת רוח בעולם הבא, יש להבין מהו כל חיי העולם הזה. ר' אליהו דסלר זצ"ל כתב שאם נקבץ אל תוך רגע אחד את כל הרגעים של הנאות, עונג ונחת שיש לאדם במשך כל ימי חייו, ונצרף לזה את כל רגעי האושר והנחת של כל בני דורו, על פני כדור הארץ במשך כל ימי חייהם, ואת כל זה נרכז ונכניס לתוך רגע אחד, וניתן הכל לאדם אחד, אין לשער את מדרגת האושר וההנאה אשר ירגיש אותו אדם באותו רגע, אך כל זה עדיין לא עונה להגדרה "כל חיי העולם הזה".

הכוונה של כל חיי העולם הזה, שנצרף את כל האושר שבכל הדורות מראשית הבריאה ועד סוף כל הדורות, הכל ממש, כל טוב העולם הזה בלא יוצא מן הכלל, והכל ניתן לאדם אחד, ברגע אחד ממש, א"כ אין אושר יתר על זה כלל, ואעפ"כ קורת רוח בעולם הבא גדול הימנו.

ומהי קורת רוח של עולם הבא?, קודם נבאר מהי קורת רוח בעולם הזה - למשל, סעודת שמחה גדולה בבית מלכים, שצולים שם בשר משובח, ויעבור עני ליד הארמון ויריח את הריח הטוב, זוהי בחינת קורת רוח. וכן גם בעולם הבא, אם אדם איננו זוכה ממש לעולם הבא עצמו, אלא שרק מרשים לו לעבור מבחורץ, ולהינות רק מהריח הטוב של העולם הבא המוכן לצדיקים, אותה הנאה נקראת קורת רוח (מלשון ריח, ולא עולם הבא עצמו), וזהו השכר הקטן ביותר שקיים בעולם הבא, ובכל זאת אמרו חז"ל שכל חיי העולם הזה וכל תענוגותיו והאושר וההנאות שנכלול ונרכז מראשית הבריאה ועד סופה, עוד לא יגיעו אל קורת רוח כזה בעולם הבא.

וממילא עכשיו מובן למה שכר מצווה בהאי עלמא ליכא, והוא משום שאין שום מצווה, אפילו הקטנה ביותר, אשר לא יהיה שכרה יותר מכל מה שאפשר שימצא בעולם הזה כולו. ויהיה כתרגום המילים ממש: "בהאי עלמא ליכא" - אין בכל העולם כולו מה שאפשר להיות שכר מצווה.

איננו יודעים מהו השכר הניתן על קיום המצוות, ואיזו מצוה נחשבת קלה ואיזו חשובה. יתכן שברכת "בורא פרי העץ" על אכילת תפוח שווה בשמים יותר מקניית "כל נדרי" ביום הכיפורים, שרבים מוכנים לשלם אלפי שקלים כדי לזכות במצוה זו.

אבל אנו אכן יודעים שהמצוה הקלה ביותר, ערכה כה רב, עד שלא ניתן לשלם עליה בעולם הזה, כי כל העולם כולו לא יספיק עבור שכר מצוה, ולו הקלה ביותר. וא"כ נתון זה מספיק לנו כדי להבין שכדאי לרדוף אחר המצוות, ולא שווה להפסיד הזדמנות לקיים מצוה, ולו הקלה ביותר.

אלא שלפי זה יש לכאורה קושיא: כתוב בספרים הקדושים: מדוע צדיק ורע לו, רשע וטוב לו?, צדיק ורע לו - בעולם הזה, כדי לקבל כאן בזה העולם עונש על עבירות שעשה (שהרי: "אין צדיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחָטָא" (קהלת ז', י"ח) ובכך להגיע נקי לעולם הבא ולקבל שם את מלא השכר העצום המגיע לו. רשע וטוב לו - בעולם הזה, שמקבל שכרו המגיע לו על המצוות שעשה(שאפילו רשעים מלאים מצוות כרימון), כאן בזה העולם, כדי להאביד אותו מהעולם הבא. ודבר זה רמוז בתהלים: "איש בער לא ידע וקסיל לא יבין את זאת: בְּפֹרֶחַ רִשְׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ כָּל פְּעֻלֵי אָוֶן לְהַשְׁמָדָם עֲדֵי עֵד. הַכִּסִּיל לֹא מִבֵּין מְדוּעַ הַרְשָׁעִים פּוֹרְחִים וּמְצַלִּיחִים (רשע וטוב לו), והתשובה לזה, שהצלחת הרשעים בעוה"ז הוא שעיי"ז ישמדו לעד.

ולפי מה שנאמר לעיל שלא שייך לקבל שכר בעולם הזה וכו', קשה כיצד מקבלים הרשעים את כל שכרם בזה העולם, והרי כל העולם כולו אינו מספיק כדי לשלם על המצוה הקלה ביותר?

אפשר לתרץ על פי הסיפור הבא:

עני מרוד נכנס אל חדרו של הצדיק מאפטא. "רבנו", אמר בקול מתחנן, "עזור לי, בימי היחידה עומדת לפני חתונה, ואין לאל ידי להשיאה!" "מהו הסכום הדרוש?", שאל הרב. "אלף רובל", ענה העני. "וכמה כסף יש לך?" התעניין הרב. "רובל אחד בלבד", השיב המסכן. הרהר מעט הצדיק, ואז אמר: "לך לך לשלום, והעסק הראשון שהזדמן לך בדרך, אותו עליך לעשות, וה' יהיה בעורך." האיש האמין לדברי הרב ויצא מעודד. בדרך חזרה עצר בפונדק על אם הדרך כדי לטעום משהו.

קבוצת סוחרים שהסבה על אחד השולחנות, משכה את תשומת ליבו. עד מברה הבחין כי הללו סוחרים יהלומים, המנהלים עתה מקח וממכר. מתוך סקרנות קם האיש וקרב אל החבורה כדי להתבונן ביהלומים מקרוב. אחד הסוחרים הבחין בו ושאל: "מה אתה לוטש עינייך, אולי אתה רוצה לקנות יהלום?" בהתחלה חשב להשיב בשלילה, אולם משנזכר בדברי

הצדיק השיב בחיוב. "כמה כסף יש לך?", שאל הסוחר, "רובל אחד", השיב העני, תשובה שגררה פרצי צחוק אדירים מפי כל המסובים. "רגע, יש לי הצעה גם עבור רובל אחד", אמר הסוחר. "אוכל למכור לך את חלקי לעולם הבא." מיד הסכים העני, וביקש לערוך שטר מכירה כדת וכדין, כדי שהעסק יהיה שריר וקיים. הסוחרים התמוגגו מנחת ומיהרו להביא עט ודף, חיש נכתב השטר כשבסופו חתימות העדים. העני מסר לסוחר את הרובל, וקיבל לידו את שטר המכירה. לקול צחוקם של הסוחרים חזר האיש לשולחנו. באותו רגע נכנסה אשתו של הסוחר, תוך התעניינות מה פשר לשמחה הגדולה. כאשר הסוחר סיפר לאשתו איך הצליח למכור כלום, את העולם הבא שלו, לעני תמים תמורת רובל אחד, אשתו לא צחקה. וכאשר הבחין הסוחר בהבעת פניה של אשתו, קפא צחוקו. "מכרת את חלקך הזעום בעולם הבא בעבור בצע כסף? ... אתה כמו גוי! ...! איני רוצה להיות נשואה לגוי, אני רוצה להתגרש... עכשיו הולכים לרבנות!..."

"אבל... גמגם הבעל, "זה היה בצחוק, רק מהתלה", "לא!", "צעקה האשה, "מכירה עם שטר ועדים אינה מהתלה, איבדת את חלקך לעולם הבא ואנחנו הולכים לרבנות תיכף ומיד!" "רק רגע", אמר הבעל, בעודו חושב מה לעשות, "הקונה עדיין כאן, אוכל להחזיר לו את כספו ולבטל את המכירה." כאשר הסוחר ביקש להחזיר את העניין לקדמותו, באומרו שהיה זה סתם מעשה לצון, טען העני שהוא התכוון לקניין במלוא הרצינות, והוא אינו מתכוון לחזור בו מהעסקה. הסוחר מתוך יאוש הציע לעני כמה עשרות רובלים עבור השטר, אך העני השיב: "אשיב לך את שטר המכירה רק אם תתן לי אלף רובלים". "אלף רובלים?!", הזדעק הסוחר, "כיצד אתה מעז לדרוש ממני סכום כזה תמורת גליון נייר עלוב?"

"אתה יכול להשאיר את הנייר העלוב בידי", ענה העני. "בסדר, שהנייר ישאר בידך", אמר הסוחר, אך מיד שמע את אשתו צועקת: "אם כך נלך לרבנות להתגרש". "איני יכול לשלם סכור כה גדול בעבור פיסת נייר עלובה", אמר הסוחר.

"ואני, איני יכולה לחיות עם גוי גמור", השיבה האשה, "או שתשלם לו, או שאנחנו הולכים להתגרש." נפנה הסוחר אל היהודי וניסה להוריד את המחיר, אך העני עומד על שלו: "אלף רובל, ולא פרוטה אחת פחות, ותחליט מהר כי עלי ללכת". "חכך הסוחר בדעתו ולבסוף שלף את ארנקו והעניק לעני אלף רובלים. רק אז מסר העני לסוחר את שטר המכירה, תוך שהוא משבח את ה' ואת הצדיק מאפטא. הסוחר ואשתו שאלו את העני לפשר הדבר, וזה סיפר להם את כל הסיפור.

האשה אמרה לבעלה שהיא רוצה ללכת אל הצדיק, ואכן בו ביום נסעה לשם. כשנכנסה, אמרה לצדיק: "שמחה אני מאוד, שעל ידי נתגלגלה הזכות להושיע את היהודי הנצרך, אך רצוני לשאול את הרבי: האמנם חלקו של בעלי בעולם הבא שווה אלף רובלים?" השיב הצדיק: "כאשר מכר בעלך את חלקו לעוה"ב ברובל אחד, לא היה חלק זה שווה אפילו רובל אחד. אך לאחר מכן, כשקנה את חלקו תמורת אלף רובל, וסייע בכך ליהודי להשיא את בתו, חלקו לעוה"ב לא יסולא בפז."

אמר הרה"ג ר"א ל שטיינמן שליט"א, שיסוד הוא ביהדות: אין ערכו של מעשה טוב נמדד, אלא כפי שמעריך אותו האדם עצמו. שכר המצוות נקבע על פי יחסו של האדם למצוה שעשה. אם הוא יודע ומכיר בערכה הנצחי, והיא שווה בעיניו יותר מיהלומים, אזי הוא יקבל שכרו בעולם האמת, משום שאכן אין בכל חפצי העולם הזה מספיק כדי להעניק לו את תמורתה. אך הרשעים שנזדמנה להם מצוה, אינם מאמינים בכוחה העצום, אלא מקיימים אותה כדי לזכות לכבוד, או משום אי נעימות וכדומה. לאנשים כאלו ניתן לשלם על מצווה במטבעות של כסף, כבוד והצלחה מפני שזה כל מה שהיא שווה בעיניהם.

ג. בחלקה האחרון של המשנה ישנה הצעה, איך להמנע מעבירות: "דע מה למעלה ממך, עין רואה ואין שומעת, וכל מעשיך בספר נכתבין". או במילים שלנו - הזהר, עוקבים אחריו ואתה מצולם במעגל סגור. אם גנב רוצה לשדוד סניף בנק, ולא רוצה שיתפסו אותו, יש לו שתי אפשרויות: או שהוא מנטרל את המצלמות, או שהוא בא מחופש באופן שלא יוכלו לזהות אותו.

אף אחד לא יעשה מעשה מביש או לא ראוי אם יודע שמצלמים אותו, ולבסוף תהיה הקרנה פומבית בפניו ובפני כל מכריו, כמו שממחיש הסיפור הבא (מתוך הספר עץ החיים): זוג צעיר התחתן, בשעה טובה, נערכה חתונה מפוארת עם המון מוזמנים. אבי החתן הביא עמו לאולם עשרת אלפים שקלים כדי לשלם לבעל האולם ולתזמורת, והניח את הכסף בכיס מעילו.

במהלך השמחה, נקרא האב לבוא ולרקוד עם החתן. הוא פשט את מעילו והניחו על מסעד הכסא. השמחה הייתה גדולה, האב עם בנו רוקדים מפזזים ומכרכרים.

לאחר הריקודים הסוחפים חזר האב המאושר למקומו, לבש את מעילו ובעודו ממשש... הכסף נעלם!!!

החוויר האב, חש שעולמו חרב עליו. ביגונו, חשב לקרוא למשטרה ולערוך חיפוש בקהל, אך לבסוף החליט שלא להשבית את השמחה, 'האירוע עלה כל כך הרבה כסף, יעלה עוד עשרת אלפים שקלים', חשב, בניסיון לעודד את רוחו. החתונה עברה, השמחה הסתיימה, הסרט והתמונות מוכנים, המשפחה המאושרת נקראה לבית המחותן כדי לצפות יחדיו, בפעם הראשונה, בסרט החתונה.

יושבים החתן והכלה, הורי החתן, הורי הכלה, האחים והאחיות, הדודים, הקרובים והילדים, וצופים בסרט שנערך במקצועיות ובטוב טעם: "הנה החופה... הנה הקידושין, האוכל והריקודים, איזו שמחה... אילו צילומים יפים... תראו, תראו את חני, תראו את מיכל תראו". "איזה יופי!" המצלמה משוטטת לרגע על פני האולם, ואז, לא פחות ולא יותר,

רואים איך אבי הכלה, מתגנב אל המעיל המיותם, מושיט את ידו ומוציא את הכסף מהכיס... מיד עצרו את הסרט, הדליקו את האור, והסתכלו עליו .

איזו בוש, איזו כלימה . כמה היה נותן אבי הכלה כדי למחוק את הקטע מן הסרט?! הנה, כולם יושבים ורואים כיצד נתן ידו בכיס מעילו של האחר, כיצד הוא חומק ומתגנב. כמה היה נותן כדי לעצור את ההקרנה? כאשר האדם נפטר מן העולם, ועולה לפני בית דין של מעלה, מראים לו ולכל קרוביו שכבר נפטרו, את כל מה שעבר עליו במשך כל חייו (כמו בסרט) והוא לא יכול להכחיש, והבושה גדולה. אם היה יודע זאת היה מתנהג אחרת, לכן המשנה מיידעת אותנו: **דע מה למעלה ממך, עין רואה ואזן שומעת, וכל מעשיך בספר נכתבין .**

תכלית בריאת האדם

כתוב במשנה (אבות ד', כב") : **על פרוץ אהה נוצר, ועל פרוץ אהה נולד, ועל פרוץ אהה זיי, ועל פרוץ אהה מות, ועל פרוץ אהה עתיד ליתן דין וחשבון, לפני מלך המלכים הקדוש ברוך הוא .** בספר "מסילת ישרים" כותב הרמח"ל שלא יתכן שהאדם נברא עבור מצבו בעולם הזה, כי מי באמת שמח ושלם ממש בעולם הזה? למי אין צרות וחולאים ומכאובים וטרדות? רק מיעוט האנשים מוצאים בעולם הנאות ושלום אמיתי. ועוד שאם תכלית בריאת האדם היתה לצורך העולם הזה, לא היה צריך לנשמה כה חשובה, עליונה וקדושה, לכן הנשמה אינה מוצאת שום נחת רוח בכל עינוגי העולם. והוכיח ממשנתנו: **"על כרחך אתה נוצר ועל כרחך אתה נולד" - כי אין הנשמה אוהבת העולם הזה כלל, אלא אדרבה מואסת בו. וכתב שבריאיתו של האדם עבור מצבו בעולם הבא, ובאמצעות מצוות ומעשים טובים שיעשה בזה העולם, יזכה לשכר עצום בעולם הבא .**

ולכאורה קשה, איך מוכיח הרמח"ל מתחילת המשנה שלא טוב לנשמה בזה העולם, והרי מהסוף משמע להיפך, שנאמר: **"ועל כרחך אתה מת",** משמע שהנשמה אינה רוצה לעזוב, וא"כ בעולם הזה יותר טוב .

התשובה היא שלפני שהאדם בא לעולם הזה, הרי שם (בעולם הנשמות) יותר טוב, אבל כשכבר בא, אזי אולי פה יותר טוב, כי מי יודע איזה משפט צפוי לו בעולם הבא. ולכן לאחר שאמר התנא במשנה **"על כרחך אתה מת"**, אמר **"על כרחך אתה עתיד ליתן דין וחשבון לפני מלך המלכים הקב"ה"**. כלומר, למה בעל כרחך אתה מת, והנשמה אינה רוצה לעזוב, מפני שבעל כרחך אתה עתיד ליתן דין וחשבון, ומי יודע אם תצא זכאי בדין. ומפני שכל אדם סופו למות, ולא ידע האדם את עתו, לכן בעולם הזה צריך לעמול ולעשות כל מה שאפשר כדי שיצא זכאי בדינו בעולם הבא, ויזכה לשכר עצום מעבר לכל דמיון. נמצא שבדאי תכלית בריאת האדם בעולם הזה היא רק לצורך מצבו בעולם הבא, ואילו זה, טוב היה לו שלא נברא .

ויהי רצון שנזכה לעסוק בתורה ובמצוות, ונזכה להגיע זכאים לדין בעולם הבא, ויתקיים בנו הכתוב: **"ברוך אתה בבוך וברוך אתה בצאתך",** כמו שדרשו חז"ל: **"שתהא יציאתך מן העולם כביאתך לעולם, מה ביאתך לעולם בלא חטא, אף יציאתך מן העולם בלא חטא ."** ("עפ"י הספר "זכרון הדסה")

הספד שרה (לא להתחרט על המצוות)

בפרשת חיי שרה כתוב: **ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה.** המילה לבכתה כתובה באות כף' זעירא (קטנה), ונשאלת השאלה מדוע זה כך?

ועוד קשה, מדוע כתוב קודם **"לספד לשרה"** ורק אח"כ **"ולבכתה"**, והרי הבכי קודם להספד, וכן כתוב בגמרא: **"שלושה ימים לבכי ושבעה להספד"!**

ראיתי שמבארים עפ"י מה שכתוב במדרש: לאחר העקידה בא השטן לשרה ואמר לה: **"שרה, לא שמעת מה נעשה בעולם?"**, אמרה לו: **"לאו"**, אמר לה: **"לקח אישך הזקן לנער ליצחק והקריבו לעולה. והנער בוכה ומיילל שלא יכול להנצל"**. מיד התחילה בוכה וכו', פרחת נשמתה ומתה. בא אברהם אבינו, מצאה שמתה, שנאמר: **"ויבוא אברהם לספד לשרה ולבכתה"**, מהיכן בא? מהר המוריה .

והמדרש, לכאורה, אינו מובן, שהרי גם השטן הינו שלוחו של ה', ותפקידו הוא להעמיד את האדם בנסיון, וכתוב בזוהר שגם רצונו של השטן שהאדם יעמוד בנסיון, ויעשה רצון ה'. וא"כ לכאורה, אינו מובן מה רצה השטן משרה לאחר מעשה העקידה?

אם לנקום באברהם לאחר שעמד בנסיון העקידה, הרי השטן הינו מלאך, ואצל מלאך לא שייכת מידת הנקמה, ועוד גם השטן רצה שאברהם אבינו ע"ה יעמוד בנסיון, וא"כ קשה מדוע השטן הבעית את שרה וגרם למותה?

אפשר ליישב עפ"י דברי הגמרא: **"ואפילו רשע גמור כל ימיו ועשה תשובה באחרונה, אין מזכירין לו שוב רשעו, שנאמר: "רשעת הרשע לא יכשל בה ביום שובו מרשעו"**. וכתב הרמב"ם: **"ומה היא התשובה, הוא שיעזוב החוטא חטאו, ויסירו ממחשבתו, ויגמור בליבו שלא יעשהו עוד, שנאמר: "יעזוב רשע דרכו"**. וכן יתנוחם (יתחרט) על שעבר, שנאמר: **"כי אזורי שובי ייזומתי"**. ויעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם .

כלומר כאשר אדם שב בתשובה ומתחרט חרטה אמיתית על העבירות שעשה, עבירותיו נמחקים. וכן גם להיפך, שהרמב"ם כתב: **"כל מי שניחם על המצוות שעשה, ותהה על הזכויות, ואמר בליבו מה הועלתי בעשייתן, הלואי לא**

עשיתי אותן. הרי זה איבד את כולן, ואין מזכירין לו שום זכות בעולם, שנאמר: "וצדקת הצדיק לא תצילנו ביום רשעו", אין זה אלא בתוהו על הראשונות". מקורו מהגמרא שם, ורש"י פירש: תוהו על הראשונות- מתחרט על כל טובות שעשה. כלומר, אם אדם התחרט על מצוה שעשה, נחשב כאילו שלא עשה, ולכן אם ע"י קיום מצוה כלשהי בא אדם לידי בזיון או הפסד ממון וכד', עליו לדעת שמעמידים אותו עכשיו בנסיון, שכך דרכו של יצר הרע, שכאשר אינו מצליח למנוע את קיום המצוה, הוא מנסה לגרום לאדם להתחרט אח"כ על המעשה הטוב שעשה, וע"י כך יפסיד שכרו. נמצא לפי זה שעושי מצוות עומדים בפני שני נסיונות, האחד, קודם העשיה, שאז בא השטן ומנסה בכל מני דרכים למנוע את עצם קיום המצוה. והנסיון השני, לאחר שגבר על יצרו ועשה המצוה, גם אז בא השטן לגרום שיתחרט ויעקור ע"י זה את המצוה למפרע. לכן תיקנו לנו חז"ל בברכה שלאחר קריאת שמע של ערבית נוסח: **"והסר השטן מלפנינו ובאזורינו"**. מלפנינו- לפני עשיית המצוה (שלא יבוא השטן וימנע מאיתנו לעשותה). ומאחורינו- לאחר קיום המצוה (שלא יגרום לנו להתחרט על מעשה המצוה).

גם בעקידת יצחק אנו מוצאים את שני הנסיונות האלה. בדרך לעקידה, הרבה השטן בנסיונות לעכב את אברהם ויצחק בדרכם, ולמנוע את עמידת אברהם בנסיון הגדול הזה. כשראה שהדבר לא עלה בידו, פנה אל הדרך השניה וניסה להביא את אברהם לידי חרטה, ואז זכות העקידה תעלה למפרע. בטוח היה השטן שאם ימית את שרה, בגלל העקידה, יתחרט אברהם על שעמד בנסיון העקידה ויתהה על הראשונות. אך אברהם עמד גם בנסיון הזה, הוא הלך לספוד את שרה, כלומר את מעשיה הטובים, ולמעט בבכי, שבכה רק על זה ששרה אשתו נפטרה, ולא על עצם העקידה. לכן כתבה התורה ולבכותה בכף זעירא - כדי לרמוז שלא התחרט על מעשה העקידה.

ובזה מתורצת גם הקושיה השניה- מדוע קדם ההספד לבכי?, שההספד, שהוא סיפור מעשיה הטובים היה עיקר ולא הבכי. ודרך התורה לנקוט את הדבר החשוב תחילה. ומה שבכה, היה על עצם מיתתה של שרה אימנו שהיתה צדיקה ובעלת מעשים טובים, ולא על מעשה העקידה.

ויש ללמוד מכל האמור, כמה עלינו להזהר בקיום המצוות, שלא להצטער על המעשים הטובים שעשינו. גם אם לכאורה נגרם מכך הפסד. כגון, שנותן צדקה לקבצן ברחוב, ואח"כ מגלה שאין לו מספיק כסף לאוטובוס, עליו לשמוח במצוה שקיים ולא להתחרט, ויאמין שממצוה לא מפסידים ושהכל לטובה. (ילקוט לקח טוב)

חשיבות קיום המצוות

כתוב בגמרא: "אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן כל העושה מצוה אחת בעולם הזה מקדמתו והולכת לפניו לעולם הבא שנאמר: והלך לפניך צדקך. וכל העובר עבירה אחת בעוה"ז מלפנתו והולכת לפניו ליום הדין שנאמר: ילפתו ארחות דרכם יעלו בתוהו ויאבדו, רבי אליעזר אומר קשורה בו ככלב."

מהרש"א כתב: "מהידוע כי מעשה האדם מוליד מלאכים כפי מעשיו, הן לטובה, הן לרעה... כי העושה מצוה יהיה הולך בשמחה ואין צריכה המצוה, אלא להקדים לפניו להראות לו את הדרך לשם. אבל העושה עבירה, צריך מי שמוליכו לכורכו וללפפו, כי אינו הולך לשם מרצונו, כדרך שמוליכים לגרדום, שמוליכין אותו שלא לרצונו, אלא בעל כורחו." ועוד נאמר במדרש: "שלושה אוהבים יש לו לאדם בחייו, ואלו הן: בניו ובני ביתו, ממונו ומעשיו הטובים. בשעת פטירתו מן העולם הוא מכניס לבניו ולבני ביתו ואומר להם: "בבקשה מכם הצילוני מדין המוות הרע הזה", והן משיבין אותו ואומרים לו: "הלא שמעת שאין שלטון ביום המוות?". כשהוא רואה כך, מכניס את ממונו ואומר לו: "הרבה טרחתני עליך לילה ויום, בבקשה ממך, פדני מן המוות הזה והצילוני". והוא משיבו: "והלא שמעת, לא יועיל הון פְּיֹום עֲבָרָה". אח"כ מכניס מעשיו הטובים ואומר להם: "בואו והצילוני מן המוות הזה והתחזקו עמי ואל תניחוני לצאת מן העולם, שעדיין יש לכם תוחלת עלי אם אנצל". והם אומרים לו: "לך לשלום, עד שלא תלך לשם אנו מקדימים אותך, שנאמר והלך לפניך צדקך, וכבוד ה' יאספך."

מה שחשוב בעולם הבא זה תורה ומצוות ומעשים טובים. אבל שם, בעולם הבא, כבר לא ניתן לקיים מצוות, שנאמר "במתים חופשי", שהמתים חופשיים מקיום המצוות. לכן צריך האדם להשתדל מאוד, בזמן היותו בעולם הזה, לרדוף אחר המצוות ולברוח מן העבירות.

ועל זה אמרו חז"ל: "היום לעשותם ומחר לקבל שכרם, היום - העולם הזה. מחר - העולם הבא, שיקבל שכר על מה שעשה."

מסופר על שתי מדינות שנלחמו זו בזו במשך שנים רבות ללא הכרעה. יום אחד הכריז המלך של אחת המדינות, שמי שימצא דרך לשים קץ למלחמה ארוכה השנים והעקובה מדם, נתון תנתן לו אפשרות להיכנס חמש דקות לאוצרות המלך, ולקחת ככל אשר יוכל שאת. ואכן ביום מן הימים נמצא אדם שהשכיל למצוא דרך כיצד לסיים את המלחמה, לשמחת המלך וכל העם. כפי שהובטח נקבע לו תאריך שבו יבוא לבית המלך ויקבל את הפרס הגדול.

בהתקרב היום המיועד התלבט המלך היאך לקיים את הבטחתו. מצד אחד נחרד לנוכח העובדה שבפרק הזמן שישהה האיש בין אוצרותיו יוכל לרוקן את כל בית אוצרותיו, ומה שאספו ואצרו אבות אבותיו. ומאידך אם לא יעמוד בהבטחתו אין לך בזיון גדול מזה.

קם אחד היועצים ואמר: "אדוני המלך, איעצך עצה, כיצד תוכל לעמוד בדברייך ובכל זאת לא יגרם שום נזק לאוצרותיך. יודע אני, שהאיש הזוכה אוהב מאוד לשמוע מוזיקה. על כן, ביום המיועד תעמיד קונצרט חזנות עם טובי הפייטנים

והנגנים בעולם בפתח בית האוצר, ואין ספק שקולם הערב של הפייטנים יסיח את דעתו של האיש למשך חמש הדקות הגורליות וממילא לא יספיק לקחת הרבה". הדבר מצא חן בעיני המלך.

ביום המיוחל לבש האיש בגדי עשירים וכן הלביש את כל משפחתו אף שהפרוטה לא היתה מצויה בכיסו, בכ"ז לקח הכל באשראי, הזמין לביתו כרכרה הדורה ונסע עם משפחתו לארמון המלך, בני המשפחה ליווהו עד פתח בית האוצר ובקוצר רוח ציפו לרגע המיוחל בו תפתח הדלת ויצא משם כאיש העשיר בעולם.

כאשר נפתחה דלת בית האוצר, הופתע האיש לראות תזמורת ענקית ובה טובי הפייטנים בעולם. אילו ניגונים נפלאים, שובי לב ונפש, מעין עולם הבא. נעצר האיש, כולו נפעם מהשירים. וכך חלפו הדקות, מייד חזר והתעשת, אמר לעצמו: "אל תשכח לשם מה באת לכאן". אך גערה זו לא הועילה הרבה משום שבאותה שנייה השתלבו עוד כלי נגינה בשירה שובת לב. הקול היה כה מתוק ונפלא עד שכאשר נזכר לגשת למלאכתו, לפתה יד חזקה בצווארו ומשכה אותו החוצה, "זמנך תם" הודיע לו קול נעלם. "צא החוצה". מיואש מדוכא ומאוכזב ניעור האיש בחוץ מחלומו. כל ימי חייו יסר את עצמו על שהלך שולל אחרי מתיקות הנגינה ושכח את יעודו ותפקידו, בזה החמיץ הזדמנות גדולה להתעשר עושר רב.

הנמשל ברור ומובן: ימי שנותינו בעולם הזה נחשבים כחמש דקות ואף פחות מכך לעומת עולם הנצח עולם הבא, ובמשך החיים משמיע יצר הרע באוזנינו מנגינות ערבובת ושאר אמצעים של הסחת הדעת, וכל מיני פיתויים והבלים ובלבד להטות את האדם מעיקר תפקידו בעולם הזה. פעמים שאדם מתעורר ונזכר לשם מה בא לכאן, אולם פעמים שאין אדם מתעורר כלל מהמנגינה הנפלאה שבאמצעותה מצליח היצר "להרדים" אותו. על האדם להשתדל תמיד ובכל רגע לעורר לעצמו ולהיות איש "נבון וחכם" ולאגור תורה ומצוות ברוב עוז ותעצומות.

גרביים של מיליונר

אצל יהודי, מיליונר, מארה"ב התגלה גידול ממאיר. לטענת הפרופסור היה כבר מאוחר, בשלב הזה אין מה לעשות, לא נותר לו זמן רב לחיות. לפתע הכל השתנה, החיים נראו אחרת, המצב הלך והתדרדר.

אסף הוא את כל בני משפחתו, שסירבו לקבל את הבשורה המרה, ואמר: "בקשה לי אליכם, יהיה מה שיהיה, אין אדם יודע את יומו, כלום אינו צפוי. מונחות על שולחני שתי מעטפות, את המעטפה הראשונה, אני מבקש, שתפתחו ותקראו בבית ההספדים לפני הקבורה. את המעטפה השנייה לפתוח רק ביום האזכרה, ביום השלושים. זו בקשתי, זו צוואתי." חלפו כמה שבועות קשים, והוא החזיר את נשמתו לבורא. אסון כבד נפל על המשפחה כולה, רבים ליווהו בדרכו האחרונה, מכובדים, גבירים, עסקנים, רבנים, ועוד הרבה אח"מים. ושם, בבית ההספדים, אחרי הדרשות וההספדים, עומד הבן הבכור, והמעטפה הראשונה נפתחת. כולם קשובים, כולם דרוכים. מה הוא כתב? מה ביקש? וכך היה כתוב: "אני מבקש שתקברו אותי עם הגרביים !!!"

כולם היו המומים. "מה הבעיה, גרביים?!", תקברו אותו עם גרביים", אומר הבן הבכור. מסתכל ונבוך איש החברא-קדישא. "אי אפשר", הוא אומר בעדינות. "מה הכוונה אי אפשר?!", זו בקשתו האחרונה!" מתעקש הבן. "כן, אבל לא ניתן", ... מגמגם איש החברא קדישא. "מה הבעיה, בסך הכל גרביים", חוזר הבן. לחשושים, דעות ופלפולים בין הקהל הרב: "...נו, באמת, מה הבעיה? ... מה כבר מבקש המת? ... איפה כבוד המת? ... מה כבר ביקש? ... נו, באמת, ההלכות האלו... וכו'..." האישה בוכה, הילדים בוכים, הקהל בוכות, והמת - ממתין. "הרבנים מתערבים" - אי אפשר, זו ההלכה!" נפסק לקבור בלי גרביים. עצבות, מרירות, תסכול וגם אי הבנה בדרכו האחרונה של המת. גבשושי החול ממלאים את הקבר הפתוח, ואפילו בקשתו האחרונה לא התמלאה. המעטפה השנייה בהמתנה ליום השלושים, האזכרה. הוזמן הקייטרינג הטוב ביותר, הוזמנו נואמים, דרשנים, משפחה, חברים, קרובים וידידים לחלוק כבוד למת, ומעל לכל-הסקרנות: מה נכתב במעטפה השנייה? והנה פותח הבן ומקריא: "אני יודע שקברתם אותי בלי גרביים! רק רציתי להראות לכם שלמרות כל הכסף שהיה לי, כל הכבוד שנחלתי, וכל העוצמה שצברתי, לא יכולתי לקחת איתי אפילו זוג גרביים! שקט, דממה. כמה נכון." "לפי שפשעת פטיירתו של אדם אין מלויין לו לאדם, לא פספס ולא זָהָב ולא אַבְנִים טובות ומְרַגְלִיּוֹת, אֶלָּא תוֹרָה ומְעֻשִׂים טובים בְּלִבָּךְ, שְׁנָאָמֶר: "בְּהַתְּהַלֵּךְ תִּנְחָה אֶתְךָ, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וְהִקְיִצְתָּ הָיָה תְּשִׁיחֶךָ" לְעוֹלָם הַבָּא. וְכֵן פָּתוּב בְּסֵפֶר תְּהִלִּים עַל יְדֵי דָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: "טוֹב-לִי תוֹרַת-פִּיךָ, מֵאֲלֵפֵי זָהָב וְכֶסֶף"; וְאוֹמֵר: "לִי הַפָּסֶף וְלִי הַזָּהָב, נָאִם ה' צָבָאוֹת". (אבות ו', ט) (מתוך הספר עץ החיים)

סוף דבר

לאחר שראינו בהוכחות ברורות שיש בורא לעולם, עלינו להבין שיש מטרה בכריאה... מדענים (עפ"י משל ששמעתי בשם הרב מרדכי ארם צובא) לחקר ההתנהגות האינטלקטואלית עשו ניסוי בקרב שני שבטים פרימיטיביים באפריקה. הם החליטו להכניס מקרר אמריקאי משוכלל למרכז הכפר, באישון לילה, ולצפות מרחוק באמצעות מצלמות נסתרות כיצד יגיבו הילידים המקומיים לנוכח הממצא החדש. בשבט "קוקו לוקו" השכים קום אחד הילידים כדי להוציא את הכלב לטיול, בדרך הוא ראה עב"מ(עצם בלתי מזוהה), תיבה ענקית בצבע חום, עשויה מחומר בלתי מזוהה. הוא בודק בעיניו, וכלבו מרחרח ובודק באפו, ממשש, מנסה להזיז ולבסוף מגיע למסקנה שבתוך התיבה מונח משהו חשוב וכבד (כנראה

מתנה משמיים בגלל שאנחנו, בני שבט "קוקו לוקו" מאוד נחמדים). הוא קורא לראש השבט המכובד, בעל הנוצה האדומה והעצם באף. ראש השבט בודק את הממצא לעיני עשרות סקרנים (ולעיני המדענים שנמצאים הרחק משם ורואים הכל דרך מסך ענק). הוא מקיש על הקופסא, מבקש שיביאו לו סכין גדולה, ומצליח לפתוח את האריזה לקול מחיאות כפיים סוערות. לעיני כולם נגלה חפץ מלבני גדול. ראש השבט מסתובב סביב החפץ, בוחן ומתבונן, הוא מושך בחוזקה באחת הבליטות, ולפתע נפתחת הדלת, ושוב - מחיאות כפים סוערות מצד הקהל. הם רואים בפנים מדפים ומגירה, ראש השבט פותח את המגירה ומוציא משם חוברת, הוא מדפדף, מעביר לידי נתיניו וכולם נהנים מאוד מהתמונות המדויקות. ראש השבט חושב: "מה אפשר לעשות במתנה, מעניין למה זה משמש, מה התועלת?" ואז עולה במוחו רעיון גאוני, במקום שכל החפצים והבגדים שלו יהיו מפוזרים על רצפת הצריף, אפשר לסדרם על המדפים, איזה רעיון נפלא... ושוב מחיאות כפים סוערות, כמה חכם ראש השבט... בשבט "בונה בטטה", הסיפור חזר על עצמו, גם שם ראש השבט פתח את האריזה לקול מחיאות כפים. אולם לאחר שמצא את החוברת הוא החל להתבונן ולחשוב, הוא סקר את החלקים והשווה אותם למה שמצויר בחוברת. הוא ראה חוט חשמל, והבין שזה צריך להתחבר לחורים בקיר. הוא קדח חורים בקיר הצריף, הכניס את התקע וכלום לא קרה. הוא הבין שמשוהו אמור להתרחש כאשר מכניסים את התקע, ואם לא קורה כלום, סימן שהחורים שעשה בקיר אינם מתאימים. הוא הבין שהוא לא מבין, ולכן שלח שני נציגים עם החוברת לעיירה הרחוקה, אולי שם הם מבינים. בעיירה שלחו את הנציגים לעיר הגדולה, שם הסבירו להם על המצאת החשמל... בסופו של דבר הם חזרו לכפר עם טכנאי וגנרטור שחיבר את המקרר לחשמל. ראש השבט הבין שהמקרר שומר על טריות המזון, אפשר לקרר או להקפיא ומעתה לא צריך לצוד בכל יום. למעשה, שני המנהיגים הפיקו תועלת מהמוצר, רק השאלה מי השתמש במוצר לפי התכלית שלשמה הוא נוצר. ברור הדבר, שההנאה והתועלת הגדולה ביותר מכל מוצר, כאשר משתמשים בו לפי הוראות היצרן ולצורך התכלית, אף אחד לא קונה יאכטה כדי להשתמש בה כבמחסן. בורא העולם, ברא אותנו ואת העולם, ויש תכלית לבריאה, אם לא ננצל את מתנת החיים ונשתמש בעולם לפי התכלית הרי שזה פספוס, כמו אותו אדם שחי עשרות שנים בעוני מזעזע, ובגיל 85 פתאום נודע לו שמחפשים אותו כבר 50 שנה, כי מגיעה לו ירושה גדולה מדוד עשיר בחו"ל. על כל אחד מאיתנו לעצור ולשאול: מה התכלית שלי?, מהיכך באתי?, מהי מטרת חיי?, לאן אני הולך?, האם אין שאלות אלו דורשות חשיבה? אנו כל הזמן אומרים שמחשבה לפני מעשה חוסכת טעויות מבישות אח"כ. האם על שאלת השאלות על מהות חיינו אין צורך להקדיש מחשבה (כדי לחסוך טעויות אח"כ)? אדם שמתעלם משאלות אלו ומתכחש לצורך להישיר את מבטו אל המציאות, יום אחד הוא מגלה שהחטיא את המטרה שלשמה הוא הגיע לעולם, אלא שאז כבר מאוחר מדי. התכלית היא לעשות כמה שיותר מצוות ומעשים טובים, ולהתרחק מעבירות וממעשים רעים, ובכך להגיע לאושר האמיתי וההנאה המכסימלית, שזה בעולם הבא לאחר פטירת האדם. כבר הוכחנו בהוכחות ברורות שהתורה היא אלוקית (נבואות שהתגשמו, ארכיאולוגיה, דילוגי תורה, ידיעות מדעיות), לא יתכן שנכתבה בידי בשר ודם. בורא העולם, שיצר את כל הבריאה הנפלאה, הוא זה שנתן לנו תורה. אנו צריכים להתייחס לתורה כאל הוראות יצרן. בכל מוצר, היצרן מכיר יותר טוב מכולם את המוצר שלו. אם כתוב בהוראות היצרן, שאין לחשוף את המוצר לשמש, ואין להרטיב במים, ולא לבדוק את עמידות המוצר עם פטיש 5 ק"ג, אין מה להתחכם. כך גם בהוראות היצרן של בורא העולם והאדם, יש בתורה מצוות עשה ומצוות לא תעשה, ואם עוברים עליהם, הרי שזה מזיק למוצר שנקרא אדם ומזיק גם לעולם, גם אם אין הדבר נראה לעין. מי שחושב שמה שנכתב בחוברת זו (שזה מעט מן המעט) אינו מוכרח, אפשר לסתור ויש עוד על מה להתווכח, מוזמן להמשיך ולבדוק ולחפש אחר האמת. אלא שהוא דומה לאותם נערים שהתווכחו עם חברים שחזרו בתשובה, אם יש בורא לעולם. לאחר ויכוח של שעות כאשר עדיין לא השתכנעו צעק הבחור: "ריבוננו של עולם תוכיח להם שאתה קיים". לפתע כיסו עננים את השמים, החלה סופת ברקים, ברק פגע בענף מהעץ שהיה לידם. העץ עלה בלהבות והעננים התפזרו. הבחורים טענו שאין זו הוכחה, כי בהתאם למפה הסינופטית, אם יש שקע ברומטרי באנטרקטיקה, תיתכן סופת ברקים של ארבע דקות בארץ ישראל באמצע הקיץ. הבחור צעק: "ריבוננו של עולם, תראה להם משהו שאין עליו עוררין". לפתע פתחה האדמה את פיה, היתה רעידת אדמה עצומה, ביניהם נפער חריץ בעומק של עשרות מטרים, ולאחר דקה הכל חזר לקדמותו כפי שהיה. הבחורים אמרו שאכן זו הוכחה טובה, אבל אין זה נחשב, שהרי במדינה דמוקרטית הולכים אחר הרוב, ואתם (אתה ואלוקים) רק שניים ואנחנו שלושה... מי שחושב שהדברים המובאים בחוברת הם אכן נכונים: יש בורא לעולם, התורה היא מסמך אלוהי משמיים, ומה שכתוב בה, הכל אמת, ויש תכלית שלשמה באנו לעולם. כדאי גם שיקדיש מחשבה נוספת, האם לא כדאי לי להשתנות וללכת לפי מה שכתוב בתורה? בזמן שרותי הצבאי, היה לנו מ"פ אתיאטיסט, שהרבה להתווכח בעקשנות מרובה עם "הדתיים של הבסיס". לבסוף הסכים ללכת לסמינר של ערכים. לאחר שחזר שאלתי אותו: "נו, איך היה?" הוא אמר שהוא הופתע לטובה ומאוד נהנה. אמנם הוא בא כדי "להתנגח ולהחזיר שם את הרבנים בשאלה", אבל לא היתה לו שאלה שלא היתה להם עליה תשובה שסיפקה אותו (היו לו הרבה שאלות), והוא היה מאוד עקשן, והם ישבו ודיברו אל תוך הלילה לאחר ההרצאות). הוא אמר שהם הוכיחו לו באופן ברור ומוחלט, באופן רציונאלי, שהתורה אמת ויש בורא לעולם, ואין על זה מקום לויכוח, ומעכשיו הוא אפילו מפסיק לצחוק על הדתיים... שאלתי אותו: "ומה הלאה?" והוא אמר לי: "שמע, הכל אמת, אתם צודקים, אבל מכאן ועד להשתנות הדרך עוד ארוכה... אני לא מסוגל..." לעומתו, הרב אורי זוהר (מי שהיה השחקן "אורי זוהר" האגדי), סיפר באחת מהרצאותיו,

שלאחר שהוכיחו לו בהוכחות ברורות שאכן יש בורא לעולם והתורה אמת, הוא היה בקונפליקט עצמי עצום, מצד אחד הדתיים צודקים, יש תורה אלוקית והמציאות מחייבת, ומצד שני - "מה, אני "אורי זוהר" אהיה דתי כמו ה"דוסים"? בסופו של דבר הוא החליט שהוא עושה את המינימום שהוא יכול: לשמור כשרות, להניח תפילין להתפלל, לא לנסוע בשבת... (וכל פעם הוסיף עוד דבר קטן שהוא יכול לעשות). בפעם הראשונה שהוא התפלל, הוא עמד מול המראה עם טלית ותפילין, ראה למולו יהודי והתחיל לבכות מהתרגשות. בשלב מסוים הוא יצא החוצה עם כיפה שחורה גדולה. כולם הסתכלו עליו ופשוט צחקו, גם הוא צחק. שאלו אותו אורי זוהר מה קרה לך?, הוא אמר: "ראיתם מה זה, הדתיים האלה, הם שילמו לי \$5,000 כדי שאלך חודש עם כיפה על הראש". אמרו לו: "בשביל \$5,000 אני מוכן ללכת עם שטריימל, ואני מוכן לגדל פאות, בשביל \$5,000". הוא אמר להם בשביל \$5,000 כן, ובשביל עולם הבא לא?! מי לדעתכם צודק המ"פ או "אורי זוהר"? אם הגעת להכרת האמת, לך איתה עד הסוף, על אף הקשיים: העליות והמורדות החברה והמשפחה והנסינות. ואז תזכה לברכות עצומות כמו שמבטיח לנו הבורא בתורה: "וְהָיָה אִם שָׁמוּעַ תִּשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹמֵר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֶנְכִי מִצְוֶה הַיּוֹם, וּנְתַנָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִלְיוֹן עַל כָּל גּוֹי הָאָרֶץ. וּבָאוּ עִלְיָךְ כָּל הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה וְהַשִּׁיגָה, כִּי תִשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְכוּ..." כדאי גם לשמוע לעצת החכם מכל אדם (קהלת יב'): "וְזָכַר אֶת בּוֹרְאֵיךָ בַּיּוֹם בְּזוֹרוֹתֶיךָ עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יְמֵי הַרְעָה וְהִגְיעוּ יָמֶיךָ אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵין לִי בָהֶם זִכְרוֹן... סוֹף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת הָאֱלֹהִים יֵרָא וְאֶת מִצְוֹתַי שְׁמוֹר כִּי זֶה כָּל הָאָדָם. כִּי אֶת כָּל מַעֲשֵׂיהָ הָאֱלֹהִים יָבֵא בְּמִשְׁפָּט עַל כָּל גַּעְלָם..."

(עד כאן חלק מהחומר נלקח מהחוברת החשובה ו שער האמונה מתוך הספר שערי נחמה - נערך ונלקט ע"י הרב יעקב יעקב לע"נ יצחק בן לולו ז"ל)

צוהר לאורחות החיים של החרדי מאת הרב זמיר כהן שליט"א

מבוא

מציאות חיינו בארץ זו יצרה מצב בו המפגש הכמעט יחיד עם היהודי החרדי הוא, או ברחוב כאשר הוא נגלה לפתע (דמות עוטה שחורים עטורה זקן ו/או פאות, וחבושה כובע רחב/צר שוליים, בדרך כלל ממחר לדרוכו) ונעלם כלעומת שבא. או באמצעות כלי התקשורת, כאשר ברוב המקרים מדובר באישיות פוליטית. בשני המקרים אין הצופה השטחי אמור להתרשם לחיוב מציבור זה. ואדרבה, התרשמותו תהיה בדרך כלל שלילית, דוחה, ואפילו סולדת. מספר סיבות חוברות ליצירת רושם זה, ואפרטן בהמשך. אך כבר עתה יש לציין כי כל המתארח בסביבה חרדית ולו לשבת אחת, מתפלא ואף כועס על עצמו: "כיצד בכלל יכולתי לחשוב כך?! וכאשר הוא מציג את שאלותיו, קושיותיו, ותמיהותיו, על אורחותיו והנהגותיו ה"משונות" של ציבור זה, בפני הראוי להשיב עליהן, הרי הוא קולט מהר כי לא אורחות והנהגות מוזרות ומשונות יש כאן, אלא רק "שונות" - מאותן אשר הורגל אליהן, אך טעמיהן וסיבותיהן ברורות, הגיוניות ובהירות בעין יהודית אינטלקטואלית.



מדוע אם כן, חש לא אחת הציבור המוגדר בלתי דתי, יחס של ניכור כלפי הציבור היהודי המוגדר חרדי? ובכן, ראשית, מטבענו אין אנו נוטים לחוש סולידאריות עם מי ששונה מאתנו באורח דרסטי בהופעתו החיצונית. עם קליטת עדשות עינינו אדם כזה, נכנסת מערכת המגננה התת-הכרתית שבקרבנו למצב הכן, כאשר נקודת המוצא היא כזו: "אם שונה הוא ממני כל כך בהופעתו, הרי מסתבר ששונה הוא ממני גם במהותו. ומאדם כזה, צריך להיזהר. הנחה זו תישאר - ומבחינה מסוימת, בצדק - כל זמן שלא הוכח אחרת. בעובדה זו לבדה היה די כדי שלא לחבב את הציבור החרדי. ומה נעשה שכאשר כבר נפגש החילוני על ידי התקשורת עם חרדי המדבר ומסביר, הרי זה בדרך כלל חבר כנסת וכדו' אשר כנגזר מתפקידו (וכמתבקש מדרישות המראיינים) רוב נושאי שיחתו עוסקים בצרכי הציבור, ופחות בהוד ויפי תורת ישראל, ונעימות חיי המשתיי את אורחות חייו על תורה נפלאה זו. ואם נוסיף ל"תבשיל" זה גם את המאמץ האדיר של מערכות התקשורת הכתובה והמשודרת, לשוות לציבור החרדי תדמית שלילית, הרי שעל הסלידה להיות מושלמת. ומה האמת? האמנם היא כה שחורה? ... ושמה בעצם היא... צחורה? ...



בחוברת זו נעשה ניסיון להבהיר ולהסביר בתמציתיות את הנושאים המעוררים בדרך כלל התעניינות ולעתים אפילו השתאות ו/או הקפדה בקרב מי שאינו מצוי באוצרות הרוח של תורת ישראל, והיא מיועדת הן לשבים הרבים בזמנינו ליהדותם ומבקשים להבין טוב יותר את הטמון בהנהגות השונות של ציבור שומרי המצוות, והן לאותם אשר עדיין רק עומדים מן הצד, אך מעוניינים להבין את הגיון ממשכי שושלת מקבלי ומוסרי התורה בנושאים אלה. יודגש כי חוברת זו, כאמור בכותרתה - כן היא: "נספח לסדרת תורה מן השמים". שכן ייקל להרגיש ולהבין אל נכון את האמור בה, למי שכבר פתח בהיכרות עם יהדותו באמצעות קודמותיה בסידרה או בדרכים אחרות וכבר יודע הוא בודאות כי: יש בורא לעולם. וכי התורה מן השמים. ומכל מקום, אפילו אם רק מעט הבנה וקירוב לכבות בין אחים לאחיהם יעלה בידינו, יהיה זה שכרינו.

בידידות ובאהבה כנה - ז. כהן

זקן ופיאות - לשם מה?

ראשית ייאמר ברורות: אין כל חיוב הלכתי לגדל זקן ופיאות. [התורה אוסרת את גילוח הזקן באמצעות תער או סכין גילוח המתחככים בעור, אך מתירה את גילוחו במספריים וכדומה, ואפילו תהא התוצאה כעין תער. מכאן ההיתר לגילוח זהיר במכונת גילוח, כאשר הרשת הצפופה אינה מאפשרת ללהבים להתחכך בעור הפנים. דין הפיאות יבואר להלן].
 אולם, מלבד החשיבות הרבה אותה מייחסים המקובלים חכמי הסוד להנחת הזקן, שלש סיבות מרכזיות נוספות מביאות חלק ניכר מציבור שומרי המצוות להקפיד על כך, כאשר חלקם גם מקפיד בשעת התספורת להשאיר את השיער שבפיאות הראש ארוך יותר. ואלו הן: א. הידור מצווה. ב. התבדלות מן הגויים. ג. הופעה המסייעת בעבודת ה'.
 נרחיב את הדברים. ותחילה, מעט היסטוריה. כידוע, לפני דורות, אוכלוסיית הגברים בעולם הייתה ברובה מגדלת את זקנה. הזקן היה בעיני הכל הדרו של האיש, וסימל את שנותיו. זקן הגבר היה נחשב כל כך עד כדי מצב שגבר אשר זקנו הוסר מסיבה כל שהיא, היה בוש ונכלם ללכת בפרהסיה בהרגישו כאילו היה מחופש לאישה, עד אשר צמח זקנו והדרו שב אליו. והנה, רוח חדשה החלה מנשבת בקרב עמים מסוימים. צו האופנה - גילוח הזקן. לא נרחיב כאן בניחות השיקולים אשר הנחו את מחדשי גישה זו. אך חשוב לנו לזכור כי היו אלה בעיקר שיקולים יצריים ולא שכליים. ומכיוון שרוב העולם סוגד ליצריו, התפשט הנוהג החדש "מוזור" אז, בקרב רוב עמי העולם. אולם עם ישראל, בהבחינו במגמה המסתתרת מאחרי גילוח הזקן, ובהיותו זהיר בשמירת יחודיותו בתוקף היותו עם סגולה (ראה דברים ו, ז), שימר את הופעתו, וגבריו המשיכו להניח לזקנם. ושוב, אע"פ שאין לכך חיוב הלכתי. כך נמשך הדבר דורות רבים עד אשר נפוצה הנהגת גילוח הזקן ברוב ככל חלקי העולם והפכה לנורמה חברתית. ואז, החלה לחדור גם לעם היהודי. בתחילה על ידי תנועת ההשכלה, ובשלב מאוחר יותר גם לחלק מציבור שומרי המצוות. ואולם, עדיין נשאר ציבור רחב, השומר בגאון על הופעתו היהודית מדורי דורות, ובכך: א. מהדר במצות איסור השחתת הזקן בתער. ב. מתבדל מהופעת הגויים. ג. מעצב ומאמץ לעצמו הופעה המסייעת לו לעמוד בניסיונות ובאתגרי החומר מול הרוח, על פי הדרכת תורת ישראל. מעתה, לא פלא הוא שרוב ככל השבים בזמנינו ליהדותם ומבקשים למלא בשלמות את ייעודם ותכלית ביאתם לעולם, נוהגים להקפיד על הדרת פניהם (וכלשון חז"ל: "הדרת פנים - זקן") מתוך אהבה ושמחה.



ובאשר לגידול שיער פיאות הראש. בתורה נאמר: "לא תקיפו פאת ראשכם". (ויקרא יט, כז) כלומר, חל איסור על גילוח השיער שבפיאות הראש (עד מקום החיבור ללחי) כאשר על ידי כך נוצר היקף ללא שיער (מצח - צדעיים - אחרי האוזן - עורף). אגב, כאן אין חילוק בין גילוח בתער או במספריים וכן אין חילוק בין מגלח את כל הראש לחלוטין או רק את מקום הפיאות, כל סוג גילוח שאינו מותיר שיער בצדעיים, אסור. נמצא כי מן הדין די בהנחת מעט שיער בפאתי הראש. אולם, בקרב מספר עדות בישראל, בעיקר בארצות תימן ואשכנז, פשט המנהג להדר במצוה זו, על ידי הבלטתה באמצעות הנחת שיער ארוך יותר בפיאות הראש, ולהרויח בכך את שלושת המעלות הנ"ל. כאשר מטבע הדברים, הדבר הפך להיות סימן ההיכר הבולט ביותר ליהדותם. (ואכן, בקרב יהודי תימן נקראו הפיאות בשם "סימנים", ובהיגויים התימני המפורסם - "סימונים").



אגב ראוי לציין כאן את הידוע, שאישים מפורסמים מן ההיסטוריה היהודית כמו יהודה המכבי, בר כוכבא, מרדכי היהודי ועוד, אשר גם הציבור המוגדר אינו דתי מספר את סיפורם בגאווה ומנסה להנחיל את מורשתם לבניו, לא היו גלוחי זקן



בר כוכבא, לפי פסלו של חנוך גליצנשטיין

ובעלי בלורית גדולה - וכפי שמנסים לצייר ולהשריש מעצבי תרבות זמנינו מתוך ניסיון בלתי הגון לשנות את דמותם האמיתית ולשוות להם אופי חילוני. אלא אדרבה, חזותם ואורחות חייהם היו בעלי אופי מובהק של שומרי מצוות. תפילין בראשם ובזרועם, פניהם עטורי זקן ופיאות (אולי קצרות מעט ואולי ארוכות), ציצית בבגדיהם, וכל מראם מבטא את עובדת היותם עבדי ה' הנאמנים להוראותיו. כידוע וכמפורסם בקרב כל החוקרים, ההיסטוריונים והארכיאולוגים. האמנם כך היה נראה המנהיג ה... דתי (!) בר כוכבא אשר התנא רבי עקיבא חשבו למשיח ה'?



בהזדמנות זו לא נוכל להתעלם מלהצביע בפני ציבור ההורים על עובדה מצערת דומה, אשר אף-על-פי שלמעשה טמון בה עוול לאמת ולהיסטוריה, מקובלת היא בארץ בבתי ספר ממלכתיים רבים, מתוך הסתרת מידע חיוני מילדינו הלומדים בהם. והכוונה להקניית ולימוד חגי ישראל רק לאחר ריקונם מן התוכן היהודי המקורי והאמיתי שלהם. למשל, חג החנוכה מוצג בפני ילדינו מתוך התעלמות מופגנת וצורמת מן העובדה המוסכמת והחשובה, שמאבקם של המכבים עד כדי מסירת נפשם היה אך ורק למען שמירת מצוות התורה, כמו שבת, תפילין, טהרת-המשפחה וכו'. שהרי כל יהודי אשר היה מוכן להזדהות עם התרבות היוונית (המקבילה, אגב, כמעט לחלוטין לתרבות המערבית היום) ולחיות על פיה, לא

רק שלא הוצא להורג על ידי היוונים, הוא אף כובד ורומם על ידם. דוגמא נוספת: חג השבועות מלבד היותו חג הביכורים, הוא כידוע חג מתן תורה. כלומר, זהו היום שבו העניק לנו בורא העולם את ספר ההוראות לשימוש הנכון והטוב ביותר בבריאה אשר ברא, ובכך להפיק את מקסימום התועלת אשר ניתן להשיג בחיינו אלה לטובתנו אנו. למעשה, במקום ללמד בבתי הספר את מהות יום זה מתוך עמידה על התוכן הנשגב של משמעות הדברים, מוצג חג זה לילדינו כחג הפירות הצומחים ותו לא. למעשה ניתן להאריך עוד בנושא כאוב זה, אך די במה שהוזכר בכדי לעורר את לב ההורים להתבוננות בדבר מקום הלימודים הראוי לילד יהודי.

מדוע דוקא שחור?

בעת מפגש עם בעל חזות חרדית, מטרידה לא אחת את החילוני המצוי השאלה: לשם מה הלבוש השחור הזה? מדוע לא לבוש קליל יותר? מה פשר ההתבדלות הזו? אגב, זהו אחד הנושאים אשר גורמים בעקיפין, מחוסר הבנה, להעמקת תחושת הפער בין יהודים ליהודים. ובאמת, מדוע? מדוע דוקא כהה ושחור?



ובכן, על הכל מקובל הצורך בלבוש אחיד לחיילי צבא כל מדינה. הלבוש השווה מאחד את כולם, מזכיר למגוייס את עובדת היותו חייל על כל המשתמע והמתבקש מכך, ומסייע לו להתרכז ולהתמקד יותר בתפקידו, ופחות במה שמסביב. לא יפלא מעתה, ששומרי מצוות תורת הבורא אשר מטרתם המשותפת היא העמידה באתגרי הרוח מול החומר על פי הדרכת תורה נפלאה זו, ומטרה זו היא תכלית ומרכז חייהם - מייחסים חשיבות ללבוש אחיד, אשר יאחד את כולם, יזכיר להם בתמידות את המטרה אליה הם שואפים, ויסייעם להתרכז ולהתמקד יותר בתפקיד הרוחני המרומם בחיים, ופחות בעפריות החומר ותאוות העולם הגשמי. ועדיין, מדוע דוקא כהה ושחור? בתלמוד (שבת קנו, ב) מוזכרת המימרא: "כסה ראשך, כדי שתהא עליך יראת אדונך (הקדוש ברוך הוא)". כלומר, קיימות הנהגות ופעולות, אשר אע"פ שלכאורה הן פעולות חיצוניות בלבד ואינן כרוכות בהתבוננות שכלית, טיבען הוא שהן גורמות לתוצאה נפשית, ומשפיעות על תחושתינו והתייחסותנו לנושאים שונים, באותה שעה. כך הטיבע הבורא בטבע הבריאה, וכך אנו מופעלים ופועלים. דוגמא לכך היא פעולת כיסוי הראש המביאה מעצם טבעה ליראת שמים, וממילא מסייעת לשמירת המצוות ולהתייחסות הנכונה למכלול אתגרי החיים. דוגמא נוספת היא העובדה הידועה ומפורסמת כי בכוחו של כל צבע להעניק תחושה מסוימת. הירוק משרה אוירה נינוחה ורגועה (משום כך רבים מבתי החולים עברו כידוע מן הלבן אל הירוק). התכלת מסמלת זוך וטוהר. האדום מגרה ומרגיז את העצבים. ואילו השחור והכהה משרים אוירה של אחריות וכובד ראש (לפיכך מקבלי החלטות חשובות כגון מנהיגי מדינות ואנשי שררה מכל סוג לבושים בדרך כלל בחליפה כהה. כמו כן עורכי הדין והשופטים עוטים גלימה שחורה). ומי זקוק לתחושת אחריות בחיי היום יום יותר ממי שזכה לגלות כי תכלית חיי האדם היא לחיות על פי ערכי הרוח, העומדים במאבק מתמיד כנגד פיתויי יצרי החומר? (יודגש כי אורת אחריות וכובד ראש איננה סותרת או נוגדת את תחושת השמחה, הסיפוק והאושר. אלא אדרבה היא מדריכה ומובילה אותן לנבוע מתוך נקודת האמת, ובכך מרוממת היא אותן לגבהים שאין להם אח ורע בכל סולם ההנאות הגשמיים. וזה דבר שהנסיון יעיד עליו. לצערנו, התרבות המערבית גרמה לערכוב מושגים ולבלבול בין רצינות – לעצב, ובין הוללות - לשמחה. וכך, רבים מבני הנוער הגדל על ברכי תרבות זו סבורים שהצחוק הקולני מהווה אישור לשמחה, והרצינות - לתחושת עצבות. בעוד שלאמיתו של דבר הצחוק הקולני משמש בדרך כלל חיפוי לצימאון הפנימי, והרצינות הנובעת מתוך מבט בוחן ומתבונן בחיים, היא המפתח לשמחת אושר מרוממת. וזה סוד הקסם של החיוך המאושר שעל פני שומר המצוות (בשלמותם). לפיכך, אף על פי שאין כל חיוב הלכתי ללבוש בגד אחיד וכהה, נוהג רוב ציבור עובדי ה' ללבוש לבוש מכובד זה, העוזר ומסייע רבות לעמידה בנסיונות ובאתגרים אשר הציב הבורא בעולם.



וכשמדברים על לבוש אי אפשר שלא להזכיר את דברי חז"ל כי בזכות שלשה דברים נגאלו אבותינו מעבדותם במצרים. והאחד מהם הוא בזכות שלא שינו את לבושם. אלא הפגינו בגלוי את יהדותם ואת עובדת היותם שונים ונבדלים מן הגויים. (ראה פסיקתא זוטרתי שמות ו, ו) "הן עם לבדד ישכון, ובגויים לא יתחשב" (במדבר כג, ט)

תערוכת המינים - מדוע לא טוב

מן ה"טענות" המצויות: מדוע לא טוב לגדל את ילדינו מגיל צעיר בחברה מעורבת, בניס ובנות יחדיו? הרי מטבע הדברים הגדל בדרך זו, אינו מוטרד וניזוק ממראה שאינו צנוע כל כך, כחבירו הגדל בחברה נפרדת.



ראשית, יש לזכור כי שאלה זו יכולה להשאל אך ורק מנקודת מבט המתעלמת מדברי התורה. שכן המציית לדברי הבורא בתורתו יודע כי עליו לחנך את עצמו ואת ילדיו להישמר מכל אשר עלול לגרום לפגם העיניים והרהורי לב, ככתוב בספר התורה. (במדבר טו, לט. עיין שם). שהרי כאשר יש ציווי חד וכבד של מלך, אין מקום לחשבונות ולסברות. אולם נתבונן נא גם מנקודת מבט של בשר ודם. רגל נורמלית הדורכת על עצמים קשים ודוקרים, כמו אבני חצץ וקוצים, חשה בכאב. לא כן רגלו המחוספסת והמיובלת של הפרימיטיבי היחף שוכן היערות. רגל זו הורגלה לפסוע על אבנים וקוצים, ואינה חשה דבר. האם משום כך יטען איזה שהוא בר דעת כי מצבה המיובל של רגל זו הוא המצב הרצוי, והוא גם ישאף לרגל כזו?? הבה נענה על שאלה זו בהתבוננות המתעוררת מטבען בקרב שני המינים המצויים יחד - באמצעות תערוכת המינים מגיל צעיר, לא רק שאינה גורם חיובי, אלא אדרבה, מזיקה היא ביותר. והנזק הוא איום וחמור, וכמעט בלתי הפיך. נסביר את הדברים, במבט לטווח רחוק. [וואת מלבד הנזקים הנלווים, כגון המחקרים האחרונים המראים שבנות הלומדות בכתה שלומדים בה גם בני משפחה נסיגה בהישגיהן הלימודיים מפאת הרגשתן הת-הכרתית כי הן נחותות מהם. הדבר הוכח כאשר בנות שהועברו לכתת בנות בלבד עלו בהישגיהן הלימודיים בצורה מרשימה. (המחקר פורסם בכתב העת של הסדרות המורים "ערוץ חינוכי". וממבט אחר פורסמה כתבה ב"כל הנגב" 9.7.99 תחת הכותרת "הבנות מפריעות

לריכוז של הבנים". ומשום כך החליט ראש מועצת תל שבע להפריד את הבנות מהבנים בבתי הספר שם) וכמו המחקרים המצביעים על מקרים לא מעטים של זלזול מצד צוות ההוראה בבנות והעדפת הבנים במגוון התחומים הכיתתיים. ובל נשכח את הסבל וההתעללות המילולית ויותר מכך אשר נגרמים בין המינים כתוצאה ישירה של השהיה בתערוכת, וכו'. עם הזמן, רגשותיהם הכהים והמיובלים של הצעיר והצעירה, מתנגשים עם הצורך המתפתח מעצם השהיה יחד - לביטוי קשר כל שהוא, דבר הגורם להעלות באורח דרסטי את סף ביטוי הקשר. והתוצאות איומות. רוב ככל הרס חיי הנישואין אצל קורבנות חינוך זה, תחילתו באי יכולת בן או בת הזוג להתמודד לאחר הנישואין עם המגבלות אשר הטל עליהן הישר מפורקן היצרים המוחלט אשר הורגל בו. לא כן הוא אצל הצעירים אשר רגשותיהם נותרו בעדינותם עד נישואיהם, כמצוי בקרב שומרי מצוות התורה. הללו מגיעים אל חיי הנישואין בלב שלם נקי וטהור אשר שום אהבת יצרים קודמת לא חרצה בו. אצל אלו אין הנישואין הופכים את המותר לאסור, אלא אדרבה, את האסור למותר ורצוי. כך בונים הם את ביתם על יסודות איתנים של אהבה מתפתחת, שרירה ובריאה, ובדרך כלל, נצחית.

ההתנגדות לצפיה בטלוויזיה וכדו'

שאלה: מה פשר ההתנגדות הנחרצת של ציבור שומרי המצוות לצפיה בטלוויזיה ובשאר מכשירי הצפיה?
תשובה: אכן, מכשירי הצפיה יכלו לשמש ככלים נפלאים רבי תועלת אילו היו משדרים לצופים בהם ערכים חיוביים וחינוכיים בלבד. אולם במצב הנוכחי, די בצורת הופעה אחת אשר התורה אוסרת את ההסתכלות בה, כדי שעובד האלקים ידחה בשאט נפש כלים אלו. שהרי אם הם מהווים פגיעה בתכלית מטרת חינוך, אין כל שווי בהנאתם. זוהי התשובה הפשוטה והאמיתית מזוית ראייתו של שומר המצוות. ואולם, מצד האמת אין כאן שאלה אשר שומר המצוות אמור להתבקש להשיב עליה. אלא תמיהה עצומה הפוכה יש כאן, אשר היכן נמצא אח חילוני שפוי אשר ביכולתו להשיב עליה. ואם אתה ידידי הקורא, הנך כזה, אשאל נא אותך: אילו היו מוכרים לשימוש ביתי במחיר השוה לכל נפש מכשיר "סמימט", המנפיק סמים קשים ללא הגבלה, האם היית רוכש אותו לשימוש ביתך? ואם היו מוצבים מכשירים כאלה בזויות הרחובות, האם לכל הפחות היית ממליץ לילדיך להשתמש בהם ואף היית מממן להם את ה"תענוג"? תשובתך המתרעמת על השאלה, ותשובת כל בר דעת, ברורה. אך מעתה יש לתמוה מאד. כיצד אם כן מכניס אתה לביתך, ואף משלם במיטב כספך עבור מכשירי צפיה וחומר מצולם ומודפס, אשר הוכח מעל לכל ספק כי הם הגורמים לעליה הדרסטית של עקומת הפשיעה, האלימות בחברה ובמשפחה, הרס הקשר בין בני הזוג, ושאר מרעין בישין. ובלעדם היו אחוזי הפשיעה, הרצח, ההתאבדויות, הבגידות, וכל שאר חיקויי התרבות המערבית שואפים לאפס. כיצד אנשים שפויים מרשים לעצמם להרעיל ביודעין את מוחם (ואת מוח ילדיהם!) על ידי חשיפתו למקסימום תוצרת הזוועה האנושית, וליצרים אפלים אשר אילולי הצפיה במכשירים אלו ובמקביליהן לא היה האדם המצוי, בר הדעת מעלה בדעתו רעיונות פלצות אשר הנה עתה אנו עדים להתגשמותן החקיינית בחיינו האישיים. [וגם אם יטען מי שהוא שהרי אחרי הכל, יש גם תוכניות חינוכיות בטלוויזיה וכו'. נשיב לו: האם בשביל 15% - 10% תוכניות חינוכיות (במקרה הטוב) מכניס הוא 90% - 85% רעל הביתה?? הרי המעט חינוך שנדמה לו שבניו יקבלו הם בטלים ומבוטלים ברוב המזיק שיש במכשיר זה. וכל מי שדובר אמת מוכרח שיודה על כך.] נבין נא, כשם שיש בני אדם חסרי לב ומצפון המנצלים את אומללות המכורים לסמים כדי להתעשר, ויש שאף אינם בוחלים בהפלת אנשים נוספים תמימים למלכודת מוות זו, ובלבד שכספם יועבר אליהם, כך בדיוק מנצלים רבים מאותם בני אדם המכונים "בימאים", "שחקנים", "מחזאים", "סופרים", ו"כתבים" את חולשותינו היצריות, ובצנינות אכזרית הם מנסים בכל דרך ללבות את יצרי ההמון כדי לגרוף לכיסם את ממונו, וגם לקבל פרסום ותהילה (...). ואם המחיר הוא חורבן ערכי וחינוכי כלל עולמי, מה בכך? העיקר שברזי הממון של אותם מליוני אומללים פתוחים אל תוך כיסם. יש לזכור עוד כי גם רבים מראשי המדינות ונבחרי העם שבויים ביד יצרניהם וטבועים בימ תאוותיהם. ומשום כך אינם נלחמים בתופעה המזיקה כל כך לעם ולמדינה. אך הגיע הזמן שלפחות אנו נדע את האמת, ונפסיק להיות פתאים ושטחיים. הבה נהיה עם אמיץ כבעבר, ונתאחד כולנו, שומרי מצוות ושאינם כאלה עדיין, וכולנו יחד נדרוש בכל עוז לאסור בארץ כל שידור וכיתוב המכילים אפילו מעט נזק חינוכי, ולאכופ את החוק באמצעות פיקוח, קנסות, מעצרים וכו', בעוצמה שאינה פחותה מהנסיון להלחם בנגע הסמים. שהרי זה איננו טוב מזה. ויחד עם זאת תעוגן בחוק הגברת התודעה היהודית על כל ערכיה החינוכיים הנפלאים בכל בתי הספר ברחבי הארץ. וכך, שילוב של "סור מרע" עם "עשה טוב" יוביל לשלמות הראויה לעם היהודי. אין ספק שמאבק צודק יניב פירות.



ולמי שעדיין מסופק בתוצאות הנזק החינוכי והנפשי האדיר של הצפיה במכשירי הצפיה, הנה לקט קטעי מאמרים מחקרים ודיווחים מתוך כתבות עיתונאיות אשר נמסרו לידי ע"י האירגון להפצת יהדות "שופר". (חלקם הגיעו כגזירי עיתונים ומשום כך הם מופיעים להלן ללא תאריך). **ידיעות אחרונות** 5/4/96: "עד כיתה א' צופה ילד ממוצע בכ-8,000 רציחות ובעוד 100,000 מעשי אלימות אחרים בטלוויזיה. מי שחושב שהמספרים מוגזמים, מוזמן לשבת יום אקראי אחד מול תכניות הילדים בטלוויזיה ולהתחיל לספור. כמה פעמים במהלך התכנית הוא רואה מכות חמורות, שימוש בנשק, רציחות, דחיפות, סטירות. כמה פעמים המכות מוצגות כפתרון לגיטימי לבעיות, כמה פעמים האלימות מוצגת כמוצדקת על ידי האיש הטוב, כמה קללות מקללים, כמות הוונדליזם והשחתת רכוש, כמה פעמים הרע מקבל עונש על התנהגות אלימה, אם בכלל, והאם תמיד הילד מבחין מיהו הטוב ומי הרע בתכנית?" "יש תיאוריה הטוענת שהלמידה האנושית נעשית בתהליך של חיקוי. ככל שילד צופה ביותר התנהגות אלימה, כך תגבר האלימות אצלו והוא יראה בה התנהגות לגיטימית. ארצות-הברית, מולדת הטלוויזיה, הכריעה באחרונה לטובת תיאוריית החיקוי, עם קבלתו של חוק הטל-תקשורת על ידי ממשל קלינטון". "סעיף הצ'יפ מעורר שם בחודש האחרון סערה גדולה. מתנגדיו מגייסים לעזרתם את הטיעון, כי זו למעשה צנזורה והגבלה של חופש הדיבור, היקר כל כך לאמריקאים. אלא שסיכויי ההצלחה של המתנגדים נראים נמוכים לנוכח הסקרים המגלים, ש 85 אחוז מהתכניות כוללות אירועי אלימות. האינטרס העיקרי שמניע את המתנגדים, שבאים רובם ככולם מתחנות הטלוויזיה, הוא מסחרי". "בסידרה המצויירת ספיידרמן למשל, המוקרנת

בערוץ 2, יש עשרות התפוצצויות ושימוש בכוח גם במקומות שאין לכך הצדקה, עשרות פגיעות פיזיות קשות, שבירת חפצים, פריצות, עודף של אנשים רעים. תכונות כמו ערמומיות, בוגדנות ורמאות מתוגמלות באופן חיובי, רעים שמתחזים לטובים וטובים שמתנהגים כמו הרעים, וכל זה ב- 20 דקות. גם הסידרה התמימה לכאורה 'הגרגולים', שבני האנוש הם אויביהם, מכילה מעשי ונדליזם, תוקפנות, אלימות מכל סוג, מכות, דחיפות, גרירות, ואילו ב'לוני טונס' של ערוץ הילדים, חשופים הצופים הצעירים בתוך שבע דקות בלבד ליריות, אלימות, נפילות, צעקות, חטיפות, אלימות מילולית, חמדנות, רמאות ובעיטות. במשך חצי דקה ב'תום החתול השובב' בערוץ הילדים יש שלוש התפוצצויות, עשרות טריקות דלתות, יריקות, מכות וטלטולים. ב'פלקון קרסט', הסדרה בערוץ המשפחה המוקרנת כל יום בחמישה לשלש אפשר היה השבוע לצפות ברצח הבעל, מכות, איומים בנשק חי, כוחניות של עשירים, כליאה בכוח, תכונות, אלימות מילולית, שקרים של הרעים אבל גם של הטובים, חמדנות ובוגדנות, ובריחתו של ילד מהבית כפתרון לבעיות משפחתיות". "לצעירים עד גיל 7-8 יש קשיי אבחנה בין מציאות לדמיון והם אינם מבינים תכני טלוויזיה כמו המבוגרים. לילדים יש קושי בהבנת הסיבתיות. הם לא מבינים שאירוע הוא תוצאה של תהליך, יש להם קושי באבחנה בין כוונה למעשים, בין שוטר שירה והרג במטרה להגן, לבין פושע שירה כדי לשרוד". נקודה נוספת שעולה מהמחקרים היא, שכמות האלימות שילדים נחשפים לה בטלוויזיה עולה במאות אחוזים על זו שבחיים. שוטר אמיתי משתמש במוצע אחת ל-27 שנים בנשק, ואילו בסרטים הוא משתמש בו עשרות פעמים. הילדים צופים באינסוף מעשים שלא יתקלו בהם בחייהם, וכך רוכשים את מרבית הידע שלהם על העולם לא מהתנסות, אלא מהטלוויזיה. ובגלל חוסר ניסיון הם לא יכולים להגיד 'זה לא כך, יש דברים נוספים'. "בסרטים מצויירים יש יותר אלימות ביחידת זמן מאשר בכל הז'אנרים האחרים, בתנאי שאני מחשיבה אקט אלים בסרט מצויר כמו בסרט רגיל. יש כאלה שאומרים שעבור ילדים, אלימות בסרטים מצוירים היא מסוכנת יותר מאשר אלימות בסרטים, כי האלימות במצוירים זה כ"ף, משחק לגיטימי, וכולם עושים את זה". "הילדים לומדים להיות אלימים מהטלוויזיה, מההורים ומהאינטרנט" ראש בית-הספר לחינוך באוניברסיטת תל-אביב, פרופסור דוד חן, אומר כי "יש ניגוד חמור בין הערכים שמפיצה הטלוויזיה המסחרית, המונעת על ידי שיקולים כלכליים ושיקולי רייטינג, לבין הערכים שחברה מסודרת מנסה להקנות", אומר חן. "השיטה שלהם היא להגביר את הגירויים כל הזמן, וזה בעייתי. יש חוק פסיכולוגי לפיו ככל הגירוי עולה – כך יורד סף התגובה, ואנחנו נעשים רגישים פחות. אני רואה בחצר בית הספר תלמידים המתרגלים משחקי היאבקות שהם רואים בטלוויזיה. הילדים בהחלט מושפעים מסרטי אלימות. הטלוויזיה היא מדיום חזק וברור. אין צורך להתאמץ כדי להבין את המסרים. לצערי, אפשר לשמוע הורים רבים שאומרים לילדים שלהם, שאם ילד אחר מכה אותם אז שיחזירו באלימות. כך תורמים גם ההורים למצב. הילד רואה אלימות גם ברחוב, ובעצם בכל מקום מסביבו, למשל, באינטרנט. "יום ליום": "רוב הרוצחים שאבו את השראתם לביצוע הרצח מסרט אלים שראו זמן קצר קודם לכן" מחקר שנערך בעשור האחרון בבית החולים הפסיכיאטרי "גהה" מגלה אמת עגומה למדי על הרוצחים הצעירים: רק שלושה מהם סבלו בעת ביצוע המעשה ממחלת נפש, כפי שהיא מוגדרת בחוק. רוב הרציחות תוכננו מראש, ובמחצית מהמקרים הכיר הרוצח את הנרצח. בחמישית מהמקרים היה הנרצח בן-אדם קרוב. גילוי נוסף שעולה מהמחקר: רוב הרוצחים שאבו את השראתם לביצוע הרצח מסרט אלים שראו זמן קצר קודם לכן. רובם לא זכרו את שם הסרט שממנו הושפעו, ואפילו לא את שם השחקנים שהופיעו בו, אבל הצליחו לשחזר בפרוטרוט את סצינת הרצח, שלימים העתיקו אותה בדיוק מצמרר. הפסיכיאטר פרופ' שמואל טיאנו, מנהל "גהה" ועורך המחקר אומר: "אי אפשר להתעלם מכך שרמת האלימות שילדים בגיל צעיר נחשפים אליה על מסך הטלוויזיה או בקולנוע גבוהה מבעבר. יש הבדל בין הרוגי המערבונים של פעם לקורבנות האלימות הקולנועית של היום. הרוצח הקולנועי של היום הורג בהנאה מופגנת. המרכיב הסדיסטי של האלימות מפורק על המסך לגורמים, וחושף כל אחד מהשלבים שהקורבנות עוברים עד למוות עצמו. המוות הוא לא זה שגורם את הנזק העיקרי, אלא הדינמיקה שקודמת לו. "מעריב": "אואזיס משלהם" - "אף שכמעט לכולם יש ילדים והם בוודאי בבת עינם, אנחנו מעדיפים לעבור על העניינים הנוגעים לילדים בשתיקה ציבורית, ולהפקיד אותם בשקט יחסי בידיהם של אלה שעיסוקם ופרנסתם על כך. ובכל זאת, אחרי כמה שנים של הידרדרות גדולה, צריך לכתוב בחומרה על מה שעושים למוחות הילדים ערוצי הטלוויזיה המייחדים להם שעות שידור לא מעטות, ואף -ובעיקר לכך מכוונים הדברים - ערוץ מיוחד. הטלוויזיה שכבר מזמן היא הבייבי סיטר האולטימטיבי, מייצרת בעבור הילדים מין אואזיס (נווה מדבר) משלהם, שאמור להיות חופשי מהרוחות הרעות של האלימות, הגסות וקשי הלב שזורמים מהתוכניות המיועדות למבוגרים. עד לפני שנים מעטות אכן היה זה נווה מדבר. אך היום דומה כי מתוך צירוף של רדיפת בצע וקלות דעת נוצרה מציאות מפחידה שם. תנועת גוף בלתי פוסקת, העוויות והנפות ידיים, הן הדקדוק של הופעה בערוץ הילדים, ביחד עם תנועות מצלמה פיזיות. הכל מסתחרר, נע, ומפוטפט בקולות רמים, קריאות על גבול הזעקות, בלי רגע של שקט. החיים על פי ערוץ הילדים ורוב תוכניות הילדים בערוצים האחרים הם מרקחת של רעש, השתטות, וולגריות שוצפת, העוויות, גלגולי עיניים והרבה צחוקים רועמים ומלאכותיים. מה שנעדר משם לחלוטין חן אמיתי, חסד ועדינות. כדאי להתעכב מעט על העדינות, שאולי אינה מצרך מבוקש כל כך בשוק הפומבי של המבוגרים, אולם היא דבר שילדים זקוקים לו, אם זכרוני האישי אינו מטעה אותי, ובדרך כלל אף מקבלים ממנו בחוג המשפחה, עד שהם מופקרים לנפשם בישיבה מול הטלוויזיה. מדוע דיבור רך, הילוך איטי של סיפור, הקסמה שקטה, גירוי של הדמיון, נעדרים לחלוטין מן המרקע? מדוע זה, כאילו היו ילדים ציבור של נבערים קטנים ומטומטמים חסרי תקנה, לעולם לא יישמע בתוכניות האלה דבר רציני, או אפילו עצוב, כאילו היו הרצינות והעצב מקום שאין בו מדרך רגל לילדים? כדאי להרהר בכך, משום שערוץ הילדים ותוכניות הילדים הם, בתוקף הפופולריות הרבה שלהם, מכשיר עצום של חינוך ועיצוב נימוסי, הליכותיו והשקפותיו של ציבור ענק של ילדים שיהיו עוד מעט מבוגרים ויהיו העם. כדאי לחשוב על כך, משום שמה שנעשה שם היום יש בו משום גזילה ודיכוי קשי לב של חלק גדול מהקסם, הבלבול, המבוכות, הפחדים, הדמיונות והמצוקות של להיות ילד". "מעריב": "סיום אלים לשבוע-נגד-אלימות בטלוויזיה החינוכית - השבוע האחרון של החופש הגדול בו הוקדשו שידורי הטלוויזיה החינוכית למניעת אלימות הסתיים במנה של סם נגדי: אתמול, בין השעות 11.45 ל 13.45 שידרה

הטלוויזיה החינוכית את הסרט "אנה והזאבים", הגדוש בסצינות קשות. זאת בשעות הצפיה של קהל ילדי בית הספר היסודיים שהושבתו מלימודיהם. מנכ"ל אגודת "זכות הציבור לדעת" התלונן בזמן השידור וביקש מאנשי הטלוויזיה החינוכית להפסיק את השידור באופן מיידי. לדבריו, אף גורם בטלוויזיה החינוכית לא היה מוכן לקחת את האחריות להפסקת השידור. האגודה דורשת את התנצלותה של הטלוויזיה החינוכית, נקיטת צעדים משמעותיים נגד האחראים על ההקרנה, ונקיטת צעדים שימנעו מקרים כאלו בעתיד. דובר משרד החינוך מוסר שהעניין חמור, ושפרטי העניין ייבדקו.

והרי לקט קצר של כותרות וקטעי דיווחים

"ידיעות אחרונות": "לאחר שצפה ב"רוצחים מלידה" רצח הנער את הוריו" ב- 10 הימים האחרונים נרצחו בארה"ב שלושה זוגות הורים על ידי ילדיהם.

"מעריב": "בהשפעת סרט אימה בן 14 רצח את חברו בן ה-7 ובישל אותו בתנור" - נער בן 14 מקנדה, שהושפע מסרט אימה שצפה בו עשר פעמים לפחות, רצח ופשט את עורו של ילד בן שבע, ולאחר מכן בישל את בשרו בתנור – נודע שלושם בבית המשפט בסקצ'וואן.

"ידיעות אחרונות": עדות: אחד הנערים שרצחו את נהג המונית אהב לצפות בסרטי זוועה.

"ידיעות אחרונות": ויכוח משפחתי על צפייה בטלוויזיה הסתיים במעצר - בסוף השבוע התיישבו בני המשפחה לצפות בטלוויזיה, במהלך הצפייה ביקש הבעל לצפות בערוץ מסויים, ואילו אישתו ביקשה לצפות בערוץ אחר. בין בני הזוג התפתח ויכוח, כאשר מכשיר השלט-רחוק מחליף ידיים וערוצים במהירות שיא. בשלב מסויים איבד הבעל את סבלנותו והחל להכות את האשה, כל זאת לעיני ילדיהם.

"ידיעות אחרונות": התרגו על אשתו הצופה בערוץ הקניות וירה במסך הטלוויזיה

"מעריב": הילד חיקה את הנידון למוות עד הסוף - בתאונה מחרידה בתאילנד תלה את עצמו למוות ילד בן תשע, שניסה לחקות את הקורבן בסידרת מתח פופולרית של הטלוויזיה הסינית.

"ידיעות אחרונות": "מאות ילדים אושפזו ביפן בעקבות צפייה בסרט מצויר בטלוויזיה" - "יותר מ- 600 ילדים פקדו אמש את חדרי המיון בבתי החולים ביפאן, בעקבות שידור, באחת מרשתות הטלוויזיה, של סרט הנפשה (אנימציה) מצויר. 155 אושפזו בשל מה שנראה כהתקפי אפילפסיה. הילדים סבלו מפירכוסים אפילפטיים, מצריבה בעיניים ובעיות נשימה. רשת הטלוויזיה החליטה היום להפסיק עד להודעה חדשה את שידור ההסרטה בכל רחבי המדינה. אחת הדמויות בסרטון ההנפשה – פיקאצ'ו, עכברון קטן ונחמד, שלח הבזקי אור כחול ואדום במשך כחמש שניות. ההבזקים היו אמורים לייצג "פצצת אנטי וירוס". פסיכולוגית הלוחמת בהשלכות משחקי הוידאו על הבריאות, ריקי קאיאמה, ציינה כי תגובות אפילפטיות להבזקי אור ידועות כסוג של אפילפסיה עקב רגישות לאור.



ומי אחראי להתדרדרות המוסרית הנוראה של התברה, לדעת הנשיא האמריקני?

קלינטון: "מה התרחש לחברה האמריקנית, שילדיה הופכים לרוצחים?? חלק ניכר מהאחריות על "הוליווד". בעוד מדינת ישראל, המתאמצת בכל כוחה להחשב כהעתק מושלם של אמריקה, חותרת ליפוח תרבות ההפקרות המכונה "ליברליזציה" – חשים דווקא האמריקנים צורך עז וחינוכי בריסון המתירנות המואצת של הווי החיים המערבי, שטיפח כל השנים "חופש" ללא מגבלות. הדברים באים לידי ביטוי בחשבון נפש פומבי שנעשה לאחרונה בארצות הברית, בעקבות שורה של אירועים מזעזעים, בהם תלמידים צעירים נטלו נשק לידם ורצחו בדם קר את חבריהם ומוריהם. "מקרי ירי בבית ספר לא מתרחשים בוואקום. הם מהווים מבחינה מסוימת סימפטום של תרבות שמעריצה אלימות", אמר השבוע נשיא ארצות הברית, ביל קלינטון. בנאום השבועי שלו לאומה, האשים קלינטון את תופעת האדרת האלימות בתרבות הפופולרית ואת הרפיון שמגלים הורים בהשגחה על ילדיהם, כגורמים לגל האחרון על מקרי רצח ביריות של ידי תלמידים בבתי ספר. לדבריו, "הוליווד", העיר שנחשבת שם כסמל לתעשיית תרבות הבידור המערבית לדבריו, "הוליווד" מייצרת סרטי קולנוע, תוכניות טלוויזיה ומוסיקה פופולרית, שעושים אידיאליזציה להרג ולאלימות ומעוותים את מוחם של בני נוער נוחים להשפעה. "מה פלא שמחקרים רבים מראים שהילדים שלנו נעשו אטומים כלפי אלימות", אמר קלינטון, "האלימות נמצאת בכל מקום – על מסכי הטלוויזיה והקולנוע, על מסכי המחשב ובמוסיקה פופולרית". הוא הוסיף, כי "כאשר הרג חסר משמעות הופך למאפיין העיקרי של "בידור למשפחה", וילדים רואים עוד ועוד סכסוכים בקולנוע המיושבים בעזרת כלי נשק, אנחנו לא צריכים להיות מופתעים שילדינו פועלים בהתאם".

נוקים נוספים הנגרמים מן הצפייה בטלוויזיה | הארץ 28.9.98 - טלוויזיה ודיכאון - "לפי חשבון שנעשה באיגוד הפסיכולוגים האמריקאי בשנת '92, צופה ילד אמריקאי בממוצע ב- 8,000 רציחות טלוויזיוניות ובלמעלה מ- 100 אלף מעשי אלימות אחרים – עד שהוא מסיים את בית הספר היסודי. מחקר חשוב אחר מעלה את האפשרות שאלימות בטלוויזיה עלולה לעודד תוקפנות. בשנת '93, הגיע איגוד הפסיכולוגים האמריקאי למסקנה כי "ללא ספק, צפייה מרובה באלימות בטלוויזיה מעלה את הסבירות כי הילדים הצופים בתוכניות שיש בהן אלימות, יאמצו התנהגויות וגישות אגרסיביות". מחקרים נוספים טוענים כי סביר שילדים שצופים בטלוויזיה שעות רבות, יתפשו את העולם כמקום "מפחיד", מסוכן ולא ידידותי. כתוצאה מכך, מעידים זינגר ועמיתיו, עלולים ילדים אלה לפתח נטייה מוגברת "להתנהגות מתגוננת ולהעדר אמון, מה שמציב אותם בקבוצת סיכון גבוהה יותר להיפגע מבעיות חברתיות ופסיכולוגיות".

אנשים הצופים בטלוויזיה שנים עלולים להיפגע במוחם – להשתגע, או לחלות באלצהיימר. פירסם באחרונה המדען פרופ' משה אהרונסון מאוניברסיטת ת"א למה דווקא הטלוויזיה מכל כלי התקשורת? "בדקתי ומצאתי, שכ- 70 אחוז מהדיעות שאנחנו נחשפים אליהן בתקשורת הן ידיעות לא נעימות או מפחידות, דהיינו גורמות לסטרס, מבחינה זו אין הבדל בין אמצעי התקשורת. אבל לידיעות האלה ברדיו ובטלוויזיה יש אימפקט שונה לחלוטין. בעיתון יכול הקורא לבחור איזו ידיעה לקרוא ומאיזו להתעלם. הוא יכול להתחייס לידיעה ולשבץ אותה בצורה פרופורציונלית בתמונת עולמו. אבל כשהוא מאזין לרדיו או צופה בטלוויזיה, הוא נעשה שבוי. אין לו חופש בחירה." משום כך אנשים שחשופים

לטלוויזיה במשך 30 שנה, 4-5 שעות ביום, עלולים להיות מושפעים מהאפקט המצטבר של הלחץ הנפשי שיוצרת אצלם הצפייה המוגזמת בטלוויזיה". במאמרו בירחון "השערות רפואיות" ציין פרופ' אהרונסון, כי שמע מד"ר מריאן רבינוביץ', ראש היחידה לשיקום גריאטרי במרכז הרפואי "שיבא" בתל שומר, כי בריכוזים חרדיים, כמו בני-ברק, כמעט ולא נתקל באנשים שחלו במחלות שיטיון. ד"ר רבינוביץ' העלה את ההשערה, שייתכן, כי הדבר נובע מכך, שרובם אינם צופים בטלוויזיה ועוסקים כל חייהם בפעילות שיכלית אינטנסיבית.

ידיעות אחרונות 26.5.94: מחקר מגלה: צעירים נכנסים לדיכאון בגלל צפייה בטלוויזיה - מחקר שנערך באחרונה באוניברסיטת פן סטייט, פנסילבניה, גילה קשר "חזק בצורה דרמטית" בין התפתחות הטלוויזיה לעלייה בתופעות הדיכאון בקרב הצעירים בארצות הברית. אין ספק שההשפעה החברתית של הטלוויזיה היא סיבה אפשרית לגילוי תופעות של דיכאון בקרב הצעירים, אומר ד"ר פול קיטל, פרופסור לפסיכיאטריה. "אלפי שעות צפייה בטלוויזיה", אמר קיטל בהרצאה במסגרת הכינוס השנתי של "ההתאחדות הפסיכיאטרית האמריקנית", "חושפות את הילדים לפעולות חוזרות ונישנות של אלימות, שעלולות לגרום לילד להיות מנוכר לחבריו ולמשפחתו. במצב שכזה, יש סיכוי גבוה יותר שהילד, או הנער המתבגר, ישקע בדיכאון".

מעריב 31.8.98: מחקר אמריקני: שימוש קבוע באינטרנט עלול לגרום לדיכאון - אזהרה למכורים: רשת התקשורת הבינלאומית יכולה לגרום לצמצום חוג המכרים - שימוש קבוע באינטרנט עלול לגרום לתחושת בדידות ודיכאון - כך עולה ממחקר אמריקני שהתפרסם ביום ראשון בעיתון "ניו יורק טיימס". המחקר, שהושקעו בו כ- 1.5 מיליון דולר, בדק את ההשלכות הנפשיות של השימוש הביתי באינטרנט. מתברר, כי הרשת העולמית תורמת להתפתחות הדיכאון, דווקא בקרב אנשים שאינם נוטים לכך. מסקנה זו סותרת את טענות המומחים ומפתיעה את החברות שמימנו את המחקר, בן אפל, אינטל ויולט פקד. "נדהמנו מהתוצאות, משום שהן אינן מתיישבות עם העובדה שהאינטרנט דווקא מבוסס על יצירת קשר בין אנשים שונים מכל קצווי העולם", אמר רוברט קראוט, מרצה לפסיכולוגיה באוניברסיטת קרנגי-מלון. המחקר ארך שנתיים, ובזמן זה עקבו החוקרים אחר 169 בני אדם בארבעה בתי ספר וקהילות בפייטסבורג, פנסילבניה. על פי המחקר, שעה של שימוש באינטרנט משבוע מגבירה באחוז אחד במוצע את הסיכוי לדיכאון אצל המשתמש ומצמצם ב- 2.7 אנשים את חוג המכרים הממוצע לאדם. ראוי לציין את המגמה המסתמנת בעולם בקרב אנשים רבים (לא דתיים, ואף לא יהודים!) להשתחרר מאזיקי הטלוויזיה. לדברי החוקרים, הוצאת הטלוויזיה מן הבית מצביעה על רמת אינטליגנציה גבוהה. וכפי שעולה מתוך הכתבות הבאות:

"מעריב" 11.1.96: מי בכלל צריך טלוויזיה? - בגרמניה מתברר, מסתמנת מגמה של מרד טלוויזיה: אלפי אזרחים זורקים כל חודש את הטלוויזיה שלהם, פתאום הם מגלים שיש גם חיים עוד לא מדובר במגיפה, אבל בתופעה שמתחילה למשוך את תשומת לב הסוציולוגים ומנהלי ערוצי השידור בגרמניה. מדי חודש מחליטים כמה אלפי אזרחים בגרמניה לזרוק את מכשיר הטלוויזיה לפח הזבל ולחיות בלי הבהייה האינסופית באקרון, עליו מתרוצצות דמויות קטנות מהחיים. "זה היה קשה, אבל כדי להציל את חיי הנישואין שלי הייתי חייב לזרוק את המכשיר לזבל". הצהיר האנס וואדר, זמר ידוע, שהעיד על עצמו כ"מסומם טלוויזיה" שהשתחרר מההתמכרות בעקבות אולטימטום של אשתו. "שנים סבלתי מנדודי שינה", סיפר טילו וואשקה מאולדנבורג לשבועון "יו יו", חקרתי את העניין והגעתי למסקנה שזה בגלל הצפייה הארוכה בטלוויזיה. זאת התמכרות, בדיוק כמו אלכוהול או סמים. והכי גרוע, מרוב בהיה, אתה נהיה פאסיבי, לא מסוגל לחשיבה עצמית ומקבל את כל מה שיוצא מהקופסה הזאת כאמת לאמיתה".

וואשקה פירסם מודעה קטנה בעתון מקומי והופתע לקבל 20 מכתבי תשובה מאזרחים שחושבים כמוהו. ביחד הם תכננו פעולות חברתיות ותרבותיות כאלטרנטיבה לטלוויזיה, ולטענתם, הם חיים באושר רב מהרגע שהכריזו על "מרד בהייה". "הילדים שלי, רוברט ואילקה, גילו פתאום כשרונות יצירתיים, גילינו מחדש את הספרים, המשפחה מלוכדת והזוגיות של רעייתי אנט ושלי פורחת", הוא אומר. לפחות 1.5 מיליון גרמנים לא מחזיקים במכשיר טלוויזיה, ולא בגלל בעיות כספיות, אלא מבחירה חופשית, מציין מכון מחקר במאנהיים. סוציולוגים שבדקו את התופעה מדגישים כי סרבני הטלוויזיה נמנים על המעמד הבינוני הגבוה, ומתאפיינים ברמת אינטליגנציה גבוהה מהממוצע. מומחי תקשורת טוענים כי התופעה רק תחזק. החוקרים ממאנהיים שבדקו את התופעה, טוענים כי הנטיה להתעלם מהטלוויזיה, או לצפות בסלקטיביות רבה, אופיינית גם לצעירים בעלי רמת משכל מעל לממוצע, שהיו, מגיל צעיר, חשופים לאלפי שעות שידור בטלוויזיה. הסלקטיביות הראשון שהכריז על מרד טלוויזיה, חלקי אמנס, היה הלמודט שמידט, מי שכיהן כקאנצלר גרמניה. בשנות ה-70. "אני ממליץ לאזרחים לסגור את המכשיר לפחות יום אחד בשבוע", אמר שמידט כבר ב- 1978, "תראו איזה נפלאות זה יחולל בחייכם". מחקר שנעשה בשוויץ מראה כי תופעת הבריחה מהטלוויזיה מפותחת מאד בארץ האלפים: שבעה אחוזים מאזרחי המדינה, אחת העשירות בעולם, חיים בלי מכשיר טלוויזיה בסלון.

האמריקנים מודים: צריך לנתק את הטלוויזיה

את הסיפור הבא מצאנו בעיתון אמריקני המתפרסם במדינת פלורידה: המעשה המאלף כיצד הצליחה משפחתו של מייקל אשקראפט להתגבר על עצמה - "היום בו ניתקנו את הטלוויזיה". "היתה זו תכנית חינוכית כביכול, שעוררה אותנו לנושא. בנינו התאומים, שהיו אז בני שש, היו צופים מרותקים למכשיר. בעקבות התכנית, נהגו לבעוט זה בזה עד שאחד מהם היה פורץ בבכי... היות שלא עלה בידנו לשבור את המשחק הפראי שבעקבות התכנית, למרות כל האמצעים הרגילים של שכנוע, פרסים ועונשים, שללנו מהם את הצפייה בתכנית במשך שבוע על ידי שהורדנו את המכשיר למרתף. התגובה הראשונה של התאומים, ושל אחותם הקטנה, היתה - תדהמה. אחר כך היתה הצגת חרטה, ולאחריה - יומיים של תחינות ובכיות. תנו לנו לצפות בטלוויזיה, במה שלא יהיה, ב ב ק ש ה. במשך תקופה מסוימת נהגו הילדים להתגודד ליד קצה המדרגות המוליכות אל המרתף, ולפעמים גם היו יורדים בהן כדי להתבונן במכשיר שנח תחת כיסוי. הם לא היחידים התקשו לוותר עליו. גם אנחנו... למעשה, הרחקת הטלוויזיה הצליחה כל כך עד שבאתי לספר לכם: הגעגועים הם חזקים. לא לטלוויזיה. לשעות של החופש ממנה. זה לא התרחש ביום הראשון וגם לא ביום השני של הפרידה. אבל לקראת היום השלישי ניתן היה להרגיש למרבה התימהון, תשובה חדשה: לקרוא ספר, לדבר עם המשפחה,

להזמין את השכנים, להעניף עפיון. בהעדר הטלוויזיה, גילו הילדים מה נמצא בחצר האחורית של הבית. הנערים נהנים לקפץ על הטרמפולינה שנמצאת שם. אחותם מאושרת לשבת בבית על ענפי העץ ולשחק בכובות. בימים קרים, היא יושבת בבית ומציירת, פותרת חידות או שרה. הבנים משחקים במשחקים שונים. בהזדמנות אחרת, המציאו הצגה. כל אלו היו דברים שלא היו מתרחשים כל עוד המכשיר היה בבית". זה היה סיפורה של משפחה אמריקנית שנחלצה מן ההתמכרות – וגילתה עד כמה יפים החיים ללא שיעבוד למכשיר שמכתיב את קצב החיים בתרבות המערבית. האם ישכילו אמריקנים אחרים ללכת בעקבותיה?"

על דתים ומתחזים

יש הטוענים כי קיים מעצור המפריע להם להתחזק בשמירת המצוות, על אף הכרתם ואמונתם העמוק במציאות הבורא ומתן תורה. והוא התדמית הלא חיובית אשר הם חשים בקרבם כלפי ציבור שומרי המצוות. כראיה לדבריהם הם יודעים לצטט קטעי עיתונים ומאמרי תקשורת המדווחים כי "חובש כיפה נתפס ב...", "דתי חשוד/נאשם ב..." וכו'. ואם אלו הדתים, מפני מה אהיה כמותם?



מבלי להכנס כאן לבדיקת מידת האמת של הנתונים התקשורתיים אודות הדתים, והיקפם, הטיעון לכשעצמו תמוה. אדם המשוכנע באמת המוחלטת, יודע הוא שיש בורא לעולם אשר נתן את התורה, ושתורה זו נפלאה, זכה וטהורה, מה לו לאדם זה להביט ולפזול לצדדים ולעצור את עלייתו הרוחנית רק בשל מחדלי בני-אדם? אם זו האמת היא הוא נאמן לה! וינהגו האחרים כאשר ינהגו. אך לא נוכל להתעלם מפרט חשוב שיש לדעתו. אין זה סוד כי האוייב הגדול של התקשורת המשודרת והכתובה, במתכונתה הנוכחית, הוא ציבור שומרי המצוות. מטבע הדברים השידורים והכתבות מעוצבים בהתאם לאורח חייהם, השקפתם ודעותיהם, של צוות הכתבים, העורכים, והמגישים. והרי אורחות חייהם של אלו, לעת עתה, עומדים כידוע בסתירה מוחלטת למהות הדת ועיקרי היהדות. חלום הבלהות של כל אחד מאנשים אלו הוא היום שבו רוב העם יחזור בתשובה. שהרי אז השידורים והשדרנים יהיו המאופיינים בריקנות, בהוללות, ובקלות ראש, ויחלפו בשידורים ושדרנים המאופיינים בתכנים עֲרֵפִיִים, בשמחת חיים, ובתחושת אחריות. בבחינת האמור בפסוק: "תחת הנעצוץ יעלה ברוש, ותחת הסרפד יעלה הדס" (ישעיה נה, יג). ומכיון שרבים חוזרים בתשובה, הרי יש סיכוי שחלום הבלהות לדידם, יתגשם. ומה טבעי יותר במצב זה לנצל את הכח האדיר שבידיהם, כח המאפשר כניסה לכל בית ללא נקישה על הדלת, ושיחה חופשית עם כל אדם המאזין וקורא מבלי שתהיה בידו היכולת להציג שאלות ולבקש הוכחות והוספת פרטים שהושמטו, - ולפטמו בסיפורים שלא פעם יש בהם רק מעט אמת והרבה ניפוח. והרי מאדם המדווח מתוך נגיעה אישית, אין מקבלים דברים ככתבם וכלשונם, - כידוע לכל בר דעת. מספר דוגמאות למגמתיות המאפיינת כתבות עיתונאיות רבות כאשר הן עוסקות בחברה החרדית, ניתן לראות להלן בפרק "התקשורת והחרדים".



ולגופה של שאלה, הכיצד יתכן שדתי ינהג שלא כראוי?

ובכן, קיימות שתי אפשרויות אשר המרחק ביניהן הוא רב ועצום. יש להבדיל בין "דתי" העובר בקביעות במודע ובשאת-נפש על איסור הלכתי או איסורים הלכתיים, לבין דתי המקפיד על שמירת המצוות, אלא שלעתים קורה שהוא מוֹעֵד. הראשון איננו עובד אמיתי של האלקים. ובמילים שונות: איננו דתי אמיתי. הוא אמנם לבוש כדתי, ואורחות חייו ומוסכמותיו החברתיות הרגילות לנהוג בחלק ממנהגי הדת, אך כלום אנו מחוייבים להסביר את מעשיו ולהתנצל על מעשיו של חילוני המחופש לדתי? והרי לענין זה אחד הוא החילוני הגמור המחופש לדתי, והחצי חילוני וחצי דתי המחופש לדתי בחציו החילוני. לא כן היא ההתייחסות לשומר המצוות המקבל עליו עול מלכות שמים בשלימות. אלא שמכיון שגם בקרב שוכנים יצרים ודחפים טבעיים המבקשים להסירו מעבודת ה', קורה שהוא מוֹעֵד. אך מיד הוא מצטער על אשר קרה ומחפש דרכי התחזקות וגדרים לבל יכשל שנית. ולאחר שהצליח להתבסס בדרגה זו ולהפיל חלל את היצר של אותו ענין, הרי הוא מעפיל בעבודת האלקים ומתרומם לדרגה גבוהה יותר, ומתמודד שם עם יצרים השייכים לדרגתו החדשה. וגם שם לעיתים הוא מוֹעֵד, אך שוב נאבק, מצליח ומתרומם. "שבע יפול צדיק וקם". (משלי כד, טז) הוא הרי נופל, אך כבר מוגדר צדיק. משום שהקו המנחה ושאיפת חייו היא עבודת האלקים. והמעידות, - טבעיות הן לחלוטין, שהרי "אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא" (קהלת ז, כא).



הריני מרשה לעצמי לקבוע: לא גישה אובייקטיבית מנחה את המתלונן על איכות דתיות הדתי. אלא הצורך הנפשי בסם הרגעה עצמי. כל היודע ומכיר אפילו מעט מיופיה של תורת ישראל, גם אם לא זכה להכנס אל פאר אולמות ארמונותיה, ולהתענג ממש ממעדניה כציבור שומרי המצוות, - לפחות מריח הוא שכאן נמצא סוד האושר, הסיפוק ושמחת החיים. והרי הוא חש בפנימיות נשמתו, כי מדובר באמת טהורה כובשת. ומכיון שבתחושה עמומה זו טמון כח המסוגל לדחוף לביורר האמת ולהוביל לשמירת מצוות התורה - דבר המצריך שליטה עצמית ואישיות מעוצבת ומוצקה - הרי הפשוט והקל ביותר הוא להפעיל את התשובה הקולנית: "להיות דתי? הרי זה להיות גנב, נוכל, וכו'". ולהמשיך בחיי החולין והמתירנות. אולם מבקש האמת באמת, אין ספק שיגיע אליה.



הבה נבין. כאשר באולם בית-המשפט נוכחים שופט ועורך-דין, גם אם שומעים שניהם את אותן העובדות, עורך-הדין יגן בכל מקרה על לקוחו, בעוד שהשופט אמור להכריע על פי האמת. מדוע? משום שעורך-הדין המקבל תשלום מלקוחו נוגע בדבר הוא ואין הכרעתו נובעת משיקולים אובייקטיביים. לעומת זאת, השופט, אמור לדון לגופו של ענין באובייקטיביות, ולהסיק את המסקנה הנכונה באמת כפי שהיא. כאשר אנו ניגשים לדון ולהכריע ביישום המטרה אשר לשמה נבראנו, הרי התאוות והיצרים החומריים עלולים מאד להתערב במחשבותינו ולהפריע למסקנה השכלית להיות

מוכרעת על-פי האמת האובייקטיבית הטהורה. וכשיש נגיעות אישיות, הרי כל טענה רעשנית עלולה להיות קבילה אף-על-פי שאיננה נכונה ואין בה שום טעם. ברור מאד אם-כן, כי עלינו לדון כשופטים, ולא כעורכי דין.

ההתייחסות לרפורמים

ידוע כי ציבור שומרי המצוות וגדולי התורה בראשם דוחים על הסף כל נסיון היאחזות של הרפורמים כאן בארץ. ומכיון שמי שאינו מכיר את אורחות חיי הרפורמים וה"ראבי" שלם עלול שלא להבין את פשר תמימות הדעים והאחדות המליאה השוררת בין כל מנהיגי ציבור שומרי המצוות על כל זרמיו, בדבר הדחיה המוחלטת ואי ההכרה בשום גורם רפורמי, ראוי לבאר מעט את הדבר.



ובכן, מוסכם ומקובל על כולנו שיש להעניק לגיטימציה מליאה לכל זרם ביהדות, ובלבד שהוא זרם הזורם בתוך היהדות. כמו כן ברור, שכשם שלהבדיל נצרות היא דת, ואיסלם הוא דת, גם יהדות היא דת. וכשם שאדם הבז לדברים הכתובים בספר הדת של הנוצרים או המוסלמים, וכופר ביסודות מהותיים של הדת הנוצרית או המוסלמית, לעולם לא יוכל לדרוש מראשי הנצרות או האיסלם להחשיב את שיטתו כזרם בנצרות או באיסלם רק משום אי-אלו סממנים נוצריים או מוסלמיים שהוא אימץ לעצמו, אלא שיטתו תיחשב כדת חדשה שמעורבים בה סממנים נוצריים או מוסלמיים, כך לעולם לא יוכל אדם הבז לדברים הכתובים בספר תורת ישראל וכופר ביסודות מהותיים של הדת היהודית, (כגון: המנעות מאכילת בעלי חיים טמאים, איסור חיתון עם גוי, אמונה באלקים, וכו') לדרוש מראשי היהדות להחשיב את שיטתו כזרם ביהדות רק משום אי-אלו סממנים יהודיים שהוא אימץ לעצמו, שהרי אין זו אלא דת חדשה שמעורבים בה אי-אלו סממנים יהודיים. ומעתה, שאלת המפתח היא: האם הדת הרפורמית מהווה זרם ביהדות או שמא היא דת חדשה שמעורבים בה אי-אלו סממנים יהודיים. במקום שנשיב אנו, הנה לקט נתונים ועובדות. והקורא הנכבד ישיב לעצמו. (הנתונים דלהלן מתוך הספר "הרפורמים" בהוצאת "מנוף" - האגודה להסברה יהודית. ומתפרסמים כאן באדיבותם הרבה. ניתן להשיג את הספר בטל. 02-5000220). "הארץ" 21.6.85: הכומר, הרב והראבי הרפורמי - חוזר רשמי שהפיץ "המרכז הרבני" של הרפורמים בניו-ג'רזי מציע בין השאר לזוגות מעורבים נישואין בכנסייה יחד עם כומר נוצרי. בפרסום, רשימה של יותר מ- 200 רבנים המוגדרים בכותרת: "רבנים המשיאים מבלי לדרוש גיור". הרשימה מיועדת לכל יהודי המעוניין בנישואין מעורבים, ו"המרכז הרבני" מציע למעוניין כל אפשרות שרק עולה על הדעת. החידושים העיקריים ברשימה: האפשרות להתחתן בכנסייה, גם אפשר התחתן בטקס שעורך "ראבי" יחד עם כומר נוצרי, ומי שחפץ בדרשה של הכומר על דת הנצרות - אין בעיה. ה"מרכז הרבני" מציע רב הבולע גם את זה. (אגב, שים לב לאבסורד שבהענקת התואר "רב" - תואר השייך לבכירי שומרי מצוות תורת ישראל, לאדם המחתיך יהודי עם גויה ויהודיה עם גוי, בניגוד גמור לתורת ישראל ולאינטרס הלאומי יהודי. שקוף מאד שהדבר נועד לזרות חול בעיני ההמון, במגמה להשיג בכל דרך לגיטימציה יהודית, לדת הרפורמית).

הנה נתונים מתוך תוצאות משאל שערך "ראבי וילר" בקרב חברי קהילתו הרפורמית אשר בלוויס - וויל, קנקטי:

1. 25% לא מלו את בניהם.
 2. 68% אינם מדליקים נרות שבת.
 3. 60% חוגגים את חג המולד, כולל העמדת עץ אשוח בביתם וקניית מתנות.
 4. 70% סבורים שהילדים צריכים להשתתף במקהלות השרות שירים נוצריים בבית הספר.
 5. 50% חוגגים את חג הפסחא הנוצרי.
 6. 59% הולכים לעבודה ביום כיפור.
 7. 44% מהם אינם מסיבים לסדר ליל הפסח.
 8. 80% מהם אוכלים חמץ בחג הפסח.
 9. 50% אינם חוגגים את חג החנוכה.
 10. 35% אומרים שהיהדות לא מספקת את צורכיהם הדתיים.
 11. 30% אינם רואים את תחיית היהדות כערך רצוי.
- (מתוך "הרפורמים" בהוצאת "מנוף" עמ' 50)

והרי מספר עדויות של יהודים לא דתיים אשר לאחר שביקרו במרכזים רפורמיים ונדהמו למראה עיניהם, העלו על הכתב את אשר ראו וחשו.

זאב צחור, "על המשמר" 7.10.88: רשמים מתפילת יום כיפור - "מיקרופונים משוכללים הודיעו על פתיחת הטקס. בעיצומה של התפילה הנוראה הזו גילינו כי איננו היחידים ללא כרטיסים. אך עד מהרה הגיע מישהו הדור מצויד בג'יימס-בונד ומכר במקום כרטיסים למקומות תפילה. התשלום במזומן, בצ'קים או בכרטיס אשראי. וביתיים אנו מציעים אל האולם הגדול: על הבמה עומדות שתי זמרות כושיות שתפילת "כל נדרי" נשמעה מפהן קקונצרט אופראי".

כומר נואם בבית הכנסת - ח"כ אריאל ויינשטיין, מהליכוד סיפר כי הסיבה לכך שנמנע בהצבעה על תיקון חוק השבות, למרות שבעבר נהג להצביע נגד, נובעת מן הזעזוע שהזדעזע לא מזמן בעת שביקר בארצות הברית ונכח לראות כומר נואם בטמפל רפורמי בשבת. וזעזוע עוד יותר כאשר הראבי בירך את הכומר על שהביע נכונות ללמד בבתי ספר יהודיים את עקרונות האמונה הנוצרית.

אהוד אולמרט, ראש עיריית ירושלים. תפילת יום הכיפורים בטמפל רפורמי במנהטן - "רוב המתפללים, הגברים, לא חבשו כיפה. רובם עשו רושם שהיו בדרכם מעבודת יומם, ובאו ממשרדיהם עם תיקי עור עמוסי המסמכים. בניגוד למקובל הסבו משפחות, נשים גברים וילדים לתפילה ביחד - הייתי מוכה תדהמה. בתום התפילה והדרשות יצאו מרבית המתפללים ופנו לעבר מכוניותיהם. הגבאים כיבו את האורות. לא מעטים מבין המתפללים הלכו לאכול את הארוחה

המפסקת לאחר התפילה. עד כמה שאני מרגיש, הרפורמה בארצות הברית מושפעת באופן מכריע מתופעת ההתבוללות ההולכת וכובשת יותר ויותר חלקות בקרב הקהילה היהודית. בהדרגה הולכות ונעלמות אצל הרפורמים מרבית המצוות המוכרות של הדת היהודית. מה גבול השינוי בתהליך מואץ זה של התנערות מדברים רבים שהמסורת היהודית מכירה, או שאין שום גבול."

ח"כ מיכאל קליינר. (ליכוד-גשר). "אם התהליך הזה ימשך אנו עלולים למצוא עצמנו, ביום מן הימים, באיזה קהילה באולם תפילה ובו נשים עטורות כיפה וטלית בכותל המזרח, כשלמעלה, מרחוק, יהנהנו בראשם הגלוי אנשי עזרת הגברים. אתה לא יכול שלא לתמוה, מה החיפזון לשנות ולעוות מסורות שחיו בנו, ובהן חיינו דורות, ואולי בזכותן אנו חיים כעם."



עלינו לזכור כי הרפורמים פוררו והרסו את יהדות ארצות-הברית בכך שהובילו את רובה להתבוללות איומה. לאחר שכילו את מלאכתם שם הם מבקשים לעשות זאת גם כאן בארץ. האם יש יהודי היכול להרשות לעצמו להניח להם לבצע את מבוקשם?? מי שבוחן בעיון את הנתונים שהובאו לעיל מגיע מהר למסקנה: **עם רפורמים עם ישראל לא זקוק לאויבים מבחוץ. הוא פשוט יחוסל ויגמר מעצמו!** כחותמת אחרונה לדברים נצטט בזה את דבריו של ח"כ רובי ריבלין, לאחר שביקר בקהילה הרפורמית בארה"ב על פי הזמנתם (כאמור, מובאות אלה ועוד, ניתן למצוא בספר "הרפורמים" בהוצאת "מנוף"). "כיהודי, שאינו שומר תרי"ג מצוות, ואפילו לא י"ג מצוות, הזדעזתי זעזוע עמוק ללא גבול וסייג. התגלתי בפני איזה אגודה המקיימת פולחן שכל קשר בינה לבין היהדות, אינו מתקרב אפילו למציאות. היתה לי תחושה שאני נמצא בתוך כנסייה. אני כולי המום. זו עבודה זרה ולא יהדות. עד עתה חשבתי שהרפורמים הם זרם ביהדות, אחרי ביקורים בשני בתי-הכנסת שלהם אני משוכנע שזו דת חדשה לגמרי בלי כל קשר ליהדות. התבוללות טוטלית. התפילה שלהם היא דומה לטקס פרוטסטנטי גמור." כל מילה נוספת, מיותרת.

עמידה בצפירה

שאלה: כמעט מדי שנה מתפרסמות ידיעות באמצעי התקשורת, לפיהן נראו יהודים חרדים כאשר הם מתהלכים ברחוב בשעת הצפירה ביום השואה וביום הזכרון לחללי צה"ל. האם יתכן שיהודים שומרי מצוות אינם מכבדים את זכר קרבנות השואה וחללי מערכות ישראל??



תשובה: כידוע, מיסודות האמונה היהודית היא הידיעה הברורה כי המוות איננו חידלון, אלא מעבר מצורת חיים אחת (- אדם בתוך גוף המהווה "לבוש" ארוג בשר ועצמות), אל צורת חיים אחרת (- אותו אדם ללא לבוש הגוף). דבר אשר הוכח בעשרות השנים האחרונות גם על ידי המדע המודרני באמצעות מחקרי תופעות רבות של: דיווחי אנשים שמתו מוות קליני וחזרו לחיים, סיאנסים, גלגולי נשמות, גרסיה, דיבוקים, הופעת נשמות כבחייהם, ועוד. (ראה על כך בהרחבה בחיבורנו תשע תשובות ושאלה פרק ראשון, וברשימת הספרים שבהערה) עוד ידוע לנו מתוך האמור בתורת ישראל ומתוך עובדות רבות ומחקרים שונים (וכנ"ל), כי מעמדו ומצבו של האדם לאחר פרידתו מן הגוף תלויים במידת השתדלותו וקנייניו הרוחניים בעודו בתוך הגוף. ככל שזכה לעמוד באתגרי הרוח מול החומר בעולם הזה במידה רבה יותר, ובאיכות טובה יותר, כן תהא מדרגתו ושלמותו הרוחנית גבוהה ומרוממת יותר. משום כך נהוג בכל קהילות ישראל ליזום כאן בעולם הזה יוזמות שונות בעלות משמעות רוחנית, לעילוי נשמת הנפטר. (כגון, אמירת קדיש - בעיקר על ידי בן הנפטר אשר עקב היותו כחלק ממנו, מועילה לנפטר אמירתו והתחזקותו הרוחנית הרבה יותר מפעולות האחרים למענו), עריכת כנסי התחזקות ואמירת דברי תורה, הגשת כיבוד מגוון לציבור המבקרים בימי האבילות כדי להרבות את ברכות האכילה הנאמרות לעילוי נשמת הנפטר, ועוד ועוד פעולות בעלות משמעות רוחנית הנעשות לעילוי נשמת הנפטר). שהרי המת כבר נפטר מענייני העולם הזה, ואין באפשרותו לקיים מצוות ולרומם על ידי כך את מדרגתו. משום כך משתדלים ומתאמצים אנו החיים לסייע לידידנו ולקרובינו שנפטרו מן העולם, לעלות ולהתרומם במדרגתם הרוחנית. ואכן, מלבד המקורות התורניים, גם מתוך עובדות ומחקרים שונים נמצא בידינו מידע רב שהגיע מלא-מעט נפטרים אשר דיווחו על עוצמת התועלת אשר הם מפיקים מפעולות נפלאות אלה של קרוביהם וידידיהם למענם. (העובדות והמחקרים מקיפים דיווחי דיבוקים, אשר נכנסו לגופות חיים, נשמות אשר הועלו בסיאנסים, וחלומות אמת רבים של נפטרים המתגלים לקרוביהם ומבשרים בין השאר על העתיד להתרחש, כאשר הדברים אכן התגשמו). והדברים ידועים.



לאחר הקדמה קצרה זו, ניגש לעניינו.

כאשר אומות העולם חיפשו דרך כיצד לכבד את זכר יקיריהם אשר נפלו למען מולדתם, הועלה רעיון דקת הדומיה אשר לפיו ידום כל העם בשעת צפירה שתושמע בכל רחבי המדינה. ובכך, אף על פי שהחללים עצמם לא יפיקו תועלת ממשית מן הדבר, העם מצדו - יכבד את זכרם. ואכן, לכל הידיעות הרעיון נפלא ויפה. אולם עם ישראל, מעצם היותו העם אשר בורא העולם בחר להעניק לו תרי"ג מצוות (ולא רק שבע, כאומות העולם), ובתוכם מצוות רבות שבאמצעותן ניתן לעזור לנפטר, ולא רק לכבד את זיכרו, הרי בודאי שעם כזה איננו זקוק לייבא מאומות העולם סמלים אשר יבטאו את כיבוד זכר החללים על ידי העם. עם ישראל במשך כל הדורות ועד היום לא רק כיבד ומכבד ביותר את זכר קדושינו, גיבורינו, וכל נפטרינו, אלא גם סייע ומסייע להם סיוע ממשי באמצעות האפשרויות הרחבות העומדות לרשותו. ובכל זאת, מכיוון שבדורנו לא כל הציבור מודע לנתונים אלה, ואי העמידה בצפירה מתפרש על ידם כזלזול בכבודם ובזכרם של הנופלים, ומכיוון שאין איסור הילכתי לעמוד בעת הצפירה (משום שאיסור "בחוקותיהם לא תלכו" אינו אלא כאשר התנהגות היהודי כמנהג הנכרי נובעת מתוך רצון להתדמות לגוי. ואילו כאן המטרה היא לכבד את זכר הנופלים באמצעות אימוץ רעיון שהועלה על ידי גויים ונראה מוצלח. ראה מעין זה בשו"ת "יביע אומר" חלק ג' יו"ד סימן כד. ויש חולקים. עיין

בשו"ת מנחת יצחק חלק א', סימן לא. ועיין עוד בשו"ת אגרות משה יו"ד א' סי' מט, ובשו"ת הר צבי יו"ד סי' רעט.) לפיכך לדעת רבים מגדולי התורה בדורינו, הראוי והנכון לכל יהודי, - ובפרט אם הוא בעל חזות חרדית, לעמוד בפרהסייה בשעת הצפירה ככל האחרים שסביבו. כדי שלא להיראות - בעיני מי שלא מבין - כמזלזל בכבוד הנפטרים. וינצל דקת דומיה זו לאמירת פרק תהילים או משנה לעילוי-נשמת אחינו היקרים חללי-צה"ל וקורבנות-השואה, שאינם עוד עימנו כאן בעולם הזה.



האם הזהירות אינה מוגזמת?

שאלה: לא אחת נראה היהודי החרדי כ"מגזים" בזהירות בשמירת המצוות. הנה למשל בעת רכישת מוצרי מזון, הוא בוחן את המוצר היטב, ולא תנוח דעתו עד אשר ימצא חותמת של הכשר מהודר המדקדק ומחמיר יותר מן ההכשר המצוי. האין חרדה זו מופרזת?

תשובה: במדורי הצרכנות שבכתבי העת מתפרסמות מידי פעם חוות דעת מקצועיות המייעצות דרכי רכישה נבונה של דירת מגורים. ההמלצות מייחסות חשיבות רבה לפרטים שוליים לכאורה, והן מזהירות מפני חששות אף אם הן רחוקות, לבל ייכשל הרוכש באחת מהן חלילה, ויאבד את כל ממונו. הן שולחות לאותיות הקטנות שבחוזה, לגובה תשלומי הקנסות במקרה של איחור בתשלום, לבדיקת רישום הדירה בטאבו על שם המוכר, ושאינה ממושכנת לאחרים וכו' וכו'. והן שבות ומזהירות שלא להקל ראש באף המלצה ועצה, לבל יצטער הרוכש כאשר יהיה מאוחר.

לעומת זאת, עקרת בית הרוכשת מוצר פשוט וזול כמו חוט תפירה לצורך מלאכת יד חד פעמית פשוטה של בתה הקטנה, תרכוש את המוצר הראשון והזול אשר יזדמן לפניה, מבלי שתשקיע כלל מחשבה וזמן לבוחנו ולהתבונן בטיבו ובאיכותו. **מסקנה:** מידת הזהירות וההתבוננות המושקעת בכל פעולה טרם ביצועה, תלויה לחלוטין במידת החשיבות המיוחסת על ידי אותו אדם לאותה פעולה. מי שזוכה לעמוד על משמעותם האמיתית של החיים, ויודע בביטחון מלא כי יש בורא לעולם, תקיף וכל יכול, אשר היה הוה ויהיה, וכי תכלית החיים בעולם הזה היא העמידה באתגרים על פי הוראות הבורא בתורה אשר העניק לנו. הרי הוא חש, ובצדק, כי אין חשוב בחיים עלי אדמות יותר משמירת מצוות התורה. שהרי לשם כך הוא חי, וזוהי כל תכלית חייו. אם בזאת יעמוד ויצליח, הרי הוא רומם את מדרגתו הרוחנית והכיף לעצמו חיי נצח - לאחר פרידתו מן הגוף - במדרגת העונג הרוחני הגבוה ביותר. ואם חס ושלום יכשל, הרי הוא פוגע במצבו בתקופת חיי הנצח (!) שלו, מלבד עצם חוסר ההגיון וההגינות שבסירוב פקודת בורא העולם. מעתה האם פלא הוא שאדם אשר זכה לעמוד על אמת אדירה זו יזהר וישמר מכל דבר אשר חשש קל של איסור רוחני כרוך בו?? האם לא ברור שאם הכל יכול ציוה להניח תפילין מידי יום, הרי אדם נכון זה יניח תפילין גם אם כל חבריו הסובבים אותו ילעגו לו?? היפלא שכאשר אשה מושיטה לו את ידה הוא ימנע - באדיבות אמנם, אבל ימנע - מללחוץ את ידה, אלא אם כן היא מאותן המותרות לו בנגיעה?? ואם את כל מצוה הוא שומר, ומכל עבירה הוא נשמר, על אחת כמה וכמה שנוהר הוא מלהכניס אל תוכו דבר אשר אינו כשר. או אפילו יש בו חשש קל שבקלים של איסור. שהרי המאכל הופך להיות חלק מגופו ממש, ולמדנו בתורה (תלמוד, יומא לט, א) שאכילת איסור מטמטמת ואוטמת את הלב. וממילא, אם קיים ארגון כשרותי מסויים המעניק תעודת הכשר מתוך הסתמכות על איזה שהוא פוסק אשר מתיר אכילת רכיב כל שהוא מתוך רכיבי המוצר, אף על פי שפוסקים רבים אחרים אוסרים, ויש ארגון כשרותי אחר הדורש רמת כשרות גבוהה יותר, העונה על כל ההידורים, הרי לאדם זה אין די בהכשר הפשוט, שהרי לא קלילות הוא מחפש, אלא את עבודת האלקים בשלמות. והרי הוא מוכן בשמחה לוותר על מאכל מסויים או לשלם מכספו יותר עבור הידיעה המבוססת ביותר עד מקום שידו מגעת הברורה בבטחון מלא כי אכן באכילה זו ובמעשה זה אין הוא פוגע בתכלית חייו עלי אדמות.



נסיים פרק זה בצייטוט מדבריו המאלפים של רבנו הרמח"ל ז"ל בספרו הנפלא "מסילת ישרים" (פרק יא'): "והנה מי שיש לו מח בקדקודו, יחשוב (-יתייחס ל) איסורי המאכל כמאכלים הארסיים או כמאכל שנתערב בו איזה דבר ארסי. כי הנה אם דבר זה יארע, היקל אדם על עצמו לאכול ממנו אם ישאר לו בו איזה בית מחוש ואפילו חששא קטנה?? ודאי שלא יקל! ואם יקל לא יהיה נחשב אלא לשוטה גמור! אף איסור המאכל כבר ביארנו שהוא ארס ממש ללב ולנפש. אם כן מי איפוא יהיה המיקל במקום חששא של איסור אם בעל שכל הוא. ועל דבר זה נאמר(משלי כג, ב) ושמת סכין בלועך, אם בעל נפש אתה".

עוד נשמה שבאה מעולם האמת - לימוד תורה בעולם עליון

בס"ד, דניאל, ימימה ושלושת ילדיהם יצאו במשלחת מהנדסים לארצות הברית. דווקא בכך התעוררה בימימה נקודת יהדותה, והיא שלחה את ילדיה לבתי ספר יהודיים וקיימה כל מה שידעה, כולל אי נסיעה בשבת. בחנוכה תכננו עם חבריהם לטייל ברחבי קליפורניה. החברים נסעו בשבת, ואילו דניאל וימימה יצאו במוצאי שבת. שרר ערפל כבד ביותר, ההרים מסביב היו מושלגים והאוויר קפוא. ימימה, שנהגה, אמרה לבעלה כי אינה מסוגלת לנהוג בערפל שכזה, והוא החליפה. לאחר רגע של אחיזה בהגה הודה שאכן, המצב אינו מאפשר להמשיך הלאה, והציע להגיע לישוב קרוב ולדווח לחבריהם שהם תקועים. הרכב נכנס לכביש חד-סטרי מצופה בקרח, ואז איבד דניאל את השליטה - "י-מ-י-מ-ה!" - הדהדה קריאתו בין ההרים. המכונית התהפכה כמה פעמים, התגלגלה לתהום ונבלמה לאחר מאתיים מטרים בגזע עץ. מתחת נפערה תהום נוספת. תחתית הרכב נעקרה, תא המטען ובו התינוקות נמחץ, ימימה ספגה חבטות אימות בראשה, גולגולתה התרסקה, אפה נתלש, שיניה נשברו ודם ניגר מפיה. היא חשה שהיא מאבדת את הכרתה...בנה עומר העירה. היא דחפה את הדלת בכוח כדי לחלצו ולא הצליחה, ואז במפתיע נפתחה הדלת בנגיעה קלה. לאחר מכן חילצה גם את תומר, וביקשה שיחזיק בה היטב ולא יביט לתהום. הבנים הביטו באמם ונחרדו ממראה פניה: "איפה אמא? את לא אמא שלנו, את מפלצת!". ימימה הניחה שבתה, שהיתה בתא המטען, אינה בחיים, והחלה לחפש את בעלה. לפתע שמעה קול

דק: "אמא, קר לי, בואי קחי אותי...". ימימה המופתעת לא ידעה איך להגיע אליה. היא הרימה את ידיה לשמים וצעקה. אז ראתה כי בתה התקרבה לעברה באופן בלתי מובן, והיא חיבקה אותה בטירוף. לאחר מכן מצאה את בעלה שרוע על הארץ. היא קראה בשמו, אך הוא לא השיב. לשווא ניסתה לזעוק לעזרה; אין קול ואין עונה. מי יוכל להצילם, באמצע התהום בלילה קפוא?! לפתע נפל לתהום גיפ, בדיוק מתחתיהם. הנהג הפצוע קל טיפס במעלה המדרון. הוא שמע את זעקותיהם ועלה לעברם. הם נדהמו לראותו עולה מהתהום. הוא הבטיח להם שכאשר יגיע למעלה יזעיק עבורם עזרה. לאחר זמן ממושך הגיעו אמבולנסים וניידות משטרה, ואנשיהם ירדו לתהום באמצעות חבלים. החובשים ניסו לעזור לימימה, אבל היא התחננה שייגשו לבעלה. לאחר כמה רגעים התלחשו ביניהם כי הוא נהרג. הרופאים בחדר מיון לא ידעו אם ימימה, שפניה איברו את תוארם, היא זכר או נקבה, ורחמיהם נכמרו עליה. כאשר התעוררה מניתוח הראש ראתה את אביה ליד מיטתה. היא לא היתה מסוגלת לדבר, וכתבה לו שיביא לה ספר תורה. הוא הביא לה סידור והיא קראה בו ללא הפסק. ימימה חשה דרך הסידור שה' משרר לה שהוא עמה בצרתה ושעליה לדבוק בו. להפתעת כולם החלימה ימימה ותואר פניה חזר לקדמותו. לאחר שלושה חודשי אשפוז בלבד חזרה במטוס לישראל, עם שלושת ילדיה ובלוויית רופא. כאשר חזרה לביתה בקריית אנון זעקו קירות הבית: איפה דניאל?! היא התפללה: ה', עשית מה שעשית, אבל כעת תן לי כוח לגדל את ילדינו. אני מבקשת שילכו בדרך שלך!". הילדים סיגלו לעצמם מנהג, להניח את ידיהם על המזוזה ולבקש לראות את אביהם האהוב, לפחות בחלום. ימימה דאגה לכך ששני בניה יאמרו קדיש על אביהם במשך שנה, ואף העבירה אותם לבית הספר התורני 'שארית ישראל' בפתח-תקווה. לפני המבחן הראשון בגמרא, הגיע תומר הביתה: "אמא, אני לא מבין כלום!". ימימה ניסתה להרגיעו, באמרה שהעיקר הוא היגיעה ולא ההישג, אבל הוא לא התרצה והלך לישון בצער. בארבע בבוקר הגיע לחדר אמו וצעק: "אמא, חלמתי עכשיו על אבא!". היא הביאה לו כוס מים להרגיעו, העירה את אחיו וחיבקה את כולם, כשתומר סיפר את סיפורו. בחלומו נסע עם אביו ברכבם לערוך קניות לכבוד ראש השנה. מדמות האב בקעה קרן אור עצומה. הבן סיפר: "אבא, חזרנו בתשובה! תראה את הכיפה והציצית שלי!". "אני יודע הכל ומאושר במעשיכם. תמשיכו כך!". "יש לי מחר בוחן". האב התעניין בנושא הבחינה, ותומר, שידע כי אביו אינו מכיר את התורה, סירב לענות. האב ציווה עליו, והוא גילה לבסוף כי הבוחן יהיה בגמרא. האב שאל: "איפה אתם אווזים?" הבן התפלל שאביו משתמש במילה כה למדנית, ואמר לו באיזו גמרא ובאיזה עמוד הם נמצאים. לידם היתה מונחת גמרא מתאימה, והאב למד עם בנו את כל חומר הלימוד. הבן נדהם מכך, והאב הסביר: "כל מה שאתם לומדים למטה בכיתה, אני לומד בעולם העליון. אני מבקש: תמשיכו!". סיפור מאת עודד מזרחי, עיתון בשבע

חשיבות חינוך הילדים בבתי ספר חרדים בלבד שלא סוטים מהדרך

כי איך אעלה אל אבי (מובא מספר קול יהודה) "כי איך אעלה אל אבי הנער איננו אתי" (בראשית מ"ד פס' ל"ד) בדרך רמז אומרים המפרשים, כי קריאה זאת מופנית לכל אב ואם מישראל לחשוב "כי איך נעלה אל אבינו שבשמים לאחר המיתה והילדים אינם אתנו". פירוש שבניהם אינם הולכים בדרך התורה והמצוות, צריכים הם להסביר בבית דין של מעלה למה הנער אינו הולך בדרך התורה והמצוות. מה נדבר ומה נצטדק, החינוך שחינכנו גרם זאת: ועוד "איך אעלה אל אבי הנער איננו אתי" פירוש איך אעלה במעלות התורה והמצוות והנער איננו אתי בשעורי תורה, בבית הכנסת ובתפילה. ואני צריך בכל יום ויום לחפשו במקומות שאינם הגונים. לכן בגלל שאני נמצא בטרודות של הנער איני יכול לעלות בתורה ובמצוות. ועוד "איך אעלה אל אבי שבשמים" והתכלית שהוא הנער איננו אתי שזה עיקר חיוו של האדם לגדל דור ישרים. ויהי רצון שה' יעזור לנו שבנינו יעלו אותנו במעלות התורה, אמן כן יהי רצון." (מהקונטרס וילכו שניהם יחדיו)

להשקיע בחינוך

רבי יהודה הנשיא נהג לחפש את בניהם של חבריו הצדיקים שנפטרו, ולראות מה מעשיהם. לרבי אלעזר, בנו של רבי שמעון בר יוחאי, היה בן בשם יוסי. לאחר פטירתו של אביו, הבן יצא לתרבות לא טובה. כששמע על כך רבי יהודה הנשיא, הוא החליט לנסות להציל אותו. הוא מינה אותו לרב, ושלח אותו לישיבה של הרב שמעון בן איסי בן לקוניא. כל היום היה אותו הבן אומר 'אני רוצה לחזור לעירי!' אמר לו ראש הישיבה 'עשו אותך חכם, פרסו עליך גלימה מזהב, וקוראים לך 'רבי', ואתה רוצה לחזור לעיריך?!' אמר הבן 'אני נשבע שאני עוזב את עירי!'. בסופו של דבר גדל הילד ונעשה תלמיד בישיבתו של רבי יהודה הנשיא. כששמע רבי את קולו, קרא עליו את הפסוק שלנו: "פרי צדיק עץ חיים - זה רבי יוסי ברבי אלעזר ברבי שמעון; ולוקח נפשות חכם - זה רבי שמעון בן איסי בן לקוניא" (בבלי בבא מציעא פה א). רבי, כנראה, פירש את הפסוק כך: "פרי צדיק עץ חיים = בנו, פרי - בטנו של אדם צדיק, מחובר בפנימיותו ל עץ חיים, הוא עדיין זוכר מהבית את ההנהגות והדיבורים של אביו הצדיק, ויש לו פוטנציאל להיות צדיק בעצמו: "זה רבי יוסי ברבי אלעזר ברבי שמעון". ולוקח נפשות חכם = אדם חכם יודע לקחת ולהסיר את מעטה החומריות, את הנפש החומרית המסתירה על הצדיקות הפנימית (נפש = הצד הגשמי של החיים); אדם חכם יודע ללמד לקח, וכן לקחת ולהביא את נפשו של הבן מכל מקום שהיא נפלה אליו בחזרה אל עולם התורה: "זה רבי שמעון בן איסי בן לקוניא". גם בימינו ישנם ילדים שנולדו במשפחות של צדיקים, ועזבו את התורה. לפי גישתו של רבי יהודה הנשיא, הילדים הללו הם פרי צדיק עץ חיים, יש להם פוטנציאל להיות צדיקים גדולים, אם רק ימצאו מורה חכם שיידע להתחבר אליהם, לדבר בשפה שלהם ולקחת את נפשם בחזרה:

מדוע חויבנו להשתדל?

אם הצלחנו להשיב אל ליבנו שההשתדלות אינה מועילה מאומה, לא בהארכת חיים ולא בפרנסה, לא בשידוכים ולא במלחמות וכבוד - אולי, אין צורך בהשתדלות כלל? אם המשתדל נראה כמווד בגזרת מלך, שמא ההשתדלות אסורה? בגמרא (מסכת נדה ע:): למדנו מרבי יהושע בן חנניא ש"הא בלא הא לא סגי" - יחד עם השתדלות רוחנית, מחויבים אנו לעסוק גם בהשתדלות גשמית. כך גם דרשו במדרש תהילים (קל"ו כ"ט): "למען יברכך ה' אלוקיך" - יכול אפילו יושב

ובטל? תלמוד לומר (דברים י"ד כ"ט): 'בכל מעשה ידך אשר תעשה'. כך גם כתב בעל "חובות הלבבות" בשער הבטחון (פרק ד'): "כמו שאין ביד הבריות לא חייו ולא מיתתו, ולא חליו ובריאותו, כך לא נמסרו לידם פרנסת מזונו ומחיתו ולבושו ושאר צרכי גופו. ואע"פ שברורה לו אמונתו שענינו נתון לגזרת הבורא יתברך, ומה שבוחר לו ה' אין בחירה יפה הימנה, הוא מחויב לטרוח על עניני צרכיו, כטוב לו ביותר לפי ראות עיניו". ועוד כתב שם (פרק ג'): "יתכוין לקיים בזה מצות הבורא, שצוה לאדם להתעסק בסיבות העולם". כיצד נישב את הסתירה, בין אמונתו שהשתדלות אינה עוזרת, ולפעמים אף מזיקה - לבין החיוב להשתדל. שיטת הרמב"ן נח נצטווה על ידי ה' לבנות תיבה באורך שלש מאות אמה וברוחב מאה וחמישים אמה. שואל הרמב"ן (בראשית ו' י"ט): הרי תיבה בגודל זה אינה מספיקה לכל סוגי בעלי החיים, אלא חייבים אנו לומר שה' עשה נס שמועט החזיק את המרובה, אם כן מדוע הטריח את נח לבנות תיבה כה גדולה? מתרץ הרמב"ן: "עשו אותה גדולה למעט בנס כי כן הדרך בכל הניסים שבתורה או בנביאים לעשות כל אשר ביד האדם לעשות, והשאר יהיה בידי שמים". למדו האחרונים (אור יחזקאל אמונה י"א) שסיבת חיובו של האדם להשתדל בכל המצבים, לעשות כל שבידו, היא כדי למעט בנס. כי אם יהיו מצויים ניסים גלויים, תמעט בחירתנו החופשית. זהו רצון ה', שנמעט בנס, למרות שלא נועיל בכך מאומה לגבי התוצאה. בדומה לנאמר: "לעולם אל יעמוד אדם במקום סכנה ויאמר עושין לי נס, שמא אין עושין לו נס, ואם תימצא לומר עושין לו נס מנכין לו מזכיותיו" (תענית כ'). וכן כתב הרמב"ן (דברים כ' ה'): "התורה תצווה בדרך ארץ, ותעשה ניסים עם יראיו בהסתר, ואין החפץ לפניו לשנות טבעו של עולם". כך גם למדו התוספות (גיטין נ"ה): "אשרי אדם מפחד תמיד, שהיה להם לפחד ולדאוג מן הפורענות לא לבייש את בר קמצא ולעמוד על בת קיסר". למרות שודאי נחרב בית המקדש בגלל עבירותיהם של כלל ישראל, אבל היו צריכים לעשות השתדלות ולא להכנס למצב סכנה. שיטת בעל חובות הלבבות ב"חובות הלבבות" (שער הבטחון פרק ג') מבואר שמשא ההשתדלות הועמס על האדם בעולם הזה, למרות שאין בהשתדלות תועלת עצמית, כדי לבחון את האדם כיצד יתנהג, האם ייסחף במאמציו להשיג צרכיו או שינהג כיהודי מאמין. ועוד: שאם לא יצטרך אדם לטרוח, יבוא לידי "וישמן ישרון ויבעט" (דברים ל"ב ט"ו). שיטת המסילת ישרים בעל ה"מסילת ישרים" אומר בפרק כ"א: "וכבר היה האדם יכול להיות יושב ובטל, והגזרה היתה מתקימת, אם לא שקדם הקנס לכל בני האדם: 'בזעת אפיך תאכל לחם' (בראשית ג'). אשר על כן, חייב אדם להשתדל איזה השתדלות לצורך פרנסתו, שכן גזר המלך העליון. והרי זה כמס שפורע כל המין האנושי, אשר אין להמלט ממנו. על כן אמרו (ספרי): 'יכול אפילו יושב בטל? תלמוד לומר: 'בכל משלח ידך אשר תעשה'. אך לא שההשתדלות הוא המועיל, אלא שההשתדלות הוא המוכרח, וכיוון שהשתדל הרי יצא ידי חובתו". ההשתדלות באמת אינה מועילה, אבל היא קנס, ומס המחויב, ואין דרך אדם להוסיף על קנס או מס. מוטל עלינו להבין: מדוע חוייבנו להשתדל, אם אנו מאמינים שהשתדלות אינה מועילה במאומה? באור הסבא מקלם בספר "חכמה ומוסר" (א') מבאר ר' שמחה זיסל מקלם שסיבת חיוב ההשתדלות היא להעמיד את האדם בנסיון. כלומר: מאחר ולמראה עיניו של האדם נראה שהוא השולט בכל עניניו, ועל ידי השתדלותו משיג את אשר חפץ, מוטל עליו להתחזק באמונה שהכל בידי ה' ואין לטבע ממשלה כלל. זהו בעצם שילוב של דברי הרמב"ן ובעל "חובות הלבבות" שהבאנו לעיל. אם אדם יקבל את כל צרכיו לפי מעשיו, ללא כל השתדלות - לא תהיה לאנשים בחירה בין טוב לרע, שזוהי עיקר מטרת בואו של האדם לעולם הזה. על ידי ההשתדלות אנו מסתירים את הנס ומשאירים לאדם מקום לנסיון: האם יטעה ויחשוב שמעשיו השיגו את התוצאה, או יבין ויאמין שהכל בגזרת עליון לפי זכויותיו. דהיינו, אפילו שההשתדלות אינה מועילה לשינוי התוצאה, היא עוזרת להעמיד אותנו בכל נסיונות העולם הזה, ואם נעמוד בהם כראוי נקבל את שכרנו. הסבר המכתב מאליהו מבאר הרב דסלר ב"מכתב מאליהו" (חלק א' עמ' 195): מאחר שעונשי הקב"ה אינם נקמה ח"ו, אלא באים כדי לתקן את החטא, הרי שחובת ההשתדלות היא כדי לתקן את חטא האדם הראשון. מבואר בחז"ל שישוד חטאו של האדם הראשון הוא שרצה לדעת גם את הרע, ובזה הוציא את עצמו ממדרגת גן עדן שבה יש רק רוחניות. אם כך, כדי לתקן חטא זה, מחובתנו לגרום לראיית הרע על ידי מעשים הנראים לעין כאילו אנו פועלים משהו בעולם, ויחד עם זה להאמין שהשתדלותינו ומאמצינו אינם מועילים. כך נשאר ללא הרע, ובזה יתוקן חטא האדם הראשון. המשותף לכל ההסברים הוא שיש חיוב גמור על האדם לעשות שני דברים שבעצם סותרים אחד את השני. מחד גיסא חייב אדם להשתדל בכל צרכיו כאילו השתדלותו עוזרת, ומאידך גיסא עליו להאמין שמעשיו אינם מועילים. חוייבנו בכל אלו כדי להסתיר את נסי ההשגחה ולהשאיר לאדם בחירה, בין המחשבה שבכוחו ובעוצם ידו השיג, או שזכה מכח הדין והדין העליון. אמנם על ידי ההשתדלות נראה כסותר גזרת מלך, ואינו מועיל לתוצאה, אבל מועיל להשאיר בידי האדם את הבחירה שבאמצעותה ממלא האדם את תפקידו בעולמו, וממלא מתוקן חטאו של האדם הראשון. מדרגת מי שעושים לו נס לאור דברינו נוכל להבין את דברי הגמרא על אדם שמתה אשתו ולא היה לו כסף לשלם למינקת. נעשה לו נס ונבראו לו דדים והיניק את בנו (שבת נ"ג:). "אמר רב יוסף: בא וראה כמה גדול אדם זה שנעשה לו נס כזה. אמר לו אביי: אדרבה כמה גרוע אדם זה שנשתנו לו סדרי בראשית". כוונת אביי, שמאחר ואין רצון הקב"ה שהעולם יתנהג בניסים, וכאשר ה' עושה נס עם יראיו הוא עושה זאת בהסתר, יכול היה הקב"ה להמציא לאדם זה בדרך כלשהי כסף עבור המינקת. העובדה שהקב"ה עשה לאותו אדם נס גלוי, מראה שהוא לא נמצא בדרגה מספיק גבוהה בה יוכל להיות זכאי שיעשה לו נס נסתר, ולכן הוא עדיין נחשב גרוע. כך הדבר בכל מצב: אם מגיע לאדם בדין - הוא יקבל זאת בנס נסתר. אבל אם הקב"ה נותן לאדם למעלה מדרגתו - הוא מקבל זאת בנס גלוי, כדי שיבין שזה לא לפי מידת הדין (ע' מכתב מאליהו א' 201). בדברים אלו נוכל גם להבין את ההבדל בין נס המלחמה של יהודה ואחיו החשמונאים, לנס פך השמן בתנוכה. הקב"ה יכול היה לגרום שיימצאו שמונה כדי שמן בלא נס גלוי. יתרה מזו בהצלה מהיוונים וחנוכת בית המקדש גם אם היתה המנורה מושבתת למשך שבוע עדיין השמחה היתה גדולה. אלא שבזה הראה הקב"ה, שהצלתם מהיוונים היתה מגיעה להם לפי דרגת תשובתם ומסירות נפשם לחיזוק התורה, ולכן זכו לכך בנס טבעי. אולם לדרגת אור המנורה, שהיא עדות להשראת שכינה בישראל, לא הגיעו, ולכן לא קבלו זאת בנס טבעי. אבל הקב"ה הראה חיבתם ונתן להם את השמן בנס שמעלה מדרגתם (פרי צדיק, חנוכה). מידת השתדלות ואיכותה ר' זונדל מסלנט הסביר לתלמידיו שמטרת ההשתדלות היא רק כדי לא להראות כמתנהג בניסים, ולתת בחירה לבני אדם לתלות את ההצלחה בדברים אחרים. מה

עשה ר' זונדל לפרנסתו? הוא קנה כרטיס פיס ואמר: אם מגיע לי - אקבל, וזה לא יהיה בגדר נס גמור מכיוון שגם אחרים זוכים. אבל אם לא מגיע - ממילא לא יגיע לי גם אם אעבוד כל היום. האם גם לנו מספיק רק לקנות כרטיס פיס כדי להתפרנס, ואין צורך לעבוד כלל, או שיש דרגות שונות? יראה שוטה הרמב"ל אומר: "יש יראה ראויה ויש יראה שוטה, יש בטחון ויש הוללות... מי שירצה שלא ינהג עצמו בדרך החכמה, ויפקיר עצמו לסכנות, הנה אין זה בטחון אלא הוללות. והנה הוא חוטא במה שהוא עושה נגד רצון הבורא יתברך שמו, שרוצה שישמור האדם את עצמו. ונמצא שמלבד הסכנה המטבעת בדבר, אשר הוא עלול אליה מפני חסרון שמירתו, הנה עוד הוא מתחייב בנפשו בקום עשה, בחטא אשר הוא חוטא. ונמצא החטא עצמו מביאו לענש... אך היראה השוטה היא: שיהיה האדם רוצה להוסיף שמירות על שמירות, ויראה על יראה... והכלל להבחין בין שתי היראות הוא... מקום שההזק מצוי ונודע יש לשמר, אך מקום שאין ההזק נודע אין לירא. ועל כיוצא בזה נאמר: 'רעותא דלא חזינן לא מחזיקינן', ו'אין לו לחכם אלא מה שענינו רואות' (מסילת ישרים ט'). כמות ההשתדלות לר' אלחנן וסרמן בעניין נשים שסכנה מסוימת להם להתעבר, רבי מאיר התיר להם למנוע הריון, וחכמים חלקו עליו ופסקו שיתנהגו כרגיל, ומן השמים ירחמו. דהיינו: אנו לא דואגים לסכנת נפשות, ואפילו עושים דבר המסכן את האישה, כדי לא לעבור על איסור. בקובץ שעורים (כתובות קל"ו) שואל ר' אלחנן וסרמן: הרי ידוע הכלל שפיקוח נפש דוחה שבת, וכן את כל האיסורים בתורה. אם כך, מה החילוק בין המקרים? מדוע בחולה בשבת אנו איננו אומרים: "מן השמים ירחמו"? אותו עיקרון הלכתי נמצא במסכת ע"ז (ל): אוכלים תאנים בלילה, ולא חוששים שמא הטיל בהם נחש את ארסו, כיוון ש"מן השמים ירחמו". מדוע אין אנו אומרים שהדבר אסור משום סכנה, כמו לגבי הרבה דברים אחרים בש"ס? מתרץ הקובץ שעורים: "וצריך לומר דאין אדם חייב להמנע ממנהג דרך ארץ, וממילא הוא כאלו אין בידו לשמור את עצמו, ואז נשמר מן השמים. אבל מי שבידו להזהר, אינו בכלל פתאים, ואם לא ישמור את עצמו, הוא מתחייב בנפשו, ולא יהיה משומר מן השמים". רואים אנו שכמות ההשתדלות שחייב סתם אדם לעשות, תלויה בדרך ארץ של העולם. מה שהעולם אינם דואגים, הוא בכלל מנהג דרך ארץ, ואין בו מקום להשתדל. לכן נקרא כדבר שלא בידו, ופטור מכל השתדלות, ומן השמים ירחמו, אפילו כשיש סכנה מסוימת בדבר. אבל מה שלא בכלל דרך ארץ, חייב האדם להשתדל בו. שיטת הרמב"ן ורבנו בחיי הרמב"ן (בראשית ו' י"ט) אומר: "הדרך בכל הניסים שבתורה או בנביאים לעשות כל שביד האדם לעשות". רבנו בחיי (במדבר י"ג ב') אומר: "שלמה המלך יזהיר כל אדם שיעשה כל דבר שיצטרך לעשות. ובדרך הטבע כל מה שבכוחו ושימסור השאר בידי שמים... כמי שרוצה ללכת למלחמה על אויבו, שראוי לו שיכין כלי זין וסוסים ומרכבות ליום המלחמה. שאם אינו מכין ויסמוך על הנס ימסר ביד אויבו. או כמי שיש לו חולה שהוא ראוי לתקן לו... ואחר שעשה כל יכולתו והשתדל בכל כוחו ועשה בדרך הטבע כל הכנותיו, אין ראוי לו לבטוח שיגיע אל רצונו רק בשם יתעלה, לא בהכנות האלה. כי יש אדם שיאבד במלחמה עם כל ההכנות, ויש שינצל בלעדיהם. ויש חולה שימות עם המאכלים המועילים, ויש שתגיע לו רפואה עם המאכלים הרעים המזיקים... ואם יהיו זכאים, מעט מהם ינצחו עמים רבים. ואם היו חייבים, מעט מן האויבים ינצחו רבים מהם. מכל מקום באה מצות התורה לישראל לעשות כל השתדלותם בהכנות האלה". למדנו מדבריו שאע"פ שחייבים אנו באמונה מוחלטת שהשתדלותנו לא תועיל מאומה, מכל מקום מצווים אנו לעשות כל שבכוחנו בדרך הטבע. האם לדעת הרמב"ן ורבנו בחיי ההולך בעקבותיו, לא קיים מושג של השתדלות מיותרת? יודעים אנו שהרמב"ן הוא זה ש"בא בתביעות" כלפי האבות על השתדלות מיותרת. הוא אף זה שכתב: "ומה חלק לרופאים בבית עושי רצון ה'... והוא לא היה מעדת ה' ושחלקם בחיים" (ויקרא כ"ו י"א). כיצד יתואמו דבריו? חייבים אנו לומר שהרמב"ן ורבנו בחיי לא חלקו על המפרשים לעיל. אבל כוונתם היא שכל זמן שההצלה נראית כנס, חייב האדם לעשות כל שבכוחו כדי לא להסתמך על הנס (במיוחד לרמב"ן שדיבר על ניסים). וכן כתב הרמב"ן (דברים כ' ה'): "התורה תצווה בדרך ארץ ותעשה ניסים עם יראיו בהסתר, ואין החפץ לפניו לשנות טבעו של עולם". אך כאשר המצב (לכל אדם לפי דרגתו, בכל נושא) נראה כטבע, אין יותר צורך בשום השתדלות, גם לרמב"ן ולרבנו בחיי. מי שיעשה מכאן ואילך השתדלות, יחשב הדבר כחוסר אמונה בכך שלה' הישועה, והכל בגזרת עליון. לכן ליעקב למשל היה מספיק לשים אבנים סביב ראשו להגן מחיות רעות, למרות שההגנה אפסית, כיוון שלדרגתו כבר היה הנס נסתר. כך גם העורות שלבש על ידיו בזמן שנכנס אל אביו היו לדרגתו השתדלות מספקת, למרות השוני הרב ביניהם לבין ידי עשיו. יוסף המשביר "אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו" (תהילים מ' ה'), דרשו חז"ל: זה יוסף. בעמדו לפני פרעה, הוא מאמין ובוטח שאין ביכולתו לשנות דבר, כיוון שהכל בגזרת עליון לכל אחד לפי זכויותיו. לכן המילה הראשונה שאמר היתה: "בלעדי". אותו יוסף מייעץ לפרעה איך לאגור מזון, ואיך לחמש את מצרים. הוא עצמו גם דואג לכל האיסוף, הוא המשביר, והוא דואג אישית לחלוקת האוכל במשך שבע שנים. כיצד מתישבת השתדלות כה גדולה, עם אמונה שכל אחד מקבל בדיוק את הנגזר עליו לפי מעשיו? איך הבוטח הגדול, עושה כל כך הרבה השתדלויות ותחבולות כדי לדאוג לאוכל? הרי מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה? אומר הרב דסלר (מכתב מאליהו ד' 30): אין חסרון בעצם ההשתדלות, אם היא נעשית באמונה אמיתית של "בלעדי", והבנה שאין ההשתדלות מועילה מאומה. אם אדם באמת מאמין ובוטח בכך, אין ההשתדלות מפריעה. יוסף הבין שבמצב אנשי מצרים, (כיוון שההשתדלות הינה בעבורם) צריך לעשות הרבה מאוד השתדלות כדי להסתיר את הנס. אבל ככל שמרבים בהשתדלות חייבים גם להרבות בשינון "בלעדי", שאין ההשתדלות מועילה מאומה. לכן, המרבה בהשתדלות, אם ירבה כנגד ההשתדלות גם באמונה שאין ההשתדלות עוזרת לו מאומה, לא יפול ממדרגתו בגלל ההשתדלות. במדרגת מצרים - מה שעשה יוסף היה הכרחי כדי להסתיר את הנס ולהשאיר בחירה. המרגלים והמעפילים מכיוון שגדרי מצוות ההשתדלות תלויים בדרגת האדם, הרי בהכרח שהם משתנים לא רק מדור לדור ומאדם לאדם, אלא גם משעה לשעה. כך למדנו שבשילוח המרגלים נתבעו בני ישראל על השתדלות מיותרת וחוסר אמונה כיוון שלה' המלחמה. לכן נגזר עליהם לנדוד ארבעים שנה במדבר, כדי לחזק את האמונה שהכל בידי שמים. מיד לאחר מכן באים המעפילים ורוצים לתקן את הדבר, ואומרים: "הננו ועלינו אל המקום אשר אמר ה'". הם בעלי בטחון שה' יעזור, ומוכנים להלחם בלא השתדלות נוספת. לכאורה ממש תיקון החטא. מדוע אם כך אומר להם משה: "אל תעלו"? אומר רבי אברהם בן הרמב"ם בספרו "המספיק לעובדי ה'" (פרק הבטחון): בדרגת דור יוצאי מצרים, שראו את כל ניסי מצרים ומעמד הר סיני, כיבוש ארץ

ישראל היה צריך להחשב דבר טבעי. עבורם שילוח המרגלים מהוה השתדלות מיותרת, ולכן נתבעו על כך. אולם לאחר החטא הם כבר היו בדרגה פחותה יותר. במצב זה, להתנהג כמו בוטחים כשזו אינה דרגתם האמיתית, נחשב הדבר כהוללות והסתמכות על נס, לכן אסר עליהם משה לעלות. חיוב ההשתדלות תלוי במדרגת האדם. לפי דרגה זו אם יחכה לניסים ולא יעשה את ההשתדלות המוטלת עליו לא לסמוך על הנס, ייתבע על חוסר השתדלות והתנהגות בהוללות. אולם מה שבמדרגתו כבר אינו נראה כנס, מכאן ואילך פטור מהשתדלות. השתדלות ר' חיים מוולוז'ין ר' חיים מוולוז'ין חש בראשו ושם תחבושת לרפואה כי סבר שזו השתדלות מחוייבת, וכך נכנס אל הגר"א. הגר"א דבר איתו בעניני בטחון ואז הסיר את התחבושת. לאחר מספר דקות, תוך כדי ישיבתו אצל הגר"א, החזיר ר' חיים את התחבושת למצחו. כשנשאל ר' חיים לפרש הנהגתו המוזרה, הסביר שבדרגה שהיה בכניסתו לגר"א אחז שצריך לעשות השתדלות ברפואה, לכן שם את התחבושת. אולם בשמיעת דברי הגר"א הרגיש שעלה בדרגה, ולכן זו כבר השתדלות מיותרת עבורו, ולכן הסיר את התחבושת. אבל כשהמשיכו ללמוד הרגיש שדרגתו בטחונו ירדה, ולכן אחז שהוא מחוייב לנהוג השתדלות ולכן החזיר את התחבושת (עלי שור חלק ב'). ראינו שחיוב ההשתדלות לבעלי מדרגות, שונה לא רק מאדם לאדם, אלא אפילו באותו אדם יכולה להשתנות חובתו להשתדל גם מספר פעמים בשעה, בהתאם לדרגתו. למדרגת אנשים רגילים, שאינם מתעלים בכל שעה, נתבע מאיתנו להשתדל ולהסתיר את הנראה לגבינו כנס, לא פחות ולא יותר. רשב"י ורבי ישמעאל מאחר ולמדנו שיש דרגות שונות בחיוב ההשתדלות, נוכל להבין את מחלוקת רבי שמעון בר יוחאי ורבי ישמעאל. במסכת ברכות (ל"ה:). ביהושע נאמר: "לא ימוש ספר התורה הזה מפין" (יהושע א'), ובתורה נאמר "ואספת דגנך..." (דברים י"א). איך יתכן לעסוק בתורה ללא הפסק יומם ולילה, וגם לטפל בכל צרכי השדה? מתרץ רבי ישמעאל "הנהג בהם מנהג דרך ארץ". דהיינו, שיעשה אדם את ההשתדלות כדרך אנשי העולם, ובשאר זמנו יעסוק בתורה. אולם רבי שמעון בר יוחאי אינו מסכים לכך, ושואל: "אפשר אדם חורש בשעת חרישה, וזורע בשעת זריעה, וקוצר בשעת קצירה, ודש בשעת דישה וזורע בשעת הרוח - תורה מה תהא עליה?" לדעת רשב"י אם אדם יעסוק בכל ההשתדלויות לצרכי מחייתו לא ישאר לו זמן ללמוד תורה, וזו אינה יכולה להיות הדרך. לכן אומר רשב"י: "בזמן שישראל עושים רצונו של מקום, מלאכתן נעשית על ידי אחרים. (וממילא אין מפריע לעסוק בתורה יומם ולילה) ובזמן שאין ישראל עושים רצונו של מקום, מלאכתן נעשית על ידי עצמן, שנאמר: 'ואספת דגנך'. אפשר לומר שיסוד מחלוקת רבי ישמעאל ורשב"י היא: כמה השתדלות חייב אדם לעשות - האם כדרך הטבע לאנשי העולם, או כדרך הטבע לגביו, שזה תלוי במדרגתו באותה שעה. אמר אביי "הרבה עשו כרבי ישמעאל ועלתה בידן, כרבי שמעון בן יוחי ולא עלתה בידן". מסבירים האחרונים שזו אינה מחלוקת בין רבי ישמעאל לרשב"י, אלא הדרך לרבים בעלי מדרגת ההמון, להשתדל כדרך העולם. זהו חיובם, כיוון שאחרת לפי מדרגתם יחשב הדבר כהסתמכות על נס. אולם למיעוט, בעלי מדרגות גבוהות באמונה, אשר לגביהם גם הטבע נראה נס, מספיקה השתדלות מועטה בלבד כדי להסתיר רק את מה שנראה כנס בעיניהם. (מכתב מאליהו א' 204) גמלי אברהם כאשר נכנס אליעזר לבית בתואל, הוא מפתח את הגמלים (בראשית כ"ד ל"ב). מסביר המדרש רבה (ס' י'): שהתיר הזמם שלהם, מכיוון שסתם פיהם שלא ירעו בשדות זרים. שאלו במדרש את רב חייא: "ולא היו גמליו של אברהם אבינו, כחמורו של ר' פנחס בן יאיר?" מסביר הרמב"ן: "לא ייתכן שבהמותיו של אברהם אבינו, פחותות מחמורו של ר' פנחס בן יאיר, שלא הסכים לאכול דמאי, וכל שכן שלא אכל מן הגזל. לכן, לפי מדרגת אברהם, לא היה לו לזממן, כי לא יאונה לצדיק און. הטלת רסן על בהמותיו של אברהם נחשב לדעת הרמב"ן השתדלות מיותרת. לבעל מדרגה אין צורך להרבות בהשתדלות. אפילו זהירות מעבירה כמניעת גזל אם אינה בגדר חשש סביר לדרגתו, נחשבת מעשה מיותר. כיוון שמה שאינו בגדר נס לגביו, אין צורך לעשות בו השתדלות.

נרו של רבי חנינא בן דוסא

הזכרנו לעיל את התנהגותו של ר' חנינא בן דוסא, כשכלם פחדו מהערוד הוא הלך ושם עקבו על חורו (ברכות ל"ג). מדוע מותר היה לר' חנינא לנהוג כך? הרי אסור לאדם להכניס את עצמו למקום סכנה? וכן במסכת תענית (כ"ה:). ערב שבת אחד הוחלף לבתו חומץ בשמן, ושמה בטעות חומץ בנרות, והיתה מצטערת על ביטול עונג שבת. אמר לה ר' חנינא: מי שאמר לשמן וידלק, יאמר לחומץ וידלק. מנין לר' חנינא הבטחון, ומדוע אינו צריך להשתדל להסתיר את הנס? אלא חייבים אנו לומר שלר' חנינא ברור היה שגם השמן דולק רק ברצון ה', לכן אצלו אין הבדל אם דולק שמן או חומץ. לדרגתו, אין צורך בהשתדלות מיוחדת לחפש שמן. העובדה שחומץ דולק, לא נראתה לו נס יותר מאשר שמן דולק, ולא צריך לעשות יותר השתדלות בענין. לכן זכה ר' חנינא, שאותו נר גם המשיך לדלוק בחומץ עד מוצאי שבת. לגביו דליקה למשך דקה, הינה נס בדיוק כמו דליקה למשך שבת שלמה. כך גם לגבי הערוד, בדרגת אמונה ברורה ש"אין הערוד ממת אלא החטא ממית", וכל חומר יכול להיות רעיל או מבריא רק ברצון הקב"ה. לאדם כזה לא נחשב הארס של הערוד מקום סכנה, וממילא אין בדבר איסור כניסה למקום סכנה. כך נוכל להבין גם את התנהגות ר' חנינא לגבי חשש כשפים (תולין ז:). הוא אמר למכשפה שרצתה לקחת עפר מתחתיו כדי להזיקו בכשפיה: קחי! "אין עוד מלבדו". לכאורה אדם צריך להשתדל להתרחק ממקום סכנה, וחכמים חששו לכשפים, מדוע הוא לא חשש? מסביר רש"י שר' חנינא סבר: "שאם אין גזרה מלפניו אין מריעין לו לאדם". לאדם בעל מדרגת אמונה מלאה שאין שום כח בעולם מלבד גזרות ה', אין מקום שנחשב סכנה. ממילא אינו צריך להשתדל להתרחק, מטבעים המזיקים. לנמצאים בדרגה כזו אין צורך בהשתדלות. אולם מי שאינו במדרגה כזו, חייב לדאוג לצרכיו. וכן חייב הוא להתרחק מדברים הנחשבים בעיניו מסוכנים או ניסיים. אצלו אם יבער החומץ, או יהנה מדבר הנראה כניסי בעיניו, ינכו לו מזכויותיו, ואם ינצל ממקום סכנה באופן ניסי, יפסיד. השלך על ה' יהבך לכל אדם ישנו חיוב להגיע למדרגות עליונות בבטחון. הגמרא במסכת ראש השנה (כ"ו:). אומרת: "לא הוי ידעי רבנן מאי 'השלך על ה' יהבך והוא יכלכלך' (תהילים נ"ה כ"ג)". סיפר רבה בר בר חנה שיום אחד הוא הלך בדרך והיה בידו משא. פגש בו סוחר ואמר לו: טול משאך והניחהו על גמלי. מסביר הגר"א בביאורו על משלי שהספק של חכמים לא היה בפרוש המילה, אלא הסתפקו כמה השתדלות צריך לעשות, ומתי צריך לבטוח בה' בלא השתדלות. לכן סיפר רבה בר בר חנה שהוא לא ביקש מהסוחר שיעזור לו בנשיאת משאו, אלא הסוחר מעצמו הציע לו עזרה, ללא

תמורה. מכאן מגיע הגר"א למסקנה: "אפילו במה שאדם צריך ליתן לחברו בעד הדבר, אם יהיה מן השמים אז חברו יבקש ממנו שיעשה לו". יתרה מזו "שלא תאמר אבטח בה' אך אני מחוייב להשען גם על שכלי ולעשות, ולכן אמר: 'אל תשען', ששכלך לא יהיה אפילו בתורת משענת. אלא 'בטח אל ה' בכל לבך" (גר"א משלי ג' ה). דברים אלו הם מדרגת רשב"י עליה דברנו.

השתדלות אסור

אסור המלכה עושה השתדלות להצלת כלל ישראל. כצעד ראשון להשתדלות היא מבקשת מכולם לצום שלשה ימים, אפילו שהיה זה פסח ובטלו מצוות אכילת מצה. ביום השלישי, באה אסור למלך, אבל עדיין אין היא מספרת את מטרת בואה, אלא מזמינה אותו למשתה. באופן זה מנסה היא להגביר את השפעתה על אחשורוש. גם במשתה היא אינה מגלה את רצונה, אלא מבקשת מהמלך לבוא גם למחרת אל המשתה. צעד זה היא עושה כהשתדלות נוספת להגביר את סקרנותו, ולשכנעו לבטל את הגזרה. גם במשתה שלמחרת מתכה אסור עד שאחשורוש יפנה אליה, ואז היא מגלה את בקשתה בתחינות רבות - "אם מצאתי חן בעיניך המלך, ואם על המלך טוב, תינתן לי נפשי בשאלתי, ועמי בבקשתי" (אסור ז' ג'). לאחר כל השתדלויות אלו, המלך כבר החל להשתכנע, והוא שואל: "מי הוא זה ואיזה הוא?" עונה אסור, תוך כדי הצבעה על אחשורוש, "איש צר ואויב". אבל מלאך בא והסיט את ידה כלפי המן (מגילה ט"ז). שואל הגר"א: "והנה זה פליאה גדולה, לענין מה מחוייב ידה כלפי אחשורוש?" - הרי היא הורסת את כל השתדלותה במשך חמישה ימים, ומסכנת את כלל ישראל! עונה הגר"א: "ודע שבכל הצדיקים, היה דרכם לכשידברו דברים לפני המלך, היה לבם ומחשבתם דבוק לקב"ה יתברך שמו". הדברים מדהימים, אסור למרות כל השתדלויותיה, הרגישה כל הזמן שעומדת לפני ה'. לכן כיוון שלדעתה היה אחשורוש המיצר לכלל ישראל, הצביעה עליו כתשובה לשאלה "מי הוא זה?". לומדים אנו שהמאמין האמיתי, גם בזמן כל ההשתדלויות שעושה, מחשבתו דבוקה לגמרי בה' עד שיכול לשכוח את עצמו, ולסכן את כל השתדלותו. דבר זה יכול לקרות רק אם האדם מאמין גמור שאין ההשתדלות שעושה מועילה מאומה, והכל בגזרת עליון. אזהרת החזון איש דרשו חז"ל: "אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו" (תהילים מ' ה) - זה יוסף, "ולא פנה אל רהבים" (שם) - זהו יוסף, שבשביל שפנה אל שר המשקים להצילו נתוספו לו שתי שנים בבית הסוהר. כיצד מתישבות שתי הדרשות באותו אדם? מסביר החזו"א: "יוסף ידע, שאין הצלתו תלויה בהשתדלות, והכל מיד ה'. אבל בהיות שנתחייב האדם בפעולות ולא לסמוך אניסא, חייב יוסף את עצמו לשמש בהזדמנות זו ולבקש משר המשקים. ואמנם בהיות שלפי תכונת הרהבים [המבטיח לעזור לכל בכל] אין בטבעו לזכור ולהיטיב, אין ראוי המעשה הזה רק מתוך יאוש, והמיואש עושה כל מה שיכול, אף בדברים הרחוקים מכל תועלת. אבל אין לבוטח לעשות - כמו אלה, ואין פעולה זו מפעולות החובה. ויש במעשה זה כעין זרית אבק על זהר האמונה והבטחון, ואחרי שאינה חובה היא אסורה" (אמונה ובטחון ב' ו'). חיוב ההשתדלות הוא לא לסמוך על ניסים. אולם מעשה שנראה רחוק מתועלת אפילו שנמצאים במצב סכנה, אינו חיוב וממילא אסור. העושהו זורה אבק על זוהר האמונה. דרגות כמות ההשתדלות לשיטת הרב דסלר ב"מכתב מאליהו" מונה הרב דסלר חמש דרגות של כמות ההשתדלות הנצרכת, בהתאם למדרגת האדם (עיין שם בפירוט חלק א' מעמ' 197). אך הוא מקדים ואומר: "משקל זה צריך להיות בדקדוק עצום, ודיוק רב. כי משני הצדדים היצר יארב עליו, אם ירבה בהשתדלותו מכפי ערך אמונתו - הרי יכפור, ואם ימעט מכפי ערכו, יבוא לתהות על הראשונות, וגם לכפור אחר כך. והיצר לפעמים מסית אותנו להרבות בהשתדלות, בשעת רפיון רוחינו, ולפעמים יסיתנו לקצר בה... ואי אפשר להגיע אל הנקודה האמיתית, אם לא מתוך יראת שמים טהורה" (חלק א' עמ' 189). המורם מדברינו: כמות ההשתדלות המדויקת אותה חייב אדם לעשות, קשה לגדור בה גדרים. היא משתנה מאדם לאדם בהתאם לדרגתו, ומשעה לשעה. הגדר שניתן לומר הוא: כל שהדבר נראה לאדם בדרגתו כנס, מחוייב הוא להסתירו כדי להשאיר מקום לבחירה. אבל מה שכבר אינו נראה כנס, לגבי כל אדם בהתאם לדרגתו - אין צורך לעשותו. אם יעשו יחשב הדבר להשתדלות מיותרת וכפירה, שחושב שההשתדלות הנוספת תועיל לו. למדנו שמטרת חיוב ההשתדלות אינה לשנות דין שמים, אלא כדי שלא נראה מתנהגים בנס, ונעמוד בנסיון האמונה - ממילא מובן שכמות ההשתדלות שאנו חייבים לעשות היא רק בשיעור הנצרך להסתיר את הנס, ושנעמוד בנסיון האמונה. כל זמן שההצלה נראית כנס לפי דרגתנו, עדיין צריך לעסוק בהשתדלות. אחרת תהיה לנו עבירה של הסתמכות על נס, וכניסה למקום סכנה. אולם כשההצלה וההצלחה כבר נראות טבעיות, אין מקום להשתדלות נוספת. המתעסק בה מכאן ואילך, מתמעטת דרגת אמונתו לכלל מחוסר אמונה, ועד לשערי כפירה יגיע. סיום הגמרא במסכת סוטה (מ"ח:) דורשת: "מי בז ליום קטנות" - מי גרם לצדיקים שיתכבזו שלחנם לעתיד לבא - קטנות אמונה שהיתה בהם". גם צדיקים נתבעים על קטנות באמונה, ומפסידים גם בעולם הזה וגם בעולם הבא. המפסיד הגדול ביותר של האמונה הוא ריבוי השתדלות. מידה מופרזת של השתדלות, מוכיחה שאדם חושב שבמעשיו הוא מועיל במשהו. ממילא הדבר מהווה כפירה באמונה שהכל בגזרת עליון, שרק אם יעשה המצוות יצליח, ואם יעבור עליהם יכרת, ואין כלל חשבון אחר בעולם. עבודה תמידית זו היא בחינת "שבור חבית ושמור יינה", כאשר מצד אחד מחוייבים אנו להשתדל להשיג את צרכינו ולעשות מאמצים לשם כך, ומצד שני עלינו להאמין שההשתדלותנו אינה מועילה דבר. אפילו אם מצליחים אנו לעשות השתדלות בלי להכשל במחשבת "כוחי ועוצם ידי", עדיין ההכרעה בין השתדלות נצרכת לבין השתדלות מיותרת היא מן הקשות ביותר. אנו נזקקים להכריע בכך מדי שעה, אם בתחום הפרנסה, ואם ברפואה או בכל שטח אחר. כל סטייה מהקו המדוקדק הראוי למדרגתי באותה שעה פירושה מרידה בקב"ה. כדי להצליח בעבודה קשה זו, להחליט כמה להשתדל ואיך להתיחס להשתדלות, התבוננו בפרקים אלו בדברי חז"ל על התביעות על השתדלות מיותרת, כנגד מעלת מיעוט ההשתדלות של המאמין האמיתי, ובכך להחדיר אל לבנו עוד אמונה ובטחון. יהי רצון שיעזרו דברינו אלה לקיים: "השלך על ה' יהבך והוא יכלכלך". נשלך כל צרכינו על ה', אשר רק בידי להועיל, ונתעלה באמונה ובטחון. לנגד עינינו יהיו דברי חז"ל (ילקוט שמעוני תהילים ל"ב): "רבים מכאובים לרשע והבוטח בה' חסד יסובבנו" - אפילו רשע ובוטח בה' - חסד יסובבנו". בכל הדרגות והמצבים רק הזכויות והבטחון יזכנו

בכל צרכינו, ולא השתדלויות. כאשר נתעלה באמונה ובטחון נזכה על ידם גם לגאולה השלמה, כדברי הילקוט בהושע (תקי"ט): "שאינן הגלויות מתכנסות אלא בשכר האמונה".

מעשה במקום אחד שהיה ערוד והיה מזיק את הבריות

מעשה במקום אחד שהיה ערוד והיה מזיק את הבריות באו והודיעו לו לר' חנינא בן-דוסא אמר להם הראו לי את חורו הראוהו את חורו נתן עקבו על פי החור יצא ונשכו ומת אותו ערוד נטלו על כתפו והביאו לבית המדרש אמר להם ראו בני אין ערוד ממית אלא החטא ממית שעה אמרו אוי לו לאדם שפגע בו ערוד ואוי לו לערוד שפגע בו ר' חנינא בן דוסא: "גמרא ברכות:לג,א, שואל המנחת יצחק בפרק ה' כיצד הכניס רבי חנניה בן-דוסא לסיכון שנאמר נשמרתם לנפשותיכם...ומתוך בתירוף יפה...אומר הרב בן ציון מוצפי שליט"א בשמו: רבי חנניה בן דוסא ראה שלא מגיעים לבית המדרש כי מפחדים מהערוד (מין של נחש קטלני) שהיה ממית בדרך וכבר המית כמה בעבר מפחד מממנו חששו להגיע ללמוד תורה בבית המדרש שהיה על דרכו...ולכן לצורך זיכוי הרבים סיכן רבי חנניה בן דוסא את חייו כי לא החזיק את עצמו לצדיק ודאי אבל אמר לפחות איתי יש סיכוי סביר שהערוד ימות ועם יינשך אחרים הם ימותו בודאי לכן אסכן חיי להציל אחרים...ואם אני צדיק הערוד ימות...והכל כדי שיוכלו לבוא לבית המדרש ללמוד תורה דהיינו לזיכוי הרבים...ואומר המנחת יצחק אומר הרב מוצפי בשמו שמכאן למדנו שניתן להסתכן על מנת להציל את הרבים לצורך זיכוי הרבים...

מי שרוצה להרוג את היצר הרע?

מי שרוצה להרוג את היצר הרע? שיעשה את התשובה שקרויה תשובת הקנה. (ליחידי סגולה שרוצים להגיע לצדיקות גמורה כמו הבבא סאלי שעשה זאת והנועם אלימלך וחכם ששון בדורנו...כמובן שזה לא נדרש מהאדם הממוצע ויש לעשות שאלת רב למי שרוצה לעשות תשובה זאת) תשובה שבה 6 שנים עושים תעניות וסיגופים ותשובה חזקה ובשביעית יצא לחופשי.(כמו עבד עברי משעבוד היצר הרע) ואלה התנאים: "ויחשוב בלבו כי כל שעה יביאנו המלך אצלו לקחת חשבון מעוונותיו, ולא יאכל בשר ולא שום דבר אשר נשמה בו ולא ישתה יין וישב בתענית ויעסוק בתורה יומם ולילה ויעשה מלחמה עם השינה שלא יאנוס אותו לישן כל הלילה וימשוך כל מחשבתו אל הש"י ויתחרט על מה שעשה ואם תבא עבירה לידו ידחנה וירחיקנה ממנו ועיקר אכילתו פת במשקל די חיותו וירחיק עצמו מחברת העולם ומבשר ומיין ומכל בעל חי ומדברים היוצאים מכל בעל חי ומכל מיני ירק ועשב. זה יעשה ארבעים יום ומשם ואילך הקב"ה יעזרהו וילך עד שש שנים ואז לא יסתפק בשום ספק שהוא בן העולם הבא אף כי יאכל אחר השש שנים כבר עברו שש שנים כנגד שתא אלפי שני הוי עלמא וחד חרוב. ובלבד שיהא זהיר מעבירות הבאים לידו כו' ויזכור יום המוות תמיד וכל מאכלו צריך להיות בקדושה וטהרה. וכן כשיבא לאשתו יהיה כוונתו למצוות אלקים ויבקש מהש"י נפש טהורה ויקרה ונקייה ויזכהו ואת כל העולם ואין כוונה זו באה מצד אכילה ושתייה ומלבושים נאים רק מצד הכנעה גדולה כו'. ואין התענית יפה אלה למי שאינו כועס ואינו גוזל ואינו עושה מריבה ואינו חושד בחברו אלא דן לכף זכות. ואינו מתלוצץ רק הוגה בתורה יומם ולילה. " תשובת הקנה הזאת העתקתי בקצור מספר הקנה שעל המצוות והרוצה לראות דברי קודשו באריכות ייעין שם" וזהו תשובת אדם הראשון כמ"ש בספר הקנה דף יא ע"ב וז"ל וזהו תשובת הקנה כמ"ש בספר הקנה דף יא יב וז"ל

מה ההבדל בין יראה רגילה מהעונש ליראת הרוממות של חסידים וצדיקים גדולים?

להלן התשובה מהספר מסילת ישרים על ההבדלים בין שתי היראות...שווה לקרוא עד הסוף ואפילו פעמיים שנוכה לעבוד את השם כראוי.. " הנה ראותנו המדה הזאת נמנית אחר כל המדות הטובות אשר זכרנו עד הנה, די לנו להעירנו על ענינה שראוי שיהיה ודאי ענין נכבד ועיקרי מאד, וקשה להשיג אותו, שכבר לא יוכל להגיע אליו, אלא מי שכבר השיג כל המדות שקדם זכרם. אמנם צריך שנקדים כי מיני היראה הם ב' שהם ג': האחד קלה מאד להשיגה אין דבר קל כמוהו, והב' קשה מן הכל, ושלמותה כמו כן שלמות גדול מאד. יש יראת העונש, וזהו המין האחד, ויש יראת הרוממות, וזהו המין הב', שיראת החטא חלק ב' ממנו, ונבאר עתה ענינם והבדליהם: יראת העונש, כפשוטה שאדם ירא מעבור את פי ה' אלהיו מפני העונשים אשר לעבירות, אם לגוף, ואם לנפש. והנה זאת קלה ודאי כי כל אדם אוהב את עצמו, ויירא לנפשו, ואין דבר שירחיק אותו מעשות דבר אחד יותר מן היראה שלא תבואהו בו איזה רעה, ואין יראה זו ראויה אלא לעמי הארץ, ולנשים אשר דעתן קלה, איך אינה יראת החכמים ואנשי הדעת. המין הב' הוא יראת הרוממות, והוא שהאדם ירחק מן החטאים, ולא יעשה מפני כבודו הגדול יתברך שמו, כי איך יקל, או איך יערב לבו של בשר ודם שפל ונמאס לעשות דבר נגד רצונו של הבורא יתברך ויתעלה שמו, והנה זאת היראה אינה כל כך קלה להשיג אותה, כי לא תולד אלא מתוך ידיעה והשכלה להתבונן על רוממותו יתברך, ועל פחיתותו של האדם, כל אלה דברים מתולדות השכל המבין ומשכיל. והיא היראה אשר שמנוה לח"ב מא' מחלקי החסידות אשר זכרנו, בה יבוש האדם ויחרד בעמדו לפני קונו להתפלל או לעבוד כל עבודה, היא היראה המשובחת שנשתבחו בה חסידים עולם, והוא מה שמשא מדבר ואומר (דברים כ"ח): ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את ה' אלהיך, זאת היראה שאנחנו בביאורה עתה דהיינו - יראת החטא היא כמו חלק מיראת הרוממות שזכרנו, וכמו מין בפני עצמו, והיינו כי הנה ענינה הוא שיהיה האדם ירא ודואג תמיד על מעשיו, פן נתערב בו איזה שמץ חטא, או פן יהיה שם איזה דבר קטן או גדול שאינו לפי גודל כבודו יתברך ורוממות שמו. והנך רואה היחס הגדול שבין יראה זו ויראת הרוממות שזכרנו, כי התכלית בשניהם שלא לעשות דבר נגד רום כבודו יתברך, אמנם ההבדל שביניהם שבעבורו תחשב כמין אחר, ובשם אחר תקרא, הוא, כי יראת הרוממות הוא בשעת המעשה או בשעת העבודה, או בפרק העבירה, דהיינו או בשעה שהוא עומד ומתפלל או עובד, שאז יבוש ויכלם ירעש וירעד מפני רום כבודו יתברך, או בשעה שמזדמנת עבירה לפניו והוא מכיר בה שהיא עבירה, שיעזוב מלעשותה למען אשר לא יעשה דבר למרות עיני כבודו ח"ו, אך יראת החטא היא בכל עת ובכל שעה, שהנה בכל רגע הוא ירא פן ישל ויעשה דבר או חצי דבר שיהיה נגד

כבוד שמו ית', ועל כן נקראת יראת חטא, כי עיקרה יראה מן החטא שלא יכנס ויתערב במעשיו מחמת פשיעה והתירשות או מחמת העלם יהיה באיזה דרך שיהיה. והנה על זה נאמר (משלי כ"ח): אשרי אדם מפחד תמיד, ופי' ז"ל (ברכות ס): שהוא בדברי תורה כתיב. כי אפילו בשעה שאינו רואה המכשול לנגד עיניו צריך שיהיה לבו חרד בקרבו פן טמון הוא לרגליו והוא לא נשמר, ועל יראה זאת אמר משה רבינו ע"ה (שמות כ): ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו, כי זה עיקר היראה שיהיה האדם ירא ומזדעזע תמיד עד שלא תסור יראה זו ממנו כי על ידי זה ודאי לא יבוא לידי חטא, ואם יבוא כאונס יחשב. וישעיהו אמר בנבואתו (ישעיה ס"ו): "ואל זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דבריי", ודוד המלך השתבח בזה, ואמר (תהלים קי"ט): "שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי". וכבר מצאנו שהמלאכים הגדולים והרמים, חרדים ורועשים תמיד מפני גאות ה' עד שאז"ל במשל חכמתם (חגיגה י"ג): נהר דינור מהיכן יוצא מזיעתן של חיות, והוא מפני האימה אשר עליהם תמיד מרוממותו יתברך פן יעדרו דבר קטן מן הכבוד והקדושה הראוי לפניו, ובכל שעה שנגלית השכינה על איזה מקום שיהיה כבר רעד ורעש ורגז, הוא מה שאמר הכתוב (שופטים ה): ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני אלהים, ואומר (ישעיה כ"ג): "לו קרעת שמים ירדת מפניך הרים נזולו", כל שכן בני האדם שראוי שירגזו וירעשו בידעם שלפני ה' הם עומדים תמיד, ונקל להם לעשות איזה דבר שאינו לפי רוממות כבודו יתברך שמו, והוא מה שאמר אליפז לאיוב (איוב ט"ו): מה אנוש כי יזכה וכי יצדק ילוד אשה הן בקדושו לא יאמין, ושמים לא זכו בעיניו, ואומר: הן בעבדיו ישים תהלה אף שוכני בתי חמר וגו'. כי הנה על כן צריך ודאי שיחרד תמיד וירעש כל האדם, וכמאמר אליהוא (שם ל"ז): אף לזאת יחרד לבי ויתר ממקומו שמעו שמוע ברוגז קולו וגו', זאת היא היראה האמתית שראוי לאיש החסיד שתהיה על פניו תמיד, ולא תסור ממנו. אך חלקי היראה הזאת ב', הא' הוא בהוה או עתיד, והב' בעבר. בהוה הוא, שיהיה האדם ירא ודואג על מה שהוא עושה, או על מה שהולך לעשותו פן יהיה בו דבר, או פן יכנס בו איזה דבר אשר לא לפי כבודו יתברך, וכמו שכתבי לעיל. בעבר הוא, שיהיה האדם חושב תמיד על מה שכבר עשה, ויירא וידאג פן יצא מתחת ידיו איזה חטא בלא שידע, והוא כענין בבא בן בוטא (כריתות כ"ה): שהיה מקריב אשם תלוי בכל יום. ואיוב אחר משתח בניו היה משכים והעלה עולות מספר כלם כי אמר איוב אולי חטאו בני וגו', ואז"ל על משה ואהרן בענין שמן המשחה שמשח משה לאהרן שהרי נאמר בו (שמות ל'): על בשר אדם לא ייסך, ולאהרן נצטוו שימשחוהו בו, והיו מתיראים שמא מעלו בו באיזה צד שנהגו שלא כמצוה, ז"ל (הוריות י"ב): ועל דבר זה דאג משה ואמר שמא מעלתי בשמן המשחה, יצתה בת קול ואמרה כטל חרמון וגו', ועדיין היה אהרן דואג שמא משה לא מעל ואני מעלתי, יצתה בת קול ואמרה וכו', הרי לך מדתם של חסידים שאפילו במצוה שעשו היו דואגים ואומרים שמא נתערב בהם שמץ פסול חס ושלוש. ואברהם אחרי שיצא לעזור לבן אחיו לוט ששבו אותו היה מתפחד ואומר שמא לא זכו מעשיו לגמרי, הוא מה שפי' ז"ל (ב"ר): על פסוק אל תירא אברהם, ריש לקיש אמר: לפי שהיה אברהם מתפחד ואומר בין כל אוכלוסין שהרגתי שמא היה ביניהם צדיק אחד או ירא שמים אחד לפיכך נאמר לו אל תירא אברהם, ואמרו בתנא דבי אליהו: "אל תירא אברהם" אין אומרים אל תירא אלא למי שהוא ירא שמים לאמתית, והיא זאת היראה האמתית שאמרו עליו (ברכות ל"ג): אין לו להקב"ה בעולמו אלא אוצר של יראת שמים בלבד, שרק למשה היה קל להשיגה מפני רוב דביקותו בו יתברך, כי האחרים ודאי שהחומר מונע גדול הוא להם, אמנם כל חסיד וחסיד ראוי לו להשתדל להשיג ממנה כל מה שיוכל, ונאמר (תהלים ל"ד): יראו את ה' קדושו.

מוסר - אגרת רבי שמשון מאוסטרופולי

סוד גדול ונורא, וכתוב שם שכל מי שמעיין הסוד הנפלא והנורא הזה על מכונו, אפילו פעם אחת בשנה, ובפרט בערב פסח, מובטח לו שינצל באותה שנה מכל מכשול וממיתה משונה, ושום אדם לא ימשול בו, וכל אויביו יפלו תחתיו, והוא על במותימו ידרוך, ובכל אשר יפנה יצליח ובכל עסקיו ירוויח, עד ביאת הגואל אמן סלה: שלום לרבני ארץ, גודרי גדר ועומדים בפרץ, יצילם ה' מכליון וחרץ, כולם קדושים אשר המה בארץ, כל חד לפום חורפיה מקשה ומתרץ, אמן סלה, בתכלית הענין מה שכתב האר"י ז"ל בקונטרס שלו הנקרא פלאות רבות בשער הנקרא יציאת מצרים, פרק ג' דף מ"ב ע"א וזה לשונו: הנה כבר הודעתיו שפרעה נלקח במצרים בעשר מכות אלו על ידי שלשה אלפים ומאתים ושמנונים מלאכי חבלה, הממנים בשלשה רקיעים של טמאה, האחד נקרא שרע והשני נקרא תמוך, והשלישי נקרא בישאה, ועליהם השר הנקרא דלפקט, ועליהם ועל כלם השר הנקרא תקא, בראשית חסר מן השלישי עשרה, וחסר מן הרביעי ששה, וחסר מן התשיעי ששה פכתוב: והנה מה שלקו המצריים במצרים עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות, השם שפ"ו שבו אָחז דוד בן ישי, והשם אמר והפה. ומצד השם תק"ל לקו המצריים במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתים מכות, והשם אמר והפה. ומצד השם אשצ"ה לקו המצריים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתים וחמשים מכות, ובמה שהקדוש ברוך הוא מכה בו מרפא הגלות. מה פשעו ומה חטאו, ומה המעל אשר מעלו אבותינו, להיות כבוד הפרזל הזה, עד שגאלם בשמות אלו דע"ב צד"א כשח"ב. עד כאן לשון האר"י ז"ל: והנה מורי ורבותי קדושי ישראל, הדברים האלה פלאים הם, סתומים וחתומים סגור ואין פורש אותם. וכבר שאלוני גדולי ישראל לבאר להם דברי האר"י ז"ל ולא הגדתי. ומגדל אהבת מורי ורבותי אגלה רז זה שנתגלה לי בחלום חזיון לילה, ועכשו אגלה הדבר ברמז לפני כבוד תורתו, והוא רחום יכפר: וזאת הענין: מה שכתב האר"י ז"ל שפרעה נלקח במצרים עשר מכות וכו', פונתו קף: פי אמרו בעלי קבלה מעשית, שיש שלשה אלפים ומאתים ושמנונים מלאכי חבלה הממנים להכות את הרשעים ולהענישם בגיהנם ולטהרם מעונותיהם. ועל זה נאמר: "ולהכות באגרף רשע", פי אגרף, רמז שלשה אלפים ומאתים ושמנונים, ועל ידם נלקח גם פרעה הרשע. ואומר אני הכותב שזהו סוד נפלא פאשר הוא נכתב במנין ובמספר: דם. צפרדע. פגם. ערוב. דבר. שחין. ברד. ארבה. חשך. מפת בכרות: אלו עשר מכות פאשר כתבתי אות באות, עולים שלשה אלפים ומאתים ושמנונים מלאכי חבלה, הממנים לטהר את הרשעים, והוא פשט נפלא, עין לא ראתה: והנה החשבון מכוון פאשר נכתב פגם חסר יו"ד, גם ערב חסר וא"ו. גם חשך חסר וא"ו. ואז החשבון ממש, לא פחות ולא יותר משלשה אלפים ומאתים ושמנונים מלאכי חבלה, שפענישין את הרשעים. והיגו מה שכתב האר"י ז"ל: "פכתוב", פרוש פכתוב בספר תורה, ולא פאשר פתוב בסדורים ובעל הגדה, פי שם נכתבו כלם מלאים. אלא צריך להיות חסר פמו שכתוב בספר תורה. וגם רבי יהודה לא כתב סימנים כלם

רק ראשי תיבות, דצ"ך עד"ש באח"ב, כמו שכתב הרב יצחק אברבנאל וכמו שכתבתי לעיל: והינו מה שכתב האר"י ז"ל: "בראשית חסר מן השלישי עשרה", פרוש: מפה שלישית שהיא פנים חסר יו"ד. "מן הרביעי עשרה" שהיא מפת ערוב גם חסר וא"ו. "וחסר מן התשיעי עשרה", שהיא מפת חשף גם פן חסר וא"ו. ומה שאמר "כפתיב", רוצה לומר שפן כתוב בספר תורה חסר, פנזכר לעיל: וזהו סוד אלו "עשר מכות שהביא" הקדוש ברוך הוא במצרים, מכון ממש שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה שהכפו את פרעה ואת המצריים במצרים, הממנים באלו שלשה רקיעים: אחד נקרא שרע, ואחד נקרא תמוך, ואחד נקרא בישהא, גם בזה יש סוד גדול ונפלא, אלו שלשת אלפים ומאתים ושמונים מכות שהכפו את פרעה ואת המצריים במצרים כאמור, שממנים באלו שלשה רקיעים של טמאה, אמר לנו הכתוב סוד נפלא ונורא, ותקן המגיד כמו ששנה אלו "עשר מכות שהביא" שבאלו שלש תיבות נרמזים השלשה רקיעים של טמאה, ושלשת אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה שהכפו את פרעה ואת המצריים במצרים, כמנין עשר מכות: דהינו עשר אותיות שרע, מכות אותיות תמוך, שהביא אותיות בישהא, רמז לאלו שלשה רקיעים של טמאה שבהם יש ממנים כמנין שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה ממש, כמנין עשר מכות דם צפרדע וכו', והם שהכפו את פרעה ואת המצריים במצרים, כי מלאכי חבלה ממנים להכות את הרשעים לטהרם מעונותיהם כאמור. ועל ידן הפה את פרעה ואת המצריים במצרים מנין עשר מכות אלו, והוא פלא גדול: ומה שכתב האר"י ז"ל: "ועליהם השר דלפקט", פונתו הוא ששם זה שרשו יוצא ממלת המצרים, והינו: ששלשה רקיעים הם: עש"ר מכות שהביא וכפרוש הגאון, ונמשך על המצרים שהוא שם דלפקט באותיות הקודמות לאותיות המצרים, והמ"ם אחרונה היא מ"ם הרבוי ואינה מן השרש, ורמז לזה המגיד בפאמר: "אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים", כלומר האותיות שהם קודמות על אותיות המצרים: ומה שכתב האר"י ז"ל: "ועליהם ועל כלם השר הנקרא תקא, פונתו, כי ראשי תיבות של אלו עשר מכות, דצ"ך עד"ש באח"ב, בגימטריא תקא, כמנין השר ממש, וכמנין אשר, וזהו סוד פונת הכתוב בסדר בא: "וילמען תספר באני בנד ובך בנד את אשר התעללתי במצרים", אשר דיקא, שהוא כמספר תקא, וכיוצא בו הרבה פסוקים אלה, שמונים על זה לסוד אשר, כמנין ראשי תיבות של עשר מכות כמו שבארנו, ויש לנו בזה סודות נפלאים. וכבוד אלהים הסתר דבר: ומה שכתב רבנו האר"י ז"ל: "השם שבו שבו אחז דוד בן ישי, והשם אמר והכה אותם במצרים עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות. והשם תקל אמר והכה אותם במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתיים מכות. והשם אשצה אמר והכה אותם במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות." פונתו לסוד נפלא ונורא: פלגתא דרבי יוסי הגלילי ורבי אליעזר ורבי עקיבא המזכר בהגדה. רבי יוסי הגלילי אומר מנין, ורבי אליעזר אומר מנין, ורבי עקיבא אומר מנין, וזהו שכתב האר"י ז"ל: והשם שפ"ו אמר והכה אותם במצרים עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות, רמז לרבי יוסי הגלילי. כי רב"י יוסי הגלילי בגימטריא שפ"ו, ומה שכתב שבו אחז דוד בן ישי, רמז גם כן, דו"ד ב"ן ישי בגימטריא שם שפ"ו, שבאותו השם דוקא בא דוד בן ישי. ורמז גם כן מה שכתב בספר סודי רבא, שרבי יוסי הגלילי נצוץ דוד בן ישי. וזה השם הפה אותם. ומצד השם תקל לקו המצרים במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתיים מכות, רמז לסוד רב"י אליעזר בגימטריא תקל, והינו רבי אליעזר אומר, דוקא, שהוא שם תקל, לקו המצריים במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתיים מכות. ומה שכתב השם אשצה לקו במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות, רמז לסוד רב"י עקיבא, שהוא בגימטריא אשצה עם הכולל, שהשם הזה אמר שיכפו המצריים במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות. הרי מרמזים אלו שלשה שמות שפ"ו תק"ל אשצה באלו השלשה תנאים: שלום לרבני ארץ, גודרי גדר ועומדים בפרץ, יצילם ה' מכליון וחרץ, כולם קדושים אשר המה בארץ, כל חד לפום חורפיה מקשה ומתרץ, רבי יוסי הגלילי בגימטריא שפ"ו, רבי אליעזר בגימטריא תק"ל, רב"י עקיבא בגימטריא אשצה, והוא סוד נפלא ונורא. וזו דרזין. סתרא דסתרין. הינו פאשר כתבתי למעלת כבוד תורתו, והוא רחום יכפר עון: ומה שכתב רבנו האר"י ז"ל: "במה שהקדוש ברוך הוא מפה, בו מרפא הגלות, מה פשעו מה חטאו אבותינו וכו', פונתו: באלו עשר מכות שהם דצ"ך עד"ש באח"ב, נרמזים באלו אותיות סוד וטעם ירידת אבותינו למצרים, כמו שכתבתי למעלת כבוד תורתו. והנה באלו המכות הפה אותם, ורפא אותנו הקדוש ברוך הוא והכה בהם מכה רבה אצבע אלהים היא, ומן המכה עצמה באה רפואה לישראל, שגאלם הקדוש ברוך הוא, וכמו שכתבתי. ומה שכתב: "מה פשעו וכו', רוצה לומר: באלו המכות נרמז החטא של אבותינו שגורם ירידת מצרים. ויש לנו סוד נפלא ונורא לתרץ קשיא זה מה שהקשו מעלת כבוד תורתם עלי, אבל גם זה ניקח פאשר כתבתי למעלתם, נפלאות מתורתו הקדושה והטהורה. ומה שכתב האר"י ז"ל: "שהקדוש ברוך הוא גאל אותנו בשמות אלו דע"ב צד"א כשח"ב", פונתו כי האותיות ראשונות של דצ"ך עד"ש באח"ב הם דע"ב, והאותיות שניות הם צד"א, והאותיות האחרונות הם כשח"ב, ונרמזים באלו השלשה שמות הרפואה שרפא הקדוש ברוך הוא לישראל, שגאל אותנו בהם, הרי באותן המכות שהכפו בהם המצריים, נרמזים הגאלה והרפואה לישראל. ויהא רענא לפני הקדוש ברוך הוא שיאנו ביאת משיחנו במהרה בימינו, עם המלאכים השיכים לגאלה, ויקים בנו מקרא שכתוב: כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, אמן נצח סלה:

להלן דברי קודש מחכם מנשה זצוק"ל קראו

יסוד היראה ועמוד העבודה שורש ועיקר הכל תלוי בתשובה וישתדל האדם להרגיל עצמו שקודם כל לימוד וקודם עשיית כל מצווה שיהרהר לשוב בתשובה על עוונותיו וזה מועיל מאוד לאדם כדי שלא יחטפו הקליפות מצוותיו ותורתו ח"ו. וכן כתוב בקונטרס היחיאלי (בית השם דף כ"ב) וזה לשונו. אם תרצה שישמע ה' לקול תפילתך תזהר מאוד שלפני בקשת הרחמים תהרהר תשובה בלבך ומה גם אם תתוודה, שע"י הווידוי והחרטה יתרחק השטן מלהשטין עליך ולהראות חטאתך לפני בית הדין העליון הואיל וכבר אתה בעצמך הודית עליהם, ותפילתך אז תעשה רושם גדול יען שלא ימצא לה דבר מעכב, וביום שאין אומרים וידוי די בהרהור הלב. והגר"ח פלאגי ז"ל כתב (ספר רפואה וחיים סי' ה') וזה לשונו. קודם הלימוד יהרהרו בתשובה ויאמרו הווידוי בקול רם ומטעם זה אנו אומרים וידוי הגדול ביום תענית הדיבור קודם התהילים. ואם הוא ביום שאין אומרים תחנונים יאמרו פסוקי מי אל כמוך וכו' ויהרהרו בתשובה שלימה, וגם הרב חמ"י בביאור הסליחות כמה התמרמר על המבקשים על כל צרה וצוקה שלא תבא בלי קדימת וידוי וחרטה. וגם צריך מקום נקי

וגוף נקי וכתב הרב בן איש חי בפרשת וארא וזה לשונו. כתוב בתורה כי ה' אלהיך מתהלך בקרב מחניך והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר. וקבלו חז"ל שזה מצות עשה שבכל מקום שה' אלוקינו מתהלך עמנו דהיינו כשאנחנו בק"ש ותפילה או בדברי תורה צריך להיות המחנה קדוש שלא תהא צואה מגולה שם ולא יהיה דבר ערוה כנגד פניו של אדם בעת שקורא בתורה. ועוד כתב שם שאיסור זה מן התורה. והרב כף החיים בסי' פ"ו אות ח' האריך בזה מאד בשם האחרונים ז"ל. וכל זה בעבור המקום כל שכן אם ח"ו גופו מטונף על אחת כמה וכמה, וכל שכן הטינופת הגדולה הרצוצה שהיא בפנים והם סירחון העוונות והפשעים שדבקים בפנים בתוך קרבו שטומאתם יותר גדולה אצל הרוחניים כמו שמצינו שאמרו חז"ל שאליהו הנביא בראותו הנבלה המוסרחת לא שם על אפו סודר כדי שלא להריח שלא חש לריח הנבלה, ובראותו את הרשע שבגדיו נאים ומבושם ביותר שם הסודר על אפו כדי שלא להריח. ושאלוהו מה זה שהוא עושה כנגד מנהג העולם והשיב שלמעלה טומאת סירחון העוונות אין לה קץ ושיעור למיאוסה ולפי שהאדם גשמי אינו מריח כלום וזה שאנו אומרים בראש השנה חטאי לו יריחון בס' שכני אזי ברחו ורחקו מגבולי. ובספר צוף דבש הביא מעשה על זה עיין שם. אמר רבי יהודה אשרי מי שעמלו בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו שהעוסק בתורה הוא מזמין את המלך אצלו וכל זמן שלא שב בתשובה והוא בצואת עוונותיו דומה למניח לו כסא ובו קוץ מכאיב. אבל על ידי שקודם לימודו הוא מהרהר בתשובה ומקבל עליו לשוב מעבירות שבידו יצא מכלל רשע ונחשב צדיק בעל תשובה, ועל ידי זה עושה נחת רוח ליוצרו. ועל ידי שהוא עוסק בתורה וגם לפני שהוא עוסק בתורה הוא חוזר בתשובה ומתוודה אזי התורה מגינה עליו ומצילתו. וראיתי בספר סמא דחיי חלק ב' שכתב משל למלך אחד שהיה לו בן סורר ומורה רשע גדול ובהיותו עוד רך בשנים כבר הספיק לעשות כל התועבות שבעולם והיו לו גם כן כמה בנים ממזרים רח"ל ודבר זה מובן שאינו כבוד למלכות ואביו המלך היה מצטער על זה הרבה מאד וכמה שהיה מוכיחו לא היה הבן שם לב לדבריו כלל והיה ממשיך במעשיו המכוערים עד שפעם אחת כעס עליו המלך כעס גדול וגרשו למרחקים ושלחו לאיזה אי גדול שהיה רחוק ממקום ישוב והיו נמצאים בו הרבה פראים וחשב המלך בלבו שעל ידי שהוא יהיה בין הפראים שיצערוהו הרבה יחזור הבן למוטב. אבל בן המלך לא שת לבו גם לזה והיה ממשיך גם שם בתעלוליו וגם שם הרבה ממזרים לרוב והוא היה בעירום ובחוסר כל והמלך היה רואה אותו מרחוק איך שהוא סובל סבל גדול וסוף סוף מכיוון שהוא אביו וטבע האב לרחם על בנוי רחם עליו ושלח לו אוכל מבלי שידע הבן שאביו שלח לו, וכאשר הגיע האוכל לידי הבן התנפלו עליו כל הממזרים שהולידו וחטפו ממנו את הכל באמרם לו אבינו אתה ולא נשאר לו מכל מה ששלח לו אביו כי אם חתיכת לחם קטנה וכל פעם שהיה אביו שולח לו אוכל ומלבוש היו מתנפלים עליו הממזרים וחוטפים ממנו את הכל.

בראות המלך שבנו בסכנה וכל מה שהוא שולח לו לא מגיע אליו כי חוטפים ממנו הכל ולא משאירים לו כלום שלח לו מכתב וכתב לו. בני, עד מתי תסכול חיים קשים ומרים כאלה, לו היית חוזר למוטב הייתי מושיבך בין גדולי המלכות והיה לך חשיבות בכל הממלכה, וכהנה דברים רבים המשברים את הלב. בהגיע המכתב לבן קרא את המכתב והתחיל לבכות ואח"כ כתב מכתב לאביו ובהיותו כותב היה בוכה, וכך כתב לו, אבא, אבא, מתחרט אני מאד על כל מעשי אבל איני יכול כבר להיפרד מהממזרים כי רבים הם ואני אחד והם חזקים ואני חלש ואיך אנצל מהם. שלח לו אביו מכתב וכך כתב לו. בני דע לך שסוף סוף אתה בן מלך ויודע לשוט בים אני אשלח לך אניה שתעמוד ברחוק אלפיים מטר מהחוף ואתה תפשוט את בגדיך הבלואים ותשליך עצמך לים ותשוט בו, ויודע אני בני שגם הם יעשו כך אבל הם בשוטם במים יטבעו כולם וימותו ואתה תמשיך לשוט ותגיע אל האנייה ותנצל. הנמשל הוא שאנו היינו בפלטיץ של מלך מלכי המלכים הקב"ה ומרדנו ופשענו ולכן הגלה אותנו הקב"ה בין האומות כדי ששם נחזור בתשובה ונעשה רצונו והקב"ה נותן לנו עצה לשוט בים שאין ים אלא תורה, אם אנו נעסוק בתורה על ידי תשובה הקליפות לא יוכלו להיאחז בנו ועל ידי עסק התורה כלם ימותו ואנו נעלה מעלה מעלה. והיוצא לנו מכל האמור לעיל שאם אדם עבר הרבה עבירות ועשה מה שעשה אל יתייאש ויאמר אין לי תקווה וכל הקליפות שנבראו על ידי עוונותיו הם יתחזקו עליו ולא יתנו לו לקום, אלא יחזור בתשובה ויעסוק בתורה שהיא אצולית מצלא ואגוני מגנא. ואין דבר העומד בפני התשובה. כן יזכנו ה' לחזור בתשובה שלמה ולעשות נחת רוח לפניו אמן.

כתב האריז"ל שימי השוכבים הם מסוגלים לתקון עוון קרי יותר מכל השנה ועוון זה גדול הוא מאוד עד כדי כך שאמרו רז"ל מה עוצמו וגודלו של החטא הזה כי בשגם לא חטא בערוה ונדה וכיוצא בפועל אלא חשב והרהר ועל ידי זה בא לידי קרי שהוא שכבת זרע לבטלה ח"ו ולא רק בהקיץ אלא אפילו בחלום. ואמרו רז"ל שלא נחתם גזר דין על דור המבול אלא בעוון השחתת הזרע כמו שכתוב כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ. ובמסכת כלה כתוב רבי אומר הנחמים באלים כל המחמם עצמו להוציא שכבת זרע לבטלה חשוב כבהמה, מה בהמה אינה מופקרת אלא לשחיטה ואין לה חלק לעולם הבא כן העושה זאת יוצא מכלל ישראל רח"ל. ואמרו חז"ל שאיש כזה נקרא בור שקיללוהו חכמים ומאיש כזה נתבעים ממנו בדינים משונים על ידי מלאכים אכזרים, והפסוק אומר ומה תעשו ליום הפקודה ואנה תעזבו כבודכם. ועוד אמרו רז"ל אם אדם חוטא בעיניו עיניו כהות, חוטא באוזניו שומע חרפתו, חוטא בפיו אין דבריו נשמעים, חוטא בלשונו ייסורים באים עליו, חוטא בידו יורד מכבודו, חוטא בלבו מת בדאגה, חוטא ברגליו שנותיו מתקצרים, חוטא ביצרו-יצרו מקטרגו, חוטא ומחטיא קובר את אשתו ובניו ובני ביתו רח"ל. ועל זה כתוב במשנה הכל נתון בערבון ומצודה פרוסה על כל החיים החנות פתוחה וכו' והדין דין אמת והכל מתוקן לסעודה.

אמרו חז"ל שוב יום לפני מיתתך החזק במוסר אל תרף נצרה כי היא חייד. ולכן איש אשר אלה לו ימהר לעשות תשובה לפני שתצא רוחו וישוב לאדמתו. וכל מי שאומר על זה אין פשע הרי הוא מנודה בר מינן. (שו"ע יו"ד סי' של"ד סעיף מ"ג) וגורם רעה לעצמו ולכל העולם חלילה. ראשית כל הוא בא לידי עניות. והוא בנידוי ה' יצילנו. ובורא משחיתים כידוע. ופוגם בשמות הוי"ה אדני"י כאשר יראה הרוואה בספרי המקובלים. וגורם לעצמו שמחבל נפשו ומאבדה. ואינו זוכה לראות פני שכינה. ואינו קם בתחיית המתים. וגורם שבניו יהיו רשעים והם פריצי הדור המינים והכופרים, גורם אורך הגלות ועיכוב הגאולה. גורם להביא מיתות ומגפות וחולאים רעים בעולם על שונאי ישראל וכהנה רבות. לכן מי שיש בידו עוון זה ימהר לעשות תיקון לעצמו וקודם כל יקבל על עצמו שלא לדבר לשון הרע, שקר, ליצנות, נבלות הפה, וכיוצא, כי כל הפוגם לשונו בדיבורים האסורים הוא בא לידי כל מיני צרות שבעולם רח"ל, וזה שכתוב מות וחיים ביד

הלשון שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו. יען שתיבת פה מספרו מילה לרמוז שברית הלשון מכוון כנגד ברית המעור. וכתוב נצור לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה. ומי שרגיל לדבר לשון הרע עובר על י"ז לאוין כמו שכתוב בפתחה לספר חפץ חיים. ומצינו בערכין אמר ר' יהושע בן לוי, כל המספר לשון הרע, מגדיל עוונות עד השמים שנאמר שתו בשמים פיהם. והוא שקול כנגד ג' עוונות החמורות שהם עבודה זרה גילוי עריות ושפיכות דמים כדכתיב לשון מדברת גדולות, ובעבודה זרה כתוב אנא חטא העם הזה חטאה גדולה. ובגילוי עריות כתוב ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת. ובשפיכות דמים כתוב גדול עוונו מנשוא. בא להודיעך שקשה לשון הרע כמו שלש עבירות אלו.

וראיתי כתוב בספר נפלאים מעשיך מעשה נורא שמזעזע כל האיברים. מעשה בחסיד אחד שחלם חלום שהוא היה עובר בארץ צלמוות וראה את השטן יושב וסביביו עומדים מלאכים ומקיפים אותו. וירם קולו ויאמר הנה אני אדון הצלמוות ואתם עבדים לי עושים רצוני הגידו לי מי בכם הפליא להרבות הרג ואבדן לבני האדם. כדי שאלבישהו סימן של מעלה וגדולה, ויגש מלאך משחית הממונה על הדבר ויתיצב ויאמר, לי יאות הסימן של הגדולה יען שהפלאתי עליה להכות שאיה להביא שאולה אנשים ונשים יונק עם איש שיבה. ויאמר לו השטן, עמוד עתה לצד אחד ונראה מי יבוא לדבר אחריו. ויגש מלאך משחית הממונה על חולי רע היא הקולירא ויאמר, אני הרביתי חללים ומצדי נפלו אלף ורובה מימיני וכקוצר העשב קצרתי אותם. עוד הוא מדבר והנה בא שר החרב והתיצב לפני השטן ויאמר, בכמה מלחמות עברתי וכמה גבורי חיל הרגתי וכמה גרודים טבחתי ובמלחמה אחת מאה אלף איש ביום אחד הרגתי, ועוד שר החרב מדבר והנה ניגש שר הרעב ויאמר, שמעת אדוני רבים היו חללי רעב מחללי חרב ובמיתה מנוולת. עוד זה מדבר והנה נגש מלאך משחית אחד על גחונו בדמות נחש ויאמר, שמעני אדוני לא לאלה נאוה התהילה כי כל אלו הרגו גוויות והלכו הגוויות ונחו בקבורתם אשר שם אין שנאה ואין קנאה ואין עוון ואין פשע ולא יכלו אלו להמית נפשות ורוחות, אך אני אשר הרביתי חללים לבני אדם בעודם בחיים ועשיתים מתים בחייהם אשר כל יום ויום הם מתים אלף מיתות. ויאמר לו השטן פרש דבריך במה עשית הגבורה הזאת. ויאמר, במעט פיתוי שפיתיתי אותם בלשון הרע. ויען השטן ויאמר לו, את עלית על כלנה ולך נאה הפאר. ואמרו חז"ל על שלש עבירות נפרעין מן האדם ולשון הרע כנגד כולם.

ולא רק המדבר אלא גם המשמיע דברים בטלים לאזניו בא לידי קרי כמו שכתוב בכמה מקומות. ובסמא דחיי (ח"ב דף ט"ו) כתב וזה לשונו, וגם על השומעים דבריהם גם עליהם יעבור כוס התרעלה חומר האיסור שמטמאים אזנם בדברים האסורים וענשם מרובה. והרב חפץ חיים האריך בזה עד מאוד בספרו הטהור שמירת הלשון וכל ספרי המוסר מלאים מזה. ובזוהר הקדוש הפליגו בזה עד מאוד. והרב יוסף והרב קרנות צדיק נתמרמרו על זה מאוד. וכן מצינו במסכת ערכין (דף ט"ו) ובמסכת יומא (פרק ח') ובמסכת כתובות (דף כ"ג ע"ב) ובמסכת פסחים (דף ק"ג ע"ב) ובספר הקנה ועוד. וכן איתא במדרש הנעלם על רות. וגדול ענשם עד שכמעט עבור גדול חטאתם אין יכולת בגיהנם לנקותם מן העוון כמו שמפורש בתנא דבי אליהו (פרק י"ח) וזה לשונו. כשם שהרשעים מספרים לשון הרע ועולה עד כסא הכבוד, כמו כן יורדים מלאכים מפי הגבורה ונוטלים את אותם הרשעים ומשליכים אותם לתוך עומקה של גהנם. באותה שעה משיבה גהנם ואומרת לפני הקב"ה, רבש"ע אין לי יכולת לפרוע להם די כפי עונש שלהם. וכן מצינו במדרש שאין הקב"ה רוצה להשתתף כלל עם בעל לשון הרע להצילו מצרותיו ואין שום עצה לאדם אלא רק שינצור לשונו מרע. וכתב הגאון חפץ חיים ז"ל בספרו הלכות איסורי לשון הרע, מה היא תקנתו של בעל לשון הרע, שיעסוק בתורה ובפרט שירבה ללמוד בספרי המוסר שזה מקרב את האדם לקונו. ולזה יתעורר האדם ויקיץ הנרדם לסור ממוקשי מות וישמור ברית הלשון וברית המעור להזהר מנבלות הפה ולשון הרע וליצנות וכיוצא בזה, כי על ידי שישמור את לשונו יוכל לשמור על עצמו יותר מעבירות של ניאוף וכדומה שאלה העבירות הם המורידים את האדם לשאול תחתית וגורמים רעות גדולות לאדם וגם לבניו אחריו ח"ו וכמו שראיתי מעשה שכתוב בספר קב הישר וזה תוארו.

בשנת תמ"א-תמ"ב לאלף השישי בעיר פוזנא שהיתה עיר גדולה מלאה תורה ויראת שמים והיו בה צדיקים וחסידים גדולים, היה ברחוב הגדול שבעיר בנין גדול של אבנים מפואר מאוד ולמטה היה מרתף על רוחב כל הבנין אבל למרתף הזה לא היו נכנסים בני אדם כי כל מי שהיה נכנס שם היה מת פתאום ולא ידעו מה הסיבה הגורמת לכך, ולכן נשאר המרתף הזה סגור כל הזמן. ופעם אחת בא לשם בחור אחד מעיר אחרת והיה מחפש מקום ללון וביתניים מחמת עייפותו ישב ליד המרתף כדי לנוח ומת פתאום במקום שישב ולא הבינו מה העניין, ואחר כמה זמן התחילו להרגיש הדריים בבנין הזה שכל המאכלים שהיו מבשלים היה מתמלא עפר ולא ידעו מה העניין. והנה לאחר ימים מועטים שהיו נמצאים בזה הצער הרגישו שיש רעש בתוך הבית ובני אדם צועקים ומדברים אבל לא ראו פני שום אדם ורק שמעו את קולות הרעש והצעקות, ובאמצע הלילה רבו הצעקות והבית היה נראה כמזועזע מחמת הצעקות ומרוב פחדם קמו כולם בחצות הלילה וברחו מאותו בית. והנה השכנים הדריים ליד הבנין הזה שמעו קולות שהיו משוררים בקול נעים וקולות ריקודים וצעקות והלכו לראות מה יש שם ולא ראו שם בני אדם אלא רק שמעו קולות ולא ידעו מה זה. באותו הזמן בעיר פוזנא היה הרב הקדוש ר' יואל בעל שם ז"ל וכאשר הגיע הבוקר הלכו אל הרב ר' יואל שלשה אנשים מנכבדי העיר וספרו לו על הענין. כאשר שמע הרב ז"ל את דבריהם קם בכבודו ובעצמו והלך לראות את הבית וראה שהוא מלא חיצונים, שאל אותם מה הסיבה שנכנסו לבנין הזה והלא הבית הזה הוא שייך לבני אדם ושהם צריכים להיות במדברות. אז ענה לו אחד מהם ואמר שהבית הזה שייך להם לחלוטין על פי הדין. אמר להם הרב שביום שני יבואו לבית דין ושם יטענו טענותיהם. וביום שני בבוקר באו לבית דין כל האנשים הדריים בבנין ועמדו לפני הבית דין וטענו שהם קנו את הבנין בכסף מלא והבית הוא שלהם. פתאום שמעו קול מדבר ואומר, הבית הזה היה של אחד צורף זהב ושמו פלוני בן פלוני והאיש הזה היו לו שתי נשים אחת יהודיה ואחת שדה, והיה אוהב את השדה יותר, ופעמים רבות היה קם באמצע הסעודה והיה הולך אל השדה והיה קשור בה ככלב והיהודיה לא ידעה מזה מאומה. והנה פעם אחת בליל הפסח באמצע הסדר קם והלך לעשות צרכיו והתאחר הרבה ואשתו היהודיה חכתה לו הרבה ובראותה שבושש לבוא קמה לחפש אחריו וכאשר נתקרבה לבית השימוש ראתה כמין אור יפה הבוקע מתוך הסדקים. הסתכלה בתוך הסדקים וראתה שבתוך בית השימוש יש חדר קטן מרוהט ואור גדול יש בחדר ועל המיטה שבחדר ראתה את בעלה שוכב עם שדה ומרב הפחד ברח מהר למקומה ולאחר זמן מועט בא בעלה וגמרו את הסדר והיא לא דברה מאומה. באשמורת הבוקר ביום ראשון של פסח קמה והלכה אל

הרבנית ובקשה ממנה רשות מכבוד הרב כדי לדבר אתו מילים אחדות, ואח"כ נכנסה אל הרב וספרה לו כל מה שראתה והתחילה לבכות. והרב הקדוש הבטיח לה שהוא יסדר את העניין. וביום ראשון של חול המועד שלח את שמשו להזמין את האישי, והאישי בא ובתוך חקירה ודרישה הבין הרב שהאשה השניה היא שדה ושקשה לו להפרד ממנה אז כתב לו קמיע ושלחו לביתו ונשאר עם אשתו היהודיה. בשעת מיתתו באה אליו השדה ואמרה לו בבכיות, אין אני דורשת ממך מאומה רק בשביל היתומים שאתה עוזב כי בניך הם והתחננה אליו הרבה עד שהסכים לתת לה את המרתף לירושה. אבל מכיון שבמשך הזמן מתו כל בניו ולא נשאר לו זרע של קיימא נמצינו אנו היורשים שלו ולנו שייך כל הבית. קם הצד השני וטען שהוא קנה את הבית בכסף מלא והיה אם יתנו לו את הכסף הוא ילך למקום אחר. והמשיכו שני הצדדים לטעון ואחרי דין ודברים ממושך יצא הפסק דין שהחיינונים צריכים לעזוב את המקום ושהבית שייך לדרי הבית. נמצא שכל זה בא מעוונות ניאוף ושהאדם הזה נעקר מן העולם הוא זרעו, ה' יצילנו.

ומצאתי גם כן כתוב מעשה נורא שברוסיה הלבנה היה עשיר אחד מופלג וכשמת השאיר בן ובת, הבן היה בן שמונה עשרה שנה והבת בת חמש עשרה שנה. פעם אחת אמר הבחור לאחותו למה לנו לקחת את כל ההון הרב הזה ולחלקו בין אנשים זרים שאני אשא אשה ואת תקחי לך בעל והממון ילך מידינו ולכן עצתי היא שנשב שנינו יחד כאיש ואשה בבית ויהיה לנו הכל, והסכימה הבת להצעתו ועשו מה שעשו. לאחר זמן יצא קול בעיר על הדבר הזה והלכה לאחיה ושאלה אותו מה לעשות, אמר לה אחיה שתשב בבית ולא תצא כלל לחוץ ונראה מה יהיה בסוף. והנה בסוף חודש התשיעי בהרגישה שחבלי יולדה תפסוה אמרה לאחיה, ואחיה הלך וקרא למילדת וילדה זכר. תיכף הביא תיבה יפה והכניס את הילד בתיבה ושם לידו כיס ובתוכו אלף זהובים וקרא לאחד מידידיו הנאמנים וצוהו שיקח את התיבה ויניחנה ליד פתח ביהכ"נ ויעמוד מרחוק ויראה מה יהיה לו, ואמר לו שעבור זאת יקבל שכר הגון והניח גם מכתב אחד תוך התיבה יחד עם הזהב ותיכף בלילה לקח ידידו הנאמן את התיבה והוליכה לאחת מהעיירות הסמוכות והניחה ליד פתח בית הכנסת. ובאותו בית הכנסת היה מלמד אחד צדיק שכל יום היה משכים לבית הכנסת קודם בא השמש ובאותו יום כשבא לבית הכנסת ראה והנה נמצאת תיבה יפה ליד הפתח וקול תינוק בוכה נשמע מתוכה תיכף פתח בוריוזות את בית הכנסת והדליק את המנורות לקח את התיבה ופתחה וראה ילד בוכה ולידו כיס מלא זהובים ובתוכו מכתב. פתח את המכתב וראה שכתוב שכל הרוצה לטפל בילד יעשו לו מילה ביום פלוני בתאריך פלוני כי ילד זה ישראל הוא ויתנו לו להניח תפילין בזמנו ואחר שיגדל הילד אם ירצה לשבת אצל זה שטפל בו מה טוב ואם לאו יתן לו חצי הממון שנמצא בכיס זה ויפטר לשלום. לאחר זמן מועט בא השמש וגם הוא ראה את המכתב ואמר למלמד תן לי הכסף והילד ואני אטפל בו. אמר לו המלמד אני זכיתי בזה הילד כי אני אין לי בנים והקב"ה שלח לי את זה הילד לגדלו ולחנכו. ולאחר זמן מועט בא הרב ושמע את הויכוח שהיה בין המלמד לשמש אז אמר הרב כל הקודם זכה. ויצא קול בעיר שהמלמד מגדל בביתו ילד ממזר ובן עשירים. עבר מעניין זה זמן, הילד היה פיקח יותר מדי בלימוד ובחכמה. והנה יום אחד התקוטטו איתו ילדים שהיו לומדים עמו ובין הדברים שהיו מבזים אחד את השני אמר לו אחד התלמידים, ממזר אתה ואין אתה בן המלמד ולאחר שנשנה דבר זה כמה פעמים נכנסו הדברים לעומק לבו של הילד והלך לביתו והתחיל לבכות והיה מבקש שיאמרו לו את האמת בן מי הוא ולמה הם מגדלים אותו בביתם, והמלמד ואשתו לא רצו בשום אופן להודיעו מהענין כלום ולכן דחו אותו באמרם שהמלמד הוא אביו ואשתו אמו אבל הוא הרגיש שהדברים הנאמרים לא נכונים ולכן לא נתן לעצמו מנוחה והפסיק ללכת לתלמוד תורה והיה לוחץ על המלמד ואשתו ולא היה נותן להם מנוחה עד שהמלמד הצדיק היה מוכרח לומר לו את האמת והראה לו את המכתב שהיה שמור אצלו וכשקרא הילד את המכתב אמר למלמד שהוא רוצה ללכת ושיתן לו את חצי הממון האמור במכתב וכל מה שטרח המלמד לפייסו לא עלה בידו והוכרח לתת לו לנסוע למרחקים וגם נתן לו את חצי הממון ונסע. והיה הוא נוסע עד שהגיע לעיר אחת שהיתה שם ישיבה מפוארת וקבל בדעתו ללמוד בישיבה הזאת. והנה הורי הילד הזה לאחר כל המעשה שקרה אתם קבלו מזה חרפה ובושה גדולה ולכן קבלו על עצמם להתחלק בעושר הרב שהיה להם והאשה קבלה על עצמה לנסוע למרחקים, ותסע האשה עד שהגיעה לעיר אחרת הרחוקה מעיר מגוריה ותגור שם ולאחר זמן התחילה לחפש לה בעל אבל היא לא רצתה להנשא אלא לבחור ת"ח וירא שמים כי מכיון שהיא עדיין היתה צעירה לימים ורצתה להיות בעלת תשובה אמרה בדעתה שאם תנשא לתלמיד חכם ותשמנו יהיה לה כפרה על עוונה ואודות עניין זה נגשה אל ראש הישיבה שהיה בישיבה של העיר והיא ואמרה לו את מבוקשה. אמר לה ראש הישיבה שיש לו בישיבתו בחור אחד נחמד ולמדן גדול ופיקח ובעל מידות טובות והוא מציע אותו בשבילה והאשה הסכימה לדבריו וגמרו את הענין ביניהם ועשו את החופה אבל מן השמים גלגלו שבאותו לילה יהיה לאשה דרך נשים והיה מוכרח הבחור להתרחק ממנה, וכל פעם שהיה מגיע הזמן היה לה דרך נשים ועבר עליהם כך משך שנה תמימה בלי זיווג. אז קרא הבעל לאשתו ואמר לה אנו רואים שמן השמים לא רוצים לבנות את הבית הזה ולא טוב ששנינו נמות ערירים וביסורים ולכן תאמרי את האמת מה עבר עליך כדי שאתן לך תקון על חטאתיך וספרה לו את הענין, וספרה לו גם איך ששמו אותו בתוך תיבה וגם איך שהמלמד לקחו לביתו. בשמוע הבחור את דבריה נודעו והכיר שהאשה הזו היא אמו, ושבאמת הוא ממזר. מה עשה, קם בחצות הלילה ולקח מעט כסף וזהב וברח למרחקים ובבקר כאשר קמה האשה והרגישה שבעלה גנב כסף וברח תיכף עשו חיפושים ולא מצאוהו ונשארה האשה עגונה והיא רצתה להתחתן עם אחר אלא ששום בית דין לא רצו לתת לה היתר והיתה הולכת ממקום למקום ולא היתה משקרת ורק חפצה שימצאו לה איזה היתר. והבחור ברח לעיר אחת בצפון רוסיה ונכנס למלון אחד ושכר לו חדר והיה יושב ולומד שם. והיה כעבור שלשה שבועות חשד בו בעל המלון בדברים שאינם טובים והתחיל לעקוב אחריו וראה איך שהבחור הגיע לעיר והכניס ראשו בין שתי אילנות ומכה את עצמו באכזריות ובוכה ומחמת המכות התחיל לרדת ממנו דם, ולא יכול בעל המלון להתאפק ולכן קפץ פתאום ותפס את הבחור בכל כוחו ואמר לו מה אתה עושה והלא בתורה שאתה עוסק בה כתוב ונשמרתם מאוד לנפשותיכם ועוד אמר לו כמה פסוקים מן התורה ותיכף חבש אותו והביאו לחדרו והביא לו כס תה והפציר בו לשתות. אז אמר לו הבחור אם אתה רוצה שאני אשתה יש לי סוד לגלות לך אך בתנאי שלא תגלה לשום אדם. אז אמר לו שיש לו ממון רב ושהוא רוצה לתת את הכל בשבילו אך בתנאי שיתן לו את המרתף הנמצא תחת הבנין וכאשר יכנס לתוכו יביא לו ככר לחם אחד וכד מים ויסגור עליו ואת המפתח ישליך לתוך האשפה שיש לו אחרי הכתל שבשדה ושישכח ממנו

לעולם ועד. בעל המלון בראותו את העושר הרב הסכים ועשה ככל אשר ציווהו וכאשר זרק בעל המלון את המפתח באשפה שכח ממנו לגמרי כאילו לא היה אדם כזה מעולם. עבר מעניין זה שנה שלמה והנה הגיעו לעיר הזו שני שליחים נכבדים שהיו הולכים ממקום למקום לחפש להם רב. ויען שהרב לפני מותו ציווה עליהם למצוא איש שיהיה קדוש ומוסתר מן הבריות לכן הוכרחו לנווד למקומות הרחוקים כדי שימצאו איש כזה. וכאשר הגיעו לעיר ההיא לנו באותו בית מלון וכאשר הציעו את מבוקשם ושמע בעל בית המלון אז נזכר מהאיש הנמצא אצלו במרתף למטה ואמר להם שאינו יודע אם חי הוא או מת וגם מפתח של המרתף אין לו כי אמר לו שלא יפתח את המרתף לעולם ועד. והנה הוצרך אחד משני השליחים לצאת להשתין ויצא אחרי הכתל כדי להשתין ומצא שם מפתח מונח באשפה שמח שמחה גדולה ונכנס אצל בעל בית הבית במהירות ושאלו אם זהו המפתח של המרתף, בראות בעל הבית את המפתח נזדעזע ואמר להם שכנראה מעשה זה הוא מעשה שמים, אמר בעל הבית שמי שמצא את המפתח הוא בעצמו יפתח וכן עשו וכשפתחו את המרתף ראו והנה אדם עטוף בטלית ומוכתר בתפילין יושב ולומד בגמרא שהיתה לפניו, ויקבלם בסבר פנים יפות ודבר איתם רכות וגם קבל את הצעתם להיות להם רב בעירם ובעל הבית הזה היה פשוט משתגע לראות פלא גדול כזה לחיות כל הזמן על ככר לחם וכד מים והאמין שאיש זה הוא באמת איש קדוש. תיכף קם האיש והלך עם האנשים וקבלוהו בעיר בכבוד גדול ושמעו נשמע בכל העולם על חכמתו הרבה ומידותיו הטובים ושהוא ישר צדיק וחסיד וגם בעל מופת והתיר כמה עגונות וגם להיפך אסר כמה נשים שלא כדרך הטבע וכולם הבינו שכל מה שהיה עושה היה עושה על פי רוח הקודש והיתה אימתו מוטלת על כולם מחמת רוח הקודש שהיה לו. והאשה אמו של הקדוש הזה שמעה שיש אדם צדיק גדול ובעל רוח הקודש נסעה אליו כי אמרה אולי יושיע אותה מעגונה, וכאשר באה אליו והכיר אותה שהיא אמו צעק צעקה גדולה ואמר, רבש"ע מה אתה רוצה ממני כך אמר ארבעה פעמים ופתאום נפלה על הארץ ומתה. וכל הנמצאים שם לא ידעו מה העניין ופקד הרב שיעשו לה את הכבוד הראוי והוא ישב שבעה ימים באבל ולא גילה הדבר עד יום מותו. מכאן ילמד האדם וידע מה שהוא גורם בקלקול קטן שהוא עושה שגורם רע לעצמו ולאחרים כאן, וכן למעלה מחריב עולמות ברומו של עולם ולא דווקא אם עשה האדם מעשה ממשי אלא אפילו אם חשב לעשות מעשה טוב וממעשה זה היה יכול לצאת קלקול גדול הרי הוא גורם רעה גדולה בעולם למטה וכן למעלה וה' יזכנו למוטב.

לכן טוב לאדם שילך אצל חכם הבקי ברפואות הנפש שיסדר לו פרקי הרפואות על פי הש"ס והזוהר והאריז"ל. וכל שכן אם חטא בקרי שלא יתשל ח"ו שמא יספה בעונו ולא יזכה לעשות תשובה יען שאין אדם יודע עיתו כמאמר ר' אלעזר שוב יום אחד לפני מיתתו ולכן טוב שיקדים התשובה. כתיב לא יגורך רע, ואין רע אלא הפוגם בברית שזה נקרא רע לשמים ורע לבריות מפני שפוגם ומשחית למעלה ולמטה וכמעט שנעלמו ממנו שערי תשובה אלא שגברו רחמי שמים וימינו פשוטה לקבל שבים. ואמרו רז"ל שהברית קודש חתום מבפנים הוי"ה ומבחוץ שד"י ואם קלקל בברית ולא תקן ח"ו נעשה שטן מבפנים ונחש מבחוץ ואין קץ לענשו, ומחמת זה אין לו חלק לעוה"ב וחז"ל ראו ברוח קדשם שהרבה אנשים מתו פתאום ולא זכו לתשובה וסובלים נורא מאד ומרב אהבתם אותנו כתבו ספרים מלאים מזה על הדורות הבאים כדי שיראה כל אחד לתקן את נפשו ורוחו ונשמתו. וידוע מעשה שכם בן חמור שלאחר שנהרג עלתה נשמתו לב"ד העליון וטען על שהרגו אותו ואמר שהוא עשה תשובה ומל בשר ערלתו על שטמא את דינה בת יעקב ואמרו לו בב"ד העליון שיחכה, וכשנעשה מעשה זמרי עם כזבי בת צור ונהרג בחרב עלתה נשמתו למעלה אמרו בבית דין העליון שהוא עצמו שכם בן חמור ומכיון שמל ערלתו גלגלוהו בגלגול ישראל כדי לנסותו ולא עמד בנסיון וקלקל חותמא דמלכא קדישא, ובאותה שעה נזדעזעו מלאכי מרום ואמרו הנסתרות והנגלות אתה יודע. נמצא שנהרג פעמיים בחרב וגרם לישראל צרות שנהרגו מישראל כעשרים וארבעה אלף איש ולא קם לעולם משבט שמעון שופט ונביא. ומזה נלמד שאם האדם אינו ממהר לתקן את העוון הידוע הרי הוא גורם רעה לעצמו ורעה לרבים ח"ו. וצריכים גם לקחת מוסר מער ואונן שהיו קטנים בני שמונה שנים ומתו אף על פי שהיה להם אב צדיק וסבא צדיק גדול ובחיר שבאבות ועם כל זאת לא נצלו מהעוון הידוע ולא הגין עליהם זכות הצדיקים. ומי שעבר על זה ח"ו ומתחרט, צריך שיזהר בשמירת הברית כדין וכהלכה כדי שימשיך עליו את הקדושה וידחה את הסט"א אשר שורה עליו. אחד התקונים הוא שיזהר לענות אמן בכל כוחו וליחד שמות הוי"ה אדנות כמנין אמן, והוא טוב מאד לתיקון הוצאת שכבת זרע לבטלה, וכנגד מה שהיה מקלקל בצנורות הקדושות לשפוך שפע הקודש דרך עקלקלות מעתה יתקן ויחזיר עטרה ליושנה בכוונת אמן (ועיין להרב מזמור לאסף וסמא דחיי חלק ב' דף ל"ז) ובמסכת שבת (ק"ט ע"ב) כתוב, אמר רבי יהושע בן לוי, כל העונה אמן יהא שמיה רבא בכל כוחו קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה. ורש"י פי' בכל כוחו דהיינו בכל כוונתו, והתוספות פירשו בכל כוחו כלומר בקול רם. ואיתא בזוהר הקדוש שצריך שיזדעזעו כל אבריו בשעה שאומר איש"ר, ומי שירגיל עצמו לעשות את זה הוא מבושר שימחלו לו העוונות כמ"ש רז"ל (שבת דף ק"ט) שאפילו אם יש בו שמץ של מינות מוחלין לו אם יקבל עליו שלא ישוב עוד לכסלה. וכתבו התוספות בשם הפסיקתא שבזמן שישראל נכנסין לבתי כנסיות ואומרים אמן יהא שמיה רבא בקול רם, מבטלין גזירות קשות ורעות. ובמסכת סנהדרין (דף ק"י) כתוב, קטן מאימתי בא לעולם הבא תניא משום ר' מאיר משעה שאומר אמן שנאמר פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים אל תיקרי שומר אמונים אלא שאומר אמונים. ובמדרש רבה ריש פרשת כי תבוא כתוב, שאין גדול לפני הקדוש ברוך הוא יותר מאמן שישראל עונים. והובא ברוקח שכשישראל אומרים אמן יהא שמיה רבא, אומר הקב"ה מתי אקבץ את שארית ישראל מבין הגוים. ואמרו רז"ל שעיקר עניית אמן הוא הכוונה ולא עניית התיבה בלבד אלא שיכוון בלבו שמילת אמן פירושה שאמת היא הברכה של המברך ומאמין אני בזה. וראיתי כתוב בספר "ואמרו אמן" שמה שאמרו בגמרא שהעונה אמן גדול שכרו יותר מהמברך, הסיבה כיון שבזה הוא מוסיף כח וגבורה בפמליא של מעלה.

כתב בספר ראשית חכמה (שער הקדושה פרק י"ז) וזה לשונו. גם המברך ברכה לבטלה הוא כמוציא זרע לבטלה רח"ל ואפשר שיטמאוהו בקרי ח"ו וצריך להזהר בזה, ובפרט ש"ץ שלא יחזור תפילת י"ח אם אין תשעה שיענו אמן. עכ"ל. ועוד תקון אחד לעוון הידוע ללמוד בספרי מוסר וכן כתוב (בשו"ע או"ח סי' תכ"ד במשנה ברורה אות ב') בשם האריז"ל שחייב ללמוד בספרי מוסר כל השנה דהיינו באגרת התשובה של רבנו יונה ודיני תשובה בראש ספר הרוקח וראשית חכמה וכו'. וראיתי בכמה ספרים קדושים שסגולת לימוד התהלים נפלאה היא לענין זה עד מאד ויש בזה כח לבטל כל

הדינים והמשטינים מעל האדם, ולכן נקראים בשם זמר עריצים על שמכלים כל החוחים והקוצים, ובפרט שאמרו רבותינו שדוד המלך עליו השלום התפלל שכל מי שיאמר תהלים יקבל שכרו כעוסק בנגעים ואהלות. ועוד שכל האומר תהלים בכל יום הרי זה כאילו קיים כל התורה כולה, וזה מה שאמר הפסוק תכו לוגליך ישא מדברותיך ר"ת תלים וסמך ליה תורה צוה לנו משה. וכן והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ס"ת תלים רמז שכל האומר תהלים בכל יום זוכה להיות תחת כסא הכבוד. ובספר עמק המלך (דף ט"ו) הובא מעשה שבכפר אחד היה איש זקן וירא שמים שהיה לומד ספר תהלים בכל יום ובזכות זה ניצולו בני העיר מכל מיני פורענויות כל ימי חייו של הזקן. ועוד שאמירת התהלים מסוגלת מאד לתיקון הברית ולבעל תשובה. ורמז מפסוק ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו. ס"ת של פסוק זה עולים בגימטריא תהלים ותשובה. ומפרשה זו מתחילים ימי השוכבים שימים אלו מסוגלים לתיקון הברית. וראיתי כתוב בספר פלא יועץ בערך תהלים שיש קבלה מאנשי שם הקדושים שמי שיש לו איזה דוחק השעה או איזה צער או שהוא ממחר בדרך או עובר בים או בנהרות יקרא כל התהלים בכל יום בלי הפסק בכוונת הלב ובהכנעה ויראה נפלאות וזה בדוק ומנוסה. והרב אברהם חי מוספיא אחד מרבני ירושלים עיה"ק כתב בספרו וזה לשונו. אני הצעיר מצאתי בספר כתב יד וזה לשונו. קבלתי פה אל פה משני המאורות הגדולים הרב מר קשישא כבוד מורנו הרב ר' אליהו הכהן ז"ל והרב המופלג כבוד מורנו הרב ר' חיים אבולעפיה ז"ל שקבלו מתלמידי "מורנו הרב ר' חיים ויטאל" ז"ל להתענות ביום המשמרה של ר"ח אדר ולקרות ביום זה כל התהלים והוא סגולה נפלאה לנשמה וקבלתי מהם על ענין זה עניינים נוראיים עכ"ל. וכיון שדבר זה הוא סגולה נפלאה הנה מה טוב ומה נעים לעשות חברה אחת על הדבר הזה מיראי ה' וחושבי שמו להתענות ביום ערב ראש חודש אדר וללמוד ביום זה כל התהלים כמו שנוהגים לעשות באיזה עיירות וגדול מאוד לימוד התהלים. ואשרי הלומד בו תמיד בכוונת הלב ובהכנעה אשריו בעוה"ז וטוב לו לעוה"ב.

ומצאתי כתוב בספר "חיים שאל" שמאחר שהתפלל דוד המלך עליו השלום שיהא חשוב אמירת התהלים כעוסק בנגעים ואהלות נראה שהתהלים מועיל לתיקון הברית כמו שכתבו גורי האריז"ל שלימוד סדר טהרות טוב לתיקון פגם הברית וגם מועיל להציל נפש המת מדינה של גהינם. והובא בכף החיים (סימן נ"ה אות כ"ו) בשם ספר ויקהל משה מעשה נורא בענין רוח אחד ושם נאמר שאין דבר המגין מפני המזיקין כאמירת קדיש על מזמורי תהלים ולכן יש להנהיג הבנים על אבותם שילמדו בכל יום מהשנה קצת מזמורים ויאמרו קדיש. וכתב הרב שבות יעקב (חלק שני סוף סימן מ"ב) שבמקום להרבות בתפילות ובתחנונים שיש חשש ביטול תורה בהרבות תפילה יותר מדי ילמד בספר תהלים וחשוב לו כאילו עוסק בתורה, ויש בזה סגולות הרבה. ובספר קנאת ציון (דף ט"ו ע"ב) כתב שבעת צרה בין צרת יחיד בין צרת רבים לא היה מסדר זקנו שום תפילה אלא היה קורא ספר תהלים פעמים רבות בכוונת הלב והיה אומר שדוד המלך עליו השלום יהיה לי לפה ולמליץ טוב בעת צרתי לפני אבינו שבשמים. וכנהנה רבות מעלת לימוד התהלים ולזה נהגו רבים מאנשים יראים לעשות בימי השוכבים תענית דיבור עם לימוד התהלים שזה מסוגל מאוד, וכתב הרב יצחק אלפיה ז"ל ב"קונטרס היחיאל" (בבית השם דף ס"ה) וזה לשונו. הן ידוע שרבותינו זכרונם לברכה אמרו שבאותו דבר שאדם חוטא בו, הוא חייב לתקן ואם לא תיקן אזי חייב הוא להתגלגל עוד פעמים רבות עד אשר יתקן מה שעוות, וראה שזה אפילו על גדולי עולם כי אין משוא פנים לפני הקב"ה ח"ו. והנה ידוע מה שאמרו רז"ל בש"ס על אהרן הכהן שלא היה ראוי לאותו מעשה של העגל וגם ישראל לא היו ראויים אלא כדי להורות תשובה לרבים, נמצא שבעשייתם החטא עצמו היה צורך ותיקון גדול ומצוה חמורה כדי להורות תשובה לרבים, ועם כל זאת הוכרחו לחזור עליו בגלגול כדי לתקנו עד שבתחילת בית שני חזרו בגלגול עזרא הסופר וכנסת הגדולה שהם הסנהדרין וכו' ועמדו בתפילה ובכח התפילה ביטלו את היצר הרע של עבודה זרה כידוע עיין שם באורך. ואחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת הנה מה טוב ומה נעים שתשמור לעשות סדר תקון גדול של שמירת הלשון בתענית הדיבור וסגולת התהלים. ועוד ידוע שסגולת התהלים שהם שירות דוד המלך עליו השלום, סגולתם נפלאה לבטל כל הדינים והמשטינים מעל האדם ולכן נקראו בשם זמר עריצים שמכלים כל הקוצים והחוחים וידוע גודל מעלת השכר למי שמזמר הזמירות ראוי בקול רם ובשמחה. ועוד כתב שם וזה לשונו. ועתה בזמנינו שהגופות נחלשו בעוונותינו הרבים ואין כל כך חוזק ובריאות גוף להתענות איזה ימים רצופים ומה גם שהמתענה צריך לקבל התענית מבעוד יום ואם לאו לא יועיל, ובפרט שידוע שתנאי התענית הוא שצריך אדם באותו יום לשבור לבו בקרבו ולהזהר מכל עוון ונדנדוד עבירה ולהזהר ביותר מפתוייו של היצר הרע יען שבאותו יום הקדוש של התענית העון הקטן אשר יעשה האדם מפיל הרבה ניצוצות קדושה בסטרא אחרא. ועוד, אם הוא בעל תורה צריך להזהר יותר ומה גם מעוון הכעס וכו' ואם בעל מסחר הוא צריך להזהר באותו יום שיהיה משאו ומתנו באמונה ולהזהר מהשקר וחנופה ואונאה ורבות ובפרט שלא להשבע אפילו על האמת ואין צריך לומר בשקר ושואו, וגם לא להזכיר שם שמים לבטלה, וכנהנה רבות. ולכן איעצך נא עצה טובה שיש בה נחת רוח לנשמה מבלי שום צער הגוף כלל ועיקר רק לעשות תענית הדיבור וסגולת התהלים ולשמור לשונו ותכפר כל חטאתיך ובכל יום שתוכל לתקן התיקון הזה עשה והצלח בין בחול בין בשבת וכו'. והוא מעדות נאמנה של הגאון רבינו נועם אלימלך זלה"ה. ותלמידו הרב מוהרמ"ענו"ף העיד שעל ידי זה יכוף את היצר הואיל ובזה יהיה בידו כח חרב חדה וחנית נגד היצר. ואולי יעלה בדעתך לומר שתענית הדיבור לא מהני לכפר כל עוון אשר חטא, לכן טרם כל הנני להראותך כח של תענית הדיבור שהוא מועיל יותר מתענית הגוף, יען שבתענית הגוף לא יבצר מלדבר בו דברים בטלים כמו שכתוב בחפץ חיים בשמירת הלשון, וכן בא לידי כעס ושקר וחנופה וכזב ורמיה ובדיחות וצחוק וקלות ראש ושבועת שקר ושואו, והזכרת שם שמים לבטלה וכיוצא מהנה רעות רבות, וזה באופני הלא תעשה. ובאופני העשה הלא ע"י חלישות הגוף מהתענית אולי ח"ו לא יוכל להתפלל כהוגן וכראוי ויגרע מחובת למודו ויתרשל לעשות מצוה הבאה לידו מחולשת אבריו מהתענית כידוע, אשר לא כן בתענית הדיבור שאתה יכול ללמוד להתפלל לאכול ולברך לה' ולעשות מצוות ה' בשמחה ורק נמנע אתה מלדבר עם חבריך ובניך ואשתך וכל קרוביך כלל וכלל, ועל כל פנים הרי באותו יום נקרא שמנעת עצמך מלדבר כל האיסורים הנזכרים. זה בשב ואל תעשה ובעשה הרי קיימת והגית בו, ודברת בס, עוסק בדברי תורה שתלמוד תורה כנגד כולם וכל המצוות נדחים מפניה לבד אלה הידועים, ואם הוא שבת הרי קיימת בו כל דבר קדוש ומנעת עצמך מלדבר דברי חול בשבת וקיימת וכבדתו מעשות דרכיך שדרכיך בחול לדבר ובשבת לא לדבר כי אם בכל דבר קדושה בינך לבין עצמך בשירים ותשבחות ברכות והודאות תפלה וקריאת

התורה בלבד ולא בדברי דופי והבאי כעתונים וחדושי העולם וכיוצא. שזה ודאי אסור כידוע, אלא בכל דבר קדוש לישראל, וכל הגדולים גם כן העריכו ואמרו שתענית דיבור מעולה ורם מכל מיני סיגופים ועינויים כידוע. ובא לידי אופן העתקת לשון הרב חפץ חיים בנדון זה בשמירת הלשון (בשער התבונה פרק ב'). דקדקו חז"ל בלשון קדשם כל ימי חייו ירגיל האדם לייסר את עצמו באומנות הזו להיות בטבע כאלם כמו שכתב הגר"א באיגרתו הקדושה לא בסיגופים כי אם ברסן פיו, וזהו התשובה וזהו כל פרי העולם הבא כמו שכתוב "כי נר מצווה ותורה אור", אבל "ודרך חיים תוכחות מוסר". וכתוב בספר ראש הגבעה שכשאדם רוצה להתנדב תענית, טוב יותר שיקבל עליו התענית מן הדיבור, ממה שיקבל עליו מן האכילה כי ממנו לא יהיה לו נזק לא בגופו ולא בנשמתו ולא יחלש ע"י התענית הזו. ואמר הכתוב מי האיש החפץ חיים אוהב ימים וכו' ובוזה יכופר לו כל עוון, ונצול משאול תחתית כמ"ש "שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו" "מות וחיים ביד הלשון" ואוי למי שממית עצמו בשביל דיבור אחד ומה יתרון לבעל הלשון, עכ"ל הקדוש. ואמרו חז"ל כל ימי גודלתי בין החכמים ולא מצאתי לגוף טוב משתיקה. ובעשיית התקון הזה יהיה יום תשובה לה' וה' יקבל כל תפילות עמו ישראל ויפרוק שכינתא מעפרא ויראנו נפלאות בזכות דוד המלך עליו השלום וכמו שכתוב. "וגנותי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי". וישלח לנו משיחנו בבנין בית קדשנו ותפארתנו במהרה בימינו אמן.

מקורות על איסור לשון הרע

שער הספר "חפץ חיים", העוסק באריכות בדיני לשון הרע ורכילות.

מקור איסור לשון הרע הוא בתורה בספר ויקרא (טז, טז) "לא תלך רכיל בְּעַמֶּיךָ". את הקללה במעמד עיבל וגריזים, "אָרוּר מִפֶּה רָעָהוּ בְּפִתְרֵךְ" (ספר דברים פרק כ"ז כ"ד) ייחסו חז"ל לאמירת לשון הרע, שהיא במובן מסוים הכאתו של אדם בסתר. הלכות לשון הרע נידונות על ידי הרמב"ם בספרו ההלכתי משנה תורה בהלכות דעות פרק ז', ובקיצור שולחן ערוך סימן ל'. רבי ישראל מאיר הכהן מראדין כתב את הספר חפץ חיים ובו הוא דן באריכות בהלכות לשון הרע. ספר זה הפך ליסוד בהלכות לשון הרע ועליו נכתבו תקצירים דוגמת הספר "נצור לשונך".

סוגי לשון הרע

לשון הרע מתפצל למספר סוגים:

- **לשון הרע האסור מן התורה** הוא סיפור על אדם או קבוצת אנשים דבר אמיתי שהוא רע או מזיק לאדם. אין צורך ששני התנאים יתמלאו כדי שדיבור ייחשב לשון הרע. למשל, סיפור שאדם הוא מכוער למרות שזה לא מזיק לו נחשב לשון הרע. כמו כן, סיפור על אדם שהוא ג'ינג'י למעביד השוקל להעסיק אותו ושונא ג'ינג'ים הוא לשון הרע, למרות שאין כל רע בלהיות ג'ינג'י.
- **רכילות** - סיפור דבריו או מעשיו של אחר כלפי השומע. למשל - "יוסי אמר עליך שאתה מעתיק במבחנים".
- **אבק לשון הרע** - דברים אשר עלולים להביא לידי כך שאנשים ידברו לשון הרע. מקובל שאיסור אבק לשון הרע הוא מדרבנן (תקנת חז"ל), אם כי יש החולקים וסוברים שהוא מדאורייתא (מן התורה). דוגמאות לאבק לשון הרע:
 - רמיזות שיש משהו רע למרות שלא מספרים אותו. לדוגמה: "יותר טוב שלא נדבר על שמעון".
 - דיבור דברי שבח על אדם בפני שונאיו, בשל העובדה שהוא עלול להוביל להתנגדות של השומעים ולדיבור בגנותו של האדם.
 - דברים מותרים שהשומע עלול לפרשם לרעה.
- **הוצאת שם רע או הוצאת דיבה** - היא פרסום דבר שקרי על אדם אחר אך לא נכללת באיסור לשון הרע, אלא היא חמורה ממנו.

היתרים: תועלת

מותר לספר לשון הרע כאשר יש תועלת מעשית מהדבר. למשל לספר על נוכל שמתחזה לעני, כדי שלא יתנו לו צדקה. לספר על אדם שיש לו בעיות חמורות בפני מי שחושבת להתחתן איתו. במידה שאדם נשאל למגרעות של אדם שהינו מכיר לצורך ברור התאמתו לעבודה או תפקיד. וכן להעביר ביקורת על אישי ציבור במטרה להרחיק מדרך בעייתית. היתר זה קיים אם מתקיימים שבעת התנאים הבאים: [2]

1. שיראה המספר את הדבר בעצמו, או שיתברר לו הדבר, ולא שיספר על סמך שמיעה מאחרים.
2. שיזהר מאוד לא להחליט מיד את הדבר בדעתו לגנות, אלא יתבונן היטב על עפ"י דרכי התורה האם הוא בכלל גנות ועבירה.
3. שיוכיח את החוטא בתחילה בלשון רכה.
4. שלא יגדיל העולה יותר ממה שהיא, אלא יספר האמת ללא גוזמא.
5. שיוון לתועלת, ולא יכוון להנות מסיפור הפגם על חבירו, וכן לא יספר מתוך שנאה שיש לו עליו זה מכבר.
6. אם יכול המספר לסבב את התועלת הקיימת בסיפור הגנות על חברו בדרך אחרת, בה לא יצטרך לספר עליו הגנות, אסור לספר. ואם יכול להקטין הגנות, והתועלת לא תפגם כתוצאה מכך, מצווה עליו להקטינה.
7. שלא יסובב נזק לבעל הגנות יותר מכפי הדין, אילו היו מעידים עליו על גנות זו בבית דין.

על עצמו

מותר לאדם לספר לשון הרע על עצמו (הל' לשון הרע כלל ב סעי' יג; ועי' כלל א סעי' ט) ישנו סיפור מפורסם על ה"חפץ-חיים", על פיו אסור לאדם לספר לשון הרע על עצמו, אך מקורו של הסיפור אינו ברור, והוא סותר למה שמפורש בספרו. ובמדרש [ילקוט שמעוני ישעיהו רמז תו, הובא בבאר מים חיים כלל א סעיף טו]: "אמר לו הקב"ה (לישעיה): על

שאמרת "כי איש טמא שפתים אנכי" שרא [=מותר] לך, שאתה שליט בעצמך, שמא בבני היית שליט שאמרת "ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב"?!

רשע

החפץ חיים בהלכות לשון הרע ח,ה כותב: "וְכָל זֶה הָאָסוּר שֶׁל לְשׁוֹן הָרַע הוּא דוֹקָא עַל אִישׁ, שֶׁעַל פִּי דִין תּוֹרָה הוּא עֲדִין בְּכָל עֲמִיתְךָ דְּהֵינּוּ עִם שְׂאֵתְךָ בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת, אֲבָל אוֹתָן הָאֲנָשִׁים, שְׂמִפְיָרָם, שְׂיֵשׁ בָּהֶם אֶפְיִקוֹרְסוֹת, מְצָנָה לְגִנוּתָם וּלְבִזּוּתָם... וְאֶפְיִקוֹרְסֵי נִקְרָא הַכּוֹפֵר בְּתוֹרָה וּבְנִבְיָאָה מִיִּשְׂרָאֵל, בֵּין בְּתוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב וּבֵין בְּתוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה, וְאֶפְלוּ הוּא אוֹמֵר, כָּל הַתּוֹרָה מִן הַשָּׁמַיִם, חוּץ מִפְּסוּק אֶחָד אוֹ קַל וָחֶמֶר אֶחָד אוֹ גִּזְרָה שְׁוֵה אֶחָת אוֹ דְּקָדוּק אֶחָד, גַּם הוּא בְּכָלל הֵזָה." הרב צבי יהודה היה אומר כי יש להצטער שהחפץ חיים כתב זאת, כיון שכיום מרבים להשתמש בהיתר זה יותר מדין דרוש מקור. רבנים רבים טוענים שאין ההיתר שייך ביחס לציבור החילוני, כיון שהם נחשבים תינוק שנשבה. לעומתם הרב משה צוריאלי כותב: "החפץ חיים התיר לדבר לשון הרע על האפיקורסים, ולא הוציא מכלל זה תינוק שנשבה." הרב דב ליאור כותב: "מי שמזדהה עם התורה והמצוות אלא שיש לו חולשות, כגון: לא מתפלל במנין או שוכח לפעמים ליטול ידיים, הוא עקרונית נחשב ל"עושה מעשה עמך", ולכן אסור להגיד עליו לשון-הרע. אבל מי שלא מקיים דברים בסיסים, אין הוא בכלל "עושה מעשה עמך".

לשון הרע בתנ"ך

בתנ"ך מסופר על יוסף שהביא את דיבת אחיו רעה אל אביהם, דבר שקומם עליו את האחים. הוצאת דיבה, שהיא המקור של דין מוציא שם רע, גם קיימת בדין המקראי, שבו עונשים בקנס, חתן שמעיד לשקר לאחר ליל הכלולות, כי לא מצא לאשתו בתולים. (דברים כב, יט). בספר תהילים לשון הרע מתואר כחץ מחודד שפוגע ברחוקים, וכרעל שמרעיל את האווירה החברתית. **הקשר בין לשון הרע לצרעת** מרים הנביאה מוזכרת בספר במדבר פרק י"ב כמדברת רע במשה אחיה. בעקבות דיבור זה היא נענשת בצרעת. בספר דברים מוזהרים בני ישראל להישמר בנגע הצרעת ומיד אחר כך: "זכור את עשה ה' אלוהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים". שתי פרשות בתורה, תזריע ומצורע עוסקות בצרעת, וחז"ל והפרשנים מקשרים נגע זה כבא בעיקר כתוצאה של אמירת לשון הרע. ויש שאף דורשים את המילה 'מצורע' - מוציא שם רע.

לשון הרע בעיני חז"ל

אף שעל לשון הרע אין עונש בידי אדם, מכיוון שדיבור לא נחשב מעשה, הזהירו חז"ל מאוד על לשון הרע ואמרו: "לשון הרע שקול כנגד עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים". וכן נאמר במסכת מכות כי האומר לשון הרע, השומע לשון הרע והמעיד שקר בחברו ראוי שישליכוהו לכלבים. רב ירמיה בר אבא, כולל את כת מספרי לשון הרע ביחד עם ליצים, חנפים ושקרנים שאינם מקבלות פני שכינה. ריש לקיש אמר "כל המספר לשון הרע מגדיל עונות עד לשמים". רבי אלעזר בן פרטא תולה את עונש שנים עשר המרגלים בגלל שהוציאו דיבה על עצים ואבנים, ולומד מכאן קל וחומר לעונשו של מי שמדבר לשון הרע על חברו. ורבה בר נחמני מביא אסמכתא לדבריו מהמקרא, "וימותו האנשים - מוציא דבת הארץ רעה" (במדבר יד) - על דבת הארץ שהוציאו. רב יהודה בשמו של רב סבר כי בגלל לשון הרע שקיבל דוד מציבא עבדו של מפיבושת, וגזר לתת חצי משדהו של מפיבושת לציבא, נגזר עליו שתחלק מלכותו. חז"ל ביארו שהסיבה שיהושע הוצרך להשתמש בגורל כדי לגלות שעכן הוא החוטא שלקח מן החרם, היא משום שה' לא רצה להיות מלשין. החפץ חיים למד מנקודה זו שכשיש צורך לומר דברי לשון הרע לתועלת עדיף לאומרם ברמיזה ולא בצורה מפורשת, אך אחרים ביארו את ההבדל בין אמירה מפורשת לבין גורל בדרכים אחרות.

מעלת מזכה הרבים

"כול המזכה לאחרים - אותה הזכות עומדת לו ואינה סרה ממנו" (זוהר.לך לך) הסבר:

אם ראובן גרם לשמעון שיעשה/שיהדר במצווה: בשמיים נזקפת הזכות לראובן .

בכול פעם ששמעון יעשה אח אותה מצווה: המונה רץ... בשמיים מזכה הרבים אהוב ביותר!!!

"אין חפץ ה'כי אם במי שמזכה את הבריות" (חסד לאברהם)

"אין הזכות כמזכה הרבים" (י"א רוקח) אפילו אדם פשוט ביותר :

כיוון שהוא מזכה הרבים: מעלתו עצומה בשמיים.

אין מצווה אדירה יותר מזו.

זיכוי הרבים הגדול ביותר הוא להחזיר אדם בתשובה!!!

מהלכות תשובה להחיד"א זיע"א.

- א. אין דבר העומד בפני התשובה. ואף עבד עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים, אם שב, הוא מקובל. שמחת הרגל רות פ"א. - לב דוד פרק כא. - פני דוד קרח.
- ב. כתבו המפרשים שארבעה חלוקי כפרה שהיה דורש ר' ישמעאל היינו לשב מיראה, אבל שב מאהבה ועוסק בתורה נמחל תיכף, ואפי' חילול ה'. פני דוד חוקת י"א.
- ג. מי שחשקה נפשו בתורה כל כך עד שיום ולילה לא יחשוב כי אם בתורה וישליך אחרי גוו עניני העולם השפל הגשמי והעכור הגופני הזה ובתורתו יהגה ובאהבתו ישגה, ישיג מעלה נפלאה שלא יצטרך כלל לתעניות וסיגופים. צפורן שמיר סימן ד'.
- ד. ספר חסידים, הרמב"ם והרא"ש כתבו דקיימ"ל כר' אבהו דבמקום שבעלי תשובה עומדים, צדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד אף בחטא במעשה והכי מסתברא. וכן נראה דעת מהרח"ו. ברית עולם אות ס'. הלכה כר' אבהו, שבעלי תשובה גדולים מצדיקים גמורים. ראש דוד האזינו קנח.
- ה. השגת החכמה למעט בדבור ולהרבות בשתיקה וכדתנן סייג לחכמה שתיקה ונעשה מרכבה לשכינה. צפורן שמיר סי' ד'.
- ו. ילמד פושעים דרכיו יתברך וחטאים אליו ישובו והיה תמורת אשר פיזר ניצוצי הקדושה עתה יחבר נפש החוטאים אליו יתברך, ואין קץ לשכר מזכה לחייבא והאריכו הרבה בזוהר הקדוש ואתיא מכללל יתוקן אשר פגם בחטא זה ותשובת"ו הרמת"ה. צפורן שמיר סי' ט'.
- ז. יזהר שלא לדבר בבית הכנסת אפילו אחר תפלה בשום אופן לכבוד השכינה השורה שם ויהיה תקון למה שפגם בכבודה. צפורן שמיר סי' ט'.
- ח. ואחר שיכיר חטאו אם ח"ו חטא בערוה או נדה או גויה במעשה, ילך אצל חכם בקי ברפואות הנפש לסדר לו פרקי הרפואה ע"פ הש"ס והזוהר והאר"י זצ"ל ולא יתירשל שמא יספה בעונו ולא יזכה לעשות תשובה. צפורן שמיר סי' ו'.
- ט. אשריו מי שיוכל להתענות על חטאתיו ורבו סגולת התענית כי הסטרא אחרא אין בה כח לידבק במי ששרוי בתענית. צפורן שמיר סי' יא'.
- י. על ידי תענית יבא לידי ענוה כי יכיר מה הוא האדם דבמניעת מעט פת יותש כחו. צפורן שמיר סי' יא'.
- יא. אשריו בתענית אינו בא לידי נסיון כי הש"י רואה שהוא מנסה עצמו בתענית. צפורן שמיר סי' יא'.
- יב. המתענה נקרא גבור הכובש את יצרו וראוי שתשרה עליו שכינה, ואין לו מקטרג ותפלתו נשמעת, ואם חייב יסורין הוא מראה שמקבלם באהבה. צפורן שמיר סי' יא'.
- יג. יש מלאכים שאינם יכולים לעלות אלא בכח תעניות בני אדם. צפורן שמיר סי' יא'.
- יד. התענית הוא סוד הקרבן וחלבו ודמו החלו עולין לריח ניחוח כמו שהאריכו בזוהר הקדוש פ' שמות. צפורן שמיר סי' יא'.
- יז. כל המעלות האלו ויותר מהמה שכתבו ז"ל היינו אם בתעניות יפשפש במעשיו ויחזור בתשובה ויתענה לכפרה. צפורן שמיר סי' יא'.
- טו. זה עיקר העבודה לשמור העיקרים ולהוסיף, לא לזלזל בעיקר ולקיים התוספת. מורה באצבע סימן ח'.
- טז. אם עבר כמה פעמים אותה עבירה, יעשה תקון אותה עבירה כפי אשר הורה רבינו האריז"ל ג"פ. ובתלתא סגי, אף שעבר כמה פעמים. ודלא כנו"ב או"ח סי' ל"ה שהשיג על זה מדין מלקות, דשאני הכא דלא התרו בו. ובהא איכא למימר דכשיעשה התקון תלתא זמני סגי ויסלח לו שמחת הרגל פסח רמז ב'. - ברית עולם שצד.
- יז. הבעל תשובה לא ימהר לקבל סיגופים ותעניות ביום טהרתו אשר נשאו לבו לעשות תשובה, רק ראשית כל יעזוב דרכו ויפרוש ממעשיו הרעים ויתנהג בזה זמן רב, עד אשר יראה בעיניו כי שלט ביצרו ופירש פרישות גמורה מחטאתו, ואחר זה יתקן אשר עוות לפניו, בסיגופים ותעניות כאשר יוכל שאת וה' יגמור בעדו. פתח עינים סנהדרין מ"ג. - שמחת הרגל פסח רמז ב'.
- יח. ראשון לחשבון עונות לשון הרע השקול כעבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים, ויש לו פירות, ולה"ר הוא המדבר בגנות חבירו אפילו אומר אמת, על זה ידו הדווים ופלגי מים מי המרים יורדים כי הוא עוון חמור מאד תדירי ונתגדל בזה הוא ורעיו ובני ביתו אוי לנו אהה על נפשנו. מורה באצבע סי' י'.
- יט. שבועת שוא אחת דוחה ק' זכיות, חילול השם אחד דוחה ק' תפלות, ביזוי תורה אחת דוחה ק' שמחות, נבלות הפה אחת דוחה ק' הבטחות, גזל א' דוחה ק' ברכות, מחלוקת א' דוחה ק' פרנסות, לשון הרע א' דוחה ק' תשובות. והן ד' דחיות שמנו רז"ל. צפורן שמיר סי' ג'.
- כ. אמרו בתנא דבי אליהו לא חרב העולם אלא בפשעה של תורה ולא חרבה ארץ ישראל אלא מפשעה של תורה וכל הצרות הבאות לאדם אינן אלא מפשעה התורה שנאמר בפשע יעקב כל זאת, ומי שיש לו לב יתעורר מתרדמה אשר הפיל עליו יצרו ואחזו שמורות עיניו וישוב אל ה' ויעסוק בתורה בשמחה כאשר יוכל ולא יוציא הזמן היקר מפנינים בהבלי העוה"ז אשרי אדם שומע. צפורן שמיר סי' ד'.
- כא. הגאווה והקפדה עוון פלילי ככופר בעיקר ועובד ע"ז ואין עפרו ננער .
- כב. הרהור תשובה וחרטה בידוי מועיל להעביר הקטיגור מלקטרג, כמ"ש בזוהר. אבל למחות הקטיגור צריך תעניות וסיגופים. כדאשכחן בענין בת שבע כי באומרו חטאתי, נדחה הקטיגור דכתב גם ה' העביר חטאתך. כמ"ש בזוהר. ואחר זה רוח"ק העידה ברכי כשלו מצום. וכו'. (ראשי אבות - חסדי אבות פ"ד. - חומת אנך ישעיהו נ"ה.)

כג. אף אם עבר כריתות ומיתות ב"ד שאין תשובה ויוהכ"פ מכפרים, אלא עם יסורין, אם קדש אשה על תנאי שהוא צדיק גמור, מקודשת מספק שמה הרהר תשובה. **דהכפרה מתחילה עם הרהור התשובה**. כסא רחמים אבות פכ"ט

כד. אם הקטן הוא בן דעת נענש על מעשיו בב"ד של מעלה ולכן מתו ער ואונן בקטנותם. שמחת הרגל הגדה של פסח. כה. יש לך אדם שהוא רחמן ולבו רך, ואם יראה עני ביום סגריר נושא הצינ"ה לפניו ורותת יהמו נא רחמיו עליו, גם אם ראה יראה העני עומד בחדר קטן צר וחשוך יתמה על חיי צער ודירה סרוחה, והוא פלא איך לא ירחם על נפשו שתהיה בגיהנם של שלג נתונה ביד אכזרים הן הן המזיקין נושכין וממיתין והוא בגיהנם מקום אופל וצלמות. מורה באצבע סי' י'. כו. עבירות בגלגול אחד גוררות עבירות בגלגול שיבא. (משם המקובלים). ראש דוד משפטים נט:

כו. שמירת שבת הוא עיקר גדול לבעל תשובה אשר מבית ומחוץ תצפנו הקליפה, וגם צריך לקיים מצוות חבילות חבילות ובשמירת שבת הכל מתוקן. פתח עינים מעילה יז. שמירת שבת בכל הפרטים ולענגו כפי כחו בכל זה יועיל לכפר חטאתיו, כמש"ה אשרי אנוש יעשה זאת כו' שומר שבת וכך שנו רבותינו אפי' עע"ז כאנוש מוחלין לו ובשמירתו מיחד קבה"ו ויתוקן אשר גרם להיות נרגן מפריד אלוף ח"ו. צפורן שמיר סימן ט'.

כח. כל חומרות הזוהר ועונשים הנזכרים בו אמת הם וצריך לחוש להם. ומה שלא נזכרו בתלמוד, טעם יש בו. שם הגדולים ח"א. א. רי"ט.

כט. יזהר מהכעס קטן וגדול שמחליף נפשו הקדושה בנפש סט"א ונעשה הוא עצמו ע"ז טורף נפשו וכל מה שטרח כל ימיו בהסתלק נפשו חלף הלך, וכה דיבר האיש קדוש רבינו האר"י זצ"ל כי בעל הכעס אין לו תקון עד אשר ישתדל מאד שלא יכעוס כלל ואז יתחיל לתקן. מורה באצבע סי' א'.

ל. ילמוד ספרי מוסר תדיר ואשריו מי שיקבע לימוד בס' הקדוש ראשית חכמה ומשם יכיר פחיתות מעשיו ותוקף חיובו ויום יום יתבונן בעניניו. מורה באצבע סימן א'.

לא. אם מאכל אחד ערב לו ומסלק ידו מלאכול לסגף עצמו על חטאתיו הוא חשוב לפניו יתברך ועביד ומהני להיות לו כפרה ואם יתמיד בזה הוא פקח שאוכל ומתענה בבת אחת כי מעט סיגוף זה שמסלק ידו מאכילת הערב לחכו נרצה לו כעין תענית. צפורן שמיר סימן ה' - מורה באצבע סימן ג'.

לב. ובכלל איסור גדול לשמוע שירי נשים המשוררות, דקול באשה ערוה ואפי' ברבוי דברים אסרו הפוסקים מדינא, ומשנה שלימה ואל תרבה שיחה עם האשה, גורם רעה לעצמו שהסט"א הנקראת רעה תדבק בו וסופו יורש גיהנם הנקראת רעה כמשו"ל ומרעה אל רעה יצא, ומי יודע כמה נכשלו וה' הטוב יכפר בעדנו. מורה באצבע סימן ט'.

לג. המתכבד בקלון חבירו אין לו חלק לעוה"ב, כ"כ הרמב"ם והוא יושלמי פ' אין דורשין ובריש בראשית רבה. ודע דמהרח"ו כתב דהאי מתכבד בקלון חבירו נ"ל דזהו בפניו. ברית עולם אות י"ט. מתכבד בקלון חבירו מצוי בבלי דעת ומלבין פני חבירו ברבים לא יבצר, וכלן סעיפי וענפי הגאווה דוק ותשכח כי ענפי הגאווה ת' פרקי והיא היתה אם כל האיסורים. מורה באצבע סי' י'.

לד. ד' כתות אינן מקבלות פני שכינה כת שקרנים כת חנפנים כת לצים כת מספרי לשה"ר אוי לנו כי כמעט האדם נכשל בכלן או במקצתן וכל עצם אדם שבא לעוה"ז שיזכה בכח תורתו ומצוותיו להסתכל בשכינה ואיך יעשה לו סגולה לבל יראה גאות ה' ח"ו. מורה באצבע סי' י'.

לה. החמדה אב הטומאה וכבר אמרו רז"ל שרשע א' מן החמדה עבר על כל עשרת הדברות. מורה באצבע סימן י'.

לו. ברכות לבטלה ובלי כוונה ותפלה חטופה בבליעת חציים של אותיות וכמה תיבות והסח הדעת בתפילין בעוה"ר מצויים אם לא כלן מקצתן. מורה באצבע סי' י'.

לז. חילול שבת בעוה"ר לעשות מלאכה ע"י גוי, ודבור של חול ומשא ומתן והוצאות איזה דברים קלים מהעיר לשדה הרבה כשלו ונפלו. מורה באצבע סימן י'.

לח. עוד ישתדל מאד שכשעושה מצוה או לומד תורה יהיה בשמחה גדולה מאלפי זהב וכסף על שזכה ללמוד בתורה או לקיים מצוותו ית', ובוודאי שזה ימשיך עליו קדושה יתירה והגיד רבינו האר"י זצ"ל כי לא זכה לכל חכמתו הרמה ונפלאה כי אם ע"י השמחה הגדולה שהיה שמח בלימוד ובמצוות לאין קץ. מורה באצבע סימן י'.

לט. סגולת העקידה לכבוש הדין ולכן יתאמץ בכוונתה וכתבו ז"ל דאם שב בתשובה בכוונת העקידה יכופר עוונו. צפורן שמיר סי' ב'.

מ. הפליגו בזוהר הק' באמירת שירת הים וסודה אחר פסוקי דזמרה שהוא עילוי מאד ונחת רוח לשכינת עוזינו ועל כן צריך לאומרה בשמחה רבה ובנעימה ויצויר בדעתו כאלו עומד ביבשה בתוך הים והמצרים נטבעים והוא ניצול והיא סגולה לכפר עוונותיו. צפורן שמיר סי' ב'.

מא. צריך בכל יום לקרות מוסר איזה שיעור, ורבו כמו רבו ספרי מוסר, לכן יקרא בספר אחד שיעור בכל יום עד תומו ואח"כ יקח אחר וכן על זה הדרך ובכל אחד ימצא התעוררות חדש ויקיים החזק במוסר אל תרף ויזהר מאד בזה ויראה שלא יאבד זמנו ותבא עליו המיתה פתאום ואז הוא בעצמו יחרט חרטה גדולה על שקלקל מעשיו וכלה בהבל כחו ועוונותיו כמשא ואין מושיע. צפורן שמיר סי' ד'.

מב. יתעורר האדם שבפגם הברית פוגם מאד בנר"ן בחותם המלך ופוגם בשרשי נר"ן למעלה ובפגם זה מתו ער ואונן אף שהיו קטנים בני שמונה שנים ועל חטא זה בא מבוול לעולם ואין בשום עבירה מי שבורא גוף למזיקים כעבירת פגם הברית. והוא מעכב הגאולה כי אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף וזה מוריד מחדש בקליפות וזה צע"ר השמים וצער כל העולמות שמעכב תשועת ה', אוי לו ולרוע מזלו אם לא חזר בתשובה כי אחר מותו נפרעין ממנו על הכל מלבד עונשו על עצם העבירה. ביותר יחרד חרדה גדולה כי עתה אנחנו באלף הששי והוא כנגד היסוד ומעשיו המקולקלים ערו ערו עד היסוד ב"א. מה עצמו וגדלו סעיפי שריגי חטא זה בכמה אופנים פנים מפנים שונים כי בשגם לא חטא בערוה ונדה וכיוצא בפועל אם חשב והרהר ועי"ז בא להשחית בהקיץ, גדול עוון זה מאד מאד. ולא זו בהקיץ אלא אפי' בחלום אם יטמאהו דבקתו הרעה ועתיד ליתן את הדין וענוש יענש כי נפש הוא חובל, נבראים מזיקים כמ"ש רז"ל פרימו מארץ

תאבד זורעם מבני אדם, יותר על כן באשתו אמרו אם לא נזהר לקדש עצמו ולשהות באופן שיכלו הניצוצות עוונו ישא. צפורן שמיר סימן ו'.

מג. מי ימלא עד היכן מגיע פגם הברית וכבר גורי האר"י זצ"ל הפליאו לדבר ותסמר שערת האדם מפני מראית העין רואה תוקף הפגם בקדשי שמים תצלנה אזנים. אמרו רז"ל המקשה עצמו לדעת יהא בנדוי וכמה וכמה פעמים שנתחייב נדוי בב"ד של מעלה וכל שכן קל וחומר אם בא לידי עוון. לאיש אשר אלה לו איך יאכל מעדנים והוא מוכן לפורענות ויגרס בחצץ שיניו, איך ילבש בגדי משי והוא לבש בטומאת הסט"א ולבוש נשמתו קרוע קרעים קרעים לבוש הבור"ז ומעילו סרוח, איך ישתר על משרתיו ועל הסרים למשמעתו והוא בזוי מאד לפניו ית' וכל צבא השמים, נתעב ונאלח בעיניהם. איך יישן על כ"ר נרחב ביקר כרי"ם וכסתות ומוכן לחבק אשפתות וללכת מדחי אל דחי בידי מלאכי חבלה אכזריים מידו נגזרו ובפועל כפיו נוצרו, איך יטרח וכל מאויי נפשו להרויח ממון והוא מפסיד ומשחית נפשו, ואיך ישמח ועונו קבע לו בכיה לדורות, איך יתקן גופו ובגדיו שיהיה נקי מסודר ומהודר ומלאכי חבלה מתקנים ומסדרים מיני עצב"י בשמים רא"ש ולענה שיהיה מלוכלך ומבולבל די לעלמין יתחבל, איך מניח עסקי נפשו וקובע עתים לשחוק במקום קביעות עת לתורה ותשובה ומלאכי חבלה יעשו שחוק בנפשו בעוונותיו וחטאתיו וכהנה רבות אנחותיו על פי מדותיו. צפורן שמיר סימן ו'.

מד. אי לזאת בריש כל מראי"ן ישב בדד וידום להסתכל יפה יפה מעת היותו מה היה לו ומה בידו מחטאת נעורים בכל פרטי פרטות מיני חטאים אלו כי עצמו מספר, וכשיזכור וידע רובם ככולם אז תבין ותשקול בפלס עד היכן מגיע פגם כל אחד וכשתגיע לזה הלא תבוש הלא תכלם ותתחרט חרטה גדולה ופלגי מים ירדו עיניך ובמריירות תאנח אנחה שוברת על אשר הכעסת את הבורא ועיקר הכל להתרחק משחוק וקלות ראש המרגילין לערוה. צפורן שמיר סימן ו'.

מה. נשים להסתכל בהם ולהתקרב אצלם הוא עוון פלילי, וכמ"ש הרמב"ם פכ"א מה' אסורי ביאה, ופסקו מרן בש"ע אבה"ז סימן כ"א וז"ל, המחבק ומנשק א' מהעירות שאין לבו של אדם נוקפו עליהן, כגון אחותו הגדולה, ואחות אביו וכיוצא בהן אע"פ שאין לו שום הנאה כלל, הרי זה מגונה, ודבר איסור הוא ומעשה טפשים. שאין קרובים לערוה כלל, בין גדולה בין קטנה. חוץ מאב לבתו ואם לבנה. וכתב עוד הרמב"ם שם. אם חבק ונשק דרך תאוה ונהנה, לוקה מן התורה שנא' לא תעשו מכל חוקות התועבות. ונאמר, לא תקרבו לגלות ערוה. כלומר, לא תקרבו לדברים המביאין לידי גלוי עריות עד כאן לשונו. לב דוד פרק טז.

מו. המסתכל בעריות איסור גדול, וכתב רבינו יונה דהוי מומר לדבר אחד. וכתב רבינו האר"י ז"ל דמתגלגל בעוף הנקרא ראה. חומת אנ"ך קהלת. פני דוד מקץ ז'.

מז. פגם הראיה חמור מאוד שפוגם למעלה, ובזוה"ק החמיר הרבה בהסתכלות בנשים. ולאפוקי מהמון העם שסוברים כי אין בראיה איסור. (יומא עד.) מראית העין.

מח. אמרו רז"ל גמירי אין יצה"ר שולט במה שעינים אינן רואות ואמרו רז"ל אין לך דבר עומד בפני התאוה כעצימת העין. צפורן שמיר סי' יא'.

מט. על זה דברית הלשון וברית המעור, וגם הוא פגם גדול ומעכב הגאולה. כי תכלית הגלות, לברר ניצוצות הקדושה, ומחדש מפזר ניצוצי הקדושה, כי נפש הוא חובל. לב דוד פרק כא.

נ. הפוגם בברית לא יוכל להבין בתורה. פני דוד חוקת י"ב.

נא. העוסק בסדר טהרות הוא תקון לפגם ברית קודש (גורי האריז"ל). ראש דוד חוקת קכ"א ע"א.

נב. הרוצה להנצל מקרי לא יטמא ברית הלשון ובפרט מנבלות הפה ולה"ר, כי הלשון והמעור מכוונים, ומי שפוגם בלשון וודאי יחטא במעור, וזה אפשר רמז הפסוק אמרתי אשמרה דרכי, דרך גבר, מחטוא בלשוני. צפורן שמיר סי' ז'.

נג. הפוגם פיו בדבר נבלה, פוגם בנפשו ואפילו נחתם לו גזר דין של ע' שנה לטובה נהפך לרעה. ומטמאין אותו בקרי, או לבטלה, ונודון במיתה עולמית. ואין תפלתו נשמעת מ' יום, ובהיכל נוגה ו' מלאכים עם רמ"ח כתות מנדין אותו למוציא לבטלה. צפורן שמיר סימן י"א.

נד. עוד יזהר מברכה לבטלה שידע ברכת הפרי וכיוצא שהוא אוכל, ויברך בנחת ולא ידלק ה' או מלך העולם או איזה תיבה מנוסח הברכה שאז יהיה ברכה לבטלה, ואוכל בלא ברכה, ואם אינו מדקדק חס ושלום בזה הוא גוזל ה' וכשם שבממון אסור גזל כל שהוא לכתחילה, גם אות או תיבה מהברכה בסוג של גזל דאמרו רז"ל כל הנהנה מהע"ז בלא ברכה כאילו גזל להקב"ה א"כ בחסרון תיבה ואות הוי בסוג גזל, והמון העם אומרים במקום ה' אלהינו מלך העולם נאיילנו מליכולם ואוי לה לאותה בושא במקום רעה להיות חרד בהזכרת ה' כל עצמותי תאמרנה ה', לא זו אשר לא שם לבו הגא מפיו יוצא עוד בה שפוגם בהזכרה ובמלכותו ח"ו, ואוכל בלי ברכה. וגם אם אומר ה' אלהינו מלך העולם כתקנו ובלע תיבה בברכה אפשר דבחסרון תיבה ההוא לא תחשב ברכה ואוכל בלא ברכה ומרעה אל רעה יצא שבא לידי קרי ועל הכל ענש יענש כאשר ישית עליו גדול העצה. צפורן שמיר סי' ז'.

נה. מסורת היא שהמגלה סודות התורה לשאינם הגונים בא לידי קרי ואסמכוה אקרא סוד ה' ליראיו וברית"ו להודיעם. צפורן שמיר סי' ז'.

נו. מסורת היא שהרואה קרי וטובל ביום ההוא דווקא ומתודה כראוי נמחה המזיק של קרי. צפורן שמיר סי' ז'.

נז. הנודר ואינו מקיים בא לידי קרי והוא בכלל מה שאמרו רז"ל בעוון נדרים בני"ו מתים. צפורן שמיר סי' ז'.

נח. מאכלים המרובים ושתיית יין בלילה פרצה קוראת לגנב וישתו וישקרו עמו זרע שקר. צפורן שמיר סי' ז'.

נט. הישן יחידי בלילה בביתא דמיחדא משאר בתי הוא באחריות לבא לידי מקרה לילה. צפורן שמיר סי' ז'.

ס. העצבות ובעל אנחה גורם ליטמא כי היא מדת פלונית כשמה ונותן לה יד לעשות בו תאוה כיון שהוא מסטרא דילה וסימנך עצ"ב מזריע זרע. צפורן שמיר סי' ז'.

סא. השומע קול שיר שאינו של קדושה מטמא אזניו און ששמעה תרש"ע ויבא לידי קרי ח"ו. צפורן שמיר סי' ז'.

סב. אם יהיה סמוך למראשותיו מנעלים או מכנסים וכיוצא יגביר כחם להכשילו ח"ו. צפורן שמיר סי' ז'.

סג. אם יהיה לו מפתחות ברזל וכיוצא יתן להם יד להחטיאו ח"ו. צפורן שמיר סי' ז'.

סד. אל יאמר אדם בראותו אזהרות אלו הן אני עובר כלם או מקצתן ובל יראה קרי, דיש להשיב דאפשר שנעקרה הטיפה ויוצא דרך מי רגלים או אפשר דכל זה ברוצה להפרד ואינו מהסטרא אחרא, אבל אם כבר החזיקה בו בעוונות גדולות אינה חוששת לפרוטרוט וקים ליה בדרכה, ודברי חז"ל קדושים נאמנים ולא יחטאו השערה או שמא יש לו מצוה המגינה עליו לשעה. צפורן שמיר סי' ז'.

סה. ירבה בצדקה כפי כחו יום יום ולא יעבור יום א' שלא יתן צדקה אם מעט ואם הרבה ובזה מיחד שם המיוחד הויה ברוך הוא כמ"ש האר"י זצ"ל, והוא תקון גדול להחיות נפשות אביונים ובזה יעלה ניצוצי קדושה אשר פיזר והוא רמז הפסוק פזר כלומר אם פזר ניצוצי קדושה, אם נתן לאביונים צדקה עומדת לעד מתקן השכינה וזכות הצדקה עמדה ונשא"ת להגין עליו. צפורן שמיר סי' ט'.

סט. יהיה ענו באמת, ובזה יהיה מרכבה לשכינה ויעלה עליו כאלו הקריב כל הקרבנות ותפלתו אינה נמאסת וממילא רווחא להשיב נדחיו וירבה שפע. צפורן שמיר סי' ט'. הענו נמחלים עוונותיו ואין סט"א שולטת בו. חומת אנך ישעיה נ"ו. ע. עוד יזהר לבכות כשמתודה בפרט כשאומר שחתנו זרע לבטלה כל עצמותיו יאחזמו רעד. צפורן שמיר סי' ט'.

עא. יזהר לטרוח בלישת מצות מצוה בכח גדול וכן כשמקיים מצוות גמילות חסדים לקבור מתים ולחפור קבר וכיוצא, והזיע שמזיע תועלת לחטא זה לתקן אשר פגם. צפורן שמיר סי' ט'.

עב. יאהב צדקות להיות עושה ומעשה יתן ויתנו אחרים וכתוב צדיק ה' צדקות אהב ויפייס העני. צפורן שמיר סימן ט'.

עג. יסורין ממרקין עוונותיו של אדם ואם קבלם מאהבה יראה זרע יאריך ימים וחפץ ה' בידו יצלה, ואפשר שהיסורין דין והוא מקבלם באהבה חסד, ומתמתקין הדינים ושכרו בני חיי ומזוני דבמזלא תליין. צפורן שמיר סי' י'.

עד. לעולם ילמד סגוריא על ישראל כלל ופרט, יצדיק ישראל וילמד עליהם זכות וגדעון נגלה עליו ה' בעבור שלמד סגוריה על ישראל כמ"ש ז"ל. צפורן שמיר סי' ט'.

עה. כל המעביר על מדותיו מעבירין לו על כל פשעיו. צפורן שמיר סי' ט'.

עו. כל השומע אגדה מפי הדורש ועונה אמן יהא שמיה רבה, מכפרין לו עוונותיו. צפורן שמיר סי' י'.

עז. יתרחק ממדת אכזריות כי הוא מהס"א ויהיה לבו רך ורחמן וכל המרחם מרחמין לו וידיעת ההפכים אחת היא וגם זו מסימני ישראל להיות רחמים. צפורן שמיר סי' יא'.

עח. יזהר ממחשבות רעות ואם בא לו מחשבה רעה יעביר יד ימינו על מצחו ג"פ וישתוק מעט ויכוין בשם קר"ע שט"ן. צפורן שמיר סי' יא'.

עט. מצוה שאין לה תובעין רדוף אחריה בלב שלם וטוב לך. צפורן שמיר סי' יב'.

פ. טוב להסתכל תמיד לשמים כי מועיל ליראת שמים כמו שאמר הכתוב כי אראך שמיך מעשה אצבעותיך כו' מה אנוש כו'. צפורן שמיר סי' יא'.

פא. יותר חמור עונש העובר על עשה, מעל ל"ת. (הרמב"ן ושושן סודות). פתח עינים מנחות מ"א.

פב. מצוה רבה לרין לכף זכות אף אם נראה חובה יכריעו לזכות ודע כי כפי הנהגתך עם בני אדם כך יתנהגו בשמים עמך ומדה כנגד מדה מדה שיוורד על פי מדותיו. צפורן שמיר סי' יא'.

פג. אסור לשמוח בתקלת חבירו או במיעוט ידיעתו בתורה או בעבודת השי"ת. צפורן שמיר סי' יא'.

פד. לא יהיה לך אלהים אחרים וגו', מה מאוד בוש וכלימה, למי שהוא כועס שהוא כעובד עכו"ם ואם זורק בחמתו דבר הוי כמקריב קרבן לע"א כמשז"ל וטור"ף נפשו. עושה אותה טריפה כמ"ש רבינו האר"י ז"ל. לב דוד פרק י"ט. יזהר שלא יזרוק שום דבר בחמתו, כי הוא תקרובת לע"ז, וסט"א אומרת דא קרבנא דאקריב להון פלניא. צפורן שמיר סי' יא'.

פה. ההפסקות והסיגופים אין בהם מועיל לעבירות שבין אדם לחברו, ואם גזל בידו תפילתו תועבה. שמחת הרגל פסח רמז ב'.

פו. הגזל ענפיו וסעיפיו ופארותיו והטעיות היצר ופסקי הרא"ש ולענה רבו כמו רבו לא יכילון מגילות וכ"ז שגזל בידו אין תפלתו נשמעת כדכתיב לא אוסיף עוד עבור כמשז"ל והוא צריך לבא בגלגול ואין הפרש בין רב למעט כי על הכל יביא אלהים במשפט. מורה באצבע סי' י'.

פז. האיש הירא יפקח עיניו ומעייניו, כי על דבר קטן מגזל מתחייב לבא בגלגול כדי לשלם אשר גזל. לב דוד פרק י"ט.

פח. גזל הוא חמור מאד אפילו מן עובדי ע"ז, וכמשז"ל שדור המבול לא נחתם גזר דינם אלא על הגזל. ומי שיש בידו גזל אין תפלתו נשמעת כמש"ה. לא אוסיף עוד עבור לו. וגזל העכו"ם, איסור מוסיף, כי יש בו עוון חילול ה' החמור, שאפילו בתשובה ויוה"כ ויסורין אינו מתכפר עד יום המיתה. ויש לצדד, דהגם שפרע לעכו"ם ופיסו, עדיין חילול ה' במקומו, וצריך כל ד' חלוקי כפרה. לב דוד פרק ט"ז.

פט. מי שנפל מידו תפילין, טוב שיתענה ואם הוא תש כח וקשה עליו התענית וכ"ש אם הוא צורבא מדרבנן וממעט בת"ת, יתן צדקה לכפר עוון נפילת התפילין. חיים שאל ח"א סי' יב'.

צ. אעפ"י שחברו מחל לו על חטאו צריך לשוב ממעלו גם לפני השם, בצערו את חברו. (ראיתו מהשבטים שנענשו בזמן גלות מצרים ובזמן המן על מכירת יוסף למרות שמחל להם). ברית עולם אות יא'.

צא. הכי אמרו רבנן צדקה מכפרת אף על המזיד. כמ"ש בילקוט ריש פרשת שופטים. ברית עולם אות ס"א.

צב. המעלים עיניו מן הצדקה, הוא כשופך דמים. והמלבין פני חבירו ברבים כשופך דמים. לב דוד פרק י"ט.

צג. הבא על אשת איש ולא שב אין לו חלק לעוה"ב, ומה שאמרו בהזהב שמיתתו בחנק, ויש לו חלק לעוה"ב. זה דווקא כשמת בחנק דמיתתו כפרתו. ברית עולם קס"ז.

צד. צריך לזהר שלא יהיה כפוי טובה כי מלבד העונש עצמו הנה צור"ף עוון חילול ה' החמור מכל העבירות. ברית עולם קפ"ה.

צה. הא דמעביר הקב"ה על חטא ראשון הוא במצוות שבין אדם למקום, אבל במצוות שבין אדם לחבירו כגזל וניאוף וא"א ורציחה וכיוצא, אין מעביר ראשון ראשון ונענש על חטא ראשון. פני דוד וישב כ"ב, מקץ ח'.

צו. קריאת ספר תהילים הוא תקון לפגם הברית. פני דוד שמות י"ב.

צו. יש קליפה שנקראת זבוב ליפרע ממי שפוגם ביסוד, וע"י התורה הקדושה מכניעה קליפה זו. (ספר קרנים). פני דוד משפטים י"ד.

צח. שונה משניות מבטל יצה"ר דסגולתם להרוג יצה"ר. (משם ראשית חכמה). פני דוד שלח ד'.
צט. כל מי שנתחייב כרת, ולא עשה תשובה צריך להתגלגל פעם אחרת בעוה"ז בסוד הגלגול וימות פעם אחרת ואח"כ ינקה מעוונתו ויכנס לעוה"ב. (מהרח"ו). ראש דוד ויחי מ. תקון כרת לילה שלם לימוד. ובלבד שילמד ביום. (תקמ"א).
ק. הא דתנן כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו, היינו שאינו נכשל לחטא בשוגג. אבל לא מפני שזיכה את הרבים יסתלק ממנו הבחירה ולא יהיה לו יצה"ר וא"כ אם יצר הטעהו לעבור עבירה במזיד אפשר שיעבור כי הוא בחירי. ברית עולם שנ"ב.

קא. כתבו ז"ל דשנאת חנם לא דמי לשאר עבירות, דעבירות דעלמא, אינו עובר תדיר עליהן, אלא עוב"ר לעשייתן, אך עוון שנאת חנם הוא תדיר, יום ולילה בשכבו ובקומו, ובכל עת עובר על לא תשנא ועל ואהבת לרעך כמוך, שהוא כלל גדול בתורה. לב דוד פרק ט"ז.

מדוע יש מחשבות רעות ?

"במלחמתה של מחשבה"

הרבה אנשים בעלי תשובה אשר עזבו את כל עולם הדמיון וברוך השם קיבלו על עצמם עול תורה ומצוות ונכנסו תחת כנפי שכינה וכאשר הגיע לידם הספר "כי תצא למלחמה" התקשרו אלינו ושאלו אותנו על מחשבות ניאוף רחמ"ל שתוקפות אותם מהעבר שלהם. והם מבולבלים וכמעט נואשים כלפי עצמם ח"ו מה לעשות עם אותם מחשבות, וכיצד להתמודד עם הדבר, ומה בעצם צריך לחשוב על עצמי? ומה הקב"ה חושב עלי במצב כזה? וכל השאלות שעולות במחשבות בעלי התשובה עם העבר שלהם בענין הברית. לכל אלו יש תשובה נפלאה ומעודדת מאוד אשר הקורא בה יעמיק בה יוכל לזכות לדעת אמיתית ונכונה שאיתה יעמוד בזמן של נסיון וינצח במלחמה של מחשבות הניאוף רחמ"ל "הכיסופין להקדוש ברוך הוא"

ותחילה נקדים לזה דבר אחד שהוא יסודי מאוד שצריך כל בעל תשובה לדעת בנפשו והוא מבוסס על פי דברי רבינו ישראל בעל שם טוב זצוקל"ה. שמוכא בספר "כתר שם טוב" דף ז' וזה לשונו:

"וזה שאמרו במשנה מסכת קידושין דף ב' האישה נקנית לבעלה ב-ג דרכים והם בכסף בשטר ובביאה והנה הקב"ה נקרא איש כמו שכתוב: "ה' איש מלחמה", ועם ישראל נקרא אישה.

וזה שאומרת המשנה כיצד הדרך שבו יהודי אשר ישראל יכונה שמשול לאישה נקנה לאיש שהוא הקב"ה מהו הדבר שיעשה בינינו לבין הקב"ה קניין גמור?

ואומרת המשנה:

א. "בכסף"

שבפשטות המשנה מתכוונת לכסף גשמי וכן בשני הדברים הנוספים, אבל גילה לנו אור שבעת ימים בדרך החסידות דבר נוסף והוא שכסף הוא בחינת ימי החסדן וזה בעצם מובא בספר הישר לרבנו תם שהם נקראים ימי אהבה שבאלו הימים יש לאדם התעוררות גדולה לעבודת הקב"ה [שהקב"ה מסייע ליהודי בחסדו הגדול בתחילת דרכו של עובד השם, ועל ידי שהקב"ה עוזרו האדם מרגיש שהוא כוסף לבוורא יתברך מלשון כיסופין והאדם מתלהב בתורתו ועבודתו יתברך וזה נקרא גדלות ראשון ע"כ. רוצה לומר שהבעל תשובה מרגיש בתחילת תשובתו כיסופין והתלהבות בתפילה ובתורה וכמו שאומרים "אורות גבוהים" וזה התקופה הראשונה והנה אח"כ מגיעה תקופה שניה שהיא נקראת.

ב. "שטר"

וממשיך הבעל שם טוב הקדוש ואומר שאח"כ נסתלק הכסף ומגיע השטר ונקרא "ימי הקטנות", וגם שהאדם אינו חושק וכוסף מכל מקום על האדם יש צד של הכרח להכריח את עצמו ולדבק עצמו "בשטר" שהם בעצם אותיות התורה בלומדו בגמרא או בהלכה ובין בשטר של אותיות התפילה ע"כ.

וביאור דבריו שכאן בתקופה זו שהאדם מרגיש ח"ו שכביכול יורדים לו הכיסופין ומרגיש פעמים רבות קושי רב בלימוד ועסק התורה, והכל צריך להשיג ביגיעה מרובה גילה לנו הבעל שם טוב הקדוש כי זה תנאי הכרחי שיהיה בקשר של היהודי שמשול לאישה בשביל שיקנה להקב"ה שמשול לאיש. כי בשביל שיתגלה כלפי שמיא וכלפי העולם כולו.

שאתה אחי היקר אוהב את הקב"ה וקנני ומשעובד רק אליו יתברך צריך אתה להוכיח לו יתברך שלא רק בתקופת הכיסופין אתה אוהב אותו ועובד אותו בתורה ובתפילה וכ"ו.. אלא גם בשטר בתקופה של השגת רוחניות בעמל ויגיעה ואם תעשה כך אז יגיע לך השלב השלישי של הקניין השלם עם הקב"ה וזה.

ג. "ביאה"

מלשון חזור ובא פירוש אתה תחזור לכיסופין ולהתענג על השם על ידי שיחזור לך המוחין בתורה ובתפילה שנקרא ביאה שהיא זיווג שני עכל"ק.

ומכאן נבוא ונשכיל כיצד לנוהג בתקופה קשה של זמן "השטר" ששם בעצם מתחילים להתקיף את האדם בדרך כלל כל מיני מחשבות של ניאוף כאשר סיפרו לי אנשים.

"מלבוש רוחני"

והסיבה לכך כדי לקבל דעת נכונה יבואר בטוב טעם על פי האר"י שבחבורה הוא המקובל האלוקי רבינו האר"י הקדוש אשר היה מלאך ה' צבקות שלמד פה אל פה מאלהיו הנביא

והם מובאים בספר "שער הליקוטים" על ספר מלכים א' סימן א':

על פסוקים א-ה "והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחם לו ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדוני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סכנת ושכבה בחיקך וחם לאדוני המלך ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויביאו אותה למלך והנערה יפה עד מאוד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה" וענין מה שכתוב "בא בימים" נדרש בזוהר על הפסוק "ואברהם זקן בא בימים" ואומר רבינו האר"י כי במקום אחד מביא הזוהר הקדוש [זוהר פרשת ויחי רכ"ד.רכ"ו] שמאותם הימים של האדם שעושה בהם מצוות ומעשים טובים, נעשה מלבוש לנשמה.

וכל זה הקדים רבינו האר"י כדי לבאר את כל הפסוקים הנ"ל שהבאנו, וזה לשונו: "ואומנם באלו הפסוקים יש לשאול: א. על השינוי הנמצא בין ביאת הימים של אברהם אבינו לביאת הימים של דוד המלך ע"ה, כי אברהם אבינו שכתוב עליו "ואברהם זקן בא בימים" היה שם זקן ושבע ימים והיה בן קע"ה {מאה שבעים וחמש שנה} ואילו דוד המלך שכתוב עליו "והמלך דוד זקן בא בימים" היה רק בן ע' {שבעים} שנה בלבד וקשה השינוי של הגילאים שכתוב בשניהם בא בימים אבל גילאים אחרים.

ב. ועוד יש לשאול על השינוי שאברהם נתברך בכול, שכן כתוב {בפרשת חיי שרה פרק כד} "ואברהם זקן בא בימים וה' ברך את אברהם בכל"

ואילו דוד המלך "ויכסהו בבגדים ולא יחם לו" ומדוע?

ג. ועוד צריך להבין מה אלו הבגדים וכסויה ולמה לא יחם לו? וכי הוא חסר בגדים כדי לכסותו וכדי לחממו? ד. ועוד צריך להבין מהי תקנת עבדין להביא לדוד המלך דווקא נערה בתולה שתחממהו, וכי היה חסר נערות או נשים עד שבקשו בכול גבול ישראל וימצאו את אבישג, שדרך מציאה מצאונה?

ה. ויש עוד להבין למה שינה הפסוק בהמשך ואמר סכנת ואילו בתחילה אמר נערה בתולה?

ו. ועוד למה אמר הפסוק סוכנת ולא אמר הפסוק "ותהי למלך מחממת", ועוד מדוע דווקא הציעו לו בתולה ולא בעולה? ח. ועוד מדוע "לא ידעה" כלומר לא שכב עימה הלא אם תבוא ותאמר בגלל שהוא זקן כבר ידעת מה שאמרו רבותינו במסכת סנהדרין דף כב עמוד א.:

כי כאשר אמרה אבישג השונמית לדוד תישאני לאישה, אמר לה אנני יכול כי יש לי כבר י"ח נשים, אמרה לו הנך אומר זאת כדי להתחמק כי אתה זקן ותש כוחך ולכן אתה מתרץ לי שאני אסורה לך. ואז קרא דוד לבת שבע ושכב עימה יג' פעמים וכו'... ע"ש. ורואים מפה שדוד לא תש כוחו וא"כ מה היה הצורך בזה שתהא אבישג לידו ולא ישכב עימה? ט. ועוד יש להבין מה עניין הסמיכות בפסוקים בפסוק ו' של אדוניה בן חגית שמתנשא לאמור אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמישים איש רצים לפניו ומה הטעם שמיד יסתמך זה לזה.

"אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק" ואמנם אומר רבינו האר"י הענין הוא שעשיית כל הימים כולם שבחייהם של צדיקים הם עשייה ליצור מלבוש לנשמה כדי להתלבש באותו מלבוש, כי לאחר שאדם נפטר אין לבוא לשער המלך בלבוש שק. כי אם בחלוקא דרבנן לחזות בנועם ה' ודוד המלך ע"ה השיג באלו השבעים שנה שחי מה שהשיג אברהם אע"המאה שבעים וחמש שנה. כמו שמצינו שאמרו רבותינו ז"ל {בירושלמי מס"כ ברכות פרק ב' הלכה ח} כי רבי בון במיעוט שנותיו שחי מכל מקום למד תורה מה שלא השיג תלמיד וותיק בכמה שנים. וכן היה לדוד המלך ע"ה שתיקן את המלבוש שהם נקראים בגדים. וכן היה צריך להיות בהיותו מוכרח לחיות ע' (שבעים) שנה שנתן לו אדם הראשון או האבות כידוע. ודוד המלך יצא מהשבעים שנה והניח לו ה' מכול אויביו ובא ליום השבת ובו נפטר ועלה לבינה. ועתה כשהזקין והתחיל לבוא ביום השמיני נתרצה לקורבן לפני הקב"ה, ולכן הוכרח באלו השנים לעשות הלבושים הצריכים לו להיותם שלמים והם הבגדים הנזכרים בכתוב בסוד מור, אהלות קציעות, לבגדותיך. ומה שכתוב "ויכסו בבגדים ולא יחם לו" ולא יוכל ליהנות מהם העניין הוא כי מלבד הלבושים הנזכר בזוהר, יש לבושים אחרים שהם נעשים ממצוות עשה שהם רמ"ח מצוות עשה, ויכסו בהם רמ"ח אבריו ובקיום מצוות לא תעשה שהם שס"ה גידים ושס"ה ימים שלא חטא בהם. והם הם הנקראים ונעשים מלבוש לו בסוד "ויקרבו ימי דוד". וזהו המלבוש הוא לנשמה שתוכל היא לעלות ולהארות לפני המלך ה' צבאות.

בסוד ויבא משה בתוך הענן. ובכח אלו היה יכול לעלות לקבל התורה וזה מלבוש הנשמה. וזולת המלבוש הזה יש מלבוש אחר של הנפש ומלבוש אחד אחר אמצעי בין הנפש והגוף. כמו שאומר האר"י זלה"ה בדרוש מאמר חז"ל במסכת סנהדרין דף ק"ג: "שתפש הקב"ה בבגדו של ירבעם בן נבט ואמר לו חזור בך ואני ואתה ובן ישי נטייל בגן עדן. ואמר הרב וכי למי שחטא והחטיא את הרבים עושה לו הקב"ה כך תפסו בבגדו? אלא אומר הרב זל"הה כן הנשמה, והרוח, והנפש שיש לאדם לכול אחד מהם יש לו לבוש ושל נפש הוא אמצעי בין הנפש והגוף וכו'... ובלבוש הזה של ירבעם תפש הקב"ה שיחזור בו ולא ח"ו בלבוש גופו כי אם בזה הלבוש הנ"ל שהוא מעולה מן הראשון. ועלה בידניו שהימים הם המלבושים הנעשים בהם, נשאר עתה לבאר למה לדוד המלך ע"ה ויכסהו בבגדו ולא יחם לו? ולא נהנה מהם? כי כן עולה בגימטריא יח"ם כמו נ"ח רוצה לומר לא נח בהם ולא נהנה מהם.

אומנם העניין הוא כי בהיות כי תיקן אלו המלבושים ומכול מקום עדיין היו חסרים מעט ולא הושלמו, בהיותו כי שב בתשובה שלמה מענין בת שבע שאכלה פגה, והתענה וסיגף עצמו. אם היות שהייתה שלו [כלומר אף שהייתה שלו] ולא נמחל לו עד שקם עליו בנו אבשלום ובא על עשר פילגשי אביו וברח מפניו עד שראה ה' בעונו החזירו לכנו ולמלכותו, ובוזה הושלם ומחל לו על אותו עוון וזה מה שאמרו חז"ל במסכת בבא קמא דף נ'.
 "כל האומר הקב"ה וותרן יותרו מעיו", אלא מדקדק עם סביביו כחוט השערה. ועוד בסיבת חטא קטן שהיה לדוד במחשבה ח"ו שהיה בו לכן לא נתקן המלבוש לגמרי. וזה החטא לא נתגלה בכתוב כי אם ברמז

שאמרו חז"ל במסכת מגילה דף יד: "כשהלך דוד להרוג את נבל הכרמלי קדמה אביגיל אשת נבל במנחה ההולכת לפניו, והיא רוכבת על החמור ויורדת בסתר ההר ודוד ואנשיו יורדים לקראתה, ואמרו חז"ל שבאה על עסקי סתרים שהארתה לדוד המלך דם נידה שיפסוק לה אם טהור או טמא אמר לה וכי מראין דם בלילה לבדוק אמרה לו וכי דנים דיני נפשות בלילה. עד שאמר לה "ברוך טעמך וברוכה את אשר כליתני היום הזה מבא בדמים" [שמואל א פס' כה] ודרשו

חז"ל נאמר דמים ולא דם להגיד שהצילה אותו מדם נידה ושפיכות דמים. מלמד שגילתה שוקה וברש"י ונתאוה לה ותבע אותה לתשמיש והלך לאורה ג' פרסאות אמר לה "הישמעי לי אמרה לו" לא תהיה זאת לך לפוקה" וכו.. ואומר רבינו האר"י כי זה נרמז בכתוב "היא רוכבת על החמור ויורדת [שמאל א' פס' כה] ראשי תיבות הם אותיות ערו"ה ושם לא היה המעשה כי אם הרהור כי הלב לכאורה. והפסוק מעיד על זה כי תמצא בראש הפסוק שם הקב"ה, דכתיב והיה היא רוכבת על החמור והקב"ה שם את שמו להעיד כי דוד לא חטא במעשה ח"ו. ולכן אמר לה דוד ברוכה את וברוכה טעמך אשר כיליתיני היום מבוא בדמים: גילוי עריות ושפיכות דמים. ואחרי כל זה הקב"ה דיקדק עימו כי אפילו על חטא במחשבה רצה הקב"ה שיעשה תשובה קודם שימות ובוזה יושלמו המלבושים, וקודם התשובה לא היו שלמים לכן לא נהנה מהבגדים וזהו פרוש הפסוק "ולא יחם לו".

"דרך התשובה להירהור ומעשה"

ואומר רבינו האר"י ודרך התשובה שעשה דוד המלך היא מידה כנגד מידה. והיא זאת שאמרו לו עבדיו "יבקשו למלך נערה בתולה טובת מראה ושכבה בחיקך והייתה למלך סוכנת". כלומר אף על פי שהוא עדיין בתוקפו הוא יכניע את יצר הרע ולא יגע בה. וזה שכתוב סוכנת כלומר שהיה עמה בצער וסכנה להכניע יצר הרע ובוזה יתוקן אותו עוון { וכמוכח ח"ו מלומר שאדם צריך ללכת למקום ניסיון ולומר אהיה עם אישה בחדר או במקום אחר ולא אחטא עימה, ח"ו מלומר כן הלא אין אפוטרופוס לעריות וכוונת רבינו היא שאם יזדמן לאדם ניסיון כזה של הירהור ניאוף או עבירה אז האדם צריך לעמוד בזה הניסיון כדי לעשות תשובה מידה כנגד מידה וכו"ל } ולזה הייתה דווקא בתולה להראות העמים כי לא נגע בה, ואילו הייתה בעולה מי היה מעיד שלא נגע בה. ועל ידי זה שלא נגע בה יתוקן המלבוש הרוחני ואז חם לאדני המלך. ולזה לא לקח מנשיו או מנערותיו כי ליבו גס בהם, אלא זו יפה עד מאוד ודרך מציאה ואף על פי שגם שכבה בחיקך ומחזיק התאוה היה מסוכן עימה בכל עת ובכל רגע יכניע היצר הרע ולא יגע בה. וזה שכתוב וחם לאדוני המלך בכוח התאוה שעל ידי זה תקובל תשובתך מידה כנגד מידה.

"אביגיל תיקונה על ידי אבישג"

ועוד ראייה כי תיקנה מענין אביגיל והמחשבה שהרהר בה לכן תמצא כי אותיות אביגיל הם אותיות אבישג שאם תחליף את האות ל' בש' וכו.. ונשתנית בשינוי השם וזה שכתוב "וימצאו את אבישג" כלומר ראוייה היא לתקן את עוון אביגיל, מאחר ששמה קרוב לשם אביגיל כאמור. ועל ידי זה נתקן מלבוש הנשמה, בהיותה רוצה לעלות למעלה ואם ח"ו לא יעשה דוד המלך תיקון זה קודם מותו היה מוכרח לעבור עליו צרה אחרת, כצרת אבשלום בעוון בת שבע.

"במידה שאדם מודד בה מודדין לו"

ובזה תבין את השאלה האחרונה ששאלנו מה ענין סמיכות של ואדניה בן חגית מתנשא לאמור אני אמלוך ועשה לו רכב ופרשים וכו'... וכל הגיבורים שהיו לדוד היו בעזרו של דוד. ואילו בימיו של אבשלום לא היה כן אלא היו בעזרו של אבשלום ומדוע? אלא בתשובה זו הנ"ל שהביאו את אבישג ליד דוד המלך ועדיין בתוקפו הכניע את יצר הרע ולא נגע בה על ידי זה שנתקן נתקלקלה עצתם. וגם כן על ידי הצער שציער לשאול המלך בכריתתו כנף מעילו ונגע בכבוד המלכות לזה כאן נצטער דוד וזה שכתוב אדוניהו מתנשא לאמור אני אמלוך. ובוזה תבין למה נתן הנביא נתן עצה לבת שבע שתלך ותאמר לדוד כי אדוניהו רוצה לימלוך ואילו אתה הבטחת לי שבני שלמה ימלוך ועשה דוד המלך את מה שעשה שנשבע והמליך את שלמה בנו ועל ידי זה נפלה מחשבתו של אדוניהו למלוך. וכל זה יעץ נתן הנביא לבת שבע כי ידע שדוד המלך ע"ה תיקן העוון, והמשכיל יבין.

"מידה כנגד מידה"

אומר רבינו האר"י כי עלה בידינו שעל ידי התשובה שעשה דוד המלך הושלמו ב' { שניי } המלבושים. מלבוש הנשמה באבישג שהייתה על ידי מחשבה לבד שנמצאת במקום הנשמה ועל ידי הרהור זה כך גם כן רצה אדוניהו במחשבה למלוך.

ואבשלום במעשה מלך תקופה מסוימת ודרך אחרי אביו וכו'.. ולמה? בגלל חטא בת שבע שהיה במעשה. והנה נתקנו הבגדים מלבוש הנשמה ומלבוש הנפש, ולזה אנו אומרים "דוד מלך ישראל חי וקיים הוא."

"כי תיקן כל המלבושים, והוא תיקונו של האדם הראשון שכן אדם זה ראשי תיבות אדם דוד משיח ולא נאמר בו מיתה כי אם כתוב על דוד המלך "וישכב", וזה שאמר הכתוב "כסאו כשמש נגדי כירח יכון עולם" בביאת משיחנו במהרה בימינו אמן.

"אז מה עושים עם המחשבות"

ועל פי כל ההקדמה שהבאנו בשם איש האלוקים רבינו האר"י נוכל לבוא ולומר מדוע תוקפים את הבעל תשובה הירהורי ניאוף בתשובתו, והוא עצמו יודע בנפשו כי הירהורי עבירה קשים מעבירה ואלוקיהם של ישראל שונא זימה הוא.

והוא חוזר ושב אל ה' ושונא מה שה' שונא, ואם כן שואל הבעל תשובה בליבו מדוע נתן לי הקב"ה כזה ניסיון של מחשבת ניאוף ולמה כביכול נתן הקב"ה רשות ליצר הרע לנסות אותי בכזה ניסיון? והאדם אומר בקרבו הקב"ה אני אוהב אותך וחפץ בקרבתך ולא חפץ במחשבות אלו ואם כן מדוע לא תעזור לי שלא יפריעו לי מחשבות ניאוף אלו מהעבר בעבודת ה' שלי?

וגם פה יהיה מובן על פי כל ההקדמה אתה בעבר היית חוטא במעשה וגם במחשבה רחמ"ל וחושב על מחשבות נואף במזיד והיית נהנה מהם רחמ"ל. וכעת אתה שונא את אותם מחשבות כמו שהק"בה שונא אותם. לכן אף על פי שהם יבאו לך אתה תדחה אותם ותתגבר עליהם לסלקם מעליך הן על ידי עסק התורה והן על ידי לימוד מוסר.

וכל הצער שאתה מרגיש זה בא לכפר על הירהורים שהיו לך בעבר במזיד רחמ"ל, כעת הצער שבא לך על ידי מחשבות אלו וסילוקם ממך כמו אצל דוד המלך ע"ה הדבר מכפר לך על ההעבר ומלמדך שלא תחזור לכיסלה של הירהורי נואף אלו. ומכאן נשכיל ונבין כי הימים של "השטר" כשם שהזכרנו בשם הבעל שם טוב הקדוש שהבעל תשובה נמדדת אהבתו להקב"ה כי שם בדרך כלל בתקופת חיים זו יצר הרע מביא לאדם מחשבות נואף.

וישנם בעלי תשובה שעומדים ונלחמים ביצרם וישנם כאלו שנופלים בנפשם כי רואים שח"ו המחשבות נואף תוקפות אותם ואומרים לעצמם עד מתי אתה פוסח על שני הסעיפים גם לומד תורה וגם חושב על נשים רחמ"ל ותראה לא רוצים תשובתך בשמיים שאם לא כן מדוע יש למחשבות אלו רשות לבוא אלייך? וכל מיני טענות של יצר הרע דומות להם.

וכאן ח"ו הבעל תשובה נופל ברוחו נכנס לעצבות ויאוש ויורד ח"ו מדרך ה. והסיבה כי לא השכיל להבין שצריך הוא שיעבור עליו דבר זה וצער זה והוא ידחה אותם כמו שדוד המלך לא שכב עם אבישג לכפר על הירהור של אביגיל, כך גם אתה אחי היקר צריך להתגבר על מחשבות אלו ולהתעלם מהם וזה בעיקר על ידי שיכנס בכ כמה שיותר מחשבות של תורה ויראת שמיים. ואז על ידי זה יתקיים כך "יתפרדו כל פועלי אוון" על ידי שתדחה כל המחשבות שתוקפות אותך יתפרדו ויתקנו המחשבות נואף שהרהרת במזיד רחמ"ל.

ותעבור תקופה זו ותגיע לתקופת "הביאה" שזה הכיסופין והתלהבות של קדושה בעבודתו יתברך וזה על ידי שלא תיפול בנפשך ח"ו אלא תתגבר כארי וכמו שדוד המלך התגבר ותיקן כך גם אתה תתגבר ויתקן ויתפרדו כל פועלי און אמן. (לקוח מאתר ארגון שומרי ברית קודש)

האם זה נכון שמי שגר בארץ ישראל נמחלים לו כל עוונותיו? ומה הסוד של כך?

להלן התשובה מרבינו בעל החסד לאברהם רבי אברהם אזולאי המקובל האלוקי סבו של החיד"א הקדוש: "נהר יב - לבאר חילוק בין נשמת ישראל הדרים בארץ ישראל, לנשמת ישראל הדרים בחוצה לארץ: דע כי נשמת ישראל הדרים בחו"ל מעולם דסנדלפון הוא עולם האופנים ויקראו בית יעקב, ויקראו עבדים ונק' עבד עברי שחשבונו שנ"ח שהם אותיות נח"ש, והישראלים הדרים בארץ מי' ספירות דיצירה ויקראו בני ישראל, ויקראו בנים ונקראים בני אל חי. והנה האדם כשהוא בחו"ל היתה לו נפש מעולם האופנים וכשזכה ונכנס לארץ בא לו נפש חדשה מעולם היצירה ומתלבש בתוך הנפש הישנה שהיתה לו, ובלילה הראשונה שישן בארץ יוצאת ב' הנפשות ועולות למעלה, ובחזרה אינה חוזרת אלא החדשה בלבד, ולזה אינה ראויה לעונשין כי לא חטאה, ולזה אמרו רז"ל שמוחלין לו על כל עוונותיו: ודע שכל מי שדר בארץ ישראל נקרא צדיק, גם שאינם צדיקים כפי הנראה, שאם לא היה צדיק היה מקיא אותו הארץ, כדכתיב ותקיא הארץ את יושביה, וכיון שאינה מקיא אותו בודאי נקרא צדיק אף על פי שהוא נראה בחזקת רשע. ודע כי הדר בארץ ישראל והולך לדור במצרים אותה העבירה היא גורמת ששר של רה"ב שימשול עליו, וכל מי שקבל עליו לדור בארץ ישראל כל ימיו ולא לרדת לדור במצרים חשוב עליו כאלו נזהר כל ימיו שהמליכו בייחודו של מקום. ודע כי ארץ ישראל אינה מכפרת מהעבירות הנעשות בה אלא השגגות לבד, אבל העוונות הנעשות בה אינם נמחלים אלא על ידי ייסורים, או למי שהוא עובר על פשע, והפשעים הנעשים בארץ אין להם סליחה אלא על ידי תשובה ותלמוד תורה. וזמ"ש"ל.

מסכ"ל: " שפשוט הוא שמי שמתכוון לגור בארץ ישראל ומורד בקונו או לא מאמין בו, וגר כאן מסיבותיו האישיות שלא קשורות לקיום ושמירת תורה ומצוות כהלכתם בארץ ישראל, עליו זה לא חל מדובר כמובן באדם שמאמין בבורא ולא מורד בו ולא נלחם בו או בתורתו כי אחד כזה יכול לקבל היתר להיות כאן והארץ לא תקיא אותו מסיבות אחרות כדי לנסות את היראים לדבר השם שנאמר בפסוק והיו צריה לראש כדי שהשם יתברך ישתמש בו לצורך לנסות את המאמינים בכך שהוא יהיה הצד הרע שימשוך לחטאים ועוונות כדי שתישאר בחירה וניסיון למאמינים וכדי שהרוצה לטעות יבוא ויטעה. וזה חלק מהסיבות של צדיק ורע לו רשע וטוב לו בעולם הזה (לכאורה כמובן ולמבינים יודעים שמי צדיק לעולם לא רע לו גם אם זה נראה כך) ופשוט הוא שהרב החסד לאברהם זצוק"ל מדבר על אדם שמאמין בבורא יתברך ובתורתו ולא במינים ואפיקורסים שאין להם חלק לעולם הבא (אם היו מזידים) כמו אנשי הערב רב ושונאי התורה כהלכתה למיניהם ימ"ש".

למה קשה לנו לשוב בתשובה? מי אשם? ואיך מתקנים מאמר חובה

יש אנשים שממציאים לעצמם תירוצים למה הם בורחים מעול תורה ומצוות והם מאשימים את כל העולם ורק לא את עצמם שהם בעצם בעלי תאוות ובחרו בתאוה וברע חד וחלק וזאת האמת לאמיתה ..!!... והשם שונא את האדם שאומר לא חטאתי !! שברגע אחד הוא בעל תשובה והוא בורח ואומר לא חטאתי ולכן הוא או היא מאוס בעיני השם... שכן ברגע של וידוי, חרטה, סליחה לקיחה לעתיד לסור מן החטא ולא לשוב אליו לעולם, האדם הזה בעל תשובה ונקי מעון (אם זה לא על עוונות של כרת ומיתות בית דין שיום הכיפורים ותשובה תולים וייסורים מכפרים וכל זה בתשובה מיראת הפחד שהיא טובה אבל בתשובה מאהבה שהיא מעולה או יראת הרוממות שהיא מעל כולן מיד נמחל הכל ונהפך לזכויות !!) ולכן אויבו של השם יתברך זה השקרן שמרמה את עצמו ואומר לא חטאתי או זה כלל לא חטא !! שנאמר בנביא ירמיהו בפרק ב: "הנני נשפט אותך, על-אומרך לא חטאתי".

מחילה שאני חושף לכם האמת, אומר הרמ"ק הקדוש רבו של האר"י הקדוש, שלכן תתמודדו עם האמת ותתפללו לשם יתברך שירחם עליכם כי בלי תשובה..אתם תאבדו ובקרוב זה מיתה נצחית חס ושלום בר מינן !! צריך זכות לחזור בתשובה היה נוהג לומר הרב ניסים יגן בשם חז"ל..ומי שאין לו זכות משמים מקשים את ליבו שימות ויאבד בלי תשובה ויסבול בכף הקלע וגיהינום וגלגולים קשים בעולם הבא וגם כאן יקבל מפרעה של גיהינום !!

ובכל מקרה שערי הרחמים והדמעות מעולם לא ננעלו לכן תבכו לשם שיקבל אתכם ואל תתנו ליצר הרע להשמיד אתכם ותסבלו בשני העולמות !! לא חבל ??? !
 מעשינו מרחיקים אותנו מהשם שנאמר מעשיך ירחיקוך ומעשיך יקרבוך !! על ידי שבואים מלאכי חבלה שעושים עוון ומלאכי סנגוריה לבנים שעושים מצווה ומי שחוטא רוב ימיו וחיי בחטא בכל רגע צובר אלפים של עוונות כמו מי שיש לה תמונות בבגד ים או לא צנועות כאן היא אוספת עוונות יותר מהר משהלוטו מוכר כרטיסים !! ולכן מונעים אותה מלעשות תשובה כי חטאיה הקדישו את הסאה .. ורק בבכי ובדמעות וברצון עז היא יכולה לקרוע את כל הדינים ויסייעו לה משמים בניסים גלויים ויתנו בליבה כוח לעשות תשובה ולהתמודד עם יצרה .. אבל את חייבת לרצות וכנ"ל גם לגבר !!

שנבין כמה חשוב להתקרב לצדיקים ולהתרחק מהתועים וטועים

שנבין כמה חשוב להתקרב לצדיקים ולהתרחק מהתועים וטועים מלבד לקרוב לתורה על ידי מזכי הרבים ורק למטרה זאת אם יש סיכוי שישוכו בתשובה ולא מעבר עד שישוכו בתשובה. ולרוב שמתחזקים יש להתרחק מהם כמטחוי קשת קראו דברי חז"ל: "טו. בסמ"ג במלית אל תפנו אל האלילים בשם התוספתא לא יטייל אדם עם התועים ואפילו לצאת לדרך ואפילו מקדים ואפילו מחשיך ואפילו מתיירא מפני גוים וליסטים ורוח רעה — יז. בספר הישר לר"ת (רבינו תם) חברת הרשעים והכסילים והאפיקורסין חברת כל אלה ישחיתו האמונה ולא תתקיים עמהם העבודה — עו"ש(עוד שם) חברת מתי שוא דעכי המידה הזאת תשחית כל העבודה ואעפ"י (ואף על פי) שיהיה העובד שלם בכל מידותיו אם יתחבר לאנשי רשע תשחית עבודתו ואם יתחבר לאפיקורסים ישחיתו אמונתו א"כ צריך לרחק תמיד מהם וכפי רחקו מהם כן יתקרב להשם יתברך וכפי קירבתו להם כן יתרחק מהשי"ת (מהשם יתברך) וכאשר יתחבר - לאפיקורסין תשחית אמונתו מעט מעט והוא לא ירגיש - מהספר אשרי האיש של הרב ישעיהו זליג אשר מרגליות שהיה קודש קודשים צוק"ל. עוד על החובה להתרחק מהרשעים ולהדבק בצדיקים. זכרו מי שקשה לו להתחזק זה כי הוא עדיין חבר עם הרשעים ולא בכדי נאמר תגיד לי מי חברך אגיד לך מי אתה... ולכן בעל תשובה חייב להתרחק מסביבה חילונית ולעבור לסביבה חרדית למהדרין בלי פאות נוכריות וכדומה ... אלא אם הוא עוסק בזיכוי הרבים בהיתר של רב ומנסה לקרוב לתורה ואם לא עוסק בקירוב רחוקים חייב אדם בעל תשובה לעבור לסביבה חרדית למהדרין ... מילא עד כה לא ידעת האמת אבל עכשיו כבעל תשובה עליך לעבור ולעשות מסירות נפש למען הקב"ה והתורה הקדושה שכך ציוונו .. שלא להתחבר לרשעים וכך דוד המלך מתחיל את תהילים וכולנו קוראים זאת ולא מפנימים ולכן קשה לרוב להתחזק כי הם נשארים באותה סביבה וסביב רשעים שמושכים אותם חזרה לעולם החומר של התאוות הלא כשרות ... ואנשים חושבים שהם לא יושפעו וכלל לא יודעים שזה כלל לא בשליטתנו ואנו מובטחים שנושפע לרעה וזה אחד מה 24 דברים שמעכבים התשובה וזה התחברות לרשעים כפי שפסק הרמב"ם להלכה "וכך כתב בס' חסידים סי' י"ט, והמתחבר לרשע מפני שלמד ממעשיו ונרשמים בלבו ורועה כסילים ירוע — עו"ש דפוס ברלין סי' קט"ז. ואם מיחה ביד הרשעים ואין מועיל אם יכול יתרחק ויפרד מן הרשעים שנאמר: 'משלי ד' ט"ו] שטה מעליו ועבר — עו"ש סי' קפ"ט. אם יש לאחד בן בין הבנים שירא פן יחטיא אחיו מוטב שידחה את הרשע בשתי ידים ואל יאמר והלא אמרו חכמים תהא שמאל דוחה ומקרב בימין כי במקום שחב לאחרים יותר יבוא לרעה אם לא ידיחהו שהרי דוד לפי שקירב את אבשלום הרי כמה נפשות נהרגו בשבילו. [א"ה לכן מצינו אצל שרה אמנו כשראתה לישמעאל שהוא מצחק אמרה לאברהם גרש את האמה הזאת ואת בנה]. עו"ש סי' רי"א. אם ראית חסידים שלוקים דע לך שהיה להם לבקש על אחרים שלא ילקו או מתחברים לרשעים או דרים בעיר עמהם — עו"ש סי' תי"ד. לא יושיב אדם רשעים אצל צדיקים ולא צדיקים אצל רשעים כדכתיב אשרי האיש כו'; לכך לא יושיב אדם רשעים אצל צדיקים ולא יתחבר עמהם שהרי כתיב וקרמך לא תזרע כלאים כו'. [א"ה עיין לעיל באות ב' בהג"ה אות א. ובאות ח'"] (מהספר אשרי האיש של הרב מרגליות)

מה יהיה בקרוב (בגאולה הקרובה ב"ה אמן) עם מי שרק מתחיל לחזור בתשובה? נשאלתי ולהלן תשובתי:

"מי שמתחיל לחזור בתשובה כמובן שמיד שהשם רואה בו צדיק גמור !!! גם אם הוא עושה רק קצת ביותר !! כך אומר הגאון הרב אייל עמרמי שזה מבוסס על חז"ל.. והשם יתברך לא מצפה ממנו מה שהוא מצפה מחרדי מבית או מבעל תשובה של כמה שנים... השם יתברך הוא כמו אבא שלא מצפה מתינוקו שילך ביום השלישי ללידתו אבל הוא מצפה לאחר כמה חודשים שיתחיל לנסות ללכת גם אם ייפול או יתחיל לנסות לפחות לחזול ואחר כך בסוף ינסה ללכת. גם אם בודאי ייפול ויקום ייפול ויקום עד שיעמוד לבסוף וכמובן שלא יתייאש לאורך הנפילות ושיעמוד ויחזיק במשהו ואז ייפול ואז יקום וכך עד שיעשה צעד אחר צעד וכך בסוף ילך עד שגם ירוץ כך גם בתשובה זה תהליך שלוקח זמן ומצריך סבלנות ורצון עז ומי שרוצה ברצון עז מסייעים לו משמים אני מעיד שרואה אני העזר והסיוע שמסייעים לי וסייע לי השם יתברך ברחמי הרבים בכל תהליך התשובה כל מה שצריך זה רק רצון להיטהר שנאמר הבא להיטהר מסייעין בידו... מי שמתקדש מעט מלמטה מקדשים אותו הרבה מלמעלה !! אמרו חז"ל בגמרא. ואני מעיד שזה אמת !!! רק להתחיל לצעוד לכיוון ההיטהרות ותראו ניסים גלויים של השם יתברך עד שכבר כמעט ולא יהיה הסתר פנים כלפיכם אם יש לכם לב לראות את האמת .. ואשריהם של בעלי התשובה שהם צדיקים ויותר מצדיקים גמורים .. והכל כפי כל אחד מה שיכול העיקר להתחיל ולקום שנופלים .. תשובה היא כמו לברוא תינוק מאפס ממש וללמדו דרך חיים חדשה כמוסבר לעיל לא להתיאש לא משנה מה את עוברים וגם אם תהליך התשובה בהתחלה ידמה לכם כקשה. זה ידמה לכם בהתחלה .. שכידוע בדרך כלל כל ההתחלות קשות(אבל זה משתלם כי מרוויחים חיי הנצח וניצלים מייסורי איוב וייסורי גיהנום ועוד ומרוויחים הנאות שלא יסולאו בפז לנצח נצחים וחיים חיים עם תכלית ומטרה) והכל זה עד שמתרגלים והופכים ההרגל לטבע והטבע לאופי כמו בהרגלים רעים ושלילים כך גם בחיובים .. וזה סוד לנצח את היצר הרע וזה נעשה רק על ידי לימוד תורה בלתי פוסק .. בעלי תשובה שזה כל הדור חייבים גם נשים וגם גברים ללמוד תורה כל יום ומי שיכול כל היום או המקסימום שהוא יכול .. כי זה העיקר והתכלית .. וללמוד במיוחד דברי מוסר ודינים של מה יעשה יהודי או יהודייה

ולא יחטא בדינים הרלבנטיים אליו... כמו אשה שתלמד דיני צניעות ונידה וכו... וגבר שמירת הברית שמירת העינים וכו. ושניהם דיני שמירת שבת וכו... ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב אומר הנביא.. וזכרו תמו כל הקצים ואין נגאלים אלא בתשובה!! תבקשו מהשם למדני איך לחזור בתשובה שלימה ומי שרוצה זאת באמת השם מסייע לו ומלמדו דרך שליחים... קראו בספר ההוכחות ותתחזקו כי הגאולה ממש קרובה וייתכן שבקרוב יסגרו שערי התשובה וידחו את כל מי שיפספס את הרכבת!!

מאמר חשוב שיכול להציל את חייכם וחיי בני משפחותיכם ממש!

מאמר חזק ביותר וחובה לקרוא איך לנצל בחום הדין הגדול. מאמר שיכול להציל את חייכם וחיי בני משפחותיכם ממש! רש"י כותב שכל נבואה שהובאה בנביאים הוצרכה לדורות ורלבנטית לכל דור ודור במיוחד כמובן נבואות שמדברות על יום השם הגדול שעומד להיות בקרוב.. תקראו פרק חזק שתדעו שאתם צריכים לחזור בתשובה או ללכת לסגולה בפתח תקווה ולבחור לכם קבר כי מותכם קרוב שנאמר: "אֶת-הַרְשָׁעִים; וְהִכְרַתִּי אֶת-הָאֲדָם, מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה--נְאֻם-יְהוָה." וימותו כל מי שמסורתי חילוני או דתילוני שלובש בגדים של חילוני דהיינו של גוי וזה לשון הנביא " וְעַל כָּל-הַלְבָּשִׁים, מִלְבוּשׁ נָכְרִי. ... "(מלבוש חילוני הינו מלבוש נוכרי לכל הדעות) ומוסיף השם יתברך על חסרי הדעת שקוראים סטטוס זה ואומרים השם לא יעשה לי רע ולא ימית אותי גם אם אני לא יעשה תשובה קראו מה השם אומר: "וּפְקֻדְתֵּי עַל-הָאֲנָשִׁים, הֶקְפָּאִים עַל-שְׁמֵרֵיהֶם, הָאֲמָרִים בְּלִבָּבָם, לֹא-יִיטִיב יְהוָה וְלֹא יִרַע." ומה מצפה לכסילים שלא יתעוררו לתשובה בקרוב ממש: "קְרוֹב יוֹם-יְהוָה הַגָּדוֹל, קְרוֹב וּמִהֵרָ מְאֹד; קוֹל יוֹם יְהוָה, מִר צִרְוֹן שָׁם גְּבוּר. טו יוֹם עֲבָרָה, הַיּוֹם הַהוּא: יוֹם צָרָה וּמְצוּקָה, יוֹם שְׂאָה וּמְשׂוֹאָה, יוֹם זִזְיָה וְאֶפְלָה...". ואם יש לכם ספק שאתם עומדים למות אם לא תתעוררו לתשובה להלן דבר השם אליכם עיוורים: "וְהִלְכוּ כְעֹרִים כִּי לִיהוָה, זֹטָאוּ; וְשִׁפְףָ דָּמָם כְּעֶפֶר, וּלְזֹמָם כְּגִלְלִים." וזה לא יהיה אחד כאן או אחד שם.. אלא שואה!!! תבוא!!! וכל יושבי הארץ כמעט יושמדו (למעט מי שחזר בתשובה שלימה וירא השם שמובטח לנו איש מפי איש שישירוד)!! ולא יישאר חילוני אחד או מסורתי או דתילוני כולם ימותו!!! וסימנך מי שלובש/ת לבוש חילוני עומד למות חד וחלק!!! השם שונא לבוש חילוני של רשעים!!! ופסוק מפורש בנביא אומר שאדם זה ימות כי לבושו מעיד על פנימיותו שהוא נוטה לגוי מאשר ליהודי!!! ומפאת חשיבות הדברים שלא תוכלו להתכחש לפסוק מפורש בנביא אני מביא אותו שוב!! וְעַל כָּל-הַלְבָּשִׁים, מִלְבוּשׁ נָכְרִי. ... "(מלבוש חילוני הינו מלבוש נוכרי לכל הדעות) המשך הפסוק מפרש שימותו!! השם לא צוחק ולא צחק בשואה ולא בחורבן הבית!!! תתעוררו או תקנו קבר כי מותכם קרב אם אתם לא מתכוונים לעשות תשובה אמיתית ולא לרמות את עצמכם!!! חד וחלק..לא אייפה הדברים ולא אסתיר דברי הנביא ברורים!! ואם לא נתעורר נאבד!! מי שמסתיר מכם האמת שאני מביא לכם כאן שונא אתכם ומחטיא הרבים וימות איתם!!! לתרחקו ממרדימים ושקרנים!!!

חידוש מדהים שהשם שם לי בראש קראו עד הסוף

"לפתח חטאת רובץ" אמרה התורה (בראשית ד' 7) דהיינו איך שהוא יוצא פוגשו השטן ונותן לו סתירה ומשכיח ממנו כל שלמד תורה בבטן אימו שכן כתוב בגמרא ששני מלאכים מלמדים התינוק תורה בבטן אימו וכהוכחה לנ"ל יש את המקרה המפורסם שהשם דאג שהמלאך ישכח לתת מכה לילד אחד והילד ששמו ישראל משה ב1950 נולד זוכר כל התורה כולה כפי שפורסם אז במעריב. והיו עוד מקרים רבים כאלו שמתועדים בספרים הקדושים כדי שנדע שכל הכתוב בתורה אמת הוא ... וכל זה קורה שהמלאך "שכח" לסטור על פיו(באזור הסימן שלנו באמצע מתחת לאף על אמצע השפה) להשכיח התורה שלומד בבטן אימו ולכן ידע את כל התורה בעל פה.... והרמז לכך טמון בעולם של התינוק לפני שבא לעולם הזה והוא רחם אימו...ובפתח הרחם ממתין "חטאת" שהוא השטן רובץ ומחכה לו ואומר לנפש שלום לך וזה רמוז באותיות הבאות אחרי המילה "ר-ח-ם" (של האימא) שהוא יוצא ממנו הם: "ש-ט-ן" שזה שמו של היצר הרע ומלאך המוות והשטן זה הכל אותו אחד..וזה מרמז לנו מה מחכה לתינוק מחוץ לרחם לאותו תינוק מחכה השטן שמלווה אותו כל ימיו בעולם הזה כיצר הרע שמסיתו לחטוא...ואחרי החיים בעולם הזה שכתוב "עולם" באותיות אחרי אותיות "עולם" אותיות "פז-מן"- אחרי עולם דהיינו עולם הרוח ששווה יותר מפז פנינים מעיד עליו כחלק מעולם הרוח שידוע שאמרו שיקרה היא מפנינים ומפז...וגם סוד של שני חלקים אם שמר מצוות יזכה לאכול המן שאכלו אבותינו במדבר שזה מאכלם של המלאכים והצדיקים בעולם האמת בגן עדן ולעלות מן שזה מיין נוקבין על מעשיו הטובים שנעשים גם לאחר מותו בזכותו כמו בלימוד בספריו של הצדיק וכו...וזה לעניות דעתי החידוש שהשם שם לי הרגע בראש שרומז למה מחכה לאדם לאחר "עולם" הזה..פז-מן".... עולם שיקר מפז ומפנינים שאוכלים בו את המן שנאמר שבגן עדן יושבים הצדיקים ועטרותיהם בראשיהם...ומעלים מן שיקר מפז לאותו צדיק. ואולי זה כינוי לעולם הבא.

"מצות תוכחה"

ובדין מוטב יהיו שוגגים ואל יהיו מזידיים
 א. נצטוונו בתורה: "הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתְךָ וְלֹא תִשָּׂא עֲלֶיךָ חֲטָא", ואמרו בגמרא: "עד היכן אדם חייב להוכיח את חברו" - "רב אמר עד הכאה, שמואל אמר עד קללה, ורב יוחנן אמר עד נזיפה", וצריך בירור בגדר הדברים.
 ב. עוד אמרו חז"ל בחומר חיוב התוכחה: "מי שאפשר בידו למחות בעושי עבירה ואינו מוחה, נתפס באותו עוון".
 ג. ברם מאידך אמרו: "כשם שמצוה על אדם לומר דבר הנשמע, כך חובה על אדם שלא לומר דבר שאינו נשמע".
 ד. ומסופר בש"ס על כמה אמוראים שלא מחו באנשי מקומם כאשר ראו אותם עוברים על איסור, בנימוק: "הנח להם לישראל, מוטב שיהיו שוגגים ואל יהיו מזידיים".

ועל פי זה דנו הפוסקים בגדרי ודיני תוכחה:

ה. אימתי מחויבים להוכיח ואימתי אסור להוכיח • על איזה איסור צריך להוכיח • חיוב תוכחה כאשר ודאי לא ישמעו ממנו או כשיש ספק בכך.

ו. ההבדל בין תוכחת רבים לתוכחת יחיד • חיוב תוכחת רבים שאחזו לעצמם מנהג גרוע בפרהסיא.

ז. האם יש חיוב להוכיח רשעים פורקי עול ואפיקורסים • ההתייחסות בזמנינו לאחינו התועים שאינם שומרי תורה ומצוות • חובת קיום הפגנות מחאה נגד חילולי שבת [ומה הדין כאשר ההפגנה עצמה תגרום להרבות בחילול שבת].

ח. חיוב התוכחה המוטל על הרבנים ומנהיגי הדור.

ט. מי מחויב להודיע לכוהנים כשיש מת בבית או בבית חולים כדי להפרישם מאיסור טומאה.

י. עצות והדרכות לקיום מצות התוכחה • סגולות המצווה.

מצות תוכחה ודין מוטב יהיו שוגגים ואל יהיו מזידים. נצטוונו בתורה "הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתְךָ וְלֹא תִשָּׂא עֵלְיוֹ חֶטְא", ופירש הרמב"ן [1] שהמצווה היא "ללמדו תוכחת מוסר, ולא תשא עליו חטא, שיהיה עליך אשם כאשר יחטא ולא הוכחת אותו". ובמסכת ערכין [1] אמרו: "עד היכן תוכחה [אדם חייב להוכיח את חברו]. רב אמר עד הכאה [עד שיקצוף זה, ויכה את המוכיח] שמואל אמר עד קללה [שיקלל את המוכיח], ורב יוחנן אמר עד נזיפה". ובמסכת בבא מציעא [1] דרשו את הפסוק "הוֹכַח תּוֹכִיחַ", שחייב להוכיח את חברו עד שיקבל את תוכחתו "אפילו מאה פעמים" [ובספר החינוך [5] ביאר: "חיוב מצוה עד הכאה, כלומר שחייב המוכיח להרבות תוכחותיו אל החוטא, עד שיהא קרוב החוטא להכות את המוכיח", ועי' בדבריו שם מהו שורש המצווה]. ועוד אמרו חז"ל במסכת שבת [2] בחומר חיוב התוכחה, כי מידת הדין קיטרגה לפני הקב"ה על הצדיקים הגמורים "שהיה אפשר בידם למחות בעושי עבירה ולא מחו", ובשל כך "נתפסו" באותו עוון שלא הוכיחו בו את הרשעים.

יחד עם זאת, מצינו כמה הגבלות בחיוב התוכחה. בסוגיית בערכין [1] מבואר שאין להוכיח, אלא אם כן המוכיח אינו חוטא או מזלזל באותה עבירה, כדברי הגמרא: "אמר רבי טרפון תמה אני אם יש בדור הזה שמקבל תוכחה, אם אמר לו [המוכיח] טול קיסם מבין עיניך [כלומר עון קטן], אמר לו טול קורה מבין עיניך [יכול חברו לומר לו, טול אתה עון גדול שבידך, הלכך אין יכולים להוכיח שכולם חוטאים, רש"י]. ועוד מובא שם: "אמר רבי אלעזר בן עזריה תמיהני אם יש בדור הזה שיודע להוכיח", ופירש רש"י: "דרך כבוד, שלא יהו פניו משתנים". ובמסכת יבמות [2] אמרו: "כשם שמצוה על אדם לומר דבר הנשמע, כך חובה על אדם שלא לומר דבר שאינו נשמע". ומסופר בגמרא במסכת ביצה [2] על כמה אמוראים שלא מחו באנשי מקומם כאשר ראו אותם עוברים על איסור, בנימוק: "הנח להם לישראל, מוטב שיהיו שוגגים ואל יהיו מזידים". וצריך ברור בגדר הדברים, אימתי מחויבים להוכיח, אימתי נאמר הכלל שעדיף לא להוכיח משום "הנח להם לישראל, מוטב שיהיו שוגגים ואל יהיו מזידים", ואימתי אסור להוכיח.

ב. לברור הדברים, נעיין בסוגיית הגמרא במסכת ביצה [3] ובדברי הראשונים שם. בתחילת הסוגיא מסופר על כמה אמוראים שלא מחו באנשי מקומם כאשר ראו אותם עוברים על איסור, בנימוק: "הנח להם לישראל, מוטב שיהיו שוגגים ואל יהיו מזידים". ואמרו בגמרא: "והני מילי דרבנן, אבל בדאורייתא לא". כלומר, כאשר עוברים על איסורים מדרבנן [כפי שמובא שם בסוגיא] אין חיוב תוכחה, אבל כאשר רואה את חברו עובר על איסור תורה, מחויב תמיד להוכיחו. אך לאחר מכן אמרו: "ולא היא, לא שנא בדאורייתא ולא שנא בדרבנן לא אמרינן להו ולא מידי, דהא תוספת יום הכפורים דאורייתא הוא, ואכלי ושתו עד שחשכה, ולא אמרינן להו ולא מידי". והיינו שגם כאשר רואה מי שאינו נזהר באיסור תוספת יום הכיפורים, שהוא איסור מדאורייתא [הנלמד ממדרש הפסוק ועיניתם את נפשותיכם], אינו מחויב להוכיח, מטעם "מוטב שיהיו שוגגים ואל יהיו מזידים" [בדברי הראשונים הוזכרה סוגיא המקבילה לסוגיא זו במסכת שבת, ויש בה חילופי גרסאות, ואכמ"ל]. וכמובן יש להבין את מסקנת הגמרא, שגם באיסור דאורייתא אמרים "מוטב יהיו שוגגים" - ומה עם מצות עשה מהתורה "הוכח תוכיח". וחדש בעל העיטור [הובא ברא"ש והר"ן בביצה ובדרכי משה [3], וכן מובא בשיטה מקובצת בביצה [3] ד"ה ולא, בשם ויש מפרשים, וברשב"א בביצה [3]] כי רק בדבר המפורש בתורה יש חיוב תוכחה. ודברי הגמרא "מוטב יהיו שוגגים", נאמרו על דינים מדרבנן או על איסורים מדאורייתא שלא נאמרו במפורש בתורה אלא נלמדו מדרשה, כדוגמת דין "תוספת יום הכיפורים" [וראה בביאור הלכה [4] ד"ה אבל, וכן בהערות על חידושי הרשב"א בביצה [3] כמה שכתבו להוכיח מסוגיא והתוספות במסכת שבת [2], דלא כבעל העיטור]. ובטעם הדבר כתב הרשב"א בביצה [3] שאם הדבר אינו מפורש בתורה, אנו יכולים לתלות שהם שוגגים ומוטעים, ומה שלא שישמעו לנו הוא מחמת שהדבר "קל בעיניהם". אבל בדבר המפורש בתורה והם עוברים על זה, בוודאי אינם שוגגים "ומחינן בהו וענשין להו עד דפרשי" [ועי' בשו"ת כתב סופר [6] במש"כ בטעם דין זה].

ג. מצינו בדברי הראשונים חילוקי דינים נוספים, אימתי נאמר חיוב התוכחה.

התוספות במסכת שבת [2] נה, ב ד"ה ואע"ג כתבו שחיוב תוכחה נאמר רק כשיש ספק שמא יקבלו ממנו את התוכחה, "אבל היכא דוודאי לא מקבלי, הנח להם, מוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין", וכן מתבאר בדברי התשב"ץ [5]. והנמוקי יוסף ביבמות [2] כתב, כי דברי הגמרא שם "מצוה שלא לומר דבר שאינו נשמע", נאמרה רק ברבים, אבל ביחיד צריך להוכיחו עד שיכנו או עד שיקללנו, כדברי הגמרא בערכין [1]. אך גם את הרבים צריך להוכיח פעם אחת לפחות "משום דאולי ישמעו, או שלא יהא להם פתחון פה". ומבואר בדבריו, שגם אם יודע בוודאות שדבריו לא ישמעו, יאמר את התוכחה ברבים רק פעם אחת, וביחיד יאמר עד שיכנו או עד שיקללנו. ובטעם הדבר, מדוע יש חיוב להוכיח כאשר הדבר

ברור שלא ישמעו לו, ומדוע אין זה בכלל "מצוה שלא לומר דבר שאינו נשמע", ראה בספר לרעך כמוך [7] במה שביאר בארבעה אופנים. חידוש נוסף הובא בשיטה מקובצת בביצה [3] בשם רבותינו הצרפתים, שדין זה לא למחות באיסור שאינו מפורש בתורה, נאמר רק בדורות ראשונים "אבל בדור הזה שמקילין בכמה דברים, ראוי לעשות סייג לתורה, ואפילו בדברנן מחינן וקנסינן להו עד דלא לעברו לא בשוגג ולא במזיד".

ד. להלכה פסק הרמ"א [4] את שיטת הר"ן ובעל העיטור שחילק בין איסור המפורש בתורה שמחוייבים למחות בעובר עליו, לבין איסור שאינו מפורש בתורה. וכן פסק הרמ"א את דברי הנימוקי יוסף, שאם יודע שאין דבריו נשמעים, יאמר ברבים פעם אחת, וביחיד יאמר עד שיכנו או יקללנו. ובמשנה ברורה [4] הביא את דברי התוספות בשבת [2] והתשב"ץ [5] שבמקום ספק אם ישמעו את תוכחתו "צריך למחות אפילו במידי דרבנן", ועיי"ש בשער הציון (ס"ק ג) שהביא עוד מדברי התשב"ץ.

ובביאור הלכה [4] ד"ה ודוקא) הביא מדברי הפוסקים "דבדבר שאחזו להם מנהג גרוע להקל בפרהסיא, מקרי גלוי לנו שלא יקבלו, ואין צריך למחות אלא אם כן הוא מפורש בתורה". עוד כתב בביאור הלכה [4] ד"ה מוחין בידם) בשם הברכי יוסף, שחיוב תוכחה בדבר המפורש בתורה אף שיודע שלא יקבלום "היינו רק כשידינו תקיפה על העוברים למחות בהם בחזקת היד, אבל כשאין בידינו כח להפרישם, אין מחוייב להוכיחם, כיון שיודע שלא יקבלום. אכן מדברי הסמ"ק משמע דמ"מ יש עליו חיוב מצד מ"ע דהוכחה". חידוש נוסף כתב בביאור הלכה [4] ד"ה חייב להוכיחו) בשם ספר חסידים, שחיוב תוכחה הוא "דווקא איש את אחיו שלבו גס בו, אבל אם היה איש אחר שאם יוכיחו ישנאנו וינקום ממנו אין להוכיחו". וראה סיכום הדינים העולים בכלל "מוטב יהיו שוגגים" - בספר לרעך כמוך [7], ובמש"כ החפץ חיים [8] בזה. ה. חיוב תוכחת רשעים ופורקי עול - בביאור הלכה [4] ד"ה אבל אם) כתב: "ודע דמסתברא דמה שפסק הרמ"א דבדבר המפורש בתורה חייב למחות, דווקא שהוא באקראי, אבל אלו הפורקי עול לגמרי, כגון מחלל שבת בפרהסיא או אוכל נבילות להכעיס, כבר יצא מכלל עמיתך, ואינו מחוייב להוכיחו. ולענין אוכל נבילות לתיאבון או מחלל שבת שלא בפרהסיא יש לעיין בדבר" ויעי' במש"כ הרב הורביץ, ראב"ד שטראסבורג, בשו"ת קנין תורה [8] בנדון זה. ובשו"ת שואלין ודורשין [10]-[11] הקשה רבי אליהו שלזינגר [רבה של שכונת גילה, ירושלים] סתירה לדברי הביאור הלכה הנ"ל, ממה שכתב הביאור הלכה עצמו בריש או"ח, וז"ל: "אבל אם הוא עומד במקום שיש אפיקורסים המתקוממים על התורה ורוצים לעשות איזה תקנות בעניני העיר, ועל ידי זה יעבירו את העם מרצון ה', ופתח בשלום ולא נשמעו דבריו, בכגון זה לא דיבר הב"י מאומה, ומצוה לשנאתם ולהתקוטט עמהם ולהפר עצתם בכל מה שיוכל". ומעתה צ"ע האם יש חובה להוכיח ולמחות כנגד פורקי העול, או לא.

ובביאור הדברים כתב הרב שלזינגר, שיש שני סוגי תוכחה: האחד, שנתחייבנו במצות "תוכחה", להוכיח את השני כדי להצילו מעבירה. והשני, מתאים יותר להיקרא בשם "מחאה", והוא לא בא להציל את עוברי העבירה, שברור שלא ישמעו, אלא בא להציל אחרים שלא ילכו אחרי ההבל ויהבלו. וחובה זו קיימת גם כנגד פורקי עול.

ו. וראה במה שהאריך הרב שלזינגר בנדון "ההתייחסות בזמנינו לאחינו התועים שאינם שומרי תורה ומצוות", ובמה שהביא מדברי הפוסקים ומרן החזון איש בזה. ועי' גם בדברי הגר"מ שטרנבוך בשו"ת תשובות ונהגות [8] והגרי"ש אלישיב בקובץ תשובות [8], במה שכתבו בנדון מנהג קיום הפגנות מחאה נגד חילולי שבת [גם כאשר הפגנה עצמה גורמת להרבות חילול שבת].

- חיוב התוכחה המיוחד המוטל על הרבנים ומנהיגי הדור - יעו' במש"כ הכתב סופר [5].
- מי מחוייב להודיע לכהנים כשיש מת בבית או בבית חולים כדי להפרישם מאיסור טומאה - יעו' בספר אהלי יעקב [9].
- סיכום דיני תוכחה הלכה למעשה • עצות והדרכות לקיום המצוה • סגולות המצוה - ראה בספר בין אדם לחברו [12]-[13]. [13]. וְלִמְזַהֵר וְלִנְזָהֵר, שְׁלוּמִים תֵּן כְּמִי נְהַר עֶכָד

מקור הכתבה ושם תוכלו למצוא המקורות במספרים הקטנים בצד <http://olamot.net/shiur> מצות-תוכחה

מהיכן ההוכחה שמי שלא מוכיח נתפס בעוון של החוטא

כמובן בדרך ארץ ולא בהלכנת פנים ובפרטי וכלי להעליב שנאמר הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא.

כתוב בגמרא רב נחמד שכולם אוהבים ולא מוכיח את שומעיו שיתקנו דרכם המקולקלת..ויחזרו בתשובה שלימה ואל יישארו מחפפים..הרב יורד לגיהנום יחד עם תלמידיו.. ולמה זאת? על שלא הוכיח אותם ולכן לא תיקנו שומעיו את דרכם ולא חזרו בתשובה ולכן אוהבים אותו כולם. כי לרוב לא אוהבים לשמוע תוכחה..

אמרו חז"ל על מה חרבה ירושלים..על שנאת חנים מפרשים חז"ל בגמרא מהי השנאת חנים שעליה מדובר? אמרו..שלא הוכיחו אחד את השני וזה דברי הנביא יחזקאל בפרק ג' תראו שתדעו את האמת כמה חמור לא לשמוע תוכחה או לברוח מתוכחה או מלהשמיע לחוטא תוכחה כנזכר לעיל: "וְיִהְיֶה דָבָר - יְהוָה, אֲלֵי לְאֹמְרֵי: "וְכֵן - אָדָם, צָפָה נְתִיתִיךָ לְבֵית יִשְׂרָאֵל, וְשָׁמַעְתָּ מִפִּי דָבָר, וְהוֹרַתְתָּ אוֹתָם מִמֶּנִּי. "וְכֵן - אָמְרֵי לְרָשָׁע, מוֹת תָּמוּת, וְלֹא הוֹרַתְתָּ וְלֹא דַבַּרְתָּ לְהוֹדִיר רָשָׁע מִדְרָכּוֹ הָרָשָׁע, לְזִיתוֹ--הוא רָשָׁע בְּעוֹנוֹ יָמוּת, וְדָבָר מִיַּד אַבְקָשׁ. "וְשָׂאתָ, כִּי-הוֹרַתְתָּ רָשָׁע, וְלֹא-שָׁב מִרְשָׁעוֹ, וּמִדְרָכּוֹ הָרָשָׁע--הוא בְּעוֹנוֹ יָמוּת, וְאַתָּה אֶת-נִפְשׁוֹ הַצַּלְתָּ. כּוּ וּבָשׂוּב צְדִיק מִצַּדִּיקוֹ וְעָשָׂה עוֹל, וְנִתְתִּי מִכְשׁוֹל כְּפָנָיו הוּא יָמוּת: כִּי לֹא הוֹרַתְתָּ, בְּזוֹטְאֵתוֹ יָמוּת, וְלֹא תוֹכַחְךָ צְדִיקְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וְדָבָר מִיַּד אַבְקָשׁ. כֹּא וְאַתָּה כִּי הוֹרַתְתָּ צְדִיק, לְבִלְתִּי זָטָא צְדִיק--וְהוּא לֹא-זָטָא: זָוִי וְזָוִיהַ כִּי נִזְהַר, וְאַתָּה אֶת-נִפְשׁוֹ הַצַּלְתָּ."

האם השם רוצה שנפחד ממנו ונירא ממנו?

השם במפורש כותב מה השם אלוֹקֵיךְ מבקש ממך כי אם ליראה !!! את השם אלוֹקֵיךְ ... והשם אומר שצריך לאהוב תוכחה ומקלל את מי ששונא תוכחה ועליו אמרו חז"ל שהוא אבוד מי ששונא לשמוע תוכחה .. ירא שמיים חייב לאהוב לקבל תוכחה... לא ניתן להגיע לאהבת השם בלי לירא ממנו קודם וזה רמוז באותיות יראה שסופם זה תחילת אותיות אהבה ..ומי שאומר אחרת הוא שקרן וביד השטן ויש להתרחק ממנו...מתחילים תמיד ביראה ... שלמה המלך אומר: "מִסִּיר אָזְנוֹ בְּשִׁבְעַת הַתּוֹרָה גְּבִי־הַתַּפְּלִיטוֹ תוֹעֵבָה" (משלי כ"ח, ט'). תקרא פרקי הנביאים כמו ירמיהו הנביא וישעיהו הנביא שכולם איומים וקללות שהשם מזהיר את מי שלא יחזור בתשובה ומי שלא יזהיר את העם לעשות תשובה יענש בגין שלא הזהיר מפני השם יתברך ... ופרשת בחוקותיי ופרשת כי תבוא הכל שם איומים וקללות נוראות למי שלא יקיים את התורה וזה מראה שזה רצון השם שנפחד ממנו ונגיע בהמשך ליראת הרוממות שנעלה במדרגות .. שלמה המלך החכם באדם אומר שעשה השם שיראו מפניו !!! ורק נביאי שקר וכיום רבני השקר גלגוליהם ושקרנים משקרים ואומרים דברי הבל... השם רוצה שתירא אותו ותאהב אותו ולאט לאט תגיע ליראת הרוממות וזאת עבודה ולוקח המון זמן אבל מתחילים ביראה מהשם הגדול והנורא ועונשיו (יראת הרוממות היא מעל אהבה והיא להסתכל ולהתבונן את מי עובדים וכמה גדול ומרומם השם וכמה זה בזוי שאנו הקטנים נצערנו נכעיסו ונביישו ..שידוע שהשם יתברך סובל ומצטער יחד עם החוטא שהוא נאלץ לייסרו שישבו מדרכו הרעה. שנאמר : "הַשֵּׁכֶן אֲתֶם בְּתוֹךְ טְמֵאתֶם." דרך השכינה הקדושה שנפלה לקליפות בגלל חטאינו יחד עם החוטאים היא כביכול שבויה בקליפות)..זה היה ההבדל בין נביאי השקר לנביאי האמת !! נביאי האמת אמרו אמת והפחידו את העם שיעשו תשובה ונביאי השקר מכרו להם שקרים וייפו להם את השקר. אומר הרד"ק, מגדולי הראשונים שחי לפני כ- 1000 שנה, על דברי הנביא ירמיהו: שהעם יענשו ששמעו לנביאי השקר ולכן לא שבו בתשובה.. ולכן העם נענש ששמע להם ונזרקו מתים ורעבים ברחובות כלשונו של ירמיהו הנביא ..נביאי השקר וכיום רבני השקר כמו רוב אנשי ההנהגה מהכת של דתיים מחפפים כשיטה..(להבדיל מהתינוקות שנשבו שלא עושים זאת כשיטה) "ודתילונים הם הנביאי שקר ובימינו רבני שקר אלו שהרדימו את העם מלעשות תשובה. תשמע שיעוריו של הרב אייל עמרמי שליט"א ביוטיוב במיוחד השיעור שנקרא אמת ..שתדע האמת ותתחבר לרבני אמת ולא לרבני השקר שקיימים בדורנו שמרדימים ומשקרים את העם. בין ביודעין ובין באמונה בשקר שלהם שמכר להם השטן ולרוב תמצא שלרבנים אלו יכולה להיות משיכה לעולם החילוני הגוי...או אף אם יהיו צדיקים באישי כמו צדיקיהו המלך רק נכשלו שהוטעו בעצמם על ידי רבני שקר שמרדימים את העם... בדור של חוטאים כמו שלנו השטן שולט על אחינו הדתיים המחפפים כבעל בית גמור ויודע שתרופה לנצחו והיא ממש כגחלים שחותים (שופכים) על ראשו זה לדעת את האמת בצורה של הפחדה מהעונשים שיש למי שחוטא כמותם ולכן הם הראשונים שהיצר הרע משקרם שלא לשמוע דברי תוכחות ומאחר והם שבויים בידו כתינוקות שנשבו לרוב הם מתנגדים לשמוע האמת כי אמינים שקריו שהוא מכניס לליבם כי הוא בעל הבית גמור שם ...ועוד נלחמים אותם אנשים בעצת השטן שהוא היצר הרע בזה שאוהב אותם ובא להצילם (המוכיח לשם שמיים) על ידי שהוא מגלה להם האמת וכך אומרים צדיקים תדע דעת אם הרב הזה תפוס בקליפה אם הוא מיפה השקר ולא מוכיח הוא ייתפס בגינם ויענש על כל חטאותם, אומר רבינו יונה, קודם, גם אם הוא צדיק בחייו הפרטיים אותו רב שמרדים את העם ומוכר להם דמיונות שווא ושקר, הוא נכשל בחצי השני של שליחותו שזה להוכיח ולהפחיד את העם שידעו שאם לא יעשו תשובה יהיו אסונות מחלות צרות ומיתות משונות בר מינן ושואה אם לא נחזור בתשובה כמו שאומר רבי לוי סעדיה נחמני צוק"ל שהיה נביא בדורנו וחזה את כל מלחמות ישראל שכך אמר שיהיה אם לא נעשה תשובה שמעו דבריו בערוץ היוטיוב שלי <https://www.youtube.com/watch?v=1JOcMV3fztk> צדקיהו המלך שהיה הבבא סאלי של דורו נכשל בכללי להוכיח את העם והשקית והשתיק את ירמיהו הנביא וברוך בן נריה הנביא שהוכיחו את העם קשות ובהפחדות קשות שהם יושמדו ויוגלו אם לא יעשו תשובה ...ולכן נענש בחייו ייסורים יותר מייסורי איוב אומרת הגמרא ואף השם קרא לו דרך הנביא יחזקאל ואתה נשיא ישראל חלל רשע...למרות שהיה צדיק באישי ...רק שנכשל שלא ניצל הבמה שניתנה לו להוכיח ולהציל את העם שיעשו תשובה...ומה היה עונשו? שהרגו לו את עשרת ילדיו מול עיניו הגלו אותו לבבל ועקרו לו את שתי עיניו ואכל ירק דלוח 37 שנה בכלא בצער שלא יתואר ..והכל כי לא הוכיח את העם ומנע אחרים מלהוכיח וכך יענש כל מי שלא מוכיח וכל מי שמונע אחרים מלהוכיח דינו כרוצח !!! ועוד עשה השם יתברך טובה לצדקיהו המלך שנפרע ממנו בחייו כי העונשים בעולם הבא פי 60 קשים יותר מכאן אומרים חז"ל !!! לכן תתרחקו ממי שמוכר שקר בלי הפחדות ובלי לגלות לעם את האמת ..כי מי שאוהב אותך צועק אחי תזהר משאית באה לכיוונך שיצילו מלמות ומי ששונא אותך או לא אכפת לא ממך לא צועק ודינו כמרדים אותך ורוצח שלך כי יכל להצילך לו צעק !!! ואדם חכם חייב לשמוח לקבל את האמת ממי שאמרה שתצילו מאבדון רוחני וצרות וגיהנם בעולם הזה והבא. (שנאמר זכור את בוראיך בימי בחורותייך בטרם יבואו ימי הרעה) וב"ה שנזכה כולנו להגיע לעבוד את השם יתברך מיראת הרוממות ומאהבתו כראוי ובא לציון גואל ולשבי פשע יעקב

על צדקיהו המלך שלא הזהיר את עם ישראל מנביאי השקר

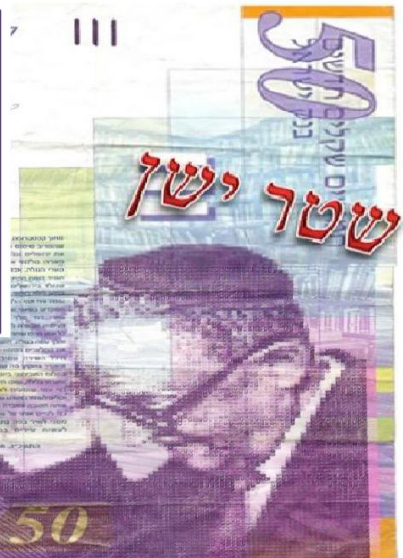
על צדקיהו המלך שלא הזהיר את עם ישראל מנביאי השקר, צדקיהו המלך שחי בבית ראשון שהיה קדוש עליון וצדיק אבל בגלל שלא הזהיר את עם ישראל מהזרמים הטועים שהטעו את העם ומנביאי השקר, נענש בעולם הזה ורצחו מול עיניו את 10 ילדיו, עיוורו אותו, והוא נשלח לגלות של 37 שנה בעניות וצער כבבל. ואומרת הגמרא, שהוא סבל יותר מכל בן אנוש. ולמה סבל ? על שלא הוכיח את העם והוא יכול להוכיח ולא רק שלא הוכיח את העם. עוד אמר לירמיהו הנביא דיי כבר להוכיח את העם אתה מקרר את הצבא מספיק כבר העם הזה סבל דיי עם תוכחות ...ועל כך נענש והגמרא מצד אחד קראה לו מלך חלל רשע !!! למרות שהיה צדיק כמו הבבא סאלי !!! אבל בכללי שלא הוכיח ומנע אחרים מלהוכיח קראה לו הגמרא "רשע" (!). רב שלא מוכיח, ייענש ! אומר רבינו יונה, והספורנו, ומי שלא מוכיח את העם טועה ומטעה

אומרים חז"ל מצווה להוכיח שידעו מהי הדרך שילך בא אדם ולא יטעה, ולכן מצווה להוכיח ולהזהיר מהזרמים הטועים שמטעים את העם כמו הנצרות והאסלאם והרפורמיים והקונסרבטיבים והדתיים-המחפפים והציונות החילונית ומי שלא מזהיר עתיד הוא ליתן את הדין !!! גם אם יהיה צדיק בעצמו בחייו האישיים כמו המלך צדקיהו שיהיה בממשלתו של המשיח. אבל, בגלל שלא הוכיח ומנע אחרים מלהוכיח ויכול להוכיח נענש קשות יותר מכל בן אנוש יותר מאיוב !!!

"וְאַתָּה זָכָל רָשָׁע נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּא יוֹמוֹ בְּעֵת עוֹן קָץ." (יחזקאל הנביא) פסוק זה נאמר על צדקיהו המלך שלא הוכיח את העם ומנע מלהוכיח ולכן נענש בעונשים הכי חמורים שיש כי מי שלא מוכיח נענש !!! שיהיה גם צדיק כמו הבבא סאלי אם לא יוכיח בכללי הוא נכשל גם אם באישי היה צדיק כמו המלך צדקיהו שבאישי היה קדוש וצדיק גדול אבל בכללי בגלל שלא הוכיח קרא לו השם חלל רשע !!! זה רש"י במקום: "ואתה חלל רשע", עתה ינבא על צדקיהו וקראו חלל ע"ש סופו (כמ"ש חרב חלל הגדול), "אשר בא יומו בעת עוון קץ", שהעוון האחרון שבו נתמלא הסאה הוא קץ למלכותו, ועל ידו בא יומו לקבל עונשו" כלומר כל מי שרב ובכלל כל יהודי שיכול להוכיח ולא מוכיח ייענש ולכן תבינו כמה חובה ומצווה להזהיר ולהוכיח את הטועים ולהזהיר מהכת של דתיים מחפפים כשיטה..(להבדיל מהתינוקות שנשבו שלא עושים זאת כשיטה) ודתילונים וכל זרם שמטעה את העם ולזעוק בקול גדול ולא לפחד

השלב האחרון במלחמה בירידה לשער החמישיים של הטומאה איך גורמים בשלטון משנים לרעת התורה כל הזמן בכוונה להעביר את העם על דתו

שטר חמישים שקל הישן, שהיה עם דברי תורה ואדם דתי ושינו לאדם חילוני כופר, וכתבו להאמין באדם... בר מינן ולא בקב"ה.
בשטר הקודם היה אדם דתי עם כיפה וכיתוב פרו תורני, והחליפו את לכיתוב פרו עבודה זרה של כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה, שזה עבודה זרה של גורמים בשלטון שונאי תורה ששולטים על המדינה ועשו זאת בקדנציה שבה יראי השם לא היו בממשלה ולא בראשי הוועדות של המדינה לסקל זממם של שונאי התורה מפריצי עמנו שהזהרו הקדוש בפרשת "נשא" בעמוד קכ"ה כתב עליהם וחזה של טונם לפני בוא משיח צדקנו..



לדוגמה: הגויים כתבו על הדולר: "קב"ה אנו בוטחים". והללו בוטחים בבשר ודם כדבריהם בציטוט על שטר החמישים שקל שהוצא בשנת 2014 למנינם, שנת ה'תשע"ה. דבר שמראה ששונאי התורה בשלטון לא מסוגלים לראות שום קדושה בארץ ישראל ונלחמים בתחבולות ובעורמה להעביר את העם על דתו.
על הדולר האמריקאי כתוב: "קב"ה אנו בוטחים". ומי יודע שמידה נגד מידה השם גמל לאמריקה שנתן לה עושר ושגשוג כלכלי יותר מכל מדינות העולם כבר כמאתיים שנה.
אבל ברוך השם עברנו את פרעה והמנן ונעבור גם אותם בשער לגאולה הקרובה בע"ה

ומהיכן החובה על כל יהודי להזהיר את אחינו הטועים מהכתות שמטעות אותם כמו הכת של ל דתיים מחפפים כשיטה..(להבדיל מהתינוקות שנשבו שלא עושים זאת כשיטה) ודתילונים וכל זרם הציונות החילונית הכפרנית ?

קראו בנביא ישעיהו פרק נח: **"קָרָא בְּגֵרוֹן אֵל תַּזְעִיף כְּשׁוֹפֵר הָרֶם קוֹלְךָ וְהִגַּד לְעַמִּי כְּשֶׁעָם וְלִבֵּית יַעֲקֹב זָטְאֲתָם."** ומי שלא מוכיח נתפס על כל פשעיהם של אלו שלא הוכיח וכן זה לא פופולארי אבל זה רצון השם ולא כמו שהשקרנים ורבני השקר אומרים לכם זה דברי השם דרך הנביא יחזקאל קראו מה יהיה לכם אם לא תוכיחו את הטועים ותזהירו מהזרמים של השקר רוב העם תינוק שנשבה. וזה דבר השם בנביא יחזקאל פרק ג': **"וַיְהִי דְבַר-יְהוָה, אֵלַי לֵאמֹר. יוֹ בֶן-אָדָם, צָפָה נִתְתִּיף לְבַיִת יִשְׂרָאֵל; וְשָׁמַעְתָּ מִפִּי דְבַר, וְהִזְהַרְתָּ אוֹתָם מִמֶּנִּי. יוֹ בְּאֲמָרֵי לְרָשָׁע, מוֹת תָּבוֹת, וְלֹא הִזְהַרְתּוּ וְלֹא דִבַּרְתָּ לְהַזְהִיר רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ הַרְשָׁעָה, לְזוּזֵיתוֹ--הוּא רָשָׁע בְּעֵינֵי זְמוּת, וְדָבוֹ מִיַּד אֲבָקֶשׁ. יט וְאַתָּה, כִּי-הִזְהַרְתָּ רָשָׁע, וְלֹא-שָׁב מִרְשָׁעוֹ, וּמִדַּרְכּוֹ הַרְשָׁעָה--הוּא בְּעֵינֵי זְמוּת, וְאַתָּה אֶת-נַפְשׁוֹ הַצֹּלֵת. כ וּבְשׁוֹב צְדִיק מִצַּדִּיקוֹ וְעִשָׂה עוֹל, וְנִתְתִּי מִכְשׁוֹל לְפָנָיו הוּא זְמוּת: כִּי לֹא**

ורופא שקרן שאומר לו הכל בסדר אתה בריא אתה תנצל גם בלי טיפול (תשובה שלימה) הוא רוצח ושקרן!! ויש להתרחק ממנו ומשכמותו!!! קראו דברי הנביאים כאן מה מחכה לכם למי שלא רוצה לעשות תשובה שלימה או לפחות להיות בכיוון לשם: ט והיה ביום ההוא, נאם ה', והבאתי השמש, בצהריים; והושכתני לארץ, ביום אור. י והפכתני זוגיכם לאבל, וכל-שיריכם לקיעה, והעליתי על-כל-מתנים שק, ועל-כל-ראש קרונה; ושמתיה פאבל יזייד, ואזוריתה ביום מר. " {פ} (הנביא עמוס) וכאן השם מדבר על המתהווים לגאולה ולא שומרים תורה ומצוות או לא משתדלים לשמור את הכל יזו הוי המתאמים, את-יום ה': למה-זה לכם יום ה', הוא-זושה ולא-אור. יט פאשר עוס איש מפני הארי, ופגעו הדב; ובא הבית--וסמר ידו על-הקיר, ונשכו הנזוש. כ הלא-זושה יום ה', ולא-אור; ואפכל ולא-ננה לו. כא שנאתי מאסת, זוגיכם; ולא אריוז, בעצרתיכם. כב פי אם-תעלו-לי עלות ומנוזתיכם, לא ארצה; ושלם מריאיכם, לא אביט. כג הסר מעלי, המון שריה; וזמרת גבליה, לא אשמע. כד ויגל כמים, משפט; וצדקה, פנוול איתן. כה הזבזיים ומנוזה הגשתם-לי במדבר, ארבעים שנה--בית ישראל. (עמוס פרק ה', פסוקים י"ח - כ"ה) וכאן הנביא מדבר על חסרי הדעת שחושבים שלא יקרה להם כלום כי השם לא ירע להם כי הוא אוהב אותם וזה דבר השם אליהם: (למי שלא שב בתשובה בשל אהבת השם ורחמיו עליו השם ימית אותו וינקה אותו בייסורים כאן כי בחר בטיפשותו למרוד בשם ולא לחזור בתשובה) וכך השם אומר "למחוסרי הדעת" (דעת קנית מה חסרת? דעת חסרת מה קנית?) הללו: יב והיה בעת ההיא, אנופש את-ירושלם בנרות; ופקדתי על-האנשים, הקפאים על-שמריהם, האמרים בלבבם, לא-יטיב ה' ולא ירע. יג והיה זיילם למשסה, ובתייהם לשממה; ובנו בתים, ולא ישבו, ונטעו כרמים, ולא ישתו את-ינם. יד קרוב יום-ה' הגדול, קרוב ומהר מאד; קול יום ה', מר צרוז שם גבור. טו יום עברה, היום ההוא: יום צרה ומצוקה, יום שאה ומשואה, יום זושה ואפלה, יום ענן וערפל. טז יום שופר, ותרועה, על הערים הבצרות, ועל הפנות הנבהות. יז והצרתי לאדם, והלכו פעורים--כי לה, זוטאו; ושפר דמם כעפר, ולזמם פגללים. יז גם-כספם גם-זהבם לא-יוכל להצילם, ביום עברת ה', ובאש קנאתו, תאכל כל-הארץ: פי-כלה אך-גבהלה יעשה, את כל-ישבי הארץ. {ס} (צפניה פרק א', פסוקים י"ב - י"ח) ובקרו: יא הנה ימים באים, נאם אדני ה', והשלוחתי רעב, בארץ: לא-רעב ללזום, ולא-צמא למים--פי אם-לשמוע, את דברי ה'. (עמוס פרק ז' פסוקים ט' - י"א) הקב"ה מכריז להם לצדיקי הדור ואומר להם צדיקי עולם אף על פי שדברי תורה חביבים עליכם, לא יפה עשיתם שחיכיתם לתורתי - ולא חיכיתם למלכותי!! (פסיקתא רבתי פל"ה) והשם אומר לכל החילוניים מסורתיים ודתילונים שרצונכם לחיות כמו הגויים לא יצליח ולא יהיה כי אכריח אתכם לשמור את מצוותי או שתמותו בשואה(לטובתכם שנאמר מותו של הרשע טוב לו וטוב לעולם ואין כאן המקום להאריך)!!! לב והעלה, על-רווחכם--היו, לא תהיה: אשר אתם אמרים, נהיה כגזים כמשפחות הארצות--לשרת, עץ ואבן. לג זוי-אני, נאם אדני ה': אם-לא ביד זוקה ובזרוע נטויה, ובזומה שפוכה--אמלך עליכם. לד והוצאתי אתכם, מן-העמים, וקבצתי אתכם, מן-הארצות אשר נפוצתם בם--ביד זוקה ובזרוע נטויה, ובזומה שפוכה. לה והבאתי אתכם, אל-מדבר העמים; ונשפטי אתכם שם, פנים אל-פנים. לו פאשר נשפטי את-אבותיכם, במדבר ארץ מצרים--בן אשפט אתכם, נאם אדני ה'. לו והעברתי אתכם, תזות השבט; והבאתי אתכם, במסרת הברית. לז וברותי בכם, המרדים והפושעים ביי-מארץ מגוריהם אוציא אותם, ואל-אדמת ישראל לא יבוא; וידעתם, פי-אני ה'. (יחזקאל פרק כ', פסוקים ל"ב - ל"ח) כן בדיוק כמו שבשואה מתו מוות פיזי? ! שלא לדבר שמוות רוחני חמור מפיזי!!! ובנוסף אין מקרא יוצא מדיי פשוטו וכאן הנביאים מנבאים כולם מוות פיזי בצורה הכי ברורה. עלינו לזכור שמי שמרדים את העם מלעשות תשובה נקרא מחטיא הרבים ומי שאומר לרשעים ולחילונים שלא יעשו תשובה והם ישרדו הוא רשע קוראת לו הגמרא והשם יתברך בדברי הנביאים כאן וקראו המאמר על צדקיהו המלך שכתבתי קודם שהגמרא קראה לו רשע על שלא הוכיח את העם למרות שבחיו האישים היה צדיק הגדול בדור עד כדי כך שבעולם הבא הוא בממשלת המשיח

ב אם-יזותרו בשאול משים ידי תקוום ואם-יעלו השמים משם אורידם: ג ואם-יזבאו בראש הפרמל משם אנופש ולקוזתים ואם-יסתרו מנזר עיני בקרקע הים משם אצוה את-הנזוש ונשכם: ד ואם-ילכו בשבי לפני איביהם משם אצוה את-הזורב והרגתם ושמת עיני עליהם לרעה ולא לטובה: ה ואדני יהוה הצבאות הנזוע בארץ ותמוג ואבלו כל-יושבי בה ועלתה כיאר כלה ושקעה כיאר מצרים: ו הבונה בשמים (מעלותו) ומעלותיו ואגדתו על-ארץ יסדה הקרא למי-הים וישפכם על-פני הארץ יהוה שמו: ז הלא כבני-כשניים אתם לי בני ישראל נאם-יהוה הלא את-ישראל העליתי בארץ מצרים ופלשתיים מפפתור וארם מקיר: זו הנה עיני אדני יהוה בממלכה הזוטאה והשמדתי אתה מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד אשמיד את-בית יעקב נאם-יהוה: ט פי-הנה אנכי מצוה והנעותי בכל-הגזים את-בית

ישראל כאשר יזע בכברה ולא יפול צרור ארץ: י בזורב ימותו כל זוטאי עמי האמרים לא-תגיש ותקדים בעדינו הרעה: יא ביום ההוא אקים את-סבת דויד הנפלת וגדרתי את-פריציהן והרסתי אקים ובגיתיה בימי עולם: יש לציין שכל נבואה רעה לא חייבת להתגשם אם עם ישראל יעשו תשובה ולכן לכולנו יש חלק בהצלת עם ישראל מנבואות הזעם שבנביאים על ידי שנעשה תשובה ומעשים טובים ונרחם על אחינו הטועין ושוגגים ונקרם לאמת ונמסור על כך נפש וממון בזיכוי הרבים ואת נפשנו ואת משפחתנו ואחינו אנו מצילים ודיי בכך לחכמים.

סיפור זה מהגמרא הוא גם סיפור על החובה להכיר טובה שהשם יתברך מגלה רצונו מעט

אתה צריך לדעת מה רצון השם ועלייך לעשות את רצון השם וכך נוהג מי שאוהב את השם ולא רואה במצוות עול אלא שמח ושש לעשותם כי השם יתברך רוצה בכך...ואוהב השם שמח לשמח את הקב"ה ולעשות רצונו בשמחה ובששון ומודה לשם יתברך שזיכה אותו לעשות רצונו ומכיר לו טובה על כל הטוב שחננו ועל החיים היפים והטובים שנתן לו. סיפור זה מהגמרא שמראה על תלמיד חכם שרבה אמר שאין בו דעת שלמרות שמעיקר הדין לא היה חייב להחזיר הלווה שלוה לאחר שהשמיט לו אותה בשביעית אבל היה עליו להכיר טובה לזה שהלווה לו ולתת לו הכסף במתנה...ולא להיות כפוי טובה כי השם שונא שאנו כפויי טובה ולכן חשוב להכיר טוב ולא לשכוח את הטוב שעשו לנו לעולם ואת הרע לשכוח כלא היה כי הם מקל ביד השם...וזה רצון השם..ולהלך המעשה מהגמרא שתדעו ללמוד ממנו שתורה זה לא רק להיות חמור נושא ספרים אלא גם לדעת לכוון לעשות את רצון השם ולעשות לפנים משורת הדין כדי לעשות רצון השם..ולכן אמרו חז"ל דעת חסרת מה קנית? ..דעת קנית מה חסרת? !!! ועוד אמרו חז"ל תלמיד חכם שאין בו דעת נבילה טובה הימנו.

קראו סיפור מהגמרא עם מוסר השכל גדול: תלמוד בבלי, מסכת גיטין, דף לו, עמוד ב. אבא בר מרתא, הוא אבא בר מניומי, ה"ה רבה נושה בו מעות. (רבה הלווה לו כסף כמוכן בלי ריבית) ה"ביאן אצלו בשביעית. (הביא לו להחזיר לו ההלוואה בשביעית שכידוע שומטת כספים בזמן זה מדרבנן של הלוואות שטרם הוחזרו) אמר לו: משמט אני. (אמר לו המלווה רבה הצדיק שהוא שומט החוב) נטלן וקלן. (הלווה קיבל השמטה של החוב והלך לדרכו בלי לנסות לשכנע את המלווה לקבל את כספו בחזרה אפילו בתורת מתנה בתור הכרת הטוב ולא לשכוח הטוב שגמל עימו שהיה זקוק לו) בא אביי ומצאו עצוב. אמר לו: מפני מה עצוב מר? (ראה אביי את רבה המלווה עצוב ושאלו למה אתה עצוב?) אמר לו: קף ה"ה מעשה. הלך אביי אצל אבא בר מרתא, אמר לו: הבאת לו מעות למר? (שאל אביי את הלווה אבא בר מרתה הבאת מעות לשלם חובך למלווה) אמר לו: הן. אמר לו: מה אמר לך? אמר לו: משמט אני. (ויתר לי על החוב, השמיט אותו בשביעית) אמר לו: ואמר לך: "אף על פי כן" (אמר לו אביי לפנים משורת הדין היה עלייך לנקוט ולהכיר הטוב ואם לא מכירים טוב לחברינו בטח שלא נכיר טוב לקב"ה שגומל איתנו כל הטוב שבעולם וכל מה שהשם חפץ זה שנודה לו על שברא אותנו כתב הרמב"ם ונודה לשם יתברך על החיים היפים שנתן לנו ונשמח בחלקנו ונסמוך עליו שזה הכל לטובתינו ונרצה את כל מאורעותינו ונשמח בהם ונודה לשם יתברך שכן אין רע בעולם הכל טוב ונועד להביא האדם לתיקונו הנצחי שנאמר הכל לטובה והכל בידי שמיים ואבא בוחר עבורנו הכי טוב בנסיבות הקיימות שיביאו אותנו לתיקוננו הנצחי) אמר לו: לא. אמר לו: אלו אמרת לו "אף על פי כן", ה"ה נוטל מקך, עכשו מפל מקום ה"ביאן אצלו ואמר לו: אף על פי כן. (אמר לו לו התעקשת להחזיר לו ההלוואה בתורת מתנה בודאי היה לוקח ולכן לך ועשה כן נתן לו המעות שהלווה לך) הלך וה"ביאן אצלו ואמר לו: אף על פי כן. נטלן ומנו. (ואכן עשה כן אבא בר מרתא ואכן לקח רבה את המעות מידי) אמר רבה: לא ה"יתה בו דעת בתלמיד חכם זה מתחלה. (המלווה אמר לאחר מכן למרות שעשה כן לא הייתה בתלמיד חכם זה דעת...כי לו הייתה לו דעת לא היה צרייך אביי להסביר לו הסוגייה של הכרת הטוב והתעקשות להשיב החוב של הלווה בלי ריבית שקיבל...) ולעניות דעתי רב שמתיר פאה נוכרית מודרנית שנראית כשערוותיה או יפים יותר, שהיא נחשבת מלבוש פריצות ברשות הרבים והיא שמגרה את היצרים (בימינו אלו רוב הפוסקים אסרו את כל הפאות הנוכריות וכולן אסורות ברשות הרבים ואין דבר כזה פאה נוכרית כשרה וזה שקר של מחטיאי הרבים, שהרב הגאון הרב מר"ן עובדיה יוסף זצוק"ל קרא אותם או בורים או רשעים, ראו ספר ההוכחות הראשון המלא שמביא מעל 30 עמודים של הוכחות מכל גדולי הפוסקים ועוד שכל הפאות הנוכריות אסורות בלי יוצא מן הכלל. ואמרו חלקם שהמקלים בה אלה המינים והאפיקורסין!! לדוגמא מה"רף חיות בספר איש חיות כותב כך: "כבר אסורה { את הפאה הנוכרית ברשות הרבים} גדולי עולם ואין מקילים בה רק האפיקורסין" והמינים וכולם נוהרים בזה רבי חיים מצאנז כותב שרק אלה השחקניות הפרוצות אלו שהתחילו בזה ואלו למדו מהם שנאמר יתערבו בגויים וילמדו מעשיהם. כך מביא מר"ן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל בשמו...ובעל העצי הארזים כתב: "בטוחני שכל רב שיקל בפאה נוכרית עתיד הוא ליתן את הדין!". ודיי בכך למי שירא שמיים) מראה במחילה מכבוד תורתו שלמרות שהוא תלמיד חכם הוא מראה שאין בו דעת לא פחות ממקרה המוזכר לעיל וזה פשוט לכל בר דעת כי פאה זאת מושכת ומגרה את היצרים יותר מרוב שיערותיהם הטבעיות של הנשים והיא מחטיאה את הגברים בהרהור באשת איש !!! שמבטיח ירידה לגהינם אם לא עשו תשובה !!!...שלא לדבר שגדולי הדורות כמו בעל ההפלאה החרימו כל אשה שתצא בפאה נוכרית לרשות הרבים...ובעל עצי הארזים כתב שגם רב שיתיר פאה נוכרית עתיד הוא ליתן את הדין. (ובטוחני אלו שהתירו לא ראו דברים חמורים אלו שכתבו גדולי הראשונים והאחרונים בגנות הפאה הנוכרית ברשות הרבים ראו ציטוטים מהם בספר ההוכחות חלק ראשון ומדובר במאות פוסקים!!) מה גם שגדולי הראשונים כתב במפורש על הירושלמי שהיוצאת בקפליטין שלה לרשות הרבים תצא בלי כתובה וכתב בעל הערוך לפני 900 שנה קפליטין היינו פאה נוכרית ולכן לא יכול רב אחרון לחלוק על ראשון !!! בעניין זה אומר מר"ן הרב עובדיה יוסף ולכן אסור לשמוע לרב כזה אחרון שחולק על התלמוד הירושלמי ועל ראשון כבעל הערוך... בתלמוד הבבלי הדבר לא מוזכר וידוע שבמקום שהבבלי שקט ולא חולק על הירושלמי שנכתב קודם,אזי הוא מסכים עם התלמוד הירושלמי שראו אותו כותבי התלמוד הבבלי והסכימו עימו כך מקובל בקרב כל הפוסקים..וכמו כן כך פסק מר"ן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל) ולכן עלינו להתפלל לשם יתברך שיתן לנו דעת תורה נקייה

ונדע תמיד להיות מוקירים טובה תחת טובה ולהכיר את הטוב שעשו לנו ולא לשכוח לגמול חסד בחזרה למי שעשה לנו טוב ולשמוח בחלקנו ולהודות לשם יתברך ולכל מי שגומל איתנו טוב ולא לכעוס לעולם על מי שעושה לנו רע כי הוא מקל ביד השם וזה רצון השם.. רצון השם יתברך שיהיה אדם מרוצה מהנהגת השם איתו כותב רבינו חיים מוילוז'ין זצוק"ל זיע"א והכי חשוב שנזכה לדעת תורה נקייה ולרבנים צדיקים בעלי דעת תורה נקייה שיכוונו אותנו לעבר חיי הנצח ויש להתפלל על כל הנ"ל רבות שנצל מרבנים חסרי דעת כמוזכר בגמרא שאמורא לדעת רבה. חסר דעת מתחילה אפילו שהיה תלמיד חכם !!! כמה סיפור זה מזעזע ומעורר שנזכה לא לטעות כי יכול אדם כל ימיו לטעות ולחשוב שהוא צדיק ואין כמוהו בכל העולם וכל כולו בדרכו לגהינם...בר מינן ולכן עלינו לבקש מהשם בכל הכוונה במיוחד בתפילת י"ח לדעה בריאה ונקייה כרצונו. אמן כן יהי רצון שנזכה כולנו.

מתי חייבים ללמד חובה ולא לחוס?

יש כאלו שאומרים שאני מלמד תמיד זכות על כולם והם לא יודעים שזה עבירה חמורה כי יש מצבים שאסור ללמד זכות ומי שמלמד זכות עושה עבירה לכן חשוב לדעת מתי משתמשים בכף זכות ומתי אסור ללמד זכות.. וזה לשון התורה שמסבירה מתי אסור ללמד זכות ומצווה וחובה ללמד חובה: "כִּי יִסִּיתָ אֶזְוִיָּה בֶן-אָמִיךָ אוֹ-בִנְךָ אוֹ-בֵּיתְךָ אוֹ אִשְׁתֵּי זְוִיקֶיךָ, אוֹ רֵעֶיךָ אֲשֶׁר כְּנַפְשֶׁךָ--בְּסִתֵּר לֵאמֹר: נִלְכְּהָ, וְנַעֲבְדָהּ אֱלֹהִים אֲזֻרִים, אֲשֶׁר לֹא יֵדְעֶתָ, אֶתֶּה וְאַבְתִּיךָ. זוּ מֵאַלְהֵי הָעַמִּים, אֲשֶׁר סִבִּיבְתֶיכֶם, הַקְּרַבִּים אֵלֶיךָ, אוֹ הַרְזֻקִים מִמְּךָ--מִקְצֵה הָאָרֶץ, וְעַד-קִצֵּה הָאָרֶץ. ט לֹא-תֵאָבֶה לוֹ, וְלֹא תִשְׁמַע אֵלָיו; וְלֹא-תַזְוֹס עִנְיָה עִלְיוֹ, וְלֹא-תַזְוֹמַל וְלֹא-תִכְפֹּס עִלְיוֹ. י כִּי הָרַג תִּהְרַגְנָו, יִדְּךָ תִּהְיֶה-בּוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה לְהַמִּיתוֹ; וְיָד-כָּל-הָעַם, בְּאַזְוָרָהּ. יא וְסִקְלֹתוֹ בְּאֲבָנִים, וְמוֹת: כִּי בִקְשׁוּ, לְהַדְיִינוֹךָ מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, הַמוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם, מִבֵּית עֲבָדִים. יב וְכָל-יִשְׂרָאֵל--יִשְׁמְעוּ, וַיִּרְאוּ; וְלֹא-יֹסִפוּ לַעֲשׂוֹת, כַּדָּבָר הַרְעֵה הַזֶּה--בְּקִרְבְּךָ. " ובהמשך: "...לָמַעַן יָשׁוּב יְהוָה מִזְוֹרוֹן אָפוּ, וְנִתֵּן-לְךָ רוּזָמִים וְרוּזָמָה וְהִרְבָּה, כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע, לְאַבְתִּיךָ. יט כִּי תִשְׁמַע, בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לִשְׁבוֹר אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם--לַעֲשׂוֹת, הַיֵּשֶׁר, בְּעֵינַי, יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. " דברים פרק י"ג כלומר משמעות הדבר שאדם מנסה להוריד יהודים מהדת שיהיו חילוניים דהיינו אפיקורס שמקרר מהאמונה בזדון ורוצה לעשותך חילוני אחד כזה אסור ללמד עליו זכות וזה עבירה חמורה למי שמלמד זכות על הכופרים עוכרי ישראל כמו הערב רב ימ"ש שבשלטון ודומיהם !! וזה העוון של הכת של הזרם לדתיים מחפפים ודתיילונים שמלמדים זכות בניגוד לציווי האלוקי גם על מחטיאי הרבים שמנסים להוריד יהודים מהדת ואף מתחברים אליהם במטרה להלחם באחינו היראים לדבר השם החרדים כפי שרואים במוכח שנאמר לא סתם הלך הזרזיר אצל העורב למה שהוא מינו. ולכן שנדע שיש פעמים שיש ללמד זכות וזה על רוב העם שהם תינוק שנשבה אבל מי שרוצה להוריד אותך מלעבוד את השם.. אסור ללמד עליו זכות וזה עבירה חמורה !!! התורה אומרת לך לא תחמול עליו ולא תכסה עליו !! ולו שלטנו בארץ הקודש ביד חזקה אומר הרמב"ם התורה מצווה להורגו בבחינת מורידין ואין מעלין והוא בעינינו גרוע מהכלב שבו אין מצוות מורידין ואין מעלין ! וע"כ השם מצווה אותנו שלא לרחם עליו !! (מיתתו בבית דין בעדים והתראה ראו הלכות הרמב"ם)..כי רחמים עליו זה אכזריות !!! שנאמר מי שמרחם על אכזרים סופו שיתאכזר אל רחמנים !! כי גדול המחטיאו מהורגו הנ"ל רוצח אותך ואת שומעיו משני העולמות גם זה וגם הבא !! לכן מצווה להלחם בו ולחרפו ולגדרפו ואת כל מי שהולך בדרכיו ואין לך מצווה גדולה מזאת למען יזהרו ממנו ומדרכו .. ואין לשון הרע על אפיקורסים ומינים להיפך מצווה גדולה לבנותם ולביישם בין שבפניהם ובין שלא בפניהם אומר החפץ חיים..ולא לרחם עליהם ולא לחוס עליהם וזה רחמנות עליהם שלא מרחמים עליהם !!! שלא יגדילו נזקם ויהיה קשה מאוד לתקנם ולנקותם בעתיד !! וב"ה שנזכה להיגאל במהירה ברחמים ושהשם יתברך יעביר מעלינו את המינים והזדים והאפיקורסים שמנסים להסיתנו מאחורי השם אלוקינו (בזדון), למען הסר ספק, רוב העם בזרם הדתילוני מסורתי וחילוני רובם תינוקות שנשבו, ומצווה ללמד עליהם זכות ולאזהבם ולקרנם לתורה בדרכי נועם בעבותות האהבה. שכן הם הוטעו על ידי שלטון המינים והערב -רב ימ"ש וגדלו לתוך השקר ולכן אין דין של אפיקורסים עליהם אומר החזון איש ועוד מגדולי ישראל שדנו אותם כתינוק שנשבה...מדובר במי שבשלטון ערב-רב ימ"ש שעושה זאת בשיטתיות או במי שמקים למשל עמותות למלחמה בתורה ולומדיה ומנסה לחלץ את העם..עליהם מדובר ולא על העם שהם כולם מסכנים קורבנות השואה הרוחנית של הרשעים הכופרים הללו. כמו שאני הייתי קורבנם עד שהשם יתברך חס על נשמתו וזיכה אותי לשוב אליו בתשובה ..

”ואל תחבר לרשע” (אבות פ"א מ"ז).

א. בסנהדרין ד"ט ענש הכתוב הנטפל לעוברי עבירה כעוברי עבירה. וע"כ בשו"ט תהילים מזמור כ"ב אמר הקב"ה שעה אחת מן הרשעים אוכלים את שלהם בעוה"ז ויורדים לגיהנום הם ומסייעיהם וכל מי שמשותף עמהם. !!! " ולמה למשל לדתיים מחפפים שהתחברו לרשעים קשה לראות את האמת ולעשות תשובה ולהתחרד וליישר קו עם התורה וגדולי ישראל שכולם חרדים !!! ? הרמב"ם ענה על כך ברי"ף פרק בתרא דימא ומובא ברמב"ם הלכות תשובה פ"ד דאחד מהכ"ד (24) דברים המעכבים את התשובה הוא המתחבר לרשע. " ועוד כתב בעל אשרי האיש: מהספר אשרי האיש לרב מרגליות. שתבינו כמה יש להתרחק מהרשעים ולא להשתתף איתם בכלום אפילו לא לדבר מצווה אמרו חז"ל במדרש אבות דרבי נתן !!! דברים מגדולי ישראל על הערב-רב ימ"ש שבעם ישראל וזה חלק מאלו שבשלטון שנלחמים למעט תורה כהלכתה בעם ישראל, והמינים והכופרים שנלחמים בתורה הקדושה ולומדיה: ה. בחס"ל (בספר חסד לאברהם של רבי אברהם אזולאי זצוק"ל סב סבו של החיד"א הקדוש זצוק"ל שהיה מקובל אדיר וקדוש) מעין ששי נהר ח' כתב כך: "הצדיקים נשמתם מהקדושה כי אין חלק לקדושה רק באנשים צדיקים ואין חלק לקליפה רק באנשים רשעים". ו. בספרי קומי רוני בסי' כ"ב, הערב רב ימ"ש, מעורבים בעם ישראל במ"ש מפורש בתוה"ק וגם ערב רב ימ"ש עלה אתם. ואלו

נכדי פרעה בכל דור ודור ובכל תקופה ותקופה הם עולים ומבצעים בפנים שונים והמה בעוכרינו הגורמים בהסתם ובהדחתם להפך ח"ו העורף לה' ולתוה"ק כמו פרעה זקנם שהוא אותיות הע'ר'ף' כידוע מכתבי האריז"ל. ושרשם. וגזעם. כתוב בזוה"ק תשא דקצ"א ע"ב דכל המכשפים וחרטומי מצרים היו—עו"ש דבזמן דור המדבר היו רועים בהמות ישראל והם והבהמות לא עמדו תחת ענני הכבוד— וז"ל האוהח"מ פ' נשא בשם הרמ"ק הערב רב ימ"ש, הם גויי הארץ נשמת החיצונים—עו"ש על זוה"ק משפטים דק"כ ע"ב וז"ל מלחמה לה' בעמלק שהם ערבוניא בישא שכולם נתערבו אלו באלו ודע עמלק נתערב בהם ויש רשעי ישראל שהם נחשבים מכולם שהם פריצי ישראל מְהָרְסִין וּמְחַרְבִּין מִמֶּנּוּ יָצְאוּ ואלו להם ג"כ נשמת ערב רב ימ"ש, בני לילי"ת הרשעה והם כלים מיד ה' ולא יראו בטובה. ח. בבני יששכר מ' חודש אדר בתות הע"ר אשי בקרבנו הם יושבים מינים מוסרים אפיקורסים הן המה משורש עמלק הדעת דסט"א ע"ר'ב ר'ב/ גימטריה ד-ד'ע'ת' כאשר תראה בדורות הללו אשר בעוה"ר נתרבה האפיקורסות וגם אותן דקיימין כלי חסם על ישראל לפשוט את עורם מעליהם בעצות רעות בחוקים לא טובים ודל. (מהספר אשרי איש לרב מרגליות ישעיהו אשר זליג)

עוד על האיסור מהתורה להתחבר לרשעים

עוד על האיסור מהתורה להתחבר לרשעים שזה כל מי שלא חרד או בעל תשובה גמור ששומר קלה כבחמורה שמשתדל לשמור את כל מצוות השם ולא מתחבר לרשעים בעצמו (למעט מחזירים בתשובה שהולכים להחזירם בתשובה ולהם בלבד ורק להם מותר וגם הם מייד יתרחקו שסיימו לתת השיעור תורה עד שהרשעים יחזרו בתשובה שלימה) וכך כותב בעל הספר אשרי האיש לרב מרגליות על איסור התחברות לרשע ומצטט המקורות :
 ד. באדרן פ"ב אל תלך בין האפיקורסים ואל תכנס לשם ב) שמא תכשל בם ואם אמר בוטח אני בעצמי שאעפ"י שאני הולך שם איני נכשל בם או שמא תאמר שומע אני דבריהם וחוזר בי ת"ל כל באיה לא ישובן ג) ולא ישיגו אורחות חיים.
 ה. עו"ש פ"ט ואל תתחבר לרשע מלמד שלא יתחבר אדם עם אדם רע ולא עם אדם רשע שכן מצינו ביהושפט שנתחבר ד) באחאב ויצא עליו קצף מאת ה'. שוב נתחבר לאחזיה ה) ופרץ ה' את מעשיו וכ"מ באמנון שנתחבר לינדב וינדב איש חכם מאוד חכם לרע.

ו. עו"ש פ"ל רבי עקיבא אומר כל המדבק בעוברי עבירה אעפ"י שלא עשה כמעשיהם הר"ז (הרי זה) מקבל פורעניות כיו"ב(כיוצא בהם) וכל המדבק בעושי מצוה, אעפ"י שלא עשה כמעשיהם הר"ז(הרי זה) מקבל שכר כיוצא בהן—וכתב ע"ז(על זה) רבנו יונה בביאורו על אבות במשנה ואל תתחבר לרשע כיון שכל העבירות שעושה הרשע יש לו חלק בהם ונמצא עושה חטאים רבים גדולים ועצומים ואם ידי אסורים ולא נהנה מהם אוי לרשע ואוי לשכנו כי הוא חוטא ושכנו מנוגד כו' וא"ת(ואל תאמר) אראה לו אהבה לפנים ולא אהבו כי גם רע שתחניפנו והוא חטא להחניף הרשעים ו) בעוה"ז והמלך שונא לכל אוהב שונאיו כד ואין אדם יכול להיזהר להתחבר עמהם ולהציל נפשו—
 כאן זה הערות שמופיעות לעיל באות:

ב) לאותו מבווי כן מפרש שם הבניין יהושע. ומאוד התמירו חז"ל שאמרו שאפילו אדם ורדף אחריו להרגו או נחש להכישו יכנס לבית עכו"ם ואין יכנס לבתיהם של אלו [אעפ"י שנאמר לא תלכו אחרי אלהים אחרים וכתב בסמ"ג במלית שמצוה להתרחק מדרך ע"ז ד' אמות] למי שהללו אין מכירין וכופרים והללו מכירין וכופרים.

ג) מובא במכילתא דרשב"י ס' שמות וכן בילקוט בשם מדרש אבכיר דרך הסנה אם אדם מכניס ידו לתוכן אינו ניזוק ואם בקש להוציא את ידו הקוצין תופשין אותה.

ד) בפסוק כתוב שנתחתן עמו לכן הירא לנפשו ולנפשות בניו לא יתחתן עמהם לפי שאלו אינם מחנכים בניהם בדרך התורה והמסורה אלא קוברים אותם בחייהם במה ששולחים אותם לאשכולות מדורות של החופשים או לבתי ספר המסודרים בסדרי החינוך של החפשים (חילוניים ודתיים מחפפים) לכן אין להתחתן עמהם מטעם כי יסיר את בנך לרבות כל המסירין כדברי רשב"י ומה לי ע"ז(עבודה זרה) ומה לי תועבות אחרות. ועיין בזה בשו"ת הרדב"ז ח"ה שאלה ב"א קל"א. ואלו השועלים קטנים מחנכים אותם מקטנותם שיהיו עוזרים ומגינים מאוד למיניהם. ואפילו האבות הטובים שבהם נוטעים בלב בניהם עכ"פ משורש קרירות של עמלק ימ"ש שישנאו כל החרדים היראים וירדפו אותם ולבזותם ולמצוא חן בעיניהם כל הפושעים ועוזריהם. לכן אין לשמוע לעצת היצר ולפיתויו שמסמא את עיני האדם ואומד להם כי אם יתחתנו עמהם יהיו בניו בטוחים בפרנסה, ועי"ז כופתים אותם לפני האריות ומנהגים אותם כשבויות חרב, כאשר בעוה"ר נתרכו עתה לשדך עם תקיפי ושליטי העיר, ולמען יכרתו האבות בריתות בניהם ימכרו לצמיתות, לא יעשה כן בישראל, כי כל אב צריך מקודם והוא דעיקר לשמור את נשמות בניו ועל זה אנו מתפללים בכל יום ולא נלד לבהלה. ופרנסה יש לנו אב זקן אשר לו הכסף ולו הזהב והוא נותן לחם לכל בשר ומחי' את כולם וזן ומפרנס אותנו תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה ובכל רגע, ואם כוונת האב שמשודך עמהם בשביל ליהנות מהם יפסיד יותר וז"ל ספר חסידים דפוס ברלין סימן תתתש"א אין הקב"ה רוצה שיתחתנו הרעים בטובים ושייהנו מהם וכל שנהנה מהם מפסידים יותר וכתוב לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעוללתה ידיהם עכ"ל. וזה הכסף שהוא חליפי מכירת נשמו' בניו יען שאינו של ישר מאבד כסף של ישר וז"ל ס"ח ס"י שצ"ט אם הרוויח אדם פשוט בעולה שהטעוהו לב ולא מרצונו אותו פשוט לא יערב עם מעותיו פן יספה הצדיק עם הרשע עכ"ל וז"ל החיי אדם בצוואתו כל ממון שאינו של ישר הוא מהשפעת הס"מ(שהוא השטן והוא היצר הרע) וכת דיליה והוא דומה לע"ז(לעבודה זרה) ובא זה ומאבד את זה וכל עולה לא תצלת עכ"ל, וכן ראה ראיתי לכמה שמכרו עצמם ובניהם לצמיתות ע"י שידוכים ולבסוף המה מתחרטים וחייהם אינם חיים כי לא עלה להם ואין מושיע להם. וסימאת עיניהם של פיתויי היצר שהבטיח בפרנסה או כסף וכבוד דין גרמא להם שנתפסו ונישכו כמ"ש ברבה וישב משל לדובה שהיתה עומדת בשוק מקושטת כאבנים טובות ומרגליות אמרו כל דקפיו לה נסיב ביה מה דעלה (פירוש מי שידלוג עליה יקח מה שעליה) היה שם פקח אחד אמר מסתכלים אתם במה דעלה ואנא מסתכל בניביה (בשיניה שלא תנשוך) עכ"ל. וכן לא יתחתן עם הרבנים שלהם כי אח"כ יהיה מוכרח לתמוך ולהחזיק שקריהם ויהיה בסיס לדבר האיסור כמו כל מחזיקיהם ותומכיהם השקרנים וז"ל הבכור שור על מס' ר"ה דף ס"ה ואם התלונה על אותן הרבנים דתקיף להו יצרא דע"ז לומר באו ועבדוהו כהנה וכהנה יש להתלונן על מחזיקיהם

ותומכיהם מעושׁ"ר ומתחננים במ, מהם קודם בואם להיות להם סינגורין בעשרם ותוקפם ומהם אחר בואם כיבוש קצירו, דאותו הרב שאז היה נוח לרודפו ולבזותו כמ"ש בירושל' דר' מני היה מיקל לאין דמתמנין בכסף וקרא עלייהו אלהי כסף כו' אז הם מתחננים בתקיפי מטה ואותן תקיפים הם בסיס לדבר האיסור וקורא אני עליהם ובעל בת אל נכר שנתנכרו מעשיו וכאילו מתחתן בע"ז(בעבודה זרה) והרבה ראוי לדבר בזה אבל אשמרה לפי מחסום ישמע חכם ויוסיף לקח עכ"ל. שו"ר כתוב מפורש באגרא דשרקא סי' רנ"א וז"ל ומה גם עתה חלילה לזרע ישורון להתערב עמהם במאכל ובמשתה ועל בנותיהם הוא אומר ארור שוכב עם כל בהמה וסימניהם ידועים לכל אשר קרבת אלקים יחפצון הן המה מורדי אור התורה ובילדי נכרים ישפיקו מכל לשונות העמים רחוקים יהיו מנחלת ה' וקראו להם גבול רשעה והעם אשר זעם עם ה' עד עולם וכל בית ישראל יהיו נקיים לפני ה' עד עולם עכ"ל, ועיין בסימן זה באות כ"ו, ומי שלבו ועיניו לשמים ואליו הוא נושא נפשו מזמין לו השי"ת שידוכין טובים והגונים ופרנסה בהיתר ולא באיסור והוא ובניו ובניו בניו חיים וקיימים ולא יפסקו מפתגמי אורייתא כמשאחז"ל לעולם ידבק אדם בטובים שהרי משח רבינו ע"ה נשא בת יתרו ויצא ממני בן כהן לע"ז(לעבודה זרה) ואהרן נשא אלישבע בת עמינדב ויצא ממנו פנחס. ומי שבאמת ובמס"נ (ובמסירות נפש) אינו מוכר את נשמתו לבעל זוכה לבנים צדיקים וקדושים כמ"ש מהולדת רש"י הקדוש כי לאביו ר' יצחק היתה אבן טובה יקרה מאור והכומרים רצו לקנותה כדי לשבץ בה את עין צלמם והוא מיאן למכרה להם בעד המטרה הזו בעד כל הון. פעם נסע עם הכומרים על אניה ואיימו עליו אם לא ימכור להם האבן טוב יטילוהו הימה לקח ר' יצחק האבן הטוב והשליכהו הימה באותו היגע שמע ב"ק(בת קול שמכרות בשמיים) הנה נולד לך יצחק בן שיאייר עיני ישראל בחכמתו ובשנה הזאת נולד לו בנו רש"י הקדוש זיע"א. והשי"ת יזכנו לדבק תמיד בת'ח(תלמידי חכמים) ובצדיקים אמיתיים כמשאחז"ל על ולדבקה בו ויזכנו לראות בניו ובני בניו עוסקים בתורה ובמצות לשמה ומקדשי שמו הגדול תמיד אמן."

ה) בפסוק כתוב שנתחבר עמו בבית מסחר שעשו אניות ללכת לתרשיש. ומשמע מזה שאף במסחר אין להתחבר עמהם, ואם מתחבר עמהם במסחר לא יצליח כמ"ש בקרא וישברו אניות, וכ"כ מפורש במחזור ויטרי על אבות ואל תתחבר לרשע שאינו אלא רשע שהוא רק רע לשמים ואינו רע לבריות ואצ"ל (ואין צריך לומר) שלא יהיה נחשב ונמשך עמו אלא אפילו שום עסק ושותפות בעלמא לא יהא אצלו ולא באקראי בעלמא עכ"ל. וז"ל שע"ת לר"י ש"ג אות נ' אסור להתחבר אל הרשע בעסקי העולם שנאמר בהתחברך עם אחזיהו פרץ ה' את מעשיך ונאמר אל תקנא באיש חמס ואל תבחר בכל דרכיו עכ"ל. וז"ל המד"ש בשם הר"מ לבית מאיר שמא יאמר הריני זהיר מלהיות לו שכן שהוא התחברות תמידי ואיני מתחבר עמו אלא לסחורה או לד"ת(לדברי תורה) דרך אקראי בעלמא לכך חזר והזהיר אל תתחבר לרשע אפילו באקראי בעלמא עכ"ל. ואפילו לפעמים כשאחד צריך לאיזה טובה מבני אדם אלי יפנה אל האיללים ואל יעשה מאומה על ידם, ולא כמו אלו הטועים שחונפים לאלו שאינם חרדים ומחברים עצמם עמהם מטעם כי אולי המה קרובים למלכות ויוכלו לקבל מהם איזה טובה וישועה לכשיצטרכו כי דחוק מרשעים ישועה כתיב ואפשר לפעמים אפי' לפי שעה ידמה לו שעשו לו טובה אבל אח"כ יתבונן ויראה כי לא טובה עשו לו אלא רעה כמאחז"ל כל טובתן של רשעים רעה היא אצל הצדיקים ר"ל(רצה לומר) הצדיקים מתבוננים ומשימים לב ורואים שמרשעים יצא רק רשע. ומכ"ש שלא לילך לבקרם בביתם ולהחניפם בחושבו אולי אח"כ יצטרך לטובתן של אלו ועי"ז מניח עירוב של חנופה ומבקרם ומחניף להם ועל זה אחז"ל כל המחניף לרשע לסוף נופל בידו, ואוי למי שבוטח בהם יען כי פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר כמ"ש ברבה מקץ (פרשה פ"ט) אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו ר' יודן אמר המון ריבי רברבים שהם שטים אחרי כזב אוי למי שהוא בוטח בהם עכ"ל. וכתב בס' המדות למוהר"ן ז"ל כי כי שמרחק עצמו מהרשעים הקב"ה עושה לו ישועה עכ"ל. והשי"ת יחוס וירחם עלינו ולא יצטרכו עמו ישראל זל"ז ולא לעם אחר והוא יושיעם תמיד אמן. " . וראיתי כתוב בשם אדמו"ר בעל תפארת שלמה זצ"ל שפי' אוהב שלום ורודף שלום ודקדק לשון ורודף שלום דפירושו דלפעמים היה רודף שלום ר"ל(רצה לומר) שהיה מרחיק אותו והוא ככתוב בזוה"ק הנ"ל ועפי"ז פירשו בקש שלום ורדפהו דלפעמים ורדפהו שתדפעהו שתרחק אותו וד"ב. שו"ר בסה"ק עבודת ישראל כפי' על אבות שפי' אוהב שלום היינו שעושה שלום בין ישראל לאביהם שבשמים שמוכיח אותם תמיד ומקרנן לעבודתו ית"ש ע"כ.ל. ופשיטא לן דאלו שאינם רוצים לשמוע מוסר ה' ועומדים במורדם ואומרים היפך זה מצוה לרחקם ולהציל שארית הפליטה שלא ילמדו ממעשיהם הרעים ח"ו וכל עוזרי ותומכי הרשעים המה כמותם והיינו הן. הרחמן הוא יצילנו מהם אמן."

יא. בפד"א פכ"ה ורועה כסילים ירוע למה"ד(למה הדבר דומה) לאדם שהוא נכנס לבית הבורסקי (מעבד עורות שמתמשים שם בצואה לעיבוד העורות וזה עושה ריח רע ביותר שנדבק באדם) אעפ"י שלא נתן ולא לקח כלום מ"מ(מכל מקום) ריח רע קולט והוציא עמו כך מי שהוא עם הרשעים לוקח מדרכיהם וממעשיהם הרעים שנאמר ורועה כסילים ירוע יא).

יב. באורחות חיים מהרא"ש: " אל תתחבר לאדם רע וחוטא וכסיל פן תבוא כלימות עליך ומחברת פועלי האון הרחק. " (מהספר אשרי איש לרב מרגליות ישעיהו אשר זליג)

זהירות בדיבור

בפרשת תצוה לא מופיע שמו של משה רבינו על שהוציא מפיו לשם שמיים כדי להציל את עם ישראל שהשם יתברך ימחה את שמו מספרו אם הוא מתכוון להשמיד את עם ישראל... וכך עשה השם ומחק שמו מפרשה זאת. זכרו יש איסור חמור לקלל אחרים ואף את עצמנו שכן יש מלאכים שמקבלים את הקללות ואומרים אמן ועולים לבית דין של מעלה ומחפשים כדי ליישמה על המקולל !! (כמובן שמי שמקלל אחרים גם את ספריו פותחים והוא נענש קודם) במיוחד שהמקלל הוא אדם צדיק וקדוש. ודוגמא קלאסית בדורנו זה קללתו של מר"ן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל על ראש ממשלת הערב רב ימ"ש לשעבר אריאל שרון שאמר עליו יישן ולא יקום ותוך זמן קצר נכנס לקומה של 8 שנים וישן ולא קם זמן קצר לאחר הקללה בצורה שמראה כיצד השם יתברך הגשים קללתו של צדיק וככל שהפה טהור יותר כך מתגשמות גזירותיו !!! ! שנאמר צדיק גזור והשם מקיים.. ומקיים השם רצון יראיו ועוד.. בספר חרדים נכתב: "במקלל לעצמו נכפל לאו בתורה דכתיב הישמר לך ושמור נפשך מאד, וכתוב ונשמרתם מאד לנפשתיכם, והשמר הוי לא תעשה, ואמרו בזוהר

שכמה אלפים ורובבות מלאכים רעים עונים אחר קללתו אמן כדי לקיימה, לכן כל איש יחרד. (פרק ד מצות לא תעשה מן התורה התלויות בפה) ועם זאת אומרים חז"ל שלא תהיה קללת הדייט קלה בעינייך. ולהלן דברי הזוהר הקדוש על נושא הקללות..ומי שקילל שיעשה תשובה ויקח לא לקלל יותר אף אדם במיוחד לא את עצמו. וזה לשון הזוהר: "שלשה הם הגורמים רעה לעצמם, אחד מי שמקלל את עצמו, השני, מי שזורק לחם או פירורים שיש בהם כזית... (הקדמה רנד) ר' יוסי אמר, כתוב קללת חנם לא תבא, ובארוהו, לו עם ו', (דהיינו כמו שהיה כתוב, קללת חנם לו תבא, (להורות) שאם קללת צדיק הוא אפילו שלא נתכוון כלל לקלל, כיון שיצאה הקללה מפיו מקבל אותה היצר הרע, ומקטרג עמה בשעת הסכנה. יעקב אמר, עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה, ואף על פי שהוא לא ידע (שרחל גנבתם) קבל הדבר אותו השטן הנמצא תמיד אצל בני אדם, (ובשעת הסכנה קטרג עליו), ועל כן למדנו לעולם לא יפתח אדם פה לשטן, משום שלוקח אותה המלה ומקטרג עמה למעלה ולמטה, וכל שכן אם המלה יצאה מפה של חכם או צדיק ועל שנים אלו נענשה רחל, א' משום שאחר לשלם את נדרו, ב', משום הקללה שהוציא מפיו. (וישלח קצו) תא חזי, סוד הדבר יש כעס ויש כעס, יש כעס שהוא מבורך מלמעלה ומלמטה ונקרא ברוך, כמו שלמדנו שכתוב ברוך אברם לא-ל עליון קונה שמים וארץ, וכבר בארוה, (אף על פי שאברהם עשה מלחמה והרג אנשים, מכל מקום נאמר עליו במעשה זו ברוך אברם וגו', משום שקדש שם שמים בזה). ויש כעס שהוא מקולל למעלה ולמטה, כמו שלמדנו שנקרא ארוך, שכתוב ארוך אתה מכל הבהמה וגו' ארוך אפם כי עז וגו'. ועל סוד הזה יש ב' הרים, שכתוב, ונתת את הברכה על הר גריזים, ואת הקללה על הר עיבל, שהם כנגד אלו ב' המדרגות, (שאחת נקראת ברוך, ואחת נקראת ארוך כנ"ל), ועל כן (גם ב' ההרים) זה ארוך, וזה נקרא ברוך, ושמעון ולוי הם מצד דין הקשה, ומן צד דין הקשה והחזק יוצא הכעס שנתקלל (הנקרא ארוך כנ"ל). ותא חזי, מצד דין הקשה יוצא הכעס לשני צדדים אחד שנתברך ואחד שנתקלל, אחד ברוך ואחד ארוך, כעין זה מצד יצחק יצאו שני בנים, אחד מבורך, ואחד שנתקלל למעלה ולמטה, זה נפרד לצד שלו, וזה נפרד לצד שלו, זה דירתו בארץ הקודש, וזה דירתו בהר שעיר שכתוב, איש יודע ציד איש שדה זה מקומו במקום במדבר וחורבן ושממה, וזה יושב אהלים, והכל כמו שצריך להיות. ומשום זה, שתי מדרגות הן, ברוך וארוך, זו אל הצד שלה וזו אל הצד שלה, מזו יוצאות כל הברכות שבעולם שלמעלה ושלמטה וכל טוב, וכל הארה, וכל גאולה, וכל הצלה, ומזו יוצאות כל הקללות, וכל חרבה, וכל דם, וכל שממה. (וישב קי) ומכאן יוצא רוח אחד טמא, הנקרא ארירי"א, וכמה אלף ורובבות עמו, וכולם נקראים אוררי יום, כמו שאמר יקבוהו אוררי יום, ורוח הזה וכל אלו שעמו כולם עומדים לקחת מלה ההיא שהאדם מקלל עצמו מתוך כעסו והם מעוררים את הנחש הזה שנקרא לווייתן נחש עקלתון, כדי להביא ולהעיר קללות על העולם, וזהו שכתוב, יקבוהו אוררי יום. ואוררי יום אלו שולטים על הרגעים ושעות היום, (שעל כן נקראים אוררי יום), ולוקחים אלו המלות שאדם קלל את עצמו בין מתוך כעס, בין בדרך שבועה, ובמלה ההיא מעוררים את נחש עקלתון הזה שנקרא לווייתן, כדי להעמידו שיחבל העולם, ועל כן קלל איוב בצערו את יומו, ולא את גופו, (כדי שלא יתאחזו בהמלות שלו), שכתוב, ויקלל את יומו תחילה, ואחר כך יקבוהו אוררי יום, הרחמן יצילנו מיצר הרע, ומדיניו, ומכל דבר רע. (פקודי תצד) ר' חייא פתח ואמר אחריו המקרא לא תקלל חרש ולפני עור וגו', מקרא זה הוא כמשמעו, אבל פרשה זו כולה למדנו ממנה דברים אחרים (עליונים), וכולם תלויים זה בזה, (כי כל ענין שלמטה מראה על רושם שלו למעלה). תא חזי, מי שמקלל חבירו והוא נמצא לפניו, וביזה אותו, הוא כאלו שפך דמו, וכבר העמדנו, ומקרא זה מדבר בשעה שאין חבירו לפניו, והוא מקללו, דבור ההוא עולה למעלה (ומקטרג עליו). שאין לך דבור ודבור שיוצא מן האדם שאין לו קול, קול ההוא עולה למעלה, וכמה מלאכי חבלה מתחברים בקול הזה, עד שעולה ונתעורר המקום של תהום הגדול, (ששם הקליפות), כמו שהעמדנו, וכמה מהם מתעוררים על האדם להענישו. או למי שהוציא דבור רע מפיו, וכבר העמידוהו. (קדושים פט) ובחבור הראשון (אומר), שלשה הם הגורמים רעה לעצמם, שנים הם בעולם הזה, ואחר בעולם האחר, ואלו הם מי שמקלל את עצמו, שלמדנו, ממונה אחד נתמנה לפני האדם, ובשעה שהאדם מקלל את עצמו, ממונה הזה ושבעים אחרים הממונים תחתיו לוקחים מלה ההיא ואומרים אמן, ומעלים אותה למעלה ודנים אותו. וממונה ההוא רודף אחריו עד שעושה ומשלים לו (הקללה) של מלה ההיא (שאמר). מי גדול לנו ממש, שאמר ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת, שאמר זה לצורך (ישראל), ואף על פי שהקב"ה עשה רצונו (ומחל לישראל), עם כל זה לא ניצל מעונש, והרי אמרו, שלא נזכר (שמו) בפרשת ואתה תצוה, ונמחה משם, וכבר העמידוהו. ומי לנו גדול מדוד המלך, שאמר, אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני, אשמרה לפי מחסום בעוד רשע לנגדי, מהו בעוד רשע לנגדי, היינו אותו ממונה שנתמנה על זה (שמקלל עצמו), ולוקח מלה ההיא להזיק לאדם כנ"ל. (פנחס תרמב). אמרתי לו למה חזרת מדבריך והתנחמת. אמר לי אסור לאדם לקלל את עצמו וכל שכן לאחר, משום שקללת חכם אפילו שהיא על תנאי, היא מתקיימת. אמרתי, כך הוא ודאי, שכתוב עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה, ונתקיים, (כי רחל מתה בדרך), אבל אתה בדקתי אותך, (ולא מצאתי שתהיה בן תורה), וקללותיך אינן כלום...

(זהר חדש שיר השירים ו) "עכ"ד הזוהר

לסיכום: חייבים להיזהר שלא לקלל אף אדם ובמיוחד לא את עצמנו, וגם להיזהר מלעשות סימנים על הגוף כמו סימן לשחיטה וכדומה כי השטן מחכה לזה כדי להגשים מה שאדם אומר גם בשגגה ובתמימות כמו לומר לחבר שזה כמו שתשבור רגל וכדומה כי זה גורם שיגידו אמן וזה מתגשם !!! לכן תשמרו על לשונכם גם מדיבור בלי שום כוונה רעה.. הדיבור מתגשם כי הוא יוצא מן הנשמה !!!

בספר לקח טוב נכתב: "ויהפוך ה' אלקיך לך את הקללה לברכה, מלמד שהמקלל מתהפכת עליו הקללה כיון שהיא בחנם, חוץ מתלמידי חכמים שקללתם אפילו בחנם מגעת." (כי תצא) ובספר חסידים נכתב בנושא קללות: "...אלא שתום אזניך אל תשמע מחרפים זה את זה, וטוב לך למשול ברוחך ותתאפק ושים לפיך מחסום בלי לחרף קרובך ואפילו ידבר על אביך או על אמך דבר שאינו הגון לא תשיב שלא כהוגן... (עב) אל תעניש ישראל ואל תקללו אך התפלל עליו שישלים הקב"ה לבו ויחזירהו למוטב, ואל תמסור עליו דין לאמר הצור ינקמי מידו וישיב לעושה הרע כרעתו, כי כל המוסר דין על חבירו באה מדת הדין לפני הקב"ה... אל תקלל שום אדם כי פעמים רבות הקללות חוזרות וחלות כולן על ראשו ועל זרעו, שכן מצינו שכל הקללות שקלל דוד את יואב נתקיימו בזרעו. (עו) אל יאמר אדם כך חטאתי עד שמחויב כליה, וכך חטאים עשיתי עד שמחויב כליה, שהרי כתיב (ישעיה א') "כסדרם היינו" וקראם בסמוך (שם) "קציני סדום". ועוד

מפיבושת אמר כן לדוד שבית שאול חייבים, ונתקיים על ידי הגבעונים. חקר רבי אחרי זרעו של רבי טרפון שהיה אומר אקפח את בני, ונענש שאמרו בן אין לו בת יש לו. לאשה אחת היו לה בנים והיתה מקללת אותם תמיד, אמר בעלה לאיש אחד מה אעשה לה, א"ל אני אמנעה, כשהייתה מקללת זו את בניה היה עונה אמן אחריה, אמרה אם אני מקללת אין בלבי שיתקיימו הקללות בהם, אמר אם תבקשו להם טובות אומר אמן, ואם תבקשו רעות אומר אמן, ומנעה. אמרו לו אם היו הקללות מתקיימות הרי גרמא שלך, אמר מוטב שאחטא פעם או פעמים כדי למנוע ממנה, ועוד קודם שאני עונה אמן אחר דבריה אני אומר בלחש יחיו ועונה אמן בקול רם. במקום אחד היו מקללות אשה חברתה ואיש בר מחלקותו נשתמדו בניהם. פעמים היה מתקיים על המקלל, על שם "שמח לאיד לא ינקה" (משלי י"ז), ופעמים על המקולל. והטובים היו מצווים לזרעם שלא ידורו באותה עיר כי רבים היו שהמירו דתם בעיר מפני הקללות. (תפ) תנו רבנן שלש חלאים חלה אלישע, אחד שדחפו לגחזי בשתי ידיו, ואחד שגירה דוכים בתינוקות, ואחד שמת בו, הרי אלישע שידע אותם שהם רעים ולא יצא מהם צדיק כך, כל שכן אחר שלא יקלל בני אדם. (תפג) ורבינו יונה כותב: "ויזהר אדם שלא יקלל את חברו ולא יקלל את עצמו לא בשם ולא בכינוי, שהמקלל את חברו או את עצמו בכל הכינויין חייב מלקות, וזאת אחת מן העבירות החמורות שבתורה, שנאמר (דברים כ"ח) "אם לא תשמור לעשות את כל דברי התורה הזאת ליראה את השם הנכבד והנורא הזה והפלא ה' את מכותך", ופירשו חז"ל (תמורה ג') את לא תשמור לעשות ליראה את השם, שלא תזכרנו על מה שהזוהרת שלא להזכיר, שכבר הזהירה התורה שלא יקלל אדם את חברו, שנאמר (שמות כ"ב) "אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאור", ונאמר (ויקרא י"ט) "לא תקלל חרש", ואמרו חז"ל הוא הדין לכל אדם שאסור לקללו, ולא חייבה תורה מלקות על המקלל את חברו עד שיקלל אותו בשם או בכינוי. (אגרת התשובה טו) "שבאזהרות התלויות בלשון שלוקין עליהן, כי כן אמרו רז"ל, (מכות ט"ז א') כל האזהרות שבתורה לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו חוץ מנישבע ומקלל את חברו בשם... (שערי תשובה שער ג מה) אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תיאור (שמות כ"ב), לא תקלל חרש (ויקרא י"ט), הוזהרנו בזה, שלא יקלל איש מישראל בשם ולא באחד מכל הכינויים, ומה שהוזכר בתורה אלהים לא תקלל ונשיא וחרש, כי בא להזהיר שלא לקלל השופט כאשר ירשיעוהו בדין, ולא את הנשיא כאשר יענוש אותו לשלחו ביד פשעו. והוצרך להזכיר החרש, פן תאמר, אין עונש בקללתו אחרי אשר איננו שומע ולא ישיגהו צער על קללתו. ובסוף פרשת משפטים נכתב, אלהים לא תקלל, לאמר שלא תקלל השופט את המשפטים האלה, אבל השופט אשר לא כדת, אותו תקלל, ואמרו רז"ל (שבועות ל"ו) המקלל את חברו או את עצמו בשם לוקה, וענשו בידי שמים רב מאד, שנאמר (דברים כ"ח) "אם לא תשמור לעשות את כל דברי התורה הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את ה' אלקיך, והפלא ה' את מכותך", ופרשו רז"ל ענין הפסוק (תמורה ג') על מי שמקלל את חברו או את עצמו בשם. (שם מו) ואסור לאדם שיאמר, כן ירשיעוהו השם כאשר הדבר הזה דבר אמת, והנה הוא כזב, כי הנה קלל את עצמו בשם, שמכלל הן אתה שומע לאו. (שם מז) וכך כותב בעל הטורים: אל תוסף ראות פני - אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה, אל תהי קללת הדייט קלה בעיניך, בשביל שאמר לו אל תוסף ראות פני כי ביום ראותך פני תמות, אמר לו ה' בעת מותו אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה. (שמות י כה) לא תלין פעולת שכיר - וסמך ליה לא תקלל, כי אף אם ילין שכרך אל תקללהו אלא תתבעהו בבית דין. (ויקרא יט טו) וכך כתב השל"ה הקדוש: "ואם ככה את עושה לי הרגני נא הרוג", איתא בזוהר אמר בלשון נקיבה לפי שהיה מתגבר כח הדין והתחיל לשלוט המיתה בעולם, שעליה נאמר רגליה יורדות מות, ולכן אמר משה הרגני נא הרוג, מיד ויאמר ה' אל משה אספה לי שבעים איש וגו', אמר הקב"ה אתה מבקש מיתה בכל פעם, הנה אצלתי מן הרוח וגו', ואז ידע משה שהוא ימות ולא יכנס לארץ, שהרי אלדד ומייד ניבאו על זה. ומכאן למדנו שלא יקלל אדם את עצמו, שהרי כמה מלאכי ממונים ממתנינים על זה, וכן כאן משה לא בא לידי ענין זה אלא על ידי שקילל את עצמו, ולכן במלאכת המשכן לא הוזכר משה כאשר הוזכר אהרן והנשיאים לחנוכת המזבח, לפי שאמר "ואם אין מחני נא מספרך", נענש בזה שלא הוזכר בפרשת המשכן. וכן דוד המלך ע"ה אמר על זה "אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני, אשמרה לפי מחסום בעוד רשע לנגדי", בעוד שאותו ממונה הממתין לענות אמן על קללת עצמו עומד לנגדי להרע לי אשים מחסום לפי שלא לקלל את עצמי... (תורה שבכתב בהעלותך) שזוכה כולנו לדבר בלשון נקייה ולא נקלל את חברנו ואת עצמנו ולא נוציא לשון שלילית על עצמנו או חברנו כי למילים ולקול ולמעשים יש כוח גדול להתקיים

האר"י הקדוש מסביר למה הקליפות והטומאה מנסים להחטיא את בני האדם

האר"י הקדוש מסביר למה הקליפות והטומאה מנסים להחטיא את בני האדם כל הזמן ולמה בני אדם נמשכים לחטוא ולמה רוב בני הדור חוטאים וחטאים לשם ורחוקים משמירת תורה ומצוות ולמה השלטון של ערב רב רשעים ימ"ש בדור האחרון לפני גילוי משיח צדקנו...ועוד כמה סודות עמוקים "הקדמה טו: ובה יתבאר טעם, למה מציינו היות צדיקים גדולים, בני רשעים גמורים. וכמו שמצינו באברהם, שהיה בן תרח, כומר גדול, ועושה פסילים למכור לכל העולם ולהחטיאם. ובזה יתבאר, למה הקליפות מתאווים כ"כ להחטיא את האדם, עד כי גרמו להחריב בית המקדש, ולהגלות שכינתו יתברך בין הגויים, ולהכעיס את השי"ת אשר בראם. וסוד הענין דע, כי ע"י חטאו של אדה"ר, נפלו כל הנשמות לתוך עמקי הקליפות. והנה הקליפות הם שיורי הזוהמא והפסולת שנברר מן הקדושה במיתת המלכים של אדום, כמבואר אצלנו והקליפות האלו הם בעצמם, הנקראים בשם דרגא דמותא. אבל הקדושה, היא אלהים חיים ומלך עולם, ולכן הם רודפים אחר הקדושה הנקראת חיים, כדי ליוון ולהחיות ממנה. ובעוד שהקדושה בתוכה, הם חיים וניזונים ממנה. וכשאין קדושה בתוכה, הם מתים, ואין להם חיות ושפע, ולכן הם טורחים אחר הקדושה, ומחטיאים את נשמת האדם הקדושה, כי אז גורמים אל הקדושה, ואל אותה הנשמה שתכנס ברשותם, והם חיים וניזונים על ידה. לפי שהנשמה הקדושה אי אפשר לה להכרת ממקום הקדושה, כי הבורא יתברך חשב מחשבות לבלתי יידח ממנו נידח, אפילו נצוץ קטן של נשמה קדושה, וממקום קדושתו יתברך משפיע, וממשיך מזון אל אותם הנשמות שבתוך הקליפות ההם, ומאותו השפע נותנים גם הקליפות, ולכן רודפים להחטיא את האדם, כאחד הרודף וטורח אחר מזונותיו, ולא יבוזו לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב...ולכן בראותם (של הקליפות) איזה רשע פגום בתכלית, טורחים הרבה ומקטרגים לפני השי"ת על הנשמה ההיא, להכניסה בטיפת זרעו המזוהמת, כדי שע"כ תתקלקל הנשמה ההיא יותר מבתחילה ותפגום בתכלית, ועי"כ תחזור לידם

פגומה מאד, ולא תצא עוד מתוכם. והנה הקב"ה חושב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח, ובפרט זו הנשמה הטהורה והמעולה, ואז שומע לקולם, ומכניס במקום הרע ההוא, וכיון שיצאת מתחת ידם, הקב"ה עוזר אותה, והיא מתנערת מעפר שריפת חטאתה וטומאתה, ומוכשרת במעשיה, כמרגלית המתרחצת ומראה זכותה לעיני הכל, ולא די כי אותה הנשמה נתקנת, אלא גם אביו שהולידו זוכה ע"י בנו וחזר בתשובה ע"ד מה שנתבאר אצלנו בענין איוב, שהיה גלגול תרח אבי אברהם, אשר שב בתשובה ע"י בנו אברהם. והקב"ה מרמה בקליפות, כי חשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נידח: "עכ"ד וזה סוד רוב נשמות הדור של חוטאים שחטאו בדורות קודמים בגלגוליהם הקודמים ולכן העולם החילוני פורח והמדינה נשלטת על ידי כופרים כדי שתסכים הס"א והקליפות לשחרר נשמות חוטאים אלו לעולם הזה בבתיים של הורים רשעים חילוניים רחוקים משמירת תורה ומצוות ולאחר שכבר יצאו הנשמות הללו בדור הזה... השם מסייע לנו לשוב בתשובה שלימה וכך גם השם עוזר שעל ידו אנו מזכים גם את הורינו שיזכו להתחזק ולחזור בתשובה שלימה

"וּמְשָׁלֵם לְשִׁנְאָיו אֶל פְּנֵי הַהֶאֱבִידוֹ לֹא יֵאָחַר לְשִׁנְאוֹ אֶל פְּנֵי יְשָׁלֵם לוֹ"

" (דברים ז, פסוק י) לרשע הוא משלם שכרו "אל פניו": "בחייו משלם לו גמולו הטוב כדי להאבירו מן העולם הבא" (רש"י) הוא לא מאחר את התשלום על המעשים הטובים של הרשע. אחת הסיבות שאנו רואים רשעים ונראה כאילו טוב להם כמו הערב רב ימח שמם שם רשעים יירקב שעושים לעם ישראל שואה רוחנית. הפסוק מדבר בעד עצמו השם משלם להם מיעוט שכרם על מיעוט מצוותם כדי למוחקם מחיי הנצח וזה חלק מהסוד של צדיק ורע לו כי מגקים אותו כאן שיקבל שכר מושלם בעולם הבא ורשע וטוב לו...

שתינו מה זה העונש של גיהנום בקצרה למי שלא מתכוון לחזור בתשובה שלימה שבוודאי יורש בגהינם.

וזה הסבר מקוצר מהו הגהינם שמחכה למי שמסרב לשוב בתשובה שלימה מעבר לייסורי העולם הזה והמחלות הקשות שיקבל ובעיות בפרנסה בזיווג ומה לא עד שיתעורר לתשובה: ומדינת של גיהנום בספר ראשית חכמה מביא עדות על העונשים בגיהנום, וזו לשונו: אמר רבי יהושע בן לוי: ראיתי שם (בגיהנום) בני אדם שתלויים בחטמיהן, ושתלויים בידיהם, ובלשוניתיהם, וברגליהם, ובעיניהם, ונשים בדיהן. ובני אדם שמאכילים אותם בשרם, ושמאכילים אותם גחלי רתמים, וחול דק עד ששיניהם נשברות. ובני אדם יושבים חיים ותולעים אוכלים אותם. ומשליכים אותם מן האש לשלג ומן השלג לאש (ראשית חכמה שער היראה יג-יט (מסכת גיהנום)). יש בה גחלים כהרים וכגבעות, ונהרות של זפת ושל גופרית (שם יג-יז). בספרו של אליהו וידאש איש צפת, מתלמידיו של משה קורדוברו, "ראשית חכמה", שהודפס לראשונה בשנת 1579, ניתן תיאור מפורט של שבעת מדורי הגיהנום ואת סוגי החוטאים המאכלסים אותם. ספר "שבט מוסר", מאת אליהו הכהן מאיזמיר, שיצא לאור בשנת 1712, כולל אף הוא תיאורים של הגיהנום, שנועדו לקורא "הרוצה לדעת מהו גיהנום כדי לשמוע ולהכניע לבבו הערל לשוב אל ה' ולזכות ולנחול חלקו בגן עדן". בתיאורים: "יש מי שתולין וחונקים אותו ויש מי שהורגים אותו וחונקים אותו ויש מי שנוקרים את עיניהם ויש מי שתולין אותם בקדקדי ראשיהם. הכל כפי כבדות העבירות שעשה". אז חבל לאבד את העולם הבא בשביל דמיונות שווא!! חזרו בתשובה שלימה עברו לשכונה חרדית למהדרין שהנשים שם לא הולכות בפאות נוכריות תוציאו הטלוויזיה המחשב והאייפון והעיתונים החילונים שנו הגישה לחיים..תחשבו רק איך להתקדש. ותרחקו מחיי הגויים שזה חיי החילוניות של מדינת הערב רב ימ"ש, שגנבו לה שם מטעה בשם "ישראל" שכל מטרתה העברה של ישראל על הדת שנהיה ככל הגויים בועלי נידות אוכלי טריפות ומחללי שבתות שלצערנו רוב העם נפל קורבן לשואה שלהם והרוב כל כך עיוור שלא רואה את האמת..ומוטלת עלינו החובה להעירם לאמת שינצלו ויעשו תשובה שלימה!

רוצים להנצל בגוג ומגוג הקרבה ממש ? קראו איך להינצל.

פרק לב - אודות המלחמות האחרונות שקדם ביאת משיח ומי שינצל לבסוף
ספר המשגיח דלייקווד, הגה"צ רבי נתן מאיר ונוכטפויגל זצ"ל, שששמע ממרן ראש הישיבה רבי אהרן קוטלר זצ"ל, שבשעת מלחמת העולם הראשונה באו הרבה לחפץ חיים ושאלוהו, האם זה הקץ וכעת מלחמת גוג ומגוג? אמר להם החפץ חיים שלאחר מלחמה זו יהיה הפסק, ואחר כך שוב תהיה מלחמה ושוב תהיה הפסקה, ואחר כך שוב תהיה מלחמה ועם מלחמה זו יבוא המשגיח! בהזדמנות אחרת ספר המשגיח, ששמע מרבי אהרן קוטלר, שיש לו "קבלה" מהחפץ חיים, שהמלחמה האחרונה תהיה אתחלתא דגאולה, וכן תורה אמתי שמבדל ומנתק מן הגויים אין עליו שום שליטה! והוסיף המשגיח, שיש לו ב"קבלה" איש מפי איש מרבי יהושע ל"ב דיסקין ז"ע, שאמר "שבמלחמה האחרונה קדם ביאת משיח, כל הערה ליכער אידן" ונצלו". ובאר הרב ונוכטפויגל: מה זה 'עהרליך איד'? מי שמבדל מן העמים! מבדל מחקות העמים, אין לו שיכות עם התרבויות שלהם, עם העתונים שלהם, עם המוזיקה והספרים שלהם! מנתק מהם לגמרי! ממחשבתם והשקפתם, מדבורם ולבושם! וכששמע פעם אחת דבורים בין בני הישיבה על פצצת האטום, איך אפשר להנצל ממנה וכו' אמר המשגיח שיחה שלמה לבני הישיבה ושאל בתמיהה: איך בין תורה שואל שאלות פאלו? בין תורה שמבדל ומפריש מן העמים, אין לו שום חשש סכנה! הוא מבטח במאה אחוז שינצל!!! ואין בזה שום מקום לשאלה ולא נערנוען ולא ספקות! ("לקט רשימות" חנוכה, יעו"ש עוד). אמנם לזכות שלא יהיה בנו שום שמץ של גוי צריך עבודה רבה! וכפי שספר המשגיח הנ"ל בשיחה, שפעם אחת המתין החפץ חיים עשר דקות בשתיקה לפני שברך "שלא עשני גוי"! ולאחר מכן באר את הנהגות: "בדקתי את עצמי היטב אם אין בי שום נקדה של גוי! ורק אחר כך ברכתתי את הברכה"... וכשנגש פעם אחת אברך אחר אל המשגיח דלייקווד ושאל אותו: הציעו לי ולחברי משנה, וסוף דבר היה שאני לא קבלתי משנה זו, למה? ענה לו המשגיח שהפירם היטב: החבר שלך לא קרא ולא למד שום ספרים של גויים, לכן הוא זכה במשנה! השומעים נרעשו ואמרו: לפי דברי המשגיח, כלנו יש בנו משהו מן הגויים? ענה המשגיח: "גם אני בתוכם"... ("לקט רשימות" חנוכה, עמוד מ"ד) מהספר עקבתא דמשיחא של הרב ישראל יעקב לוגסי שליט"א

אדם שהוא אוהב הוא שוכח הרע תמיד וסולח לכן נבראה השכחה שכן אין צדיק שיעשה טוב ולא יחטא

וכל זה כדי שנוכל להמשיך לחיות ולשכוח הרע ולזכור רק הטוב... ויש חסרי דעת שעושים הפוך וזוכרים הרע ושוכחים הטוב בעצת היצר הרע ואלו סובלים כל רגע מחייהם כי היצר מזכיר להם מיעוט הרע שעשו להם חבריהם ומשכיח רוב הטוב שזכו לקבל מאחרים כמתנת חנם... הלוואי שנלמד כולנו לזכור תמיד רק הטוב שעשו לנו ולזכור שהרע לא עשו רק היו מקל ביד השם ורצונם תמיד לעשות רק טוב לכולם כי נשמת אדם היא חלק אלוקה ממעל שנאמר: "קודשא בריך הוא ואורייתא וישאל חז הוא" ובעברית הקב"ה והתורה והאדם היהודי זה הכל אחד למביני הסוד... ולא הקב"ה ולא האדם היהודי שהם אחד רוצים לעשות רע לזולת... חס ושלום רק טוב וזה רק היצר הרע שבתוכנו שמסית לחטוא ועלינו לזכור זאת.. שאין יהודי רע !! יש יהודי שהוסת לרע בטריק של השטן עליו ויש לרחם עליו ולא אוהב אותו... למעט הערב רב ימ"ש שבשלטון שמצווה לשנוא אותם ואסור ללמד עליהם זכות שנאמר מי שמרחם על אכזרים סופו שיתאכזר לרחמנים, כמו שאול המלך שריחם על אגג מלך עמלק ולא הרגו כפי שצווה ואז נהיה אכזר על כהני נוב ושחט 70 מהם ולכן נהרג הוא ובניו ואיבד מלכותו... ואותם ערב רב ימח שמם שבשלטון שעושים שואה רוחנית לעם ישראל שהם לא ישראל אלא רשעים גויים מזרע עמלק ככתוב בזוהר הקדוש שמתחזים לישראל ושונאים את ישראל (יהודי חרדי או בעל תשובה לפי ההלכה הוא ישראל מובהק והשאר תינוקות שנשבו קורבנות השואה הרוחנית של הערב רב ימ"ש) ישראל לפי ההלכה שזה מי ששומר תורה ומצוות כהלכתן. ומי שתינוק שנשבה. עם הערב רב ימ"ש, המלחמה בדרכי נועם ולא באלימות ע"י קירוב עם ישראל לתורה ולהשם יתברך ובכך ננצח אותם עד שהשם יכלה את כל מי שהצר לעם ישראל שנאמר והרשעים עוד אינם... וזה מאוד בקרוב לכן כולנו צריכים להתפלל שתעבור מעלינו ממשלת המינים מן הארץ ויתגלה משיח צדקנו ברחמים ויקרב את כולנו להשם יתברך לעבודתו בשמחה וברחמים ...

חידוש תורה מעניין שהשם יתברך שם לי על שכחה וזיכרון של דברי תורה שלומדים ושיטה מעולה לזכור הלימוד.. ולמה נקרא שמי שלא שונה פרקו 101 פעמים לא נקרא עובד אלוקים בדווקא?

הגמרא בחגיגה ט' עמוד ב' אמרה אינו דומה שונה פרקו 100 פעמים לשונה פרקו 101 פעמים. הגמרא הביאה את זה על הפסוק במלאכי: "ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עובד אלוקים לבין אשר לא עבדו..." ידוע שספירת הבינה נקראת אלוקים שהיא הספירה השמינית מלמטה וידוע שב7 הספירות התחתונות ישנה שכחה שמקורה בקליפות ובספירת הבינה לא שייכת אחיזת הקליפות כמו ב7 התחתונות ששם יש אחיזה לקליפות... וידוע מה שאמר האר"י הקדוש בעניין השכחה שזה תוכנו בספרו של תלמידו המובהק המהרח"ו הקדוש שכך כתב בשם רבו: "אין הקלי' נדחות משם ונדוע שאין השכחה מצויה אלא מתמת הקליפה (הטומאה תוספת שלי ע.ב.ע) כי הזכירה היא מצד הקדושה בסוד ואין שכחה לפני כסא כבודך... " אמרו חז"ל שהס"מ שהוא שר השכחה הוא שר של עשו הרשע כמו שכתב רש"י בסוכה (כט. ע"א ד"ה אלהיה), והוא שר השכחה כמוש"כ. בזוה"ק (ח"א קע ע"ב) שנגע בגיד הנשה של יעקב אבינו. וחז"ל אמרו שמי ששונה פרקו 101 פעמים דבר לא שוכחו לעולם כי יצא משליטתו של שר השכחה שזה מלאך שאחראי על השכחה... ולכן שאדם שונה פרקו 101 פעמים נכנס לספירת הבינה שנקראת אלוקים ששם אין אחיזה לקליפות, (ספירת הבינה הקרוייה אמא תמיד דבוקה באבא שמשפיע לה שפע ואבא הוא ספירת החוכמה והם לא נפרדים לעולם והכתר שמעל לאבא משפיע שפע ... והכתר הוא הספירה העשירית מלמטה וכל ספירה מכילה עשר ספירות וכל עשר מעשר ספירות נוספות דהיינו 100. כך שבעצם ג' הספירות הראשונות גם מכונות ג"ר דהיינו גימל ראשונות דהיינו שלוש ספירות ראשונות שבהם אין לנו השגה בכלל ושם אין אחיזה לקליפות ושיוצאים מהספירה העשירית שדבוקה בחוכמה שדבוקה באימא שהיא ספירת הבינה יוצאים מכלל של שכחה שנאמר שאין שכחה לפני כסא כבודך.. והבינה היא כסא הכבוד לחוכמה ולכתר ראו הערה מהרב רבי יהודה אשלג זצוק"ל בסוף המאמר הזה מסומן ב*) ולכן מי ששונה רק 100 פעמים לא יצא משר השכחה ונכנס לספירה שנקראת אלוקים הספירה השמינית שהיא מעל הטבע שכידוע שהספירה ה-7 היא ספירה רוחנית אבל בטבע וספירה שמינית היא מעל הטבע... שבה אין שכחה... ולכן עובד אלוקים לעניות דעתי רמזו חז"ל על ההוא שהתחיל לעבוד את ספירת הבינה באותו עניין ששונה 101 פעמים ... כמו כן 10 פעמים זה רומז לעשר הספירות שכל אחד מורכבת מעשר ספירות וזה רומז ה-100 פעמיים ומי ששונה פרקו 101 פעמיים יצא מעולם של העשר ספירות לעולם של מעל הטבע ששם אין אחיזה כלל לקליפות שנושרפות מאשו הקדושה של השם יתברך שככתוב שהשם יתברך הוא אש אוכלה... ולכן שם אין שכחה כלל דהיינו אין שם קליפה כלל. ופשוט הוא שמעלתו של מי ששונה פרקו גם פחות מ-101 פעמיים מדרגתו גבוהה מאוד מאוד ואשריו רק שהוא לא הגיע לספירת הבינה או לצאת מהספירות ושיבוא המשיח נראה שאלו ששנו 101 פעמים פרקם נכנסו לספירת הבינה השמינית כמוסבר כאן ומעלתם גבוהה יותר... רשע וצדיק זה ברור וכל מי ששונה פרקו עד 100 פעם פשוט לא עבד את הספירה שנקראת אלוקים שהיא הבינה שהיא מצד השמאל צד הגבורה... ושיבוא משיח נראה ההבדל ביניהם שהוא גדול ביותר שאדם זה יצא מעל לטבע... ולכן על כולנו להתפלל שנוזכה להתאמץ יותר בעבודת השם ולהגיע לשנות פרקנו לפחות 101 פעמיים... "ולא זכר ישר המשיקים את יוסף וישכחוהו" (בראשית מ, כג). לפי הדרוש, ההבדל בגימטרייה בין 'זכר' ל'שכח' הוא 101, ונראה אפשר שזוהי עוד סיבה לאמירת חז"ל "אינו דומה שונה פרקו מאה פעמים, לשינוה פרקו מאה ואוזד" (חגיגה ט:). עוד אמרו חז"ל "שבעולם הזה אדם לומד תורה וישכחו, אבל לעתיד לבא מזה כתיב תמן? ונתתי את תורתך בקרבם" מתוך מדרש יפה עומד על ההבדל שבין דיבור ה' לעם לאחר מתן תורה, לבל נשכח את התורה, ובין בקשת העם "דבר אתה עמנו ונשמעה" שגרמה לשכחה – עיין בשיר השירים רבה א, ד. וידוע שככל שאדם שונה פרקו יותר פעמיים זוכר יותר את הלימוד תורה שהוא משנן.. וניתן לתרץ כי הוא עולה בספירות בכל שינון של פרקו... וככל שעולים יותר בספירות יש פחות אחיזה לקליפות שמהם באה השכחה וככל שיש פחות קליפות, יש יותר זכרון, עד שעוברים את ה-100 פעמיים, ויוצאים לעולם של מחוץ לטבע, ששם אין אחיזה

לקליפות, ולכן השונה פרקו 101 פעמים לא שוכח לימודו...!! ודיי בכך למבין. שנזכה כולנו לדבוק בשם יתברך ובתורתו הקדושה ולא לשכוח לעולם את תורתו שלמדנו. אמנ.). מי שמקטין עצמו ורואה עצמו קטן, בשמיים הוא גדול מאוד מאוד, ומי שחושב עצמו לגדול בדיוק להיפך!! אמר לי ידידי היקר והאהוב הרב הגאון בניהו אבא שאול שליט"א כעין זה כתב הבן יהודע רבינו יוסף חיים זצוק"ל מבגדד בספרו בן יהודע בחגיגה שם.. וזכיתי לכוון לדברי קודשו.

***כך כותב רבי יהודה אשלג מחבר פירוש הסולם על הזוהר הקדוש על נושא הספירות למי שאינו בקיא בנושא בהקדמה לפירושו המפואר שאני ממליץ בחום רב להזמין וללמוד בו עם רב מוסמך למי שרשאי ללמוד בעצת רבותיו וזה לשונו עשר ספירות:**

(א) תחילה יש לדעת את שמות עשר הספירות, שהן: כח"ב, חג"ת, נהי"מ. שהן ראשי תיבות: כתר, חכמה, בינה, חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, מלכות. והן בחינות עשרת הכיסויים על אורו יתברך, שנתקנו כדי שיוכלו התחתונים לקבל אורו. בדומה לאור השמש, שאי אפשר להסתכל בו, אלא על ידי זכוכית מפוחמה, הממעטת אורו ומתאימתו לכח הראיה של העינים. כן להבדיל, לא היו התחתונים יכולים להשיג אורו יתברך, אם לא היה מכוסה בעשרה כיסויים אלו, המכונים "עשר ספירות", שכל שהוא למטה מחבירו, מכסה יותר על אורו יתברך.

(ב) ועשר ספירות אלו הן סוד עשרת השמות הקדושים שבתורה: השם אהיה הוא ספירת כתר. השם יה הוא ספירת חכמה. השם הויה בניקוד אלקים הוא בינה. השם אל הוא חסד. השם אלהים הוא גבורה. השם הויה בניקוד שוא חולם קמץ, הוא תפארת. השם צבאות הוא נצח והוד. השם שדי הוא יסוד. השם אדני הוא מלכות. (זהר. ויקרא. אות קנ"ז-קס"ג, קס"ו-קע"ז).

(ג) ואע"פ שאנו מונים עשר ספירות, אין בהן יותר מה' בחינות, שהן נקראות: כתר, חכמה, בינה, ת"ת, מלכות. ומה שאנו מונים עשר ספירות, הוא מפני שספירת התפארת כוללת שש ספירות הנקראות: חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד. וע"כ הן עשר. (הקדמת ספר הזהר, מראות הסולם, דף ה'). ואלו חמש בחינות כח"ב תו"מ נבחנות בכל נאצל ובכל נברא, הן בכלל העולמות כולם, שהם ה' עולמות הנקראים: אדם קדמון, אצילות, בריאה, יצירה, עשיה. שהם כנגד ה' הבחינות כח"ב תו"מ. והן בפרט היותר קטן שבמציאות אנו מבחינים בו, שהראש הוא כתר, ומראשו עד החזה הוא חכמה, ומחזה עד הטבור הוא בינה, ומטבור ולמטה הוא תפארת ומלכות. עכ"ד

מאמר מרתק על הגאולה הקרובה שמוכיח שחז"ל והתורה הקדושה חזו את אשר יקרה בפרעות ת"ח ות"ט לאלף השישי שהייתה בפולין וליטא.

אלו פרעות קשות ושואה קשה שעשו הגויים ליהודים וזה כולל חיזויה מראש בתורה הקדושה כולל השנה שתפרוץ ובאיזה מדינות...דבר מחזק ביותר ומוכיח אמיתות התורה וכל הכתוב בה.. ואשריהם של החוזרים בתשובה ומרוויחים את שני העולמות וניצלים מפרעות וצרות קשות בעולם הזה והבא שאחרת יבואו עליהם אם לא יזכו לשוב בתשובה או להיות בדרך לשם... לקוח מהספר הקדוש קב הישר במדרש רבה פרשת בראשית (פרשה כ, יב) וזה לשונו: "ויעש אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור" (בראשית ג, כא), בתורתו של רבי מאיר היה כתוב: "כתנות אור" – באל"ף. והוא תמוה, למה דוקא בתורתו של רבי מאיר היה כתוב "כתנות אור" באל"ף, ולא בשאר ספרי תורות. (עיינן ספר "ברכת שמואל" שחיבר הגאון אבי, מורנו הרב רבי שמואל קאידנור ז"ל, בפרשת בראשית (דף ו, טור ג), עיינן שם בשם הגאון מוריניו הרב רבי ליב צונץ ז"ל מה שכתב, עיינן שם). והנראה לתרץ על פי מה ששמעתי מפה קדוש, הלא הוא האיש האלהי, מוריניו הרב רבי העשיל צורף ז"ל, שאמר בשם מקובל אחד דבר נפלא ודבר נאה ומתקבל, והוא זה: דע, כי צפו בן אליפז בן עשו, הנכתב בתורה (בראשית לו, טו): "אלוף צפו", היא הקליפה ראשונה שבשבעים אומות, וכנגדו היא גם כן בקדושה (שמואל א, ט, ה): "ארץ צוף". אותיות דדין – כאותיות דדין. והוא היה מלך ראשון, וממשלתו היתה במדינת פולין ומרמז לפלוני, כי פלוני הוא אותיות פולין, שהוא גימטריא "צפו". ולכן נקראת מלכות אדום "מטרופולין" של שבעים אומות (מגילה דף ו' עמוד א'), כי המדינה הזאת היא יושבת תחת יד השר של אדום, והיא קליפה ראשונה. ודע כי הקליפה של צפו היא באה מחמת חטא של אדם הראשון וחוה, ואילן שאכל אדם הראשון, חיטה היה (ברכות דף מ' עמוד א'), כי חיטה גימטריא כ"ב (תיקוני זוהר, תיקון ט"ז, דף ל"א ע"א), שפגם בחטאו בכ"ב אותיות של התורה. וידוע שחטא של אדם הראשון היה במדה של הוד, שהיא מדה השמינית, וח' פעמים כ"ב עולה גימטריא קע"ו, כמנין "צפו". וזהו סוד חוה, שחטא בא על ידה, כי היתה נבראת ממדת הוד, שהיא מדה שמינית, ועל ידה היה הפגם של כ"ב אותיות, וכנזכר לעיל. והנה הנעלם מן "חוה" כזה: ח"ת וא"ו ה"א. קח הנעלם מן "חוה" במילואה כזה: ת', א"ו, א' – הוא גימטריא ת"ח. לרמז, שבשנת ת"ח לאלף השישי יהיה תגבורת הקליפה של צפו, שהיה ראוי להיות הגאולה בשנת "בזאת יבא אהרן אל הקודש" (ויקרא טז, ג), ובאותו שנה הרבה עקידות היו בארץ פולין וליטא, כידוע ומפורסם מגזירות רעות ודינים קשים, הנעשים בארץ פולין וליטא בשנת "זאת", שנהרגו כמה רבבות מישראל על קדושת השם. והנעלם מן "זאת" כזה: זי"ן, אל"ף, ת"ו והוא: י"ן ל"ף ו', שהוא גימטריא "צפו", שהוא נרמז בסוד "פלוני" 1. וזהו הסוד (ירמיה א, יד) "מצפון תפתח הרעה", כי "צפון" הוא גימטריא "פולין", "ליטא", ולכן היה הגזירה דוקא במדינה זו ובשנת ת"ח דוקא, ודברי פי חכם חן. והנה יש בידי עוד דברי כבושים, שאין אני רוצה לגלותם בפני כל אדם, כי אם לצנועין, מה שקבלתי מן האיש האלהי, מורנו הרב רבי העשיל צורף ז"ל. ודע כי "צפון" שהוא בגימטריא "פולין", "ליטא" הוא מנין רכ"ו, בסוד (על פי תהלים קיט, פה) "כרו לי שיחה", בעלילות שקרים ובהריגות צדיקים. וקליפה של עשו הוא ידוע בספרים (עיינן מדרש שוחר טוב קכ, מדרש שמואל, טז) שהוא נקרא "חזיר מיער" (תהלים פ, יד), ולכן אות ע' של "יער" היא גדולה בספר תהלים (שם), לרמזו שתולין בו כל הע' אומות, והיא ע' של עשו, שמרמז על "כתנות עור" – בעי"ן, שהיה קודם החטא "כתנות אור" – באל"ף, כידוע להמקובלים (עיינן עץ חיים, שער מ"ט, פרק ד. ספר הליקוטים, דף ו'). ולכן לעתיד יתוקן החטא, ויהיה הסוד "כתנות אור" – באל"ף, כמו שהיה קודם חטא אדם הראשון. ורבי מאיר היה מזרע נירון קיסר (עיינן גיטין דף נ"ו עמוד א'), והיה מתחיל לתקן פגם של עשו בסוד "חזיר מיער" – בעי"ן. וכשתכתוב "חזיר מיאר" – באל"ף, הוא אותיות "מאיר". וכשיתוקן עשו, אז יהיה "כתנות אור" – באל"ף. ולכן היה בתורתו של רבי מאיר כתוב "כתנות עור" באל"ף

כזה: "כתנות אור", וקל להבין. וזהו הסוד: "חזיר" הוא גימטריא רכ"ו, כמנין כרה, ועם האל"ף של "מיער", שהוא עתיד להיות "מיאר" – באל"ף, הוא רכ"ו, כמנין "כרו לי שוחה". והאומות שכורים שוחה תחתינו, יהיו לעתיד בטלין כשתבוא הגאולה, כשיתוקן החטא, ויהיו "כתנות אור" – באל"ף, וקל להבין. והנה נחזור לעניינינו, כי "מצפון תפתח הרעה" (ירמיה א, יד), ולכן כשתבוא הגאולה, תהיה הגאולה תחילה במדינות צפון, שהוא פולין, ליטא, כמו שאמר הכתוב (שיר השירים ד, טז) "עורי צפון ובואי תימן", כי בתחילה יהיה התעוררות הגאולה מצד צפון, ואחר כך "ובואי תימן", ואחר כך יזכה כלל ישראל לרב טוב הצפון לצדיקים. והנה כתבנו לעיל, דמכח חטא אדם הראשון נעשה מן אות אל"ף אות עי"ן, וזהו בתיבות "כתנות עור", שהיה צריך להיות "אור" – באל"ף, ולכן "נרגן מפריד אלוף" (משלי טז, כח), כמבואר ענין זה בכמה ספרי מקובלים (עיין של"ה ח"א, מאמר בית דוד, דף טז), והאבות תיקנו חטא ופגם זה על ידי שלש תפילות: שחרית, מנחה, ערבית – שהן ראשי תיבות "שמע"*. אברהם יצחק יעקב חיו כמנין בשר - וזהו הסוד בשר בשדה טריפה לא תאכלו, והנה ידוע (עיין זוהר חלק א', דף קס"ז עמוד א', ותיקוני זוהר בסופו, תיקון י', דף קמ"ז עמוד ב'), שמכח חטא אדם הראשון גברו שתי קליפות: שור וחמור, וחמור הוא קליפת ישמעאל, ושור הוא קליפת אדם, ותיבות "אדם", "ישמעאל" הן גימטריא תק"ב, כמנין השנים שהיו האבות חיים בעולם הזה, כי אברהם היה חי קע"ה שנים, יצחק – ק"פ שנים, יעקב – קמ"ז שנים, קע"ה וק"פ וקמ"ז – צרפם יחד – יהיו תק"ב שנים, כי האבות הן בקדושה נגד הקליפה. וזהו הסוד (שמות כב, ל) "ובשר בשדה טריפה" לא תאכלו, כי "בשר" הוא גם כן גימטריא תק"ב, וקל להבין. עמלק גימטריא רם. והנה זה ידוע, ש"ראשית גוים עמלק" (במדבר כד, כ), מזרע עשו הרשע, ויש לו אחיזה באל אחר, כי "עמלק" הוא גימטריא ר"מ – כמנין "אל אחר" (שמות לד, יד), שהוא גם כן גימטריא ר"מ, וכנגדו בקדושה הוא "רוח הוי" (שופטים יא, כט). והנה כנגד שתי קליפות שור וחמור, יש בקדושה משיח בן דוד, שהוא יתגבר על הקליפה של חמור בסוד (זכריה ט, ט): "עני ורוכב על החמור", ומשיח בן יוסף איקרי "שור", כמו שאמר הכתוב (דברים לג, יז): "בכור שורו הדר לו". והנה איתא בזוהר (עיין חלק ג' דף קכ"ד עמוד ב', וזוהר חדש רות, דף ק"א ע"ב), כי מנין שתי הקליפות הנזכרות לעיל, דהיינו מקליפות שור וחמור, יצא קליפה אחת הנקראת "צפע", כי "משורש נחש יצא צפע" (ישעיה יד, כט), ו"צפע" גימטריא "עמלק" – ר"מ, ולכן צריכין אנו לכתוב בספר תורה במי עפץ (עיין גיטין דף י"ט עמוד א') שהוא אותיות "צפע" בהיפוך אתוון, ובזה אנו מכניעין הקליפה של צפע, מה שאנו כותבין הספר תורה במי עפצין. ונחש הוא ראשי תיבות: נחש, חמור, שור – שהן שלש קליפות הראשונות שבשבעים אומות. וקליפות "שור" "חמור" גימטריא "צרעת". ולכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (בראשית רבה פ"כ, ד) הני סלעין דנחש היא צרעת, ולפי שהנחש דיבר לשון הרע, נלקה בצרעת. והנה קליפת צפו בן אליפז, בן עשו, שהשר שלו הוא ס"מ ולילית הרשעה [לא להגיד שם בקול (!)], עשו בקטרוגם חורבן גדול בארץ פולין וליטא כמו שכתבתי לעיל (בד"ה והנה הנעלם), ולקחו השונאים בעוונותינו הרבים הספרי תורה שנכתבים בקדושה על גבי העור מצד בשר, שהוא גימטריא תק"ב, ולא על גבי דוכסוסטוס, שהוא מצד השערות, ונכתב דוקא במי עפץ, שהוא נגד קליפת עמלק. ולכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (עבודה זרה דף י"ח עמוד א') בספר תורה שנשרף עם רבי חנינא בן תרדיון, אותיות פורחות והקלף לחוד נשרף. וכן בגזירות פולין היו נשרפים כמה אלפים ספרי תורה, שאותיותיהן פרחו, והקלף והעפץ נשרף. והשונאים אינם יודעים, שמכח זה אין להם שום אחיזה בקדושה, כי התורה צייתה (שמות כב, ל) "ובשר בשדה טריפה לא תאכלו" – באכילה הוא אסור, אבל מותר לכתוב על גבי עור נבילה וטריפה, ובזה היה להם אחיזה בקדושה, ואחר שנשרפו הספרי תורה – מאותו היום נתמעטו כח הקליפות הנזכרות לעיל, ויפריח כח שור וחמור שבקדושה, שיבואו תרין משיחין: משיח בן דוד ומשיח בן יוסף, והמקדש של מעלה ירד למטה. בית המקדש יעמוד על ארבעה הרים: הר סיני, הר הכרמל, הר תבור, הר חרמון ב. על כן כדי לסיים בדברי נחמה, אכתוב קצת בבניין של בית המקדש שעתיד לעמוד בירושלים: יהיה שמונה עשרה מילין על שמונה עשרה מילין, ויהיה בנוי מכל אבנים טובות ויקר, ושלשה חומות יקיפוהו: אחת – חומה של כסף, ואחת – של זהב, ואחת – של אבנים טובות מאירים בכל מיני צבעונים. וכל חומה תהיה רחבה שש אמות, וחוף לשלש חומות יהיה חומת אש סביבו, ואלף וארבע מאות ושמונה ושמנים מגדלים של אבן יקר יהיה שם, ובין מגדל ומגדל יהיה מאה ועשרים שערים, וכל שער ושער יהיה מאבן יקר, ואלפים ושלש בריכות מים חיים יצאו מתחת ההרים שהבית המקדש יהיה עומד עליהם, והבית המקדש יהיה בנוי על ארבעה הרים, ואלו הן: הר סיני, הר כרמל, הר תבור, הר חרמון. בית המקדש השלישי ירד בנוי ומשוכלל מן השמים

ג. וקרתא דירושלים יהיה ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה. וכשירד המקדש של מעלה למטה, אז אחר כך יקבל הקדוש ברוך הוא נפוצות ישראל, ואז נשורר שיר חדש, וישמח ישראל בעושו, ובני ציון יגילו במלכם, והשטן והקליפות יבוטלו מן העולם בביאת משיחנו, כי הכל יהיה מתוקן, והיצר הרע יהיה בטל, ואז נזכה כולנו ל"כתנות אור" באל"ף, כמו שאמר הכתוב (ישעיה ס, יט): "והיה לך ה' לאור עולם", אמן, כן יהי רצון.

1) ידוע שנהגו לומר סליחות ביום כ' סיון, ויש נוהגים להתענות ביום זה. תענית כ' סיון קבעוהו אחינו בני פולין. ועיקר ויסוד תענית זה של כ' סיון שהיה עת צרה ליעקב גזירות ושמדות גדולות בשנת ת"ח ות"ט לאלף השישי. ונשפך דמן של אומה קדושה הישראלית כמים המוגרים ארצה, והגדולים אשר היו בארץ בדור ההוא גזרו על זה תענית וקבעו בכיה לדורות יום אחד בשנה, ועל הגזירה של שנת ת"ח ות"ט יסדו הגאונים רבותינו שהיו קרוב לזמן הנזכר לעיל סליחות שונות.

רבינו הגאון שבתי כהן (בעל הש"ך ז"ל, ונדפסו בסוף סליחות באמשטרדאם שנת ת"א. ומקודם כתב רבינו הש"ך מאמר הנקרא בשם מגלה עפה סיפור מעשה הגזירות רעות שאירעו בעוונותינו הרבים בארץ אוקריינא וואלין ופאדלייא וליטא). גם רבינו בעל תוספות יום טוב חיבר סליחות לכ' סיון ונדפס בפראג.

עיין מגן אברהם סימן תק"פ סק"ט דביום כ' סיון היו הרבה צרות וגזירות קשות, והרבה נוהגין לומר סליחות וזל"ק: בשנת ת"ח נחרבו הרבה קהילות גדולות באותה השנה כמו שכתוב בסליחות שחבר בעל הש"ך על כן נוהגים להתענות בכל מלכות פולין. ובסוף ספה"ק אוהב ישראל כתב וזל"ק כ' סיון הוא התחלה עד יו"כ, אם מקיים זה כראוי, אזי יוכל לקיים יו"כ כראוי ונכון. וסימנך כי יד על כ"ס י"ה, כ"ס ר"ת כ' סיון, י"ה יום הכיפורים עכלה"ק. ובספר ילקוט אוהב

ישראל (עמוד קס"ה אות נ"ח) הביא שכ' סיון אמרו הגה"ק מאפטא זצ"ל בהתעוררות גדולה והיה דורש באותו יום דרוש גדול להתעוררות, והיו היללות והבכיות בבית המדרש או יותר מתשעה באב. ובספה"ק ישמח משה על מגילת אסתר כתב על פסוק (שם ט', כ"ח) וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם, ותכתוב אסתר בת אביחיל וגו', הנה כפל הענין במילות שונות. ונראה לי על פי מה ששמעתי, כי המסורות היא תי"ו ותכתוב גדולה, וח' של חו"ר גדולה הוא ת"ח, רמז שאותה הגזירה שהיתה אז ראוי להיות נכתב על שנת ת"ח והבן. ועפ"ז א"ש הרמז ששמעתי כי יד על כ"ס הוא ר"ת כ' סיון עד כאן שמעתי, כי שייך לזה מלחמה לה' בעמלק כי הלא היא גזירת עמלק כנזכר לעיל וישמע חכם ויוסיף לקח דאף שהי' נגזר אז כלי' ח"ו ובת"ח לא הי' כלי', נראה לי שהכלי' הי' נגזר בדרך זה כמה נפשות מישראל שהיו ראויים להיות ביי"ג באדר ששברו אויבי היהודים, נגזר שנפשות במנין זה יהרגו, וממילא הי' כלי' ח"ו, אחר כך כשניחם על הרעה ומדת הדין אינו חוזר בריקניא ניתן לו אלו נפשות בפזרון כי כמה הריגות הי' כמבואר בספר שבט יהודה, רק שנרמז ת"ח שהוא הי' הרג היותר גדול והרווחה הי' שאם הי' אז בפעם אחד הי' נשכח זכר ישראל ח"ו מה שאין כן על אופן זה, וע"כ השמחה, והנה פורים הוא על שם הפורים להרג ולאבדן, ועל כן אמר וימי הפורים האלה ר"ל שניתנו להרג ולאבדן לא יעברו מתוך היהודים ר"ל לא יפטר בלא כלום כי גבה דילי' בעוה"ר, רק ההרוחה הוא וזכרם ר"ל של היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם, כדי שלא יסוף זכר זרע ישראל, ועל זה מפרש והאיך זה, ותכתוב אסתר בת אביחיל ת' וח' גדולה שכתבה על ת"ח כנזכר לעיל והוא פליאה בס"ד עכ"ד.

(* שמ"ע בגימטריא ש'חיטה, מ'קוה, ע'ירוב.

** [אמר המעתיק: מובא בס' ברכת אברהם על הפסוק (במדבר כג, ח) "מה אקב לא קבה אל מה אזעום לא זעם ה'", דתיבת אזעום ר"ת א' אלופו של עולם, ו', רמז ליסוד קדושת ישראל, ומובא מהבעל שם טוב זצ"ל על פסוק בזע"ם תצעד ארץ, זע"ם ראשי תיבות זביחה עירובין מקוואות, וגם ראשי תיבות זע"ם ת'צעד א'רץ (כי הב' הוא רק אות השימוש ואינה מגוף התיבה) עולה כמנין ת"ט, רומז לגזירות ת"ח ות"ט שהיו אז גזירות כלי' ח"ו על אחב"י במדינת פולין וליטא כמבואר כאן בפנים הספר. וזה לשון ספר "אגרות לחם שלמה" מהגאון משאמלויא זצוק"ל, דף מ"ד ע"א(שם) אות יוד משמיה דהבעש"ט זי"ע שאמר עה"פ חבקוק ג' בזעם תצעד ארץ, זע"ם נוטריקון זביחה עירובין מקוה, שג' דברים אלו הם ראשיים ונחוצים מאד שצריכין לישראל דהיינו שחיטה כשרה משו"ב יר"ש, ושיהי' עירובין בעיר, ומקוה כשרה, ועי"ז יצעד ויקומם הארץ. ולע"ד יש לרמז זה במה שכתוב בחידת שמשון שופטים י"ד ומע"ז יצא מתוק, מקוה עירובין זביחה, על ידי אלו נשפע שפע לישראל. ויל"ד בפרשת שופטים ונגש הכהן ודבר אל העם ואמר אלהם שמע ישראל כו', וכ' רש"י ז"ל אפילו אין בכך זכות אלא קריאת שמע בלבד כדאי אתם שיושיע אתכם, עיין בסוטה מ"ב ע"א לשון חכמינו זכרונם לברכה בשם רבי שמעון בן יוחאי, ורש"י שינה בלשון אחר. וי"ל דנרמז בלה"ק אפילו אין בכך אלא קריאת שמ"ע, נוטריקון שחיטה מקוה עירובין, כדאי אתם שיושיע אתכם. ונרל"פ בזעם תצעד ארץ, על פי מה שכתב בסה"ק אוה"י(אוהב ישראל, פרשת בראשית) בשם האריז"ל דמש"כ בפרשת בחקותי והארץ אזכור רצה לומר דהשי"ת יזכור מה שהארץ חטאה ושינתה מאמרו של הקדוש ברוך הוא שאמר שתוצא הארץ עץ פרי עושה פרי והארץ שינתה ותוצא עץ עושה פרי. וזה מליצת זכות על ישראל כשיחטאו ח"ו כיון שנברא מדבר שחטא, אם כן אין חידוש שיחטא האדם עכ"ד עיי"ש. וזה בזעם, כשיש זעם מהקדוש ברוך הוא ח"ו, אז תצעד ארץ, ללמד זכות עלינו והבן.] עכ"ד מספר קב הישר

ויקיפדיה פרעות ת"ח ות"ט

על מנת שנדע מה היה למי שלא בקיא בהיסטוריה היהודית אני מביא ציטוט מהאנציקלופדיה האינטרנטית ויקיפדיה על פרעות ת"ח ות"ט לאלף השישי שזה לפני 367 שנה לשנת תשע"ה לה אלפים לבריאת האדם הראשון גזירות ת"ח-ת"ט (או פרעות ת"ח-ת"ט) הוא הכינוי המקובל במסורת היהודית לפרעות שנערכו ביהודי אוקראינה בשנת 1648 (ת"ח-ת"ט) במהלך התקוממות הקוזקים והצמיתים בהנהגת בוגדן חמלניצקי, או "חמיל הרשע" בפי היהודים, נגד האיחוד הפולני-ליטאי. מעשי טבח ביהודי פולין, בלארוס ואוקראינה המודרניות התחוללו במשך כל תקופת המרד, שנמשך עוד שנים, וגם אחריו; אך החורבן הפתאומי שהומט על קהילות רבות עם תחילתו ב-1648, בין אייר ת"ח (מאי) להפסקת התקדמות הקוזקים בכסלו ת"ט (נובמבר), הוא המקור לשם. כפי שכתב ההיסטוריון אדם טלר: "בזיכרון הקולקטיבי היהודי, האירועים בקיץ ובסתיו 1648 הם המגדירים את ההתקוממות ככלל, ולכן הפרעות נודעו כגזרות ת"ח ת"ט." [1] אלפי יהודים נטבחו או מתו ברעב ובמגפות; רבים אחרים נמלטו, נמכרו לעבדות... נתן נטע הנובר, שחיבורו יוון מצולה הוא הכרוניקה הידועה ביותר של האירועים, תיאר את שראה וכך כתב בספרו: "והרבה ק"ק אחורי הנהר ניפור הקרובים אל החלל, כגון ק"ק פריסלאב וק"ק בארשיבוקה וק"ק פראטון וק"ק באריופלין וק"ק לובען וק"ק לאחוון ואגפיהם, שלא יכלו לברוח, ונהרגו על קדושת השם במיתות משונות ומרות. קצתם פשטו עורם מעליהם והבשר השליכו לכלבים, וקצתם קצצו ידיהם ורגליהם והשליכום על הדרך ועברו עליהם בקרונות ודרכום בסוסים, וקצתם פצעו בהם פצעים הרבה שלא יהיו כדי להמית והשליכום בחוץ שלא ימותו מהרה ויפרפרו בדמיהם עד שיצאה נשמתם. והרבה קברו בחייהם. ושחטו ילדים בחיק אימותם. והרבה ילדים קרעו לקרעים כדגים, ונשים מעוברות בקעו בטנם והוציאו העובר וחבטו בפניהן. וקצתן קרעו בטניהן ושמו חתול חי בתוך הבטן והניחון כך בחיים ותפרו הבטן וקצצו בהן ידיהן שלא יוציאו חתול חי מן הבטן, ותלו הילדים בדדי אימותם וקצת ילדים חתכו בשפוד וצלאום אצל האש והביאום אל אימותם שיאכלו מהם. ולפעמים לקחו מילדי העברים ועשו גשרים לעבור עליהם. לא הייתה מיתה משונה בעולם שלא עשו בהם... – נתן נטע הנובר, יון מצולה, פרק ד'

אחד מסימני הגאולה כתוב בסוף מסכת סוטה פני הדור כפני הכלב...

וכתוב שהנוער יהיו עזי פנים והאר"י הקדוש רבינו גילה לנו זה כי הרוב של הדור האחרון באו מגלגולים של חיות עזות פנים(כי נענשו על חטאים בגלגולים קודמים בחיות עזות פנים) לפני שחזרו בגלגול של אדם, לכן רבים עזי פנים וחוצפנים שנאמר חוצפה תשגה(תהיה רבה וגדולה מאוד) בדור האחרון וזה עוד סימן שאנו עומדים להגאל בקרוב ממש(שכן גם זה התגשם לנגד עיננו)...חזרו בתשובה שלימה ותרויחו את חיי הנצח שכידוע רק מי שיהיה קדוש יישאר

שנאמר בנביא ישעיהו פרק ד פסוק ג : והנותר בציון ובירושלים קדוש יאמר לו... (וזה רק על ידי תשובה שלימה בלי לחפף ובלי אמצע פשוט לכרות את עצמנו מכל דבר של טומאה כמו טלוויזיה אייפון עיתונים חילוניים וכדומה או חברה רעה שמושכת אותנו לעוונות).. ואז ניתן להגיד עלינו קדוש .. לכן חייבים להלחם בשקרי היצר הרע ולעמוד בניסיון של גלות הערב רב ימ"ש שבשלטון שמנסה בכל כוחו להעביר אותנו על הדת שנהיה ככל הגויים ואז השם ישמידנו חס ושלום ... (שרם בשמיים של הערב רב ימ"ש שבשלטון בארץ הקודש זה השטן וזה מטרתו לעשות תמות נפשי עם החוטאים כי ידוע שהשטן יושמד בימות משיח וחייליו שבשלטון משרתים אותו בלי הבנה שהלכה היא שעשיו שזה הם בניו של עשיו שונא את יעקב שזה אחינו בעלי התשובה והחרדים לדבר השם תלמידי החכמים שכן כתוב בגמרא שעמי הארץ הערב רב ימ"ש ומי שמוסת על ידם שונאים תלמידי חכמים יותר מהגרוע שבגויים !) גדולי הדור מזהירים שאם לא נעשה תשובה בקרוב ממש אנו לפני מצב גרוע יותר מהשואה חס ושלום .. רק על אויבי ישראל... לכן חייבים להתעורר לתשובה ולעורר את אחינו האהובים לתשובה..

חידוש יפה

מהשם יתברך : מה מונע מהשטן לקבל את השלטון על העולם ? זה טמון במילה "שלטון" שמורכבת מהמילה "שטן" שמופרדות על ידי האותיות : "לו" שזה למד ואו צדיקים(36 בגימטרייה) שכל העולם כולו עומד בזכותם(ככתוב בגמרא) וזה מוסבר למה אחרת השטן בשלטון אלמלא ה"ל" צדיקים שהשם שתלם בכל דור ודור כמו שכתוב במדרש... ועל זה הגמרא אומרת את כל הנ"ל שנבין שבמילים השם רמז את מהותם של הנבראים והעצמים (למשל כלב כי כולו לב וחתול כי הוא מחתל צרכיו).. והכל נקבע לפני שנברא העולם למעט שמות החיות שקרא להם שם האדם הראשון ברוח הקודש.. וזה גם בא ללמד אותנו שבשלטון בדרך כלל אם אין בו ל"ו צדיקים שינהיגו את העם בדרך התורה אז יש בו שטן ששולט על האנשים שמנהיגים את אותו שלטון(דהיינו רשעים) בטוח דהיינו מי ששולט שם זה השטן ובמי שבחורים הבוחרים זה בשליחים של הס"מ שהוא השטן... ולכן אמרו חז"ל והזוהר הקדוש שמלכות תהיה למינות (כופרים) בדור האחרון שתחטיא את העם (מלשון פספוס החטאת המטרה והתכלית) והזוהר אמר שהערב רב הרשעים ימ"ש, ישלטו על ישראל לפני שבא משיח בן דוד. אצל הגויים זה לא שייך ל"ו צדיקים נסתרים כי הם רק בעם ישראל ולכן השר שלהם בשמיים כמו שלימדנו חז"ל ובזוהר של ה70 אומות של הגויים והוא שבשלטון עליהם בשמיים ועל שריהם בשמיים כולל על הערב רב ימ"ש, שבישראל כלשון הזוהר הקדוש ..הוא השטן... ועל עם ישראל במדינת ישראל כרגע שמונהגת על ידי שלטון של ערב רב רשעים ימ"ש, ולא על פי דין תורה דהיינו חסר ה"ל"ו צדיקים בשלטון שיהיו רק בממשלת משיח שיתגלה ב"ה ממש בקרוב בדורנו אנו לכל הדעות ... אז השטן יופרדו אותיות שמו על ידי הלו צדיקים



ולא תהיה לו שליטה דהיינו הוא השטן לא יהיה השליט . והמילה שליט בגימטרייה עם הכולל או עם השם יתברך זה משה שכידוע הוא המשיח שיתגלה בקרוב שסכום גימטריית שניהם 345... מי שמנהיג ומחפש הנהגה הוא לרוב רודף כבוד גאוה ורומז בשם הדבר סופו ... ואולי גם לכך כיוונו חז"ל שנא את הרבנות את השררה... את התפקיד של מנהיג... כמובן שמי שהולך בדרך התורה כדין וכהלכה.. שומר מצווה לא ידע דבר רע אמרו חז"ל ושלוחי מצווה אינם ניזוקים ... אבל מי שמחפש להנהיג ושלטון שלא לשם שמיים ... סופו רמוז בשמות הללו כמוזכר לעיל ודיי בכך למבין ...

קראו מה אומר השם שיעשה למי שלא חזר בתשובה :

"בַּיּוֹם עֲבַרְתָּ יְהוָה, וּבְאֵשׁ קִנְיָתוֹ, תֹּאכַל כָּל-הָאָרֶץ:" . חד וחלק אני כותב לכם את האמת ודברי הנביא צפניה וברורים בשם השם שלא תגידו לא ידענו...רוצים לשרוד? רק תשובה שלימה ..תתחילו והשם יסייע לכם. כך כתב הרב אייל עמרמי שליט"א לדתיהי מחפפת : "...לכן אם את ובעלך רואים בלימוד התורה כערך עליון, אבל לא מיישמים את מצוותיה, על אותם אנשים נאמר "כל הלומד תורה ואינו מקיימה, נח לו שנהפכה שלייתו על פניו ולא יצא לאוויר העולם", ולקיימה פירושו את כולה, כי "ארור האיש אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשותם". ולסיום! תמיד נמשיך בהרמת התורה ואמיתותיה, ונשפיל אנשי השקר כל ימינו, כי כך ציוו אותנו רבותינו, "קרא בגרון אל-תחשך, כשופר הרם קולך; והגד לעמי פשעם, ולבית יעקב חטאתם" (ישעיה נ"ח)" קראו דברי הנביא ותחרדו לנפשכם !! קראו בספר ההוכחות ותתחזקו ותמתיקו את היצר הרע שבקרבתכם כי יש להשתמש ביצר הרע לעבודת השם ולא להשמידו ותעשו תשובה ומחילה מראש שהורדתי הכפפות במאמר הזה ומטרת המאמר לזעזע אתכם להתעורר לתשובה ושלא תורדמו על ידי מחטיאי הרבים שאומרים לכם אתם צדיקים וכלום לא יקרא לכם אם לא תעשו תשובה או תהיו בכיוון שלה...!! וכי הם יודעים יותר מדברים מפורשים של הנביא שאומר שמי שלא ישוב בתשובה ימות !! מי שילבש בגדים חילוניים או יחיה כמו חילוני או מסורתי או דתילוני שלבוש כגוי ימות חד וחלק !!! וקראו דברי הנביא שלא מצריכים

שום הסבר ומי שחש על נפשו ישוב בתשובה והשם ירחמו ויקבלו: צפניה פרק א א דבר-יהוה אשר היה, אל-צפניה בן-כושי בן-גדליה, בן-אמריה, בן-וזקיה--בימי יאשיהו בן-אמון, מלך יהודה. ב אסף אסף כל, מעל פני האדמה--נאם-יהוה. ג אסף אדם ובהמה, אסף עוף-השמים ודגי הים, והמכשלות, את-הרשעים; והכרתי את-האדם, מעל פני האדמה--נאם-יהוה. ד ונטיתי ידי על-יהודה, ועל כל-יושבי ירושלים; והכרתי מן-המקום הזה, את-שאר הבעל--את-שם הכמרים, עם-הכהנים. ה ואת-המשתחוים על-הגזות, לצבא השמים; ואת-המשתחוים הנשבעים ליהוה, והנשבעים במלכם. ו ואת-הנסוגים, מאזורי יהוה; ואשר לא-בקשו את-יהוה, ולא דרשהו. ז הס, מפני אדני יהוה: כי קרוב יום יהוה, כי-הכין יהוה ובוז הקדיש קראיו. זו והיה, ביום ובוז יהוה, ופקדתי על-השרים, ועל-בני המלך--ועל כל-הלכשים, מלבוש נכרי. ט ופקדתי, על כל-הדולג על-המפתן--ביום ההוא: הממלאים בית אדניהם, זמס ומרמה. י והיה ביום ההוא נאם-יהוה, קול צעקה משער הדגים, ויללה, מן-המשינה; ושבר גדול, מהגבעות. יא הילילו, ישבי המכותש: כי גדמה כל-עם כנען, נכרתו כל-נטילי כסף. {ס} יב והיה בעת ההיא, אזורש את-ירושלם בצרות; ופקדתי על-האנשים, הקפאים על-שמריהם, האמרים בלבבם, לא-יטיב יהוה ולא ירע. יג והיה זילם למשסה, ובתייהם לשממה; ובנו בתים, ולא ישבו, ונטעו כרמים, ולא ישתו את-ינם. יד קרוב יום-יהוה הגדול, קרוב ומהר מאד; קול יום יהוה, מר צרון שם גבור. טו יום עברה, היום ההוא: יום צרה ומצוקה, יום שאה ומשואה, יום זושף ואפלה, יום עץ וערפל. טז יום שופר, ותרועה, על הערים הבצרות, ועל הפנות הגבוהות. יז והצרתי לאדם, והלכו פעורים--כי ליהוה, זוטאו; ושפר דמם כעפר, ולזומם כגללים. יזז גם-כספם גם-זהבם לא-יוכל להצילם, ביום עברת יהוה, ובאש קנאתו, תאכל כל-הארץ: כי-כלה אך-נבהלה יעשה, את כל-ישבי הארץ. {ס} שנזכה לשוב בתשובה שלימה ולהשיב את אחינו בתשובה שלימה ונגאל ברחמים ואז נבואה רעה לא חייבת להתגשם..חייבים להשיב מסה קריטית מעם ישראל ואנשים צריכים למכור את הבית שלהם ולמשכן רכושם ולקחת לידיים את מצוות זיכוי הרבים ולהפיץ ספרים דיסקים וחומר לזיכוי הרבים שיעיר את האחים שלנו כי כולנו ערבים זה לזה או שהשואה בדרך חס ושלום רק על אויבי ישראל..תתפללו שנגאל ברחמים ונזכה לשוב בתשובה שלימה אמן ! אוהב אתכם ולכן כותב לכם מאהבתכם שתשרו ותתעוררו ..דברי לא חמורים הם פשוט דבר השם דבר הנביא צפניה אל כולנו !! ואלוי בראש !

על המצווה לאהוב את אחינו בדור יתום זה

דעו אחיי ואחיותיי האהובים מי שיהודי .. השם אוהב אותו ולא יותר עליו לא משנה לאן שנפל השם יוציא אותו מהיכן שלא יהיה והשם אוהב את המתנהג כרשע הכי גדול בעם ישראל יותר מכל אהבה שאפשרית להורה לאהוב את בנו ומי שיהודי השם יעיר אותו לתשובה. וילחם עליו כאריה השואג לטרף...רק שהשם מעדיף כמו כל הורה שבנו יחזור בתשובה בלי מכות ובלי ייסורים ולכן חייבים אנחנו להתעורר בחוכמה מאהבה וידע ומספרים (כמו ספר ההוכחות) ולא ממכות חס ושלום או ייסורים קשים מנשוא שנזעק לשמיים ואז נעשה תשובה בלית ברירה..(שגם היא טובה אבל לא כמו ששבנו מרצון ומאהבה)

א.דברי הרמב"ם הקדוש: "זאת התורה לא ימלט ממנה איש מבני יעקב לעולם, לא הוא ולא זרעו ולא זרע זרעו, ירצה או לא ירצה, אבל הוא נענש על מה שיבטל ממצוותיה, ועל מה שיעבור מאזהרותיה. ולא יחשוב החושב אשר בעשותו העברות הגדולות לא יחשבו עליו הקטנות, ויתפקר בהן, אבל ירבעם בן נבט שחוק עצמות נענש על העגלים אשר חטא בהם והחטיא את ישראל, ונענש על ביטול עשיית הסוכה בסוכות. וזה שורש משרשי התורה, דעוהו והודיעוהו והקישו עליו"(אגרת תימן, איגרות הרמב"ם א, עמ' קל).

ר' יעקב אטלינגר: "אבל לפושעי ישראל שבזמנינו לא ידענא מה אדון בהם, אחר שבעונותינו הרבים פשתה הבהרת לרוב, עד שברובם חילול שבת נעשה כהיתר, אם לא יש להם דין אומר מותר, שרק קרוב למזיד הוא. ויש בהם שמתפללים תפילת שבת ומקדשים קידוש היום ואח"כ מחללים שבת במלאכות דאורייתא ודרכנן; והרי מחלל שבת נחשב המומר בלבד מפני [=רק מפני] שהכופר בשבת כופר בבריאה ובבורא, וזה מודה ע"י תפילה וקידוש! ומה גם בבניהם אשר קמו תחתיהן, אשר לא ידעו ולא שמעו דיני שבת, שדומין ממש לצדוקין, דלא נחשבו כמומרים אע"פ שמחללין שבת מפני שמעשה אבותיהן בידיהם, והם כתינוק שנשבה לבין עובדי כוכבים..."(שו"ת בניין ציון החדשות, סי' כ"ג). "ודווקא שהוא רעך בתורה ובמצוות; אבל אדם רשע, שאינו מקבל תוכחה, מצווה לשנאתו, שנאמר "ראת ה' שנאת רע", ואומר 'הלא משנאיך ה' אשנא' " (הג"מ דעות ו', אות א). בעל הג"מ מדגיש: דווקא רשע "שאינו מקבל תוכחה" יש מצווה לשנאתו. יש שפיתחו נקודה זו, והסתמכו עליה כדי להוציא את החילוניים בני זמננו מן הכלל. הגמרא בערכין (טז:) מביאה את דבריו של רבי אלעזר בן עזריה: "תמיהני אם יש בדור הזה שיוודע להוכיח". החזון איש (שחיטה ב', כח) כתב בשם החפץ חיים שבתקופתנו מצווה לאהוב את הרשעים, כי בימינו נחשבים כקודם תוכחה, כיוון שאין בינינו מי שיוודע להוכיח. החזון"א הסיק מזה גם מסקנה לחומרא: ראינו לעיל שהחזון"א טען שבאופן עקרוני כל מי ששחיטתו פסולה, אינו מחייב אלמנה בייבום. אך הוא הוסיף שבימינו אין לסמוך על כך, בין היתר משום ש"אצלנו הוא קדם תוכחה, שאין אנו יודעין להוכיח, ודיינינן להו כאנוסיין". יש להעיר שהחזון"א מרחיב באופן ניכר את התפישה שבימינו איננו יודעים להוכיח. היה מקום לומר שמדובר בעובדה שרלוונטית רק לדין המצומצם של שנאה ואהבה. אולי מדובר בסה"כ בשלב

שצריך לעברו לפני שמותר לשנוא את העבריינין. החזו"א אינו מקבל צמצום זה; הוא טוען שמשום שאיננו יודעים להוכיח, הרי כל מחללי השבת והאפיקורוסים שבתקופתנו נידונים כאנוסים גם בהקשרים הלכתיים אחרים.

ב. תינוק שנשבה: המושג "תינוק שנשבה" מופיע בשבת סח. -סח: בנוגע לדיני שוגג ומזיד. הרמב"ם יישם אותו להקשר שלנו: "המינים והצדוקים והביתוסים לכל שינוי שיטותיהם, הרי כל מי שהתחיל אותה השיטה תחלה ייהרג לכתחלה, כדי שלא יטעה את ישראל, ויקלקל את האמונה... אבל אלו אשר נולדו בדעות אלה וחונכו על פיהן, הרי הם כאנוסים, ודינם דין תינוק שנשבה לבין הגוים, שכל עברותיו שגגה כמו שבארו. אבל המתחיל הראשון הוא מזיד לא שוגג" (פירוש המשניות לרמב"ם, חולין פ"א מ"ב). "במה דברים אמורים? באיש שכפר בתורה שבעל פה במחשבתו ובדברים שנראו לו, והלך אחר דעתו הקלה ואחר שרירות לבו, וכופר בתורה שבעל פה תחילה כצדוק ובייתוס, וכן כל התועים אחריו. אבל בני התועים האלה ובני בניהם, שהדיחו אותם אבותם, ונולדו בין הקראים, וגדלו אותם על דעתם, הרי הוא כתינוק שנשבה ביניהם וגדלוהו, ואינו זריז לאחוז בדרכי המצות, שהרי הוא כאנוס. ואע"פ ששמע אח"כ שהוא יהודי, וראה היהודים ודתם, הרי הוא כאנוס, שהרי גדלוהו על טעותם. כך אלו שאמרנו האוחזים בדרכי אבותם הקראים שטעו. לפיכך ראוי להחזירן בתשובה ולמשכם בדברי שלום עד שיחזרו לאיתן התורה" (רמב"ם, ממרים ג', ג.). הסביר רש"י בויקרא פרק יט פסוק יח: "ואהבת לרעך כמוך - (ת"כ) אר"ע זה כלל גדול בתורה" ואילו על המסית והמדיח נאמר בדברים פרק יג פסוק ט: "לא תאבה לו - לא תהא תאב לו לא תאהבנו לפי שנאמר ואהבת לרעך כמוך, את זה - לא תאהב". הנה יש אדם שעליו לא חלה מצות אהבת ישראל ועוד הסביר הרשב"ם בצורה חד משמעית: "ואהבת לרעך כמוך - רעך הוא אם טוב הוא אבל לא אם הוא רשע כדכתיב יראת ה' שנא" הגמרא אומרת: "המינין והמסורות והמומרים - היו מורידין ולא מעלין" (ע"ז כו:). בעקבות הגמרא פסק גם הרמב"ם: "והמינים... והאפיקורוסין... מצווה להורגן; אם יש בידו כח להרגן בסיף בפרהסיא הורג, ואם לאו יבוא עליהן בעלילות עד שישכב הריגתן. כיצד, ראה אחד מהן שנפל לבאר, והסולם בבאר, קודם ומסלק הסולם, ואומר לו הריני טרוד להוריד בני מן הגג ואחזירנו לך, וכיוצא בדברים אלו" (רמב"ם, הלכות רוצח ד', י). ועוד כותב הרמב"ם: "המוסרין והאפיקורוסין והמומרים לא הצריכו חכמים למנותן בכלל פסולי עדות, שלא מנו אלא רשעי ישראל; אבל אלו המורדין הכופרין פחותין הן מן העכו"ם. שהעכו"ם לא מעלין ולא מורידין ויש לחסידיהן חלק לעולם הבא, ואלו מורדין ולא מעלין, ואין להן חלק לעולם הבא" (רמב"ם, עדות י"א, י). "השונא שנאמר בתורה לא מאומות העולם הוא אלא מישראל. והיאך יהיה לישראל שונא מישראל, והכתוב אומר 'לא תשנא את אחיך בלבבך'! אמרו חכמים: כגון שראהו לבדו שעבר עבירה, והתרה בו, ולא חזר, הרי זה מצוה לשנאו, עד שיעשה תשובה וישוב מרשעו" (רוצח י"ג, יד).

ג. קהל שוגג "והנה זה כפי משמעו הוא קרבן מומר לכל התורה בשוגג, כגון ההולך ונדבק לאחת מן האומות לעשות כהם ולא ירצה להיות בכלל ישראל כלל. ויהיה כל זה בשוגג, כגון שיהיה ביחיד תינוק שנשבה לבין האומות, ובקהל כגון שיחשבו שכבר עבר זמן התורה ולא היתה לדורות עולם. או שיאמרו כמו שזכר בספרי 'מפני מה אמר המקום, לא שנעשה ונטול שכר? אנו לא עושים, ולא נוטלין שכר'... וכבר אירע לנו כן בעונותינו בימי מלכי ישראל הרשעים כגון ירבעם ששכחו רוב העם התורה והמצות לגמרי, וכאשר בא בספר עזרא באנשי בית שני" (רמב"ם במדבר ט"ו, כב). לגבי האפיקורוסים בדורנו פסק החזון איש כך: "ונראה דאין דין מורידין אלא בזמן שהשגחתו יתברך גלויה, כמו בזמן שהיו נסים מצויין ומשמש בת קול, וצדיקי הדור תחת השגחה פרטית הנראית לעין כל, והכופרין אז הוא בנליזות מיוחדות בהטיית היצר לתאוות והפקרות, ואז היה ביעור רשעים גדרו של עולם, שהכל ידעו כי הדחת הדור מביא פורענויות לעולם, ומביא דבר וחרב ורעב בעולם; אבל בזמן ההעלם, שנכרתה האמונה מן דלת העם, אין במעשה הורדה גדר הפרצה, אלא הוספת הפרצה: שיהיה בעיניהם כמעשה השחתה ואלמות ח"ו. וכיון שכל עצמנו לתקן, אין הדין נוהג בשעה שאין בו תיקון, ועלינו להחזירם בעבותות אהבה, ולהעמידם בקרן אורה במה שידינו מגעת" (חזון איש, הלכות שחיטה, ב', טז). "וכל הכללים הבאים לאור כל האמור לעיל לא חלים לעניות דעתי לאור כל מה שהובא לעיל על התינוקות שנשבו בדורנו ולכן למסקנה ולסיכום מצווה לקרב את כל אחינו הטועים ושוגגים לתורה באהבה ולאזהבם כי כולם או אנוסים או לכל הפחות שוגגים תינוק שנשבה מסכנים שלא יודעים את האמת ומצווה להפיץ את ספר ההוכחות שבסייעתא דשמיא בכוחו לפקוח את עיניהם לאמת... ואשריהם של העוסקים בכך ומקריבים את אחינו לאמת..."

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף נח עמוד א

הוא היה אומר: אורח טוב מהו אומר - כמה טרחות טרח בעל הבית בשבילי, כמה בשר הביא לפני, כמה יין הביא לפני, כמה גלוסקאות הביא לפני, וכל מה שטרח - לא טרח אלא בשבילי. אבל אורח רע מהו אומר - מה טורח טרח בעל הבית זה? פת אחת אכלתי, חתיכה אחת אכלתי, כוס אחד שתיתי, כל טורח שטרח בעל הבית זה - לא טרח אלא בשביל אשתו ובניו. על אורח טוב מהו אומר - איוב ל"ו: "זָכַר פִּי תְשׁוּבָא פִּעְלוֹ אֲשֶׁר שָׁרְרוּ אֲנָשִׁים... על אורח רע כתיב, איוב ל"ז: "לֹכֵן יִרְאוּהוּ אֲנָשִׁים לֹא יִרְאֶה פֶל חֲכָמִי לֵב" וגו'. שמואל א' י"ז. וְהָאִישׁ בִּיבְיָ שְׂאוֹל זָקֵן בָּא בְּאֲנָשִׁים:

סיפור מעשה רב:

אומר היה רבי יעקב יצחק, ה"חווה מלובלין": אם ראה אדם מעשה עבירה אצל הזולת ואינו דן אותם לכף זכות, הרי זה בגלל אחת משתי הסיבות: או משום שאינו רואה את חסרונותיו שלו, לכן הוא רואה את חסרונות אצל אחרים. שכן מי שמעיין בחסרונותיו, טבעו שאינו רואה חסרונות אחרים. והסיבה השנייה, משום שאין לו אהבה לאבינו שבשמיים הוא מוצא חובות בבנו. "שאם היתה לו אהבה לשם יתברך, הרי מדרך הטבע, האוהב את האב אוהב את בנו ומכסה על כל פשעיו". החווה אמר פעם לתלמידו ה"יהודי הקדוש": - בטרם יצאתי מרחם אימי העניק לי הקב"ה מתנה, לחזות למרחקים ולהסתכל במעמקים. ידעתי לבחון יצרי לב האדם. ראיתי מה שחוקק על מצחו של כל מי שעבר את סף חדרי, הן את המעשים הטובים והן את המעשים הרעים. לאחר מכן ידעתי, כי הראיה הרחוקה פוגמת באהבת ישראל

ואמרתי, מוטב לא לראות דברים המחלישים את האהבה ליהודי, והתפללתי לבוראי שייקח ממני בחזרה את המתנה שהעניק לי. והשי"ת נעתר לי ומאז אינני חוזה עוד למרחקים.

“ הוי דן כל אדם לכף זכות ”

מצמרר ! התעמקו והפנימו. המסר הגדול הוא : לא כל מה שאתם רואים בחיים אתם באמת מבינים, חובה לדון לכף זכות! מסופר על בחור חרדי שהלך ברחוב המחבר בין בני ברק לרמת גן אם אני לא טועה זה רחוב ז'בוטינסקי, באחד מלוחות המודעות הוא ראה מודעה על בחור צעיר שחלה במחלה הנוראה והוא זקוק בדחיפות להשתלת מח עצם.. “ומי שמוכן יהיה לתרום יבוא על שכרו מן השמיים”.. הבחור התרגש והלך לקופת החולים כדי לבצע את הבדיקות.. לאחר כמה ימים התקשרו להודיע לו שהוא נמצא מתאים, ניגש הבחור החרדי אל הרופא המטפל וביקש לפגוש את הבחור שהוא אמור לתרום לו מוח עצם, כשנפגשו הוא ראה מולו בחור חילוני והתפתחה ביניהם שיחה ארוכה של כמה שעות, על המחלה.. על הדת.. וכמובן על החיים.. - שיחה בה הם נקשרו אחד לשני בלב ובנפש. חזר הבחור החרדי לביתו וסיפר לאביו על הפגישה המרגשת שהייתה לו.. האבא הקשיב לכל מילה ושאל מי הבחור ומאיזה משפחה הוא.. ברגע שהבן אמר מי הבחור.. ומי אביו.. זעק אביו זעקה גדולה.. ואמר.. מי..?.. הוא ?? - “אני אוסר עלייך לתרום לו !! ..על גופתי המתה אתה תתרום לו !! “הבן נבהל מאוד מתגובת אביו.. “אבל אבא..זה פיקוח נפש !! “..והאבא המשיך בשלו.. “אתה לא תתרום לו !! “...הבן לא הביין מה קרה לאביו, הוא ניגש וסיפר את זה לרב מקובל גדול שהגיע באופן מיידי לביתם.. ניסה לדבר אל ליבו של האב ולשאול למה הוא מתנגד ? ! אמר האבא לרב.. “אני מכבד מאוד את כבוד הרב.. ובוודאי שלא אגרש אותך מביתי.. אבל.. אם תמשיך לנסות ולשכנע אותי.. אני אצא מהבית.. אמר לו הרב “הרי כל המציל נפש אחת מישראל כאילו הציל עולם ומלואו” ? ! האב נשאר קר וקפוא.. ולאחר כמה דקות.. לעיני כל ההמומים.. פתח האב את דלת הבית ויצא.. הרב היה בהלם.. פנה לבן ואמר.. “יש פה סוד גדול שאני חייב לדעת אותו”..ענה הבן ואמר.. “אבא אדם סגור.. אבל כשהוא שותה יין ליבו נפתח”..“בליל הסדר מצווה לשתות כמה כוסות של יין.. אם כבוד הרב יוכל בבקשה להגיע אלינו בסוף ליל הסדר ? ! ..אולי נוכל לדבר אל ליבו.. ואכן כך היה, הגיע הרב לביתם בסיום ליל הסדר.. האב שכבר היה מבושם מהיין פנה אל הרב.. ואמר.. “כבוד הרב, אני מתנצל על התנהגותי באותו יום.. אספר לך את הסיפור שעומד מאחורי הסיור שלי שבני יתרום לבנו מוח עצם.. ואין לי ספק שכבוד הרב יסכים אתי ! ..הקשיב הרב לכל מילה.. והחל האיש לספר.. “אני ניצול שואה.. בגטו היינו כמה גברים בתוך חדר אחד קטן, עובדים קשה ולא מקבלים אוכל.. הבן שלי הקטן היה איתנו.. אבל הגרמנים לא ידעו על קיומו.. כי היינו מחביאים אותו בתקרת העץ של החדר.. בלילה היינו מוציאים אותו.. והוא היה הולך “גונב” לגרמנים אוכל ומביא לנו. אותו אדם שאנחנו מדברים עליו.. שאתם רוצים ומתחננים שנתרום לבנו מוח עצם.. היה מומחה לבניית פצצות. הוא היה עובד בשביל הנאצים ובונה להם פצצות.. לכן הוא היה מכובד מאוד, היה מסתובב בגטו בגאווה עם שני שומרי ראש, יום אחד הוא נכנס לחדר שלנו עם מקל בידו, והחל לדפוק על הקירות עד שהגיע לתקרה, כשדפק בחוזקה על התקרה נפלו כמה עצים והבן שלי צנח מהתקרה, הוא תפס את בני בחוזקה.. עיקם את ידו.. הוציא אותו החוצה.. סגר את הדלת.. “ושתי יריות נשמעו באוויר.. שתי יריות שפילחו את לבי לנצח”.. ! ועכשיו תאמר לי כבוד הרב.. “איך אוכל לסלוח ? ! “..“בני לא יציל את בנו ! ! “..הרב שהיה מוצף בדמעות פנה אל האיש ואמר.. “אני מבין ללבך.. אבל מה הבן שלו אשם ? ! “..אולי יש משהו שמסתתר פה ואנחנו לא מודעים אליו.. ? ! הרי נסתרות הן דרכי האל.. וחוף מזה יש לנו אפשרות לעשות פה קידוש ה' גדול”.. “בוא נלך ונדבר אתו”..“..לאחר שעות רבות של שכנועים מצד הרב הסכים האב, הם הגיעו לפתח ביתו של האיש וכשנפגשו עיניהם, האב הנרגש כמעט והתמוטט... אבל אז פתח האיש את פיו ואמר.. “אתה כועס עליי שנים רבות.. וכל החיים חיכיתי לרגע שאראה אותך כדי שתדע את האמת ומשמיים זימנו לנו את הרגע הזה עכשיו” - “הגרמנים רצו להרוג את כל הגברים בחדר שלכם.. כי הם ידעו שיש שם ילד קטן “שגונב” להם. אני רציתי להפחית את הנזק ואמרתי להם שאלך ואהרוג רק את הילד.. בכדי להציל אתכם.. כשהוצאתי אותו החוצה.. לא הייתי מסוגל להרוג אותו.. אבל השומרים היו לידי.. לכן יריתי שתי יריות.. והרגתי את שני השומרים ! משם הברחתי את הילד למנזר שהיה בקרבת מקום.. הגרמנים שידעו שבגדתי בהם ולא יכלו להרוג אותי.. כי הם היו זקוקים למידע שלי בבניית פצצות ולכן הם פגעו בגופי באופן כזה שלא אוכל להוליד ילדים לעולם, כשנגמרה המלחמה.. ידעתי שאין לי סיכוי להביא ילדים לעולם.. ולכן הלכתי למנזר וביקשתי את הילד שהשארתי שם.. הם החזירו לי אותו.. ואני גידלתי אותו כל השנים בחום ואהבה.. והילד הזה.. הוא בעצם.. “הילד שלך” !! “הילד שלי שזקוק להשתלת מוח עצם... - הוא בעצם הילד שלך” !!! ... אני יודע שיש לכם צמרמורת.. אבל לאחר שתחלוף הצמרמורת.. תיקחו מסר מהסיפור העצמתי הזה.. “ הוי דן כל אדם לכף זכות ”

משנה אבות :

פרק א' משנה ו'ה'הוֹשֵׁעַ בֶּן פְּרֻחִיָּה וְנֹתָאֵי הָאָרְבָּלֵי קָבְלוּ מֵהֶם. ה'הוֹשֵׁעַ בֶּן פְּרֻחִיָּה אוֹמֵר, עֲשֵׂה לָךְ רַב, וְקִנְיָה לָךְ חֵבֵר, וְהָגִי דָן אֶת כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּת: פרק ב' משנה ט' אָמַר לָהֶם, צְאוּ וּרְאוּ אֵיזוֹהֵי דְרָךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּדְבַק בָּהּ הָאָדָם. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, עֵינַי טוֹבָה. רַבִּי הוֹשֵׁעַ אוֹמֵר, חֵבֵר טוֹב. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, שְׂכָן טוֹב. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, הַרְוָאָה אֶת הַנּוֹלָד. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, לֵב טוֹב. אָמַר לָהֶם, רוּאָה אֲנִי אֶת דְּבָרֵי אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֶרְוָה מִדְּבָרֵיכֶם, שֶׁבְּכָל דְּבָרָיו דְּבָרֵיכֶם. אָמַר לָהֶם צְאוּ וּרְאוּ אֵיזוֹהֵי דְרָךְ רְעָה שֶׁיִּתְרַחַק מִמֶּנָּה הָאָדָם. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, עֵינַי רְעָה. רַבִּי הוֹשֵׁעַ אוֹמֵר, חֵבֵר רַע. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, שְׂכָן רַע. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, הַלְוָה וְאֵינוֹ מְשַׁלֵּם. אֶחָד הַלְוָה מִן הָאָדָם, כְּלוּנָה מִן הַמְּקוּם בְּרוּף הוּא, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים לו) לְוָה רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלַם, וְצָדִיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, לֵב רַע. אָמַר לָהֶם, רוּאָה אֲנִי אֶת דְּבָרֵי אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֶרְוָה מִדְּבָרֵיכֶם, שֶׁבְּכָל דְּבָרָיו דְּבָרֵיכֶם: פרק ב' משנה יא' רַבִּי הוֹשֵׁעַ אוֹמֵר, עֵינַי הָרַע, וְיִצְרַח הָרַע, וְשָׁנְאָת הַבְּרִיּוֹת, מוֹצִיאֵינִי אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם: פרק ה' משנה יט כָּל מִי שֵׁישׁ בְּיָדוֹ שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הִלְלוּ, מִתְּלַמְּדֵינִי שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ. וּשְׁלֹשָׁה דְּבָרִים אֶחָרִים, מִתְּלַמְּדֵינִי שֶׁל בְּלָעַם הָרָשָׁע. עֵינַי טוֹבָה, וְרוּחַ נְמוּכָה, וְנַפְשׁ שְׁפֵלָה, מִתְּלַמְּדֵינִי שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ. עֵינַי רְעָה, וְרוּחַ גְּבוּהָה, וְנַפְשׁ

האם מותר לשחק פוקר לפי התורה? או משחקי מזל? שאלות עליהן משיב הגאון הרב בן-ציון מוצאפי שליט"א

- שאלה - 96782 לכבוד הרב האם מותר לשחק פוקר בכסף ואם הרווחתי מותר להשתמש בו ואם זה פוגע בעולם הבא ובכללי הימורים ואם מפסידים זה משמיים או מזל תודה מראש תשובה אחת העבירות החמורות מאוד, שהעושה אותם פסול לעדות, ונקרא גזלן, ואינו רואה סימן ברכה לעולם, וצריכים להתרחק ממנה הרחקה עצומה.
- שאלה - 51352 שלום לכבוד הרב ברצוני לדעת אם ישנה בעייה הלכתית בשימוש במשחקי מזל. כגון לוטו, טוטו וכו'. תשובה אסור לחלוטין משום גזל אסמכתא ואין עסוקים בישובו של עולם וביטול תורה ועוד. המשיב זה גדול הדור הרב הגאון בן ציון מוצאפי שליט"א

מה ראתה חוה לחטוא בחטא עץ הדעת טוב ורע? וכיצד גם אנו נופלים באותו חטא בדורנו?

הפסוק בספר בראשית פרק ג פסוק ו מגלה לנו שנדע שגם אנו בניסיון של חוה ואדם הראשון קראו הפסוק: "ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח..." (בראשית ג, ו') כלומר אנו רואים אינטרנט שיש בו טוב ורע או טלוויזיה או אייפון או עיתונים חילוניים או דתיים מחפפים (עיתון גימטרייה עונת) שיש בו טוב ורע ואנו מתרצים כמו התיירן של חוה אמנו בניסיון קשה זה כי אנו רואים שהוא תאוה לעינים ונחמד העץ להשכיל.. ולכן מה אנו עושים? כמו חוה מאמינים לשקרי השטן שהוא היצר הרע והוא מלאך המוות והוא המקטרג אומרת הגמרא ומה עושים?.."ותיקח" ואז השם אומר לנו לאחר שחטאנו: "איכה?" תחזור בתשובה אומר השם תגיד חטאתי עויתי ופשעתי ואני יכפר לך... אבל להגיד לא חטאתי או לתלות בתירוצים שונים ומשונים כדי להישאר ולהמשיך לחטוא ולאכול מעץ הדעת טוב ורע את זה השם שונא ומעניש! כך אומר לנו הנביא ירמיהו בפרק ב' בשם השם: "...הנני נשפט אותך, על-אומרך לא חטאתי." ולכן תגידו לאבא שבשמיים טעיתי חטאתי עויתי ופשעתי תעזור לי להיגמל מתאוות עץ הדעת טוב ורע ולהיטהר ולהתנקות ולחזור בתשובה שלימה.. תלמד אותי אבא שבשמיים איך חוזרים בתשובה... לא בושח לטעות... בבושה רק להישאר טועה ולא להודות בטעות.. גדולי עולם אמרו טעינו... אז נלמד מהם ונגיד טעינו ונעשה תשובה.. השם שואל איכה כי הוא מתעניין בנו ומבקש שנחזור אליו גם מהמקום הכי רחוק השם מבקש שנחזור אליו ונתרחק מעץ הדעת טוב ורע שזה כל המכשירים הללו.. ואשריו ואשריה של המוחקים הפייסבוק והאינטרנט ומוציאים כלי טומאה אלו מחייהם ומרוויחים חיי הנצח.. ואני כאן באינטרנט ובפייסבוק אם תשאלו.. רק לזיכוי הרבים ולהוציא אחרים מהטומאה הזאת ולא להנאה אישית וזה מה שאני עושה ומנצל במה זאת להחזיר בתשובה את אחיי ועם פילטרים כמו תוכנת קיי-9 ואינטרנט כשר ומה לא ועדיין בצער גדול שאני כאן אבל בגלל העיסוק בקרוב רחוקים בהיתר של שני רבנים אני כאן שנאמר לא תעמוד על דם רעך ועוד אבל סתם ככה אסור לאדם להחזיק בפייסבוק ובמיוחד לנשים כי כל המביט בתמונותיה אפילו הצנועות לא יינצל מדינה של גיהנום.. אמרו חז"ל

הגמרא: (בבא מציעא נח:) "כל היורדין לגיהנם עולים חוץ משלשה שיורדין ואין עולין ואלו הן הבא על אשת איש והמלביץ פני חבריו ברבים והמכנה שם רע לחבירו" לכן תזהרו להגיב ולהעליב יהודי, שלא על פי ההלכה שנאמר ולא תשא עליו חטא, שכן המלביץ פני חבריו ברבים אין לו חלק לעולם הבא!! ויורד לגיהנם ולא עולה בר מינן!! והכל אם לא עשה תשובה שכן אין דבר העומד בפני התשובה שבמקרה של הלבנת פני חברינו ברבים אז קודם כל זה לפייס את זה שפגע בו והלביץ פניו ולבקש סליחה ומחילה מהשם יתברך לאחר שהתוודא על כך לשם יתברך, ומי שביזו אותו ברבים ולא הגיב נמחלים לו כל העוונות! לכן תבינו כמה מסוכן ללחוץ על ההדק ולהגיב בפייסבוק!! ובכלל.. בכל מקרה יש לעשות שאלת חכם על דרכי התיקון לכל העוונות הנ"ל למי שחטא בהם... בכל מקרה אין דבר העומד בפני התשובה והשב בלב שלם השם רפא לו.

פה נדבר קצת מפגם החטא וענשו

תסמר שערות האדם מלשמוע מה שכתבו גורי האר"י ז"ל. כי תכף שאדם הרשע עושה מעשה רשע הזה להשחית את זרעו ומוסר את בניו לשדים, תיכף סר ממנו הצלם ונעשה חיה רעה. ועל כל שיער שבזקנו שורין שמונים אלף שדים משחיתים וקורין לפניו טמא טמא בעוה"ז ובעוה"ב עד שירצה עוונתו בהרבה טעמי מיתה. ובזה תבין כמה גדול פגם ההשחיתה שפוגם עד שאמרו בזה הקדוש כמעט שאין תשובה לזה העוון, אבל אם מתחרט ומשפיל את עצמו בלב נשבר לאלף שברים ויטבול חירופים וגידופים ויקבל באהבה בכל פעם שמבזים אותו זה עוזר הרבה לתיקון זה. כתוב בילקוט משלי ישראל (דף ל"ד ע"ד) אפילו שייסורים ממרקים עוונותיו של האדם, אבל בחטא זה אין ממרקים. שאפילו שסובל ייסורים קשים, מכל מקום אינו ניצול מדינה של גהינם. ובמדרש תנחומא (פ' וארא) אמר ר' יהושע בן לוי משם בר קפרא הקב"ה מותר הרבה כפי הנהגתו של האדם חוץ מזה החטא. זה לשון הקדוש רבינו מנחם הבבלי (טעמי מצוות אות פ"ד) שהעוון הזה טמא ומטמא שנאמר ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע וכו'. להורות שהרודף אחרי התענוגים בכך הוא לוקה אחריה דכל אכילה יתרה מביאה אותו לידי זיבה ומטמא כמו המת ממש שהרי אין בו נשמה. ולכן עונש המוציא זרע לבטלה כהורג נפש, שלא ניתן להוציאו אלא לבת זוגו. ואז שורה על הטיפה ההיא נשמה קדושה. וכשמוציאה שלא כסדר תדע שבשערות אשר סביבו מתעטפים שם כוחות הטומאה ומשם נבראים רוחות רעות ואחרי מיתתו אינם נפרדים ממנו ומלואים אותו כי הם בניו. ואין צער גדול מזה ה' יצילנו. וכתב בספר ילקוט ישראל (דף כ"א) אמר המחבר שאיש כזה כל הזמן שלא עשה תשובה כדינו, ניכר היטב שאין לו חלק באלהי ישראל ואסור לדבר עמו כי מטמא בהבל פיו, אבל אחר שעשה תשובה אמיתית חוזר לצורת יהודי. אבל לא מספיק רק תשובה אלא צריך גם לתיקונים המבוארים בדברי מרן האריז"ל כיחודי שובבים וכיוצא. ואחד מהתיקונים העיקריים יקבל על עצמו שפלות הרוח בעיני המון העם פחות שבפחותים ובזמן שמחפין ומגרפין אותו ישמח בלבו כי השמחה הזו בשמעו בזיונו זה מיקל מעליו הרבה מהחטא הזה, וישמור את

עצמו מכעס ומגאווה כי כבר לבו שבור ושפל ונבזה עד כאן לשונו. עוד ידוע שפגם הנואף רחמנא לצלך אמרו במסכת סוטה, כל הבא על אשה זונה לסוף מבקש ככר לחם. אמר רב, כל הבא על אשת איש אפילו הקנהו להקב"ה שמים וארץ כאברהם אבינו עם כל זה לא ינקה מדינה של גהינם. עוד ידוע שפגם הברית היינו שמוציא זרע לבטלה זה בחינת שמוציא טיפי הדעת בלא הכלי שהוא בחינת אמונה על ידי זה נפגם דעתו ונפשט מן האמונה לבוא לידי כפירות חס ושלום. ומזה באין כל האפיקורסים וכופרים וכל החולקים על הצדיקים שזה ג"כ בחינת כפירות, כי מחמת שפגמו בברית קודש והפשיטו הדעת מן האמונה, ונדמה להם שהם חכמים גדולים ואינם רוצים להשליך שכלם העכור והפגום והמקולקל והמלוכלך בזוהמת תאוות ניאוף ומקשים קושיות ח"ו על הקב"ה או על צדיקים וכשרים. וכל זה מחמת פגם הברית כנ"ל. ומה שכתוב בווהר הקדוש שעל פגם הברית אין מועיל תשובה, ובאמת מובא בכל הספרים שמועיל תשובה גם לעוון זה. אך הכוונה שקשה לו לשוב מחמת שדעתו נפגם מאד וכשירצה לשוב בודאי שיתגברו עליו כל הכפירות והבלבולים ומחמת זה לא יוכל לשוב. אבל אם הוא רוצה לחוס באמת על נפשו להצילה משאול תחתית, ישליך ויסלק שכלו לגמרי מהדעה הרעה הזו ויסמוך על האמונה ויאמין באמת בה' יתברך ובחכמים, ובודאי יזכה לשוב אל ה' וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח. וכתב הרב הקדוש מוהרמ"מ מליסקא ז"ל (על התוספות הנדפסים סוף ספר זרע קודש בפרשה נשא בפסוק והתוודו את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמישיתו יוסף עליו) דעון הוצאת זרע לבטלה נכתב על המצח אפי' בשבת. כדאיתא בספרים וזה שאמר והתוודו את חטאתם אשר עשו [פירוש אפי' כשהוא בשגגה שרואה קרי בלילה] וכאשר יתוודה יכופר וימחק החטא מן המצח זאת אומרת והשיב את אשמו בראשו וישוב אדם לזכך דעתו, וחמישיתו יוסף עליו היינו שיתקן נפש רוח נשמה חיה יחידה. פירוש נוסף, וחמישיתו יוסף עליו שישתדל ללמוד תורה הרבה שכל התורה יסודה מחמשה חומשי תורה וזוה תכופר עונו. עד כאן לשונו. ושאר התיקונים כבר מודפסים בהרבה ספרי קודש ובפרט בימי השוכבים שהם ימי סגולה לתיקון זה במיוחד. ישראל קדושים מתאספים בכמה בתי כנסיות ועושים תיקונים האלה ובפרט אנחנו חברת אהבת חיים בירושלים ידוע ומפורסם מתאספים מהתחלת פרשת שמות ועושים תיקונים כאלו בפומביות ה' יזכנו לתקן נפשו רוחנו ונשמתנו ונזכה לגאולה במהרה בימינו אמן. גם ראיתי בספר מנחת יהודה שהביא מכמה ראשונים ואחרונים ומהמקובלים עצה טובה לבעל תשובה להציל עצמו בחיים חיותו. ולא יסמוך על היורשים אחרי מותו כמו שנכתוב לקמן. והנה בשער רוח הקודש מהר' חיים ויטאל ז"ל נתבאר שם כמה מיני תקוני עוונות. ובכולם כתב שצריך בעל תשובה להתענות על כל חטא וחטא מספר תעניות, וענין תעניות אלו הנזכרים שם כתב רבינו יהודה פתייה ז"ל בספר מנחת יהודה וזה לשונו. נראה לעניות דעתי שהם חלוף ותמורת הייסורים הראויים לבא על בעל תשובה אחרי שובו בתשובה. ורבינו האריז"ל ראה וידע כי כפי שיעור הפגם הנעשה על ידי החטא כך הוא שיעור הייסורים הראויים שצריך לבא עליו אחרי ששב בתשובה. לכן נתן מספר תעניות כפי שיעור הפגם שפגם. וזה עצה טובה לבעל תשובה שהוא בעצמו יביא עליו ייסורים כמו שראינו כתוב על ר' אלעזר בר ר' שמעון בר יוחאי זיע"א. בכדי שיפטר מהייסורים שצריך לבוא, לכן מוכרח לומר שהתעניות חלף היסורים שצריך לבא עליו מן השמים וכן כתוב ביואל (פרק ב' י"ב) וכן מצינו שהתענו ישראל על חטאתם כנזכר בשמואל (א' י"ז) וכן במלכים (א' כ"א) וכמו זה הרבה כתובים שהייסורים צריך לבא בעל כרחו, ועל ידי שבעל תשובה מקבל התעניות ברצונו הטוב פטור מייסורי שמים. וידוע שקשה לבעל תשובה לעשות כל כך תעניות הכתובים בתיקונים על כל חטא וחטא שתקנו חז"ל לכן אמרו חז"ל כשאדם מקבל על עצמו תיקון על איזה עבירה שעבר מספיק יום תענית אחד ושאר התעניות פודה בשיעור כסף שראוי לקנות בו פת ולפתן לכל סעודה וסעודה. העשיר לפי עושרו והדל לפי דלותו. למדנו כי התעניות שמתענה בעל תשובה הם חלוף היסורים כי גהינם ויסורים אחד הם. וכתב עוד במנחת יהודה וזה לשונו. כי כאשר אדם חוזר בתשובה ואינו עושה תעניות הכתובים בתיקונים על כל חטא וחטא כמה תעניות אזי היסורים מתחילים למשמש ולבא עליו. כמו שכתב דוד המלך עליו השלום בתוכחות על עוון יסרת איש וכו'. וכמה מיני יסורים סובבים ובאים עליו מכל עבר ופינה ואין רגע בלא פגע ואין שעה בלא רעה. ובני אדם תמהים ואומרים וכי זו הפרי שעשה תשובה? והלא בהיותו רשע היה לו שלוחה ושקט וטוב בעמלו ועושר וכבוד ובריאות וכל טוב ועתה שחזר בתשובה נהפך הגלגל ואבד העושר בענין רע, וגם הוא צולע על ירכו איש מלא חולאים ויסורים וצרות וכו'. והמון העם לא ידעו ולא יבינו נפלאות ה'. כי קודם היה הקב"ה משלם לו שכר המצוות בעולם הזה. וכל עוונותיו והעונשים הקשים והמרים אשר אי אפשר לספר מה שנשמתו של החוטא סובלת כמה שנים בכף הקלע ובגלגולים ועוד דברים אחרים רחמנא לצלך הכל שמור לו לעולם הבא כמו שכתוב ומשלם לשונאיו על פניו להאבירו, כי אין הקב"ה מקפח שכר כל בריה. כמו אותו המעשה של מוכס שהביא רש"י ז"ל בסנהדרין דף מ"ד ע"ב כן מתנהג הקב"ה בעולם עם הרשע שכל זמן שהוא רשע מטיב לו כמו שכתוב דרך רשעים צלחה מפני שהברירה ביד האדם באיזה דרך שירצה ילך, אבל "ובחרת בחיים". וכאשר החוטא חוזר בתשובה אז הקב"ה שולח עליו ייסורים ומחזיק בו, ומיסרו על הרעות שעשה כדי למלט נפשו מרדת שחת, שידע שעל כל עוון נברא מלאך משחית ועל ידי ייסורים של אדם נמחקים מן העולם וזהו הייסורים ששולח הקב"ה לבעל תשובה כדי להמית את כל המקטרגים והמשטינים שנבראו ממנו ולשמור שכרו לעולם הבא וכל זה כשלא עשה תעניות עם תשובה. עוד כתב שם, כשאדם רגיל ללכת כל שבת לבית הכנסת לשמוע הדרשה מרויח מזה הרבה טובות על עצמו. שאם אחר מותו ח"ו יתגלגל בדומם, או צומח, או בעל חי, ע"י שאדם הולך לבית הכנסת לדרשה וגם מתדבק עם אנשים טובים וצדיקים, הקב"ה יזמין אותו ביד אדם כשר שיתקן אותו על ידי הברכות ויכנס בגיהנם, ושם גם כן מזמין לו צדיק אחר שיעבור דרך שם ויחזיק בשולי מעילו וינצל מגהינם. ואל יבטח האדם על היורשים והבנים לומר שהם יעשו אחר כך כמה צדקות למנוחתו, כי אולי תיפול קטטה ומריבה ביניהם על חילוק הירושה ואבד העושר והוא בענין רע. והיורשים עצמם הם מקללים את המת שהוא ומביאים עליו קללה ולא ברכה. ואפילו אם לא תיפול קטטה ומריבה ביניהם, על כל פנים אין אותם הצדקות וההקדשות מועילים להצילו מן העבירות שבידו וצריך ליתן עליהם דין וחשבון. ואם יצא מחוייב בדינו יימסר בכף הקלע והמשחיתים סובבים אותו והוא ערום ועריה כיום הוולדו, וכאשר יגמר דינו מכף הקלע, אחר כך יתגלגל בדומם, צומח, חי, מדבר, שנים רבות ואחר כך יורד לגהינם וישאר שם י"ב חודש אם אין הוא מאותם היורדים לגהינם ואינם עולים. ואחר שעולה מגהינם מעבירים את נשמתו בנהר די-נור עד שתתמקמק. ואחר כך מכניסים אותו לגן עדן אם אינו מחוסר מצוות הנצרכים אליו לפחות לפי

שורשו שאם לא כן אין מכניסים אותו אלא מחזירים אותו בגלגול כמבואר בשער הגלגולים (סוף הקדמה ד') שאם אדם מת בלי תשובה אפילו שיש בידו צדקה ומעשים טובים אין מצילים אותו מכף הקלע ומגלגולי הדומם, צומח, חי, מדבר, ומדינה של גהינם אלא כל זה שמור לו אחר שיטהר מכל העבירות שבידו. ואותם היורשים שעושים צדקות ומצוות או הקדשים לעילוי נשמתו לא מצילים אותו מהעונשים שצריך לסבול אלא משאירים כל זה לאחר שמנקים אותו מכל העבירות שבידו אזי יקבל שכרם כמו שכתבנו למעלה. ואם החי מצטער על המת ורוצה להצילו מכף הקלע ומגלגולים ומכל העונשים צריך לעשות לו תיקון כמו שכתוב לקמן. כל זה הבאתי מספרו הקדוש של רבינו יהודה משה פתייה ז"ל שהיה מזכה את הרבים והשאיר הזכות הזו גם לרבים. נמצאנו למדים שאין עומדים לאדם אפילו מצוות ומעשים טובים שעשה אפילו בחיי חיותו להצילו מכף הקלע ומגלגולי הדומם, צומח, חי, מדבר, ומדינה של גהינם מעבירות שבידו. אלא צריך שבתחילה יתן דין וחשבון על עוונותיו ואחר כך יכנס לעולם הבא ליטול שכרו, כי אין הקב"ה נפרע מצוות נגד העבירות שעשה, שאם יהיה מחליף המצוות כנגד העבירות לפעמים לא יספיקו לו כל המצוות שעשה וישאר עליו כמה עבירות וצריך להתגלגל בדומם, צומח, חי, מדבר, ולהיות נענש בגהינם על שאר העבירות ואחר שיגמר עונשו ודינו גם בגהינם הנה סוף דבר אין מכניסים אותו בגן עדן ואינו זוכה לחיי העוה"ב. כי במה הוא זוכה מאחר שלא נשאר לו שום מצווה ושום חלק כי כל מעשיו הטובים היו חלף העבירות שעשה, ואם כן נשאר הוא ערום מבלי לבוש ונווד בד' רוחות העולם ובמדברות ברשות עצמו כי לא נשאר לו שום מצווה ושום עוון. ונמצא שסבל עונש כף הקלע וגלגולים ועונש גהינם ולא זכה ליכנס לג"ע. ויהיה כדוגמת אלישע אחר דאמרינן עליה (חגיגה דף ט"ו ע"ב) לא מידן לדייניה ולא לעלמא דאתי ליתי וכו' יעויין שם. וכל דברינו אלה כתבם האר"י ז"ל בשער הגלגולים ריש הקדמה כ"ב וזה לשונו. ועתה אכתוב מעט בענין עונש הנשמות של הרשעים בעולם הזה שמתגלגלים ובאים בכמה גלגולים לכפר עוונם. ודע כי כמעט אין אדם בארץ אשר ימלט מגלגולים אלו. ודע כי הנה הרשעים אחרי מיתתם נכנסין לגהינם ומקבלים עונשם ומתכפר להם ומשפטם י"ב חודש. ויש רשעים שכתוב בהם "ואת נפש אויביך יקלענה בתוך כף הקלע" ואינם זוכים להיכנס בגהינם אחר פטירתם למרק עוונם, אמנם נפשם הולכת מדחי אל דחי בגלגולים שונים עד שיתמרק עוונם קצת ויוכלו אחר כך להיכנס בגהינם י"ב חודש ולהתכפר לגמרי. ולאלו אין זמן קצוב כי לפעמים ילכו בגלגולים ההם עשרים או מאה או אלף שנים והכל תלוי כפי ערך העוונות שעשה בתחילה בעוה"ז. ונחזור אל הדרוש שלנו כי הנה אחר פטירתו של אדם נפרעין ממנו על חטאותיו קודם שיכניסוהו בגהינם בהרבה מציאות של עונש וכולם נקראים גלגולים רחמנא ליצלן כי יתגלגל או בדומם או בצומח או בחי או במדבר וכן כתוב במדרש תהלים על פסוק ולך ה' חסד וכו' וזה לשונו. יש לך אדם יש לו עשרה עוונות ועשרה מצוות והוא אומר איני מבקש לא עונש ולא שכר יצאו אלו באלו, איו הקב"ה עושה כן אלא בהתחלה הוא גובה ממנו עוונותיו ואחר כך הוא נותן לו שכר מצוותיו יעויין שם. למדנו מזה שני דברים א' שאין הקב"ה מחליף המצוות בעבירות. ב' כי בתחילה הוא נותן לו את עונש העבירות ואחר כך נותן לו שכר המצוות ואם כן איך יעילו מצוות היורשים להצילו מן העבירות, ואין מצילין לו לאדם כי אם תשובה ועזיבת החטא בעודו חי בעולם הזה וכמו שאמר התנא "יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא, שאם אין אני לי מי לי".

ואם הבנים או היורשים רצונם לעשות נחת רוח למת ולהצילו מכף הקלע ומגלגולים וכו'. אין שום עצה כי אם לשפוך שיחם ולדרוש סליחה ממלכו של עולם ולעשות זה התיקון שאמרנו, אשר כתוב לפנינו. ואם המת ההוא לא מחוזה לאדם כשר, יעשו לו התיקון הזה אפילו ארבע או חמש פעמים עד שיתראה בחלום לבוש בגדים ואינו חולה ואינו עצוב, ופעם אחת אירע שעשינו תיקון זה למת אחד י"ג פעמים עד שראוהו בחלום שקם מחוליו ונתרפא ולבוש בגדים, וכל הזרזי להקדים ולעשות את התיקון הנזכר שעה אחת קודם הרי זה משובח. ואם אפשר לעשותו בתוך שבעה ימי האבלות הנה מה טוב ומה נעים כי יזכו להצילו גם מחיבוט הקבר. יען כי הרבה פעמים יזדמן כי המת ההוא בוש ונכלם להראות עצמו בחלום שהוא ערום ויחף ואנשי צבא סובבים אותו כמו שעושים לשופכי דמים. עד זמן שתקצר נפשו מן הצער ההוא ויצטרך לבוא בחלום לאחד ממיודעיו וממכיריו ומראה לו ברמז דק שהוא בצער, ואם לא נתפעלו מזה חוזר ובא ולאחד מבני משפחתו הקרובים אליו ואם לא נתפעלו גם מזה יצטרך לבא בחלום להיות קרובים אליו ולהראות להם שהוא חולה או ערום או רעב וכיוצא בזה, כי אין המת נראה לבניו או ליורשים בתחילת הכל מפני שהוא בוש ונכלם מהם יותר מן הרחוקים, ואם לא השגיחו הקרובים גם בזה אז הוא מקבל עליו דין שמים ואינו חוזר לבוא בחלום. ויכול האדם לעשות תיקון אחד לכמה מתים בפעם אחת ואין צריך לכל אחד ואחד תיקון בפני עצמו. גם האב יכול להצטרף עם הציבור העושים תיקון לבנו ואין זה דומה למאי דאמרינן (בפרק חלק דף ק"ד ע"א) ברא מזכי אבא, אבא לא מזכי ברא וכו', כי אין ענין התיקון משום זכות האב שתועיל לבנו אלא הוא ענין תפילה ותחנונים שמתפלל ומתחנן לפני הקב"ה להציל את בנו מכף הקלע, ובוודאי אין תפילת האב גרועה בזה מתפילת אנשים הזרים העושים את התיקון, וכמו שאמרו בתוספות (סוטה דף י' ע"ב) על דוד המלך ע"ה שהועילה תפילתו שהתפלל על אבשלום בנו יעויין שם, ולעניות דעתי כוונת התוספות היא על מה שהכניסו לגן עדן וכמו שמצויין בראש דבריהם דאייתיה לעלמא דאתי וכו'. אבל למאי דאסקיה משבעה מדורין דגהינם אין צריך לזה תפילה לדוד אלא די במחילה לבד שימחול לאבשלום במה שחטא לנגדו וציער אותו, כי אבשלום חטא למקום ברוך הוא ולאביו, ובחטא שבינו לבין המקום כבר קבל את עונשו בעוה"ז שנהרג במיתה משונה כמו שאמרו התוספות ז"ל שם ותקעו בו עשרה חניתות ושלושה שבטים וחתכו את ראשו ואחר כך השליכוהו ביער אל הפחת הגדול ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד כמו שכתוב בשמואל ב' (סימן י"ח) ואם כן לא נשאר עליו אלא מה שחטא לאביו שהוא חטא בין אדם לחבירו. ולכן כאשר בכה עליו והספידו, גילה דעתו שמחל את שלו. ועל ידי זה יצא משבעת מדורין דגהינם, ואף על פי דקיימא לן מלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול, שאני הכא שאבשלום היה בנו של דוד כי משום הכי הוצרך לומר דוד, בני, בני אבשלום כדי ללמד סנגורייא על אבשלום שיהיה כבודו מחול, ועל מה שרצה להכניסו לגן עדן על זה אמרו התוספות שהועילה תפילתו של דוד המלך עליו השלום והכניסו לגן עדן.

נמצאנו למדים מכל זה כמה זכות יש לאדם כשעושה חסד עם המת, וזהו שאמרו חז"ל המתעסק במת נקרא חסד של אמת. כל שכן, וקל וחומר להציל את המת מכל העונשים ולהכניסו למקום מנוחתו. כמה הקב"ה שמח מזה, וכמה נחת רוח יש

להקב"ה מזה, וכמה ברכות מקבל מהנפטר על זה. והתיקון הזה יועיל גם לצדיקים כמו שאמר הכתוב כי לא יצדק לפניך כל חי, כל שכן שבזמן הזה אין אדם נקי ממקרה בלתי טהור. בין בשוגג, בין במזיד, בין בכוונה, ובין שלא בכוונה, בין באונס, בין ברצון, בין ער, ובין ישן, כ"ש אם נתפש בעוונותינו הרבים בדין של מעלה שבטל זמן רב בדברי דופי והבאי כעיתונים וחידושי העולם וכיוצא, שזה ודאי אסור, או בלשון הרע, או גנבה, או גזילה, או כיוצא רבים מאלו שאי אפשר לספור שאדם דש בעקביו בכל רגע ורגע, או יכול להיות שנשאר לו מגלגול של קודם איזה חוב גדול באיזה אופן שיהיה. הרי התיקון הזה מתקן. וגם על הרשע שברשעים שמת בשם רע רחמנא לצלן. עם כל זה כשעושים לו התיקון שלש או ארבע פעמים, ניצול מכמה ייסורים ועונשים, ואם אחר התיקון מתראה לחיים בפנים צוחקות ובלבוש כבוד, זהו הסימן שכבר נכנס למנוחה כך כתב המקובל האלהי כמוהר"ר משה יהודה פתייה ז"ל. כ"ש אם הבן או הבת או אחד ממשפחתו יעשו התיקון הזה עבור קרוביהם, ותבא עליהם ברכה. ומה טוב ומה נעים אם יעשו זה התקון ביום ראשון של הנפטר או תוך שבעה ימי אבילות שאז אפשר שיצילו אותו גם מדין חיבוט הקבר ותבא עליהם ברכה. כללו של דבר מה שכתבנו התקון הזה מפני שמצוה גדולה לפרסם הענין, שהבנים לא ימנעו הטוב והחסד מאבותיהם למנוחת נפשם. יען העושה חסד עם המת נקרא חסד של אמת וראינו כמה פעמים בכמה ספרים מעשיות נשגבים, שגם המתים באים מעולם האמת ומצילים את האדם מכמה סכנות, זאת אומרת שהמתים האלו על ידי שנהנים מהחיים גם הם משגיחים עליהם ועל אותו האיש בפרטיות להטיב עמו. ועוד התקון הזה כדאי לעשות אפילו על אדם כשר יען מעשיו של האדם נסתרים והכתוב אומר כי לא יצדק לפניך כל חי וידוע אותו המעשה של אותו הרב שהשתדל בכל כוחו להכניס החתן וכלה בחופה והיה הוא בעצמו משמח את החתן והכלה והיה רוקד לפניהם, וכשגמר לרקוד עמד ואמר רבונו של עולם גלוי וידוע לפניך כי כל זה עשיתי להקים שכנתא מעפרא ובזכותו אזכה לפחות לכבוד גחלת מהאש של גהינם שאני צריך לעבור משם. וכשראיתי אותו המעשה נזדעזע כל גופי ואמרתי אם בארזים נפלה שלהבת מה יעשו כמונו אזובי הקיר. לכן המשתדל לעשות תקון זה עבור אביו, אמו ושאר קרובו או עבור זרים הנפטרים שכרו גדול ותבוא עליו ברכה.

על חבוט הקבר ולמה אדם חוטא ויצר הרע לפעמים כבעל הבית על האדם מובילו לחטוא חובה לקרוא סודות עצומים

האר"י הקדוש על ידי תלמידו המהרח"ו הקדוש - הקדמה כג, והיא בענין עונש חבוט הקבר. כבר נודע מ"ש ז"ל בפרקי ר' אליעזר, במאמר פרקי חבוט הקבר, איך בא עליו המלאך על קברו, ושואל לו מה שמך, ומשיבו גלוי וידוע לפניו יתברך שאיני יודע שמי וכו'. ובלי ספק יש לתמוה, מה צורך לשאלה זו, וגם למה הוא שוכח שמו, ומה מעלה ומה מוריד ענין זה במציאות ענשו. האמנם דע, כי כל הנשמות כלם היו כלולים באדה"ר קודם שחטא, כמו שביארנו כמה פעמים, וכאשר חטא, נשרו איבריו ממנו, שהם אותם הנשמות שהיו כלולות בו, ונפלו לעמקי הקליפות ולא נשאר בו באדה"ר רק בחי' מאה אמה, כמבואר אצלנו במקומו, והנה לא כל הנשמות שוות, כי אין הפגמים שונים, כי האיברים אשר נמצאו יותר נאחזים באותו החטא שחטא אדם הראשון, הם נפלו לתוך הקליפה יותר בעומק מן המקום שנפלו שאר האיברים, שהיו יותר רחוקים מן הפגם ההוא, כי ודאי הוא שאין כל הנשמות שוות, כי יש נשמה שנתאוות וחשקה יותר בחטא ההוא מנשמה אחרת. ונמצא כי כפי ערך בחי' פגם הנשמה, כך בחי' מקום נפילתה בעמקי הקליפות. והענין הוא, כמה שתדע, כי גם את זה לעומת זה עשה האלהים, וכמו שיש אדה"ר דקדושה, כן יש אדם בליעל בקליפות, ויש בו רמ"ח איברים ושס"ה גידין. וכפי האיברים שחטאו באדה"ר, כך כפי בחינתם ג"כ אותם האיברים כיוצא בהם, אשר באדם בליעל, לקחו אותם הנשמות שנעשו מאדה"ר, ונתלבשו בתוך הקליפות ההם, ונעשה להם לבושים מאותם הקליפות אשר כיוצא בהם ממדרגת מקומם, כי כל דרכיו יתברך משפט בקו היושר ולא בערוביאי, רק כל נשמה נפלה כפי מדרגתה באבר א' מן האדם הבליעל הדומה אליה. ונמצא כי כל אותם הנשמות שנשרו מאדם, שהיו מלובשים בגדי קדש קודם שחטאו, ועתה בנפלים בתוך הקליפות, התנצלו מעדיים ובגדי תפארתם ולבשו לבושי קדרות שהם הקליפה. ונמצא כפי זה, כי אין לך נשמה, שאין לך בחי' קליפה אחת, העשויה לה כעין מלבוש המיוחס לה, כפי בחינתה ומדרגת חטאה, בהיותה כלולה באדם הראשון כשחטא כנזכר, ואותה הקליפה מלבשת אותה, ומלפפתה כל ימי חייה מסביב לה, לפי שהנשמה היא קדושה ורוחנית, ומלתבשת בתוך הקליפה המזוהמת ההיא: וז"ס פסוק כי אם עונותיכם היו מבדילים וכו', כי אותה הקליפה הנעשת מפני העון, מלבישתו ומבדלת בין הנשמה, אל ה' אלהים שממנה חוצבה, והאור הנמשך אליה מאתו יתברך אינו נמשך ומאיר בה מחמת קליפתה, אשר סובבת עליה, וענין זה נרמז במ"ש ז"ל מלמד שבא נחש על חוה והטיל בה זוהמא וכו'. וגם על האדם ועל זרעו הבאים אחריו עד ימות המשיח, אין אדם נצול ממנה, לפי שכלם היו אז כלולים באדה"ר כשחטא. וזהו הצד השוה, שבכל הנשמות אפילו באותם שמתו בעטיו של נחש, היה בהם הטלת זוהמא הנזכר:

האמנם לא כלם שונים, ויש הפרש ביניהם כנז"ל, כי כל נשמה נפגמה כפי מדרגה וקרובה אל החטא שחטא אדה"ר. ודע, כי כל החטאים והעונות שחוטא האדם בפני עצמו, זולת מה שחטא אדה"ר, ודאי הוא שהאדם ממשיך עליו קליפה וזוהמת הנחש, כפי ערך חטאו. האמנם הכל תלוי בתשובת האדם, כי ע"י התשובה יכול לדחות מעליו הזוהמה ההיא שנדבקה בו ע"י חטאתו, אפילו אם הם חטאים גדולים. אבל הזוהמה והקליפה שנדבקה בכל הנשמות כאשר חטא אדה"ר, אינו תלוי בתשובה, ומוכרח הוא למות, ואח"כ יתוקן הפגם ההוא ע"י המיתה. ואע"פ שהקב"ה קבל גם תשובת אדה"ר, ונתכפר לו עונו, עכ"ז הזוהמה והקליפה שנדבקה בו כשחטא, לא הוסר ונפרד ממנו אלא אחר המיתה. וטעם הדבר הוא, לפי שחטאו של אדם היה גדול עד מאד, מכמה סבות אין מקום לבאורם. וז"ס אותם שמתו בעטיו של נחש שהם בנימין וישי, וכלאב, ולוי, ויהושע בן נון, שלא חטא בעון העגל כנזכר בזהר פרשת תשא, שאע"פ שלא היה להם שום חטא כלל, עכ"ז אותה קליפה וזוהמה שנדבקה בהם בחטאו של אדה"ר, לא נפרדה מהם עד אחר המיתה. וז"ס אמרם ז"ל שמתו בעטיו של נחש, ר"ל, בשביל זוהמת הנחש, שהטיל באדם וחוה: ואמנם צריך לבאר טעם למה המיתה מפרדת הקליפה מן האדם, ודע, כי הקדושה נקראת חיים, כמש"ה ראה נתתי לפניך את החיים ואת הטוב, וכתוב ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום, לפי שהקב"ה נותן שפע ומזון לכל ברואיו. אבל הסטרא אחרא שמסלקים השפע והחיות מן הנבראים נקרא מות, כמש"ה ואת המות ואת הרע. והנה האיש החוטא, ממשיך עליו סטרא אחרא הנקרא מות, ולכן אין הקליפה ההיא נפרדת מן האדם אלא אחר מיתה, כי אז נקבר האדם ובשרו מתעכל בעפר, ונפרד ממנו הקליפה שנדבקה בו

בזוהמת הנחש שהטיל בחוה ובאדם: ובוזה תבין ענין חבוט הקבר, וזה עניינו, והוא, כי אחר מיתת האדם ואחרי קבורתו בעפר הארץ, אז תכף ומיד, באים ד' מלאכים, ומשפילים קרקע הקבר, ומעמיקים אותו למטה, ונשאר חלל בקבר כשעור קומת האדם הנקבר שם, כנזכר במסכת פרק חבוט הקבר וע"ש. ואז מחזירים נפשו בגופו כמו בחייו, והטעם הוא, לפי שהקליפה היא דבוקה עדיין וקשורה עם הבפש ועם הגוף ואיננה נפרדת מהם, ולכן צריך שיחזור נפשו בגופו ביחד. ואז המלאכים הנזכרים אוחזים בו כל אחד מקצה, ומנערים אותו, וחובטים אותו במקלות של אש, כדרך שאוחזים בטלית בשתי קצוותיה, ומנערים אותה מן האבק הנדבק בה, עד שנפרדה מהם הקליפה ההיא לגמרי, ולכן נקרא חבוט הקבר, כאדם שחובט טליתו ומנערה. וע"כ צריך להעמיק הקבר, כדי שיהיה מקום לחלל לנער ולחבטו. ואמנם לא כל האנשים שוים, כי הצדיקים אשר בחייהם נתרחקו מן היצה"ר, והיו מכניעים עצמם וחובטים עצמם ביסורין הבאים עליהם, וגם ע"י התורה והמצות שמתישים כחו של אדם, עד שנמצא כשהגיע זמנם ליפטר מן העולם, ולקבל חבוט הקבר, אין צריכים צער גדול, כי בחבטה כל שהיא מספיק להם להפרידה מהם. משא"כ ברשעים, שאדרבה ע"י תענוגיהם בעה"ז הם מקשרים ומחזקים יותר את הקליפה בגופם ובנפשם. ונמצא כי ז"ס למה אין אדם נצול מחבוט הקבר, כנזכר בפרק חבוט הקבר: וכמו שביארנו לעיל, באותם שמתו בעטיו של נחש, שאין להם תקנה להפרידה, זולת ע"י המיתה והיבוט הקבר, זולתי אותם הנז' שם בפרק חבוט הקבר, ע"י איזו מצוה הסגולית לזה הדבר, אבל כל שאר בני אדם כלם, צריכים חבוט הקבר, אלא שיש הפרש בין חבוט רב למעט כנזכר, וכל א' וא' הוא סובל ענשו, כפי מדרגת קליפתו, וכפי עוצם דבקותה. ואמנם אפילו אותם הנצולים מחבוט הקבר כנזכר, הנה אותם המצות הסגוליות לזה כנזכר, הם המפרידות את הקליפות מהם בלי צער אחר מיתתם, אבל מוכרח הוא שימותו, כנו"ל בענין שמתו בעטיו של נחש: ושמעתי ממורי ז"ל, כי כל הנקבר בע"ש אחר חמש שעות ביום, ושעה חמישית בכלל, אינו רואה חבוט הקבר, כי קדושת שבת מפריד ממנו הקליפה בלי צער חבוט הקבר. וז"ס יום הששי בהא יתירה, כי משעה חמישית של יום הששי ולמעלה, כבר קדושת שבת מאירה אז: ובוזה יתבאר ענין טעם, למה הרשעים שוכחים את שמם כנו"ל. הנה נתבאר למעלה, כי אין שום נשמה בעולם, שאין לה לבוש אחד של קליפה מזוהמת הנחש, ואותה הקליפה היא סוד היצה"ר, הנכנס באדם מיום שנולד, כי הנה ע"י חטאו של אדה"ר, נשתרש ונדבק עמו היצר הרע. והקליפה ההיא עם אותה הנשמה מעת שחטא אדה"ר ואילך, עד שכמעט נעשו שניהם הנשמה והקליפה, כעיסה אחת מעורבת מסלת וסובין, קשורים יחד בתכלית. ובוזה תבין סוד, למה היצה"ר יש כ"כ כח בידו להטות לאדם להנהיגו בדרך רע, לפי שהוא בעה"ב גמור תוך גוף האדם כנזכר. והנה נתבאר כי אין כל הקליפות שוים, כי כל קליפה וקליפה הוא נצוץ נפש רעה מסטרא אחרא, מאבר פרטיי שברמ"ח איברי אדם הבליעל הטמא, ע"ד מה שנבאר בדרושים שקדמו, בענין נצוצות נשמות הקדושה שכל אחת ואחת היא מנצוץ אבר פרטיי שבאדם העליון הקדוש. וכמו שנשמות הקדושות כל אחת ואחת יש לה שם ידוע, כפי בחי' אבר שממנו חוצבה, וכמו שארז"ל על פסוק אשר שם שמות בארץ, אל תקרי שמות, אלא שמות. כך כל נצוץ ונצוץ שבקליפה, יש לה שם ידוע בפני עצמו. ונמצא כי היצה"ר שבאיש הזה, אינו כעין היצה"ר של האיש האחר. ונמצא כי כאשר נולד האדם, וקוראים לו אביו ואמו שם אחד העולה בדעתם, אינו באקראי ובהזדמן, כי אם הקב"ה משים בפיו השם ההוא המוכרח אל הנשמה ההיא, כמש"ה אשר שם שמות בארץ, כפי מקום האבר שבאדם העליון, אשר ממנו חוצב, והשם הזה נרשם למעלה בכסא הכבוד כנודע, ולכן ארז"ל שמה גרים. גם זהו טעם אל ר' יהושע ~ קרחה ור"מ דהו בדקי בשמא. והנה גם את זה לעומת זה עשה האלהים, וכמו שיש שם קבוע אל הנשמה הקדושה אשר באדם, והוא השם שקוראים לו אביו ואמו בעת שנמול כנודע, כך יש שם קבוע בקליפה, שהוא היצה"ר הנכנס באדם מיום שנולד, ונמצא שכל אדם יש לו שני שמות, אחד מצד הקדושה, ואחד מצד הקליפה. והנה אם האדם בהיותו בחיים חיותו בעה"ז, היה יכול להשיג ולדעת מה שם הקליפה ההיא אשר בו, היה יכול לחקור מהיכן נחצבה, ובאיזה בחינה היא באדם הבליעל ועי"כ היה יודע מקום הפגם, ומציאותו תקון הצריך לו, והיה יכול לתקן הפגם ההוא בנקל, ועי"כ היתה הקליפה ההיא נפרדת ממנו בנקל בחייו, ולא היה צריך להפרידה ממנו ע"י חבוט הקבר כלל. ולכן כשנפטר האדם הצדיק, אינם שואלים ממנו מה שמו מסטרא אחרא, כי כיון שבחייהם טרחו וסבלו היסורין להפריד מעליהם הקליפה ההיא כנו"ל, ובקלות גדול נגמרת להפרד ע"י חבוט הקבר. אבל הרשע, שאדרבא גרם לקשרה בחוזק גדול בו, צריכים מכות ועונשים גדולים להפרידה ממנו בחבוט הקבר. ואלו היה יודע בחייו שמו דמסטרא אחרא, היה מתקן הדבר בחייו בקלות גדול, ולכן מכים אותם הכאות נמרצות, על שאינם יודעים אותו השם כנזכר, ולא חקרו לדעת אותו בחייהם, כיון שלא רצו לטרוח במעשיהם, כדרך שטרחו הצדיקים" עד כאן דבריו.

ישמע חכם ויוסף לקח ויחזור בתשובה כל עוד נפשו בו ..ואל יאמר מחר פן יהיה מאוחר שכן מי מבטיחו שיחיה מחר? !..ולכן החכם שב בתשובה עוד היום שמה מחר לא יהיה לשנות את מעשיו הרעים.. וברגע של תשובה מעומקה דליבה ושינוי מעשיו אדם זה נחשב ליותר מצדיק...

איך נמנע שינעלו בפנינו שערי התשובה ?

ואיך נרוויח חיי הנצח ואושר ועושר בעולם הזה והבא בדרך הקלה והטובה ביותר?

הרבה פעמיים פנו אליי אנשים יקרים נשמות יקרות וטהורות, תינוקות שנשבו שמפנייתם ניכר וברור שהם לא כל כך בקיאים בהלכות התורה ואמרו לי למה אתה מוכיח את אחינו ..אין דרך אחרת? בלי מוסר בלי תוכחה? ותמהתי למה לא ברור להם שזה רק לטובתם ..והרמב"ם ענה על כך כי נעלו בפניהם את שערי התשובה המלאה בשמיים כי הם שונאים לשמוע תוכחה ומוסר....(ואם כל זאת אם ישוּבו בתשובה יפתחו השערים כמו למשל שערי דמעות שלא ננעלו שיבכו לשם בדמעות שליש שירחם עליהם ויקרבם לאמת ולרבני אמת שאומרים אמת ובורחים מהשקר ומרבני השקר) אני מביא לכם את הרמב"ם בהלכות תשובה פרק ד' שמסביר שאחד מהדברים שנועלים את דרכי התשובה !! בין היתר זה שאנשים לא אוהבים ולא רוצים לקבל תוכחות והם כמעט אבודים אלו שלא אוהבים לשמוע תוכחות ודברי מוסר ומכאן ילמד חכם ויוסף לקח ויאהב את המוכיח שעושה זאת באהבה לשם שמיים לקרבם לאמת שלא יסבלו ולא יצטערו חס ושלום בייסורים שוודאי יבואו אם לא נתחזק כולנו ואני בראש בתשובה שלימה .. קראו דבריו של רבינו הרמב"ם הקדוש: " ומהן חמישה דברים הן נועלין דרכי התשובה בפני עושיהן; ואלו הן: (ה) והשונא את התוכחות--שהרי לא הניח לו

דרך תשובה, שהתוכחה גורמת לתשובה, שבזמן שמודיעין לו לאדם חטאיו ומכלימין אותו, חוזר בתשובה כמו שכתוב בתורה: "זכור, אל תשכח" (דברים טז), "ממרים הייתם" (שם; דברים טז, כד; דברים לא, כז), "ולא נתן ה' לכם לב לדעת" (דברים כט, ג), "עם נבל, ולא חכם" (דברים לב, ו). וכן ישעיהו הוכיח את ישראל ואמר "הוי גוי חוטא" (ישעיהו א, ד), "ידע שור קונהו" (ישעיהו א, ג), "מדעת, כי קשה אתה" (ישעיהו מח, ד); וכן ציווהו האל להוכיח לחטאים, שנאמר "קרא בגרון אל תחשוך" (ישעיהו נח, א). וכן כל הנביאים הוכיחו לישראל, עד שחזרו בתשובה. לפיכך צריך להעמיד בכל קהל וקהל מישראל חכם גדול וזקן וירא שמיים מנעוריו ואהוב להם, שיהא מוכיח לרבים ומחזיר בתשובה. וזה ששונא את התוכחות, אינו בא למוכיח ולא שומע דבריו; לפיכך יעמוד בחטאותיו, שהן בעיניו טובים. "עד כאן דברי הרמב"ם. מכאן נלמד כולנו לקח ונאהב את התוכחות ושמעתי שאמר החפץ חיים זצוק"ל כבר בדור הזה יהודי שלא שומע כשעתיים ביום דברי תוכחה ומוסר לא יוכל להיות יהודי כשר וכמובן שגם אשה חייבת לשמוע תוכחות מוסר כי זה הדרך הכי יעילה וקטלנית לחסל שקרי השטן שהוא היצר הרע ולכן הוא משכנע חילוניים עמי הארץ ודחילוניהם ונשים שלא כדאי להם לשמוע תוכחות כי יודע השטן (שהוא היצר הרע ששוכן בתוך גופנו ממש בשותפות כבעל בית גמור) שזה הדבר הכי קטלני שיחסל שקריו וישמידו שנאמר אם הוא אבן הוא נימוח אם הוא ברזל הוא מתפוצץ. שאתם שומעים דברי מוסר ותוכחה - גחלים אתם חותים על ראשו של היצר הרע אמרו לנו חז"ל!!! ולכן בודאי שהוא מכניס לכם שקרים שתחזרו בתשובה רק מאהבה או מיראת הרוממות שזה מדרגות נשגבות שכותב הרמב"ם שגם לא כל הצדיקים זוכים לעבוד את השם מאהבה!!! וקל וחומר מיראת הרוממות הגבוהה ממנה!!!... כי לא ניתן אומר רבי שמעון בר יוחאי בווהר הקדוש להגיע ליראת הרוממות בפרשת אחרי מות בלי לעבור בסולם במדרגות הראשונות של יראת העונש והיראה שהיא הפחד שנענש בלאבד בנים וכסף ועסקיו ועוד ויראה של גיהינום ועונשי העולם הבא.. שאפילו שהם לא היראה הכי טובה ויש לשאוף להתעלות ליראת הרוממות רק אומר רבי שמעון בר יוחאי שלא ניתן להגיע ליראת הרוממות בלי לעבור קודם בשלבים של יראת העונש המוזכרת לעיל!!! ואמרו כבר חז"ל ואשריו שמפחד מהשם ומחטא תמיד!!! ואומר שם רבי שמעון בר יוחאי יודע אני שאם אנשים יברחו מיראת העונש לא יגיעו לעולם ליראת הרוממות!!! שומעים מה מגלה לנו רבי שמעון וחשש לגלות סוד זה שהרשעים לא ינצלו אותו לרעה ואמר אוי לי אם אומר ואוי לי אם לא אומר כי אם לא אומר החכמים שמחפשים לחזור בתשובה לא ידעו את האמת... ולכן בחר לגלות הסוד הזה!!! וזה מקרה מפורש שהשם אמר..מה השם אלוקיך מבקש ממך? כי אם ליראה את השם אלוקיך...!!! והדגש יראה קודם לאהבה כי בלי יראה לא ניתן להגיע לאהבה ואז אדם חוטא בכל החטאים ומחילה שאני מביא לכם האמת תמיד ולא מסבך ולא מעדן אותה כי מטרתי לעורר אתכם ואת עצמי בראש לשינוי הנדרש בחייכם שלא ירדים אתכם היצר הרע וסוכניו רבני השקר... שמוכרים לכם דמיונות שאתם צדיקים והכל בסדר שבזמן שאדם חוטא בפני השם עד שיעשה תשובה אדם זה שנוא ומשוקץ אומר הרמב"ם ומששב בתשובה חוזר להיות אהוב וכאלו לא חטא מעולם!!! והשקר של אתם צדיקים למרות שאתם חוטאים ולא מתכוונים להשתנות ולהתעלות בתשובה שזה מתכון ודאי לירש גיהינום וכף הקלע ולאבד ילדים ממון קרובים ולקל מחלות בר מינן לא עלינו ועוד הכל כתוב במפורש בתורה ובנביאים (ראו פרשת בחוקותיי 98 הקללות הנוראיות למי שלא יקיים וישמור את כל המצוות ובפרשת כי תבוא) וטענה של אתם צדיקים לחוטאים ולא מוכיחים אותם, זה בניגוד למה שכתוב בפרקי אבות שגם אם כל העולם אומר לך שאתה צדיק אל תאמין להם כדי שלא תהיה שאנן וחס ושלום תאבד מהעולם הבא שנאמר אל תאמין בעצמך עד יום מותך וגם צדיקים גמורים נפלו אז קל וחומר פשוטים וקלים כמונו... ולכן חובה ללמוד תורה ולקבל מוסר ולשמוע תוכחות.. הגר"א היה מזמין אליו את המגיד המפורסם שייתן לו מוסר וירד עליו כדי שיחזק בו את המוסר ויראת השם!!! אז מי אנחנו שנברח ממוסר ותוכחה?... ומחילה שאני הקטן ולא ראוי מביא לכם האמת.. אבל יש לקבל האמת ממי שאמרה

איך אתם מבטיחים שיהיה לכם חלק לעולם הבא?

תשובה: מי שעושה מה שכתוב כאן מוכיח שהוא אוהב את השם יתברך ואת עם ישראל ומרגיש אחריות על אחינו וכאוב לו כאבם של אחינו שהולכים בחושך ולכן מוכרח שיש לו אהבה של השם יתברך וכל עם ישראל וזה סגולה בדוקה להינצל מדינים קשים ומאידך לקבל ישועות גדולות וכמובן שיש לשוב בתשובה ולא לומר אחטא ואשוב חס ושלום שאז אין מספיקין בידו של אדם לעשות תשובה...-במחיר של חבילת בזוקה (לעותק) תצילו את האחים שלנו ותקנו לכם חיי נצח זכרו ניר אבוג'אן - מחותם האמת (ראו סרטו ביוטיוב וסרטו וסרטי שהסרטנו אצלי בבית רשמו: "חותם האמת" ביוטיוב וראו דבריו) למרות שהיה חילוני(תינוק שנשבה והדין שונה עם כל אדם) ניצל מכל העונשים הכי קשים וגיהינום בזכות שחילק לזיכוי הרבים 50 ספרים לזיכוי הרבים!!! וזה הכריע את הכף שלא ישלח לגיהינום ויזכה לחזור לעולם הזה לתקן את שחטא בו... כי כל הזכויות של מי שיחזור בתשובה הוא בניו ובני בניו לכל הדורות בגלל ספר ההוכחות שרכשתם במחיר של בזוקה ונתתם לו בחינם.. יהיו שייכים לכם!!! וזה יכריע מדרגתכם שיכולה להיות מעל מדרגת נביאים אומר רבינו בחיי וגם יסייעו לכם לשוב בתשובה שלימה... ועוד מעלות גדולות שלו ידענו גדולתם היינו נתנים לפחות חצי ממה שיש לנו להציל את אחינו ואחיותינו האהובים ומשקיעים בזיכוי הרבים.. ניתן להרוויח חיי נצח בזמן קצר זה שנאמר עין לא ראתה אלוקים וזולתך ותהיו כצאת השמש בגבורתו שיבוא משיח בעולם הבא!!! אחד מהאינטרסים שלי בהפצה מסובסדת זאת לגרום לכמה שיותר יהודים שיהיו כמו במעמדו של ניר אבוג'אן שיהיה להם הזכות לצאת זכאים בבית דין של מעלה ובכך להכריע את כל עם ישראל לכף זכות וככה נביא הגאולה ברחמים כמה שיותר מהר ורוב ישראל שעושים תשובה או מרבים זכותם בשמיים בזיכוי הרבים ושילוב של השניים יכולים ממש להביא את המשיח ברחמים!!!

מי שעוסק בזיכוי הרבים לא יודע כמה גדולה זכותו בשמיים במיוחד אם גם שב בתשובה והוא בדרך לתשובה שלימה רק ההתחלות קשות ואחר כך אומר החזון איש זצוק"ל זה קל יותר וקל יותר עד שנהיה צחוק בעינייך שחטאת במה שחטאת ואתה לא מאמין שחטאת בחטאים שחטאת.. בדוק ומנוסה באופן אישי אני מעיד שזה נכון!

תראו מה השם אומר למי שלא ידרוש אותו מה הוא יעשה ביום הדין הקרוב :

מדברי הנביא צפניה: פרק א' פסוקים ד'-ח' חובה לקרוא את כל הספר שזה סה"כ 3 פרקים חזקים ביותר !!!
 "...וְהִכְרַתִּי מִן-הַמְּקוֹם הַזֶּה, אֶת-שָׂאֵר הַבָּעַל--אֶת-שֵׁם הַפְּקָרִים, עִם-הַפְּהֲנִים. הַיְאֹת-הַמְּשַׁתְּחִיִּים עַל-הַגְּגוֹת, לְצַבֵּא הַשָּׁמַיִם; וְאֶת-הַמְּשַׁתְּחִיִּים הַנִּשְׁבָּעִים לַיהוָה, וְהַנִּשְׁבָּעִים בְּמַלְכָם. וְאֶת-הַנְּסוּגִים, מֵאַחֲרַי יְהוָה; וְאֲשֶׁר לֹא-בִקְשׁוּ אֶת-יְהוָה, וְלֹא דָרְשׁוּהוּ. זֶה הֵס, מִפְּנֵי אֲדֹנָי יְהוָה: כִּי קָרוֹב יוֹם יְהוָה, כִּי-הֵכִין יְהוָה זִבְחַת הַקָּדִישׁ קָרְאִיו. חַי יְהוָה, כִּיּוֹם זִבְחַת יְהוָה, וּפְקַדְתִּי עַל-הַשָּׁרִים, וְעַל-בְּנֵי הַמְּלָךְ--וְעַל כָּל-הַלְבָּשִׁים, מִלְבוּשׁ נְכָרִי." (בגדים נכרים זה לעניות דעתי בגדים חילוניים ומודרניים שיצאו מבית מפעלי המודה דה פריז של הגויים. דהיינו הם לבושי הגויים שמעידים שאדם זה חיי חיים של גוי או דמוי גוי שנאמר בתורה הבדלתי אתכם מכל העמים והייתם לי עם סגולה קדושים תהיו כי קדוש אני ועוד שהשם שונא שאנו מנסים להיות דומים לנכרים וזה עוון חמור מאוד מאוד ואלו שילבשו בגדי נוכרים ימותו עם שאר הרשעים אומר השם יתברך !! השם יכרית אותם !! חייבים לשוב בתשובה ולא לתת ליצר הרע לרמות אותנו !!)
 תשובה צדקה ומעשים טובים עומדים כתריס בפני הפורענות. ואין מצווה גדולה שיכולה להציל אומרת גליה האוטיסטית לאימא שלה מדיני הגהנים של העולם הבא ועונשי העולם הזה כזיכוי הרבים !!

האדם צריך לחשוב בכל יום ויום על סופו

ד. על כן כל הירא וחרד מזרע ישראל יום יום יחשוב על סופו כי הוא מתרחק מהחיים ומתקרב אל המות, וכל אדם יחשוב לפי שנותיו כמה ימי חייו כי טבעו של אדם הוא רק שבעים שנה ואף אם עדיין רך הוא בשנים אין לאדם שטר המסור על מספר ימי חייו ופתע פתאום המות רודפהו. שוב היום שמא תמות למחר. וראיה מהגמרא דנדרים (דף ג' עמוד ב') "האומר לא אפטור מן העולם עד שאהיה נזיר מההוא רגע הוא אתפייס בנזיר דאמרין כל שעתא ושעתא דילמא מיית". ועל כן אמרו רז"ל שוב יום אחד לפני מיתתך ונמצא כל ימך בתשובה. צריך שירשום לעצמו עשרים וארבעה דברים שמעכבים את התשובה

ה. ועיקר ומקור שיהיה רשום לפני כל אדם דברים המעכבים את התשובה וכל המעיין בהם בכל יום אני בטוח בו שבוודאי אינו נכשל, והנה אציג לך פרק בפני עצמו שכ"ד דברים הן המעכבים התשובה, שומר נפשו ירחק מהן ואז טוב לו יהיה סלה.

ויקהל פרק מ"ג

א. אלו הן עשרים וארבעה דברים המעכבים את התשובה:

א. לשון הרע ורכילות.

ב. רוגז.

ג. בעל מחשבות רעות.

ד. המתחבר לרשע.

ה. הרגיל בסעודה שאינה מספקת לבעלים.

ו. המסתכל בעריות.

ז. החולק עם גנב.

ח. האומר אחטא ואשוב.

ט. או האומר אחטא ויום כיפורים הוא מכפר.

י. המבזה תלמידי חכמים.

יא. המקלל לרבים.

יב. המונע רבים או יחיד לעשות מצוה.

יג. והמטה את חבריו מדבר מצוה לדבר עבירה.

יד. המשתמש בעבורטו של עני.

טו. המקבל שוחד.

טז. המוצא אבידה ואינו מכריז עליה להחזירה.

יז. ומי שבניו יוצאין לתרבות רעה ואין מוחה בידן.

יח. הפורש עצמו מן הציבור.

יט. המתכבד בקלון חבריו.

כ. חושד בכשרים.

כא. השונא תוכחות.

כב. המלעיג על דברי חכמים.

כג. כד. המלעיג על המצות ומנהג חסידים.

א. הא לך עשרים וארבעה דברים שאדם צריך לזוהר בהם.

ב. וכל ירא שמים בידו להעתיק אותם רשום בכתב אמת ולהניח בסדור תפלה שלו להיות עניו משוטטות בהם בכל יום פעמים ערב ובקר ולא יהיה נכשל בהם.

ג. והנה בכלל עשרים דברים הנזכרים יש הרבה אזהרות כמו שאבאר מקצת מהן בעזרת השם.

ד. בכלל רכילות הוא שלא יאמר הדיין לאחד מבעלי בתים שיש להם איזה משפט מה אעשה הייתי רוצה לזכות אותך אך חבריי רבו עלי.

ה. גם לא יאמר אחד מן השוק שסיפר לפניו הפסק דין לאמר הדיינים עשו שלא כדין, ואף אם נראה לו שלא דנו היטב לא יאמר כך דמסתמא ב"ד עושין כדין כי אין לדיין אלא מה שעניו רואות.

ו. בכלל לשון הרע יש כמה דברים והן מבוארים בכל ספרי מוסר.

צריך לדון את כל אדם לכף זכות

ז. אמנם זה הכלל נקוט בידך שתדון כל אדם לכף זכות אף לשונא.

ח-ט. בכלל בעל חימה הוא מי שהוא אכזר ואינו שומע זעקת דלים, ואינו דן לכף זכות, נוקם ונוטר, בעל מריבה.

י. בעל העזה ואינו בוש מבני אדם, מוציא תדיר קללה מפיו, מטיל אימה יתירה בתוך ביתו, אינו מתנהג בנחת עם הבריות.
יא. בעל מחשבות רעות, יועץ שלא לשם שמים, קושר קשרים וקנוניות, מחזיק במחלוקת, מחזיק ידי בעלי מחלוקות, רואה עושי עולה ואינו מוחה בידם, נותן יד לפושעים, בכלל הרגיל בסעודה שאינה מספקת לבעליה, הנוטל צדקה ואינו צריך ליטול.

יב. בכלל המסתכל בעריות ובנשים הוא המסתכל בעבודה זרה ובשחוק ששמחים בו האומות העולם. בכלל החולק עם הגנב הוא הקונה גניבות וגזלות בכלל האומר אחטא ואשוב הוא האומר יש לי עוד זמן לילך בדרך הצדיקים עדיין אני רך בשנים, ובכלל זה האומר האזהרות ופרישות אינם כי אם על גדולי חקרי לב ואני איני מאותו הכת, הוא מפריד עצמו במזיד מהקדושה העליונה.

יג. בכלל המבזה תלמידי חכמים הוא השומע בזיון תלמידי חכמים אפילו שלא בפניהם ושותק, ובאשר שהדור הזה הוא פרוץ לבזות לומדים ות"ח ועונשים המה מרובים וכאן קצרה היריעה ולקמן בפרקים נרחיב בזה.

יד. בכלל המקלל הרבים הוא הקורא תגר על ישראל, דהיינו שמדבר רעות על קהל ועדה ומהפך ענין זכות לחובה וחובה לזכות, והפותח את פיו בקללות לעורר דין על רבים ועונשו הוא מרובה, וראה מי לנו גדול מאליהו הנביא זכור לטוב וישעיהו הנביא שקבלו עונשם באשר שדברו סרה על ישראל, וכן רבים מהנביאים נענשו שלא דברו טוב על ישראל ולא התפללו על ישראל להליץ בעדם.

טו. ובכלל זה יהיו נזהרים המוכיחים שבאים להוכיח את ישראל צריך מאוד התבוננות ומתינות לדבר בלשון צחות ובלשון נקייה בכבוד שלא לעורר דין ח"ו על עם קדש, ויהיה הדין רופס ומטפס על נקי ועל שאינו נקי ויגרום הפסד ונזק ח"ו. על כן צריך האדם אף המוכיח להיזהר שלא לבייש את עוברי עבירה ושלא תזוח דעתו עליו בשעת התוכחה כי אז ח"ו מכניס הקליפה בענין התוכחה ודבריו אינם עושים פעולות, ואין דבריו נשמעין. ואדרבה הוא מקלקל העולם וגורם רעה לעצמו ולאחרים. המתגאה במצוה, מערבב את הקליפה רח"ל אל הקדושה ואף בכל דבר שבקדושה אם הגאווה קודמת לה מערבבים הקליפה אל הקדושה, ורבים היו מתפללים תפלה קצרה שלא תזוח דעתם ולא יהיה רמות רוח בקרבם.

טז. והנה הרפואה לבלתי להיכשל בנדונד יוהרה על ידי לימוד התורה שמחדש ברבים בהשים אל לבו כי אף שהוא גדול בדורו לאין שיעור עם כל זה אינו בערך רבי שמעון בן יוחאי, ואף על פי כן היה עניו מאוד כמבואר בזהר שמות (חלק ב', דף י"ד עמוד א'):

*"רבי חייא הוי אזיל לגבי מארי דמתניתין למילף מינייהו אזיל לגבי רבי שמעון בן יוחאי וחמא פרגוד חד דהוי פסיק בביתיה תוה ר' חייא אמר אשמע מלה מפומיה מהכא.

יז. שמע דהוי אמר (שיר השירים ח, יד) ברח דודי ודמה לך לצבי וגו'. אמר רבי שמעון, אין חיה בעולם עושה כמו הצבי, בזמן שהוא בורח הולך מעט ומחזיר ראשו למקום שיצא משם ולעולם תמיד הוא מחזיר את ראשו לאחוריו כך אמרו ישראל, רבש"ע אם אנו גורמין שתסתלק מבינינו יהי רצון שתברח כמו הצבי ותסתכל בנו תמיד למקום שהנחת אותנו.

וכן עושה החיה הנקראת עופר האילים, ולכן אמר שלמה (שם ב, ט) "דומה דודי לצבי או לעופר האילים", וזהו דכתיב (ויקרא כו, מד) "ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם" וכו'.

(מהספר היקר והקדוש קב הישר שהחיד"א הקדוש המליץ עליו בחום רב)

אמרו חז"ל ואל תתחבר לרשע

אמרו חז"ל: "ואל תתחבר לרשע" מלמד שלא יתחבר אדם עם אדם רע ולא עם אדם רשע שכן מציינו ביהושפט שנתחבר (ד) באחאב ויצא עליו קצף" ד. בפסוק כתוב שנתחתן עמו לכן הירא לנפשו ולנפשות בניו לא יתחתן עמהם לפי שאלו אינם מחנכים בניהם בדרך התורה והמסורה אלא קוברים אותם בחייהם במה ששולחים אותם לאשכולות מדורות של החפשים(חילוניים) או לבתי ספר המסודרים בסדרי החינוך של החפשים לכן אין להתחתן עמהם מטעם כי יסיר את בנך לרבות כל המסירין כדברי רשב"י ומה לי עבודה זרה ומה לי תועבות אחרות. ועיין בזה"מ מצוטט מהספר "אשרי האיש" ספר חובה מאוד מחזק. כלומר לירא שמיים או יראת שמיים לחפש רק יראי שמיים או בעלי תשובה גמורים להתחתן איתם ולא להתפשר!

איך מתחברים לאורו יתברך..ומקבלים חשק עז לשמוע וללמוד בתורה ולהתקדש ולהתעלות בעבודת השם.

מתאים לנשים וגברים כאחד קראו שווה קריאה מהספר "דברי יעקב" של הרב יעקב עדס שליט"א: "א. ולהבין היטב כוונת דברי הב"ח כדאי לראות את האמור לעיל בפרק א בביאור המאמר שהקדוש ברוך הוא והתורה ועם ישראל הם דבר אחד עיין שם בכלל האמור ועל פי זה מבואר כוונת הב"ח דענין מצוות תלמוד תורה הוא שעל ידי הלימוד יתמזגו אורות נשמתו עם אורות התורה הקדושה ועל ידי זה יושפע על נשמתו שפע הארה מהבורא יתברך ואכמ"ל

ב. ובאופן מעשי שקל לאדם לכוונו תוכן כללות הדברים הוא שבשעה שאדם לומד יכוין שני כוונות הראשונה שמכוין על ידי לימוד זה לחבר את נשמתו להשם יתברך [והיינו שיתווסף בחיבור של נשמתו להשם יתברך שהרי בלאו הכי תמיד נשמתו מחוברת להשם יתברך] והשני שמכוין להביא על ידי הלימוד אור עליון מהשם יתברך על נשמתו

ג. ועיין היטב בספר שער רוח הקודש ממהרח"ו דף י"א ע"א שכתב שם בשם האר"י וז"ל גם בענין עסק התורה היה אומר לי מורי ז"ל שעיקר כוונות האדם בעסקו בתורה לשימשך עליו השגה וקדושה עליונה תלוי בענין זה שכל כוונתו תהיה לקשר את נפשו ולחברה עם שורשה העליון על ידי התורה ותהיה כוונתו בזה כדי שעל ידי כן יושלם תיקון האדם העליון כי זהו תכלית כוונתו יתברך בבחיאתו את בני האדם ותכלית צוויי אותם שיעסקו בתורה עכ"ל

ד. והנה להבין את כוונת דברי האר"י ז"ל הנ"ל צריך כמה וכמה הקדמות בקבלה אמנם כמדומה שבכוונה הקצרה הנ"ל בסעיף ב כבר כלול הרבה מתוכן הכוונה שפירש השער רוח הקודש הנ"ל ויועיל זה הרבה לזכות אל הדברים שכתב השער רוח הקודש שזוכה מי שמכוין הכוונה שכתב

ה. והנה כוונת הב"ח אינו להוסיף איזה פרט נוסף בביאור מצוות תלמוד תורה אלא כוונת הב"ח שזה עיקר התוכן של מצוות לימוד התורה שעל ידי זה האדם מתקשר עם השם יתברך ומאיר הארה מהשם יתברך על נשמתו וכמ"ש הב"ח להדיא בדבריו שזה עיקר כוונת נתינת התורה לישראל ושכשנחסר זה ממילא נחרבה הארץ וגלו ממנה וכן השער רוח הקודש מבואר על הכוונה הנ"ל שכתב שעל ידי זה מתווסף הרבה בתכלית שבשבילה נברא האדם ובתכלית שבשבילה ציווה הקדוש ברוך לעסוק בתורה ואם כן חשוב מאוד שירגיל אדם את עצמו למחשבה זו ולחקוק זה בנשמתו שכל פעם שבא לעסוק בתורה יתבונן בשני הדברים הנ"ל שהם לכוין שעל ידי זה מוסיף בחיבור של נשמתו להשם יתברך ולכוין שיושפע עליו על ידי זה שפע רוחני עצום וקדוש מאת השם יתברך

ו. והנה מלבד שכוונות הנ"ל מוסיפות הרבה בקדושה שמקדש האדם את עצמו על ידי לימוד התורה עוד גדול מאוד כח הכוונות הנ"ל להוסיף לאדם חשק גדול להתמדת הלימוד בתורה הקדושה ולהתגבר על הרבה מההפרעות המזדמנות ללימוד התורה ובזה יתכן לפרש כוונת הגמרא ביומא ל"ה ע"ב דאיתא שם אמרו עליו על הלל הזקן שבכל יום ויום היה עושה ומשתכר בטרפעיך חציו היה נותן לשומר בית המדרש וחציו לפרנסתו ולפרנסת אנשי ביתו פעם אחת לא מצא להשתכר ולא הניחו שומר בית המדרש להכנס עלה ונתלה וישב על פי ארובה כדי שישמע דברי אלקים חיים מפי שמעיה ואבטליון אמרו אותו היום ערב שבת היה ותקופת טבת היתה וירד עליו שלג מן השמים כשעלה עמוד השחר אמר לו שמעיה לאבטליון אבטליון אחי בכל יום הבית מאיר והיום אפל שמא יום המעונן הוא הציצו עיניהן וראו דמות אדם בארובה עלו ומצאו עליו רום ג אמות שלג פרקוהו והרחיצוהו וסיכוהו וכו' עיי"ש כל הענין והנה נשתמשו כאן חז"ל על דברי התורה שרצה הלל לשמוע משמעיה ואבטליון בלשון שהדברי תורה הם דברי אלקים חיים כמועתק לעיל

מהגמ' ויש לעיין בטעם שדוקא כאן קראו בלשון זה לדברי תורה והוא לשון שאינו מצוי כל כך בגמרא על לימוד התורה [ונמצא לשון זה עוד בעירובין י"ג ע"ב בדברי הבת קול אך שם יש טעם הכרחי לנקוט דוקא בלשון זה עיי"ש היטב כל הענין] ויש לפרש דבאו בזה חז"ל ללמדנו מהיכן לקח הלל את הכח הגדול והעצום למסור נפשו ללימוד התורה באופן כל כך נעלה שבשביל לא להפסיד פעם אחת שיעור עלה לגג ושם אזנו בארובה ביום שלג שהוא דבר קשה מאוד כמו שהוכיח סופו על תחילתו שהגיע למצב קשה מאוד מזה כמבואר שם בגמרא וביארו בגמרא שכן זה היה לו על ידי שהתייחס לשמיעת דברי התורה משמעיה ואבטליון ביחס הנכון של שמיעת דברי אלקים חיים והיינו שיחד עם דברי התורה בא אור עליון מהשם יתברך על הנשמה ומחיה את הנשמה וכרואה האדם את לימוד התורה באופן זה על ידי זה ניתן לאדם כח עצום להתמיד בתורה הקדושה בחשק גדול בכל המצבים ובכל הזמנים.

ז. והנה צריך לידע שהדבר ברור שאפילו האדם שאינו מכוין כלל בשני הכוונות הנ"ל בלימודו מכל מקום נפעל דבר זה בלימודו שבכל רגע שלומד מתווסף בחיבור של הנשמה להשם יתברך ובא שפע רוחני מהשם יתברך על הנשמה ועל ידי זה מתקדשת הנשמה מאוד ואפילו אצל אדם שמאוד התרחק חס וחלילה מהשם יתברך וכל זה מכלל מה שאמרו חז"ל שהמאור שבה מחזירן למוטב אלא שאם מכוין האדם לדברים אלו ממילא דברים אלו נפעלים בצורה הרבה יותר חזקה ועל ידי זה מתקדשת נשמתו יותר מאשר בלי לכוין זה וגם ממילא זה מעורר אותו לחשק יותר גדול להתמדה בלימוד התורה הקדושה "עכ"ד

הידעתם שאתם חושבים על השם יתברך נכנסים בכם חלקי נשמה שלא היו בכם קודם?

קראו מחזק ביותר וזה חלק מהסוד של "שויתי השם לנגדי תמיד .." מהספר דברי יעקב של הרב הצדיק המקובל הרב יעקב עדס שליט"א קראו: "והנה התועלת הגדולה שיש במה שכתב המסילת ישרים במחשבה תמיד שהשם יתברך בכל מקום בדרך הפשט הוא מפני שעל ידי זה נכנס בלבו פחד השם יתברך ונזהר יותר במעשיו להיותם כראוי וכמו שכתב הרמ"א באורח חיים סימן אי סעיף אי שויתי השם לנגדי תמיד הוא כלל גדול בעבודת הצדיקים מפני שאין דומה הנהגת האדם כשהוא לבדו להנהגת האדם כשהוא בפני מלך אבל על פי סוד יש בזה עוד ענין כמו שביאר הגר"א בביאורו לספר הזוהר בפרשת פקודי דף ט"ז שכל רגע שהאדם חושב על השם יתברך באותה שעה נוספים בו חלקים חדשים של נשמה שלא היו בו קודם וזה מקדש את האדם בקדושה עליונה עיי"ש כל דבריו"

הידעתם? שאתם קוראים שמע ישראל דמיינו בליבכם שאתם מומתים על קידוש השם

הידעתם? שאתם קוראים שמע ישראל דמיינו בליבכם שאתם מומתים על קידוש השם יתברך 4 מיתות בית דין והשם מעלה עליכם כאילו מתתם במציאות על קידוש השם וכמה גדול שכרכם!!! וממש נברא מלאך לבן גדול ומדהים ששומר עליכם ומגן עליכם ומליץ יושר עליכן בבית דין של מעלה כנגד כל המקטרגים שנבראים ממעשינו הרעים... ולכן אם רע לכם (וגם שלא רע לכם בבוקר ובערב ולפני השינה) מייד תגידו שמע ישראל ותכוונו כמו שכתוב בכל סידור ובסוף תקחו עליכם בדמיון רוחכם למות על קידוש השם 4 מיתות בית דין של סקילה, שריפה, הרג, וחנק. ואשריו של העושה כן וכך כתב על כך הרמח"ל הקדוש: "קידוש השם ה. והנה מתנאי המצווה הזאת, להיות האדם גומר בדעתו למסור נפשו על ייחודו יתברך, ולקבל עליו כל ייסורים ומיני מיתה על קידוש שמו יתברך, ונחשב לו כאלו עשה הדבר בפועל ונהרג על קידוש השם. " ומי הרואה זאת ולא ייקח על ליבו למות על קידוש השם לפחות שלוש פעמיים ביום ויקבל שכר כאילו עשה זאת בפועל!!! יום מקסים לכולם שסיימתם לקרוא תגידו שמע ישראל....

איך ניתן להגיע ליראת החטא?

להלן התשובה מהספר דברי יעקב של הרב יעקב עדס מאוד מחזק שווה לקרוא עד הסוף.. בדרך קניית היראה מהספר: " מסילת ישרים" פרק כ"ה.

אך דרך קניית היראה הזאת הוא ההתבונן על ב' ענינים אמתיים: האחד הוא, היות שכינתו יתברך נמצאת בכל מקום שבעולם ושהוא יתברך משגיח על כל דבר קטן וגדול אין נסתר מנגד עיניו, לא מפני גודל הנושא, ולא מפני פחיתותו, אלא הדבר הגדול והדבר הקטן הנקלה והנכבד הוא רואה והוא מבין בלי הפרש, הוא מה שאמר הכתוב (ישעיה ו'): מלא כל הארץ כבודו, ואומר (ירמיה כ"ג): הלא את השמים ואת הארץ אני מלא. ואומר (תהלים קט"ו): מי כה' אלהינו המגביהי לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ. ואומר (שם קל"ח): כי רם ה' ושפל יראה וגבוה ממרחק יידע. וכיון שיתברר לו שבכל מקום שהוא, הוא עומד לפני שכינתו יתברך, אז מאלה תבוא בו היראה והפחד פן ישל במעשיו, שלא יהיו כראוי לפי רוממות כבודו, והוא מה שאמרו (אבות פ"ד): דע מה למעלה ממך, עין רואה ואזן שומעת, וכל מעשיך בספר נכתבים, כי כיון שהשגחת הקב"ה על כל דבר, והוא רואה הכל, ושומע הכל, ודאי שכל המעשים יהיו עושים רושם, וכלם נכתבים בספר אם לזכות או לחובה, ואמנם הדבר הזה אינו מצטייר היטב בשכל האדם, אלא על ידי התמדת ההתבוננות וההסתכלות הגדול, כי כיון שהדבר רחוק מחושינו לא יציירוה השכל אלא אחר רוב העיון וההשקפה, וגם אחר שיציירוהו יסור הציור ממנו בנקל אם לא יתמיד עליו הרבה, ונמצא שכמו שרוב ההתבונן הוא הדרך לקנות היראה התמידית, כן היסח הדעת וביטול העיון הוא המפסיד הגדול שלה, יהיה מחמת טרדות או ברצון, כל היסח דעת ביטול הוא ליראה התמידית. הוא מה שצוה הקב"ה אל המלך (דברים י"ז): "והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את ה' אלהיו" (לענין שחייב לכתוב לעצמו ספר תורה, ולשאת אותו עמו בכל אשר ילך). הא למדת שאין היראה נלמדת אלא מן הקריאה הבלתי נפסקת, ותדקדק שאמר "למען ילמד ליראה", ולא אמר למען יירא, אלא לפי שאין היראה הזאת מושגת בטבע, כי אדרבא רחוקה היא ממנו מפני גשמיות החושים, ואינה נקנית אלא על ידי לימוד, ואין לימוד ליראה אלא ברוב ההתמדה בתורה ודרכיה בלי הפסק, והוא שיהיה האדם מתבונן ומעיין בדבר הזה תמיד בשבתו, בלכתו, בשכבו, ובקומו, עד שיקבע בדעתו אמתת הדבר, דהיינו: אמתת המצא שכינתו יתברך בכל מקום, והיותו עומדים לפניו ממש בכל עת ובכל שעה, ואז יירא אותו באמת, והוא מה שהיה דוד המלך מתפלל ואומר (תהלים פ"ו): הורני ה' דרכך אהלך באמתך יחד לבכי ליראה שמך.

מהי הדרך הנכונה לעבוד את השם יתברך ואיך מקרבים רחוקים ?

לצורך התשובה אני מביא את רבינו הרמב"ם הקדוש שעונה על כך באריכות ובאמת כדאי שכל יהודי ילמד זאת וכך ידע לענות ליצר הרע השקרן שמקנן בתוכנו ועובד עלינו יומם ולילה...ומי שיש לו ידע יש לו כוח ונשק לנצחו...הכלי שמחסל את השקר זה האמת. ולהלן דברי הרמב"ם בהלכות תשובה פרק י'

הלכה א

אל יאמר אדם הריני עושה מצות התורה ועוסק בחכמתה כדי שאקבל כל הברכות הכתובות בה או כדי שאזכה לחיי העולם הבא ואפרוש מן העבירות שהזהירה תורה מהן כדי שאנצל מן הקללות הכתובות בתורה או כדי שלא אכרת מחיי העולם הבא אין ראוי לעבוד את ה' על הדרך הזה שהעובד על דרך זה הוא עובד מיראה ואינה מעלת הנביאים ולא מעלת החכמים ואין עובדים ה' על דרך זה אלא עמי הארץ והנשים והקטנים שמחנכין אותן לעבוד מיראה עד שתרבה דעתן ויעבדו מאהבה.

הלכה ב

העובד מאהבה עוסק בתורה ובמצוות והולך בנתיבות החכמה לא מפני דבר בעולם ולא מפני יראת הרעה ולא כדי לירש הטובה אלא עושה האמת מפני שהוא אמת וסוף הטובה לבא בגללה ומעלה זו היא מעלה גדולה מאד ואין כל חכם זוכה לה והיא מעלת אברהם אבינו שקראו הקב"ה אוהבו לפי שלא עבד אלא מאהבה והיא המעלה שצונו בה הקדוש ברוך הוא על ידי משה שנאמר ואהבת את ה' אלהיך ובזמן שיאהוב אדם את ה' אהבה הראויה מיד יעשה כל המצוות מאהבה.

הלכה ג

וכיצד היא האהבה הראויה הוא שיאהב את ה' אהבה גדולה יתירה עזה מאוד עד שתהא נפשו קשורה באהבת ה' ונמצא שוגה בה תמיד כאלו חולה חולי האהבה שאין דעתו פנויה מאהבת אותה אשה והוא שוגה בה תמיד בין בשבתו בין בקומו בין בשעה שהוא אוכל ושותה יתר מזה תהיה אהבת ה' בלב אוהביו שוגים בה תמיד כמו שצונו בכל לבבך ובכל נפשך והוא ששלמה אמר דרך משל כי חולת אהבה אני וכל שיר השירים משל הוא לענין זה.

הלכה ד

אמרו חכמים הראשונים שמא תאמר הריני למד תורה בשביל שאהיה עשיר בשביל שאקרא רבי בשביל שאקבל שכר בעולם הבא תלמוד לומר לאהבה את ה' כל מה שאתם עושים לא תעשו אלא מאהבה ועוד אמרו חכמים במצותיו חפץ מאד ולא בשכר מצותיו וכן היו גדולי החכמים מצוים לנבונים תלמידיהם ומשכיליהם ביחוד אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב וכו' אלא מפני שהוא הרב ראוי לשמשו כלומר עבדו מאהבה.

הלכה ה

כל העוסק בתורה כדי לקבל שכר או כדי שלא תגיע עליו פורענות הרי זה עוסק שלא לשמה וכל העוסק בה לא ליראה ולא לקבל שכר אלא מפני אהבת אדון כל הארץ שצוה בה הרי זה עוסק בה לשמה ואמרו חכמים לעולם יעסוק אדם בתורה ואפילו שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה לפיכך כשמלמדין את הקטנים ואת הנשים וכלל עמי הארץ אין מלמדין אותן אלא לעבוד מיראה וכדי לקבל שכר עד שתרבה דעתן ויתחכמו חכמה יתירה מגלים להם רז זה מעט מעט ומרגילין אותן לענין זה בנחת עד ששיגוהו וידעוהו ויעבדוהו מאהבה.

הלכה ו

דבר ידוע וברור שאין אהבת הקב"ה נקשרת בלבו של אדם עד שישגה בה תמיד כראוי ויעזוב כל מה שבעולם חוץ ממנה כמו שצוה ואמר בכל לבבך ובכל נפשך אינו אוהב הקדוש ברוך הוא אלא בדעת שידעוהו ועל פי הדעה תהיה האהבה אם מעט מעט ואם הרבה הרבה לפיכך צריך האדם ליחד עצמו להבין ולהשכיל בחכמות ותבונות המודיעים לו את קונו כפי כח שיש באדם להבין ולהשיג כמו שבארנו בהלכות יסודי התורה: נגמר ספר ראשון והוא ספר המדע. "עכ"ד.

ואני מוצא שאין צורך להוסיף על דברי קודשו.

"מסיר אזנו משמוע תורה גם תפילתו תועבה" (משלי כח, ט) מה הפירוש? (שלי לעניות דעתי)

פירוש: מי שלא מקבל תוכחה ושומע דברי תורה ולומד דרך השם שבה ילך ושומר כל המצוות או בכיוון של תשובה ולא תינוק שנשבה...השם מואס בתפילתו...ולכן חכם שומע תורה ומשתדל לעשות רצון השם אז השם מקבל תפילותיו..ושמח בהן...יותר מכל אוצר שבעולם...עם זאת בכל רגע אדם יכול לעשות תשובה ולהיות קרוב לשם יותר מהצדיקים עצמם שנאמר במקום שבעלי תשובה עומדים גם צדיקים גמורים לא יכולים לעמוד והשם מחכה שנדבר איתו גם במילים שלנו בכל עת ממש...

מה קרה לראשי העם על שלא מיחו בבני אדם

אחז"ל (תנחומא בלק י"ט) קח את כל ראשי העם והוקע אותם, בראשי העם תלה על שלא מיחו בבני אדם. וכן אמרו (תנחומא משפטים) אפילו צדיקים גמורים נתפסים על הדור על שלא מיחו ברשעים. ועוד אמרו (מדרש איכה – על הכתוב ויצא מבת ציון) היו גדולי ישראל רואין דבר עבירה והופכים פניהם ממנו, אמר להם הקדוש ברוך הוא תבא שעה ואני עושה לכם כן. שמבואר בספרי (וברש"י פ' תצא) דגדול המאבד הנשמה מהמאבד הגוף (גדול המחטיא יותר מההורג) (שבת קי"ט): לא חרבה ירושלים אלא בשביל שלא הוכיחו זה את זה.

רוצים להיות זכאים בדין בראש השנה וכיפור?

קיצור דרך (שכמובן שיש לשלבו בהשתדלות לשוב בתשובה שלימה בכל מאודכם) כל המעביר על מידותיו (וסולח לעושים פשעים וחטאים נגדו) מוחלים לו את כל פשעיו אומרת הגמרא וזה מידה כנגד מידה מאחר והוא לא מקפיד על אחרים בשמיים לא מקפידים עליו וזה מתכון בדוק להחתם לחיים טובים השנה וכל שנה. (מדובר בדברים אישיים שעושים נגדך ואתה מוחל ומעביר ולא מקפיד גם לא בלב במיוחד שיודעים שהכל מהשם והכל לטובה וזה רצון השם לכן קל להעביר על מידותיך וזה חלק מביטחון ולסמוך על השם... ולא מדובר בקנאה לשם שמיים שצדיקים נלחמים ברשעים שלא יחטיאו את הרבים) ולכן יש לא רק למחול לפוגעים בנו אלא להתפלל לטובתם שיזכו לשוב בתשובה שלימה ולדעת שלימה שכן דעת קנית מה חסרת אמרו חז"ל... וכל המתפלל על חברו נענה תחילה! וגם כך אתם תזכו לקרבת אלוקים ולתשובה שלימה...והבוטח בשם חסד יסובבנו וזה עוד פירוש ותירוץ לפסוק זה מתהילים לעניות דעתי! כי הסולח מראה שהוא בוטח בשם ששלח הפוגע וזה רצונו וזה לטובה ולכן חסד יסובב את האדם הבוטח וזה המתקה של הצרה על ידי הבנה זאת! ועל כן יש לומר כבר עכשיו שאתם מסיימים לקרוא שורות אלו.. "ריבוננו של עולם אני מוחל מחילה גמורה לכל מי שפגע בי השנה הזאת ובכלל בין בגלגול זה ובין בגלגולים קודמים ומבקש אני שלא תעניש שום אדם בסיבתי. מחול להם מחול להם מחול להם...וכמו כן תן בליבם של מי שאני פגעתי בהם שימחלו לי בלב שלם ונפש חפצה. ברוך מלך הרחמן ותודה ריבוננו של עולם על כל מה שעשית ואתה עושה למעני ולמען קרוביי ולמען כל ישראל.. " וזה מתכון בדוק ומנוסה לצאת זכאים בדין והעיקר להתכוון לזה באמת ולא לומר זאת מן השפה ואל החוץ..

צדיק אוכל לשובע נפשו ובטן רשעים תחסר

בבא"ח דרושים (פר' ויקהל) כתב וז"ל: "צדיק אוכל לשובע נפשו ובטן רשעים תחסר", והיינו דמילוי רשעים רי"ש שי"ן עי"ן יו"ד מ"ם הוא מספר ת"ף כמניין פלונית (א"ה היא לילי"ת). נמצא פלונית היא בטן רשעים, כי מילוי של האות הוא בטן שלו, וכיון שאוכל לשובע נפשו, אין לפלונית מזון והנאה במה ששייך לנפש עכל"ק.

מהו סוד ההתחזקות למי שקשה להתחזק

"תאכלו 40 יום רק בד"צ מהודר ורק בשר חלק ורק חלב ישראל ופת ישראל ואז תוכלו לחזור בתשובה שלימה כי אז הדברים יכנסו ללב זה סוד התשובה אחרת אדם לא רואה את האמת למרות שהוא יודע, הוא חי בהיפך מהאמת וכל הרוצה להתחזק שיתחזק בזאת. ולאחר מכן קראו את ספר ההוכחות ואז תוכלו לחזור בתשובה שלימה ולקיים את תכלית ביאתך לעולם ולא להפסיד את הגלגול האחרון של כולנו כי אין עוד גלגולים לתקן מי שלא זכה בר מינן, בימות המשח אומר הרמ"ק הקדוש, יאבד כי לא יקבלו בעלי תשובה בימות משיח. ומי שלא שב תמחק נפשו ותשרף. ואנו קרובים מאוד לגילוי משיח והתחלת ימות משיח.

"קשה תרבות רעה בתוך ביתו של אדם יותר ממלחמת גוג ומגוג" כך אמרו חז"ל ואיזה היא תרבות רעה?

למי שקרוביו בביתו לא שומרים תורה ומצוות או אשתו הולכת בפריצות דבר שמעיד שתגיע לחציפות וגאוה שהם שורש כל העוונות..ולכן חשוב למצוא זיווג ירא שמיים בתכלית וזה רק אם אנחנו נשתדל להיות יראי שמיים בתכלית ונתחזק במה שקשה לנו כך נזכה לזיווג הגון וצדיק או צדיקה. וההיפך עם ההיפך..(ולא להתייאש עם הנפילות כי הדרך להתחזק אמנם צרופה נפילות וקימות אבל זה הדרך ולכן שמחו שמנקים אתכם משמים וקומו ועשו תשובה ואל תתייאשו לעולם!(!) ומי שיש לו תרבות רעה בבית שידבר עם השם יתברך וייתן צדקות ויעשה מצוות וחסדים שהשם ירחם על בני ביתו שיעשו תשובה...

מי שאשתו רעה אין לו גיהנום וכנ"ל מי שבעלה רע. אז תנחמו בזה שלפחות מנקים אתכם בעולם הזה ותתחזקו בכל כוחכם בתורה ומצוות ומעשים טובים ותברחו מכל מיני המשחית של אייפון טלוויזיה ואינטרנט..ולמדו תורה שהיא המקלט ותיבת נוח של עם ישראל....לוקח/ת דברי תורה לשימת ליבו ולומד על מנת לעשות ללמוד וללמד ישכון בטח..

סגולה מדהימה לכל הישועות מישהי בדקה ועבד לה להלן מכתבה.

סגולה מדהימה לכל הישועות שמישהי בדקה ועבד לה להלן מכתבה לנסות בטוח שווה ואני בטוח שאם הרב פינטו המליץ זה בטוח יעבוד בהצלחה... אשמח לשמוע מכם עוד 40 יום ממחר ערן זה מכתבה: "ערן היקר יש סגולה בדקה מרבי ישעיהו פינטו ה" ישמור אותו, לומר במשך 40 יום את פרק צ' בתהילים (בתהילים) לבקש ישועה והיא מתקבלת!! אני לא מאמינה ואפילו קצת בשוק שמה שביקשתי קיבלתי! עשיתי זאת במשך 40 יום בכל בוקר+ נר לצדיק , אמרתי אנסה למה לא וסתם ביקשתי משהו שהיה נראה לי שאין סיכויי שיתקבל ואכן התקבל!!! ישתבח שמו לעד שוווווו לנסותתתת!!!"

תפילה עתיקה לבחור ירא שמים שרוצה שתזדמן לו כלה הגונה

תפילה למציאת זיווג עתיקה עם כוונות של המקובלים שכתובה בכתב יד עתיק בן 300 שנה לבחור ירא השם שרוצה שתזדמן לו כלה הגונה (וכלה יכולה לבקש בחורה רק להפוך המילים ולזכור שגם תפילה המילים שלך מעומק הלב מקובלת בכל נוסח שתבחרו..המספרים בסוגריים מתארים הראשי תיבות..חשוב שהשמות הקדושים לא להוציאם בפה רק לכוון בהם במחשבה מה שנקרא לקרוא אותם בלב בלבד) שבוע טוב לכולם אוהב אותכם אהבת חינו ומברך את כל מי שזקוק או זקוקה לזיווג כולל עבדכם הקט שיזכה לה או לו במהירה אמן... יאמר: "רש"ל[1] בחסדך יצרת עולמך ובראת אדם ועשית לו עזר וציויתני לישא ולהוליד בנים והחמירו עבדיך רז"ל[2] שלא לאחר מצוה זאת. וביען חיי העולם הזה והעב"א[3] תלויים באשה ובעוה"ר[4] אין עוד נביא ולא רוח"ק[5] לדעת איזו ראויה לקיים מצותך לכן בלב נשבר באחי להפיל תחינתי לפניך אב הרחמן ויהי רמיאו"א[6] שתתמלא רחמים עלי ותזמין לי בת זוג נאה ויראת השם ובמלת[7] מידות טובות וטובת שכל ומצלחת ומבורכת, כי בזה אוכל לעבוד את השם בלי טרדה. והיה הנערה אשר ידברו לי עליה והיא ראויה ויש בה יראת השם ומדות טובות, והענה לי ברחמיך הרבים תחון עלי ותטה ליבי לגמור הדבר באופן שאוכל לקיים מצותיך ותטיב לי בעוה"ז[8] ובעוה"ב[9] אל מלא רחמים רחש תמך[10] עזוני על כבוד שמך עשה למען שמך וכו' וחניני ושמע תפילתי אמן בשם אראריתא[11] כי אתה שומע תפילת כל פה בא"י[12] שומע תפילה ותכוון אוכץ[13] אזבוגה[14] ילאפולל"צו[15] [1] רבנו של עולם [2] רבותינו וזכרונם לברכה [3] והעולם הבא [4] ובעוונותינו הרבים [5] רוח הקודש [6] רצון מלפניך ה' אלוקי ואלוקי אבותי [7] צריך להיות כתוב ו"ו(ב)מלאת" [8] בעולם הזה [9] ובעולם הבא [10] כתב ספר החשק "זה השם מסרו יעקב אבינו עליו השלום בשעת פטירתו להזכירו בעת צרה וממנה יושע והוא נטריקון רחום חנון שומר תמים מציל פודה [11] ראשי תיבות "אחד ראש אחדות ראש יחודו תמורתו אחד" וכתב בספר השרשי השמות שהוא שם מועיל שתתקבל תפילתו ויש לו שני ניקודים א' אַרְאִיתָא והשני לפי הרש"ש אַרְאִיתָא [12] ברוך אתה ה' [13] שם זה ידוע למקובלים שכוחו לתפילה שהרי יתא בא"ת ב"ש "תפלה" ומנקדים אותו כך אֶןְכֶץ מהניקוד של ראשי תיבות הפסוק וְלִפְנֵי הו' * ישפוך שיחו ובגימטריה 117 שהוא ע"ב מ"ה שהם משמות ה' [14] והוא נקרא שם השמינית שהרי כל שתי אותיות יוצרות שמונה א"ז ב"ו ג"ה וגם שהוא אחד בשבעים שמות של מטטרו"ן ובספר כנפי יונה כתב שהוא הממשיך כ"ד קישוטי כלה ונקרא גם בשם חותם הגדול [15] יהיו לרצון אימרי פי והגיון ליבי לפניך ה' צורי וגואלי.

שאלה: האם זיווגו של כל אדם נקבע מן השמים כגזירה?

שאלה: האם זיווגו של כל אדם נקבע מן השמים כגזירה, או שאדם יכול לזכות באשה או בבעל טוב יותר ממה שנגזר עליו, או חלילה להיפך? תשובה: אמרו רבותינו בגמרא (במסכת סוטה דף ב.). אמר ריש לקיש, אין מזווגין לו לאדם אשה אלא על פי מעשיו, שנאמר (בתהילים פרק קכה). "כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים", (דהיינו שלא יבא זיווג רע לאדם טוב.). ומקשה הגמרא על מה שאמר ריש לקיש, והרי אמר רבי יהודה, אמר רב, ארבעים יום קודם יצירת הולד בת קול יוצאת ואומרת "בת פלוני לפלוני", ואם כן כיצד אמר ריש לקיש שהזיווג נקבע על פי המעשים של האדם, והרי זו גזירה מן השמים, ומתרצת הגמרא, שבזיווג ראשון אדם זוכה במה שנגזר עליו, בלא קשר למעשים, אבל בזיווג שני אדם זוכה בזיווג על פי מעשיו. ובאמת שאף בזיווג ראשון, הזיווג תלוי במעשים של האדם, וכן פירש הגאון רבי טוביה הלוי (מהעיר צפת לפני כארבע מאות שנה), שמה שאמרה הגמרא שזיווג ראשון נגזר מן השמים על פי הבת קול, היינו שזיווג ראשון, אף אם לא יהיו שני הצדדים שווים לגמרי במעשיהם, רשעים גמורים או צדיקים גמורים, אלא צדיקים הם, ואחד צדיק ביותר, וכן הרשעים אחד מהם רשע ביותר, מכל מקום יבואו לידי נישואין, כיוון שכך יצא מפי השם יתברך על ידי הבת קול, אבל אם רב המרחק ביניהם, צדיק גמור עם רשעה גמורה, או להיפך, אז תבטל הגזירה וידונו על פי מעשיהם. וזיווג שני הנעשה לפי מעשיו, הוא בדקדוק רב שיהיו שניהם שווים בערך הצדקות או הרשעות. ונאמרו בעניין זה עוד חילוקים רבים שאפשר שאדם יפסיד את הזיווג שנקבע לו מפי הבת קול, לטוב ולמוטב, ועל ידי מעשי האדם ותפילותיו יכול לגרום שיזכה בזיווג משובח. ומכל מקום, בעת שאדם מחפש זיווג, צריך לכוון מעשיו לשם שמים, לחפש זיווג לפי ענייניו ולא לבא בדרישות מוגזמות או בדרישות חסרות טעם, שעל ידי כן יוכל לבא לידי הפסד. וידוע מעשה בהגאון האמיתי רבי משולם איגרא זלה"ה, (שחי לפני כמאתיים שנה), שלמרות ימי עונו ומרודו, היה שקדן עצום בתורה, והיה נחשב לבחור עילוי עצום וצדיק, והגביר העשיר רבי שמואל ביק נתן עיניו בו לקחת אותו חתן לבתו היחידה. וכאשר היה נשוי עם אותה נערה, ראתה שאינו מבין בענייני העולם וכולו שקוע בעניינים רוחניים, ודבר זה לא מצא חן בעיניה, ודרשה להתגרש ממנו, וגם אביה בראותו שבתו אינה מרוצה דרש ממנו לתת גט לבתו, ובצער ויגון רב עמד רבי משולם וגירש את אשתו בגט כפי רצונה ורצון אביה. ובאותה תקופה פרצה מחלוקת גדולה בין גדולי הרבנים בברודי, בעניין גט (שסידר רבי משה מינץ לבנו של הגאון רבי מרדכי זאב הזקן אב"ד לבוב) והיו שהכשירו את אותו גט, והיו שפסלו אותו. והחליטו שהגאון רבי ישעיה ברלין (רבה של ברסלוי) יכריע בדבר, בהיותו גאון עצום ובקי מאד בדברי הראשונים והאחרונים, ושלחו את השאלה לגאון נפלא זה, בצירוף חוות דעת של כמה מהרבנים האוסרים וכמה מן המתירים, ובין הרבנים הכותבים היה גם הגאון רבי משולם איגרא, שהציע חוות דעת

בעניין. והנה בעת שהיה מעיין רבי ישעיה בתשובות שלפניו, נזדמן לברסלוי רבי שמואל ביק, הגביר מברודי, אשר בא לרגל מסחרו לברסלוי, ומצא לנכון לבקר בבית רב העיר הגאון רבי ישעיה ברלין, שהיה מכיר זה שנים רבות, וכשהיה רבי ישעיה מעיין בתשובתו של רבי משולם איגרא, שאל את רבי שמואל ביק אם הוא מכיר מי הוא זה הגאון רבי משולם איגרא, והשיב לו, כי הוא מכירו והוא צעיר לימים בן שבע עשרה שנה, ורבי ישעיה הביע את השתוממותו, לאמר, כל כך צעיר וידע רב לו בבקיות עצומה ובגאונות נפלאה מיחידי הסגולה שבדור, שמע רבי שמואל ביק דברים אלו יוצאים מפי זקן גאוני הדור, נתכוון ליבו בקרבו והתעלף, הזעיק רבי ישעיה את בני ביתו, והתיזו עליו מים עד ששבה אליו רוחו, ואז שאלו רבי ישעיה, מה לך כי נתעלפת, והשיב לו רבי שמואל, צעיר זה, חתני היה, ולצערי נאלץ היה לפי בקשתי לתת גט פיטורין לביתי. אמר לו רבי ישעיה, אם צעיר גאון זה היה בביתך, ואתה סילקת אותו מן הבית חייב אתה להתעלף פעם שנייה. לא ארכו הימים וזכה רבי משולם לישא את ביתו של הגאון רבי יצחק הורביץ רבה של ברודי, וחי בטוב ובנעימים.

הפלוס של גרושה או אלמנה עם ילדים בשידוכים?

גברים יקרים ואחיות יקרות מי שגרשה או אלמנה שיש לה ילדים דעו שזה פלוס גדול מאוד בשידוכים ולא מינוס כמו שרבים טועים לחשוב... וגבר חכם יעדיף אשה כזאת כי מובטח לו שקיים המצווה... כי קיים לדיה כילדיו ולפי מה שאני מבין מלשון הזוהר הקדוש שמביא הרב אברהם חי כאן... יחשב לו הדבר בנסיבות המתוארות כעסק בפייה ורבייה והביא ילדים לעולם על ידי שקיימם וכידוע מי שלא עסק ולא הביא ילדים כי לא רצה להתחתן ולעסוק בכך אין לו חלק לעולם הבא... כמו חזקיהו המלך שלא רצה להביא ילדים לשם שמייים וכמעט נענש שלא היה לו חלק לעולם הבא למרות שהיה צדיק... כי זה המצווה הראשונה בתורה ולכן יש למהר להתחתן... (אם לא חשקה נפשו בתורה ואינו מהרהר בנשים וכל כולו לימוד תורה כפי שמביא הרמב"ם כמו בן עזאי כמתואר שם ויש חולקים ואין כאן המקום להאריך) וכך מביא הרב חי: "בזהר הקדוש (פרשת משפטים) כתוב שאם אדם לא זכה לזרע של קיימא וגירש את אשתו הראשונה, ונשא בזיווג שני אשה עם ילדים, הראשון פעל עבור הבעל השני שיהיה לו ילדים. וז"ל הזוהר הקדוש: (פרשת משפטים דף ק"ט, ע"א): "ורמאן איהי דלאו דיליה ולא אזדמנת לגביה ומאן איהי ההיא דהות זמינא לאחרא ואקדים האי ברחמי ונטיל לה, דא אתייהבת ליה דלא אתחזיא ליה וקודשא בריך הוא חמי מרחיק וחמי לההיא אתתא דזמינת לאפקא תולדין בעלמא, אקדים האי ברחמי ואתייהבת ליה ועביד איבין וזרע זרעא באתתא (ס"א בגנתא) דלאו דיליה בג"כ האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו". (הרב אברהם חי שליט"א)

קראו מהשולחן ערוך כמה חמור לגבר להביט בנשים

שזה דבר שפשיטא שכל בעל פייסבוק נכשל בו ואם הוא כאן לא לזיכוי הרבים בהיתר של פוסק גדול או רב חובה עליו למחוק את הפייסבוק... וכל אשה שיש לה תמונות בפייסבוק או באינטרנט או בפייסבוק מכשילה את הרבים גם תמונות צנועות וגם על הנשים יש למחוק את הפייסבוק שנאמר גדול המחטיאו מהורגו!! תקראו ותבינו שזה עבירות שחונקים את האדם ביום הדין זה דברי השולחן ערוך: "שו"ע או"ח סימן ע"ה, מ"ב סק"ז, (ובשו"ע אה"ע, סימן כ"ה סעיף א'), (ראה שם מש"כ השולחן-ערוך) בסעיף א': "אחרי פרשת עריות כתיב (ויקרא י"ט, ב') דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו, דכל מקום שאתה מוצא גדר ערוה היא גדר קדושה וצוה הקב"ה לכל ישראל למגדול ועד קטן לפרוש מאד מאד מן העריות, ולגדור בהן גדרים וסייגים, דמפני שעריות נפשו של אדם מחמדתן, לפיכך צריכה גדרים הרבה. ולפיכך צריך אדם להתרחק מן הנשים מאד מאד, ואסור לקרוץ להן בידיו או ברגליו ולרמוז להן בעיניו ולהרהר בהן, וע"ז נאמר (במדבר ט"ו, ל"ט) ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם, ועינא ולבא תרי סרסורי דעבירה. ודוד המלך ע"ה התפלל על זה (תהלים פרק קי"ט פסוקים ל"ו ל"ז) "הט-לבי, אל-עדותיך; ואל אל-בצע. לז העבר עיני, מראות שןא; בךךךך חניני." ואסור לדבר עמהן לשם תאוה או לשחוק עמהן, ולהקל ראש כנגדן או להביט ביופיין, וכן אמר שלמה המלך ע"ה (משלי פרק ה' פסוקים ג' ה') "פי נפת תטפנה, שפתי זרה; וחלק משמן חכה. ד ואחריתה, מרה כלענה; תדה, כחרב פיות. רגליה, ירדות מות; שאול, צעדיה יתמכו." ואפילו להריח בבשמים שעליה ועל בגדיה אסור." עכ"ד וכל מי שיש לו נפש או לה חייבים להוציא מחשב אייפון או נייד חכם וטלויזיה מהבית ועיתונים חילוניים וספרים חילוניים מלאים בטומאה הזאת שהשולחן ערוך מדבר עליו... וכל השומע לחכמים אשריו בעולם הזה ובעולם הבא..

למה רוב הנשים והגברים החילוניים מסורתים וחלק ניכר מהדתיים המחפפים בוגדים בבני זוגם

למה רוב הנשים והגברים החילוניים מסורתים וחלק ניכר מהדתיים המחפפים בוגדים בבני זוגם וחלק ניכר של מעל לחצי מתגרש בהרבה מקומות בארץ והרבה לא מאושרים בנישואין שלהם? ואיך אפשר לתקן ולהגיע לשלום בית ולאפשר בנישואין? תשובה מדהימה לפי תורת הסוד והפשט יחד של תורתנו הקדושה לפי תורת הסוד בתמצית עם ביאור שלי היכן שצריך זה ההסבר מהחוכרת של הרב יקותיאל פיש סוד החשמל-צניעות "וואם אדם זר מהרהר באשה, הספרא ארתא(השטן) פותח את השפע של האשה שהרהרו בה ומוריד את זה דרך החמום באדם המהרהר, והוא פביכול גונב לה את השפע האמתי שלה, ואף על פי שאינו עושה מעשה, עצם ההרהר כבר גונב את השפע שירד אצל הזכר מהמהרהר. ודבר זה פוגם בחיים של האשה שאינה מקבלת מבצלה את השפע האמתי שלה וכו'. וכן האדם המהרהר באשה זרה גורם לאשתו להשפיע לה שפע של אשה אחרת שירד אצלו. ואם אינה מקבלת את החיים האמתיים שהקב"ה יעד עבורה, היא תהיה חסרה ותרגיש שפביכול חסר לה משהו": דהיינו אשה יקרה באינטרס שלך להוציא הטלויזיה והעיתונים מהבית שבעלך יחזור בתשובה שלימה וישמור על עיניו ואז תקבלי השפע והחיות שירדה דרכו אלייך ותהיי מאושרת בחיים.. וזה הסיבה למה יותר מחצי מתגרשים בין החילוניים ובערים מסוימות אף 70 אחוז מתגרשים והשאר בליבם אחד מבני הזוג לא מאושר או שניהם אם הם לא זוג טרי... לכן נשים יקרות שאתן לא צנועות וגברים אחרים מסתכלים עליכם... אתן מביאות חורבן על חייכם ועל אושרכם ועל שלימות נפשכם ותיקונכם ותיקון בעלכם ובני ביתכם וזה ברור... ועוד

תיקון מהחכם יהודה פתיא זצ"ל לאיש שבא על נידה ואשת איש (כלתו)

דברי הרב הגדול ר' יהודה פתיא זצ"ל בספרו "מנחת יהודה" (אות פ"ו) וזה לשונו :

והנה זה התקון של תענית יום אחד כיום הכפורים הוא דבר קל מאוד וכל אדם יוכל עשוהו בין בחור בין זקן, בין איש בין אשה. והוא יקר הערך מאוד כי מציל את האדם מכף הקלע, והקב"ה הוא מתקן הפגם שלו ואינו נמסר עוד בידי המשחיתים, ואפילו אם יהיה העוון ההוא כלול משני עוונות כגון שבא על אשת איש בימי נדותה שאז הוא מתחייב שתיים משום אשת איש ומשום נדה, והוא לא עשה תקון רק לעוון אשת איש בלבד, עם כל זה הואיל ושני האיסורים נעשו בגוף אחד ביחד בפעם אחת, הנה הוא יתברך לא ימסור אותו בידי המשחיתים בכף הקלע, אלא הבית דין של מעלה מתקנים אותו אחר פטירתו את הפגם של עוון הנידה באופן אחר, והוא כי מכניסין אותו בחדר מיוחד ושם מחתכין את ברית המילה שלו ומוציאין ממנו את כתמי פגם הנידה שנשאר בו ואחר כך מרפאין אותו. וזה למדתי ממעשה שבא לידי בשנת התרפ"ג מעשה שבא אלי זקן אחד ואמר לי שהוא בא על כלתו בחיי בנו, ורוצה לשוב ולתקן מעשיו, ואינו יכול לעשות תעניות וסגופים. אמרתי לו, האם אינך יכול להתענות לפחות יום אחד, לילה ויום כיום הכפורים, אמר לי הן. אמרתי לו, לך וטבול שבע טבילות וקבל עליך להתענות תענית של עשרים וארבע שעות על עון הנזכר, רק שאתה מותר בכל עשיית מלאכה, וביום התענית בא אצלי עם מעות פדיון שלש מאות ועשרים וחמש תעניות הנצרכים לתקון עון הבא על אשת איש, ואעשה לך תקון, וכן עשה. וכאשר בא אלי, נכנסנו לחדר, והלך ארבע אמות יחף, ועמד והתודה את הודוי הנזכר לעיל, ואחר גמר הודוי מסר בידי את כסף הפדיון ואמר לי, האל המעות פדיון שלש מאות עשרים וחמש התעניות, ואתה מורשה לחלקם לצדקה. וכאשר קבלתי המעות מידו, אמרתי, הריני מקבל את אלו המעות מיד פלוני בן פלוני שנתנם בעד פדיון התעניות שנתחייב להתענות מפני ששכב עם כלתו, והי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שתהיה חשובה ומקבלת לפניך פדיון אלו התעניות כאלו התענה פלוני בן פלוני על עונותיו ממש, וכל ניצוצות הקדושה הראויים להתברר על ידי התעניות יתבררו על ידי מצות הצדקה למען שמך הקדוש היוצא מפסוק חיל בלע ויקיאנו (חב"ו) מבטנו יורישנו אל. ושמע את תפילתנו למען שמך הקדוש (ארארית"א) כי אתה שומע תפילת כל פה, ברוך שומע תפילה. ולפי שהבנתי שהזקן ההוא הוא איש עני ולווה המעות מאחרים, לכן החזרתי לו את כל המעות בתורת צדקה, ולא נטלתי מהם אלא שתי פרוטות בלבד. והנה אחר שתי שנים נפטר אותו זקן, וראיתי אותו בחלום שעומד בבית דין של מעלה, ונסתכלו בו וראו אותו שהוא בעל תשובה, רק שלא עשה תשובה כי אם על אסור אשת איש לבד, ולא גם על אסור כלתו, ולא דברו עמו דבר, והוא מעצמו נכנס בחדר שבצד הבית דין וישב לו על ברכיו, והבית דין הגביהו עיניהם למעלה, ותכף ומיד ירדו שלשה מלאכים מהרקיע שלמעלה מהבית דין ועשו לו נתוח בגיד שלו והסירו את החלודה והפגם של אסור כלתו, ורפאו אותו לגמרי ויצאו. עד כאן ראיתי בחלום. ומזה ידע האדם את יקר תפארת התשובה כמה היא גדולה, כי הצילה לאותו זקן מכמה מאות שנים שהיה ראוי להיות נדון בכף הקלע ובגלגולים שונים ובגיהנום. ולכן אמרו חז"ל שיפה שעה אחת בתשובה ובמעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא. (עד כאן לשונו). וכאן דברי הרמח"ל הקדוש במילים שלי המחבר שברא הקב"ה את האדם להטיב לו הטבה מושלמת אין סופית בכמות ובאיכות וזה ניתן רק בעולם אין סופי בכמות ואיכות כדיבוק בו יתברך בלבד כי רק הוא האין סוף ומגיעים לשם דרך עמל בעולם זה הגשמי והמוגבל החומרי שנקבל שכרנו בזכות בחירתנו בטוב ובחיים ולא בהיפך...כציווי הבורא יתברך בתורה הקדושה ולא בחסד כי אין צער לנשמה גדול יותר לקבל מתנת חינם המכונה בשפת הקבלה נעמא-דכיסופא.

חובה לקרוא פתרון מדהים לצרות : מהחיד"א הקדוש והזוהר הקדוש : "מוֹסֵר פְּטוּם הַקְּטָרֶת",

חובה לקרוא פתרון מדהים לצרות : מהחיד"א הקדוש והזוהר הקדוש : "מוֹסֵר פְּטוּם הַקְּטָרֶת, יְכוּוֹן בּוֹ הַרְבֵּה, פִּי הַפְּלִיגוּ בְּזֶה הַקָּדוֹשׁ (פְּרָשַׁת וַיִּקְהַל דְּף ר"ח) מֵאֵד בְּזֶה, וְזֶה לְשׁוֹנֵנוּ : מְלֵאָה דָא גִּזְרָה קְיָמָא קָמִי קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכָל מַאֲן דְּאִסְתָּפֵּל וְקָרִי פֶּל יוֹמָא פְּרָשָׁתָא דְקִטְרֶת, יִשְׁתְּזַיֵּב מִפֶּל מִלֵּיהּ בִישׁוּן חֲרָשִׁין דְעֻלְמָא, וּמְפַל פְּגָעִין בִישׁוּן, וּמְהַרְהוֹרָא בִישׁא, וּמְדִינָא בִישׁא, וּמְמוֹתְנָא, וְלָא יִתְזַק פֶּל הָהוּא יוֹמָא, דְלָא יְכִיל סְטְרָא אֲתְרָא לְשְׁלִטָא עֲלֵיהּ, וְאַצְטְרִיךְ דִּיכֻוּן בְּהּ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אִי בִּינֵי נָשָׂא הוּוּ יְדָעִין פֶּמָה עֵילָאָה עֶבְדָּא דְקִטְרֶת קָמִי קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הוּוּ נְטָלִי פֶּל מְלָאָה וּמְלָאָה מִיְנֵיהּ וְהוּוּ סִלְקִין לֵה עֶטְרָה עַל רִישׁוּיְהוּ כִכְתְּרָא דְדַהְבָּא וְכוּ', וְאִי יְכוּוֹן בְּהּ כָּל יוֹמָא, אֵית לֵיה חוּלְקָא בְּהָאֵי עֻלְמָא וּבְעֻלְמָא דְאֵתִי, וְיִסְתָּלַק מוֹתְנָא מִיְנֵיהּ וּמְעֻלְמָא, וְיִשְׁתְּזַיֵּב מִכָּל דִּינֵין דְהָאֵי עֻלְמָא, מִסְטְרִין בִישׁוּן, וּמְדִינָא דְגִיהֵנְס, וּמְדִינָא דְמַלְכוּתָא אֲתְרָא. עַכ"ל אָמַרִי קָדוֹשׁ [פִירוּשׁ : דְבַר זֶה בְּרִית כְּרוּתָה לְשָׁפְתִים, שְׁפָל מִי שְׁמַתְבוּנָן בְּשִׁכְלוֹ, וְקוּרָא בְכָל יוֹם פְּרָשַׁת הַקְּטָרֶת, וְיִצְלַל מִכָּל דְבָרִים רָעִים וּפְשָׁעִים שְׁבַעֻלָם וּמְפַל פְּגָעִים רָעִים וְהַרְהוּרִים רָעִים וּמְדִין רַע וּמְדַבֵּר וּמְגַפֵּה, וְלָא יוֹזֵק פֶּל הַיּוֹם הָהוּא, שְׂאֵין הַסְטְרָא אֲתְרָא יְכוּל לְשְׁלַט עָלְיוּ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אִם בְּנֵי אָדָם הִיוּ יוֹדְעִים עַד כִּמָּה חֲשׂוּבָה הִיא מַעֲשָׂה הַקְּטָרֶת לְפָנֵי הַקְּב"ה, הִיוּ לוֹקְחִים פֶּל תְּבָה וְתָבָה מְמָנָה, וְהִיוּ מַעֲלִים אֲתָהּ לַהֲיֹת עֶטְרָה עַל רֵאשׁוֹם כְּכַתֵּר שֶׁל זֶהָ. וּמִי שְׁעוֹסֵק בְּפְרָשַׁת הַקְּטָרֶת, צְרִיךְ לַהֲתְבוּנָן בְּשִׁכְלוֹ בְּמַעֲשֵׂה הַקְּטָרֶת. וְאִם יְכוּוֹן בְּאַמֵּירוֹתוֹ בְּכָל יוֹם, יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְיִסְתָּלַק הַדְבָר וְהַמְגָפָה מִמֶּנּוּ וּמְפַל הָעוֹלָם, וְיִצְלַל מִכָּל הַדֵּינִים שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, מִפְּחוֹת הָרָעִים וּמְדִין דְגִיהֵנְס וּמְדִין שֶׁל מַלְכוּת הַסְטְרָא אֲתְרָא]. הַדְבָרִים עֲתִיקִים [מוֹעֲתִיקִים], לְשׁוֹן הַזֶּה הַקָּדוֹשׁ מִמֶּשׁ, שְׁלֵא כְּדָרְפֵנוּ בְּקוּיִטְרָסִים אֱלֹו, לְהֵלֵיב נַפְשׁ אָדָם מִשְׁדָּרָאֵל, עֵין בְּעֵין יְרָאָה הַפְּלֵגַת הַשְּׁבַח, וּמִזֶּה יִשְׁפִּיל לְכוּוֹן בּוֹ הַרְבֵּה וּלְאָוִמְרוּ בְּשַׁמְחָה לַעֲשׂוֹת נְחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ. וְלָא יְכוּוֹן לְתוֹעַלַת עֶצְמוֹ ח"ו. (צִפְרָן שְׁמִיר, סִמְן ב, סֶעִיף יד-טו) "

מספר סודות מדהימים מהרמח"ל הקדוש

סוד השלוש תפילות ביום ולימוד התורה במיוחד בחצות לילה לפי תורת הסוד מרביתו הרמח"ל הקדוש : "ענין זמני הג' תפילות וחצות לילה : היום נחלק לד' חלקים, ערב, ובקר, חצות לילה, וחצות יום. ובאלו הד' זמנים שולטים הד' רוחות כמו שידוע, ונעשים ד' זיווגים. ועל כן נתקן שבכל אלו הד' זמנים, ישראל יעסקו או בתפלה או בתורה. בערב ובבקר

ובצהרים יש הג' תפלות, ובחצות לילה תיקנו לקום ולעסוק בתורה. והנה צריך לידע הקדמה א' עיקרית מאד. שכל מה שיפול תחת סוג הזמן יהיה תמיד נחלק לג', ראש תוך סוף. (וזהו מה שאמרו בתיקונים, רישא דמזלא גופא דמזלא זנבא דמזלא, כי לכל יש מזל, אך מי שעומד ברישא דמזלא יהיה מעולה ומצליח, ומי שיהיה בגופא דמזלא יהיה בהעמדה וקיום - לא גבוה הרבה ולא שפל הרבה, אך בדרך האמצעית. ומי שיעמוד תחת זנבא דמזלא, יעמוד בשפלות, ולא יעשה ולא יצליח): ונמצא שכל א' מאלו הד' חלקים של היום נחלק לג', והיינו חלק הראשון מן הד' חלקים הוא מן הבוקר ועד חצי היום, והם שש שעות, ונחלקים לג' כמ"ש. הראש הוא כשמתחיל הבקר להאיר, האמצע הוא בסוף ג' שעות ביום, והסוף הוא סוף השש. והנה תיקנו התפלה בנך החמה שהוא הראש הזה, ולפחות יאמר אותה בג' שעות, שהוא האמצע. וזה - כי הראש עומד בכח גדול. והאמצע גם הוא - אבל פחות מן הראש ודאי. אבל הסוף אין עוד זמן לתפלה, ולא הפסיד כאדם הקורא בתורה. ותפלת המנחה תיקנו אותה בתשע שעות שהוא האמצע של החלק השני. והנה זאת לא תיקנו אותה בראש כמו בשחרית, כי כבר ידוע שאז יוצאים הדינים בתקפם, ואין ראוי לעמוד ולהתפלל באותה שעה, ומתפללים באמצע: ותפלת ערבית זמנה בצאת הכוכבים, שהוא הראש של החלק השלישי, כמו שאומר בז"ח פרשת בראשית, שבזמן שישראל מסיימים תפלת ערבית מתחילים מלאכי המשמרות לומר שירתם. וזה כלל גדול שמועיל הרבה, שכל מה שהוא זמן בין רב בין מעט, יתחלק לג' חלקים, ותמיד יהיה כח הראש גדול מכלם, וכח האמצע גדול מכח הסוף" שתי עובדות מעניינות מהרמח"ל הקדוש שלמד תורתו עם אליהו הנביא ועוד: כל כך כוכבים יש בשמים כמו כל כך אנשים. נולד אחד מאיר ככבו, מת - נשקע כוכבו. כל כך פרי אדמה יש כמניין אדמ"ה סוד הקליפות בפירות מהרמח"ל הקדוש "מיני הפירות שכנגד הג' עולמות: שלשים מיני פירות הם, י' בכריאה י' ביצירה י' בעשיה. אותם שבכריאה אין להם קליפה לא בחוץ ולא בפנים - תוכם ככרם, כגון תאנים וכיוצא בהם. יען שם הוא מקום עליון קרוב לאצילות ואין אחיזה לקליפות. אותם שביצירה יש להם הטוב בחוץ והקליפה בפנים, כגון התמרים וכיוצא בהם. כי הקליפה ישנה ביצירה, אבל עדיין נכפפת ונסגרת, כי אינם מתגלין מפני פחד ה' ומהדר גאונו. אותם שבעשיה הם אותם שתוכם פרי וברם קליפה, כגון האגוזים וכיוצא בהם. וזה יען שם הוא מקום אחיזה גדולה לקליפה מפני עולם התמורות, ועולמות אחרים של קליפה העומדים שם למטה. לכן עשה הקב"ה וגנו וטמר הטוב, כדי שהקליפות לא יאכלו אותו ח". ויישאר הטוב גנוז ומתוקן לזוכים אותו:"

“ענין קריאת התורה על פי תורת הסוד מהרמח”ל הקדוש זצ”ל:

הכהן הוא איש החסד, וצריך להקדימו לכל דבר שבקדושה, כמ"ש, "וקדשתו", וזהו כדי להמשיך לו הארה מן החכמה שהיא קדש - מקור החסד. ובקריאת התורה קורין כהן לוי וישראל בסוד חג"ת. וקורין בתורה ביום ב' וביום ה', לפי שבהם שולטים גבורה והוד, וכדי שלא ישלוט הדין לבדו אלא במיתוק החסד, קורין בתורה, שהיא הבחינה הזאת של שמאל הממותק בימין, שנאמר בה, "מימינו אש דת למו". ובשבת במנחה קורין במנחה משום יושבי קרנות. והסוד, המלכות נקראת קרן, והקליפות הם יושבי קרנות, שאוחזים באלו הקרנות שהם המדריות התחתונות של המלכות. ובשבת יש גילוי בכל העולמות בשעת מנחה, ולהחזיק זה המאור שלא יהנו שום חלק קטן ממנו, החיצונים, בירידת המדריות, לכך קורין בתורה, שהתורה ממשכת האור לקדושה לבדה: והכהן קודם בקריאת התורה ובכל דבר שבקדושה, ועכ"ז אמרו, ממזר תלמיד חכם חשוב מכהן גדול עם הארץ. העם הארץ הוא במלכות, אבל כשהוא כהן גדול מקבל מן החכמה. והתלמיד חכם הוא במדריגה יותר עליונה - בז"א, המקבל מן החכמה, שהז"א הוא תלמיד חכם בבחינה הזאת שאמרנו. ואע"פ שבמזר, הס"א אוחת בו, שהוא מום זר, [עכ"פ] [עכ"ז] כשהוא תלמיד חכם, בכח תורתו, הס"א מסתלקת ממנו, ועולה במדריגה עליונה יותר מכהן גדול עם הארץ, ולכך הוא יותר חשוב."

מי ששומר שבת כהלכתה !! נמחלים לו כל העוונות !!!

קחו על עצמכם לשמור השבת הזאת שהיא אחת הכי חשובות בשנה לפני מתן תורה !!! בוזהר פרשת תרומה אומר דבר מבהיל למי שמחלל שבתות בפרהסיא.. קראו תרגום הזוהר: בַּשְּׁבָתוֹת וְרֵאשֵׁי חַדְשֵׁים וְזַמְנֵים וּבְחֻגֵים נִשְׁקָט הָאֵשׁ בְּאוֹתוֹ הַמְּקוֹם וְאֵינֶם נְדוֹנִים. אַבְל אֵינֶם יוֹצֵאִים מִשָּׁם כִּשְׁאֵר הַרְשָׁעִים שֶׁיֵּשׁ לָהֶם מְנוּחָה. כֹּל אֵלּוֹ הַמְּחַלְלִים שְׁבָתוֹת וְזַמְנֵים, וְאֵינֶם חָסִים עַל כָּבוֹד אֲדוֹנֵם כֹּלֵל, שֶׁיִּשְׁמְרוּ אוֹתָם, אֶלֶּא מְחַלְלִים בְּפָרְהָסִיָּא בְּגֵלוּי, כִּמּוֹ שֶׁהֵם אֵינֶם שׁוֹמְרִים שְׁבָתוֹת וְזַמְנֵים בְּעוֹלָם הַזֶּה, כֵּן אֵינִי שׁוֹמְרִים אוֹתָם בְּעוֹלָם הַהוּא וְאֵינִי לָהֶם מְנוּחָה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֵל תֹּאמַר כֵּן, אֶלֶּא שׁוֹמְרִים שְׁבָתוֹת וְזַמְנֵים שָׁם בְּגֵיָּהֶם, בְּאוֹנָס, נִגַּד רְצוֹנָם. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, אֵלּוֹ הֵם עֲכוּ"ם, שְׁלֵא נְצֻטּוּ, וְשֶׁאֵינֶם שׁוֹמְרִים שְׁבָת בְּעוֹלָם הַזֶּה, שׁוֹמְרִים אוֹתוֹ שָׁם בְּאוֹנָס, אַבְל רְשָׁעִים הַמְּחַלְלִים שְׁבָתוֹת, אֵינִי לָהֶם מְנוּחָה שָׁם. כֹּל כְּנִיסַת הַשְּׁבָת, כְּשֶׁהֵינִי מְתַקְדָּשׁ, הוֹלְכִים כְּרוּזִים כֹּל אֵלּוֹ הַמְּדוֹרִים שֶׁל הַגִּיָּהֶם: הִסְתַּלְקוּ הַדִּינָיִם שֶׁל הַרְשָׁעִים, פִּי הַמַּלְאָךְ הַקָּדוֹשׁ בֵּא וְהַיּוֹם נְתַקְדָּשׁ, וְהוּא מֵגֵן עַל הַכָּל. וּמִידֵי הַדִּינָיִם מְסַתְּלָקִים וְיֵשׁ מְנוּחָה לְרְשָׁעִים. אַבְל מְאֹלוֹ שֶׁאֵינֶם שׁוֹמְרִים שְׁבָת, לְעוֹלָם אֵינִי הָאֵשׁ שֶׁל הַגִּיָּהֶם מְסַתְּלָקַת מֵהֶם. וְכָל הַרְשָׁעִים שֶׁבְּגֵיָּהֶם שׁוֹאֲלִים עֲלֵיהֶם, לְמָה נִשְׁתַּנּוּ אֵלּוֹ מְכַל הַרְשָׁעִים שֶׁבָּבָאן, שְׁאֵינִי לָהֶם מְנוּחָה. וּבְעֵלֵי הַדִּין מְשִׁיבִים לָהֶם, אֵלּוֹ הֵם הַרְשָׁעִים שֶׁכְּפָרוּ בְּהִקְבֵ"ה, וְעֶבְרוּ עַל הַתּוֹרָה כֹּלָּה, מִשׁוּם שְׁלֵא שְׁמְרוּ שְׁבָת שָׁם, בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמִי שֶׁאֵינוֹ שׁוֹמֵר שְׁבָת, הוּא כְּאֵלוֹ עוֹבֵר עַל הַתּוֹרָה כֹּלָּה, מִשׁוּם זֶה אֵינִי לָהֶם מְנוּחָה לְעוֹלָם..

הזוהר מסביר על זיווגים וזה כמובן מתאים לגבר ואשה וזה לשון הזוהר הקדוש:

"אשה שאינה משכלת (אשה משכלת זה אשה שהולכת לפי התורה ושומרת קלה כבחמורה במיוחד צניעות בדור האחרון ולגבר שמירת כל המצוות במיוחד העיניים) קורא על כך שלמה המלך ומוצא אני מר ממוות את האשה משום שהוא (הבעל) משך אותה עליו על ידי עוונותיו על ידי המעשים שעשה ולא ע"י הקב"ה וע"כ שהקב"ה חפץ באדם משום מעשיו הטובים הוא מזמין לו אשה משכלת וגואל אותו מהס"א (שזה השטן וצד היצר הרע והטומאה) ולכן מי שרוצה זיווג הגון שיהיה הגון בעצמו ויעשה תשובה אמיתית מעומק הלב של הכל כולל הכל..ומי שמחפף יקבל זהה..שלפי דין

שמיים נקראית רשעה שעליה אמר שלמה המלך מוצא אני מר ממוות את האשה !! (כנ"ל לעניין גבר כמובן שלא שב בתשובה). ולכן חזרו בתשובה שלימה בלי פשרות למרות שזה קשה כי זה גמילה מתאוות חילוניות כמו מטלויזיה איפון עיתונים לבוש פרוץ וכדומה... אבל זה שווה מרויחים גם בעולם הזה וגם בעולם הבא !! בדורנו לצערנו רבו הרמאים ושקרנים שמרדמים את העם במאחזי שווא ושקר וזה עצוב אבל מי שמחפש את האמת אליו מיועדות מודעות לאו שמביאות את האמת שנתעורר לתשובה ולא נתן לשטן הרשע שהוא יצר הרע לשקר אותנו ולהרדים אותנו מלעשות תשובה אמיתית של הכל כולל הכל שנאמר בתורה ושמתם ועשיתם את כל מצוותי !! ! והדגש על הכל.. לא חלק ולא בלב אלא במציאות. הרמב"ם הקדוש: "לפיכך כשמלמדין את הקטנים ואת הנשים וכלל עמי הארץ אין מלמדין אותן אלא לעבוד מיראה (מהפחדה בחשיפתם לאמת המרה של מה שיקרה להם אם לא יעשו תשובה גם בעולם הזה וגם בבא הערה שלי ערן בן עזרא) וכדי לקבל שכר עד שתרכה דעתן ויתחכמו חכמה יתירה מגלים להם רז זה מעט מעט ומרגילין אותן לענין זה בנחת עד שישגיגוהו וידעוהו ויעבדוהו מאהבה." מהלכות תשובה פרק י'

גורמי עיכוב במציאת זיווג - מתוך סיפרו החדש של הרב זמיר כהן "מפתחות לחיים"

בדורנו, מספר הממתנים במשך שנים רבות וארוכות לזיווגם, גדול מאד ביחס למספרם של אלו בדורות הקודמים. יותר ויותר רווקים ורווקות מבוגרים חשים מעוכבים ואינם מבינים מדוע זיווגם קשה כל כך. וככל שחולף הזמן, מתעוררות ומתחזקות ומכרסמות בהם השאלות: האם הדבר תלוי בי או שמא בגזרת שמים? האם יתכן שהחמצתי את זיווגי עקב טעות? ובכל מקרה, מה עלי לעשות; האם להיאחז בסגולות? בשינוי השם? או אולי רק להמתין ולקוות לטוב? על פי המבואר בתורת ישראל, היכולת נתונה ביד האדם לזרז את זיווגו. אולם לא בדרך של סגולות מהסוג המצוי היום - אשר ברובם הינם ללא כל מקור בדברי חז"ל, אלא בדרכים נכונות שבידן לשנות את המצב לטובה, הן באופני השתדלות טבעיים והן במסלולים הרוחניים. ובאשר לסיבת העיכוב, ברוב המקרים (אך לא תמיד, כמבואר להלן) העיכוב נגרם על ידי האדם עצמו, לאחר שמחוסר ידיעה בחר בדרכים שאינן טובות לו ואינן נכונות עבורו. וכאשר יפעל לתקן את הנדרש, תיפתח הדרך בפניו. יצויין שבמקרים בהם האדם אינו מודע לעיכוב שגורם הוא עצמו לעצמו, עלול הוא להתלונן על האלוקים ש"מעכב" לו את זיווגו. על כגון זה אמר החכם באדם: (1) "אֵילַת אֶדָם תִּסְלַף דָּרְכּוֹ וְעַל ה' יִזְעַף לְבוֹ". בשורות שלפנינו נציין את גורמי העיכוב העיקריים, נסביר את סיבותיהם ונעמוד על פתרונותיהם, הן הרוחניים והן הטבעיים.

*הדברים כתובים בלשון זכר ונכונים לבנים ולבנות במידה שווה.

גורם אפשרי א'

שפת גוף המשדרת: עצבות / חוסר מנוחה / שתלטנות. כידוע, כאשר קיימת סתירה בין המילים הנאמרות בעת שיחה לבין המסר שבתנועות גופו של המדבר, המסר הנקלט אצל כל אדם נבון, הוא שפת הגוף של המדבר ולא דיבורי פיו. למשל, אדם הנכנס בהפתעה למשרדו של חברו ושומע מחברו את המילים: "אני שמח לראותך, שב בבקשה", הוא ירגיש בנח. אולם אם בעת אמירת מילים יפות אלו, אצבעותיו של המארח תהיינה מתופפות בעצבנות על השולחן, המבקר הנבון יבין כי אינו רצוי כעת, על אף המסר השונה לחלוטין שבמילים הנאמרות. שכן הגוף משדר את האמת הפנימית בעוד מילים נאמרות לעיתים מתוך אילוף של אי נעימות. וכך גם בפגישת היכרות לשם נישואין. אם אדם נינוח ושמח בדרך כלל, משדר חוסר מנוחה או אפילו עצבות בעת הפגישה - מתוך מבוכה שחש באותה שעה, עלול הוא להטעות בכך את זולתו המתרשם לשלילה. לכן, על אף המבוכה הנלווית לעיתים לפגישה, יש לפקח על שפת הגוף שתהיה נכונה. ואם הוא באמת אדם עצוב בחיי היום יום, או חסר מנוחה, או כעסן, או טיפוס שתלטן, עליו לראות בעיכוב השידוך הזדמנות נאותה וכוח מדרבן הממריץ להזדרז ולהשקיע בתיקון מידותיו כמורחב בספרי המוסר, בשיעורי תורה ובפרקים המוקדשים לכך בספר זה. (2)

גורם אפשרי ב'

נרגנות (ריבוי תלונות על כל הסביבה) האדם המצוי, אוהב לחיות בחברת אנשים שלווים ואופטימיים הרואים את החיים באור נעים ומשרים סביבם אירה שלוהה ושמתה. לכן, הרגיל להתלונן בתדירות גבוהה על כל קושי אישי ולרטון על כל מחדל של אחרים, יוצר אירה עכורה סביבו ומרחיק ממנו חברים. ובדאי שיתקשה מאד במציאת שידוך האמור לחיות איתו בבית אחד שנים רבות. על אדם כזה לעבוד על קניית מידת הביטחון ומידת השמחה בנפשו. (3)

גורם אפשרי ג' - חיפוש בקומה הלא נכונה אדם השואף בפנימיותו לחיים רוחניים גבוהים, אך הוא חי בסביבה חומרנית ובפרט אם גם חיצוניותו משדרת רדידות רוחנית, מתקשה מאד במציאת זיווג. והסיבה פשוטה: הוא [או היא] מסתכל סביבו ואומר לעצמו: "כולן כה רדודות מבחינה רוחנית. עדיף לי להישאר רווק מלהתחתן עם אחת כזו". והוא צודק. הוא לעולם לא יוכל לחיות באושר עם מי שאינה בדרגתו הרוחנית. אולם אינו מרגיש כי הוא נמצא במלכוד עצמי. הוא מחפש את בת זוגו במקום שמטבע הדברים כמעט ואין סיכוי שהיא תימצא בו. אולם מאידך, בנות הנמצאות במקום גבוה יותר מבחינה רוחנית, אינן מוכנות, ובצדק, להתחתן עם מי שנמצא במקום הפחות מהן. ומאחר ולפי המציאות הקיימת היום רוב הצעירים והצעירות נמצאים או בקומה הרוחנית הרדודה או בקומה הרוחנית הגבוהה, בעוד שבקומת האמצע אין מבחר איכותי גדול, מי שבקומת האמצע נשאר שנים רבות מבלי להינשא. הפיתרון: לעלות קומה. יממש את שאיפתו הרוחנית הפנימית באמצעות ביצוע מעשי של כל הנכון לעשות על פי תורת הבורא. ובכך, מלבד התועלת העניינית שיש בהליכה בדרך האמת, ימצא את עצמו עומד בקומה גבוהה שבו נמצא מבחר גדול של מועמדות לנישואין הראויות לו והוא ראוי להן. שם יוכל במהרה למצוא את האחת המיועדת לו והמתאימה לו ביותר לחיי נישואין טובים ומאושרים.

גורם אפשרי ד' - חוסר עדינות ורוך בעיה זו מצויה בעיקר בגברים וכן בנשים בגילאים שמעל שלשים. גיל בו הגמישות והרעננות הצעירה הולכת ונמוגה בדרך כלל ואישיות האדם די מעוצבת. והיא מצויה גם בקרב צעירות נכונות במיוחד, בעלות אופי ניהולי הנתפס כשתלטני. גם גבר המשדר תקיפות יתירה ושתלטנות, עלול כמובן למצוא את עצמו נדחה מכל

מי שמחפשת בעל עדין ומתחשב. אולם בעוד שכאשר מדובר בגבר, בנות רבות עלולות לפרש בטעות את אופיו הבעייתי כאופייני לגברים ולהינשא לו, באשה המצב קשה יותר. משום שבדרך כלל גבר מצפה מרעייתו שתהיה בעלת אופי עדין, רך ונשי, בהשוואה אליו, וחושש לשאת אשה שדפוסי התנהגותה אינם די עדינים לטעמו. הפתרון: ללמוד היטב את הבדלי האופי שבין גברים לנשים ולעמוד על הצרכים הנפשיים האמיתיים של הצד השני, כמבואר בפרקים הקודמים, מתוך נכונות מליאה ליישמם. ואם יודע הוא בעצמו כי אכן הוא טיפוס שקשה לו לקבל מהאחרים ונוטה לשתלטנות, יש לעבוד על כבוד הזולת ועל מידת הענוה כהגדרתה הנכונה. (4) על עבודה פנימית זו להיעשות ביסודיות ובנחישות, עד הפנמת הדברים ויישומם והתפוגגות חששות הצד השני.

גורם אפשרי ה' – אי שמירת נגיעה כידוע, על פי תורת ישראל, על כל יהודי לשמור על קדושתו ולא לנגוע בן בבת ובת בכך, טרם נישאו כהלכה. לא רבים מודעים לרווח הגדול הנוסף, הנלווה לשאר המעלות שבהנהגה נפלאה זו. בני זוג השומרים על עצמם כהלכה ונזהרים שלא לנגוע זה בזו טרם הנישואין, בוחנים בפגישותיהם את התאמת אישיותם זה לזה ללא מגע משחד. וכך, מבלי לאבד זמן יקר, הם מגיעים למסקנה חיובית או שלילית לאחר פגישות בהן מתנהלת ביניהם שיחה זורמת ונעימה, כנה ועניינית. אם שניהם חשים כי עתידים הם לחיות יחדיו באושר, אינם ממתנים זמן רב אלא קובעים תאריך לחתונה. ואם אינם חשים בהתאמה, פונה כל צד לדרכו לחיפוש אחר המתאים. כך אינם מבזבזים זמן יקר ומגיעים במהרה לחתונה. אולם הבוחרים לאמץ לעצמם את תרבות הגויים בעניין נכבד זה, לא רק שפוגעים ופוגמים במעמד הרם כמי ששייכים ל'ממלכת פְּהִינִים וְגוֹי קְדוֹשׁ' (5) – לעם הנוהג בהנהגות אצילות ומלכותיות של חיי קדושה, הם גם מזיקים לעצמם. השנים חולפות והם עדיין רק מתכננים להינשא. אך הנה אחד הצדדים טוען לאחר שלש או ארבע שנים יקרות [שבמהלכם השוחזר שבמגע גורם במקרים רבים שלא יכירו באמת זה את פנימיותו של זה]: "לא נראה לי שאנו מתאימים..." עתה צריך להתחיל הכל מחדש. ושוב חולפות השנים. עד הגיל שבו מאבדים את הרעננות והגמישות הצעירה והקושי למצוא אדם מתאים נעשה סבוך שבעתיים. הפיתרון: יקבל על עצמו לשמור נגיעה כהלכה. יש בזה גם סיעתא דשמיא גדולה ממעל וגם זירוז טבעי לנישואין.

גורם אפשרי ו' – משקעים וצלקות בלב בדור כאוב זה, בו רוב צעירי ישראל מתחנכים על פי תרבות הגויים, רבים מגיעים לגיל הנישואין עם משקעי זיכרונות במחשבה וצלקות רגשיות בלב, כתוצאה מכמה קשרים קודמים שהתפרקו. יש לזכור שהבורא ברא לב טהור לאיש ולב טהור לאשה, מתוך מטרה שיוס יבוא והלבבות יתקשרו בעת הנישואין וידבקו זה בזה לעד, לאורך חיים מאושרים ורעננים יחדיו. (6) אולם, אדם אשר בצעירותו נקשר רגשית ונפרד שוב ושוב, יצר בלבו – מבלי שירגיש בכך – יבלות וצלקות, המקשות עליו לחוש קשר בריא וטבעי כראוי וכנדרש לנישואין. ובפרט אם לקשר הרגשי היה גם ביטוי מעשי. ואם בנוסף לכך היו הפרידות קשות וכואבות ופוגעות – כמצוי בדרך כלל, הרי אז עלול הוא לאבד את האמון בכל מערכת הזוגיות. ולעיתים, אפילו קשר עמוק אחד בלבד, שהתפרק בתקופת הרווקות, הופך את האדם לנכה רגשית, או לכל הפחות לדומה לגרוש שחוה גירושין כואבים. הפתרון: אמנם לא בקלות ניתן לרפא לב פצוע, וקשה עוד יותר ללטש ולחדש לחלוטין לב מיובל ומצולק. אולם אפשר לתקן הרבה. בכוחם של שיעורי תורה מידי יום ושינוי אורחות החיים, צעד אחר צעד, עד ההליכה המעשית בדרך התורה, לטהר את הלב ולחדש אותו, ברמה כזו שכל העבר הקשה ייזכר כחלומות ישנים וכמשקעים מגלגולים קודמים. שהרי הוא כעת כנוול מחדש. ובהזדמנות זו יש לעורר ולהתריע כנגד החינוך המתירני בישראל בדור זה, הפוגע קשות במצב הרוחני הכללי של עם ישראל ובפרט בצעירי ישראל הניזוקים לא רק בחיי הנצח, אלא גם בעולם הזה. הן טרם נישואיהם – כמבואר, והן לאחר נישואיהם כאשר עוברים הם משברים קשים מנשוא, מבלי לחוש שחלק גדול מהם נוצר כתוצאה מזיכרונות שאינם בריאים וממשקעים מזיקים.

גורם אפשרי ז' – בררנות מופרזת ישנם המדמים בנפשם ששיגו את כלילת המעלות השלמה בכל שלימות. הם מצייירים בדמיונם תבנית מוגדרת של מי שאמורה לחיות לצידם לאורך כל החיים וכל זמן שאינם מוצאים את מבוקשם אינם מתחתנים. ואין הם יודעים כי בכל בחירה לנישואין אין מנוס מלהתפשר על משהו. אמנם יש תחומים שאסור להתפשר עליהם, אך יש כאלה שבהחלט ניתן וצריך להתפשר ולעיתים אף לוותר עליהם לחלוטין. התחומים עליהם אסור להתפשר הינם ארבעה:

• **תכונות אופי טובות** [טיפוס נותן, שולט בעצמו בשעת כעס, שומר על כבוד הזולת וכו'. את תכונותיו של בן/בת הזוג אין לבחון על פי דפוסי התנהגותו עם בת/בן הזוג. שהרי מי שמעוניין בזולתו, התנהגותו עמו תהיה מכבדת בהתאם. ורק לאחר החתונה תתגלה אישיותו האמיתית. אלא תכונות אופי יש לבחון בעיקר לפי דפוסי התנהגותו עם מכריו וסובביו, עם אחיו והוריו, ועם האנשים אותם הוא פוגש במקרה].

• **יראת שמים** [ללא יראת שמים, מצויות נפילות נוראיות - בפרט בעת משבר בבית. עיקרי המדד ליראת שמים, בבנים: קובע עיתים לתורה מידי יום; שומר על קדושת העיניים; נזהר שלא להוציא מהפה דיבור אסור ושלא להכניס אל הפה דבר שרמת כשרותו אינה ברורה. עיקרי המדד בבנות: משתפת בשיעורי תורה; שומרת על כבודה ולבושה צנוע כהלכה; נזהרת שלא להוציא מהפה דיבור אסור ושלא להכניס אל הפה דבר שרמת כשרותו אינה ברורה].

• **נעילות בשיחה** [תכני וסגנון הדיבור אינם רדודים באופן יחסי לבן/בת הזוג ואינם גבוהים מידי]

• **מראה חיצוני נח** [המראה החיצוני אמור להיות נעים ונח לבן/לבת הזוג, ואין להתחשב בדעת האחרים בזה. שהרי לעיתים קיימת באדם מעלה מיוחדת החשובה ביותר לבן/לבת הזוג, עד שהיא מחפה ואפילו משנה לחלוטין את מראהו החיצוני שאינו נאה לאחרים. ומה גם שמראה חיצוני הוא עניין של טעם אישי ולכל אדם טעם אחר. לפיכך אין להתחשב בחוות דעת שלילית של אחרים במה שנוגע למראה חיצוני (וזאת בניגוד גמור לתכונות אופי, בהם בדרך כלל יש להתחשב בחוות דעת ובאזהרת האחרים - ובפרט באזהרות האם. לאמהות ישנה טביעות עין מיוחדת שבדרך כלל מתבררת כנכונה בתחום זה). ועוד נקודה: אצל רוב בני האדם, גם מראה חיצוני מרשים ביותר, מאבד בדרך כלל את זוהרו לאחר החתונה. וההתפעלות מהיופי מפנה את מקומה להתנהלות האופי, שהוא בעצם העיקר בחיי הנישואין (7). ובעיה נוספת: מראה חיצוני מרשים ביותר עלול להזמין נסיונות מיותרים מבית ומחוץ, כידוע].

גורם אפשרי ח' – פער רוחני גדול ספר הזוהר הקדוש, העוסק בגילוי סודות התורה והבריאה, חושף את סוד משמעות הקשר שבין האיש לאשה ומגלה את סיבת העיכוב המרכזית במציאת הזיווג. וכשידועה הסיבה, סלולה הדרך לסלק את הגורם לעיכוב ולמצוא את הזיווג הראוי. הנה תקציר דברי ספר הזוהר (בתרגום לעברית) (8): “בשעה שמוציא הקדוש ברוך הוא נשמות לעולם, כל אותן רוחות ונשמות כולן כלולות מזכר ונקבה שמחוברות יחדיו. ובשעה שנמסרות הנשמות בידי השליח הממונה על ההריון, נפרדים שני חלקי הנשמה, הזכר והנקבה. ואפשר שיקדים חלק זה לרדת לעולם לפני חלקו השני. וכשמגיע זמן זיווגם, הקדוש ברוך הוא היודע איזה זכר ונקבה שייכים במקורם זה לזה, מחבר אותם כבתחילה ונישאים ומכריז עליהם. וכאשר מתחברים, נעשים גוף אחד ונשמה אחת, ימין ושמאל כראוי [ומכאן חשיבות קדושת הנישואין בחופה וקידושין כדת משה וישראל. לפי שהנישואין הינם חיבור מחדש בשורשי הנשמות. רק לאחר הקידושין לפני עדים וחופה וברכותיה כהלכה, נעשה החיבור הרוחני-נשמתי כראוי, אשר הקשר האישי הבא אחריו הינו ביטוי מעשי לחיבור הרוחני]. ואם תאמר הלא למדנו שאין מזווגים לאדם אלא לפי מעשיו והנהגותיו ולא לפי קביעה מראש? כך הוא בודאי. שאם זוכה ומעשיו כשרים, זוכה לאותו חצי שלו להתחבר עמו כפי שהיה”. עד כאן תקציר דברי הזוהר. בדברים אלה מגלה הזוהר כי באמצעות יכולת הבחירה שניתנה ביד האדם, עלול החצי האחד להפסיד את החצי האחר, הטבעי והמקורי שלו. שכן אם חצי אחד בחר לעלות ולהתרומם מבחינה רוחנית; לומד תורה, מתקן את מידותיו ומקיים מצוות, בעוד החצי האחר בחר לרדת מטה ולהתקלקל מבחינה רוחנית, אין שום אפשרות לחבר אותם יחדיו. במצב זה, פועלת כמובן בתחילה הנהגת ‘ארך אפים’ [שעניינה: המתנה לאורך זמן קצוב, כדי לתת לאדם מרווח זמן לתקן את מחדליו, בטרם יפסיד או ייענש]. והיה, אם הצד שירד מטה מתקן את עצמו ומתעלה, זוכים שני החצאים המקוריים לשוב זה לזה ומתאחדים. אולם אם חולף הזמן הקצוב והחצי הירוד נשאר למטה, זוכה החצי הגבוה ברוחניותו בחצי גבוה אחר - על אף שאינו חציו המקורי [דבר שעדיף לו עשרת מונים מלקבל את חציו הירוד]. ואילו החצי הירוד ברוחניותו מקבל חצי אחר, רדוד וירוד כמותו. או אז נזקו כפול. הוא נושא את מי שאינו שייך לשורשו וגם ירוד מצד עצמו. הסבר זה שופך אור על העובדה שלעיתים בחור/ה נפלא, ירא שמים ובעל מידות טובות מתעכב בזיווגו. וכולם תמהים: הכיצד יתכן שאדם כה מיוחד אינו ‘נחטף’ במהירות? אולם יתכן מאד שמדובר באדם שחציו השני ירוד והוא המעכב אותו עד זמן מסויים שנקבע מראש, או עד שיבחר גם הוא להתרומם. אמנם חשוב לדעת שדרגתו הרוחנית הגבוהה של החצי האחד ותפילותיו על חציו השני, מסייעות לחצי הירוד להתרומם בקלות יתירה - שהרי הם נשמה אחת. בסיכום: יתכן שסיבת העיכוב היא הפער הרוחני הרב שבין שני חצאי הנשמה המקורית. לפיכך על המעוכב לבדוק את עצמו אולי איננו גבוה מספיק ברמתו התורנית ולכן מעכב הוא גם את עצמו וגם את חציו השני. ואם אכן זו הסיבה, הפתרון הוא: עליה רוחנית של הצד הירוד ותפילה של הצד הגבוה על המיועד לו, שיקבל סייעתא דשמיא ויתעורר להתחזק בתורה ובמצוות.

גורם אפשרי ט' – חוסר תפילה מעומק הלב לתפילה מעומק הלב ישנו כח אדיר לשפר ואפילו לשנות את המצב הטובה, בכל תחומי החיים [ראה להלן את דברי האמורא רבי יצחק כי ה'זעקה' נמנית בין ארבעת הדברים שבידם לקרוע את גזר דינו של האדם]. אולם בתלמוד (10) מבואר כי אחד הנושאים עליהם יש להתפלל תמיד, הוא לזכות בזיווג טוב והגון. ולכן כוונת הפסוק: (11) “על זאת תפלל כל חסיד אליך לעת מצא”. ובפרט שהתפילה מחברת בין האדם לבין בוראו ומשמשת כצינור להוריד שפע רוחני וגשמי לאדם מאת הבורא. ולימדונו חכמי הקבלה שלעיתים כאשר האדם אינו מתפלל כראוי וממילא אינו מחובר כראוי לאלהים, באים עליו קשיים ועיכובים ואפילו ייסורים, רק כדי לגרום לו להתפלל ולהתחבר - לטובתו - למקור השפע העליון (12). בהקשר זה מן הראוי לציין את אשר מגלה ספר הזוהר הקדוש (13), שחצי אחד של נשמה אשר חזר בגלגול לעולם לבדו מבלי שחציו השני יחזור אף הוא בגלגול, נמצא כעת בעולם ללא זיווג טבעי. אבל באמצעות תפילה מעומק הלב, יוכל אותו אדם להשיג זיווג טוב ויקבל את מי שגבוה בדרגתו הרוחנית, אשר חציו השני ירוד והפסיד אותו [ראה לעיל גורם אפשרי ח']. ועיין עוד בפרק “ניגודים מקצרים מול הרמוניה זוגית” על האפשרות להפסיד את בת הזוג עקב אי שמירה על קדושת הברית, ותיקונו על ידי תשובה, כמבואר בספר הזוהר המובא [שם].

גורם אפשרי י' – בעיה גופנית או נפשית אדם עם מום בגוף; בעיה בריאותית מרתיעה; בעיה נפשית המעלה חששות אצל רוב בני האדם - גם אם היא סבירה; או אפילו אם הוא רק בעל מראה חיצוני הגורם לדחיה אצל רוב בני האדם, כל אלה עלולים, כידוע, לגרום לרתיעה ולסירוב לנישואין. ואף על פי שבמקרים רבים הדחיה אינה מוצדקת כלל, אי אפשר להתעלם מהמציאות הבלתי נעימה הגם שהיא אינה צודקת. ולפיכך אין להמתין לנס.

הפתרון: במידה ומתברר כי זהו גורם העיכוב לאחר ניסיונות רבים שלא צלחו, יש להתפשר על בת זוג עם בעיה קלה, הזהה במשקלה פחות או יותר לבעיה הקיימת, אך עם יכולת תפקוד סביר בבית (לעיתים מזומנות, כאשר המגבלה של כל צד שונה לחלוטין מזולתו, הבית מתנהל באופן מעולה - וכפי שניסיונם של רבים מוכיח. מאחר וכל צד משלים את החיסרון שבזולתו). כאמור, במצבים אלה אין טעם להתבצר ולהמתין לבת זוג בריאה ומושלמת בכל ענייניה אלא יש להכיר בקושי הקיים [שבודאי הוא כשלעצמו נועד לטובת האדם כפי ידיעת החכמה העליונה] ולהתפשר.

אם לאחר בחינה ובדיקה בעיון מתברר שמבין כל הסיבות שנמנו לעיל, אין אפילו אחת הנכונה אצל מעוכב הזיווג, יש לחשוש שמדובר בדין קשה מלמעלה [אשר נגזר כגורל שנועד לתיקונו המיוחד של אדם זה, או משום חשבון מגלגול קודם, או חטא חמור בגלגול זה] ולהשתמש בארבעת הדברים שבידם לקרוע את גזר דינו של האדם. כמובא בתלמוד: (14) “ארבעה דברים מקרעין גזר דינו של אדם. אלו הן: צדקה, צעקה [תפילה מעומק הלב], שינוי השם [לאחר קבלת עצה נכונה מתלמיד חכם אמיתי וירא שמים] ושינוי מעשה [לטובה על פי מצוות הבורא בתורתו]”.

ובכל מצב, יהיה אשר יהיה, יש לחזק את שמחת החיים התמידית באמצעות התבוננות במקרים הרבים של מעוכבי זיווג אשר היו נראים כחסרי כל סיכוי, עד שלפתע נפתח מזלם וזכו להקים בתים נפלאים בישראל. אלא שבתחילה “קשה זיווגו של אדם כקרעת ים סוף” (16). וכל עיכוב לטובה הוא שהרי “כל דעביד רחמנא - לטב עביד” (17).

מצאת הזיווג

"נאמר בגמרא (מו"ק יח): אמר רב משום רבי ראובן בן אצטרוכלי, מן התורה ומן הנביאים ומן הכתובים - מה אשה לאיש. מן התורה, דכתיב (בראשית כד): "ויען לבן ובתואל ויאמרו, מה יצא הדבר". מן הנביאים, דכתיב (שופטים יד): "ואביו ואמו לא ידעו כי מה היא". מן הכתובים, דכתיב (משלי יט): "בית והון נחלת אבות, ומה אשה משכלת". ויעיין ברבנו הגר"א (יהל אור, בביאור ההיכלות פרשת פקודי, היכל ו') שכתב על הפסוק (תהלים קכז): "אם ה' לא יבנה בית [שהוא הזיווג, כידוע], שווא עמלו בוניו בו", פירוש, ששווא הוא עסק בני אדם בענין הזיווג, שהכל הוא מאת ה'. ע"ש. ומפורסמים גם דברי המדרש (רבה, "ויצא") שמזמן בריאת העולם הקדוש ברוך הוא יושב ומזווג זיווגים. ועל זה נאמר הכתוב (תהלים סח): "מושיב יחידים ביתה, מוציא אסירים בכושרות". אם כן עלינו לשאול, לכאורה, מה טעם יש לנו לטרוח כל כך בעשיית השידוך, ובכל הנלווה לכך? ואע"פ כן, פטור בלא כלום אי אפשר, שהרי כבר אמרו חכמים (מד"ר שם, סוטה ב.): קשה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף. וכן ביאר הגרש"ז אויערבאך זצ"ל (הובא בקובץ מבקשי תורה, כרך ה' קובץ כג עמ' ט') בדברי הגר"א הנ"ל, שאין כוונתו שלא להשתדל כלל בענייני השידוך, אלא שיש להשתדל בשידוכים פחות ממה שמשדל בשאר צרכיו [וראה בהרחבה בגוף החיבור, פרק שני, אות ג']. ובגמ' שבת (יב סע"א) אמרו, אין, דברי בית שמאי. ופירש רש"י, משום "ממצוא חפצין" (ישעיה נח). ובית הלל מתירין, דקא סברי "חפצין" אסורים, והא- חפצי שמים הוא. וכן הוא בשבת (קנ.).: תנא דבי רבי מנשה, משדכין את התינוקות לארס בשבת, "ממצוא חפצין ודבר דבר", חפצין אסורים, חפצי שמים מותרים. ונפסק להלכה בשולחן ערוך (או"ח סי' ש"ו סע' ו'): חפצי שמים מותר לדבר בהם [בשבת], כגון לשדך התינוק ליארס. ע"ש. היוצא מן המחובר, שהעיסוק בענייני השידוכים נחשב לחפצי שמים, עד שהתירוהו אפילו בעצם יום השבת הקדושה. ובספר 'פחד יצחק' (ערך זיווג) כתב, מצווה להתעסק בהם ולשדך זכרים ונקבות, בכל צריך סרסור, וגם התורה נתנה ע"י סרסור. ובאמת מצינו מעלה גדולה למסייע בשידוכין, וכמו שכתב ב'גבעת שאול' (פרשת תרומה) שהשדכן הראשון היה הקב"ה, שזיווג בין אדם הראשון לחווה, אם כל חי. וכן מובא בילקוט שמעוני (פרשת יתרו סי' רעט) שמשא רבינו ע"ה זכה לקירון עור פניו, בזכות שהיה סרסור ושדכן בין ישראל להש"ת. ובספר 'הנישואין כהלכתם' (פ"ד הע' 130) הביא משם החוזה מלובלין שאמר כי שדכן המכוון לשם שמים, סגולה היא שיזכה לבנים תלמידי חכמים (ועי' מהרש"א שבת לא. ד"ה עסקת). רואים אנו מכאן את גודל החשיבות של ההשתדלות בענייני השידוכים לשם שמים, ואת גודל השכר לו זוכים המשתדלים בזה. וכל מי שיש בידו אפשרות לעזור לכל בר או בת ישראל, ולהציע להם שידוך הגון, או להדריכם ולעודדם בעניין זה, מצוה רבה היא, ומעלתו גדולה מאוד. וכן אמר בדרך רמז מרן שר התורה רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל (בשיעורו השבועי, מוצאי שבת-קודש פרשת "כי תשא", תשס"ח), כשדיבר במעלת העוסקים בשידוך לשם שמים, שראשי תיבות היוצאים מהפסוק (תהלים קז, טז): "כי שיבר דלתות נחושת", עולים למילת "שדכן", והיינו שהשדכן [כמובן, כאשר עושה מלאכתו נאמנה וביראת שמים טהורה] מסייע בחכמתו לשבר את כבלי העיגון הקשים של הרווקים והרווקות, ולהקים כמה שיותר בתים כשרים בישראל. ודברי פי חכם חן. " (לקוח מקונטרס יבוא עזרי)

זיווג מהפלא יועץ:

הפלא יועץ: "וידוע מאמר רבותינו ז"ל שאמרו (ברכות לד, ב), שכל הנביאים לא נתנבאו אלא למשיא בתו לתלמיד חכם, שהוא מחזיק ביד לומדי התורה.... ומאמר רבותינו ז"ל שאמרו (פסחים מט, א) לעולם ימכר אדם כל מה שיש לו וישא בת תלמיד חכם, והנושא אשה צריך לבדק באחיה, שרב בנים דומים לאחי האם (ב"ב קי, א), ואם יתן איש כל הון ביתו לתלמיד חכם באהבה שאוהב את הקדוש ברוך הוא ולקים דברי חז"ל, בוז יבוזו לו. אבל מכל מקור כבר כתב בספר החסידים (סימן שפא) שאם התלמיד חכם דחיקא לה שעתא ורואה שהעשיר ובתו נפשם חשקה בתורה ומרבים לו מהר ומתן באפן שיוכל להיות מיישב על התורה ועל העבודה אם לוקחה לא הפסיד, וה' לא ימנע טוב ממנו זרע קדש בהיותו נושא אשה לשם שמים (ואכתב עוד מזה בערך "זיווג"). זאת התורה בין אב לבתו, ישמע חכם ויהא מבין עוד מדעתו: " ועוד מוסיף הפלא יועץ הקדוש: "וידוע גם כן מאמרם ז"ל שאמרו (פסחים מט, א) לעולם ימכר אדם כל אשר לו וישא בתו לתלמיד חכם. וגם כן אמרו (ב"ב ק, ב) הנושא אשה יבדק באחיה, שרב הבנים דומים לאחי האם ומבטח לו שבניו תלמידי חכמים. ומי שאין עיניו טרוטות, בעיניו יראה שבחה של תורה, כי ממרחק תביא לחמה וירבה כבוד ביתו ונתנת לו אחרית ותקוה טובה וחיי נחת יחיה, כי בודאי מי שהוא תלמיד חכם מקים דברי חכמים שאמרו (ב"ב נט, א) אוקירו לנשיכו, ואוהבה כגופו ומכבדה יותר מגופו ועובר על פשע משום שלום בית ואינו מקפיד בתוך ביתו וכדומה, כמה מעלות טובות לתלמיד חכם ועל הכל דפלגא בהדה. נמצא מה טוב חלקה בעולם הזה ומה נעים גורלה לעולם הבא. לא כן הנותן בתו לעם הארץ, אף אם הוא עשיר, אין גופו ממון, וזמניו שאבד העשר ההוא וכל מום בו ורמס וטרף וקלל והיא מר לה ומרה תהיה באחרונה: ומסכם הפלא יועץ: "הן בכלל כדי שיהא זרעו זרע קדש שיזהר וישמר מבני תשע מדות שמנו חכמים (נדרים כ ב) (וברותי מכם המורדים והפושעים ביי", אמר רבי לוי: אלו בני תשע מדות, בני אסנ"ת משגע"ח: בני אימה, בני אנוסה, בני שנואה, בני נידוי, בני תמורה, בני מריבה, בני שכרות, בני גרושת הלב, בני ערוביאי, בני חצופה). שנאמר עליהם (יחזקאל כ לח) וברותי מכם המורדים והפושעים ביי. וכן יזהר מלשא אשה שאינה הוגנת, ויבדק מאד על ידי קרובותיו ויחקר בשבע חקירות עד אשר ידע מה טיבה ומה טבעה, כי באמת אמרו (יבמות סג, א) מתון נסב אתתא, כי אין זה חלוק או טלית שאם לא ישר בעיניו יפשטנו ויחליפנו. לכן מאד יפקח עיניו עד אשר לא יבואו ימי הרעה ומכה אנושה מר ממות את האשה. ולא ישא אשה שאינה הגונה לשם ממון, שהוא כלה ואבד כעשב ואשו לא תכבה. ומאחר שבכלל התשע מדות הם בני שנואה, הנה כי כן ראוי לכל איש שלא יזוג זווג לבניו ולבנותיו, כי אם על פי ידיעתם ורצונם הטוב, וכל כי הא סימנא מלתא, אם מה' יצא הדבר והיא בת זוגו עצם מעצמו יקריב את עצמו והיתה עמו בשלום ובמישור: ומכלל האמור הוא גם כן שלא ישא אלמנה, שאינה כורתת ברית אלא למי שעשאה כלי. וקרוב הדבר שתהא דעתה על בעלה הראשון ונמצא כמה דעות במטה ומה גם אם הראשון נוח לה והשני קשה הימנו, שבודאי לא תשכח אלוף נעוריה ואת השני תבוז לו בלבה. ומה גם שאמרו בזהר הקדוש שהנושא אלמנה הוא נכנס בסכנה גדולה כמשליך עצמו לשוט בים

הגדול, ולכן מי האיש הירא אלמנה וגרושה לא יקח כי אם בתולה, זולת אם הוא בא בימים או שאינו מוצא לקח בתולה לא יתבטל מפריה ורביה, אלא יקח מאשר תמצא ידו, והן הם מפלאות תמים דעים, וה' לא ימנע טוב להולכים בתמים:"

"מהשם אישה לאיש צנועה לצדיק פרוצה לרשע" מהגמרא

דהיינו יש לך תמונות פרוצות(שוראים חלקי גופך כמו כתפיים וידיים וגב ורגליים ושוקיים ובר מינן אם את בבגד ים כאן תדעי לך שאת פרוצה בתכלית הפריצות קרובה לזונה לפי הגדרת ההלכה ! וכך לצערנו גם נתפסת בעיני הגברים כאן ובכלל !!) ואז דעי שאת תקבלי לזיווג בודאי רשע !!! שנאמר פרוצה לרשע !! ולא תוכלי לעשות כלום לברוח מזה !! אין צדיקים חילוניים... !! מי שחילוני יורד לשאול וכף הקלע ולא תראו אותו שנים שינקו אותו שם !! או שישבו בגלגולים קשים מנשוא של חיות צומח ודומם במשך מאות שנים כל עוון גלגול !!! ואת לא תראי אותו כלל. וגם תסבלי ממנו בעולם הזה !! ..גבר כזה רשע מובטח לך אומרת הגמרא שיבגוד ו/או שירביץ ו/או שיקלל ו/או שישקר כל הזמן בקיצור צפי לשרון לב !!! שתמאסי בחייך מייאוש שנפל עלייך רשע כזה שאת משכת אותו עלייך במעשייך הרעים !!! ...ומאיך אם תחזרי בתשובה רק בהתחלה יהיה לך קשה(לשנות הרגלים רעים) ובגלל שינסו אותך משמים עד כמה את רצינית לאחוז במעמד הגבוה מצדיקים גמורים של בעל תשובה לכן תבחני ברצינות כוונותייך לכן דעי זאת שיבואו לך ניסיונות ותעמדי בהם בגבורה..ולאחר מכן שתרגלי את תאהבי את החיים החדשים ותהיי שמחה ומאושרת באופן קבוע !! לא משנה מה עובר עלייך בחיים כי השם עוטר לך את הייסורים בחסד ומאיך רבים מכאובים לרשע כי לו, לא עוטפים בחסד את הייסורים..ולכן הוא בצער גדול ואין לו על מי לתלות ולא יזהה תכלית הוא סובל...ואם תבחרי בדרך התורה בתשובה שלימה(לא מחפפת מסורתית/דתילוונית שגם היא מקבלת רשע !! אלא אם היא בתחילת הדרך ומתכוונת להגיע לפסגה של שמירת כל המצוות שאז מלכתחילה נחשבת לצדיקה גמורה גם שיש לה נפילות העיקר שהיא שואפת לקדושה ועושה תשובה שהיא נופלת ומייד קמה ..) אז במקרה כזה שעשית תשובה שלימה או שאת בדרך לשם (כנסי למדרשיה חרדית למהדרין שהנשים שם לא הולכות בפאה נוכרית שידריכו אותך) ואז תקבלי צדיק וישר שיאהב אותך ואת אותו נאמן !! שכל מה שכתבנו ברשע שמקבלת חילוונית מסורתית ודתילוונית...יהיה בו להיפך לטובה !! ומי שלא רואה זאת חיה בנדמה לי ובשקר !! וכך כותב הזוהר פרשת וילך !!! ... לכן אחות יקרה (וגם אח יקר) היי חכמה ועשי תשובה שלימה ואל תתפשרי עם השטן כי מי שמתפשר איתו הוא חייל שלו ועובר את הטומאה ומעכב את הגאולה כמו ידיו !! שנותן לה יניקה מהמצוות שעושה כי הוא לא סוגר הברזים על ידי שהוא עובר כל כולו לקדושה. ולכן חייל של הס"א של הטומאה !! ורק בתשובה שלימה !! נגאל ברחמים !! גם באופן אישי וגם באופן כללי !! אני באמת שאוהב אותך אחות יקרה ומקווה שדברי שיוצאים מליבי באהבת חיים יכנסו לליבך ומחילה שאני אומר לך האמת בפנים שלא תשתמע לשתי פנים שלא ירמו אותך רבני השקר ומרדמי העם שגרמו לשואות ואסונות בכל הדורות שהרדימו את העם שלא יקרה להם כלום גם אם לא יעשו תשובה וכך רובם מתו ששמעו להם ונענשו ששמעו להם !! ... אם לא נעשה תשובה שלימה רוב העם ימותו במה שיהיה יותר גרוע מהשואה !! כך כתב הרמ"ק הקדוש רבו של האר"י הקדוש וכך אמר רבי לוי סעדיה נחמני צדוק"ל שהיה בעל רוח הקודש שחזה את כל מלחמות ישראל וכך אמר לפני מותו בנאום חוצב להבות שנתעורר ולא נאבד חס ושלום(רק על אויבי ישראל)... !! אז תתעוררו אחיות יקרות גאולת עם ישראל תלויה בכן שנאמר בזכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו ממצרים ובזכות נשים צדקניות נגאל !! ואחת ששבה בתשובה שלימה מקבלת שכר עבור אלף שלא יזכו ... ! ותזכה לראות את פני משיח צדקנו בקרוב ממש !!

למה אשה צריכה להתחתן רק עם בן תורה ?

למה אשה חילונית שיודעת את האמת ולא חוזרת בתשובה היא חסרת דעת ? למה אסור להביט בפני רשע ? אשה צריכה לחלום להתחתן עם בן תורה שלומד תורה כל היום שיביא אותה ואת ילדיהם להיות עם הצדיקים בעולם הבא שכן תורתו היא גם תורתה. וחסרת דעת חולמת להתחתן עם חילוני שרחוק מתורה ומצוות..חז"ל מלמדים אותנו שמי שחכם שיתקרב לתלמידי חכמים ויתרחק מעם הארץ שרחוקים מתורה ומצוות..דויד המלך אומר על כך בפרק א של תהילים דהיינו זה הכי חשוב:" אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רָשָׁעִים וּבְדַרְךָ חָטָאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב. ב פִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה חִפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה."...לכן אל כולנו לשאוף לשוב בתשובה ולהיות בחברת אנשים יראי השם ולא רשעים. חז"ל אומרים לנו שאסור לנו אפילו להביט בפני רשע שלא נלמד ממעשיו

כן לגבי הסתכלות בפני אדם רשע, שאין איסור בזה אלא כשמביט בפניו זמן ממושך קצת להתבונן בו, אבל ראייה רופפת לרגע, וכגון שהוא מדבר עמו ומידי פעם רואה את פניו, אין בזה איסור. וכן כתב בספר תורה תמימה (פרשת תולדות). וכן נהגו גדולי ישראל שהיו צריכים להיפגש עם מלכים ושרים עריצים משנאי ה' במקומות גלותם, לא היו מסירים פניהם בהפגנות בכדי שלא להביט ברשע, אלא היו מעלימים עיניהם ומסתכלים קצת בפני השר שלפניהם. והרי זה כמבואר. עוד מאמר מעניין מצאתי בעניין האיסור להסתכל באדם רשע איסור הסתכלות בצלם דמות אדם רשע באדיבות מחבר הספר הגיוני הפרשה הרה"ג אריה דוד וסרמן שליט"א מלוס אנג'לס 14/10/2009 "ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת"(בראשית כז, א) במדרש תנחומא (פרשת תולדות סימן ח') מובא: למה כהו עיניו של יצחק וכו', מפני שנסתכל בדמות עשו הרשע. ובגמרא במגילה כח, א מובא: שאל רבי את רבי יהושע בן קרחה: במה הארכת ימים? אמר לו: מימי לא נסתכלתי בדמות אדם רשע. דאמר רבי יוחנן: אסור לאדם להסתכל בצלם דמות אדם רשע, שנאמר (מלכים ב, ג) "לולא פני יהושפט מלך יהודה אני נשא אם אביט אליך ואם אראך". רבי אלעזר אמר: עיניו כהות, שנאמר (בראשית כז) "ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת", משום דאסתכל בעשו הרשע. וכמו שמצינו ביצחק שהביט בפני עשו בנו הרשע ונסמאו עיניו, ישנו איסור הסתכלות בצלם דמות אדם רשע...עוד שם בגמרא: רבא אמר מהכא: (משלי יח) "שאת פני רשע לא טוב". וכו', אבוה בר איהי ומנימן בר איהי, חד אמר: תיתי לי דלא אסתכלי בגוי, וחד אמר: תיתי לי דלא עבדי שותפות בהדי גוי. ובטורי אבן (שם) פירש דברי הגמרא, דאף על גב דאסור להסתכל בדמות אדם רשע, מכל

מקום אי אפשר לרוב עולם לזהר בזה והיינו רבותא של רבי יהושע בן קרחה, בזה שלא הסתכל בדמות אדם רשע שזכה לאריכות ימים.

שאלה חשובה שנשאלתי

"היי ערן בוקר טוב! אתמול שוחחתי בטלפון עם רב מסוים שפותח בספר תהילים... שאלתי אותו לגבי זיווג למה זה כ"כ מתעכב אצלי למרות ההשתדלות שלי? ! הוא אמר לי שמישהו מקפיד עליי וזה משפיע מאוד. האמת שלא עולה לי לראש במי מדובר מה עליי לעשות זה דיי מלחיץ האמת???" תשובה: "הפתיחה בתהילים עוברת על לא תנחש ועובר על דברי התורה תתרחקי ממנו ומדומיו אסור לפתוח בספרים ולנחש כי הם נוחשים גמורים ודברי הבל וריק ועובר על תמים תהיה עם השם אלוקיך ועוד הרבה עבירות מהתורה וברור שדבריו בחלקם מהולים בהבל הבלים... והמצאות... עם זאת ידוע לי שהיה אחד שידע שזה הבל הבלים אבל השתמש בזה לקרב רחוקים שיחזרו בתשובה וכוונתו הייתה לשם שמיים.. ולא לכסף וכדומה אבל שהראיתי לו שהרב מוצפי והשולחן ערוך פסקו שזה אסור וזה עובר על דברי הפוסקים הפסיק לעשות זאת ועשה תשובה שעשה זאת אפילו לשם שמיים בטריק לעבוד על בני אדם כדי לפתוח איתם בשיחה ולקרוב לתורה שיחזרו בתשובה שלימה ולא יאבדו לנצח כי אנו בכיור האחרון ומי שלא ישוב בתשובה או יהיה בדרך לשם בקרוב ממש יש חשש ממשי שלא יישאר כאן בימות משיח חס ושלום.. שהרי אמר הרמ"ק הקדוש שמי שלא ישוב בתשובה בימות משיח יאבד לנצח! ! ולכן לא מקבלים גרים בימות משיח.. ולעשות תשובה זה לוקח זמן להתרגל לחיים חדשים נטולים תאוות חילוניות..

למה זיווג מתעכב למי שחילונית דתילונית או מסורתית לפי הקבלה והסוד ?

ודבריי מבוססים על דברי הזוהר הקדוש בפרשת וילך... כך כתבתי לה: זיווג מתעכב רק בגלל שאת לא שומרת מצוות כהלכתן ולא שומעת לגדולי ישראל שפסקו שאסור לאשה ולגבר פייסבוק או טלוויזיה או לקורא בעיתונים וספרים חילוניים או להחזיק נייד לא כשר, ואני כאן באינטרנט ובפייסבוק אם תשאלני.. רק לזיכוי הרבים ולהוציא אחרים מהטומאה הזאת ולא להנאה אישית וזה מה שאני עושה ומנצל במה זאת להחזיר בתשובה את אחיי ועם פילטרים כמו תוכנת קיי-9 ואינטרנט כשר ומה לא ועדיין בצער גדול שאני כאן אבל בגלל העיסוק בקרוב רחוקים בהיתר של שני רבנים אני כאן שנאמר לא תעמוד על דם רעך ועוד אבל סתם ככה אסור לאדם להחזיק פייסבוק ובמיוחד לנשים כי כל המביא בתמונתיה אפילו הצנועות לא יינצל מדינה של גיהנום.. הבן איש חי שחי לפני 100 שנה שרק התחילו תמונות פספורט כתב בספרו שהוא ממליץ לאשה שלא לעשות תמונות פספורט לדרכון שזה שמה תגיע תמונה זאת לידיים לא נכונות ויכשלו בגללה והיא תיתן את הדין על כל אלו שיביטו בתמונות פספורט זאת!! !.. וזה בול עונה על הגדרת הפייסבוק ולכן גם תמונות צנועות זה בעייתי לאשה וקל וחומר לא צנועות... העוון בידיה שנכשלו בה גברים והרהרו הרהורי עבירה... וכך גם היא שהכשילה אותם שנאמר בפני עיוור לא תתן מכשול ולכן אשה בפייסבוק בלא היתר של רב לזיכוי הרבים ובלי תמונות כלל בטוחני שלא תינצל מדינה של גיהנום!! ! כמחטיאת הרבים (אם לא זכתה לצאת מכאן ולעשות תשובה על כך שהחטיאה את הרבים וזאת בהקדם ממש!!).. ולכן מכאן אני יודע שאת גם לא שומרת עוד הרבה דברים שאת בטח מחפפת בהם כמו למשל צניעות כהלכתה!! ! שזה היסוד של כל המצוות של אשה בדור האחרון, ובשל כך את בצד הטומאה ולכן הזיווג שלך ביד השטן על ידי קטרוגיו... ולכן זיווגך מתעכב ואם תעשי תשובה אמיתית מעומק הלב אז תמצאי זיווג ירא שמיים כי פחות מזה תפסלי ולא תיקחי ואת בלימבו(באמצע לא כאן ולא כאן) לכן תעברי לקדושה תטהרי וכך יחטוף אותך צדיק את למעשה כמו ידיך מעכבת את זיווגך!! ! תקראי באריכות תשובה זאת על הזוגיות בספר ההוכחות תורידי אותו בחינם בגוגל רשמי שמו ושם הוא מקום ראשון ב"ה שתזכי לחזור בתשובה שלימה ולמצוא זיווג ירא שמיים ולהקים בית כשר בקרוב ממש אמן!! ! זה לשון הזוהר: "אשה שאינה משכלת(דהיינו הולכת לפי התורה ושומרת קלה כבחמורה במיוחד צניעות בדור האחרון) קורא על כך שלמה המלך ומוצא אני מר ממוות את האשה משום שהוא (הבעל) משך אותה עליו על ידי עוונותיו על ידי המעשים שעשה ולא ע"י הקב"ה וע"כ שהקב"ה חפץ באדם משום מעשיו הטובים הוא מזמין לו אשה משכלת וגואל אותו מהס"א (שזה השטן וצד היצר הרע והטומאה)" כי מי שבטוח לא יכול להישאר חילוני או מסורתי מכאן שאתם חייבים לעצמכם לטובת חיים טובים כבר בעולם הזה ובטח שבבא שאני מוכיח בספר ההוכחות חד משמעית שהוא קיים ורק תורת משה אמת קראו שם בחינם!! ! שתבינו גם אם היו מבקשים ממכם אלף דולר מזומן לקרוא את ספר ההוכחות היה שווה וקל וחומר שזה חינם רק רשמו ספר ההוכחות בגוגל ותורידו אותו שם את המהדורה הרביעית החדשה שכוללת המון חומר חדש.. אנא אל תתנו לשטן לנצח זכרו כל שהשם מבקש ממכם זה להיות במלחמה עם היצר הרע ושאתם נופלים לקום לעשות תשובה ולעולם לא להיכנע ליצר הרע כמו שעושים רוב החילוניים והמסורתיים שאם לא יעשו תשובה ודחוף סתם יביאו סבל על עצמם וקרוביהם שנועד לעוררם לתשובה ואחרת היה נחסך.. זכרו לשם יתברך חשובה כל מצווה וגם אם אתם מלאים בעוונות, כל מצווה שאתם עושים שווה נצח נצחים של יהלומים ועינוגים שאין לשער ואין לתאר ומי שבכם גורם לאחרים לעשות מצוות בזיכוי הרבים מקבל שכר מצוות גם בעולם הזה!! ! בכל מקרה תתרחקי מכל הטומאות של הפותחים בתהילים זוהר אגרות קודש וכדומה(כמובן הספרים קדושים אבל ניחוש על פיהם זה אסור ועוד לצייר כאילו משמים ועוד מהקדושה עונים לך שזה בדיוק עובר על דבר השם שלא לנחש ולא לעונן ולא לשאול בגורלות ולא לפנות אל המתים לפותחים באגרות קודש ועוד עבירות של תמים תהיה עם השם אלוקיך וכו'. בודאי אם עונים זה רק מהטומאה לטמא את הבא להיטמא שנאמר הבא להיטמא פותחין לו! !) כאן תשובות שענה בנושא זה הגאון הרב בן ציון מוצפי שליט"א שהוא מגדולי הפוסקים שבדורנו שנדע להתרחק ומי שעשה זאת שיעשה תשובה וירחק ממחטיאי הרבים שעוברים בריש גלי על האיסורים שמונה הרב מוצפי והשולחן ערוך קראי: יש איסור חמור לפתוח באגרות קודש, זוהר, תהילים, קלפים, טרוט, ליקוטי מוהר"ן, ושאר דמיונות והבל להלן תשובת הרב מוצפי בנושא תתרחקו ממחטיאי הרבים שעושים זאת זה מעיד שהם בשליטת השטן אם הם עושים כך כי הם עוברים בריש גלי על דברי השולחן ערוך ומחטיאים את הרבים..תתרחקו מהבאות המזויפים הללו

שמחפשים את כספכם ולא אכפת להם שהם מטמאים אתכם בשדים וטומאות שקשה לצאת מהם ולכן קשה לכם להתחזק בדת(חלקם רמאים וחלקם משתמשים בכוחות טומאה) כמובן שאסור להשתמש בקבלה מעשית ומי שעושה זאת זה או כיסוי להיותו מכשף שמשתמש בשדים שחייכם יהיו בסכנה שעשיתם זאת או שהוא שרלטן נוכל שמחפש את כספכם ולא שהמכשף מחפש את כספכם... מי שעשה זאת שיעשה תשובה שזה להתחרט שעשה כן לבקש סליחה מהשם ולהתחייב שלא לעשות שוב ומי שיכול לטבול במקווה טהרה לצורך טהרה מטומאה של שדים וכו'. טוב יעשה שכן השדים מזיקים למי שמשתמש בהם ואחר כך הוא שבו אצלם לאחר מותו בר מינן

קראו תשובות הרב הגדול גדול הדור הגאון הפוסק בן ציון מוצפי שליט"א בנושא

- שאלה – 1860 לכבוד הרב שלום רב, האם מותר להשתמש בספרי גורלות הנמצאים היום בחנויות. תשובה: אסור
- שאלה – 103110 לכבוד הרב שלום רב כמה חברים מהעבודה רוצים ללכת לקורא בכף היד ופותח גורלות חשוב להם לשמוע דעת הרב. תשובה: מפורש בשלחן ערוך יורה דעה הלכות עבודה זרה שהדבר אסור בכלל, ועיין הרמב"ם ז"ל הלכות עבודה זרה פרק י"א, מה שכתב דברים חמורים על כך.
- שאלה – 83761 שלום לכבוד הרב האם מותר לעשות גורל הגר"א וגם את הגורל עם המפתחות והתנ"ך ולשאול רק על העבר {ב} והאם מותר לשאול על העתיד. **תשובה:** כל הגורלות אסורים על פי השולחן-ערוך בהלכות עבודה זרה. ודעת רבים מהראשונים איסורו מהתורה משום תמים תהיה עם השם אלוהים.
- שאלה – 34745 שלום לכבוד הרב, ראשית כל אברך את הרב על התשובות שהרב נותן לכל שאלה באשר היא בסבלנות עד אין קץ תבורך מן השמים. ב.האם כבוד הרב יכול לפרט לי בבקשה היכן מוזכרים ב ש"ס או במקומות אחרים עניני גורלות [גורל כמו פיס ושאר גורלות] תשובה: סנהדרין כה. שלחן ערוך חושן משפט לד, טו. רמב"ם עדות וגזלה. כסף משנה שם יביע אומר חלק ז חשן משפט סימן ו.
- שאלה – 7761, לכבוד הרב מוצפי שליט"א, שמעתי שנפוץ המנהג לשאול שאלה ולפתוח ספר תנ"ך או ספר ליקוטי מוהר"ן באקראיות ולקבל תשובה האם אין בזה משום איסור לא תנחשו ? תודה מראש. תשובה: בשלחן ערוך נפסק לא לשאול בגורלות. וזה נקרא גורל
- שאלה – 108463 , לכבוד הרב שלום רב, האם מותר לכתב שאלה בדף ולהכניסו לתוך ספר כמו עצות אחיתופל ולקבל תשובה מתוך הכתוב למה שנשאל. תשובה: בדברי הרמב"ם ז"ל ובשלחן ערוך מפורש שזה נקרא גורלות ואסור.
- שאלה – 41218 שלום לכבוד הרב שליט"א. אנו מכירים אדם חרדי ירא שמים, אותו אדם "קורא" בתהילים. מה זה אומר והאם זה כשר ? מתוך הכרותנו אתו לא מצאנו שהוא פועל כנגד ההלכה. יישר כח. תשובה: זה לא יראת שמים, כי לפי השלחן ערוך זה אסור, כי זה מסגרת של גורלות.
- שאלה – 34469 , לכבוד הרב מוצפי שליט"א, פעם בשבוע מתקיים אצלנו בישוב שיעור לנשים, מידי פעם מגיעה מרצה מכפר חב"ד היא עושה התוועדות לבנות וגם פותחת באיגרות קודש למי שמבקש. האם מותר להשתתף בשיעור שכזה, ולמה אסור לקרוא באיגרות הקודש (בעלי ספרדי ואמר שאסור). תודה תשובה: אסור לשאול, כי זה נקרא גורלות ואין שואלים בגורלות. שלחן ערוך יורה דעה קעט,א.
- שאלה – 22908, לכבוד הרב הגאון שלום רב: מה דעת הרב על אנשים שפותחים באיגרות הקודש (ז"א שמים מכתב ואיפה שפותחים זוהי התשובה או הברכה לשאלה) של הרבי מלובביטש?שמעתי גם על אנשים שפותחים גם בספר אשר בנחל. האם מותר לעשות זאת בכלל ? תשובה: זה נקרא גורלות ובשלחן ערוך הלכות עבודה זרה מובא שאין שואלים בגורלות כלל.
- שאלה – 33854, שלום לכבוד הרב, ישנה תוכנת מחשב בשם אורים ותומים שנותנת תשובות לגבי החלטות בחיים כגון פירוש השם, גורל מזל וכו...האם כדאי לרכוש תוכנה זו ? **תשובה:** על פי רוב הפוסקים הראשונים הדבר אסור מהתורה משום תמים תהיה עם השם אלהיך, ושלא לחקור על העתידות.
- שאלה – 9870 לכבוד הרב שליט"א האם בעיניי גשמיים שלא ברורים ויש לקבל החלטה ששני הצדדים של ההחלטה תקינים מבחינה הלכתית מעבר לבקשה מהשם יתברך שיעזור האם מותר להטיל גורל ? (כמובן בבקשה מאיתו יתברך שהחלטה שתפול היא הנכונה והראויה) בברכת חתימה טובה. **תשובה:** בשלחן ערוך יורה דעה נפסק שאין לשאול בגורלות כלל.
- שאלה – 66900 שלום לכבוד הרב, האם אתה יודע קבלה מעשית ? ולהכין קמיעות ? תשובה: גם מי שיודע אסור לו לחלוטין להתעסק בזה .
- שאלה – 16420 לכבוד הרב הגאון שליטיא רצינו לדעת מה האיסור ללמות פנימיות התורה אס זה לא קבלה מעשית. אם זה אדם שלומד רוב היום טור בית יוסף למה למנוע קירוב הגאולה תשובה: מי שלומד קבלה ואינו בקי בכל ההלכות הוא מונע את הגאולה וגורם לשכינה שתהיה בגלות. ועיין רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ד, ושלחן ערוך יורה דעה סימן רמו וש"ך ובמפרשים שם. ואל תטעה בדברי הבל שאומרים לך בורים. ועוברים בשאט נפש על ההלכה.עד כאן תשובותיו הברורות של הרב מוצפי וכל מי שאומר לך אחרת תברחי ממנו זה פשוט להיות תמים עם השם אלוהינו ובנסתרות מאיתנו אין לשאול כי לו רצה השם שנדע הדברים הללו היו נותן לנו ידע זה..

קבלה מעשית

קבלה מעשית להבדיל מעיונית, אינה עוסקת בגילוי סתרי התורה אלא בניסיון להשפיע על המציאות באמצעות שימוש מאגי בשמות קדושים. קבלה מעשית מוכרת לכל בצורתה הנפוצה כקמיעות, סגולות, רפואות, לחשים וכיוצא בזה. ברם, מעטים יודעים על האיסור בעיסוק בקבלה מעשית ועל האיסור בשימוש במוצריה. יתרה מזאת, מעטים יודעים כי השימוש בקבלה מעשית, עפ"י האר"י הקדוש, תשמש כחרב פיפיות כנגדם, ומכאן גם עמדתו הברורה והנחרצת, כפי שהובאה ע"י רבי חיים ויטאל ב"שער המצוות" (כתבי האר"י) מפי האר"י עצמו: "איסור להגות את השם ככתבו ואיסור קבלה מעשית". כתיב "זה שמי לעולם", "לעולם" כתיב, כמ"ש רז"ל (פסחים דף ג') אמר לי מורי זלה"ה, כי אמיתות פירוש דבר זה הוא, שלא יקרא ד' אותיות הוי"ה ככתבן בלי מילוי. אבל אם גם יקראנו במילוי, כזה: יו"ד ה"י וי"ו ה"י, גם זה בכלל ההוגה את השם באותיותיו. ובעניין קבלה מעשית, מה שהוא שימוש האדם לעשות דברים נפלאים, ע"י השבעת שמות הקודש, כל העושה השבעות אלו, גורם שיבואו תמיד בפיו ברכות לבטלה, כי עבירה גוררת עבירה, ואותם המלאכים שהוא משיבען, בעל כורחן מתגרים בו, ומביאים אותו לידי ברכות לבטלה. ושאלתי למורי ז"ל, שהרי ראינו דורות הראשונים, שהיו משתמשים בשמות כנודע, ובפרט כפי הנמצא כתוב בספר פרקי ההיכלות, שהיו משתמשים בהם, רבי ישמעאל, ורבי עקיבא לעניין פתיחת הלב והזכירה. והשיב לי, כי הם היו נטהרים באפר פרה, כנודע בעניין ר"ט, שהיה מטהר הטמאים באפר פרה אף על פי שהוא היה אחר חורבן בית שני. אבל עתה, אנו כולנו טמאים לנפש אדם, ואין לנו רשות להשתמש בהם. ושמעתי בשם מורי זלה"ה תשובה אחרת, והיא זו כי כל מי שהתקיים בו "על כן עלמות אהבך", כפי הפירוש שפירשו בו ברז"ל, (ע"ז דף ל"ה ע"ב) 'אל תקרי עלמות, אלא על מו"ת'. ר"ל: כי כל מי שאפילו המקטרגים אוהבים אותו מפני שאין בו שום חטא שיוכלו לקטרג עליו, ואפילו מלאך המוות נעשה אוהבו, מוטב וראוי לו שישתמש בשמותיו יתברך הקדושים. אבל מי שיוכלו לקטרג עליו מלמעלה לומר ראה פלוני שעבר עבירה פלונית, והוא השתמש בשמותיו הקדושים, הינה אדם זה הוא ודאי שיענישוהו אותו מלמעלה, אם השתמש בשמות הקודש. עוד שמעתי בשם מורי זלה"ה, והוא, כי כל השמות והקמעים אשר בזמננו הם מוטעים, אפילו אותם הפועלים בניסיון אמיתי, ולכן האדם המשתמש בהם, נענש. אבל אם היינו יודעים על מתכונתם, היינו יכולים להשתמש בהם. גם היה מורי זלה"ה נזהר מלהוציא בפיו שום שם משמות הקודש, או של המלאכים, אפילו אותם הכתובים בספרים, ולא היה זוכר אותם באמצע הדרוש, אלא כדרך זה: כשהיה זוכר מטרו"ן, היה אומר מ"מ טי"ת. וכשהיה זוכר (מזכיר) סמא"ל, היה אומר סמ"ך ומ"ם וכן כיוצא בזה. וטעם הדבר, כי כשהקב"ה ברא את המלאכים, ציוו, שכשיקראו, או כשישיבעו, שיבואו. ולכן כשהאדם מזכירם, חושבים שקוראים אותם, ובאים כששומעים שמם וכשבאים ורואים שאזכרת השם הייתה לבטלה; יבוא נזק לאדם מזה. אבל אם הוא שם כשמות בני-אדם, מיכאל גבריאל... וכן על דרך זה, מותר להזכירם ואין חשש מזה. ואם הוא אהוב מעליונים ומתחתונים, וידוע שמעולם לא חטא, יוכל להזכירם ואין חשש שיזיקוהו. האר"י תולה את איסור השימוש בקבלה מעשית בימינו, בניגוד לזמנים קודמים, בכך שכיום אנו טמאים טומאת מת (הגדרה הלכתית שקובעת שכל הנוגע במת או מי שנגע במי שנגע בטמא מת נחשב כנושא טומאת מתים והוא טמא בעצמו. למעשה, רק אפר פרה אדומה, אשר לא ניתן להשיגה כיום, יכול לטהר טומאת מתים, ולכן כל אדם הוא טמא מת לפי ההלכה. טומאה זו מונעת מן האדם להתחבר לרמות גבוהות של קדושה, בעיקר אלה הדרושות לצורך כתיבת הקמעות ועניינים אחרים הקשורים בקבלה מעשית). כמו כן, מוסיף האר"י, שכל השמות והקמעות שנעשה בהם שימוש בזמננו הם מוטעים, ואפילו אלה שלכאורה פועלים. לשיטתו, גם אלה "הפועלים" יסבו למשתמש בהם נזק. למעשה, בכל הקשור בשמות הקדושים, אפילו האר"י עצמו היה נזהר מאוד כל אימת שהיה עליו להוציא מפיו שם קדוש או שם של מלאך, עד כדי כך שבמהלך דרשותיו הוא היה מאיית אותם ולא אומר את שמם המלא. והטעם זאת ר' חיים ויטאל, שכאשר ברא הקב"ה את המלאכים, ציווה אותם לכשיקראם שיבואו. על כן, כשאנו קוראים בשם מלאך זה, או אחר, תוך כדי לימוד, או תוך כדי שיחה, או גם כאשר אנו מתכוונים לרתום את המלאך לצרכינו האישיים (שגם זה נחשב כאזכרה לבטלה), הם חושבים שהם נקראים ע"י הקב"ה, וכי אז אזכרת שמם נעשתה לבטלה וכתוצאה מכך יגרם לאותו אדם נזק. שמות מלאכים כשמות בני אדם (מיכאל, גבריאל וכיוב'), אין כל חשש באזכרתם. פועל יוצא מכך הוא, כי הטוענים שהם עוסקים בקבלה מעשית הם במקרה הטוב רמאים ומתחזים, שאין להם הבנה של ממש בקבלה (סכנתם היא כספית ופסיכולוגית בלבד). במקרה הגרוע הם אנשים המשתמשים בידע מסוכן להם ולנזקקים לשירותיהם. בכל מקרה צריך להיזהר משני הסוגים. אפשר לשנות את הגורל על ידי שינוי עצמי של חזרה בתשובה בלי לחפף שנאמר צדקה תשובה צעקה ושינוי שם, יכולים לקרוע הגזירה.

הסיכון הגדול בקבלה-מעשית, וכמה יש להיזהר לא ללכת לכל מיני מקובלים שמשתמשים בקבלה מעשית !!

שתבינו כמה חמור זה קבלה מעשית וכמה יש להזהר לא ללכת לכל מיני מקובלים שמשתמשים בקבלה מעשית !! להלן מאמר קצר שמתמצת הסיכון הגדול שיכול לגרום לאבד את העולם הבא של האדם אם משתמש בקבלה מעשית !! להלן המאמר: "קבלה מעשית להלן ציטוט של האר"י הקדוש מתוך: ספר שערי קדושה חלק ג' שער ו', ומספר שער רוח הקודש דף יא': על קמיעות: "צדיקים אמיתיים נותנים לאדם קמיע אבל מתפללים עבורו, כי כאשר האדם לוקח קמיע או כל תרופה אחרת, הוא רק עושה הפוך לעצמו כי הקב"ה מביא עליו יסורים כדי לנקות אותו ולעורר את האדם".

"המשתמש בשמות הקדש רעתו גדולה עד מאד, ואותם המלאכים שהוא מכריחם בכח השבעתו לעשות רצונו באים ומחטיאים אותו ולאבדו מן העולם". "דע כי כל השמות והקמיעין הנמצאים עתה כתובים בספרים הם מוטעים" וזהו סוד ענין קבלה מעשית. ולכן אסור להשתמש בה, כי בהכרח יתדבק גם ברע המתדבק בטוב...ולכן שומר נפשו ירחק מהם, כי מלבד שמטמא נפשו יענש בגהינם, ואף גם בעולם הזה קבלה בידינו כי יעני או הוא או זרעו או יחלה בחולאים הוא או זרעו או ישתמד הוא או זרעו

רק תשובה באמת גואלת מהסיטרא אחרא ומביאה הזיווג

מאמר מרתק מהזוהר הקדוש עם פירוש הסולם על מציאת הזיווג לנוחיותכם צולם העמוד קראו למטה את העברית לי אתתא, דאיהי מגו סטרא אחרא, ולא אערע פסול בזרעי, דכלהו צדיקי ושלמי בשלימו, בגין דאתפרק מכל רע, ויעקב לא אתדבק בההוא סטרא אחרא כלל.

פירוש הסולם

תאמר, שרק אשה משכלת נותן ולא דבר אחר, בוא וראה, אע"פ שהקב"ה מזמין טוב לתת לאדם, אם האדם הטה דרכיו מן הקב"ה לס"א, הנה מאותו ס"א שנתדבק בו, בכל הקטרוגים ובכל הרעות, יבוא לו מה שיבוא, ואינם באים לו מן הקב"ה אלא מאותו צד הרע שנתדבק בו מחמת המעשים שעשה.

זווגים מטרם שבא לעולם, וכשזכו בהם בני האדם, לפי מעשיהם נותנים להם אשה, וכל מעשיהם של בני האדם גלויים לפני הקב"ה, ולפי מעשיהם של הצדיקים כך מזווג זווגים, מקודם שבא לעולם.

ולזמנין דקא סליקו בקליטין וכו': ולפעמים שעלו בחיבור, דהיינו שנכרו עליהם בת פלוני לפלוני מטרם שבאו לעולם, וכשנולד קלקל האדם את דרכו, אז ניתן זווגו לאחר, עד שיישר את מעשיו, ואם הטיב את מעשיו והגיע זמנו לישא את בת זווגו, נדחה גבר מפני גבר, ובא זה ונוטל את שלו. כלומר, אותו האחר שנשא את בת זווגו מטרם שהטיב זה את מעשיו, נדחה עתה מפניו, דהיינו שמת, והוא מקבל את בת זווגו ממנו. וזה קשה מכל לפני הקב"ה, לדחות אדם מפני אדם אחר. ומשום זה, הקב"ה הוא הנותן אשה לאדם, וממנו באים הזווגים, וע"כ כתוב ומה' אשה משכלת.

בגין כך, קב"ה יהיב כלא וכו': משום זה, האמת היא, שהקב"ה נותן הכל לאדם, ואם

וע"ד אתתא דלאו וכו': וע"כ אשה שאינה משכלת, קורא על כך שלמה ומוצא אני מר ממות את האשה, משום שהוא משך אותה עליו, על ידי עוונותיו, על ידי המעשים שעשה, ולא ע"י הקב"ה. וע"כ כשהקב"ה חפץ באדם משום מעשיו הטובים, הוא מזמין לו אשה שהיא משכלת, וגואל אותו מתוך הס"א.

וע"ד דא אמר וכו': וע"כ אמר יעקב, המלאך הגואל אותי מכל רע. מהו מכל רע, שלא נזדמנה לי אשה, שהיא מן ס"א, ולא קרה פסול בזרעי, שכולם צדיקים ושלמים, בשלמות, משום שנגאל מכל רע, שהוא הס"א ויעקב לא נתדבק בס"א ההוא כלל.

מי שיש לה אינטרנט או פייסבוק או אייפון דומיו היא לא חרדית אם נודה על האמת היא חייבת להתחזק ולשמוע לגדולי ישראל ולהוציא טומאות אלו להרבות בתפילה על זה ולהראות לשם יתברך רצון לצאת מהטומאה והשם מסייע להבא להיטהר. זו דעת הזוהר הקדוש המצורף לעיל תקראי בו. הזוהר ברור ואומר שמי שלא מתקדש לא מקבל זיווג מהקדושה אלא מהטומאה...והטומאה יש לה אינטרס לעכב הזיווג למי שרגל פה ורגל שם על ידי קטרוגיו ולכן אם יעבור לקדושה או היא תעבור לקדושה בלי הטומאות המוזכרות במיוחד צניעות היא תמשוך זיווג מהקדושה והשם יגאל אותה ואותו מהסיטרא אחרא. מי שחרדי ויש לו אינטרנט כשר בגלל עסק בהיתר של רב זה משהו אחר אבל אינטרנט ופייסבוק סתם ולא בגלל עסק ולא בהיתר של רב הוא בטומאה !! והוא כלל לא חרדי רק בלבוש חרדי... אין דבר כזה הבחירה של האדם..הגמרא קוראת לאדם שמכניס את עצמו לניסיון וגם אם עומד בו רשע כי הכניס את עצמו לניסיון !! לכן חייבים להוציא האינטרנט גם הכשר פסקו גדולי ישראל ואין היתר למעט במקרים מיוחדים שהותרו לעבודה וזה שאדם לא נכשל וזה כשר למהדרין ואם נכשל אז גם לו לא הותר הכשר ועליו להוציא

תגובה שלי למגיבה לכתבה שלעיל

אחות יקרה אם תבדקי תראי שהם מודרניות ולא הכי חרדיות רק משחקות אותה. מי שתתחרד באמת ותיקח עליה לשמור הכל כולל הכל בלי טלפון לא כשר בלי הקלות, בלי טלוויזיה, בלי אייפון, בלי לבוש לא צנוע, עליה להתלבש כהלכתה וזה בלי הקלות בלי פאות נוכריות אחרי הנישואין אז בודאי שלה יהיה קל למצוא צדיק שיחטוף אותה וזה מה שאומר הזוהר הקדוש תקראי דבריו וכמובן שזה רק כלל ולכל כלל יש יוצאים מן הכלל שיש להם תיקון מגלגול קודם ולכן זיווגם מתעכב.

אף הקב"ה אינו מסתכל ברשע

מקור נוסף שלא להסתכל בדמות אדם רשע מצינו בגמרא בשבת קד, א שאפילו הקב"ה אינו מסתכל ברשע, וכדאיתא שם: אמרי ליה רבנן לרבי יהושע בן לוי, אתו דרדקי האינדא לבי מדרשא (באו כעת התינוקות לבית המדרש) ואמרו מילי דאפילו בימי יהושע בן נון לא איתמר כוותיהו: אל"ף ב"ת - אלף בינה, גימ"ל דל"ת - גמול דלים. מאי טעמא פשוטה כרעיה דגימ"ל לגבי דל"ת - שכן דרכו של גומל חסדים לרוץ אחר דלים, וכו', קו"ף - קדוש, רי"ש - רשע. מאי טעמא מהדר אפיה דקו"ף מרי"ש? (פירש רש"י שם: שאחוריו של רי"ש לגבי הקו"ף), אמר הקדוש ברוך הוא: אין אני יכול להסתכל ברשע (רש"י: שאין הקדוש ברוך הוא רוצה להסתכל בפני רשע). ובהמשך הגמרא הקשו: ומאי טעמא מהדר תגיה דקו"ף לגבי רי"ש (רש"י פירש שתגא דקו"ף - כמין זי"ן שעושיין בסופו של גג קו"ף), דאמר הקדוש ברוך הוא: אם

חוזר בו אני קושר לו כתר כמותי. ומאי טעמא כרעיה דקו"ף תלויה (פירש רש"י: שאינה נדבקת עם גגה), דאי הדר ביה ליעייל. והקשו בגמרא: וליעול בהך? (פירש רש"י: יקיף תחת רגלי הקו"ף, ויכנס בפתח של ימין). מסייע ליה לריש לקיש, דאמר ריש לקיש: מאי דכתיב (משלי ג') אם ללצים הוא יליץ ולענוים יתן חן, בא ליטמא - פותחין לו, בא ליטהר - מסייעים אותו (רש"י: ומכניזין לו פתח). ענין זה של הסתכלות ברשע מציינו גם בילקוט שמעוני (מלכים ב רמז רכו) בפסוק: "כי לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נושא אם אביט אליך ואם אראך". אמר רבי שמעון בן יוחאי אסור לאדם להסתכל בדמות אדם רשע שנאמר "אם אביט אליך ואם אראך", רבי אלעזר אומר עיניו כהות שנאמר "ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו", משום דאסתכל ביה בעשו, וכתיב "שאת פני רשע לא טוב". מאידך מציינו שיש ענין להסתכל בדמות אדם צדיק, בגמרא בעירובין יג, ב.

טעמי האיסור להסתכל בפני רשע

טעם ראשון, הביא המהרש"א (במגילה כח, א) מפני מה יש איסור להסתכל בפני רשע, שהוא כענין קללת אלוקים תלוי עליו. וביאר דבריו הפרי מגדים בספרו ראש יוסף, כיון שהאדם נברא בצלם דמות אלוקים הרי כשמתנהג ברשעות יש בזה זלוזל בחותם המלך, ולכן אין להסתכל בו כדי שלא להביט כביכול בזיון הקב"ה. טעם שני, הביא שם המהרש"א על פי חכמי הקבלה, כי הכרת פניהם ענתה בס, שיש בצלם דמות מראה האדם צורה רוחנית לטוב או לרע, כפי מעשיו לצד הטהרה או לצד הטומאה, ואסור להסתכל לצד הטומאה, על דבר הכתוב "אל תפנו אל האילים", ולכן גם כן אסור להסתכל על גוי דצורתו מצד הטומאה. ובדומה לזה כתב החיד"א בספר נחל קדומים (פרשת וישלח) שאסור להסתכל בפני רשע מצד הסטרא אחרא. טעם שלישי, מבואר בשערי תשובה (שער ג' אות קצג), שהאיסור להסתכל בפני אדם רשע הוא חלק מהאיסור להתחבר לאדם רשע, שעל ידי ההסתכלות יבא לידי התחברות, וזה לשונו: המתחבר לרשע, ולא דיו אשר לא יוכיחיו בשבט פיו והרחק ירחיקו אבל כמו חבר יקריבו, ונאמר (דברי הימים ב, כ, לז): "בהתחברך עם אחזיהו פרץ ה' את מעשיך". והצדיקים מאוס ימאסוהו את הרשע, כמו שנאמר (תהלים טו, ד): "נבזה בעיניו נמאס". ואמרו (שם במגילה): כל המסתכל בדמות אדם רשע עיניו כהות לעת זקנתו שנאמר (בראשית כז, א): "ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראות" מפני שהסתכל בדמות רשע. מצאנו ג' טעמים לאיסור זה, א. שהוא כענין קללת אלוקים תלוי עליו, כלומר שאסור להסתכל על פני רשע בכדי שלא להביא כביכול בזיון להקב"ה, ב. על פי הקבלה, לפי שצורת אדם זה היא מצד הטומאה, ויש בזה משום "אל תפנו אל האילים", ג. שהוא חלק מאיסור התחברות אל הרשע... אשה שלא שומרת תורה ומצוות ויכולה לעשות את השינוי ויודעת את האמת ועדיין בוחרת בחיי הרגע של עולם השקר על חשבון חיי הנצח תהיה בצער גדול מאוד שתפטר מן העולם וצער זה גדול מגיהנום איך בזבזה את חייה לריק על הבליים וכל מה שעניין אותה בעולם הזה יהיה לחוחים וצינינים חסרי ערך בעיניה והיא תתחנן לרדת שוב לחזור בתשובה ולאסוף מצוות ואז יגידו לה שעכשיו שאת רואה את האמת זה לא חוכמה ... פספסת את הרכבת זה היה הדור האחרון שיכל לתקן וכאשר יראו לה את תענוגי הגן עדן היא תתחנן שינקו אותה בכף הקלע וגיהנום מהחלודה שעשו חטאיה וגם לזה יגידו לה שצריך זכות גדולה כי ייתכן והיא לא זכאית גם לכך הכל כפי חטאיה וידיעותיה שכן יש עונשים של כרת תכרת הנפש והיא מבין עמיה ויש חטאים שבדור זה הקדוש ב"ה אומר בתורה שנשמות הרשעים ימחקו לדיראון עולם ... אני אישית מאמין שהשם לא ייתן שייך ממנו נידח והוא ינקה את אותה אשה בגלגולים של חי צומח דומם כמו לחיות בתור כלב שאת יודעת מי את בלי אוכל בקור שמרביצים לך ואת מכירה וזוכרת מי היית ומה פספסת כי בחרת בהנאות הרגע. והתעקשת שלא לחזור בתשובה וההזוי הוא שלמשל גלגול הכלב למשך כמה שנים זה רק כפרה על עוון אחד של הלבנת פני חבר ברבים שהאר"י הקדוש מגלה לנו שמתגלגל בכלב וכך אלף שנה של גלגולים כדי להתנקות ולאחר כל הצער עוד כמה מאות שנים בכף הקלע ולאחר מכן 12 חודש צולים את הבן אדם באש בגיהנום רצוף בלי הפסקה בים של אש וצואה רותחת מעדויות של מתים קליניים שחזרו ומתיאורי הספרים הקדושים .. וכל זה אם השם לא החליט למחוק את נשמתה לכן אין אני יגיד שאשה חכמה על אשה שכזאת שידעה שהתורה אמת ויש דין ויש דיין עדיין בחרה להישאר חילונית כיצד אקרא לה בעלת שכל כאשר בכירור היא טיפשה גמורה !!! ושוב אני מוציא את מי שלא יודעת או יודע את האמת כי הוא תינוק שנשבה .. אבל זכרו שהיא ידיעת החוק אינה פוטרת את יכולתן לדעת והתחמקתם . וכל העונשים של השם הם לא עונשים אלא ניקיון מוכרח כדי שנזכה להיות במחיצתו נקיים מהצואה והחלודה שהחטאים הדביקו בנשמתנו ... את הצואה הזאת ניתן גם לנקות בייסורים בעולם הזה ועל ידי תעניות עצמאיות של צומות תעניות דיבור ונתינת דמים (כסף) לצדקה .. לכן תעשו תענית דיבור בשבת כמובין תוך שמירתה ובכך ימחקו לכן כמות אדירה של כתמי חלודה וצואה שהחטאים עשו על הנשמה . זכרו הנועם אלימלך ובעל הקונטרס היחיילי מגלים לנו שפעם אחת תענית דיבור בשבת שווה 65,600 צומות... כאילו צמתם כמו כיפור כמות כזאת רצופה של ימים לכן מי שלא רוצה שינקו אותו בכוח על ידי ייסורים שינקה את עצמו על ידי צדקות ותעניות דיבור ומי שחכם ועיניו בראשו עושה כמוני וזונח את הבלי העולם הזה קורא מהתחלה ועד הסוף את ספר ההוכחות שכתבתי שמוכיח חד משמעית שיש בורא לעולם וכל התורה אמת כולל גזרות החכמים שלהרבה קשה לקבל שזה רצון השם גם לדתיים ביצענו כזה ונכון שלא הלבוש קובע ולא המעיל מועיל ולא הכובע מעיד אלא הפנימיות של האדם אם הוא יודע את האמת אומר הרמח"ל לא ייתכן שיחטא לכן מי שיודע את האמת ועדיין בוחר להיות חילוני .. הוא טיפש גמור אומר שלמה המלך וגם דויד המלך למשל הם כותבים על טיפשה שכזאת כן: "איוולת(טיפשות) אדם תסלף דרכו ועל השם יזעף ליבו" אשה שמבינה שהשכר של לימוד תורה של בעלה הוא של שניהם כי בשמיים הם נשמה אחת והבעל נענש על עוונות אשתו ואישה מקבלת שכר מעמל בעלה בתורה ויודעת שכל שנייה שלמד תורה שווה ל613 מצוות כי רשום לימוד תורה כנגד כולם כלומר בכל יום הבעל יוצר מיליוני מצוות שמופקדות בחשבון שאת שכרם יקבלו לאורך נצח נצחים של טריליונים בחזקת טריליונים של שנים וזה אפילו לו 0.000001 אחוז מהאורך של חיי הנצח בתענוגות מופלאים שעין לא ראתה שחז"ל מסבירים שלהסביר לאדם את תענוגי הגן עדן זה בלתי אפשרי כי השכל מאוד מוגבל לתפוס עינוגים שכאלו וגן-עדן בדרגה הכי גבוהה של הצדיק הכי גדול זה הנאה הכי נמוכה בחיי הנצח של העולם הבא ולכן כל מי שחכמה אוספת בעל שאוסף מצוות וחכם כמוה ומבין שרק

לימוד תורה הוא הסוד של מקסימום לאוסף ומי שמאמין באמת בשם יודע שמי שנתן חיים ייתן גם מזון וכמו שדויד המלך בתהילים כותב לא ראיתי צדיק נעזב וזרעו רעב ללחם ... כי השם יתברך דואג לכל ברייה וברייה ... לא שלא טוב גם לשלב ולעמול ... זה גם טוב לעבוד כדי מחסורך ובשאר הזמן ללמוד תורה .. רשום בפרקי אבות כך : "פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן כך היא דרכה של תורה" ... וזה צריך דעת גדול להבין שזה הכי טוב ... ומי שחילוני שעבר שטיפת מוח אנטי דתית על ידי התשקורת לא יקבל את פרקי אבות כי הוא גם ככה התנתק מאבותינו הקדושים והוא רוצה להיות חופשי בלי דין ובלי דיין שייך לעצמו אבל קודשה בריך הוא לא ייתן לו לעשות כן והוא יסבול עד שיחזור בתשובה או שימות בטרם עת בצער כי סרב ללכת לפי הברית שכרת עם ישראל עם השם יתברך ... אני מחדש לכם למי שלא ידע אנחנו לא של עצמנו אנחנו של השם וחלק מהשם יתברך וזה רק לטובתנו לכן איתנו השם שומר ומגן שלא נאבד מחיי הנצח ולכן כל הייסורים שדור זה סובל פי 100 מכל דור ! ! שמעתי אבא עם ילד חולה סרטן שמספר שאשתו הלכה עם פאה ובנם הקטן עם סרטן בלי שיער ורק לאחרונה הם הבינו שזה מידה כנגד מידה כי הילד רכוש ההורים עד גיל מסוים (לילד גם חשבון מגלגול קודם שהסרטן ממרק לו עוון זה כמו למשל שהתיר לאשתו ללכת עם פאה או גלויית ראש) כמו שכתוב בספרים הקדושים ודרך מחלת הילד קיבלו ההורים רמז שיש להם לתקן משהו שקשור לשיער שעכשיו אין לילד מהכימותרפיה ... האבא אמר שהבן לפני שמונה שנים היה עם עוד כמה ילדים בודדים מקבלים טיפול וכרגע במחלקה הקטנה יש פי 10 יותר חולים הוא אמר יש 84 ילדים עכשיו במחלקה קטנה זאת מכאן שנבין שכל שמתקרבים לשעת השין שלפי הרב כדורי והגאון מווילנה זה כבר השנה הייסורים גברו פי 10 על כל משפחה ממש עד כדי כך שאין משפחה בלי חולים במחלה הארורה כולל אבי שהחלים ושניים מדודיי ואין משפחה בלי שמת לה בטרם עת משהו במשפחה .. ומה שמדהים אותי שאנחנו מתנהגים כמו חסרי דעת גמורים ולא שואלים למה????? והתשובה פשוטה .. היא כתובה בתורה .. השם אומר ושמרתם את כל מצוותי ועשיתם אותם ולא שמת עלייך את כל המחלות אשר שמת במצרים כי אני השם רופאיך ... מכאן אתם לומדים שכל המחלות השם הוא זה ששם אותם ולא הטבע (אלוהים בגימטרייה זה הטבע) ומי שמחלים זה גם השם שרופא .. הרופאים מקבלים רשות לרפא ומשמיים יורד מלאך רפואה ומרפא מייד מי שצריך רפואה מייד בדרך נס שלא קשורה לטבע ... אין מקרה ... דויד המלך אומר בתהילים תייסרני יה ולמות לא נתנני ... לייסורים יש שכר אדיר מאוד כי כואב לשם לייסר אותנו אבל מה לעשות שכל הניסים הגלויים שעשה לנו לפני תלינו אותם במקרה או כנגד הסיכויים, במזל ולא בהשגחת השם יתברך המדויקת כמו שעון אטומי שנתעורר לתשובה מרחמים ולא מייסורים ... לכן אל תתנו לאבא בלית ברירה להעיר אתכם לתשובה בכאפות ... תעשו תשובה חדה לפני שגזר הדין נכתב לחולי ולמות ... כי לאחר מתן גזר הדין קשה מאוד לשנות את רוע הגזירה בדיוק כמו במשפט בארץ ... כל עוד הנר דולק אפשר עוד לתקן ... אז תעשו תשובה כמוני מהיום ותראו איך תיהנו מהחיים וגם תצילו את בני משפחותיכם מייסורים קשים שכן במאזן המשפחה כולה נשפטת לפי רוב מעשי כל בני המשפחה כפי שהרמב"ן מלמדנו ... זה לא שאני אומר שאשה כזאת טיפשה אלא מעשייה מעידים על טיפשותה או חוכמתה. שלמה המלך החכם באדם כתב כך : "כתוב [משלי י"ד, א'] : " חַכְמוֹת נְשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה ; וְאַנְלֵת בְּיָדֶיהָ תְהַרְסֶנּוּ" איך יכול להיות שאישה מסוגלת גם לבנות את ביתה, וגם להרסו? התשובה מאוד פשוטה מי שהולכת בדרך השם בונה את ביתה ומי זאת האייוולת דהיינו הטיפשה זה האשה שהורסת את ביתה וכיצד היא הורסת? על ידי בחירה שלא ללכת בדרכי השם של תורה ומצוות ומורדת בשם ומצוותיו ... היא האייוולת שאליה מכוון החכם באדם .. כנ"ל לגבי גבר .. לכן אשה חכמה מחפשת בן תורה ואיוולת את ההיפך .. מי שבעלה לא למד תורה (והם לא החזיקו בלומדי תורה שיהיו שותפים בתורתם או החזיקו תלמיד חכם בהסכם יששכר וזבולון או שאין להם ילדים שלומדים תורה) אז אין להם טל חיים שמדבר עליו הנביא יחזקאל להחיותם בתחיית המתים כי טל החיים הזה זה נעשה מהתורה הקדושה בלבד ומי שלא מילא מים לדרך ... כיצד יתפלא שהוא מת מהצמא ... מי שלא טורח בערב שבת לא אוכל בשבת .. זה חשבון פשוט .. לכן חשוב לחקור את האמת לקרוא את ספר ההוכחות החד משמעיות שמוכיח שיש בורא לעולם וכל תורת משה אמת ואז לאור הידיעה זונח את חיי החילוניות או המסורתיות או הדתילוניות שזה חצי דתי חצי חילוני ... אין אמצע לנצח את היצר הרע חייבים לעשות הכל ! ! בלי ליפול לשקרי היצר הרע כי חור קטן בקופסת השימורים מסריח את כל הקופסא זה רק עניין של זמן ולכן היצר הרע מחפש אפילו חור קטן להיכנס ... ומי שחכמה או חכם חוזר בתשובה חדה מושלמת בלי פשרות .. אם בהתחלה קשה לו אז שיעלה בצעדים אבל עם כיוון למעלה של התחזקות לשמור הכל ומשמיים יסייעו לו כך כתוב בספרים הקדושים ... הבא להיטהר מסייעין בידו .. כמו כן כתוב שמי שמקדש מעט מלמטה מקדשין אותו הרבה מלמעלה. וכמו כן כתוב פתחו לי פתח כפתחו של מחט אפתח לכם פתח כפתחו של עולם .. הפתח יפתח השאלה אם תהיו חכמים להיכנס בו ולעניות דעתי כל מי שהגיע לקרוא סטטוסים ואת ספר ההוכחות שכתבתי שמוכיח חד-משמעית שיש בורא לעולם וכל התורה אמת בהוכחות לוגיות שכלתניות ומדעיות אלו זכה שפתחו לו פתח של אולם .. עכשיו השאלה אם הוא או היא חכמים או חסרי דעת ... החכם משנה את חייו לטובת חיי תורה ומצוות ושומר הכל ! ! הטיפש או הטיפשה נשארת בסכלותם ובחילוניותם בדרגתה תהיי אשר תהיי .. וחבל ..

עין הרע

שאלה מעניינת וחשובה שנשאלתי על עין הרע חובה לקרוא שתדעו ממה להתגונן אין אדם שלא נפגע מכך . להלן השאלה ולאחר מכן תשובתי : "ערן שלום .. האם מותר ללכת לרבנית שתוציא לי עין הרע ? תשובתי : "תבדקי שהיא רבנית יראת שמיים ולא מתחזה . על פניו זה נראה לי כמתחזה או מכשפה בתחפושות של רבנית או תמימה שהסיטרא אחרא משתמשת בה לכשף את הבאים אליה ואז הם שבויים של הסיטרא אחרא ויסבלו קשות כל ימיהם עד שיעשו תשובה ותיקון ויצטערו שהלכו למכשפים ומתקשרים . המתקשרים והפותחים בווהר בספרי תהילים בקפה או בכתובה או בקלפים או בירוק שעל הלחם או בכל מיני דברי הבל וריק, למיניהם הם כולם ללא יוצא מן הכלל או רמאים או מכשפים או תמימים (ללא ידעתם) שהשטן משתמש בהם תוך נתינה אמיתית של כוחות מהטומאה (מהס"א) שלאחר מכן מזיקים גם למשתמש וגם לאלו שבאו אליו.. ! ! לכן מי שעשה זאת שיעשה התיקון שם לעבודה זרה והליכה למכשפות ומתקשרות

שהשם הטוב יכפר בעדו אחרת יסבול קשות וגם חייו בסכנה. וטיפ מעולה זה פשוט מתחזקים בקדושה וטהרה ולומדים מידת הצניעות והענווה ומתרחקים מחבר רע שכן רע וכדומה חז"ל אמרו שרוב אנשים מתים מעין הרע (99%) אבל אין דברי חז"ל כפשוטם. לכן אני ממליץ לך ללמוד תורה ומוסר וללכת למדרשה ושיעורי תורה וזה ידחה את הרע והטומאה לבד. כתוב בברכות נ"ה: "מי שנכנס לעיר ומתירא מפני עין הרע, יחזיק אגודל ימינו בשמאלו והאגודל שמאלו בימינו ויאמר כך " אני פלוני בן פלוני מזרעו של יוסף בא, שאין עין הרע שולטת בו "אמרו חז"ל: " תשעים ותשע מתים מעין הרע ורק אחד מת בדרך ארץ" (מסכת בבא מציעא ק"ז) עין הרע היא המחשבה המוקרנת דרך העין אל האדם או החפץ ומזיקה לו. העין עצמה אינה רעה, העין היא רק כלי המעביר את המחשבה הרעה, ולכן אומרים "עין הרע" ולא "עין רעה". כתב האר"י זצוק"ל אף על פי שהסתכלות העין אינה מורגשת לבריות, ברם הוא הדבר שיש בו ממשיות ופועלת הרבה כדבר ממשי. ועל זה חז"ל אמרו טוב עין הוא יבורך. ואסרו לעשות עין הרע והעושה עין הרע יענש ויש לו איסור גזל כמובא בספר חסידים. הפגיע ביותר זה המאמין בהיזק עין הרע. לעיתים קרובות האדם עצמו הוא הגורם שיפגע מעין הרע של אחרים על ידי התנהגות כאשר מתבלט ומפגין את עושרו, חוכמתו, יופיו לעיני כל. מעורר תשומת לב ועין, קנאה וצרות עין. בספר שיח יוסף עמוד 27 מביא דוגמא כאשר רואים תינוק המתחיל בצעדי הראשונים ומביטים עליו בתמיהה והתפעלות מיד הוא נופל. הזוהר מסביר שהס"א מתלבש באדם רע ובאמצעותו על ידי ראיית עיניו מביא את הנזק וההרס על דבר שמביט בו. עצות להנצל מעין הרע שנותן הזוהר כמו: הסתרת מעשיו של האדם, עושרו, חוכמתו, כיסוי חפצים נגלים, לא להנות מצר עין, קבעו את המספר חמש כמגן מפני עין הרע צבע תכלת צורת דג וכו... בילקוט ראובני כתוב יחקור על טס של כסף את האות "ה" וישא על צווארו. הברכה לא חלה בדבר הגלוי לעין אלא הסמוי מן העין אומר הזוהר הקדוש. וכל דבר שיש הפסק ומכוסה אומר הזוהר אין השפעת העין הרע יכולה להגיע אליו. לכן אדם חכם ימחק את הפייסבוק שלו שזה מקום למשיכת עין הרע!! ולכל הפחות ימחק תמונותיו אפילו אני במהלך כתיבת תשובתי לך שוקל ברצינות למחוק את כל תמונותיי וכידוע שאני כבר המון זה רוצה למחוק את הפייסבוק שלי ורק בשל הוראת שני רבנים גדולים שהורוני להשאיר לזכות כאן את הרבים... אחרת כבר הייתי יוצא מכאן מזמן. להתחזק אפשר באתרים כשרים "ענווה - מבטל עין הרע!!" הבטת שמים, עסק התורה, כיבוד שבת, קריאת שמע ערבית ושחרית, ושיעשה כל מעשיו לשם שמיים וינצל מעין הרע כי כל העושה מעשיו לשם שמיים, אלוקי אברהם בעזרו ואין עין הרע שולט בו. "מהספר אמרי שפר יחלק לשכנים מאשר לו כמו פירות ודברים שאפה וכו לא ללכת בין שתי נשים כי הסכמה כאשר הן נידות. (חוברת מקביצאל ח"ו עמוד פ"ה) בזוהר הקדוש פרשת ויקרא דף ס"ג כתוב יסטה אדם ממאה דרכים ולא יפגש באדם שיש לו עינא בישא(עין הרע). בעל עין טובה ניצל מעין הרע. סכנה גדולה כאשר אוכלים בפני אדם רעב. בזוהר כתוב: "אכילת לחם או כל דבר הנאה שנהנה מצר עין - מזיק מאוד, וחס וחלילה עלול למות מזה (בזוהר הקדוש דף ג') הפוחד מעין הרע גורם לעצמו את ההיזק הכי גדול מעין הרע ולכן אל ישים על כך לב אדם ולא יפחד ויאמר לעצמו שהוא מזרעו של יוסף הצדיק שעין הרע לא שולטת בו. תפילות לשם להיות שמור מעין הרע עוזרות מאוד מספרו של יצחק פחה "עולי עין" ולכן כמו שאת רואה לא ניתן "להסיר" עין הרע ממישהו על ידי רב או רבנית או מכשף או מתקשר זה רק טריק להוציא כספים מהאדם או להביאו לשליטת השטן!!! ולמה? כי אין מה להסיר פשוט השם מגן על האדם והתנהגותו כפי שהסברתי לעיל לכן קחי על עצמך למחוק את הפייסבוק ואם קשה לך לפחות את כל התמונות כולן! תנתקי קשר מחברות צרות עין. תלמדי תורה שעתיים ביום ובמיוחד על מידת הענווה. תפסיקי לפרסם ולספר דברים שימשכו שימת לב כפי שהסברתי לעיל. והכי חשוב למרות שזה אמת אל תאמיני בזה ותתייחסי לעצמך שאת מזרעו של יוסף ולכן גם ככה שום עין הרע לא תוכל לפגוע בך. ודבר אחרון תמיד תעשי הכל לשם שמיים ואז מובטח שהשם יגן עלייך!!

שאלה לגבי עין הרע. אם דבר זה קיים באמת

נשאלתי: "ערן שלום, יש לי שאלה לגבי עין הרע. אם דבר זה קיים באמת ואדם יכול לעשות עליי עין ולפגוע בי, איפה ההתערבות של אלוקים ואיפה פה העניין של גורל קבוע מראש? כי יש גם את המשפט שאומר: עין הרע מוציא את האדם מהעולם הזה. משהו בסגנון ששמעתי. תשובתי: מי ששומר תורה לא יוזק כי הוא מעל שליטת החיצוניים אבל בכל זאת כדאי להיזהר...ויש סגולות ודרכים להיזהר...ומי ששומר תורה ומצוות כהלכתן ולא מחפף השם שומר עליו ולא תשפיע עליו העין הרע. כל מה שתרצי לדעת על עין הרע את יכולה לקרוא על כך גם בספר ההוכחות במיוחד במסרים של גליה האוטיסטית בפרק מסרים מהאוטיסטים. ולהלן מאמר שמסביר כל מה שתרצי לדעת בכללות על עין הרע הלכות עין הרע מנהג ישראל שאין מעלין לתורה, שני אחים, או אב ובנו, בזה אחר זה, מפני חשש עין הרע, ואם רצו שניהם לעלות, יפסיק עולה אחד ביניהם, ואפילו אם אומרים בעצמם שאינם חוששים לעין הרע, אין להעלותם בזה אחר זה, ומכל מקום, אם כבר עלה לתורה, אפילו אם עדיין לא התחיל לברך, אין מורידין אותו, וכל שכן אם כבר התחיל לברך. ומכיוון שדין זה נובע מחשש עין הרע, נבאר כאן קצת, מדברי רבותינו בנושא זה. כתוב בספר דברים (פרק ז.) "והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה, ושמרתם ועשיתם אותם, ושמר ה' אלוקיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך, וכו', והסיר ה' ממך כל חולי, וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת, לא ישימם בך ונתנם בכל שונאיך". ולמדו רבותינו בבא מציעא (דף קז:), "והסיר ה' ממך כל חולי" דבר שכל החולאים תלויין בו, דהיינו שבכל חולי שיש בעולם, יש לאותו דבר חלק בו, ומהו אותו הדבר?, אמר רב, זו עין הרע, ואמרו בגמרא, יודע היה רב שעין הרע שייך לכל החולאים, שפעם אחת הלך לבית הקברות, והיה צופה ובודק ברוח קדשו סיבת המות של המתים, ואם מתו מכיוון שכבר הגיע זמנם הקצוב להם, או מחמת עין הרע, ואמר, תשעים ותשעה אחוזים מתו בעין רעה ורק אחוז אחד מת בדרך ארץ, דהיינו משום שהגיע זמנו. ויוצא מדברי הגמרא, שיש מציאות של עין הרע בעולם. האם יש מקום לחשוש מעין הרע כתב מן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, "עין הרע" אינו רק על ידי שונאים בעלי עין רעה, אלא גם על ידי אוהבים, ואפילו על ידי תלמידי חכמים, צא ולמד ממה שאמרו במסכת ברכות (דף נח:): רב פפא ורק הונא בנו של רבי יהושע היו מהלכים בדרך, ופגשו את רבי חנינא בן רב איקא, אמרו לו, בראותינו אותך עלינו לברך שתי ברכות, ברכת שהחיינו

וברכת שחלק מחכמתו ליראיו, אמר להם, אף אני אברך עליכם שתי ברכות אלו, ונוסף עליהן ברכת "ברוך חכם הרזים", שאתם חשובים בעיני כנגד ששים רבוא מישראל, אמרו לו, כל כך אתה חכם ונבון, ונתנו בו עין (הרע) ונפטר. וכן אמרו במסכת בבא בתרא (דף יד.) אין עושיין לכתחילה ספר תורה שאורכו יותר על היקפו, (שצריך לחשב הכתב לכתחילה לפי עובי הקלפים, שכשיגמור לכתוב את ספר התורה יהיה היקף הספר כשהוא גלול כמדת אורכו לגובה), ודבר זה הוא קשה מאוד לעשותו. רב הונא כתב שבעים ספרי תורה ולא נזדמן לו אפילו אחד שיהיה מדת היקפו כמדת אורכו. רב אחא בר יעקב כתב ספר תורה אחד על עורו של עגל, ונזדמן לו שהיה אורכו כהיקפו, נתנו בו חכמים עיניהם ונפטר. שכל דבר מפתיע יכול עין הרע לשלוט, וכן אמרו במסכת בבא מציעא (דף קז.) אסור לו לאדם שיעמוד על שדה חבירו בשעה שעומדת בקמותיה שלא יזיקנו בעין הרע, וכן אמר רב יהודה לרבין, רבין אחי, לא תקנה שדה סמוכה לעיר, שכל בני העיר מסתכלים בה, ויפגעו בתבואתה בעין הרע. איך להינצל מעין הרע כתב מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, שאפילו דרשן אשר חנן אותו ה' במתק שפתיים, פה מפיך מרגליות, ישמר ויזהר שלא תשלוט בו עין הרע, ובדרך סגולה יעשה מה שאמרו בגמרא במסכת ברכות (דף נה:) מי שנכנס לעיר שאין מכירין אותו כל כך, וחושש פן יתפעלו מרוב חכמתו, או מקולו הערב, וכיצא בזה, וישימו עליו עין הרע, ישים בוהן ידו (האגודל) הימנית בידו השמאלית, ובוהן ידו השמאלית בידו הימנית, ויאמר: אני פלוני בן פלונית (שם אימו) מזרעו של יוסף אני בא, שאין עין הרע שולטת בו, שנאמר "בן פורת יוסף בן פורת עלי עין", קרי ביה עולי עין, (שהם שולטים על העין, ואין העין שולטת בהם), אי נמי מדהנא (או גם מפסוק אחר רואים שאין העין שולטת בזרעו של יוסף), "וידגו לרוב בקרב הארץ", מה דגים שבים המים מכסים עליהם, ואין העין שולטת בהם, אף זרעו של יוסף אין עין הרע שולטת בהם. ומה שאומר אדם "מזרעו של יוסף אני בא", אף על פי שבאמת הוא משבט אחר, מכל מקום, כל ישראל נקראו בניו של יוסף, כמו שנאמר בתהילים (עז. טז.) "גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה", ובילקוט שמעוני (שמואל ב') נאמר על הפסוק הזה, וכי יוסף הוליד את כולם והלא יעקב הוליד? אלא יעקב הוליד, ויוסף כלכל את כל אחיו ובית אביו לחם לפי הטף, לפיכך נקראו כולם על שמו. ובמסכת סנהדרין (דף צב.) אמר רבי אלעזר, לעולם הוי קבל וקיים (קבל לשון אפל ושפל, לבל יבליט את עצמו, וכמו שאמרה חנה (בברכות לא:) זרע אנשים, זרע מובלע בין אנשים לא חכם ולא טיפש וכו'), ומכל מקום כתב מרן הרב שליט"א, מי שחונן אותו ה' לשון לימודים, ויש לו כח השפעה לזכות את הרבים, ברוב חכמה ודעת, אין לו להמנע מכך מחשש עין הרע, ששומר מצוה לא ידע דבר רע, ומצוה אגוני מגנא ואצולי מצלא. ומי שלא מקפיד כל כך בעניני עין הרע, גם כן לא משפיע עליו עין הרע כל כך, כדברי הגמרא, מאן דלא קפיד, לא קפדינן בהדיה, ורק מהיות טוב כדאי לעשות הסגולה שהובאה בגמרא כנ"ל, כי עין הרע הוא ענין אמיתי, ולא כדברי הרבה מן החוקרים שמכחישים ענין ההיזק מעין הרע, שכבר השיג על דבריהם הרמב"ן והוכיח שיש מציאות של עין הרע בעולם. ומרן החיד"א בספר ככר לאדן (דף רפ"ה ע"א) כתב, לדור ודור הודיע, כי העשב הנקרא "רודא" מועיל נגד עין הרע, ולבטל כשוף, ומרבני עיר הקודש ירושלים שמעתי מעשה נורא על זה, ויש שם קדוש "רוטה", ויכוין הנושא עשב הנוכר בשם זה, וטוב לו, ובלשון המשנה העשב הזה נקרא "הפיגם", ומועיל גם נגד מגיפה (הפיגם אותיות מגיפה).

תחבולות היצר הרע, קטע אדיר מתוך הספר חובות הלבבות !

שנדע איך להתמודד עם שקריו אצטט בעזרת ה' קטע מתוך הספר היקר חובות הלבבות של רבנו בחיי .. הקטע עוזר לנו להבין מעט מתחבולותיו של היצר הרע, ככל שנכיר את היצר הרע יותר טוב, נוכל לנצח אותו בעזרת ה' ביתר קלות : מתוך שער יחוד המעשה, פרק חמישי : " דוגמאות אלה שהבאתי מהחלק הראשון של תחבולות היצר, מראות את הספקות שהוא מכניס בלבו של אדם שאינו מבין הרבה בחכמת האלוקים ותורתו. אבל לאדם שיש לו ידיעה בחכמת האלוקים ותורתו, משתדל היצר לאבד את אמונתו לשבש את חכמתו אות מעשיו על ידי קושיות וראיות מאיפה שהוא רק יכול, מההיגיון השכלי, מהתורה שבכתב, ומהתורה שבע"פ. ועל כל דבר שהוא מלמד אותו הוא מביא לו כאלו הוכחה חותכת, מאותן ההוכחות החותכות שרק בהשקפה ראשונה האדם משתכנע מהן, אך לאחר העיון מתברר לו שאין הנחותיהן נכונות, ואין הכרח להגיע למסקנותיהן. וכאשר היצר בא אליך בפיתויים כאלה, אם שכלך הוא צלול, והנך מסוגל היטב לבדוק את נכונות הוכחותיו בשעת הויכוח וחילופי הדעות איתו, אז תראה כיצד טועה יצרך בראיותיו והוכחותיו החותכות, ותהיינה ברורות לך ההשקפות האמיתיות ותתגלה לך הדרך הנכונה, ותציל את חכמתך מספקות ואת מעשיך משיבושים. אבל אם אין שכלך מסוגל להבחין בטעויות שבהוכחותיו, אז הוא יוכל לפתות אותך באופן חזק, ולהתגבר עליך יותר קל, ולהשתלט עליך ולהקיף אותך בחיצוניותך ובפנימיותך יותר מהר, ממה שהוא יכול לעשות זאת לאדם שאינו מבין הרבה בחכמת האלוקים ותורתו, וסיבת הדבר היא : שמפני שהוא בא אליך בטענות שכליות, ומדריך אותך בהוכחות חותכות ששכלך סומך עליהן. ולכן כאשר הוא יצליח לפתות את שכלך, לא רק ששכלך יטה ממך ולא ידריך אותך עוד בדרך הישר, אלא הוא עוד ישמש ליצר כאמצעי עזר נגדך, מפני שאתה סומך את עצמך על שכלך כשיש לך איזה ספק, והנך בוטח עליו כשמשוה לא מובן לך. וכאשר יצליח היצר להתגבר עליך ולמשל בך בעזרת שכלך ובסיועו, על ידי שרימה אותו בשקרים ותאר אותם לפניו כנכונים על ידי ההוכחות החתוכות, הוא יפיל אותך מהמדרגה שהיא כמעט אמת וטמון בה קצת שקר, למדרגה שלמטה הינה שיש בה פחות אמת ויותר שקר, וכך הוא ימשיך להוריד אותך ממדרגה למדרגה, מטה מטה, עד שיפיל אותך למדרגה שאין בה כל אמת, והיא השקר הגמור, והוא יעקור אותך מהשורש בעולם הזה ויביא אותך לידי כך שלא יהיה לך שום חלק ושכר בעולם הבא, כך שחכמתך תהפך להיות לרעתך, ושכלך יהיה הגורם לאבודך, כמו שנאמר (ישעיה ה' כ) "הוי האומרים לרע טוב ולטוב רע, שמים חשך לאור ואור לחשך, שמים מר למתוק ומתוק למר, הוי חכמים בעיניהם " ונגד פניהם נבונים. ועוד נאמר (ירמיה ח ט) " הבשו חכמים " חתו וילכדו הנה בדבר ה' מאסו וחכמת מה להם. ועוד נאמר (הושע יד י) : כי ישרים דרכי ה' וצדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם "

וכאן מאמר חשוב בעניין תחבולות היצר הרע

בס"ד. "בו לדבר יחבל לו וירא מצוה הוא ישולם." (משלי, יג, יג). ואמרו חז"ל שהכוונה כאן, על בנאדם שאומר, בסדר אפשר לחשוב כולה עבירה קטנה אני עושה עכשיו.. תדעו לכם שרש"י אומר, "כיוון שאדם עבר עבירה ושנה בה נעשית לו כהיתר" הוא עושה פעם אחת עבירה, פעם שניה, פעם שלישית הוא שואל זה אסור? ! הוא לא מודע לזה בכלל שזה איסור. היצר הרע הוא מומחה להפיל את האדם במלכודת, הוא מתעסק עם גדולים כקטנים ועושה את זה בהצלחה, עד כדי כך שהגמרא בסוכה אומרת, ת"ר ואת הצפוני ארחיק מעליכם - זה יצר הרע. שצפון ועומד בליבו של אדם: את פניו אל הים הקדמוני, שנתן עיניו במקדש ראשון והחריבו והרג תלמידי חכמים שבו. מה נחשבת בעיני יצר הרע הצלחה גדולה ביותר? האם ששכנע אדם מהרחוב לרצוח? לא. הנצחון הגדול ביותר שלו הוא לפגוע בגדולי התורה, וגם זה עולה בידו. קל יותר לשכנע אדם חסר מצפון לגנוב, מאשר לשכנע בן תורה שלא ילמד שעה נוספת. ובכל זאת, יצר הרע לא מרפה מגדולים. לפעמים רואים תלמיד חכם שהוא יש בו גאוה קצת, שיצר הרע אומר לו "אתה? תלמיד חכם? ! מי שאין בו שמינית ושמינית של גאוה הוא לא תלמיד חכם.. ככה יצר הרע מנסה לעבוד עלינו. לכן אומר הקב"ה, בתחבולות תעשה לך מלחמה. בהצלחה. מכותב בשם אפרים שמביא את דברי חז"ל

תחבולות היצר הרע וכיצד להנצל ממנו - מאמר חשוב

מהספר מסילת ישרים מרבינו הרמח"ל הקדוש שמסביר לנו עוד על תחבולות היצר הרע שנדע כוחו ותחבולותיו וננצל מהם: "עצת היצר פרק ב [הזהירות - פיקוח על המעשים] הנה עניין הזהירות הוא שיהיה האדם נזהר במעשיו ובענייניו כלומר: מתבונן ומפקח על מעשיו ודרכיו, הטובים הם אם לא. לבלתי יעזוב נפשו לסכנת האבדון חס ושלום, ולא ילך במהלך הרגלו כעיוור באפלה. והנה זה דבר שהשכל יחייבהו וודאי, כי אחרי שיש לאדם דעה והשכל להציל את עצמו ולברוח מאבדון נשמתו, איך יתכן שירצה להעלים עיניו מהצללתו? אין לך פחיתות והוללות רע מזה וודאי! והעושה כן הנה הוא פחות מהבהמות ומהחיות אשר בטבעם לשמור את עצמם, ועל כן יברחו וינוסו מכל מה שיראה להם היותו מזיק להם. וההולך בעולמו בלי התבוננות אם טובה דרכו או רעה, הנה הוא כסומא ההולך על שפת הנהר, אשר סכנתו וודאי עצומה ורעתו קרובה מהצללתו. כי אולם חסרון השמירה מפני העיוורון הטבעי, או מפני עיוורון הרצוני, דהיינו סתימת העיניים בבחירה ופזף, אחד הוא. והנה ירמיהו היה מתאונן על רוע בני דורו מפני היותם נגועים בנגע המידה הזאת, שהיו מעלימים עיניהם ממעשיהם בלי ששימו לב לראות מה הם, הלהעשות אם להעזוב? ואמר אליהם (ירמיה ח, ו): "אין איש נחם על רעתו לאמר וגו' כולה שב במרוצתם כסוס שוטף במלחמה". והיינו, שהיו רודפים והולכים במרוצת הרגלם ודרכיהם, מבלי שיניחו זמן לעצמם לדקדק על המעשים והדרכים, ונמצא שהם נופלים ברעה בלי ראות אותה. [עצת היצר] ואולם הנה זאת באמת אחת מתחבולות היצר הרע ועורמתו, להכביד עבודתו בתמידות על לבות בני האדם עד שלא יישאר להם ריווח להתבונן ולהסתכל באיזה דרך הם הולכים. כי יודע הוא שאילולי היו שמים לבם כמעט קט על דרכיהם, וודאי שְׁמַיִד היו מתחילים להינחם ממעשיהם, והייתה החרטה הולכת ומתגברת בהם עד שהיו עוזבים החטא לגמרי. והרי זה מעין עצת פרעה הרשע שאמר (שמות ה, ה): "תכבד העבודה על האנשים וגו'", שהיה מתכוון שלא להניח להם ריווח כלל לבל יתנו לב או ישימו עצה נגדו, אלא היה משתדל להפריע לבם מכל התבוננות בכוח התמדת העבודה הבלתי מפסקת. כן היא עצת היצר הרע ממש על בני האדם. כי איש מלחמה הוא ומלומד בערמימות ואי אפשר להימלט ממנו אלא בחכמה רבה והשקפה גדולה. הוא מה שהנביא צווח ואומר (חגי ח, א): "שימו לבבכם על דרכיכם". ושלמה אמר בחכמתו (משלי ו, ד-ה): "אל תיתן שינה לעיניך ותנומה לעפעפיך הינצל כצבי מיד וגו'". וחז"ל אמרו (מועד קטן ה, א): "כל השם אורחותיו בעולם הזה זוכה ורואה בישועתו של הקדוש ברוך הוא". ופשוט הוא שאפילו אם יפקח האדם על עצמו אין בכוחו להינצל אילולי הקדוש ברוך הוא עוזרו (קדושין ל, ב), כי היצר הרע תקיף מאוד. וכמאמר הכתוב (תהילים לז, לב-לג): "צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו ה' לא יעזובנו וגו'". אך אם האדם מפקח על עצמו, אז הקדוש ברוך הוא עוזרו וניצול מן היצר הרע. אבל אם אינו מפקח הוא על עצמו, וודאי שהקדוש ברוך הוא לא יפקח עליו, כי אם הוא אינו חס מי ייחוס עליו? והוא כעניין מה שאמרו ז"ל (ברכות לג, א): "כל מי שאין בו דעה אסור לרחם עליו". והוא מה שאמרו (אבות א, יב): "אם אין אני לי מי לי... עכ"ד

היצר הרע ותחבולותיו וכיצד לנצחו ולהינצל מתחבולותיו

חשוב מאוד לכולנו ללמוד תחבולות היצר הרע שעובד על כולנו ולהאבידנו מחיי הנצח. אני מביא לכם את דברי רבינו בחיי בספרו הקדוש והחשוב חובת הלבבות בשער יחוד המעשה פרק חמישי... חובה לקרוא עד הסוף ממש מחזק הוא מפרט טריקים ותחבולות של היצר הרע שלא חשבתם שזה מחשבות שבאות מיצר הרע שתדעו איך לנצחו ולהתגונן משקריו.. כלומר בכל עת ובכל שעה מכניס היצר הרע ספיקות בלב כל אדם לחזור ולבדוק שמה טעה אתמול בהאמינו שיש לעולם מנהיג והשכל בהשגחה פרטית. כך דרך היצר הרע להסית האדם לבדוק עוד הפעם אמונתו כדי לעשותו שונא ישראל, מין אפיקורוס ר"ל. אבל כאשר יקרא בספר ההוכחות אפילו רגע ישוב להיות מאמין גמור וממילא יהיו כל ימיו בתשובה ולכן חשוב שיהיה לכולם את ספר ההוכחות בהישג יד יומיומי.. ולהבנת העניין קראו כאן תחבולות היצר הרע

פרק ה היצר

וראיתי לבאר לך מן העניין הזה דמיונים יורו על מה שלא זכרתי מהם, כדי שיזהרו מהם בני אדם ויהיה לבבם שלם לאלוהים. כמו שאמר החכם (משלי א) ישמע חכם ויוסף לקח וגו'. והוא שאומר: בן אדם ראוי לך לדעת כי השונא הגדול שיש לך בעולם, הוא יצרך הנמסך בכוחות נפשך, והמעורב במזג רוחך, והמשתתף עמך בהנהגת חושך הגופניים והרוחניים, המושל בסודות נפשך וצפון חובך, בעל עצתך בכל תנועותיך הנראות והנסתרות שתהיינה ברצונך, האורב לעתות פשיעתך, ואתה ישן לו והוא ער לך, ואתה מתעלם ממנו והוא אינו

מתעלם ממך, לבש לך בגדי הידידות ועדה עדי האהבה לך, ונכנס בכלל נאמניך ואנשי עצתך וסגולת אוהביך, רץ אל רצונך כנראה מרמיזותי וקריצותי, והוא מורה אותך בחיצי המיתים לשרשך מארץ חיים. כמו שאמר הכתוב במי שעניינו כך (משלי כו): כמתלהלה היורה זקים חצים ומות כן איש רמה את רעהו ואמר הלא משחק אני. ומן החזק שבשלוחיו אשר יורה אותך וילחם אותך בהם במצפון ענייך, שישתדל לספק עליך אמיתותך, ולשבש מה שנתברר לך, ולערבב את נפשך במחשבות כזב וטענות שקרים, יטריד אותך בהם מתועלותיך, ויספק עליך מה שנתברר לך מאמונתך ודתך. ואם תהיה נזהר ממנו, ותזמין לו שלוחי שכלך להלחם אתו בהם, ותסלק חציו מעליך, תינצל ותמלט ממנו בעזר ה' יתברך. ואם תשליך ענייניך אליו, ותמשך אחר רצונו, לא ירף ממך עד שיאבדך בשני העולמים, וישרשך משני המעונים. כמו שכתוב בסעיף מסעיפיו ואיש אחד מחייליו (משלי ז) כי רבים חללים הפילה ועצומים כל הרוגיה דרכי שאול ביתה וגו'.

עיקשותו של היצר

על כן אל תטרידך מלחמת זולתו ממלחמתו, וקרוב בלתי קרבו, והחרב עם מי שהוא רחוק ממך, מן החרב עם מי שלא ייפרד ממך, ודחות מי שלא יגיע אליך כי אם ברשות, מדחות מי שאינו שואל רשות בהימצאו עמך. ואמרו על חסיד שפגע אנשים שבים ממלחמת אויבים ושללו שלל אחר מלחמה חזקה. אמר להם: שבתם מן המלחמה הקטנה שוללים שלל התעתדו למלחמה הגדולה. אמרו לו: ומה היא המלחמה הגדולה? אמר להם: מלחמת היצר וחייליו. ומן התימה אחי, כי כל אויב שיש לך, כשתנצח אותו פעם ושתיים יירף ממך, ולא יעלה על לבו להלחם בך, לדעתו יתרון כוחך על כוחו, והוא מתייאש מניצוח אותך ומגבור עליך. אבל היצר אין מספיק לו ממך ניצוח פעם ומאה פעמים, בין שניצח אותך בין שניצחתו, כי אם ינצח אותך ימיתך, ואם תנצחהו פעם אחת יארוב לך כל ימיך לנצח אותו. כמו שאמרו רבותינו זיכרונם לברכה 'אל תאמין בעצמך עד יום מותך'. ואינו מקל בקטנה שבקטנות ענייך לנצח אותך בה, כדי שתהיה לו מדרגה לנצח אותך במה שלמעלה ממנה. ועל כן ראוי לך שתהיה נזהר ממנו. ואל תמלא ממשאלותיו בך מאומה, רק יגדל בעיניך המעט שבמעט מניצוחו, והמצער מהתגברותך עליו, כדי שתהיה לך מדרגה אל מה שלמעלה ממנו, כי במהרה תהיה תשוקתו אליך, ולא יעמוד לפניך בעמדך כנגדו. כמו שכתוב (בראשית ד) ואילך תשוקתו ואתה תמשל בו. על כן אל יבהילך דברו, ואם עצמו חייליו. ואל יפחידך עניינו ואם רבו עוזריו. כי עיקר כוונתו לאמת השקר, ומגמת חפצו להעמיד הכזב. וכמה היא קרובה מפלתו ואיבודו מהר אם תרגיש לחולשתו. וכמו שסיפר עליו החכם באומרו (קהלת ט) עיר קטנה ואנשים בה מעט, ומצא בה איש מסכן חכם, סיפר על האדם בעיר קטנה, מפני שהוא העולם הקטן. וסיפר על כלי גופו ומידות נפשו באנשים מעט, ומיעטו אצלו כנגד גודל לב האדם ואורך מאווייו בעולם הזה, וחסרון כוחו והשגתו אותם. וסיפר על היצר במלך הגדול לרוב חיילותיו ואנשיו וצבאותיו. ואמר 'וסבב אותה', מפני שהוא מקיף כל ענייני האדם בנראהו ונסתריו. ואמר 'ובנה עליה מצודים גדולים', לרוב הרהוריו הרעים ומחשבותיו הרעות ומקריו המגונים, שמשתדל להמית את האדם בהם, כמו שאנו עתידים לבאר בעזר ה' בשער הזה. ומה שאמר 'ומצא בה איש מסכן חכם', רצונו לומר על השכל. ומה שסיפר עליו ב'מסכן', מפני שאנשיו ועוזריו מעטים, כמו שאמר עליו 'ואדם לא זכר'. ואמר 'וחכמת המסכן בזויה'. ועם חולשתו כבר סיפר מהירות תשוקת היצר אליו בהילחמו בו, ושהזקתו מסתלקת מעל האדם בנקלה, כי המעט מן האמת ינצח הרבה מן השקר, כאשר המעט מן האור דוחה הרבה מן החושך. ויש בזה הערה על מלחמות התאוות, ולעמוד כנגד היצר בהשתדלות וחריצות. כי כבר נתבררה לנו חולשתו מעמוד לפני השכל ומהירות היגפו לפניו. כמו שאמר הכתוב (משלי יד) שחו רעים לפני טובים.

הספקות שהיצר מעלה: לנפש אין קיום

ותחילת מה שיספק אותך בו היצר וישתדל לברר אותו אצלך הוא, שנפשך אין לה קיום מבלתי הגוף, ושהיא נפסדת בהפסד גופך, ושאיין לה מציאות אחר המוות בדמיונות שאינם מתקיימות כשיתבונן בהם האדם, כדי שתהיה סיבה לבקשת ההנאות הכלות והתאוות האובדות, ושתאמר כמו שאמר הכתוב על אנשי הדעת הזאת (ישעיה כב) אכול ושתו כי מחר נמות. ואם תתייעץ עם שכלך בזה, ירחיק ממך הדעת הזאת בראיות אשר זכרו אותן הקדמונים ובדברי הנביאים עליהם השלום. וכאשר יתייאש מספק אותך בזה ישתדל לספק אותך בבורא יתברך, ויאמר לך כי העולם הזה אינו חדש ולא נברא, ולא סר כאשר הוא עתה, ולא יסור כן, ואין דבר ממנו יותר ראוי להיות בורא מנברא, ואין דבר ממנו חייב בעבודת זולתו, שהכל ישן קדמון. וכאשר יקרך בזה, שוב לשכלך ויראה אותך הפסד הדעת הזאת ממאמר הייחוד מן הספר הזה, במה שימציאך כי לעולם הזה בורא בראו מלא דבר. ודע כי כל מה שצוותה אותנו התורה בעניין השבת, ושבה וצוותנו בשמירתה וזכירתה, וייעדה גמול על זה, והזהירה בעונש, העניין והכוונה בזה לדחות מלבנו דעת הכופרים בחידוש העולם, ולקיים רעיון החידוש והבריאה והאמונה בו בנפשותינו, כי הוא הדעה הנכונה. ואתה דע לך. וכאשר יתייאש מספק העניין הזה עליך, יפילך במיני השיתוף, כמו דעת בעלי השניות ודעת הנוצרים בשילוש, ודעת אנשי התולדות ודעת הפתאים מחוזי הכוכבים כפי התחלקות דעותם. וכאשר יתברר לך כי הבורא יתברך אחד קדמון במה שקדם לנו מן הדברים בתחילת הספר הזה, יסורו כל אלו הספקות ממך. וכאשר יתייאש ממך בפנים האלה, ישתדל לפתותך מצד חיוב עבודת הבורא. ויאמר לך, כי העבודה מן העובד לנעבד תהיה בעת צורכו אליו. והבורא יתברך איננו צריך לבריותיו, ולא חסר למעשי ידיו, ועבודתך לו אין לה טעם ולא פנים. וכאשר תשקיף בשכלך על מה שקדם לנו בשער הבחינה לטובת האלוהים עלינו ובשער חיוב קבלת העבודה לאלוהים בעבורה יוסר הספק הזה, ותחייב את נפשך בעבודת האלוהים.

ספקות באמיתת הנבואה

וכאשר יתייאש מפתותך בפנים האלה, ישתדל לספק עליך בעניין הנבואה והנביאים ובתורה ובאופני אמיתה וחיובה. ואם תעמוד כנגדו בשכלך ותלחם בו בטענות הקודמות בספר הזה בשער השלישי ממנו, יסורו כל הספקות האלה מלבך, ויתאמת אצלך עניין הנבואה וצורך חיוב התורה ושליחות הנביא בה ואופני ההערה עליה.

ספקות באמיתת הקבלה

וכאשר יתייחס ממך בעניין הזה, יספק אותך בקבלה, ויאמר לך כי המושכל והכתוב שניהם אמת, אך מה שאמרו רבותינו זיכרונם לברכה אינו עיקר, ולא קיבולו חובה. וכאשר תשתכל בשכלך תראה כי המושכל והכתוב צריכים אל הקבלה צורך גדול, כי אין אחד מהם יכול להיגמר מבלתי הקבלה. כי המושכל - אם לא תגדור לנו הקבלה כמותו ואיכותו וזמנו ומקומו ושאר ענייניו - לא יתכן לנו מצד שכלנו בלבד. וכן הכתוב, אם לא תפרש לנו הקבלה אופן קריאתו ופירושו לשונו וביאור ענייניו ותולדותיו, לא ישלם לנו מן הספר הזה בלבד. כמו שאמרו בו רבותינו זיכרונם לברכה 'בשלוש עשרה מידות התורה נדרשת'. ואמרו 'מסורת סיג לתורה'. ועוד, כי התורה השיבה אותנו בכל תולדותיה אל הקבלה. כמו שכתוב (דברים יז) כי יפלא ממך דבר למשפט. וגו' ואמר (שם) ודרשת והגידו לך את דבר המשפט. ואמר (שם) והאיש אשר יעשה בזדון וגו'. וכאשר תעמוד על כל זה, יסור הספק ותתברר לך הידיעה המושכלת והכתובה והמקובלת.

חוסר צדק בגמול

וכאשר יתייחס לפתותך מן הפנים האלה, ישתדל בזה מצד הגמול והעונש. ויספק עליך תחילה הגמול והעונש בעולם הזה, ויאמר אילו היו הולכים על דרך הצדק, לא היו מטיבים לרשע ומריעים לצדיק, כמו שאמר מי שהקדמנו לזכרו בשער הרביעי מן הספר הזה. וכאשר יגלה לך השכל אופני הצדק בשני העניינים אשר קודם זכרנו אותם בשער הביטחון, יסור הספק הזה וינוח לבנך משובשו.

ספק בקיום העולם הבא

וכאשר יתייחס היצר מגבור עלינו מן הפנים האלה, יספק עלינו גמול העולם הבא ועונשו, וישתדל לערוב ולשבש עלינו מצד מיעוט מציאותו מבואר בספר תורתנו ומיעוט הראות ענייניו בו. וכאשר נסתכל במה שיש בספרי שאר הנביאים מן העניין הזה: כמו (קהלת יב) והרוח תשוב אל האלוהים אשר נתנה. (זכריה ג) ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה. (תהלים לא) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך. (ישעיה סד) עין לא ראתה אלוהים זולתך. (שם נח) והלך לפניך צדקך וגו'. והרבה כאלה עם מה שיוורו עליו דברי רבותינו זיכרונם לברכה, ומה שיושג ממנו בדרך השכל, תנוח נפשנו ותבטח בבירור חיוב הגמול והעונש בעולם הבא.

להתעצל בעבודת ה', וללמוד חכמות

וכאשר יתייחס היצר מספק אותנו בכל מה שקדם זכרו, ישתדל לעצל אותנו במעשה העבודה, ויטרידנו בענייני עולמנו ממאכל ומשתה ומלבוש ומרכב, וליהנות במיני ההנאות הגופיות. וכאשר נשמע אליו במזון אשר לא יתכן לעמוד בלתי, ייפה לנו המותרים שהם טפלה למזונות, ויחשב לנו השמחה והתענוג, ולקנא במלכים ובאנשי עבודתם להדמות אליהם, ולנהוג מנהגם וללכת בחוקיהם בבקשת התענוגים. וכאשר יראה חפצנו ורצוננו בזה, יזכיר לנו את פתגם המשורר: ואם שגבו הנפשות, ילאו הגופים במשאלך. ויאמר: שנס מותניך חשוף זרועך האיש הנפתה, והשתדל בכוחך הגבר המוסת, ועבוד העולם ועבוד אנשיו, אולי תגיע לקצת מחפצך בו, ואל תתעסק במעשה ממעשי העולם הבא, אלא מה שיהיה לך בו עזר על העולם הזה, ותהיה מרוצה בו לאנשיו ומנהיגיו מן המלכים אל שאר העם. ואל תטריד לך בדבר מן החכמות, אלא מה שתתכבד בו אצל אנשי דורך, ותתרצה בו אל גדולי בני זמנך, משר ושטר וקצין ובעל מעלה, כחכמת הלשון ותוכן המשקל ושורשי הדקדוק והשיר והחידות החמודות והמשלים המופלאים והמליצות הנכריות. ותתמיד לשבת עם אנשי הצחות, ולמד לדבר עם כל כת מכתות בני אדם. והתלמד חכמת הכוכבים והמזלות, כי על פיה המשפט לאנשי סגולה ולהמון העם. וכאשר תתייעץ עם שכלך, יורה לדעת כי אם תסור מאחרי הדברים הצריכים לנפשך מידעת התורה, ולא תחזיק בה בלבד, זולת שאר החכמות, תאבד, ולא יועיל לך אצל הקדוש ברוך הוא שום דבר ממה שעסקת בו זולתה.

על לימוד ענייני כוכבים ומזלות

וכבר הזהיר הנביא על זה באומרו: (ויקרא כ כג): ולא תלכו בחוקות הגויים אשר מדרכם לשעות אל חכמת הכוכבים והניחוש והעינות והקיסום וכל מיני הכישוף והדומה לזה, ולדרוש אל משפטים. כמו שאמר עליהם הכתוב (דברים יח יד): כי הגויים האלה אשר אתה יורש אותם, אל מעוננים ואל קוסמים ישמעו, ואתה לא כן. ואמר הנביא (שם): לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קוסם קסמים. והסמיך מעביר בנו ובתו באש אל קוסם קסמים, לאמר לך: שהקוסם שנוא אצל הקדוש ברוך הוא כמעביר בנו ובתו באש, ושקול הוא בעניו כמוהו לגנות. והנביאים הרבו לתעב זה במקומות שונים, ואין לנו צורך להביא דבריהם, מפני שהם מן המפורסמות. והתורה כבר אמרה (במדבר כג כג): כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל. והנביא אמר (ירמיהו י טו): לא כאלה חלק יעקב כי יוצר כל הוא. ובייחוד אחרי אשר יש בזה התרחקות מהביטחון באלוהים ומסירות הנפש אליו, והרצון במשפטו. כי מי שמייחס המשפט והגזרה בטובות ורעות למשפט הכוכבים והקסמים והדומה להם, הוא משתף בלי ספק, ויביאו זה לידי כפירה באלוהים, ולכחש בו לגמרי.

ואם יאמר אדם: והלא מצאנו בגדעון שניחש, כנראה מן מובן הכתוב (שופטים ז טו): ויבוא גדעון, והנה איש מספר לרעהו חלום, ויהי כשמוע גדעון וכו'. נשיב לו, שהאל יתברך צוהו בכל, מפני שידע מיעוט בטחונו בעצמו, ושהיה קטן בעיניו, מה שמצא חן בעיני ה'. ובכן יצא העניין מכלל ניחוש. ואם יאמר עוד: והלא מצאנו ביהונתן בן שאול, שהלך אחר הניחוש, כנראה ממאמר הכתוב (שמואל א יד ח): ויאמר הנה אנחנו עוברים אל האנשים וגו'. נשיב לו: הלא כבר נאמר קודם, שכיוון לבו בתפילה לה', שיראה ישועתו לישראל על ידו. ככתוב (שם): ויאמר יהונתן אל הנער נושא כליו... אולי יעשה ה' לנו, כי אין מעצור לה' להושיע ברב או במעט. ואמרו 'אולי יעשה ה' לנו', מראה שהתחנן אל ה' ועורר לבו בתפילה שיעודדהו ויחזקהו על אויביו. וכיוון שידע הבורא כוונתו הטובה, ושמטרתו במעשהו הייתה לטובת ישראל והצלתו, נענה לו בבקשתו ויתן שונאיו בידו, ויהי הוא המסבב לתשועה השלמה ולניצחון על יתר הפלשתים. ובכן יצא גם זה מכלל ניחוש, עקב התפללו לאלוהים על התשועה בשבילו ובשביל כל האומה. ככתוב (שמואל א יד): כי אין מעצור לה' להושיע. ואם יאמר: והרי ראינו, שהראשונים זיכרונם לברכה היו מגנים מי שנמנע מלמוד חכמת הכוכבים והמזלות, באומרים (שבת כה, ב): כל היודע לחשב בתקופות ובמזלות ואינו מחשב עליו הכתוב אומר והיה כינור ונבל וגו'.. ואל מעשה ה' לא יביטו. ואמרו (שם): מנין שחייב אדם לחשב בתקופות ומזלות, שנאמר ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתם. איזו היא חכמה שהיא לעיני העמים, הווי אומר זו חישוב בתקופות ומזלות. נאמר לו שהראשונים אמנם חשבו בזה, על פי דברי הנביא (ישעיהו מ כו): שאו מרום עיניכם וגו'. ודברי דוד (תהלים ח ד): כי אראה שמיך וגו'.

אולם זהו רק מצד הבחירה בברואים, כדי להוכיח שיש בורא, כל יכול ויודע הכול. שבראם כולם יש מאין, ויסדר אותם ויכוננם בסדר היותר משובח ובתיקון היותר מחוכם. וחייב ההתעניינות בהם הוא רק מצד זה, ולא כדי לדון על פיהם ולשפוט מהם בעניין ההצלחה והרעה. ואתה דע לך.

בדברים כאלה וכיוצא בהם יחפוץ היצר להביא ספק בלבך, כדי להאבידך ולהכחידך.

עוד יאמר לך: הישמר מהעצלות והשתיקה, שלא תחשב אוויל וכסיל, והנח שאר החכמות כי יגיעתם רבה ותועלתם מעוטה. ואם לא נפתח פתח לתאוות בתחילה למלא משאלותם, להתנהג במותרים ולרדוף אחריהם. ונשיבהו כי המותרים אין צורך אליהם, ובמה שאנו מעיינים בו מענייני מזונותינו מטרדת נפשותינו בהם די, ואם ייתן לנו האלוהים המותרים מבלי טרדת לבנו בהם, ויגיעת מחשבותינו עליהם, נוציאם במה שראוי להוציא ובמה שהדין נותן. ואם לא - נסתפק במזון, ולא נצטרך אל זולתו, אז ישבר היצר וינגף. ואם נשמע אליו בהם, נצא ממדרגה אל מה שאחריה, עד שיביאנו לאבדון בעולם הזה ובעולם הבא.

ספקות לאדם החכם בדעת האלוהים

וזה הדמיון בחלק הראשון אשר יספק בו היצר את האדם כשיהיה חלש בחכמה ובדעת האלוהים ותורתו. אבל אם יהיה האדם חכם בדעת האלוהים ותורתו, ישתדל היצר להכניס ההפסד עליו והשיבוש בחכמתו ובמעשהו מדרך הטענה והראיה מאיזה צד שיוכל מן המושכל והכתוב והמקובל, ויביא מופת על מה שיורהו עליו מן המופתים המבהילים אשר אין הקדמותם אמיתית, ולא תולדותיהם מחויבות. ואם יהיה שכלך זך, וחכמתך חזקה בדרך המופת, ואופני ההזרה בו בעת הדברים והמחלוקת, תראה אופני טעות יצרך בראיתו ומופתיו, ויתברר לך האמת, ותראה לך הנכונה, ותימלט חכמתך מן הספק ומעשיך מן הערוב. ואם תקצר דעתך מזה, יהיה פיתויו לך יותר חזק, וגברו עליך יותר מזדמן, ומשלו בך והקיפו אותך בנראה ובנסתרך יותר נחוץ, מפני שהוא בא עמך מצד החכמה, ומנהיג אותך בדרך המופת אשר תנוח דעתך עליו. וכאשר יפתה שכלך, יטה מעליך ויעזר בו עליך, מפני שאתה סומך עליו במה שמסתפק לך, ובוטח בו במה שלא תבין עניינו. וכאשר יגבר עליך וימשול בך בעזר השכל לו, וסיועו אותה במה שמטעהו בו ומדמהו בעיניו מן השקר בצורת המופת, יעתיק אותך מן המדרגה ההיא שהייתה קרובה אל האמת, ונסתרים בה פני השקר אל מה שאחריה, שיש בה פחות אמת ויותר שקר, וכך לא יסור להעתיקך ממדרגה למה שאחריה, עד שיביאך אל מדרגה שנסתרים בה פני האמת, והוא השקר הגמור. וישרש אותך מהעולם הזה, ויפילך ממדרגות הגמול בעולם הבא, ותהיה חכמתך לרעה לך, ושכלך סיבה לאבדך. כמו שאמר הכתוב (ישעיה ה) הוי חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים. ואמר (ירמיה ח) הנה בדבר ה' מאסו וחכמת מה להם. ואמר (הושע ד) כי ישרים דרכי ה' וגו': ונאמר, כי החכמה כשמנהיגים אותה על דרכה, תהיה רפואה לכל מדווה, וכשנוטים בה מנתיבתה, תהיה מדווה כולל שאין לו רפואה ולא ארוכה. ועל כן נמשלה התורה באש. כמו שכתוב (ירמיה כג) הלא כה דברי כאש וגו', מפני שמאירה העיניים באורה. כמו שאמר (תהלים יט) מצוות ה' ברה מאירת עינים. ואמר (שם קיט) נר לרגלי דברך וגו'. ושורפת ביקודה מי שנוטה מנתיבתה. כמו שנאמר (ישעיה סו) כי באש ה' נשפט. ואמר (תהלים יא) ימטר על רשעים פחים. ואמר (ירמיה כ) ואמרתי לא אזכרנו ולא אדבר עוד בשמו והיה בלבי כאש בוערת וגו'. על כן הזהר שלא תטה אשורך מדרך האבות ונתיבי הראשונים אל הבריאות, ותסמוך על שכלך ותתייחד בעצתך ותתבודד בסברתך, ואל תחשוד אבותיך במה שמסרו לך מאופני טובותיך, ואל תסתור עצתם במה שהורו אותך, כי אין עצה שתעלה בדעתך שלא קדמוך לדעתה ועמדו על כל מה שמביאה אליו מטוב ורע. ואפשר שקדם לדעתך אופן יושר המחשבה ההיא בתחילתה, ונעלם ממך אופן ההפסד אשר יהיה ממנה באחריה, ואתה במיעוט ישובך תראה יושרה ולא תראה טעותה ואופני הפסדה. ואמר החכם (משלי כב) אל תסג גבול עולם. ואמר (שם יח) שמע בני מוסר אביך. ואמר במי שמשנה מחוקי אבותיו (שם ל) דור טהור בעינו ומצואתו לא רוחץ דור אביו יקלל. ואמר (שם) עין תלעג לאב.

לקבל על עצמו תוספת למצוות

אך אם תראה לקבל על עצמך מתוספת הרשות במצוות מה שתוכל עליו, אחר שתמלא חובותיך מן המצוות לאהבת חסד, אחר שיהיה מסכים במ שכלך ורחוק מתאוותך - יהיה טוב, ואתה מקבל עליו שכר, ואינך יוצא בו מדעת הראשונים. כי כבר אמרו 'ועשו סיג לתורה'. ואמרו 'מפני מה חרבה ירושלים מפני שהעמידו דבריהם על דין תורה ולא עשו לפנים משורת הדין'. ואמרו 'אמר רב הונא כל העוסק בתורה בלבד דומה כמי שאין לו אלוה, שנאמר (ד"ה ב טו) ימים רבים לישראל ללא אלוהי אמת, הא למדך שאין אלוהי אמת אלא בתורה ובגמילות חסדים. ואמר אחד מן החסידים: מי שאין לו תוספת, אין לו חובה. ואין התוספת מתקבלת, עד שתפרע החובה. וכבר התירו לנו, וחייבו אותנו, להתנדב בתוספת המצוות. כמו שאמרו: מוסיפים מחול על הקודש. והתוספת בצום ובתפלה ובצדקה, ועזוב הריבוי ממותר המזון המותרים לנו. והזהירו על השבועה בשם אפילו על האמת, ומהרבות הדברים אפילו אם יהיו נמלטים מן הכזב, ומזיכרון ענייני בני אדם, אפילו אם הם נמלטים מן הגנות, ומהפליג בשבח אדם ואם הוא ראוי לכך, ושלא יספר בגנות המקצרים וימאסם, ואם הם ראויים לכך, והרבה מן הדומה לזה.

דוגמאות נוספות למאבק עם היצר

וראוי שנבאר עתה מן החלק השני הזה דמיונים שילמדו מהם שאר העניינים, ויזהר האדם מהם בעזר השם כשידע אותם, כי אין עניין מענייני הטובה אלא אם יש לו פגע שיפסיד אותו. ומי שעמד על אופני הפגעים המפסידים את המעשים, יוכל לדעת להיזהר מהם; ומי שלא ידע כי אם הטוב לבדו, לא ימלט לו ממנו דבר לרוב הפגעים המשיגים אותו. והיה אחד מן החסידים מצווה לתלמידיו: למדו הרע תחלה להיבדל ממנו, ואחר כך למדו הטוב ועשוהו. כמו שאמר הכתוב (ירמיה ד) נירו לכם ניר ואל תזרעו אל קוצים. ואמר רבי יוחנן בן זכאי לעניין הונאת המידות והמשקלים: 'אוי לי אם אומר אוי לי אם לא אומר. אם אומר, שמא ילמדו הרמאים, אם לא אומר, שמא יאמרו הרמאים אין תלמידי חכמים בקיאים במעשי דינו'. ואמר אחר כך: אמרן או לא אמרן? ואמרו: אמרן, ומהאי קרא אמרן: (הושע יד) כי ישרים דרכי ה', וצדיקים ילכו במ פושעים יכשלו במ. אומר, כי כל מה שהקדמנו זכרו בשער הזה, ממה שמספק אותו היצר על האדם, אם לא יוכל לספק

אותו בהם ידבר עמו עליהם מדרך הטענה והמופת לבטל עליו אמתותיו. וכשתעמוד על ביטולו וחלישות ראיותיו, לא יוכל לעמוד כנגדך, ולא לבטל מה שידעת אמיתתו וביורו כמה שקדם לנו בשער הזה - ישוב לפתותך ולהטעותך בנפשך.

יש לעסוק גם בענייני בני אדם

ויאמר לך: כמה אני שמח בעניינך על אמונתך הטובה ולבך השלם לאלוהים, וכבר הגעת ממעלות החסד מה שלא הגיע אליו זולתך בדורך, ויש בו יותר מדאי מהודאתך לבורא על טובתו וחסדו, וראוי לך להנהיג עצמך גם כן לפרוע קצת חובות בני אדם, כי כבר ידעת כי הם סבות תועלתך והזקתך. וכבר נתברר לנו כי ברצונם אותך תהיה תפארתך, ובהתקצפם עליך יהיה חסרונוך. על כן השתדל במה שיפיק רצונם, ותמצא חן בעיניהם, כמו שאמרו רבותינו זיכרונם לברכה 'כל שרוח הבריות נוחה הימנו רוח המקום נוחה הימנו'. השב עליו: ומה יועיל לי בהתרצות אל חלש כמוני, אשר אין ביכולתו להועיל לי ולא להזיק? ואמר הכתוב (ישעיה ב) חדלו לכם מן האדם וגו'. ואפילו אם היה חובה, איך אוכל לרצות כל בני דורי, ואין ביכולתי לרצות בני ביתי, כל שכן זולתם. ומה שזכרת מדברי רבותינו זיכרונם לברכה בענייני הזה, אינו מחייב להשתדל במשיכת רצון כל הבריות. אבל הוא כמו שאמר אחד החכמים בצוואתו לבנו: בני, הפך רצון כל הבריות אינה ביכולתך, אבל השתדל להפיק רצון הבורא ויעשך רצוי לבריות. כמו שכתוב (משלי טז) ברצות ה' דרכי איש גם אויביו ישלים אתו. וכן מי שכל הבריות מקטנם ועד גדולם מודים ומשבחים אותו, ורוצים את מעשיו, ראה היא כי האל יתברך זרע לו אהבה בלבבות בני אדם, ושם לו שם טוב על לשונם. וזה אין הבורא עושה אותו לשונאיו. והוא לראיה ברורה וגדולה על רצות הבורא אותו. אבל שיהיה האדם החסיד משתדל וטורח במה שישבחוהו בני אדם על עבודתו לאלוהים, אין זה ממנהגי החסידים. על כן הזהר מזה והדומה לו מפתויי היצר לך, כי הוא משתדל להדריכך בה עד שיפילך במצודת החונף. והשב עליו בשבחו אותך, ומה הוא שתאשר אותי עליו, מדעתי חובות האלוהים עלי, וכי הוא כי אם לטענה עלי לאלוהים, מפני שאיני סובל לעשות כפי דעתי. ואפילו אם הייתי עושה כפי דעתי, היספיק הכל להודאת הבורא יתעלה על הקטנה שבטובותיו עלי? ומה היא מידת ימי במידת ימי העולם? וכולם לא יספיקו לספר טובות הבורא עלי, ואיך אוכל לשלם מה שאני חייב עליהם לאלוהים? וכבר אמר הכתוב (ישעיה מ) כל הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה. ואמרו חכמינו זיכרונם לברכה: 'אם אין אני לי מי לי, וכשאני לעצמי מה אני ואם לא עכשיו אימתי'. וכאשר יתיאש היצר מפתותך בפנים האלה, ישתדל לפתותך מצד אהבת השבח והשם טוב בעולם הזה.

כדאי להתפאר בפני בני אדם

ויאמר לך, שמח אני על עבודתך לאלוהים עם ביטחונך הטוב עליו והשבתיך כל ענייניך אליו, ושפנית לבך מתועלת הברואים מבלעדי הבורא, ואתה הוא הבוטח באלוהים באמת ובלב שלם, ואין ראוי שתסתיר מבני אדם מה שאתה עליו מן החסידות. אבל הנכון לך, כיון שמשלת בעצמך וגברת על תאוותך, שתראה מעשיך לבני אדם, ותגלה להם לבך, ויהיה לך בזה בעולם הזה כבוד מהם וזכר טוב ושם טוב בתוכם. כמו שאמר הכתוב ונתתי להם בביתי ובחומותי יד ושם, טוב מבנים ומבנות. ואמר (שמואל ב ז) ועשיתי לך שם גדול כשם הגדולים אשר בארץ. ועוד שילמדו ממעשיך, ותהיה נשכר עליהם. על כן אל תסתיר ממעשיך, אלא מה שאי אפשר לגלותו ולהראותו לבני אדם, ויהיה לך בזה כבוד ושם טוב בעולם הזה, והגמול הטוב לעולם הבא. השב עליו ומה יועילני שבח בני אדם, והשם הטוב שיהיה לי בתוכם, עם ידיעתי בקצורי במה שאני חייב לבורא יתעלה. ומה הנאתי בכבודם והדורם, ואין להם יכולת להועילני ולא לדחות הנזק מעלי. והלא הם בזה כמו הצמח ובעלי חיים שאינם מדברים. ואולי כשאתכוון לזה במעשי, לא יתכן לי מהם הרצון המכוון אליו, ויעלה בדעתם כי אני חנף במעשי, ולא אהיה ראוי אצלם אלא למאוס ולגנות, ואז אהיה מפסיד מעשי בכוונתי בהם בלתי האלוהים, ולא יעלה בידי מה שקווייתי מבני אדם בעולם הזה. ונאמר למלך אחד: והיאך לא ערבה לך קריאת פלוני, והיה קולו ערב ובקי בטעמים של קריאה? אמר להם, והיאך תערב לי קריאתו, והוא אינו קורא אותה אלא כדי שתערב לי וימצא חן בעיני בעבורה. אבל אם הייתה כוונתו בה לרצון הבורא בלבד, היתה ערבה לי. וכן נאמר בכל מי שמכווין בתפלתו מהמתפללים בצבור ובעלי החזון בפיוטים החדשים, למצוא חן בעיני בני אדם מבלעדי האל יתברך, שאינה מקובלת אצל הבורא. ותאמר לו עוד שמא אם יהיה לי הכבוד בעולם הזה על מעשי, לא יישאר לי לעולם הבא מן הגמול עליו כלום, מפני שקבלתי מהרה בעולם הזה. ואמרו על אחד מן החסידים, שנכנס לשוק לקנות חפץ. ובא לחנות אחד מן הסוחרים לקנותו ממנו. ואמר לו שכנו, וותר לו ועשה כרצוננו, כי הוא מאנשי היראה והתורה. אמר לו החסיד: איני צריך לויתורך, כי לא באתי לקנות כי אם בממוני, לא בתורת. ומאן לקנות ממנו החפץ, ובקשו אצל זולתו שלא היה יודע עניינו. ומה שזכרתי מענייני ועשיתי לך שם, הוא כשאר מאויי בני אדם בעולם הזה מעושר וכבוד, אשר הבורא מטיב בהם לעבדיו כשחכמתו מחייבת להם זה. כמו שכתוב (מלכים א ג) וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עושר גם כבוד. וכתוב (משלי ג) אורך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד. אבל החסידים, אין כוונתם במעשיהם לדבר מהם, אלא לשם הבורא יתעלה שהוא מטיב בהם למי שירצה מאנשי עבודתו וזולתם, מאמינים וכופרים, כפי שמחייבת חכמתו יתברך. כמו שנאמר (ד"ה א כט) והעושר והכבוד מלפניך. ומה הוא העולם הזה, אפילו אם יפשוט זכרי ככולו, ומה מידת ימי ואם יצא בו שמי, כל שכן שזכרי לא יעבור בו חלק קטן מחלקי הישוב כשיגדל ויפשוט, ולא יתמיד כי אם זמן מועט, וישכח כאלו לא היה. ואמר הכתוב (תהלים סב) אך הבל בני אדם כזב בני איש וגו'. ואמר (תהלים קמו) תצא רוחו ישוב לאדמתו. ואמר (קהלת א) אין זיכרון לראשונים. אם כן טרוד נפשי בו וכוונתי אליו פחיתות נראה וטעות מגונה ממני. וכבר אמרו על אחד מן החסידים שאמר לחבירו: הנשתותית? אמר לו: באיזה עניין? אמר לו: נשתווה בעיניך השבח והגנות? אמר לו: לא, אמר לו: אם כן עדיין לא הגעת, השתדל אולי תגיע אל המדרגה הזאת, כי היא העליונה שבמדרגת החסידים ותכלית החמודות:

טרדות בענייני מסחר

וכאשר יתיאש היצר מפתותך בפנים האלה, ישתדל לחבל את מעשיך בטרוד לבך בעולם הזה ובאנשיו ובאורך מאוייך ושכחת קצך. וכאשר יראה כי אתה רוצה לפנות את לבך לעולמך הבא בתפלת חובה או רשות, או בעת שאתה קורא בתורה או לומד שום חכמה מחכמות האמונה והמוסר, מבלבל אותך ומטריד לבך בדברי העולם, בסחורות ומיקח וממכר וריווח והפסד. ויאמר לך אחר כך: יש לך לקבל עת הפנאי הזה בשמחה, ושעת הבטלה הזאת אשר לא תוכל עליה בעת

אחרת, מפני רבות העסקים עליך. וחשוב עתה עם שותפך, וברר מה שיש לך, ומה שעליך, ומה שקבלת מחובותיך, ומה שנשאר לך, ומה שראוי לך להתעסק בו מסיבות הטרפים, ומה שאינו ראוי לך, ומה שקדם ממעשיך ששמחת או שנתחרטת עליו. ואם יש לך דין עם אדם, העבר על לבך כל טענותיו וטענותיך, וכל מה שתוכל להתחכם לו בעת דינך עמו ותנצחהו. וכן אם יהיה לך ממון, או צאן ובקר, או אדמה לזרוע, או עבודת מלכים או עם הארץ, או חשבון עם המלך או עם הארץ, או אם יש עליך חובות ואינך יכול לפרעם, או אם יש לך חברים שאתה צריך להרגיש על עניינם ולחשוב עם נפשך עליהם, יעביר על לבך בעת שתפנה לעבודת שמים איזה מין שיהיה מן המינים האלה, להטרידך בו ולהפסיד בו מעשיך, מפני שאתה בעת עשותו מזומן בגופך ואינך מזומן בלבך ומצפונך. ואם לא יטרידך במה שזכרנו, יעביר על לבך חידות ודברים ארוכים. ואם יהיה האדם מן המשחקים בקוביה או בפספסים והדומה להם, מראה לו כאלו הוא לפניו וחושב במה שצריך לו להקדים ולאחר בו ואופני התחבולה לנצח. ואם ימלט מכל מה שזכרנו, ויהיה מאנשי החכמה והבינה, יעביר על לבו עניין קשה מענייני החכמה, ויטריד אותו בשאלה ותשובה ובקושיא ובפירוק, ומה שנתעלם ממנו בעיון מה שהיה צריך לעיין בו, ומה שנשאר לו ללמוד מן החכמה, ויחשוב עם נפשו לעסוק בו, ויטרידהו בזה בכל מעשי העבודה, ויפסיד עליו כפלים מה שמתקן עליו. ואפשר שיכנס במעשה העבודה ויצא ממנה ויהיה תמיד בטרדת לבו בזולתה מענייני העולם, ואפשר שיבקש כפרת המקום בלשונו והוא רץ במחשבתו ובמצפונו להמרותו, ועל זה אמר אחד מן החסידים: בקשת כפרתנו זו צריכה לבקשת כפרה. ומתחנן אליו באבריו, ופונה מעליו בלבו ובחובו. דומה לזה שאמר הכתוב (ישעיה כט) בפיו ובשפתי כבודי ולבו רחוק ממני. ואמר (תהלים עח) ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו ולבם לא נכון עמו. ואם ייקץ בעת ההיא ויחשוב עם נפשו ויאמר לה, איך אתנהג עם הבורא במה שאינו נכון לי להתנהג בו עם הברואים בעת שאני צריך אליהם או בעת שהם צריכים לי, כי מי שאלך אליו לבקש ממנו חפץ ואשאל אותו ממנו בלשוני, ולבי פונה ממנו, אילו היה מכיר זה ממני היה מואס וגועל אותי, כל שכן שימנע ממני חפצי, קל וחומר אם היה יודע בי שאני מטריד לבי במה שאינו מפיק רצונו, אך במה שמקציפו עלי שתהיה שנאתו אותי יותר גדולה, ומניעתו ממני יותר ראויה. וכן מבלי ספק הייתי עושה למי שהיה שואל ממני שום חפץ, והייתי יודע מלבו מה שידע בוראי מלבי. ואיך לא אבוש מבוראי שארצה לו מנפשי, במה שלא הייתי רוצה לה מחלש כמוני, ולא היה רוצה בו ממנה נברא. וכמו שאמר הכתוב (ירמיה ח) גם בוש לא יבושו והכלם לא ידעו. אז יינגף היצר.

להתחזות למי שאינו עובד האלוהים

וכאשר יתייאש היצר מפתותך מן הפנים האלה, ישתדל לפתותך בהנחת החונף. יאמר לך: לא יתכן שתהיה עבודתך לאל בלב שלם גמורה, עד שתרחיק החונף ממך מיעוטו ורובו. והרחקת החונף לבני אדם מעליך לא יתכן, אלא בכסות כל מעשיך מהם, ובהראות הפך מה שיש בלבך להם. וכאשר תתפלל - קצר, ואל יראה ממך בה רצון ולא השתדלות. וכשתרצה ללמוד שום חכמה - תתייחד לבדך, ואל ידע בזה זולתי הבורא. ואל תראה בכך שם מידה טובה, והראה העצלה והכבוד במעשה העבודה, כדי שלא יצא לך בה שם ותפסיד שכרך. ולא תצווה על הטוב ותזהיר מן הרע, ואל תודיע חכמתך ואל תלמד לזולתך, ואל יראה עליך סימן יראת שמים, ולא אות מאותות העבודה, שלא יכבודך בני אדם בעבורם. ומהשלמת אופני זריזותך, שתתרועע לכל תמות בני אדם, ותתנהג במנהגיהם, ותלך בדרכיהם ובנתיבותם בעניין דברי האמת והשחוק. ואל תשמר כל כך מן הכזב והשבועה, והתחבר עימם במאכל ובמשתה ובחידות ובמותרי הדברים ורוב השחוק, ולדבר בהם לזכור גנותם וכל אשר ירחיק ממך שם הפרישות בעולם הזה אצל אנשיו. ואם תשמע לו בזה, ישלול ממך אמונתך ולא תרגיש. ואם תשיב עליו ותאמר לו: כבר עזרת לאויבי בהלחמך בי, והתחכמך לי להרוס כוחי ולמהר מפלתי. ואיך אברח מן האש הקטנה אל האש הגדולה? ואני לא ברחתי מאהבת השם והכבוד אלא שלא להזדיין [=להתייפות] לבני אדם. ואתה מצווה אותי להזדיין להם בהנחת עבודת האלוהים. אך מה שראוי להסתירו ממעשי, הוא כל מה שישלם ויגמר מבלי דעת בני אדם בו. אבל להתפלל בצבור, ולצוות בטוב, ולהזהיר מן הרע, ולמוד החכמות, ועשות חסד והדומה לזה - אין מן הזריזות להניח אותו ולעזבו בעבור עילת החונף. אך אני חייב לעשותו לשם שמים. ואם ישבחוני בני אדם עליו, או יכבדונו בעבורו - לא יזיק בשכרי מאומה, מפני שלא הייתה כוונתי לו בעת המעשה. וכבר נאמר: כשתעשה מעשה שיודעים בו בני אדם, ותרצה לעמוד על בירור כוונתך, בחן נפשך בו בשני פנים: אחד מהם שתדע מה אתה מקווה במעשה ההוא מן הגמול, וממי אתה מקווה אותו, אם מן האלוהים הוא שלם, ואם מזולתו איננו שלם. והשני, שתדע מנפשך שאם היית מתייחד, היית עושה המעשה ההוא על העניין ההוא. ואם יתברר לך זה, מעשך שלם לאלוהים, הרבה ממנו. ואם יהיה פחות מזה, הניחוחו עד שיזדכך לבך לשמים. אז יינגף היצר.

ספקות בענייני הגמול

ואם לא ימצא היצר דרך לפתותך מהפנים אלה, יתחכם לך במה שהוא יותר דק מזה, והוא דרך הגמול והעונש בעולם הזה ובעולם הבא. ויאמר לך: הנה אתה מחסידי הבורא ומסגולתו, וכמוך הוא ראוי לגמול העולם הזה והבא. וצריך שתשתדל כפי יכולתך, אולי תגיע לה במעשיך, ובהימשך אחרי עבודת האלוהים, ושווה הגמול נגד ענייך, והשתדל בכל יכולתך להגיע אליו, כי הוא תכלית אושרך ושמחתך. כמו שאמר דוד (תהלים לז) אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה. ואם תשמע אליו ותסמוך על דבריו, יפילך במין ממיני השיתוף הנסתר, והוא ששמת נעבדך לנפשך ממה שאתה משתדל במה שתימשך בו הנאת עצמך ושמחתך, ותידחה בו מעליה הדאגות והיגונות. ולולא תקוותך לזה, היית כופר בטובות האלוהים המתמידות עליך, ולא היית מחייב את עצמך עבודה עליהם, עם שאינך רואה שהעבודה תאות לו לגדולתו ועוצם יכולתו ואותות חכמתו. ובזה אמרו רבותינו זיכרונם לברכה: 'אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב על מנת לקבל פרס, אלא הו כעבדים המשמשים את הרב שלא על מנת לקבל פרס'.

העדר בחירה

וכאשר יתייאש ממך מן הפנים האלה אשר זכרנו, ישליכך בים הספקות מענייני ההכרח והצדק. וכאשר יראה אותך מתעלם במעשה העבודה ונוטה אל דרך העכירות, ישתדל לברר אצלך עניין ההכרח בטענות חזקות מן הכתוב ומן הקבלה, כדי להרחיב האמת לאות עליך. ויאמר לך: אלו היה רוצה הבורא שתעבדהו, היה מכריחך בזה, ומזרז אותך עליו, ולא היה אלא מה שהוא גזור. וכי תוכל לעמוד כנגד גזרותיו ולנצח דיניו? אין לך לעשות אלא מה שנגזר לך לעשותו, כי

ממשלת כל הדברים ביד הבורא יתעלה. כמו שכתוב (ישעיה מד) אנכי ה' עושה כל. ואם יראה אותך מתעסק במעשה מענייני העולם הזה ועסקיו, יאמר לך: הזהר מן העצלה והרפיון, ואל תסמוך על זולתך, כי הטוב והרע ביכולתך, והמעשה וההנחה בכוחך. השתדל בכוחך וטרח בכל יכולתך, תגיע אל מה שתתאוה מתענוגי העולם הזה. והיהור מסיבת הפגעים הרעים, בכל כוחך תמלט מהם. כמו שאמר החכם (משלי כב) צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם. ואמר (שם יט) אולת אדם תסלף דרכו וגו'. ואמר (מלאכי א) מידכם היתה זאת. והוא מהפך הטענות, פעם בהכרח ובגזרה, ופעם בצדק ובבחירה כפי מה שיאות לו לפתותך ולרפות ידיך. ואם תיקן ותיתן אל לבך מה שאמרו רבותינו זיכרונם לברכה, 'הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים' - תשתדל בענייני התורה השתדלות מי שנתברר לו כי במעשיו יהיה לו גמול ועונש, כמו שכתוב (איוב לד) כי פעל אדם ישלם לו וכאורה איש ימציאנו. ותתנהג בענייני העולם מנהג מי שנתברר לו כי קשר כל תנועותיו והתהפכות ענייניו בגזרת הבורא יתעלה, והוא בוטח עליו ככולם, ומשליך יתברר על ה'. כמו שכתוב (תהלים נה): השלך על ה' יתבך.

להתגאות על בני אדם

וכאשר יתייאר היצר מפתותך מהפנים האלה אשר זכרנו, ישתדל בזה מצד אחר. ויאמר לך: אמנם מה שאתה חפץ למלא מעבודת הבורא וייחודה לשמו תוכל על זה לאחר זמן בעתיד, גם אם יישאר לך יום אחד מחיך, ואתה תשלים עבודת הבורא כמו שראוי יום אחד לפני מיתתך, וכבר זכית אצלו לגמול מתמיד ולהצלה מעונש. ואתה הלא ידעת אופני התשובה, ושהבורא יקבלה ממך. אם כך תעבדנו בלב שלם, כמו שראוי ודרוש. אבל אתה שוב אל טענתך הנכונה והשב עליו בזה ותאמר לו: ואיך אמתיך עד יום אחד לפני מותי, ואני לא אדע יום מותי? הלא אהיה כאותו העבד, שהאמין במלכו שלא יסירנו מלפניו כל ימי חייו, ויתר לבו לרדוף אחרי תענוגות העולם, וישתדל להגיע אליהם עד שעבודתו למלכו נעשתה עליו לטורח. והנה נקרא פתאום לפני המלך, לתת לו דין וחשבון על עבודתו, ולא היו לו תשובות ואמתלאות, ונתחייב גירוש מעבודת המלך ומכל ערי מלכותו. ויצא מלפניו עני, ונפשו אבלה, שלא רכש לו שום דבר בכל זמן עבודתו למלכו, בזמן שהיה יכול לעשות זאת. וכך נשאר כל ימי חייו עני ואביון, נאנח ודווי מתאבל ונתעב עד יום מותו. וכאשר יתייאר היצר מפתותך מהפנים האלה אשר זכרנו, משתדל בזה מצד הגאות והגאון ומעוט הענווה. ויאמר: כבר הגעת אל המעלות הגדולות שהגיעו אליהן החסידים והצדיקים באמונת לבבך ובמעשיך השלמים בעבודת האלוהים, ואתה יחיד בדורך ואחד באנשי זמנך, וראוי לך להראות יתרון עליהם במאוס אותם ובהפחיתם, ותזכור רעותיהם ותפרסם רוע לבבם, ותכלימם ותוכיחם על זה עד שייכלמו וישוּבו אל האלוהים, ויתחרטו על מה שקדם להם. ותתנהג בזה מנהג הנביאים. כמו שכתוב (יחזקאל מג) אתה בן אדם הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו מעונותיהם. ואם תשיב עליו בזה ותאמר לו איך אמאס ואכלים מי שאינני יודע ענייני לבבו ומצפוניו לאלוהים? ואם הוא בנראה ממנו נמאס, אפשר שאין מצפוניו כנראהו. ואם הנביאים הכלימו והוכיחו בני דורם, עשו ברשות הבורא שהיו משקיפים על לבבם ורוע מצפונם. אבל אין בכוח דעתי וחכמתי לדעת מה שיש בלבבות ומצפונם. ושמא מצפון הנמאס בעיני טוב מגילוי הרבה, ואינני יודע בו? ואולי מצפוניו טוב משלי אצל הבורא. ואם הוא בנראהו רע, אפשר שגרם לו זה סכלותו במה שהוא חייב לבורא, ויש לו טענה יותר ממני מפני יתרון חכמתי על חכמתו. כי הבורא איננו תובע האדם אלא כפי חכמתו. ואני יותר ראוי שאהיה נמאס ממנו, מפני יתרון קיצורי במה שאני חייב בו מעבודת הבורא עם דעתי אותו, על קיצורו עם סכלותו בו. והוא ממרה את האלוהים בסכלות ובשגגה, ואני ממרה אותו בדעת ובזדון. ואפשר שרעתו נראה ונגלה, וטובתו צפונה נסתרת, ואני בהפך זה. והוא ראוי לרחמי האל וכפרתו יותר ממני, וזכות אחת ממנו שוקלת זכיות רבות משלי, מפני שאין משקיף עליה זולתי הבורא, ואין משבחים אותו עליה ולא יכובד בעבורה. ואני בהפך זה, מפני שהנראה שלי הוא טוב מהנראה שלו. וכן בשער העבירות, כי העבירה האחת ממני שוקלת עבירות רבות משלו, מפני שעבירתי מכוסה וצפונה, ועבירתו נראית ומפורסמת, ובגנות בני אדם אותו עליה מנכים לו מעונשו, ויחסר שכר מעשי בעולם הזה מפני פרסומם, ויישאר לו שכר מעשיו בעולם הבא. ויחסר עונשו על העבירה בעולם הזה, מפני שמגנין אותו בני אדם עליה, ויישאר עלי עונש עבירותי לעולם הבא. ועוד, כשאטריד לבי לפקוד מומי בני אדם ולעיין במידותם הרעות, ימנעני זה מעיין בחסרוני ומעמוד על מומי עצמי, שהוא יותר צריך לי, ואני חייב בו יותר. כמו החולה אשר יטרידהו מדווה מפקוד מדווה בני אדם, ורפואת עצמו מרפואת זולתו. אז ישבר היצר וינגף לפניך.

הצלחתך היא פרי השתדלותך בלבד

ואם לא יגיעך חציו במה שזכרנו, יארוך אותך בעתות הצלחתך ובצר לך. וכאשר יהיו ענייניך הולכים כרצונך, יאמר לך זה פרי השתדלותך ותחבולתך וחכמתך, על כן השתדל בענייני עולמך וטרח בהם, יתמיד לך העניין הזה ותעלה למעלה ממנו, וקבל הימים האלה בשמחה והתנעם בהם. כי עוד מעט מזער ויקרא בשמך, ותענה את אלוהים אל מחשכי הקבר, מקום שאין מעשה ולא תנועה ולא הנאה ולא צער. וישים ראייתו על זה מה שאמר החכם (קהלת ט) כל אשר מצא ידך לעשות בכוחך עשה, כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה הולך שמה. ובצר לך יעביר על לבך טובת הרשעים והצלחת הכופרים. כמו שכתוב (איוב יב) ישליו אוהלים לשודדים ובטוחות למרגיזי אל.

עבודת ה' גורמת להפסד

ויאמר לך לא נכנס עליך ההפסד הזה, אלא מפני שדבקת בעבודת האלוהים במצוותיו, ואין ביכולתך לעמוד בזה מפני כובד משאו ורוחק תכליתו. ואילו היית מסיר ענייך הזה מלבך ותנוח לו ממנו, היית שמח בענייך כמו שאתה רואה עליו הרשעים. הלא תראה מה שאמר הכתוב (ויקרא י) בקרובי אקדש. ואמר (עמוס ג) רק אתכם ידעתי וגו' על כן אפקוד וגו' והדומה לזה. וכשהוא רואה שאתה מסכים לעשות מאומה ממעשה העבודה, יגדיל עליך ענייך ויפחידך ממנו. ואם יהיה מענין הצום, יאמר לך הזהר כי יחליש אותך ויחליאך, וימנעך מענייני עולמך ואחריתך. ואם יהיה מענין תוספת תפילה בלילה, יעלה על לבך כי השינה טובה לך מן המזון ושומרת בריאותך ומחזקת גופך יותר מן המאכל והמשתה. ואם יהיה מענייני הצדקות, ידמה בעיניך אבדת ממונך, וישים הריש לנגד עיניך, ויזכירך דלות המסכנות והחסרון. וכן בכל מין ממיני המצוות והחסידים, ישתדל להפחידך ולהגדיל העניין בלבך, כדי שתרפה ממנו. וכאשר תחשוב לעשות עבירה, יחשב לך הנאתה, וישכיחך עונשה, ויזרו אותך לעשותה ולנטות אליה. ואם תרגיש לזה ולדומה לו ממנו, השב עליו כי כל

צער שעבר עליך במה שקדם מימך לא נשאר ממנו כן אות, אך חלף מהרה ועבר, ושכרו עומד לך לעולם, לא ייתם ולא יכלה. והמתענה, כשיצום ביום ויאכל בלילה, כאילו לא התענה, וישוב אליו כוחו, וישיאר לו שכרו שמור. וכן הנעור בקצת הלילה, כאשר יישן ישוב לקלות גופו, וכאלו לא נעור, וישיאר לו גמול עמדו ושכר תפלתו לעולם. אבל עניין הצדקה כבר ביארתי בשער הביטחון באר היטב. אך עניין העבירות, צריך שתשיב אל לבך ותעביר על מחשבתך חליפות הנאותך מהרה, המותר והאסור שבהם, ותישאר חרפת המגונה מהם עליך, ועונשה בעולם הזה ובעולם הבא. אז יהיה היצר ניגף לפניך ותחרץ למעשה הטוב ותרפה מכל מעשה מגונה.

חרטה על המעשה הטוב

וכאשר יאבד סברו ממך בפנים האלה, ועשית מה שהסכמת עליו ממעשי העבודה, ישתדל להכניס הדאגות בלבך, ולהתמיד עליך היגונים, כדי שתתחרט על מה שקדם לך מן המעשה הטוב. וימנעך מן הגמול, ושיקבלהו הבורא ממך. ואם תעשה דבר עבירה, משתדל להכניס השמחה בלבך והששון במה שקדם לך, כדי שתתחזק בדבר ותחרץ עליו. ואם תרגיש לתרמיותיו, ותשים לבך למיני מצודותיו, תהיה נזהר מהם, ותיעזר באלוהים להינצל מהם. ואם לא תרגיש להם, יפילך פתאום, ויריק חציו כך בפתע. כמו שאמר (משלי ז) עד יפלא חץ כבדו.

כדאי ללמוד עניינים אחרים

ואם תעמוד כנגדו בכל זה, ולא יוכל לפתותך במה שזכרנו, ישתדל לך מצד חכמתך. ואם יראה ממך חריצות ללמוד החכמה, יאמר לך הלא יספיק לך מה שמספיק לגדולי דורך וזקניך לדעת תורתך הנאמנה. הלא ידעת כי החכמה אין לה קץ ולא תכלית, שים מגמתך אל עיקר האמונה ושורש התורה, ואחר כך למוד מה שתזדיין בו אצל בני אדם, מעניין השיר והמקצב וצפוני הדקדוק והחידות הנכריות והמשלים הנוהגים, והנח לך דברי הדינים ומחלוקת החכמים בהם, ואל תכניס עצמך בחכמת שורשי המופת ואיכות הדיבור ומיני ההקשות ואופני הראיות ואיכות הלוחך העילה עם המעולל, והתחברות החכמה הנראית עם החכמה הנסתרת, מפני עמקם ודקות עניינם. וסמוך על אנשי הקבלה במה שתוכל לעמוד על בירורו, כאשר תסמוך עליהם במה שהוא נמנע ממך. ואם לא תשמע לו ותשתדל ותתחזק, יורה אותך בחיצי הקנאה בחבריך. ואם יגיעו לחכמה מבלעדיך, תיטור אותם ותשתדל לתלות בהם מומים ולהפחיתם ולדבר בגנותם, כאלו הם שללך בינתך, וגולוך חכמתך. ואם תחכם מבלעדיהם, יפחתו בעיניך ליתרון בינתך, ותשנאם לסלחותם, ותראה זה לעמי הארץ, ותתגאה לנפשך ותתהלל בחכמתך, עד שתטען שאתה יודע מה שאינך יודעו, ויגבה רוחך מלמוד, וירום ללבך עת שתלמד, ותקוץ עד שיקשו עליך, ותרבה להחזיק עצמך כחכם, ותתכבד בסכל חבריך, ותזדיין בהכלים בני גילך, ותהיה שולל ממוסרי החכמים באלוהים ובתורתו.

קנאה בחבריך

ואם לא ישלם לו מה שכוון לפתותך בו בשער דעת האלוהים ותורתו, ישתדל לפתותך בשער מעשי העבודה. וכשתעשה לאלוהים מעשה, יגדילהו וינשאהו בעיניך, וישימך להתגאות בו, ויקלה אנשי דורך אצלך, ויקל עליך למאסם ולהכלימם ולביישם, ואפשר שהם טובים ממך לפני האלוהים. ואם יהיה בחבריך מי שיש לו יתרון עליך בעבודת האל, ומעשהו טוב ממעשיך, והוא משתדל להתקרב אליו יותר ממך, יסיתך היצר בו ויאמר לך: כל אשר יראה מהשתדלות זולתך בעבודה הוא חסרון נראה ממך, ולולא הוא - היית נראה בעיני בני אדם וגם בעיני האלוהים צדיק מכל בני דורך. השיא עליו וקנא בו, ושטום אותו וחקור על מומיו וגנותו, וארוב למכשוליו והשגח על שגיאותיו ופרסם מן מה שתוכל וגנהו עליהן. ואם תוכל להוציא עליו דיבת שקר כדי להפחית שמו אצל בני אדם - עשה. אז תשיב עליו: ואיך אמאס מי שאהבו האלוהים, ואגנה מי ששיבחו הבורא? ולא די לי עצלותי לקיים עבודתו כמוהו, עד שאשטום מי שיעבדהו? ואין זה גמול מה שאני חייב לבורא יתברך, אבל חייב אני לאהוב את אוהביו לאהבתו, ולכבד מכבדיו לכבודו. כמו שכתוב (תהלים טו) ואת יראי ה' יכבד. וכבר ידעת מה שאירע את מרים בעניין (במדבר יב) ותדבר מרים ואהרן במשה, ומה שהיה מעניין קרח ועדתו בקנאם במשה ואהרן בקרבם אל ה':

פרק ו אבל הזהירות במחשבה ושמירתה -

ראוי לך שלא תתעלם לפקוד מחשבתך ורעיוניך ושרעפי לבך, כי רוב ההפסד והתיקון במעשים לא יהיה כי אם מחמתם כפי תיקונם והפסדם. כמו שאמר הכתוב (משלי ד) מכל משמר נצור לבך כי ממנו תוצאות חיים. ואמרה תורה (בראשית ח) כי יצר לב האדם רע מנעוריו. ואמר (דברים לא) כי ידעתי את יצרו. ואמר (ד"ה א כח) כי כל לבבות דורש ה' וכל יצר מחשבות מביין. ואמר (דברים ל) כי קרוב אליך הדבר מאוד בפיך ובלבבך לעשותו. ואמר (שם י) מה ה' אלוהיך שואל מעמך כי אם ליראה. והיראה אינה אלא בלב, והרעיון והמחשבה, ועל כן יש לך אחי להשתדל להיות כל מעשיך מיוחדים לבורא יתברך, ואל יהיה עמלך לריק וטרחך לשקר. כמו שכתוב (ישעיה נה) למה תשקלו כסף בלוא לחם וגו'. ואל תתעלם ממה שהעירותך עליו, כי כבר קיבצתי לך בשער הזה כל שורשי מפסידי המעשים המיוחדים לאלוהים, ותחת כל שורש מהם ענפים כמעט שאין להם קץ, על כן אתה צריך להישמר מהם בכל יכולתך, אולי יהיה מעשך שלם לאלוהים ומיוחד לשמו, ויהיה רצוי ומקובל אצל הבורא קבול טוב. ונהוג בו מנהגך בענייני עולמך, כי אתה חושב על הטוב שתמצאם במיניהם, ואשר יהיה רחוק מן הפגעים בהם, ומנוקה מן הזיוף וזך מן הבלבול. וכיון שאתה עושה זה בענייני עולמך הכלה, כל שכן שתעשה כפלים בענייני אחריתך הקיימת, ובמה שתתקרב בו אל האלוהים. והשתדל בכוחך לזכך מעשיך ואם ימעט, יותר ממה שתשתדל שיהיה רב בלתי זך. כי המעט הזך הוא רב, והרב בלתי זך הוא מעט ואין בו תועלת. וכל שכן שיהיה מעשיך עם מיעוטו וזעירותו בלתי זך לאלוהים. והזהר שלא יהיה עניינך במעשיך לאלוהים כעניין העוף, שאמר עליה הכתוב שהיא יולדת הביצה ומחממת אותה על פני הארץ ממיעוט שמירתה אותה, עד שיפסידה שארי בעלי חיים, ולא תעשה אפרוח. כמו שאמר הכתוב (איוב לט) כנף רננים נעלסה וגו', כי תעזוב לארץ ביציה ועל עפר תחמם, ותשכח כי רגל תזורה, ושאר העניין. וכבר שיבח החכם מי שהוא בהפך העניין הזה בזריזותו והשתדלותו הטובה בעולמו, וצונו לבחון בו וללמוד ממעשהו, ואם הוא חלש שברמשים. כאמרו (משלי ו) לך אל נמלה עצל וגו', תכין בקיץ לחמה וגו'. והנה זכרנו לך מעט מהרבה, ואל ירבה בעיניך ואל תקוץ בו, כי כפי מעלות חשיבות המלאכות יהיו הפגעים הקורים

אותם. ומחקרינו בספר הזה אין מעלתו וחשיבותו נעלמת ממי שמבין. האלוהים ישימנו מן השלמים עמו והעושים לשמו הגדול ברחמי אמן.

מה זה טוב? ומה זה רע? והוכחה שהבורא הוא כולו טוב ומטיב

טוב זה מילוי חסרון ומה זה רע? רע זה שיש לאדם חסרון שלא מתמלא או שלוקחים לו המילוי ממצב שהיה לו טוב ואז הוא נהיה חסר ונהיה לו רע(דהיינו חסרון שמצריך מילוי לפי שכלו ולא דווקא שזה רע באמת אבל לעניות דעת האדם שלוקחים לו המילוי נהיה לו רע) והבורא שהוא כל יכול אין בו חסרון ומכך בכוח השכל מוכרח שהוא טוב. וטוב ממתני נקרא טוב? ולמה הוא נקרא טוב? כי מטיב למי שחסר... ולכן ברא ברואים חסרים כדי להטיב להם. ומכיוון שהקב"ה הוא אין סוף ואין בו שום רע וכולו רק טוב מוחלט אז הוא רוצה לתת טוב מוחלט לבעלי החסרון שברא כי לולא ברא אותם עם חסרון לא היו חשים בטוב. כי טוב זה מילוי חסרון כמוסבר לעיל. הזמן והחומר הולכים ביחד והקב"ה ברא את הזמן והחומר יחד יש מאין.. והזמן והחומר יוצרים חסרון והבורא מעל הזמן ומעל החומר ולכן אין בו חסרון כלל ולא שייך בו חסרון. וכמה הטבתו של מי שטוב? רק אם יטיב הטבה הראויה לבעל טוב שכמותו. כלומר מיליארדר שתורם מאה ש"ח לחולה אנושה שעושים לה התרמה וצריך עוד 18,000 דולר אז הוא נקרא קמצן ביחס ליכולתו... וילד שתורם את 88 ש"ח האחרונים שלו לאותה מטרה של הנזקקת החולה.. מטיב כפי יכולתו ולכן אנו נתרשם מאוד מהטוב שנתן הילד את כל שיש לו לתת... והמיליארדר נסתכל עליו בבוז כקמצן שזה כל מה שנתן.. לעומת יכולתו להטיב. ומאחר והקב"ה כל יכול ולכן מטיב טוב בלי סוף מטיב לנפש חסרה שברא שלא משנה מה יתנו לה גשמי שזה עם סוף לא יהיה לה טוב...עד שתשלים את החסרון אז יהיה לה טוב... ושלמה המלך החכם באדם קרא על כך והנפש לא תמלא... ולכן הנפש תחפש את הטוב כל הזמן (וזה הסיבה של כל ההתמכרויות הגשמיות כי הנפש מחפשת את הטוב האין סופי וככל שהיא נלחמת להשיג מהטוב הזמני שהשיגה בגשמיות היא נצרכת לכמות גדולה יותר מאותו דבר נגיד אלכוהול למשל או סם ואז אדם צורך מנת יתר ומת או מחליא..). ומילוי חסרון בלי סוף וזה רק בעולם הנצח האין סופי שרק שם הטובה היא מושלמת בלי סוף בכמות ובאיכות. וזה רק בבורא יתברך הכל יכול האין סופי שייך הטבה נצחית ומילוי חסרון אין סופי שיש בנפש. וזה חוק שלמותו של הבורא אומר הרמח"ל כי אם ייתן פחות מכפי יכולתו זה פוגם בשלמותו כי אם המטיב לא נתן כפי שהוא מסוגל אז או שהוא לא רוצה להטיב שזה לא שייך כי הקב"ה כל יכול או שהוא לא יכול להטיב וגם זה לא יכול להיות כי הקב"ה כל יכול לכן מוכרח שהטוב המושלם מטיב הטבה מושלמת ולא חלקית...דהיינו שהקב"ה נתן תענוג וטוב אין סופי וברא חסרון לאדם אין סופי שכדי שיתמלא רק על ידי האין סוף...ומאחר והקב"ה הוא יחיד ורק הוא האין סוף לכן עשה הקב"ה שנרצה אותו שהוא הטוב המושלם וזה הסוד של הדבקות בקב"ה וזה מה שאמר הרמח"ל שאין עינוג גדול מלהתענג על השם וזיו שכינתו וזה תכלית הבריאה. וזו תכלית בריאת האדם ליהנות ולהתענג על השם יתברך. והדרך להגיע לדבקות בשם יתברך היא על ידי הפיכה של המידות שלנו למידות של הבורא שנראות לנו מהבריאה.. והוא נתינה ולא נטילה (לקיחה) כלומר ביטול הרצון לקבל ופיתוח הרצון לתת... וככל שאדם משווה את צורתו למי שהוא רוצה להידמות אליו כך יתאהבו וירצו בקרבת אחד של השני וההפך עם ההפך...מי שיש להם מכנה משותף ירצו בקרבתו בעלי המכנה המשותף וככל שיירחק המכנה המשותף כך יירחק הקרוב ביניהם. עד כדי שנאה ממש אם המכנה המשותף מנוגד לדעה של השני (דוגמה מדינת ישראל והחמאס שניהם עם דעות מנוגדות לכן אין ביניהם קרבה אלא שנאה ומאידך ארה"ב ומדינת ישראל כרגע הם בעלי קרבה בדעות אז יש ביניהם יותר קרבה ואהבה וכך זה גם בין פרטיים ובין הרבים). ולכן קרוב ודבקות לשם זה יצירת מכנה משותף.

ומהו המכנה המשותף הזה שעלינו לשאוף להיות בו יחד עם הבורא?

זה להפוך לנותן ולא לנוטל. את זה נתן לנו הבורא יתברך בתורה הקדושה ובקיום מצוותיה שנועדו להפוך אותנו מנוטלים לנותנים. ובכך להדמות לבורא יתברך וככל שהמכנה המשותף גדול ואיכותי ועצום מרגישים אחד את השני ושאינן מכנה משותף אנו אדישים אחד לשני ושהמכנה המשותף שלילי אז שונאים את אחד את השני (ולעניות דעתי זה סוד הגאולה שכל העמים יעבדו את השם יחד איתנו כי אז יראו כולם שלכולם יש מכנה משותף אחד כי השקר יעלם והאמת תראה לעין כל ואז תרבה האהבה והאחוה הכלל עולמית וכולם יסייעו לעם ישראל לעבוד את השם יתברך ולהשלים את החסרון על ידי דבקות בשם יתברך שהוא הטוב המושלם שאז החסרון יהיה מתמלא במידית ולא בהמתנה לחיי הנצח כי אלו יהיו חיי הנצח בסוף כל התיקונים ולאחר ימות משיח ותחיית המתים ובריאת השמיים החדשים שהשם בורא עולם רוחני וזך יותר שאין לנו הבנה בו כלל שעין לא ראתה אלוקים זולתך עליו נאמר) ואם רוצים להיות דבוקים בקב"ה עלינו להיות קרובים אליו וזה כדי שנרגיש אותו כדי שיהיה תענוג צריך ליצור איתו מכנה משותף...והתכונות של הקב"ה כפי שמתגלות אלינו הם של נתינה ולכן אם נדמה לו ונעסוק כמותו בנתינה אז נהיה יותר דומים לו וכך נרגיש אותו יותר וכך נתענג יותר על הבריאה. והדבקות היא על ידי השתוות הצורה לעסוק בנתינה ולא בנטילה ודי בכך למבין ולכן אדם כזה חוזר בתשובה שלימה ומרוויח את ההנאה האמיתית המושלמת בלי שום חסרון בעולם הנצח וכבר בדרך לשם בעולם הזה מתענג ונהנה יותר מכל אדם. וכל הסוד הוא לבטל את רצונך בפני רצונו. ומי שאין לו רצון מנוגד לרצון הבורא וצמצום הרצון מוליד לנתינה שמוליד לקרבה לבורא ולענוג ולדבקות בבורא ולקיום תכלית הבריאה.(ואולי זה הסוד שאמר דוד המלך בתהילים...משנאיין השם אשנא תכלית שנאה שנתים ובתקומיין אתקוטט תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי כלומר אלו ששונאים את הבורא ממעשיהם של כפירה והתרחקות ממנו ומתכלית תיקון העולם הם גורמים להרחקת אחרים מהבורא ומקבלת הטוב המוחלט וגורמים להם לחפש טוב מזויף חלקי ולא מושלם כמו סמים אלכוהול תאוות רעות רדיפת ממון וכבוד רדיפת נשים רדיפת שקר ועוד ועוד לנסות למצוא סם להשלמת החסרון שחשים בנפשם שרק דבקות בבורא יתברך יכולה למלות אותו.. ולכן ממעשיהם הרעים מצווה לשנא אותם עד שיעשו תשובה אותם אלו שכופרים בשם ובתורתו ונלחמים בו כמו אתאיסטים שמקימים כתות להלחם בתורה ולומדיה או להמעט תורה

בעם ישראל חס ושלום והם אויבים של נפשם ושל אחרים ולכן אכזריות עליהם אמר הרמב"ם זה רחמים ורחמים עליהם זה אכזריות ועכשיו זה יותר מובן וברור למה) הרצון של האדם נובע מקנאה תאוה וכבוד :
 א. הקנאה היא הדלק שמניע את התאוה והכבוד. הקנאה יכולה לילד תאוות חדשות. (דוגמא אדם שלא צריך מכונית וראה את שכנו במכונית והחליט מקנאה שהוא רוצה גם ואז התאוה למכונית נולדה לו תאוה חדשה בגלל הקנאה. מצד אחד תאוה היא דבר נפלא שבגללה העולם מתקדם ומתפתח ומצד שני היא מסוכנת. ולכן חשוב לפעול לפי כללי התורה ולשם כך יש ללמוד תורה שנאמר בפרקי אבות שהקנאה והתאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם)
 ב. תאוה שלא על פי מידה (שהבורא קבע בתורתו) היא רעה בין מעט מדיי בין יותר מדיי ולצורך כך יש ללמוד תורה וללכת לשיעורי תורה. העובר למשל לא שמן כי הוא מקבל בדיוק המזון שהוא צריך ואדם משמין זה רק כי הוא אוכל יותר משהוא צריך וזה נהפך לשומנים. אדם שמקבל זונדה בבית חולים לא משמין כי הוא מקבל רק מה שצריך. ולכן אם אדם אוכל רק מה שהוא צריך כדי קיום זאת תאוה חיובית ומעבר למה שצריך זאת תאוה רעה. והעובר שאין לו יצר עד שיוצא מבטן אימו משתמש רק במה שצריך ופיו סתום וטבורו פתוח שנותן לו כדי צורכו ולא יותר ולכן אין לו יציאות.
 לא תחמוד: למשל אם אדם בן כפר רואה בת מלך הוא לא חומד אותה כי הוא מבין שזה לא שייך לו ואין לו שום קשר לזה לכן לא מקנא ולא חומד זאת אומרת שאדם מבין שכל אדם מקבל מה שמגיע לו בדיוק ובהשגחה פרטית מדויקת אז הוא לא מקנא באיש ולכן אדם מקנא בגלל קטנות אמונה בעיקר זה והעובר מלמד אותנו למשל בבטן אימו שלא לקנא כי מידת הבינה שזה הקב"ה תספק לך בדיוק כפי צורךך ולכן אם לא קיבלת או קיבלת אין סיכוי לטעות בכתובת.. ולכן אין צורך בקנאה וחמדה במה שיש לאחר וזה מצריך חיוק באמונה ובכיטחון בשם.
 ג. הכבוד גם אסור להרוג אותו... כי הכבוד מביא את האדם להתגאות על היצר הרע שנאמר ויגבה ליבו בדרכי השם ומאידך אסור לתת לו לפרוח שלא להתגאות ולהתכבד בכבוד שלא לנו. ולכן כתוב שלושה הכתוב אומר שהקב"ה שונא ואחד מהם זה דל גאה.. על מה הוא מתגאה..? ! מה שלך פה? רק על אמונה בשם שזכית תגאה על היצר הרע ושמח על חלקך שזכית למצוא את האמת ולשמור את מצוות השם וזה רק על ידי קיום ושמירת כל המצוות והתבטלות לרבנים שהולכים על פי דרך הישר שקיבלו מרבנותם שקיבלו מרבנותם עד משה רבינו ולא יצאו מהדרך (כמו רבנים שעשו מעצמם משיח או אלוהה בר מינן שכל אלו אמרו גדולי ישראל נקראים עבודה זרה בשיתוף ולכן אין ללכת לפי דרכם הקלוקלת וללכת אחרי רבותיו הצדיקים וקדושי עליון של עם ישראל גדולי הדור) ותגאה על האפיקורוסים במלחמות השם במשנאיו שכאן זה מצווה להתגאות שזכית למצוא את האמת והם הולכים בחושך כדי שהתורה לא תהיה מבוזה בעיני הבריות. אבל גם במידה שמינית שבשמינית של גאוה טובה בתלמיד חכם אבל לא מעבר וזה לומדים מלימוד תורה והדרכה של רב והתבטלות לגדולי ישראל. מי שמעשיו מרובים מחכמתו יש בו דרך ארץ אמרו חז"ל ומי שמתבטל לרבנותו כאילו קיים את כל התורה כולה ולכן מי שקיים את כל התורה כולה יש בו דרך ארץ ומי שלא מתבטל לרבנותו בידוע שאין לו לא תורה ולא דרך ארץ. ערוך מדבריו של הרב הגאון אהרון לוי שליט"א בעיבוד שלי הקטן ערן בן עזרא

למה כולנו עוברים ייסורים וניסיונות בלי הפסקה לעיתים וכמה יש עלינו לשמוח על כך

"הקב"ה מטריח על יראי במקצת נסיון כדי שיקבלו מצות ויעשו אותם מתוך הטורח, כדי שיהא שכרם באותן מצות כפול ומכופל. לכן, צריך לדעת שכל מיני מצבים של ניסיונות הבאים על האדם, אין הם הוכחה על היותו שפל וירוד, ואין בהם כלל ביטוי של גנות וקטנות. ואל ייבהל ברוחו, ואל ירפה הדבר את ידיו, כי זהו טבעו של האדם שהוא בגדר "יעלו שמים ילדו תהומות" (תהלים פרק ק"ז פסוק כ"ו), ואדרבה איתא בגמ' (סוכה דף ג"ב.) "כל הגדול מחברו יצרו גדול הימנו". לפעמים הדבר נובע מכיוון שכבר הוכיח את עצמו בדרגות הראשונות, מזמינים לו עתה מן השמים התמודדות יותר קשות. וכענין הכתוב (דברים ח', ט"ז) "למען ענותך לנסותך, לדעת את אשר בלבבך", התשמר מצתיו אם לא". הרמב"ן בספרו "תורת האדם" - שער הגמול כותב בזה הלשון: "ואם תשאל ותאמר והלא מפורש בתורה שיש יסורין של נסיון, כגון והאלהים נסה את אברהם, וכן למען ענותך לנסותך לדעת את אשר בלבבך התשמור מצותיו אם לא, תשובה לשאלה זו כן הדבר וכך היא המדה, שהקב"ה מנסה ולא כל אדם אלא מנסה הוא את חסידיו שנאמר (תהלים י"א, ה') 'ה' צדיק יבחן, כך דרשו בבראשית רבה (פרשה ג"ה בין [ראה גם בבראשית רבה (פרשה ל"ב גי'!]) היוצר הזה כשהוא בודק את כבשונו אינו בודק קנקנים רעים שאינו מספיק להקיש פעם אחת עליו עד שהוא שוברו, ובמי הוא בודק בקנקנים יפים שאפילו מקיש עליהם כמה פעמים אינן נשברים, כך הקב"ה אינו מנסה את הרשעים שאין יכולין לעמוד ואת מי הוא מנסה את הצדיקים שנאמר ה' צדיק יבחן, וכתיב והאלהים נסה את אברהם, ומהו הנסיון הזה, שיבא עליו בעבודתו של הקב"ה ובעשיית מצותיו טורח ועמל, לפי שיש בני אדם שעושים מצות ומעשים טובים כשירים משגת וכשהן בשלוח ובריוח, אבל מתוך הדוחק או כשהעבודה באה עליהם בטורח ועמל גדול אינן עושין, לפיכך הקב"ה מטריח על יראי בקצת נסיון כדי שיקבלו מצות ויעשו אותם מתוך הטורח, כדי שיהא שכרם באותן מצות כפול ומכופל. ולמה מנסה אותו והלא גלוי וידוע לפניו יתברך אם יקבל אותו חסיד המנוסה עבודה וטורח זה, אע"פ כן אין שכר האדם בכח אמונה שלם כשכרו בפועל מעשה, ונמצא מזכה אותו להוציא דרכיו הטובים לפועל ולמעשה. ולמה נקרא נסיון, והלא הכל צפוי לפניו יתברך, אע"פ כן רשות האדם בידו אם ירצה יעשה ואם לא ירצה לא יעשה, נמצא אותו החסיד המצווה מנוסה על מצוה זו בודאי, לפיכך נקרא נסיון מצד העושה, לא מצד המצוה יתברך שמו". (מתוך הספר נתיבי האירוסין)

למה חשוב שיש ייסורים בעולם וכיצד זה עוזר לנו ליהנות מהחיים? ומהי הדרך ליהנות מהחיים יותר ולקבל מהשם יותר
 "המצאות של העולם היא שהקב"ה הכניס בו ייסורים, בעיות וכאב על כל צעד ושעל, וכל אחד אומר: "אוי, רבש"ע". הצעקה הטבעית הזו שעולה מן העולם היא שמחזיקה אותו קיים, ובלעדיה הכל היה נחרב! מצינו לכן רמז נפלא בגמרא (תענית כה ע"ב): "אין לך טפח מלמעלה, שאין תהום יוצא לקראתו טפחיים" - כשיורד גשם, עולים לקראתו מעיינות מן התהום. הרמז בזה הוא: לעולם לא תרד טיפת גשם, אם לא יעלו מן התהום שתי דמעות של יהודי. יהודי שטוב לו, שאינו שואף ולא כואב לו כלום, לא ירד בזכותו גשם! "והחיות רצוא" - הן קופצות ומקבלות שפע רוחני, וטוב להם. אך אם

היה נשאר המצב כך, היה נחרב העולם. לכן מיד מורידים אותן והן קופצות שוב, וזהו סוד קיום העולם זהו יסוד גדול בעבודת ה': לא להתייאש מעליות וירידות. לדעת שזוהי צורת קיום העולם. היסוד שלנו הוא השאיפה, החשק, הזעקה "הושיע ה'". לשם כך ניתנות לנו מדי פעם 'סטירות' ונפילות, כדי שתמיד נהיה דבוקים בקב"ה ע"י תפילה אמנם, אם רוצה אדם שלא יהיו לו כלל ירידות, העצה לכך היא שגם בשעת העלייה לא יחוש תחושת שמחה ושביעות רצון עצמית, אלא תמיד ישאף לעוד ועוד. ואם יתמיד בשאיפותיו אלו, הרי שלא יהיה לו כל צורך בירידות, כי גם בתוך העלייה הוא שואף להתעלות יותר. אצל לאה אמנו כתוב שכשילדה את בנה הרביעי, אמרה: "הפעם אודה את ה'", כי היא קיבלה יותר ממה שהגיע לה. ומיד אחרי כן כתוב: "ותעמוד מלדת". ושמעתי ביאור בזה, שכיון שרק הודתה לה, ולא הוסיפה וביקשה שיהיה לה יותר, לכן - "ותעמוד מלדת". יחד עם ההודאה להשי"ת היה עליה לבקש ולומר: "אנא ה', המשך לתת לי ברכה", וכיון שלא ביקשה - פסק ממנה השפע. כשאדם מודה לקב"ה על הבריאות הטובה שנתן לו, לא יסתפק בכך, אלא יוסיף ויבקש ממנו ית' שגם שכנו שכעת אינו בקו הבריאות, גם הוא יהיה בריא. אך לעולם אל לו להיות במצב שיאמר: "הי, תודה לך, אני שמח, הכל בסדר". תמיד יש לבקש מה'! צריך להעריך מה שקבלנו עד כה, אבל אל לנו לשקוט על השמרים, אלא להמשיך ולבקש - "אנא ה', עשה שאתפלל יותר טוב, שאבין יותר טוב את דברי התורה הק', עשה שילדיי יהיו תלמידי חכמים יותר גדולים" וכו'. זהו "ודברו בהם ברצוא ושוב" - תמיד אחרי שהקב"ה נותן, הוא לוקח חזרה, כדי שהאדם יתפלל! ואני אומר שנשים מטבען תמיד במצב של כאב. או שהן יולדות, או שאין להם ילדים אז הם באמת כואבות. מדוע זה כך? כי האשה היא בעלת רגש, והיא תמיד פונה אל ה'. זהו תפקידה. האנשים צריכים ללמוד תורה, והנשים צריכות לפנות אל ה'. אשה צריכה תמיד להתפלל כי לכך היא נבראה. אם היא רואה שיש לה חיים מלאי צער ובעיות, עליה לדעת שהיא מביאה ברכה לכל העולם, כי אם הכל היה לה טוב ורגוע, לא היה לנו קיום. "עכ"ד (מהרב שמשון פינקוס בספרו נפש חיה עמוד 217)

כולנו עוברים מירוקים וייסורים וניקיונות משמים להכין אותנו לגאולה השלימה

תשובה חשובה לכולם לקרוא כולנו עוברים מירוקים וייסורים וניקיונות משמים להכין אותנו לגאולה השלימה הכל כך קרובה תקראו ותתעודדו כך עניתי לשואלת ... זכרי כל שהשם עושה לטובה הוא עושה שנאמר כל דעביד רחמנא לטב עביד .. כל שהרחום עושה לטובה הוא עושה... והכל רחמים עצומים ואהבה עצומה של השם יתברך... יש לשם יתברך אין סוף רחמים וגם הטוב וגם הרע הם רחמים גמורים של השם יתברך ואף הרע רחמים גדולים יותר לטובת האדם ... ולמעשה הרע הוא טוב וכלל לא רע! .. רק הראיה שלנו מוגבלת ולכן דברים נראים לנו כרעים... ולכן יש לברך גם על הרע כשם שמברך על הטובה כך נפסק להלכה בשולחן ערוך ללא כל מחלוקת !!!

שלמה המלך החכם באדם אומר איולת אדם תסלף דרכו ועל השם יזעף ליבו .. מהשם יתברך אומר הנביא לא יצאו הרעות או הטובות ... הכל ממעשינו או מכריחים מה יהיה איתנו לפי מעשינו וחס ושלום שנמשיך לחטוא ועוד נבוא בטענות לשם יתברך שהוא צדיק וישר ואין עוול בא על ידו. לכן צריך על כולנו לעשות תשובה תמיד ולא להאשים אחרים ובטח שלא את השם יתברך. שנית מי שטוען שהיה צדיק הוא היה הכל מלבד צדיק כי צדיק לא חושב שהוא צדיק אלא יודע שעליו לעמוד עוד הרבה להגיד להיות צדיק... בנוסף אם משהו אשם בצרות ובייסורים שלנו זה רק אנחנו אומרים חז"ל שכן כתוב בגמרא שאין ייסורים באין עוון(אותה טעות עשה אדם הראשון האשים את חווה וחווה את הנחש וכן הלאה... אמרו חז"ל שאילו הודה אדם הראשון ואמר חטאתי עויתי ופשעתי העולם היה נתקן מידית! ! שנאמר מודה ועוזב ירוחם.. כך אומרים חז"ל וזה מחלה שעלינו להלחם בה של האשמים את כל העולם חוץ מאת עצמינו) ... וכל הייסורים הבאים עלינו זה רק כי חטאנו בין בגלגול זה ובין בגלגולים אחרים... ולכן הלכה היא שיש לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה! ! ! .. כי גם הרעה היא לטובה! ! ! .. ובעתיד בימות משיח אף נביא עליה קורבן תודה שנבין איך כל מה שחשבנו היה רע היה בעצם רחמים עצומים וטוב גמור ואולי אף יותר מטוב הברור... לכן מי שחכם שיעשה תשובה ויזכור וישנן תמיד את המשפט: "גם זו לטובה" !! "ומי שמצדיק עליו הדין ושמח בו כבר מעביר מעל עצמו הרבה ממידת הדין ויש לזכור שייסורים מכפרים !! לכן גם אם נפלתם מאה פעמים קומו ועשו תשובה תתוודו ותתחרטו ותבטיחו לא לשוב למעשים הרעים שיצר הרע הסינתנו במרמה ועבד עלינו וכך אנו נחשבים יותר מצדיקים שנאמר במקום שבעלי תשובה עומדים גם צדיקים גמורים לא יכולים לעמוד... ותמיד יש לפשפש במעשינו ולמשמש את מעשינו שנדע מה מרזים לנו משמים לתקן בייסורים אלו... והכל משורש של גאווה של הקשיית עורף שלא לשבור גאון עוזנו ולקיים ולשמור את כל המצוות בענווה... ובלי למרוד בשם ובלי לשמוע לצו המורה או האופנה או המודרני שזה אותיות מידרון(התדרדרות לכוון מטה) ו"נימרוד" הרשע שזרק את אברהם אבינו לאש.. ומודה אותיות דומה המלאך שאחראי על גיהנום לרמוז לנו שלשם אנו נרד אם נלך לפי המורה של הגויים.. ולא נחזור בתשובה ובחוקות הגויים לא נלך ככתוב בתורה.. שנאמר קדושים תהיו כי קדוש אני... המורה שמנוגדת להלכה מורידה לשאול בטוח! אם לא עושים תשובה ולכן רוב הייסורים בדור האחרון... וע"כ הכל שננצל מכל יורדי דומה כמו שאמר דוד המלך בתהילים... ואשרינו שזכינו להיוולד יהודים... ויש עלינו להודות לשם יתברך כי הכל מכוון לתיקוננו הסופי גם אם קשה לנו להבין איך ולו שמענו לתורה הקדושה לא היה צורך ברוב הייסורים שאנו מקבלים וזה רק כי אנו נוהגים באיולת ובשטות וזה הסיבה שאנו סובלים ועוד בכסילותנו אנו מתלוננים על השם יתברך ואומרים למה השם עשה לי כך... כמובן שהכל שנוכה לחיי הנצח בעינוגים בלתי נתפסים שכל הנאות העולם הזה הם כמו ייסורי גיהנום ביחס להנאות העולם הבא... מה גם שעלינו לזכור שהכל נסיון ועלינו לעמוד בו וכל נסיון לא יהיה נסיון לולא יהיה בניגוד למה שאנו מצפים אחרת זה כלל לא נסיון כמו עקידת יצחק שלמרות שהובטח לאברהם שביצחק יקרא לך זרע ושעדיין לא היה ליצחק ילדים או אשה השם מבקש ממנו להקריב את בנו יחידו אשר אהבת ועוד הכניס לו במילים אלו אהבה שלא ניתנת לתיאור בן אב לבנו כדי להגדיל הניסיון והקושי בקיומו.. ואברהם לא שואל שאלות השם ציווה אני מקיים ולא מתחכם ולא מעלה קושיות.. וכי אני יודע טוב יותר מהשם? .. שהרי ברור לי שכל שהשם רוצה שאעשה זה רק לטובה גם אם זה לא מובן לי... (למרות שזה בניגוד לכאורה להגיון של שכל אנוש מוגבל).. ואברהם לא שואל שאלות ולא תוהה על השם יתברך ומעשיו והולך להקריב את

יצחק בשמחה לקיום ציווי השם יתברך.... שנאמר וישכם אברהם בבוקר שצדיקים קמים בזריזות לקיים מצוות... וכך כל נסיון וניסיון מלשון נס להתנוסס כדי שנתעלה ולפני כל עליית כיתה בשמיים עוברים מבחן שהוא הניסיון ואם נכשלים מקבלים עוד ועוד ניסיונות עד שנעמוד בהם ונעלה כיתה רוחנית... ומסכן מי שלא נלחם ביצר הרע ומשתף פעולה כי חייו אינם חיים והוא סובל בלי סוף וחי חיים של "מקרה" (אותיות רק מה' רקם ה' קרם ה') ויחטוף המון ייסורים שמטרתם להעירו לתשובה. ומי שלא מתעורר הייסורים גוברים וגוברים עד שיתעורר או יאבד בכסילותו... לכן מי שחכם עושה תשובה ולא מקשה עורפו ולא נלחם בשם יתברך שמנסה להצילו רק מאהבתו ולטובתו ולכן עלינו לשמוח כי זה הברור האחרון ואת אשר יאהב השם יוכיח (ייסר לנקותו) ולכן עלינו לשמוח אם זכינו להיות מאלו שמנקים אותם כי שטיח שלא רוצים בו זורקים לאשפה ולא מתייחסים אליו ובטח שלא חובטים בו לנקותו (ייסורים) ומי שחובטים בו שידע זה סימן שאוהבים אותו משמים כי זה אדם שרוצים בו ויהיה לו חלק לעולם הבא אחרת לא היו מכים בו לנקותו כמו את השטיח המלוכלך... שטיח שלא מכים בו זה רק כי זרקו אותו לפח ואין בו חפץ ואשריו של מי שמבין זאת ומודה לשם יתברך. 80 שנה בעולם הזה זה כמו שנייה ביחס לחיי הנצח אז מה זה קצת ייסורים לעומת חיי נצח בעינינו לא נתפסים ויש להיזהר מלהטיח כלפי שמיים שלא יקראו לו להסביר לו בעולם הבא איך הכל היה בצדק ביושר ולטובתו והכל לפני זמנו (מוות מוקדם) לכן עלינו לשמוח ולהודות לשם יתברך על הכל גם על הטוב ואף יותר על הרע. ומי שמבין זאת כבר שמח בייסוריו ומודה לשם עליהם ואומר תמיד גם זו לטובה.. כמו נחום איש גם זו....

למה באים ייסורים על האדם? מה השם רוצה מאיתנו? מהי יהדות באמת לפי תורת הסוד?

כואב הלב שאנשים לא מבינים שהייסורים זה השפה של החוסר ברירה שהשם משתמש כדי לרמוז להם על מעשיהם הרעים ומה יש עליהם לתקן. " כל ייסורים שבאים על האדם כתוב בגמרא שזה בשל עוונות שנאמר אין יסורים באין עוון. ומה נחשב לייסורים ע"פ הגמרא? וחז"ל עונים אם הכנסת יד לכיס ורצית להוציא שלוש מטבעות ויצאו לך שניים בלבד זה גם ייסורים קטנים שנקבעו לך משמיים אפילו לגרד בשיער הגמרא אומרת שזה ייסורים לכן מי שלומד את שפת הייסורים ומתיישר תוך פשפוש במעשיו מה מסמנים לו משמיים שעליו לתקן... ישמה בייסוריו כי מנסים לעזור לו לתקן כדי שיגיע לעולם האמיתי עולם האמת שרק הוא אמיתי ולא שקרי כמו העולם הזה לכן יש להודות על "הרע" כמו שמודים על הטוב. ויש לזכור שהכל לטובה והכל מאת השם ואין מזל או מקרה בעולם הכל הוחלט מראש חוץ מיראת שמיים ולכן כל מה שקורה לכם בחיים הוא נסיון אחד גדול או קטן.. כל נסיון הוא זכות לקבל שכר במי שעומד בניסיון ומי ש"נענש" על ידי ייסורים זה לא כדי להענישו אלא כדי להדריכו כדי שיעמוד בניסיונות שהוא מקבל... מטרת השם היא לשלם מה שיותר שכר לכל בריאה ואיך ישלם שכר? עבור ניסיונות שאדם עומד בהם.. וככל שהניסיונות יותר גדולים יש שכר גדול מאוד שאין לשער ואין לתאר.. לכן אדם שמקבל הרבה ניסיונות ישמח אם הוא חכם כי יבין שהשם אוהב אותו ולכן רוצה לשלם לו הרבה שכר.. זה כמו קבלן אחד שאין לו עבודה וקבלן אחד לא מפסיקת להיכנס לו עבודות כל יום... במי אתם חושבים נותני העבודות יותר שמחים בעבודתם? בזה שלא מקבל עבודות או בזה שעסוק ומקבל עבודות כל יום? ברור בזה שעסוק, נותני העבודה חפצים בייקרו. ומכאן תבינו למה לצדיק או לחוזר בתשובה מגיעים הרבה ניסיונות, ואם נכשל בהם מייסורים אותו לטובתו שיבין מה שאני כותב כאן ויישר את מעשיו לפי רצון השם ולא כי השם צריך את מצוותיו או תפילותיו בורא עולם מושלם הוא לא צריך אותנו, הוא עשה את כל זאת רק כדי לתת שכר והוא לא מגלה את עצמו לאדם כדי שתישאר בחירה חופשית בידו ואז שכרו יהיה פי מיליארד יותר מאשר לו נעשה לו נס גלוי כמו התגלות אלוהית מוחשית שכן אז זה לא חוכמה לחזור בתשובה ולעמוד בניסיונות כאשר ראתו במו עיניך שהכל אמת... לכן תבינו שגם ההסתר פנים הוא לטובתנו ורק כדי להגביר את ההטבה שהטוב הכל יכול רוצה להטיב והוא הבורא יתברך שרק רוצה להטיב... אין עונשים גם גיהנום וכף הקלע זה לא עונש וזה לא רע זה גם לטובה לצורך ניקיון של זוהמה רוחנית שסיגלנו לעצמנו בחיים חילוניים או חיים עם עוונות וחטאים והרגלים רעים שבראשם חטא היהירה והגאווה. גיהנום עוזר לשבור לאדם שהוא הנשמה ולא הגוף את הגאווה שסיגל לעצמו בעולם הזה כולל הכעס שהוא נובע מגאווה כי אנו בעוונותינו הרבים חושבים שמגיע לנו כבוד ושנאנחנו משהו חשוב שיש להלל ולפלל ובגיהנום טובלים אותנו בצואה רותחת וייסורים רבים שנועדו להביא את העז פנים להבין שאתה כלום ופחות מכלום שתלמד להיות עניו שכן ענווה היא המידה הטובה ביותר שיכול אדם לסגל. ולכן מי שמזכך נשמתו ועובד על השפלת גאוותו ומבין וקולט שתפיסת העולם שעליה גדלנו כחילוניים ומסורתיים היא תפיסת עולם מוטעית שיסודה בגאווה ובחוסר ענווה של כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה ולא השם יתברך שנתן לנו הכל כולל הכל ללא מקריות וללא מזל כפי שחילוני ממוצע כולל אני חשבתי בעוונותי הרבים לפני שלמדתי את תורתנו הקדושה... לסיכום למה להיזקק להגיע לבית חולים להוצאת אבנים מהכליות ומסמרים מהקיבה? אם מראש אפשר כבר בעולם הזה להפסיק לבלוע מסמרים? כלומר לסגל להשתנות ולשנות המידות הרעות שהם גאווה, כעס, עצב שלא מקבלים מה שרוצים אם מראש מבינים שלא מגיע לנו כלום אז לא כועסים ולא עצובים ולא מתגאים לא בטוב ולא ברע וכמובן שמודים לשם באמת לא משחקים אותה על כל מה שהשם נתן לנו. הכל הוא מתנות חינם. החל מהדברים הקטנים ביותר שזה ארוחה טובה, מצב רוח טוב וכלה בבריאות טוב, פרנסה טובה משפחה אוהבת וכו... תפנימו טוב טוב את המסר שאני מעביר כאן תקראו טוב טוב את המאמר הזה שוב פעם ואם תיישמו את זה לא תכעסו על איש לעולם ותקבלו הכל באהבה ומהבנה שאתם מודרכים משמיים על ידי הייסורים לכיוון התיקון שלכם שהוא להביא אתכם למלוא השכר בעולם הבא שהוא עולם נצחי עם אושר אין סוף ללא קץ וללא ייסורים וללא מאמץ.. האושר שם הוא האושר המקסימלי שניתן ליהנות שהוא פי מיליארד יותר מרוכז בעוצמתו מהאושר בעולם הזה... אין לנו כוח לשער ולתאר ואפילו לא מילים שיתארו את העונג והעינוגים של העולם הבא. לתאר לנו את עינוגי העולם הבא זה כמו לתאר לאבן את העינוגים שאדם עובר בעולם הזה.. האבן לעולם לא תבין ולא משנה כמה ננסה.. לכן מי ששכלו בראשו מבין שמה שאני רושם כאן.. אמת הוא וחיינו משתנים לנגד עינינו לטובה. הוא לא מחפש כבוד הוא בורח מגאווה ולא כועס על אף אדם ולא משנה מה הוא עושה לו, וגם אם טעה ונפל ברשת של היצר הרע שהפילו לכעוס ולהתעצב מייד אדם חכם זה נזכר בדבריי ובדבריי חז"ל בנושא ומתעורר לתשובה

עושה "וחסל" שזה וידוי, חרטה על החטא, סליחה -מבקש סליחה מהשם שחטאנו, ולקיימה על העתיד, וזאת התשובה המלאה לפי הרמב"ם ואפשר לעשות את התשובה הזאת בפחות 30 שניות אבל להתכוון בלב וגם אם אתם יודעים שתחטאו כמה דקות אחרי או כמה ימים אחרי לא נורא זה כמו תינוק שנופל וקם ומנסה שוב ללכת ושוב נופל ושוב קם. השם רק לא רוצה שתיפול ותתייאש ולא תקום כי אז תפסיד את תיקונך והשם יתברך יצטרך בלית ברירה לנקות אותך מחטאיך בייסורים לשיטתנו אבל זה לא ייסורים זה רק ניקיון רוחני שנזכה לשבת במחיצת העניו מכל שהוא בורא עולם יתברך. זכרו ניתן לעשות תשובה אין סוף פעמים לא משנה כמה פעמים ניפול כי לשם יש אין סוף רחמים והשם איננו חפץ במות הרשע אלא בשובו(חזרתו בתשובה)מדרכו הרעה. לכן קורא יקר פקח את עינייך ותבין שאתה כועס על מישהו או מאשים מישהו בסבלך או בצרות שלך או במה שהוא או ההיא עשו לך אתה כופר בשם כאילו לשם לא הייתה יד בדבר להשתמש בפלוני הפוגע כמקל שמכה כלב אותו אדם היה רק מקל.. ומי שכועס על המקל דהיינו האדם הפוגע זה לא פחות טיפשי וטיפש מכלב שנובח ונושך את המקל שמכה אותו במקום להסתכל ולראות שיש מחזיק במקל ושולט עליו.. והסיבה שהשם משתמש במקל זה רק לטובתנו למען נקבל מקסימום שכר נצחי של אין סוף טוב וזה כל מטרת קיום המצוות זה הכנעת היצר הרע שבנו ואילופינו כמו שמאלפים כלב שנולד פראי לעשות את רצון השם יתברך ולהכיר בו ולאהוב אותו ולעבוד אותו וזאת רק בשבילנו ולא בשבילו יתברך כדי שנזכה לשכר אין סוף. החטאים הם בוץ שדבק בנו ורק כביסה הנקה הבוץ מאתנו ורצוי שאנו ננקה את עצמינו בעצמנו לאט ובעדינות מאשר ינקו אותנו בכוח בניגוד לרצוננו. מי שכועס או שכועסת על בן זוגה או בעלה או חברה שלה או הוריה או אחיה היא לא רק מראה שהיא כופרת היא גם מראה שהיא לא מבינה את תורת ישראל וכל מצוותיה לא שוות כמו שהיו שוות אם הייתה מבינה שכולם מקל ביד השם ואין לכעוס על המקל וכל המצוות זה נועד להביא לחיזוק באמונה וזאת, כי היא מפספסת את הנקודה הכי חשובה והיא הבנה שהכל משהשם בהשגחה פרטית מדויקת ומדוקדקת והכל כפי מעשינו וחטאינו וכפי הדרוש לתיקוננו....לא תחטא לא תתייטר..לא צריך לכוון אדם על ידי שייסורים שהולך בדרך הנכונה ומביט ורואה לאן הוא הולך ומכים ומייסרים מי שהולך בחושך ולא מרים את עיניו לחקור ולראות מי מכה בו ולמה .. אתם חייבים להתעורר למציאות האמת ולהתחיל לפקוח את עיניכם. אתם חייבים לחזור בתשובה לאכול כשר לשמור שבת וכן על זה הדרך ורק כך יפתחו לכם העינים ותסירו הקליפות של הטומאה שדבקו בכם ובנשמתכם שזה מה שמונע מכם לראות ולהבין בידע מוחשי מה שאני כותב כאן ואני כותב כל זאת מניסיון כי גם אני לא ראיתי מה שאני כותב, כשהייתי חילוני ואכלתי לא כשר ולא שמרתי מצוות כי הקליפות של הטומאה לכלכו את המשקפיים הנקיות שנולדנו איתם ובחטאינו הרבים לכלכנו אותם בבוץ עד שאין לנו אפשרות לראות. אז איך מנקים את המשקפיים? על ידי אכילת כשר שמירת מצוות ועבודה על המידות ולהתפלל לשם שיסייע לכם בשפה פשוטה בהתבודדות..השם מקשיב לכם ואני מבטיח שמי שידבר עם השם יזכה לראות ניסים גלויים וב"ה משמיים יסייעו לו להיטהר. שכן נאמר שמי שמתקדש מעט למטה מקדשים אותו הרבה מלמעלה ומי שבא להיטהר מסייעין בידו(משמיים)מכאן תבינו שברחמי שמיים תזכו להזדכך ולזכך את ראייתכם הרוחנית להבין שכל מה שאני רושם הוא אמת לאמיתה וזה כל יסוד היהדות וזה סוד כל המצוות שבתורה וזה כל הסיבה שהשם הרבה לנו תורה ומצוות וזה רק להטיב עימנו בשכר נצחי שגוי למשל לא יהיה מסוגל לקבל כי הכלי שהכין על ידי 7 מצוות בני נוח שהוא חייב בהן לא מסוגלות לאגור שמן של 613 טון כי יש לו מקום רק ל 7 טון ואם ישפכו עליו את העינוגים של היהודי הוא יטבע ויסבול ולא ייהנה זה כמו ילד שידחפו לו ארוחה של דב. הילד ימות מעודף אוכל...והיהודי כל ימיו עובד ומגדיל את קיבתו והכלי הרוחני שלו שיהיה מסוגל לקבל את העוצמות של העינוגים שיקבל בעולם הנצח על ידי עמלו בתורה ובמצוות.

זאת שאלה למאמר זה שכתבה לי קוראת של המאמר הזה

ואחריה התשובה שלי אליה מאחר וזה רלבנטי לכולם אני בוחר לפרסמה בהמשך למאמר זה: יש רגעים שאני אומרת לעצמי מה אני עושה כאן בעולם ולמה כל הייסורים מגיעים בצרורות והוא שם למעלה לא חס ומרחם על "הבת" שלו. ואז אתה מגיע עם סיפור שכזה ומה אתה באמת מנסה להגיד שמה .. שהוא שם למעלה יושב כל היום ו"משחק בי וברגשות ומעמיד לי ניסיונות שמה שאני יתעורר? אז לא זה עושה בדיוק את ההפך אני מתרחקת כמה שיותר רחוק. יש לך על תשובה למה התכוון המשורר? אני מצטערת אבל לא כולם זוכים למזל כמו שהיה ויש לך. תשובתי לעלמה היקרה להלן: זה לא מזל! זאת השגחה פרטית מדויקת לפי מעשה ולפי תיקון של נשמת. כל אדם מקבל כלים שיסייעו לו לתיקון והכל זה נסיון עשירות זה נסיון נישואין לא קלים זה נסיון אהבות כוזבות זה נסיון אי מציאת זיווג מדהים זה נסיון והכל להטיב ורק שנפטרים מן העולם רואים זאת! משמיים רוצים לשבור לך את הגאווה שמובילה אותך לעשות פרינציפ ללכת לכיוון ההפוך ועל ידי כך בלית ברירה עלולים לבוא עלייך עוד יותר ייסורים וניסיונות שתתעוררי לתשובה ותביני המסר שהכל מהשם ולטובה. משמיים תמיד ינצחו אז למה לסבול בגלל גאווה בזויה שיש לכולנו? למה לא להיכנע ולראות ולהבין שאנחנו תולעת ולא אדם שאנחנו כלום אפר ואפר כמו אבותינו שהיה להם על מה לתפוס מעצמם ועדיין אמרו על עצמם שהם אפר ועפר! זה צניעות וענווה וזה הסוד שאפשר לעבור את החיים בעולם הזה כגן עדן ולא גיהנום! הגאווה עובר גיהנום כי הוא לא רואה ומבין שהעקשנות שלי היא גאווה ומשמיים מרמזים לו שבור לבד את המידות או שנשבור לך אותם לבד בכוח כי גם זה הם עושים לטובתנו. עד כאן התשובה שלי לעלמה הצעירה -

חידוש תורה שעלה לי, על הייסורים למען ליישר אורחותיו של חוטא הם סביב המילים הבאות:

גלות כעונש אם חטא רבות הארץ מוקיעה אותו. או משנים את האות הראשונה לדלת(ד) ומקבלים עונש לא פחות קשה של דלות שכן חז"ל אמרו לנו שעני משול למת. אם משנים את האות לבית (ב) מקבלים בלות שזה בלייה של הגוף במחלות קשות שמבלים את הגוף המתבלה. ואם ממש מקשים עורף ולא שבים בתשובה משנים את האות הראשונה לאלף(א) ואז מקבלים אלות!!! כלומר המכות קשות עם אלות שוברים לאדם שמקשה עורפו את גאווה באלות!!! ומי אחראי לכל הייסורים הללו גם זה מוסתר בשם זה.. האל הגדול והנורא שאותו יש לירא ואת מצוותיו יש לקיים...

וזכרו שגם העונשים הם לטובה ושכר אדיר בצידם ומי ששב בתשובה מעביר מעליו את רוע הגזירה. וכמובן מי ששב בתשובה גם אם רואה ייסורים נותנים לו משמיים דעת לדעת שזה לטובה והוא מקבלם בשמחה כמו מי שקיבל מתנה יקרת ערך כי זה בדיוק מה שזה שנאמר מי שהשם אוהב אותו השם מייסר אותו .. ורק לטובתו .. ייסורי השם הם רחמים עצומים ורק לטובה ויש בזה חשבונות שמיים מורכבים ...

משלי 23: " כִּי נֵר - מִצְנָה, נְתוּרָה - אֹר, נְדָרָךְ תִּיִם - תּוֹכְחוֹת מוֹסֵר ". פירוש מדהים לפסוק מדהים

אומר הרב אייל עמרמי שליט"א : אומרת הגמרא, שמי שלומד תורה ניצול מן הקוצים ופחתים ובורות שקודם לא ראה אותם כי היה בחושך והתורה שהיא אור מאירה לו הדרך.. אבל עדיין מתיירא מחיה רעה וליסטים(דהיינו שודדים) גם אם יש לו תורה זה לא אומר שלא ישדדו אותו ולא יטרפו אותו...ומתי ניצל מכולם אומרת הגמרא שיגיע לפרשת דרכים ואומרת הגמרא מהי פרשת דרכים אומרת הגמרא יום המיתה...ועד ליום המוות תורה לא מספיקה להצילו מליסטים וכישלון...ואומר הרב וולבה ומה כן יצילו? המשך הפסוק עונה שישמע תוכחות מוסר שנאמר דרך חיים תוכחות מוסר...כל יום שיזהר מהרמאים והיצר הרע שהוא רמאי ושקרן שיכול לבוא ברבנים מזויפים ומחופשים וכתות דתיות טועות ודרכים בעיתיות למרות שלומד תורה הוא ניצל מהבורות והקוצים בזכות התורה אבל לא מהליסטים וחיות רעות...וזה רק אם ישמע כל יום מוסר תוכחות שמיים את הנפש לכן נקראים מוסר כי הוא מייסר את השומע אותן כדי יישר דרכיו ומעשיו שצריכים חיזוק. רק תוכחות מוסר זה מה שמבטיח שינצל האדם גם מהליסטים והטורפים...לפי המשל שזה כל המטעים. אותו דבר כתוב בתורה תאמר לאהרון הכהן שלא יבוא בכל עת אל הקודש ולא ימות !!! ולמה צריך להפחיד את אהרון הכהן? ..אומר רש"י כי רק אמירת האמת שימות אם יבוא אל הקודש בכל עת תרתיע אותו ותזרזו להיזהר לא לעבור על ציווי השם !!! שאפילו אהרון הכהן !! צריך את האזהרה של מות תמות כי גם אהרון הכהן עם התורה שלו שהיא אור ונר מצווה עם זאת הוא לא מוגן...וגם הוא עדיין לא יצליח להינצל מהליסטים והטורפים וינצל זה רק על ידי שישמע תוכחות מוסר שכן אומרת לו התורה מות תמות אם תבוא בכל עת אל הקודש זה נקרא תוכחות מוסר שרק זה יצילו מלהיכשל ולעבור על רצון השם. ומכאן נלמד כולנו לאהוב מוסר ולא כמו רבני השקר ורבני כתות שאומרים לכם אחרת הם סוכני השטן ודוחים את הגאולה שגורמים לקרר את העם מתשובה ..בלי שעתיים מוסר ביום אמר החפץ חיים קשה להיות יהודי כשר בדורות האחרונים ..חוץ מלימוד תורה...וזה הסיבה שבכל ישיבה יש להם שיעורי מוסר יומיים !!! כי תורתם לא מספיקה ... צריך להשמר מהחיות הרעות שזה השטן וחיליו שהם גם בדמות של רבני שקר כמו שהיו נביאי שקר !!! תאהבו לשמוע מוסר תאהבו לשמוע מה העונשים שהשם מעניש שהם קשים יותר משאדם יכול לדמיין בשכלו הרפה בעולם הבא !! ובעולם הזה !!! אומר הפלא יועץ אם אדם היה יודע העונשים לא יהיה זו לחטוא מהפחד ומזיע כל היום ורועד מלחטוא ! חייבים ללמוד הענישה ולזכור אותם כל היום כי רק זכרון העונשים ולייסר נפשך היא שתצילך מלחטוא !! תזכור כמה ישלמו לך על כל מרידה בקב"ה זה ימנע ממך מלחטוא !! רבינו פלא יועץ אומר שחושבים בני האדם שהקב"ה זה איזה סבא רחמן שירחם עלינו ויותר לנו ולא יעניש אותנו הוא אומר שקר נחלו אבותינו...הקב"ה בעולם האמת לא מוותר ואין רחמנות בדין ודנים אדם כפי הדין !!! והשם עשה איתנו חסד שלא נדע גאון רוממותו ומיהו שלא נשיג גדולתו וזה ברחמי הרבים שלו הבנו והשגנו מה זה השם כקטן שבצבא המרום שמבין מי זה השם...היה גופנו נטחן ונעשה אפר מרוב פחד השם והדר גאונו ועל זאת יחרד איש...אומר הפלא יועץ בשינויים קלים שלי.. ומה נעשה ביום משפט שיקום הקב"ה ויחפש את מי שציער אותו !! וכזאת תעמיקו במחשבות טהורות להתעורר ולפחד מהשם הגדול והנורא !!! אין להשם יתברך מקח שוחד ולא משוא פנים בדין !!! לו הבנו זאת היינו נטחנים מרוב פחד ונהיים אבק אומר הפלא יועץ ולא הגזימו רבותינו אומר הרב אייל עמרמי שליט"א, מי שרוצה להיות מחפף בתורה או לא שומר מצוות שידע שהוא הולך לסבול כל כך שיצטער על היום שנולד אם לא יעשה תשובה שלימה !! ואשריו של המפחד תמיד ..ואחד שלא שומע תוכחות מוסר גם אם יש לו תורה הוא לא יוכל להינצל מהטורפים והליסטים אומר הרב אייל עמרמי !!! מי שקשה לו לשמור את כל המצוות זה רק כי מעולם לא שמע את הענישה של הקב"ה שלא הטה אוזן וסיפרו לו ורק טיפש וכסיל בורח מלשמוע העונשים וזה טריק של השטן ששולט עלינו שמתחמך אותנו שנברח מלשמוע את האמת של העונשים כי לו שמענו היינו משנים את חיינו ולכן אנו נמשכים בעצת השטן לרבני שקר שלא מוכיחים כלל ולא מפחידים את האדם עם העונשים שמענישים בעולם הבא וזה !!! ..שנאמר: " אוזן שומעת בקרב חכמים תלין"...האר"י הקדוש מספר סיפור מצמרר על עונשי העולם הבא שנבין זה לא בדיחה כלל והשם לא צוחק ורחמיו זה דווקא בעונשים שזה ניקיון לנפש !! קראו בספר ההוכחות חלק ראשון מהדורה רביעית או חמישית פרק שמספרות הרוחות מה עבר איתם בעולם האמת לאחר מותן שתינו מה עונשים שם מי שחטא כאן אפילו חטא אחד לדוגמא מישהי בשם רוזה שמספר הרב יהודה פתייה זצוק"ל שהיה גדול הדור הקודם שסיפרה לו שבגדה בבעלה ועל כך היא מומתת כל יום ונשרפת כל יום על העצים שחטבה כל יום בשיעור ידוע וסבלה לסוחרם ופצעו גופה ולאחר שהכו אותה כמעט כל היום משחיתים במכות של אש ובסוף שורפים אותה כמה שעות בכל יום בצער שלא יתואר ומחיהם אותה ...ככה במשך 100 שנה רק לתקן עוון אחד !!! ושתיים יתחילו בייסורים של שאר העוונות אחד אחד מנקים אותה...והיא הייתה עם הארץ לא חכמה שלא ידעה קרוא וכתוב ולא למדה תורה ולא עזר לה כל התירושים היא נשרפה כל יום !!! כי לא זכתה לעשות תשובה בחייה ואף הומתה בטרם זמנה !!!...כי היא מחטיאה את בעלה שכידוע שנשואה שבגדה אסורה על בעלה ועל בועלה...ומי שישמע זה איך לא יחרד ??? ! ! ! שלא תמותו ותסבלו כמוה !! תעשו תשובה ותאהבו תוכחות מוסר אומר החכם באדם שלמה המלך שכתב את ספר משלי ! ! ומי ששונא את התוכחות מוסר הוא אוויל וכסיל שנשלט ביד השטן חד וחלק ! ! אומר הרב אייל עמרמי שליט"א: רק על ידי שתזכרו העונשים ותבינו שהקב"ה זה לא איזה סבא טוב ותרן ..אלא גיבור עושה מלחמה ואין רחמים בדין !!! (מי שעושה לפנים משורת הדין אז ודאי שגם איתו נהגים בלפנים משורת הדין כמו שמי שמזכה את הרבים ומוסר נפש על הפצת ספר ההוכחות למשל ודומיו אז גם איתו נהגים בלפנים משורת הדין וזה הדין מידה כנגד מידה מי שמרחם מרחמים עליו. אבל אם לא שב בתשובה ישלם על כל עוונותינו וינקו אותנו שכן העונשים זה ניקיון וגם רחמים

של השם (יתברך) ועל הכל צריך לשלם אין ויתור בשמיים שנאמר על הכל יביא אותך האלוקים במשפט ..ולכן חשוב לזכור זאת ולעשות תשובה ותיקון קראו על כך עוד בספר ההוכחות (ותשובה זה ראשי תיבות "וחסל" שתזכרו שזה וידוי, חרטה, סליחה, לקיחה לעתיד שלא לשוב יותר לחטוא בחטא זה שנאמר עוזב את החטא) ומוסיף הרב אייל עמרמי שליט"א שעל זה אמרו רבותינו אשרי אדם מפחד תמיד יראת השם תוסיף ימים ולכן אדם אף פעם לא יסלוד ממוסר גם נר מצווה ותורה אור(לימוד התורה) לא מספיק. אלא החזק במוסר כי לא תחיה בלי זה !! שתזכור אובדן העבירות זה המוסר תזכור עונשיהם אומר רבינו יונה ..שאדם אוהב את המוסר הוא יזכה להיות עובד השם יום אחד .. תבורכו בכל מילי דמיטב שהלוואי שדברים אלו יכנסו גם באוזני ובאוזניכם ובאוזן כל השומעים ונורידם לליבנו וניישמם !!

כך קרא לרשעים המסיתים ומדיחים שנלחמים בלומדי התורה ובשם יתברך וכל שותפיהם

הנביא ישעיהו בפרק א : ד הוי גוי זוטא, עם כבד עון--זרע מרעים, בנים משויתים; עובו את-ה', נאצו את-קדוש ישראל--נורו אזור. י שמעו דבר-ה', קציני סדם; האזינו תורת אלהינו, עם עמרה. רוצו, הזכו--הסירו רע מעלליכם, מנגד עיני: זודלו, הרע. אם-תאבו, ושמעתם--טוב הארץ, תאכלו. כ ואם-תמאנו, ומריתם--זורב תאכלו, כי פי ה' דבר. (פ) כג שריף סוררים, וזברי גגבים--כלו אהב שזוד, ורדף שלמנים כד לכן, נאם האדון ה' צבאות--אביר, ישראל: הוי אנום מצרי, ואנקמה מאויבי: כה ואשיבה ידי עליך, ואצרך כבר סיגרה; ואסירה, כל-בדילך. כו ואשיבה שפטיך כבראשנה, ויעצף כבתוליה; אזורי-כן, יקרא לך עיר הצדק--קרית, נאמנה. כז ציון, במשפט תפדה; ושביה, בצדקה. כזו ושבר פשעים וזוטאים, יזדו ועזבי ה', יכלו.

"ב שמעו שמים והאזיני ארץ כי יהנה דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי: ג ידע שור קנהו וזמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן: ד הוי גוי זוטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משויתים עובו את-יהוה נאצו את-קדוש ישראל נורו אזור: .." השם יתברך כותב לנו דרך הנביא ישעיהו בפרק א וממשיך השם יתברך ומבקש מאיתנו לשוב בתשובה כדי שנקבל רק טוב ואם נסרב מבטיו השם שזורב נאכל בר מינן זוס ושילום קראו דבריו: " שמעו דבר-יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם עמרה: יא למה-לי רב-זבזיכם יאמר יהוה שבעתי עלות אילים וזולב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים לא זופצתי: יב כי תבאו לראות פני מי-בקש זאת מידכם רמס וצרי: יג לא תוסיפו הביא מנוזות-שוא קטרת תועבה היא לי וזדש ושבת קרא מקרא לא-אוכל און ועצרה: יד וזדשיכם ומועדכם שגאה נפשי הוי עלי לטרוז נלאיתי נשיא: טו ובפרשכם פפכים אעלים עיני מכם גם כי-תרבו תפלה אינני שמע ידיכם דמים מלאו: טז רוצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני זודלו הרע: יז למדו היטב דרשו משפט אשרו זמוין שפטו ותום ריבו אלמנה: יזו לכו-נא ונכזזה יאמר יהוה אם-יהיו זוטאים כשנים כשלוג ילבינו אם-יאדימו כתולע כצמר יהיו: יט אם-תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: כ ואם-תמאנו ומריתם זורב תאכלו כי פי יהוה דבר: "

נבואה: מי שעוזב את השם יכלה מהעולם נגזר עליו מיתה !!! תעשו תשובה ותנצלו !!

"כג שריף סוררים וזברי גגבים כלו אהב שזוד ורדף שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא-יבוא אליהם: כד לכן נאם האדון ה' צבאות אביר ישראל הוי אנום מצרי ואנקמה מאויבי: כה ואשיבה ידי עליך ואצרך כבר סיגרה ואסירה כל-בדילך: כו ואשיבה שפטיך כבראשנה ויעצף כבתוליה אזורי-כן יקרא לך עיר הצדק קרית נאמנה: כז ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה: כזו ושבר פשעים וזוטאים יזדו ועזבי ה' יכלו: " כל זה מהנביא ישעיהו פרק א שידוע מה שרש"י כתב שכל נבואה שכתובה בנביאים היא נבואה לדורות ורלבנטית לכל דור במיוחד לדור האחרון לפני הגאולה שזה הדור שלנו. חזרו בתשובה ותחזירו בתשובה את אחינו הטועים ותנצלו ותרוויחו חיי הנצח בקרוב ממש !!!

פרשת כי תבוא - שנדע מה השם רוצה מאתנו ומה יקרה למי שלא מתכוון לשמור את כל המצוות

כויז ויהוה האמירך היום, להיות לו לעם סגלה, באשר, דבר-לך; ולשמור, כל-מצותיו. כוי ושמעת, בקול יהוה אלתיך; ועשית את-מצותו ואת-זקיו, אשר אנכי מצוך היום. (ס) לכל המחפפים שלא רוצים להתחזק תדעו שהשם יתברך מקלל אתכם בתורה וקורה לכם ארורים !!! ! ! וזה לא מדובר בבעל תשובה שבדרך טיפוסו כלפי מעלה כרגע עדיין לא שומר הכל ושואף להגיע לשם ..ב"ה השם יעזור לו או לה ..והוא נחשב לצדיק כבר מעכשיו ..העיקר שהוא שואף ומקיים כפי יכולתו ..והוא בטיפוס כלפי מעלה ..ושנופל קם ועושה תשובה ומבקש מהשם עזרתו לשמור את כל המצוות והוא רוצה בכך !!! רצון השם הוא "קרא בגרון אל תחשף פשופר תרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם." נביא ישעיהו נח פסוק א... רצון השם שנוכיח ונגיד לעם ישראל את פשעם שישובו בתשובה שלימה ומי שלא מוכיח נקרא רשע !!! רצון השם שיוכיחו. תעמוד תגיד לעם לא תשמרו שבת יהי לכם אסונות וצרות !!! 1 לא תשמרו את כל המצוות תענשו בכל החומרה שהתורה אומרת תקבלו מחלות וצרות וייסורי איוב ... !!! ומי שמקרר העם מלעשות תשובה נקרא מחטיא הרבים ואין לו חלק לעולם הבא !!! ומי שמחפף קבוע אפילו במצווה אחת ולא רוצה ולא מנסה לחזור בתשובה שלימה כמו מי שמחזיק טלוויזיה או אייפון פתוח(וכל טלפון חכם עם אינטרנט פתוח) או אינטרנט לא כשר ולא בהיתר (כמו שלנו יש לצורך זיכוי הרבים) או מי שקורא בעיתונים וספרים חילוניים...נקרא ארור !!! והתורה מקללת אותו שהוא ארור ממש שנאמר על חם שהוא ארור ..וזה ההיפך מברוך !!! לא מאמינים שאתם ארורים אם אתם

עושים אחד מאלו ומזייפים במצווה אחת אפילו ? תקראו דבר השם כזו, ארור, אשר לא-יקים את-דברי התורה-
הזאת--לעשות אותם; ואמר כל-העם, אמן ומי ששומר את כל המצוות נחשב ברוך וזה דבר השם כזו, והיה אם-
שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך, לשומר לעשות את-כל-מצותיו, אשר אנכי מצוה היום--ונתנה יהוה אלהיך,
עליו, על-כל-גויי הארץ.(דברים כז) ומי שלא מתכוון לשמוע ולקיים את כל המצוות!!! מה דינו אומר פרשת כי
תבוא : כז,טו והיה, אם-לא תשמע בקול יהוה אלהיך, לשומר לעשות את-כל-מצותיו וזקתיו, אשר אנכי מצוה
היום--ובאו עליך כל-הקללות האלה, והשיגוף. כז,טז ארור אתה, בעיר; וארור אתה, בשדה. תקראו עד הסוף
ותחרדו כמה קללות השם מקלל את מי שלא מתכוון לשומר את כל המצוות!!! השם הוכיח שהוא לא מאיים לריק
השוואה הייתה מקדמה למה שעומד לקרות אומרים גדולי ישראל אם לא נעשה תשובה במידית רוב עם ישראל הגזירה
עומדת לצאת לפועל חזרו בתשובה שלימה ותנצלו מסרו נפש!! ותנצלו. דברים כח :יז ארור טנאף, ומשיארתיך. יז
ארור פרי-בטנה, ופרי אדמתך--שגר אלפיה, ועשתרת צאנה. יט ארור אתה, בבאה; וארור אתה, בצאתך. כ
ישלחו יהוה בך את-המארה את-המהומה, ואת-המזערת, בכל-משלוחיך, אשר תעשה--עד השמדך ועד-
אבדך מזה, מפני רע מעלליך אשר עובתני. כא ידבק יהוה בך, את-הדבר--עד, פלתי אתה, מעל האדמה,
אשר-אתה בא-שמה לרשתה. כב יפכה יהוה בשונופת ובקדונו ובדלקת, ובזרור ובזרר, ובשדפון, ובירקון;
ורדפוה, עד אבדך. כג והיו שמיך אשר על-ראשה, גוזזת; והארץ אשר-תזותיה, ברזל. כד ותן יהוה את-מטר
ארצה, אבק ועפר; מן-השמים ירד עליך, עד השמדך. כה יתנה יהוה נפה, לפני איביך--בדרך אוד תצא אליו,
ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית לוועה, לכל ממלכות הארץ. כו והייתה נבלתך למאכל, לכל-עוף השמים
ולבהמת הארץ; ואין, מזוריד. כז יפכה יהוה בשונו מצרים, ובעפלים (ובטוורים), ובגרב, ובזרס--אשר לא-
תוכל, להרפא. כז יפכה יהוה, בשגעון ובערוון; ובתמהון, לבב. כט והיית ממשש בצהרים, כאשר ימשש העור
באפלה, ולא תצליח, את-דרךך; והיית אף עשוק וגזול, כל-הימים--ואין מושיע. ל אשה תארש, ואיש אזור
ישגנה (ישכבנה)--בית תבנה, ולא-תשב בו; פרם תטע, ולא תזוללנו. לא שורך טבונו לעיניך, ולא תאכל ממונו-
וזמורך גזול מלפניך, ולא ישוב לך; צאנה גנות לאיביך, ואין לך מושיע. לב בניך ובנותיך נתנים לעם אזור, ועיניך
ראות, וכלות אליהם, כל-היום; ואין לאל, ירך. לג פרי אדמתך וכל-גניעה, יאכל עם אשר לא-ידעת; והיית, רק
עשוק ורצוץ--כל-הימים. לד והיית, משגע, ממראה עיניך, אשר תראה. לה יפכה יהוה בשונו רע, על-הברכים
ועל-השקים, אשר לא-תוכל, להרפא--מכף רגלך, ועד קדקדך. לו יולך יהוה אתה, ואת-מלכך אשר תקים
עליך, אל-גוי, אשר לא-ידעת אתה ואבותיך; ועבדת שם אלהים אזורים, עץ ואבן. לו והיית לשמה, למשל
ולשיניה--בכל, העמים, אשר-ינהג יהוה, שמה. לז זרע רב, תוציא השדה; ומעט תאסף, כי יזוסלנו
הארבה. לט כרמים תטע, ועבדת; ויין לא-תשתה ולא תאגר, כי תאכלנו התלעת. מ ויתים יהיו לך, בכל-גבולך;
ושמן לא תסוף, כי ישל ויתך. מא בגים ובנות, תוליד; ולא-יהיו לך, כי ילכו בשבי. מב כל-עצה, ופרי אדמתך,
ירש, העלצל. מג הגר אשר בקרבך, יעלה עליך מעלה מעלה; ואתה תרד, מטה מטה. מד הוא ילך, ואתה לא
תלוננו; הוא יהיה לראש, ואתה תהיה לונוב. מה ובאו עליך כל-הקללות האלה, ורדפוה והשיגוף, עד,
השמדך: כי-לא שמעת, בקול יהוה אלהיך--לשמר מצותיו וזקתיו, אשר צוה. מו והיו בך, לאות ולמופת;
וברעה, עד-עולם. מז תזות, אשר לא-עבדת את-יהוה אלהיך, בשמוחה, ובטוב לבב--מרב, כל. מז ועבדת
את-איביך, אשר ישלוננו יהוה בך, ברעב ובצמא ובעירם, ובזוסר כלי; ונתן על ברזל, על-צוארך, עד השמידו,
אתך. מט ישא יהוה עליך גוי מרוזק מקצה הארץ, כאשר ידאה הנשר: גוי, אשר לא-תשמע לעצו. נ גוי, עו פנים,
אשר לא-ישא פנים לזקן, ונער לא יזון. נא ואכל פרי בהמתך ופרי-אדמתך, עד השמדך, אשר לא-ישאיר לך דגן
תירוש ויצהר, שגר אלפיה ועשתרת צאנה--עד האבידו, אתה. נב והצר לך בכל-שעריך, עד רדת זומתיה
הגבהת והבצרות, אשר אתה בטון בהן, בכל-ארצה; והצר לך, בכל-שעריך, בכל-ארצה, אשר נתן יהוה אלהיך
לך. נג ואכלת פרי-בטנה, בשר בניך ובנותיך, אשר נתן-לך, יהוה אלהיך--במצור, ובמצוק, אשר-יציק לך,
איבה. נד האיש הרף בך, והענג מאד--תרע עינו באזויו ובאשת זויקו, וביתר בניו אשר יותיר. נה מתת לאזוד
מהם, מבשר בניו אשר יאכל, מבלי השאיר-לו, כל--במצור, ובמצוק, אשר יציק לך איבה, בכל-שעריך. נו
הרכה בך והענגה, אשר לא-נסתה כף-רגלך הצג על-הארץ, מהתענג, ומרף--תרע עינה באיש זויקה, ובבנה
ובבתה. נז ובשלייתה היוצת מבין רגליה, ובבניה אשר תלד, פי-תאכלם בזוסר-כל, בסתר--במצור, ובמצוק,
אשר יציק לך איבה, בשעריך. נז אם-לא תשמר לעשות, את-כל-דברי התורה הזאת, הכתבים, בספר
הזה: ליראה את-השם הנקבד והנורא, הזה--את, יהוה אלהיך. נט והפלא יהוה את-מכתך, ואת מכות
ורעה: מכות גדלת ונאמנות, וזולים רעים ונאמנים. ס והשיב בך, את כל-מדוה מצרים, אשר יצרת, מפניהם;
ודבקו בך. סא גם כל-זולי, וכל-מכה, אשר לא כתוב, בספר התורה הזאת--יעלם יהוה עליך, עד
השמדך. סב ונשארתי, במתי מעט, תזות אשר הייתם, ככוכבי השמים לרב: כי-לא שמעת, בקול יהוה
אלהיך. סג והיה כאשר-שש יהוה עליכם, להטיב אתכם ולהרבות אתכם--כן ישיש יהוה עליכם, להאביד
אתכם ולהשמיד אתכם; ונסותם מעל האדמה, אשר-אתה בא-שמה לרשתה. סד והפיצה יהוה בכל-העמים,
מקצה הארץ ועד-קצה הארץ; ועבדת שם אלהים אזורים, אשר לא-ידעת אתה ואבותיך--עץ ואבן. סה ובגזים
ההם לא תרגיע, ולא-יהיה מעוז לכף-רגלך; ונתן יהוה לך שם לב רגז, וכליון עינים ודאבון נפש. סו והיו זויך,

תלמים לך בענדי; ופזנדי לילה ויומם, ולא תאמין בזוייך. סו בבקר תאמר מי-יהן ערב, ובערב תאמר מי-יהן בקר--מפזנוד לבבך אשר תפזנוד, וממראה עיניך אשר תראה. סוז והשיבך יהוה מצרים, באניות, בדרך אשר אמרתי לך, לא-תסיף עוד לראתה; והתמכרתם שם לאיבך לעבדים ולשפזנות, ואין קנה. (ס) סט אלה דברי הברית אשר-צוה יהוה את-משה, לכרות את-בני ישראל--בארץ מואב: מלבד הברית, אשר-כרת אתם בזרע. שתבינו שאלה דברים מפחידים ואמיתיים ומי שלא מתכוון לשוב בתשובה שיידע שהוא יימחק בקרוב לנצח ויסבול גם כאן וגם בעולם הבא..רק תשובה שלימה תציל אותנו שניגאל ברחמים ולא יקוימו בנו כל הגזירות הקשות שכתובות בתורה !!

מה כוחה של התשובה ולימוד תורה לעומת מה חמור עונשו של מי שמת בלא תשובה

מעשה בשני חברים שלמדו יחד בישיבת לובלין והיו בעלי כשרונות מיוחדים כשכל רואיהם קיוו לראותם גדולים בתורה ומכהנים לאחר חופתם כרבנים מכובדים בקהילות גדולות ומפוארות. ויהי היום ויבא השטן אל אחד הבחורים לפתותו ולהסירו מדרך התורה, ובעת עלות הבחור על משכבו ויבהלוהו רעיוניו ויתרוצצו מחשבותיו לאמר, הנה אני עתה בשלב סיום למודי וקבלת תעודת הוראה, ונשואין ולקבל כהונת רב בישראל. ופרנסה מה תהא עליה, והלא פרנסת רב היא בדוחק גדול ועם בזיונות וכפיפת ראש וקומה בפני גבאים שממונם גדול ושכלם קטן ומה לי ולצרה זו. מוטב שאלך ללמוד רפואה ולאחר שלש שנות לימוד אשוב לישיבה להשלים הלימודים ולישא אשה, ואז אכהן כרב ללא צורך בשכר מועט וחרפה מרובה. ופרנסתי תבא מהרפואה בה אעסוק כמה שעות ביום בנוסף לכהונתי כרב. מחשבות אלו טרדוהו בלי הרף וככל שהרבה להעמיק בהם הגיע לכלל מסקנה שעליו לעשות כן. ויהי בבוקר בעת שבתו עם חברו ללמוד כהרגלו ויגלה בפניו את מחשבותיו ויאמר לו, היום הוא האחרון ללמודי בישיבה ומחר בבוקר אצא לדרכי לאוניברסיטה שבברלין ותקוותי שה' יעזור ואתקבל ללימודים ואזכה לתורה וגדולה במקום אחד. ויענהו חברו היטבת לחשוב וגם אני אצטרף אליך בדרך זו. למחרת ארזו השניים את חפציהם ויצאו חרש מהעיר ולאיש לא הגידו דבר פן יניאום ממעשיהם. ויגיעו שניהם לאוניברסיטה ויבקשו להתקבל ללימודי הרפואה ובקשה נוספת בפייהם שביום שבת קודש הינם מנועים מלבא ללימודים אבל הבטחתם להשלים את החסר בתוך יומיים. ההנהלה בראותם שני יהודים בתלבושתם ופאותיהם ומה גם תנאי נוסף בפייהם להמנע מלימודים ביום שבת קודש, רצו לדחותם על הסף, אך מעשה שטן הצליח והשיבוש אנחנו נבחן את רמת שכלכם, ואם הנכם ממוצעים כשאר התלמידים לא נקבלכם, אבל אם נמצא שכשרונותיכם גבוה מהרגיל נסכים לקבלכם ככל היוצא מפיכם. ולאחר שבבחינה הצליחו מעל למשוער נתקבלו השניים ללימודים. הבחורים שכרו חדר קטן למגוריהם ולמדו חצי יום באוניברסיטה, ובשעות הערב והלילה עבדו קשה לפרנסתם ולשכר הלימודים ושכירות החדר. והיות וקלטו מהר את הלימודים היו חבריהם גויים וגויות מבקשים את עזרתם בהבנת והכנת הלימוד, וכבדום על רמת ידיעתם הגבוהה. כמה וכמה פעמים ששכרם לא הספיק לכל צרכיהם ובאו ללימודים ללא שום מזון, וכשראו זאת חבריהם הגוים הציעו להם לאכול ממה שהביאו עמיהם, ועקב הרעב שכרסם במעיהם החלו להקל ולאכול רק דברים המותרים כפירות וירקות, ומשלא הספיק להם אכלו אסורים דרבנן כאוכל כשר שנתבשל על ידי גוים, וכדו', ולאט לאט מבלי שהרגישו נטמאה נשמתם עקב התקרבותם לגוים ואכילת אסורים "קלים" אלו. ומתחילה הורידו את פאותיהם וזקנם והחליפו את לבושם ללבוש הדומה לחבריהם בטענה שאין בזה כל איסור לא מדאורייתא ולא מדרבנן. הזקן גולח במספריים והבגדים נבדקו משעטנו והכל על פי הדין. אך התקרבותם לחבריהם הרסה להם את יראת השמים ולאחר זמן נוסף פסקו מלהניח תפילין ולשמור שבת עד שנדמו לחבריהם הגוים ונתקו כל קשר עם משפחתם ונטמאו עם בנות נכר הארץ ושכחו את צור מחצבתם. כשסיימו את לימודיהם וקבלו את תעודת הרופא נשאו לנשים את חברותיהם הגויות. א' נשא לאשה את בתו של אחד הדוכסים וקיבל מאביה אחוזות גדולות שהכניסו לו הון רב ולא הוצרך לעבוד כרופא כלל והיה מבלה כל ימיו עם שאר הפריצים שהכיר בבית אביה, בהוללות ובמשתאות ובצידי. לעומתו ב' נשא לאשה אחת מפשרי העם ונשאר לגור בברלין ולעבוד ברפואה לפרנסתו. א' אהב מאוד את הגויה שנשא ולמרות שנודע לו שהיא עקרה, נשאר עמה באהבתו אותה. לאחר עשר שנות נישואין, יום קיץ אחד יצא א' לצוד ציד כשהוא רוכב על סוסו ושני כלבי ציד לצידו, בבואם לתוך היער החלו הכלבים לנבוח ולרוץ לכיוון אחד העצים. א' הבין שנמצאת שם איזו חיה שהבחינו בה הכלבים ומבהלים אותה עד שיספיק לבא ולצודה ורץ מיד בעקבותיהם. אך להפתעתו ראה שם גוית יהודי שנרצח על ידי שודדים מתגוללת בדמה וציציתו עליו. כראותו זאת נשבר לבו ולא נשאו לבו להניח למת ולהמשיך בדרכו. תחת זאת העלה את המת על סוסו ולקחו לעיירה הסמוכה ושאל על שכונת היהודים ופנה לבית הרב ואמר לו, יהודי זה מצאתי מוטל ביער והבאתיו אליך למען יקבר ולא יהיה טרף לחיות היער. הרב בראותו "פריץ" גוי מביא יהודי שדוד לקבורה נפעם מאוד ומתוך הכרת טובה ותודה ל"פריץ" אמר לו, כבוד הפריץ מיד תערך הלוויתו של הנפטר ואם רצון כבודו להשתתף לכבוד הוא לנו. א' מבלי להבין מדוע, יצאו המילים מפיו. כן, אני משתתף. ולפתע לאחר שלש עשרה שנים של ריחוק מבני עמו מצא את עצמו בהלויה יהודית כשהנפטר עטוף בטלית מובל לבית עולמו וליד הקבר מספידו הרב ומדבר על גלות ישראל וחיזוק לשמירת התורה והמצוות והכל בשפת האידיש אותה לא הגה זה שנים רבות.

לאחר סיום ההלויה פנה א' לשוב לביתו. כל הדרך מוחו ולבו היו שקועים בלויה בה השתתף, דבר שהזכיר לו את הוריו ובפרט את אמו שהיה צופה בה כשהיתה מתפללת עליו בעת הדלקת נרות שבת שתזכה לראותו גדול בתורה וביראת שמים. ואת שנות לימודו בישיבה. וכל תקופה זו שנדחקה מזיכרונו במשך השנים צפה ועלתה מול עיניו. בהגיעו לביתו הגישה לו הגויה את ארוחתו צלי בשר חזיר כאשר אהב וכד יין. אך הפעם בשונה מפעמים קודמות הרגיש גועל מהבשר בזכרו שזה חזיר והוא יהודי. דבר זה הרגיז אותו מדוע נזכר בזאת לאחר ששכח את עברו ומאושר הוא במצבו הנוכחי והנה מאורע יום זה מזכיר לו נשכחות ומונע ממנו להמשיך בתאוותיו. מתוך רצון לשכוח את זכר יום זה ממוחו גמע את היין ופנה למטתו מתוך תקווה להרדם מהר ולשכוח את מאורעות היום. ויהי בחצי הלילה קם א' משנתו וראשו צלול ומראות יום האתמול שבו אליו ביתר שאת וזיכרונות ילדותו עמדו לנגד עיניו ולצדו שוכבת הגויה שכה אהב, ועתה

מרגיש הוא שאינו יכול להתקרב אליה בהיותו יהודי והיא בת אל נכר. ויצטער מאוד על שהופרה שלווה חיי, ויקם בלב נשבר וירכב על סוסו ויפן לעבר בית הרב עמו נפגש אתמול. וכהגיעו, נקש על דלתו ויפתח לו הרב את הדלת ויחרד מאוד בראותו את ה"פריץ" מופיע בשעת בוקר כה מוקדמת, ויקד בפניו ויכניסהו לביתו בכבוד רב. ויאמר א' לרב, רב נכבד, אני יהודי לשעבר שמצאתי את אושרי בחיק רעייתי הגויה אותה אני אוהב. ואשכח את בית אבי ואת עמי וטוב לי עמה. והנה מאז יום אתמול נסערת נפשי ושבה לזכור את עברה ומונעת ממני את שמחת חיי ואושרי אותה מצאתי. אנא עזור לי לשכוח את ימי נעורי ולשוב לאושרי בחיק רעייתי ומשפחתה. כשמוע הרב את דברי ה"פריץ" ויבצתהו רעיניו ויחשוב, מי יודע אם "פריץ" זה לא הרג את היהודי כמו ידיו והביאו אלי ובא גם עתה כדי לטפול איזו עלילה על היהודים כדרכם של "פריצים". ויענה ל"פריץ", ראה אדוני, מכבד אני את דבריך אבל אין לי שום עצה עבורך כי מעולם לא נשאלתי שאלה דומה ולא ראיתי בשום ספר שאלה דומה ואיני יודע כיצד אוכל לעזור לך בבקשתך. אבל אני רק יכול ברוב כבוד לברוך שאלהי השמים שברא את כל הבריות יתן לך מנוחת הנפש בצורה שתהיה הכי טובה עבורך. ויצא א' מבית הרב מאוכזב ונבוך וישב לביתו ויתהלך קדורנית ורוחו נכאה מבלי מרגוע. ותשאלהו הגויה מה לך כי הנך הולך סהרורי ולבך בל עמך, ויענה לה אני חש בטוב וראשי עלי כואב ולבי חרד ואיני יודע מדוע. ותשקהו הגויה יין ישן באמרה שתה יין זה וירווח לך, וישתה וירדם. ושוב לקראת חצות הלילה התעורר משנתו וימצא את עצמו במטה לידה ושוב למרות רצונו ליגע בה הרגיש מעצור וכאילו אמו עומדת לנגדו מדליקה נרות שבת ומתפללת בדמע שבנה יקירה יגדל לתורה ומצוות, והנה בוגד הוא בעמו ובאמו ורוצה לטמא עצמו עם גויה זו. ושוב לבש את בגדיו ורכב על סוסו ופנה לבית הרב. עתה הפעם כשנכנס אל הרב אמר לו בפירוש, ידעתי רבי שדחית אותי אתמול כי פחדת ממני וחששת מפני, אבל דע כי אמת אמרתי וזאת עדותי. וכדברו הוריד את מכנסיו ויראה לרב כי אות ברית קודש חתומה בבשרו ומהול הוא כדין וכדת. ובאמת אוכל אני עצה ואיני יודע אנא אני בא. משהכיר הרב באמיתות דבריו ויפתח את פיו בחכמה ומוסר ויאמר, דע לך שהמת שזכית להביאו לקבר ישראל לא ינוח ולא ישקוט עד שיזוכך לשוב לעמך ולתורת ה' תמימה. וכיצד החלפת עולם אמת וטוהר הנפש עבור תאוות שפלות של גוף וממון, והלא עולם זה הוא עולם חולף וגם התאוות עם הזמן נמוגות והולכות והיצר מחפש חדשות תחתן לאבד האדם מדחי אל דחי. ובעת אשר תשוב הנפש לעולמה לתת דין וחשבון על מעשיה הלא סבלה הגדול אין ערוך אליו, ומסבל זה רוצה הנפטר להצילך על ידי הרהורי העבר להניעך לשוב אל אלקי אבותיך אברהם יצחק ויעקב ולעבדו באמת ובתמים. והרבה הרב בדברי מוסר עד שא' בכה הרבה על מעשיו ונתעורר לשוב בתשובה שלמה. ואמר לרב ברוך ה' שזיכני לרגע זה ועתה הורני דרך התשובה ואקיימנה. ויאמר לו הרב שוב לביתך וקח רק את רכושך הפרטי שקיבלת משכירויות האחוזות שקבלת, ותעזוב את המדינה למדינה אחרת בה תוכל לשוב ולחיות כיהודי שומר תורה ומצוות. ואם תרצה, עבור דרכי ואתן לך מכתב המלצה לתלמידי המכהן כרב במדינה פלונית שיעזור לך בדרך תשובתך. ויעש א' כן ויקבל מהרב מכתב לתלמידו ויסע אל אותה מדינה. הדרך ארכה כשלשה חודשים שבהם גידל את פאותיו וזקנו ולבש בגדי יהודי ובבואו אל בית תלמידו של הרב נראה הוא ככל היהודים ללא שינוי. ויתן את המכתב לידי הרב שפתחו ומצא כתוב בו, לתלמידי היקר, דע שאדם זה עזב חיי אושר ועושר וכל טוב העולם הזה כדי לשוב אל צור מחצבתו הבורא יתברך שמו. אנא עזור לו ככל יכלתך. ויקבלהו הרב בזרועות פתוחות ויאמר לו ביתי, ביתך. שב עימי עד שתסתדר כטוב בעיניך. ויאמר לו א', רבי אינני צריך מאומה כי רכוש רב בידי ועוד היום אתעניין בקניית דירה, אבל רצוני את עזרתך בשני דברים. א. מצא לי תלמיד חכם חשוב שאוכל ללמוד עמו ולהשיב לעצמי את התורה ששכחתי. ב. עזור לי למצוא אשה מתאימה לבנות את ביתי מחדש בקדושה ובטהרה. ויעש הרב כן, וימצא לו תלמיד מתאים שישב עמו ולמד, וזיכרונו שב אליו ובזמן קצר חזר ללימודו הקודם, ובמשך הזמן מצא גם אשה מתאימה וישב על התורה ועל העבודה. וגם לאחר שקיבל את סמיכתו לרבנות המשיך ללמוד ולגדול בתורה וביראת שמים. כעשר שנים ישב א' בישיבת הרב ושקד על תלמודו, עד שהגיע זמן הרב ללכת לעולמו. וכשחלה את חוליו האחרון והרגיש ששעתו קרובה קרא אל פרנסי הקהילה וציוה אותם שלאחר פטירתו ימנו את א' לרב במקומו כי ראוי הוא לכך במידותיו הנאות ובגודל ידיעותיו בתורה וביראת השמים שלו. ומשבאו הפרנסים לאחר פטירת הרב וספרו לו את צוואת הרב כיבד את רצונו וישב על כסאו. וכל הקהל אהבוהו וכבדוהו כי ראו את טוב לבו ויושר מידותיו ומבלי שידעו מאומה על עברו. ויעברו עוד עשר שנים שבהם ישב א' ורעה את צאן מרעותיו בהשקט ובשלווה. והנה יום אחד בשבתו בביתו יבא אליו אחד מאנשי הקהל ודמעותיו על לחיו באמרו, רבי הושיעני, ויספר לרב שמאז שעות הבוקר שאשתו התעלפה ועיניה מבולבלות והרופא אמר שאין זו מחלה גופנית אלא רוחנית ושכל הסימנים מראים שדיבוק של נפש אדם אחזה בה, ואין ביד הרפואה להושיעה, אנא עזור לי רבי. מיד ציוה הרב שיקחוהו לבית הכנסת וישיבוהו ליד הבימה, ואז יבא לגרש הדיבוק מתוכה. מיד קרא הבעל לשני גברתנים שבכח רב גררוהו לבית הכנסת על כרחה, וכל הקהל שראו זאת ספרו לחבריהם, עד שתוך מחצית השעה נמלא בית הכנסת מפה לפה מאנשי הקהל שבאו לחזות כיצד יוציא הרב את הדיבוק מתוכה. ובינתיים ראוהו כיצד מתייסרת היא ומתפתלת מכאבים על ידי הרוח האוחז בה. ויכאב לבם בקרבם. כבוא הרב ויקומו כולם כאחד לכבודו. ויגש הרב אל ארון הקודש ויפתחהו ולמול ספרי התורה עמד ואמר אל הקהל כל מי שמרחם על אשה אומללה זו שיאמר יחד עמי פרקי תהלים להצלתה, והחלו כל הקהל לומר תהלים בדמע עין ולב לרפואת וישועת האשה הסובלת לעיניהם. לאחר כחצי שעה של אמירת תהלים, הסה הרב את הקהל ויקח ספר תורה ביד ימינו ויגש אל האשה ויאמר, רוח, רוח, אינני מקובל ואינני יודע כיצד לגרש רוחות כמותך בשמות הקודש אבל בכח התהלים שקראו כאן הקהל, ובכח ספר התורה שבידי, גזור אני עליך בשבועה לצאת מגופה של אשה זו דרך אצבע הקטנה של רגלה השמאלית מבלי להזיק לא לה ולא לאף אחד מהנוכחים ולא לשום בן או בת ישראל כלל ועיקר. לפתע החל הרוח לדבר, ולשמע דבריו הופתעו כל הקהל והורידו ראשם מבושה ורק הרב נשאר עומד על עמדו כאילו מאומה לא קרה, וכה היו דברי המת. כיצד הנך מעיז להשיבני ולגזור עלי לצאת מגופה של אשה זו, והלא יחד עמי חללת שבתות ואכלת ביום הכיפורים ובעלת גויות ואכלת נבלות וטרפות וטמא. ומניין לך הרשות לאחר כל זאת לבא ולהשיבני. הקהל הנדהם שחשב את הרב לקדוש וטהור מבטן אמו, ידע שהמת אינו משקר ולא הבינו את אשר לפנינו, אבל הרב הבין שמת זה הוא חברו ב' שיחד עמו לפני כשלושים ושלוש שנים עזבו את הישיבה ונכנסו לאוניברסיטה, ושלא זכה לתשובה ומת

בחטאו, ונגזר עליו עונש כבד של "כף הקלע" שמעונש זה יש אפשרות למתים להמלט בהכנסם בגוף אדם או בעל חי, בעודו חי. ויען הרב ויאמר למת, עד עתה השבעתיך בכח התורה והתהלים שאמרו הקהל שתצא מגוף אשה זו. אבל עתה שאני מבין מי אתה, אני גוזר ומשביע עליך בכח תשובתי שעשיתי, שתצא מגוף אשה זו מבלי להזיק לעולם לאף יהודי או יהודיה. ואם לא תרצה לצאת אחרימך בחרם חמור ונורא. כל העם שמעו כיצד המת בכה וצעק אוי לי שמשמים מכריחים אותי לצאת עקב תשובתך והתורה שאתה עוסק בה. אשריך שזכית לתשובה ואוי לי שעוונותי גרמו לי את העונש המר והכבד הזה. אנא עשה עמי חסד ותרשה לי להשאר בגוף אשה זו כי מסביבי נמצאים אלפי מלאכי חבלה וחרצובות של אש בידיהם מחכים שאצא מגופה כדי להכותני מכות קשות ונוראות אשר מכל מכה אחת מהם מתפקקות כל החוליות שבנפש וצערי קשה מנשוא. זכור לי אהבת ידידותינו והשאינני בגוף זה. ויענהו הרב צר לי עליך שלא זכית לתשובה אבל אין באפשרותי להניחך אפילו לרגע אחד נוסף בגופה של אשה זו, ולא להכנס בגוף של אף יהודי או יהודיה ולא לצערו. אבל עתה אם תסכים לצאת, בנוכחות כל קהל זה אומר קדיש לעילוי נשמתך להקל מעליך מעט מגודל העונש, ואקבל על עצמי לומר שנה שלמה משניות וקדיש לעילוי נשמתך כדי שאולי בזכות לימוד זה תינצל מעונש כף הקלע ותוכל להכנס לכל הפחות לגהינם, עד יראה ה' וירחם על נפשך העלובה. אבל עכשיו מהר וצא כפי שצויתך. ויבכה המת על רוע מזלו ואמר לרב, לו היית רואה את המלאכים השחורים שמסביבי המחכים לבלעני חיים היית מתעלף מהפחד, ועתה משמים מכריחים אותי לצאת בגלל תשובתך ותורתך אבל זכור לעשות לי מה שהבטחת אולי ייקל לי מעט מסבל קשה ואכזרי זה. וכסיימו התנפחה אצבעה הקטנה של רגל האשה ויראו כולם כחוט אש שיצא מרגלה ובדרכו החוצה שבר את שמשת החלון של בית הכנסת. ותקם האשה רגועה ובריאה ותשאל למעשיה במקום זה. ויצו הרב מכל הקהל להשאר ישובים על מקומם עד שיאמר להם את דברו. וכה היו דבריו, רבותינו זיכרונם לברכה אמרו בפרקי אבות "כל המחלל שם שמים בסתר נפרעים ממנו בגלוי", ואנכי שהרביתי חטא ופשע יחד עם חברי אף על פי שעשיתי תשובה והתאמצתי בעסק התורה כדי לכפר על מעשי המכוערים, לא היתה תשובתי מושלמת עד שאתבייש על חטאי בגלוי. ומשמים שלחו ככוונה את נפש חברי שלא זכה לתשובה להכנס בגוף אשה מקהל זה שבו אני מכהן כרב כדי שיגלה לכל את מעשי המכוערים שאתבזה עליהם, ובבזיון זה נתקבלה תשובתי לגמרי עד שבזכותה יכולתי להוציא. ואז מה ביני לבין חברי ומה עונשו של חטא ומה ערכה של תשובה. והעם הרבו בכי וחרטה ונתעוררו לתשובה שלמה. ואז אמר הרב מבקש אני מה' שזכות תשובתכם שנגרמה עקב דברי המת שתעמוד לזכותו להציל נפשו משחת ולהכניסה למנוחתה. אמן. מכל זה נוכל לראות גדולות הענין של עסק התורה וכבר אמרו חז"ל אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה בלבד כלומר שתכלית בחירתו וחפצו של הקב"ה בעולמו הוא רק במין האדם העוסק בהלכה שמקומו ד' אמות. מהספר שער החיים

האם יש רשעים בדורנו ? מה דין החילוניים ? מהי הזכות של החזיר בתשובה ?

בספר בנין ציון (ח"ב סוף סי' בג) נכתב על החילוניים שבימינו דברים אלו: "לפושעי ישראל שבזמננו, לא ידענא מה אדון בהם, אחר שבעוונותינו הרבים פשתה הבהרת לרוב, עד שלרובם — חילול שבת נעשה כהיתר, אם לא יש להם דין "אומר מותר", שרק קרוב למזיד הוא ... ומה גם בניהם אשר קמו תחתיים אשר לא ידעו ואשר לא שמעו דיני שבת — שדומים ממש לצדוקים דלא נחשבו למומרים אף על פי שמחללין שבת, שמעשה אבותיהן בידיהם והם כתינוק שנשבה לבין הגויים.

החפץ חיים באגרותיו (אגרת נו) כתב: "כי באמת בזמננו אפילו הפושעים והחוטאים, מצוי הרבה ביניהם שאינם להכעיס חייו, רק טועים הם על ידי איזה פושעים שמתעים אותם מן הדרך, ומצווה רבה לרחם עליהם ולהורותם הדרך הנכונה". והחזון איש (יו"ד סי' ב' ס"ק כח) כתב לענין מומר ששחיתתו פסולה, מהו דינו של מומר בימינו: "מומר לדבר אחד להכעיס, או כופר בתורה שבעל פה בכלל זה ... יש בזה תנאי — שלא יהיה אנוס וכמו שכתב הרמב"ם (פ"ג מהל' ממרים) — דבניהם ותלמידיהם [של הצדוקים] חשיבי כאנוסים וכתינוק שנשבה, ותינוק שנשבה מביא קרבן כדאמר בפרק כלל גדול [ואין דינו כמומר שאין מקבלין ממנו קרבן] ומצווין אנו להחיותו ואף לחלל עליו את השבת בשביל הצלתו. ובהגהות מיימוניות (פ"ג מהל' דעות) כתב: דאין רשאין לשנאתו, אלא אחר שאינו מקבל תוכחה. ובסוף ספר אהבת חסד כתב בשם הר"י מולין, דמצווה לאהוב את הרשעים מהאי טעמא, והביא כן מתשובת מהר"ם מלובלין כי אצלנו הוא קודם תוכחה, שאין אנו יודעים להוכיח, ודיינין ליה כאנוסים, ולכן אי אפשר לנו לדון בזה לפטור מן היבום, וכן לענין שאר הלכות". ולכאורה היה צריך להיות הדין — שיש להתמיר מספק לגבי יינו של מחלל שבת ולגבי שחיתתו, אך החזון איש (יו"ד סי' א' פרק ו) כתב: "ותינוק שנשבה בין העכו"ם דינו כישראל ושחיתתו מותרת שהוא בחזקת שאם יודיעוהו וישתדלו עמו בשיעור ההשתדלות שהוא ראוי לשוב ולא יזיד לבלתי שוב, אמנם אחר שהשתדלו עמו והוא מזיד וממאן לשוב, דינו כמומר. ושיעור ההשתדלות תלוי לפי ההתבוננות הדיינים כאשר יודיעו ברוח קדשם בהכרעת דינו. ומה שנחלקו אחרונים ז"ל בצדוקים בדורות האחרונים אי חשיבי כאנוסים, היינו, בהכרעת שיעור הידיעה שיודעים ממציאיות ישראל ושאבותיהם פירשו מהם ונותנים כתף סוררת, אי דיינין ליה כשיעור יריעה למחשב מזיר או לא ואכתי אנוסים הם, ובאמת צריך לדון על כל איש ואיש בפרט ... וכמו כן אותם שאבותיהם פרשו מדרכי ציבור והוא נתגדל ללא תורה, דינו כישראל לכל דבר, ונמי צריך שיעור ידיעתו אי לא חשיב מזיד".

מדברי החזון איש האלו למדנו — שאי אפשר לעשות הכללה, והדבר תלוי במציאות. והנה, אחד מגדולי ההוראה שבירושלים פסק, שאינם תינוקות שנשבו, ובעלי תשובה שחזרו בתשובה באו והודיעו לו, כי בהיותם תלוניים, היו לגמרי רחוקים מהבנה כל שהיא ביהדות, ולדעתם, חילוני שנוול במחנה חילונים — הוא ודאי תינוק שנשבה. לפי האמור, נראה, שיש לחשוש לשני הכיוונים — לנהוג בהם כישראל לכל דבר, ומאידך גיסא לא לסמוך על כך בעניני שחיטה, עדות וכדומה. ולמעשה הדבר צריך הכרע של גדולי הדור.

כתב החזון איש (יו"ד סי' י"ג ס"ק ט"ז) על רשעים שדינם מורדין ולא מעלים [היינו שצריך לסבב להם שימותו]: "ונראה דאין דין "מורדין" — אלא בזמן שהשגחתו יתברך גלויה, כמו בזמן שהיו ניסים מצויים, ומשמש בת קול, וצדיקי הדור תחת השגחה פרטית הנראית לעין כל, והכופרים הם אז בנליזות מיוחדת בנטיית היצר לתאוות והפקרות, ואז היה ביעור

הרשעים — גדרו של עולם, שהכל ידעו כי הדחת הדור מביא פורענות לעולם. ומביא דבר וחרב ורעב בעולם, אבל בזמן העלם — שנכרתה האמונה מדלת העם, אין במעשה ההורדה — גידור הפירצה, אלא הוספת פירצה שיהיה בעיניהם כמעשה השחתה ואלימות דדו, וכיון שכל עצמנו לתקן — אין הדין נוהג בשעה שאין בו תיקון, ועלינו להשיבם בעבותות של אהבה ולהעמידם בקרן זוית במה שידינו מגעת", בספר שערי לימוד תורה (עמי נא) כתב על מה שאנו מצוים לקרב גם רחוקים כיון שהם בבחינת תינוקות שנשבו, והוסיף שני כללים: א. כל זה אמור בשאין סכנה לנשמות יהודים אחרים מטעוהם של הטועים, וכמו שכתב בעל המשנה ברורה (בה"ל סי' א' סעי' א' ד"ה ולא יתבייש) על דברי השו"ע שלא יתקוטט עם המלעיגים על שומרי המצוות: "אבל אם עומד במקום שיש אפיקורסים המתקוממים על התורה, ורוצים לעשות איזה תקנות בעניני העיר, ועל ידי זה יעבירו את העם מרצון ה' ופתח בשלום, ולא נשמעו דבריו בכגון זה ... מצווה לשנאותם ולהתקוטט עמהם ולהפר עצתם בכל מה שיוכל".

ב. לא להמנות בארגון אחד עמהם: וזה על פי מה שכתב הרש"ר שחובה עלינו להפרד מהקהילות הכלליות וליצור קהילות נפרדות וזו לשונו של הרש"ר הירש: "אבל כפי מה שאנו מחוייבים לישא וליתן בשלום ורעות עם אחינו שגודלו בדעות המינות והאפיקורסות, כפי מה שעלינו לחיות חיי תורה אמיתיים ולהביאם להכרה הלוכדת את הלב ליהדות ... כנגד זה מוטלת עלינו החובה והצורך הגדול להתרחק מן המינות והאפיקורסות ולהבדל לגמרי מהן. היינו שיש להבדיל בין היחוד שאותו יש לקרב גם אם הוא רחוק מאד מיהדותו, אך לא כן בנוגע להיות חבר בארגונים חילוניים שאסור לסייע להם אפילו לא בהכרה בהם, כי המצאות בארגון אחד — מחזקת ידיהם במעשיהם הרעים".

חשיבות החזרה בתשובה שובו והשיבו (יחזקאל יח, ל). נאמר (זוהר דף קבה, ב'), מי שהוא זכאי, הוא צריך לרדוף אחר החוטא — להשיבו בתשובה לקנות לו שכר גמור, כיון שהוא מעביר ממנו את זוהמת החטא וכופה את הסטרא אחרא, ועושה לנפשו, ונחשב לו כאילו ברא אותו, וזה הוא שבחו, שעל ידי כך מתעלה כבוד ה' יתר משבח אחר, והתעלות זו היא יתירה מכלם ... ועל כן כתוב באהרן(מלאכי ב) "ורבים השיב מעוון וכתוב שם: 'בריתי היתה אתו' בא וראה, כל מי שמחזיק בידי החוטא, ומשתדל עמו שיעזוב את דרכו הרעה, הוא מתעלה בשלוש מעלות — ששום אדם אחר לא התעלה בזה, וגורם לכפות את הסטרא אחרא, וגורם שהקב"ה מתעלה בכבודו, וגורם לקיום כל העולם בעליונים ובתחתונים, ועל אדם זה נאמר: "בריתי היתה אתו החיים והשלום". על המלמד תורה את בן חברו — עם הארץ, נאמר, שאפילו הקב"ה גוזר גזירה, הוא מבטל שנאמר: אם תוציא יקר מזולל כפי תהיה, כביכול, הוא כפיו של הקב"ה, שהוא מבטל את גזירתו! (מהספר: "מניעת התחברות עם מי שאינם שומרי תורה")

מהי ההגדרה של תינוק שנשבה

על פי גדולי ישראל: לכן כל אחינו החילוניים מסורתיים דתיים מחפפים וכו'. לעניות דעת רבים מגדולי ישראל הם בגדר תינוק שנשבה לעניות דעתי ויש לקרבם לתורה בדרכי שלום ואהבה וחיבה יתירה כי הם בשרנו ואחינו ואנו רק אתמול היינו תינוק שנשבה כמותם ולכן לנו קל יותר מכל אדם להבין מה הם עוברים וחושבים ושהם שוגגים רק בשל כך שהאמת נעדרת והוסתרה מהם: כך כותב הרמב"ם הקדוש: "במה דברים אמורים, באיש שכפר בתורה שבעל פה ממחשבתו ובדברים שנראו לו, והלך אחר דעתו הקלה ואחר שרירות ליבו, וכפר בתורה שבעל פה תחילה, וכן כל הטועים אחריו. אבל בני אותן הטועים ובני בניהם, שהדיחו אותם אבותם ונולדו במינות, וגידלו אותן עליו - הרי הן כתינוק שנשבה לבין הגויים וגידלוהו הגויים על דתם, שהוא אנוס; ואף על פי ששמע אחר כך שהיה יהודי, וראה היהודיים ודתם - הרי הוא כאנוס, שהרי גידלוהו על טעותם. כך אלו האוחזים בדרכי אבותיהם שתעו." — משנה תורה לרמב"ם, הלכות ממרים, פרק ג' פסקה 3. רבי יעקב עטלינגר שהיה ככל הנראה מהראשונים בעת החדשה לרדף בהיקף תחולת תינוק שנשבה כתב בתשובה משנת 1860 שלמרות שראוי להחמיר שלא לשתות יין שנגע בו יהודי שמחלל שבת בפרהסיא, מי שמקל יש לו על מה לסמוך ובלבד ש"לא מבורר לנו שיודע דיני שבת ומעז פניו לחללו בפני עשרה מישראל יחד, שזה ודאי כמומר גמור ונגיעת יינו אסור". על הסיבה שיש מקום להקל כתב: "אבל לפושעי ישראל שבזמנינו לא ידענא מה אדון בהם אחר שבעוונותינו הרבים פשתה הבהרת לרוב עד שברובם חלול שבת נעשה כהיתר ... ויש בהם שמתפללים תפילת שבת ומקדשים קידוש היום ואחר כך מחללים שבת במלאכות דאורייתא ודרבנן והרי מחלל שבת נחשב כמומר בלבד מפני שהכופר בשבת כופר בבריאה ובבורא וזה מודה על ידי תפילה וקדוש. ומה גם בבניהן אשר קמו תחתיהן אשר לא ידעו ולא שמעו דיני שבת שדומין ממש לצדוקין ... והם כתינוק שנשבה" — בניין ציון החדשות, סימן כג

החזון איש כתב שבימינו שאין אנו רואים ניסים והשגחת ה' מאד נסתרת, ממילא גם מי שהוא כופר גמור, ניתן ללמד על זכות ואין לדונו כ'מין' או כ'אפיקורס'. על דברי החזון"א ניתן להוסיף, שעיקר הדין של מין ואפיקורס נאמר כשרוב ככל העם שמר תורה ומצוות וממילא כל מי שחרג מזה, היה במידה רבה חוצפן ועז מצח. אכן היום, החילונות שולטת ברמה — בתקשורת, ברחוב, ואפילו במוסדות השלטון, קשה מאד להתייחס לכל מי שחוזר בשאלה או לכל מי שלא מדקדק בשמירת תורה ומצוות בחומרה רבה מדי. ולפיכך לא ניתן כלל להחיל על יהודי דין מומר לעניין פטור מייבוש וחליצה ממספר סיבות וביניהן שחל עליהם דין תינוק שנשבה מכיוון שבימינו "אין מי שיודע להוכיח" כלומר אין מי שיודע להציג בפניהם את חובתם לשמור את המצוות באופן שאם לא יקשיבו הם ייחשבו כרשעים. הרב מרדכי אליהו כתב בספר דרכי הלכה (הערות לקיצור שולחן ערוך עפ"י השולחן ערוך, הבן איש חי, וכף החיים) שכיום החילונים בגדר "תינוק שנשבה" ומוגדרים כאנוסים. הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, כתב כי אלו מבני החילונים אשר בינינו, שנתחנכו בבתי ספר חילוניים או קרובים להם, ולא למדו דעת ויראת ה' כראוי, אין לדונם כמזידים, ומחוייבים להשתדל בשלומם ולאהבם ולקרבם לה' ולתורתו, ובפרט שבזמנינו יש עוד טעם לדונם כתנוקות שנשבו, שהרי חונכו בצורה מפורשת לדעות קדומות בגנות שומרי הדת, ובגנות בני השיבות והעולם התורתי, ועל כן אי אפשר לדונם ברותחים להחשיבם חלילה כרשעים, כל שאינם מנגחים את הדת בפירוש.(והאריך בזה בספר "שולחן ערוך המדות" שנדפס לאחרונה, אך תקצר היריעה מלהכיל את כל אריכות דבריו בזה). הרב אהרן סולובייצ'יק המייחס דין תינוק שנשבה ליהודים ההולכים לבית כנסת קונסרבטיבי.

"מסיר אזנו משמוע תורה גם תפילתו תועבה" (משלי כח, ט) מה הפירוש? (שלי לעניות דעתי)

פירוש: מי שלא מקבל תוכחה ושומע דברי תורה ולומד דרך השם שבה ילך וישומר כל המצוות או בכיוון של תשובה ולא תינוק שנשבה...השם מואס בתפילתו...שכן הוא מורד בשם ולא רוצה לשמוע את דבריו שזה התורה או מידה כנגד מידה גם השם מואס בתפילתו...ולכן חכם שומע תורה ומשתדל לעשות רצון השם אז השם מקבל תפילותיו..ושמח בהן...יותר מכל אוצר שבעולם...עם זאת בכל רגע אדם יכול לעשות תשובה ולהיות קרוב לשם יותר מהצדיקים עצמם שנאמר במקום שבעלי תשובה עומדים גם צדיקים גמורים לא יכולים לעמוד והשם מחכה שנדבר איתו גם במילים שלנו בכל עת ממש...

סיפור מאת הרב ניסים יגן על אשה בשם חנה שבעלה היה ממציא לה תירוצים

שתבינו שצריך זכות לחזור בתשובה מי שלא שב בתשובה בטוב ובנעימים עלול שלא לשוב ולעלות לעולם האמת בארון בר מינן חס ושלום בלי שזכה לשוב בתשובה...מי שלא רוצה לשוב לא מסייעים לו ומי שרוצה לשוב בתשובה מסייעים לו: "מעשה בפלונית שמשכנעת כשנתיים את בעלה להצטרף אליה לסמינר. לאחר שיכנועים רבים הוא משתכנע. פלונית מתקשרת לרב ברוך ה' ומבשרת לו שבעלה מסכים להגיע איתה לסמינר בשישי שבת. הרב מתנצל מכיוון שאין כבר חדרים פנויים והכל בתפוסה מלאה במלון. אך הוא מוותר על חדרו למען הזוג במקרה הגרוע יאלץ לישון במחסן. פלונית מתרגשת ושמחה ויוצאת עם בעלה לדרך...לאחר שעה הרב מקבל טלפון מפלונית היא מבשרת לו שהם כבר לא יגיעו לסמינר מכיוון שהם עשו תאונה בדרך והבעל נפטר מן העולם. בורא עולם סגר עליו מלמעלה, בגלל עוונות גדולים שעשה, לא עלינו. שנבין שרואים בשמיים שאדם לא רוצה לשוב בתשובה מכים בו בעוצמה ומנקים אותו בעולם האמת ביסורים קשים שלא זה המקום לתארם!! ואיו לו למסכן שנפטר חילוני דתילוני או מסורתי איזה גהינם מחכה לו אם ילדיו לא יעמלו להוציאו מגהינם וכף הקלע על ידי שיחזרו בתשובה שלימה קומפלט!!" ראו הסרטון כאן http://eranbenzra.blogspot.co.il/2012/12/blog-post_9191.html

מה גילה המלאך למרן הבית יוסף?

היה מלאך שהתגלה רבות למרן הבית יוסף (רבי יוסף קארו מחבר השולחן ערוך) שהתגלה בפניו וסיפר לו מה מחכה לו כאשר יגיע לעולם הבא...."ויצאו כל צדיקי גן עדן לקראתך והשכינה בראשם, ויקבלו אותך בכמה שירים ותשבחות, ויוליכו אותך לפניהם כחתן ההולך בראש, וכולם ילוו אותך לחופה שלך. ומזומנים לפניך שבע חופות זו לפנים מזו, ושבע חופות אחרות זו למעלה מזו ובחופה הפנימית והעליונה יש שבעה נהרות של אפרסמון טוב, ששם (נמצאים) כולם, ויתקנו לך כסא של זהב בשבע מדריגות וקבוע בה כמה מרגליות ואבנים טובות, וכל הצדיקים ילוו אותך וישירו לפניך....."ועוד ועוד ויעוד תיאורים מרתקים, וטבילות בנהרות, ומלבושי כבוד, ולימודי תורה, ומה לא.....עד שמגיע" מיכאל כהן הגדול מוכן להעלות נשמתך לפני הקדוש ברוך הוא" אז נותר לנו רק לתאר מה חיכה למרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל. מהו השכר על תורה, מצוות ומעשים טובים... את זה כבר ראינו אתמול כאשר מליון איש ליוו את מרן בדרכו האחרונה, לא היה איש בארץ שחלקו לו כבוד כל כך גדול. זה רק מוכיח שיש אמת אחת. טוב לי תורתך מאלפי זהב וכסף" (שומר אמונים, פרק ג' שכר ועונש)

האסון בפטירת צדיקים חובה לקרוא

בספר יסוד ושורש העבודה שצריך האדם לבכות על מיתתם של צדיקים אלו ולהוריד דמעות ולהצטער הרבה כי הוא סגולה נפלאה לכפרת עוונות, עכ"ל. בשנה זו הקב"ה עורר את עם ישראל ע"י מאורעות קשים שאירעו בכל העולם, וכמו שאמרו רז"ל (יבמות סג). "אין פורענות באה לעולם אלא בשביל ישראל". אמנם כנראה שלא שבנו בתשובה כראוי מחמת מה שקרה לאומות העולם, ולכן הקב"ה עורר את ישראל אסון פטירת הצדיקים, וכמבואר בפסוק (ישעיה כט, יג) שאם ח"ו היראת שמים היא רק מלומדה "ותהי יראתם אותי מצות אנשים מלומדה – לכן הנני יוסיף להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואבדה חכמת חכמי ובינת נבוניו תסתתר". וכתב שם רש"י "קשה סילוקם חכמי ישראל כפלים כחורבן בית המקדש, וכל הקללות שבמשנה תורה!". וביותר שעל דבר זה מפורש בפסוק שהתכלית בכך היא לעורר את עם ישראל להבין שגזירה נוראה עומדת על עם ישראל ר"ל, כמו שצווח הנביא ישעיה (נז, א) "הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מביין כי מפני הרעה נאסף הצדיק", והיינו דאפי' צדיק אחד שנפטר הוא כדי לעורר את ישראל מפני הרעה העתידה לבוא, (וכדי שהצדיק לא יראה באותה רעה, אם לא ישובו בתשובה). אבל אם עם ישראל אינם שמים על לב להבין את זה (וסבורים שמיתת צדיקים מכפרת ואין להם מה לדאוג וכדו'), אזי הקב"ה מוסיף לקחת צדיקים ובעלי חסד נוספים כדי שירגישו שזוהי הסיבה לפטירתם "מפני הרעה" ר"ל, וישוּבו בתשובה. (כן פירש שם המצו"ד, וכע"ז במהר"ם ב"ק ס. מהדו"ב). ומבואר בחז"ל ובספה"ק שיש בפטירת כל צדיק צווחה נוראה לעם ישראל לשוב בתשובה, והתראה עצומה מפני הרעה שח"ו יכולה לבוא, אם ח"ו "אין איש שם על לב". ולכן חובה גדולה מוטלת עלינו להתבונן באסון הנורא שאירע, ולהבין מהי הצרה הנוראה שאירע לנו באופן אישי, בפטירת כל צדיק, ומה הסכנה וההתראה שבכך, ומה ה' אלקינו שואל מעימנו בעת הזאת. וז"ל הגה"צ ר"א דסלר זצ"ל: "כשהדור נמצא במצב ירוד עד שכבר אינו מביין שהעונשים באים לעוררו מתרדימתו, הרי מן העצות האחרונות של לימוד הוא לקיחת הצדיק מן העולם למען יזדעזע הדור ויתעורר לתשובה. ואל נמעט בחומרת דברים אלה, הסתלקות הצדיק צריכה לזעזע אותנו עד היסוד, ולשנות את כל דרך חיינו, ואין זה רק תוספת מעלה אלא חיוב גמור הוא עבורנו, ואם פטירתו לא תשמש לנו מניע להתעלות ולהתעוררות, מי יודע אם חלילה לא יהיה הדבר בעוכרינו וכו', הרי הגדול שבעונשים היא הסתלקות הצדיק כאמרם ז"ל קשה סילוקם של צדיקים יותר מחורבן בית המקדש, והרי בעוונותינו נאסף הצדיק, ומעשינו הם שגרמו, אם כן ודאי שאנו נתבעים על זה, האם אין עלינו לפחד שלא נחשב ח"ו כהורגי הצדיק?! "צדיק נתפס בעון הדור" כדי שישוּבו ויכופרו עוונותיהם, ואם ח"ו אין אנו מתעוררים ע"י הסתלקותו לתשובה גמורה ולמעשים פנימיים, א"כ הקרבן הגדול היה לשוא,

בבחינת "לשווא הכיתי את בניכם מוסר לא לקחו" וא"כ עלולים אנו ח"ו להיות נתבעים על עצם הסתלקות הצדיק ללא תועלת" ועי"ש שכתב דגם מאידך גיסא פטירת הצדיק יכולה לשמש כמנוף לחיזוק עצום, וכמו שמצינו באשכבתיה דרבי שיצא בת קול "כל הוה באשכבתיה דרבי מזומן לחיי העוה"ב" (כתובות קג:) ותמוה איך אדם שאינו ראוי יכול לזכות לפתע לעוה"ב, הרי עוה"ב זה דרגה רוחנית שהאדם צריך לרכוש בעבודתו וכוונות עצמו, ולא במתנת חינוך. ועכצ"ל שפטירת רבי חוללה, באלו שהיו באשכבתיה, מהפיכה ושינוי ערכים כה גדול עד שנהיו לאחרים והתעלו למדריגה גבוהה, (מכתב מאליהו ח"ג 242). וכפי שיובא להלן יש גם ס"ד מיוחד להתעלות בזמן פטירת צדיקים, וע"כ חשוב מאוד לנצל מנוף זה להתעוררות חזקה לתשובה ולהתעלות, ובנו הדבר תלוי אם פטירת הצדיקים היתה כקרבן לכפר או ח"ו כאבידה לשווא ולשם כך ליקטתי מחז"ל ומהספחה"ק מה שביארנו בענין פטירת הצדיקים. ויש בדברים אלו גם משום קיום מצות הספד שענינו להרגיש מה הפסדנו בפטירת החכם ולעורר לתשובה, ויש בדברים אלו גם זכות לעכב את הפורענות, כמב' בגמ' (סנה' קח.) שהקב"ה המתין עם המבול ז' ימי אבלו של מתושלח "ללמדך שהספדן של צדיקים מעכבין את הפורענות לבוא" וביאר שם המהרש"א כיון דהקב"ה ממתין לראות אולי ישובו בתשובה ע"י ההספדים. [ויש להתעורר מכך שהגרמ"ל זצ"ל נפטר מעט אחר סיום השבעה של הגר"י קופלמן זצ"ל, והגר"י סרנא זצ"ל נפטר בסיום השבעה של הגר"ח שטיין זצ"ל. ולפי דברי חז"ל הנ"ל אפשר דכיון שלא שבו כראוי אחר כל ז' ימי אבילות לכך הוצרכו התעוררות נוספות]. ויה"ר שבזכות זה אזכה אף אני לשוב בתשובה שלימה, ויה"ר שיבולע המות לנצח ומחה ה' אלקים דמעה מעל כל פנים. המלקט

מפני הרעה נאסף הצדיק

ישעיה הנביא צווח "הצדיק אבד ואין איש שם על לב (למה נסתלק – רש"י) ואנשי חסד נאספים באין מבין (מה ראה הקב"ה לסלקו – רש"י) כי מפני הרעה נאסף הצדיק (מפני הרעה העתידה לבוא אל הדור נאסף הצדיק – רש"י) [ישעיה נז, א]. ואמרו בגמרא (סוף סנהדרין קיג:) "צדיק נפטר מן העולם רעה באה לעולם שנאמר מפני הרעה נאסף הצדיק. ופירש"י "מפני הרעה" קודם שתבוא הרעה הצדיק נאסף, מכלל דכיון שמת הרעה באה". ובגמרא (ב"ק ס.) "אין פורענות באה לעולם אלא בזמן שהרשעים בעולם, ואינה מתחלת אלא מן הצדיקים תחילה שנאמר: כי תצא אש וגו' – ועוד שם: תני רב יוסף: כיון שניתן רשות למשחית אינו מבחין בין צדיקים לרשעים, ולא עוד אלא שמתחיל מן הצדיקים תחילה שנא': "והכרתי ממך צדיק ורשע", בכי רב יוסף כולי האי נמי לאין הם דומין. א"ל אביי טיבותא הוא לגביהו. דכתיב כי מפני הרעה נאסף הצדיק". (פי' דרב יוסף בכה וכי להבל חשובים הצדיקים עד כדי כך שהם הקודמים לפורענות. אמר לו אביי שטובה היא להם כדי שלא יראו ברעה העתידה לבוא). כשלא מתעוררים מכפירתו, נאמר בישעיה (פכ"ט, יג) "יען כי ניגש העם הזה ובשפתיו כיבדוני וליבו רחק ממני וגו' לכן הנני מוסיף להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבוניו תסתתר". ואמרו על כך חז"ל (איכ"ר א, לו) "קשה סילוקן של צדיקים לפני הקב"ה יותר ממאה תוכחות חסר שתיים שבמשנה תורה. ומחורבן בית המקדש. דאילו בתוכחות כתיב "והפלה" ובחורבן בית המקדש כתיב "ותרד פלאים" אבל בסילוקן של צדיקים כתיב "להפליא הפלא ופלא". וכל כך למה "ואבדה חכמת חכמיו וגו'". הרי לנו הסתכלות חדשה ונוראה על פטירת צדיק. אנחנו לא יודעים את המשקל הנכון של מה שקורה בעולם, אצלינו לא רק אסון של חורבן בית המקדש נראה כקללה הרבה יותר גדולה, אלא גם הקללות העצומות שבתוכחה נראה כחמור יותר מסילוק הצדיקים. הרי כלול שם כל סוגי הצרות והאסונות לכלל ולפרט ר"ל, ואעפ"כ גילו לנו חז"ל שאצל הקב"ה קשה סילוקן של צדיקים יותר מהחורבן ויותר מכל הקללות שבתוכחה. מי שאינו מבין מה הצדיק מועיל לו הוא ח"ו כאפיקורס ישנם כאלו שאינם מבינים מה האסון הגדול עבורם בפטירה של צדיק גדול שגר במקום מרוחק, שלא היה להם קשר אליו ובקושי שמעו ממנו. אבל בגמ' רואים שטעות זו ח"ו נחשב כאפיקורסות. במשנה בסנהדרין מבואר שהאפיקורס אין לו חלק לעולם הבא ושאלו בגמ' (סנה' צט:): אפיקורס כגון מאן – כגון הני דאמרי "מאי אהנו לן רבנן, לדידהו קרי לדידהו תנו" (פי' מה מועילים לנו רבנן, הרי הם סה"כ לומדים לעצמם). ופירש"י דהם אפיקורסים כי אינם יודעים שהעולם מתקיים עליהם! "אמר ליה אביי האי מגלה פנים בתורה נמי הוא – דכתיב "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמת" (פי' דזה שאינו מאמין בפעולת הצדיק על כל העולם הוא גם מגלה פנים בתורה ופירש"י כיון דמבואר כאן בפסוק שהם מהנים לעולם ומקיימים אותו, והוא אומר דרבנן לא מהני מידי). רנב"י אמר מהכא נמי שמעינן "ונשאתי לכל המקום בעבורם" (פי' דאף כאן מבואר שהצדיקים מועילים ומהנים לאחרים דאילו היו צדיקים בסדום היה הקב"ה נושא לכל המקום בעבורם!). מדברי מרן הגר"א קוטלר זצ"ל בהספדו על מרן הגר"י ז"ל: "קשה סילוקן של צדיקים יותר מצ"ח קללות ויותר מחורבן בית המקדש" היינו שסילוקן של צדיקים אינו דבר הנוגע רק לתלמיד חכם ואנשי מעלה, אלא לכל ישראל. וגם לפשוטי העם שאין להם שייכות אליו. עד כאן הליקוטם בתמצית שיהיו לחזרה בתשובה של כל עמו ישראל ולגאולה ברחמים וביטול גזירות מעל עם ישראל ולעילוי נשמת הרב הגאון חכם עובדיה יוסף בן גורג'יה

"אָבִי אָבִי רַכֵּב יִשְׂרָאֵל וּפְרָשִׁיו" כִּךְ זַעַק בְּנוֹ שֶׁל מֶרְזֵן הָרַב יִצְחָק יוֹסֵף בְּיוֹם פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָבִיו ... מַה הַמְשַׁמְעוֹת?

"אָבִי אָבִי רַכֵּב יִשְׂרָאֵל וּפְרָשִׁיו" כִּךְ זַעַק בְּנוֹ שֶׁל מֶרְזֵן הָרַב הַגָּאוֹן מֶרְזֵן יִצְחָק יוֹסֵף שְׁלִיט"א בְּיוֹם פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָבִיו, מַה הַמְשַׁמְעוֹת? וְזוֹ צַעֲקַת בְּכִיָּה עַל מוֹת אָדָם שֶׁהַדְרִיךְ וְהַגֵּן צִיבּוֹר. הַמְשַׁפֵּט לְקוֹחַ מֵהַתַּנְיָךְ: "וַיֵּאֱלֹהֵשׁ רֵאָה, וְהוּא מְצַעֵק אָבִי אָבִי רַכֵּב יִשְׂרָאֵל וּפְרָשִׁיו, וְלֹא רֵאָהוּ, עוֹד; וַיִּזְוֶק, בְּבִגְדָיו, וַיִּקְרַעֵם, לְשֵׁנִים קָרְעִים." (מלכים ב', ב', י"ב). שם מסופר שאלישע הנביא ראה שאליהו הנביא עלה בסערה השמימה ובתגובה פתח בצעקת בכייה ספונטנית כשהוא זועק את המשפט הזה. המשפט מורכב מהמילים "אב"י - כלומר: אלישע מכנה את אליהו "אב" במשמעות של מורה ומנהיג אבהי, ומהמילים "רכב ישראל ופרשיו" כלומר: אלישע מכנה את אליהו כרכבם של עם ישראל וכפרשו - וכוונתו שהוא הגן עליהם כרכב ופרש המגינים על הרוכב. ייתכן שהבעת ה"הגנה" בכינוי "רכב ישראל ופרשיו" מסבירה את כינויי של אליהו כ"אב" - "כאב המגן על בנו - כן הוא הגן על עם ישראל". המשפט השתרש ונמצא בשימוש כיום בדברי הספד הנאמרים או נכתבים על אדם מנהיג ידוע על ידי מי שחיו תחת הנהגתו. וכך על כולנו לקרוא על הרב הגאון

חכם עובדיה יוסף זצוק"ל... שרק לאחר מותו מגלים עד כמה היה ענק שבענקים שלא ידענו בחייו עד כמה ענק הוא, תנא קדוש בדורנו!! שיהיו מילים אלו לעילוי נשמתו הטהורה של מר"ן.. הגאולה הקרובה, מר"ן ועוד גדולי ישראל כמו הרב אלישיב זצוק"ל עלו לשמיים לכפר עלינו שנגאל בחסד ורחמים בתשובה ולכן חייבים לשוב בתשובה ולקרב אחינו עד בוא גואל צדק. (חלק לקוח מאתר ויקימלון והשאר במילים שלי.)

נס תחיית המתים של הגאון רבי עובדיה יוסף זצ"ל / מעלת לומדי התורה לפני בורא כל העולמים

הדבר היה לפני כמה שנים, ילדתו החמודה של אחד האברכים, התלוננה על כאבי בטן, ההורים לא הוטרדו. זה יעבור לך כך השיבו לה, ופנו לעיסוקיהם. אלא שלתדהמתם, בתוך זמן קצר החלה הבטן להתנפח! התופעה היתה מוזרה, הילדה מתפקדת כרגיל אבל הבטן שלה נפוחה מאד. ההורים הנבוכים פנו לרופא, והלה הפנה אותם בדאגה לבית החולים "הדסה עין-כרם". כאן החלו ההורים המתוחים בסידרת בדיקות והתרוצצויות, ממקום למקום וממחלקה למחלקה, עד אשר נאמרה באזניהם המילה הנוראה וילמס, ילדה חמודה מאד בת שנתיים וחצי עם וילמס. וילמס זה שמו של גידול סרטן מסוכן ואכזרי, התוקף לפעמים בבטן החולה, וגורם לו יסורים קשים במשך איזו תקופה, בדרך כלל עד שממיתו. עולמם של ההורים חרב עליהם, הם החלו להתעסק עם ילדתם בטיפולים רפואיים שונים, החלו סדרות כדורים ותרופות, החלו סדרות הקרנות, החלו סדרות טיפולים כימותרפיים, ימים ולילות שהו ההורים במחלקה האונקולוגית בהדסה. כבר התרגלו לא לישון, או לישון על כסא. מצבה של הילדה הלך והתדרדר, היא כבר בת יותר משלש, אבל רזה ומפחידה מאד. צלם של עצמות, וגוף שרוף מהקרנות. השמחה פנתה ויצאה לה מביתה של משפחה זו, הילדה טופלה על ידי המומחה העולמי פרופסור ש. אך לא הועיל. כמה דמעות שפכו ההורים בשנה זו, כמה תפילות ותחנונים ביקשו מה'. אבל שערי שמים כאילו נסגרו. מצבה הלך והתדרדר מאד. כמעט שנה כבר עברה, יום אחרי יום של צער נורא, של יגון ודאגה, עצביהם של ההורים נתרופפו מאד, כבר לא עסקו בשום דבר בחייהם פרט לטיפול בילדתם זו. ימים ולילות שהו בבית החולים, קראו תהילים, פרצו בבכי פעמים רבות, התחננו אל ה', ביקשו מצדיקים להתפלל עבור הילדה, שיפרו את מעשיהם, נתנו צדקות, וה' הסתיר את פניו כאילו אינו שומע. המצב הוסיף להתדרדר, הילדה הועברה למחלקת טיפול נמרץ, היא כבר חדלה לאכול בכוחות עצמה מאפיסת כוחות, היא אף חדלה לנשום בכוחות עצמה מאפיסת כוחות. חיברוה למכונת נשימה ולעוד צינורות שונים ומסובכים. מצבה הלך ושקע, היא נכנסה לחוסר הכרה מוחלט, דופק לבה עלה לקצב מטורף של 240 פעימות בדקה!!! בשלב מסויים, כבר לא הורשו ההורים לשהות בחדרה, הם ישבו בחוץ על ספסל, קוראים תהילים ובוכים. לאחר כמה שעות, יצא הפרופסור אל ההורים. אתם יודעים שהמצב רע הוא אמר להם. מה פירוש - הגיבו ההורים - בודאי שאנו יודעים. רע מאד - חזר הפרופסור ואמר, ונעץ את עיניו באבא. האבא מרגיש שהוא קורס תחתיו, מה כוונתך? - הוא שואל. הפרופסור משיב לו שלש מילים, שלש מילים קשות מנשוא: "היא מוגדרת כמתה". הפרופסור מסביר לאבא, כי כרגע הילדה עוד נושמת בעזרת המכונה, אבל כבר לא יקח הרבה זמן. האבא מרגיש את הבכי חונק אותו, אבל הוא אינו מאבד זמן, הוא נזכר במה שאמרו חכמינו ז"ל (ברכות דף י" ע"א): אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים. האבא היינו קרוב משפחתו של הראשון לציון מרן הגאון רבי עובדיה יוסף שליט"א, הוא מצלצל אליו, ושופך את בכיו המר לתוך השפופרת. הרב שליט"א השיב: "אני בא עכשיו", הוא בא. הרופאים לא הרשו לו להכנס, הפעילו לחץ, הרב שליט"א רחץ ידיו במים וסבון, לבש חלוק לבן ונכנס לבדו, אחרי דקה יצא. איש אינו יודע מה עשה שם. "ה' יעזור" כך הפטיר כאשר יצא. הרופאים נכנסו שוב, ויצאו חזרה לקרוא לאבא. "רגעים אחרונים" - כך הוגדר המצבי האבא הביט בבתו האהובה, לבו נקרע לגזרים, עמד וחיכה מתי ישמע את מילת האיוב מפי הרופאים. והנה הילדה זזה! הרופאים הביטו בה בחוסר איומן, אבל הסבירו לאבא שלפעמים זה קורה, על כל פנים אין זה משנה את מצבה של הילדה, לפעמים הגוף זו מעט לפני הסוף. האבא השבור לא היה יכול להמשיך להסתכל, מבטו נע מן הילדה, ונתקע בצג האלקטרוני המורה את פעימות הלב, הוא לא יכל לעצור צעקה שפרצה מפיו: "הדופק ירד ל-160 פעימות בדקה!" הפרופסור קפא על עמדו בהשתוממות, "הרב שלך עזר" אמר לו. אמנם המצב עדיין חמור מאד והיא בסכנת מוות ממשי, אבל יותר טוב ממקודם. לשאלת האבא השיב, כי אם תמשיך כך ההשתפרות, הילדה תקום על רגליה בתוך חודש וחצי, האבא העביר את הדברים להגאון רבי עובדיה יוסף שליט"א, הוא השיב שיבא מחר שוב, כשבא למחרת נתקבל ביראת כבוד. הרופאים והאבא נכנסו עמו. הרב שליט"א אמר פרקי תהילים, ראו שהוא בוכה, בירך את הילדה ויצא. הדופק ממשיך לרדת. והנה תפנית חדה: הילדה פתחה את עיניה וקרעה את צינור ההנשמה מעל אפה! מיד קפץ הפרופסור להשיב את הצינור (כדי שלא יהיה מעבר קיצוני שכזה), אך הפרופסור הבכיר עצר בעדו: "בתוך כמה שניות היא לא תמות" אמר לו, "נחכה טיפה לראות את התגובה". עברו כמה שניות, הילדה המשיכה לשכב ולהסתכל עליהם באופן בוהה, נושמת באפה בחופשיות כדרך שאר בני אדם... באותה שעה עמדו בחדר, הפרופסור העולמי המהולל, הפרופסור השני והד"ר. השתררה דומיה, כולם הרגישו שאינם יכולים לדבר, הם בוכים, האחות הראשית נכנסה. וקטעה את הליכתה באחת: שלושת הרופאים המהוללים הקשוחים מרוב מקרים קשים בוכים! "מה קרה"? - היא שאלה. איש לא היה מסוגל לענות הדממה נמשכה עוד כחצי דקה, הילדה הזיזה כבר את העיניים והביטה באופן ישיר, הפרופסור הראשי התעשת הראשון ואמר לאחות: "אם לא ראית אף פעם תחיית המתים תסתכלי עכשיו". באותה המחלקה כבר מתו הרבה ילדים רח"ל ממחלה זו. הפרופסורים לא זוכרים מקרה אחד של מצב כמו הילדה שנותרה בחיים. הדופק של הילדה המשיך לרדת. עבר שבוע, גם הטיפולים הכימותרפיים נגמרו. ידיו של הפרופסור הראשי רעדו כאשר חתם על תעודת השחרור, גם דמעה אחת הכתימה אותה. היום הילדה חננית, מלאה ובריאה, יעזור ה' ויזכו הוריה לרוות ממנה נחת לאורך ימים ושנים. - זה מראה על קדושתו של מר"ן שר התורה רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל. (ילקוט אברך תשנ"ב עמוד שס"ח)

זיכוי הרבים - מדרשת הרב הגאון הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, שיהיה הלימוד לעילוי נשמת הצדיק זיע"א

"הרב שיודע תורה חייב ללמד את בני ישראל תורה. זו חובתו, הוא לא עושה טובה למישהו, אם אינו מלמד תורה לעם ישראל הוא עתיד ליתן את הדין לפני הקב"ה, כך כותב הרמב"ם: ושננתם לבניך, מפני השמועה אמרו בניך אלו תלמידיך, מכאן שכל חכם וחכם בישראל חייב ללמד תורה. בעוונותינו הרבים יש ראשי ישיבות של אשכנזים שפוקדים על האברכים שלהם שלא ילמדו, הם צריכים להתגדל, אחר כך יהיה 'גידל המלך' אחשוורוש את המן' 28 ח"ו, נקרא שמו 'כי דבר ה' בזה', זה שלומד תורה ואינו מלמדה לאחרים, חייבים ללמד את העם. אני יודע כמה ערים בישראל יש שם כוללים ואין אחד מהאברכים שהולך ללמד תורה, וכל העם כולם בחושך, אין שם כלום. שמעתי על כמה עיירות פיתוח ... למשל, אני שואל יש שם שיעורי תורה? אין שום שיעור תורה, אולי יש בנקיקי הסלעים שאיני יודע. ויש שם כולל לתפארת, שאלתי למה לא הולכים האברכים ללמד תורה? ראש הישיבה גזר עליהם שאסור ללכת, הם צריכים בעצמם להיות כמו הגאון ר' יצחק אלחנן, הם לא יצאו ר' יצחק אלחנן הם יצאו חמורים! אדם שלא מלמד תורה לאחרים הקב"ה מטפס אותם, עושה אותם טפשים מטופשים, לא יצא מהם שום דבר, אלה שלא חסים על הבריות לא חסים על בני ישראל. 'ושננתם לבניך', צריך לראות את התלמידים כמו בניו, אלה בניו רוחניים שלו, הוא חייב לטפח אותם, חייב ללמד אותם. אם לא, העם נשארים בורים לא יודעים הלכה, אם אין אף אחד שמלמד אותם מהיכן ידעו, אין בור ירא חטא ולא עם הארץ חסיד! יחזקאל התנבא עליהם נבואה שחורה מאוד על אנשים שכאלה, מהשכל העקום שיש להם, למדו באיזה ישיבה, ישיבת ... בישיבה של גהינם, והוציאו צו כזה שאברכים לא ילמדו תורה, זו רשעות שאין דוגמתה, זה לב שחור שונא את עם ישראל! מי שיש לו אהבת ישראל, צריך לרדת אל העם צריך לאהוב את העם. איך לרדת אל העם איך לאהוב אותם, כמה לאהוב? יגיד לו אתה חביבי אתה עיני, זה לאהוב אותם? תפתח לו את עיניו מסכן, שידע תורה שילמד חכמה, אתה פותח את עיניו שלא יכשל ח"ו באיסורי סקילה, אם לא יודע מה זה שבת, איך שומרים את השבת, נכשלים מסכנים האנשים האלה לא יודעים, ואם היו יודעים לא היו נכשלים. זה שאמר והעמידו תלמידים הרבה, חייב לכתת את רגליו, כמו שאמרו חז"ל והם תוכו לרגליך, אלה תלמידי חכמים בכל דור ודור שהולכים ומכתתים את רגליהם מעיר לעיר וממקום למקום, כמו ר' חייא ע"ה שלא היה דוגמתו איש שכיתת את רגליו מעיר לעיר ומכפר לכפר, כדי ללמד תורה את נערי ישראל את הצעירים שלהם. תלמיד חכם שכל יום קורא קריאת שמע ואינו מלמד לאחרים, אפשר לומר שהוא מעיד עדות שקר! כמו שאמרו חז"ל כל הקורא קריאת שמע בלא טלית ותפילין כאילו מעיד עדות שקר בעצמו, שאומר 'וקשרתם לאות על ידיך', ואינם עליו. כך תלמיד חכם שלומד לעצמו ואינו מלמד לאחרים, 'לך קראי לך תנאי', ולא שם את לבו על אחרים, מעיד כל יום עדות שקר! ובגמ' סנהדרין ק' 'כי דבר ה' בזה' - זה הלומד ואינו מלמד לאחרים, איום ונורא! והמשך הפסוק 'הכרת תכרת הנפש ההיא' ח"ו. לכן לא יאמר אדם 'חייך קודמים' אם אומרים לו תבוא תמסור שיעור, זה לא נכון! התורה שלנו אין לה סוף, אמנם הוא מונע את עצמו מלהמשיך ללמוד ונותן השיעור וחושב שמפסיד, אבל הקב"ה נותן לו אריכות ימים והוא משלים את החסר. הדין של מוטב שיהיו שוגגים ואל יהיו מזידיים תלוי בכמה דברים. קודם כל צריך שיהיה דבר שהוא אסור רק מדרבנן, או אפילו מהתורה אבל שאינו מפורש בתורה. דבר שהוא מפורש בתורה נקרא 'מזיד', לא שייך בו שוגג, דזיל קרי בי רב הוא, וצריך למחות בין אם ישמע לו בין אם לא ישמע לו, כדי שישיר את העוון מעל צוארו, כמ"ש 35 'ואתה כי הזהרת רשע מדרכו לשוב ממנה ולא שב מדרכו, הוא בעונו ימות ואתה נפשך הצלת', אם הוכחת אותו קיימת את המצוה. וכל מה שאומרים מוטב שיהיו שוגגים ואל יהיו מזידיים, זהו רק בדבר שודאי לא ישמע, ואם יש ספק שמא ישמע חייב לומר לו שמא ישמע. אך איך יכול להיות בטוח שלא ישמע לו? יאמר לו פעם ושתיים, 'שלח לחמך על פני המים כי ברוב הימים תמצאנו', ביום מהימים ישים אל לבו ויחזור בתשובה. וכל זה בתנאי שהוא יכול לכלכל בנועם דבריו. כשמוכיח, יאמר בענוה בהכנעה בידידות באהבה. לא כמו שיש אנשים מוכיחים בצעקות ובזיונות, חבל, לא יועיל כלום, זה לא תוכחה, תוכחה צריכה להיות רק במיתון ובישוב הדעת, 'הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא'. אם עוברת למשל מכונית של רשע מחלל שבת ואתה צועק לו 'שאבס שאבס', מה יועיל לו ה'שאבס' הזה, שום דבר לא יצא מזה, רק קנאה שנאה ותחרות. אבל כשאומר לו בינו לבינו: אתה אדם טוב, אוהב את התורה, למה לך לעשות מעשה כזה שיהיה בעוכרך, אני מדבר אותך באהבתי אותך, אז יש סיכוי שישמע לו. אך אם 'בכשיל וכילפות יהלומון', שום דבר לא יצא מזה, להיפך יעשה לו 'עלא עינק', דוקא אני יעשה לך. כתוב בתורה 'ולא תשא עליו חטא', אם אתה צועק עליו ומלביץ את פניו ברבים, אתה נושא עליו חטא. כל, התוכחה צריכה להיות בנועם, 'טובה תוכחת מגולה מאהבה מסותרת', 'לשון רכה תשבר גרם'. אפי' גרמו של אשמדאי נשברת אם מדבר בצורה רכה כמ"ש בגמ' אך אם הוא מבני-אדם שמטבעם רותחים, שלא ישמע לו, זה פטור מהתוכחה בכלל, לא עליו צינתה התורה 'הוכח תוכיח'. אדם צריך להיות נוח לבריות, יטמין את קולו בבטנו, וידבר בנועם דבריו, וכן צריך להיות כשמוכיח ידיד-שכן-מכר, וכך בעזה"י יצליח. נאמר 'אומר לרשע צדיק אתה יקבהו עמים יזעמוהו לאומים, ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב'. ופירש ר' שלמה אלגזי אב"ד מצרים בספרו 'מעולפת ספירים', כי ה' שונא מי שהוא חנף, ולא יזכה לראות פני שכינה, כמו שאמרו ארבע כתות אין מקבלות פני שכינה, כל אדם אחרי פטירתו הולך לחזות בנועם השכינה, אבל ארבעת הכתות שהם - חנפים, וכן שקרים, דובר שקרים לא יכון לנגד עיני, מספרי לשון הרע, כמ"ש 'מלשני בסתר רעהו אותו אצמית, גבה עינים ורחב לבב אתו לא אוכל, וזהו אפילו בדבר שהוא אמיתי שראה בעיניו ורוצה להשמיץ את חברו. והאחרון ליצן, כמו אלה שמשחקים בבימה וכיו"ב כדי שאנשים יצחקו כמו משוגעים, שנאמר משך ידו את לוצצים. וסימנם חשמ"ל, בעולם הבא יושיבו אותם על כסא חשמל... החנפן שאומר לרשע צדיק אתה, ראוי לכל גינוי. אך אם בא להוכיחו ועושה לו הקדמה לפני התוכחה: אתה צדיק, ואביך היה גאון עולם, אף שבאמת היה זבל, ומגביה אותו - לא נאה לאנשים כמוך, אתה חביב נחמד, וכל כוונתו שיחזור בתשובה, בזה - 'למוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב', ואשרי המדבר על אוזן שומעת."

סיפור מרגש מחברה כאן שתבינו מי זה מר"ן הצדיק רבינו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל - קודש קודשים..

וזה סיפור של החברה ליעד לוי: אני רוצה לשתף אתכם במשהו שנורא נוגע בי עכשיו. לפני 26 שנה יצאתי אל אוויר העולם, כשמחלה בשם "ספינה ביפידה" התגלתה בגופי (אי ספיקת נוזלים). אמא ואבא שלי שאלו את הרופאים: מה זו המחלה, מה עושים איתה וכו'. תגובת רופאי הדסה עין כרם, שערי צדק, אסותא, איכילוב, ועוד. הגיבו: "הילדה לא תלך על הרגליים לעולם, היא תשב על כיסא גלגלים!" אחרי 7 חודשים של אשפוז, ניתוחים, ובדיקות לא נעימות בבית החולים הצטרפה אליי למחלקה נכדתו של הרב עובדיה יוסף זצ"ל. אבא שלי סיפר לכבוד הרב על המקרה וביקש ממנו לברך אותי. כבוד הרב הניח את ידו על ראשי ובירך. ולאחר מכן, אמר לאבא ואמא: הילדה תלך על הרגליים. והוסיף שלא לתת לי עדיין שם. הוא אמר שהוא מעריך שהנס יקרה בגיל 4-5. וכך קרה - בגיל 4 התחולל הנס והתחלתי לזחול. באותם ימים נתנו לי את השם ליעד. (לי-לעד) ומאז אני הולכת, באה, מכירה אנשים, ואפילו כבר הפכתי לאישה, והכל בכריאות ברוך השם! כבר שנים שאני ממש רוצה להגיע אל כבוד הרב. רק לעמוד מולו ולומר לו: תודה רבה! המסר שרציתי להעביר הוא: אסור לאבד תקווה לעולם, נסים ונפלאות קורים! אין ייאוש בעולם כלל! רק להאמין בבורא עולם! "עכ"ד

רוצים להתעשר? גשמית ורוחנית?

אז ככה שמברכים ומבקשים מהשם תן לנו עוד כסף (דמים /ממון) לתת צדקות. זו בקשה ראויה ומעולה ... ברור שהשם נותן פי עשר כדי שתיתן עשרה אחוז עד עשרים אחוז מההכנסות שלך (כי נהיית צינור להעביר השפע במעשרות) ... ולכן הבקשה הראויה לבקש על הפרנסה היא: "תן לי שאוכל להמשיך לתת" וכך אני מבקש שנים בין בברכת המזון בין בתפילות וכדומה. והשם נותן וגם עוזר ומזכה לתת!! כי זה נסיון קשה כמו כל נסיון.. שתמשיכו לתת ושהשם תמיד יתן לכם שיהיה לכם לתת.. ואין נתינה גדולה יותר משאר נתינה בדור האחרון לזיכוי הרבים שבדורנו זה ממש הצלת נשמות מלא תעמוד על דם רעך ולא תוכל להתעלם מאחיך הנידה מבחינה רוחנית!! התורה מצווה לחוס על חמור שונאך מישראל(שונא בישראל זה רק מי שחטא ולא מקבל תוכחת שיקבל יחזור להיות אהוב) קל וחומר לחוס על נשמתו של אחינו שכולם בדור זה תינוק שנשבה פסק החזון איש אפילו אפיקורסים בדורנו כך פסק!

סיפור מחזק על האוטיסטית שגילתה מתי גלעד שליט ישוחרר

תתחזקו אחים ואחיות יקרים תקראו סיפור תגובה שסיפר לי חבר שלנו שתבינו שתורת משה אמת וכל מסרי האוטיסטים שהבאתי בספר ההוכחות הם אמת... (ראו הוכחות בספר ההוכחות הראיות) תראו איך אוטיסט אמר בדיוק מתי גלעד שליט ישתחרר מתי שהכי לא היה נראה שהוא ישתחרר: "Shlomo Halak ערן חג שמח, שאלה: האימא אני יודע שנפטרה. מה עם גליה?? עדיין בחיים?? בכל מקרה הסיפור מרתק ואמיתי. חכמי ישראל אומרים. כי אין הנבואה ניתנת אלא לשוטים וקטנים. אגב לזיכוי הרבים.: אצלנו בשכונה יש ילדה כזו, וכ- 3 חודשים לפני שחרורו של שליט, כשלא היה נראה סיכוי לשחרורו, היא הכריזה בשבת בבית כנסת שהוא ישוחרר ביום שמחת תורה. ואכן כך היה בדיוק.

תקשור עם הילדה, בתיה, פגועת המוח:

"ש. מה יקרה לחילונים בזמן המשיח? ת. אלו שלא יחזרו בתשובה ייעלמו מפני העולם."

בתיה פגועת המוח: "ש. איך את יודעת את כל הדברים הללו?

ת. אני יצירת ה', גם אתם יודעים את זה אבל המח מפריע לכם.

ש. מה יקרה לחילונים בזמן המשיח?

ת. אלו שלא יחזרו בתשובה ייעלמו מפני העולם.

ש. איך צריך להתייחס לאנשים שלא עושים את רצון השם?

ת. צריכים לנסות בסבלנות להראות להם את האמת אבל לא לרדת אפילו טיפה לעולמם..."

ואנוכי ערן בן עזרא מוסיף שדברי האוטיסטים שהובאו במהדורה הראשונה של ספר ההוכחות נבחרו בקפידה רק דברים שאושרו על ידי רבנים שתואמים לאמור בתורה הקדושה ודברים שילדים קטנים לא יכלו לאמרם מדעתם כי זה דברים שתלמידי חכמים גדולים רק יודעים ולא ילדים קטנים כמו אוטיסטים אלו וזה בא לחזק אמיתות התורה וקיום העולם הבא הרוחני ושיש דין ויש דיין ומן הסתם שיש בורא לעולם והעונשים החמורים למי שלא זכה לשוב בתשובה ולתקן מעשיו בעודו בחייו.. וע"כ יש להיזהר מלסמוך על מסרים של האוטיסטים שלא נבדקו בקפידה על ידי רב גדול שמבין שמה מעורבים הם בטוב רוע ודי בכך למבין.

מכתב שפרסמתי לכם בעבר ולהלן תגובה של אמא של אנאל האוטיסטית קראו עד הסוף:

היום פגשתי בחורה בפגישה, שסיפרה לי שאחותה יש לה בן אוטיסט והם גרים בצרפת. ויום אחד אחותה קוראת ספר על ילדה אוטיסטית יהודייה מתקשרת בשם אנאל שמספרת שכל תורת משה אמת וגאולה בפתח ויש לשוב בתשובה ומזהירה מה יקרה לכל מי שלא ישוב בתשובה.. האחות אמרה מעניין אם אצליח לתקשר עם הבן שלי. היא פנתה לכותבים שיקשרו אותה לרב שבא להדריך אותה לתקשר עם בנה. והפלא ופלא הילד כותב לה המחשב מיוחד לאוטיסטים שתומכים לו בכף היד שהגאולה בפתח. עוד ראה חזקה שמסריי האוטיסטים שנבדקו על ידי רב הם אמת והם בדיוק מה שרשום בתורה. הילד אמר אנחנו ממש עכשיו בתוך הגאולה הסופית ומשיח עומד להתגלות. הילד בן 7. בקיצור ביקשתי להיפגש עימו ואולי אטוס בלי נדר לצרפת לצלם האירוע והתקשור ואביא אותו איתי לארץ לחזק את אחינו שרחוקים מתורה ומצוות ומי שרוצה להתחזק שיקרא בספר ההוכחות הפרק של הילדים האוטיסטים שאני מרכז בו עדויות שנבדקו ואומתו של אוטיסטים שכולם מאשרים שכל התורה אמת ושחייבים לשוב בתשובה שלימה להיות דתי כדי להינצל מגוג ומגוג וחבלי משיח שעומדים בפתח. וכך הגיבה אמא של אנאל לסטטוס זה שנבין ונדע שיש דין ויש דיין ויש עולם הבא וכדאי מאוד לחקור ולחזור בתשובה למי שרוצה לשרוד ולחיות לנצח בעינינוגים שלא נתפסים בשכל אנוש קראו דבריה :

Yacov Chimoni אני אלא של אנאל בתי לא היתה אוטיסטית היא פשוט התנתקה מגופה כדי לקבל את רוח הקודש רבנים מהעולם כולו באו לראות אותה ושאלו שאלות ככול התחומים וגם שיחות אם רופאים לחקר המוח היו באים כדי לנסות להבין זאת ואנאל ידעה לענות בכל השפות ידעה שבעים שפות וכתבה ספר שאחזיר הרבה אנשים בתשובה לפני לכתה השאירה צוואה שאנו מקימים אותה בבית וגן ירושלים. היא דברה על התקופה הזאת כבר לפני פטירת בקרוב אנו נפיץ את הטקסטים שלה בעברית ובאנגלית

למען תבינו מהי מעלת זיכוי הרבים אני מצטט מילה במילה על מעלת זיכוי הרבים בשיחות עם גליה האוטיסטית
שלמדה לתקשר בשיטה מדעית חדשה עם אמא ונמצאה כנאונה שיודעת את כל התורה כולה כולל הגמרות כל הש"ס
 זוהר ועוד.. דבריה אומתו והומלצו על ידי כל הרבנים ונמצאו כנכונים הלכתית ומדעית. הילדה מספרת לאימא שלה כל שיש עלינו לעשות בחיים הללו ואימא שלה כתבה ספר מאוד מחזק שנקרא גליה מסרים מעולם האמת שאני ממליץ בחום לקרוא אותו! זה מה שגליה אמרה לאימא שלה בתקשורת בתמיכה (השיטה המוכחת מדעית) על מעלת זיכוי הרבים: זיכוי הרבים - גליה: "זכות הרבים עומדת כסלע איתן! כל המזכה את הרבים, משמים עוזרים לו בכל דבר ודבר. העם כל כך זקוק היום לכל פיסת קדושה, זה כמו להציל אנשים גוועים ולהשקותם מים כדי שלא יבלו! אמא, מהשמיים שמחים על כל זיכוי הרבים שיש, אנחנו בזמן חשוב ביותר לנו והגאולה ממש קרובה לבוא! העבודה הקשה של מזכי הרבים ממש מצילה נפשות רבות ממלכת לאבדון. אמא יקרה שלי, המשיכי בכל כוחותיך כי זה עניין של פיקוח נפש ממש, לחזק אנשים היום זו הצלתם! בשמים יש שמחה גדולה מכל ההתעוררות הגדולה של עם ישראל והלוואי שימשיכו כך בכל העו. זה מאוד עוזר לעם ישראל שיש אנשים שכל כך חשוב להם לזכות את הרבים ולהאדיר תורה בעם. אשרי כל אלה העושים במלאכה - מלאכת הקודש הזאת!"

אמא: "גליה, קראתי לגבי מזכי הרבים שיש בגן עדן שער מיוחד דרכו יכולים לעבור רק מזכי הרבים, מה את אומרת על כך?" **גליה:** "אמא זה נכון שיש בשמים פריבילגיות מיוחדות למזכי הרבים. מזכי הרבים עובדים כל כך קשה בעולמנו האטום המתחיל להיפתח ולקלוט את העניין שיש מלך לעולם והוא הקדוש ברוך הוא אין עוד מלבדו! כל הגילויים הללו של הקודים בתורה וכל האוטיסטים כמוני שמוסרים דברי אלוקים חיים, הכל בא משמים לעזור לנו לראות שישתבח מלך העולם, הוא מלך אחד ויחיד ומיוחד, כוח עליון ללא שום עוררין, שולט שליטה מוחלטת בכל הבריאה והיקומים ואין עוד מלבדו. כוחו ותבונתו מלא עולם, אין גבול ואין מספר לעוצמתו הבלעדית על כל העולמות! אמא, אדם שלא מתחשב ברצונותיו ומבטל את עצמו לכבוד השם יתברך ועושה רק לשם שמים, זה נחשב לו לצדקה גדולה בשמים. כל המזכה את הרבים הוא אהוב ויקר בשמים ויזכה לחסד עליון. כל המצליח להציל נפש מישראל, מהשמיים ילבישוהו בשלל גוונים זוהרים ומזהירים בכל רחבי הרקיע! בכל הרקיעים יראו ויתפעלו מיופיו וזוהרו ומארמונותיו, ארמונות הבדולח הרוחניים המצפים לו! השם נותן הרבה כוחות לכל המנסה ורוצה לזכות את הרבים. אפילו אם נדמה לו שאין לו כוחות, משמים שולחים לו כוחות עצומים שהוא אפילו אינו יודע מהיכן, שוכרו יהיה גדול מאוד בשמים! זיכוי הרבים זו אחת המצוות הכי חשובות בעולם הזה! שימשיכו בכל כוחותיהם ובמלוא עוצמתם!"

אמא: "גליה, איך אני יכולה לשמח אותך ולעשות לך נחת בחיים האלה בגשמיית, בנוסף לביקורים ולתיקשורים?" **גליה:** "אמא כלום במיוחד! רק המצוות שלך והמעשים הטובים שלך וזיכוי הרבים שלך יכול לשמח אותי בעולם השקר הזה!"

אמא: "יש לך איזה עצות איך להינצל מהגיהנום?" **גליה:** "אפשר להינצל מהגיהנום בזכות זיכוי הרבים! זיכוי הרבים זו לא חובת האדם בעולמנו, משמים מתנהגים עם מזכה הרבים בחסד גדול, הוא נחשב עושה חסד לשם שמים. זיכוי הרבים זה אחד המתכונים הבדוקים להינצל מהגיהנום! דרך זיכוי הרבים מובילה למדרגות עליונות וכל המאמץ העילאי המשקיעים בהשבת בנים ובנות לאביהם שבשמים נחשב לצדקה גדולה. משמים יגמלו לנו על פועלנו למען שמו באהבה, כל זיכוי הרבים של כל אדם מישראל מעורר שמחה בשמים. כל המזכה את הרבים הוא בכלל מקרבי הגאולה, אנחנו כבר לקראת הסוף, המשיח יגיע ויתגלה בעזרת השם לכל עם ישראל המצפים לו בכיליון עיניים. משמים מנחים את מזכי הרבים ומסייעים בידם לחזק את השומעים לדרך התורה ומצוות השם יתברך. למי שיש זכות, עוזרים לו משמים להגיד ולעניין בדבריו את הציבור. נדמה לנו שאנחנו מתכננים מה לומר, אך הקדוש ברוך הוא שם לנו את המילים בפנינו. תפילתנו צריכה להיות: שהמילים אשר נזכה שיושמו בפנינו יחזקו את הרבים לשם שמים. כל זיכוי הרבים של כל מזכי הרבים היקרים בארץ הוא כמו אויר לנשימה לקרוב גאולת עם ישראל בימים קשים אלה - ימי הגאולה לעם ישראל. אמא אל חשש מכלום, השם מגן על כל מזכי הרבים העושים למען שמו להחזיר בנים אובדים, מזכי הרבים מקבלים המון עזרת שמים. הקדוש ברוך הוא אוהב את המקרבים את בניו לאביהם שבשמים."

גליה: "חבל שלא כולם זוכים לראות את האור היורד לעולם. המון מתהלכים כעיוורים וכלואים בכלוב תאוותיהם, הם לא יודעים את האמת! אלה שזכו יכולים לעזור להם לזכות לראות את האור המאיר. אפילו לאור אחד באפילה יש יכולת להאיר את כל השטח, את הנשמה. אמא, אנו נמצאים כל החיים תחת ניסיונות חוזרים ונשנים. ללא מבחן האדם לא יכול לעלות בדרגות רוחניות, לפני כל כיתה שעולים יש מבחנים הבודקים אם התלמיד כבר יכול לעלות לכיתה הגבוהה יותר.

מזכה הרבים מודרך משמים, צריך להרגיש בפנימיות את הדברים כי זו ההדרכה שמקבלים ללא מילים. מצוות זיכוי הרבים היא עצומה ללא גבול ויקרה מאד, כל העוסקים בה יקבלו שכר עצום ביותר. זו מצווה אהובה שיכולה להחזיר הביתה הרבה בנים אובדים לשם, אבינו שבשמים כה מצפה ומתגעגע אל בניו ובנותיו האהובים. אין להרפות מכך, זה צו השעה. כל המלא באהבת עם ישראל מחויב לעשות זאת, משמים ירוננו על כל איש ישראל שאבד, אסור לנטוש את המערכה, חייבים להלחם על כל יהודי שעדיין בחושך ולהאיר לו את הדרך כדי שלא ימער ויפול לתהום שאין תקומה ממנה. היום מדובר בהצלת נפשות ממש, זיכוי הרבים זו חובת השעה לכל מי שיש באפשרותו ותכונותיו לעשות כך. לא לכל אדם יש הזכות לזכות את הרבים, למי שיש זכות השם מצליח דרכו ועוזר לו בכל אשר יפנה. משמים לא מחלקים סתם מתנות, רק למי שראוי להם!"

אמא: "יש לך איזה עצות איך להינצל מהגיהינום? מה צריך לעשות בעולם הזה כדי לא להיכנס לגיהינום כלל?" **גליה:** "אפשר להינצל מהגיהינום בזכות זיכוי הרבים! זיכוי הרבים זו לא חובת האדם בעולמנו ומשמים מתנהגים בחסד גדול עם מזכה הרבים, כי הוא עושה חסד לשם שמים. אמא זיכוי הרבים זה אחד המתכונים הבדוקים להינצל מהגיהינום!" **אמא:** "זיכוי הרבים זה המתכון או שיש דברים נוספים?" **גליה:** "אמא, כל העבודה שלנו בעולם הזה למען לא נצטרך לזיכוכים נוספים בעולם הבא, אז לא לדאוג! מי שמקיים מצוות ועובד על מידותיו יכול לזכות לגן עדן בלי גיהינום!"

אמא: "בגן עדן כולם צדיקים?" **גליה:** "אולי פעם הם היו רשעים שחזרו בתשובה, אבל אם כן, נחשבים לצדיקים תמיד!" עד כאן - מכל זאת תבינו כמה חשוב לזכות הרבים שמוכח שהוא מחזיר בתשובה ומחזק רחוקים וקרובים או את תישנו נצלו את עידן האינטרנט ותפיצו את ספרי לכל רשימת התפוצה שלכם ואל תשכחו להמליץ עליו ואולי תעתיקו מאמר זה עם ההמלצה להמשיך להפיץ את ספרי על ידי חברכם שיצור שרשרת אימיילים שתתחיל מכם וככה נגיע לכל יהודי ויהודי כל שאני עושה לשם שמיים ללא מטרת רווח כולל כתיבת ספרי כדי לנצח את היצר צריך להתנקות ואיך מתנקים מהטומאה הרוחנית על ידי לימוד וקריאת ספרי קודש וספרי הדרכה רוחניים דתיים ושמיעת הרצאות על התורה ועל הדת ועל ידי כך מחזקים את הידיעה שהכל אמת וככל שמחזקים הידיעה שהכל אמת אז קל יותר לא לחטוא ולהתגבר על היצר.. החוכמה היא לקום ולבקש סליחה מהשם מיד מרגע שחטאנו והיצר עבד עלינו... זה מלחמה של כל החיים ומי שמנצח זה שנופל וקם.. השם יודע שניפול לכן שם אותנו בגוף שפל עם יצרים ותאוות.. השם לא רוצה שנהיה מלאכים כי זה בלתי אפשרי השם רוצה שנלחם ביצר הרע ושאנו נופלים נקום מיד ונעשה תשובה שהיא חרטה על העבר ולקיימת התחייבות להשתנות לטובה ולא לחזור לחטא שנפלנו אליו יהיה אשר יהיה גם אם אני יודעים שעוד 5 דקות היצר יתחמן אותנו וניפול שוב.. אל יאוש כל שיש לעשות זה לקום מיד לאחר שנופלים... צדיק נופל וקם.. רשע נופל ולא מנסה לקום. תרגישו בנוח להפיץ לחברכם מצווה גדולה להפיץ את דבר השם והמפיץ זוכה לזכויות של כל מי שיהרהר לעשות תשובה.. יש שניצלו מגיהינום וזכו לגן עדן כי גרמו ליהודים להרהר בתשובה על ידי חלוקה 50 ספריי קודש כמו המת הקליני שחזר לחיים ויצא בסוף זכאי בבית דין של מעלה, שמו ניר אבוג'אן בסרטון שנקרא חותם האמת ניתן לראותו ביוטיוב מאוד מומלץ!

מכתב שקיבלתי ממפיצה של "ספר-ההוכחות" תראו איך חלוקת ספר ההוכחות מצילה חיים ממש

"MMS Message ערב טוב ערן, אני חייבת לספר לך... לפני שנה בערך קיבלתי ממך הרבה עותקים של ספר ההוכחות לחלוקה לעילוי נשמת אבי ז"ל. יום אחד כשנהגתי לכיוון הבית ראיתי בצד הדרך אדם עם רכב תקוע והשאלתי לו "כבלים" בשביל המצבר, אחרי שהרכב שלו היה כשיר לנסיעה נתתי לו את הספר, הוא לא רצה לקחת כי אמר שהוא לא אדם שקורא ספרים. אמרתי לו: בבקשה אל תקרא רק תשאיר ברכב, זה לעילוי נשמת אבי.. הוא השתכנע ולקח. אתמול אחרי שנה עוצר אותי אדם דתי ברחוב ואומר לי את זוכרת אותי?! -לא זיהיתי אותו, הוא היה עם כיפה וזקן! הוא אמר לי: את הראשונה שגרמת לי לקרוא, כשאנשים היו נותנים לי ספרי מוסר ואמונה תמיד היה לי אותו תירוץ: "אני לא קורא ספרים".. וכך היו עוזבים אותי בשקט.. ואת אמרת לי: אל תקרא, רק תשאיר ברכב!! זה מה ששכנע אותי לקרוא. אני לא יכול לתאר לך מה עשית לי, אני אדם חדש!" - רציתי לשתף אותך, בזכותך עוד יהודי התקרר לקב"ה. תודה רבה רבה לך!! להזמנת הספר לביתכם התקשרו למפיץ רבי אשר אדרי 0533102912

להורדה בחינם של ספר ההוכחות: <http://www.box.com/s/14ecd2nde7kfn5a9nu7>

מעלת זיכוי הרבים: 'נשאלתי שאלה': ערן, כספי מעשר לזיכוי הרבים בספר שלך (ספר ההוכחות) - תופס?

תשובתי: "זו המצווה הכי גבוהה וגדולה שיש כי 'ספר-ההוכחות' הוא המחזיר בתשובה היום הכי קטלני שיש שיוצר מחילוני לירא שמיים... ולכן אני מקדיש רוב כספי לתרומה של ספר זה... ואם היה בשוק ספר אחר טוב יותר הייתי שמח בלי נדר וב"ה להשקיע בו ולא בזה... העיקר זה הצלה של נשמות וכאן זכינו בשקלים בודדים לעותק להציל נשמות של עם ישראל. יש לנו אלפי מכתבים של אנשים ששבו בתשובה שלימה ולכל הפחות הרהרו בתשובה לכן אין מצווה גדולה מזאת שנאמר לא תעמוד על דם רעך ויש מצוות השבת אבידה שזה גם השבת אבידה לקב"ה ויש גם מצוות פדיון שבויים.. כלומר בתרומה לרכישת 'ספר-ההוכחות', אדם זוכה לקיים כמה וכמה מצוות... (ואני מחלק בעצמי אלפים בחינם בשל גודל המצווה והחוב של ה' בדורנו) בדורנו אנו מותר להסית כסף שהיה מיועד למטרה אחרת כמו אוכל לעניים למצוות פדיון שבויים שהיא מעל כל המצוות וזה בזיכוי הרבים הנ"ל! לכן אשריו ואשריי חלקו של מי שמביין זאת ומשקיע את כל מאודו וכל כולו להציל נשמות באמצעות ספר זה. הספר הזה הוא סמינר מהלך וחוסך ללכת לסמינר כי הוא נותן תשובות כמעט לכל שאלה אפשרית ומחזק בצורה מבהילה. תראה בספר ההוכחות מאות המכתבים של אנשים ששבו בתשובה ממנו שנבין כמה הספר הזה קטלני (וזה רק לקט) ובאמת שלא ברור לי במה זכיתי לספר זה שכן אני יודע כמה אני חוטא ורחוק מלהיות זכאי לספר קטלני כזה אם מישהו יביא לשימת ליבי ספר אחר שעושה תוצאות יותר מספר זה אני ישקיע את כספי עליו ולא על זה... ואפרסמו בכל מאודי שכן חשובה לי הצלת ישראל ולא מעניין אותי כבוד בזוי וחסר ערך או פרסומי או עשיית ממון וכדומה כי אין לי תאוות ממון ב"ה וכל שאני עושה לשם שמיים ללא אינטרס ורק להאדיר את שמו של הקב"ה ולקרר ולהציל עוד נשמות ולעשות רצון בוראנו ולעשות לו נחת רוח (אני מקווה שאין לי אינטרס כי אני לא יודע שמה יש לי ואני לא מודע לכך ומודה שאני בעצמי חושש כל הזמן ובודק את עצמי לוודא שבאמת אני עושה הכל נקי וטהור ללא אינטרס כי היצר הרע ערמומי וחשוב להיות בוחן את עצמך תמיד... ובורח מכבוד מרויח... ואפילו בעצמי אני מחפש ביזיונות שיבזו אותי ולהזכיר לעצמי כמה שפל אני וכמה חסר ערך אני וכמה רחוק מהאמת אני וכי על מה יש לי להתגאות?... וכל מטרתי ודאגתי לשם שמיים לעשות נחת רוח לבוראי ולהציל את אחיי ואחייתי האהובים משמד רוחני וייסורים קשים ומחורבן האומה חס ושלום שהשם הרי איים בנביא שאם לא נשוב

בתשובה שלימה או נהיה בדרך..אז יחול: "פן-אבוא, והפיתי את-הארץ תרם". בר מינן ועל כולנו כערכים זה לזה להציל את עצמינו ואת השם יתברך מלהיות מאולץ להכות אותנו חס ושלום וגם זה רחמים מרובים רק שיש לאבא צער שהוא נאלץ להכות בבניו וברור שכל אבא מעדיף שלא היה נזקק להכות בבנו כדי שישמע לעצות האב שהן רק לטובת הילד שירויה חיי נצח בעינוגים לא נתפסים בשכל אנוש לנצח נצחים.. במאמץ קל לשנות מנהגיו הרעים לדרך שהשם ציוונו לטובתנו.) עד כה בצורה הכי אובייקטיבית..במבחן התוצאה לא מצאתי ספר זהה שנותן תוצאות כמו זה...למשל שנבין רבי אשר אדרי הי"ו שעוסק בזיכוי הרבים בחלוקה של ספרים ודיסקים בחינם לזיכוי הרבים כבר 16 שנה אמר לי שלא היה שום ספר שחילק ושיווק לזיכוי הרבים כמו "ספר-ההוכחות" שמביא תוצאות של חזרה בתשובה והרהורי תשובה עד כדי כך שכל ארגונו לזיכוי הרבים עכשיו סובב סביב "ספר-ההוכחות"...ב"ה ואמר שידע שהשם יביא איזה נשק אטומי להציל את עם ישראל והוא התפלל על זה הרבה ושקיבל את ספר ההוכחות וראה את הביקוש לו ואת התוצאות של הקוראים בו נפעם וחש שזה הפצצת אטום שתעיר את אחינו ב"ה בלי נדר לעשות תשובה ונגאל ברחמים מדיסקים וספרים ולא מפצצת אטום בר מינן של צפון קוריאה או איראן(שבידוע השם מאיים דרך הגויים שנאמר אשר שבט אפי ומקל זעמי כדי שנתעורר לתשובה ולא נאבד בר מינן..שנאמר אם לא שבים בתשובה מעמיד עליהם השם מלך שגזרותיו קשות כהמן שישראל יפחדו ויעשו תשובה ראה ילקוט שמעוני בנושא ובגמרא לכן לסכם נשמה יקרה אין מצווה גדולה מזאת כיום מאשר לרכוש את ספר ההוכחות בפחות מעלות הדפוס ולחלקן בחינם לזיכוי הרבים שכן הכל נעשה על ידי כל המעורבים לשם שמיים ללא רווח (אנו מחלקים אותם בשם התורמים לזיכוי הרבים שוב במעגל שלא יפסק ב"ה עד שיבוא משיח צדקנו ברחמים אמן ובשיעורים שלי אני מחלקם בחינם..ניתן להשיגם גם בחנות של פנחס ראובן בבני ברק ברחוב כהנמן 74 קומה ד' וכל שקונה יותר מרויח את חיי הנצח של עצמו ומשפחתו שמכריעם לכף זכות ושל אחינו שהוא נותן להם את "ספר- ההוכחות") נפסק להלכה במצב שיש פדיון שבוים (שאינן הידור במצווה של החזרת אדם בתשובה מפדיון שבוים שהיה שבוי ביד היצר הרע) לוקחים כסף שהיה אמור לתת לעניים לאוכל ונותנים לפדיון שבוים וכך גם כאן העדיפות היא הצלת נשמות אחינו ויש אומרים שיש חובה הלכתית לתת את כל הכסף שיש לאדם לזיכוי הרבים בדורנו ממצוות לא תעמוד על דם רעך (שאתה רואה את אחיך נשחט ומובל למותו הרוחני ופיזי וזה במוות גופני וקל וחומר במוות רוחני..שנאמר בגמרא: "גדול המחטיאו מהורגו!") ולכן לא רק מעשר חובה ומצווה לתת לעשיית מצווה זאת אלא כל כספו הפנוי של האדם!!! מלא תעמוד על דם רעך..ולצערנו רעינו(אחינו האהובים) נטבחים כיום בשלטון השמד הרוחני שעלינו בשקר ומרמה והסתות ושקרים בתשקורת.. וספר ההוכחות נותן להם דעת וידע שמוציאם משאול תחתית ומגלות המינות והכפירה וקונה להם ולמזכים אותם את חיי הנצח וכל המזכה את הרבים אין חטא בה על ידו(עוון יכול לבוא כי נותרת בחירה אבל חטא כמו לאכול דבר לא כשר וכדומה או להכשל בחטאים שומרים עליו יותר משמים שלא יכשל) והוא מקבל שכר של כל המצוות של בניהם ובני בניהם ושל העושים לנצח נצחים ולהם גם לא נגרע דבר..כדי שהוא לא יהיה בגהינם ומי שהחזיר בתשובה בגן עדן...ולכן ייקבל סיוע משמים שיחזור בתשובה שלימה יותר מכל בן אנוש כי הוא נודב נדבה לשם יתברך ושכרו גדול ולא יסולא מפז מכל בן אנוש כולל מביא טהור וזך (לפי רבינו בחיי) שלא החזיר בתשובה אחרים ולכן בדורנו ניתן להגיע למעלות שגם נביאים לא יכלו להגיע כי יש יהלומים על הרצפה וזה אחינו שרחוקים מהתורה שכל חכם דעת מחזיר בתשובה במחיר של חצי מנת פלאפל של ספר ההוכחות והוא קונה לו ולהם חיי נצח שלא נתפסים בשכל אנוש... גליה האוטוסיטית אמרה לאמא שלה שאין מתכון להנצל מגהינם טוב כמו לעסוק בזיכוי הרבים ולהציל נשמות ואין מצווה גדולה מזאת במיוחד בדור יתום זה. ואין ספר בדור יתום זה שמביא לתוצאות מחילוני גמור ואף כופר גמור למאמין ומקיים ושומר מצוות מאשר ספר ההוכחות. בקיצור, תקרא, אח יקר ואהוב כמה גדול שכרו של המזכה את הרבים:

סוד גדול מגלה לנו הרב על "מדריגת האדם"

סוד גדול מגלה לנו הרב "מדריגת האדם" (במאמר זיכוי הרבים פרק י"א), והוא דמנת הכוחות הרוחניים להם זוכה האדם נמדדים לפי נשיאתו באחריות הכלל, וככל שירבה בנשיאת אחריות יתרבו כוחו וקדושתו, וככל שימעט בנשיאת אחריות ינטל ממנו כח וגבורה. ... תַּפְקֹזְנָה עֵינֵי שְׂנֵיָהֶם וַיִּדְעוּ כִּי עִירְמָם הֵם וַיִּתְּפְרוּ עֲלֵה תְּאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם זִזְגָרֶת" (ג, ז). אמר רבי נחמיה (סנהדרין ע:): תאנה היה (שאכלו) שבדבר שקלקלו בו נתקנו שנאמר "וַיִּתְּפְרוּ עֲלֵה תְּאֵנָה", וכן כל חטא שאדם עושה בנוסף לעזיבת החטא וחרטה על העבר וקבלה על העתיד, ישנו זיכוי הרבים בדבר ההפך והוא "המהודר" שאם אדם פגם בזרע לבטלה, יעודד את שמירת הברית וכו'. חטאה בחוסר צניעות האשה תעודד שילכו נשים אחרות בצניעות ותהדר בצניעות כיום... ותלמוד תורה כנגד כולם. "וַיִּשְׁמְעוּ אֶת-קוֹל ה' אֱלֹהִים מִתְּהִלָּה בְּעַן לְרוּחוֹ הַיּוֹם. ככל שירבה לשאת באחריות עול זיכוי הרבים כן יתרבו כוחו ועוצמתו לשאת בעול אשר נטל עליו סוד גדול מגלה לנו הרב "מדריגת האדם" (במאמר זיכוי הרבים פרק י"א), והוא דמנת הכוחות הרוחניים להם זוכה האדם נמדדים לפי נשיאתו באחריות הכלל, וככל שירבה בנשיאת אחריות יתרבו כוחו וקדושתו, וככל שימעט בנשיאת אחריות ינטל ממנו כח וגבורה. וכל פעילות מביאה שמחה, ולמשל לארגן שיעור לקירוב רחוקים ולחיוזוק, ואפילו לאמירת תהילים וכיוצא, כל אחד לפי עניינו, הדבר נותן שמחה, וכן כל פעילות בזיכוי הרבים מביאה לסיפוק ולשמחה. מסכת אבות פרק ה משנה יח: "כל המזכה את הרבים, אין זוטא בא על ידו. וכל המזטיא את הרבים, אין מספיקין בידו לעשות תשובה (ס)". משה זכה וזכה את הרבים, זכות הרבים תלוי בו, שנאמר (דברים לג), "צִדְקַת ה' עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם יִשְׂרָאֵל. ירבעם חטא והחטיא את הרבים וכו... ..

סיפור מדהים שכתב לי חבר כאן על נס אישי תקראו

"היי ערן, מה קורה, לפני שעתיים ידידה שלי העלתה איזה קטע על ברכת אשר יצר, ואז כתגובה כתבתי לה את הסיפור שלי בעניין. וחשבתי שאולי זה מתאים לזיכוי הרבים. אז אני מבקש ממך אם בא לך לפרסם את זה בכל צורה שבא לך אז נרוויח. העתקתי את מה שכתבתי לה: אחד הדברים הראשונים שקיבלתי על עצמי זה ברכת אשר יצר לפני שנה בערך. לא לקחתי על עצמי את זה כי ציפיתי לסגולות או לישועות. לקחתי על עצמי בתמימות ופשטות רק להודות לה' על היכולת הבריאותית שנתן לי כמו שאני מברך על כל שנכנס לי לפה בין אוכל ובין שתייה. לפני כחודשים קראתי קטע על ברכת אשר יצר שאומר שזה סגולה לשמירה על הבריאות. חשבתי לעצמי למה זה לא ממש עובד עלי בפועל ופתאום ברגע אחד נפל לי האסימון שאני כבר שנה כמעט בלי משאף) שאני צמוד איליו מגיל 12 מאז גילו לי אסטמה (!!!) וכמה חודשים טובים בלי משאף בכלל!! ומה גם שבכל השנה לא ראיתי רופא בכלל!! (למעט 3 פעמים לצורכי אישורים בלבד!!). מה שנלמד כאן שכל מה שצריך זה התבוננות ושה' אחד ושמו אחד!!!"

מזכה הרבים מובטח הוא שהוא בן העולם הבא אם זיכה לשם שמיים

מזכה הרבים מובטח הוא שהוא בן העולם הבא מעצם הזכות שזכה לזכות את הרבים אם זיכה לשם שמיים ללא כל כוונה פסולה אישית או אינטרס אישי שלא לשם שמיים: מה מלמד ומחדש ר' עקיבא במה שהוא אומר על בנו: 'אלא יודע אני, שהוא בן עולם הבא, שזיכה את הרבים' 'שמגלגלין זכות על ידי זכאי' - הפירוש הוא; שמי שמתגלגלת זכות על ידו, השמים מעידים עליו שהוא זכאי שאלמלא היה זכאי, לא היו מגלגלין מן השמים זכות על ידו. וכך אומר ר' עקיבא על בנו: 'יודע אני, שהוא בן עולם הבא'. כיצד ידע? אלא שמן השמים זיכו את בנו לזכות את הרבים ואם כן הרי 'שהוא בן עולם הבא'. למדנו מהספדו של ר"ע מהי? 'מובטחני - שבני זה - בן העולם הבא - שהיה מזכה הרבים'. הנראה הוא, שכל אחד יכול להיות מזכה הרבים. אבל לא כן הוא ועיננו הרואות שיש הרבה מניעות וחשבונות שאדם לא זוכה. אך אם אדם זוכה להיות מזכה הרבים, בתורה וביראת שמים זו בודאי עדות מן השמים שהוא זכאי לעולם הבא.

*****זכות מזכה הרבים*****

כל מלאכי הדין אינם יכולים לשלוט עליו בזה העולם כולל מי שאוחז ביד רשע ומשדל אותו שיעזוב דרכו הרעה עולה בשלוש מעלות שאיש אחר אינו עולה בהם, גורם לכופף ה'צד האחר' וגורם לעליית כבוד הקב"ה וגורם לקיים כל העולם בתחתונים והעליונים. בעולם הבא ניכנס ב"ב שערים ואין מי שימחה בידו, וכרוז יוצא וקורא ואומר לעליונים ותחתונים העידו עדותכם מיהו זה שעשה נפשות וזיכה לרשעים כי הקב"ה והשכינה שואלת אליו, ואז באים שני מלאכים ומעידים אליו ואומרים אנחנו עדים אל פלוני בן אלמוני אשרי חלקו כי מזכירים ת אביו לטוב בשבילו, באותה שעה מרמז הקב"ה למלאך הנקרא... להביא צורת אותו אדם שיזכה את הרשעים והוא מביאו לפני הקב"ה והשכינה, והקב"ה מרמז ל-ד' מחנות עליונים שייקחו את הצורה והלכים עמו. ניכנס לשבעים עולמות גנוזים שאינו נכנס לשם אדם אחר חוץ ממי שמזכה את הרשעים "ואלמלא ידעו בני האדם כמה תועלת וזכות זוכים בשביל הרשעים שמזכירים אותם היו רודפים אחריהם כמו שרודף אחר החיים" (תרגום מאמר הזוהר הקדוש)

אז לאור שכך עלינו לרדוף אחר מצווה זאת אומר הזוהר הקדוש כמו שאנו רודפים חיים ממש!!

שנזכה כולנו לעסוק במצווה זאת ללא לאות תמיד בכל מאוננו! וראוי לך אחי לדעת כי זכויות המאמין, אפילו אם יהיה מגיע אל התכלית הרחוקה בתיקון נפשו לאלוקים, יתברך, ואילו היה קרוב למלאכים (לנביאים) במידותיהם הטובות ומנהגייהם המשובחים והשתדלותם בעבודת הבורא ואהבתם הזכה בו, אינם זכויות מי שמורה בני אדם אל הדרך הטובה ומיישר הרשעים אל עבודת השם שזכויותיו נכפלות בעבור זכויותיהם בכל הימים ובכל הזמנים" (שער אהבת השם, חובת הלבבות' בחיי) על כן ינסה כול אחד מאתנו בכל הכוח והמרץ לזכות כמה שיותר את עם ישראל, מתוך אהבה אמיתית וכנה לה: 'על מנת לקרב עוד נשמה שהתרחקה. חלוקת דיסקים, קלטות, חוברות, ספרים וכו' מי שהשם יתברך חנן אותו ביכולת שכנוע ינצל מתנה זו ויעביר שיעורי תורה ניתן לרכשו בזול ברכות המזון, תהילים וכו' ולחלק זיכוי הרבים הכי גדול תמיכה בלומדי תורה לבקש מאנשים שיאמרו אמן על הברכה זה זיכוי הרבים. לעודד אנשים לשמוע שיעורי תורה. מכאן ילמד כול המזכה את רבים שגם אם יש בפניו קשיים אל ירפה ממידה קדושה ונעלה זו, אלה ממשיך ביתר עוז. השם יתברך נותן סייעתא דשמיא רוחנית ונפשית עצומה למזכה הרבים, ע"מ שזה לא ישבר אלא ימשיך במסירות נפש בצנעה, בשמחה, בפשטות ובענווה. (הדברים נלקחו מהאתר מומלץ להיכנס ולפרסם משם דברים לזיכוי הרבים: <http://rabanim.net>)

מהו שכרו של מזכה הרבים?

רבינו בחיי, אומר, ששכרו של מזכה הרבים גדול משל הנביאים שהגיעו לשלמות בעבודת השם (ולא החזירו בתשובה אחרים). כי מזכה הרבים שזכה להשיב רבים מעוון או בודדים מקבל שכר על כל יהודי שקרב ליהדות עליו ועל בניו ובני בניו לכל הדורות כפול כל שכרם ולהם לא נגרע כלום. והנביא מקבל שכר רק על עבודת עצמו לכן שכרו של מזכה הרבים לשם שמיים גדול לעין שיעור משכר של כל בריה והזוהר אומר שהוא נשפט על ידי השם יתברך בשמיים ולכן מובטח לו שיצא זכאי בדין... הוא נכנס בדין 12 שערים ששום בריה לא נכנסת ואין מי שימחה בידו (כל זה מהזוהר הקדוש) ואומר ומוסיף הזוהר שלו ידענו כמה שכר גדול מקבלים על זיכוי הרבים היינו רודפים זאת כמו שאנו רודפים את החיים ממש"

על חובת זיכוי הרבים והעונש שנענשים הצדיקים שיכלו לזכות ולא מזכים את הרבים קראו מדבריו של הרב אורי זוהר:

הרב זוהר: "אומר לך מה שאני רגיל להביא בנושא. הגמרא בשבת נ"ה עמוד א', מגלה לנו גילוי נורא על האחריות שיש לשומרי התורה על עוברי עבירה. הגמרא מספרת שרב זירא אמר לרב סימון למה איננו מוכיח את בני ריש גלותא, השיב לו: 'יודע אני שלא ישמעו לי'. אמר לו: 'אף על פי כן. כפי שאמר רב אבא אמר רבי חנינא 'מעולם לא יצאה מדה טובה

מהקדוש ברוך הוא ונהפכה לרעה חוץ מהדבר הזה' דכתיב: "ויאמר ד' אליו עבור בתוך העיר, בתוך ירושלים, והתלית תיו על מצחות האנשים והנאנקים על כל התועבות הנעשות בתוכה וגו'". אמר לו הקדוש ברוך הוא לגבריאל 'לך ורשום על מצחן של צדיקים תיו של דיו שלא ישלטו בהם מלאכי חבלה ותיו של דם על מצחן של רשעים'. אמרה מידת הדין לפני הקדוש ברוך הוא: 'רבונו של עולם מה נשתנו אלו מאלו?' אמר לה: הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים. אמרה מידת הדין לפני הקדוש ברוך הוא: 'היה להם למחות ולא מיחו'. אמר לה: 'גלוי וידוע לפני שלא היו מקבלים מהם'. אמרה מידת הדין: 'אם לפניך הם גלויים, להם מי גלוי! והיינו דכתיב: זקן בחר ובתולה טף ונשים תהרגו למשחית, ועל כל איש אשר עליו התו אל תגשו, ומקדשי תחלו'. "זו אולי הגמרא המטלטלת ביותר שלמדתי מעודי! אחרי שהקב"ה מעיד שאלה הם צדיקים גמורים ואלו הם רשעים גמורים, ובכל זאת הראשונים שנהרגו היו הצדיקים על שלא יצאו להוכיח את הרשעים ופעם אחת בכל הבריאה שגזירה טובה נהפכה לרעה! "שאלתי כמה תלמידי חכמים, איך צריך להבין את הגמרא? הרי בגמרא כתוב שאישה שנדרה נדר ובעלה הפר את הנדר והיא לא ידעה מכך ועברה על הנדר, היא לא צריכה כפרה וד' יסלח לה. למה? בגלל שבמציאות לא עברה עבירה! אם כן, למה כאן הצדיקים כל כך נענשו, הרי אמנם הם לא ידעו שהתוכחה שלהם לא תישמע, אבל במציאות הקדוש ברוך הוא מעיד שהרשעים לא היו שומעים לתוכחה, נמצא שבמציאות הצדיקים לא עברו עבירה. אם כן, למה הם נענשו? מה זה שונה מאישה שחיללה את נדרה ולא ידעה שבעלה הפר אותו? "רואים כאן עד היכן מגיעה התביעה על צדיקי אותו דור שלא חשו את הערבות על כלל ישראל. ערבות אין פירושה ש'אני אחראי על כך שפלוני לא יעבור עבירה'. ערבות היא שכאשר פלוני עובר עבירה, משמע שאני הוא העובר את העבירה!... ולכן זה גרם שבמקום תיו של הבדלה בין צדיקים לרשעים, לא היה שום הבדל והשתוו רחמנא לצלן לעונש החמור שפקד אותם". הרב פרידמן: הערת ביניים: בדיוק אותה נקודה שמענו ממרן ראש הישיבה שליט"א כאשר נשאל מדוע הוא מכתת רגליו חרף זקנותו וחולשתו לכל העולם כולו רק כדי לחזק יהודים? ! הוא הביא את דברי תנא דבי אליהו (פי"א) על סנהדרין שהיו נתבעים על כך שאינם מוכיחים את ישראל, לפי שהיה להם לסנהדרין גדולה לילך ולקשור חבלים של ברזל במתניהם ולהגביהם בגדיהם למעלה מארכובתיהן ויחזרו בכל עיירות ישראל יום אחד בלכיש, יום אחד לבית א-ל יום אחד לחברון ויום אחד לירושלים וכן בכל מקומות ישראל." עד כאן מהכתבה. ואנוכי ערן בן עזרא הקט מוסיף שנבין מכאן כמה תהיה תביעה על כולנו להציל את אחינו הטועים ותועים באפליה וכמה מצווה להציל ולזכות את הרבים בהפצה של דיסקים וספרים כמו "ספר-ההוכחות" שהציל כבר אלפים תמשיכו להפיצו ולהציל חיים ממש !!! וגם את חייכם אתם מצילים שהרי יתבעו מאיתנו בבית דין של מעלה למה התקמצנתם על כמה שקלים לספר ההוכחות ודומיו ו/או דיסקים שיכולתם להציל דרכו עוד ועוד מאחיכם ואחיותכם האהובים? העדפתם תאוות ??? העדפתם להיות קמצנים ולקנות מותרות ולא ריחמתם על אחיכם? !!! גם אנו לא נרחם עליכם יגידו לנו חס ושלום... אני מודאג בשביל כולנו חייבים לעשות עוד רק יחד נביא את הגאולה ברחמים תמשיכו בהפצה.

~ מעלת מזכה הרבים ~

תגובה מאתמול על תגובה של קורא שהתחזק מ"ספר ההוכחות" ב"ה וזו תגובתו: "שלומי כהן עיצוב שיעור: כל מי שמתחיל אותו לא יכול להפסיק. חזק וברוך איש יקר." תמשיכו בהפצתו את המנגינה הזאת אסור להפסיק! של הפצת "ספר ההוכחות", אנחנו נותנים עוז לאלוקים לגאול אותנו ברחמים בדיסקים וספרים ואל במכות חס ושלום...על ידי זיכוי הרבים והרהורי התשובה שאנו עושים לאחינו וכל מצווה שהם עושים מקרבת את הגאולה ומי ששב בתשובה שלימה זורק פצצת אטום על השטן וחיילותיו! וכל מי שקורא בספר זה וקל וחומר גם מפיצו, מקרב גאולתו הפרטית ושל כל ישראל לנצח נצחים! ! וכמה גדול שכרו! יותר מצדיק גמור שמעולם לא חטא! ! שנאמר במקום שבעלי תשובה עומדים גם צדיקים גמורים לא יכולים לעמוד..(ואכן לפי הסוד מדרגת בעל תשובה במדרגה גבוהה יותר מצדיק גמור והמדרגה הכי גבוהה זה למזכי הרבים! שגם הוא בעל תשובה הוא צדיק גמור) להזמנת ספר ההוכחות יחיד או רבים לחלוקה תתקשרו עכשיו לרבי אשר תכו בפטיש שזה חס לפני שיצרכם הרע יקרר אותכם מלפעול כי זה מה שיביא לסופו..ולגאולה האישית שלכם והכללית בצורה מהירה יותר זה מספרו 053-310-2912 או בחנות של פנחס ראובן הי"ו בבני ברק ברחוב השומר 74 קומה ד וככל שתחלקו יותר ירבו זכויותכם בעולם הרוחני והקרן קיימת לעולם הבא והפירות תאכלו כבר בעולם הזה! ! וכל הנותן מוסיפים לו משמים וזה חסד של אמת נקי וטהור וזה מוחק עוונות ומציל מגהינם! (כמובן שמלווה בתשובה שלימה ולא במקום ויש להתחזק ומשמים מסייעים למזכה הרבים לשוב בתשובה שלא הוא יהיה בגיהנם ותלמידיו בגן עדן כך כתוב במפורש בגמרא ולכ זה מציל מגהינם) כמעט יותר מכל מצווה קיימת! כך אמרה גליה האוטיסטית לאמא שלה! ! אתם עושים שואה בקליפות בהפצה או הפצצה מסיבית כזאת! אשריי אדם קונה מצוות..ואשריי אדם קונה נשמות כי מי שהחזרתם בתשובה מצוותיו שיעשה הוא ובניו ובניו לכל הדורות, כתוב בגמרא, שייכות למי שהחזיר אותו בתשובה ולכן אומר רבי שמעון בר יוחאי זצוק"ל זיע"א שמצוה כזאת שווה יותר מכל המצוות ואדם לו היה יודע שכרה היה רודף אחר אדם אחד כל חייו לקרב יהודי אחד! כאן יש לכם הזדמנות לשגר פצצות אטום לליבם של האנשים בדמות "ספר ההוכחות" בבחינת שגר ושכח..והתוצאה מגיעה בס"ד מדהימה כפי שתראו ולא תאמינו למראה עיניכם.. תקדישו המעשר שלכם למצווה יקרה זאת כפי שאני עושה כי אין מצווה גדולה מפדיון שבויים גשמי, חוץ ממצוות פדיון שבויים רוחני, שזה מה שזה אתם מצילים ממוות רוחני ונותנים למוצל את שני העולמות זה והבא...ולכן מצוה לתת את רוב המעשרות לזיכוי הרבים בדורנו זה לעניות דעתי מקל וחומר שאמרו חז"ל: גדול המחטיאו מהורגו ועל כן למדים שגדול המצילו רוחנית מנותן לו חיים! !

מעלת זיכוי הרבים מאמר מרתק: בס"ד, מתוך אתר "רבי" זיכוי רבים

ידוע מאמר רבותינו זכרונם לברכה (אבות ה,כ) כל המזכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו. וגדולה מזו אמרו (שם) כל המזכה את הרבים. אין חטא בא על ידו. ויש כמה מיני מזכה. האחד על התורה, כגון ללמד את העם דעת ויראת השם,

ואיזוהי דרך ישרה ולדרוש ברבים דברי מוסר וחוקי האלוקים ותורותיו תמיד, אולי באיזה יום מן הימים יעשו דבריו פירות, אם לא למאה לעשרה, ואם לא לאחד, ומה טוב ומה נעים לכתוב בספר קצורי דינים ודברי מוסר והנהגות ישרות. שהרי הוא כדורש בפני אלפי רבבות ישראל, ואולי באיזה דור מן הדורות לאיזה איש ישראלי יעשו דבריו פרות ויהיה מזכה אותו. וידוע כמה הפליגו בזה הקדוש בעוצם שכר ומה נעשה יקר וגדולה למאן דמזכי לחיביא הפלא ופלא: הנה כי כן לא בכח יגבר איש, וברוח שפתיו יוכיח את אחרים. וזו מצוה על כל אדם, לא לחכמים בלבד, רק איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק (ישעיהו מא-ו) ונתחזק לעשות נחת רוח ליוצרנו. ובכלל מזכה, לומר ברכות בקול רם, כדי שיענו אמן, ובפרט בברכות העולים לספר תורה שיש אומרים שאם לא השמיע קולו כדי שיענו הקהל אמן, הווי ברכותיו לבטלה, שאלו הברכות מברך העולה בעד כל הקהל ומוציא את הרבים ידי חובתם (או"ח סי' קלט סעיף ו). וידוע שגדול העונה אמן (ברכות נג, ב), ולפי גודל המצוה יגדל שכר המזכה: וכן בכלל מזכה שבעמדו בקהל אנשים, או בסעודות יפתח פיו בדברי תורה, ואף מי שלא ידע דבר דברי תורה, שאול ישאל האיש לתלמיד חכם שבתוכם אפילו דבר קל בדברי תורה, ומתוך דפתח לה פתחא, תורה אזלא ומרוחא ונמצא גורם שיקימו דברי חכמים שאמרו (אבות ג, ד) שלושה שאכלו על שולחן אחד ואמרו עליו דברי תורה וכו'. ושלא יעברו על דברי חכמינו וזכונם לברכה שאמרו (שם, ג) שנים שיושבין ואין ביניהם דברי תורה וכו'. וכן בכלל מזכה, שישתדל לתקן תקנות והנהגות ישרות בעירו, כגון שיעשו קופה לעניים בפתח בית הכנסת וכדומה. כלל הדברים, כל אשר יוכל לומר אל נא אחי תרעו, וכל אשר יוכל להיות מעשה את אחרים לדבר מצוה בדבריו או שממנו יראו וכן יעשו, זכות הרבים תלוי בו: (פלא יועץ). כל יהודי וגם אתם יכולים לחזק ולעודד ולשמח כל בר ישראל, כי כתוב (משלי כ, כז): "נר הוי"ה נשמת אדם", כל יהודי הוא נר, נשמת יהודי באה מעולם האצילות. אתם יודעים, יהודים יקרים, מהי יקרתו של כל יהודי? שהוא בבחינת נר. ונר אחד יכול להדליק אלף נרות, עשרת אלפים נרות, מאה אלף נרות ומליון נרות, אם תקחו את עצמכם בידכם, ותצאו מהדכאון שלכם, תצאו מהמרירות שלכם, תצאו מהקטנות מוחים שלכם, ותתחילו לחזק את אחרים, תראו שגם לכם יהיה טוב. שזו מעלת הצדקה שאדם עוזר לזולת, וזו "סחורה טובה" בעולם הזה ובעולם הבא, בעולם הזה כולם אוהבים אדם שמחזק, כמו שאומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כט): 'טוב' - הכל חפצים לשמוע, כל אחד רוצה לשמוע דבור טוב, ואומר: "אל תשבור אותי, אני ממילא שבור מכל הצרות והיסורים, אתה בא לזרות מלח על פצעי? ! מספיק סבלתי בזה העולם, אל תדכא אותי, אל תיאש אותי" וכו', כי אדם אוהב לשמוע דברים טובים. לכן כל דיבור ודיבור שאדם מדבר עם הזולת, מחזקו ומעודדו ומשמחו, זו "סחורה טובה" למעלה בעולמות העליונים. והקדוש ברוך הוא מאוד מאוד אוהב יהודי שמחזק יהודים אחרים, יהודי שמפיח חיים באחרים. לכן, במקום לשקוע ביאוש, במרה שחורה ובדכאון, תצאו מעצמכם, ותתחילו לחזק את אחרים, ובזה גם אתם תחזקו, כי כך אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א' סימן קפד): כשאחד מדבר עם חברו ביראת שמים, מחזקו ומעודדו, נעשה אור ישר ואור חוזר, אדם מדבר את הדיבורים הללו לזולת-זה נקרא אור ישר, ובזה שדבר עם הזולת, חוזרים הדיבורים אליו בחזרה, וזה נקרא אור חוזר, כי הרבה פעמים אדם יודע מדיבורים אלו, והם שקועים ומונחים אצלו, וטמונים בחובו, אך הוא שקוע ביאוש, וברגע שמדבר אל הזולת, הוא מוציאם ממנו, מתוכו, והם חוזרים ומחזקים אותו. (קונטרס סחורה טובה). נאמר בהפסטה של יוה"כ בבוקר: "כי תראה ערום וכסיתו", אני לפי עניות דעתי חשבתי להסביר זאת כך: אם ראית ערום, תקיים מצוות מלביש ערומים ותכסה אותו. אך במסכת אבות ישנו פרוש אחר: אם ראית אדם ערום מן התורה והמצוות הכניסוהו לביתך ולמדהו קריאת שמע ותפילה והלכה בכל יום עד שילמד וידע. לפי שאין לך ערום אלא מי שאין בו תורה ומצוות. כבד את ה' מהונך - ממה שחנן אותך. צריך אדם להשפיע לאחרים ממה שה' חנן אותו בעשירות ישפיע לאחרים צדקה. ואם חנן אותו בכוח ובבריאות יעשה גמ"ח ויעזור לאחרים. ואם חנן אותו בקול ערב ויפה יתפלל בבית הכנסת. וכמו שמסופר על חייא בן אחותו של ר' אלעזר שהיה לו קול נאה ואמר לו ר' אלעזר: חייא בני, עמוד וכבד את ה' מהונך אל תקראו ממהונך אלא מגרונוך ממה שחנן אותך. ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען (בראשית יב, ה). נשאלת השאלה מה פרוש ה' פס' שאומר - "ואת הנפש אשר עשו בחרן" הרי נפש אי אפשר לעשות זה חלק אלוקי ממעל, שרק הקב"ה יכול לנפוח אותה באפנו. והתשובה לכך היא - שמי שרחוק מתורה ומצוות, הניצוץ של הנפש שלו רדום וברגע שנושפים על הניצוץ הוא נידלק ומתלהט ונהפך ללהבה וכך מי שמחזיר את חברו בתשובה מבעיר את נשמתו הרדומה והנפש מתעוררת ובאה לידי ביטוי ונחשב לו "כאילו" עשהו, ויש לו חלק בכל זכויותיו וידוע כל האנשים שראו ושמעו את אברהם אבינו שניצל מכבשן האש, חזרו בתשובה, ולפי פסוק זה שנאמר "ואת הנפש אשר עשו בחרן" המילה עשו היא מלת פועל של עבר ומכאן אנו למדים שכל האנשים שחזרו בתשובה בחרן, חזרו בשאלה, אם הם היו עדיין בתשובה הפסוק היה נאמר אחרת ולא בלשון עבר שנאמר אשר "עשו" בחרן. ומכאן אנו למדים פלא גדול למרות חזרתם בשאלה עומדת לאברהם הזכות לעשיית הנפש גם עם החזיקה מעמד לחיי שעה והלקח שאנו למדים לעצמינו שמי שגורם לחברו להרהר עם הרהורי תשובה והאיר את נשמתו ניקרא כאילו עשהו וזה שאחרי זמן מה הוא בחר לו להרדים בחזרה את נשמתו זהו כשלוננו בלבד. ומכאן אנו למדים שכל המלמד את חברו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו. כי הוא מביאו לחיי העולם הבא. וכך הצטרפו כל הגרים לאברם והיו שיירה גדולה שהיו הולכים עמו בכל עיר שהיה הולך לשם. "קדושים תהי", כלומר בלשון רבים שלא תשב סגור בבית ותקדש את עצמך בלבד כי נאמר שצריך להתקדש ברבים יחד עם הציבור, ראשי תיבות צדיקים בינונים ורשעים שנאמר: ושינת לבנך... ודיברת במ... ועוד נאמר בפרי אבות כל מי שלומד על מנת ללמוד מעלים בידו ללמוד וללמד ובמיוחד היום שהדור חשוך צריך למסור את הנפש משל לאדם שרואה יהודי הולך וטובע בנהר עלינו לחפש אחרי אנשים היודעים לשחות בעומק המים, שמצוה להצילו ואפילו שיעלה הרבה דמים כדי שלא לעבור על לאו מהתורה לא תעמוד על דם רעך, כדאיתא בחושן משפט (סימן תכ"ו) כך לענייננו צריכים לחפש אחרי דרשנים גדולים ויראי שמים היודעים למשוך לבם של ישראל לאביהם שבשמים, ופשוט גם אם רואה את חברו שחלה במחלה מסוכנת ומרוב חולשה רוצה לאכול דברים הגורמים למות חס ושלום, חייבים אנחנו בכל כוחנו למנעו מלאכול, אותו הדבר לדאבונו שבדורנו ירדה חלישת דעתם של הרבה אנשים מרוב טרדתם בהבלי הזמן נשתכח מהם תורת ה' אשר הם חייבים בקיום המצוות, ועל ידי טרדתם אין להם זמן לעיין בספר, לאט לאט הולכת הנשמה

ומתרחקת מהקדושה ונכרתת נפשם מארץ החיים, ובודאי אסור לנו להתעצל, צריכים אנו להזדרז ולקיים מצוות ה' ולהציל אותם, ועל ידי כן לא יהיה חרון אף בעולם כי הקדוש ברוך הוא מאריך אפו, אבל לבסוף גובה ממנו לכן אמר קדושים תהיו אפילו שיעלה לכם דמים (כסף). (אהבת חיים). ואלה תולדות אהרן ומשה... ואלה שמות בני אהרן (ג-א, ב) אינו מזכיר אלא בני אהרן ונקראו תולדות משה, לפי שלמדן תורה, מלמד שכל המלמד את בן חברו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו (רש"י) הרב אברהם קלמנוביץ ז"ל, היה ראש ישיבה ידוע באמריקה, וסיפרו בו, כי היה זה החפץ חיים שדחף אותו למעשה המבורך של פתיחת ישיבה. והנימוק שהיה בפי החפץ חיים להרב קלמנוביץ: אם תשב ותלמד לבדך, כמה תספיק ללמוד בימי חייך? תלמד עשר פעמים ש"ס, או עשרים פעמים. אבל אם תפתח ישיבה, יהיו לך אלף פעמים ש"ס, כי אין שום אפשרות להספיק לעשות בחיים מצוות כה רבות כמו מי שמזכה את הרבים! משל למה הדבר דומה – הוסיף ואמר לו החפץ חיים – לסנדלר, כמה זוגות נעלים מסוגל הסנדלר לייצר בשבוע? אבל אם בא מישוהו ופותח בית חרושת לנעלים, הריהו מייצר בשבוע אחד מה שהסנדלר לא מספיק לייצר בכמה וכמה שנים. כך הדבר, אם מישוהו פותח ישיבה, אזי הוא מזכה את הרבים, מקים עולה של תורה ומעמיד תלמידים הרבה, והש"ס נלמד עשרות ומאות פעמים, ומכל זה גדולות ורבות הן הזכויות של מקים הישיבה! ... (שאל אביך ויגדך). הדבר קרה בשנת תרפ"ג בזמן שהותו של החפץ חיים בעיר ווינה כדי להשתתף בכנסיה הגדולה הראשונה של "אגודת ישראל". רבינו התאכסן בבית הנכבד ר' עקיבא שרייבר. כרגיל צבאו על הבית אנשים רבים שאדיר היה חפצם לראות את רבינו ורק יחידי סגולה זכו להכנס פנימה. פנה אז לבעל האכסניה עסקן מפורסם של היהדות באנגליה בבקשה שטוחה לאפשר לו את הכניסה לאולם בו נמצא החפץ חיים לרגעים ספורים בלבד, כי דבר חשוב הוא רוצה לשאול וכל עתידו תלוי בזה. נענה בעל האכסניה לבקשתו כי העריך אותו ואת מעשיו הכבדים, הושיבו על יד השולחן שעליו סעד החפץ חיים והבטיח לו להציג אותו לפניו מיד לאחר ברכת המזון. באמצע הסעודה החל רבינו לומר את הפרק "מזמור לדוד ד' רועי לא אחסר", כדרכו בקודש בזמן הסעודה. סיים את הפסוק האחרון של הפרק: "אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי", פנה אל האורח הנ"ל (שרבינו לא הכירו מעודו) וביאר את הפסוק כדלהלן: "פליאה עצומה היא על דוד מלך ישראל כיצד הוא אומר, שטוב וחסד ירדפוהו, היתכן ששני הדברים הטובים האלה יהפכו לרודפים, הלא כבוד וחוסר המה הרודפים ויורדים לחיי האדם, אבל טוב וחסד? אתמהה שמע מינה, שלפעמים נדמה לו לאדם שעסקי הטוב והחסד נעשים כרודפים ויורדים לחייו, גוזלים את זמנו היקר לו, מפריעים בעסקיו וגורמים לו הפסדים, משביתים את שלום הבית וכו'. והיצר מפתהו להזניח את מעשי הטוב והחסד. מה יש לו אדם לעשות אז. וכאן מיעצהו נעים זמירות ישראל, שמע בני, אפילו אם לפי דעתך הטוב והחסד רודפים אותך באמת, אל תעזבם, אלא התפלל לה' ש"אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי", רק "רודפים" כאלה ולא אחרים ח"ו כי ישנם רודפים הרבה יותר גרועים. מרודפים של טוב וחסד לכן בודאי לא יאונה לצדיק כל און, ורק יקויים בו "ושבתי בבית ה' לאורך ימים"... איך שסיים רבינו את באורו על הפסוק הנ"ל, קם האורח נרגש ופנה אל בעל הבית בברכת פרידה... בעל האכסניה הביע את תמיהתו בפני האורח שהתאמץ לקבל רשות כניסה לרבנו רק כדי לשאול אותו שאלת חיים חשובה, והנה לפתע אין לו כל צורך בשאלה זו? האורח ענה לו בבת צחוק כי החפץ חיים ענה לו ללא שאלה, ובטרם הרצה לפניו את דברי שאלתו קיבל תשובה כהלכה. הוא הסביר את דבריו: הוא הקים בעירו תלמוד תורה וקופת גמ"ח שהוא מנהלם בעצמו, המוסדות התפתחו יפה בע"ה, והעבודה בשני שטחים אלו גוזלת את זמנו. הוא נאלץ להזניח את עסקיו הפרטים והם סובלים... רעיתו החלה להציק לו ודורשת במפגיע שימסור את הנהלת המוסדות לאנשים אחרים. הוא עצמו אינו רוצה לעזוב את הטוב והחסד ומשום "שלום בית" הגיעו שניהם לכלל החלטה למסור את הכרעת הענין לרבנו החפץ חיים, וכאשר יגיד כן יקום. מכיון ששמע עתה מפורש יוצא מפי כהן גדול כי אף אם "טוב וחסד" רודפים אחרי האדם באמת, ומפריעים לו בעסקיו הפרטיים, בכל זאת אל יזניחם וימשיך לעסוק בהם, הוא קיבל תשובה לשאלתו, שאלת החיים החשובה, וממהר לבשר לרעייתו את הכרעת רבנו החפץ חיים. (עמוד החסד לוקט ממורשת אבות). "והודעתם לבניך ולבני בניך (דברים אתחנן ד-ט) מדי יום שישי נהג רבי יהושע לחזור עם נכדו על כל אשר למד הנכד במשך השבוע. באחד מימי השישי שכח ללמוד עם הנכד ופנה לבית המרחץ, להתרחץ לכבוד שבת. בהיותו בבית המרחץ נזכר פתאום שעדין לא למד עם הנכד. חיש התלבש, בטרם טבל והתרחץ, שב לביתו ולמד עם נכדו. ראה זאת תלמידו, ר' חיא, ושאל: "הלא רבנו למדנו, שאם אדם נכנס לבית המרחץ, ולאחר שפשט בגדיו נזכר שעדין לא התפלל, אינו חייב להתלבש ולמהר להתפלל, ואם כן, מדוע מהרת להתלבש וללכת ללמוד עם נכדך?" השיב רבי יהושע: "והלא כל השומע פרשה מבן בנו כאילו הוא שומעה מסיני. שנאמר: 'והודעתם לבניך ולבני בניך יום אשר עמדת לפני ה' אלוך בחורב". כל ירא וחרד את דבר ה' צריך לאסוף אנשים אשר לא ידעו את משפט אלקי השמים - זה עשרה, זו עשרים - ולדרוש להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו, ולקרבם אל אביהם שבשמים. ובזה תעלה ארכה ומרפה לכל מכותינו וצרותינו, ויתקדש שם שמים בין המרבים ובין היחידים. והמעטים הנשארים בהם יראו, וכן יעשו. ואלו המחזיקים בדת, להקימה ולהרימה - הם המעמידים את כל העולם כלו. ויש להם זכות כמשה רבנו ע"ה בדורו, אשר זכה וזכה את הרבים. והם המוציאים יקר מזולל, ויש מאין; והם שתפין לבורא יתברך, בבריאת העולם ובהעמדתו. אבל לומר כל אחד "שלום עליך נפשי", ולהסתגר בתוך ביתו ללמד או לעסק בחפצי שמים - לא זו הדרך הרצויה בעיני ה'. כי אינו דומה הזוכה לקנות - לעשות נפשות הרבה, ולקרבן תחת כנפי השכינה, כמו שהוא מזכה את נפשו היחידה ואחרים בהמות ירעו. ומי יודע אם עתיד לתן דין וחשבון על ככה, אחר שהיה בידו להשיב רבים מעון, ולהציל לקוחים למות מרוב רשעתם, ולהחיות את נפשם בחנו ובחסדו אשר חננו ה' - ולא עשה. הנה גרם כל הרעה אשר תבא, חס ושלום, אחר שלא הזהירם. וזהו שנאמר על ידי יחזקאל הנביא עליו השלום: "ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרשעה לחיתו, הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש (יחזקאל לג' ח')"

הוכחה מדהימה לגלגול נשמות סיפורו של חברי אבי דהן שמצא שהוא גלגול של האדמו"ר רבי מנחם מנדל טברסקי

הוכחה לגלגול נשמות

חברי אבי מצא את גלגולו הקודם בספר "אדמו"רים שניספו בשואה" כמו שגילו לו בחלום! ראו, לא תאמינו למראה עינכם!!

בס"ד,

סיפור מדהים שמוכיח גלגול נשמות -טרי מהיום-חברי אבי דהן הי"ו בעל תשובה כתב לי שרב מקובל אמר לו שהיה בשואה ונספה בה, ולאחר זמן בחלום, נגלה לו איש נשוא-פנים עם זקן ואמר לו שיבדוק בספרייה בישיבה שהוא לומד את הספר "אדמו"רים שניספו בשואה" ואמר לו שהיה אדמו"ר שנספה בשואה ויראה שם תמונתו .. וכשאבי התעורר מהחלום חש שהיה חלום אמת והלך לישיבה ובדק ומצא ספר זה במדף, ואז שעלעל בספר היה בשוק..ולא להאמין הוא רואה תמונה של אדמו"ר רבי מנחם נחום טברסקי זצוק"ל שדומה לו שתי טיפות מים!! בדיוק כמו שאמר לו הצדיק בחלום!! הוא פשוט היה בהלם ועד עכשיו הוא בהלם ושלח לי הסיפור והתמונות. להלן התמונות להוכיח דבריו וזאת הוכחה שיש גלגולי נשמות וכולנו כבר היינו כאן ורק באנו לתקן בתשובה ומעשים טובים ושמירת כל התורה והמצוות. ואשרי החכמים שלוקחים מצוות ומעשים טובים ותורמים בתשובה. בברכה, ערן בן עזרא מחברו של ספר ההוכחות שיש בו הרבה סיפורים דומים שאני ממליץ לקרוא זו תמונת הספר שראה בו חברי אבי את התמונה של גלגולו הקודם, בדיוק כמו שאמר לו בחלום שהיה האדמו"ר רבי מנחם נחום טברסקי זצוק"ל שנספה בשואה:



וכך נראה חברי, אבי דהן, כיום כבעל תשובה



יש לציין שאבי דהן, היה אשכנזי בגלגול קודם ובגלגול זה הוא ספרדי דבר שמוכיח שבשמיים אין עדות וזרמים כולנו יהודים ואוי למי שמפלה בצורה גזענית על רקע עדתי השם שונא פילוגים ואוהב שבניו מאוחדים!!

רמז לגלגולי הנשמות מפסוקי התורה

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת דְּדָתוֹ עֲרֹת דְּדָו גְּלָה זֹטָאָם יִשְׂאוּ עֲרִירִים יָבוֹתוֹ. ספר ויקרא.
מכאן ניתן ללמוד, שיש גלגולים יש שחטאו בחטא זה ומתו עם ילדים והיא עם ילדים אבל בגלגול הבא יבואו ולא יהיה להם ילדים.. כך גם עם רשעים שטוב להם עכשיו ובגלגול הבא ימותו צעירים בצרות ויסורין, וזה ההסבר שרואים ילדים סובלים לכאורה בלי סיבה כי בגלגול הקודם היו רשעים וחטאו ולכן נענשים, כמו שהתורה מבטיחה. התורה מתכוונת באמת לכתוב בה! ואל לכם לזלזל באמור בה כי את החטא אתם תשאו.. רק תשובה ותיקון יסירו הקטרוג והתיקון הנדרש. "וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקְוֹז אֶת-אִשֶׁת אֹזְוִי נָדָה הִוא עֲרֹת אֹזְוִי גְלָה עֲרִירִים יִהְיוּ:." (ויקרא כ', כ"א)

להלן המאמר משער הגלגולים שאני ממליץ לכל כדי להבין את תכלית בריאתנו

ונתחיל במה שאמרו חז"ל, כי חמישה שמות יש לנפש, וזה סדרם ממטה למעלה: נפ"ש, רוח, נשמה, חי"ה, יחיד"ה (ראשי תיבות נרנח"י). ואין ספק כי לא נפל קריאת השמות הנזכרים במקרה ובהזמן. אמנם דע, כי האדם עצמו הוא הרוחניות אשר בתוך הגוף, והגוף הוא לבוש האדם ואיננו האדם עצמו. ונודע, כי האדם מקשר כל ד' עולמות אבי"ע (אצילות, בריאה, יצירה, עשייה), ולכן בהכרח שיהיו בו חלקים מכל הארבע עולמות, ולא ברגע אחד זוכה לקחת את כולם, (אלא) רק כפי זכויותיו. בתחילה לוקח חלק אחד, הגורע שבכולם, והוא הנקרא נפש. ואח"כ, אם יזכה יותר, יקח גם את הרוח, כמבואר בספר הזוהר פרשת משפטים, וזה לשונו: "בְּרַשׁ, פֶּד אֲתִילִיד, יִהְיֶין לִיה נִפְשָא... וכו' (תרגום: אדם, כאשר נולד, נותנים לו נפש...). דע, כי כל הנפשות הם מעולם העשייה בלבד, וכל הרוחות הם מעולם היצירה, וכל הנשמות הם מעולם הבריאה. אמנם, רוב בני האדם אין להם כל החמישה חלקים (הנרנח"י), רק חלק הנפש בלבד, אשר היא מן העשייה, אבל גם בזה מדרגות רבות, כי הנה (עולם) העשייה עצמה נחלקת לחמישה פרצופים (עולמות, חלקים) הנקראים: א"א (אריך אנפין), או"א (אבא ואמא), וזו"ן (זעיר אנפין ונוקבא). והנה האדם, טרם שיזכה להשיג רוחו אשר מן היצירה, צריך שיהיה שלם בכל חמשת פרצופי נפש העשייה. על-כן צריך שיתקן כל איש ואיש כל פְּלִלוֹת עוֹלָם העשייה, ואח"כ יוכל לקבל את רוחו אשר מן היצירה, לפי שהיצירה גדול מכל העשייה כולה. וכן, על דרך זה, כדי להשיג נשמתו מן הבריאה, צריך שיתקן האדם כל חלקי רוחו בכל היצירה, ואח"כ יוכל לקבל נשמתו אשר מן הבריאה. נמצא, כי מי שיתקן כל חמישה פרצופים דעשייה (של העשייה), יש לו נרנח"י, ונקראת נפש שלימה דעשייה, ואז יזכה אל הרוח מן היצירה. וגם בחלק זה הנקרא רוח, יש בו את כל חמשת המדרגות הנזכרות, וכולם נקראים רוח שלם דיצירה. וכן, על דרך זה הנשמת הבריאה, בחי"ה וביחיד"ה. ודע, כי כל אדם יכול להיות כמשה רבינו עליו השלום, אם ירצה לזכך מעשיו, לפי שיכול לקחת לו רוח אחר גבוה יותר, עד רום היצירה, וכן נשמה מרום הבריאה וכו'. ומכאן תבין ענין המפורסם בדברי חז"ל, כי רוחם של הצדיקים או נשמתם, באים ומתעברים באדם, בסוד הנקרא עיבור, לסייעו בעבודת השם יתברך, וכמו שכתוב במדרש הנעלם בכתיבת-יד על "הבא ליטהר – מְסִיעֵין אותו". (שער הגלגולים לאר"י, הקדמה א') ולכן חשוב לחזור בתשובה מה שיותר מהר חזור יום לפני מיתתך נאמר בגמרא ואז שאלו אבל מניין לי מתי אמות? אז ענה להם התנא הקדוש שוב היום שמה מחר תמות!.. וככה כל מיניו יהיו בתשובה חברים תחקרו ותראו שהכל אמת תורת משה אמת התורה שבכתב והתורה שבע"פ חזרו בתשובה עוד היום ואספו צידה לדרך (מצוות ומעשי חסד) לדרך של חיי נצח בעולם הבא.. עבדו את השם בשמחה מי שיבין את תכליתו יזכה להיות מאושר ומי שלא מאושר לא הבין את תכליתו במלואה ונותן ליצר הרע שלו לבלבל אותו ש שמה אם ומכניס לו פחדים ודמיונות שווא.

הוכחה שיש בורא לעולם והתורה אמת ושיש עולם הבא ושאלו נשמות ולא גוף אלא נשמה

סיפור מדהים שכתבה לי היום עוד הוכחה שיש בורא לעולם והתורה אמת ושיש עולם הבא ושאלו נשמות ולא גוף אלא נשמה בתוך לבוש של גוף...

קראו סיפורה הקצר:

"שבוע טוב לך צדיק רציתי לשתף אותך במשהו שהיה שקרה לי לפני שבוע עברתי ניתוח שהיה צריך לקחת מקסימום 20 דקות משהוא ממש קל כביכול אתה יודע ככול אופן יומים ממש סיממו אותי והניתוח לקח יותר זמן בהרבה הנשימה במשך הניתוח לא היתה טובה ואז מהר שמו לי בלון חמצן ובמשך יומים ממש לא ההיתי בעולם הזה פשוט הרגשתי אך הנשמה שלי יוצאת לי מהגוף ואני פיתאום רואה את הילדים שלי ומלטפת אותם ונותנת להם לחמניה באהבה שלא מוכרת לי בכלל קשה לי לתאר זה משהוא שממש צריך לחוש כמה אהבה יש בנשמה שלנו רק אז הרגשתי על מה כולם אומרים ופשוט הרגשתי גם שהנשמה היתה חוזרת ממש לתוך הגוף שלי ואייך הגוף ממש היה זו שזה היה קורה ועוד כול מיני תחושות מוזרות כאלה שאני ממש לא מספרת לאף אחד כי אני יודעת בידיוק מה תהיה התגובה שלהם אבל אתה בטוח מבין אותי תודה לך וחג שמח".

סיפור על נס גלוי ותגובתי שתבינו שיש עולם הבא יש חיים לאחר המוות

נס גלוי שכתבה לי משהי עלי ותגובתי לאחר מכן שתבינו שיש עולם הבא יש חיים לאחר המוות החיים כאן זה רק 5 דקות מחיי הנצח של הנשמה, ששם זה החיים האמיתיים..אנחנו כאן רק בביקור קצר לעמוד בניסיונות ולעשות מצוות כדי לקבל שכר נצחי בעינינו מופלאים שעין לא ראתה זולתי השם..קראו הנס של האמא ששלחה מסר מעולם האמת לבתה לאחר מותה..מדהים: "ערן היקר שלום רב! מיזה המון זמן רציתי לספר לך חוויה שחוויתי וגם לאחרים שלא יחשבו שיצאתי מדעתי וזה ישמע לא נורמלי....אימי ניפטרה ליפני 3 שנים.....חודשים לאחר מותה בערך הייה לי ויכוח עם בעלי ונורא בכיתי כל אותו יום אני זוכרת שבכיתי המון...בבוקר ממש איך שהתעוררתי רק צעד אחד מרגלי נגע בריצפה אני שומעת קול קול של גבר.....הלוחש לי כאילו באוזן ממש כך.....אמא שלך נותת לך נשיקה.....הייתי בהלם מוחלט חשבתי שאני משתגעת ועד היום סיפרתי זאת לאנשים קרובים מאוד אלי....זה נשמע מטורף.....אבל זה מה שחוויתי יש לך תשובה בשבילי ולהגיד לי מה זה? יום מבורך לך"

סיפור מרגש מהשואה איזה מסירות נפש עשו הצדיקים הללו לשמור מצוות

תראו מה עשו אבותינו כדי לשמור את התורה הקדושה להלן סיפור מרגש מהשואה איזה מסירות נפש עשו הצדיקים הללו לשמור מצוות ואנו בלי צורך ובלי נאצי..מתפנקים במקום לחטוף מצוות ולא להפסיק ללמוד תורה בכל רגע פנוי...עלינו לשוב בתשובה וללמוד מהי מסירות נפש מאבותינו הקדושים תקראו.. "בניגוד למה שקרה בימים ההם בפורים, שהעצה הרעה של המן הופרה "והשבות לו גמולו בראשו", ולא הצליח לממש את מזימתו הרעה, עצתו השטנית של היטלר התקיימה, לדאבון לבנו, בכל אכזריותה. אביא סיפור קצר על מסירותו של יהודי להציל "מגילת אסתר" כדי לקוראה בתוך הגיהנום הנוראי בימי השואה. ר'יהושע אייבשיץ, ניצול השואה מספר: ביום 'תענית אסתר' שנת תש"ג הגעתי עם טראנספורט חולים ותשושים ממחנה המוות (קראפיר לאגער) שוואניגען שבמחוז פוזן אל בית-הכלא של גיטו לודז', ששכן ברחוב צ'רנייצקיגו, שם אמורים היינו להצטרף אל טראנספורט גדול של מועמדים להשמדה. האמת היתה, שרובם ככולם לא 'זכו' ולא נהנו מ'פריוילגיה' זו. תוך זמן קצר ביותר מתו בגיטו לודז' מרבית חברי לסבל". הוא ממשיך לספר, שלמרות שרבים גססו, דבר ראשון ביקשו לשמוע קריאת המגילה, אך כנראה שלא עלה בידם. "בדיוק שנה לאחר מכן, ממש באותו היום, ומאותו בית הכלא, צורפתי אל טראנספורט גדול של יהודים שנחטפו בגיטו ונשלחו לאי שם (עדיין לא ידענו מהו היעד). לפנות ערב הגענו אל פרברי צ'נסטחוב. שם ברציף המיועד למשאות חיכה לנו גדוד של אנשי 'ורקשוין', רוצחים אוקראינים. הם הרביצו לנו מכות-רצח, והריצו אותנו לעבר המחנה 'האסאג ווארט', תוך כדי התעללות קשה. לידי באותה שורה, הלך יהודי קשיש בשם רוטקוף ... יהודי פיקח זה, כאשר נצטווה לזרוק את תרמילו, עשה עצמו כאילו הוא מנסה להשתחרר מריתמות התרמיל ואינו מצליח בכך. אולם, אני הספקתי לראות שהיהודי מנסה להרוויח זמן, תוך שהוא מוציא, בזריזות רבה איזו חבילונת מתוך התרמיל, תוך כדי שהוא סופג מהלומות נוראיות וזב דם. הייתי משוכנע שהיהודי הזה ניסה להציל איזה דבר ערך כספי, שהיה לו בתוך התרמיל. אולם, מה מאוד הופתעתי בערב כשהיהודי החביב הזה הוציא מתחת חולצתו את ה'אוצר' שהציל, היתה זו מגילת קלף קטנה, מגילת אסתר. מיד נעמדנו בצריף, בין הדרגשים והיהודי התחיל בקול רוטט מההתרגשות את קריאת המגילה" ("שערים", י"ד אדר תשל"ד / 8.3.1974). עכ"ד" הסיפור לקוח מא. ק. מתכלת אברהם.

שואת יהודי ארה"ב בפתח? חס ושלום? קראו...מהי הסיבה לשואה? האם יש חשש לשואה שנייה?

הסיבה לשואה היא הנישואין לגויות (נשואי תערובת והתבוללות של עם ישראל) שהיו באירופה...

ואז השם רוצה לכלות את בני ישראל בקנאתו. והוסיף הרב המקובל ואמר שהוא יודע שעומדת להיות שואה על יהדות ארה"ב קשה יותר משהייתה בשואת אירופה ושהאנשים שם ידעו שכולם ימותו שם !! (כי רוב היהודים שם מתבוללים ומתחתנים עם גויות !! שכידוע שאלוקים של אלו שונא זימה !! וכבר יש שם 6 מיליון נאצים אמריקאים שמפרסמים בפומבי כוונתם להשמיד את היהודים כמו שהיה בגרמניה (תעשו גוגל ק.ק.ק. שזה ארגוןם ותראו איזה גדולים הם שם ואיזה שנאת יהודים יש להם ורק צריך משבר כלכלי או אסון אחד שיאשימו את היהודים וברגע כושי יהפוך עורו ותתחיל השואה האמריקאית) גם צדיקים ימותו בשואת ארה"ב !! (מתנות ריכוז כבר הוקמו בארה"ב כידוע) ולמה ימותו גם הצדיקים?...כי אש שורפת הכל גם קוצים וגם תבואה טובה (של צדיקים)..וזה היה גם כמעט עונשם של ישראל שחטאו עם בנות מואב (גויות) השם רצה לכלות את ישראל ואלמלא פנחס שקינא את קנאת השם יתברך השם היה מכלה את רוב עם ישראל !! מי שחטא עם גויה או מי שחטאה עם גוי שיעשה תשובה דחופה !! ויעשה תיקון...ומי שגר בארה"ב שיברח משם לפני שתתחיל השואה ויעלה לארץ הקודש וזכרו שגם יהודי גרמניה לא האמינו שיושמדו שכן גרמניה הייתה ידידה טובה של עם ישראל כמה עשרות שנים קודם ומדינה של תרבות וליברליזם...ובישראל מי שלא ישוב בתשובה ימות גם כן עם יהודי ארה"ב בשואה שתפרוץ שם (חס ושלום) אלה דברי הרב המקובל שמגלה לנו הסוד לכך לפי הקבלה. והכל אם לא יעשו תשובה ! שכן תשובה עומדת כתריס בפני הפורענות שלא נדע מצרות ונגאל ברחמים אמן !

ראש ישיבת בריסק: "כפי שראיתי, עכשיו זה כמו בימים שלפני השואה

ראש ישיבת בריסק: "כפי שראיתי, עכשיו זה כמו בימים שלפני השואה. וישנה דרך להינצל משואה שנייה"הרה"ג משולם סאלוויצ'יק שליט"א: "היטלר ימ"ש אמר במפורש מה התכניות שלו, ובפולין אמרו שהוא משוגע. גם היום עומד לו מישהו באיראן, ואומר אותו דבר, וצוחקים עליו שהוא משוגע". ומהי התוכנית שמציע הרב על פי הכתובים כדי שניצל משואה שנייה? הדברים במלואם בפנים. י"א תשרי תשע"ג הרב אברהם ישראל פרויליך כותב דברים מצמררים

וחשובים ביותר, שאמר לו הגאון הגדול משולם דוד הלוי סאלוויצ'יק שליט"א, בקשר למצבנו היום, ובפרט לגבי האיום האיראני. (מתוך העלון החשוב "סוד החשמל" להרה"ג יקותיאל פיש שליט"א): היום יום חמישי כ"ו אלול תשע"ב, מספר ימים לפני ראש השנה תשע"ג הייתי אצל מו"ר רבינו הגדול, שר התורה רבי משולם דוד הלוי סאלוויצ'יק שליט"א בביתו. ודיבר עמי בענייני הציבור. כאשר סיים רבינו לדבר בענין זה קמתי ללכת. ואז כאשר כבר עמדתי ללכת, אחז בזרועי ואמר לי: "ר' אברהם ישראל, אני חושש מאד שמתקרב יום דין קשה מאד מאד. אני אומר לך המצב נורא ואיום. המצב מפחיד נורא. המצב נורא ואיום. ברוחניות ובגשמיות. בגשמיות, הנה כל משנאיך נשאו ראש. הם מדברים אותם דיבורים שדיבר ממש היטלר לפני השואה. היטלר ימ"ש אמר במפורש מה התכניות שלו עם היהודים. הוא לא הסתיר את כוונותיו. ואף על פי כן איש לא האמין לו. בפולין אמרו, אמשיגנער. הוא משוגע. הרי אם היו מאמינים לו, היו בורחים לאמריקה, לאנגליה, לארץ ישראל. איש לא עזב את המקום. עד שהוא הגיע ועשה בדיוק כפי שאמר שיעשה רח"ל. היום עומד לו משהו באיראן, ואומר אותו דבר במפורש. וגם עליו צוחקים ואומרים משיגנער. הוא משוגע. ועכשיו, אם יתקפו אותו, הרי ברור שיהיה פצצות כנגד, וה' ישמרנו. ואם האמריקאים יתקפו, שוב יהיה פצצות נוראות. ואם לא יעשו כלום, הרי בודאי זה נורא ואיום. נמצא שמה שנעשה, או שלא נעשה, המצב הוא נורא ואיום. ומה עם השונאים מסביב. כולם ממש שונאים תכלית שנאה. ממש מוקפים בים של שונאים, ירדן, מצרים, סוריה, לבנון, וגם במעגל השני אחרי ארצות אלו. כולם שונאים ממש. ירחם ה' עלינו. ואין בדרך הטבע שום דרך ועצה על כל העניין הזה. וברוחניות, ממש איום ונורא. השלטונות לוחמות על כל דבר שבקדושה. בדברים גדולים ובדברים קטנים. כל דבר שבקדושה יש מלחמה ורדיפות. והיהדות החרדית מבפנים מפולגת ומסוכסכת, ומעולם לא היה כדבר הזה. שני אנשים אינם יכולים להיוועד. זה אומר הרב שלי הוא הגדול. וזה אומר הרב שלי הוא הגדול. וכל דבר של קדושה אי אפשר לקבץ הנוגעים בדבר לשולחן אחד. ומתקוטטים בצורה נוראה. ומעולם לא ראיתי כדבר המשוונה הזה. וחזר ואמר: "ר' אברהם ישראל, אני אומר לך הולך להיות יום דין קשה מאד מאד. אנו צריכים רחמי שמים עצומים. גם להיטלר לא האמינו ובוזו לו. ואני חושש מאד שאנו עומדים לפני דבר נורא ואיום, וגם עכשיו לועגים לו ובוזים לו וכו'. והכל נכתב ונחתם ביום הדין. ואלו הימים הקובעים. אלו עשרת הימים שבהם נקבעים כל העניינים עכשיו שערי שמים פתוחים. עכשיו הזמן לפעול!!". ואמר רבנו שליט"א שהוא יכול לומר על עצמו את הפסוק במגילת איכה "אני הגבר ראה עני": "אני ראיתי את החורבן באירופה, בפולין, ראיתי הרבה דברים כאן בארץ ישראל. ראיתי הכל ... ואני אומר לך שהמצב הוא נורא ואיום". ואז עניתי ואמרתי לו: "היום יום חמישי קראו בתורה בבוקר ושם בקריאה של 'שלישי' נמצא כדברי הראש ישיבה אודות 'גפרית ומלח שריפה כל ארצה, לא תזרע ולא תצמיח... ואמרו כל הגויים... על מה עשה ה' ככה לארץ הזאת, מה חרי האף הגדול הזה... ואמרו על אשר עזבו את ברית ה' אלוקי אבותם...". הנה ממש דברי הראש ישיבה נאמרו היום בקריאת התורה". או אז נזעק רבנו, תפסני בידי, ואמר לי: "חס ושלום, מה אתה רוצה שעוד הפעם יהיה 'גפרית ומלח שריפה כל ארצה', הרי כבר היה כך פעמיים בשני החורבנות, וכי אתה רוצה שוב כזה חורבן נורא?!". ואז המשכתי לשתוק כפי שלמדנו אצל רבותנו, שצריך לשתוק ולשמוע, ולא לדבר. ורבנו גם שתק כמה דקות. ואז אמר בערך כך: "אני אומר לך משהו בזה. אמת, כך אמרה התורה הקדושה. אמנם דע לך יש מהלך נוסף שהנביא מלאכי מביטח שיהיה באחרית הימים. וזהו מהלך אחר. מהלך שמויחד לאחרית הימים. בתחימת הנבואה ע"י הנביא מלאכי נאמר: "הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא לפני בא יום ה' הגדול והנורא, והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם, פן אבוא והכיתי את הארץ חרם". הנה מבואר שיהיה באחרית הימים מצב נורא המחייב עונש של "והכיתי את הארץ חרם". והנה מחדש הנביא מלאכי מהלך חדש שנאמר לו בנבואה. אשר במצב המחייב "והכיתי את הארץ חרם", יהיה אפשר לקיים במקום זה, "הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא". שהרי כך מפורש בפסוק כפשוטו "הנה אנכי שולח ... פן אבא והכיתי ... הרי מפורש שיהיה מצב של או זה או זה. או "והכיתי את הארץ" כמו שנאמר בפרשת נצבים, או שיתקיים במקום זה "הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא". וסיים דבריו שצריך להתפלל שיתקיים עכשיו "הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא", ולא יתקיים הסיפא שם בנביא "פן אבא ...". ונשאר יושב מהורהר מאד ומלא מחשבות.

פגשתי את רבנו שליט"א שוב בליל שבת שובה [ו' תשרי] תשע"ג. אחר התפלה נשאר שם בחדר: הרב מאיר הוכברגר שליט"א, הרב עמרם שלזינגר שליט"א, הרב ראובן סופר שליט"א ועוד כמה מבני משפחותיהם. ואני הקטן כותב דברים אלו, גם הייתי בחדר. והרב הוכברגר הזכיר עניין הנוגע למצב הקשה של הסכסוכים בין ה'חצרות' השונים כיום. הכל כידוע. ונענה רבינו: "אני אומר לכם, שהמצב הוא איום ונורא. צריך להזעיק שמים וארץ". וחזר ואמר חלק ממה שכתבתי כבר לעיל כאשר דיבר עמי בנפרד, בערב ראש השנה. ובינתיים נכנס איזה רב נכבד וחשוב עם בני משפחתו לומר לרבנו גמר חתימה טובה כנהוג. וראה שיש בחדר מתח וחרדה. ושאל מה העניין שמדברים. ואמר לו רבנו את העניין שדיבר וחזר בפניו מלה במלה על הדברים. וכאשר הלה ניסה להרגיעו, נענה רבנו ואמר לו, גם על היטלר צחקו ואמרו "שיהיה בסדר". ואמר לו רבינו "רבי ... עליך החובה לפרסם בכל ירושלים שיזעיקו שמים וארץ. לארגן משמרות תפלה וזעקה יומם ולילה בלי הפסקה. עכשיו אלו ימי רחמים ודין. אלו הימים של 'דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב'. אלו ימי 'בהמצאו' וימי 'בהיותו קרוב'. עכשיו הזמן להרעיש עולמות.. והרבי הנ"ל שמע אותו בתשומת לב, ואז ענה לו שהכל צריך להיות בשמחה. ובשמחה אנו ננצח ונמתק הדינים, והכל יסתדר ביום הכפורים. והביא לזה כמה מאמרים וכו'. ורבנו שתק ושתק. ואמר לו הרבי, למה הראש ישיבה שותק. וכי אני לא צודק. הרי כתוב "כי בשמחה תצאו". ענה לו הראש ישיבה שליט"א: "יש לי הרבה מה לומר לך. הרבה הרבה. אלו תשובות שמתחילות עוד מקיץ תרצ"ח [ואח"כ חזר ואמר קיץ תרצ"ט]. ואף אחד לא הבין כוונתו. והרבי הפציר בו וסרב רבינו להמשיך. רק אדרבא זרז אותו להעמיד מיד משמרות תפלה וזעקה יומם ולילה. ואמר: "תעשו משמרות בבית הכנסת 'ישועות יעקב' במאה שערים, ב'זכרון משה', בכל מקום ומקום בלי הפסקה. המצב קשה מאד מאד. ושאל אותו האיש הנכבד שליט"א, אם יכול לפרסם זה בשמו. ואמר לו: "כן, תפרסם בשמי, או איך שתרצה, והעיקר שיהיו מיד משמרות. הזמן דוחק מאד מאד. אין זמן לדיבורים". ואחרי כן נפרדו לשלום. וכאשר יצא האורח הנכבד שליט"א, פנה רבנו שליט"א אלינו ואמר לנו בערך כך: "גם אז בפולין בקיץ

ההוא לפני השואה, אמרו כמה וכמה כדברים האלו. שהכל יהיה בסדר, והעיקר להיות... וממש דברי הרגעה כאלו. ואילו בירושלים לא דיברו דיבורים כאלו. אלא, שלא כבפולין, כאן ירושלים הרעישו עולמות בתפלה וזעקה יומם ולילה. ולכן בירושלים ראו ישועה נפלאה כידוע! כאשר הצבא הגרמני של היטלר עמד ב'אל עלמיין' בדרכו לכיבוש ארץ ישראל, כאן בירושלים לא דיברו כלל דברי הרגעה כמו בפולין. אלא כל בתי הכנסיות היו פתוחות יומם ולילה. והיו משמרות תפלה וזעקה ותשובה נוראה. ממש יומם ולילה היו זעקות נוראות בבתי כנסיות של אנשים ונשים וטף. ובכח התפלות ניצחו את הנאצים י"ש. מי יודע, אם בפולין היו מרעישים עולמות בתפלה וזעקה מה היה נהיה. אבל שם לא היו כאלו זעקות נוראות כמו בירושלים. [אמר הכותב. שמעתי מאמי, מרת שרה ע"ה, כי בהגיעה לירושלים כפליטת חרב מאירופה, והלכה להתפלל בכותל המערבי, וכאשר נכנסה לשוק בשער יפו שמעה מכיוון הכותל המערבי זעקות נוראות שהגיעו עד לתחילת השוק בשער יפו. וכששאלה לפשר הזעקות אמרו לה כי אלו הזעקות של התפלות על הסכנה של השואה ועל הסכנה של השמדת היהודים]. ואמר רבנו שליט"א, שזוכר איך ה'לוצקער רב' [הגאון הגדול רבי זלמן סורוצקין זצוק"ל] עלה על הבימה באמצע התפילות והבכיות, וזעק: "רבוננו של עולם כתבת בתורתך, "גם בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכולתם להפר בריתי אתם...". ואם אלו הרשעים יגיעו לארץ ישראל, זה לא נקרא "מאסתים"? זה לא נקרא "געלתים"? וכל הקהל האנשים והנשים בכו בכיות נוראות שלא יאומן כי יסופר. ואכן זעקות ותפלות אלו ניצחו את הנאצים י"ש. וכאלו זעקות תפלה ותשובה צריך לעשות עכשיו. תשובה בין אדם למקום ובין אדם לחבירו. וחזר ואמר שדווקא בימים אלו צריכים להתאמץ. בימים אלו פתוחים שערי שמים. עכשיו אפשר לפעול. לא לדחות הזעקה. כתבתי מזכרוני, אברהם ישראל פרויליך

שם השטן רמוז בשם היטלר...להלן ההסבר

(זהירות!! האר"י הקדוש מזהיר שאסור להזכיר בפה לא בשעות היום ובמיוחד לא בלילה שזה נותן כוח לס"א וגם גורם לנזקים לאותו אחד שקרא בשמות הס"א) שמו של השטן שהוא המסית ומדיח שנחטא שהוא היצר הרע והוא עולה לקטרג ויורד להעניש ולהפרע מהכסילים שנופלים בתחבולותיו והוא מלאך המוות..הוא מלאך ששמו "סמ-אל" 131 בגימטרייה. כתוב בספרים הקדושים שהשטן ירד בעצמו להיפרע מעם ישראל בשואה שלא חזרו בתשובה ולא שמעו לאזהרות ואז התגשמו עלינו כל הצ"ח קללות ועוד שכתובות בתורה אם לא נשמע למצוות השם ... בקיצור ס"מ....אייכמן זה אותו גימטרייה 131 של סמאל...ו"היטלר" ימח שמו ושם זכרו זה 254 בגימטרייה בדיוק כמו האותיות הפנימיות של "סמאל" (סמך ממ אלף למד תיקחו את האותיות הפנימיות שנותרו לאחר שמורידים את השם סמאל..נותרו: מך+מ+לף+מד יוצא גימטרייה היטלר 254)..שוטה יגיד מקרה..חכם יגיד השגחה פרטית..

מי היה דון יצחק אברבנאל שניבא לפני יותר מ430 שנה קודם את אחת מלחמות גוג ומגוג

ואת שמו של היטלר שר"י ושם אמו לאט"י רמוזים בשם אל כמוזכר להלן? "מסוד החשמל של הרב פיש: "ונביא את דברי ה'אברבנאל' בספרו 'מצמיח ישועה' שנבא על השואה במדינת באפן מבהיל, כולל השמות של הצורר ואמו, ומשך זמן המלחמה, ושהוא יעצר בדרך לארץ ישראל, ועוד. והוא אומר שזה יהיה כשיגיע הזמן של גאלת בעתה שתיב לבא. ובנוסף הוא פותח שמלחמה זו היא מלחמת גוג ומגוג. (מצמיח ישועה פ"ז הובא בהקדמה לשו"ת תולדות עם ישראל) וזאת קבלה היא מפי הנביאים שהזמן האמתי והאחרון שאין עליו אחרון, בעתו, יהיה במלחמה היותר נוראה שתהיה בעולם לזמן היום אשר נבא, בעיר אחת ממדינות המערב יעמד רשע אחד מושל באף וחסמה, וצניו יהיו להשמיד ולאבד את שונאייהם של ישראל עד גמירא בלי גמול, ועם ישראל יהיה אז בצרה גדולה שבע שנים, ויצא במלחמה לכפש את כל העולם, והרשע יכניע כל העולם לכף רגלו מדינה אחר מדינה, ועל זה נאמר "והיה הנשאר בציון והנוותר בירושלם קדוש יאמר לו", ועל מלחמה זו נבא בלעם "אוי מי יחיה משמו אל", בעת שיעמד רשע בעולם ושמו ושם אמו מרמז באותיות א"ל, [א דולף ל אטי שר"י] סטרא דקדשה בצרוף סטרא אחרא, והיא מלחמת גוג ומגוג, וינצח נצחון עד אשר יבא לארץ קדישא, לארץ ארץ ישראל".

רבי יצחק בן יהודה אברבנאל או דון איסק אברבנאל (בספרדית: Don Isaac Abravanel בפורטוגזית: Dom Isaac 1437 - 23 Abravanel בספטמבר 1508), מדינאי יהודי, פרשן התורה וכלכלן, ממנהיגי היהדות הבלטים בתקופת גירוש ספרד אשר ניסה למנוע את מימושו. ידוע בפירושו על התורה וכן בהיותו שר האוצר בממלכות קסטיליה ואראגון במשך שמונה שנים.(לקוח מויקיפדיה) ואנוכי הקט מוסיף: וזה עוד הוכחה מדהימה לכך שהתורה אמת ולצדיקי ישראל הקדושים כמו הצדיק הנ"ל הייתה רוח הקודש ונבואה שממש ניבאו את שנת השואה ואת שם הצורר כמוזכר לעיל וכמו שחזה הראב"ד הקדשן את שנת השואה 850 שנה לפני שפרצה ראו על כך בספר ההוכחות הראשון ששם הארכנו בדבר והבאנו הציטוט מדבריו בספרו אמרי בינה.. החפץ חיים זצוק"ל ניבא שיהיו שלוש מלחמות גוג ומגוג ואמר לפני מלחמת העולם הראשונה שהיא מלחמת גוג ומגוג הראשונה וחזה את גוג ומגוג השנייה שתהיה חמורה מהראשונה לעם ישראל לאין ארוך שהיא מלחמת העולם השנייה שאכן פרצה והתקיימה בדיוק כמו שחזה החפץ חיים ועוד... והשלישית תהיה חמורה מכל השניים הקודמות לאין ערוך אמר החפץ חיים לתלמידיו..ולנו יש להתפלל ולשוב בתשובה שלימה ולעסוק בקרוב רחוקים ולקוות שמלחמת גוג ומגוג (שמוכרח שתהיי שמטרתה להיפרע מהגויים שהצרו לעם ישראל ומכל הרשעים הפושעים בקב"ה...)תהיה ברחמים גמורים וגדולים על עם ישראל שלא תהיה חמורה כמו השואה בר מינן...קראו עוד על כך מה עומד להיות בספר זה על פי גדולי ישראל והנבואות הברורות של נביאי ישראל. ישמע חכם ויוסף לקח ויעשה תשובה ויעסוק בזיכוי הרבים כדי שינצל בגוג ומגוג הקרובה הוא וקרוביו .. ולנו המאמינים לא נותר רק להתפלל שנזכה כולנו לשוב בתשובה שלימה ונגאל ברחמים ובלי שואה שנייה כמו שאומרים גדולי הדור שעומד לקרות חס ושלום...שמעתי היום מצדיק ששמע מהצדיק הנסתר הרב שטרן שליט"א מבני ברק צדיק כבן 80 בעל רוח הקודש

מופלא אומרים עליו שאמר שבקרוב תפרוץ גוג ומגוג ומי שלא יחזור בתשובה ימות ויהיו גופות מושלכות ברחוב כאן בארץ של אלו שלא שבו בתשובה בר מינן... כך אמר בשיעורו בבאר שבע שבוע שעבר ...

האם גוג ומגוג הייתה בשואה ?

נשאלתי מה לגבי אלו שטוענים שגוג ומגוג הייתה בשואה להלן תשובתי שמבוססת על דברי חז"ל וגדולי ישראל שלא תירדמו מדברים חסרי תוכן מלעשות תשובה ותסבלו ותאבדו בשל דברים חסרי אחריות אלו וזה תוכן הדברים של תשובתי : "דעת התורה כפי שהסביר החפץ חיים שהיה בעל רוח הקודש ותנא בדורנו שאמר כפי שמעידים תלמידיו שיהיו שלוש מלחמות גוג ומגוג ושניים היו כבר מלחמות העולם הראשונה והשנייה דהיינו השואה שאף חזה אותם טרם פרצו ... והשלישית תהיה הגרועה מכולן לעין שיעור עד כדי כך אמר שהשנייה תראה משחק ילדים ליד מלחמת העולם השלישית שבה כתוב בנביא במפורש שיאבדו שני שלישי מאוכלוסיית העולם ראי ביחזקאל ל"ח ול"ט וזכריה י"ג וי"ד (וגם כתב הגאון מווילנה שהמלחמה האחרונה תארך 12 דקות והחפץ חיים אמר 9 דקות דהיינו מלחמה אטומית רק יכולה להיות כזאת קצרה ורבי יונתן בן עוזיאל תנא שחי לפני 2000 שנה כתב בתרגומו שזה יהיה קשור לקיריס אטימוס כפי שראה ברוח קודשו דהיינו לכור אטומי) כך כל גדולי הדור מאוחדים וזה דברי חז"ל מפורשים ודברי נביא מפורשים וכל זה לא התגשם עדיין ממה שהנביא כתב בנבואות ולכן דבריהם של הטוענים כך יהיו מי שלא יהיו לאור דברי חז"ל לא נכונים ומסוכנים כי יכולים להרדים את העם מלעשות תשובה במיוחד הרחוקים מהתורה ומצוות שאומרים חז"ל שהם ימותו בגוג ומגוג אם לא יעשו תשובה עד אז... במיוחד שזה הבטחת שהשם יפרע מהגויים שצרו את עם ישראל בכל הדורות וזה נבואה טובה שטרם התגשמה וחיבת להתגשם שנית המשיחית יתגלה קודם דבר שגם לא קרה עדיין (יש מחלוקת יש טוענים אחר כך במקביל למלחמת גוג ומגוג ויהיה חלק מהמלחמה בגויים שיבואו על ירושלים להלחם כל האומות יחד על ישראל דבר שלא קרה עדיין)... כתוב בנביא ישעיהו פרק ד פסוק ג : והנותר בציון ובירושלים קדוש יאמר לו דהיינו רק מי ששב בתשובה נקרא קדוש והשאר ימחקו מן העולם כמו שאמר רבו של האר"י הקדוש הרמ"ק שבימות משיח לא יקבלו יותר בעלי תשובה ועד אז יהיה ניתן לשוב בתשובה ואחרי זה מי שלא שב בתשובה ימות... וזה זמן קצר ביותר שנשאר לשוב במיוחד שתשובה לוקחת זמן ולכן אוי למי שלא מתחיל בתהליך התשובה כמה שיותר מהר.. שידע את עצמו ומשפחתו הוא קובר בחייו וכסיל יאמר לו... ומי שלא בטוח שהתורה אמת ורוצה הוכחות שיקרא את ספר ההוכחות לאחר שהוא יקרא בו לא יישאר לו ספק שכל התורה אמת וכל הנבואות אמת וידע שאנו ממש קרובים להגאל וזה דור שיראה המשיח בודאי וכך מאוחדים כל גדולי ישראל ולכן מי שחכם מתחיל לעשות תשובתו מידיית שלא יאבד ומי שכבר בתשובה לוקח להתעלות בתהליך התשובה והתחזק העיקר לא להתייאש גם אם נפלת לאיפה שנפלת קום ועשה תשובה והשם מקבל אותך אבל מי שלא קם רשע נקרא ובר מינן מה מחכה לו או לה ולא לומר אחטא ואשוב כי אז אין מספיקין בידו של אדם לעשות תשובה. ולא מדובר במי שמכור לתאוות ולא שולט על תאוותיו כמו נרקומן שדינו כשיכור ולא מזיד לעניות דעתי (למעט הרצון הראשוני שנכנס להתמכרות לא כשרה שנתמכר לה וזאת אם לה היה תינוק שנשבה ושוב פעם לעניות דעתי רוב הדור תינוק שנשבה)... ולכן הוא יקבל סיוע להיגמל אם רק יראה לשם יתברך רצון להיגמל מכל התאוות הלא כשרות שהוא מכור להן ועליו נאמר גדולים בעלי תשובה מצדיקים גמורים שכן במקום שבעלי תשובה עומדים גם צדיקים גמורים לא יכולים לעמוד... דברי האוטיסטים המתקשרים תואמים לכל האמור לעיל שאמרו שהשם אמר להם להזהיר שמי שלא ישוב בתשובה שלימה בקרוב ממש בידוע שהוא ימות ויאבד כלא היה והפעם זאת תהיה מיתה לנצח נצחים של נפשו וכדאי לקרוא את מסריהם בספר ההוכחות ודומיו ולהתעורר כי מי שלא רוצה לשוב בתשובה כדאי לו למהר לקנות קבר לפני שיעלו המחירים... וזה הכל בלשון המעטה וכולי תקווה שנתעורר לתשובה ולא נישן בעמידה וניתן ליצר הרע להרדים שוב פעם את העם מלעשות תשובה ולהיות מושמד כמו בשואה ובאר הצרות שקמו על עמינו... גם בשואה היו שוטים ותמימים שהרדימו את העם שלא ייתכן שהגרמנים ירצחו אותנו.. והתוצאה ידועה מה קרה אחר כך שהרוב שמעו ליצר הרע ומשרתיו אלו שמרדימים את העם מלעשות תשובה. גם אם לא התכוונו לרע הדרך לגיהנום רצופה כוונות טובות ולכן יש להיזהר שלא להרדים את העם בדברי סרק שמנוגדים לכל דברי חז"ל והנביאים במיוחד שהמציאות מכחישה הדברים גם אם יש רצון לומר דברים כאלו כדי להכריע לקב"ה לכאורה את המציאות כפי שהכרנו בפה אבל כאן מדובר בנבואות טובות שמוכרחות להתגשם !!! ומי שיהודי השם לא יותר עליו הוא יעיר אותו לתשובה או בטוב או במחלות כמו סרטן תאוות דרכים מחלות בעיות ישרוף לו את הבית יהרוג לו קרוביו (שחייבים בדין לפי עצמם בין בגלגול זה ובין בגלגולים קודמים) או ייקח את ילדיו שהם רכוש ההורים עד גיל 13 ו12 והכל לעורר את כל הקרובים שיתעוררו לעשות תשובה ולא יאבדו כי זה הבירור האחרון... והמשפט משפט צדק והכל כדי שלא יידח ממנו נידח... והכל לפי עקשנותו והתעלמותו של האדם שמקבל הייסורים שמטרתם בראשונה להעיר אותו לתשובה... על ידי המסרים הקודמים ששלח לו השם בייסוריו הקטנים יותר... לכן עלינו להתחזק באמונה ולעשות תשובה שלימה ולדעת שכל שהשם עושה בחיינו הוא לטובה ממש ויש לברך עליו גם אם קשה להבין זאת בשכל וזה המבחן והניסיון של הדור האחרון והשני לדעת שהכל בהשגחה פרטית מדויקת והשלישי לדעת שהכל לטובה. והכל כדי שנזכה לחיי הנצח הקרובים בעינוגים שלא נתפסים בשכל אנוש לנצח נצחים באושר שלא נתפס בשכל אנוש"

השארית הנפש - דיבוק מאת : הרב יוסף גבאי

תופעה הדומה לגלגול היא ה"דיבוק". יש נשמות שאינן זוכות להגיע לדין למעלה, והן משוטטות בעולם עד שימצאו תיקון, ולפעמים הן נכנסות לגופו של אדם אחר. בספר "נשמת חיים" מביא מספר מעשים של דיבוקים, ומעתיק שם מ"שלשלת הקבלה" דף פ"ו את המעשה הבא : "בחודש טבת שנת של"ה, בהיותי בפיררה (שם עיר באיטליה) הלכתי לבקר בחורה אחת בת עשרים וחמש שנים, בחברת נכבדים רבים, ומצאתי היותה מוטלת על מיטתה פרקדנית, והיתה כגוף בלי נשמה, ועיניה סגורות, ופיה פתוח, ולשונה עבה עד מאוד מן השפה ולחוץ. ויאמרו האנשים והנשים המכלכלים

אז אמרתי בלבי: זה היום קויתי לדעת חידושים על פטירת הנפש מהגוף. אחרי שהתחננתי מאוד לרוח ששייב לשאלותי, השיב בלשון טליאנו (איטלקית), בחיתוך אותיות שנשמע היטב, כי שמו היה בטיסטה דה מודינה אשר נתלה לעונש גנבותיו אשר עשה. והתחיל לעשות קול בכייה ואנחות... ובלכתו אל מקומו ראינו גרון האשה שנתעבה מאוד, והאשה מקבלת צער גדול ככל אבריה ומתנענעת ומתחלחלת בקושי וזרות נפלא, ונותנת רחמנות גדול לכל רואיה...". מעשה הדיבוק ב"ראדין" בשנת תרס"ה (1905) יסד החפץ חיים בישיבתו בראדין את "כולל קדשים" - בית מדרש מיוחד לאברכים גדולי תורה. עליהם היה להקדיש חלק חשוב מיומם ללימוד בסדר "קדשים" העוסק בעניני עבודת בית-המקדש. בין הרבנים שלמדו שם היו רבי נפתלי טרופ זצ"ל, רבי אלחנן וסרמן הי"ד זצ"ל, רבי יוסף כהנמן זצ"ל (ראש ישיבת פונוביז), רבי ירוחם הלוי ליבוויץ זצ"ל (המשגיח בישיבת מיר), רבי אליהו דושינצר זצ"ל ועוד. בשנה הרביעית להקמת הכולל שנת תרס"ט (1909), התרחש בעיירה מאורע כביר. היה זה כאשר החפץ חיים הטיל על תלמידי חכמים אחדים מהכולל להוציא דיבוק מנערה יהודיה. אחד הבכירים שהתעסקו בזה היה רבי אלחנן וסרמן, והיה נוהג לספרו לתלמידי ישיבתו בכל שנה בחג הפורים. לפנינו סיפורו של רבי אלחנן: על הדרך מאיישישאק לוילנא, שני מיל מאיישישאק, יש כפר הנקרא סטרלצי וסמוך לו כפר פאסלי, ושם גר יהודי ושמו נחום. והנה בשנת תרס"ט, יום חמישי ד' אדר, בא נחום עם בתו בת 14 - לראדין אל החפץ חיים. הוא סיפר כי בתו היתה חולנית, ואמר שיש בה גלגול. (דהיינו שנכנס לתוכה איזה רוח של אדם שכבר נפטר). וסיפר לי האב, כיצד נכנסה הרוח לתוך בתו. ואמר לי: אחר חנוכה, בחודש טבת (דהיינו בערך לפני כחודשיים), נפל אצלנו סוס ומת ברפת. תיכף בשומענו זאת יצאנו, אנשי הבית, כבהלה, וגם בתי זאת יצאה. בחזרתה מהרפת היתה מכוסה בזיעה ונכנסה אל הבית ושתתה מים קרים... ומהעת ההיא חלתה. בתחילה היה אוחזה לפעמים התכווצות חזקה, ואז היתה נופלת כאבן דומם בלא שום הרגשים. וכשזה היה קורה לה לא ידעה כלום מהנעשה עמה, רק שהיתה בלא כוח בגלל היסורים. אחר כך היה נשמע ממנה קול מנגן, ואחר כך היה מדבר. והגיד לי הקול, איך שהיתה (אותה רוח שנכנסה בבתי) נערה בת 12 אצל הורים זקנים, ומצבה הרע הביאה לזה, שתמיר דתה. והיא היתה אז בעיר קטנה, וילדי ישראל היו רצים אחריה וקוראים אותה משומדת, והלכה עם נוכרים שונאי ישראל וחנקה שני ילדים מישראל. וחמש שנים אחרי זה, כשהיתה בת 17 שנה - מתה, ודנוה בבית דין של מעלה. והסבירה לי הרוח, כיצד היא מתגלגלת בעולם מאותה עת. והמשיכה הרוח ואמרה לי, שבתחילה (אחר פטירתה) נכנסה הרוח שלה לתוך הצלם (הצלב) של קברה. אחר כך ניתצו את הצלם ונכנסה לאילן. וקצצו את האילן... ולבסוף נכנסה לתוך אבן, שהיתה מונחת ברפת, שהסוס עמד שם. והסוס נגע באבן ותיכף מת... ומהסוס נכנסה לתוך כוס המים... והוסיפה הרוח ואמרה: בעת שכולכם נכנסתם במרוצה לרפת ראיתי את כולכם. וגם אותה, היינו בתך, ראיתי, ובכלל לא רציתי להסתכל עליה. ועוד אמרה שבפסח שנה זו ימלאו חמש שנים מעת שמתה, וישארו עוד עשר שנים. ושאלתי אותה: אבל מה יש לך מהילדה שלי? והשיבה לי הרוח בקול עצב מאוד: ר' נחום, אתה לא יודע שרע לי? והמשכתי לשאול: לך רע, כי את חוטאת, אבל מה אשמה בתי?! והשיבה: היא, גם כן חוטאת! והוספתי לשאול: במה? והשיבה לי: ילדה כזאת, כשהיא שותה מים צריכה לברך. אם היא היתה מברכת, לא הייתי יכולה להכנס אליה! [כל זה סיפר האב נחום לרבי אלחנן. ועל ההשתלשלות המאורעות בראדין למחרת הגעתו של האב מספר רבי אלחנן]: ערב שבת קודש למדתי עם הרב רבי נפתלי טרופ, והרב יוסף קולער (הרב פונוביז) בעליה שלומדים שם קדשים. בעוד אנו לומדים, והנה בא החפץ חיים ובקש מאיתנו, שנלך לראות את הילדה, שנכנסה בה הרוח. עשינו כמצוות רבינו, והלכנו שלושתינו לבית רבי יצחק צבי השמש. בכואנו לשם היו שם אנשים רבים... שאלתי אותה (רבי אלחנן את הרוח): מי אתם? והשיבה אדם. והמשכתי לשאול: מאין אתם? והשיבה: מן הרפש... [אז הפסיקה הרוח לדבר, או שרבי אלחנן הפסיק לשאול]. כליל שבת קודש היו נוכחים אצל הנערה רבי אליהו דושינצר ורבי ירוחם. יותר מאוחר סיפר רבי אליהו מה שדברו עם הרוח. רבי אליהו שאל את הרוח: מי הם הממונים עליך? והשיבה: שדים. ושאל: מה שמם? והשיבה: לשם מה אתה צריך לדעת זאת? והוסיפה ואמרה: בעת שאני נכנסת לאיזה חפץ או לאיזה גוף, אני נסרת כמו במקום מקלט, והרודפים ממתינים לי, ותיכף שאני יוצאת הם חובטים ומכים אותי ומגרשים אותי החוצה (ומוכרת הרוח לצאת כדי לקבל את עונשה, כמבואר בכתבי האריז"ל). גם סיפר לי, רבי אליהו, שבעת שהקול היה מדבר הביטו כולם בתוך פיה וראו, שלשונה אינו מתנועע בכוח עצמו אלא כמו על-ידי כוח אחר. והרב אפרים אהרן גולדברג ממונאלישאק שלמד אז בראדין העיד לפני, ששמע בעצמו איך ששאל רבי אליהו דושינצר את הרוח: הלוא רשעים יש להם מנוחה בשבת קודש באותו העולם, ומדוע אין לך מנוחה? והשיבה: שכל מי ששבת בשבת קודש בזה העולם, יש לו מנוחה גם שם בשבת קודש. וכל מי שלא שמר את שבת קודש בזה העולם גם שם אין לו מנוחה. [וממשיך רבי אלחנן] בקשתי שבעת שתחל הרוח לדבר יודיעו לי. ובשבת קודש אחר הצהריים הודיעו לי, שכעת היא מדברת, ותיכף הלכתי לשם. שאלתי את הרוח: את יודעת מי זה החפץ חיים? השיבה לי: אני יודעת, הוא תנא גדול! ושאלתי אותה: אם הוא יבקשך לצאת מהחולה, האם תצייתי לו? והשיבה: אני אציית! ואמרתי לה: באמת הוא מבקש ממך לצאת. והשיבה: אני אצא. שאלתי: מתי תצאי? השיבה: היום בערב. שאלתי: לאחר שתצאי מהחולה, האם לא תשובי להכנס אליה? והשיבה בזה הלשון: אם יאמרו אחרי קדיש לא אכנס שוב. אך אם לא יאמרו אחרי קדיש אכנס שוב, ואם לא אליה אז אכנס לאחותה. והמשכתי לשאול: מי יאמר אחריך קדיש? והיא ענתה: שני רבנים. [הבנו שהיא מתכוונת לשני אברכים מכולל קדשים]. שאלתי: למשך כמה זמן יאמרו אחריך קדיש? והשיבה: שבוע. ושאלה: מאיזה מקום אצא מגוף החולה? ולא ידעתי מה להשיבה. ואמרו לי האנשים העומדים שם: "תאמר לה שתצא דרך האצבע הקטנה". וכך אמרתי לה... ובעת שהתפללנו ערבית במוצאי שבת קודש, אחר קריאת שמע באמצע הברכה "אמת ואמונה", נכנסו אנשים והודיעו, שכעת היא יצאה. ובעת יציאתה עמדו שם שלושה אנשים, וכך היה המעשה: הנערה החולנית החלה לצעוק: "כאן כואב לי", ואחר כך "הכתף כואב לי", ואחר כך "הזרוע כואב לי"... ואחר כך התנפחה פיסת היד, ואחר כך האצבע הקטנה... ואחר כך נשמע קול נפץ בזוגיית החלון, וראו ששברה החלון לצאת החוצה. כל זה אירע בבית רבי פאלק המלמד... ובאשר בעת האחרונה היה תוקפה ההתכווצות אחת לכמה שעות, המתינו אחר כך עד יום ראשון בערב, כמעט מעת לעת, וכשראו שאינה סובלת יותר מהמחלה, והיא ממש ככל האנשים, אז נסע אביה עמה לביתה. אחר כל זה ציוה החפץ חיים לעשות מנין בעלייה בה למדו קדשים, וגם

החפץ חיים התפלל עמנו. כשסיימנו את התפילה למדו משניות עבורה. והרב אליהו דושינצר והרב גרשון מסלאנט אמרו קדיש עבורה כל השבוע עד קריאת המגילה...". רבי אלחנן וסרמן הי"ד, היה מספר זאת גם בהזדמנויות נוספות, הואיל וראה בסיפור עובדה זו חזוק גדול לאמונה בהשגחת ה'. חזוק לידיעה שיש דין ויש דין; יש עולם הבא ויש מתן שכר טוב לצדיקים ועונש לרשעים. רבי אלחנן היה אומר: "אחרי ראותי עין בעין את מעשה הדיבור, אין שום סיבה לגמול אתי שכר עולם הבא בעד אמונה". מעשה הדיבור ב"שטוצ'ין" מספר מעשה זה הוא רבי אליהו דושינצר זצוק"ל אחד מבכירי תלמידי החפץ חיים, והיה בין עשרת לומדי "כולל קדשים" בראדין. הנה לפנינו סיפור המעשה: "... סיפור זה אתם יכולים וגם כדאי לספר ברבים. ואתם יכולים להקדים, כי אני סיפרתי לכם אותו בדיוק כמו ששמעתי מפי הגאון הנודע בישראל מורינו הרב רבי אליעזר משה ז"ל מפינסק. וכי אתם מכירים אותי, שאיני משקר חס ושלום, וגם איני מגזים ולא מוסיף כלל בזה, רק חוזר מלה במלה כפי מה ששמעתי מפי הגאון רבי אלעזר משה הנ"ל. וזה סיפור המעשה: איש היה בעיר קלם, סוחר ובר אוריין (בן תורה), ושמו רבי נטע. והיתה לו בת יחידה אותה השיא לבחור, בן ישיבה מופלג ותלמיד חכם. ונתן להם נדוניה של כמה אלפי רובל, וכן כמה שנים להיות סמוכים על שולחנו. וכך ישב החתן ועסק בתורה כמה שנים. כשנשלם הזמן המדובר, וירד הזוג מעל שולחנו, התחילה הבת לטעון טענה של "ואם תאמר מה נאכל", היינו במה נתפרנס? הבעל ענה לה שאינו יכול להפרד מהתורה ולעסוק במסחר, ולהשליך כל תורתו לים... עד שהאשה הציעה עצה ואמרה: אנו נקח את כסף הנדוניה ונפתח בית מסחר ואני אעמוד שם כל היום, חוץ משעתיים ביום שאתה תעמוד, ושאר השעות תוכל להמשיך וללמוד תורתך כמו עד עתה... הלה הסכים ועשו כן. והנה בשלושת החודשים הראשונים אומנם נהג כך, אבל אחרי זה נהיה מהשעתיים ארבע שעות, ואחר כך שמונה עד ששקע כולו במסחר... ולא היה לו זמן אפילו לפתוח גמרא... ויהי היום, ובמוצאי שבת קודש אחרי חצות לילה, ובחוץ ירד שלג גדול בסופה וסערה. יצאה האשה לחוץ לשפוף חבית של מים לא נקיים, והנה חזרה כאילו נחנקת ואינה יכולה לדבר... בעלה רץ מיד והבהיל רופא לביתו, ולא ידע מה לעשות, וכן למחרת הלך איתה ודרש ברופאים רבים, וגם נסעו לעיר וינה, אך ללא הועיל. והתחילו לדבר בעיירה: אולי זה דיבור... ונסעו לעיר שטוצ'ין, הואיל ושם היה מקובל אחד ושמו רבי מנדל ז"ל, אשר אליו היו נוסעים בענינים כאלו. כשבאו לפניו הוא שאל את הדיבור איזה דבר, ושמעו קול עונה. ואז נבהלו כל השומעים, ויאמרו: אהה! הנה הדיבור...! אבל הצדיק רבי מנדל אמר, שאיננו יודע עדיין אם כן הוא, ולכן שאל אותו: מי הולך אתך (עם הנפש המגולגלת)? ויאמר: "חמשה מלאכי חבלה". וישאל אותו מה שמם? ויאמר לו: כך וכך... אז אמר רבי מנדל כי נכון אמר, וזהו דיבור אמיתי. והתחיל לשאול אותו שאלות, כגון מי הוא וכו'. וענה לו, כי היה חי לפני כמה עשרות שנים (אינני זוכר כמה בדיוק אמר), והיה בחור בבריסק, ואחר כך נסע לאפריקה, וחברים קלקלו אותו שם, ועבר על כל התורה כולה. ופעם אחת נסע בעגלה ונפל ממנה ונהרג. וכך הוא מתגלגל והולך בעולם עד עכשיו. שאל אותו רבי מנדל, למה לא עשית תשובה קודם מיתתך? וענה לו, כי מתוך הפחד והבהלה בעת נפילתו מהעגלה שכח להרהר בתשובה. אחר-כך שאל אותו, מה יש לך ולאשה הזאת כי גרמת לה יסורים נוראים כל כך? והתחיל לצחוק בקול, ואמר: אמה של אשה צעירה זו ואמו של בעלה (ששתיהן נפטרו כבר לעולמן) התאמצו בבקשה למעלה בשמים, שאני אכנס בה ואגרום לה היסורין, כי לולא זאת לא היתה לה תקומה לא בעולם הזה ולא בעולם הבא מפני שלקחה את בעלה מעסק התורה! כיוון ששמעו כך, אמר רבי מנדל לבעל שיבטיח לחזור לתורה, והבטיח, ורבי נטע הבטיח ללמוד משניות לעילוי נשמתו של הבחור הדיבור, וגם תרם סכום של נרות להדליק בבית הכנסת עבורו. אחר כך קיבץ ר' מנדל בחדרו מנין של עשרה אנשים לומר תהילים, והוא עמד מאחוריהם ואמר מה שאמר. ואת האשה הושיב על כסא באמצע החדר, ופתאום התגלגלה מעל הכסא, נפלה על הארץ ויצא קול אדיר ממנה: "שמע ישראל..." ששמעו אותו בכל שטוצ'ין. אחר כך נפקע צפורן הזרת מידה אחת, וגם נופצה זכוכית החלון ונשתתקה... עד כאן סיפר... הרב אליהו הכהן דושינצר. וכפל עוד הפעם דבריו ואמר: יכולים אתם לספר מעשה זה בשמי, ושאתם מכירים אותי שלא אשקר חס ושלום, וגם אינני מגזים. רק מסרתי לכם בדיוק כפי ששמעתי מפי הגאון ר' אלעזר משה ז"ל... מעשים כאלה היו מצויים יותר בדורות הקודמים מאשר בדורות האחרונים, ואומרים בשם רבינו חיים מוולוז'ין, שאמר כי "לפני ביאת המשיח יהיה הסתר פנים כזה, שאפילו 'דיבור' לא יהיה מצוי" (הקדמת המו"ל בספר "רוחות מספרות" של רבי יהודה פתייה), היינו שמאורע כזה מביא בהכרח לידי אמונה, ולפיכך בדורנו, שרב ההסתר פנים אין מקום למאורע כזה. ונאמנים עלינו דברי רבותינו הקדושים כאין ספור עדים על אמיתות דבריהם, אשר אינם משאירים שום ספק בעניין השארת הנפש והמשכיות החיים לאחר המוות. להבדיל נתבונן בעובדה נוספת מהמחקרים המדעיים: המעשה של אוטארה הודר ד"ר איאן סטיבנסון פרסם דו"ח העוסק במקרה המוזר של אוטארה הודר, מורה ומנהלת בית-ספר בנאגפור שבהודו: "... 1973- החלה אוטארה הודר לעבור תקופות של טרנס, שבהן דיברה מתוכה אשה בשם שאראדה, שחייתה במאה התשע-עשרה בבנגל. מצבי הטרנס האלה נמשכו משעות אחדות ועד ימים אחדים, ובהם סיפרה "שאראדה" פרטים על חייה ועל קרוביה. מחקר משפחתי מפורט הוכיח, כי רבים מהאנשים שהזכירה חיו בבנגל לפני שנים רבות. ספק רב, אם היתה לגברת הודר גישה לידע הזה. שאראדה דיברה בבנגלית, שהיא ניב שונה מהניב של השפה המאריתית, שבה שולטת אוטארה הודר. מומחים העידו, ששאראדה דיברה בניב באופן נכון והשתמשה באוצר מילים המתאים לאדם, שחי במאה התשע עשרה. לאוטארה הודר יש ידע כלשהו בכתב בנגלי, אך אין לה כל ידע בשפה המדוברת...! האם זוהי דוגמא לגלגול נשמות או לדיבור? אנחנו לא יודעים. מכל מקום, זו צורה כלשהי של המשכיות החיים לאחר המוות מתוך הספר: מסילות אל האמונה - חלק א. הובא מאתר "אמונה".

פתיחה לספר הקבלה של המקובל האלוקי רבי אברהם אבולעפיא זצוק"ל ספר חיי העולם הבא

ששם הרב מתאר התכונות שעלינו לעמול ולטרוח להגיע אליהם... ואשריו של מי שזכה או זכתה .. להלן הפתיחה: "אמר הצעיר אברהם הרואה באלפי יהודא. באתי באלה הדברים הנאמרים באמת, להזהיר כל באי שער הספר הזה, שאל יבהל (ירוץ) ברוחו לבא בכל עת אל הקודש, עד שיטהר מחשבתו מהבלי הזמן, וינקה עצמו מהגאווה והכעס, כי

היא הקליפה המונעת מלכנוס לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו. וצריך לו להשפיל את עצמו מלפני כל אדם, שומע חרפתו וסובל. ויהיה כוונתו לשם שמים. ויהיה רחמיו אפילו על שונאיו שלו, כשאינו שונא המקום. ויהיה נדיב לבב, ונכאה רוח. ויבזה תאוות השררה וכבוד, ותאוות מאכלים רעים ותאוות נשים, ויהיה אוהב האמת ושונא השקר, ויהיה צנוע, ויבקש כבוד אנשי החכמה. ועיקר כוונתו יהיה לשם החכמה האמיתית, ולא יהיה עסקו בחכמה הזאת להתגאות ח"ו. יהיה תמיד תפילתו לאל, יישר צעדיו לבל ימוט ימין ושמאל מן האמת שנית באתי כמזהיר, שאל יטעה ח"ו לא באות ולא בנקודה, שנאמר "כי ישירים דרכי השם צדיקים ילכו בם ופושעים ייכשלו בם". ומי שיודע זה הספר כראוי לעומקו, הוא אהוב למעלה ונחמד למטה, ונחל שני עולמות עוה"ז ועוה"ב, שנאמר "להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא". כי עמוק עמוק הוא מי ימצאנו. והשם ברחמיו יאיר עינינו בתורתו, אמן: " עכ"ד ועל כן עלינו לשאוף בכל כוחנו לעשות הכל לשמם שמיים בענווה בלי כעס למחול תמיד לכולם ללמד זכות ולאהוב את כל ישראל ומי שחוטא בידוע שהוא שוגג ויצרו עבד עליו וכמו שאנו נשפוט לכף זכות אחרים כך השם ישפוט אותנו ויעביר מעלינו גזירות קשות ... שנזכה במהירה כולנו לראות במלכותו של אדוננו הקב"ה ומשיח צדקנו במהירה ברחמים אמן .

פרדי ג'קסון תמונת רוח הרפאים הכי טובה שנתפסה במצלמות -משנת 1919

ביום ההלוויה של החייל שמת נתפסה דמותו במצלמות והוכיחה חד משמעית קיומם של נשמות וחיים לאחר החיים מחזק ביותר ומדהים...חזרו בתשובה כל עוד אפשר חקרו ותראו שכל תורת משה אמת ספר ההוכחות יוכיח לכם חד משמעית הדבר תורידוהו חינם בגוגל או בבלוג שלי..חייכם ישתנו לטובה מובטח לכם כי זה תכלית בואנו לעולם...מנסיון אישי אני מעיד ... זה תוכנה באנגלית:



This intriguing photo, taken in 1919, was first published in 1975 by Sir Victor Goddard, a retired R.A.F. officer. The photo is a group portrait of Goddard's squadron, which had served in World War I at the HMS Daedalus training facility. An extra ghostly face appears in the photo. In back of the airman positioned on the top row, fourth from the left, can clearly be seen the face of another man. It is said to be the face of Freddy Jackson, an air mechanic who had been accidentally killed by an airplane propeller two days earlier. His funeral had taken place on the day this photograph was snapped. Members of the squadron easily recognized the face as Jackson's. It has been suggested that Jackson, unaware of his death, decided to show up for the group photo. Interesting side note: In 1935, Sir Victor Goddard, now a Wing Commander, had another brush with the unexplained. While on a flight from Edinburgh, Scotland to his home base in Andover, England, he encountered a strange storm that seemed to transport him through time into the future. You can read more about his experience in the article "Time Travelers" under the section "Flight Into the Future".

להלן כתבה על גויים מפורסמים שנראה לכאורה שמצאו גלגולים קודמים שלהם כיום שהתמונות נפוצות-שפטו בעצמכם אם יש דמיון:

5. התמונות המוקדמות ביותר של השחקן ג'ק בלאק הן בעצם ציורים, שכן ב-1751 לא המציאו עדיין את המצלמה. אז היה ידוע השחקן בשם פאול ריברה



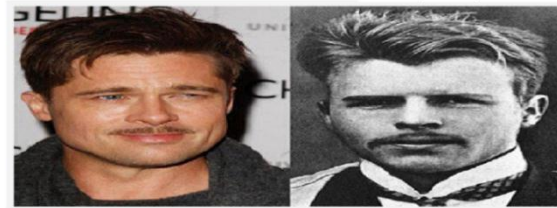
6. הנה עובדה שאתם לא יודעים על סילבסטר סטלונה, פעם הוא היה אפיפיור, ולא סתם אפיפיור, אלא האפיפיור גרגוריוס ה-9.



7. יש הרואים דמיון בין בראד פייט לגנרל איזק סטיבנס. זה נכון כי הם אותו אדם.



הם גם הרמן רושאך.



8. הנה תמונה של ג'יי זי אי שם ב-1939



11. אדי מרפי נוסע מאז 1920!



12. ומייקל ג'קסון מאז ומתמיד ולנצח.



אם אתם מפורסמים ישראליים שנוסעים בזמן ג'לו לנו, ובנתיים שתפו את חבריכם.

12 סלבס שנוסעים בזמן כבר מאות שנים

לפעמים אנחנו תוהים – איך זה שחלק מהמפורסמים לא מתבגרים כליל? אתר **גבר העידן החדש** מצא את הסיבה לכך ואף מספק ראיות מתאימות: הם פשוט נוסעים בזמן!

לא מאמינים? הנה הוכחות חותכות. ואנחנו בכלל בעד שיליבסטר סטלוני יחזור להיות אפיפיור.

1. פאול מונט נולד ב-1847 ומת ב-1922. גופתו לועלם לא נמצאה. כנראה שהסיבה היא שהוא לא ממש מת, הוא עכשיו קיאנו ריבס.



זה אפילו כתוב בוויקיפדיה -



2. למטה שתי תמונות של ג'ון טרובולטה. אחת צולמה ב-1890 כשהוא היה בן 22, השניה צולמה ב-2009 כשהוא בן 55.

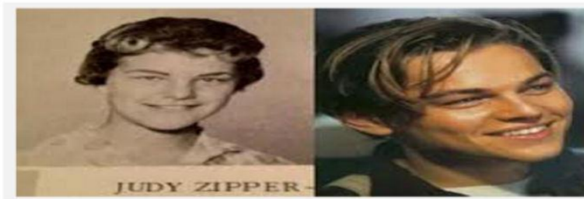


3. לניקולס קייג' חיים ארוכים במיוחד. כיום הוא בהוליווד, וב-1870 היתה לו עניבת פרפר מיוחדת.



מוקדם יותר בזמן הוא היה ידוע בשם הקיסר מקסימיליאן הבסבורג.

4. רובנו מאמינים כי ליואנרדו דיקפרינו נולד באמצע שנות השבעים, אבל יש ראיות חזקות שהוא נולד כבר באמצע שנות השישים ובעצם הוא אישה ששמה ג'ודי זיפר.



9. ניקולא גריגורסאו היה ידוע כצייר וסופר שלאחרונה שינה את הקריירה שלו. עכשיו הוא השחקן אורלנדו בלום



10. ברוס וויליס לקח חלק משמעותי במלחמת העולם השנייה. אז הוא היה ידוע בשם גנרל דאג מקארטור.



רוח המת מתוודה על עונו מעשה מר' אברהם יהושע העשיל

הרב רבי אברהם יהושע העשיל היה מפורסם בעירו יאסי כגאון וכגדול הדור. הוא השתקע ביאסי לאחר שירד מכס הרבנות בעיר קולבסוב. בקהילת יאסי שימש כאב בית דין והתפרסם כדן צדק שאינו נושא פנים לאיש. אשתו הרבנית הצדקת היתה מקפידה מאוד בהכנות לכבוד שבת קודש, וגם כשהעוני שרר בביתם לא ויתרה על בשר ודגים לכבוד שבת והשיגה אותם בכל דרך ואפילו קשה ומסובכת. באחד מימי חמישי הסתובבה הרבנית בשוק הדיגים כל היום אך לא הצליחה להשיג את מבוקשה, מכיוון שמזג האוויר הסוער לא איפשר לדיגים לדוג כתמיד. "לאף אחד לא יהיו דגים בשבת זו", אמר לה דיג אחד. אך משראה את צערה הבטיח לה: "חכי נא עוד מעט. שני דיגים יהודים יצאו אל הים, יתכן שהם יחזרו ושלל בידיהם". עמדה הרבנית והמתנה, ואכן כעבור שעה ארוכה הגיעו הדיגים ומכרו לה בשמחה את שני הדיגים היחידים שהצליחו לדוג ברוב עמל. בעודה עומדת והדיגים בידיה, הופיעה אשתו של גביר העיר במרכבה הדורה וביקשה אך היא לקנות דגים לשבת. "איך דגים", אמרו לה בדרך ארץ. "וכיצד זה יש לאשה זו?" שאלה בקול רם, כשהיא מצביעה על הרבנית. "רק שני דגים נצודו היום והרבנית הזמינה אותם מראש, חיכתה להם ואף שילמה עבורם, ולכן הם שלה", סייעו הדיגים בשפל קול מיראת הגבירה. לשמע דבריהם פתחה הגבירה בצעקות: "מי היא העניה הזו? האם נאה שלעלובה זו יהיו דגים בשעה שלכל בני העיר אין?! אני אקח את הדיגים!" הכריזה בחוצפה, ניגשה אל הרבנית, חטפה את הדיגים מידה, קפצה ועלתה למרכבתה. בעודה מצווה לעגלון להאיץ בסוסים, זרקה מספר מטבעות בהפטירה בזעם: "הנה הכסף ששלמת עבורם!" בידיים ריקות, מושפלת ומלאת יגון עמדה הרבנית מסומרת למקומה, אחר כך פרצה בבכי מר ומאנה להנחם. רק אחרי שעה ארוכה חזרה לביתה וסיפרה לבעלה, הרב הקדוש רבי אברהם יהושע העשיל, את קורותיה. הרב הרגיע את הרבנית וקרא למשמשו. הוא ציוה עליו ללכת לבית הגביר להביא את הדיגים. "ואם לא ירצו להחזירם לך, תאמר לאשת הגביר בשמי שהיא חצופה" (כלומר: פרוצה בעריות). השמש נחרד לשמע השליחות וניסה להפטר ממנה: "הלא כבודו יודע אל מי הוא שולח אותי", אמר בתחינה, "איך אומר לגביר שאשתו חצופה, הלא יסחרו אותי בציצית ראשי כאחד הנבלים עוד בטרם אכלה את דברי!" הרב לא שעה לטענותיו, חיזק אותו שאין לו ממה לפחד כי בשליחות חשובה הוא הולך, ולבסוף אף איים עליו שיחרימו אם לא יצית לו. בכרכים כושלות אך בתקווה ובביטחון בה' יצא השמש לבית הגביר. בהגיעו לשם ביקש לראות את בעל הבית ואמר לו: "באתי בשליחותו של הרב. נצטויתי על ידו להביא את הדיגים שאשת הגביר חטפה מהרבנית היום בשוק". את דברי השמש שמעה גם אשת הגביר וכן אנשים נוספים וחשובים שהיו בבית. באזני כל הקהל פתחה הגבירה את פיה והחלה לחרף ולגדף את הרב והרבנית. השמש המתין עד שהשתתקה לרגע ואז פנה אל הקהל ואמר: "יודעים אתם, כי אני השמש בבית הרב ובבית דינו ומחויב למלא את פקודותיו ולאמור את דבריו". הנוכחים עודדו את השמש לומר את אשר בפיו, והוא לא היסס עוד והכריז: "הרב ציוה עלי להגיד לפני כל מי שיהיה בבית הזה, כי האשה הזאת, אשת הגביר חצופה היא!" רגע נוסף לא המתין השמש, הביט כה וכה על התדהמה שעשו דבריו ונמלט כל עוד נפשו בו לבית הרב. בביתו של הגביר, לאחר השתיקה, פרצה האשה בצעקות נוראות: "הלא אמרתי לכם מי הוא הרב ומי היא אשתו!" צווחה בקול גדול, "מדוע אתם שותקים ואינכם רבים את ריבתי?" הגביר שפניו אדמו מבושה, פנה לנוכחים בנסיון אחרון להציל את כבודו: "טוב שהנכם כאן עמי ושמעתם באזניכם את הלעז שהוציא הרב על אשתי. עוד היום רוצה אני שתסכימו עמי ונגרש את הרב ובני ביתו מן העיר". ראשי הקהל נצבו בחוסר אונים. הם ידעו מהי ההשפעה הרבה שיש לגביר בעיר וגם תמהו כיצד העז הרב להטיח דברים בוטים כאלו באזני הגביר ובאזני אשתו ובנוכחות קהל רב. אך יחד עם זאת הם ידעו שהרב שלהם צדיק ונבון ולא עשה את הדבר ללא מחשבה. לאחר התיעצות ביניהם החליטו לא לבצע בינתים דבר. למחרת, בשבת בבוקר, לפני קריאת התורה ינסו להשפיע על הרב לחזור בו מדבריו, ואם לא יחזור בו- יודיעו לו כי אינם חפצים בו ועליו לעזוב את עירם. כך גם יהיו נקיים בעיני העולם, שלא גרשו רב בחיפזון וללא משפט. למחרת התאספו ראשי הקהל בבית הועד ויחדו לרב שיבוא לבית הכנסת לקריאת התורה, והפעם רבו הנאספים בבית ברצונם להיות נוכחים במאורע יוצא דופן זה. הרב הוזמן לבית הועד. בהיכנסו לא קם איש ממקומו, והגביר החציף עוד לשבת על מקומו של הרב בראש השולחן, לכן הבין הרב שרצונם לגרשו מן העיר. ניצב הרב בשקט בפתח ואש שינו הכל את דעתם וקמו לקראתו כפחד פתאומי. רק הגביר החצוף לא קם. הרב לא היסס, ניגש למקומו, הקים את הגביר מעל הכסא והתישב במקומו. אחר כך שאל בקול גדול: "אחי! מה רצונכם ממני? מדוע התאספתם כולכם כאן היום?" ראש הקהל ענה ואמר: "ייקר בעינינו כבוד הרב, אולם גם כבוד הגביר חשוב לנו מאוד. אנו דורשים מכבוד הרב לבטל את דברי הלעז שהוציא על אשת הגביר או להוכיח את אמיתותם!" "כדבריהם אעשה", השיב הרב, "אולם שבת היום ואסור לישב בדין בשבת. מחר, אם ירצה ה', תווכחו כולכם כי לא שקר דברתי". קיבלו האנשים את דברי הרב כתמיד, רק הגביר קם בחוצפה ואמר: "רבותי! מה אתם מקשיבים לפטפוטי הסרק שלו? אם יש ביכולתו להוכיח את דבריו, מדוע לא יעשה זאת כעת? כנראה מבקש הוא להמתין, כדי שיוכל מיד עם צאת השבת להמלט על נפשו. לכן דורש אני לאלץ אותו להוכיח מיד את דבריו או לחזור בו מכל אשר אמר". עוד לפני שהגיבו הנאספים על דבריו, נתן הרב את עינו בגביר והשתיקו במבט עיניו הקדושות. אחר כך קם ואמר: "מוטב לך לשתוק שוטה שכמותך! אני לא שקרתי ולא אשקר. ואתה- בוש והכלם, שכן מאחורי גבך חטאה אשתך ואתה כלל לא ידעת. ובכן, דע לך שמחר יבוא בעל המעשה בעצמו ויעיד מה עשתה אשתך, והיא החצופה תאלץ להודות בכך". בעוד הגביר עומד ורועד מכעס, קרא הרב לשמש ואמר לו: "מחר בבוקר תקח את המקל שלי, תלך לבית הקברות ותקיש על קברו של פלוני ותאמר לו בשמי לבוא לבית הועד בשעה העשירית בבוקר". ואל הקהל פנה ואמר: "מחר בשעה זו תהיו כאן כולכם, הביאו אתכם גם את האשה ותדעו כולכם כי יש אלוקים בישראל!" ביום ראשון בבוקר התאספו כולם לבית הועד. הרב הגיע עטוף בטלית ומעוטר בתפילין ובקש מהשמש לעשות מחיצה קטנה להפריד בין החיים לבין המת שעתיד לבוא ולהעיד. האשה סרבה לבוא ורק לאחר הזהרה, שאם לא תבוא, המת בעצמו ילך ויביאנה ומי יודע אם תשאר בחיים, הגיעה בעל-כרח. פנה הרב לקהל ואמר: "רבותי, אם תשמעו את קולו של האיש שהיה נאמן ביתו של הגביר ומת לפני כשנה, התכירוהו?" "כן", ענו ראשי הקהל פה אחד, "אין ספק שנכירנו", "אם כן", אמר הרב בפנותו לעבר הוילון, "אתה, פלוני בן פלוני, שרוחך נמצאת כאן עמנו, קום וספר לפני קהל ועדה מה ארע בינך וביני

האשה הזאת הנצבת לפנינו! כשאמת הקהל הולכת וגדלה החל הנפטר לדבר: "שמעו את דברי, היום אני מתוודה לפניכם ומגלה דברים שהעלמתי מכם בעודני בין החיים ושלכן גדל עוונתי כפל כפלים ואין לי מנוחה עד היום הזה. אולי כשתשמעו את הדברים תואילו להתפלל עלי ולהקל את יסורי. נאמן ביתו של הגביר הייתי. באחד הימים נסע הגביר לעיר בוקרשט לעסקיו ואני נשארת בביתו לעשות את מלאכתי. בערב, כשעמדתי לשוב לביתי, נגשה אלי בעלת הבית, אשת הגביר, ובקשה ממני ללון בביתה בטענה שהיא יראה לישון בבית לבדה. נענית לבקשתה ונשארת ללון בחדר עבודתי שהיה מרוחק מחדר משכבה. בחצות הלילה באה האשה לחדרי והסיתה אותי לדבר עברה, הבטיחה לי שתעשיר אותי, ואף איימה שאם אמאן היא תפתח בצעקות כי באתי בחצות לגנוב את כספו של אדוני, ואז סופי יהיה להיות אסיר כל ימי בבית כלא. כך פתחה אותי האשה הזאת ולבסוף חטאתי. ועתה רבותי, סים הנפטר את דבריו בקול בוכים, "אמרו נא לי, האם חייב אני לפי הדין? דעו לכם שאני נמצא בכף הקלע, נע ונד כל הימים, ואפילו לגיהנם אין לי רשות להיכנס". כשנשתק הנפטר, פנה הרב אל האשה ודרש ממנה להתודות על חטאה. מרוב פחד עמדה האשה ולא הוציא הגה מפיה. רק עיניה מלאות וגוה הרועד העידו על הפחד הגדול שאחזו בה. "רשעית!" קרא הרב בקול גדול. "הנכונות דברי המת? התודי מיד על חטאך הכבד מנשוא!" במאמץ רב פלטה האשה בקול נכנע ונבעת: "איני יכולה להכחיש את דברי המת, כי כל דבריו אמת". אז פנה הרב אל הקהל ואמר: "קיימתי את הבטחתי; היום הוכחתי לכם כי כל דברי אמת". עוד באותו מעמד ציווה הרב להכין ספר כריתות לאשה. שני עדים חתמו עליו, ולעיני כל הקהל גרש האיש את אשתו כדת וכדין. האשה החוטאת זכתה לתיקון. הרב סידר לה תשובה חמורה, והיא קבלה עליה לעשות את כל מה שהרב ציווה עליה. גם למת היה תיקון, מכיוון שהודה על מעשיו בפרהסיא, ולעיני כל נתגלה קלונו. הרב פעל לטובתו והוא הגיע למנוחתו. מאותו יום גדל כבודו של הרב בעיני אנשי עירו ושמו התפרסם למרחוק. אולם הוא לא האריך לשבת על כסא הרבנות בעיר יאסי, לימים נתקבל להיות אב-בית-דין באפטא ולאחר מכן התישב בעיר מז'בוז

זקת הרוח

את הסיפור הבא כתב איש האלוקים הקדוש רבי חיים ויטאל זצוק"ל, תלמיד רבינו הקדוש האר"י ז"ל בספר "שבחי חיים ויטאל" מדף ח' והלאה.

מעשה מבהיל ונורא אירע בעיר דמשק בליל שבת-קודש של ראש-חודש אב, שנת שס"ט. בתו של הרב רבי רפאל עניו, מחשובי רבני העיר, אך טעמה מעט מהדג שהכינו לכבוד שבת, נפלה מתעלפת על הארץ. האב הוזעק מבית-הכנסת, ומיד שלח לקרוא לרופאים וינסו לרפואתה בכל מיני רפואה ולא הועילו. וכך היתה מוטלת כפגרת בלי שום הרגש חושים. לפתע שמע אביה קול איש בוקע מפיה של בתו המעולפת, הקול פונה אליו ומכריז: "אני רוחו של חכם יעקב פיסו. נסתלקתי מן העולם לפני שלושים וחמש שנים ועליתי למקומי בגן עדן. אך עתה לא הניחו לי לעלות למקום גבוה יותר. דחו אותי, מכיוון שיש בידי חטא קל אשר נשאר עלי לתקנו. לכן הנני מצווה עליך, רפאל עניו, שתלך ותקרא את החכם המקובל רבי חיים ויטאל שיבוא אלי, הואיל והתיקון שלי הוא על ידי השליחות שעלי לומר לו, כי אין יכולת בעליונים להטיב אלא על ידי תפילות הצדיקים בעולם הזה". אך הוא, רפאל עניו, חשש להשאיר את בתו לבד בלילה ומיאן לצאת מביתו. הרוח פנה אליו שוב, ואמר לו: "אל תחשוש שאני אזיק לכתך, אינני כשאר רוחות הרשעים המשוטטים בעולם ומחפשים להיכנס בתוך בני אדם ולהזיקם, כדי להסתתר ממלאכי החבלה המכים בהם. אני חכם וצדיק, ירדתי דרך נהרות גן עדן, נתלבשתי בתוך הדג שבתך אכלה ונכנסתי בתוכה, לא באתי הנה יחידי, אלא כמה מלאכים ונשמות של ששה צדיקים מלווים אותי ושומרים לי בדרך. אם היית יודע מכל זה, היית מכין הרבה נרות לכבוד שבת ולא רק שניים, לכן הכן ששה כסאות לנשמות הצדיקים אשר מלווים אותי, ודע לך, כי כולנו ממתנים לבואו של רבי חיים המקובל, שיעשה שליחותו על ידי, לך מהר, קראהו ויבא". דברים נוקבים אלו שכנעו את רבי רפאל עניו, לפנות בוקר יצא וקרא לרבי חיים ויטאל. כשנכנס הרב רבי חיים, קרא הרוח לכבודו "ברוך הבא" שלש פעמים. ומיד פנה הרוח אליו וגילה לו את שמו, וצעק: "אוי למי שאינו נזהר בעולם הזה, אפילו מחטא קל שבקלים. אני חטאתי, שפעם מנעתי את הרבים מלעשות תשובה על ידי שהנפתי בידי בביטול על עניין כל שהוא לרמז שהאסור אינו נורא כל כך, ומתוך זה נמנעו מלשוב עליו בתשובה. לכן עתה, בשליחותי אליך אתקן את חטאי, כאשר בסיבתי יתעוררו העם לשוב בתשובה. ובכן, הנני להודיעך, רבי חיים שנשלחתי משמים לצוותך, שתלך להחזיר את יושבי דמשק בתשובה. וכי אינך רואה את האש הגדולה העומדת לשרוף את העולם ולהעניש את יושבי העיר הזאת -? -! לכן הזדרז לקבץ את יושבי העיר, כי עתה עת רצון, וצומו שלוש תעניות, שני חמישי ושני, כביום הכיפורים ממש, אנשים ונשים, בבכי וחרטה ובתשובה גמורה, אולי ישוב ה' מחרון אפו עליהם, מרוב העבירות שבידיהם". הרב חיים ויטאל שמע את דבריו, אל לא השתכנע, ואמר לרוח: "והלא אנשי דמשק אינם חפצים בדרשותיו ולא אועיל בהם כלום". ומיד השיב לו הרוח: "כל זה באמת גלוי וידוע לפני ה' יתברך, אבל אף על פי כן, עליך לומר את דרשותיך". רבי חיים המשיך להסס, ואמר: "אולי די לקבץ תלמידי חכמים בלבד". והרוח השיב: "טוב הדבר, אמור לחכמים כי מפני העבירות הגדולות שבידי יהודי דמשק, הכבידו על המשיח חבלי ברזל ומתאחר בואו. ואף על פי שידוע הקב"ה שאנשי דמשק לא ישמעו בקולך, כי עבירות גדולות יש ביניהם המעכבות תשובתם - אף על פי כן, עשה אתה את המוטל עליך. לך וקבץ עשרה אנשים היותר ראויים, אף על פי שאינם ראויים לגמרי לשמוע, והשיבם בתשובה. גם עשה מה שבידך להשיב העם התשובה, והשומע ישמע, והחדל יחדל, ואתה את נפשך הצלת". אך גם לפשרה זו התמהמה הרב חיים ויטאל ולא עשה השליחות. הרוח לא הרפתה ממנו והמשיך להתגלות שוב ביום ג' ח"י באב והוריד עמו את המלאך (צדקיא"ל) המושל ביום ההוא, ועוד ארבע נשמות צדיקים. לשמע הידיעה על ההתגלות הנוספת, התאספו לאותו בית כמה רבנים חשובים מתושבי דמשק, לפתע צעק עליהם הרוח: "אוי לכם, חכמי הדור, שאינכם משיבים את העם בתשובה, אוי לכם, חכמי הדור, שאינכם משיבים את העם בתשובה, אוי לכם, שיש לכם גאוה להשגיח על כבודכם ואינכם משגיחים על כבוד הקדוש ברוך הוא, ובזה אתם גורמים רעה בעולם. ראו הנה בתו של רבי חיים מתה במגיפה בליל ז' באב, כי עזב דרשותיו להוכיח את העם ולהשיבם. גם רבו האר"י ז"ל הוכיחו על זה, לפי שעיקר ביאתו לעולם היא להשיב את העם בתשובה". הרוח הסב פניו אל החכמים אשר ישבו בחדר, ואמר: "עתה

יושבי דמשק, אין לכם חלק לעולם הבא, חס ושלום, מכמה סיבות. והראשונה על אשר נשותיכם הולכות חצופות בלבושיהן עם תכשיטים מגונים כמו הפינגאניס אשר בראשיהן (כיסוי ראש מלפני כ-450 שנה), והן לבושות חולצות ושמלות צמודות ודייהן בולטים בהן, ואף מניחות בגד (סוג חזייה) בחיפן כדי שיבלטו. והן לובשות את הליזאריס והוקאביש שהן דקין ונראה במעט צבע בשר הרגליים, והן משימות מיני בשמים לגרות יצר הרע באנשים. וכל הדבר הזה עושות בשוקים וברחובות, להראות העמים את יפינן, וגורמות להרבות חטאים בעולם, וכל המחטיא את הרבים אין לו חלק לעולם הבא."

נפטר מגלה לרבי משה איסרליש

והנה ביום אחד ציווה רבנו שלא לקבור את המתים שימותו היום אלא להניחם עד הלילה בפרוודור של בית הכנסת הגדול, וכן עשו... 'נצח ישראל' \ הרב יעקב ישראל לוגאסי ביום שנפטר הרמ"א - רבי משה איסרליש הכריזו בכל העיר: " כל איש היודע דבר מרבנו או שמע מאנשים נאמנים, אל יעלים ואל יסתיר את זה, אלא יבוא לבית ההספד ויספר". הגיעו לשם שני אנשים חכמים וחסידים ואמרו: "כל זמן שרבנו היה בחיים לא הייתה לנו רשות לגלות את הדבר הזה, כי גזר עלינו רבנו וצוק"ל להסתיר את הדבר לבלתי גלותו לשום אדם. אך עתה, כאשר גזרו בחרם וכן בשביל כבודו מוכרחים אנו לספר את אשר ראינו במו עינינו. מעשה שהיה דְּכָר גדול רחמנא ליצלן בקראקא אשר מתו אנשים, נשים וטף הרבה. הצטער על זה רבנו מאוד, והנה ביום אחד ציווה רבנו שלא לקבור את המתים שימותו היום אלא להניחם עד הלילה בפרוודור של בית הכנסת הגדול, וכן עשו. ויבוא רבנו לאותו מקום ששמו בו את המתים ויבקש להעביר לפניו כל המתים, כדי שיראה אותם פנים בפנים, וכן עשו. אחרי שראה רבנו את כל המתים, ציווה לקברם בלילה ההוא. רק איש אחד שהיה מלמד ציווה לשמרו פה עד מחר. למחרת ציווה רבנו לקשור את רגליו בשני זנבות סוסים ולסחבו בכל רחובות העיר, וכן עשו. ואחר כך ציווה לתת לו מקום מהודר בבית העלמין ולקברו בכבוד הראוי, ואחרי זה שככה מגפת הדבר ונעצרה והייתה הרווחה". אנשי העיר ענו ואמרו שהם זוכרים את הדבר הזה היטב, ואז המשיכו האנשים בדבריהם: "עתה נגיד לכם פשר דבר. האיש הזה המת אשר ציווה רבנו לסחבו בכל העיר ולעשות לו בזיון כזה, בא באותו לילה לרבנו ושאל: 'למה כבודו עשה לי בזיונות כאלו? הלא בית דין של מעלה עיינו בדיני ולא מצאו בי עוון כזה שאצטרך לסבול בזיונות כה גדולים. ועתה יאמר כבודו מה חטאתי, כי בגלל מה שעשה לי רבנו מעכבים אותי מלהכנס לגן עדן'. ויען לו רבנו: 'כי אותך ראיתי ישר לפני שתוכל לסבול בזיון כזה לכפר על העיר, כי לא ראיתי בכל האנשים איש ישר כמותך. וגם למען תבוא ותגיד את סיבת הדבר בעיר, רחמנא ליצלן, כי העלימו ממני מן השמים ולא גילו לי סיבת העונש הכבד הזה, אבל כך לא ראיתי חלילה שום דבר רע'. ואמר הנפטר: 'אם תרצו לדעת את סיבת העונש, בואו איתי וראה לכם את העוון אשר נעשה בעיר'. ואז קרא רבנו אותנו ואמר: 'בואו איתי! והלכנו אתו עד בואנו חוץ לעיר במערה אחת ושם היה איש אחד מעשירי העיר שזנה עם שתי נשים אשר שתייהן נשואות לאנשים מאנשי העיר, ואת זה ראינו בעינינו. ומיד נתן רבנו עיניו בו ועשהו גל של עצמות, ולזאת שכך הדבר מעל העיר'. ויתפלאו כולם, ויוסיפו האנשים לספר: "עתה נתן לכם עוד פליאה אחת אשר תמהו עליה כל השומעים, כי רבנו התיר עגונה אחת מבעלה, אשר עזבה רק חצי שנה, ושלח לה רבנו שמותר לה להינשא". ואמרו אנשי העיר: "זוכרים אנחנו ומכירים את האשה ההיא אשר היא עוד חיה. ובעינינו הייתה אז פליאה נשגבה על היתר העגונה הזאת, כי אכן אשה זו הייתה אשתו של החוטא אשר הומת בעונו על ידי רבנו, ועל כן התיר אותה רבנו". למשמע הסיפור געו כולם בבכיה והבינו פרשת גדולת הרמ"א כי רבה היא. ואת המעשה כתבו בפנקס של החברא קדישא בקראקא למזכרת עולם. ואחר כך טמנו את הגוף הקדוש בכבוד גדול כאשר יאה למנוחתו כבוד, זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

מעשה המפקיד שאיבד את כספו לנפטר מתוך הספר: נשמת ישראל

מעשה באיש אחד שהפקיד כספו אצל איש אחר והלך לדרכו. כשחזר שמע כי מת האיש שאצלו הפקיד את הכסף. הלך בעל הפיקדון אל יורשי הנפטר ותבע כספו מהם. אולם הם סירבו להחזירו לו בטענה שאינם יודעים כלל כי אביהם קיבל ממנו כסף. תבע אותם האיש לדין ולאחר שנשבעו הנתבעים פסקו הדיינים לטובתם. בפחי נפש יצא התובע מבית הדין כשכל רעיו נדים לו ומבינים לליבו, שכן ידוע היה כאיש נאמן, חסיד וירא שמים. באו האנשים אל מרן הריב"ש ושאלוהו כיצד זה יצא משפט מעוות מדיני התורה, והלא כתוב: "אלוקים ניצב בעדת אל (תהילים פ"ב, א) ? השיב להם הריב"ש: כל הנעשה בעולם, בהשגחה עליונה נעשה. דעו לכם כי בגלגול הקודם היה התובע חייב לאיש שאצלו הפקיד את כספו ולא פרע לו, לכן כעת החזיר לו את חובו ובכך נעשה תיקון לנשמתו. כל זאת בהשגחה עליונה היה. לא החסיר מהכסף ולא העדיף, לפיכך נעשה כאן דין אמת. וכך הדבר פעמים רבות, הוסיף הריב"ש ואמר, כשנראה לאדם משפט שאינו צודק, אין זאת כי נעשה עוות במשפט שהיה בגלגול קודם של הנתבעים. ולכן חייב אדם לדון דין אמת ולהיזהר בכך מאוד מאוד.

העשיר הקמצן והרבי סיפור מחזק מתוך הספר: נשמת ישראל קלפהולץ זצ"ל

פעם הגיע הצדיק רבי מרדכי מטשרנוביל לעיירה אחת יחד עם משרתיו וכמה חסידיו. אחד מעשירי העיירה הזמין את האורחים לסעודת צהריים בחדר גדול ומפואר. לפני שנכנס הרבי לחדר ראה הרבי חדר אחר ומפואר יותר. פנה הרבי לעשיר: "מדוע אינך מכניס אותנו לחדר היפה הזה ? האם אינני ראוי לכבוד זה ? והעשיר ענה לו בדרך ארץ: "הרבי חשוב מאוד אך ירא אני שמא ילכלכו החסידים שבאו ביום קר וגשום את הרהיטים ויקלקלו אותם". אל תדאג אמר הרבי. אני מבטיח לך שנשגיח על הריהוט וכל נזק לא יגרם. אנשים רבים הצטופפו בחדר היפה. אחד מהחסידים שבא מרחוק עלה עם נעליו מכוסות הבוץ על ספת הקטיפה. כשראה זאת העשיר צעק ואמר: רבי הלא הבטחת שלא ילכלכו כאן. וראה כמה בוץ ולכלוך העלה איש זה על הספה. המגיד הקדוש הביט על העשיר ואמר לו בנחת: אל תכעס רבי יהודי הקשב היטב למה שאספר לך. בעיר אחת גר יהודי עשיר וקמצן גדול. רע היה האיש בעיני אלוקים ואדם אולם פעם הזדמנה לו מצוה

גדולה מאוד. ביום חורף גשום וקר יצא לדרכו נוסע בעגלה כבודה רתומה לשני סוסים חזקים. בדרך פגש יהודי אחד נוסע בעגלה רעועה רתומה לסוס חלש. העגלה התנהלה לאיטה והסוסים התקשו לחלץ אותה מהבוץ שלתוכה שקעו. הקור היה עז ובעגלה רעדו האיש וילדיהם הקטנים שכל בגדיהם היו רעועים ודקים. העשיר ראה אותם וריחם עליהם. הוא ציוה על משרתו לרתום את עגלתם אל הסוסים שסחבו את מרכבתו אולם גם הסוסים החזקים לא הצליחו לחלץ את העגלה מהבוץ. העשיר ראה את בני המשפחה מצטופפים זה לזה משתעלים ללא הרף, ולכן ירד מעל מרכבתו הסיר את מעילו ובמאמץ דחף את העגלה והוציאה מהבוץ לאחר מכן ציוה על משרתו להביאם למחוז חפצם. לימים נפטר העשיר, וכשעלתה נשמתו למרום והתיצבה לפני בית דין של מעלה לא מצאו לו שום זכות. בגלל עוונותיו הרבים פסקו לו גהינום כשהופיע לפתע מליץ אחד ואמר: האיש הזה הציל ממוות משפחה שלמה, וכל המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא, והוא הציל כמה נפשות ודאי מגיע לו עולם הבא. מיד ציוה הכרוז להניח את כל עוונותיו בכף אחת של המאזניים ואת העגלה והאנשים שבה על הכף השניה. אך עוונותיו הכריעו את הכף ונגזר עליו גהינום. לא ויתר המלאך וביקש להביא את כל הבוץ והטיט שהיו שקועים בו בני המשפחה. לאחר משא ומתן נגזר על האיש לרדת לעולם הזה שנית. להיות שוב עשיר ואם לא יקפיד על טיט ורפש שילכלכו את רכושו יהיה בן עולם הבא. אתה הוא אותו עשיר סיים הרבי את דבריו והוסיף: התגלגלת לעולם כדי להיבחן אם אינך מקפיד על רפש וטיט, לכן הישמר לך ודע כיצד לכלכל את מעשיך כדי שתזכה לעולם הבא (מגדיל ישועות מלכו)

למה אסור לבנות גוי בפניו של מי שנתגייר או בנו או בן בנו עד עשר דורות?

”אומרת הגמרא במסכת סנהדרין: עד עשרה דרי לא תבזה ארמאי באפיה וגו’ (קמיה) פירוש של האר”י הקדוש לך: גר או צאצא של גרים אפילו עד עשרה דורות אל תבזה גוי בפניו שעדיין הוא מרגיש איזה קרבה שבה מתוכם. (סנהדרין צד) הטעם כי כמו שבקדושה יש י(10) מדרגות כמו כן יש בטומאה, ואינו כלה הזוהמה עד תשלום דור העשירי וזהו הטעם הריגת ישמעאל בן נתניה כי הוא היה מזרע המלוכה מצד חצרון כי לקח שפחה לאשה באה הזוהמה אחר י(עשר) דורות ומצד אותו הזוהמה הרג ישמעאל לגדליה. מהרח”ו זלה”ה “מליקוטי הש”ס מהאר”ז”

החמאס מודים על האמת שאם נחזור בתשובה ונשמור על מצוות הבורא ייטב לנו והם יפסידו

..קראו לא להאמין לצערנו גם הגויים מבינים מה שרבים מאיתנו לא מבינים ללמוד מוסר מאויבינו שנאמר מאויבי תחכמי, האמנה הפלסטינית: “האמנה הפלסטינית” של החמאס מבוססת על 3 פסוקים מתוך “סורת אל עמרן” – פרשה מהקוראן העוסקת בבני ישראל היהודים בני עמרן (עמרם), אביו של משה רבנו, פסוקים ק”ו – ק”ח, המוכיחים כי עם ישראל הינו הנם הנבחר, אך “על תנאי”, כדלהלן. שלשת פסוקים אלו הפכו למעין “עשרת הדיברות” של החמאס, סיסמת הדגל במלחמת הג’יהאד.

לפניכם הפתיח ל”האמנה הפלסטינית” של החמאס: “בשם אלוקים הרחמן והרחום” (היהודים), הייתם הטובה באומות שהוצעו לבני האדם, מצווים את הטוב, ושוללים את הרע, ומאמינים באלוקים, לו האמינו אנשי הספר (היהודים) - כי אז היה להם טוב. יש מהם מאמינים אך רובם מושחתים.”

”הם לא יזיקו לכם (היהודים) אלא במעט, ואם ילחמו בכם - ייסוגו מפניכם, ולא ינצחו אתכם. הם נידונו להשפלה היכן שיהיו, אלא אם כן יחזיקו במוסרותיו של האלוקים”. “היהודים, כי העלו את חמתו של האלוקים הם נידונו לחיי מסכנות, כי כפרו בפסוקי האלוקים. הם נידונו לכך משום שמרדו ועברו על החוק” (תרגום מערבית: ראובן פז במסגרת סדרת פרסומי “מרכז דייין”. “אינתפאדה”, אהוד יערי וזאב פיש, עמוד 353). על פי אמנת החמאס, שלשת פסוקי הקוראן מעידים על כך שישנו חוזה רוחני נסתר בין היהודים לאלוקים. ומהות החוזה: במידה והיהודים ילכו בדרך התורה, וישמרו על פסוקי התורה, ולא “יעלו את חמתו של אלוקים”, במציאות כזו מתחייב האלוקים להעניק ליהודים טוב. במציאות כזו לא ניתן לנצח את היהודים משום שהאלוקים יעמוד לצדם. “לו האמינו אנשי הספר (היהודים) כי אז היה להם טוב”. אבל במידה ולא ילכו היהודים בדרך האלוקים ופסיקת התורה, יענישם האלוקים וידון אותם לחיי מסכנות והשפלה, עד אשר יחזרו בתשובה ויחזיקו שוב בדרכי האלוקים. “ואם ילחמו בכם ייסוגו מפניכם, ולא ינצחו אתכם. הם נידונו לחיי השפלה היכן שיהיו, אל אם כן יחזיקו במוסרותיו של האלוקים.”

אנחנו לא צריכים חיזוק מהגויים, אבל לצערנו הגויים הם מבינים את היופי שביהדות. ואנחנו.. לכן כל מי שיש לו שכל יעשה את הדבר הכי חשוב שצריך לעשות בעל שכל ישר וזה לחזור בתשובה שלימה !!

תראו מה גדול פילוספי יוון שהתגייר בסוף אריסטו כתב על היהדות

שנבין כמה רוב עם ישראל הולך בחושך מחוסר ידע שהסתירו מהם: מכתבו של אריסטו, לתלמידו אלכסנדר המלך כפי שתורגם מיוונית לערבית ע”י בן רשד והביאה בספרו “הפלת ההפלה”, והובא בקצרה בתרגום עברי בהקדמת ספר המידות לר’ יוסף שם טוב, וזה תכנו. ראיתי בעיר אלקהרא (קהיר הישנה) ספר אחד מאריסטו שחיבר בסוף ימיו מכל מה שכתב בתחילה בין בענין ההשגחה, בין בענין השארת הנפש וחידוש העולם, והיה אומר בכל דבר מאלו ובכמה דברים, והחזירני השמעוני (הכוונה לשמעון הצדיק) מזאת הסברה במופת וטענות כך וכך, וכתב לאלכסנדר תלמידו, ברוך אלוקים פוקח עיוורים, מורה חטאית בדרך, ישתבח שבח הראוי לו, אשר גמלני ברוב רחמיו וחסדיו והוציאני מן הסכלות הגמורה אשר הייתי בה כל ימי חיי, בהתעסקי בחכמת הפלוסופיא והייתי דן כל הדברים על דעת השכל וחברתי בזה ספרים, עד שבסוף ימי התווכחתי עם חכם אחד מחכמי ישראל, והראני את ידו החזקה בתורה מורשה להם מסיני, והמשיך לבי בדברי תורתו בהראותו לי אותות ומופתים בשמות קדושים אמיתיים, ונגלים לחוש. ואני בער בלתי יודע כי רוב הדברים הם למעלה מן השכל, וכאשר ראיתי זה, נתתי לבי להתבונן בכל כחי בדת היהודיים, והנה כולה מיוסדת על אבנים שלימות, לא כחכמת הפלוסופיא, לכן תלמידי הנעים אלכסנדר המלך הגדול, אל יטעון ספרי גם לך גם לחברך, כי אילו יכולתי לקבץ ספרי הייתי שורפם בל ישאר אחד לעיני השרים והסגנים, כדי שלא ישתבשו בהם הדעות. כי ידעתי שאקבל עונש גדול

מאת האל כי חטאתי והחטאתי את הרבים, לכן בני אלכסנדר אני מודיע לך ולכל באי עולם, שרוב היודעים עפ"י השכל הם בודאים כי גבוה מעל גבוה שומר.... ושלוש לך מאת מלמדך אריסטו לאלכסנדר המלך הגדול.

סיפור מרגש ומרתק מפיו של הגאון ר' אהרון פולק ממרביצי התורה של מנצ'סטר

הסיפור אודות אשה בשם מרת פרל הוף, לבית אונסדורפר, שנפטרה לבית עולמה בשנת תשס"א. הגר"א פולק סיפר ששמע מבנה של מרת פרל, שבפרוץ השואה היתה אימו נערה כבת 16 ובני משפחה שילמו כסף לגוי על מנת שיחביאנה בביתו. התשלום היה עד תקופה מסוימת, והסיכום עם הגוי היה שכעבור הזמן ישלמו לו סכום נוסף לעוד תקופה. והנה, כעבור הזמן, לא היה מי שישלם את הכסף, כיוון שמרבית בני המשפחה נהרגו כבר על קידוש השם. הוציא הגוי את הנערה מביתו ושילחה לרחוב.

מה עושה נערה יהודייה בעיירה של גויים בעיצומה של מלחמת העולם השנייה, כאשר בכל פינה עומדים גרמנים ומחפשים יהודים כדי להורגם? - מחפשת בונקר בו מתחבאים יהודים, וכאלה היו בסביבה לרוב. ואכן, בתוך זמן קצר הגיע לאוזניה שימעה של אחד הבונקרים, והיא מחליטה לצעוד לעברו. כאשר הגיעה אל מקום-המחבוא, גילתה שנפלה מן הפח אל הפחת. היה זה לא פחות ולא יותר אלא בונקר של גרמנים, שהפיצו כביכול שמועה שמדובר במסתור של יהודים, כדי למשוך למקום את כל המבקשים להימלט, ולרוצחם נפש.

ראתה הנערה היהודייה לאן נקלעה, והבינה שאין טעם לנסות לברוח. בליבה המשיכה להתפלל להקב"ה שיצילנה מידם של הארורים הללו, אבל בשפתיה מלמלה כבר את מילות הווידוי. "האם את יהודייה?" - שאל המפקד של הגרמנים. והנערה, שהיתה בתו של הצדיק רבי שמואל אונסדורפר, סירבה להתכחש ליהדותה. היא שתקה ולא ענתה דבר, מה שכמובן החשיד את הגרמני יותר ויותר. "איך קוראים לך?" - המשיך לשאול. עתה לבשה פרל עוז ותעצומות, והשיבה במבטא גויי מובהק: "שמי הוא יורישקה". "והיכן את מתגוררת?" - גם עתה נקטה הנערה היהודייה בכתובת בדויה, שם מצוי מרכז האיכלוס הגויי במקום.

המפקד, שקודם לכן היה כמעט בטוח שלפניו בת יהודייה, התלבט עתה בעניין, והורה לאחד מחייליו ללכת עם הנערה אל הכתובת שציינה, ולברר האם אכן שמה הוא יורישקה, והאם היא מתגוררת במקום ההוא. "הלכתי עם החייל הגרמני", סיפרה מרת פרל ברבות הימים, כשאני צועדת ראשונה והוא אחריי בנשק שלוף וטעון. ידעתי שדקותי ספורות, ואם לא יתרחש עמדי נס גלוי, הרי שהחייל יגיע אל הרחוב ההוא, ולא ייקח לו זמן רב כדי לדעת ששקר היה בפני. והנה, בפתע-פתאום מזדקק לנגד עינינו רוכל גוי עם עגלת-המציאות שלו. האיש צעד מולנו, וכשהגיע למרחק של מטר ממני, הוא שואל, והחייל הגרמני שומע: "יורישקה, מה את עושה כאן?" "הייתי המומה מן השאלה הלא-צפויה, אבל הצלחתי בכוחותי האחרונים לעשות את עצמי כמי שמכירה את הגוי, והשבתי לו: "אני הולכת הביתה".

"החייל, שכבר היה בטוח שאכן שמי הוא יורישקה, שאל את הרוכל היכן אני מתגוררת, וזה ציין לו במפורש את הכתובת שאמרתי למפקד הגרמני. החייל עזבני עתה לנפשי, ואני הסתובבתי לאחור כדי לראות מי הוא הרוכל הלז שקרא לי יורישקה. התבוננתי על מקומו ואיננו, וכל החיפושים אחריו עלו בתוהו". מרת פרל הוף ע"ה שסיפרה לילדיה את הנס הגלוי הזה, מוכנה היתה להישבע שכל פרט בסיפור זה הוא אמת-לאמיתו, וביקשה להמחיש בכך את הלקח המאלף שיהודי שבוטח בשם ותולה על השם יהבו, לא מפסיד מכך... שנאמר הבוטח בשם חסד יסובבנו ...

היתרון שבחסרון – סיפור מרגש עם מוסר השכל על דלי סדוק...

אחד ממורי בתקופת ילדותי, היה יהודי מבוגר, ניצול שואה שעבר רבות בחייו. יהודי פקח זה נהג לעודד את החלשים שבינינו ולטעת בהם מרץ ועידוד. לעולם לא אשכח את הסיפור הבא שסופר על ידו ונחרת עמוק בליבי:

לנושא כלים בהודו היו שני דליים גדולים, התלויים על שני צידי המוט אותו נשא על כתפיו. אחד הדליים היה סדוק, ובעוד שהדלי השני היה מושלם ותמיד נשא את כמות המים המלאה מהנחל עד בית האדון, הגיע הדלי השני מלא בחציו. מידי יום ביומו, במשך שנתיים תמימות, העביר נושא הדליים כמות של דלי וחצי מים בלבד לבית האדון. כמובן, שהדלי המלא היה גא בהישגיו, מושלם במטרה למענה נוצר, אך הדלי הסדוק הרגיש מבויש ואשם בחוסר שלמותו, ואומלל בשל אי יכולתו לספק יותר מחצי הכמות שאותה נועד לספק.

לאחר שנתיים ימים שנראו לדלי הסדוק כישלון מר, הוא דיבר אל נושא הדליים: "אני בוש בעצמי, ואני רוצה להתנצל בפניך". "מדוע?" שאל נושא הדליים "במה אתה מתבייש?" "הייתי מסוגל להעביר רק מחצית מכמות המים במשך השנתיים האחרונות, עקב הסדק שבצידי אשר גרם למים לדלוף החוצה כל הדרך במעלה השביל עד לבית אדוני. בגלל חסרונותיי עליך לעשות את כל העבודה הזו ואינך מקבל תמורה מלאה למאמצייך".

נושא הדליים הצטער בצער של הדלי הזקן והסדוק, ובחמלתו אמר: "בעודנו עושים את דרכנו חזרה לבית האדון, אני רוצה שתשים את לבך לפרחים המקסימים הפורחים בצידי השביל". ואכן, בעודם עולים במעלה הגבעה, שם לב הדלי הזקן והסדוק לשמש המחממת את הפרחים המקסימים הפורחים בצידי השביל, והמראה המרנין עודד אותו במעט. אולם, בסוף השביל הרגשתו היתה רעה כבעבר, שכן מחצית ממשאו שוב טפטף החוצה, ולכן הוא שב והתנצל בפני נושא הדליים. נושא הדליים אמר לדלי: "האם שמת לב לכך שהפרחים פורחים רק בצד שלך אך לא בצידו של הדלי השני? זאת, משום שתמיד ידעתי על הסדק והטפטוף שלך וניצלתי זאת. זרעתי זרעים של פרחים בצד שלך, וכל יום, בעודנו פוסעים בדרכנו חזרה מהנחל, אתה השקית אותם. במשך שנתיים יכולתי לקטוף את הפרחים הנפלאים הללו ולקשט בהם את ביתו של אדוני. אילולא היית כפי שהיית, לא היה לו היופי הזה להתברך בו".

לכל אחד מאיתנו יש חסרונות המיוחדים לו.

כולנו כדים סדוקים, אך אלו הסדוקים/החסרונות הופכים את חיינו למעניינים ולכדאיים. עלינו מוטל לקבל כל אדם כפי שהוא ולחפש את הטוב שבו, ויש שם הרבה טוב. כמו כן אשריהם של האוספים מצוות בדרך..כי שכר מצווה מצווה

ושכר עבירה עבירה...לכן יש להתחזק ולעשות מצוות ומעשים טובים שלא נאבדים לעולם והשם שומרם לכם לנצח את שכרם..ועל זה נאמר בעמך כולם צדיקים...דהיינו אין יהודי שלא מלא מצוות כרימון... מאת יוסי נ. בעריכה קלה שלי ערן בן עזרא

מה שכרו של מי שהחזיר יהודי אחד בתשובה ?

מה שכרו של מי שהחזיר יהודי אחד בתשובה?.. מהר' ק.: התורה מדברת על מצות הצלת נפשות בפסוק: "לא תעמוד על דם רעך" (ויקרא יט, טז). מצוה היא להציל כל אדם אשר חייו נמצאים בסכנה. וכל המציל נפש אחת מישראל – זוכה לחיי העולם הבא: "לפיכך נברא האדם יחידי בעולם – ללמד אותך שכל המאבד נפש אחת, מעלה עליו הכתוב כאילו איבד עולם מלא; וכל המקיים נפש אחת, מעלה עליו הכתוב כאילו קיים עולם מלא" (מסכת סנהדרין לז) מי שמפקיר אדם בשעת סכנה ומניחו לנפשו, דומה למי שהרגו. וכה אומר הרמב"ם (משנה תורה הלכות רוצח ושמירת נפש. פ"ק א, הלכה יד): "כל היכול להציל ולא הציל – עובר על "לא תעמוד על דם רעך". וכן הרואה את חברו טובע בים; או ליסטים באים עליו. או חיה רעה באה עליו ויכול להצילו... ולא הצילו... עובר על מה שכתוב בתורה 'לא תעמוד על דם רעך' ". פיקוח נפש – דוחה שבת: פיקוח נפש היא אחת המצוות החשובות ביותר וכך מובא בתלמוד: "פיקוח נפש – דוחה שבת". (מסכת יומא, פה, ע"א). "חלל עליו שבת אחת כדי שישמור שבתות הרבה". (מסכת שבת, קנא, ע"ב). ולא זו בלבד: כדי להציל נפש מישראל, מותר לחלל לא רק את השבת, אלא כמעט את כל מצוות התורה – ובלבד שאפשר יהיה להציל את האדם שחייו בסכנה. ולא רק שמותר לחלל שבת, אף מצוה לחלל עליו את השבת. ומי חייב במצוה זו? דווקא גדולי הדור וגדולי התורה. ועל כן אמרו חכמים: "מחממים חמין (אוכל חם) לחולה בשבת, על ידי גדולי ישראל" (מסכת יומא פד, ע"ב). כאשר עוסקים בפעולות של הצלת נפשות – יש שיבות לכל רגע ולכל דקה, ועל כן יש לפעול מהר וללא דיחוי. אין להשתמש בתירוצים דתיים כדי לדחות את הביצוע של פעולות ההצלה: "איזהו חסיד שוטה? ראה תינוק מבעבע בנהר. אמר: לכשאחלוץ תפילין שלי, אצילנו. עם כשהוא חולץ תפילין, הוציא זה (התינוק) את נפשו. ראה אשה טובעת בנהר ואמר: לאו דרך ארץ (לא נאה) להסתכל בה ולהצילנה (ובינתיים האשה טובעת) – הרי זה חסיד שוטה" (מסכת סוטה, כ, ע"א).

תראו מה זה יהודי..אפילו הריקנים שבך מלאים מצוות כרימון

"בכל יהודי קיים רצון פנימי עמוק מאוד להתקרב להשם יתברך יש בני אדם שמרגישים את זה בזמנים מעטים אבל השורש הפנימי קיים אצל כל יהודי", "במדרש רבה בסוף פרשת תולדות מספרים חז"ל שבשעה שנחרב בית המקדש רצו הגויים שהראשון שיכנס לגנוב מבית המקדש יהיה יהודי [כנראה כדי להשפיל יותר את היהודים] ויהודי בשם יוסף משיח לקח על עצמו תפקיד זה ונכנס לבית המקדש והוציא משם מנורה בקשו מהנהגים להיכנס פעם נוספת ולהוציא חפץ אחר ולא הסכים וכך אמר: "לא די שהכעסתי את בוראי פעם אחת שאכעיסנו פעם נוספת?! " ניסו הגויים לפתותו בכסף רב ובתפקיד חשוב ובאיזמים לייסורים ולמיתה ובשום אופן לא הסכים וסופו של דבר היה שהרגוהו במיתה קשה שניסרוהו במסור שמנסר קרשים ומת ובשעה שניסרוהו היה צועק אבל לא על הייסורים צעק אלא צעק: "אוי לי שהכעסתי את בוראי !! אוי לי שהכעסתי את בוראי !!"

(מהספר דברי יעקב פרקי מחשבה מהרב יעקב עדס שליט"א)

ההבדל בין שכרם של יהודים לבין שכרם של גויים לעולם הבא

"יש להם לגויים נפש אבל אין להם נשמה, וזה כמו נשמה רק בדרגה נמוכה ביותר אני יביא לך את הסיפור של הדיבוק הגוי בתקופת החפץ חיים שתביני את ההבדל ביננו לבינם, ואת ההבדל בשכר. להלן הקטע מספר ההוכחות שמסביר את ההבדלים כפי שמעיד גוי שנכנס בתור דיבוק בתקופת החפץ חיים, שראה במו עיניו את ההבדל בין שכרם של הגויים לעולם הבא לעומת היהודים.

היתה זו שעת בוקר בסתם יום של חול, וכתמיד בשעה זו, ישב ר' ישראל הכהן זצ"ל (הידוע בכינוי ה"חפץ חיים". על שם ספרו הנפוץ,) עם תלמידו ר' אליהו לופיאן זצ"ל ועסקו בתלמודם, כאשר לפתע נפתחה הדלת ועל הסף הופיע מבוהל אחד מאנשי העיר, ובדמעות בעיניו סיפר, כי אשתו לפתע נפלה על הרצפה, ואבדה את הכרתה, וכשנסה לעוררה מעלפונה, שמע לפתע קול של גבר דובר פולנית הרוטה יוצא מפיה ומבקש לקרא אליו את ה"ראבין" ישראל, כי דבר לו אליו. וחזר על בקשה זו מספר פעמים. ולכן מהר הוא אל הרב לבקשו שיבא לביתו לשמוע מה בפי ה"דיבוק", ואם ניתן לסלקו מגוף האשה. והרב מיד נעתר לבקשתו וקם יחד עם תלמידו ופנו לבית האשה, וכשהרב נכנס החל ה"דיבוק" לדבר מגרון האשה כששפתיה דוממות ופיה פתוח. וסיפר שהוא נפש גוי שהיה בעל אחוזות נרחבות בפולין, (מה שנקרא בכינוי העממי "פריץ") שהוחכרו למאות בני אדם בעלי דתות שונות כולל משפחות רבות של יהודים, ועם כולם נהג הוא באחווה ובנחת, וכשלא היה בידם לשלם את השכירות, ויתר להם. ובמשפחות שהעוני השיגם תמך מכספו, והיה שמו מבורך בפי כל. בין האנשים שעמהם היו רוב עסקיו היה יהודי שנקרא בשם משה, שעבד אצלו בתפקיד מנהל משק ביתו, ולכן גם ביתו של משה היה קרוב לבית ה"פריץ", והיה ה"פריץ" רגיל לבא כל שבת לביתו של משה ולאכול עמהם את סעודת השבת, כי אהב הוא באופן מיוחד את מאכל החמין (ששולנט"ט) שהכינו לסעודה זו. וככה נוצרו קשרי ידידות מיוחדים בינו לבין היהודי משה. ויוסף הרוח ויאמר, מידי פעם בבואי להתארח אצל משה, הייתי אוהב להקניטו בדברים. ושואלו, האם אני כגוי, לפי דתכם יש לי חלק לעולם הבא, והשיבני שהוא חושב שכן, כי מעשי החסד הרבים שעשיתי והקמתי משפחות רבות על רגליהם והצלתים מחרפת רעב, ודאי ששכרי לא יקופח. ואח"כ שאלתי, ואתה משה, האם יש לך חלק לעולם הבא, והשיבני איני יודע. כי עוונותי רבו משערות ראשי. ואיני יודע מה יצא בידי. והייתי לועג לו באומרי אתה יהודי ותלך לגיהנום, אני גוי ואזכה לעולם הבא לפי דבריך, וא"כ העולם הוא הפוך, לי טוב בשתי עולמות, ולך יהיה רע בשתיים. והיה נאנח, ומגלגל עיניו כלפי מעלה באומרו ה' ירחם. ויהי היום ואלך בדרך כל הארץ ואמות,

ומיד בצאת נפשי מהגוף מצאתי את עצמי במנהרה חשוכה שבסופה קרן אור, וריחפתי לכוון האור ומצאתי את עצמי במקום בלתי מוגדר שטוף אור, שאין בפי מילים לתארו, ובעמדי נבוך ותוהה מה מעשי במקום זה. והנה דמות שאיני יכול לתארה קרבה אלי, ואמרה דע כי היות והיית בעל חסד גדול עם בני אדם, והרבה טובה הענקת לבריות, שכך הוא שנפשך תתענג על כל טוב, מה בקשתך ואעשנה. ואבקש, כי כל אשר היה לי בעולם התחתון יושב וייתן לי. שדות נרחבים, וארמון מפואר, ומרכבות רתומות לסוסים מובחרים, ומיטב המאכלים, ותענוגות בשרים ככל אשר ידעתי. והשיבוני, כי כל משאלותיי ימולאו, ואז בקשתי בקשה נוספת כי בעת בא יום פקודתו של ידידי משה שיקראוני לראות את משפטו ודינו, והשיבני כי גם לזה נאות הוא. מיד הכניסו את נפשי לעולם הדמיון ואמצא את עצמי מתענג על כל טוב העולם הזה. ככל אשר שאלתי ואף יותר מזה וכך נמשך הדבר זמן רב. לפני כששה חודשים בהיותי מתענג בין עצי הפרי שבגני, מצאתי את עצמי שוב באותו מקום שטוף אור, עומד בודד ותוהה. ושוב נגשה אלי הדמות הקודמת ותאמר, עתה השיב משה ידיך את נפשו אל האלקים אשר נתנה, ועומד הוא למשפט צדק, ואבא למלא את בקשתך ולהראותך את דינו. ואמצא את עצמי במקום אחר שכולו מוצף באורות בצבעים תכלת וורוד, ושלשה דמויות 228 שנראו כבית דין ישבו על מדין, ומשה עמד למשפטם, וכולו רועד וחרד. ולאחר זמן מה פתחו השלשה את פיהם ואמרו כי מעשיו נשקלו במחשבתם ונמצא כי אינו יכול להיכנס למחיצתו בגן העדן אלא לאחר ששת חדשי זיכוך בענשי הגיהנום. ומשה כשמעו זאת פרץ בבכי קורע לב ומיד הופיעו כמה דמויות לבושי שחורים ולקחווה עמהם. ואחרד מאוד מאשר ראו עיני ואפנה אל הדמות אשר הבאתני לחזות במשפטו, ואבקש, הראני את שכרו ולו לרגע קט, וישיבני כי גם לזאת נושא הוא לי פנים, ומסכים למלאת את משאלתי. ומיד החזירני לעולם הדמיון, ואמצא את עצמי בגני הפורה בין עצי לימון ואפרסק מתענג על כל טוב עד כי שכחתי ממה ומשפטו. והנה בבוקר זה בהיותי מתענג על כל טוב, מצאתי את עצמי שוב באותו מקום שטוף אור עומד תוהה, ושוב הדמות ההיא באה לקראתי באמרה היום משה ידיך הגיע למחיצתו בגן עדן, ונתנה לך רשות להביט במשה ובשכרו רגע אחד בלבד ואח"כ תשוב לנחלותיך ותאוותיך. וייקחני עמו למקום שאין בפי מילים להסבירו ואראה את משה, יושב לבדו ללא אחוזות וסוסים, וללא גינות ומדשאות, ופניו פני להבים, ומאירים כאור השמש, ואבין בנפשי כי מביט הוא וצופה בעניינים רוחניים שנשגב מבינתי, ומתענג על כל טוב רוחני שאינו מתבטא בתאוות אנוש. ואתענג לראותו בכבודו ונפשו מלאה אושר וספוק רוחני, ואבין שכל תאוותי ותענוגי הן כאין וכאפס לתענוגות הרוח בהם נמצא משה ושלעולם לא אוכל להגיע לזאת. לאחר רגע קט. מצאתי את עצמי במקום שטוף האור כשהדמות נמצאת לידי אומרת קיימתי כל אשר הבטחתיך, ועתה שוב ותתענג באחוזותיך עד עת קץ כל בשר, ואתחנן לפניו כי יותן לי עוד רגע אחד לפחות לראות את משה ולהתענג מזיו פניו, ויאמר לי אין לך רשות, ולא היתה נפש גוי לפניך שראתה את הטוב הצפון לעמו ישראל, ועתה רב לך אשר ראית, ושוב לאחוזותיך. ואבכה ואתחנן ואבקש שיזכרו לי את כל החסדים שעשיתי עם עמו ישראל באחוזותיי בעולם התחתון ושברכותיהם שברכוני אז יעמדו לי עתה למלאת בקשתי ולשוב להתענג על זיו פני משה. ואז פנתה אלי הדמות ותאמר, אמת כי לא נעשה כן לאדם בלעדיך ואין לך יכולת לשוב ולראותו, אבל היות ועוד נמצאים בעולם למטה יהודים צדיקים שמברכים אותך בזכרם את חסדיך אשר עשית עמהם, מוכן אני לשוב להראותך את משה במחיצתו אך בתנאי אחד, שתסכים לרדת לעולם השפל ולהיכנס בתוך גוף אדם, ולספר לעמו ישראל את אשר ראית, ואז עקב התעוררותם להחזיק במצוות קונם, תוכל לקבל את בקשתך לרגע נוסף. ועתה רבי, נכנסתי לגוף אשה זו רק כדי לספר את אשר ראיתי, ופניתי אליך כי ברדתי הנה, ראיתי את האור הבוקע ועולה מגופך, וידעתי כי בספרי לך, אקבל את בקשתי. ומה גם כי הבית מלא בני אדם שהתקבצו לשמוע את דברי, ועתה אל דאגה יוצא אני מגוף האשה, ללא גרימת שום צער ונזק לאף נברא. והולך אני ליהנות בהביטי על זיו פני משה ידידי, רגע נוסף בטרם אשוב לתאוותי ותענוגי שעתה הבנתי את דלות ערכם. כשסיימו פקחה האשה את עיניה, ותקם מעל הרצפה, ותשאל לפשר האנשים הנמצאים בביתה, ותשב להיות כאחד האדם. ויהיה הדבר לשיחת היום בפי כל תושבי העיר. ובעלות הכורת הנאצי על גזע ישראל באירופה, זכה אוד מוצל מאש תלמידו ר' אליהו לופיאן זצ"ל שנוכח בשעת מעשה, לעלות לארץ הקודש. ובעת שיחת "מוסר" לבחורי הישיבה שב"רכסים", סיפר להם מעשה זה כעד ראייה. מעשה זה ששמע מקובל מאדם נאמן, ששמעו מפי הרה"ג ר' אליהו לופיאן זצ"ל כשסיפר זאת לתלמידים (מעמוד 189 מספר ההוכחות)

סגירת מעגל מרגשת במיוחד

בכנס שנערך לאחרונה סיפר הרב מרדכי נויגרשל שליט"א סיפור מדהים הממחיש את כוחה המופלא של הנשמה היהודית לשוב אל צור מחצבתה גם מהפינות הנידחות ביותר.

תחילת הסיפור לפני כארבעים שנה כאשר צעירה יהודיה בשם שושנה בוארון הכירה בחור ערבי. היא התאסלמה במסגד ביפו והתחתנה איתו. הבעל הערבי היה קשור לארגון באש"ף ומעורב בפעילות חבלנית עוינת. בשנת תשל"ד הוא הטמין בכיכר ציון מקרר גדוש בחומר נפץ, פיגוע בו נרצחו 17 יהודים. כעבור חודשים אחדים הצליח השב"כ לעלות על עקבותיו. הוא נלכד, נשפט, ונידון ל-17 מאסרי עולם מצטברים כמניין היהודים שהרג. גם בתקופת המאסר המשיכה אשתו היהודייה ללוות אותו בנאמנות. היא ביקרה אותו מדי שבוע בבית הכלא, וסיפקה לו כל מחסורו.

במציאות המזרח-תיכונית "מאסר עולם" רחוק מלהיות מאסר עולם. לא ארכו אפוא השנים ובמסגרת עסקת ג'יבריל שוחרר גם הרוצח מכיכר ציון וגורש לירדן. אשתו ושלושת הילדים הקטנים הצטרפו אליו שם. הם הקימו את ביתם בעמאן כמשפחה מוסלמית לכל דבר. הילדים גדלו בזהות ערבית לחלוטין למרות שידעו גם לדבר עברית.

בתחילת שנות התשעים נוצרו קשרים דיפלומטיים רשמיים בין ישראל לירדן. בעיתונות הירדנית פורסמה מודעת 'דרושים' עבור פקידה דוברת עברית שתוכל לעבוד בנציגות הירדנית בתל אביב. יפה, אחת מבנותיה של שושנה, הציעה את עצמה לתפקיד והתקבלה. כך היא מצאה את עצמה עובדת בתל אביב, לא הרחק מהמקום בו חיו בעבר הוריה, כשהיא מוקפת ביהודים למרות שהיא המשיכה לראות את עצמה כערביה לכל דבר.

איש עסקים דתי שהגיע לנציגות הירדנית לרגל עסקיו הסתקרן למשמע העברית הצחה שבפיה. יפה סיפרה לו בקצרה את סיפור חייה יוצא הדופן. או אז היא התוודעה לראשונה לעובדה שמבחינת היהדות היא נחשבת ליהודייה לכל דבר.

בעקבות התגלית החלה יפה להתעניין בזהותה היהודית. תחילה הייתה זו התעניינות מתוך סקרנות אינטלקטואלית גרידא, אך בהמשך היא הרגישה שהיא הולכת ונמשכת לעולם היהדות. היא מצאה את עצמה מבקרת בשעות הערב בחוגי יהדות שנערכו בתל אביב מטעם ארגוני הקירוב, כאשר למחרת היא מבקרת במסגד. נוצרו אצלה קונפליקטים ולבטים. האם אני ערביה כמו אבי או בת ישראל כשרה כפי שמלמדים אותי בחוגי היהדות? סערת הנפש לא נתנה לה מנוח. בשלב מסוים היא עלתה על אוטובוס ונסעה לירושלים מתוך כוונה לבקר במסגד אל-אקצה. אולי שם, כך חשבה, בצילו של המסגד המקודש לאסלאם היא תצליח למצוא מרגוע לרוחה הסוערת. היא עשתה את דרכה רגלית לעבר שער שכס ומשם המשיכה וצעדה בסמטאות המוליכות להר הבית. סביבה נדחקה עוברי אורח, רובם מוסלמיים. תגרים הכריזו על מרכולתם, ילדים יחפים התרוצצו בין הדוכנים הגדושים במזכרות לתיירים. מוסיקה ערבית מסולסלת התנגנה מאחד הבתים. היא צעדה באיטיות, סופגת לתוכה את האווירה הערבית המוכרת לה כל כך. מבחינות רבות הזכירה לה העיר העתיקה את בית המשפחה בעמאן. ואז, בעודה צועדת לאיטה, נתקלו עיניה במשהו שונה, משהו זר שלא היה שייך להוויה המוסלמית שמסביב ושהזכיר לה שגם לה יש שורשים במקומות אחרים. היא ראתה שלט קטן וצנוע עליו התנוסס חץ ולצידו המילים: "לכותל המערבי". למשך רגעים אחדים היא עמדה שם כמהופנטת, עיניה נעוצות בשלט, מחשבותיה מתרוצצות. הכותל מימין, אל-אקצא משמאל, והיא - בתוך. לאן ממשיכים? מהו הצעד הבא? ולפתע, בלי שהיא עצמה תהיה מודעת למעשיה, היא מצאה את רגליה מוליכות אותה ימינה, בעקבות השלט הקטן, במורד המדרגות התלולות היישר אל תוך הרחבה המוצפת באלפי מתפללים יהודים איתם היא התערבה וכמותם היא התקרבה לאבנים העתיקות כדי לשפוך את צקון לחשה בפני בורא כל עולמים. היה זה רגע מכריע שבעקבותיו היא הגדירה את עצמה סופית כיהודייה. חלפו עוד כמה שנים, יפה המשיכה להתקרב ליהדות, התחזקה בשמירת תורה ומצוות עד שלבסוף החליטה להקים את ביתה יחד עם בחור יהודי, אף הוא שומר תורה ומצוות. ערב נישואיה סיפרה יפה לאחד הרבנים שליוו אותה בדרכה הארוכה שהיא מקווה שבעזרת ה' יהיו לה הרבה ילדים. "ברור", אמר לה הרב, "השאיפה הטבעית של כל אישה שיהיו לה ילדים". "לא הבנת, כבוד הרב", השיבה יפה בשקט. "לי יש רצון מיוחד בילדים. אני מקווה שאזכה להוריד לעולם לא פחות מ-17 נשמות, כנגד 17 היהודים שאבי סילק מן העולם. כך ארגיש שסגרתי את המעגל ותיקנתי את מה שקלקל הדור הקודם..." מאת יוסי איזק / כתב אחינו פורסם בבלוג של רונה שיינפלד

סיפור מדהים על סיאנסים שעשו חברה בבסיס חיל האוויר ומה גילו להם הרוחות

חשוב לציין שיש איסור תורה חמור מאוד מאוד לדרוש אל המתים ולעשות סיאנס והנ"ל עשו זאת שלא ידעו על חומרת הדבר ויש להימנע מלעשות זאת. להלן הכתבה: יוני: הכל התחיל בתקופה של מלחמת המפרץ, דיברנו על כל מיני עניינים מיסטיים ורוחניים, כוכבים, כל מיני מזלות ועל "סיאנסים" - העלאת רוחות. הם עשו לוח, שמו כוס באמצע ואמרו את מה שאמרו; בהתחלה זה לא כל-כך עבד, פעם, פעמים שלוש זה לא עבד, ואחרי זה - הפלא ופלא! זה התחיל לעבוד! היינו בטוחים שזה אחיזת עיניים, שזה משהו לא כל-כך טבעי. אני שרון והחברים התחלנו לעשות את זה כל לילה, כל לילה "להריץ" את העניין הזה. שרון: הגעתי לחדר היו שם איזה 50 איש בתוך חדר קטנצ'יק וצפוף, שולחן וארבעה חברה' מסביב לשולחן והם באמצע הסיאנס - "מורידים" את האבא של אחד מהחברה' שישב על השולחן, אבא של נמרוד - "אריה" ז"ל, הם התחילו לשאול אותו שאלות וגם הבן שלו שאל שאלות ומאוד מתרגש מהסיאנס הזה, אני שאלתי: "מה ההורים שלי עושים עכשיו בבית בירושלים?" פתאום הוא כותב: "אמא שלך מדברת בטלפון; אבא שלך והאחים שלך רואים טלוויזיה בסלון". הלכתי לטלפון הציבורי בחוץ, אני מתקשר הביתה - תפוס! תשובה ראשונה בסיאנס, קיבלנו "אורגניל". יוני: זו היתה תקופה קשה מאוד של תקלות ובעיות, תאונות דרכים, חוסר מזל, וללא הצלחה בכלום, ממש! כל מי שרק שם יד בסיאנס, מי שהשתתף, ולו רק לכמה דקות, לא יצא מצב שלא נפגע קשות! אני ושרון גם עברנו תאונה. היה איזה סיאנס במחנה "טרבלינקה", הוא תיאר לנו את כל המחנה, מה היו עושים במחנה, זה היה איזה 4 שעות של סיאנס! כואב על כל מה שהיה שם בזמן השואה, אין אחד בחדר שלא בכה... שרון: באחד הסיאנסים הורדנו את האבא של אחד החברים שנפטר, והוא התחיל לדבר עם אבא שלו ולשאול אותו הרבה שאלות שרק הוא יודע את התשובה, בסוף הסיאנס הוא שואל את אבא שלו: "אבא! יש משהו שאני יכול לעשות בשבילך?" אז הוא אמר לו: "כן! תלך מחר בבוקר ל"שחרית" בבית הכנסת שבבסיס ותגיד עלי "קדיש"! אתה יכול לעשות את זה?" אמר לו: "כן!" ובאמת בבוקר הלך ואמר על אבא שלו "קדיש", הכל. למחרת רצינו להוריד את אבא של ירון עוד פעם, מנסים ולא מצליחים, בזכות ה"קדיש" שהבן שלו אמר, אז הוא עלה דרגה, עזב את "כף הקלע", הוא כבר לא שם, הוא עבר לתיקון הבא. ניסינו להגיד את שם השם בסיאנס? ישר התפוצצה הכוס!!! יוני: פעם נכנסה איזה רוח שקרנית, והיה הרבה "טַרְרָם" בחדר והרבה בלגן, היא נתנה לכל אחד ואחד יום שהוא הולך להיפטר מן העולם! אתה בכדור אקדח! ואתה בסכין! ואתה בתאונת דרכים... כל אחד ואחד, איזה עשרה... והיא נתנה תאריכים... קיבלנו הודעה שהמלחמה תיפתח בשעה 2 בלילה, כשפרצה המלחמה ב-2 בלילה אני מסתכל על השעון - ישתבח שמו לעד! הכל אמת! יש איזו התקשרות מסוימת לרוח... במשך תקופה ארוכה של איזה שנה וחצי היינו עושים סיאנסים כמעט כל לילה, חוץ משבת שבה אי-אפשר לעשות סיאנסים כי הרוחות נמצאות בכף הקלע לפני שהן נכנסות לגהינם, השם ישמור! צריך לדעת שאסור באיסור חמור לעשות סיאנסים על פי התורה הקדושה ויש עונש חמור מאוד על זה, כתוב בתורה לא לדרוש אל המתים! אסור! באחד הפעמים בדקנו אם אפשר לעשות 'מוות קליני' בסיאנס, מוות קליני שבן אדם ימות בסיאנס! "עכשיו"! איך שהוא אמר את זה לכל החברה, כולנו "התייבשנו"! גם ככה בתקופה הזו קיבלנו הרבה מכות, אחת אחרי השנייה - תאונות דרכים, מכות, פציעות ופתאום אתה רוצה גם להיכנס לקטע כזה? פתאום, הכוס זזה במהירות וישר הוא כותב: "יונתן! אתה רוצה למות?" אתה פתאום שומע את השאלה, אז ישר שאלנו: "מי זה, השטן?" אז הוא אומר: "תקראו לי

'לוקח הנשמות', תתכונן! יוני מספר: החזקנו ידיים והכוס המשיכה להסתובב סביב השולחן, הרגשתי כמו רוח, כמו משהו קר שנכנס לי דרך הברכיים, אני רואה חושך, אני פותח את העיניים ורואה את עצמי מרחף מעל החדר, מתחיל להתרחק למעלה ואני לא יכול לחזור למטה. לפתע, ממקום לא מקום, יוצאות דמויות לבנות ורצות אלי ומתחילות להסתובב סביבי. מסתובבות, מסתובבות וצועקות: "אתה אשם! אתה אשם!" בשלב מסוים, מחזירים לי את האברים, אני רואה את הבור שממנו יצאתי, אני מתקדם לאט לאט לתוך הבור, צולל לתוך הבור, נכנס פנימה, ואז אני יורד למטה... שרון: בזמן הזה מרוב הפחד, זכרנו רק לקרוא: "יושב בסתר עליון". אחרי 25 דקות כשכולנו בפאניקה מכל כיוון - אי-אפשר לצאת מהחדר! מנסים לברוח מהחדר והדלת נעולה! רוצים לפתוח חלון - אי-אפשר, אין לצאת מהחדר.. מי שנמצא בפנים - בפנים! מי שנמצא בחוץ - בחוץ! ופתאום הכוס זזה עוד פעם: "אני רוצה את יונתן בתאריך הזה והזה", הוא נותן לנו תאריך של שבוע אחרי. הגענו לפעם השנייה וזה היה אותו תהליך, רק הרבה יותר מהיר... למעלה אין תחושה של זמן, אני רואה דמויות של אנשים שנפטרו שאני מכיר אותם; דודה, סבתא, אחי זכרוננו לברכה, והם מאוד כועסים עלי! שרון: כשהוא חוזר בפעם השנייה גם קיבלנו תאריך לפעם השלישית, אז לא התווכחנו, רשמנו את התאריך ואת הכל והגענו לפעם השלישית. בפעם הרביעית אני מבטיח אלפי הבטחות שיותר אני לא עושה סיאנסים ואני לא מתקרב לדבר הזה יותר. יוני היה כבר משהו כמו איזה שלושת רבעי השעה מת, כולנו מבוהלים - יש לך בן אדם מת בחדר צבאי! חדר קטן - כל מי שמכיר, ומה נעשה? פתאום יוני מסתובב אלי ככה ואומר לי: "אל תגיע בי!" אבל הפה שלו לא זו! הקול כאילו יוצא מאחוריו! מהבהלה נדבקתי לקיר - נהייתי "טפט" - כולנו נבהלנו היינו מבוהלים, חלק בכו, תפסתי את ה"סידור", התחלתי לקרוא: "יושב בסתר עליון", אבל יוני חוזר "למות"... ופתאום נכנסת לי מחשבה בראש: שרון, יש לך סבא צדיק... "סבא יעקב בבקשה, אני מבטיח! אם יוני "חוזר" אני בחיים לא עושה יותר סיאנסים!" יוני: פתאום אני רואה מערה נפתחת ואז מתוך אותו מקום יוצא אדם מבוגר, כולו לבוש לבן מכף רגל ועד ראש, עומד בפתח של המערה ומתפלל עלי. שרון: יוני חזר! ואז אנחנו מקבלים תאריך לפעם חמישית שלא הייתה, ויוני סיפר לנו מה שהוא ראה למעלה. יוני: אני אומר לשרון ברעד: "את הבן אדם הזה ראיתי למעלה!" הוא אומר לי: "זה סבא שלי! התפללתי אליו, הכול מתקשר! באותו רגע שהתפללתי אליו הוא יצא אליך; אחרי זה התברר שהוא היה החברותא של ה"בבא סאלי" - זה משהו מדהים! נסענו אל הרב הקדוש, הרב שלום לופס ע"ה רבה של עכו, גמרנו בדעתנו שאנחנו לא חוזרים יותר לדבר הזה, הגענו לבית הכנסת של הרב ונעמדנו בפתח... לקחנו כיפה מהשמש ושמנו על הראש, הרב לופס קרא לשמש שלו ואמר לו משהו באוזן, השמש הגיע אלינו ואמר: "הרב לא רוצה לקבל אתכם!" הוא אמר: "תגיד להם שילכו לטבול!" טבלנו בים 7 פעמים אבל אני נשאר עם הבעיה שלי; לא זכיתי שיפתרו לי את הבעיה כרגע. אחרי תקופה נסעתי לרב צדיק אחד ברעננה, אדם מבוגר, תימני עם פאות, זקן לבן, גלימה לבנה, מגיע ככה לאט לאט. אני מספר לו את הסיפור, ואני מתחיל לבכות... אני אומר לרב שיש לי בעיות ואני לא יכול לדבר: "הרב לא יודע מה עובר עלי!" הוא פותח את הפה ואומר לי: "אתה רוצה שאני אעלה לך עכשיו פה רוחות באמצע היום?" אני שואל: "מה, הרב יודע מה קורה איתי?" הוא אומר לי: "מה אתה עושה? עם מה אתה מתעסק, תגיד לי?!" כך הוא אומר במבטא תימני: עם מה אתה מתעסק בכלל?! אני אפתח לך ספר, או שניים ואני אתחיל לשחק לך פה עם רוחות לידך. אתה רוצה לראות?" אני אומר לרב: "תוציא אותי מזה! אתה לא יודע מה עובר עלי! אני סובל מאוד, סובל מאוד קשה!" הוא לקח כמה קלפים, רשם כמה שמות קודש, בדיעבד אני יודע שכך הדבר... טבל את השמות במים ואמר לי: "תשתה את המים האלה! תבטיח שאתה יותר לא עושה את זה, אתה לא מתעסק עם זה, אתה יוצא מפה חדש!" ומאותו הזמן הייתי לאדם חדש. כל העניין הזה של הסיאנסים ואפילו לרגע לא הִיָּדָד לנו עניין של חזרה בתשובה בכלל, רק ענין שיש השם בעולם. היה איזה סיאנס אחד ששאלנו: "מה היא הדרך האמיתית?" אז הוא כתב לנו: "דת! תורה!" בהתחלה הוא כתב: "דת!" אז שאלתי אותו: "איזו דת? יש הרבה דתות!" אז הוא כתב לי: "תורה, יהדות", אז אני אומר לו: "אני גם רוצה, אני יהודי! מה זה 'יהדות'?" אנחנו יהודים!" הוא אמר לי: "ללמוד תורה! זו הדרך האמיתית בחיים!" אבל אנחנו אפילו לא חשבנו בכיוון הזה... השתחררתי מהצבא, לקחתי את התפילין שלי לאנגליה; שמתי את התפילין על הרצפה מתחת למיטה כמו קמע ששומר אותי, אף פעם לא הנחתי תפילין, פעם אחת כבר מצווה וזהו. כשהגעתי לארץ, התחברנו עם עוד שני חברים שהיו, והתחלתי ככה קצת ללמוד תורה, מי זה אברהם אבינו, מי זה יצחק אבינו... בסוף הלכתי לסמינר של "ערכים" - ומסמינר ישר לשיבה. הייתי בישיבה 8 חודשים, היו לי שם הרבה בעיות, הרבה תקלות, היה לי קשה מאוד, לא הסתדרתי והחלטתי לעזוב את הישיבה, אמרתי אני אהיה דתי בתל-אביב. הגעתי לתל-אביב ובתוך חודשיים הכל נפל! הכל ירד! היה לי זקן - הורדתי אותו, הורדתי את הבגדים - הכל, חזרתי להיות מה שהייתי, הרגשתי באותו רגע שהשמיים נופלים עלי - הורדתי את הכל! היה לי בלבול הדעת כזה שאי-אפשר להסביר, שום דבר לא מסתדר לי עם מה שאני עושה בחיים, ואני בתוך תוכי כל הזמן רוצה ואוהב את השם, ואני לא יכול! לא יכול להתפלל, לא יכול לשים אפילו כיפה על הראש. פתאום חליתי במחלת ילדים מאוד קשה, הייתי שרוי בין חיים למוות! שבוע שלם לא אוכל, רק אינפוזיה וזה הולך ומחריף, לא יודעים מה יש לי - אני בעולם חשוך! אני מבטיח להשם בכל כוחי שאני אשתדל לחזור בתשובה ורק שהשם יעזור לי כי אני לא יודע איך לעשות את זה, וברוך השם אחרי שבועיים המחלה נסוגה! לאט לאט - תקופה של החלמה.. ולקראת סופה של אותה תקופה כבר הכרתי את אשתי שתהיה בריאה, ואני הבטחתי לעצמי שאני עושה רק דברים של קדושה, ואני חילוני לגמרי, ואני מכיר את אשתי ואני אומר לה: "תוך שבועיים תגידי לאמא שלך שאנחנו מתחתנים! היום אנחנו יודעים את האמת ומכירים את האמת ומבינים את כל הטעויות שעשינו, טעמו וראו כי טוב השם" - רק צריך לטעום, לראות פעם אחת מה זה השם יתברך! שרון: בסוף אמרתי: "זהו שרון! אין לך ברירה! מה תעשה? זו האמת! כשתגיע לעולם האמת בגיל 120, מה תגיד? לא ידעת?" טוב, צריך לחזור בתשובה! דרך הרבנים נכנסה לי האמונה, אתה לא יכול שלא לאהוב את השם! אתה רואה את המושלמות שבבריאה, אתה רואה את החכמה, אתה רואה איך הכל מצטרף לך כמו "לגו" אחד ענק, ברגע שאתה מבין שהכל אמת והכל נכון; בעצם הקב"ה הוא טוב, הוא טוב, הוא הכי טוב: "כי לא אחפוץ במות הרשע", הקב"ה לא רוצה להרוג אותי! הבנתי את זה! הוא לא רוצה להרוג אותי, הוא רוצה שאני אתקרב אליו, זה הכל! יוני: הרבה אנשים הלכו וחזרו, אבל כולנו בסוף נעזוב פה, כי רואים את זה,

רק יש יצר הרע מיוחד להגיד: "לי זה לא יקרה!" אנחנו כולנו צריכים לדעת שאחרי 120 שנה אנחנו חייבים להכין תשובות לשאלות! יש הרבה, הרבה שאלות למעלה, יש הרבה דברים שראיתי למעלה רק שרונים חשוכים מגדולי ישראל ביקשו מאיתנו לא לספר... עם ישראל עומד לפני תקופה לא קלה! עם ישראל עומד לפני "שואה" רוחנית, שב, תלמד תורה! תראה מה זו אהבת השם, אחרי 120 שנה ישאלו אותך: "קבעת עיתים לתורה? נשאת ונתת באמונה? ציפית לישועה?" מה תגיד אז? תכינו תשובות לשם!!! אל תוותרו! אפשר להעביר את העולם הזה בשמחה רבה... תחיו! תאכלו! תשתו! תבלו! רק תשמרו תורה ומצוות והשם ישמור אתכם! אמן, כן יהי רצון. להלן המקור הכתבה מאתר בחגוי הסלע בברושר בצבע ... <http://b-h.org.il/ruchot2>

הודעה שקיבלתי בקשר למוות הקליני

הודעה שקיבלתי לפני כשעה קלה בקשר למוות הקליני של סבא של מישהי, הוא ראה בעולם האמת את רבי דוד אבוחצירא כמו רבים כמו שמספר מסעוד אשר ביטון הי"ו ועוד (ראו הסרטון שלו שנקרא מסעוד)...להלן הודעתה... דעו כי יש דין ויש דיין ועל הכל יביאו אותנו במשפט ואל תשמעו לשקרן היצר הרע שאומר לך שתחטא מי רואה אותך אתה לבד.. זה שקר כי מלוא כל העולם כבודו ויראו לך הכל כולל הכל שנאמר אם ייסתר איש במסתרים ואני לא אראנו... וישפטו אותך על הכל גם מה שעשית בחדרי חדרים!!.. וכמובן שתשובה מוחקת את החלקים הלא נעימים מהסרט ולא מראים לבעל התשובה את כל החלקים ששב עליהם בתשובה וזאת הודעתה: "ערן, סבא שלי מת מוות קליני שלושה חודשים היה בתרדמת בבית חולים העמק בעפולה. באחד הימים החתן שלו הלך לרבי דוד אבוחצירא בנהריה ורבי דוד אמר לחלק מס' לחמים ושכיום שבת סבא יתעורר בע"ה. וכל זה באמת קרה!!! כשסבא התעורר הוא סיפר שרבי דוד אמר לו בעולם האמת אני מוריד אותך בעפולה!!! כשסבא התעורר הוא סיפר לנו סיפורים מצמררים ויש דברים שהוא לא רצה לספר למשל למה הוא התעורר. מה שכן הוא אומר: "או אווווו איזה הסרטות יש למעלה הכל מראים!!!!"

עוד מישהי שביקרה בעולם האמת להלן אימייל שקיבלתי ממישהי שעברה מוות קליני

י.צ: לפני 12 שנים בהריון ה 3 עברתי מוות קליני בחדר לידה באו 3 רופאים לגרוש שלי ורצו שיחתום על תרומת איברים בוא לא הסכים וקרה את הטופס ואני רואה את הכל מעל התקרה של החדר לאחר מכן אני נמצאת במערכולת מאד גדולה וממולי עומד צדיק ומביט בי ובידו הוא אחוז ספר ליקוטי המוהר"ן ואני אומרת לו למה אתה לא עוזר לי והוא ממשך להביט בי עברתי עוד כמה עירבולים ואני אומרת לו אתה רוצה בת ישראל כשרה והוא מימץ בעיניו לכן הבטתי בו ואמרתי לו שאני מסכימה הוא נתן לי ביד את הספר וחזרתי לחיים בחזרה פקחתי את עיני ואני רואה מסביב מטתי רופאים ואת הגרוש שלי ואני אומרת להם למה אתם לא עוזרים לי הרופאים היו המומים מהמחזה שנגלה להם ששכתי לחיים...עד כאן סיפורי...הצדיק היה רבי נחמן!! והרב ארוש אישר שזה הוא!

סיפור של גב' מ. שחונתה מוות קליני

להלן עוד סיפור מחזק שכדאי לקרוא עד הסוף למרות שמעט ארוך אבל שווה ביותר ומחזק ביותר מאשה שמתה מוות קליני בשם מ. אחד הצדיקים הגדולים שבדורנו הגאון הקדוש רבי בנימין רבינוביץ' זצ"ל אמר למקורביו שאחד החסדים הגדולים שהקב"ה עשה עמנו בדורנו, הוא ששלח לנו אירועים כאלה שמראים שיש בורא לעולם, כמו סיפורי אנשים שחוו מוות קליני. בעבר, אפילו שזה קרה, לא תמיד הייתה להם רשות לספר זאת. אולם בדורנו מכיוון שהשם יתברך רוצה להביא את משיח צדקנו ולגאלנו, רוצה שעם ישראל יחזרו בתשובה ויזכו לגאולה, ככתוב ברמב"ם: "אין ישראל נגאלין אלא בתשובה" ובסוף הגלות עם ישראל יחזרו בתשובה. ברוך השם שיש בדורנו כשני מיליון בעלי תשובה. תופעה כזאת לא הייתה בשום דור. אלה ניסים מעל הטבע ומפה אנחנו רואים שאנחנו עומדים להיגאל בכל רגע לאחר 17 שנים של שתיקה ממושכת ולאחר הפצרות רבות נעתרה הגב' מ. ונאותה לספר את סיפורה המרגש והמצמרר. בקושי עצום ובמסירות נפש גדולה חושפת גב' מ. את הסיפור שקשה לה לדבר עליו יותר מכל, לתועלת הציבור. הסיפור המובא לפניכם תומלל מתוך כנס נשים שנערך בירושלים חודש אב התשע"ב. המעשה אירע לפני 17 שנה, בדיוק בנר ראשון של חנוכה. כחודשיים לפני האירוע שקיבלתי, הייתי חולמת מידי ערב, ובחלום הייתי רואה איזשהו צדיק או תלמיד חכם שהיה בא, מברך אותי לשלום והולך לו. כך זה נמשך במשך כחודש ואני לא הבנתי את פשר החלומות. שאלתי מספר רבנים מה קורה איתי והם אמרו לי שהצדיקים באו רק לברך אותי לשלום וזהו. כחודש לפני האירוע התחלתי לקבל התקפות בזמן העבודה. הייתי מאבדת את ההכרה לכמה דקות וחוזרת לעצמי, הייתי מתאוששת וממשיכה לעבוד. אחרי שזה קרה פעם שנייה, הלכתי לבדיקות בקופת חולים ולא מצאו דבר. החלטתי ללכת לרבי יצחק כדורי ע"ה זיע"א. הוא היה עוד בחיים ואני הלכתי אליו כדי שיברך אותי. ישבתי אצלו והוא ברך אותי ונתן לי בקבוק שמן זית אשר עד היום נמצא אצלי בבית. ישבתי אצלו בחדר, הוא הרים את ידו מעל ראשי וברך אותי. על השולחן היה ספר עם מנעול ומפתח. הרב התפלל וכאשר הרב ברך אותי, אני רואה פתאום את המפתח מסתובב לבד, ככה מעצמו מסתובב לו. אני לא אשכח בחיים את הדבר הזה. ואז הרב אמר לי "בתי לכי לשלום יהיו לך ישועות". בפעם השלישית שזה קרה לי הייתי בבית. אני יושבת עם הילד, מכינה איתו שיעורי הבית, ולפתע אני מקבלת את ההתקפה, אני מתעלפת ונופלת ארצה ללא הכרה. כולם נכנסו ללחץ וניסו לעזור לי ולעזור אותי, אבל כבר לא היה מה לעזור, הנשמה שלי כבר יצאה מהגוף ואני מרחפת בחלל החדר, רואה ושומעת את הכל. הזמינו אמבולנס. רצו להוציא אותי שוכבת על אלונקה, אך הילדים אמרו "אנחנו לא נוציא את אימא שלנו על הגב באלונקה, אלא נוציא אותה על כסא" וכך היה. הושיבו והוציאו אותי על כסא. אני באותם רגעים כבר ראיתי את עצמי מלמעלה, איך שמוציאים אותי על הכיסא ולוקחים אותי לאמבולנס. אני מרגישה שאני כבר עוזבת את העולם הזה, ובאותו רגע, באותה שנייה שהנשמה שלי עוזבת את הגוף, את העולם הזה המלא בשקר ואני בעולם האמת, אני יודעת את האמת - ה' אמת, התורה אמת, ומהעולם הזה לוקחים רק את המצוות, כל היתר... ואני בצער גדול ובאכזבה אחת גדולה וענקית שאי אפשר לתאר במילים. אני פשוט חושבת ואומרת לעצמי, כל החיים עבדתי,

קניתי בית, סידרתי את הרהיטים, טיפחתי, השקעתי ויפיתי, עשיתי לי יופי של ארמון, אבל איך אני יוצאת מפה? מה אני לוקחת איתי? אפילו כיסוי הראש שלי לא היה בסדר ואין מי שיסדר לי אותו על הראש, פשוט אין... והאכזבה הכי גדולה שלי הייתה - למה במקום להשקיע יותר במצוות, השקעתי בהבלי העולם הזה. זאת הייתה האכזבה שלי! שאני אומרת באותו רגע: מה אני לוקחת איתי בזה הרגע? מה אני לוקחת איתי? את הרהיטים? את הבית? מה יש לי לקחת? האכזבה הייתה נוראית, הכאב היה חזק ביותר. באותו רגע זה היה דבר שכאב לי יותר מכל. הגענו לבית החולים, ומיד לוקחים אותי לטיפול נמרץ. עשו לי MRI, CT וכל מיני בדיקות. הגוף שלי שוכב ללא הכרה, הרבה בלגאן מסביב, ואני רואה את הכל... וברגע מסוים - זהו. כבר לא הייתי בעולם הזה יותר, אלא נשאבתי לעולם הבא. תוך שנייה אני נעלמת מהעולם הזה ועולה למעלה. מראים לי את כל החיים שלי מהיום שנולדתי ועד אותו יום שאני עומדת שם. אם עשיתי טוב, אם לא עשיתי טוב, שם מראים את הכל בסרט אחד גדול. אחרי כן מראים לי את ההלוויה שלי, איפה קוברים אותי, איך מלווים אותי, הכל מראים לי אף על פי שבמציאות לא הייתה באמת הלוויה, מראים לי את הכל לפני שזה מתקיים והתחושה היא שזה ממש מתקיים. ראיתי אישה שהספידה אותי ואמרה עלי שאני צדיקה, באותו רגע שהיא אמרה זאת מיד שרפו אותי בשמים. יש להיזהר כשמדברים על נפטר, לא לשבח אותו יותר מידי כי הנפטר נבחן באותו רגע בשמים, האם הוא ראוי לשבח שכזה. ראיתי את הכל. אחרי זה אני נשאבת מעלה למקום מלא אור, אשר אין כמוהו בכל העולם, והאור הזה הוא כל כך טוב! זה אור שהוא מחבק, מחמם, אוהב, ונוסף תחושת ביטחון כזאת. והאור הקיף אותי באהבה כזאת גדולה שאי אפשר לתאר, פשוט מרגישים מאוד טוב, הבנתי כי זה אור השכינה ואני לא יודעת אם יש מילים שיכולות לתאר עד כמה שזה טוב... ואז אני נשאבת למקום אחר, ושם חיכו לי וקידמו את פניי כל מלאכי החבלה השחורים שנבראו מכל העבירות והחטאים שעשיתי בחיים שלי. וכל אחד מהם צועק: "רשעית!", "רשעית!", "רשעית!", "רשעית!" "ממך נבראנו", "את תתני את הדין על כל דבר". למעשה כל חיי שמרתי תורה ומצוות. גדלתי בבית חרדי והקפדתי על הכל. כל מה שלא היה בסדר בי, זה שחשבתי שאני צריכה להתלבש יפה, כי הייתי צריכה להראות בעבודה באופן מסוים. הייתה לי עבודה מכובדת בארגון המעסיק כ-400 אנשים שרובם גברים. בתוקף תפקידי הייצוגי הרגשתי צורך לטפח את המראה החיצוני שלי. הלכתי בבגדים יפים, בפאה, באיפור, בתכשיטים, בגרביים שקופות בצבע גוף ובבגדים צרים. ואני מעולם לא ידעתי שהחטאתי. לא היה אפילו בתת המודע שלי שאני מחטיאה אנשים באופן שבו הלכתי. לא ידעתי את זה. ואז כולם, המון, פשוט המון! מכל המלאכים האלה, מכל הרשעים האלה שקידמו אותי וצועקים עלי "ממך נבראנו", "ממך נבראנו" וכל אחד נראה כמו מפלצת. אחד יותר גרוע מהשני. יש כאלה שנראים כמו רגליים. רק רגליים. כי אני החטאתי בהליכה שלי וברגליים שלי בגלל שהחציאת לא הייתה כמו שצריך והגרבו לא הייתה כמו שצריכה להיות. ובכל אבר שהחטאתי בו, אם זה בידיים-בתכשיטים, או בכל דבר שאני החטאתי בו למעשה, כך הופיע אותו מלאך רע באותה צורה והם היה נראים כמו מפלצות. היו גם אריות, נחשים, והמון המון עיניים ושיניים ארוכות... היה אחד שצמר לי יותר מכל השאר, הוא היה מפחיד נורא, זה היה מלאך שנראה כמו ראש של כלב, אוזניים ענקיות ושיניים שאי אפשר לתאר באיזה גודל. את הדבר הזה אני לא יכולה לשכוח והוא כל הזמן היה עם פה פעור ורודף אחריי ונושך אותי בכל אבר ואבר. כולם רודפים אחריי, כולם! כולם! הגודל שלהם נורא ואיום, הם היו כל כך ענקיים ומפחידים שאי אפשר לתאר, זה כמו לתאר שבעה רקיעים. כך הם היו. וכולם צועקים לי "רשעה, ממך נבראנו ואנחנו ננקום בך" וכך זה היה מכל אחד ואחד מהם. כל דקה שם זה כמו מאה שנה, כמו נצח. וכל המפלצות האלה רודפים אחריי, זה מלא עיניים וזה מלא רגליים, זה מלא ידיים וזה מלא שיניים, אי אפשר אפילו להתחיל לתאר איך שהם נראים ונשמעים, בגודל שלהם ובצעקות שלהם. וכל אבר שאני חטאתי בו, כך היה נראה אותו מלאך חבלה. מלאכים שחורים ענקיים בצורת אברים. ולצערי לא הלכתי עם חציאות ארוכות כמו שאני לובשת היום. הלכתי עם חציאות יותר קצרות. וכמו שאני החטאתי ברגלים, כך הופיעו מלאכי חבלה בצורה של רגליים והם בעטו בי בכל אבר שהחטאתי בו. והם רודפים אחריי, מכים אותי, והצעקות שלהם היו חזקות עד סוף העולם. מקצה העולם עד קצה העולם אפשר היה לשמוע את הצעקות שלהם. זה היה מהדהד. "רשעית", "רשעית", "רשעית", "ממך נבראנו", "את תתני את הדין"... וככה זה היה. ואני בוכה, רועדת מפחד, ואין לי לאן לברוח. אני לא מבינה מה קורה איתי. ואני שואלת: מה עשיתי? מה פשעתי? מה חטאתי? למה אני צריכה להגיע למצב הזה, שככה מכים אותי, מרביצים לי, צועקים עלי והכל... דענה לכן נשים יקרות, שאין דבר שאנחנו עושים בעולם הזה ולא נותנים עליו דין וחשבון בעולם הבא. אין! לא קיים! זה לא הפקרות!.! והם ממשיכים להרביץ ולהרביץ וזה לא נגמר, זה נמשך כמו נצח, כל מלאכי החבלה האלה שרדפו אותי, זה היה כאילו נצח נצחים!.! ואחד הדברים הכי מפחידים היה הרגליים! בגלל שהלכתי ללא גרביים עבות ואטומות. אלא הלכתי עם גרביים שקופות. והלכתי עם חציאות לא כל כך ארוכות. הגיעו רק מעט מתחת לברך. בגמרא כתוב "שוק באשה ערוה", וזה לא צחוק. וכמו שאמרתי, רדפו אותי מלאכי חבלה ענקיים בצורת רגליים בלבד, וכל מכה שלהם הייתה פשוט מפרקת אותי לחתיכות. היו אוספים אותי בחזרה עוד פעם ושוב מרביצים לי, וכל אחד מהם עושה אותו דבר בכל אבר שפגמתי בו. פשוט מפוררים אותי לחתיכות ומחזירים חזרה וכך זה נמשך עד שעליתי לבית הדין. בדרך לפני שהגענו לבית הדין אני שומעת צעקות מכל הכיוונים. מצד אחד צעקות של איזה אדם שבבית הדין, ממקום אחר שומעים צעקות של אישה שלוקחים אותה מלאכי חבלה... איזה פחד זה, אי אפשר לתאר, ושואלים מה זה? למה הבכיי? למה הצעקות? מה קורה? אז פה רואים שבאותו רגע תולשים עיניים לאישה ודנים אותה על שהעיניים שלה לא היו צנועות, אחת אחרת שאכלה מאכלות אסורות, עקרו לה את השיניים אחת-אחת. זה היה נורא מפחיד באופן שאי אפשר לתאר. בדרך לפני שעולים לבית הדין מראים לאדם גם את הגיהנום וגם את כף הקלע ושומעים שם צעקות של אנשים, וכל אחת ואחת עם העבירה שלה וכל אחד עם העבירה שלו. מוציאים את העיניים לבני אדם ושוקלים אותם אם היו קנאים, אם היו להם עיניים גדולות. אנשים שחמדו או שהייתה להם קנאה או שלא שמרו על העיניים, חתכו להם את העיניים עם ברזלים של אש. קודם כל הוציאו ושקלו. אם אכלו מאכלים אסורים, פשוט מוציאים להם את השיניים, וכך מחזירים אותם, לפי העבירות שלהם. אתם כבר יכולים לתאר איזה צעקות הולכים שמה... ומלאכי החבלה על עברות של לשון-הרע זה משהו איום

ונורא, ראיתי איך חתכו לאנשים את הלשון עם ברזלים של אש. ואלה יסורי תופת! וראיתי אנשים שזורקים אותם מתחילת העולם עד סוף העולם כמו כדור פשוט משחקים בהם. וכל אחד לפי העבירה שלו. אני ב"ה לא נכשלתי בלשון הרע, גם לא בקנאה וגם הקפדתי על כשרות המאכלים ובכל הדברים האחרים. הבעיה היחידה שלי הייתה כאמור חוסר הצניעות. אחד הדברים הקשים שאף פעם לא הצלחתי לספר כי זה היה אחד הדברים שהכי זעזעו אותי זה הדבר שקרה לי בגלל שהלכתי עם פאה. שתדע לה כל אישה שהולכת עם פאה, כי בעולם האמת תולשים לה את כל השערות מהראש אחת אחת ושורפים אותה. אני בחיים לא אשכח את הדבר הזה. איך רואים ראש שכולו שרוף, בוער. מחזירים את השערות לראש, ועוד פעם שורפים. וכל זה בגלל הפאה... לפני כן לא הלכתי עם גרביים כמו שאני גורבת היום. ואותו מלאך רע הופיע לי עם רק רגליים, כמו שחטאתי כך הוא הופיע לי ודרך אחריי והרביץ לי עם הרגליים הוא פשוט לא השאיר בי מקום שלא שבר אותי, שבר לי את כל העצמות. היום ב"ה אני גורבת רק 70 דנייר ויותר. ובגלל שהלכתי עם חצאית רק עד מתחת לברך, ועם הפאות ועם האיפור, ובכך החטאתי והכשלתי רבים. כמו שאמרתי קודם, עבדתי בארגון גדול עם מאות עובדים שרובם גברים, והיכשלתי את כולם. ואז לקחו אותי לבית דין של מעלה לתת את הדין. וכל הדרך מלאכי החבלה רודפים אחריי, וזה לא רק שהם רודפים אחריי, אלא כל אחד מכה בי עם מקל של אש במכה ששורפת את הגוף, מפוררת את כל הגוף לרסיסים, מחברים את הגוף חזרה וחוזר חלילה שוב ושוב. ואני צועקת ובוכה, כולי רועדת מפחד ושום דבר לא עוזר. הגעתי לבית הדין של מעלה. גודלו של האולם של בית הדין הוא כמו חצי עיר. עם שולחן ענק שבענקים וכל האנשים שם, כל הרבנים, וכל הדיינים שם היו לבושים שחור או לבן. גם בית הדין עצמו, גם השולחן שהיה שם הכל היה בשחור ולבן ללא צבעים אחרים. וחלק גדול מהדיינים כעסו עלי מאד. זה היה נורא! היה מפחיד! לא הבנתי את עצמי, מה אני עושה. רק בכיתי ובכיתי וביקשתי רחמים. בשלב זה כל מלאכי החבלה עמדו בצד ורקדו בשמחה והיו נראים ענקיים מפה ועד סוף העולם בגודלם העצום. אני כבר לא מדברת על מלאך המוות איך שהוא נראה, באיזו שמחה הוא נמצא באותם רגעים עם החרב שלו שלופה וכולו עיניים ושחור כפחם ובגודל שאי אפשר לתאר. מפחיד ביותר! בן אדם מאבד את הכל באותו רגע מרוב הפחד ואת זה אני לא אוכל לשכוח לעולם. ועומד שם משקל מאזניים ענק שהוא שוקל את המצוות ואת העבירות. ואז הגיע מלאך לבן, מלאך טוב, עם כנפיים לבנות. אי אפשר לתאר כמה שהוא יפה. רק מלראות אותו נרגעתי. והרגליים שלו, הם לא כמו שלנו נפרדות זו מזו, אלא צמודות אחת לשנייה. הכנפיים שלו ענקיות והוא ענק עד סוף העולם. ואז המלאך היפה אומר: "לאישה הזאת יש גם זכויות, אי אפשר לדון אותה רק על העבירות שהיא עשתה". אז התחילו להביא את הזכויות למאזניים וכשהוא קם ואמר "יש לה זכויות" עם תנועת היד שהוא עשה ועם הכנפיים שלו, כל העולמות רעדו. פשוט טלטל את כל העולמות כמו רעידת אדמה נוראית. למעשה זכויותי העיקריות היו שאני זכיתי לגדל חמישה ילדים שהם לא שלי. הייתי משפחה אומנת לחמישה ילדים וגידלתי אותם ביראת שמים ובמסירות נפש. בתלמודי תורה, בר מצוות, חתונות, הכל. כאילו היו הילדים האמיתיים שלי, גדלתי אותם באהבה למרות הקשיים שהיו לי כאלמנה. הכל עשיתי לשם שמים. וכך התחילו להגיע למעשה כל הזכויות שלי. רואים על המאזניים הענקיות את העבירות ואת הזכויות. מלאכי החבלה שנבראו מן העבירות על כף אחת ומלאכים יפים מליצי יושר שנבראו מהמצוות על הכף השנייה. וברוך השם הגעתי למצב שהזכויות הכריעו. לפתע הופיע מולי הרב עובדיה יוסף זצוק"ל זיע"א ביחד עם הרב אבוחצירא - הבבא סאלי זיע"א. הם הגיעו ביחד ובאותו רגע שהם הופיעו, כל מלאכי החבלה ברחו ונעלמו מהשטח מאימת קדושתם. הבהיק מהם אור גדול שאי אפשר לתאר, כאילו נדלק אור גדול בכל העולמות. ואז הרב עובדיה יוסף זצוק"ל זיע"א אמר לבבא סאלי: "תברך אותה" תוך שהוא הצביע עלי בידו. והוא אכן בירך אותי שם. הם היו למעשה מליצי היושר שלי והם הצילו אותי. באותו רגע קיבלתי את הבשורה שאני יכולה לרדת לעולם הזה בחזרה. הקב"ה ריחם עלי וגם היו הזכויות שלי שגברו והיה לי עוד יעוד בעולם הזה שהייתי צריכה לרדת אליו ולהמשיך לגדל את הילדים שלי ואת אלה שאינם שלי, לחתן אותם. וכאן הקב"ה נתן לי את הייעוד הזה. לחזור חזרה לעולם הזה. ואז הם דנים אותי ופוסקים שאני צריכה לחזור לעולם בשלושה תנאים. התנאי הראשון היה לחזור בתשובה ולהיות צנועה כמה שיותר, כמובן לא ללכת יותר בפאה. בגלל הפאה הזאת הם שרפו לי את הראש על כל שערה ושערה. הם היו מוציאים לי את השערות בשריפה, כל הראש שלי היה נשרף. מחזירים את זה ועוד הפעם שורפים, ועוד הפעם מחזירים ועוד הפעם שורפים ולא היה סוף לדבר הזה. הייתי עולה כולי בלהבות בגלל הפאה שהייתה לי על הראש. לא לגרוב גרביים דקות, שקופות או בצבע הרגל ולא ללבוש חצאית קצרה, אלא חצאית ארוכה ורחבה שמכסה את כל הרגל, גרביים עבות, מטפחת על הראש. להיות צנועה לחלוטין. לחזור בתשובה שלמה. זה היה תנאי אחד. התנאי השני שקיבלתי היה שעלי לספר את הסיפור הזה ברבים. אני רוצה להגיד לכן ש-17 שנים אני שומרת את זה בבטן ומעולם לא יכולתי להוציא מילה מהפה. לזכותה של הרבנית ל. יאמר שהיא עזרה לי ונתנה לי את האומץ לדבר ולספר את הסיפור, ובזכותה אני זוכה לקיים את התנאי השני. ואת התנאי השלישי אסור לי בשום פנים ואופן לספר ולא אספר זאת לעולם כי אין לי שום היתר לדבר על זה. לפני שאני חוזרת לעולם הזה, אני מבטיחה ומתחייבת לקיים את שלושת התנאים. וכשאני חוזרת לעולם אני רואה את עצמי בבית החולים כשגופי על שולחן הניתוחים. הייתי במוות קליני במשך 24 שעות. הצילומים הראו שיש לי גידול ענק בראש. הניתוח שלי היה מאוד קשה ולא היה לי שום סיכוי לחיים. אפילו לא החתימו אף אחד על הניתוח מכיוון שלא ראו שום סיכוי בכלל שאני אחזור לחיים. לא היו חדרי ניתוחים, כולם היו תפוסים ואז החליט הרופא - מנהל המחלקה בהדסה עין כרם לפתוח חדר חירום ולעשות לי את הניתוח. אני לא רוצה להגיד לכן מה זה לעשות ניתוח בראש. סביב הראש יש לנו את הגולגולת. על מנת להוציא את הגידול היה צורך לעשות פתח בגולגולת. מנסרים את עצם הגולגולת עם מסור חשמלי, מוציאים את העצם, חותכים את המוח, מוציאים את הגידול, מחזירים את העצם למקומה ותופרים. היא לעולם לא חוזרת לקדמותה. לכן נשאר לי שקע גדול בראש. הצוות הרפואי לא חשבו שיש לי סיכויים לחיות, אלא אם יקרה נס, וגם אז אמרו שהיא כנראה תהיה צמח או משותקת חצי גוף. מנהל המחלקה בעצמו הוא שניתח אותי כי כל חדרי הניתוחים היו תפוסים וכל הרופאים היו תפוסים. אחרי זה אני שומעת שהיו אנשים שהיו מוכנים לשלם הון כסף לאותו רופא כדי שהוא ינתח אותם. אבל אצלי זה היה משמים. הכל היה מכוון. אנחנו לא ידענו כלום ולא הבנו כלום ולא שילמנו כלום ואותו מנהל המחלקה הוא שעשה לי את הניתוח בכבודו ובעצמו. במשך הזמן

שהייתי בבית החולים בתי למדה עם בתו של הרב בן-טוב ע"ה שהיה מומחה בבדיקת מזוזות והיא לקחה אליו את המזוזות. הוא בדק את המזוזות ואמר לה "אני כרגע מבצע לה את הניתוח". הבעיה הייתה באות ט' בפסוק: "והיו לטוטפות בין עיניך". הניתוח במזוזה היה באות ט', והניתוח שלי בראש מתחיל מכאן ועד להנה בדיוק בצורת האות ט'. כאלו משהו צייר את האות ט'. (עדות של אחת הנשים שהשתתפו בכנס עם גב' מ.: גב מ'. אפשרה לנו להסתכל על ראשה, ראינו שקע גדול בצורת חצי עיגול כמו האות ט' באמצע הראש, חלק מהנשים רעדו ובכו, הרבה נשים קבלו על עצמן להתחזק בצניעות ולהוריד את הפאה). אני אחרי תקופה מאוד ארוכה מאז הניתוח והראש שלי פתוח לגמרי. אפשר לגעת ולהרגיש בפתח שבגולגולת ולראות שהניתוח שלי ממש בצורת האות ט'. באותו זמן גם בני הלכו לרב ברלנד שליט"א וחיכו לו עד שהוא בא מהמקווה ב-4 בבוקר נתנו לו פיידיון והוא בירך אותי ואמר להם שהכל יהיה בסדר. אחרי חצי שנה של אשפוז בבית החולים התחלתי להתאושש, אחרי שמונה חודשים חזרתי הביתה. כאשר הייתי מגיעה לביקור רופאים הם היו שואלים: "עם מי הגעת?" ו"איך הגעת?" אמרתי: "לא הגעתי עם אף אחד". לא הבנתי את השאלה שלהם. הם פשוט לא האמינו שאני מגיעה על הרגליים. זה היה פשוט הלאם עבורם. כך בדקו אותי וליוו אותי החוצה כדי לראות אם יש איתי משהו או מישהי. וב"ה כך עמדתי על הרגליים תודה לבורא עולם. אחרי ששחררתי מבית החולים, הדבר הראשון שעשיתי כשהגעתי הביתה היה לקחת את כל הפאות שלי ואת כל הבגדים שהיו לי, ואני לא צריכה לספר לכם כמה לבוש היה לי כמנהלת גדולה, ופשוט עשיתי מדורה גדולה לכל הדברים הפרוצים האלה כמו שעושים בל"ג בעומר. החלטתי שזהו, אין יותר, אני לא הולכת יותר עם גרביים שקופות ולא בצבע עור ולא בחציצית צרה, לא קצרה, אלא ארוכה כמה שיותר כמו שאתן רואות, ולהיות צנועה עם בגדים רחבים ומטפחת ולא פאה בכלל! בגלל הפאה שרפו אותי, הרבה פעמים שרפו אותי בעולם האמת בגלל הפאה. ובגלל זה גם קיבלתי את העונש שלי בעולם הזה עם הניתוח בראש. זה היה העונש שלי. אני רוצה בהקשר הזה לצטט לכן שני פסוקים מישעיהו הנביא המתייחסים להתנהגותן של בנות ישראל לפני חורבן בית המקדש, ובמיוחד לפאה, ולעונש הנגרם בגלל זה. ישעיהו פרק ג' פסוק ט"ז - "אמר יהוה יען כי גָּבְהוּ פְּנוֹת צִיּוֹן וַתִּלְכְּנָה נְטוּת [נְטוּיוֹת] גְּרוֹן וּמִשְׁקָרוֹת עֵינַיִם הֶלֶוֹךְ וְטָפַף תִּלְכְּנָה וּבְרָגְלֵיהֶם תַּעֲפֹסְנָה." רש"י הקדוש אומר על הפאות הנכריות, שתדענה כל אלה ששמות פאות נכריות על הראש, הנקראות בפי רש"י "שערות תלושין", כמו שיערות הפאה שהן תלושות מהראש. ישעיהו פרק ג' פסוק כ"ד - "וַתַּחַת מַעֲשֵׂה מְקַשָּׁה קָרְחָה". הרד"ק אומר: "אני אביא עליהן מכה המקרחת את הראש". אתן יכולות לבדוק בישעיהו פרק ג' את הדבר הזה. כמה צריך לרחם על נשים צדקניות שבכלל לא חושבות שהן מחטיאות את הרבים ואחר כך סובלות כאלו ייסורים השם ירחם, צריך לזכות אותן עם הידע התורני בעניין הצניעות ולהציל אותן מן החטא. ואז כמובן לקחתי לי גרביים הכי עבות ומטפחת הכי סגורה שיכולה להיות וחציצית הכי ארוכה, הפסקתי להתקשט ולהתאפר, והשתדלתי להיות צנועה ככל שניתן כמו שקבלתי עלי והתחייבתי בבית דין של מעלה. ותודה לבורא עולם שהחזיר אותי לעולם הזה ונתן לי להמשיך לחיות...לזיכוי הרבים ניתן להזמין את גב' מ. ללא תשלום לכנסים לנשים באמצעות ארגון כתר מלכות. לזיכוי הרבים, ניתן לקבל את העלון חניס בדואר, טל: 052-7120948

סיפור המוות הקליני של לאה חיה

ממש מרגש חובה חובה עמלתי קשות למצוא אותו וב"ה מצאתי אותו עבורכם "ספור אמיתי מחזק מאודבס"ד בסעייטא דשמיא אביא לכאן מקרה אמיתי שקרה ושמעתי אותו ממקור ראשון. מאוד ארוך אבל מאוד כדאי לקרוא ולהתחזק. אביא אותו בעזרת השם בשני חלקים החלק שלפני והחלק שאחרי. לאה חיה מספרת: לפני כמעט שנה היתה תאונה מחרידה בצומת רנטיס בין שני רכבים. רכב אחד נסע בו נוסע אחד תושב אלעד. וברכב השני נסעה משפחה מאלעד. שני הנהגים נמחצו למות. וברכב המשפחתי היו שני ילדים כאשר הילד שישב מאחורי אביו (הנהג) התרסקו לו שתי הרגלים ונפגעו לו הריאות הילדה שישבה מאחורי אמה רק נשרטה והאם שישבה מקדימה והיתה בהריון בחודש שישי, עפה עם הכסא של האוטו מחוץ לאוטו ומצבה היה כזה: הרחם התפוצצה לה והעובר כמובן נפטר במקום. הריאות התפוצצו לה. הכבד נפגע לה. הטחול התפוצץ לה. הידיים התרסקו לה. ורק הרגליים נפגעו ברמה נמוכה. מצבה הוגדר אנוש וקריטי הרופאים שהגיעו למקום התאונה הגדירו אותה כבן אדם מת אלא אם כן יקרה פה נס. חודש ושבעה היא היתה בתרדמת, בה היא מספרת (בהוראת רבנים רק חלק מהדברים) שהיא לא היתה במוות קליני נשמתה אומנם יצאה מהגוף אבל היא לא ראתה מה שקורה פה בעולם הזה אלא הגיע ישר לבית דין של מעלה. ועכשיו אני קופצת לזמן אחר, לפני התאונה. לאה חיה (זהו שמה של האשה הצדיקה) היתה דוגמנית בעבר הרחוק, וכל הזמן כשהייתה חוזרת הביתה, היתה מהרהרת במצבה, בחורה רווקה ועם כל היופי והפרסום אין חתן מתאים. יום אחד לאה חיה חזרה הביתה ושוב הרהרה במצבה והחליטה ללכת לארון בו נמצאות החוברות ולקחה באופן אקראי חוברת "ובמקרה" היתה זו חוברת על זיווג. היא ישבה וקראה במשך ארבע שנים יום יום את החוברת והתפללה לקב"ה שימצא לה את הזיווג הנכון. ואכן נענו תפילותיה והיא התחתנה. יום אחד כאשר הלכה לעבודה שרקו לה בחורים והתחילו אתה, היא היתה המומה וחשבה לעצמה "מה הם לא רואים שאני נשואה, הרי רק לפני זמן מה התחתנתי" היא ידעה שהדתיות הנשואות שמות מטפחת על הראש. וכך החליטה לעשות בדרך הביתה קנתה מטפחת וחציצית ושמלה שהיא חשבה שמספיק שהיא לובשת שמלה ושמה כיסוי ראש אז היא כבר בשיא הצניעות ולא צריך יותר. היא הגיעה הביתה וספרה לבעלה את שקרה לה באותו יום בדרך לעבודה ובסייעתא דשמיא בעלה הסכים לדבר והחל "להתחזק יחד אתה" בהריון השני ממש בתחילתו כאשר היא כבר ממש התחזקה בצניעות וברוחניות בעלה החליט שזה כבוד עליו ובעצת רבנים הם נפרדו ושוב היא מצאה את עצמה ללא זיווג המשיכה להתפלל והשם זימן לה את בעלה דורון. הוא בא מאותו רקע שלה (כלומר יצא עם מישהי לפני שהתחתנו והיו חילוניים. וכשהתחתנו החליטו לחזור בתשובה ולהתחזק, זכו להביא שתי בנות והתגרשו מאחר והאישה החליטה שזה כבוד עליה. לאה חיה ודורון התגוררו בחולון בתוך קהילה חרדית, בה לא התירו לנשים ללבוש חציצות וחולצות צמודות, ולא פאות. אחרי החתונה של לאה חיה ודורון הם עברו לגור באלעד וכאן

היצר התחיל לעבוד עליה חזק מאוד, פתאום היא גלתה את הפאה ואת החצאיות הצמודות והקצרות, את חולצות הלייקרה והווסטים הצמודים וביום בהיר אחד היא הלכה לקנות לעצמה פאה, לא פחות ולא יותר בלונדינית גולשת. כשהיא באה הביתה בעלה היה מזועזע הוא היה נגד פאות ועד אותו רגע ידע שגם היא נגד פאות בצורה נחרצת אפילו בשיחה הראשונה שהיתה להם היא שאלה אותו "אתה אשכנזי" הוא אמר לה "כן, למה?" אז היא אמרה לו (כך היא מספרת בעצמה) "אז אם אתה מתכוון שאני אלך עם פאה, בוא נסיים את הקשר הזה לפני שהוא מתחיל בכלל", הוא כל כך שמח על כך והבין כי זו היא האשה אתה הוא רוצה לחיות. במשך התקופה שלפני התאונה, כל הזמן הוא התרה בה "תוריד את הפאה, זה נגד רצוני ודעתי. זה נגד התורה. זה נגד הרבנים. אין היתר ללכת עם פאה כזו" ומשפט שהוא היה חוזר עליו כל הזמן היה "כשאת יוצאת ככה עם הפאה הזו והבגדים הללו, את מכשילה את הרבים, זהו עוון גדול מאוד, את תקבלי עונש חמור על כך בבית דין של מעלה, את מכשילה את הרבים". לאה חיה כמו כל אשה הצליחה לשכנע את בעלה או לפחות "להוריד" אותו ממנה. והמשיכה ללכת בפאה הבלונדינית והמושכת ובגדים צמודים ומושכים. בבוקר התאונה כאשר לאה חיה עמדה במטבח להכין אוכל למשפחה, לטיול, היא הסיטה את מבטה לאחור הסתכלה על הסלון הריק וחשבה לעצמה "מה אני צריכה את כל זה אם אני אשאר לבד", הזדעזעה מהמחשבה שעברה לה התעשתה וחשבה לעצמה "רבונו של עולם מה זו המחשבה שנכנסה לי לראש, למה שאני אשאר לבד, הקב"ה לא ייקח לי שני בעלים, מאחד התגרשתי כי לא התאימה לו החזרה בתשובה, אבל דורון – הרי הוא עוסק בתורה יומם ולילה, אפילו עזב את עבודתו כדי לא להיכשל בעיניים". והמשיכה להכין את הדברים לטיול. אבל כאמור, טיול לא היה. הם יצאו מהבית וכעבור רבע שעה (המרחק בין אלעד לצומת רנטיס) ארעה התאונה המחרידה. בה נלקחו חייו של דורון בעלה, בנה נפגע פגיעות קשות, בתה ברוך השם נשרטה קלות והיא נפגעה פגיעות קשות מאוד ואף חשבו כי עומדים בכל רגע לאבד אותה. היא היתה בהריון בחודש השישי להריונה, העובר נהרג במקום. וכאן אני ממשיכה לחלק השני שבצעם מהרגע שלא היה חיה הגיע לבית החולים ועד היום כאשר היא כבר משוחררת ומנסה לשקם את חייה. כאשר היתה בתרדמת, היא לא "זכתה" להגיע למוות קליני בו הנשמה עוזבת את הגוף ומרחפת מעליו ורואה כל מה שקורה סביבה. היא אומרת כי היא "זכתה" מאחר ואם היתה רואה את התאונה, ואת בעלה שנהרג בו במקום, והרחם שהתפוצץ לה ואת ילדיה לא היתה יכולה לשרוד את המצב ובטוח שלרופאים היה נשאר רק לקבוע את מותה. מה שכן נשמתה עלתה ישירות לבית דין של מעלה והיא מספרת (ושוב אני חוזרת ומדגישה רק דברים שגדולי הדור התירו לה לספר ולהעביר לזיכוי הרבים) היא הגיעה לחדר בו היתה נשמתה ועוד אלפי נשמות. נשמתה עמדה בראש החדר ושאר הנשמות עמדו מולה והם פשוט צעקו עליה ואמרו לה שהם נמצאים בייסורים קשים בגללה וכששאלה למה בגללי אמרו לה כי את הכשלת אותנו במלבושייך ובפאתך. היא מספרת כי אין בבית דין של מעלה קולות כמו שאנו רגילים לשמוע אלא הכל עובד בטלפתי, הבושה שהיא הרגישה היתה עצומה, בושה שאי אפשר לתאר במילים, עוד היא אומרת על הבושה שהרגישה שם "אם היו שואלים אותי מה הייתי מעדיפה לעבור שוב את התאונה המחרידה והאבדה הגדולה או את הבושה שם בבית דין של מעלה, הייתי בוחרת בתאונה". אז כמו שכתבתי, היא עומדת בחדר והנשמות צועקות עליה, והיא מנסה לתרץ בכל מיני תירוצים, "אבל לא ידעתי", "אני חוזרת בתשובה" "זה מה שאמרו לי" "הרבנים התירו לי" ושום דבר לא מעניין שם למעלה, חילונית, חוזרת בתשובה, ליטאית, ספרדייה, חסידיית לא משנה מה היית פה בעולם הזה, החטאת את הרבים ועל זה את נענשת. צניעות האשה היא הדבר החשוב ביותר מעל כל המצוות האחרות לקב"ה. ואז היא מסיטה את מבטה ורואה את בעלה, דורון, מעבר לדלת החדר, והיא מנסה לקרוא לו לעזרה אבל הוא מסתכל עליה ומבטו אומר הכל "אמרתי לך". ואז היא מסובבת שוב את הראש והאישה החרדית ממנה לקחה דוגמה להתלבש בצורה כזו עומדת לצדה ואומרת לה "לא נורא תיכף זה יגמר ואת תצאי מכאן, תגידי שאת מצטערת והכל יעבור". ואז היא עוברת לחדר אחר ורואה את עצמה שוכבת במטה ולא יכולה לזוז ולידה יושבת אשה צדיקה בכיסוי ראש ואומרת לה "בתי חזרי בתשובה, אוי לה לבושה, בת ישראל בחוסר צניעות" והיא לא מבינה "הרי אני לבושה ויש לי מטפחת" והאישה הצדיקה אומרת לה "זה לבושה את ערומה ממצוות, לא לבוש גשמי אלא לבוש רוחני ואותו אבדת בפאתך ובלבושך הלא צנוע". ואז לאה חיה שואלת אותה "מי את?" והיא עונה לה "אני אשת הבכא סאלי צוק", ואל תדאגי בזכות הצניעות שתיקחי על עצמך ילדי ילמדו עם ילדיך" כך במשך חודש ושבוע היא מגיעה לבית דין של מעלה ועוברת את אותו דבר. יומיים בערך לפני שהתעוררה היא מגיעה שוב לעולמות העליונים ורואה שולחן ארוך במפה לבנה, והחדר כולו אור ובעלה עורך קידוש ואומר לה לאה חיה את רואה את האשה הזו ומפנה את מבטה לצד היא רואה אשה לבושה בחליפה בצבע ירוק בהיר חליפה לא צמודה, וחולצה שמכסה הכל מלמטה, ומטפחת שמכסה את כל שערות ראשה בלי שום שיערה שיוצאת ובעלה אומר לה "לאה חיה הורידו את הפאה ושימי מטפחת, לאה חיה כך את צריכה להראות, מהרי לפני שיהיה מאוחר". אחרי יומיים לאה חיה מתעוררת מהתרדמת ואז מתחילים לספר לה שהיא אבדה את התינוק ושבעלה נהרג בתאונה ושהילד נפגע אבל אחרי מספר ניתוחים ברוך השם שוחרר מבית החולים, והילדה שוחררה והילדים נמצאים עכשיו אצל משפחה צדיקה שמטפלת בהם עד שהיא תחזור הביתה. כעבור חודשיים של אשפוז היא חוזרת לביתה, תוך שהיא מחליטה, אני זורקת את הפאות ושמה מטפחת אבל מחשבות לחוד ומעשים לחוד. היא מגיעה הביתה ושוב מניחה על ראשה פאה. וכך ממשיכה בחייה, קצת בפיח, אבל ממשיכה, י, שבוע לפני תחילת הלימודים, לאה חיה הולכת למכירה של פאות, מכירת חיסול לצורך סגירת סניף של פאות קסטם, פאות במכיר מציאה ואכן היא מוצאת פאה יפיפייה בחצי מחיר, וכמובן קונה אותה. כלילה היא שוב חולמת את בעלה דורון יושב בקצה שולחן ארוך אך הפעם החדר אינו מלא באור והוא אומר לה "תוריד את הפאה, מה את עושה, תוריד את הפאה לפני שיהיה מאוחר מדי" והיא מנסה לשכנע אותו "אבל זה היה במחיר מציאה, תראה איזו יפה" והוא הולך והיא מתעוררת בהרגשה כבידה אך אומרת "חלומות שווא ידברו". חבשה את הפאה החדשה והלכה לאסיפת הורים בגן של הבת. היא יושבת ומולה יושבת אחת האימהות בלבוש מאוד צנוע – חליפה בצבע ירוק בהיר ומטפחת שמכסה את כל שערות ראשה בדיוק כמו האשה שהיתה באותו חלום. האשה אומרת לה אני חייבת לבקש ממך מחילה, אני הדיירת שגרה בדירה שעזבתם את ובעלך המנוח. לאה חיה שואלת אותה "למה את מבקשת מחילה, הרי עזבנו את הדירה בגלל שהדירה שלנו היתה מוכנה לא בגלל שסלקו

אותנו" ואז אותה אשה מספרת לה. "יומיים לפני התאונה, קבלתי דואר, היו דברי דואר שלי ודברי דואר שלך, בין המכתבים היה דף מקופל, לא ידעתי למי הוא שייך לי או לך ופתחתי את קיפוליו ואז אני רואה את אחת מהמודעות על הפאות שהוציאו גדולי הדור נגד הפאות של היום, הפאות שאינן בגדר הצניעות ועליהן כתוב בטוש שחור "ללא חיה לפני שיהיה מאוחר" לא חשבתי על המסר ואמרתי טוב, אביא לך את המודעה עם דברי הדואר בהזדמנות ראשונה. אבל איחרתי את הרכבת והיה מאוחר מדי ואת אבדת את עוברך ואת בעלך, ועל זה אני מבקשת סליחה ומחילה". באותו יום חזרה לאה חיה הבינה לקחה את כל הפאות שלה וגזרה אותן לגזרים, וחבשה מטפחת לראשה. יום למחרת הגיעו תשובות ממרפאת בריאות האשה בה נמסרו לה תשובות לגבי בדיקות ברחם שעשתה והתשובות היו "בעזרת השם כאשר תזכי לבנות שוב את ביתך, תוכלי להביא עוד ילדים לעולם" (כזכור הרחם התפוצץ לה בתאונה). נשים צדיקות זהו לא עוד סיפור, זהו מקרה אמיתי. וסופר ממקור ראשון. בעלים שמרו על נשותיכם, על עצמכם, על ילדכם ועל בתים אחרים. אל תתנו לנשותיכם להכשיל את הרבים. תצילו את עם ישראל לפני היום הגדול והנורא, תסייעו לעם ישראל להגאל". עכ"ד מקור הסיפור בלינק הבא <http://vitaminim.org/1/index.php?topic=2249.0>

מוות קליני של שרון פרטוש שמספר שהוכח לו שיש עולם הבא

להלן מכתב שכתב בחור בשם שרון פרטוש לאתר של אתאיסטים לאחר שחווה מוות קליני כחילוני ונשאל האם קבע עיתים לתורה ומכאן ברור לו שתורת משה אמת ולכן העלה שאלה לאתאיסטים מה אתם אומרים לאחד כמוני שראה זאת בחוויה החוץ גופית שחווה.. ולהלן מכתבו: "תאריך פרסום: 18-04-2009 כותרת חוויתי מוות קליני וכן: שמי שרון וחוויתי מוות קליני לפני שנה וחצי במהלכו נשמתי יצאה מן הגוף מקרה זה אירע כתוצאה מפגיעת ראש היו עלי כתבות בעיתון וכו' אבי הוא עובד מדינה בכיר בחוויית המוות הקליני נוכחתי לדעת שהתורה שקיבל משה רבנו בסניי הינה תורת אמת כיוון שנשאלתי האם קבעתי זמן ללמוד בה. יתר על כן הוכחה לי באופן גורף הישארות הנפש והמשכיות האדם ובתור חילוני וסתם אדם מן השורה רצייתי לשאול מה תאמרו לאדם כמוני שראה כל אלו? בתודה רבה ובכנות אמיתית, שרון פרטוש "

להלן סיפור של מוות קליני שכתבה לי חברה בפייסבוק שהיא עברה

..סיפור מחזק שמוכיח שיש בורא לעולם ותורת משה אמת : אז ככה , אני רחלי מקיפא +3 ילדים עברתי תאונת דרכים מאוד קשה כשהייתי בת 37 , הגעתי לבית החולים מחוסרת הכרה , עם הרבה פגיעות בכל חלקי הגוף , ריאות , לב , ראש ,גב, כבד, בקיצור מה לא ניפגע ,, כמעט הכל הייתי תחת מכונת הנשמה וכל המכונות היו מסביב לגוף שלי הייתי בטיפול נמרץ כמעט חודש , אני זוכרת כשהייתי בטיפול נמרץ הנשמה יצאה מהגוף , וראיתי את עצמי שוכבת במיטה עם כל מיני צינורות שמחבורים לי בגוף כולל מכונת הנשמה . ראיתי את אמא שלי ז"ל יושבת ומסתכלת עליי היא יושבה מעל המיטה שלי בצד ימין ובוכה דרך אגב אמי נפטרה 4 חודשים לפני התאונה שלי, ומלאך המוות לובש בגדים שחורים כזה מפחיד עם עין אחת יושב ליד המיטה בצד שמאל , זה נמשך כמה זמן אבל לא יכולה לומר במדויק , מלאך המוות רצה כנראה לקחת אותי אבל כנראה בגלל אמא שלי ז"ל שישבה לידי אז הוא רק היה מחכה ומסתכל עליי.... אחר כך ראיתי כזה אור כזה מיוחד שלא ניתן לתאר אותו אני חושבת שהוא סחף אותי לתוך אניה, או לשמיים ושם היה הרבה הרבה חדרים , כשאני נכנסת לכל חדר היו שם אנשים לבושים עם חליפות , ואימא שלי מלווה אותי כל הזמן עם 2 מלאכים , כל חדר שאני נכנסת אליו היה שם אור , ואור ושוב אני חוזרת לא ניתן להגיד את זה, זה היה אור טהור כזה , ומלאך המוות היה מאחורוני כל זמן , כאילו חיכה להזדמנות ראשונה כדי לקחת אותי , אבל אמא ו 2 המלאכים שמרו עליי במשך הזמן הזה שהייתי הולכת מחדר לחדר אני חושבת שראיתי את סבא שלי ז"ל וגם ראיתי מלאכים עם כנפיים גדולות שמתעופפים מסביבי , בהתחלה זה נראה לי כמו דגים אדומים מתעופפים אבל לא זה היה מלאכים ,, אחר-כך אמא שלי כנראה כבר לא היתה איתי , אז 2 המלאכים שליוו אותי כל הזמן, לקחו אותי בתוך ארון, אבל זה לא היה ארון מתים זה היה כמו תיבה של מטמון כזה יפה , עם 2 מוטות מקדימה ומאחורה , מלאך אחד מקדימה טופס במוטות , והמלאך השני טופס במוטות מאחורה , וככה הם הובילו אותי לשמיים , וזה היה דרך ארוכה ... ואז הגעתי לשם , והייתי צריכה לעמוד למשפט !!! אבל אז שמעתי קול שאומר למלאכים שזה לא הזמן שלה עכשיו ווווווו !!! היא צריכה לגדל את הילדים שלה.....ואז המלאכים שמו אותי שוב בארון והחזיקו במוטות והורידו אותי חזרה ואני רואה את כל מהלך הירידה מהשמים עד למיטה בבית החולים , וזו אני זוכרת שהתעוררתי , והייתי כזאת המומה ומפוזרת , אבל גם שמחה !!! הרופאים והאחיות , וגם בני משפחתי לא האמינו שאני יחיה , הם היו בטוחים שהם צריכים לקנות לי חלקת קבר ,, כל המחלקה עמדה על הרגלים שהתעוררתי וכן גם הרופאים היו המומים , וזה היה נס שאני עדיין חייה !!! אחד הרופאים אמר לאחד מבני משפחתי שזה נס וצריך לעשות ברכת הגומל ,,,,, עברתי שיקום ארוך כי נפגעתי בגב מאוד קשה הייתי מילימטר מלהשתתק ב2 הרגליים , ושלא נדבר על הפגיעה בנשימה , ובלב !!! אז אם יש עדיין למישהו ספק שאלוהים אין, או לא קיים , זו טעות !!! כי גם לאחר תאונה מאוד קשה אלוהים נתן לי במתנה להיכנס להריון בגיל 40 שנה ונולדה לי בת !!! וזו הייתה המתנה השנייה שזכיתי לקבל מאלוהים !!! מודה לבורא עולם על החיים שנתן לי בחזרה , כי להיות קרובה לאלוהים במשך 4 שבועות ולרדת חזרה לחיים , ולקבל במתנה את ביתי שהיא היום בת 10 , אומר בשתי מילים , תודה אלוהים , ואני אוהבת את אלוהים , ואין גדול ממנו ,".מי שרוצה לקרוא עוד סיפורים דומים שסיפרו לי חברים קראו בספר ההוכחות הראשון בפרק המתים הקלינים ליקוט של עוד עשרות סיפורים מרתקים של מתים קלינים שמוכיחים חד משמעית שהתורה אמת ויש בורא יחיד ומיוחד ואוהב לעולם .

סיפור של חברה בפייסבוק של מותה הקליני והחוויה מחוץ לגוף שראתה את עצמה מחוץ לגוף .

סיפור מרגש שקיבלתי מנערה צעירה בפייסבוק : "אני אתחיל ככה בקצרה לספר שנולדתי למשפחה דתית חוזרת בתשובה בעקבות אמא שלי שחווה מוות קליני , כשגדלתי מעט ההורים שלי התגרשו ואז אבי שיחיה חזר בשאלה ואמא דתיה עד

היום, הייתי אז בת 13 ואבי הצליח להשפיע עליי להיכנס לבית ספר חילוני, כשהגעתי לגיל 17 עברתי לתיכון מקצועי, יום אחד שחזרתי מבית ספר הרגשתי שכול הגוף שלי קפא והרגשתי סחרחורת לא יכולתי להזיז את הגוף ניסיתי בכול הכוח ולא הצלחתי! פתאום הרגשתי משהו יוצא לי מהגוף בחוזה זו הייתה הנשמה שלי, ריחפתי מעל הגוף בבהלה ידעתי שאני מתה... והרגשתי שבורא עולם קרוב אליי והוא שומע אותי, ואז צעקתי השם תחזיר אותי לגוף בבקשה אמא שלי לא תעמוד בזה, ואז שמעתי קול שאומר לי בתנאי אחד נחזיר אותך, אם תבטיחי לי להיות צנועה אני אחזיר אותך, כולי רעדתי מפחד כמובן שאמרתי שאני מבטיחה להיות צנועה ובבת אחת נשאבתי לגוף, בקיצור.. אני משתדלת להיות צנועה.. אני יודעת שזה התיקון שלי, אתה המורה דרך שלי כי הצלחת להשפיע עליי, יעזור לי מאוד אם תתן לי מסר אחרון להמשיך הלאה.. (אני מקווה שהבנת משהו מהסיפור פשוט יש לי בעיה לכתוב קל לי יותר לדבר "עכ"ד

סיפור מחזק שסיפר לי מת קליני שחזר לחיים וחווה חוויה חוץ גופית פגש בנפטרי

זה סיפורו של הבחור הצעיר שחווה מוות קליני וחזר לחיים הבחור חייל חילוני לא שיניתי ולא הוספתי מילה מדהים מה שהוא ראה וחווה זה סיפורו מילה במילה: אוקי אז ככה... בשירות לי בצבא הייתי בחיל הים, הפקידה שלי מצאה אותי מפרפר על הרצפה ומתחיל להקציף מהפה. היא התחילה להיבהל, לבכות, ומיד התעשתה וקראה לחבר טוב לעזרה. החבר הגיע במהרה, ומיד רץ לחובשים שהזעיקו את רופא חיל הים והחלו למעשה בפעולות החייאה, 7 מכות חשמל בבסיס, ועוד 2 בדרך לבית החולים. כאשר הגעתי לבית חולים, הגעתי במצב טראומה, יחד עם אחד המקדים שלי באותה תקופה, ובו זמנית הלכו למסור להודעה את הבשורה. נחזור לבית חולים, הרופאים הודיעו למפקד שלי, תיכנס לחדר שלו, הוא גמר.. הוא הסתכל עלי מלא במכשירים, חוטים, מוניטורים והביע צער וכאב לדבריו היה קשה מאוד לראות אותי במצב הזה. ואז הבחין לפתע שאחת האצבעות ביד ימין זזה ושוב קרא מהר לרופאים, שהזיזו אותו מהחדר. בזמן הזה הגיעו משפחה שלי לבית החולים, והודיע להם מנהל מחלקת טראומה שאין סיכוי שאני יצא מזה וגם אם כן אני אשאר צמח לכל החיים ונתנו לי סיכוי של 0.0001 לחיות. משפחתי מקורבת לרבנים גדולים בארץ ובעולם, שאח של אימי שמע על זה ישר נסע לירושלים לביתו של הרב משה זצוק"ל הרב ביקש לדבר עם אימי, ואמר לה כך: "אין לך מה לדאוג הוא יהיה בסדר רק תעבירו אותו עוד הלילה לבית חולים אחר בת"א או ירושלים" איך שניתק הגיע הרופא לאימי ואמר לה בנך יצא מסכנת חיים אבל עדיין במצב קשה שאלו אותו לגבי העברה אמר להם שזה אפשרי. ובאמת העבירו אותי עוד באותו לילה, כעבור יומיים התעוררתי אבל הורדמתי למשך טיפולים, הרופאים נדהמו לא הי להם תשובה לזה, חזרתי כמו שאני כאילו כלום לא קרה. הם שונאים להשתמש במילה "נס" אבל אין להם מילה בכל עולם המדע להגדיר מה שקרה וכן הם קראו לתופעה "נס מהלך" אבל בגלל שאני נחש למקרה הראשון בעולם שעבר התמוטטות כלשהי ויצא מכך כאילו כלום לא פגע בי הוחלט לנסות ולהבין איך ולשם כך ערכו לי מספר בדיקות. (סדרה של 3 בדיקות אותו דבר*) הבדיקה הראשונה כללה הרדמה מלאה, ולכן לא הרגשתי דבר, בבדיקה השנייה חכתי להרדמה, משום שבראשונה הרדימו אתי סיממו אותי ובגלל שפעם ראשונה בחיי הייתי מסומם, ישר הסכמתי לבדיקה השנייה. ואז באמת חיברו אינפוזיה, השכיבו אותי בחדר ניתוח קשרו לי ברצועות עור ידיים ורגלים למיטה. לא הרגשתי נעימה, לשכב ככה ערום למעט תחתון ולחכות להירדם. רופאים עלי פרוז'קטור מסנוור את עיני ומוניטור מימני, משעמם אין מה לעשות מסתכלים על המוניטור ואז זה מתחיל.. קצב לב 60 - אתה אומר לעצמך נורמלי ואז 80 ואז 100 - פה אתה מבין שאתה אולי מתרגש ומנסה לא להסתכל על המוניטור. אבל הפיתוי גדול ומעניין לדעת כמה עכשיו אז מציץ ואז 160 - ואתה נכנס לתסביך עם עצמך איך? אני שוכב לא זז ואז 200 פעימות לב בדקה - ואתה מבין משהו לא בסדר אתה מנסה לחשוב על דברים מרגעים כמו ים חברים משפחה. ואז 240, 280 - אתה מבין ומגיע להשלמה שמפה אתה כבר לא תצא חי. 300 - אתה מתחיל לדבר עם האל, ואני זוכר שפניתי אליו כך אני יודע שאתה שומע אותי אני לא יכו להבטיח לך דבר כי אני לא יודע אם יש לי את הכח לעמוד בזה ולהתחייב, אני אשתדל לתת מעצמי כמה שיותר לא אכפת לי שתפגע בי איך שנראה רק תן לי לחיות. 320 - מתחיל לראות הכל שחור ואז עוברת לי מול העיניים כמו רכבת בסרטים שדוהרת רק של תמונות של כל מי שאני מכיר כולם כולם אפילו אנשים הרחוב שרק אומר להם שלום בבוקר.

360 - הבזק לבן בוהק ונקי וזך בחיים לא ראיתי לבן כזה, ואז הייתי בין שמיים לארץ אני על כמין ענן לבן בוהק ולמעלה שמיים תכולים ואז הגיע דוד שלי זצ"ל שהיה צדיק נסתר נפטר שנה לפני שקרה לי בזמן שבנה בית מדרש. והוא ניגש אלי ואני דבר ראשון שאמרתי לו התגעגעתי אלייך, וחיבקתי אותו והוא אותי, ואז שאלתי אותו איפה אני? שם ידו על כתף שלי ואמר אל תדאג. ושאלתי שוב בסדר אבל איפה אני? ואז ענה לי אין לך מה לדאוג עוד לא הגיע הזמן שלך, ושוב שאלתי אבל איפה אני? ואז אמר לי תסתכל למעלה, והסתכלתי ואז נפתח בשמיים התכולים מין פתח כזה כמו שמוזיזים וילון ולא האמנתי והייתי בהלם לכמה שניות שעברו כמו דקות ארוכות. ושם ראיתי הבבא סאלי ובנו והמון רבנים שלא עולה לי כרגע שמם מההתרגשות שאני מספר, והם ישבו על הרצפה ובכו והתפללו והיו עסוקים בתפילה ואז פנה אלי דוד שלי ושאל אתה רואה? -ואני רק הנדתי את הראש ואמרתי כן.. ואז פנה אלי שוב הם מתפללים עכשיו עלייך, עוד לא הגיע הזמן שלך, ואז אמר לי יש לי בקשה אחת תבקש מסבתא (אמא שלו) שלא תבכה עלי / בגללי כל הזמן אני מגיע הבית רואה אותה בוכה וזה שובר אותי שאני לא יכול לגרום לה לחייך, תגידי לה שאני מבין שזה קשה אבל שתחייך ככה רוצה לראות אותה שמחה ומאושרת. ולך אמר תזכור תמיד אני תמיד שומר עלייך ואז הרגשתי כאילו אני צונח מבניין רב קומות למטה וזה לא יכול להיות אני הרי קשור למיטה!!

ואז נוחת בחוזה על הקרקע ואני שומע מרחוק להתרחק 330 ואני מרגיש את החזה שלי בוער בלהבות ואת הגוף שלי רוטט מחשמל. ואז באה אחות מרחת לי איזה קרם שהרגיע אותי, ואני זוכר שכל-כך רעדתי ולא מקור מפחד!! ואז הגיע הרופא הכל טוב חביבי עברת בהצלחה. שכחו לתת לי הרדמה.. כעבור כמה שנים בזמן שישנתי הגעתי שוב למעלה אבל הפעם אל תוך הווילון וראיתי המון רבנים מתפללים וגם את דוד שלי ואז עבר צדיק בגלביה והצביע על דוד שלי ושאל אותי אם אני מכיר אותו? אמרתי לו בגאווה בטח זה דוד שלי אמר לי תדע לך צדיק גדול הוא, ואז שאלתי אותו היכן אני? וענה לי זכית להיות ביום זה יש חגיגה פה אנחנו מצפים לצדיק גדול שצריך להגיע וכולם פה מתפללים

לבואו. למחרת שקמתי בבוקר גילתי שהרב ממש צדק"ל נפטר בלילה, ואז הבנתי שהייתי למעלה בשמיים וזכיתי להיות בין אלו שקיבלו אותו, אני מספר וכולי צמרמורות. אז זהו זה הסיפור שלי ואם מישהו יתחזק מכך מה טוב. ומצטער שזה יצא ארוך. אז כפי שאתם רואים שכל האמור בתורה אמת הוא יש עולם הבא יש נשמות ויש לחזור בתשובה לקיים את כל מצוות השם יתברך. "עכ"ד.

עדותה של הגב' רונה שיינפלד על מת קליני שהכירה:

אתה יודע ערן שלאחרונה הכרתי עוד אדם שאינו מוכן להזדהות שהיה חילוני לגמרי, הוא קצין בכיר במשטרה, שעשה תאונה קשה ו 6 דקות היה מוגדר כמת, כששאלתי אותו אם היה עוד משהו, הבן אדם לא הפסיק לבכות ולמרר בבכי, והדבר היחידי שהצלחתי להוציא מפיו, ואני מצטטת: "את לא יודעת איזו מלחמה עשו עלי בשמיים כדי שאחזור לפה", מעבר לזה הוא לא מוכן לדבר מהפחד האיום והנורא. אני האדם היחידי שהוא סיפר לו על זה ואפילו לאשתו הוא לא מוכן לספר מחשש שלא תאמין לו. ב"ה הוא התחיל להניח תפילין אבל חי בפחד מתמיד. הוא פגש את האמת! ולא מוכן לדבר על זה יותר.. "עכ"ד.

לפניכם עדיות מדהימות של אנשים שהיו בעולם האמת וחזרו לספר לנו:

ברי רובינשטיין: "שלום וברכה צדיק אשריך אני יהודי פשוט ששומר תורה ומצוות לפני מספר חודשים עברתי משהו קשה אני הייתי מת וגם בקומה לערך שלושה שבועות הרופאים הרימו ידיים הנשמה שלי ריחפה מעל הגוף לא אכלתי חודש וחצי ראיתי את הרופאים מנתחים אותי סבלתי ייסורים קשים קשים וראיתי בזוהר הקדוש לפרטי פרטים בדיוק מה שעברתי יש דברים שאני לא יכול להגיד כי אסור לי חזרתי לחיי בזכות כמה מצוות שעמדו לי בשמיים כל חבריי בכו ההורים והרופאים והמשפחה הרימו ידיים התורה היא מגנא ומצלא=מגינה ומצילה את האדם אשמח לפרט לך עד כמה שאני יכול כי יש דברים שאסרו אלי ממש אשמת לפרט לך את הסיפור ככה לחזק את עם ישראל לעורר את ליבם כי אין זמן אדם בלי תורה ומצוות בלי שבת צניעות של האישה חופים מעורבים זה ייהרג ואל יעבור תחתונים וחזייה זה קשה קשה אני הרבה בוכה על בנות ישראל כואב לי ראיתי את האמת ממש אשמח לפרט עד כמה שאני יכול ומה שהסכימו לי אשריך צדיק על החיזוקים שניזכה לתשובה שלמה אמן !!! "עכ"ד.

שלומית שלום אורפז: "עברתי אירוע כזה בגיל 13. ראיתי את גופי מוטל על מדרכה, ריחפתי מעליו, גם כשהגיע אמבולנס ליוותי אותו, עד שהתרחקתי ועזבתי הכל שם, ואז התחברתי אל האור המבהיק הלא רגיל ואל ספירלה צבעונית, רצייתי להיכנס עוד ועוד, אך נאמר לי ילדה זה לא הזמן שלך! חזרי לגופך !!! וזו האמת האמת. אנו כאן אורחים ולא יותר מזה. אורחים במסע קצר והגענו על מנת לעבור שיעור שיזכך אותנו...ועוד... "עכ"ד.

ירון נקש: "לשם שמים ולחיזוק עם ישראל. בגיל 19 עברתי מוות קליני. מסיבה שהיום אני מתבייש להזכיר אותה, אבל בכל אופן הייתי נער...אז התיאור כדלקמן: הגיע נקודה שבה ראיתי את עצמי מהלך ללא שליטה שלי בנעשה, אחרי זמן מה.. ראיתי את הגוף שלי 4 מטר ואחרי שניה עליתי למעלה לשמים, שם נפגשתי עם אור לבן בוהק, הרגשתי כאילו אני ערום לגמרי בכיכר המדינה וכולם צופים בי, לאחר מכן, היה צפייה של הסרט של חיי, במאית השניה הקרינו את הכל ואני בכיתי כל כך והתביישתי בנעשה בחיי, הייתה דמות שהגנה עליי דמות רוחנית גבוהה כנראה עם המון אור מסביבה. בכיתי ונשבעתי שלא אחזור על הטעויות שעשיתי ואני יחזור בתשובה. החזירו אותי, התעוררתי רחוק מאיפה שהייתי. נבהלתי מאד. לאחר מכן הגעתי לבית חולים לטיפול...כיום ברוך השם חזרתי בתשובה כי כבר אי אפשר להתווכח...חג שמייח "עכ"ד.

יוסף אסף בן-שלמה: "אבי שהיה באותה עת במחלה קשה מאוד ראה שהוא נשאב אל תוך מנהרה ובה אור הוא ראה את אביו אמו ואחותו שנפטרו הם חייכו אליו. לפתע הגיע אור גדול מאוד אשר נתן הרגשה של חמימות וטוב, הוא מתאר את האור כחזק ביותר ולא דומה לאור שראה אי פעם. אבי טוען כי האור תקשר עמו ללא מילים במעין טלפתיה ואמר לו " זה לא הזמן שלך תחזור בחזרה " לאחר מכן אבי התעורר בבית החולים חשוב לציין כי הזוהר הקדוש מתאר את האור כאור אשר מרפא ואכן אבי שסבל מסרטן אלים מיוחד ואשר לא ניתנו לו כמעט סיכויי הישרדות - הבריא לחלוטין." עכ"ד.

רון צח:"עברתי את זה בגיל 17 וזה מדהים פשוט הרגשה של טהור ואמרו לי שם תחזור בתשובה תפסיק לצער את הבריות ולהפסיק לצער את הבריות הבנתי מה זה לחזור התשובה לא הבנתי מה זה. אז אמרתי מה זה לחזור בתשובה והראו לי תעתיק ומפה אסור לספר זה עוד סיפור ארוך בקיצור קמתי בבוקר הלכתי לרב של חדרה הרב ישראל ביטון והוא אמר לי עברת מוות קליני ומפה הבנתי שב"ה אני בסדר שיש דבר כזה ולא חזרתי בתשובה מזה! אחרי כמה שנים חזרתי בתשובה בזכות הרב ליאור כחלון שמשך אותי בחוכמה שיש בתורה מאחל לכולם לחזור בתשובה ולהתנהג לבריות בדיוק כמו לעצמך כי לשם כולנו אדם אחד בשלמות פשוט לא נתפס אבל זה ככה כולנו אדם אחד שמשלימים אחד תשני בהצלחה בכול בעולם הזמני" עכ"ד.

נורית לוי: "אמת לאמיתה!!! חוויתי מוות קליני וכשהחזיר אותי כח ה"טבע" והמבין יבין...סיפורתי וידעתי בדיוק מי ביקר אותי בתוך החדר ומחוצה לו ועוד...מדברים של מעלה אבל זה לא יכול להיכתב פה מפאת קדושת הדברים...אז תדעו שיש עולם של מעלה ויש רק אמת אחת!!! הקב"ה! "עכ"ד.

סיפור המדהים של הגב' אילנה לסרי ועל ביקורה במערת המכפלה: "גם אני "זכיתי" למוות קליני. הגעתי למערה חשוכה, עם מעט מאוד אור וחלל ענק, ישבו באמצע 3 אנשים עם תליתות על ראשיהם, לא ראיתי את הפנים שלהם, הם דנו בי ולבסוף הכריז אחד מהם "50 שקל", ומייד הבנתי שהם מדברים איתי על צדקה ותרומה והתעקשתי לתת יותר. בשלב מסוים ריחפתי דרך צמחיה שצבעיה לא ראיתי מעולם, אי אפשר לתאר את הצבעים שלא מהעולם הזה וחזרתי לחיים. כשסיפרו לי שמתתי לא האמנתי לרופאים עד שראיתי את הניירות, הייתי בטוחה שהתעוררתי מחלום. ואז כמה שנים אחרי המקרה הגעתי למערת המכפלה במקרה, פעם ראשונה בחיים שלי, ומייד זיהיתי את המקום מאותו מקרה, ואז חקרתי באינטרנט וגיליתי שבספרי הקבלה כתוב שהנשמה לפני שעוזבת את העולם עוברת דרך מערת המכפלה, ואז קישרתי את שלושת הדמויות עם הטליתות כאבותינו הקבורים שם: אברהם, יצחק ויעקב. והיום אני יודעת שזה לא סתם קרה, הייתה סיבה להעביר אותי את החוויה הזאת. דבר אחד ברור לי מאז לכל אדם יש תפקיד בעולם הזה, לא הגענו לכאן סתם, אז גם אם קרה שהוא "מת" הוא יחזור אם לא ביצע את התפקיד שלו והיו לו מספיק זכויות להצדיק את חזרתו לחיים. מאז אני אוספת מצוות בהנאה גדולה בגלל שאני יודעת שבזה מודדים אותי למעלה ולא בשום דבר אחר. " עכ"ד.

Mindy Neustadt ועדותה המדהימה מעולם האמת: "אני עברתי מוות קליני, לפני 35 שנים, דממתי בהפלה טבעית בבית, הרגשתי איך שאני שוקעת,, ראיתי עננים אפורים כהים. בכוחותיי האחרונים הצלחתי לאמר לאחותי שתזמין אמבולנס כיון שאני הולכת, אחרי כשתי דקות צפתי סמוך לתקרה לא הבנתי מה קורה, אני למעלה רואה את עצמי במיטה מה זה אני שתיים? ביתיים הגיע האמבולנס ישר חברו אותי לחמצן ול אק"ג וטסו איתי ואני מרחפת מעליי רואה ושומעת הכל לפני שהגענו לבית החולים מצאתי את עצמי טסה כלפי מעלה, הגעתי לבית דין ושם דנו אותי, בכיתי והתחננתי לחזור לבעלי ולילדיי הקטנים, רחמו עליי וחזרתי לחיים. הרופאים אמרו לבעלי שהם הצליחו להחזיר אותי לחיים ושנודה לאלוקים. " עכ"ד.

עידן אלבו: "אמא שלי עברה אירוע כזה עשו לה משפט החליטו שהיא סיימה את חייה היא התחננה בפני השופטים אישה זקנה שמתה לפני הופיעה בבית המשפט האישה הזקנה אמרה לשופטים במשפט שהייתה טובה איתה ועזרה לה, היא מספרת שהראו לה את הרגעים האלה בחיים שעזרה לאותה הזקנה על מסך שהיה שם והחליטו להחזיר אותה לא יודע אם רק בגלל הסיבה הזאת." עכ"ד.

ערן אבן שושן: "גם אני עברתי מוות קליני. עליתי למעלה בסערה הגעתי מול כסא הכבוד והתביישתי. לבסוף אחרי שהבנתי את המשמעות בחרתי לחזור לתקן. הכל אמת." עכ"ד.

יעל צפירי: "אגיב רק לגבי נושא אחד...."סרט של החיים".....לפני שנים עברתי תאונת דרכים.. רכב וולכו מולי איבד את השליטה ונע בפראות, מצד אל צד בכביש בעל שני מסלולים.....היה מעקה ברזל בצד ולא היה לי לאן לברוח...שניות לפני שנכנס ברכב שלי.....ראיתי סרט...כמו במצלמת פולרואידי של כל חיי... " עכ"ד

חזווה מיזרחי: "מדהים זה אמיתי יש חיים אחרי המוות! גם סבא שלי שיזכה לחיים ארוכים היה לו מוות קליני הוא הגיע לפני 9 שנים לבית חולים במצב קריטי עשו לו מכות חשמל וזה עזר ואחרי כמה ימים באתי לבקר אותו ראיתי אותו לבן אמרתי לעצמי זהו איבדתי את סבא שלי דודה שלי נדרה נדר שאם סבא שלי יקום היא תחזור בתשובה שלמה זה היה ביום שישי בשבת הרופאים באו לקבוע את מותו והוא התעורר לתחייה! אחרי כמה ימים שהוא השתחרר מבית חולים עשינו לו מסיבת הודיה לה' יתברך ובאתי אליו ושאלתי אותו סבא מה ראית למעלה הוא אמר לי שהוא ניכנס למקום יפה ומואר ושם אמרו לו שעוד לא הגיע זמנו ואחרי שהוא סיים לספר לי הוא אמר לי שאני יחסוך כסף כי צריך לבוא לי עוד ילדים ואחרי 7 שנים נולדה לי בתי המקסימה ליפז שתהיה בריאה.. ודרך אגב דודה שלי באמת חזרה בתשובה שלמה ואת כל הבגדים האדומים שלה צבעה בצבע אחר." עכ"ד.

מורן מור: "פשוט מדהים!!! גם לי זה קרה לפני כמה שנים שהייתי בת 19 בצבא הייתי בדרכי לבית וקצת לפני שהגעתי לעיר התהפכתי עם האוטו ותוך כדי התהפכות אני מתפללת לבורא עולם שלא יקרה לי שום דבר. ואחרי כמה שניות ראיתי את סרט חיי ואיך שכולם בוכים וההורים שלי ואנשים שאני גם לא מכירה היו שם שזה בעצם הלוויה שלי ואחרי כמה שניות ראיתי אור מאוד חזק ולבן ועמדתי בפתח ופחדתי ללכת אליו ורק עמדתי והסתכלתי ואחרי כמה שניות נגלה לעיניי מראה שאי אפשר לתאר ראיתי גן עם עצים ומפל של מים ודשא והכל ירוק וטהור וראיתי את סבתא שלי ז"ל יושבת על הדשא ואוכלת ענבים ונהנית וצוחקת ובכת אחת הכל נעלם וחזרתי שהאוטו נעצר ומהר יצאתי לקרוא לעזרה. (אגב אני לא סיפרתי לאף אחד על זה שלא יגידו שהשתגעתי)." עכ"ד

נירה גולן: "אני פה לספר לכם את שחוויתי בפעם הראשונה בעת ההחייאה שבוצעה בי. נמשכתי לתוך מנהרה כשמסביב אור בוהק חזק, וזה היה כאין ריחוף, כשפני מופנות כלפי מטה, ואני רואה את עצמי, כן את עצמי שוכבת על אלונקה ומסביבי קבוצה של אנשים, הדנים במצב בריאותי, והמבוגר ביניהם נותן הוראות כיצד יש לטפל בי כאשר אתאושש. ולפתע אני מוצאת את עצמי בחדר מרווח מואר חזק לא מזהה מי פונה אלי בנימה חצי רכה וחצי רשמית. ואומר "מה מיהרת להגיע לפה, זה לא הזמן חזרי למקומך, עדיין זקוקים לך", ואז התעוררתי. ואני רועדת כל גופי לקח לי הרבה זמן להבין מה עברתי. בפעם השניה כבר ידעתי שיש לי חסימת ריאות קטנה, אבל לא חשבתי שאגיע לאיבוד הכרה, אבל

מסתבר שבכניסה למיון איבדתי את הכרתי וצנחתי לרצפה. שוב עברתי מנהרת אור הרבה יותר בוהקת ומסנוורת וכאשר התעוררתי זכרתי רק דבר אחד, את האיש בלבוש לבן עם זקן עבות שאמר לי, מה החיפזון יש לך עוד הרבה זמן והרבה מה לעשות שם חזרי זו ומיד. והבנתי שיש מי ששומר עלי, ועד היום איני יודעת מי המלאך הזה. ובתוכי הרבה תהיות ומחשבות והמון רצון לאהבה וזוגיות ולהמשיך לתת ולתת ולתת. ובע"ה הכל יהא כרצונו. "עכ"ד (מהדף מוות קליני והחיים שאחרי - עדויות מעולם האמת ומבית דין של מעלה)

מתה קלינית מוסרת ד"ש - ומספרת ששיעור תורה שארגנה יוצר יהלומים בשמיים

בשנה הראשונה לכהונתו של הרב גלוקובסקי מרחובות, צלצלה אליו גברת בשם שרה בונצ'ק, ואמרה: "יש בעיר קבוצה של פנסיונרים דוברי אנגלית, שמתתפים בחוג לתנ"ך פעם בשבוע בימי שלישי בבוקר. עד כה מסר את השיעור רב כלשהו, אבל הוא לקה בלבו ואינו מסוגל להמשיך הלאה. שמענו שאתה רב דובר אנגלית ורצינו לבקש ממך להעביר את השיעור במקומו". הרב הציע שהוא ורב נוסף, הרב קסטל, יעבירו את השיעור לסירוגין, וכך סוכם. מכאן ואילך החל החוג לתנ"ך לפעול במועדון 'בני ברית'. גברת בונצ'ק היתה הרוח החיה של השיעור, שמנה בין 10 ל-15 משתתפים. היא דאגה להזכיר לאנשים להגיע והכינה כיבוד קל. וכך השיעור נמשך במשך כמה שנים. הרב נוכח כי משתתפי החוג הינם מבוגרים שלא משתייכים לשום קהילה. רובם לא ביקרו בבית כנסת כלשהו, והחוג היווה את כל חיי החברה שלהם. וכך הפכו משתתפי החוג למעין קהילה קטנה. בחול המועד סוכות הזמין אותם לארוחת בוקר מאוחרת. עבור רבים מהם זו היתה הפעם היחידה שבה ביקרו בסוכה. בחנוכה הזמין הרב את המשתתפים למסיבה בביתו, ליל פורים ארגן עבורם קריאת מגילה וסעודה, ובפסח מכר להם את החמץ ונתן להם מצה שמורה. כאשר אירע אבל לאחד מבני החבורה, הרב השתתף בלוויה, ודאג לסדר את העניינים. הם היו כמו משפחה. יום אחד, כעבור שמונה שנים, הודיעה גברת בונצ'ק, שעקב הגיעה לגיל גבורות, היא קנתה מקום בבניין מיוחד של גיל הזהב בתל-אביב וברצונה להתגורר שם ליד בנה. אנשי החוג ערכו לה מסיבת פרידה במועדון, וגב' בונצ'ק העבירה את האחריות לשיעור לבני זוג. מאז שעזבה, לא שמע ממנה הרב גלוקובסקי. השיעור נמשך כסדרו בלעדית. וכך עברו שנתיים נוספות. בוקר אחד חזר הרב לביתו לאחר התפילה. הטלפון צלצל. האיש מאחורי הקו הזדהה כבנה של שרה בונצ'ק, ואמר: "אמי עברה התקף לב קשה לפני יומיים. היא נמצאת מחוסרת הכרה במחלקה לטיפול נמרץ בבית החולים 'תל השומר'. לפני חצי שעה התעוררה מתרדמתה והדבר הראשון שביקשה הוא לראות אותך. יש לה משהו לומר לך..." הרב תמה. כבר שנתיים שאין לו קשר עם גברת בונצ'ק. מה היא רוצה לומר לו? ! לאחר שהניח את השפופרת, ביקש מאשתו שתבטל את כל הפגישות שיש לו בשעות הקרובות. הוא נסע מיד ברכבו והגיע לבית החולים, למחלקת טיפול נמרץ. כאשר נכנס לחדר ראה את גברת בונצ'ק מחוברת למכשירים. היא הביטה בו ואמרה: "רבאיי. תודה שבאת". הרב שאל: "כמה אוכל לעזור לך?" - "אני רוצה לספר לך משהו. הייתי עכשיו יומיים בלי הכרה. הייתי בעולם השני, עולם האמת, ושם ראיתי כל מה שעשיתי בחיי. ראיתי שהשיעור שארגנתי בתנ"ך הוא אחד היהלומים המרכזיים בכתר שהכנתי לעצמי בעולם הזה עבור עולם האמת". הרב התפלא לשמוע דברים כאלה בוקעים מפי אשה מאוד מעשית ומציאותית וגם לא דתית. היא המשיכה בדבריה: "אני מבקשת ממך שתמשיכו לתת את השיעור הזה, כי אני רואה עד כמה זה יקר למעלה!" הרב אמר: "אנחנו רק בשר ודם, אבל כל זמן שיש משתתפים, נמשיך להעביר את השיעור, בעזרת השם". היא אמרה תודה ונפרדה לשלום מהרב.

הרב נסע בחזרה בכביש גהה והרהר לעצמו: לא בכל יום מקבלים דרישת שלום מעולם האמת, וזוכים לראות מה אנו עושים כאן למטה. אנחנו לא יודעים להעריך דברים באמת. בעולם הזה אנו מעריכים דברים לפי סדר גודל, לפי האורות המתנוצצים, לפי הזוהר החיצוני שלהם. והנה, שיעור שבועי של פנסיונרים, רובם לא דתיים, שיושבים מדי שבוע ולומדים קצת תורה, שיש ביניהם חברות והם עוזרים אחד לשני, הוא אחד מהדברים החשובים של גברת בונצ'ק, שהיתה אשה פעילה במשך כל חייה, ועשתה הרבה דברים טובים. צריך לדעת לא לזלזל בדברים שנראים לנו קטנים, כי יתכן מאוד שהם גדולים מאוד בעולם האמת. יש לקדוש ברוך הוא קנה מידה אחר איך להתייחס לדברים. באותו ערב קיבל הרב גלוקובסקי צלצול מבנה של גברת בונצ'ק, שהודיע לו שאמו הלכה לעולמה. (לקוח מאתר עיתון בשבע)

להלן עוד סיפור מרגש שכתבה לי מגיבה שהייתה בשיעור שלי בפתח תקווה.

מדהים תראו מה זה ניצוץ של יהודי ותראו מה השם סיבב ועשה כדי שהיא תקרא את ספר ההוכחות ותזכה...מרגש..להלן תגובתה בדף של ספר ההוכחות-כולם מוזמנים להצטרף אליו.

Ofira Babo: "יישר כוח אשריך..אני גם הייתי בהרצאה שלך בפתח תקווה עם אחותי שהיא ממש ממש רחוקה בתחילה לא רצתה לבוא פחדה שתשתעמם...ואכן היא השתעממה.. וכל הזמן רצתה שנלך..בסוף נכנעתי כי היה מאוחר מיהרתי לילדים ובנוסף דיברת על דיבוק דבר שאני לא אוהבת לשמוע מפחדת..הלכנו והיא אמרה שלא התחברה ולא הרגישה שום דבר... טוב הצטערתי וכך זה נגמר.. אבל למחרת שנסעה ביקשה ממני בכל זאת לקחת את הספר איתה ונתתי לה גם תפילת חנה תפילות לבת ישראל..כאשר הגיעה הביתה שלחו את בעלה למיון לבדיקה מחשש לארוע מוחי היא סיפרה שהיא לקחה איתה את הספר שלא יהיה לה משעמם בהמתנה..ברוך השם הבדיקות יצאו בסדר והוא נשלח בהמשך לבדיקות נוספות.. כשהתקשרתי אליהם לשאול מה קורה בעלה התלונן בפניי שכל הדרך היא רק דיברה איתו דבריי תורה... חחח אשריך שגם מי שבא בחוסר חשק לשמוע רבע שיעור מתעורר אצלו הרצון לשמוע עוד.. מעניין אותי לדעת מה היה קורה אם היינו נשארים עד הסוף...המשך לעשות חייל להגדיל תורה ולהאדיר"...עד כאן דבריה ולכל המעוניין לקרוא את ספר ההוכחות שיש בורא לעולם והתורה אמת בהוכחות לוגיות מדעיות ושכלתניות הספר משנה חיים לטובה ומשגע את המדינה לטובה ב"ה..צרו קשר עם רבי אשר 0533102912 או שתגיעו לבני ברק לחנות של רבי פנחס ראובן, ברחוב כהנמן 74 קומה 4.

המאמר הבא מיו"ר הידברות הרב זמיר כהן שליט"א לקוח מספרו ארץ ציון והציונות

שאלה: האם הציבור החרדי אכן "אנטי- ציוני" וכפי שאנשי התקשורת ואחרים מכנים אותו לא פעם?



תשובה: לכל הדעות, פירוש המונח "אנטי-ציוני": מתנגד לציון ולתומכים בה. אם-כן ראשית עלינו להתבונן ולבחון: כיצד גישתו ומהו יחסו של ציבור זה כלפי ארץ ציון והעם היושב בציון. נתבונן נא בארבעה נתונים מרכזיים ביותר בחייו של ציבור שומרי המצוות - בכלל, והציבור החרדי - בפרט.



1. מאז גלות ישראל מארץ ישראל, מבטא ציבור שומרי המצוות את הקשר העז והעמוק שלו לארץ ציון באמצעות הימנעות מאכילה ושתייה בארבעת התאריכים המרכזיים הקשורים לפרידה מארץ ציון.

א. יום תחילת המצור (עשרה בטבת).

ב. יום הבקעת החומה והפלישה (שבעה עשר בתמוז).

ג. יום שריפת בית-המקדש (תשעה באב).

ד. יום רצח גדליה והגליית שארית הפליטה (שלשה בתשרי).

2. יום יום, שלש פעמים ביום, פונה היהודי שומר המצוות לבורא העולם, ומבקש ממנו ומתחנן לפניו במילים נרגשות על טובת ושמירת ארץ ציון והעם היושב בה, ועל קיבוץ בניה לתוכה. (עיין בתפילת שמונה עשרה, ובסוף ברכת יוצר, ועוד).

3. זאת ועוד. לא הרבה מהציבור החילוני יודעים שמספר לא מבוטל של יהודים חרדים עורכים מידי לילה "תיקון חצות", אשר עיקרו הוא העלאת זיכרון ארץ ציון וירושלים באמצעות קריאת פרקים מן התנ"ך העוסקים בענין, ומסיימים בפסוקי התחינה: "אתה תקום תרחם ציון, כי עת לחננה כי בא מועד. כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו. בונה ירושלים ה', נידחי ישראל יכנס". (תהלים קב, יד-טו. קמז, ב).

4. פחות מזה ידוע, שיהודי שומר מצוות החי בארץ ישראל, לא יצא ממנה לעולם בטרם יברר אצל תלמיד-חכם אם סיבת יציאתו אכן מצדיקה היתר על פי ההלכה לצאת מן הארץ הקדושה.

האם ציבור זה, אשר געגועיו לארץ ציון באים לידי ביטוי בתפילתו שלש פעמים ביום, ונאמנתו אליה עומדת במבחן מעשי מתוך הקרבה שאיננה קלה, האם ראוי הוא להיות מכונה בתואר האנטי-יהודי: אנטי-ציוני ??



אך את זאת יש לדעת.

יש ארץ ציון - המקבלת את חשיבותה ויוקרתה הרבה בעם היהודי לדורותיו מן האמור על אודותיה בתורת ה' אשר ניתנה לפני למעלה משלש אלפים ושלש מאות שנה, ויש מה שנקרא בשם: "התנועה הציונית" אשר למעשה אינה אלא תנועה חילונית צעירה אשר נטלה את המושג התורני המקודש: "ציון", רוקנה אותו מתוכנו הרוחני (המדבר על היות ארץ הקודש דומה לארמונו של מלך. אשר חובת הזהירות בשמירת מצוות המלך, כפולה ומכופלת היא בתוככי ארמונו). וסיגלה לעצמה את השם "ציונות" כמונח חילוני.

הציבור החרדי הוא ציוני מובהק במובן המקורי והאמיתי של המילה. אך הוא אנטי הגישה החילונית של התנועה אשר קראה לעצמה בשם "התנועה הציונית", ולעקרונותיה - "ציונות", ולאנשיה - "ציונים", ובכך סללה לעצמה את הדרך לכנות את מתנגדי חילוניותה בתואר הבלתי מחמיא והמקומם: "אנטי ציונים". (וזאת למרבה האבסורד - על אף אי נאמנות חלק ממייסדי ומנהיגי התנועה הציונית לארץ ציון. ראה לדוגמא בהמשך את דברי חוזה המדינה על ארץ ישראל). והעוול שבכך, משווע.



ואם בציונות אנו עוסקים, הרי מן הראוי לקרוע מעט את המסך ולגלות את מידת נאמנותם של מנהיגי התנועה ה"ציונית" ליהדות - בכלל, ולארץ ציון - בפרט.

נפתח בציטוטים מתוך יומנו של חוזה המדינה, תאודור הרצל אודות תוכניתו הגדולה להעביר אל הנצרות (!) את כל העם היהודי. (יומן א', עמ' 14) "בערך לפני שנתיים חפצתי לפתור את שאלת היהודים בעזרת הכנסייה הקתולית. ביקשתי להבטיח לעצמי בראשונה את עזרת נסיכי-הכנסייה באוסטריה ולהשיג על ידיהם ראיון אצל האפיפיור כדי להגיד לו: עזור לנו מפני האנטישמיות, ואני מחולל תנועה כבירה בין היהודים שיעברו באופן חפשי ונאה לנצרות. חפשי ונאה במובן זה, שמנהיגי התנועה - ביחוד אני - יישארו יהודים, ובתורת יהודים יטיפו לקבלת הדת השלטת. בעצם היום, בראשון בשבת, בשעה שתים עשרה, תצא לפועל ההמרה בתהלוכה חגיגית ובצלצול פעמונים בכנסיית סטיפן. לא בבוש פנים, כמו שעשו יחידים עד כה, כי אם בגאון. והעובדה שהמנהיגים יקיימו בידם את יהדותם, ובלוותם את העם עד מפתן הכנסייה יישארו בעצמם בחוץ - תרומם את כל הענין ותשווה לו קו של כנות רבה. אנו, האמיצים, היינו צריכים להיות דור-הבינים. אנו עוד היינו מקיימים בידינו את אמונת אבותינו. אך את בנינו הצעירים היינו מנצרים עוד לפני הגיעם לגיל של החלטה עצמית, בשעה שעניין ההתנצרות לובש כבר צורה של מורץ-לב או שאיפה למעמד רם יותר. כדרכי, שיוייתי לפני את כל הדבר הזה לפרטי פרטיו. כבר ראיתי את עצמי במשא ומתן עם הארכיבישוף בווינא, בהרהורי לבי עמדתי לפני האפיפיור."

לאור זאת אי אפשר להתעלם מן העובדה/התוצאה, שכל זרעו של חוזה מדינת היהודים היה מסובך והפכפך בחייו הרוחניים-נפשיים, עד כדי תוצאות טרגיות ביותר. הנה תקציר כתבת תחקיר שהתפרסמה בשבועון "יום ליום" (כ"ט טבת תש"ס - 7.1.00 התחקיר המלא התפרסם ב"סופשבוע"): "שמו של הרצל מתנוסס על פי חוק על רחוב בכל עיר. אולם מסתבר שלמשפחת הרצל לא נותרה הנצחה טבעית. את בנו הנס בחר הרצל שלא למול. תכנית האב שלו היתה להוביל את היהודים להתנצרות המונית. רק לאחר שנים הבין שהתכנית לא תתקבל על ידי העם היהודי, וגם לא תוכל לפתור את האנטישמיות. הרצל עצמו מת בגיל 44 לאחר מחלה בשריר הלב. אשתו מתה שלש שנים אחריו. בתו פאולינה התמכרה

לסמים קשים, נעצרה בצרפת, אושפזה ומתה שם בגיל 40. הבן הנס החליט בגיל 15, לאחר מות אביו, לעבור ברית מילה. אולם הוא היה נתון למשברים נפשיים, וביום השנה ה-20 - למות אביו התנצר הנס והפך לבפטיסט. מכאן הוא עבר לפלג אחר בנצרות, ולאחר נדודים בין פלגים נוצריים נוספים ניסה לשוב ליהדות. בסופו של דבר התאבד הנס ליד קברה של אחותו פאולינה בעיר בורדו שבצרפת, כשהוא בן 39. הבת טרודה סבלה מדיכאונות קשים, והיתה מתאשפזת רבות בבית החולים לחולי נפש. מתה במחנה טרייזנשטט. בנה סטפן, נכדו היחיד של הרצל, שם קץ לחייו כאשר קפץ אל המים מגשר שדרות מסצ'וסטס בווינגטון. במותו נגדעה ונכרתה משפחת הרצל לחלוטין ולא נשאר לה כל שריד. הכתבה מסיימת במילים: "אפשר רק להרהר בעובדה שהאיש שזולזל קשות במסורת של עם ישראל, נותר ללא שריד בעם ישראל."



אגב הזכרת יחסם של מנהיגים "ציוניים" בכירים כלפי היהדות, מעניינת העדות הבוטה ויוצאת הדופן בחריפות ניסוחה, אשר העיד ידידו הקרוב של ראש הממשלה הראשון דוד בן-גוריון, הלא הוא פרופ' ישעיהו לייבוביץ, על יחסו של בן-גוריון למסורת היהודית (דבריו של פרופ' לייבוביץ נאמרו בראיון לעיתון "מעריב" 24.11.78): "הוא היה אכול שנאה ליהדות. נתקלתי באנשים ובדעות שונים, אך מעולם לא נפגשתי עם אדם ששנא את היהדות כמו בן גוריון. זה היה אצלו לא רציונאלי". כדי שלא להיכנס לאווירה צורמת יתר על המידה, לא נאריך בציטוט דברי רבים ממנהיגי התנועה הציונית בימים ההם, דברים המלמדים על תחושת השנאה העצמית העמוקה אשר הם חשו כלפי יהדותם. המעוניין יוכל לעיין בספרים שברשימה המופיעה בסוף הפרק הבא. רק אגב איזכור המנהיג הידוע דוד בן-גוריון, נציין כדוגמא לתוצאות החמורות (-אפילו בקרב משפחת ראשי הציונות!) של הריחוק ממצוות היהדות, את הדיווח הבא, אשר הופיע בעיתון "ידיעות אחרונות" כאשר נפטרה ב-9/98 גאולה בן-אליעזר בת ה-80, בתו הבכורה של בן גוריון: "בניגוד לסגפנותו המפורסמת של סבו, דוד בן-גוריון, מתהלך לו נכדו אלון בן-גוריון יום יום בתוך הלובי של מלון "וולדורף אסטוריה" ומשם עולה למשרדיו כמנכ"ל המלון, שנחשב לאחד מהיוקרתיים וכו'. בתקופת שהותו בניו-יורק התחתן אלון בן-גוריון עם אמריקאית לא יהודיה, ממנה נולדו לו שתי בנות". ולמי שאינו יודע, מתברר מתוך הכתבה כי ריחוקו של הסב דוד בן גוריון, מערכי היהדות, היה עד כדי מצב שגם מנהיגים יהודיים בסיסיים לא מצאו מקום בחייו הפרטיים. לפי המדווח, כאשר נפטרה בשנת 68 פולה, אשתו, סירב בן גוריון לקרוע את דש בגדו וגם אסר זאת על ילדיו. כשהלך הוא לעולמו חמש שנים אחר כך, לא ישבה עליו בתו גאולה שבעה, וכאילו לסגור את המעגל המשפחתי, התייצב בנה ד"ר יריב בן-אליעזר למחרת יום הלווייתה בעבודתו כדיקן בית הספר לתקשורת במכללה למנהל. הבן הסביר את היעדרותו מה"שבעה" בכך שגם אמו לא נהגה מנהגי אבלות על אביה דוד בן גוריון. לצערנו, לא השכילו מנהיגי הציונות לדעת שציונות ללא דת אין לה אחיזה לא לאומית-ציונית, ואף לא יהודית. והתוצאה: אנטי-ציונית מובהקת. ירידה מן הארץ והתבוללות(!) אפילו בקרב משפחות מנהיגיה הבולטים ביותר. וכל שכן בקרב המון העם וכפי שענינו רואות בלב כואב. (וזאת מלבד הירידה המוסרית, החברתית והערכית הרבה). והרי עדות חווה המדינה בספרו "מדינת היהודים" על מידת "נאמנותו" לארץ ציון:

"היש להעדיף את פלשתינה או את ארגנטינה?..."

"ארגנטינה מטבעה אחת הארצות העשירות שבעולם בעלת שטח עצום ואוכלוסייה דלילה ואקלים ממוזג. אף אחד לא חיפש את הארץ המובטחת היכן שהיא נמצאת, והיא נמצאת קרוב מאד - בתוכנו! ... הארץ המובטחת היא היכן שאנו עושים אותה - בארגנטינה, באוגנדה, בסני, בפלסטין או בטימבורקטו". ואכן, כששהה הרצל בלונדון, לפני דחיית ההצעה ליישב את חצי האי סיני (מדינה יהודית בגליל אל-עריש שכמעט ונתקבלה ע"י הבריטים) - הציע לו שר המושבות הבריטי יוסף צ'מברלין, שטח שראה במסעותיו ושלדעתו התאים להתיישבות יהודית המונית. את אוגנדה שבאפריקה המזרחית. הצעה זו נראתה להרצל, הוא התלהב ממנה והציגה לפני הקונגרס הציוני הששי בבאזל כהישג דיפלומטי עצום. ההצעה גרמה לוויכוחים סוערים, ההתנגדות החריפה באה בעיקר מצד צירי רוסיה שראו בהצעה זו בגידה ברעיון הציוני - "ציונות ללא ארץ ציון?!?! הרצל לא הבין. ובכל זאת, עבור אנשי התקשורת וחוגים שונים נוספים בעלי ענין, דוקא החברה החרדית אשר כל ערכיה הינם למעשה ערכים יהודיים וציוניים כמוכן האמיתי של המילים הללו, היא זו האנטי-יהודית והאנטי-ציונית..."

יום העצמאות

שאלה: מדוע אין הציבור החרדי מזדהה עם חגיגות יום העצמאות של מדינת ישראל. האין זה יום חשוב - יום תקומת העם ועצמאותו בארצו לאחר אלפיים שנות גלות?



תשובה: ראשית, הבה נחדד את השאלה. ידוע ומפורסם כי השאיפה של העם היהודי לאורך כל אלפיים שנות הגלות, ובטחוננו המלא כי יום יבוא והוא ישוב לארצו - ארץ ישראל, נבעו דוקא מתוך נאמנות העם לתורת ה', ואמונתו המוחלטת בכל הכתוב בספר על-אנושי זה. ומכיון שבתנ"ך מצויות נבואות רבות העוסקות בשיבת העם לארצו ולעצמאותו המדינית ויותר מכך, תמיד התפלל עם ישראל וייחל ליום בו יתגשמו נבואות נפלאות אלה. את חוזק ועוצמת האמונה בהתגשמות הנבואות העוסקות בתחיית העם בארצו ניתן ללמוד הן מהעובדה המתמיהה שכל הגזירות, הרדיפות, הפוגרומים והטביחות לא הצליחו למחוק או לדכא את ביטחון העם כי יהיה אשר יהיה, יום יבוא, והוא ישוב לארצו. והן מההצלחה המדהימה של שליחי הסוכנות והתנועה הציונית בתקופת הקמת המדינה, לשכנע את המוני בית ישראל בכל מקומות מושבותיהם ברחבי העולם לחסל את עסקיהם, למכור את בתיהם ונכסיהם במחירי הפסד, לעזוב את הארץ שבה נולדו וחיו הם ואבותיהם, ולבא לארץ שוממה בתקופת מלחמה קשה. ניתן להרחיב בזה יותר. אך די במה שהוזכר כדי להבין שדוקא הציבור הנאמן לאלוהי ישראל ולתורתו, ומאמין בכל לבו בנבואות התורה ומייחל להתגשמותן, קשור הוא בקשר

נפשי אמיץ וחזק ביותר לארץ ישראל ולשאיפת עצמאות העם והתיישבותו בארצו כמפורט בתנ"ך. (ראה דוגמאות לביטוי מעשי של קשר זה בתחילת הפרק הקודם). **הכיכר אמ-כך יתכן, שכאשר סוף סוף אנחנו כאן בארץ לאחר אלפיים שנות גלות אין ציבור זה יוצא במחולות ביום הכרזת העצמאות שכה ציפו לה?**



אולם התשובה פשוטה. ברור ומובן לכל אדם חושב, שיהודי אשר הגיע להכרה ברורה ומוצקה כי קיים בורא לעולם אשר העניק לנו ספר הוראות לשימוש טוב ונכון בבריאה, וכי גורל האדם לאחר פרידתו מן הגוף הגשמי נקבע על פי המידה שהשכיל להתנהג בחייו על פי ספר הוראות ה"יצרן". הרי בודאי שיהודי זה מעמיד הכרה זו במרכז חייו, וכל אורחותיו, הנהגותיו והשקפותיו, מושגות ומבוססות על יסודות תורה על-אנושית זו, וכאמור לעיל. **והנה, תורת ישראל אומרת כי: "המחטיא את האדם, קשה לו (=מזיק לו) יותר מן ההורגו. שההורגו, הרגו בעולם הזה, ויש לו (לנהרג) חלק לעולם הבא. והמחטיאו - הרגו בעולם הזה ובעולם הבא."** (מדרש-רבה במדבר כא, ד. וספרי כי תצא כג, ח) והרי אין זה סוד שדור מייסדי ומקימי המדינה היהודית ביקשו - ולמרבה הכאב גם הצליחו - לנתק את רוב העם משרשי הקשר העמוק שלו עם תורת ה', ומאורח החיים היהודי המבוסס על מצוות תורה נפלאה זו. ומעתה, גם אם נתעלם ממימדי התופעות האיומות כמו הפשיעה, הסמים, האלימות, הזלזול בהורים ובחברה, ומשאר תופעות קשות אשר התרבות שאומצה כאן בארץ דירדרה אליהן את הדור של העם היהודי, הרי די במחיר הכבד של הנתק הרוחני במצוות שבין האדם לבוראו (כגון: שבת, תפילין, טהרת המשפחה, כשרות, קדושת העיניים והברית, גילוח בדרך המותרת, וכו') אשר עם ישראל שילם תמורת מגוריו בארץ הנכספת, וכבר שמחת העצמאות המדינית דועכת בלב כל אוהב עמו ואלוקיו. שהרי הריווח שבמגורים עצמאיים במדינת היהודים, דל הוא ביחס להפסד ולנזק הגדול (נא ראה שוב את מאמר חז"ל הנ"ל והתבונן היטב במשמעותו) שבניתוק רוב העם (!) משורשי הרוחניים המקשרים אותו לבורא הכל שהכל בידו. [וזאת אפילו אילו היינו חיים כאן מתוך עצמאות אמיתית ומוחלטת. ומה נאמר עתה כאשר בד בבד עם השימוש במונח "עצמאות", ממשלת היהודים כפופה באין ברירה לממשלות גויים ואין היא יכולה להרשות לעצמה לנהוג כהבנתה. ויהודי חושש ללכת בעיר או בכפר או ברחוב שתושביו מוסלמים, אף על פי שהשולטת במקום היא מדינת היהודים העצמאית, בעוד שמוסלמי שאיננו חי במדינתו העצמאית מתהלך זקוף גו ברחוב שתושביו יהודים. ואם לא די בכך הרי המציאות כיום היא שיהודי החי בחו"ל חש בטוח בחייו יותר מאחיו החי במדינה שהוקמה להגנתו. ומה גם שבניגוד לאמונת מייסדי המדינה שהמדינה תגן על יהדות העולם מתברר שדווקא יהדות העולם החזקה כיום כפי שלא היתה מעולם היא המגינה על מדינת ישראל...] לצורך מי שאיננו מודע לגישה האנטי-תורנית של דור מתכנני ומייסדי השלטון היהודי המתחדש, החל מגזיזת פאות ועד... הנה לקט קצר של מגוון עדויות על דבריהם ופרסומיהם אז. (ועיין עוד בספרים המופיעים ברשימה שבסוף הפרק). במאמר שכותרתו **"האינקוויזיציה של הסוכנות"** מדווח עיתון "הצופה" בחדש שבט תש"י (1950): **"המחנה של העולים התימנים ליד כרכור נהפך לאינקוויזיציה. לשיא הגיע הדבר בשבועות האחרונים. המדריך הודיע שמי שילך להתפלל, הוא יגרש אותו מן המחנה. בשר מבשרים בכלים של חלב. העולים אינם אוכלים ומסתפקים בלחם יבש. העולים משוועים: "תושיעו אותנו"!**

והרי ציטוט מתוך מכתבו של החכם התימני דוד יצחק, ממחנה עין-שמר:

"אליכם אישים אקרא! אחי ורעי שמעו לי! יש במחנה עין-שמר מנהגים משונים. בתימן תחת שלטון הערביים היינו מקיימים מצוות התורה במסירות נפש, וכאן, בארץ הקודש, גזרו עלינו גזירות קשות. שיקצונו כטומאת הנידה, מפרידים בין איש לאשתו! וכו'. (כלומר, אינם מאפשרים לנשים לטבול במקווה). באחד הימים הודבקה בחוצות תל-אביב כרזה אשר גוללה בזעקה את סיפורו של העולה מתימן סאלם יעקב גרפי, אשר אנשי הביטחון במחנה עין-שמר הרגוהו בריות משום שהיה דורש וחוזר ודורש להקפיד על מצוות הדת. וכאשר שני בחורי ישיבה מבני-ברק הפיצו כרוז בין העולים שבמחנה עין-שמר ובו נאמר בין השאר: **"רוצים להסיר ליבכם מהאמונה הטהורה! רוצים להדיח את ילדכם הטהורים ולחנך אותם שיחללו שבת ושיאכלו טריפות! בחרו במחנה ועד שיעמוד על משמרת הדת. רבבות יהודים נאמנים עומדים לימנכם" וכו'.** נעצרו מפיצי הכרוז על-ידי משטרת עין-שמר. ונחמיה ארגוב, מזכירו הצבאי של בן-גוריון, הסביר כי הם נעצרו בעוון קריאה למרד... הטיפול שקיבלו היה בהתאם. לפנינו צילום עמוד מתוך "המדריך השומרי" (דצמבר 1956). שים לב לארס האנטי-דתי הטמון בסגנון הדברים, ולמגמה המפורשת של המנהיגות באותה תקופה לעקור את דת ישראל מהנוער העולה, ולנתקו מאותה תורה נפלאה אשר אבותיו ואבות אבותיו מסרו את נפשם למענה.

והרי קטע מסכם מתוך מאמרו של יצחק מלצר (במה חופשית עמ' 10).

"יעקב חזן, מנהיגה של מפ"ם ההיסטורית התלונן ו"הודה" כשאמר: "רצינו לגדל דור של אפיקורסים וגידלנו דור של עמי ארצות".

הרעיון לגדל כופרים גרם ל"מחנכי" הכפירה לפעול בשתי הדרכים:

הראשונה – להעלים את כל היופי וההוד שביהדות ולשבש את המסורת היהודית – ולכן, כתבו להם הגדות חדשות לפסח, שינו את אופיים של חגי סוכות ושבועות, ובשבת ראו הישג סוציאליסטי למען "מעמד הפועלים", וכדי לשרש את השבת הנהיגו בקיבוצים נוהג שכל אחד לוקח לו "שבת" לעצמו – דהיינו יום אחד חופשי בשבוע כרצונו, והעבודה במשק מתנהלת שבעת ימים רצופים ללא "הפסד" חלילה. כמובן, ששיטה זו לא החזיקה מעמד זמן רב.

הדרך השנייה – ל"חנך" לכפירה היא השנאת היהדות, לעג ורמיסה של כל היקר והקדוש במסורת ישראל. לדוגמא: יצחק בן אהרון, שהיה מזכ"ל ההסתדרות וח"כ מטעם המערך, סיפר פעם בטלוויזיה, שבפסח הם הניחו לחם בחלונות הבתים כדי שכולם יראו ולא יפחדו מהלחם... "חינוך" יהודי שכזה! בקינתו על מצב זה מתריס אורי צבי גרינברג (א.צ.ג.) בשירתו הקולעת (ספר הקיטרוג והאמונה): הננו מחנכים תינוקות בית רבן – ללא דעת יש אל, וללא כוסף (כיסופים -) מסורת חגים. ללא טעם תפילה ניגונית, ושבת על דגים. ועל כן תינוקות פה עומדים בתמיהה ורואים זקנם מתפלל לאלוקים... הכי יש אלוקים? הם יודעים כי האב הקדמון של האדם היה קוף או עכבר שכזה..."

כיצד ננהג בחניכים דתיים

בין הניכנו אנו פוגשים לא אחת בחניכים דתיים ביחוד בהדרכה במעברות יישובי-עולים. מובן שכונתנו היא להביאם לידי הכרה, כי אמונתם באלקים משוללת הגיון והצדקה וכי הדת היא פרי המשטרים הריאקציונריים ואין לה זכות קיום אצל הנלחמים למשטר מתקדם. אולם דרך החינוך להכרה זו אינה קצרה. ושאלת השאלה מה צריכה להיות תגובתו הראשונה של המדריך ומה הדרך בה יחנך את הנערים והנערות להבנת מהותה של הדת וההתרחקות ממנה.

נחלק את הבעיה לשני חלקים:

א) בתקופת ארגון הקבוצה אין המדריך צריך לומר לחניכים כי הוא רוצה להביאם לנטישת האמונה הדתית, להיפך, הוא צריך לחזק את דעתו של החניך שבעיה זו ניתנת לשיקולו האישי ואיש לא יכריחו להאמין או לכפור. אם ישאל המדריך על יחסו הוא לבעיה – אין הוא צריך להסתיר את האמת אלא לומר אותה בצורה שלא תפגע בחניך.

ישנם מדריכים המפריזים בפחד מפני פגיעה באמונתו של החניך ומשתדלים לשכנעם שגם הם – המדריכים – דתיים הם. מובן שזה הוא משגה כי הקשר האישי של המדריך, תוך ידיעה שהוא איננו מאמין, מהוה גורם חזק בריחוק החניך מהדת. נוסף לכך יש לשקר וגלים קצרות, ואם הוא יתגלה לחניך יתערער כל אמונתו במדריך. בקצור – בשלב זה ינהג המדריך בסובלנות וישתדל לבטל את השיבותה של הדת כגורם מפריע לחברות בתנועה.

ב) לא די לדעת מה צריכה להיות תגובתו הראשונה של המדריך זה הוא שלב ראשון. עיקר הפעולה צריכה לבוא אחר כך ולהתבסס על הסברת הבסיס החמרי של העולם שאינו משאיר כל מקום לכוחות עליוניים על-טבעיים בהכרתו של האדם. יש לתת הסברה זו בצורה משוטת, מותאמת לגיל, ועליה להתבסס בעיקר על הכוחות לתופעות הטבע השונות. הנושא "דע את העולם" הוא מצוין למטרה זו. בגיל שכבה א' או שכבה ב' צעירה תתקשר הסברה זו עם התעניינות החניכים בנושאים דיאליים שאפשר להביאם בדרך ההוכחה והניסוי.

לאחר הסברה בזאת, שלא כלולה בה התקפה ישירה על הדת, כי אם השמטת הבסיס מתחתיה יגיע החניך בעצמו להכרה שאין אלקים ויטוש את האמונה הדתית.

ולסכום: כמו בפתרון כל בעיה חינוכית יצטרך המדריך גם בנישתו לבעיה זו להצטייד בסבלנות רבה וללכת בדרך הארוכה יותר אך היסודית יותר מבלי להחמז ומבלי לרדוף הצלחות קלות ומפוקפקות.

שרה
(המדריך השומרי / לשאלות בחנוך השומרי)
בהוצאת הסתדרות השומר



עוד יש להוסיף בכאב, שלא רק ערכי הרוח, אלא גם חיי אדם לא נחשבו בעיני רבים ממנהיגי הציונות באותה תקופה - אם קיומם או הצלתם של אותם בני אדם היה עלול להפריע לתכנית הקמת השלטון המתחדש. למי שהדברים הקשים הללו חדשים עבורו, הנה מספר עובדות ונתונים בקצרה. מקורות ניתן למצוא ברשימת הספרים דלהלן, העוסקים בנושא בהרחבה בצירוף מסמכים עדויות ועובדות.

"הארץ" (29.4.84): "העסקה שלא היתה" - מאת תמר מרוז וראובן פדהצור "מאחורי" קשר השתיקה" האופף את אוזלת ידה של המנהיגות היהודית בזמן השואה, מסתתרת הפרשה של יהדות סלובקיה. חודשיים לפני שהחלה ההשמדה באושוויץ, נקשרה עסקה בין מנהיגי יהודי סלובקיה ולבין הנאצים. תמורת סכום כסף קטן יחסית, 50 אלף דולר, ששולמו לנאצי דיטר וויסליצני, הופסקו לשנתיים תמימות משלוחי יהודי סלובקיה, למחנות ההשמדה. פחות מ- \$2 ליהודי הספיקו לעצור את מכונת ההשמדה. כשהראתה המנהיגות הנאצית, באשורו של היינריך הימלר, נכונות, כבר ב- 1.1.1942 לדון על הפסקת ההשמדה באירופה כולה תמורת תשלום של שני מיליון דולר ("תכנית אירופה") נשלחו תחינות נואשות אל מנהיגי יהדות העולם החופשי, שישלחו את הכסף כדי להציל את את מי שעדיין לא הושמד. יתכן שהאטימות הציונית והאדישות של המנהיגים היהודים, סיכלו את הסיכוי לעצור את מכונת ההשמדה – לא רק בסלובקיה, אלא באירופה כולה. אף שבידי הג'וינט היו בשנות המלחמה, 64,376,000 דולר סירבו נציגי הארגון להעביר לסלובקיה אפילו את 200,000 הדולרים שדרשו הנאצים כמקדמה, שתביא להפסקה מידית של המשלוחים לכבשנים. היום 42 שנים לאחר "פרשת סלובקיה" מתפרסמים כאן בראשונה מסמכים ופרטים הקשורים לעסקה זו היכולים להזים את "הטענה הקלאסית" של היסטוריוני הממסד היהודי (כדוגמת יוסי דוידוביץ, ויהודה באואר) הקובעים, "שכל מאמצי העם היהודי לא היו בין כך ובין כך עוצרים את מכונת ההשמדה הנאצית". עד סוף 1942 נשלחו למחנות ההשמדה 58,000 מתוך 89,000 יהודי סלובקיה. באותה תקופה החל בברטיסלבה, בירת סלובקיה משא ומתן בין רב חרדי צעיר, לבין הקציין

הנאצי דיטר ויסליצני, הרב דב מיכאל וייסמנדל היה למדן ומורה בישיבה נייטרה ומדי פעם נהג לנסוע לאוקספורד, כדי לחקור כתבי יד יהודיים עתיקים בסיפריה הבודליריאנית. בזכרונותיו מספר ויסמנדל על גרוש יהודי סלובקיה ומוסיף: "וסיפר לי ד"ר אבלס שאיש יהודי הוצא ממסע הגירוש בהשתדלות ויסליצני, על ידי נתינה של איזה חפצים שווים כסף, אמרתי לעצמי, אם לוקח שוחד עבור יחיד, למה לא יקח עבור רבים!" ויסמנדל חיפש איש קשר לויסליצני, הוא מצא אותו בדמותו של קרל הוכברג, יהודי ששימש פקיד במשרדו של ויסליצני וסיפק לו נתונים סטיסטיים על יהודי סלובקיה, ויסמנדל פנה אל הוכברג וביקשו להודיע לויסליצני ש"נציג היהדות העולמית" "פרדיננד רוט" ביקר בחשאי בברטיסלבה והוא מוכן לפתוח במו"מ על הפסקת המשלוחים תמורת כסף. ויסליצני, כמו נאצים רבים אחרים שהיו שבויים בידי של המיתוס שיצרו בעצמם בדבר עוצמתה של היהדות העולמית, נענה בהתלהבות. ויסליצני לא ידע ש"פרדיננד רוט" הוא בעצם יציר דמיונו של הרב וייסמנדל. נייר המכתבים המהודר שעליו נכתבו הצעותיו של רוט הוברחו לוייסמנדל בסכנת נפשות ממלונות פאר בשוויץ. להפתעתו של וייסמנדל הודיע ויסליצני תוך כמה שעות שהוא מוכן להפסיק את גירושם של יהודי סלובקיה תמורת תשלום של 50 אלף דולר ואף פירט את תנאי העסקה.

1. להוכחת רצונו יעכב ויסליצני את שלושת המשלוחים הבאים ללא כל תמורה.
2. אחרי 10 ימים יימסרו לו התשלום הראשון בסה"כ \$25,000.
3. לאחר התשלום הראשון ייפסקו הגירושים 7 שבועות.
4. בתום התקופה הזאת יימסר התשלום השני בסה"כ \$25,000.
5. הכספים צריכים לבוא מהיהדות בחו"ל, ויש להביא הוכחות שכך הדבר.



בשלב הזה הצטרפה לוייסמנדל גיזי פליישמן, מנהיגת ויצ"ו ונציגת הג'וינט בברטיסלבה. סביבם התרכז ועד חשאי, שנודע לאחר מכן בשם "קבוצת העבודה". את 25 אלף הדולרים לתשלום הראשון סיפק חלפן כספים יהודי תושב ברטיסלבה, בנימין שטרן. שטרן טרח לגהץ את שטרות הכסף כדי שייראו כאילו הגיעו משוויץ. ויסליצני קיים את ההסכם ולאחר שנמסר לו הכסף הפסיק את המשלוחים ל-7 שבועות. עתה פנתה "קבוצת העבודה" להשיג את הכסף לתשלום השני, שליח מיוחד נשלח לשוויץ לבקש עזרה, בידי השליח נמסרו מכתבים מפורטים אל נציגי הג'וינט סאלי מאייר, אל נתן שוואלב מנהל משרד ה"חלוץ" והסוכנות בג'נווה, ואל מנהיגות אמריקה. סאלי מאייר השיב שאינו מוכן למסור את הכסף הדרוש לצורך התשלום השני, טענותיו של מאייר היו: 1. סלובקיה היא מדינה קטנה ו- 50 אלף דולר הינו סכום גדול מדיי בשבילה. 2. החוק האמריקני אוסר הוצאת כספים למדינת אויב. ועוד טענות.

כאשר תמו 7 השבועות ועדיין לא הצליחו לגייס את הכסף, ביקש וייסמנדל מויסליצני ארכה של 6 שבועות שבהם נעשו מאמצים קדחתניים להשיג את הכסף ולשווא. אז חידש ויסליצני את המשלוחים. בתוך יומיים נחטפו בערים ובמחנות העבודה 3,000 יהודים, וביום הכיפורים נשלחו לאושוויץ. רק אז הגיע לסלובקיה שליח מיוחד מהונגריה ובידו 25 אלף הדולרים. ויסליצני העיר ביבושת: "זו דרכם של יהודים אומללים עד שלא דחקתי אתכם אל הקיר לא היה לכם הכסף". למחרת יום הכיפורים 1942 שנתיים תמימות לא היו עוד גירושי יהודים מסלובקיה. ויסליצני קיים את הבטחתו. לאחר שהופסקו הגירושים מסלובקיה הגיע מכתב נוסף לויסליצני מ"פרדיננד רוט" שבו רמזים לכך שעכשיו מצפים מויסליצני לטרוח להפסקת הגירושים מאירופה כולה. ויסליצני יצא מיר מברלין לדווח על ההצעה להימלר, האיש השני בהירארכיה הנאצית. כשחזר היה האישור באמתחתו לנהל מו"מ עם היהודים על התכנית. התנאי העיקרי שהציג ויסליצני היה קבלת שני מיליון דולר תמורת הפסקת הגירושים מארצות אירופה. הסכום ישולם בכמה תשלומים. עם קבלת התשלום הראשון 200 אלף דולר יופסקו הגירושים לחודשיים. היום, לאחר בדיקת הפרוטוקולים והארכיונים, התברר שהמידע על "תכנית

אירופה" היה בידיהם של מנהיגי היהדות בירושלים ובניו-יורק, אך לא הגיע הנושא כלל לדיון תכליתי. בעוד ויסמנדל וגייזי פליישמן משגרים אלפי מכתבי הפצרות. ב – 23.12.42 כתב ויסמנדל: "אין אנחנו מבינים, איך אתם אוכלים ושותים? איך אתם ישנים על מיטתכם? איך אתם מטיילים בחוצות? וזה האחריות מוטל עליכם. זה חודשיים אנחנו צועקים, ועדיין כלום לא עשיתם. אחינו בני ישראל האם השתגעו? האם אינכם יודעים באיזה גיהנום אנחנו חיים?? אתם שומרים את הכסף, למה אתם ממתנינים?". באותה העת מתכנסת בירושלים "ועדת ההצלה ליהודי אירופה" במהלך הדיון אומר מ. בדר נציג השומר הצעיר: "אני רוצה להתעכב על "ההצעה הידועה": המו"מ עם "הצורר הראשי" אנו מהססים אם למלא את הדרישה הזאת או לא". לעומת היסוסו של בדר ניהל המנהיג הציוני יצחק גרינבוים מאבק עקרוני נגד השימוש ב"כספים ציוניים" לצורכי הצלה: "הציונות היא למעלה מהכל -דבר זה צריך להשמיע בכל פעם כאשר שואה גדולה מתעה אותנו מדרך גאולתנו מציון... וכששאלו אותי: הלא תוכלו לתת מכספי קרן היסוד להצלת יהודים בארצות הגולה? אמרתי לא! ואני אומר עוד הפעם: לא!" משה שרת, שקיבל לידיו את העתקי מכתביו של ויסמנדל, משגר ליהודי אירופה הכבושה במקום כסף מכתב ובו 18 עמודים מלא מליצות. בין חברי הסוכנות, מופץ תזכיר סודי שהוכן בידי א. הארטגלס, לימים מנכ"ל משרד הפנים. בראש התזכיר נכתב שהוא מיועד אך ורק לגורמים ציוניים, ואין למוסרו לגופים הבלתי-ציוניים המשתתפים בוועדת ההצלה. בין השאר נאמר בו: "אני מבין שהעמדת השאלה בצורה זו יש בה משום אכזריות. אולם עלינו להגיד, שאם ביכולתנו להציל רק עשרת אלפים איש שיהיו לתועלת לבנין הארץ ולתחיית העם, ומאידך יש לנו מיליון יהודים שיהיו לנו למעמסה, עלינו להבליג ולהציל את עשרת האלפים על אף התלונות והתחנונים של המיליון. לכן עלינו לוותר על הצלת האלמנט המזיק!" גם נציגי הג'וינט בשוויץ סרבו להעביר את הכסף. ב - 3.9.1942 הודיע ויסליצני על ביטול הסכמתם של הממונים עליו ל"תכנית אירופה". (עד כאן מעיתון ה"ארץ") נציין עוד בקצרה את דברי השופט ב. הלוי, נשיא בית המשפט המחוזי, בפסק הדין שבמשפט ד"ר קסטנר (מי שהיה מראשי התנועה הציונית וראש ועדת ההצלה בימי הכיבוש הנאצי בהונגריה). פרשה אשר הסעירה את המדינה בשנותיה הראשונות: "שיתוף הפעולה של קסטנר עם הנאצים היה פלילי במלוא מובן המילה. שיתוף פעולה זה סייע סיוע ממשי בהשמדת יהודי הונגריה. הוא החליק את גלגלי ההשמדה. עובדה מזעזעת היא, שיהודי הונגריה – כחצי מליון נפש – עלו לרכבות המוות בדרכם למחנות ההשמדה, עקב חוסר ידיעה והטעיה זדונית. קסטנר לא הזהיר את הקרבנות והפקיר את הרוב של יהודי הונגריה, כדי להציל מיוחסים שנכללו ברשימה אשר הגיש לתליין אייכמן. ביום שבו קיבל את רשיונות העליה של 600 יהודים, ביום שבו קיבל מידי הנאצים את המתנה הזו, מכר קסטנר את נפשו לשטן". התרדי מלכיאל גרינוולד שהואשם בהוצאת דיבה על ד"ר קסטנר, משום שהטיח בו את ההאשמות: א. שיתוף פעולה עם הנאצים. ב. הכשרת הקרקע על ידי קסטנר לרצח חצי מליון יהודי הונגריה, זוכה ע"י השופט. לפנינו דיווח עיתונאי מאותם הימים (22.6.1955). ממחקר חדש שערך פרופ' יוסף גרודזינסקי מאוניברסיטת תל-אביב, מתברר כי הטענה שהושמעה בעבר בעיקר בחוגים חרדיים או רוויזיוניסטים, לפיה אנשי התנועה הציונית לא רצו להציל את יהודי אירופה בתקופת השואה, אלא רק להפוך את הניצולים ל"נכס ציוני", מוכחת כעת במחקר היסטורי המתועד במאות מסמכים, ראיות ועדויות ארכיוניות. את מחקרו הוא מסכם כך: התנועה הציונית שלא נקפה אצבע להצלת יהודי אירופה מהמשפחות, נזקקה ליהודים אלה אותם כינתה: "אבק אדם" לשלושה משאבים: א. חומר אנושי לאיכלוס הארץ, ב. מצוקתם ככוח לחץ פוליטי על הבריטים להקמת המדינה, ג. גיוס כוח אדם לצבא הגח"ל וה"הגנה". לצורך זה, השתלטה התנועה הציונית על מחנות העקורים וכבשה אותם. הציונים נאבקו בכל חורמה נגד הגירת יהודים לארצות אחרות מלבד ארץ ישראל, ואף מנעו יוזמות הצלה של ילדים, אודים מוצלים. וכאשר העקורים למודי הסבל לא הסכימו להתגייס לגרודי הצבא, גייסו אותם ככוח ובכפייה, כולל אלימות, שלילת זכויות ומנות מזון, גירוש מבתים ופיטורין ואפילו מכות!



ד"ר סטיבן וויז, ה"רבאיי" הרפורמי והציוני הוותיק, חסם את הדרך לארצות הברית בפני 70,000 יהודים נרדפים, בתירוץ שהאופי היהודי שלהם ואורח חייהם הדתי יגרום לאנטישמיות באמריקה. ד"ר חיים וייצמן, מי שלימים היה נשיאה הראשון של מדינת ישראל, הודה בשעתו שלא היה לו כל עניין בהצלת יהודי אירופה. הוא רק רצה כשני מליון צעירים, ואילו המבוגרים והזקנים שימשו לדעתו "אבק כלכלי וחברתי בעולם אכזר". מקורות לנ"ל ופרטים מלאים ונרחבים בצירוף עדויות ומסמכים הסטוריים, ניתן למצוא בספרים הבאים: "הציונות הפוסט אוגאנדית במשבר השואה" מאת ש.ב. בית צבי. "שעת האפס" מאת עמוס אילון. "מן המיצר" מאת הרב מיכאל דב וייסמנדל. "בשליחות נידונים למוות" מאת יואל בראנד. "שרופי הכבשנים מאשימים" מאת הרב משה שיינפלד. "פרפדי" מאת העיתונאי האמריקני בן הכט (הספר תורגם לעברית ושמו: "כחש"). "מבוא להסטוריה ציונית אחרת" מאת יגאל עילם. "פשעי הציונות בהשמדת השואה" מאת ש. שלמון. "הפקרת היהודים" מאת פרופ' דייוויד ווימן



עם סיום פרק זה חובה עלינו להדגיש שאין אנו מתעלמים מאותן מעלות מסוימות, רוחניות וגשמיות, אשר עם ישראל זכה להן באמצעות הקמת המדינה. אך יש לדחות ולמחות בכל תוקף כנגד הדרך האנטי-תורנית והאנטי-אנושית של השלטון היהודי המתחדש, אשר נקט בשיטות פסולות בבחינת המטרה מקדשת את האמצעים ובלבד להקים את השלטון הנכסף.



הבה נבין. הרבה יותר קל ונעים להצטרף לשמחה ולהכריז על חגיגת ראשית צמיחת גאולתנו. אך האמת היהודית הבאה מנקודת מבטה המרוממת של תורת הבורא, אינה יכולה להסכים לחגיגות בנסיבות אלו. וכדרך עם ישראל לדורותיו, עלינו לצעוד עם האמת גם בתקופה שבה איננה נחשבת פופולרית כל-כך.

גיוס בני הישיבות לצבא

אחת השאלות המצויות, הנשאלת לעיתים מתוך תרעומת ולעיתים מתוך רצון להבין, זוהי שאלת גיוסם של בני הישיבות. מדוע אין הם מתגייסים לצבא? מדוע אינם נושאים בעול השמירה על חיי העם וגבולות הארץ? כיצד יתכן שאחרים מסכנים את חייהם בפטרולים ומרדפים בעוד אלה מתענגים על לימודם באותה שעה בבית המדרש?



אכן, במבט שטחי, שאלות נוקבות. אך קודם שניגש לתשובה, אשאל נא אותך, קורא נכבד. האם יתכן שציבור אשר הקדיש את חייו לאותה תורה אשר הנחילה לאנושות את ערכי אהבת הזולת וחובת שמירת חייו ורכושו, מתוך דרישות גבוהות של רגישות ועדינות מירבית כלפי הזולת, האם יתכן שדוקא במקום שאחרים מסכנים את חייהם, יתחמק ציבור זה מחובתו?? ואם יטען מישהו שהציבור הפשוט איננו מסוגל לעמוד בנסיון, הכיצד יתכן שגדולי התורה הידועים בזהירותם הרבה להורות על פי דברי התורה בלבד, כיצד הם מורים כן כאיש אחד?? היתכן שהיהודי הנצחי אשר השליך עצמו לכבשן האש למען מצוות תורתו יפקיר את אחיו??



והרי התשובה כפשוטה ללא כחל ושרק. כידוע, בעבר היה מקובל לחשוב בקרב אנשי המדע, שהאומר שבעולם קיים מימד רוחני מעבר לזה החומרי-גשמי, הרי הוא פרימיטיבי. שהרי העולם, גשמי הוא! כיום ידוע, שהטוען שהעולם הוא חומרי-גשמי בלבד ולא קיים בו מימד רוחני, הוא הוא הפרימיטיבי. שהרי הוכח שה"אני" האמיתי זהו האדם הרוחני הפנימי המפעיל ומחיה את הלבוש הארוג בשר ועצמות, ובהיעדרו אין הגוף אלא כאבן דומם. ועוד הוכח שהעולם הירוק של הצומח איננו שקט וחסר חיים ורגשות כפי שהוא נראה, אלא מכיל מימד רוחני. (-המכוון את הגבעול המטפס לשנות כיוון אל המוט שהועבר, ו"משדר" מידע מפרדס זה אל הפרדס הסמוך לו אודות חרקים שהתקיפוהו וכבר הפרדס האחר פותח בהתגוננות עוד בטרם הגיעו אליו החרקים התוקפים, וזוהי הסיבה שהצומח מסוגל "להיעלב" מהתייחסות רגשית פוגעת של בעליו, ולשדר גלים חשמליים מסויימים המתפרשים על ידי החוקרים כמעין ביטויי "כאב" בזמן חיתוך הצמח וכו'). והרפואה האלטרנטיבית לסוגיה ההולכת ופורחת בזמנינו וזוכה ליותר ויותר הכרה מדעית מדברת על אנרגיות שונות הזורמות בתוך הגוף ועל ה"הילה" הרוחנית העוטפת את הגוף, כאשר המחקרים ותוצאות הטיפולים מרשימים ביותר. ועוד עובדות ותופעות שונות המובילות אל המסקנה ההכרחית כי המימד הרוחני שבעולם הוא מציאות קיימת, ברורה, ומורגשת היטב. (ניתן לראות מחקרים ועובדות נוספות על אודות המימד הרוחני שבעולם בחוברת "תורה ומדע" מתוך סדרת "תורה מן השמים". וראה עוד בספרו של חוקר הנפש הנודע ארתור פינדליי "החיים מעבר לגבול האתרי" עמ' 108 אודות דיווח נפש מת שהועלה בסיאנס "הקול הישר" באמצעות מדיום, ובין השאר הוא מדווח שהעולם הגשמי ספוג בעולם רוחני וכו'). אולם, תורת ישראל מעצם היותה כתובה על ידי מחולל הבריאה, הכריזה מאז נתינה לפני למעלה משלושת אלפי שנה על מציאות המימד הרוחני בעולם הגשמי, מבלי להתייחס לתהפוכות קהיליית אנשי המדע (ראה דוגמאות רבות בחוברת תורה ומדע הנ"ל). והיא אף הוסיפה והודיעה כי מצב המציאות הגשמית קשור למצב המימד הרוחני – הנקבע לפי איכות וכמות שמירת המצוות שבספר הוראות "יצרן" הבריאה, ומושפע ממנו. ככל שמצב המימד הרוחני שלנו גבוה ומרום יותר, כך תהא המציאות הגשמית טובה וברוכה יותר. וכך נאמר בתורה (ויקרא כג): "אם בחוקתי תלכו ואת מצוותי תשמרו", (-פעולות בעלות משמעות רוחנית). "ונתתי גשמיכם בעיתם, ונתנה הארץ יכולה" (-פרנסה בשפע. תוצאה גשמית). "ונתתי שלום בארץ, ושכבתם ואין מחריד" (-לא תהיה התגרות של אומות אחרות. תוצאה גשמית). "ורדפתם את אויבכם, ונפלו לפניכם לחרב" (-אם תצאו ביוזמתכם לכבוש. תוצאה גשמית). "ופנתי אליכם והפריתי אתכם" (-לא יהיו עקרים ועקרות. תוצאה גשמית). "ואכלתם ישן נושן, וישן מפני חדש תוציאו" וכו'. (-תשרה הברכה במזון. תוצאה גשמית). דברים מפורשים מעין אלה - על אודות המנגנון הטבעי המקשר בין מצב החומר לבין מצב הרוחניות הטמונה במצוות התורה, מופיעים במקומות רבים נוספים בתורה שבכתב ובתורה שבעל-פה. ואין צורך למנותם כאן.



והנה, במקביל לנתונים אלה פירטה לנו התורה, שמלבד ההשפעה הרוחנית על איכות ושפע התנאים הגשמיים, המושגת באמצעות שמירת כל מצוות התורה, קיימת פעולה רוחנית מוגדרת, ההכרחית לקיום העולם כהכרח נשימת החמצן לקיום הגוף, והיא היא הפעילה והמרכזית והמשפיעה ביותר על נצחון חיילי ישראל בקרב ושמירת חייהם וחיי העם. וזוהי מצוות לימוד התורה. למי שמתקשה להבין או לעכל את הדברים, ניתן אולי לסכם ולהגדיר אותם כך: תורת הבורא מדברת בפירוש על השפעת המימד הרוחני שבתורה על הגשמי. במסגרת זו למדים אנו כי קיימת אפשרות של הזרמת "אנרגיה חיובית" מאת בורא היקום, אלינו, באמצעות עצם לימוד הדברים שכתב בתורתו. כוחה של השפעה רוחנית זו בא לידי ביטוי בהגנה על העם והצבא, ובהובלתם לניצחון מלא בשדה הקרב. הנה למשל דוגמאות מתוך ההשקפה התורנית על הקשר שבין לימוד התורה להצלחה הצבאית. "כל זמן שקולו של יעקב בכתי כנסיות ובכתי מדרשות, אין ידים לעשיו" (מדרש רבה בראשית פרשה סה, כב. ומדרש איכה) אלמלא דוד (עוסק בתורה), לא עשה יואב מלחמה. ואלמלא יואב (עושה מלחמה) לא היה דוד עוסק בתורה". (תלמוד, סנהדרין מט, א) "מי גרם לרגלינו שיעמדו במלחמה? שערי ירושלים שהיו עוסקים (בהם) בתורה". (תלמוד מכות י, א) "מה אור מאיר לעולם, אף תורה מגינה על העולם". (תלמוד, סוטה כא, א)



נמצא הכלל העולה על פי השקפת היהדות: "מידת ההצלחה של עם ישראל בקרב נגד אויביו, תלויה ישירות במידת לימודו התורני". זוהי אמונתנו כיהודים, ובכך אנו בטוחים ללא צל צילו של ספק. וכעת, מובן הכל. בן תורה העוסק בתורה בזמן שחברו בן גילו מתגייס לצבא, על אף העובדה שדוקא התורה מחנכת את האדם להיות זהיר ומתחשב יותר בזולת, הרי זה משום שידוע הוא אמת מציאותית אשר חברו לא זכה לדעתה. הוא יודע שהצלת והצלחת חברו המתגייס

והעם כולו תלויים בחוסן הרוחני הנובע מלימוד תורת הבורא יתברך. משום כך הוא גם מוכן לספוג עלבונות והשמצות מהתקשורת ובעקבותיה מהחברה המכנה אותו כ"פרזיט" ו"משתמט". בלבו פנימה הוא בז למערכת התקשורתית - תשקורתית המזינה את העם במילים נבובות. הוא הרי יודע בוודאות גמורה סוד אמיתי וברור, אשר אין התקשורת מוכנה להניחנו ללמד את ההמון. הוא יודע את סוד גורם הנצחון של עם ישראל. לימוד התורה! וכשם שאדם חכם ומשכיל לא יזלזל בתפקידם החשוב של אנשי המטכ"ל הנמצאים בעורף בעת הקרב ומתכננים את המערכה, ובודאי שאיש לא יבוא בטענה כנגד קניינים מחיל אספקה הנשלחים בעת הקרב לחו"ל לספק נשק ודלק שאזלו ללוחמים בחזית, אלא אדרבה, כל אזרח וחייל ישמח על שיש מבינים ומומחים היודעים כיצד לבצע משימות אלה על הצד הטוב ביותר וגם יודה להם על כך, כך לא יזלזל היהודי האינטלקט המאמין בה' ובתורתו, בתפקידם החשוב של חיל האנרגיה החיובית והחוסן הרוחני של העם, הנקראים בשם המפורסם יותר: "בני ישיבות". אלא אדרבה, ישמח מאד על שיש מבינים ומומחים אשר הקדישו את זמנם (ולא מעט מתוכם, את כל חייהם!) לעיסוק רוחני גבוה וחשוב זה, אשר בו תלוי סוד הקיום והשימור הנצחי של עמנו עם ישראל.



עד כאן הוצגה בקצרה התשובה הנכונה והאמיתית לשאלת גיוס בני הישיבות. אולם אי אפשר להתעלם משלש נקודות חשובות נוספות. (אשר יש להדגיש שמנקודת מבט משפטית - חילונית הן בעלות משקל רב, ואפשר להשתמש בהן כתשובה למי שאין השכלתו רחבה דיה בכדי להבין את הנ"ל. אך האמת חייבת להיאמר שלא הן אלו הסיבות שמביאות את בני התורה לשקוד על לימודם בהיכלי הישיבות בשעה שבני גילם מוסרים נפשם למען העם). ואלו הן:

א. בכל מדינות העולם מקובל שאנשי הדת והרוח של האומה פטורים משירות צבאי, מתוך הבנה שהאינטרס הלאומי מחייב להניח לעוסקים בתחום הרוחני של האומה להתפתח בתחומם, ולא לפגוע ברמת התפתחותם באמצעות הפעילות הצבאית שמטבעה איננה כל-כך עדינה. אין שום סיבה שדוקא אצל העם אשר הנחיל לאנושות את ספר הספרים, ואתו את ערכי הרוח האוניברסליים, יהיה המצב שונה. ואדרבה, מורכבות ועומק התורה האלקית אשר כל הדתות רק ניסו לחקותה, מחייבות ריכוז ורצף כידוע לכל מי שעוסק בה כראוי. הפסקות באמצעות שירות צבאי ימחקו כל אפשרות של צמיחת גדולי תורה בסדר גודל הראוי להנהיג על פי דעת תורה ופסיקה הלכתית. (אגב, בהשפעת סגנון הדיבור המגמתי של התקשורת בארץ, השתרשה טעות אצל המון העם בנושא זה, והם סבורים שהלומדים בישיבות מקבלים פטור משירות צבאי. הדבר איננו נכון. החוק מאפשר ללומד הישיבה רק לדחות את גיוסו בשנה אחת, כאשר לאחר שנה נדרש הוא להתייצב בלשכת הגיוס. ורק אם ממשיך הוא בלימודיו, הרי הוא רשאי לחדש את הדחיה לשנה נוספת. וכן הלאה. כלומר, אם וכאשר הוא מפסיק את לימודיו, חלה עליו חובת הגיוס ככל אזרח אחר. ואכן, לא מעט תלמידי ישיבות מתגייסים בסופו של דבר. אך את זאת התקשורת, כדרכה, מעלימה בידועין. ועוד נקודה חשובה למחשבה. האם התואר "משתמטים" השימושי כל כך בתקשורת הישראלית אכן ראוי הוא לבני-הישיבות הדוחים את גיוסם בתוקף החוק המאפשר להם זאת, או לאותם כ-30% - לא-דתיים המשתמטים באמת מגיוס בכל שנתון, כנגד החוק??).

ב. בהתאם לכללי היסוד של הדמוקרטיה, אין לכפות על אדם לשהות במקום אשר אווירתו נוגדת את אמונתו. לצערנו, המצב הרוחני העגום השורר בקרב מחנות הצבא, איננו סוד. חילולי השבת, מצב הצניעות, סגנון הדיבור, צורת ההתנהגות, אפשרות לתפילה מסודרת כדין וכו', רחוקים מלהיות מותאמים לאורחותיו, השקפתו ואמונתו של שומר המצוות. אמנם יש להדגיש שאם זו היתה כל הסיבה, היינו אנו, ציבור שומרי המצוות, דורשים בעוז הקמת מסגרות צבאיות נפרדות העונות על כל הדרישות היהודיות - תורניות.

ג. שלטונות הצבא, והדרג המדיני הבכיר, פשוט מתנגדים לגיוס תלמידי הישיבות. ובהם, איש איש וסיבותיו: יש המתנגדים מחשש שמא צה"ל יהפוך למחנה ענק השוקק פעילות של חזרה בתשובה. שהרי אם כיום כאשר מרצה תורני אחד נכנס לצה"ל ומצליח לפקוח את עיניהם של בחורים - חיילים רבים והם חוזרים או בדרך לחזרה בתשובה, מה יהיה אם עשרות אלפים כאלה יכנסו וישהו במחנות עשרים וארבע שעות ביממה במשך שלוש שנים? ויש המתנגדים מחמת העלות הגבוהה הכרוכה בתפעול מערכת כשרות מהודרת ושאר תנאים רוחניים כמקום תפילה ושעות תפילה וכו', הנדרשים לציבור המתגייס. יכולים היינו לומר: אם הם אינם מעוניינים לגייס אותנו מה הטענה נגדנו?! אך אם זו היתה הסיבה, היינו אנחנו, תלמידי הישיבות, נאבקים בכל תוקף על זכותנו לשרת בצבא ככל אזרחי הארץ. הסיבה האמיתית והנכונה היא כאמור, על פי הדרכת תורת ישראל: כשם שכל צבא איננו יכול להיות מושלם ללא החילות השונים הכוללים חיל רגלים, חיל האויר, חיל הים, חיל תותחנים, חיל מודיעין, אנשי מטכ"ל וכו' וכו', כך אין צבא ישראל יכול להיות מושלם ללא חיל האנרגיה הרוחנית, החיל המעניק את החוסן והעוצמה למכלול חילות הצבא, הלא הוא: חיל בני הישיבות.



לסיום פרק זה הנה מספר נתונים ומאמרים מן העיתונות. והדברים מדברים בעד עצמם. **ידיעות אחרונות** 4.9.98: **"האם הופך צה"ל מצבא העם לצבא מקצועי?"** ממוצע שירות החובה בצה"ל עומד על כ - 28 חודשים. שנתיים וארבעה חודשים בלבד, ולא שלוש שנים כפי שנוטה הציבור לחשוב. מרבית החיילים ששחררו קודם זמנם משוחררים כשנה עד שנה וחצי אחרי שגויסו. על פי נתונים שאושרו באכ"א, בראשית שנות האלפיים יתגייסו לצבא רק 50 אחוז מהצעירים בני ה - 18. במה שנוגע לגיוס הבנות, כבר היום מדובר על גיוס של כ-65 אחוז בלבד מן הפוטנציאל. אם להסתמך על דברי תא"ל (מיל') ישראל איינהורן, לשעבר רח"ט תכנון באכ"א, הרי שגם כך מספר הבנות בצה"ל עדיין גבוה ב-50 אחוז מן הנדרש. נתונים אלה מזכירים מאד את ההמלצה שהניח אהוד ברק על שולחן הקבינט הביטחוני בשנת 1994. ברק, אז הרמטכ"ל, הסתמך על ממצאי ועדת שפיר, שבדקה את ניצול כוח-האדם בצבא. הוא המליץ לקצר את משך שירות החובה ולהעמידו על 32 חודשים החל משנת 1996. **"רק כ - 60 אחוז מבני כל שנתון עושים צבא"** "שכבות

חברתיות רחבות, שראו פעם בצה"ל כרטיס כניסה או אפשרות פריצה, למדו שאפשר להסתדר טוב מבלי לעבור את השירות הצבאי ואפשר לבנות חיים בלי השירות בצה"ל. "גם קבוצות מוכחרות, שראו בשירות ייעודי, מבינות שאפשר בהחלט להיות אזרחים פעילים ללא השירות בצה"ל. בעבר היו מתייחסים לכאלה שלא משרתים כמשתמטים, והם התחבאו כמצורעים. היום זה נשבר. לפי הערכות שלי, רק כ-60 אחוז מבני כל שנתון עושים צבא, וצה"ל הפסיק בשנים האחרונות להיות חלק מהזהות עבור כמעט מחצית מהאוכלוסייה." - (פרופ' משה ליסק, מבכירי הסוציולוגים וחוקרי החברה הישראלית במסגרת ראיון למקומון "ירושלים").

"הצבא אינו צריך את כולם": "הטיעון בעניין חלוקת הנטל, המופנה בעוז כלפי החרדים, אינו מופנה כלפי כלל האוכלוסייה. כפי שעולה מנתונים שונים, מתוך כלל חיילי המילואים של צה"ל משרתים הלכה למעשה פחות מ-50%, ופחות מ-30% נושאים ביותר מ-80% מנטל המילואים. כאן אין מדובר בחרדים או בערכים הפטורים על פי החוק, אלא באזרחים שחוק שירות הביטחון היה אמור להיות מוחל עליהם אך הם מצאו דרך להיפטר מכך. את הסיבה העיקרית למצב היה אפשר ללמוד מהתבטאותו של ראש אכ"א, האלוף גדעון שפר, בתוכנית הטלוויזיה ביום העצמאות: "הצבא לא צריך את כולם". אמירה זו מעוררת תהיות רבות לגבי חלוקת הנטל, הצורך האמיתי בבחורי הישיבות ומעמדם של אלה הנקראים בכל זאת על ידי הצבא לשרת מילואים. אם לא צריך את כולם, איך קובעים את מי באמת צריכים? מדוע ממשיכים לטעת בציבור את התחושה שהשירות בצבא הוא חובתם של כלל האזרחים, כשלמעשה, ההפך הוא הנכון?" - (אבי פירסט. יו"ר עמותת מילואימניקים למען מילואימניקים).

"דגל חברתי-פופליסטי": "מפלגת העבודה מעוניינת יותר בעצם הגשת החוק לגיוס בני הישיבות, כדי לקשור את שמה למהלך הפוליטי, מאשר בגיוס עצמו. בחוק עצמו אין תועלת מעשית רבה. גיוס בחורי הישיבות הוא דגל חברתי-פופליסטי מאשר צורך ביטחוני אמיתי. הגיוס והשירות הצבאי, מזמינים כאבי ראש שאינם חסרים לצה"ל. החזקתם בצה"ל אולי תעלה יותר מאשר התמיכה בהם בישיבות." - (העיתונאי צבי לביא "גלובס")

"מה יש לו לומר?": "מה יש לרמטכ"ל לשעבר ברק לומר על ניצול האופטימלי של כוח האדם העומד לרשות צה"ל בעבר ובהווה? מה הוא יודע שלא ידע עד שרוני מילוא התחיל לעשות כותרות נגד הדתיים, על התרומה המעשית הצפויה של תלמידי הישיבות אם אכן ילבשו מדים?" - (העיתונאי עמוס כרמל)

"צה"ל סובל ויסבול מכח אדם" מבחינה מעשית, אין דבר מופרך יותר ודמגוגי יותר מהדרישה לגייס את בני הישיבות לצבא. צה"ל סובל עכשיו ויסבול בשנים הבאות מעודף בני אדם, היה שמח להחזיר הביתה חלק ניכר מהנערים והנערות שמגיעים לבקום. - (העיתונאי נחום ברנע).

"חשוב לי יותר" מספר האנשים הלומדים בישיבות, כמעט לא רלוונטי למלחמה שלנו בפלשתינאים. בתור אנשים ששומרים את התרבות היהודית, הם חשובים לי יותר מאשר עקרון השוויון עם הבנים שלנו הנהרגים בקרב" - (אלוף משנה במילואים אהרון דויד, קצין צנחנים ראשי בעבר).

"הצבא דוחה אותם" רבים מתלמידי הישיבות מנסים להתגייס אבל הצבא דוחה אותם בטענה שלצבא אין בעיית כוח אדם בשל מחזורי הגיוס הגדולים, ואת התקציב העצום הדרוש לגיוסם מעדיף הצבא לנצל לצרכים חשובים ביותר בעיניו. לדברי הרמטכ"ל גיוס בני הישיבות אינו משתלם לצבא גם מבחינה כלכלית. - (ח"כ רן כהן, מסייעת מרץ).

התקשורת והחרדים

ראש אגף כח אדם בצה"ל לשעבר:

"המלחמה על גיוס בני ישיבות - מאבק פוליטי שלא קשור לצרכים האמיתיים!"

חיים טריקי

מילים כדורבנות אמר לתקשורת האלוף יורם יאיר, מי שהיה עד לפני זמן קצר ראש אגף כח אדם בצה"ל, בענין המיתקפה על דחיית השירות הצבאי לבני הישיבות. האלוף יאיר הוא לא תרדי, לא דתי, ואף לא מסורתי, אך הוא אחד היחידים שמדבר כגילוי לב ואינו מתבייש לומר את האמת. בראיון לגלי צה"ל אמר האלוף יאיר כי "החלטת בג"צ היא בגרר

של סיסמאות והתלהמות ולא עסקה בבעיה האמיתית" "הבעיה האמיתית היא שמוזה כמה שנים החברה הישראלית כולה, גם הממשלה וגם הכנסת וגם הצבא, לא מתמודדים עם הבעיה בשירות הצבאי. כמסגרת השלום עם הפלשתינים ועם ירדן צרכי הצבא קטנו, מזה 4 או 5 שנים מתפתח אפילו עודף כחיילים במקצועות כשירות והמינהלה, והצבא כבר שאל לפני 5 שנים מה עושים. הועלו

אפשרויות לקצר את השירות" - אמר האלוף יאיר. "המלחמה על גיוס בני ישיבות היא מאבק פוליטי, שלא קשור כל כך לצרכים האמיתיים. אני זוכר תקופות קשות יותר שהנטל הבטחוני על הצבא היה גדול יותר כמו במלחמת יום כיפור וההתשה, ואז שמונים אחוז מהגברים בארץ עשו מילואים ולא כמו שעכשיו, ולא צעקנו על בתורי הישיבה" - הטעים אלוף יורם יאיר.

ברור לכולנו, שגם אותם המתפרנסים מעבודה באמצעי התקשורת ונקראים בשם: עיתונאים, כתבים, שדרנים וכו', אינם אלא בשר ודם אשר נגיעות ודעות אישיות, עלולות להתערב במעשיהם ובדבריהם. ובפרט שמדובר בעיסוק אשר ביכולתו

להשפיע על עיצוב דעת הקהל, ואפילו על הכרעת מקבלי החלטות גורליות. ואכן כידוע, לא מעט מהם משלבים את דעתם והשקפתם בניסוח הכתבות והכותרות מתוך סובייקטיביות מדהימה כאשר לעיתים אינם בוחלים לנקוט בניסוחים מכשילים ובהצגת עובדות שאינן האמת המלאה, באורח שנוגד מינימום של אתיקה עיתונאית. אילו היה הציבור בישראל זוכר זאת תמיד, היה מבטו על החברה החרדית ועל תחומים רבים אחרים שונה בהחלט. אך מכיוון שאין הדבר כן אין מנוס מלהעלות נושא זה כאן לפחות בקצרה, ולהציג ולהבהיר מספר נתונים. ותחילה על השיטה. סקירה בוחנת של מקרי ההתנכלויות התקשורתיות מבהירה במהירות כי בדרך כלל השיטה פשוטה: מתוך הסיפור המלא מסתירים פרטים ונתונים מסוימים המפריעים ליצירת הדימוי השלילי של נשוא הסיפור, קרי - החברה החרדית, ומדגישים ומבליטים את מה שיכול להצטייר כשלילי בעיני מי שאיננו מכיר את התמונה המלאה. אלו מצביעים בהדגשה על יוצא הדופן השלילי כאילו הוא מלמד על אופי החברה בכללותה. וכאשר בנוסף לכך מוגשים הדברים מתוך שימוש במילים בוטות וחרירות, והדיווח בסגנון זה חוזר על עצמו לעיתים תכופות, הרי העומד מן הצד מוכרח להשתכנע כי אכן מדובר בחברה אלימה ובלתי מוסרית. והעוול שבכך, חמור ביותר. לא נוכל כמובן להאריך במסגרת זו, אך נציין דוגמאות אחדות מאותן המאפיינות את הגישה המצויה.



א. שימוש בהשוואה מטעה.

כותרת ענק שהופיעה לאחרונה באחד העיתונים הכריזה: "דירה לחילוני: 200 אלף דולר. דירה לחרדי: 65 אלף דולר". ובכותרת המשנה נאמר: "הפרויקט במודיעין עילית נבנה על ידי יזם חרדי פרטי, ונהנה ממעמד של עדיפות לאומית". והמסר ברור: הציבור החרדי עושק את המדינה על חשבון הציבור החילוני. ומה האמת? מן הכתבה הושמט נתון פשוט אך רב משמעות. ההשוואה נערכה בין מחיר קוטג' דו משפחתי בן למעלה מ-5 חדרים, ליחידת דוור פשוטה (70 מ"ר) בבנין מגורים רגיל... וזאת מלבד העובדה הפשוטה שהיזם החרדי אינו אלא עמותה ללא כוונת רווח (מלכ"ר) אשר הוקמה במגמה להוזיל את עלות דירות הפרוייקט באמצעות בניה מרוכזת.



ב. שימוש בהמחשה מטעה.

הוגש למראה עיני צילום כתבה גדולה מתוך אחד העיתונים, שזו כותרתה: "7 נעצרו בחשד לרצוח אב ובן" - חלק נכבד משטח הכתבה הוקדש לתמונת אחד החשודים שנעצרו, כאשר בתמונה נראה... תלמיד ישיבה! וכך מובל הקורא התמים למסקנה הפשוטה והשקרית כי תלמיד ישיבה חשוד ברצח(!). ומה האמת? באותיות הקטנות של הכתבה הגדולה, בתוך דברי הדיווח על אשר התרחש, מופיע שמו של החשוד שבתמונה תוך כדי ציון כי מדובר באחד מבכירי העבריינים המעסיקים כיום את ימ"ר תל אביב אשר השתחרר לפני כשנה בתום ריצוי 12 שנות מאסר. ועוד מוזכר שם במילים קצרות, כי הוא נעצר כעת בדרכו לטיסה לחו"ל כשהוא מחופש לחרדי. כמה מבין קוראי העיתון הגיעו לשורה קצרה וצרה זו וקלטו את המשמעות המטעה הנובעת משילוב כותרת הענק והתמונה הגדולה?? האם האמת וההגינות אינן מחייבות לציין בכיתוב שמתחת התמונה "אחד החשודים שנעצר כשהוא מחופש לחרדי" במקום לכתוב רק את שמו בתוספת המילים: "אחד החשודים שנעצרו" כאשר הטעיית הקורא ידועה מראש?? אך לצערנו מגמת הכותב ברורה.



ג. קביעת השערה כאילו היתה ידיעה ברורה.

באחד העיתונים הופיעה הכותרת הבאה כאשר היא זועקת באותיות ענק: "חרדים מזעיקים חבלני משטרה לפינוי שקיות אבנים". בגוף הכתבה מסופר כי חבלני המשטרה נאלצים להתמודד מול "הטרדות של חרדים" וכו'. אך רק אם לקורא יש סבלנות וסקרנות, והוא ממשיך לקרוא בציפיה לדיווח על מקור המידע אשר הוכיח כי מדובר בחרדים, הרי הוא מגלה להפתעתו את המילים הבאות בסוף הכתבה: "פקק תנועה גדול נוצר במקום עד שהתברר כי מדובר במתיחה אכזרית של אלמונים, ככל הנראה חרדים". אילו היה מדובר בכל ציבור אחר לא היה עובד העיתונות מעיז להפוך את ה"ככל הנראה" שלו לקביעה ודאית, ועוד לזעוק זאת בהיסטריה בכותרת כתבתו. אך כאשר מדובר בציבור אשר הצלחת דרכו - הבאה לידי ביטוי בתנועת התשובה האדירה הפורחת בכל רחבי הארץ, מהוה איום על דרכו והשקפת עולמו של עובד זה, הרי כל הכפשה שיקרית מותרת, ובלבד לעוות את דמותו של הציבור הנאמן לתורת אלהי ישראל, ולשוות לו תדמית שלילית ככל האפשר.



ד. מספרים מספרים.

כזכור לרבים מאיתנו, עצרת ההמונים הגדולה ביותר בתולדות המדינה התקיימה בירושלים ביום א', כח שבט אדר תשנ"ט (14.2.99), במחאה כנגד המדיניות האנטי-תורנית של שופטי בג"ץ, וכנגד הסכנה הרפורמית. כאשר לא הרחק ממקום העצרת התקיימה הפגנת תגובה שאורגנה על ידי חוגים מן השמאל הקיצוני. וכמה השתתפו בכל אחת משתיהן? ובכן, כזכור כלי התקשורת בישראל דיווחו על 250 אלף איש בעצרת הדתית לעומת 50 אלף איש באחרת. במבט שטחי, מדובר בדיווח אובייקטיבי, אם-כי די בלטה העובדה התמוהה שששני הכנסים זכו לחשיפה כמעט מקבילה בכלי התקשורת על-אף ההבדל רב המשמעות שבמספר המשתתפים בכל אחת מהן. אך המדהים מכל הוא כאשר התברר שרשתות התקשורת הזרות, הסי-אן-אן, והבי-בי-סי, דיווחו למאזיניהן כי בעצרת הדתית השתתפו למעלה מחצי מיליון איש (!), לעומת פחות מעשרת אלפים באחרת. ואכן הלצה רווחת היא בקרב הציבור החרדי כי מספר האנשים שכך רבין (מלכי ישראל לשעבר) בתל-אביב יכולה להכיל, תלוי הוא - לדעת אנשי התקשורת, אם השמאל הוא המפגין בו, או הימין... ומכאן ניגש בקצרה לשתי ה"האשמות" הקבועות אשר אנשי התקשורת הכתובה והמשודרת נוהגים להטיח בכל הזדמנות בציבור החרדי. הלא הם: א. אלימות. ב. שוד הקופה הציבורית.

אלימות חרדית. האמנם?

אשאל נא אותך, קורא נכבד. אילו היית איש תקשורת הנשלח לסקר הפגנה חרדית. והנה לאחר מספר שעות של הפגנה שקטה, מושלכת אבן על ידי נער קל דעת, בניגוד גמור לבקשת ודרישת המארגנים. וכבר המשטרה על סוסיה ואלותיה מנסה להשליט סדר והמהומה חוגגת. מה היית משדר בדקותיי אשר הוקצו עבורך בחדשות הטלוויזיה, את שעות השקט או את דקות המהומה? **התשובה ברורה. ועתה החלף תפקיד.** אתה אזרח רגיל היושב בסלון ביתו וצופה בחדשות. והנה הפגנה חרדית. השוטרים מסתערים עם סוסיהם ואלותיהם, והמהומה חוגגת. מהי מסקנתך כצופה מן הצד? **גם כעת תשובתך ברורה. והמסקנה פשוטה.** נציין עוד את הידוע לכל מבין, כי: החברה החרדית בכללותה מתנגדת לכל אלימות וכהדרכת ערכי תורת ה'. בשום פנים ואופן אי אפשר לדון את החברה על-פי מעשיהם של יוצאי דופן שוליים.



ומי שמעוניין דוקא במסקנות מחקרים שנערכו בכלים מדעיים אודות ה"אלימות החרדית", יוכל לעיין בדברים הבאים. **בכתבה שהתפרסמה במקומו "ירושלים" לקראת סוף שנת 98, דן העיתונאי אלון חילו ב"אלימות החרדית", כאשר הוא מביע את דעתו על פי הנתונים שאסף, ולפיה "האלימות החרדית גוברת ואף מסלימה".** אולם, כאשר הוא מראיין בכתבתו אנשי מחקר אשר בדקו את הנושא על-פי אמות מידה מדעיות ולא עיתונאיות, מופתע עורך הכתבה מדבריהם, וכפי שאיננו נמנע מלומר זאת בפה מלא. הנה קטעים מתוך דבריו בכתבה: **"פרופ' נחמן בן יהודה מהאוניברסיטה העברית מקיים כבר שלש שנים מחקר מקיף על החברה החרדית. מממצאי המחקר עולה כי החברה החרדית היא, כטענתם של כל הדוברים עד עכשיו, חברה בלתי אלימה בעליל. פרופ' בן יהודה: "בהשוואה לדיווחים של משטרת ישראל בסקטור החילוני, החברה החרדית איננה חברה אלימה, גם בהשוואה לחברות אחרות בעולם. להיפך: הם מצטיינים בעזרה הדדית וגמילות חסדים. זאת לא האוכלוסיה העבריינית של מדינת ישראל. אני מתקשה להאמין שהאוכלוסיה החרדית היא האוכלוסיה מספר אחת בעבריינות במדינת ישראל ושכולנו לא יודעים את זה".** **והעיתונאי הנדהם שואל את הפרופ': "אם זאת המציאות שאתה מציג איך זה יתכן שדיווחים על גילויי אלימות חרדית הם דבר שבשיגרה"?**

ופרופ' בן יהודה משיב: "זה משום שתשומת הלב של העיתונות החילונית מאד מוגברת כשזה נוגע לעבירה במיגור החרדי. הדבר מקבל כותרות עצומות, וגם תיאורים דרמטיים כמו "פוגרום". כשנכנסים לבית הסוהר ורואים כמה חרדים יושבים שם, זה לא הרבה".

ועוד מתוך הכתבה: "פרופ' אהוד שפרינצק מהחוג למדעי המדינה באוניברסיטה העברית, הקדיש מחקר שלם לאלימות הפוליטית החרדית. מסקנותיו מפתיעות. לדבריו, החברה החרדית דוקא שומרת על תפיסה של אלימות מוגבלת. אנשיה נמנעים מלהשתמש בנשק חם, ומאבקייהם מסתיימים לעיתים נדירות בפגיעות בנפש - בגלל ההכרה בקדושת החיים" וכו'. "החרדים לא מטיפים לאלימות, הוא אומר. המושג הזה לא קיים אצלם כלל". **עד כאן מתוך הכתבה.** (ועדיין אי אפשר שלא לציין כאן לגנאי את מאמצי העיתונאי לאורך כל הכתבה להוכיח בכל עוז ובמילים פזיזות ובוטות את ההיפך ממסקנות אנשי המדע אשר חקרו את הנושא בכלים מדעיים ביסודיות, במקצועיות ובמשך שנים.)

שוד הקופה הציבורית. האמנם?

מסגנון הדיבור והכיתוב של התקשורת בעת הגשת דיווח העוסק בתקציב המועבר למוסדות החינוך של החברה החרדית, מתקבל בדרך כלל הרושם כי מדובר בסחטנות ובשוד של ממש. למעשה זוהי גישה אופיינית למגמת ההסתה התקשורתית כנגד חברה זו. ומכיון שלפני זמן לא רב התנהל מסע הקורא "להשוות את תקציבי האוניברסיטאות לתקציבי הישיבות" נציג את הנתונים הנוגעים לתלמידי ההשכלה הגבוהה בישיבות, ולמקביליהם באוניברסיטאות.

כלומר, בזמן שהאוניברסיטאות מקבלות לשנה למעלה מארבע מליארד ושבע מאות מליון ש"ח, מקבלות הישיבות על כל נספחיהן וסניפיהן: ישיבות הסדר, כוללים לגמלאים (מעל גיל 65), מוסדות לחוזרים בתשובה, ישיבות גבוהות וכוללי אברכים, פחות משש מאות וחמישים מליון ש"ח !!

וכאשר נחשב את סך ההקצבה למוסדות ביחס ישיר למספר הלומדים בהם (שבעים ושבעה אלף בכל המוסדות הישיבתיים הנ"ל, ומאה וחמישים וחמשה אלף באוניברסיטאות) נמצא שהישיבות מקבלות עבור כל תלמיד רק כרבע ממה שמקבלות האוניברסיטאות עבור כל סטודנט

לסיכום: הציבור החרדי מאמץ את הדרשה הנ"ל בשתי ידיים ומצטרף בחום לקריאה: להשוות את תקציבי הישיבות, לתקציבי האוניברסיטאות!



ועדיין, מדוע אם כן משלמים תלמידי האוניברסיטאות שכר לימוד גבוה מאד, יחסית לתלמידי הישיבות?

אכן, בכך ליבנו עם הסטודנטים.

והתשובה פשוטה. לפי הנתונים שהתפרסמו לאחרונה ע"י דו"ח קוצ'יק, משכורתם של בכירים במוסדות להשכלה גבוהה עומדת על כארבעים אלף ש"ח בחדש, שהם כחצי מליון ש"ח בשנה! חישוב קל יבהיר מדוע על אף סכומי הענק הממשלתיים המוקצבים לאוניברסיטאות הן "נאלצות" לגבות סכומי עתק נוספים מתלמידיהן חסרי ההכנסה בדרך כלל. די לציין שראשי הישיבות ושאר בכירים בעולם הישיבות מסתפקים במשכורת הקטנה בכ - 70%-85% מהסכום הנ"ל, ומאפשרים בכך לתלמידיהם להנות מתנאי לימודים, מגורים וכלכלה בעלות סבירה.



הצעת תקציב

לשנת הכספים 1999

ודברי הסבר

המשרד לעניני דתות



הצעת תקציב

לשנת הכספים 1999

ודברי הסבר

השכלה גבוהה

		חסיף	
		הוצאה	
186,000	04 03 המיכה בישיבות גבוהות		
300,000	04 04 המיכה בכוללים		
	04 05 המיכה בישיבות לחוזרים כתשובה נשואים, ישיבות לחוזרים כתשובה רווקים וישיבות לבנות חוזרות כתשובה	4,782,155	21 השכלה גבוהה
27,100	04 06 המיכה בישיבות הסדר וסכינות צבאיות ישיבתיות	15,279	01 תחום פעולה כללי
45,500	04 07 המיכה בכוללים לגימלאים (מעל 65)	4,187,993	02 השתתפות בתקציב המוסדות להשכלה גבוהה
5,700	04 08 המיכה במוסדות לימוד תורה אחרים	339,495	03 השתתפות בפעולות
11,000	04 11 המיכות בישיבות	9,674	04 פעולות עם משורים ומוסדות אחרים
51,278	04 12 המיכות ומענקים למוסדות תורה	96,720	05 רזרבה להתיקריות
285		132,994	06 פיתוח מוסדות להשכלה גבוהה

אוניברסיטאות מול ישיבות - צילום מתוך הצעת התקציב '99 (הסכומים באלפי שקלים)



דוגמא נוספת: באחד העיתונים הופיעה הכותרת הבאה: "700 מיליון ש"ח הוקצבו למוסדות החינוך החרדיים". כאשר המסר ברור: שוב שודדים החרדים את הקופה הציבורית, והרי נתונים אחדים:

א. תקציב משרד החינוך לכל המגזרים גם יחד (חילוני, ממ"ד, חרדי, ערבי, דרוזי, וכו') עומד על סך עשרים מיליארד ש"ח.

ב. אוכלוסיית תלמידי המגזר החרדי מהווה 10% מכלל התלמידים בישראל.

ג. לפי זה מגיע להם סך 10% מהתקציב. כלומר 2 מיליארד ש"ח.

ד. בפועל מועבר אליהם רק סך 700 מיליון ש"ח.

כלומר, כותרת אובייקטיבית המבקשת לשקף את מצב המיגזר החרדי היתה אמורה להכריז: "למוסדות החרדיים הוקצב רק שליש מהסכום המוקצב למוסדות האחרים"

אך כנראה שאנשי התקשורת מעדיפים שלא לפרוס בפני הציבור הכללי את התמונה המליאה אלא לזעוק בהיסטריה: 700 מיליון ש"ח הוקצבו למוסדות החינוך החרדיים! והקורא התמים נבהל ומתרעם.



כותרות וכתבות אלה אינן אלא דוגמאות אופייניות ל"האשמות" הכבידות אשר בהן "מואשם" הציבור החרדי השכם והערב על ידי אנשי התקשורת בתחום הממוני, ומהן יש ללמוד לשאר.

החילוני במשקפיים חרדיות

"מסכנים", "אומללים", "שבויים ביד תאוותיהם" - אלה הם רק מקצת התחושות המקננות בלב הציבור החרדי, כלפי אחיהם החילוניים. ואכן, כך הם מתארים אותם (בלב כואב, אבל מכל הלב!) בעת שיחה בינם לבין עצמם.

והחילוני המצוי המאזין מן הצד עומד ותמה: אני הוא המסכן? אני האומלל? הרי אני... וכו'!! כיצד בכלל הם יכולים לחשוב כך? ועוד ברצינות תהומית! ובאמת, איך?



הנני מתנצל מראש על הדברים הקשים דלהלן. אך האמת חייבת להיאמר.

לו היית צופה במכשיר צפיה אלקטרוני, ורואה באמצעותו את המתרחש בחדר הסמוך מאחרי דלת נעולה אשר אין באפשרותך לפותחה. והנה על גבי המסך נראה פעוט רך מתפעל ונהנה מזהרוורי לשונות האש המשתלחים מן המדורה הקטנה שלצידו. הברק, הצבעים העזים המתחלפים, וריצוד הלשונות החמודות שובים את לבו. ולפתע... הוא מושיט את ידו וכבר גחלת לוחשת אחוזה בין שתי אצבעותיו. הוא צורח, אך אינו מרפה. אין הוא יודע מה מקור הכאב. חולפות דקה ושתיים וכבר אינו בוכה. עצבי היד החרוכים אינם מסוגלים לדווח למח. ולהפתעתך הוא שוב מתחיל לצחקק וליהנות מזהרוורי האש...

דוגמא קשה ומצמררת? נכון. אך משקפת נאמנה את המתרחש בלב היהודי המאמין האמיתי, בראותו את יהודי עובר על מצוות הבורא. שומר המצוות התבונן ובחן ולמד, ויודע הוא בודאות מוחלטת כי העובר על צו מציוויי האלהים לא יצא נקי. "כי את כל מעשה, האלהים יביא במשפט" (קהלת יב, יד). ויודע הוא כי הדין והעונש איום ונורא הוא. חיובו של עובר העבירה ואפילו צחוקו הקולני אין בהם בכדי לחפות על האמת המרה כי מוכר ומקריב הוא את עתידו הנצחי תמורת הנאות חולפות, שאינן אלא כבועות סבון, זהרוורי ברק וצבעים מטעים. כזה הוא מבטו של האח על אחיו(!). היפלא איפוא כי יכנהו מסכן ואומלל? לעומת זאת, נתבונן נא ונלמד יחד, את דברי הרמח"ל ז"ל בשורות הראשונות של הפרק הראשון, בספרו הידוע "מסילת ישרים": "יסוד החסידות, ושוורש העבודה התמימה, הוא שיתברר ויתאמת אצל האדם מה חובתו בעולמו, ולמה צריך שְׁיִשֵּׁים מבטו ומגמתו בכל אשר הוא עמל כל ימי חייו. והנה מה שהורנו חכמינו זכרונם לברכה הוא שהאדם לא נברא אלא להתענג על ה', וליהנות מזיו שכינתו. שזהו התענוג האמיתי, והעידון הגדול מכל העידונים שיכולים להימצא. ומקום העידון הזה באמת הוא העולם הבא, כי הוא הנברא בהכנה המצטרפת לדבר הזה. אך הדרך כדי להגיע אל מחוז חפצנו זה, הוא זה העולם והוא מה שאמרו זכרונם לברכה (אבות פ"ד): העולם הזה דומה לפרוזדור בפני העולם הבא. והאמצעים המגיעים את האדם לתכלית הזה, הם המצוות אשר ציונו עליהן האל יתברך שמו. ומקום עשיית המצוות, הוא רק העולם הזה. על כן הושם האדם בתחילה, כדי שעל ידי האמצעים האלה המזדמנים לו כאן יוכל להגיע אל המקום אשר הוכן לו, שהוא העולם הבא, לרוות שם בטוב אשר קנה לו על ידי אמצעים האלה. והוא מה שאמרו זכרונם לברכה(עירובין כב) היום לעשותם ומחר לקבל שכרם."



האם שמענו? ?

האדם לא נברא אלא... להתענג ולהנות. אולם לא מתענוגי הבל חולפים, אלא "להתענג על ה' ולהנות מזיו שכינתו". – "שזהו התענוג האמיתי והעידון הגדול מכל העידונים שיכולים להימצא". שהרי בתענוג ועידון רוחני מדובר. וכל מי שנפשו מעט זכה ועדינה, הרי חש ויודע הוא בודאות מוחלטת שתענוג רוחני גדול בעוצמתו לפחות במאות אחוזים מתענוג גשמי. וזאת מלבד החובה הפשוטה וההגיונית לציית להוראות בורא האדם והיקום כולו.



אך לא רק בעולם הבא. גם בעולם הזה, חייו רוויי התוכן הרוחני של שומר המצוות נעימים ומאושרים, ומלאי סיפוק מרומם וריגושים רוחניים הרבה יותר מאלה של האח שאינו שומר מצוות. שחה לי קרובת משפחה, התמחה ואינה מבינה את מניעי חזרתה בתשובה של בנה בן התשע עשרה: "מדוע הוא עשה זאת?" "מה היה חסר לו?" וכאן הלכה ומנתה את כל ההנאות אשר עמדו לרשותו בהיותו חילוני. דבר אחד לא השכילה אותה אם להביין. לא מילוי תאוות הגוף עושה את האדם למאושר. נכון, קיימת הנאה זמנית בשעת הצפיה, האכילה, וכו'. אך אין בה בכדי למלא את הנפש. מבקש האמת החכם והאמין שואל את עצמו שאלות נוקבות ואינו מנסה לברוח מהן: לשם מה אני כאן? בשביל מה אני חי? לעבוד כדי לאכול ולאכול כדי לעבוד ולבסוף למות ולהתליע?!! ומכיוון אחר, ברגעי התפעלות ורוממות הנפש: כיצד נוצרה הבריאה הנפלאה הזו? מי ברא אותה? אלהים?? בשביל מה?? אם היתה לו מטרה, האם גילה לנו אותה?? ללא תשובות מספקות, ללא מטרה אשר תבהיר את תפקידנו ותכלית חייו בעולם, לעולם לא יבוא הסיפוק! תחושת הריקנות רק תלך ותעמיק וכל ההנאות שבעולם לא יצליחו למלאותה. הסבר תופעה זו נמצא בפסוק בקהלת, וכביאורו בפי חז"ל: "... וגם הנפש לא תמלא" (קהלת ו, ז) "משל למה הדבר דומה? לעירוני שנשא בת מלכים. אם יביא לה כל מה שבעולם, אינם חשובים לה כלום. שהיא בת מלך! כך הנפש. אילו הבאת לה כל מעדני עולם, אינם כלום לה! למה? שהיא מן העליונים". (מדרש קהלת רבה, ו)

איך אפשר? !

בעת שיחת רעים שאינם שומרי מצוות, נשמעת תמיהה החוזרת על עצמה בערך בלשון זו: "בני הזוג אלון חזרו בתשובה ונעשו חרדים לכל דבר. אינני מבין כיצד הם יכולים לעמוד בכך. אני ניסיתי/נוהג לשמור על מעט מן המסורת, וזה כבד עלי. אז איך אפשר להקפיד על הכל? !"

שאלה טובה. ונפתח במשל: יש טיפוס, אשר אמנם נהנה מאד מן הרחיצה בים או בכריכה, אך תמיד מתקשה בכניסה אל המים. מגעם הקריר כמו צורב בכשרו, ואין הוא מסוגל להכנס אליהם אלא לאיטו. בדרך כלל התהליך הוא כזה: בתחילה הוא טובל את כפות רגליו בגלים הרדודים הגולשים אל החוף, ומתקדם אט אט. והנה המים כבר מגיעים עד ברכיו, ולפתע, גל מתרומם ומצליף בגופו. הקרירות מקפיצה אותו אל על, והוא נסוג לאחור. הוא נרגע במהירות ומתקדם. ושוב גל, ושוב נסיגה. ושוב רגיעה, התקדמות, נסיגה. לבסוף הוא מתעשת ומחליט: אני נכנס אל המים ויהיה אשר יהיה! וכבר הוא משתטח בזינוק. בתוך שניות ספורות נעימות השחיה פושטת בכל גופו, והעונג וההנאה ממשיכים ללוותו במשך כל הרחיצה. סביר להניח כי לכשיראה יום אחד את שכנו הרגיש גם-כן קרב אל המים, טובל את כפות רגליו בגלים הרדודים, ומתקדם אט אט. ולפתע, גל מתרומם ומצליף בגופו, והוא קופץ אל על, וזועק: אני חוזר הביתה! - יחייך אליו מיודעינו ויקרא לעברו: ידידי, הפסק להסס! טבול את כל גופך במים, וינעם לך!! והידיד השומע עומד ותמה: והלא דברים קל

וחומר, ומה כאשר רק חלק מגופו נמצא במים, - כל תוספת מים מציקה, אם אטבול כולי בתוכם מה רבה תהיה מצוקתי! ... לנו ברור. ניגוד חוזר גורם למצוקה. ה"דתי ואינו דתי" חי בניגוד, לפיכך שרוי הוא במצוקה. אין הוא נוסע בשבת, אך קורא עיתוני זוהמה. הוא אפילו מניח תפילין מידי יום, אך איננו מברך על כל אשר אוכל. אין הוא מכניס לפיו נבלות ומאכלי איסור, אך מוציא מפיו ניוולות ודבורי איסור. הוא נזהר באיסורי אשת איש ועריות, אך מטמא את עצמו בסרטי תועבה ובאיסורים אחרים. שפתיו ממלמלות מידי יום דיבורי תפילה מתוך הסידור, אך לבו רחוק מרחק רב ממי שהוא מתפלל אליו. היתכן שחיינו של זה יהיו מאושרים?! הרי הוא חי בגהינם עלי אדמות. הוא נקרע בין תשוקות לבו וחלק ממעשיו השואפים להתבהמות, לבין הבנתו השטחית ומקצת מעשיו הנוטים לרוממות. מגרה הוא בעצמו בעוז את יצרי תאוות העולם, אך יודע הוא, או לפחות חושש, כי ייענש על כך. ועבירה גוררת עבירה, וככל שהוא שוקע בתאוותיו כן מתרחק הוא מבוראו, והמצוות עליו לעול מטריד, ושמירת השבת אשר לשומר המצוות כראוי היא עונג רוחני עליון - "מעין עולם הבא יום שבת מנוחה" (מתוך שירי שבת), לאומלל הלז היא משא כבד... אך המקבל עליו את מלכות הבורא בשלימות. יודע הוא כי "אהבתי (=הנני אוהב) אתכם אמר ה' (מלאכי א, ב) וכי אותו האוהב, אין הוא בן אנוש בשר ודם המוגבל ביכולתו, אלא אל עליון כל יכול הוא. והרי הוא מבטל את רצונו לפני רצון הבורא, - לא מתוך תחושה קשה של אומללות, אלא מתוך הכרה שיכלית של אמת רוממה ושמחת גיל כי כן ראוי שיהיה. והרי הוא דומה לעשיר בעל תארי אצולה המופלג בעושרו מכל תושבי איזור מגוריו, ומתוך כך מחשיב את מעלת עצמו ונוהג בגינוני אצולה כראוי למעמדו. והנה ביום מן הימים הוא מוזמן לראיון אצל המלך. הרי ברור כי על אף מעלתו הנכבדה, בכניסתו לאולם קבלת הפנים חש הוא קטן לפני המלך, וכל מעלותיו כאין נחשבים. אך עם זאת שש ושמח הוא על הזכות הגדולה אשר נפלה בחלקו להיות מוזמן אל המלך, ואין הרגשת נחיתותו מן המלך נחשבת חסרון עבורו. ולכשיצוה אותו המלך צו אשר יגדיל את עושרו כבודו ומעמדו, הרי מלבד ביצועו את צו המלך מתוך רצונו וחפצו בתועלת האישית אשר יפיק ממנה, מבצע הוא את הצו מתוך הכרה ברורה כי אם המלך צוה - אני מצייט. כזו היא תחושתו של העובד האמיתי. בקרבו אין מקום לספק מה לבצע ממצוות תורת האלהים ומה לא. את כל אשר יצוהו בוראו, יקיים בשלמות ובשמחה! והרי הוא יודע כי הכל לטובתו המליאה, וכי אין הקדוש ברוך הוא מביא נסיון על האדם אלא אם כן יכול לעמוד בו (ראה שמות רבה, לך, א). תמיד הוא יזכור כי העולם-הזה אינו אלא פרוודור המוביל לעולם-הבא והחכם מתקין עצמו בפרוודור כדי שיהיה ראוי להכנס לטרקלין. והרי הוא משתית את כל ארחות חייו על פי יסוד זה. הוא לא יביט במראה שאינו צנוע, מפני שהדבר נוגד את רצון בוראו. הוא ילווה לחבירו בשעת דוחקו, מפני שבזה הוא עושה נחת רוח ליוצרו. הוא לא יטול מאומה ממה שאינו שלו גם אם בעיני החברה הוא מגזים, מפני שאדון הכל אינו מתיר. הוא יכבד את הוריו גם אם הם מחרפים אותו, מפני שכך ציווהו מי שאמר והיה העולם. הוא שומר על נקיון דיבורו, מפני שבזה חפץ הקדוש ברוך הוא. ובעת הצטרפותו לדבר מה, - בריאות, פרנסה, חכמה, נישואין, צאצאים, עזרה בתיקון המדות, מחילה על כשלונות, קירבה לבורא, טהרת הלב, קדושת המחשבה, וכדו', ניגש הוא בשמחה מהולה בחרדת קדש לפני ה' יתברך, ומשתפך בתפילה לפניו. ויודע הוא כי יש אל עליון כל יכול, השומע אותו. ומאזין לדבריו. זהו האל הגדול אותו הוא עובד, וממנו הוא מבקש. והרי אדם זה, הוא שלם עם מעשיו בחייו, ותכלית חייו שלימה עמו. מי כמוהו!

עד כאן מיו"ר הידברות מהרב הגאון הרב זמיר כהן שליט"א

השקפה נכונה על פי היהדות וראיות לה מגדולי ישראל

לפני כ-115 שנה נוסדה ע"י יהודי מומר ומתבולל בשם תיאודור הרצל תנועת ה"ציונות". הרקע להקמת התנועה היה סבלם של היהודים כתוצאה מגלי אנטישמיות שהופנו נגדם מהגויים שבתוכם חיו. אחרי שגם התבוללותם של יהודים ועזיבתם את היהדות באופן שנדמו לגויים שסביבם דמיון מוחלט לא הדפה שנאה זו ואדרבה, חזקה אותה ואת ביטוייה בפועל נגד יהודים, הגה תיאודור הרצל רעיון של הקמת מדינה עצמאית ליהודים, רעיון, שלפי דעתו של הרצל, היה האפשרות היחידה לשקם את כבודו של העם היהודי בעיני העמים, ולשים קץ לאנטישמיות ולשנאת האומות לישראל. את רעיונו זה לפרטיו כינס לתוך חוברת בשם "מדינת היהודים" והפיצו ברחבי אירופה. ההד הנרחב לתוכן החוברת הביא להקמתה של התנועה הציונית, שבקונגרס הציוני הראשון שלה נבחר הרצל פה אחד ע"י כל הצירים שהשתתפו בו לעמוד בראש התנועה הציונית בדרך להגשמת רעיונה המרכזי - הקמת מדינה ליהודים בארץ ישראל.

עם הקמת התנועה היא נתקלה ביחס דו ערכי מצד רבנים וציבור שומרי התורה והמצוות. מצד אחד רוב ככל גדולי הדור והרבנים המפורסמים בכל תפוצות ישראל התנגדו לתנועה זו מכל וכל וכן לכל סוג של שיתוף פעולה עמה ומצד שני היו מספר מצומצם של רבנים שתמכו בתנועה זו וראו בתמיכה בה ובהשתתפות מעשית בפעילותה מתוך חברות בה כורח השעה. עם השנים הפך התואר "חרדים" לכינוי הנפוץ למתנגדים לציונות והתואר "דתי לאומי" לכינוי הנפוץ לתומכים בציונות. על מנת לברר האם הצדק היה עם ה"חרדים" או עם ה"דתיים המחפפים" יש להקדים ולבאר מספר יסודות בסיסיים ביהדות אשר נקבעו מדורי דורות עוד הרבה לפני שקמה התנועה הציונית.

א. מהותו והגדרתו הבסיסית של עם ישראל

- עם ה' כל מטרתו ויעודו של עם ישראל היא לייצג עלי אדמות וכלפי כל האומות את מלכותו של מלך מלכי המלכים הקב"ה על כל המציאות. ממילא, כל עניניו הן במישור הפרטי והן במישור הלאומי חייבים להיות ביטוי מודגש לקבלת עול מלכותו של הקב"ה עליהם. עיקרי יסודי היהדות הבסיסיים ביותר (כפי שמנסחם רבי יוסף אלבו בספרו "ספר העיקרים") הינם: א. אמונה במציאות בורא לעולם ב. אמונה שבורא העולם נתן תורה לעם ישראל המעמד הר סיני. ג. אמונה בשכר ועונש, דהיינו, שמרגע שנתנה התורה לעם ישראל, הנהגת הקב"ה את העולם תהיה בהתאם ליחס של עם ישראל לשמירתה ולקיומה. אם ילכו בדרך התורה תופעל מערכת השכר שעמה הטבה לכל העולם כולה. ואם חלילה יפנו לה עורף ויעברו על מצוותיה תופעל מערכת העונש שעמה השפעה שלילית על המציאות כולה. כל רעיון או תפיסה המתמיימים לייצג את היהדות או את עם ישראל ולדבר בשמם חייבים להיות מותאמים בראש ובראשונה ליסודות הנ"ל ונגזרים מהם ואם אינם כאלה הרי ממילא מנוגדים הם ליהדות.

ב. אנטישמיות ושנאת הגויים לישראל - חיובית או שלילית?

מחוץ לעולמה של תורה מקובל לראות את האנטישמיות ושנאת האומות לישראל כדבר שלילי שיש למצוא דרכים כדי למגר ולבטל. התבוננות בדברי חז"ל לעומת זאת מראה את ההיפך הגמור. חז"ל במדרש תמורה אומרים כי "הודיה גדולה מבקשים ישראל להודות לקב"ה, שהטיל ביניהם ובין אומות העולם שנאה ותחרות, שאילולי כן היו מתערבים ולומדים ממעשיהם, שנאמר ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם (תהלים קו) לפיכך הודו לאל השמים כי לעולם חסדו". כלומר, עצם השנאה של הגוי כלפי היהודי הינה דבר חיובי ומבורך שיש להודות עליו לקב"ה. כ"כ, צריך לדעת כי הסבה לשנאת הגוי את היהודי היא סבה שורשית ועתיקה ולא תלויה בגורמים סביבתיים תקופתיים כאלה או אחרים. אחד ההסברים שנותנים חז"ל לשמו של הר סיני שעליו ניתנה התורה לעם ישראל הוא מלשון שנאה כי עצם העובדה שעם ישראל נבחר להיות עם ה' ולקבל את תורתו היא הגורם לשנאת הגויים כלפינו ושנאה זו אין באפשרותנו כלל לבטלה. וכמו שלמדנו רבי שמעון בר יוחאי (ספרי, פר' בהעלותך פסקא ט"ז) ש"הלכה בידוע שעשו שונא ליעקב"

ג. הגורם העיקרי ליציאת שנאת הגויים לישראל מן הכח אל הפועל-התדמות לגויים וחיכויים.

כאמור לעיל עצם שנאת הגויים לישראל היא דבר מבורך שאנחנו מודים לקב"ה עליו, שכן מהותו של עם ישראל הינה עם קדוש לה' והבסיס לשמירת הקדושה הזו היא היותו מובדל מכל העמים וכמו שמכריזה התורה ואומרת: "והייתם לי קדשים כי קדוש אני ה' ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי" (ויקרא כ' כו) ושנאת הגויים לישראל עוזרת לשמור על ההבדלות המוחלטת מן העמים. אלא שיציאתה של שנאה זו מן הכח אל הפועל גרמה במהלך ההיסטוריה היהודית ארוכת השנים, סבל וצער עד בלי די לעם ישראל, וודאי שאם עלינו לעשות כל שניתן כדי למנוע סבל מיהודי אחד, עלינו לעשות זאת כדי למנוע זאת מכלל עם ישראל. ובכן, מה הוא הגורם העיקרי המאפשר לשנאת הגויים לישראל לצאת מן הכח אל הפועל ולגרום סבל וצער רב לעם ישראל? על שאלה זו משיב במסגרת מאמר נרחב שלו על שנאת הגויים לישראל (הנקרא "שאר ישראל" ונדפס בסוף פירושו על שיר השירים) הגאון רבי נפתלי צבי יהודה הכהן ברלין הידוע בכינויו "הנצי"ב מוולאז'ין" שהיה מגדולי וגאוני הדור בשנים שקדמו להופעת התנועה הציונית. בתשובתו הוא כותב וז"ל: "ואחר שזהו צורת עם ישראל, שיהיה בדר גויים ומובדל מהם, על כן בשעה שמבקש לפרוץ הבר ולהתחקות אל פעולתם ולבסוף להסיר צורת היהדות, מה הקב"ה עושה באותה שעה להעמידו על תכלית צורתו, הנה הוא מעורר שנאה מן העמים בפועל ומרחיקין אותו בעסקיהם ובמושבם עד שבע"כ ניכרת צורת ישראל ודבר אלוקינו יקום לעולם". וכן כותב גם הגרי"ד סולובייצ'יק בעל ה"בית הלוי" (אף הוא מגדולי דורו של הנצי"ב מוולאז'ין ושותפו בהנהגת הישיבה המפורסמת "עץ חיים" בוולאז'ין): "כל מה שישראל ממעיטים בהבדלים שנתנה להם התורה הקדושה על ידי קיום התורה והמצוות, הקב"ה מוסיף שנאה בלבם לפי ערך תכלית המבוקש, כדי שישארו ישראל מובדלים" (בית הלוי על התורה, פר' שמות).

ד. הגורם היחיד להסרת כל סבל וצרה מעם ישראל ובכלל זה הסבל והצרות כתוצאה משנאת האומות לישראל - תשובה מעבירות ושמירת ההבדלים בין ישראל לעמים.

עוד כותב הנצי"ב מוולאז'ין וז"ל: "כך אנחנו בהיותנו בגולה ושונאינו רודפים אותנו באיזה דור, אין לנו לחקור הטעם והסבה שהגיע לזה מצדם, ומדוע יחרה ככה אף הרודפים בנו, אחרי כי כבר אמרנו כי השנאה הזאת היא טבעית ותמידית, אלא יש לנו להתבונן על זה מצדנו, על מה הגענו אנחנו לכך בהשגחת ה', שלא תהיה גם עתה השנאה מכוסה במשאון כמו בשאר דורות או בשאר מקומות בדור הזה גם כן, ועל מה ההשגחה מקפדת ביותר לעורר על ידו שנאת שונאינו עלינו באיזה ארצות". כלומר, כל יציאה לפועל של שנאת העמים לישראל מקורה בהתנהגות מסוימת של עם ישראל אשר בעטייה מסוכב הקב"ה את יציאת השנאה לפועל. וכמו שכתב הרמב"ם (הלכות תעניות פרק א' הלכות א'-ג'): "מצות עשה מן התורה לזעוק ולהריע בחצוצרות על כל צרה שתבוא על הצבור, שנאמר (במדבר י') על הצר הצורר אתכם והרעותם בחצוצרות, כלומר כל דבר שייצר לכם כגון בצורת ודבר וארבה וכיוצא בהן זעקו עליהן והריעו. ודבר זה מדרכי התשובה הוא, שבזמן שתבוא צרה ויזעקו עליה ויריעו ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להן ככתוב (ירמיהו ה') עונותיכם הטו וגו', וזה הוא שיגרום להם להסיר הצרה מעליהם. אבל אם לא יזעקו ולא יריעו אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם אירע לנו וצרה זו נקרה נקרית, הרי זו דרך אכזריות וגורמת להם להדבק במעשיהם הרעים, ותוסיף הצרה צרות אחרות, הוא שכתוב בתורה (ויקרא כ"ו) והלכתם עמי בקרי והלכתי עמכם בחמת קרי, כלומר כשאביא עליכם צרה כדי שתשובו אם תאמרו שהוא קרי אוסיף לכם חמת אותו קרי" וקרי זה מלשון מקרה כלומר תגידו שמקרה באו לכם צרות אלו או שבמקרה זה קרה ולא בהשגחת השם, שזה תכלית שנאת השם וכפירה באמונה של השגחה פרטית שהכל מעת השם ובהשגחתו במיוחד ייסורים שנאמר אין ייסורים באין עוון. וכך כותב גם בגמרא במסכת שבת נה עמוד א: "אמר רב אמי אין מיתה בלא חטא ואין יסורין בלא עון אין מיתה בלא חטא דכתיב (יחזקאל יח, כ) הנפש החוטאת היא תמות בן לא ישא בעוון האב ואב לא ישא בעוון הבן צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת הרשע עליו תהיה וגו' אין יסורין בלא עון דכתיב (תהלים פט, לג) ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם". כידוע אותיות מקרה זה מרמז על המהות של רק מה' ורקם ה', וקדם ה'.

ה. איסור התחברות לרשע

כמובן שבאותה מדה שמצויים ישראל להיבדל ולשמור מרחק מן הגויים עד כמה שאפשר ובעיקר כדי שלא יושפעו ממעשיהם ויחקו אותם כך מצויים אנחנו להיבדל ולהתרחק גם מיהודים שמסיבה כלשהי בחרו להתנהג שלא עפ"י תורתנו הקדושה וכמו שהורונו חז"ל במפורש: "הרחק משכן רע ואל תתחבר לרשע" ואף הזהירונו שאפילו למטרה של חיזוק התורה והמצוות או כדי לקרב את הרשע לתורה אסור להתחבר אליו (כמבואר ב"אבות דרבי נתן" פרק ט' משנה ד') וכמובן שאין הדברים הללו סותרים כלל את ענין עבודת הקדש החשובה של קירוב הרחוקים והרשעים לתורה אלא שהזהירו חז"ל שלא יחשוב האדם כי מטרתו החיובית לקרב את הרשע לתורה בעתיד מצדיקה כל סוג של התחברות עמו בעודנו ברשעתו בהווה. (יש לציין שרוב עם ישראל בגדר תינוק שנשבה ולא נחשבים לעניות דעתי המחבר, כרשעים ולכן מצווה לקרבו לתורה ולעודדו להתעורר ושיכינו שעבדו עליהם ורימו אותם, הערב רב ימ"ש והשטן בעצמו ודרך

החילוניות והמסורתיות והדתילוניות של חצי דתי חצי חילוני, גורמת לכל צרותיו ובעיותיו והבעיות והצרות שיהיו לו למשפחתו בעולם הזה ובבא ולכן רק תשובה לדרך אבותינו וקיום כל השולחן ערוך, היא דרך השם יתברך והיא תכלית חייו, ומטרת ביאתו לעולם כדי שיוטב לו גם בעולם הזה וגם בבא. זכרו שזה עולם הניסיון בלבד וכולנו כל הזמן בניסיון חז"ל לא סתם קראו לעולם הזה עלמא דשיקרא -דהיינו עולם השקר. כלומר לא כל מה שנראה לך אמת זה אמת הרוב זה שקר ומצגי שווא של השטן שקיבל רשות לעשות זאת על מנת לנסות אותנו אם נלך בדרך השם ונקיים מצוותיו ואם לאו. עניין הניסיון הזה מוזכר פעמיים רבות בתורה ראו בספר זה עניין הניסיון כפי שמביאו הרמב"ם וכפי שמוזכר בתורה פעמיים רבות לדוגמא בספר דברים פרק י"ג, ד': "כי מנסה יהוה אלוהיכם, אתכם, לדעת הישכם אוהבים את-יהוה אלוהיכם, בכל-לבבכם ובכל-נפשכם. ה אחרי יהוה אלוהיכם תלכו, ואותו תיראו; ואת-מצוותיו תשמורו ובקולו תשמעו, ואותו תעבדו ובו תדבקון." וצריך להיות הקירוב באחת מב' הדרכים או שיוכיח את הרשע על רשעותו או שכשיבוא הרשע ויבקש לשוב בתשובה יעזרהו. אבל כל עוד מראה לו פנים של חיבה למרות שעומד ברשעו וכל שכן אם מחניפו ומשבחו הוא עוון גדול וחמור וכמו שכתב רבנו יונה בספרו "שערי תשובה" (שער ג' אות קמח-קנא): "ונאמר (משלי כז, כא): מצרף לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו", פירושו: מעלות האדם לפי מה שיחלל, אם הוא משבח המעשים הטובים והחכמים והצדיקים תדע ובחנת כי איש טוב הוא ושרש הצדק נמצא בו, כי לא ימצא את לבו רק לשבח את הטוב והטובים תמיד בכל דבריו, ולגנות את העבירות ולהבוזות בעליהן, מבלי מאוס ברע ובחזר בטוב. ואם יתכן כי יש בידו עונות נסתרים, אבל מאוהבי הצדק הוא, ולו שרש בבחירה, והוא מעדת מכבדי ה'. והמשבח מעשים מגונים או מהלל רשעים - הוא הרשע הגמור והמחלל את עבודת השם יתברך. ...והמכשולות הנמצאים בכבוד הרשעים רבים וידועים, כי יש בכבודם חלול התורה והעבודה, והוא העון המכלה מנפש ועד בשר. והשנית - כי רבים נמשכים אחריהם ואוחזים מעשיהם. והשלישית - כי המתחברים להם אף על פי שאינם עושים כמעשיהם מקבלים פורעניות כיוצא בהם, כאשר זכרנו כבר. והרביעית - כי הם מכניעים כבוד אנשי אמת ומבטלים העבודה, ואין הצלחה לכבוד הצדיקים זולתי אחרי השפלת כבודם, כמו שכתוב (משלי יד, יא): "בית רשעים ישמד ואהל ישרים יפריח", ונאמר (שם יא, יא): "בברכת ישרים תרום קרת ובפי רשעים תהרס". ובהמשך שם (אות קפז) ביאר את ענין "כת החנפים" שהם מארבע כתות שאינן מקבלות פני שכינה וכתב: "וזה דבר כת החנפים. ענין הכת הזאת נחלק לתשעה חלקים: החלק הראשון - החנף אשר הכיר או ראה או ידע כי יש עול בכף חברו וכי החזיק בתרמית או כי יחטא איש בלשון הרע או באונאת דברים, ויחליק לו לשון הרע לאמר: לא פעלת און! המעט ממנו עון הנמנע מן התוכחה, שנאמר (ויקרא יט, יז): "הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא", ויוסיף לחטוא על אמרו: לא חטאת! כענין שנאמר (ירמיה כג, יד): "וחזקו ידי מרעים". והנה זה ביד החנף האויל עון פלילי, כי לא יקנא לאמת, אבל יעזור אחרי השקר, ויאמר לרע טוב, וישם חשך לאור, גם נתן מכשול לפני החוטא משני פנים: האחד - כי איננו נחם על רעתו, והשני - כי ישנה באולתו ביום מחר, כי הלל רשע החנף אותו על תאות נפשו, מלבד כי ישא עונש על הנזק אשר הזיק לאשר אשם לו החוטא, על צדקו מי אשר חטא לו, מלבד כי יענש על דבר שקר, שנאמר (תהלים ה, ז): "תאבד דוברי כזב", ונאמר (משלי יז, טו): "מצדיק רשע ומרשיע צדיק תועבת ה' גם שניהם", כל שכן אם העול אשר בכף רשע חברו גלוי לרבים, כי באמור אליו החנף לפני בני אדם: זך אתה בלי פשע! חלל ובוזה דת ודין. (ועיין שם המשך דבריו בענין גנות החנופה לרשעים). וכתב הרמב"ם (בתחילת פרק ו' מהלכות דעות): "דרך ברייתו של אדם להיות נמשך בדעותיו ובמעשיו אחר ריעיו וחביריו ונוהג כמנהג אנשי מדינתו, לפיכך צריך אדם להתחבר לצדיקים ולישב אצל החכמים תמיד כדי שילמוד ממעשיהם, ויתרחק מן הרשעים ההולכים בחשך כדי שלא ילמוד ממעשיהם, הוא ששלמה אומר הולך את חכמים יחכם ורועה כסילים ירוע, ואומר אשרי האיש וגו', וכן אם היה במדינה שמנהגותיה רעים ואין אנשיה הולכים בדרך ישרה ילך למקום שאנשיה צדיקים ונוהגים בדרך טובים, ואם היו כל המדינות שהוא יודעם ושומע שמועתן נוהגים בדרך לא טובה כמו זמנינו, או שאינו יכול ללכת למדינה שמנהגותיה טובים מפני הגייסות או מפני החולי ישב לבדו יחידי כענין שנאמר ישב בדד ויידום, ואם היו רעים וחטאים שאין מניחים אותו לישב במדינה אלא אם כן נתערב עמהן ונוהג במנהגם הרע יצא למערות ולחוחים ולמדברות, ואל ינהיג עצמו בדרך חטאים כענין שנאמר מי ייתנני במדבר מלון אורחים". והגאון רבי שמשון רפאל הירש זצוק"ל שהיה סמל ומופת להבדלות מן הרשעים ולשמירת הציבור מפני היגררות אחריהם ושותפות עמהם עמד על הדיוק הלשוני "אל תתחבר לרשע" וכתב: "אל תתחבר לרשע אל תבוא בחיבור אתם. או ליתר דיוק, כפי שהניב "התחבר ל-ל" מביע זאת: "אל תהיה חבר בחבורה שבה הרשעים מהווים רוב מכריע וקובע".

ו. הנהגת עם ישראל רק ע"י אנשים יראי שמים

באומות העולם ממנים על פי רוב את המלך/השליט עפ"י כישורים כאלה או אחרים שמצאו בו ולא עפ"י אישיותו ומוסריותו. בעם ישראל להבדיל אלף אלפי הבדלות, כל תפקיד המלכות/השלטון הינו כפי שנאמר לעיל להגדיל את מלכותו של הקב"ה עליהם ועל העולם כולו ולכן הדרישה הראשונית והבסיסית ביותר מכל הרואה עצמו מתאים למלכות ואפילו אם הינו בעל זכות לרשת את המלכות מאביו הינה-יראת שמים. העדר יראת שמים הוא המעכב הראשון מאפשרות להתמנות למלך או לכל תפקיד ציבורי בעם ישראל וכמו שכותב הרמב"ם (בהלכות מלכים פרק א' ה"ז) וז"ל: "וכל מי שאין בו יראת שמים אע"פ שחכמתו מרובה אין ממנין אותו למינוי מן המינויין שבישראל ואף דוד לא זכה אלא לכשרים" ובספר החינוך כתב "אבל כל שאין בו יראת שמים אף על פי שחכמתו מרובה אין צריך לומר שאין ממנין אותו במינוי מן המינויין שבישראל, אלא שראוי לשנאותם ולהרחיקם, ועליהם אמר דוד [תהלים ה', ו'] שנאתי כל פועלי און". וכן מסכם דין זה תוך שהוא מדגיש שאין לגביו כל מחלוקת הגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל-מגדולי פוסקי הדור האחרון וז"ל: "ובכלל הרי מינוי כופרים ורשעים ודאי אינו כדין התורה כמפורש ברמב"ם פ"א ממלכים ה"ז וכל מי שאין בו יראת שמים אע"פ שחכמתו מרובה אין ממנין אותו למינוי מן המינויין שבישראל ואף דוד לא זכה אלא לכשרים עיי"ש וכ"ש שכופרים ורשעים אין ממנים לשום מינוי ובוזה כו"ע מודו ומפורש זה גם בחינוך במצוה תצ"ח ואין שייך לחלוק על זה דעיקר תכלית מינוי מלך הוא רק לחזוק התורה והמצוות כדאיתא בספ"ד ממלכים וכן כל המינויין בישראל" (שו"ת אגרות משה חלק י"ד חלק ב' סי' מ"ה). וכך כותב הגאון רבי שמעון סופר אב בית הדין בקראקא ובנו של רבן של ישראל

החת"ם סופר במכתב: "הלא מפורש בתורתנו הקדושה במצות מינוי ראשים "מקרב אחיך תשים עליך", ודרשו חז"ל כל שימות שאתה משים לא יהיו רק מקרב אחיך, לא תוכל לתת עליך איש נכרי, וידוע דברי חז"ל בכמה מקומות שנכרי נקרא בן ישראל שנתכרו מעשיו לאביו שבשמים, ואחיך הוא אחיך בתורה ובמצוות, אך גם אם לא היה הדבר הזה מפורש בתורתנו הקדושה ובדברי חז"ל בש"ס בכמה מקומות ובפוסקים ראשונים ואחרונים, היינו למדין הדבר הזה מצד השכל, כמאמר חז"ל אלמלא נתנה תורה לישראל היינו למדין צניעות מחתול גזל מנמלה וכו', כן הדבר הזה מי שמע כזאת גם בין העמים אשר ישימו עליהם ראשים ומנהלי עדתם בדברי דתם ואמונתם, אנשים מבעלי אמונה אחרת, אף כי אנחנו בניה של תורה נעמיד עלינו אנשים אשר אין להם שום דת, וכל אמונתנו מוזהר היא להם..."

ז. הבעלות על ארץ ישראל וגדרי מצות ישוב ארץ ישראל, זכותנו לדור בארץ ישראל

לפני שנבאר גדרים בסיסיים הנצרכים לכך ששיבת יהודי ארץ ישראל תהיה בעלת ערך ואף תיחשב למצוה (שלחלק מגדולי רבותינו היא מצוה דאורייתא גם בזמננו בהיותנו בגלות) צריך לדעת כי יש תנאי בסיסי המוכרח לעצם האפשרות לטעון טענה כלשהי בכל הנוגע לזכותנו לשבת בארץ ישראל. בפירושו לפסוק הראשון בתורה מביא רש"י מדרש חז"ל (ראה ילקוט שמעוני פר' בא רמז קפז) ומבארו וז"ל: "אמר רבי יצחק לא היה צריך להתחיל [את] התורה אלא (שמות יב ב) מהחודש הזה לכם, שהיא מצוה ראשונה שנצטוו [בה] ישראל, ומה טעם פתח בבראשית, משום (תהלים קיא ו) כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים, שאם יאמרו אומות העולם לישראל לסטים אתם, שכבשתם ארצות שבעה גוים, הם אומרים להם כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו נתנה להם וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו". מדברי רש"י אלו אנו רואים בבירור כי הבעלות על ארץ ישראל היא של הקב"ה בלבד וזכותנו לדור בארץ ישראל מותנית בראש ובראשונה בהכרה ובהודאה בבעלות זו. כמו כן, כיון שהקב"ה הוא הבעלים של כל העולם בכלל ושל ארץ ישראל בפרט הרי שכדי שאופן ישיבתנו בארץ ישראל ייחשב למצוה צריך שהדבר ייעשה בהתאמה לצווי הבעלים.

ישיבת ארץ ישראל-ברכה או קללה?

בתחילת פירושו לפרשת ראה (חומש דברים פרק יא' פס' כו') מבאר האור החיים הקדוש בכמה אופנים את הפסוק הראשון בפרשה. באחד האופנים הוא כותב כך: "עוד יתבאר כל הכתוב על זה הדרך לפי שאמר להם בסמוך (בסוף פרשת עקב) נחלת הארץ כל המקום אשר תדרוך כף רגלכם בו לכם יהיה, לזה אמר להם ראה אנכי נותן וגו' פירוש נתינה זו שה' נותן לכם היום, דקדק לומר היום כי ברכה זו שאמר להם כל מקום וגו' לא נאמרה להם עד היום הזה, ואומרו ברכה וקללה פירוש יש בנתינה זו ברכה ויש בה קללה, וחזר ופירש את הברכה אשר תשמעו פירוש אם תשמעו תהיה נתינה זו לכם לברכה, ואם לא תשמעו אין זו לכם כי אם קללה שבאמצעותה יתקנאו בכם האומות ויאבדו אתכם ממנה בנקמה גדולה, גם תהיה להם ההנאה ממנה לרעה להם לעולם הנצחי כדרך אומרו (ס"פ ואתחנן) ומשלם לשונאיו אל פניו להאבידו...". כלומר, אם יושבים בא"י מבלי לשמוע אל מצוות ה' הרי ישיבה זו היא קללה העלולה לתת ביד האומות את האפשרות לאבדנו חלילה מן הארץ בנקמה גדולה ותגרום לכך שהנאתנו מן הארץ בעולם הזה תגרע מטובת והנאת העולם הנצחי ח"ו. באופן דומה כתבו גם גדולי ישראל נוספים לאורך כל הדורות. וז"ל הרמב"ן (שהיה מגדולי רבותינו הראשונים וראש הראשון לטעון כי מצות ישוב א"י הינה מצוה מן התורה אף בזמן הגלות) בדרשה לראש השנה: "כיון שאמרנו שראש השנה יום דין לכל אדם וכולן נדונין בו, צריכין הכל לשום הדבר על לבם ולשוב בתשובה, ולהתחרט על עונותיהם ועל פשעיהם, ולהרבות תפילה ותחנונים לפני הקב"ה שימחול על לא הודע שלהם, שאין יום הכיפורים מכפר אלא על השבים בתשובה, והתשובה חסד גדול על הבריות אבל עונש גדול הוא להם, שבזמן שאדם חוטא לא עבר על רצון בוראו אלא שעה אחת בשעת החטא, וכשהוא עומד במרדו ואינו שב בתשובה נמצא כל ימיו מכעיס לשם ואינו חושש לעשות רצון בוראו כלל...וכל שכן הזוכים לישוב לפני הקב"ה בארצו שהם כמו רואי פני המלך, ואם זהירים בכבודו טוב להם ואשריהם, ואם ממרים בו אין לך מרד גדול מזה ואוי להם יותר מכל אדם שהם עושין מלחמה עם המלך בפלטיין שלו ומכעיסין אותו בפניו, ומה הוא עושה להן מוציאן מן הפלטיין שלו וטורדן בכל העולם, הוא שנאמר בהם העם המכעיסים אותי על פני תמיד."

ישיבת ארץ ישראל לעוברי עבירה- איסור מן התורה

ובספר יראים (לרבי אליעזר ממיץ, סי' שטו') כתב וז"ל: "לא ישבו בארצן - יוצרנו יודע לב האדם הזהיר בהיות יד ישראל תקיפה שלא יניחו לשבת אנשים רשעים ומחטיאי אדם בארץ ישראל דכתיב בפ' ואלה המשפטים לא ישבו בארצן פן יחטיאו אותך לי אעפ"י שכל הענין אינו מדבר אלא בשבעה אומות כיון דכתיב פן יחטיאו אותך לי למדנו שריבה כל המחטיאים... וכן כתב רבנו ה"אבני נזר" (שו"ת "אבני נזר" חלק יו"ד סי' קכו') והנה מומר אף דאפי' חטא ישראל הוא. מ"מ גוי הוא ג"כ. ועושה י"ג. וקנאים פוגעים במומר כמו בגוי' כמבואר בפוסקים באהע"ז בענין מומר זוקק ליבום יע"ש ובדרישה דע"ז של מומר נאסר מיד כמו ע"ז של נכרי. וכיון שדינו כנכרי ג"כ. פשוט שיש בו לאו דלא ישבו בארצן פן יחטיאו אותך לי. וכיון שאסור לדור בארץ ישראל אין א"י מקומו כלל ופקע הערבות בעד המומר..." וכך כותב גם רבי מרדכי עליאשברג מביוסק מרבני תנועת "חיבת ציון": "ומכאן (דהיינו מאזהרת התורה בסוף פרשת אחרי מות על הקאת ארץ ישראל את המטמאים אותה בחטאיהם מתוכה) אתה למד אזהרה כפולה, לבלי להרבות ישוב א"י מעבריינים מחללי שבת וכד' חלילה, ומוטב שישארו בחו"ל ולא יטמאו אדמת ה', מפני שאף שכל הארץ ומלואה לה' הוא, וחובות הגוף נוהגות בכל מקום, מ"מ משונה קדושת א"י מכל הארצות, וכמאמר הכתוב (תהלים כ"ד) לה' הארץ ומלואה וכו' מי יעלה בהר ה' וכו' נקי כפים ובר לבב וגו', ורז"ל אעפ"י שכל הארץ לה' אבל בהר ה' ומקום קדשו צריך נקיות וטהרה באופן יותר נעלה, ולא כל הרוצה לעלות עולה אלא הראויים לה."

הכנסת עצמו לסכנה כדי לקיים מצות ישוב ארץ ישראל

אחד הכללים ההלכתיים הבסיסיים ביותר בנוגע לקיום מצוות התורה (זולת איסור עבודה זרה, שפיכות דמים וגילוי עריות) הינו הכלל שחובת קיום המצוה היא רק כשאינה מסכנת את חייו של מקיים המצוה וכלשון הגמרא (סנהדרין דף עד' ע"א): "כל עבירות שבתורה אם אומרין לאדם עבור ואל תהרג - יעבור ואל יהרג, חוץ מעבודה זרה וגילוי עריות ושפיכות דמים. בתוך כלל זה נמצאת גם מצות ישוב א"י ולכן אם הישיבה בארץ ישראל (או הדרך לארץ ישראל) כרוכה בהכנסת אדם את עצמו או את זולתו לסכנה אין בישיבה זו מצוה כלל אלא עבירה. וכמו שכותב מפורשות רבנו הרשב"ש (נינו של הרמב"ן) בתשובה הנדפסת בשו"ת הרשב"ש סימן א'. בתוך תשובתו הוא מתייחס לשאלה: מדוע חז"ל לא הדגישו כי במקום סכנה אין כלל מצוה או חיוב לעלות לא"י ואמרו בסתמא: "הכל מעלין לארץ ישראל" שמשמעותו לכאורה היא שבכל מקרה יש חיוב לעלות לארץ ישראל ואף אם הדבר כרוך בסכנה? ומשיב: "שדבר זה הוא מחמת שאין צריך לאומרו שדבריהם ז"ל לא היו עם השוטים אלא עם החכמים, וכל בעל שכל מכיר שבמקום סכנה מצויה אסור לסכן בעצמו ולא דברו חז"ל אלא באפשר אבל בשאי אפשר ויש סכנה בדבר לא אמרוהו. וכמעט שאין להביא על הדבר הזה ראייה, שהוא במושכל ראשון שמשקול הדעת יוכל אדם להבין זה מעצמו שאין לך דבר שעומד בפני הסכנה". גם רבנו הנצי"ב מוולאז'ין שהוזכר לעיל כותב במכתב באופן מפורש: "חלילה לנו לעשות דבר בישוב א"י בעבירה של סכנת נפשות והיא לא תצלח" וגם גאון ישראל המפורסם רבי יצחק זאב הלוי סולובייצ'יק מבריסק התבטא פעם (עוד לפני קום המדינה) ואמר כי אפילו אם היו מעונינים להקים מדינה שתהא כולה מושתתת על חוקי התורה ונשיא המדינה יהיה גדול הדור רבי חיים עוזר גרודז'ינסקי אלא שהדבר יהיה כרוך במותו או בהכנסתו של יהודי אחד לסכנה אין שום היתר להקים מדינה. מה גם שבזמננו לא ניתן כלל לכבוש את ארץ ישראל בכיבוש של מלחמה כי הסמכות היחידה להוציא את עם ישראל למלחמה הינה מלך ישראל ועד ביאת מלך המשיח במהרה בימינו אין לנו מלך וגם מושבעים אנחנו שכל זמן הגלות (כלומר עד ביאת המשיח) לא נתגרה או נמרוד בשום אומה מאומות העולם תחתיהן אנחנו חוסים וכמו שכותב במפורש גם מייסד הציונות הדתית הרב יצחק יעקב ריינס וז"ל: "והנה הרמב"ן מתאמץ שם להוכיח כי המצוה הזאת נוהגת גם בזה"ז, ומובן שאין כוונתו על ההתנחלות לבדה, כי היא לא תצויר בלעדי הכיבוש וא"כ אין ספק כי כוונתו גם על הכבוש, וגם זה ברור כי לא כיון לומר דהכבוש על ידי מלחמה הוא מצוה, כי הלא בני ישראל מושבעים ועומדים בכל ימי הגלות להיות רחוקים מכל מזימות מרד ומעל חלילה, וא"כ נעלה מכל ספק כי כוונתו על הלקיחה הרצונית". גם הרב המפורסם מרבני חיבת ציון רבי שמואל מוהליבר כותב במפורש: "והנה מה שכתב הרמב"ן שהיא מצוה לדורות ואפילו בזמן הגלות לרשת את הארץ ולשבת בה, כוונתו מבוארת שהירושה אינה על ידי מלחמה, שאין אנו יכולים ולא ראויים ללחום בזמן הזה, כמבואר בכתובות דף ק"א שהשביענו הקב"ה שלא נמרוד באומות שאנחנו חוסים בצילם (וכמו שהורו אותנו חז"ל בכמה מקומות לאהוב ולכבד לירא ולעבוד באמת ובאמונה את המלך והממשלה אשר בצילה מצאנו מחסה) ושלא נעלה בחומה, פירש"י ז"ל ביד חזקה, ועל כן המצות עשה של ירושה שנוהגת גם בזמן הזה אינה כי אם שנשתדל לקנות את הארץ מיד בעליה, וכל כבדת ארץ שנקנה הננו מקיימים המצוה של ירושה".

לאחר שבררנו את היסודות הנצרכים הנ"ל נעמוד על מהותה של התנועה הציונית ומטרותיה ונוכל לראות מה יחס התורה לתנועה זו.

כאמור לעיל, הרקע להקמת התנועה הציונית היה סבלם של היהודים כתוצאה מגלי אטישיות שהופנו נגדם מהגויים שבתוכם חיו, ואחרי שגם התבוללותם של יהודים ועזיבתם את היהדות באופן שנדמו לגויים שסביבם דמיון מוחלט לא הדפה שנאה זו, ואדרבה, חזקה אותה ואת ביטויה בפועל נגד יהודים, הגה תיאודור הרצל רעיון של הקמת מדינה עצמאית ליהודים, רעיון שלפי דעתו של הרצל היה האפשרות היחידה לשקם את כבודו של העם היהודי בעיני העמים ולשים קץ לאנטישמיות ולשנאת האומות לישראל. הרצל עצמו היה אתאיסט שלא האמין כלל בקיומו של בורא עולם או בתורה ודת כלשהן. ביומנו הוא כותב: "מושגי על אלקים הם כפי שפינוזה" (יומנו 18 באוגוסט 1895, ספרי הימים, ח"א, עמ' 227) וכי כשהוא משתמש במושג "אלקים" כוונתו רק שיבינוהו ה"תמימים" המאמינים במציאות בורא. לפני שהגה הרצל את תכנית המדינה ראה את פתרון בעיותיו של העם היהודי בהתבוללות ובהתנצרות המונית. את ילדיו חנך על ברכי הנצרות וציווה על מטפלותיהם להתפלל עמהם בוקר וערב את התפילות הנוצריות. כמו כן כתב כי "יש לטבול ילדים יהודים לנצרות קודם שהם אחראים למעשיהם, קודם שיוכלו לפעול בעד או נגד, וקודם שהמרת הדת תוכל להתפרש כחולשה מצידם. מוכרחים להיעלם בהמון". ("הרצל", עמוס איילון, הוצ' עם עובד, ת"א, התשל"ז). יש שרצו לטעון כי המעבר של הרצל מהתבוללות המונית להקמת מדינה היתה מעין מפנה של "תשובה" וחזרה ליהדות אבל דברים שכתב אחרי "מפנה" זה מפריכים טענה זאת לגמרי. ראשית, כבר ב"מדינת היהודים" הרצל מדגיש במפורש כי תכניתו אינה באה כתרס בפני התבוללות אלא אדרבה "התנועה להקמת מדינה שאני מציע לא תזיק לצרפתים האיזראליטים כשם שלא תזיק למתבוללים משאר ארצות. להיפך היא תועיל להם גם תועיל! ...יכול יוכלו להתבולל בשלוה, משום שהאנטישמיות הנוכחית תידום לנצח". במכתב שהוא כותב ליד ימינו בהנהגת התנועה הציונית מכס נורדאו הוא מתייחס לנישואיו (של נורדאו) לגויה ניתן לראות עד כמה "חזר לשרשיו" ועד כמה הפך ל"מתנגד להתבוללות". וכך הוא כותב: "החששות שלך בנוגע ליחסים של חוגי הקנאים שלנו אל נישואי התערובת שלך הם אולי מופרזים, אני אינני מאמין שאפשר להוכיח אותך על כך מתוך מחשבה קרה והגיון נכון, מה אנחנו היום? אזרחי המדינה היהודית שבאידיאל שאת דבר התגשמותה עלי אדמות אנו רואים כתוכן חיינו הנעלה ביותר. לו כבר התגשם מפעלנו כיום הרי בודאי לא נבצר מאזרח יהודי כלומר מאזרח המדינה היהודית הקיימת לשאת נוכריה בת חוץ לארץ, על ידי נישואין אלה היא תהפך ליהודיה מבלי לשים לב לדתה. אם יהיו לה ילדים הם יהיו יהודים ממילא" (זכרונות נורדאו עמ' 108, מקס נורדאו, זכרונות, תרפ"ט, עמ' קס).

אגב, אהדתו לתרבות הנוצרית היתה כה גדולה עד שכשבנו האנס החליט להתנצר הוא עשה זאת דוקא ביום הזיכרון העשרים למות אביו. הרצל לא היה היחיד בדעותיו האנטי יהודיות. כמותו חשבו, דברו וכתבו רוב ככל חברי התנועה הציונית למפלגותיה. כך למשל כותב אחד ה"מתונים" במנהיגות התנועה אשר גינצבורג המפורסם בכינויו "אחד העם":

"אני יכול אני להאמין או לבלי האמן בכל מה שהאמינו אבותי ומבלי שאירא פן ינתק על ידי זה הקשר ביני וביני עמי. יכול אני לדבוק גם באותה הכפירה המדעית הנושאת עליה שם דארווין מבלי שתצא מזה איזה סכנה ליהדותי". גם למשקל או יותר נכון לחוסר המשקל המינימלי שיהיה לחוקי התורה במדינה המתוכננת מתייחס הרצל מפורשות ב"מדינת היהודים" וקובע: "האם ניתן את כהני דתנו למשול בנו? לא! האמונה היא אמנם הקשר המאחד אותנו; אולם חפשים אנחנו בכח החכמות והמדעים. ועל כן נפר כל תחבולות כהנינו אשר יאמרו למשול עלינו, כי נדע לכלא אותם בבתי מקדשי אל, כאשר נדע לאצור גם חיל צבאנו בבתי החילות. חיל הצבא וכהני הדת שניהם כאחד נכבדים יהיו בעינינו, ככל הכבוד הגדול אשר ירחש לבנו אל משרות כהונתם, אשר עלינו לכבדן. אך בהנהגת עניני המדינה, אשר בכבודה יתימרו, אין להם כל עסק, לבל יביאו בה מבוכה מבית ומחוץ". כלומר, התנועה הציונית הכריזה קבל עם ועולם כי מטרתה להיות עם ככל הגויים ובהקמת מדינה אינם רואים כי אם את האמצעי הטוב ביותר להוצאת מטרות מן הכח אל הפועל. אם כן מטרה זו נוגדת את היסודות הפשוטים והבסיסיים ביותר של היהדות ודי בה כדי להסביר היטב מדוע עמדו כל גדולי הדור וגדולי ישראל המובהקים והמפורסמים בגדלותם ובתורתם בכל עולמה של תורה. אך לא רק במה שנוגע לעצם קיומו הרוחני של עם ישראל הוכיחו כי פניהם לקלקול ולא לתיקון להרס ולא לבנין. גם במה שנוגע למטרות המוצהרות במציאת "מקלט" לעם ישראל בהקמת מדינה משלו על טריטוריה משלו לא גרמו כי אם להיפך הגמור מכך. מתחילה אמנם דברו על כך כי כל פעולתם בהשגת מטרותם תהיה בצורה דיפלומטית ובתיאום מלא עם השולטן התורכי ועם אומות העולם השונות ורק עם רשיון מצדם. אבל גם כשראו (עם התארגנותם הלאומית של הערבים בא"י ובסביבותיה) כי הוצאת מטרותם לפועל תוכל להתממש רק ע"י מאבק ומלחמה ושדם ישראל יצטרך להישפך על מנת להשיג מטרותם לא ויתרו על רעיונם והקריבו על מזבח הקמת מדינתם ועל מזבח קיומה את דמם של עשרות אלפי יהודים, חיילים ואזרחים בניגוד גמור לדעת התורה שהובאה לעיל כי ערכם של חיי יהודי אחד גדול מהרבה מערכו של שלטון יהודי עצמאי ותוך שאין להם אפילו הצדקה כלשהי לשליחת חיילים אלי קרב כאשר אין להם טענה מוסרית מוצדקת כלשהי לבעלותם על ארץ ישראל בהיותם כופרים בתורה ובנותנה שהם המקור היחיד לזכותנו המוסרית על ארץ ישראל ובהיותם מצדיקים בכך את זעקת הערבים ושאר תומכיהם: "ליסטים אתם". אחרי למעלה מ-115 שנה במקום "מקלט בטוח" הבעירה התנועה הציונית את כל המזרח התיכון ועם ישראל היושב בארץ ישראל מוקף במדינות עוינות המצוידות בנשק משוכלל להשמדה המונית שכולו עומד ומוכן לשימוש מידי כנגד עם ישראל ח"ו מה שהופך את מציאותנו בארץ ישראל לסכנה קיומית בכל רגע ורגע, מה גם שהמחיר אותו צריך לשלם כל אזרח במדינה בשביל "המקלט הבטוח", הוא מחיר כבד של שירות צבאי למשך שלש שנים ועוד ימי שירות מילואים רבים. דרישה שרוב ככל יהודי התפוצות לא יודעים מה היא. כמו כן, גם אחרי למעלה משישים שנות קיום המדינה, האנטישמיות לא נעלמה ורק הולכת ומתחזקת, ואדרבה, חלק גדול מגילויי האנטישמיות ברחבי בעולם הוא דוקא בגין קיומה של המדינה והתנהלותה.

תמיכת רבנים בתנועה הציונית והצטרפותם אליה

על אף שמהותם של ראשי התנועה הציונית ומהותה של תכניתו של הרצל היו ידועות היטב לרבנים שתמכו בתנועה זו הם לא נמנעו מתמיכה בתנועה זו ומהצטרפות אליה ומפעילות נמרצת למענה מיום היוסדה ועד ימינו. בתחילה טענו רבני הציונות הדתית כי אין לציונות דבר נגד הדת וכי אינה עוסקת כלל כי אם בהטבת מצבו הגשמי של עם ישראל הנרדף ומדוכא ע"י הגויים שבקרבם הוא יושב ולא בשאלה שיש לה זיקה כזו אחרת לדת היהודית. כך למשל כותב הרב ריינס מייסד הציונות הדתית בספרו "אור חדש על ציון" כי עצם הענין של הרעיון הציוני "הוא ענין חומרי שאין לו שום נגיעה אל עניני הדת, וגם כבר הודיעו וחזרו והודיעו כי דבר אין להם עם עניני הדת וכי כל מעינם רק להיטיב את מצב העם החמרי." טענה נוספת שטענו היתה כי סוף כל סוף ע"י התנועה הציונית תקויים מצות ישוב ארץ ישראל ואי הצטרפותם של שומרי תורה ומצוות לתנועה תפגע בקיום מצוה זו. (וזאת למרות שכאמור לעיל מפורשות, התישבות של פורקי עול ומומרים לתיאבון ולהכעיס ושל כופרים בעיקר אינה כלל מצוה אלא עבירה ואיסור) כאשר לטענתו הראשונה של הרב ריינס, גם היא היתה משוללת כל יסוד ולו לאור קריאת חוברת מדינת היהודים של הרצל. הרצל מדבר על התארגנות ציבורית ברמה של מדינה דהיינו הקמת מערכות ציבוריות בתחומים רבים כמו כלכלה, חברה, משפט, צבא, חינוך. האם כל אלה הינם מחוץ ל"עניני הדת"? ! רק כדי לסבר את האוזן, בשנים הראשונות לקום המדינה חיבר חבר בית הדין של הרבנות הראשית הרב אליעזר ולדנברג ז"ל (בעל שו"ת ציץ אליעזר) סדרה בת שלשה חלקים של "הלכות מדינה" ובהם התייחסות תורנית הלכתית לתחומי הפעילות של מדינה. כל חלק מספרו זה מכיל כ-300 עמודים!! ! ואילו לרב ריינס ניהול כל המערכות האלה הוא מחוץ לעניני הדת עד שאין שום בעיה שהממונה על כל המערכות יהיה אדם הכופר בתורה כולה. האם שהרצל מדבר על כך שבהנהגת הציבור לא תהיה לרבנים כל השפעה והם יהיו כלואים בבתי הכנסת שלהם אין משום פגיעה חמורה ואנושה בחיי הדת של עם ישראל?! ! אם זה לא ענין דתי מובהק, מה כן?! ! מלבד זאת גם בנושא החינוך שהוא ענין ערכי יסודי ביהדות וגם עבור הרב ריינס נכנס בתוך "עניני הדת" ולכן דרש בתחילה שהתנועה הציונית לא תתעסק בו כלל, הוכיחה התנועה הציונית כי פניה לחינוך ילדי ישראל לשמד וכפירה ואף כאשר הקימה בפועל בתי ספר המחנכים לכפירה בארה"ק (ובראשם "גימנסיה הרצליה") והוכיחה קבל עם ועולם בעליל כי לא רק בענינים "גשמיים" ו"טכניים" ענינה ובהטבת המצב החומרי של עם ישראל כי אם בשינוי ערכי יסודי של מהותו של עם ישראל לא גרם הדבר לפרישת מייסדי הציונות הדתית מן התנועה והם המשיכו לדבוק בה, לשבחה, לחנך את ילדיהם להעריך את מנהיגיה תוך הקרבת ממונם גופם ונשמתם על מזבח התנועה. מייסדי הציונות הדתית והמצטרפים לתמיכה בדרכה התעלמו מכל היסודות הברורים והמוסכמים שמנינו לעיל. הם התעלמו מהאיסור להתחבר לרשעים, מהאיסור למנות על הציבור אנשים רשעים וכל שכן כופרים, מהאיסור לטמא את ארה"ק ולהרבות בה מחללי שבת, מהאיסור לחזק את הרשעים בממונם, בגופם, ובנפשם, מהאיסור להכניס ישראל בסכנה ולמרוד באומות. הציונות הדתית דחקה את היהדות לפינה יותר ויותר עד שהמתחנכים על ברכי חינוך הציונות הדתית מצאו את עצמם רחוקים לגמרי משאיפות של עליה והתחזקות בתלמוד תורה ובעבודת ה' וכל כשרונותיהם ומרצם הופנה להגשמת הרעיון הציוני. (עד שכבר היה צורך

בהקמת תנועת נוער שתשאיר את צעירי הציונות הדתית בתוך ציבור שומרי התורה והמצוות). התרבות החילונית ומנהיגי הציונות החילונים הפכו להיות מעצבי אישיותם העיקריים יותר ויותר. הרי' משה אביגדור עמיאל ממנהיגי הציונות הדתית ביטא את מצבה העגום של הציונות הדתית: "הננו מרמים רק את עצמנו אם אנו חושבים כי כבר הגענו לידי שלום אמיתי בין התורה והציונות, בין הדת והמחשבים, כי באמת הגענו בזה רק לידי שתי רשויות שכל אחת יונקת את ניקתה ממקור אחר, ואם אין אנו מרגישים את ה"תרת" דסתרי" שיש בזה, הרי רק מפני שבהמשך הימים הולכת אחת מהן, מתכווצת יותר ויותר ומצטמצמת יותר ויותר לקרן זוית, עד שלא ירגישו בה כל כך".

חקרו וראו שהתורה אמת ואין דרך טובה יותר לחיות את חיי העולם הזה ! !

חיים של תכלית ומטרה ושמחה אמיתית שניתן להשיג רק בתורה ומצוות וקיום התכלית כל השאר זה חיי שקר של שמחה זמנית שסופה תוגה וצער... וזה בדוק ומנוסה אומר הגר"א (הגאון מוולינה) רק שמירת כל המצוות ובריחה מהתאוות הלא כשרות על פי התורה והיגמלות מהם- כמו למשל חוסר צניעות, פרסום תמונות לא צנועות ובכלל פרסום תמונות של אשה גם צנועות אומר הבן איש חי זצוק"ל לא תנצל מעונשה של גיהינום אם לא תעשה תשובה ותשמדים.. וזה עוון שעושה חטאים גם לאחר המוות כל עוד מביטים בתמונה שלה ולכן אסר לפני 100 שנה הבן איש חי לעשות תמונת פספורט ! ! לאשה כדי שלא יכשלו בה והיא תכנס לגיהינום גם לאחר מותה.. אז יציאוהו מגן עדן לגיהינום כי יהודי הרהר בה. וזה אמר הבן איש חי בתמונות שחור לבן של נשים צנועות מאוד עם שאל ורדיד ומה נגיד אנחנו ? ! ! או להתרחק מחוסר צניעות בלבוש או לבוש של גויים או טלוויזיה, אייפון וטלפון לא כשר ולא חסום, אינטרנט, מחשב, עיתונים חילוניים ודילונים ורוב החרדים שמירת העיניים שמירת המחשבה, שמירת נגיעה ועוד.. והכל תוך מסירות נפש והבא להיטהר מסייעין בידו...ומי שמתקדש מעט מלמטה אומרת הגמרא מקדשין אותו הרבה מלמעלה ! ! והיה נוהג החזון איש זצוק"ל גדול הדור לומר שרק ההתחלה קשה והוא מבטיח ומתחייב שלאחר מכן זה ממש קל ואז בהמשך לא מאמינים איך היה לנו קשה קודם ! ! ואני מעיד מנסיון אישי שזה אמת ! ! תבורכו וב"ה שאזכה לשוב בתשובה שלימה

זו תשובה נוספת שנתתי

ששאלה אם הייתי חוזר בתשובה אחרי שחס ושלום מישהו יאבד קרוב כמו אבא חס ושלום לא עלינו ולא עליכם: כן ! ! הייתי חוזר בתשובה וכל זה קרה כי לא היו זכאים במשפחה למנוע את רוע הגזירה וגם אביך במקום טוב הוא לא מת הוא חי בעולם האמת וכואב לי שכואב לך אבל תקראי שוב המאמר שלי ותביני שאת לא מפנימה מה שאני כותב כי את לא מאמינה בהשגחה פרטית מדויקת ולמעשה מעידה כאלף עדים שיש לך פגם באמונה שאותו יש לך לרפות ב"ה. תתפללי על זה לשם שיסייע לך לרפות הפגם באמונה שתביני שהכל ממנו ואין מקרה ושייתן לך דעת להבין מה כל אחד מהכאפות רוצה לרמז לך.. ואז גם תקבלי הייסורים/כאפות בהבנה שהם למטרה טוב וניתנו בלית ברירה ורק כדי שנחזור בתשובה. אדם חייב כל יום לפשפש במעשיו ולעשות תשובה על כל חטא ועוון וכאן טוב לעשות התבודדות לפני שינה ולבקש סליחה משם להתחרט על חטאנו כמובן לאחר שהתוודינו ולקחת על העתיד לא לעשות זאת שוב(זכרי תשובה זה ראשי תיבות "וחסל") ותביני שהחטא של הוא הכי גאוה שיש צר לי לומר לך בפנים את האמת... כל מי שכועס בטח על השם חושב שמגיע לו משהו..תזכרי שאת כלום כמוני שנינו אבק ובזוי אדם ולא מגיע לנו כלום ! ! וכל שהשם עושה לטוב הוא עושה והדבר הכי גרוע שנפטר מישהו קרוב כמו אבא זה הגעגוע ההדדי עד שנתראה איתו בעולם האמת אבל עד אז לא צריך לצער את הנפטר בכך שחס ושלום לכעוס בכלל או להיות עצובים כי זה מצער את הנפטר ובטח לא לכעוס חס ושלום על השם יתברך שהוא צדיק והוא מביא ייסורים על מי שחייב ובצדק מוחלט..אדם חייב לקבל את הדין על עצמו ולדעת שגם זה ברחמים עצומים שהשם נותן ייסורים. החכם באדם אומר טוב יום המוות מיום היוולדך כי החיים מתים קרויים והמתים קרויים חיים וזה האמת לאמיתה ומי שמסרב לפקוח את עיניו מזמין ייסורים קשים יותר ויותר עד שיתעורר וילמד את שפת הייסורים שהיא השפה שמשמיי רומזים לנו ומעבירים לנו המסר כל הייסורים בלי יוצא מן הכלל תכליתם ומטרתם היא קודם כל להחזיר האדם לתשובה שיפשפש במעשיו מה אני עושה לא בסדר מה מרמזים לי משמיי והדבר השני כבדרך אגב ברחמים עצומים זה כפרת עוונות, מירוק של העוונות ומחילת עוונות רבי יוחנן איבד עשרה ילדים והיה מנחם אבלים עם רק שן שנותרה לו מבניו ומסביר שהכל מהשם ורק לטובה אהרון הכהן איבד שני בנים ביום אחד ולא אמר מילה קיבל הדין באהבה והבין שזה הכל חשבונות שמייים מדוייקים איוב איבד את כל בניו כל רכושו שהיה העשיר באדם וקיבל שחין לגופו כניסיון..ואמר לאשתו איך את מדברת כאחת הנבלות שאמרו לו איך הוא נשאר להחזיק בתומו באמונה בבורא עולם.

הדרך היחידה להלחם ביצר הרע היא ידע ! וידע זה כוח וזה מה שהספר שלי נותן לקורא ידע !

זכרו כמה זכות גדולה לזכות הרבים. מי שיעשה הרהור תשובה בזכותם יקנה לכם את העולם הבא גם אם תחטאו חס ושלום...אתם תהיו שותפים שלו בפירות של המצוות מחזרתו בתשובה ביחד עם בניו ובניו שישמרו מצוות בזכות האמייל ששלחתם..בבחירת שלח לחמך על פני המים ברבות הימים תמציאנו כמו ששלמה המלך החכם באדם אמר. בידוע שמי שמזכה את הרבים יש לו חלק לעולם הבא ושכרו יותר ממבצע המצוות שהתחיל לעשות מצוות בזכותם. אנו בעידן האינטרנט יכולים לשלוח מאות אימיילים בדקה לכל מי שאנו מכירים להמליץ להם לקרוא את הספר שלי ספר ההוכחות שיש בורא לעולם והתורה אמת, ולהפיץ כמוכם ומי שקשור לאמייל שלכם הראשוני שבזכותו קרא וחזר בתשובה או הרהר בתשובה או אפילו יתחזק יש לכם שכר נצחי בשמייים שאפילו מליארדים מזומנים לא יכלו לקנות זכויות אלו אז אל תתעצלו ואל תתביישו שלחו לכולם ותמליצו על הספר..כל נשמה שתקרא הספר ממש זה הצלת נפשות אובדות וטועות מאחינו בני ישראל האהובים. כתוב בגמרא גדול המחטיאו מהורגו כלומר מי שמחטיא יהודי להיות חילוני יותר גרוע מרוצח האדם כי הוא מונע אותו גם מהעולם הזה וגם מחיי נצח בעולם הבא לכן חשוב להיזהר שלא

למשוך חברים לעולם החילוני או לרדת מקיום מצוות בבחינת כמו לומר לו או לה: "מה השתגעת מה אתה חוזר בתשובה" או דברים מסוג זה שכן מילים אלו גרועות מרצח לפי הגמרא !! מאידך מי שמזכה את הרבים, ומי שזיכה קנה לעצמו את העולם הבא בזכותכם (וגם אתם קניתם בזכותו גם אם מתתם בלי תשובה חס ושלום) הוא ובניו ובניו ביתו זה כאילו הצלתם אלפיי אנשים מרצח רחמנא ליצלן ומכאן תבינו איזה כוח יש למצווה הזאת... מי מאיתנו לא היה נותן כל שיש לו בחייו להציל 1000 יהודים מהשואה? זה בכלל לא שאלה... אני בטוח שכולנו אז ככה תתייחסו להפצת ספרי הצלת 1000 יהודים משואה רוחנית שהיא יותר גרועה מהשואה הפיזית וזאת על ידי הסיכוי שרק יהודי אחד יהרהר בתשובה או יחזור בתשובה בזכותכם בהפצה שלכם וההמלצה שלכם... לו הייתם מבינים בידיעה מוחשית שכל מה שאני אומר אמת (וכל שאני אומר זה מחז"ל ומהזהר ומהגמרא) הייתם עושים כמוני עוזבים הכל כולל ומקדישים את חייכם להציל יהודיים מהשואה הרוחנית שמצפה להם וגם הפיזית בעולם הזה שכן כל הייסורים בעולם הזה, והמחלות רובם ככולן רק למטרה אחת להעיר אותנו לתשובה ולמרק עוונות ומי שיקרא את ספרי ילמד איך שלא יבואו עליו ייסורים משמיים ולא מחלות כלל ואם כבר סובל מייסורים אם הוא יישם את שכתבתי בספר כמו לקחת תענית דיבור מדי כמה שבתות בשבת על עצמו ששווה 65,600 צומות רצופים ובכוחו להשמיד אלפי מלאכי חבלה ממעשינו הרעים ולהיות לנו תיקון גדול וכפרת עוונות אז יחול עליכם הכלל שיש דין למטה (על דינו עצמנו על עצמנו בבחינת התענית דיבור או צדקה או יחד) אז אין דין למעלה... כלומר אין נגזרים ייסורים עלינו בבית דין של מעלה שדן עלינו כל יום 24 פעם <https://www.youtube.com/watch?v=VmxGoEGoKM>... הצילו את כל מי חשוב לכם "ספר ההוכחות" מציל נפשות ממש מאות הרהרו בתשובה בעקבות הספר הזה ויותר מ-30 כתבו לי שחזרו בתשובה בזכותו אני אפרסם יום אחד את מאות המכתבים שקיבלתי כאן בפייס שמשבחים ומהללים את ספרי שממש הציל אותם וכו'. תבררו אחים ואחיות יקרים הכל אמת יש בורא לעולם שבוכה כל יום שאנחנו לא חוזרים בתשובה כואב לאבינו שבשמיים על כל יהודי. תבררו ותראו שאין כמו חיי תורה ומצוות שהם חיים אמתיים מושלמים ומאושרים... אני מדבר כחילוני הולל לשעבר שעשה תפנית חדה בזכות הידע שצברתי ממחקרי שהוביל לכתיבת ספרי זה ואני האדם הכי מאושר עליי אדמות מחזרתי בתשובה... ממש כיף לחיות חיי תורה ומצוות והמבין יבין... טעמו וראו כי טוב טעמה וזכרו שסוף דבר הכל נשמע את האלוהים ירא ואת מצוותיו שמור כי זה כל האדם כך כתב קהלת שהוא שלמה המלך החכם באדם..

האם מצווה להציל את אחינו החילוניים מסורתיים ודתיים מחפפים ולקרנם לתורה ועד כמה חייבים למסור נפש וכסף ?

תשובה: מהספר "אבידת אחיך" שהוא ספר הלכות השבת אבידה בעמוד כ'. נקבע שם להלכה הלכות של השבת אבידת אחיך מבחינה רוחנית (להציל חילוני מסורתי ודתי לונני שאיננו מזיד שיעשה תשובה ויניצל משמד רוחני ופיזי...) נפסק להלכה שמצווה וחובה להציל יהודי טועה בדרך או תועה כשה אובדת (תינוק שנשבה ובדורנו פסק החזון איש זצוק"ל והרב עובדיה יוסף זצוק"ל ועוד שרוב הדור כרובו תינוק שנשבה !!) ומי שיכל להציל ולא הציל דמם של אותם אנשים שיכל להציל ולא הציל פסק שם כבוד הרב הגאון יבקשו ממנו !! (לספר הלכות זה הסכמת גדולי ישראל כולל הרב קנייבסקי שליט"א גדול הדור ועוד...) לפי ספר הלכות זה נראה שדינו של מי שיכל להציל ולא הציל יהיה כאילו רצח אותם או ראה אותם נרצחים והתעלם... (והתורה אומרת לא תוכל להתעלם אפילו משורו או שיו נידחים וקל וחומר חיי או נפשו) וכך פסק שם: כתב המנחת חינוך שמצווה וחובה להציל רוחנית !! וזה לשון דבריו של ספר החינוך הקדוש: " עוד מתחייב (להציל) מלא תעשה דלא תעמוד על דם רעך דלא גרע מהטובע בנהר דעובר על לא תעמוד (על דם רעך) וגם השבותו לרבות אבידת גופו על אחת כמה וכמה דאם יוכל להצילו מן העבירה דהוא אבידת נפשו וגופו רחמנא ליצלן בודאי חייב (שתבינו לא אופציה ולא זכות אלא חובה כותב המנחת חינוך !!) להחזירו למוטב ולהצילו "עכ"ל כך כתב החפץ חיים: "יש להתבונן אם חסה התורה כל כך על ממונו של ישראל אפילו על חמורו או שיו שתעה והרחיק מן הדרך וחל חובה על כל אחד להשיבו לבעליו כל שכן שצריך לרחם על הנפש הישראלית שתועה מן הדרך אפילו אם יצטרך עמל רב להשיבה. והנה ידוע דרשת חכמינו ז"ל (בבא מציעא לא.) על הפסוק השב תשיבם לאחיך אפילו מאה פעמים ומזה נלמד אף בעניינינו שצריך לעמול אפילו מאה פעמיים כדי להטות את התועים אל הדרך הישרה דרך השם ומי שיכול לעשות כן ואינו עושה דמם של אותם אנשים ידרש ממנו " עכ"ל זה ממש חובה על כולנו למסור נפש ויש דעות שהלכה למסור את כל ממונך !! להציל חיים של אדם יהודי מאיבוד פיזי ונפסק שם שקל וחומר להצלה רוחנית שעולה על הצלה פיזית !! זה נסיון קשה למסור כל ממונך (אבל לפחות שנתחיל בקטן ונזמין לפחות בעשרים אחוז מההכנסה שלנו שזה המעשרות) זה דור שניתן לקנות חיי נצח יותר גדול מנביאים ותנאים קדושי עליון !!! עלות הדפוס כיום כה זולה וכמות ההוכחות שמוכיחות שהתורה אמת היא כה קטלנית וב"ה זיכני השם לעבוד עבורכם אלפי שעות ללקט ולערוך את ההוכחות הלוגיות המדעיות והשכלתניות שמוכיחות שהתורה אמת כך שמי שקורא בספר ההוכחות מוכרח לשנות את חיי לטובה ולכל הפחות מהרהר בתשובה !! (ובכך בסוף יצא מהגהינם כי הזוהר הקדוש מגלה שמי שמעולם לא הרהר בתשובה יורד לגהינם ולא עולה לעולם !!) עלינו למסור נפש כי רק במסירות נפש של נחשונים בן עמינדבים (הראשון שקפץ לים סוף ביציאת מצרים בזמן שכולם פחדו להכנס למים שמה יטבעו... ובזכותו הים נחצה שראה שרו של הים והקב"ה שעשה מסירות נפש וע"כ נחצה ל12 חלקים) ופינחס שקינא את קנאת השם והוא כיום אליהו הנביא שאיתו כרת השם בירת שלום על מסירות נפשו (שהרג את זמרי שחטא עם כזבי בת צור בת מלך מואב... ובזכותו עם ישראל ניצל משמד אמר השם על שקינא את קנאת השם וסיכן את חייו ומסרם על קידוש השם) חייבם בדור הזה אנשים מוסרי נפש שיתאבדו על זיכוי הרבים והצלת אחינו !! (שזה מצווה מדאורייתא פסק ספר זה של ההלכות וזה משותת על אור החיים הקדוש ועל הרמב"ם ועל השולחן ערוך !! ועל מנחת החינוך...) רק יחד במסירות נפש ובס"ד נביא הגאולה ברחמים ובחסד גמור ולא בשואה אומר השם יתברך דרך נביאי !! חייבים להתעורר ומי שחכם קוטף מצוות !!! ומציל נשמות וגם הוא ניצל מגהינם וכף הקלע ומקבל שכר אומר רבינו ונה של יותר מנביא קודש וצדיק !! אם זכה להחזיר יהודי אחד בתשובה !!! ואיך ניתן להציל ב כמה ש"ח את האחים שלנו? כמו על ידי שירכו שאת ספר ההוכחות ויחלק את ספר ההוכחות לרבים לקרוביו חבריו וכל יהודי או כל חומר לזיכוי הרבים שיכול להציל את האחים והאחיות שלנו... ובספר

עצמו מאות מכתבים של אנשים ששבו בתשובה ממנו או לכל הפחות הרהרו בתשובה ולכן יש לנו ראיות שזה פועל ומציל !! וזה רק משחק של מספרים ככל שיותר תחלקו יותר תצילו וגם שתכנעו אותם לקרוא !! ו"ספר-ההוכחות" בס"ד ביכולתו להפוך מחילוני גמור ואתיאסט לירא שמיים כפי שעשה לי !!! ולעניות דעתי ודעת עשרות אלפים שניצלו בזכותו עד כה בס"ד ספר ההוכחות זה הדבר הכי קטלני שיש כיום בשוק שהופך כמו בסמינר חילוני גמור לירא שמיים וזה רק בכמה ש"ח בודדים לעותק יוסף אומר לאשת פוטיפר "ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלוקים" חייבים לחזור בתשובה ולבקש גמילה מהטומאה של כל המכשירים הטמאים "ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלוקים" חייבים לחזור בתשובה ולבקש גמילה מהטומאה של כל המכשירים הטמאים כמו טלוויזיה אייפון, אינטרנט, ועיתונים שפסק מר"ן הרב קנייבסקי שזה בייחוד ואל יעבור !! אם אומרים לך קח אייפון או אינטרנט לא כשר או תמות אתה חייב להגיד תירו בי לא לוקח זה משמעות ייחוד ואל יעבור !!

כך השיבו באתר הלכה יומית על פי פסקי מר"ן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל בענייני אינטרנט

שאלה: האם יש איסור על פי ההלכה, (לא ממידת חסידות, אלא ברצוני לדעת את עיקר הדין בלבד), להתחבר לרשת האינטרנט הרגילה לצורך כל שהוא? תשובה: שורש השאלה, מכיוון שהדבר ידוע, שעל ידי החיבור הרגיל לאינטרנט, ניתן להשיג הרבה דברים מועילים. אולם מצד שני, על ידי האינטרנט ניתן לקרוא דברים הנוגעים חס ושלום לכפירה ביסודות האמונה, ואף ניתן לצפות בדברים האסורים לצפייה. ומכיוון שרבים מאד מבני דורנו זקוקים באופן רציני לשירות האינטרנט, קשה מאד להחליט לאסור את הדבר מכל וכל.

קריאה וראיית דברים האסורים

והנה כבר לפני מאות שנים, הופיעו בעולם ספרים שונים, כגון ספר "עמנואל הרומי", שרובו עניני חשק וליצנות ופריצות. ומרן השולחן ערוך (סימן שז סעיף טז) כתב שאסור לקרוא בספר זה. ובכלל האיסור כל ספרי ה"רומן" וכיוצא באלו, שכל הקורא בהם עובר משום מה שנאמר "אל תפנו אל האלילים", כמו שדרשו רבותינו (בגמרא במסכת שבת דף קמט.), "אל תפנו אל מדעתכם", כלומר, אסור לו לאדם לעסוק בדברים הגורמים לו לשכוח את ה' יתברך. וכל שכן ועל אחת כמה וכמה עצם ההסתכלות בדברים האסורים באינטרנט, שמביאה את האדם בלי ספק לידי חטא, כמו שהזהירה התורה "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם", ונשמרת מכל דבר רע" (עבודה זרה כ:), ועוד. וכמו שאמרו בגמרא (במסכת סוטה דף ח.), אין יצר הרע שולט אלא במה שענינו של אדם רואת. ובעצם ההסתכלות בדברים האסורים עובר האדם על כמה איסורים מפורשים בתורה.

חידוש תורה שהשם שם לי בראש

מקווה שהוא מכוון לאמת ואם לא ימחל לי השם.. ויתעלם ממנו השם אם הוא לא אמת שכן אני מנסה לכוון לאמת....יש משפט שאמרו חז"ל כך: (מסכת סוטה ב'): "כל הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין". והרמח"ל הקדוש ז"ל בספרו היקר מסילת ישרים אומר: "ותראה כי זאת היא תחבולה גדולה לאדם למען הנצל מיצרו, כי כיון שבהיותו בעסק העבירה קשה עליו לנצחו..." ואנוכי ערן בן עזרא הקט מוסיף: "אדם חושב: "סוטה" זו בחורה פרוצה שבדיוק חוטאת (בקלקולה או משדלת לחטוא)..אז ידיר עצמו מן היין שלא יאבד הדעת ואז יצרו יתגבר עליו והוא יחטא עם הסוטה...עד כאן זה מובן מהפשט .. החידוש ששם לי השם בראש .. זה כך: "מי היא הסוטה? לא תמיד בחורה סוטה, אלא שכאן הכוונה לנפש של האדם שמחמדת תאוות כל תאוה אסורה כמו ראיות אסורות כמו רצון לחטוא בעריות או רצון לאכול לא כשר וכו.....אז שאתה רואה את הנפש בקלקולה חומדת (סוטה מדרך הישר לכן אמרו חז"ל סוטה)...במחשבות...אז תזיר את עצמך מן היין כדי שהנפש לא תפיל אותך בעבירות שאחריהן מי ישורנו כדי לתת לך כוח לנצח את יצרן... וישמע חכם ויוסף לקח

החיבור לאינטרנט מבלי לצפות בדברים רעים

והנה יש טוענים, שאפשר שיהיה לו לאדם חיבור לאינטרנט, והוא יהיה שליט בעצמו שלא להיכנס למבואות המטונפים, ומדוע נאסור עליו את החיבור לאינטרנט? והתשובה לטענה זו, כי לב יודע מרת נפשו, ואנשים רבים שהתחברו לאינטרנט רגיל, כולם יעידו יגידו כי מצבם הרוחני ירד אלף מדרגות אחורנית מחמת קלקולי האינטרנט, כמה וכמה נפשות יקרות מישראל, שהיו יראי ה' שומרי מצותיו, נפלו לבאר שחת, וחייהם התשנו מן הקצה אל הקצה אך ורק בשל הדבר הרע הזה. ועל כן איסור יש בהתחברות לאינטרנט הרגיל, משום שאדם הרגיל בו נעשה בעל יצר הרע גדול יותר ממה שהיה קודם לכן, ונקרא "מגרה יצר הרע בעצמו". (ובגמרא במסכת נדה (יג.), אמר רב, שהמגרה יצר הרע בעצמו, יהיה בנידוי). וקרוב מאד לחטוא. ואדם המחובר לאינטרנט הפתוח לכל טומאות העולם, יהיה בעינינו כאדם המתהלך בדרכים, כאשר באוצרו גנוזים טמונים באמתחתו, עיתונים מלאים עניני טומאה, וספרי קוסמים ומכשפים, ותמונות מבהילות העשויות בידי בריות שפלות, וניירות ערך למסחר בדברים נוראים, ושאר דברים רעים, (אשר גם מבלעדי ענין הדת, היה לו לאדם בעל נפש יפה להתרחק מהם, שהם עומדים בניגוד למוסר הטבעי האנושי), והוא אומר שאינו קורא בהם, רק נושאם עמו מטעמי נוחיות וכדומה. הלא כל אדם בעל שכל יתרחק מאדם כזה הקרוב כל כך לבא לידי טומאה רצוצה, וטמא טמא יקרא.

אינטרנט מסונן

אולם נכון הדבר, שיש אנשים רבים, שאינם רואים בפניהם דרך אחרת, ולטובתם סייעו מן השמים, שיש בזמנינו כמה חברות היוצרות "חסימה" לאינטרנט, בכדי שלא יוכלו על ידו לראות ולקרוא דברים האסורים, ובכל אופן יכולים לנצל את טובות האינטרנט לצרכיהם הבסיסיים. ובוודאי שחובה קדושה על כל אדם ואדם, שלא לאפשר למדת העצלות לנהל את חייו, רק "החלש יאמר גבור אני", וימהר להתחבר לאינטרנט אך ורק על ידי חברות כאלה. ויעורר את עצמו, כי על

ידי מחשבה רעה אחת, בחיבור לאינטרנט רגיל, מתבטלות כמה וכמה מצות עשה, ועובר על מצוות לא תעשה, ונעשה מרוחק לפני השם יתברך, במקום שיכול היה לזכות באור עולם, על ידי התקשרות עם חברה המספקת אינטרנט מסונן. ויש לפרסם עושי מצוה המתחברים אך ורק לאינטרנט מסונן, שגדול שכרם רוב מאד, עד שאי אפשר לשערו ממש. אף על פי שנראה הדבר כאילו מדובר במעשה קטן, אין הדבר כן, כי הניסיון הוכיח שיש צורך בהתגברות גדולה על היצר הרע במעשה זה, ורק לאחר שזוכים להתחבר לאינטרנט "מסונן", רואים כי אין הדבר קשה כלל. וכבר גילו לנו רבותינו במדרש ובגמרא (בפרק חזקת הבתים), שכל אדם שיש בידו להביט בדברים האסורים, והוא כובש יצרו ואינו מביט באותו דבר, זוכה להקביל פני שכינה. ולמדו כן ממדרש הפסוקים. וזאת מלבד עוצם השכר שיש לאדם המצער עצמו עבור קיום התורה, ועוד. ואם כן מי הוא זה אשר יחריש לבבו ולא יתעורר להתנתק בזריות מן האינטרנט הרגיל, ויחבר עצמו על כל פנים בחסימה עיקרית, להציל נפשו ונפשות בניו ובנותיו מרדת שחת. ובזכות קבלה גדולה כזו, של ניתוק מן האינטרנט הפתוח, יזכו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה, ויזכו לעלות מעלה מעלה בתורה ובקדושה וביראת השם, מתוך שלום ושלווה הנפש ונחת ושכל בהיר, ברבות הטובה כל ימי חייהם. והקדוש ברוך הוא ודאי שמח במי ששומר עצמו בזמן הזה שלא להתחבר לאינטרנט רגיל, כעין מה שאמרו בגמרא (פסחים ק"ג). המורם מן האמור, שאף מי שאין לו ברירה אחרת, והוא זקוק להיות מחובר לרשת האינטרנט, עליו לעשות כל מאמץ באופן מיידי ולעבור לרשת אחרת המספקת אינטרנט מסונן, וכל העושה כן, רב שכרו מאד. ושומע לנו ישכון בטח. ויעשה כל דבר ע"פ הוראה מרבו, ובהתייעצות עם רבו, וכבר אמרו: "עשה לך רב והסתלק מן הספק".

תשובת הרב יעקב ששון שליט"א

מי שחרדי לא מתעסק עם הטומאה שפסקו גדולי דור שזה ביהרג ואל יעבור האינטרנט או האינסטגרם וכו' כי מפייסבוק בתים שלמים נהרסים האינטרנט זה כמו רחוב היום, ואפילו יותר גרוע! ממעשים של מלאך עם חטאים באינטרנט ולעבור על דברי גדולי ישראל אדם זה נקרא טמא ורשע גדולי ישראל קוראים למי שעובר על דבריהם טמא ורשע וכך גם התורה קוראת להם אם הם לא תינוק שנשבה והם יודעים את האמת הם אדם רשע וטמא.. כך קוראת הגמרא לאחד כזה אם לא יעשה תשובה ויבער הרע מקרבנו... כמוכן שכל האמור מדבר במי שחייב אינטרנט לעבודה והוכח שהוא לא נכשל באינטרנט כשר למהדרין זה ומי שלא חייב או נכשל כחייב לעבודה אז אסור לו אינטרנט בכלל גם לא כשר פסקו גדולי ישראל שזה ביהרג ואל יעבור ראו הפסק הלכה בספר ההוכחות

נתינת צדקה במקום פיקוח נפש בזכו יותר מחומש במקום פיקוח נפש

רבי אברהם אבוש רבה של פראנקפורט דמיין היה פזרן גדול לצדקה, מעולם לא לן כסף בביתו. פעם אחת שאלוהו תלמידיו, הרי גמרא מפורשת היא במסכת כתובות (ג, ב) אמר רב אילעא באושא התקינו, המבזבז אל יבזבז יותר מחומש. ענה להם, אין הלכה זו אמורה כשבאה לידך מצוה שיש בה שמץ של פיקוח נפש, שהרי אפילו שבת החמורה, נדחית מפני פיקוח נפש, והאיסור הזה של בזבוז יותר מחומש, נדחה בשעה שאנו רואים שלפלוגי אין לחם לאכול ואין צורך דחוף יותר מזה. ויש לזה הוכחה ממסכת קידושין (דף ת, א) האומר לאשה התקדשי לי בכיכר זה והיא אומרת תנהו לעני, אינה מקודשת, מאי טעמא, יכולה לומר לו: כמו שאני חייבת בנתינה צדקה לעני כן מחויב גם אתה, ותמוה הדבר, איך קבעו חז"ל שהיא יכולה לומר, אולי כבר בזבוז הלה חומש מנכסיו, וכבר יצא ידי חובת הנתינה בהידור ואינו חייב יותר בחובת צדקה. מוכח מזה, שלתת לעני לאכול, גם אחרי שבזבזנו יותר מחומש לצדקה, עדיין לא יצאנו ידי חובת צדקה זו. ואביא לכם הרמז שכתב המהר"ל מפראג שיש באותיות "צדקה" הנחיייה לגודל הנתינה הראויה לעניים, א) כשיש לך ק' מאה זוז תעשה מהן צ' תשעים זוז, רמז להפרשת מעשר לצדקה. ב) אם אתה מבקש להרבות בצדקה תעשה ד' מכל ה', רמז למתן חמישית לצדקה, כדברי חז"ל במסכת כתובות (מו, ב) המבזבז בכספו לצדקה, אל יבזבז יותר מחומש. ג) תיבת "צדקה" כולה בגימטריא מאה תשעים ותשע בכך יש רמז, שרק מי שממונו הוא כמניין אותיות אלו, או פחות מזה רשאי ליטול צדקה, אולם אם יש לו מאתיים זוז לא יטול.

חידוש יפה שכתב לי צדיק בשם רפי אמסלם

"ערן היקר רציתי לשתף אותך בשתי חידושים מתוקים מדבש ששמעתי על פורים... הראשון הוא, במילה "מגילה" מסתתרת כל מהות חג הפורים: מ.ג.ל.ה. = מצוות קריאת המגילה. ג.ל.י.מ.ה. = מנהג התחפשות. ל.ג.י.מ.ה. = שתייה עדלידע. ג.מ.י.ל.ה. = משלוח מנות ומתנות לאביונים...נפלאות לשון הקודש!"

חידוש תורה שהשם שם לי בראש

מקווה שהוא מכוון לאמת ואם לא ימחל לי השם..ויתעלם ממנו השם אם הוא לא אמת שכן אני מנסה לכוון לאמת....יש משפט שאמרו חז"ל כך: (מסכת סוטה ב'): "כל הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין". והרמח"ל הקדוש ז"ל בספרו היקר מסילת ישרים אומר: "ותראה כי זאת היא תחבולה גדולה לאדם למען הנצל מיצרו, כי כיון שבהיותו בעסק העבירה קשה עליו לנצחו... " ואנוכי ערן בן עזרא הקט מוסיף: "אדם חושב: "סוטה" זו בחורה פרוצה שבדיוק חוטאית (בקלקולה או משדלת לחטוא)..אז ידיר עצמו מן היין שלא יאבד הדעת ואז יצרו יתגבר עליו והוא יחטא עם הסוטה...עד כאן זה מובן מהפשט.. החידוש ששם לי השם בראש.. זה כך: "מי היא הסוטה? לא תמיד בחורה סוטה, אלא שכאן הכוונה לנפש של האדם שמחמדת תאוות כל תאוה אסורה כמו ראיות אסורות כמו רצון לחטוא בעריות או רצון לאכול לא כשר וכו.....אז שאתה רואה את הנפש בקלקולה חומדת (סוטה מדרך הישר לכן אמרו חז"ל סוטה)...במחשבות...אז תזיר את עצמך מן היין כדי שהנפש לא תפיל אותך בעבירות שאחירתן מי ישורנו כדי לתת לך כוח לנצח את יצרן... וישמע חכם ויוסף לקח."

דעת תורה בנושא מחשב ללא אינטרנט

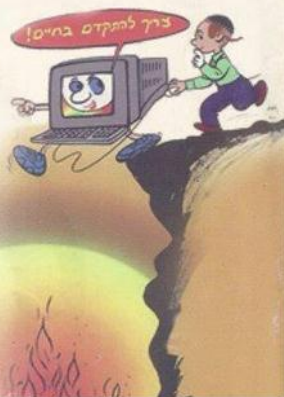
... ובודאי מי שיכול שלא להכניס מחשב לביתו, יציל בכך את עצמו ובני ביתו מסיכונים, מפיחיתים וממשכולים חמורים וגם יסייע לו לגדל את ילדיו לתורה וליראת שמים על טהרת הקודש ועל זה באנו עה"ח

א.ג.ל שטינגן	שמואל הלוי ואנו	הק' משה יחזקע	הק' ישכר דב	עובדיה יוסף
מיקל י. ליפקוביץ	ש. נסים קרליץ	הק' יוחנן סופר	אברהם מ. דנציגר	שמעון בעדני
שמואל אויערבך	חיים מינחם שיינברג	אברהם יעקב פרידמן	נתן נשטטר	משה צדקה
			אלי שמואל שמרלו	

מהרס' התורה לדורותם



סולרי הכשרים:	
050-41	052-71
052-76	054-84
057-31	054-85



תתנדב להצלת הדור

אם ברצונך להיות שותף בארגונו ולהסביר בסביבתך על בעיות המחשב, או על מנת לקבל יותר ידע בעניין, תוכל להתקשר לוועדת הרבנים לענייני תקשורת (שלוחת ישיבת "מחנה ישראל") טל' 02-5020016

ברכה אהרון פיינהנדל

היהודי המרוצה

משפחות רבות מתלבטות בשאלה: האם כדאי להכניס הביתה מחשב בלי אינטרנט, או עם אינטרנט חסום בחסימה טובה? אז הנני לייצק לכם עצה נאמנה: אל תכניסו מחשב, ויש לנו שלש סיבות ברורות וחזקות כבדות, שאף אחד בעולם לא יוכל להתווכח או להשיב תשובה נבונה: א. גם חסימה טובה שאפשר להזימן, אפשר גם לבטל. זה לא דומה למלאפון מאושר שהחסימה נמצאת במכשיר עצמו. ב. אפשר לקלוט אינטרנט דרך כרטיסים ועוד טכניקות, והסכנה נשארת בעיצומה. ג. החסימה אולי מועילה לבני אינטרנט, אבל לא לבני דיסקים - סרטים. וכבר הזהיר הגאון ר' שמעון פנקס זצ"ל בדרשתו לפני הורים ומתכונים: "ואל נשכח שבמרחק שני רחובות מהבית של כל אחד מאתנו מסתובבים ומוצעים להשאלה לכל דורש מאות סרטים: מעל גבי השלחן מצוננים - כאלו, ומתחת לשלחן השאר..." ולמנוע אי הבנות: בוודאי כל מי שמספיק על בעל מחשב (הן בביתם והן במשרדם או מוסדות חינוך) לבטל את האינטרנט או להזימן חסימה טובה - זה פשוט שהוא עשה מצווה גדולה להמעיט את הסכנה ככל שניתן.

ולפי דברים לעיל מובנים היטב דברי הגה"צ ר' מתתיהו סלומון שליט"א משני רוחני ודישיבת ליקוד:

"אני מוכרח להתבאר במילים חיות - דעו הורים, שעל ידי הנסות מחשב לבית הם רוצים את בניהם... אם אתם רוצים צעצועים ותגללו בזות התורה או אל הנכונים את המחשב לבית ..."

... סופרים, מגינים, משגיחי כשרות, שוחטים, מוהלים וקל וחומר למלמדי תינוקות, וכן כל מי שסומכים עליו בעניינים של מלאכת הקודש, או שמבקשים ממנו עצה וברכה בעבודת ה' וכו'... יש לבדוק אחריהם ולוודא שלא יחזיקו מכשיר שאינו מאושר ושלא יתחברו לאינטרנט אלא באישור רבני מוסמן, ובודאי שלא לחזוק סרטים עם מכשולים. ומי שיכול לא לחזוק כלל מחשב או כל מכשיר ציפיה אחד... מציל את עצמו ובני ביתו ממכשולים גדולים.

ובה באנו על החתום בשם רבני "טוהר המחנה" עזריאל אויערבך, עמרם אופמן, מנחם מנדל מוסק, שמחה הכהן קוק



אינטרנט וסרטים = פצצה אטומית

לפי "לב לאחים", מחלקת "לב שומע" לטיפול בנושאים: 70% מתוך הנושאים נשרו עקב הגלישה באינטרנט

מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א: כשנשאל לגבי סרטים ואינטרנט: לא היה כמכשול הזה מאז בריאת העולם.. הרי זה חילול ה' בכל יום שעובר.

בשם מרן בעל "שבט הלוי": עדיף שהבעל יצא מהכולל ויעבוד במקום צנוע אם הלימוד שלו גורם שאשתו צריכה לעבוד במקום של מכשולים, כגון אינטרנט פתוח וכו'. אסור להתייחד עם אינטרנט. פגם האינטרנט והסרטים גרמו מחלות ממאירות, והטובים סובלים בגלל הרעים.

הגאון רבי משה צדקה שליט"א המחזיק אינטרנט וטלפונים לא כשרים לא לאפשר לו לעבוד כחזן ולא יצטרף למנין, דינו כאוכל בשר טרף ויש לגרש אותו מבית הכנסת, לפני שיגרש את השכינה.

גדולי הפסיכולוגים, גם אצל הגויים, קבעו: הסרטים גורמים תת-רמה בלימודים, הויזיביליטי, הרס תא המשפחה, אלימות, שטיפת מוח והתמכרות.

לגבי קורסים ולבני עבודה, לברר קודם אם יש בהם חשש מכשול בנושאים אלו. משפחות נכבדות רבות נהרסו עקב מכשולים במקומות עבודה.

הילד איננו . . .

ילד כבן שש מאחד הת"מים בבני ברק הוצרך לאשפוז בבית"ח. האחיות רצתה להביא לו מחשב שהיה במחלקה כדי שלא ישתעמם. כאשר הולד ראה את המחשב התחיל לצעוק, כאילו הביאו לו פצצה... ובדיוק באותו רגע נכנס למחלקה אבא של הילד ושאל את בנו, למה הוא לא רוצה מחשב? והבן אמר שהרבה בתלמוד תורה הזהיר שזה גורר דברים איומים, אבל האבא צחק ולען על דבריו גרועים כאלה! זעק האב, וזעקתו נבלה כבר על אוזניים אטומות. הילד התדרדר לחלוטין ולאחר צאתו מבית"ח הלך הילד יותר לתלמוד תורה. (ע"פ ספר "עליו לשבח").

יהודי בעל תפקיד חינוך ומגיד שיעורים רבים החליף לסולרי מאושר, אבל השאיר את המכשיר הישן בבית לצורך בנו בן 14 שביקש להשתמש בו בתור שיעון מעורר כדי לקום באשמורת הבקר ללימוד. הבן היה מתרשם מצויני הולמדי באחת הישיבות הטובות ביותר. בסוף האב כמעט התעלף כשנודע לו שהבן השתמש תקופה במכשיר להתחבר לשירותי תוכן הרעיוניים ביותר. האבא ביקש לפרסם: "חשבתי שאני חכם, שגדולי ישראל שפסקו לבל יחזיק ברשותו מכשיר שאינו מאושר, אין הכוונה עלי".

שידוכים בעידן הטכנולוגיה ה"מתקדמת"

לברר בזמן שמבררים על היראת שמים על המשודך או המשודכת, מה המצב אצלם ואצל הוריהם ובני משפחתם בנושאים אלה. כמו כן לבקש התחייבות מצד השני שלא יכנס את מכשיר כזה לבית של הווג, וכן שלא יהיה במקום העבודה של אף אחד מבני הווג גישה לאינטרנט לא חסום. הגע בעצמך: אילו היה חשש שצד אחד רוצים להכניס טלוויזיה לביתם, וכי לא היו מבררים את זה קודם, ואילו היה מתברר שאכן מעוניינים בטלוויזיה, האם לא היו בורחים משידוך זה כמו מאש...? סיפר לי יהודי חסידי ירושלמי, שבזמן שבתו היתה מאורסת, החתן הרדיע שהוא חייב שיהיה מחשב בבית אחרי החתונה מכל מיני סיבות. אח"כ החתן ה"מוכשר" קיבל אי-מייל כבר באמצע ימי השבוע-ברכות עם חומר פסול, ותוך תקופה קצרה התגרשו.

אפשר בלי מחשבים

במוסדותינו הצלחנו להוציא את המחשב מתוך המשרד, ואנו קולטים הוראות קבע ושאיר עבודתו של מחשב, דרך משרד הנהלת חשבונות ושירותי משרד חיצוניים. מאז שהוצאנו את המחשב, ההוצאות בתפעול הנושאים שהיו צריכים לעבור דרך מחשב דווקא ירדו (!) משום שמזכירי שהפעילו אותו התפנה לדברים חשובים אחרים. דוגמה כזו יכולה להספיק להפיק מאד חיובית על תלמידי המוסדות ומשפחותיהם. כשם שהזקוק לרופא או עורך דין, שוכר את שירותיהם ואינו הולך ללמוד רמאה או משפטים, כך גם לבני המחשב אפשר ואפשר להסתדר בעלדי ברוב המקרים.

סיפר לי הרה"ג ר' משה יזר, מחבר ספר "מאור השבת ד' חלקים", שאין ברשותו שום מחשב, וכתב את ספריו בכתב יד, ואז שלח להדפסה באמצעות פקס. כך גם הספר "בזכות ונשמרתם על זהירות בדרכים הופק בשיטה זו, וגם המאמר הזה מתפרסם באותה שיטה... וכבר היו מכשולים וגירושיני ע"י מחשבים "תמימים" שגרמם לעריכת ספרי קודש, לבדיקת סת"ם, להדפסתם של גנונות ומורות, לשיווק כרטיסי טיסה, לצפייה ב"מצווה טאגני" של משפחה או של אדמו"ר, להנהלת חשבונות והדפסת במשרדי מוסדות תורה וארגוני חסד, וכו' וכו'.



"להוריד את המזוהות"

לאחרונה הרדיעו של מחשב חדש קולט אינטרנט (גם בלי להתקין מודם), והרבנים הודיעו שיש לנתק את הקליטה של האינטרנט מיד בזמן הקנייה, לבני מחשבים יחידים, גמ"ח ניווק אינטרנט חיים "OUT-NET" טל: 1599-502200 (לזכור: אין שום חסימה מוחלטת) מי שמחזיק אינטרנט פתוח בבית או במשרד כדוגמת המחשבים החדשים ולא חסם אותו ככל עדיף שיריד את המזוהות, כדי שלא להעמיך דבר קדוש במקום הטומאה...

לשלתם, מדקבות, הרצאות, יעוץ ותרומות הועד לטוהר התקשורת - רח' לייב דיין 9, ירושלים טל': 02-502-0016 פקס: 02-537-4224

לשון הגמרא שקוראת לאדם זה רשע שהכניס את עצמו לניסיון

זו לשון הגמרא שקוראת לאדם זה רשע שהכניס את עצמו לניסיון (כמו להחזיק אייפון ודומיו או אינטרנט או טלוויזיה או עיתונים חילוניים ודתילונים וספרים חילוניים ודתילונים בידוע שהוא מכניס עצמו לניסיון ולכן נקרא רשע) אי דאיכא דרכא אחרייתא [אם שיש דרך אחרת], רשע הוא... יש ליד הדרך כובסות, הוא יכול להסתכל עליהן או להטות פניו לצד אחר [מהמסקנא מבואר שקיימת אפשרות מצד המציאות שיטה פניו לצד אחר]. כלומר שאדם בוחר בדרך הקצרה שבה כובסות לא צנועות וגם אם שמר את עיניו הגמרא קוראת לו רשע גם אם שמר על עיניו..למה? כי הכניס את עצמו לניסיון ואסור לאדם לגרות בו את יצר הרע גם אם עמד בניסיון..ולכן חייב אדם להימנע שיש דרך אחרת ללכת בה ולא בדרך הלא צנועה גם אם היא ארוכה יותר וזה בודאי רלבנטי לאינטרנט וכל התועבות המוזכרות לעיל..וכך פסקו גדולי ישראל על כל התועבות הללו שזה ביהרג ואל יעבור !! וחייבים למסור נפש זה הביורר האחרון..אני יודע שזה קשה להיגמל מכל התועבות הללו שמי שמכור להם קשה לו לפרוש..אבל שלב ראשון בגמילה להכיר בעובדה שיש לו בעיה ואז להתפלל לשם שיעזור לו לפרוש מהן..וזה צריך תחליף לתעסוקה שהם מהווים לו (אותם תאוות לא כשרות הנ"ל) וזה רק מלימוד בספרים קדושים ושמיעת שיעורי תורה והתחברות לצדיקים שאין להם את התועבות הללו בבית או ביד ואז אדם זה קל לו לפרוש מכל התועבות הללו..זה תהליך של גמילה כמו גמילה מכל סם או התמכרות ולכן חייבים רצון עז לנצח כי זה התיקון של הדור הזה..דור שנדרשת ממנו מסירות נפש !! ואשריו של העושה זאת איזה עולם הבא מחכה לו..יותר מתנאים קדושים שלא היו להם ניסיונות כאלו...גדולי ישראל שראו ברוח הקודש ניסיונות אלו ואלו רצו להיוולד בדור זה !! מאידך זה הדור שיראה את המשיח ויזכה להגאל ונוכל בזמן קצר לקנות מדרגות רוחניות שעין לא ראתה אלוקים זולתך זה הזמן למסור נפש על קידוש שמו יתברך !! כמובן שלצורך העונש הדור הזה כולם תינוק שנשבה כמו נרקומן משוחד שקשה לו הגמילה ולכן מצדיק התאוות ככשרות וטובות כאילו מבלי להודות על האמת כי אדם זה משוחד וידוע מה שאמרה התורה שהשוחד יעוור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים (שזה גדולי ישראל שדעתם דעת תורה צרופה והשכינה מדברת מגורנם שאסרו התועבות הללו אנו מסלפים דבריהם לנסות לחיות עם השקר. כי אנו מכורים לו והיצר הרע כמעט כבעל הבית גמור עלינו)ומי שחכם מבין שהוא נרקומן של התאוות האסורות הללו ויבקש גמילה מהשם יתברך ושיעזור לו...והבא להיטהר מסייעין בידו...ומי שמתקדש מעט מלמטה מקדשים אותו הרבה מלמעלה...אבל לטאטא הבעיה ולומר שאין לנו בעיה זה כבר עושה את הבעיה לחמורה יותר וכמעט שאין תקנה לאחד כזה... ולכן חשוב להתחבר לצדיקים שיכוונו אותנו ויעסקו לנו לעבור הניסיון הכי קשה שהיה מימות עולם שזה הניסיון של הדור הזה הדור האחרון הניסיון של שער החמישים של הטומאה..נסיון האפיקורסות והעריית שקשורים יד ביד וניתן להינצל רק בזכות לימוד תורה בספרים הקדושים ותתחיל להתרגל לקרוא בספרים אלו ושמרתגלים אני מעיד מניסיון אישי אין הנאה גדולה מזאת !! כמובן ניתן להינצל בנוסף על ידי חיבור לצדיקים גדולי הדור ולא לסור ממה שהם מורים לנו ימין או שמאל..שנאמר הבוטח בעצת הזקנים(חכמי התורה) לא יפסיד.. השכר בדור שלנו פי כמה וכמה מונים על כל מצווה ולו אפילו הקטנה ביותר אמרו חז"ל, וודאי כל מצווה שווה כהרבה מצוות בדורות קודמים אומר האר"י הקדוש עוד על דורו לפני 450 שנה אז מה נגיד על דורנו !! עם זאת גם לצערנו העוונות משקלם גדול ולכן יש להימנע ככל שניתן מלחטוא ולעבור גמילה מתאוות שגדולי ישראל אסרו ולעשות תשובה מלאה ואמתית ולא רגל פה ורגל שם(וגם לא להתייאש אם נופלים לקום השם שמח בכם העיקר לא לומר אחטא ואשוב אלא נפלת קום ושמח עשה תשובה ומבחינת השם אתה צדיק !! שנאמר שבע ייפול צדיק וקם)..וכמובן לא לחדול מלשמור ולקיים מצוות שכן כל מצווה משקלה גדול מכל השכר של כל העולם הזה לעין שיעור..ואשריו של הזוכה למסור נפש לצאת מהפייסבוק הזה והאינטרנט ומתחבר לצדיקי הדור ולומד תורה ובורח כמו מאש מכל הטומאה והניסיונות..שלא נכניס את עצמנו לניסיונות ונחשב רשעים בשמים חס ושלום !! והמדובר בגמרא למעלה בדרך של הכובסות זה כמובן כאן רק במי שיש לו ברירה ובוחר בדרך הרעה יותר מהשניים רק אז הוא נקרא רשע..אבל אם הוא אנוס וחייב לעבור ושניהם רעות אז ברור שהוא לא רשע ועליו לעמוד בניסיון ולבחור בדרך הכי פחות מסוכנת מבחינה רוחנית ואז הוא צדיק אם שמר על עיניו !! וכמה גדול שכרו !! ואני כאן באינטרנט ובפייסבוק אם תשאלו..רק לזיכוי הרבים ולהוציא אחרים מהטומאה הזאת ולא להנאה אישית וזה מה שאני עושה ומנצל במה זאת להחזיר בתשובה את אחי ועם פילטרים כמו תוכנת קיי-9 ואינטרנט כשר ומה לא ועדיין בצער גדול שאני כאן אבל בגלל העיסוק בקרוב רחוקים בהיתר של שני רבנים אני כאן שנאמר לא תעמוד על דם רעך ועוד אבל סתם ככה אסור לאדם להחזיק פייסבוק ובמיוחד לנשים כי כל המביט בתמונותיה אפילו הצנועות לא יינצל מדינה של גיהנום..אמרו חז"ל

סיפור העני מצפת שתראו כמה קרוב השם לתפילת העני

שבגלל העניים הסובלים ביד הרשעים עלול השם להשמיד ערים שלמות חס ושלום !!! קראו הסיפור מתקפות העני מצפת בתקופת האר"י בגללו שלא ריחמו עליו כמעט חרבה צפת. הקבוצה עשתה את דרכה בשקט מהעיר צפת אל קבר הנביא הושע בן-בארי. אלה היו האריז"ל ותלמידיו. רגילים היו ללמוד בין ההרים, ומפעם לפעם היה האר"י מזמין את בני החבורה להשתטח עמו על קברות הצדיקים הפזורים באזור. הם כבר ידעו שעל-ידי השתטחות כזו אפשר להתחבר לנשמת הצדיק ולהשיג סודות עליונים בתורה. האר"י זל עמד ליד קבר הנביא בתפילה ארוכה וחרישית, וסביבו תלמידיו. לאחר מכן ישבו והאזינו למוצא פיו, דברי תורה וקבלה הנשגבים מבינת אדם. לפתע הבחינו התלמידים כי פני רבם השתנו. השמחה השורה עליו תמיד פינתה את מקומה לארשת מתח ודאגה. זמן-מה היה האריז"ל מהורהר, ולאחר מכן פנה אל תלמידיו: "הודיעו לי עכשיו כי גזרה קשה מרחפת על תושבי צפת. מכת ארבה תבוא בגבול צפת, אשר תאכל את כל עשב הארץ ותכלה את כל פרי העץ, עד שלא ישאר דבר למחיה בכל הסביבה". נבהלו התלמידים מאוד ושאלו: "רבנו, עונש חמור כזה על שום מה? במה חטאו תושבי צפת?". ענה להם האריז"ל: "כל זה בא עלינו בגלל יהודי אחד, ר' יעקב אלטרין שמו. עני מרוד הוא ואיבד את מקור פרנסתו, ובא בתרעומת כביכול לקב"ה על מצבו הקשה. כשראו מן השמים שאין איש מיושבי צפת בא לעזרתו, נגזרה הגזרה". "אבל, רבי", קראו התלמידים, "אולי עוד אפשר לעשות דבר-

מה ולהציל יישוב שלם מצרה חס-ושלום. מה עלינו לעשות? ציווה האריז"ל שכל אחד מתלמידיו ינדב סכום מסויים, והצטבר בידם סכום נכבד. קרא האריז"ל לרבי יצחק הכהן, תלמידו, מסר לו את צרור הכסף וציווהו לגשת לבית האיש העני ולהעניק לו את הצרור.

יצא רבי יצחק וחפש במבואות העיר, עד שאיתר את ביתו של האיש. מראה הבית מבחוץ היה עלוב ביותר. הקיש התלמיד על הדלת ולא נענה. רק קולות של מרירות ובכי נשמעו מתוך הבית. אזר התלמיד עוז ופתח בעצמו את הדלת, והנה הוא רואה את ר' יעקב אלטרין יושב במרכז הבית, סביבו בני משפחתו, והוא מדבר כלפי מעלה, ובוכה... כניסתו המפתיעה של תלמיד האריז"ל השתיקה באחת את בכיו של ר' יעקב. הוא הביט באורח בפנים תמהות, כשואל 'מה רצונך?!'. אמר לו רבי יצחק כי תלמיד האריז"ל הוא, וזה עתה שמע מרבו כי ר' יעקב שרוי בצרה ויש לעזור לו. "מה אירע לך ומדוע תבכה?", שאלו רבי יצחק.

ר' יעקב שפך את מר ליבו לפני האורח. הוא סיפר על פרנסתו שעסק בה מדי יום ביומו כדי להביא לחם לביתו. כד גדול של חרס היה לו, ובו היה מוביל מים לחצרות השכנים באזור. מהמעט שהשתכר הצליח להחיות את צאצאיו. עתה נשבר הכד ועמו מטה לחמו. באין לו כד, אין הוא יוצא לעבודתו, ואין לו ממה להאכיל את ילדיו.

"בצר לי פניתי אל הקב"ה", הוסיף היהודי הפשוט לספר, "וטענתי: האם כך ראוי לי?! האם עונש של רעב חלילה נגזר עליי ועל בני משפחתי?! וכי רשע אני יותר מכל העולם כולו?! והלאו הוא זן את כל העולם בחן וברחמים, ומדוע לקח ממני את מקור פרנסתי?..."

השתאה התלמיד לראות כמה צדקו דברי האריז"ל. הוא הוציא מחיקו את צרור הכסף שאספו התלמידים, פנה אל היהודי ואמר: "שמע-נא ר' יעקב, הנה שמע ה' את תפילתך, ומעתה לא תדע עוד מחסור. אנו, תושבי צפת, נתמוך בך ובמשפחתך, ככל שיידרש".

פני האיש אורו והוא לא ידע את נפשו מרוב שמחה. הוא הביט באושר בבני משפחתו ובמטבעות שהתגלגלו לידיו, ולא חדל מלהודות לה' ולהביע את תודתו לפני האורח שבא ברגע הדרוש, להציל את משפחתו מחרפת רעב.

אולם רבי יצחק לא שת לבו לדברי התודה. פניו הרצינו, והוא פנה אל היהודי בנימה של תוכחה: "הידעת שבעבורך כמעט התחייבו כל תושבי צפת בסכנת כליה ורעב?! כאשר באת בטענות כלפי הקב"ה, הביטו בשמים וראו שאין לך עוזר מקרב אחיך ושכניך, ונגזרה עליהם גזירה – אילולא רבנו הקדוש, ששמע זאת ובזכותו ניצלו כל תושבי העיר..."

התחרט האיש מאוד על הדברים שאמר בתוך צערו, והבטיח כי להבא ישים את מבטחו בה', ולא יתלונן עוד. הוא נפרד מרבי יצחק בהתרגשות, והלה שב אל חבריו לספר להם את סיפורו של ר' יעקב.

שאלו החברים את האריז"ל אם אכן סרה הגזירה ונתבטלה. השיב להם, כי אכן כסף הצדקה שנתנו לעני המרוד פעל להסרת הגזירה מעל תושבי צפת.

עבר זמן-מה ופתאום נראה ענן כבד של ארבה מתקרב להרי צפת. אימה נפלה על פני כול. פנו התלמידים אל רבם ושאלוהו אם חלילה לא נתבטלה הגזירה. פני האריז"ל הקדוש היו מאירות ושלוות, והוא לא נראה דאוג כלל. "הוסיפו לעסוק בתורה, בניי", אמר, "ודאגתכם תחלוף".

עברו כמה רגעים, ורוח עזה הופיעה והדפה את ענן הארבה כולו אל הים, עד שלא נשאר אחד.

הסיפור נפוץ והקה גלים, ונודע לכול כי בזכות ראייתו הקדושה של האריז"ל ניצל כל האזור ממכת הארבה.

רוחות מספרות: על דיבוקים ועיבורי נשמות

עדויות רבות, מעידות על מקרים שבהם נכנסו נשמות לגופם של אנשים עד שהוצאו מהם. קבלו סיפורים בני דורנו, של הרב יהודה פתיה זצ"ל, ונכדו, הרב בצרי שליט"א, אורית מרטין וברוך קסטנרוחמישי ח' תשרי התשע"ה

המקובל הנודע רבי יהודה פתיה זצ"ל, סבו של הגר"ד בצרי שליט"א, כתב באריכות על ענייני הדיבוקים שהתגלו אליו אישית, ועל סדרי תיקונם. וכך מספר רבי יהודה פתיה זצ"ל בספרו "רוחות מספרות" (עמוד 137): "ומעתה הט אזנך ושמע מה שסיפרו לי הרוחות, בהיותם עומדים לפני בית הדין הגדול: בשנת סת"ר באה אלי האישה חנה בת עקיבא, שהייתה מגולגלת בה נפש אישה אחת, הנקראת ג'חלה בת עמרם. אשת איש שחטאה עם ישמעאלי אחד ונשמעה לו בכל עת, וגם נוהגת כמנהג הישמעאלים. ואחרי כמה יגיעות וקיבוץ עם רב בבתי כנסיות והוצאת שבעת ספרי תורה ושבעה שופרות וצעקות, יצאה, ונתרפאה חנה לגמרי. - ועוד פעם שנייה, ביום חמישי כ' באדר א' התרס"ב, באה אלי חביבה בת רחמה, אשת יעקב יוסף דיידא, והייתה מגולגלת בה נפש אהרן נסים כהן, שהיה חשוך בנים ועם הארץ, ואחרי מעט יגיעות יצא ממנה. עוד פעם שלישיית, ביום ראשון י"ד בכסלו, באה אלי נועם בת לאה, שנכנס בה רוח, הנקרא יעקב בן גזאלה, שהיה גביר מפורסם בעיר בצרה, וחס על כבודו ועל כבוד משפחתו, ויצא הרוח תוך שלושה ימים. אמנם בי"ז בכסלו חזר הרוח ונכנס באישה הנזכרת, ועל ידי הייחודים יצא ביום שישי י"ט בכסלו. עוד פעם רביעיית, ביום שני כ"ב בכסלו ה'תרס"ג, בא ראובן בן משה מני בן רחמה שנכנס בו רוח הנקרא דוד יוחנן, המתקן מנעלים הבלויים ושם עמו עזיזה. והייתי עוסק עמו, עד יום שישי ט"ז בשבט. וביום ט"ז בשבט, כאשר הייתי מייחד עליו, רעדו כל עצמות ראובן הנזכר, ופשט את רגליו בפשיטות חזקה מאוד וברעדה והרגיש כאילו נתלשו ונעקרו אצבעות רגליו לגמרי, ואחר כך יצא הרוח מאגודל רגלו ולא הזיקו כמו שהשבעתיו. וכל מעשה אלו הרוחות ומה שדיברתי עמהם, הכול נכתבים אצלי בארוכה ולא העתקתים פה, לפי שאין בהם דבר הנוגע לדרוש שלנו... מתוך עשרות הסיפורים המדהימים שב"רוחות מספרות" נביא כאן מעשה אחד מופלא, שהתרחש עם הרב פתיה, כפי שמספר הוא בעצמו: יהודי אחד, בשם יחזקאל עזרא, שכינוהו כולם בשם "בכור", הגיע אליו ותינה בפניו בצער כי בעמדו בתפילה נכנסים בו הרהורים רעים, "וכאילו מדבר אחד מלבי ואומר לי שאמיר את דתי בדת הפרוטסטנטית, חס ושלום". האיש סיפר שהרהורי הכפירה שלו הפריעו לו ביותר בתפילותיו וכי הלך בשעתו אל מרן ה"בן איש חי" צוק"ל, כדי שיביא לי מזור לנפשו. רבי יוסף חיים, ה"בן איש חי", שלח מכתב לחכם רבי אליהו מני זצ"ל רבה של חברון, שכתב לו כי "קליפה גדולה מלוכשת בתוך לבו של בכור, אין לי עסק בה". רבי יוסף חיים הציע לאותו בכור לקחת אתו מזוזה לשמירה, אך היא לא הועילה, והוא פנה לרבי יהודה

פתייה כדי שיעזור לו. רבי יהודה פתיה החל לייחד ייחודים ליד אוזנו של האיש והרוח, "כדי שייכנס הבל הייחוד בתוך אוזנו ותוך איבריו, כי הבל הייחוד מוציא את הבל הרוח". במהלך הייחוד החל הרוח שבתוך גופו של בכור לצחוק, ואמר שאם רבי יוסף חיים בעל ה"בן איש חי" לא הצליח לסלקו, אין סיבה שרבי יהודה פתיה יצליח בזאת. רבי יהודה פתיה המשיך בייחודיו ולא התייחס לדברי הרוח, ודרש מהרוח לומר לו את שמו ושם עירו. אך הרוח סירבה בתוקף רב. הרב פתיה לא חדל מייחודיו ותקיעות השופר, עד שנכנעה הרוח ושאלה מדוע הרב צריך לדעת את שמו ושם עירו. "ברצוני לתקן את נשמתך כדי שתיכנס לגן עדן ולא תהיה עוד בכף הקלע", השיב לו מהר"י פתיה, אך הרוח הודיעה לו חגיגת שאין לה כל רצון להיכנס לגן עדן. הרב פתיה שב וייחד ייחודים עד שהרוח צעקה ואמרה ששמה הוא דוד בן סבתי בן רבקה מהעיר איזמיר, וכי הוא מומר שעבר עברות רבות. בהמשך, בתיאור ארוך ומופלא, מתאר הרב פתיה את השתלשלות העניינים, עד לתגלית המרעושה, שלפיה הרוח הייתה רוחו של שבתאי צבי שר"י. הרב פתיה, שהתייעץ גם עם מרן ה"בן איש חי" והמקובל הנודע רבי שמעון אגסי, חקר ממושכות את רוחו של שבתאי צבי, והוא תיאר לו בפרוטרוט את קורותיו המחרידים לאחר מותו וכיצד עבר ממדור ייסורים אחד למשנהו, גלגולים ותלאות. הרב פתיה סידר לו סדר תיקון ארוך, ובסופו נכנסה רוחו של שבתאי צבי לגיהנום, ועזבה את בכור האומלל.

לא תמיד הצליח רבי יהודה פתיה להוציא את הרוחות והדיבוקים מתוך גופותיהם של עשרות האנשים והנשים שהגיעו אליו להיושע. "עוד בשנת תרס"ו, בחזרתי מעיר הקודש ירושלים ת"ו", כך מספר ב'רוחות מספרות', "באה אלי האישה מרת רימה בת פרחיה, והיה בה רוח הנקרא יצחק בן כתון, והוא רשע ועם הארץ גמור, ויגעתי עמו כמה שנים ולא יצא, ועודנו עד שנה זו, שהיא שנת התקצ"ג, בתוך האישה הנזכרת, וסימא את שתי עיניה רחמנא לצלן". הגר"י פתיה, שהוא כאמור סבו של המקובל רבי דוד בצרי יבלחט"א, מאריך בספרו בגדרי הגלגולים, הרוחות והדיבוקים ומסבירם אחת לאחת, יחד עם סדרי תיקוניהם וענייניהם הנוראיים. ("רוחות מספרות" מאת הרב יהודה פתיה זצוק"ל)

המגיד מקוֹזניץ מגרש דיבוק

שמעתי מהרב ר' דוד, שפעם היה בקוֹזניץ וראה דבר פלא שבכל בוקר אחר התפילה לומד הרב הקדוש, הגאון ר' ישראל מקוֹזניץ, משנה משניות. ובחור אחד אומר קדיש אחרי הלימוד. והיה זה לפלא בעיניי, וגם שמעתי אומר לבחור: "למה אתה משחק, כי הרוח ייכנס בך עוד הפעם". ושאלתי אותם מהו העניין הזה. וסיפרו לי כי הבחור הזה היה חולה גדול שנכנס בו רוח. והיה לאותו בחור ייסורים קשים ומרים. וריחמו עליו אנשי העיר והוליכו אותו לרב הקדוש הנ"ל. וכאשר בא הבחור סמוך לפתח הרב, צווח הבחור בקול מר ואמר: "אני איני רוצה בשום אופן לראות פני הרב המגיד, כי אם אראה את פניו - חיי אינם חיים כלל". ונתחזק הרוח מאוד עד שכמה וכמה אנשים הוליכו אותו בקושי גדול לבית הרב המגיד וכשבא במחיצת קדשו, פנה הבחור עורף, ולא רצה בשום אופן להסתכל בפני קדושת הרב. ואמר הרב: "אני גוזר עליך שתחזיר אלי את פניך". וצווח הרוח בקול מר ואמר: "אתה הוא הרב בקוֹזניץ, מה אתה רוצה ממני? אין אני שומע כלל לגזרתך, ידוע תדע כאשר אני הייתי בן י"ג שנה הייתי מופלא בתורה יותר ממך כעת". ואמר לו הרב: "החזר את פניך, ואם לא אכה אותך במטה אשר בידי". וצווח הרוח בקולי קולות: "רוצה, מה אתה רוצה להרגני, לא אחזיר פני בשום אופן". והניח הרב את המטה על הבחור, נפל הבחור לארץ וצווח בקול יללה ואמר: "הרב המגיד הרג אותי". ואמר עוד הרב: "תחזיר פניך אלי, ואם לא אני אכה אותך שנית". ועמד הבחור והחזיר פניו להרב רק נתן עיניו למטה, ולא רצה בשום אופן לראות פני הרב. אמר הרב: "אני גוזר עליך שתגביה עיניך ותסתכל בפני". אמר הבחור: "זהו הדבר שאי אפשר, ואף אם תהרוג אותי לא אוכל ראות פניך". אמר: "אני אכה אותך עוד". נבהל הרוח והגביה את עיניו, והסתכל בעל כורחו בפני קדושתו. ושאל אותו הרב: "מי אתה?" אמר לו הבחור: "למה זה תשאל לשמי, כי אני איני מדורות הללו". אמר לו: "מאיזה דור אתה?" ושחק הרוח. אמר לו הרב הקדוש: אני אכה אותך עוד הפעם". והתחיל הרוח לבכות. אמר: "הלהרגני אתה אומר?" הניח הרב את המטה על הבחור. וצעק הבחור בקולות משונים, עד שנפחדו כל העומדים, ואמר: "אגיד מי אני, אני הוא הראשון שזרק האבן על זכריה הנביא בבית המדרש, וגם אותי הרג נבזרדן ראשון. ומעת חורבן הבית אין לי מנוחה אף רגע מהמשחיתים ולא זכיתי אף לגיהנום" ושאל אותו הרב הקדוש: "מי נתן לך רשות להיכנס בגוף של הבחור?" והתחיל לבכות ולהתחנן לפני הרב שלא יגרש אותו מהבחור. ואמר כי בגוף הבחור יש לו קצת מנוחה מהמשחיתים. אמר לו הרב הקדוש: "זהו דבר שאי אפשר, אני גוזר עליך שתצא מגוף הבחור, ולא תזיק אותו בשום איבר". והתחיל הרוח לבכות ולקונן עד שבכו כל העומדים שם. אמר לו הרב הקדוש: "אני אזכה את נשמתך שתבוא לגיהנום, אני אלמד בכל יום אחר התפילה משנה משניות עבור נשמתך, והבחור יאמר קדיש". ונתרצה הרוח לילך מהבחור בלא שום נזק, והרב עמד בהבטחתו.

דוגמה של עיבור - נשמות נדב ואביהוא התעברו בפינחס

רבי שמעון היה יושב ועוסק בפרשת פינחס, ואמר שנדב ואביהוא נתגלגלו בפינחס. בא לפניו רבי אלעזר בנו ושאל ממנו: נדב ואביהוא מה מעשיהם ואיך נתגלגלו בפינחס? אם עדיין לא היה פינחס בעולם כשמתו, ואחר כך בא לעולם ונתגלגלו בו והשלים את מקומם, היה מובן העניין יפה. אבל פינחס כבר היה בעולם כשמתו נדב ואביהוא, ונשמתו היתה קיימת בו כראוי, אם כן איך שייך שיתגלגלו בו נשמות אחרות בחייו? ... אמר לו רבי שמעון אביו: בני, סוד עליון יש כאן שהוא סוד העיבור, וכך היה ענין זה, כי בשעה שנדב ואביהוא נסתלקו מן העולם, לא היו יכולים להתכסות ולהתעלם תחת כנפי השכינה הקדושה הנקראת סלע הקדוש. מה הוא הטעם? ואמר לפי שכתוב "ובנים לא היו להם" ועל ידי שלא קיימו מצות פריה ורביה, שהמעיסו דמותו של המלך ב"ה, לכן השכינה לא קיבלה את נשמתם כשמתו, ונתעברו בפינחס. תדע שכן הוא שנתעברו בו בסוד העיבור שהרי הם היו ראויים לשמש ככהונה גדולה אם בחייהם היו להם בנים. לכן עתה, שנתעברו בפינחס - הוא ירש את גדולתם שנעשה כהן גדול אחר מות אביו. ובשעה שקנא פינחס על ברית קודש במעשה של זמרי בן סלוא, ונכנס בתוך כמה המונים של שבט שמעון, והרג את זמרי וכזבי, והעלה והרים את הנואפים על הרומח לעיני כל ישראל, כשראה פינחס את שבט שמעון שבאו אליו בכמה המונים להרוג אותו מחמת הפחד פרחיה נשמתו ממנו, ואז ב'

הנשמות של נדב ואביהוא שהיו ערומות בלי לבוש ובלא מקום מנוחה, נתקרבו בנשמתו של פינחס ונכללו הג' נשמות יחד. וחזרה נשמתו בגופו, כלולה רוחו בהתכללות ב' רוחות, ונתחזקו ונתתקנו בו אז הרויח וירש פינחס את מקומם שיהיה כהן גדול, כמו שהם היו ראויים להיות כהנים גדולים אם בחייהם היו להם בנים כנ"ל, מה שלא היה ראוי להיות לפני זה רק כהן הדיוט. ועל פינחס נאמר שלא נאבד ולא מת גופו, ולא אבד את רוחו בשעה שיצאה ופרחה ממנו, אלא חזרה אליו. ומש"כ "ואיפה ישרים נכחדו" היינו אלו הם בני אהרן, כי לולא אותו החטא של הקרבת הקטרת באש זרה היו ישרים וצדיקים גדולים, לכן לא נכחדו אלא חזרו לעולם בסוד העיבור בפינחס. ועל ידו תיקנו את מצות פריה ורבייה מה שאבדו בחייהם, כי כשפינחס הוליד בנים נחשב להם כאילו הם הולידו ועל כן כתוב בפינחס שתי פעמים בן בן, דהיינו פנחס בן אלעזר, בן אהרן הכהן, כי על ידי הנשמות של נדב ואביהוא הוא נחשב לבן גם לאהרן הכהן. (זוהר, פינחס ריז מתוק מדבש עמ' סא-סג)

הדיבוק בהיסטוריה היהודית

תופעת הדיבוקים, הגילגולים והרוחות, היתה חלק בלתי נפרד מהמציאות בכל ריכוזי היהודים בכל רחבי העולם. התופעה המופלאה הזאת, שהוכיחה לכל רואיה על כי "יש דין ויש דייקן" ושכל ברואי עולם נשפטים לאחר פטירתם בבית דין של מעלה, לא החלה להתפרסם רק בשנים האחרונות. מדובר בתופעה שכיחה ומוכרת ואנו נתמקד הפעם בעיקר ב"דיבוקים" שהתפרסמו בליטא, עליהם העידו גדולי עולם, תלמידי חכמים מופלגים וצדיקים נודעים בכתביהם. כל העובדות המובאות כאן לפניכם לוקטו ממקורות מהימנים, רציניים ומחושבים, אותם כתבו אנשי אמת ויראי אלוקים, ויהי לפלא ולחדרת אלוקים.

מהו 'דיבוק'? על פי ההגדרה האנציקלופדית, 'הדיבוק' הוא תופעה של חדירת רוחו של נפטר אל גופו של אדם חי ומשתלטת עליו. על-פי האמונה היהודית, לרוח המת נתנה רשות לכך בעקבות חטא של האדם החי. רוחו של הנפטר מבקשת מעין מקלט בגופו של החי, מפני המזיקין שפוגעים בו. התופעות שאוחזות באדם עקב הדיבוק הם: תוקפנות כלפי חוץ ותוקפנות עצמית, פרכוסים של הגוף, עיוותי פנים וגלגול עיניים לאחור, אובדן הכרה, דיבור בשפה והברות לא מובנות, השמעת קללות, הבעת תיעוב לערכים דתיים וחברתיים שונים ועוד.

לפני זמן מה הגיע לישראל יהודי ברזילאי, הסובל מתופעות המזכירות את הדיבוקים המזרח-אירופאיים. האיש הגיע עם מלווים מברזיל ונכנס אל בתייהם של גדולי התורה, וביניהם מרן הגר"ש אלישיב שליט"א, שהסכימו שיתכן מדובר ב'דיבוק'. בשבוע שעבר נערך בירושלים טכס של הוצאת הדיבוק, בעזרת הנשים של ישיבת 'השלום' בירושלים, הצטופפו אלפי אנשים, שביקשו לצפות במעמד הנדיר של הוצאת 'דיבוק', שנערך על ידי רבי דוד בצרי. המעמד המרטיט נערך לעיניהם של אלפי סקרנים, שרבים מהם נתקפו בפרצי בכי וחלחלה מהמעמד, ומקולה המשונה של רוח הרפאים המנסרת בחלל הישיבה. ה'דיבוק', שעל הוצאתו התאמץ הרב בצרי מזה שעות ארוכות, סירב לצאת. שעה ארוכה התחנן הרב בצרי שרוח הרפאים תחשוף את שמה, אלא שזו סירבה בתוקף. על פניו של הרב בצרי ניכר מאמץ עילאי. הוא כיוון כוונות, ייחד ייחודים ואומר דברים שונים מתוך ספרי קבלה רבים שהיו הפתוחים לפניו. הוא תקע בשופרות כשדמעות מציפות את עיניו, והשתמש בכל דרך קבלית אפשרית, על מנת לגאול את הצעיר מברזיל מכבלי רוח הרפאים המסרבת לעזוב את גופו. הקול היוצא מתוך גופו של האברך לא הרבה לדבר ולא שיתף פעולה עם הרב בצרי. באחת הפעמים הבודדות שקולו נשמע בבירור ובאופן ממושך, סיפר ה'דיבוק' כי כאשר היה בין החיים, הרג פעם בני זוג, ולקח את בנם לעבודה זרה. הרב בצרי הציע תיקון לנשמתו של ה'דיבוק', אלא שהלה סירב להצעה ובינתיים הוא עדיין שוכן בתוך גופו של הצעיר. הרב ערך 'תיקון' מיוחד באמצעות שופרות, ואף אמר את י"ג מידות הרחמים. כאשר הגיעה שעת חצות, הורה הרב בצרי לכל המשתתפים לקבל עול מלכות שמים, וקהל האלפים כולו נענה לבקשה ופתח בקריאת שמע משותפת. בין הקהל היו רבים הטוענים כי במהלך קריאת השמע נשמע קולו של הדיבוק כמשתתף בקריאה ההמונית. "מגופו של הבחור שמענו איך שיוצאים שני קולות במקביל - שלו ושל הדיבוק", טוענים עדי ראייה. לעת עתה לא יצא הדיבוק וכנראה ייערך טכס נוסף של הוצאתו.

הדיבוק: "אכילתו שקולה כקרבנות"

בהקדמת הגאון רבי אברהם שמחה מאמציסלאב זצ"ל לספר "מדרש רות החדש" עם ביאורו של אדונו הגר"א ז"ל מוילנא, מספר הוא סיפור נפלא, ששמע מדודו רבנו חיים מוולוז'ין זצ"ל. וזהו סיפור המעשה המופלא: באחד הימים נכנסה רוח רעה, "דיבוק", באיש אחד בוילנא, וכשהובא לחצר בית הכנסת התרגשה המולה גדולה, מרוב האנשים שרצו לראות את הפלא בעיניהם. הגר"א ז"ל, שישב אז בחדרו ועסק בתורה, כאשר ביתו שכן באותה חצר, פתח את החלון למשמע ההמולה הגדולה והשקיף בעדה כדי לראות על מה הרעש והמהומה. מיד כשראה הדיבוק את פניו של הגר"א מביטים מבעד לחלון, החל לצעוק: "רבי! אתה הוא שמכריזים עליך מלמעלה: "הזהרו באליהו ובתורתו! אם תגזור עלי במאמר פיך לבד (= בלי השבעת שמות הקדושים), שאצא מגופו של איש זה, הרי מוכרח אני לשמוע ולצאת". הגר"א הביט באיש ובדיבוק ואמר: "מעודי לא רציתי שיהיה לי עסק עמכם, וגם עתה איני רוצה לדבר עמכם כלל!". הידיעה על דברי הגר"א, כך מספר הגר"א זצ"ל, עשתה כנראה כנפיים בשורות הסטרא אחרא, שכן בחלוף זמן-מה, אירע מעשה, שנכנס לו דיבוק של רוח רעה בנער מבני קהילת נוברדהוק והרוח ששכנה בו דיברה במשך זמן רב מתוך גרונו, דברים נשגבים ונוראים. באחד הימים רצו אנשים להפחיד את הדיבוק הזה ואמרו לו: "אנו נולידך אותך לוילנא, לרבי אליהו חסיד, ואם הוא ירצה, בוודאי יוכל להרחיק אותך מהנער", והדיבוק השיב: "אכן, נכון הוא שאנו פוחדים ממנו, אבל הובטחנו מאיתו שלא יהיה לו שום עסק איתנו..." הדיבוק נשאל באותה ההזדמנות מדוע הם, הדיבוקים, יראים מהגר"א מוילנא זי"ע והרי הוא אינו מסגף את עצמו בתעניות ורק אוכל כדרכו מידי יום ביומו. השיב להם הדיבוק: "אוי לנו גם מאכילתו, כי זה מזיק ומאבד אותנו, כי שקולתו אכילתו כקרבנות".

את הסיפורים הללו סיפר מרן הגרא"מ שך זצ"ל פעמים רבות ואמר שראה אותם בעיניו, כתובים ב"פנקס הקהילה" העתיק של וילנא.

הגאון רבי צבי הירש פרבר זצ"ל מספר על דיבוק אחר, 'הדיבוק מנוברדהוק': "זקננו סיפר לנו מן הגלגול מנוברדהוק בדור הגר"א זצ"ל, אשר בראותו רשע היה רץ אליו ומחבקו ומנשקו, וכראותו צדיק היה בורח ממנו בגועל נפש, ולפעמים אם היה מחבק איש ומכבדו, היה איש מתבייש כי נגלתה רשעותו הצפונה, והתחיל להרהר בתשובה ואז הרגיש תיכף הגלגול וצועק עליו "מה היה לך עתה, כי לא יכול לעמוד עוד עמך" ויפנה לו עורף בגועל נפש".

בספר "הצדיק רבי שלמה" מסופר סיפור דומה, שהגר"ש בלון, תלמידו של "חפץ חיים" זצ"ל, סיפר ששמע מרבו "חפץ חיים" כך: "בזמן הגר"א ז"ל היה אחד שנכנס בו הרוח, והיה הולך ברחוב ופוגש אנשים ופורט להם את עוונותיהם, וכך היה דרכו לומר: "אני מחבב אותך", ואז התחיל לפרוט את עבירותיו של העיר, והיה האיש מתבייש כי מתפרסם אמיתות מעשיו לפני אחרים, והיה מהרהר בתשובה. אז היה הרוח אומר לו: "אני שונא אותך", על כך שחזר בתשובה, והיה בורח ממנו. פעם רצו להפחידו שיקחווה אל הגר"א ז"ל. השיב הרוח כי אינו מפחד, כי הגר"א אין לו עסק איתנו". עוד סיפר "חפץ חיים", כי אותו "דיבוק מנוברדהוק" סיפר כי הוא היה האדם הראשון שזרק אבן על זכריה הנביא ע"ה.

בספרו הביוגרפי של ר' בצלאל לנדוי על הגר"א ז"ל, סיפר עדות בשם הגר"א לאפיין, מפי רבו רבו רבי ישראל מסלנט, שהדיבוק הלזה אמר לסובבים אותו כי הגר"א מוילנא נמנה השלישי שבין הצדיקים שבדור. משנשאל הדיבוק מדוע הגר"א הוא רק השלישי ברשימה, השיב הדיבוק כי הגר"א מפורסם קצת וזה מגרע את השלימות. והסביר רבי אליהו לאפיין, כי "הגר"א היה מפורסם קצת, שכן לעומת גדלותו הנשגבה אין פרסומו אלא מועט..."

תיקון נשמות אצל הגאון החסיד מוילנא

"מאומת אצלי", כך כתב הגר"ש קצנלבויגן זצ"ל אב"ד וילנא בהסכמתו ל"ספרא דצניעותא" עם ביאור הגר"א ז"ל, "שכמה נפשות באו אליו (אל הגר"א), להתחנן על נפשם לתקן". תלמידי הגר"ח מוולוז'ין העידו בשם רבם כי "פעם אחת דנו לנפש אחת בגפרית, בחדר הגר"א ז"ל והגאון הרד"ל, רבי דוד לוריא זצ"ל, מספר כי שמע בשם הגר"א שאול אב"ד וילנא מעשה שהיה עימו, שבעת רבנו הגר"א, ביקש להביט אחריו ולעקוב אחרי תנועותיו גם בעת שנתו, היינו במהלך אותה מחצית השעה שקצב הגר"א לעצמו לשינה. והנה, כמה פעמים ראה בו שפניו של הגר"א משתנים תוך כדי השינה ודומה הוא לאיש שהצטער צער גדול, ועווית על כאב עבר על פניו. יום אחד שאל הוא את הגר"א על כך ומשדחק ברבנו שוב ושוב, השיב הגר"א כי אינו יכול לסבול את הצער של נפשות המתים, ובפרט אלו אשר נפטרו לאחרונה, אותם הכיר ודיבר עימם. ברשימותיו של הצדיק רבי יוסף זונדל מסלנט נכתבו דברים עמומים בעניינים אלו, ואלו דברי לשון קודשו: "שמעתי ממוהר"ם כ"ץ ז"ל מעשה של הגאון ז"ל, נידון גבאי, ואח"כ דנו לפני הגאון ואמר שניצל מדינו. ומעשה שהראו שערי גן עדן ושערי גיהנום". ועוד כותב מוהרי"ז מסלנט: "עוד שמע הנ"ל מהרב ז"ל, מעשה חייט מעיר הידוע, שהיו בשבת במלון ביער, ובמוצאי שבת הראו להם להרב שלהם, וביקש שיפרסמו שיהיה להם כפרה".

החזיר הסתובב ברחוב ושר "לכה דודי"

בספר "הצדיק רבי שלמה" מספר שאביו זצ"ל אמר לו כי ראה בעיניו בעיר נוברדהוק כיצד חזיר מסתובב ברחובות ושר "לכה דודי" בניגון ובקול של חזן אחד, שהיה ידוע לבעל עבירה ר"ל. סיפור מופלא ומיוחד, המלמד אותנו על דרגתם הגבוהה של לומדי תורה לשמה, מסופר גם הוא בספר "הצדיק רבי שלמה", בשם מרן "חפץ חיים", וכך הוא סיפור המעשה: בוילנא היה עשיר אחד שבכל יום ויום הגיע אליו אחד מעניי העיר והטרידו מאד. העשיר, שלא ידע כבר כיצד להיפטר מהעני המזור, לקחו בכח אל הגאון רבי חיים מוולוז'ין, כדי שיסביר לו מה העני רוצה ממנו. רבי חיים מוולוז'ין, כך סיפר "חפץ חיים", ראה שרוח נדבקה באותו העני והוא שאל את הרוח מי היא ומה היא רוצה. השיב לו הרוח שהיה מלמד של ילדיו של אבי העשיר הלזה. "באחד הימים רימה העשיר המנוח את אחד הגויים בסכום של עשרת אלפים רובל כסף ואני, המלמד, חתמתי על שטר הרמאות", סיפר הרוח לרבי חיים מוולוז'ין, "לכן התגלגלתי בגופו של עני, כדי שאגיע לבנו של העשיר המנוח, הלא הוא העשיר שאני נטפל אליו, ולומר לו להשיב את הכסף הגזול לאותו גוי, ובכך יתוקן עוונתי". העשיר המופתע, שעמד ליד רבי חיים מוולוז'ין ושמע את "סיפור הרוח", החל לצעוק: "לא יכול להיות ששבת לעולם הזה בגלגול של רוח, רק בגלל עבירה כה קטנה!..." השיב לו הרוח: "נכונים דבריך. אמנם הייתי פושע גדול ובעל עבירות, אך בסוף ימי קיבלתי על עצמי ללמוד בכל יום במשך 4 שעות תורה לשמה, וכך עשיתי, וכשעליתי לשמים דנו אותי וקיבלו את תשובתי ותיקנו את כל פשעי מעברי, אך הרמאות הזאת נשארה ללא תיקון ולכן שבת לעולם כדי לתקנה". והוסיף "חפץ חיים": "מזה המעשה למדתי שהתיקון לעבירות החמורות, הוא ללמוד תורה לשמה".

רבי שלמה בלון, תלמידו של "חפץ חיים", סיפר בשם רבו, כי בעיר שאוועל קם השמש בבוקר השכם לפתוח את פתח בית הכנסת והנה מגיע איתו לבית הכנסת חזיר- יער, שרצה אף הוא להיכנס לבית הכנסת. ניסה השמש לגרשו, אך החזיר התעקש, וכשהשמש פתח את הדלת קפץ ורץ פנימה. החזיר ניגש אל עמוד החזן ודיפדף בסידור של קלף שעמד שם, עד שהגיע לפיוט "מה לך חזיר היער במתי יער". החזיר קרע את המילים האלה מהסידור וברח משם. השמש המופתע וההמום ניגש בבהלה לרב העיר, שאמר לו שפיוט זה נמשל לעשיו הרשע וכי יש בכך סימן רע. כעבור ימים ספורים אירעה שריפה גדולה בעיירה וכל בתי היהודים נשרפו. "היה זה גילגול של עשיו", הסביר "חפץ חיים".

הדיבוק שנכנס באשה שהפריעה לבעלה ללמוד

סיפור רבי שלום שבדרון זצ"ל, בהקדמתו לספר "לב אליהו" (עמוד 28): "הנה ידוע כי מורי ורבי, רבי אליהו דושניצר היה מבין עשרה אנשי כולל לומדי "סדר קדשים" בראדין, שה"חפץ חיים" שלח אותם להוציא את הדיבוק מהאשה

שהביאה אל ה"חפץ חיים" וגם ידוע היה שהגאון הקדוש רבי אלחנן וסרמן ז"ל היה מספר את סיפור המעשה בכל סעודת פורים לפני בני הישיבה במשך שעות, ולכן כשנודע לי פעם לשאול את רבי אליהו דושינצר מהמעשה הזה, וביקשתי שישפר לי ענה לי: "מה יצא לכם מזה, אך אני אספר לכם מעשה כעין זה שיש בו מוסר השכל. סיפור זה אתם יכולים וגם כדאי לספר ברבים, ואתם יכולים להקדים כי אני סיפרתי לכם את הסיפור, בדיוק כמו ששמעתי מפיו של הגאון הנודע רבי אלעזר משה הורביץ זצ"ל מפינסק. ואתם הרי מכירים אותי שאינני משקר חס וחלילה, וגם אינני מגזים ולא מוסיף כלל בזה. רק חוזר מילה במילה כפי ששמעתי מפיו של רבי אלעזר משה... רבי אליהו דושינצר סיפר לר' שלום שבדרון על סוחר יהודי בר אוריין שהתגורר בקלם, ששמו היה ר' נטע. לר' נטע היתה בת יחידה, שהתחתנה עם בחור בן ישיבה מופלג ותלמיד חכם. ר' נטע העניק נדוניה בת אלפיים רובל לחתנו וקיבל על עצמו להאכיל את בני הזוג ולפרנסם במשך מספר שנים. הזוג חיו באושר והבעל עסק בתורה הקדושה בכל כוחו. כאשר הסתיימו שנות השובע והחותן סיים את ההתחייבות לפרנסם, הפצירה האשה בבעלה המתמיד לפתוח בית מסחר בכספי הנדוניה ולשבת בחנות רק במשך שעות ביום, כאשר בשאר שעות היממה תשב היא עצמה בחנות והוא ישקוד על תלמודו. ואכן, כך עשה הבעל בתחילה, הגיע לחנות רק שעות ביום, אך כעבור תקופה קצרה הגביר את עיסוקי המסחר שלו והוסיף עוד שעות לעבודתו, עד שלבסוף זנח לחלוטין את תורתו ולא היה לו זמן לפתוח גמרא. ויהי היום ובמוצאי שבת אחד לאחר חצות יצאה האשה החוצה כדי לרוקן חבית של מים מלוכלכים. היא שבה הביתה וכאלו נחנקה. האשה לא יכלה לדבר. הבעל אץ רץ והזמין רופא, אך הרופא לא ידע מה לעשות. האשה הובהלה לטובי הרופאים, שלא מצאו לה מזון, עד שבעיירה החלו לדון ולדבר שאולי נכנס באשה דיבוק... נסעו להם הזוג לסטוצ'ין, אל המקובל רבי מענדיל, שהיו נוסעים אליו בעניינים שכאלו. המקובל שאל את האשה דבר-מה ואז לפתע נשמע קול עונה בתוך בטן האשה ולא משפתיה. כל הנוכחים נבהלו ואמרו: "הנה! זהו דיבוק!", אך המקובל ר' מענדיל לא היה בטוח בכך במאת האחוזים. הוא שאל את האשה מי נמצא איתה והדיבוק השיב, דרך בטן האשה, "חמישה מלאכי חבלה". ר' מענדיל חקר אותו לשמותיהן וכשהדיבוק השיב מה שהשיב, אישר ר' מענדיל שאכן מדובר בדיבוק. הצדיק החל לתחקר את הרוח, שסיפרה לו שהיה בעבר בחור שהתגורר בכריסק ולאחר מכן נסע ליבשת אפריקה, שם התקלקל ועבר עבירות רבות וחמורות. "לימים נסעתי בעגלה והעגלה התהפכה" - סיפר הרוח לר' מענדיל - "ומאז אני מתגלגל בעולם עשרות שנים". הדיבוק סיפר שמרוב פחד ואימה בשעת התרסקות העגלה, לא הספיק לחזור בתשובה. שאלו ר' מענדיל: "מדוע נכנסת דווקא באשה זו?" "אמא שלה ואמא של בעלה, ששתייהן נפטרו כבר, ביקשו והתאמצו למעלה בשמים כדי שאכנס בה ואגרום לה ייסורים. כי לולי שיהיו לה ייסורים, לא תהיה לה תקומה בעולם הזה ובעולם הבא, מפני שהוציאה את בעלה מעסק התורה הקדושה". רבי מענדיל הורה לבעלה של האשה להבטיח לשוב וללמוד תורה, ללמוד משניות לעילוי נשמתו של הבחור - הדיבוק וגם לתרום לבית הכנסת נרות בעבור נשמתו. ר' מענדיל קיבץ מניין של עשרה אנשים שאמרו תהילים והוא אמר את אשר אמר. הצדיק הושיב את האשה באמצע החדר ולפתע התגלגלה האשה על הרצפה, נשמע קול אדיר שקרא "שמע ישראל", ציפורן הזרת של ידה פקעה וזכוכית אחת נשברה, וזהו, יצא לו הדיבוק ונעלם...

רבי אליהו דושינצר סיים את סיפורו הנוראי והדגיש בפני ר' שלום שבדרון ש"אתם מכירים אותי הרי שלא אשקר חס וחלילה וגם שלא אגזים. רק מסרתי לכם בדיוק כמו ששמעתי מפי הגאון ר' אליעזר משה ורביץ זצ"ל". והוסיף ר' אליהו דושינצר וסיפר: "בני הזוג הזה, איתם התרחש מעשה הדיבוק, עלו לארץ ישראל לאחרונה והם גרים בתל אביב, יש להם משפחה גדולה וגם אתם מכירים אותם, אבל לא אגיד לכם ת שמם, כי זה עלול להזיק להם בשירוקים... ונסעתי במוצאי שבת אחד אליהם, ישבתי בביתם והם סיפרו לי בעצמם את כל המעשה, בדיוק כפי שסיפר לי ר' אליעזר משה..."

רבי שלום שבדרון ממשיך ומספר כי באחד הימים סיפר את המעשה לרבי אליהו לאפיין, וכשסיים לספר סיפר לו ר' אליהו זצ"ל, המשגיח הנודע של ישיבת "כפר חסידים", שהוא בעצמו שמע את הסיפור מאביו של האשה בה נכנס הדיבוק, הלא הוא הסוחר הקלמאי ר' נטע, שסיפר ל את "מעשה הדיבוק" על גדר החצר של "תלמוד תורה דקלם". והוסיף ר' אליהו לאפיין זצ"ל וסיפר, בשם ר' נטע הסוחר, כי הדיבוק צעק צעקות נוראיות בעומדו בביתו של הצדיק רבי מענדיל וצרח שאם ייצא החוצה מגוף האשה, יתנפלו עליו מלאכי החבלה ויעשו בה שפטים. הדיבוק זעק זעקות אימה ותיאר את העונשים הקשים שאמרו לספוג, עד שכל שערותיהם של הסובבים סמרו וכולם שם הזדעזעו. ואולם, כך סיפר ר' נטע, כעבור מספר דקות התחיל הדיבוק לנבל את פיו ולדבר דברי ליצנות ודבורים גסים. השומעים ההמומים לא התאפקו ושאלו את הרוח כיצד ייתכן שלפני מספר דקות צעק והתחנן שלא יבולע לו בדין שמים, והנה כעבור זמן מה מדבר דברי נבלה שכאלה. השיב להם הדיבוק: "תדעו כי אם לא עושים תשובה ולא מתנקים מהחטא, אזי הנפש מתאוה לחטוא בדיוק כמו בעולם הזה, למרות שהיא רואה בעינייה ובחוש את מלאכי החבלה האורבים לה..." בהקדמת הספר 'קובץ אגרות' של החזון איש, כותב העורך הגר"ש גריינמן זצ"ל את הדברים הבאים: 'מצאנו רשום בכתב יד קדשו של החזון איש זללה"ה בכתב סתרים--מעשה באדם אחד שנפטר לפני עשרות בשנים ובא אלי בחלום, ולא נתן לי לעוזבו שאברכו. אמרתי לו 'לך לשלום', ולא נחה דעתו. אמרתי לו 'יהי רצון שתתקן את הנפש הזאת תיקון גמור ותסלח את כל עוונותיו'. ותיכף נחה דעתו ונשארא במנוחה'. כאשר החלו לפני 15 שנה לתקשר עם אוטיסטים ולשמע מהם דברי נבואה שונים, שוחח הגאון רבי יוסף צבי דינר זצ"ל על כך עם מרן הגרא"מ שך זצ"ל. הרב שך שלל את התופעה מכל וכל, ובדרך אגב סיפר להגר"י דינר זצ"ל שהוא עצמו ראה בעיניו את האיש בראדין, שנכנס בו הדיבוק הידוע, שהגיע אל ה'חפץ חיים'. ניתן למלא את העיתון כולו בסיפורי עובדות מסמרי שיער על תופעת ה"דיבוקים" והרוחות, עליהם העידו תלמידי חכמים נודעים ומוסמכים בישרותם וברצינותם, אך אנו נסתפק בכך שעלינו לשנן לעצמנו שוב ושוב שכולנו, בלי יוצא מן הכלל, נצטרך ביום מן הימים לעמוד לפני בית הדין של מעלה ולהישפט על כל פרט ומעשה שעשינו, כאן בעולם הזה. אף אחד מאיתנו אינו רוצה לשוב לעולם בגלגול, רוח או "דיבוק". אז... כדאי להתחזק עוד...

כשסבא של הרב בצרי התעסק ברוחו של שבתאי צבי

המקובל הנודע רבי יהודה פתיה זצ"ל, סבו של הגר"ד בצרי שליט"א שערך את "תיקון הדיבוק" בשבוע שעבר, כתב באריכות על עניני הדיבוקים שהתגלו אליו אישית, ועל סדרי תיקונם. וכך מספר רבי יהודה פתיה זצ"ל בספרו "רוחות מספרות" (ספר יחזקאל, עמוד 137): "ומעתה הט אונך ושמע מה שסיפרו לי הרוחות, בהיותם עומדים לפני בית הדין הגדול: בשנת סת"ר באה אלי האשה חנה בת עקיבה, שהיה מגולגל בה נפש אשה אחת, הנקראת ג'חלה בת עמרם. אשת איש שחטאה עם ישמעאלי אחד ונשמעה לו בכל עת, וגם נוהגת כמנהג הישמעאלים. ואחרי כמה יגיעות וקיבוץ עם רב בבתי כנסיות ושהוצאת שבעת ספרי תורה ושבעה שופרות וצעקות, יצאה, ונתרפאה חנה לגמרי. -ועוד פעם שניה, ביום חמישי כ' אדר א' התרס"ב, באה אלי חביבה בת רחמה, אשת יעקב יוסף דיידא, והיה מגולגל בה נפש אהרון ניסים כהן, שהיה חשוך בנים ועם הארץ, ואחרי מעט יגיעות יצא ממנה. - עוד פעם שלישי, ביום ראשון י"ד בכסלו, באה אלי נועם בת לאה, שנכנס בה רוח, הנקרא יעקב בן גזאלה, שהיה גביר מפורסם בעיר בצרה, וחס על כבודו ועל כבוד משפחתו, ויצא הרוח תוך שלשה ימים. אמנם בי"ז כסלו חזר הרוח ונכנס באשה הנזכרת, ועל ידי היחודים יצא ביום שישי י"ט כסלו- עוד פעם רביעית, ביום שני כ"ב בכסלו התרס"ג, בא ראובן בן משה מני בן רחמה שנכנס בו רו הנקרא דוד יוחנן, המתקן מנעלים הבלויים ושם עמו עזיזה. והייתי עוסק עמו, עד יום שישי ט"ז שבט. וביום ט"ז שבט, כאשר הייתי מייחד עליו, רעדו כל עצמות ראובן הנזכר, ופשט את רגליו בפשיטות חזקה מאד וברעדה והרגיש כאילו נתלשו ונעקרו אצבעות רגליו לגמרי, ואחר כך יצא הרוח מאגודל רגלו ולא הזיקן, כמו שהשבעתיו. וכל מעשה אלו הרוחות ומה שדיברתי עימם, הכל נכתבים אצלי בארוכה ולא העתקתיים פה, לפי שאין בהם דבר הנוגע לדרוש שלנו... הגר"מ אליהו שליט"א, הרב הראשי לשעבר ומקובל נודע ובקי בתורת הח"ן, כותב על הספר "רוחות מספרות" של הרב פתיה זצ"ל, כי את הספר "חיברו הרב הגדול חכם הרזים, גדול בארזים, הגאון המופלא וכבוד ה' מלא, החסיד והצדיק כקש"ת חכם רבינו יהודה פתיה זצוק"ל, וגם הגר"פ פראנק זצ"ל כותב על הרב פתיה כי היה "אמון מוצנע ואור המופלא". כך שנראה שגר"י פתיה אכן היה רב גוברין בחכמת הח"ן, ואנו, הקוראים בהשתאות בעשרות דפי "רוחות מספרות" הקשורות לדיבוקים ורוחות, משתהים ונדהמים מגודל מעשיו. מתוך עשרות הסיפורים המדהימים שב"רוחות מספרות" נסיים בעוד מעשה אחד מופלא, שהתרחש עם הרב פתיה, כפי שמספר הוא בעצמו: יהודי אחד, בשם יחזקאל עזרא, שכינוהו כולם בשם "בכור", הגיע אליו ותינה בפניו בצער כי בעומדו בתפילה נכנסים בו הרהורים רעים, "וכאילו מדבר אחד מליבי ואומר לי שאמיר את דתי בדת הפרוטסטנטית, חס ושלום". האיש סיפר שהרהורי הכפירה שלו הפריעו לו ביותר בתפילותיו וכי הלך בשעתו אל מרן ה"בן איש חי" זצוק"ל, כדי שיביא לי מזור לנפשו. רבי יוסף חיים, ה"בן איש חי", שלח מכתב לחכם רבי אליהו מני זצ"ל רבה של חברון, שכתב לו כי "קליפה גדולה מלובשת בתוך ליבו של בכור, אין לי עוסק בה". רבי יוסף חיים הציע לאותו בכור לקחת איתו מזוזה לשמירה, אך היא לא הועילה והוא פנה לרבי יהודה פתיה כדי שיעזור לו. רבי יהודה פתיה החל לייחד יחודים ליד אוזנו של האיש והרוח, "כדי שיכנס הבל היחוד בתוך אוזנו ותוך אבריו, כי הבל היחוד מוציא את הבל הרוח". במהלך היחוד החל הרוח שבתוך גופו של בכור לצחוק, ואמר שאם רבי יוסף חיים בעל ה"בן איש חי" לא הצליח לסלקו, אין סיבה שרבי יהודה פתיה יצליח בזאת. רבי יהודה פתיה המשיך ביחודיו ולא התייחס לדברי הרוח, ודרש מהרוח לומר לו את שמו ושם עירו. אך הרוח סירבה בתוקף רב. הרב פתיה לא חדל מיחודיו ותקיעות השופר, עד שנכנעה הרוח ושאלה מדוע הרב צריך לדעת את שמו ושם עירו. "ברצוני לתקן את נשמתך כדי שתיכנס לגן עדן ולא תהיה עוד בכף הקלע", השיב לו מהר"י פתיה, אך הרוח הודיעה לו חגיגית שאין לה כל רצון להיכנס לגן עדן. הרב פתיה שב וייחד יחודים עד שהרוח צעקה ואמרה ששמה היא דוד בן סבתי בן רבקה מהעיר איזמיר, וכי הוא מומר שעבר עבירות רבות. בהמשך, בתיאור ארוך ומופלא, מתאר הרב פתיה את השתלשלות העניינים, עד לתגלית המרעישת, לפיה הרוח היתה רוחו של שבתאי צבי שר"י. הרב פתיה, שהתייעץ גם עם מרן ה"בן איש חי" והמקובל הנודע רבי שמעון אגסי, חקר ממושכות את רוחו של שבתאי צבי, שתיאר לו בפרוטרוט את קורותיו המחרידים לאחר מותו וכיצד עבר ממדור ייסורים אחד למשנהו, גילגולים ותלאות. הרב פתיה סידר לו סדר תיקון ארוך ובסופו נכנסה רוחו של שבתאי תבי לגיהנום ועזבה את בכור האומלל. לא תמיד הצליח רבי יהודה פתיה להוציא את הרוחות והדיבוקים מתוך גופותיהם של עשרות האנשים והנשים שהגיעו אליו להיושע. "עוד בשנת תרס"ז, בחזרתי מעיר הקודש ירושלים ת"י" - כך מספר ב"רוחות מספרות" - "באה אלי האשה מרת רימה בת פרחא, והיה בה רוח הנקרא יצחק בן כתון, והוא רשע ועם הארץ גמור, ויגעתי עמו כמה שנים ולא יצא, ועודנו עד שנה זו, שהיא שנת התקצ"ג, בתוך האשה הנזכרת, וסימא את שתי עיניה רחמנא ליצלן". הגר"י פתיה, שהוא כאמור, סבו של המקובל רבי דוד בצרי יבלחט"א, מאריך בספרו בגדרי הגלגולים, הרוחות והדיבוקים ומסבירם אחת לאחת, יחד עם סדרי תיקוניהם וענייניהם הנוראיים. אין ספק שהדברים גורמים לכולנו להרהר עוד ועוד בתשובה שלמה. (פורסם בעיתון קוראים אלעד, שבט התש"ע, ופורסם כאן ברשות הכותב שליט"א).

תיעוד נדיר של הוצאת דיבוק על ידי הגה"ק רבי אליהו גוטמכער זיע"א בשנת תרל"ג

ישבתי ללמוד עם הבחורים בבית המדרש והובא נער מן י"א שנה בכתף אביו. וצעק לרחם על זה. ואמרתי תניח אותו מכתפך והיה כגל עצמות נפל לארץ כאילו היו נשברו רגליו וצלעותיו. ואחר שהובא לביתי צרפתי לי ב' דייני העיר, והראה האב את בטן הנער והיה פלא הרוחב הבטן כמו כברה מלאה בגובה וברוחב. והנער לא היה יכול לדבר מאומה, ורק רחש על הקרקע על רגליו וידיו כבעל חי. וקולו פעמים בנביחה ככלב ופעמים כעגל. ואם לספר כל מעשיו יהי אורך גדול. למקומו באו מסמוכים דשם וגם כל העוברים דרך העיר בשמעם עניניו לביתו לראות הנפלאות. ואני ידעתי שאין לי מאומה במה לרפאותו. בכל זאת חשבתי הלא ד' ברוך הוא שולחו כפי שפיטתי. וצויתי להושיבו לפני על כסא. ואני אחזתי בידו ולקחתי ספר תהילים ובמקום שנפל אמרתי והבאתי לכל תיבה כוונה לענין שלפני, וכוונתי היטב בשורש האותיות ובמיוחד בהזכרת השם הקדש, ועשיתי כן ב' פעמים ביום ולא היה מבוא. וכן עשיתי כמה ימי חול. ואולם יום אחד באתי מפדיון הבן. ואמרתי בלבי היום יופדה גם זה מצרותיו. וצויתי להביאו. וכאשר ראו רבים שמביאין את הנער

באו לראות מה יהי. ובאמרי רק פסוקי תהלים בחשאי כמו שעשיתי בכל עת. והיה זאת האמירה בכוונה גדולה. פתאום הוציא הנער קול אשר נבהלו כולם והראה באצבע למקום אחד. ואמרתי מהר לפתוח החלון וכן היה. ודיבר הנער ואמר יצאה אחת מן המכשפות ממני. ופתחתי לראות בבטנו. כי אמר עוד שלשה מכשפות יש בו. ומצינו כולנו שהיו שם שנתרוקן הבטן בצד שמאלי כאילו החלק הרביעי נתרוקן. ואמרתי כיון שיש עת רצון אתפלל עוד. וכאשר אמרתי שוב בערך ד' מינוטין שוב צעק בקול אשר בכל השכונה ברחוב ההוא נבהלו. והחלון היה פתוח. ושוב אמר הנה יצאו כולם. וכן היה שנראה שוב והיה בטנו צמוק. ומיד הלך כאילו לא היה לו כלום. ויש לשער עד כמה היה הפלא כשהלך עם אביו אחוז יד דרך הרחוב אשר כחצי שנה לא היה זאת. והנה גם מקודם היו זמנים אשר היה מדבר ואמר שיש בו ד' מכשפות ושמדברות עמו וידע שמותיהן. וגם לפעמים דיבר עמהן שיעלו מבטנו ועלו לצווארו עד שחשבו שימות. כל כך נעשה צווארו רחב, ופעמים אמר שילכו לגבו, והיה כן ונעשה הגב כחבית. והיה יותר פלא שאחר שבאו אבותיו עמו לביתם שוב חזר לראשונות, ורק זאת היה שהדיבור וההילוך לא נחסר לו, ואולם שאר הצרות הם בו. וסיפר שמכשפה אחת אומרת לו שפחדה מהרב, והוצרכה לציית לו, אבל לא יצאה רק נחבאת ברגל אחת, והיה כן כי היה רגל אחד נפוח הרבה. ושוב הוחזר אלי ועשיתי רק תפילה בעודו לפני, ותהילה לקל נתבטל לגמרי. והיה כזה עוד בכמה אשר יש לכתוב כמעט ספר מכל הענינים, והכל היה בעל כרחי שהפילו עלי בכת. ורק על ידי תפלות ובקשות, ולפעמים גם סגולות השכיחות הנהוגים, לעשן החולה, ובימי הקיץ להטבילו בנהר, דכל מה שאפשר לתלות מה בטבע עדיף. וגם בהזכרה בשמונה עשרה איזה ימים. כמה פעמים הייתי חושב, מי יתן שיעמדו כאן האפיקורסים והחדשים שאומרים שאין דבר חוץ מטבע.

היה נער בן יו"ד שנה שנתאלם מלהוציא שום קול. וגם לא אכל ח' שבועות ולא שתה. רק מה שניתן לו מאכל מצץ וזרק. ושתייה פלט. החיים אצל זה היה נפלא, ולילך לא היה יכול, רק לישב ולילך על ארבע, ותמיד היו עשיותיו לעשות שתי וערב והדר, כמו סנדלר כתוחב במרצע ומושך החוטין בשתי ידיו. וכשראה מזוזה רקק עליה, וכן ספר. והובא לפני והיה דרכי לפתוח ספרים, כגון ספר הזוהר ורזיאל או שהנחתי אותם על השולחן לרבו קדושה, ואצלו לא היה אפשר, כי רקק עליהם ככעס וחרק בשיניו עד שנשמע החריקה. והיה פלא שמאחורי ראשו אם נגעו בשערו בספר מיד חרק בשיניו, ובכח נתק עצמו מהמחזיק אותו. וכשהתחלפו בלי ראותו וידיעתו כלל בספר נכרי, מיד צחק ונהנה. האיש המחזיק הוא היה גברן, והחזיק ידיו ואחז פיו שלא ירוק. ועשה באצבע שתי וערב וגם בעיניו, והיו פלאים הרבה שהתחזק עד שנעקר מידי המחזיקים, ודלג בחדרי כאחד מן המדלגים, והגיע דילוגו עד הקורה. וכל זה עשה כששמע ממני דברי ה'. ובזה השבעתי הטומאה בקדושת ספר תורה שהיה קרוב אלי בארון הקדש, שיצא בזו הרגע ממנו. ואין זה ככל השבעת מלאכים וכהנה. דזה פשיטא דאסור להשיב מלאך שיבא ויוציא הטומאה. או גם לזכור מלאכים בשמותיהם ודאי אסור. רק זה אין מניעה לאמור אני משיבך בקדושה שבספר תורה. והיתר גמור הוא. ואז פער פיו בחשבי שעתה תצא הטומאה ורוצה להקיא. אבל לא היה רק. בבואו לבית דירתי היה גחן מהדלת עד שבא לבנין הכירה ושם הקיא. ובשמוע אמו קול זה שהקיא מיהרה אליו, והתחיל מיד לדבר. ואמר אמי היכן אני ולא ידע מאומה מה היה עמו. ומיד הובא בכתף אלי. וכשבא למזוזה אמרו לו שינשק. מיד נשק ג' פעמים. ומאז נשאר בריא לגמרי. רק מגודל חלישת איבריו לא היה יכול לילך עד אחת לאחת שנתחזק לגמרי. על כל פנים חלילה בכל אלה בהזכרת שמות מלאכים וכהנה. וכן הקמיעות כולהו אינן רק תפילות, ובתיבות שנמצא בסדרי תפילה ובתהלים. ורק משולבות יחד. למען שלא אהי כמרפא בדברי תורה שמבואר בסי' קע"ט ביו"ד. והיו כדרך הרופאים שמעריבים כמה מיני צרי יחד והכחות פועלים. ותהילה לקל לרוב אם היה רק בלי השחתת אבר פנימי בא רפואה. ופשיטא שאין ה' ברוך הוא בורא חדשות לברוא אבר חדש דהוי כתחית המתים, אשר היה רק לאלהיה ואלישע. הארכת קצת למען שיהיה ידיעה שלא יכנס חכם לעשות מעשיות. רק העיקר בתפילה בפה, וקמיע הוא תפילה תמידית שיש תועלת רב להיות נענה בעת רצון. ודי בזה: (עדות אישית של רא"ג. מתוך הספר "אגדתא דבי רב" שיי"ל לאחרונה על ידי מכון "למוד אגדה" להשגת הספר: 057-3153640 דוא"ל: lemodagada@gmail.com)

הדוגמנית איריס ארגמן שמתה מוות קליני

כל בנות ישראל... 2 דקות מהחיים שלכן ואתן יכולות לזכות לעולם הבא... בזכות סיפור אמיתי ומחזק של דוגמנית שחזרה בתשובה..... בנוסף...בחורה צריכה להבין שלמעשים שלה יש משמעות, וכשאתן חשופות זה לא כזה פשוט לא להסתכל עליכן, זה ניסיון שרק גברים יכולים להבין.. אישה צריכה לשמור את עצמה צנועה למענה למען בעלה ולמען העולם הבא שלה קודם כל... ולא בצורה של - "כל דכפין ייתי ויכול" (רח"ל).

זהו סיפור האמיתי של אישה אחת שעברה דברים חזקים אלו, ורוצה לזכות אחרים בסיפורה ולחזק אותם באמונה... "מי שמכירה אותי, בעבר הייתי דוגמנית, בשם "איריס ארגמן"... הייתי דוגמנית מאוד מפורסמת..נולדתי למשפחה לא שומרת תורה ומצוות.. לא ידעתי שום דבר ! בגיל 19 חוויתי תאונת דרכים.. הייתי בדרך לבסיס.. באותו רגע, אני ומי שבא לאסוף אותי לכיוון הבסיס עפנו מהאופנוע! אני נפגעתי, הבחור ניצל! אבל אני באותו רגע התרסקתי וחוויתי מוות קליני! זאת אומרת, הגעתי למימד אחר.. באותו רגע הייתי מוטלת על הריצפה.. ראיתי את מה שקורה... איתני... אבל בעצם כבר עברתי למימד אחר.. שזה ניקרא כמו כל אלה שעוברים מוות קליני.. עוברים נכנסים לתוך מנהרה.. עוברים למימד אחר... ומשם מתחיל בעצם הסיפור שלי.. אני מגיעה לאולם..אני ממתנה בחוץ.. זה אולם של המתנה.. אני הולכת

לספר לכם דברים קשים! דברים לא פשוטים! אני מחכה באולם ההמתנה, ואז אני נלחצת, קוראים לי בשמי... ויש לי בבית המשפט שלמעלה סנגורית וקטגורית שהן עטופות, מלמעלה עד למטה-רעולות... אור יוצא מהן.. פה מתחיל המשפט שלי.. הקטגורית טוענת שאין להחזיר אותי לעולם. שאלתי אותה למה? דיברתי דרך טלפאטיה הראש שלי שמוט למטה.. אמרה לי: "את שואלת למה? תראו לה למה! מסך 1,2,3,4, תפעילו את המסכים!" אני מסתכלת ואני רואה את מה שאני עושה... אני מתהלכת במסלול של דוגמנות... ומלא מלאכי חבלה גדולים בראתי הראו לי את אותם גברים שהסתכלו ונכשלו בשמירת העיניים.. בכיתי והתפללתי.. בכי זה לא בכי פיזי, זה לא בכי עם דמעות.. זה בכי שהנשמה בוכה.. אמרתי להם: "אני רק בת 19, מה אני עושה פה?" רצייתי פשוט להתעורר מהחלום הזה! הם אמרו לי: "מה את עושה פה? תסתכלי מה את עושה! זה מה שאת בוראת! זה מה שאת עושה! את הולכת בחוסר צניעות!" לא מדברים כבר על חילולי שבת, לא מדברים על מאכלות אסורים כמו שרימפסים שאכלתי במסעדות, קלמארי, סרטנים, כבר לא מדברים על זה, אבל מדברים על הצניעות שלי, שזה העיקר! אני בוכה..אני מתחננת על נשמת... אני רוצה לספר לכם קצת על הבושה שיש למעלה..מה זה רגע של בושה בעולם האמת..! נניח אני עומדת במעבר חצייה.. ובאותו רגע פשוט נופלים לי הבגדים... אני נישארת ערומה..וכל מי שנימצא ברכב.. וכל מי שעומד.. רואה אותי ערומה! זאת קצת,קצת מהבושה של מה שהרגשתי בעולם האמת! אי אפשר לתאר את זה! הסנגורית אמרה: "היא צריכה להיות עוד למטה! יש לה עוד זכות להיות שמה! היא תתקן! והתיקון שלה זה זיכוי הרבים!" ומשמיים יתנו לה סיעתא דשמיא! אני בוכה ואומרת להם: "תעזרו לי! אני לא רוצה להיות פה! אבל,דע מה למעלה ממך! העין רואה האוזן שומעת וכל מעשייך בספר נכתבים".. אף אחד לא יתחמק מיום הדין..הראו לי את זה במסכי ענק... פתאום התפרץ לאולם הסבא רבא שלי שהיה צדיק ומקובל מאוד גדול ושמר חכם מנחם מנשה זצוק"ל והוא ביקש להטות על כף המאזניים את הזכויות שלו על מנת שאני הצאצאית שלו אוכל לחזור לעולם הזה, שכל הדברים שאני אומרת יהיו בעז"ה לעילוי נשמתו הטהורה.. פתחתי את העיניים וראיתי את השמחה.. הייתי בטיפול נמרץ.. ושמעתי את מחיאות הכפיים שהם הצליחו להחזיר אותי עם מכונת ההנשמה.. חזרתי! לקח לי תהליך של חמישה חודשים.. כבר עזבתי את הצבא.. נכנסתי לשיקום... חזרתי לאט לאט בהדרגה לעצמי.. ועדיין הייתי קשת עורף! המשכתי את החיים שלי.. לא הקשבתי למה שהראו לי בשמיים.. הייתי בעזות כזאת של חוצפה שלא הקשבתי..לא התייחסתי.. לא רצייתי אולי להגיב. אול לא רצייתי לדעת..התכחשתי למה שעברתי... התחנתתי בגיל 22 נולדו לי שני ילדים.. באחד מן הימים זה קרה! שכבר כניראה היה עליי כעס מאוד גדול בשמיים, אני קמה באחד הבקרים... בדרך לצאת החוצה במראה פרובוקטיבי.. הרכב שלי למטה לצאת לכיוון הקניון עם החברות.. ברגע שאני עומדת להתאפר במראה.. באותו רגע שאני עומדת מול המראה היא התגלתה אליי מעולם האמת!! הקטגורית!!! ואומרת לי באצבע: "אבל את הבטחת לנו!" בפנים כעוסות... אני הלכתי צעד אחד אחורה..צרחתי... והתמוטטתי במקום... ישר התעלפתי.. אני לא יודעת איך התעוררתי אבל התעוררתי מהעילפון שלי.. והבנתי שמה שאני עברתי ומה שהראו לי זה באמת מוות קליני.. דיברתי אחרי זה עם רבנים הם אמרו לי שאכן חווייתי את זה... באמת שהייתי במשפט! מאותו רגע... כשבעלי יצא לכיוון העבודה..אני לקחתי את האוטו..הוא כבר לא היה בבית... עשיתי סיבוב.. 180 מעלות.. באותו רגע יצאתי לכיוון בת ים שאלתי נשים: "סליחה! איפה רוכשים מטפחות?" הם שלחו אותי למקום "בת קול" שמו רכשתי קרוב לשבע,שמונה מטפחות... "איפה יש חצאיות?" אמרו לי "פה" רכשתי עוד חצאיות... "איפה יש חולצות?" אמרו לי "פה" וגרביים?? אמרו לי "פה" בבוקר הייתי מאוד פרובוקטיבית.. וכשניכנס בעלי בערב הוא הרים טלפון ואמר לאמא שלי: "תקשיבי! הבת שלך צריכה אישפוז פסיכיאטרי! היא התחרפנה! אני לא יודע.. אני בבוקר השארתי אותה נורמאלית, ואני בא ורואה אותה עם כיסוי ראש, אני רואה אותה דתייה! אני לא יודע עשו לה איזו שטיפה" היא צחקה.. ומפה בעצם אני מתחילה להתגלגל לעולם של התשובה.. ולהכיר דברים שבאמת זיכו אותי משמיים... אני מתחילה בדרך שלי... ומשמיים באמת נותנים לי הרבה כוח.. אני מגלה את החום של הקב"ה ואת האהבה שלו אליי... את הכוח.. הוא נתן לי הרבה סיעתא דשמיא לדבר, לחזק נשים... " ומאותו הזמן אותה אישה התחזקה וחזקה ועד היום מחזקת בנות לדרך ה' יתברך... ובגיל 35 בעלה קיבל את ה"מחלה" תוך 3 חודשים הוא ניפטר... והיא ביקשה מ-ה' שיעזור לה.. והיא התחנתה בפעם השניה עם אדם אחר והמשיכה את הפעילות של חיזוק הרבים וקידוש שם שמיים! (אשרייה! :)

מצוות השבת אבידה והשבת נשמות שאבדו לאבינו שבשמים

אחת ממצוות התורה היא השבת אבדה לבעליה. חכמינו ז"ל למדו מהכתוב "והשבותו לו", שהתורה מצווה לא רק להשיב לאדם המאבד, את רכושו, אלא גם את עצמו. ולכן רפוי חולה הוא בגדר השבת אבידה כי הושבה לחולה בריאותו, ואם אבד לאדם בנו הקטן והוא בצער כבד ואתה משיב לו את בנו האבוד, אין ערך להשבת אבידה שכזו. גם המאבד שהושבה לו אבדתו מצווה להכיר טובה למוצא שהשיב לו, ובכלל הכרת הטוב ביהדות הוא ערך נעלה שהתורה האריכה בו. לדוגמא על משה נאסר להכות את אדמת מצרים כדי להופכה לכינים בעשר המכות שהביא ה' על מצרים וכמו שכתוב. יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֶל אֶהְרֹן נָטָה אֶת מִטְּף וְהָפֵךְ אֶת עֲפַר הָאָרֶץ וְהָיָה לְכַנָּם כָּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם: יג וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיִּטְ אֶהְרֹן אֶת יָדוֹ כַּמִּשְׁהוּ וַיִּפֹּךְ אֶת עֲפַר הָאָרֶץ וְהָיָה הַכַּנָּם בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה פֶּלַעַר הָאָרֶץ הָיָה כְּנִים כָּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם: יד וַיַּעֲשׂוּ כֵן הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָהֶם לְהוֹצִיא אֶת הַכַּנָּם וְלֹא יָלְלוּ וְהָיָה הַכַּנָּם בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה: טו וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטְמִים אֶל פְּרָעָה אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הוּא וַיַּחֲזֹק לָב פְּרָעָה וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים פְּאָשֶׁר דְּבַר יְהוָה: שמונת פרק ח. ופירש רש"י שהיה משה מחוייב להכיר טובה לעפר ארץ מצרים שהגין עליו כשקבר את המצרי שהרג בחול. זאת אומרת שהתורה מבקשת מאתנו להכיר טובה אפילו לדברים דוממים שנהנינו מהם ואפי' לצורך דבר כל כך חשוב כעשר המכות, לא יכל משה להיות כפוי טובה לעפר הארץ כדי להכותה. ועכשיו נבא אל ההיקש. עם ישראל כשתועים מדרך האמת ה' מכנה אותם "אבודים" ממנו וכמו שכתוב "צֹאן אֲבָדוֹת הָיוּ עִמִּי רַעִיָהם הִתְעוּם הָרִים שׁוֹבְכִים, מְהַר אֶל גִּבְעָה הֲלִכּוּ שְׁכָחוּ רִבְצָם: (ירמיהו פרק נ ומדמה את ריחוקם ממנו כנודדים מגבעה אל גבעה. וכשאדם מחזיר בן תועה לאביו שבשמים ומחזיר את הבן האובד לנוה רבצו תחת כנפי השכינה, איזו שמחה הוא גורם לאביך המלך הגדול שבוודאי יכיר לו טובה על כך. ואם יש מצוות השבת אבידה לרפא את

גופו, קל וחומר שהשבת נפשו היא בגדר השבת אבידה בדרגה גדולה יותר. גם הפצת ספר זה בין אחינו התועים והטועים שרועיהם התעום והעלימו מהם כל הידע הגדול והאמיתי, הוא בגדר משיב אבידה נפשות מישראל לאביהם שבשמים. ושכרו יינתן לו מהאב שאבדתו הושבה לו. תגובות נוספות לגרסת ספר ההוכחות מהדורה שלישית ורביעית) שהורידוהו מהאינטרנט בטרם הודפס (עד כה יותר מכ-220,000 נהנו מהספר) תפוצה של ספר רב מכר זה מעל 10,000 עותקים בישראל. (הספר קיבל גם המלצות מרבנים רבים שאהבו את הספר וחילקו בישיבות שלהם לתלמידיהם). ראו כאן מכתביהם) תודה לאל ישתבח שמו לעד, אנו רואים במוחש איך הנבואה מתגשמת

~ תגובות קוראים של ספר ההוכחות 1 ~

להלן הוכחות לכך שעם ישראל עושים תשובה ומתחזקים להלן תגובות שקיבלנו לספר ההוכחות הראשון:
 שעם ישראל יעשה תשובה באחרית הימים, מתגשמת לנגד עינינו. על דורנו שנאמר: "הנה ימים באים נאום ה' והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דברי ה'" (עמוס ח). וכמו כן: "ושבת עד השם אלוקיך ושמעת בקולו" הנביא מבשרנו על תקופה בה יהיה רעב והשתוקקות עצומה לשמוע את דבר ה'. שתדעו שאתם מפיצים את ספר ההוכחות אתם מצילים חיים ממש !!

בגלל החלוקה של 50 ספרים הכף הוכרעה לטובתו והוחלט בבית דין של מעלה להחזירו לחיים בעולם הזה



* חשוב לציין שאז עדיין לא נכתב ספר ההוכחות וזה היה ספר לזיכוי הרבים שיכול היה לגרום להרהורי תשובה. כמובן בסיעתא דשמיא שספר ההוכחות הוכח כיום כספר הכי חזק, שמביא עלות מול תועלת את התוצאות הכי גדולות בקירוב אחינו הטועים והתועים ראו המכתבים המצ"ב שמוכיחים כל זאת. וע"כ כל בר דעת שלא ימעיט מלהפיץ לפחות 50 ספרים של "ספר-ההוכחות" ויחלקם בחינם ויציל איתו נשמות וכך ינצל מדינים קשים שאחרת היו באים עליו ועל בני משפחתו.. וכל המרבה מוסיפים לו ומעלתו בשמיים עולה. קראו כאן מה עשה בס"ד, "ספר-ההוכחות" הקודם שתוכנו די דומה לתוכן ספר זה לקוראיו, ואיך החזיר בתשובה עשרות אלפים והיד עוד נטויה. ואשריהם של המפיצים שזכו להציל את אחינו ואחיותינו האהובים. רק יחד נביא את הגאולה ברחמים על-ידי זיכוי-הרבים, התקשרו עכשיו לרבי אשר, והזמינו ספרים 053-310-2912, או גשו לחנותו של פנחס ראובן הי"ו, בבני-ברק, ברחוב השומר 74 קומה ד' משעה 12:00 עד 21:30 בימים א-ה ותרכשו שם הספר במחיר עלות הדפוס או במחיר מסובסד:

ניר אבוג'אן מחותם האמת: "הספר הזה הגיע לאחותי בהשגחה פרטית, אחותי אמרה לי שהיא לא יכלה אחותי להפסיק לקרוא בספר ההוכחות, ולהקריא לבעלה שהיה מאמין אבל רחוק. הקב"ה וספר ההוכחות גרם לבעלה להחליט לשקול לסגור העסק שלו(עסק מצליח ביותר) ולעסוק בדבר הכי חשוב שכן רק את זה לוקחים לעולם הבא וזה לימוד תורה ומאז כמובן החל להרשות לאחותי מעתה ללכת לשיעורי תורה בשמחה רבה דבר שקודם התנגד וגם התחזק לעין שיעור בצורה שלא תאמן..ממש עבודה שלא האמנתי שתצליח איתו.. שנים ניסיתי לקרבו אבל הוא לא רצה לשמוע..וספר ההוכחות הצליח לעשות מה ששנים לא אני ולא אחותי הצלחנו לקרב את גיסי. אחותי אמרה לי שהגיע לידיה ספר ההוכחות שידעה שהשם נענה לתפילותיה ובכיותיה הרבות בנרות שבת ובכלל, ונתן לה צינור להגיע אל בעלה וכך החלה להקריא לבעלה סיפורים מספר ההוכחות בשבת, עד שלבעלה נקלט ונתפס וכשהבין שכל התורה אמת ויש שכר ויש עונש ויש עלינו להכין צידה לדרך לעולם הבא, ואין חיים טובים יותר מחיים של קיום רצון הבורא ותכלית ביאתנו לעולם ופשוט מאז חייו השתנו לטובה ב"ה ! שנאמר ובחרת בחיים ! כמו כן עוד סיפור מדהים שקרה לי עם ספר ההוכחות זה בעלה של חברה של אשתי בשם קובי זכה להתחיל לשמור שבת ע"י שהפחית עישון סיגריות בשבת שזה היה הכי קשה לו בזכות הספר הקדוש הזה "ספר-ההוכחות", שאין לי מילים כמה אני ממליץ עליו בחום רב. בנוסף בהרצאות שלי בכל רחבי הארץ שואלים אותי על הספר הזה..ואני רואה אנשים רבים שלקחו שמירת שבת וכיסוי ראש ועוד בזכות הספר הקדוש הזה ואני ממליץ עליו בחום רב, "ספר-ההוכחות" ספר משנה חיים..חובה לכולם לקרוא, בברכה, ניר אבוג'אן-חותם האמת " (תומלל מדבריו של רבי ניר אבוג'אן המת הקליני המפורסם ראו סרטונו ביוטיוב חותם האמת) וזו הקישורית לסרטון שבו ניר אבוג'אן הי"ו אומר את הדברים המוזכרים לעיל ביחד עם עו"ד ערן בן עזרא שמספר עוד מספר ניסים

שאיננו כיצד "ספר-ההוכחות" החזיר בתשובה קוראים שסיפרו וכתבו למחבר ספר ההוכחות על כך: <http://youtu.be/ZdtUKRaz5-c> וכאן קישורית לסרטון המקורי של המוות הקליני של "חותם האמת" ניר אבוג'אן שהחזיר אלפים בתשובה כולל את עבדכם הנאמן חזק וקירב מאוד מאוד בתחילת דרכי בתשובה (ערן בן עזרא) <http://youtu.be/O6DP5e2H2yk>: ניר חזר לעולם הזה בזכות מצוות זיכוי הרבים שעשה כחילונו שחילק 50 ספרים לעילוי נשמת שתי תינוקות ממשפחתו..וזכות זאת שמה יהיה למישהו הרהור תשובה בעתיד מספר זה שחילק(שטרם היה עדיין הרהור תשובה מהספרים שחילק) על כך זה הכריע את הכף בבית דין של מעלה לכדי שפע אדיר והיה זכאי ניר להיכנס לגן עדן אמר לי ניר או לרדת בחזרה ולתקן מה שעיוות בהיותו חילונו ולאסוף עוד מצוות על ידי שיחזור בתשובה ...ואכן ניר חזר בתשובה שלימה משחזר לחיים ומאז עוסק בזיכוי הרבים וקרוב רחוקים. (כיום ניר חבר אישי של כותב שורות אלו ערן בן עזרא) לא כולם זוכים לזכות כה גדולה שיראו את האמת ויזכו לשוב לחיים לספר מה שחוו בבית דין של מעלה. סיפורו של ניר אבוג'אן אומת וקיבל הסכמות של גדולי הרבנים בישראל ביניהם הרב דוב קוק שליט"א הצדיק הנסתר מטבריה ששמע סיפורו ונתן מכה על השולחן ואמר זה חותם האמת !! דהיינו ההוכחה האולטימטיבית שיש עולם הבא וכל התורה אמת שהשם שלח בדור האחרון שהעם ישמעו ויחזרו בתשובה שלימה ולא יסבלו ייסורי הגלות שאחרת יבואו על המעקשים עורפם ולא שבים בתשובה שלימה. להזמנת ספר ההוכחות ודיסקים של שמע של עו"ד ערן בן עזרא ועוד לצורך זיכוי הרבים ולהצלת אחינו ואחיותינו האהובים או לשימוש אישי תתקשרו לרבי אשר אדרי הי"ו שישלח לכם לבית זה מספרו 0533102912

• 4/4/13, 4:49 PM בת אל: "ערב טוב, אני חייבת לספר לך... לפני שנה בערך לקחתי ממך הרבה עותקים של ספר ההוכחות לחלוקה לעילוי נשמת אבי ז"ל. יום אחד כשנהגתי לכיוון הבית ראיתי בצד הדרך אדם עם רכב תקוע והשאלתי לו "כבלים" בשביל המצבר, אחרי שהרכב שלו היה כשיר לנסיעה נתתי לו את הספר, הוא לא רצה לקחת כי אמר שהוא לא אדם שקורא ספרים. אמרתי לו: בבקשה אל תקרא רק תשאיר ברכב, זה לעילוי נשמת אבי.. הוא השתכנע ולקח. אתמול אחרי שנה עוצר אותי אדם דתי ברחוב ואומר לי את זוכרת אותי?! לא זיהיתי אותו, הוא היה עם כיפה וזקן! הוא אמר לי: את הראשונה שגרמת לי לקרוא, כשאנשים היו נותנים לי ספרי מוסר ואמונה תמיד היה לי אותו תירוץ: "אני לא קורא ספרים..". וכך היו עוזבים אותי בשקט.. ואת אמרת לי: אל תקרא, רק תשאיר ברכב!! זה מה ששכנע אותי לקרוא. אני לא יכול לתאר לך מה עשית לי, אני אדם חדש! כבוד הרב, רצייתי לשתף אותך, בזכותך עוד יהודי התקרב לקב"ה. תודה רבה רבה לך!!"

• 12-10-28 אשריך ערן בן עזרא שגרמת לי להתחזק רוחנית ולראות את האמת מתוך החושך... תודה על הסרטונים

• 12/11/13, 9:54 PM זהבה אדרעי: "בוקר טוב ערן, רוצה להודות ולשתף אני כל חיי גדלתי וחונכתי על ברכי השומר הצעיר. כל נושא האמונה והדת היו רחוקים ממני ובכלל. בחמש השנים האחרונות צפיתי בערוץ "הידברות" וגם לערוץ זה חשבתי שהגעתי במקרה.....? הייתי מקשיבה לשני רבנים בהקפדה יתרה לרב זמיר כהן ולרב יצחק פנגר התפעלתי אך לא מעבר לכך. באחד הימים בחודשיים האחרונים הגיע אלי קישור של ספר ההוכחות, מה הגיד ומה אספר לא יצליח להעביר את ההתרגשות הגדולה שאחזה בי. סוף סוף יש לי מענה לכל כך הרבה שאלות בנושא האמונה והדת והנה מוגש לי על מגש מסוף כל החומר לכל השאלות שעולות בנפש האדם."

• המשך: זהבה אדרעי: "אני כל כך מתרגשת פותחת את ספר ההוכחות ולא מצליחה להרפות ממנו במשך יומיים שותה בציימאון ולא מסוגלת להרפות עד היום. בזכות הספר היום אני מאמינה שתורת ישראל אמת היא, לפני כן חשבתי נו מילא ישבו זקני הדור ונסחו את התורה וכך היא עברה מדור לדור לא השתכנעתי שבורא עולם, הוא לבדו ואין מלבדו נתן את התורה את ההוכחות לכך כמובן השגתי ע"י עיון וחקר בספר ההוכחות וכתבות ומחקרים נוספים שהגעתי אליהם ע"י אזכור כמו מוות קליני וכו. חקרתי באינטרנט כל מיני זרמים יהודים ואף לא, בחלק המדעי וגם הרוחני והשתכנעתי שאכן יש משהו בכל אחד מאתנו שהוא הרבה יותר מסתם גוף גשמי....יש התרגשות....יש ניצוץ....יש תקווה....יש מישהו שאוהב אותנו ללא ליאות ולא מוכן לוותר על אף נשמה. היום אני ממש מתחזקת והכל בא מאהבה אין סופית וכלל לא מפתח נהפוך הוא, התחלתי להתפלל כל בוקר מודה אני, התחלתי להקפיד על נטילת ידיים, ואפילו לא להאמין להתפלל כל דבר שנכנס לפי (אתמול יצאתי לקנות כיסוי לראש...אין אני יודעת למה אף בחרתי 3 מטפחות בצבעים שונים כך שיהיה לפחות בבית) תודה שאפשרת לי "ופתחת לי את הדלתות לעולם האמת. מקווה בעזרת השם להתחזק יותר ויותר נ.ב. אשמח אם תוכל לשלוח לי את הספר בכמה העתקים בכדי שאוכל לחשוף מספר חברים קרובים לעולם האמת. " תודה, אשוריך שכן אתה מצליח לעזור ולאסוף עוד נשמות טועות.

• AM 1:17, 11/14/12 מורן משה את זה קראתי בספר.. חברה חובה לקרוא את ספר ההוכחות...

• AM 9:51, 11/18/12 Nir Shalom "לכל אלו שבספק שאין בורא עולם, הוכחה קטנה מספר ההוכחות של עו"ד ערן בן עזרא שעונה על כל השאלות שאפשר לשאול.. ספר מדהים חובה לקרוא.....הוכחה לוגית לקיומו של הבורא יתברך"

• PM 1:47, 11/18/12 חן מרים: "ודאי שנפלאות דרכי ה', חובה לכל יהודי חילוני ודתי כאחד, לקרא את ספרו של עו"ד ערן בן עזרא "ספר ההוכחות", וזה כטיפה בים מגדלותו וגדולתו של בורא עולם הכל יכול. ישתבח שמו לעד.

• AM 1:37, 11/22/12 רפי זנטי קראתי מדהים ואמיתי, אגב ניתן להורידו באינטרנט בחינם

• AM 1:38, 11/26/12 "בס"ד שלום, ראיתי כמה קטעים מהספר שלך, נהייתי מאוד. אני אמנם בעצמי שייך לעדה החרדית ולומד בישיבה, עדיין יש לי שאלות בנושא המדע וכדומה שאף אחד לא מצליח לענות עליהם, וחוזר מזה הספר פשוט מחזק וממליץ גם למי שקורא לעצמו דתי. יש לי רק בקשה אחת, התוכל לשלוח לי בבקשה את הספר בתוך קובץ אחר, כמו וורד למשל, כי אני מתקשה לקרוא את הספר דרך "אקרוסט". תודה רבה. י.ג.השם שמור עימי"

- 11/26/12, 6:53 PM ערב טוב לך ערן !! תקשיב הספר שלך עורר הרבה עניין בקרב האנשים שאני עובד איתם, עכשיו הסברתי להם שניתן להוריד את הספר בחינם, אבל כולם גם אני מאוד מעוניין בספר כי זה יותר זמין ויותר נוח, תוכל אולי לומר לי היכן אתה שלחת להדפסה? ככה שאני יעביר לו את הקובץ שאתה שולח והוא יעשה לי כמה ספרים!! תודה וערב טוב. ועוד משהו בזכות הסיפור של שרון שחווה מוות קליני, אני לובש ציצית מהיום..
- 11/28/12, 9:08 AM ערן בן עזרא שלום רב, קראתי בעיון חלק הספר מפרי עטך ומצאתי ספר חשוב וראוי להימצא בכל בית יהודי. אני מצרף הצעת הפקה והפצה וכן פרופיל ספרי צמרת לעיונך. אבקש לקבל את התייחסותך. השלב הבא הוא פגישה במשרד. בברכה, משה ראובני מר"ל יזמות, הוצאה לאור ושיווק netbook מקבוצת ספרי צמרת. "עכ"ד
- 12/2/12, 5:36 AM נורית פרץ ערן רציתי לומר תודה גדולה על שכתבת את הספר המיוחד הזה אני עדיין קוראת בשלבי התחלה ובכיתי מהתרגשות כי איך אפשר שלא. אני גם חוויתי נס מאוד גדול בהזדמנות אני אחלוק איתך ועם כולם כי הבנתי שמאבדים זכויות אחרי שקורא נס ואז צריך להרוויח זכויות חדשות תודה מכל הלב על הכל בהצלחה בהמשך
- 12/4/12, 12:58 PM היי. קראתי קצת מהספר שלך והתחזקתי. רק רציתי לשאול האם מובטח לאדם שאם הוא יתן מעשרות הוא יהיה עשיר? או שזה תלוי בעוד דברים? והאם אתה חומש שזכית לעשירות או רק מעשר? תודה רבה.
- 12/4/12, 9:17 PM היי ערן גם אני כמו כל ההמונים נהנית לקרוא וללמוד מכל הסטטוסים שאתה מפרסם ובמיוחד לקרוא בספר ההוכחות....
- 12/8/12, 8:50 PM לגבי הספר המדהים שלך, בזמנו שלחתי את קרובת משפחתי אלייך ונתת לה כמה ספרים והיא שלחה לי לכאן ללוס אנג'לס, כבר חילקתי את כולם, והספר שינה לאנשים את החיים, שמחתי גם שהכנסת את סיפורי האישי לתוך הספר "האשה מהפייסבוק שחוותה חוויה חוץ גופית" - תודה לך, זה מאוד מאוד ריגש אותי.
- 12/9/12, 8:37 AM שלום רב, בני ג. ק מארה"ב קנה את הספר שלך והמליץ לי לקרוא אותו. אבקש לדעת היכן ניתן להשיג אותו.
- 12/9/12, 9:05 AM Yoram Bohbot חברה תקראו את הספר שמוכיח חד משמעית שיש בורא לעולם רווח שלכם לפחות לדעת את האמת
- 12/9/12, 4:13 PM אוחיון.ס אתה עושה עבודת קודש קראתי את הספר שלך הוא מדהים ואתה הולך עם האמת שלך מבלי לפחד מביקורות אתה עושה נחת לקב"ה.... בכול אופן כייף לקרוא את מה שאתה מביא עוד לפני שנהייתי חרדית בזכותך מחקתי את כול התמונות בפייסבוק, תודה על החיזוקים
- 12/10/12, 11:09 PM מיכל מלכה חיזקת אותי מאוד בדברייך מאז שקיבלתי על עצמי להתחרר ולשים כיסוי ראש בלי לשאול רב כמו שיעצת לי פשוט החלטתי היו לי ניסיונות קשים שעכשיו במקום להגיב כמו שהגבתי נתת לי מעין תובנה חכמה וחיזוק לקבל את הייסורים באהבה כי הכל מאת אבינו שבשמים רק בעת משבר קשה היה לי לראות מחכה לניסיון הבא שה' יציב בפני כדי להתמודד מולו בראש מורם תודה
- 12/10/12, 11:10 PM סולי רבקה שחר אשריך שזכית... אהבתי את ההרצאה, מחזק...
- Daniella Golsha חחחחחחחחח אין אתה פשוט ענק. ממש מחזק
- 12/11/12, 3:28 AM Evyatar Netanel Nagar הוא עשה אצלנו הרצאה בכולל היה מאוד מעניין
- 12/15/12, 2:19 PM I K שלום לך, הייתי בשיעור שלך ואני הייתי בשאלה ואתה ממש טוב היית אצל דניאלה בכן גוריון..אתה יכול לשלוח לי את הספר שלך..בבקשה תודה רבה..דרך אגב אני לא מתחבר לאף רב ואתה יודע לעביר בצורה נפלאה..שבוע טוב
- 12/15/12, 2:53 PM BM יש לי שאלה לשאול אותך. דבר ראשון באמת תודה לך חיזקת אותי וגם הורדתי את הספר שאמרתה ובאמת התחזקתי מזה יותר. השאלה שלי היא אני מקיים הרבה מצוות ביום כמו: תפילין, תהילים, פרקי שירה, תפילת ערבית בערב וכו'. אני ממש עושה הרבה מצוות ובזמן האחרון דיברתה על הגאולה והכל ובנוסף אני תמיד שומר שבת גם כל הדברים שאני עושה וביום אני מקדיש לפחות שעתיים למצוות זה טוב ומספיק בשביל להיגאל? אשמח עם תענה לי על השאלה הזאת ממש חשוב לי לדעת תודה רבה ושבת שלום אחי
- 12/15/12, 3:12 PM דבי בר: ממליצה, ספר מדהים.
- 12/15/12, 3:54 PM המלצה מהרב דן מחבר למהדורה הרביעית הרב דן מחבר שליט"א מזל טוב ובשעה טובה אשמח לקבל ממכם לפחות 30 עותקים כמו בפעם הקודמת שהכל נחטף והשאיר חריש עמוק בליבם של המונים המונים....!!! ישתבח שמו לעד אז בבקשה שוב רוצים לגמוע בצמא את דבריו הנדירים והמפכים של המעיין הבלתי נדלה שלכם.
- 12/16/12, 3:34 AM בוקר טוב, שתזכה למצוות ושתמשיך לעשות, יש לך חלק גדול בהתחזקות שלי, הוכחה שיש בורא לעולם אין לי צורך, אני מאמינה באמונה שלמה בבורא עולם, אשמח לקבל את הספר, תודה רבה ומחילה על הטרחה.

- 12/16/12, PM 2:47 תגובה של משהי ששמעה את הרצאת המחבר בבית שמש: "Revital Nani הרצאה מדהימה ומצמררת !! ממליצה לכולם לצפותו !
- 12/17/12, AM 1:21 "תודה ערן אין עליך בחיי בזכותך התחזקתי בצניעות הפסקתי ללבוש צמודות צבע ורד חזק והפסקתי איפור רק שחור בעיניים ושפתון שקוף וחום בהיר לא בולט מדי בגדים יותר רחב הפסקתי בושם מחקתי את תמונות אך כסוי ראש כמו תמיד ב"ה אני מרגישה נפלא בהתחלה היה לי קשה מאדדדד כי הרגשתי אבדתי את יופי היה לי קשה לקבל שמתי בושם חזק מאד הלכתי למפגש עם חברים אחד בחור אמר לי בושם שלי מאד מושך ואחרי ימים שמתי אודם ורד חזק מאד מושך ובחור משפחה שלי אמר שאני יפה מאד הייתי נבוכה ושמתי תמונה פרופיל שלי למחרת פתרתי את פייסבוק ראיתי 6 גברים עשו לי לייק הבנתי מיד זה מסר למעלה וחשבתי על מאמר שלך ולכן השתנתי יותר צניעות אך תמיד הייתי צנועה והבנתי זה לא מספיק כעת אני מאושרת מאד זכיתי להתחלתי ללבוש צניעות יותר חלמתי חלום ראיתי בית דין היו שופטים ענקים אמרו לי שצניעות שלי זכתה ומלאך הביא לי שמלה לבנה עם זהב אני מודה להקב"ה זכיתי להכיר אותך אני מברכת אותך השנה תחתן עם בחורה כשרה צדיקה אמוןןןן"
- 12/17/12, AM 1:26 שלום ערן, קודם ארצה להתחיל את שיחתנו בלומר לך תודה רבה על העבודת קודש שאתה עושה אני בחור חילוני ולפני כמה ימים התחלתי לקרוא את הספר, אומנם אני רק בעמודיו הראשונים אבל אני לא יכול שלא לחשוב על הכתוב בו כל היום, שתדע בזכות הספר הזה התחלתי להתחזק ושמרתי את השבת האחרונה ובכוונתי להמשיך לשמור את השבתות הבאות. אני רוצה להזמין עותקים של הספר הזה לצורך זיכוי הרבים. אשמח אם תחזור אלי, ונוכל להוציא את כוונתי לפועל."
- 12/17/12, PM 6:57 "היי רציתי להגיד לך תודה רבה בזכותך מחקתי את כל התמונות בפייסבוק ואת כל החברים ואין לי כבר ידידים בזכות זיכוי הרבים וספר ההוכחות שכתבת והסרטונים שאתה מעלה מאוד חיזקו אותי וכל יום אני רואה בזכותך הרצאות של אמנון יצחק ואני הולכת גם לשיעורי תורה כמה שיותר אז רציתי להגיד לך תודה רבה מעומק הלב נתת לי את הכח למחוק תמונות ואת הפייסבוק הזה אני בתשובה כבר שנתיים ולא כל כך יודעת את החוקים בגלל שחזרתי בגלל מישהו שהוא כנראה היה הצינור שלי כדי לחזור בתשובה והיום אנחנו בכלל לא בקשר ובזכותך הכל מתחיל להתבהר ולהסתדר ואני מבינה בעצם למה חזרתי בתשובה ומיה האמת או שוב פעם תודה רבה וכל הכבוד תמשיך כך"
- 12/23/12, AM 4:08 אהלן אחי, אשריך אשריך שככה אתה מזכה את הרבים ! הלוואי ובע"ה נזכה לאהבת חנים ולגאולה קרובה עוד היום. אני נתתי לסבתי ולדודתי לקרוא את הספר והן ממש נהנות.
- 12/23/12, AM 4:08 מה שלומך ? איך אני יכול להשיג את הספר החדש שלך ? אני מהופנט מהראשון שחזקו אותי מאוד.
- 12/23/12, PM 9:50 "שלום רב ערן, לפני כחודש בערך התחלתי לקרוא את הספר דרך הלינק ששלחו בפייס. עדיין לא סיימתי אותו אני אשה נשואה עם שני ילדים קטנים ואנו חיים בחו"ל.. אני חייבת לציין את השינוי שהתחולל בי מאז, אני רוצה רק לשמוע דברי תורה ולהתחזק ולחזק את משפחתי אני נמצאת בימים אלו בארץ בביקור משפחתי וכל מה שאני חושבת עליו עכשיו זה איך אני חוזרת ביום חמישי למדינה בה אני חיה עם מזוודה מלאה בספרים בשביל לחלק לכולם למען יידעו את האמת, אני. צריכה את עזרתך בבקשה, לקנות בערך 50 עותקים של הספר, איך אני עושה את זה. אעשה כל שיירוש, שהשם יברך אותך וייתן לך שפע, בריאות, חיים טובים ופרנסה רחבה תודה לך על שזיכית אותנו לדעת את מה שנשמטנו וזקוקה לה ש."
- 12/23/12, PM 9:52 בחורה שנכחה בהרצאה של המחבר ושלחה את חברתה להרצאה בחולון ב2012.12 למנינים: "זכיתם לחזק. אנשים שהיו מסרו כי הם בהלם, ומתחילים שינוי. אחת החברות מחר באה בלי נדר לקנות חצי כיסוי ראש להתחיל ממשוה בזכותכם. יש לי עוד מכרים שירצו לזכות, איפה הרצאה יום ג? "
- 12/24/12, AM 1:56 אירדן דויד ירוסקי תודה לך ערן בן עזרא חבר שלח לי את הספר שלך יש שם המון דברים מחזקים ספר מדהים אשריך שתזכה רק לטוב בחייך השם ישמור אותך בהמשך דרכך לחיזוק וקירוב רחוקים אמן כן יהי רצון
- 12/25/12, PM 11:59 לכל מי שרוצה לארגן שיעור תורה בביתו בחינם אשמח להגיע..אתם תקבלו תגובות נלהבות מהנוכחים הנאה מובטחת להלן תגובה מנוכחת בהרצאה אמש בקריית גת: "Or Zagdon הלוואי ואמן שאבא שלי ימשיך להזמין רבנים כמוך היה מדהים תודה..
- להלן תגובה ממגיבה מהרצאה בקריית אתא משבוע שעבר: Shoshana Shira Hen תראו תגובות של בנות בהרצאה של ערן בן עזרא ואוווווו אחרי ערב מ-ד-ה-ג-ם מאוד הייתה הרצאה מחזקת ביותר תודה רבה לשושנה היקרה על האירוח היפה והמושלם שהנינו מכל רגע ורגע ואפילו מהשניות הקטנות !! אז שוב המון המון תודה!!!!!! אשריךךךךךךך וכמובן תודה לעו"ד ערן בן עזרא היקר על החיזוקים המדהימים אנחנו מאחלות לך שפע בריאות פרנסה ושתמשיך לזכות את הרבים כמו שאתה יודע. היה ממש ממש כיף — עם בתאל לוי ו-Shoshana Shira Hen.
- 12/26/12, PM 11:13 Ofira Babo הייתי אתמול בשיעור אצלך בפתח תקווה והבאתי את אחותי שמן השמיים שלחו גם אותה אליי אתמול וגם את ההרצאה שלך ממש סיעתה דשמיה... היא קראה קצת בספר בלילה ואמרה שהוא ממש מעניין... תודה רבה !
- 12/27/12, AM 4:36 אורלי וקנין25-12-12 ערן היקר אין מילים שבהם נצליח לתאר את הרגשתנו כלפיך, פתאום אחרי שהלכת הרגשנו שיש לנו אח, ואנחנו אוהבים אותו, ומיד רצינו להזמין אותך לערב כזה, רוצים להודות לך על ערב נפלא, תודה על השעות הרבות שהשקעת במשפחה, אפילו הבן הקטן שלי היה מרותק אליך, דבר שמאד הדהים אותי, יש לך אהבת ישראל, אשריך על זיכוי הרבים, שיעמוד לך ולכל עם ישראל לזכות, שיתמלאו כל משאלות לבך לטובה, ישנה רק בעיה אחת, שהכמות האדירה של הספרים שחילקת, לא הספיקה לנו, יש המון אנשים שמאד היו רוצים לקבל את הספר. תודה מקרב לב על הכללללללל, ישר כח

- 12/27/12, AM 4:42 "ב"ה אני רוצה להודות לקדוש ברוך הוא שזימן לי להכיר מלאך שמזכה את הרבים באהבה בכוחמה בקדושה בשפע האלוקי שהוא השליח שלנו ללמוד ולהכיר את נפלאות הבורא ואת כל הטוב הזה נמצא באוצר הספר הענק היחיד והמיוחד שכתב גדול מזכה הרבים עו"ד ערן בן עזרא אין לי מילים להודות לך על ערב מדהים שזיכתה את ביתי נשמתי משפחתי כל בני ביתי וקרובי שפע של קדושה שפע של חוכמה שה' יזכה אותך להמשיך להיות המלאך הצינור השליח לכל בית ישראל שכולם ידעו להעריך ולהבין ולקבל את כל המצוות והתורה השפע האלוקי שאין כמו התורה שלנו ואנחנו צריכים להודות לבורא עולם על כל האוצר הזה. מודה לך מעומק נשמתי ישר כח תזכה למצוות לזיווג הגון מהשמיים שה' יזכה אותך בכל טוב ותגשים את כל משאלות ליבך לטובה ולברכה לעשות את רצון ה' באהבה ובשמחה כל ימיי חייך אמן סלע בתודה רחלי שרון מויאל"
- 12/27/12, Betty Dekel AM 8:57 היה מופלא ביותר... נהנו מאוד אשריך והמשך לזכות את הרבים ותזכה לזיווג מתאים מהשמים
- 12/29/12, PM 1:13 היי ערן, שבוע טוב! רצייתי לומר שמאוד אהבתי לקרוא את ספר ההוכחות שחיברת. הבנתי שכתבת ספר נוסף, אשמח אם אוכל לקבל עותק ממנו.. הכתובת שלי היא.... תודה רבה עלה והצלח בדרךך.. שבוע טוב עולם ימשיך להאיר לך את הדרך בחיזוק הרבים! שמרית
- 12/29/12, Revital Nani PM 2:26 שלום ערן! הייתי באחת ההרצאות שלך בצפון, קריית אתא, אצל שושנה שירה חן. ויצאתי מההרצאה בהרגשה מאוד טובה. רצייתי לדעת האם תגיע שוב לצפון להעביר שיעור נוסף? ואם כן- מתי והיכן? ובנוסף, שוב- תודה על הספרים! שבוע טוב ומבורך מלא בכשורות טובות!
- 12/29/12, Tehila Limor Saadia PM 3:51 השם זיכה אותך ואתנו ואת כל עבודת הקודש הזאת אתה עושה חנים אין כסף כל הכבוד !!! אני יכולה לפרסם אצלי בקיר הרצאות שלך? מעניין מחזק ואפילו התחדשתי בכמה חידושים תודה!
- 1/1/13, PM 3:22 ערן בן עזרא רק התחלתי לעיין בספר הקדוש שלך והנה כבר ביקשתי שתבורך מפי עליון אני רואה שאני מאוד מאוד רוצה את הספר אני אב שכול מלפני שנה וחצי בני בן 32 שנה טבע בים-....ז"ל הספר יחזק אותי ואת רעייתי אני בטוח בע"ה. איך אוכל לקבל את הספר הקדוש ברוך הוא ישלם לך כגמולך
- 1/2/13, AM 3:58 פעם ראשונה שאני שומעת הרצאה שלך אשריך! מחזק ומרגש...
- 1/5/13, Elisa Ve Maor PM 4:22 הרבה טוב ומבורך...הספר שלך נתן לי מודעות יותר ממה שהייתה לי, אפילו ספר קצת מפיח מרוב האמת הרשומה בו, תוך 24 שעות קראתי 640 דפים-לא משתי מהספר ותודה רבה לך שזיכית אותנו....
- 1/5/13, PM 4:25 נטלי: תודה רבה ואין לי יותר דבר מהנה בשבת מאשר שאני יושבת בשבת וקוראת את ספר ההוכחות ממש להחכים כל פעם מחדש.
- 1/6/13, AM 5:41 מכתב מרגש קיבלתי מחייל שחזר בתשובה כנראה מספר ההוכחות: "לערן שלום, רצייתי לשתף אותך בנס או הארה שקרה לי מה שתרצו. אני חייל בקרייה וחזרתי בתשובה בעקבותיך. היה לי שמירה שצריך לישון בה בבסיס ורצייתי לקחת חומש כדי ללמוד בשמירות ובזמן הפנוי בבסיס. יצאתי ביום ראשון בבוקר ואת החומש(פירוש של קאסוטו) שמתי בסל של האופניים מאחורה. בזמן נסיעה באופניים לרכבת התנגש בי רכב בצורה מזוהה ביותר, הוא יצא מהרחוב שמשתלב עם הכביש דרך המדרכה ואני נסעתי על המדרכה. שנכנסתי לזווית ראייה שלו היה לו לפחות 5 מטר לראות אותי, וגם זה רחוב לכל דבר ולא נוסעים שם יותר מ10 קמ"ש כי יש שם ילדים ליד בית ספר. והוא נסע כל כך מהר באותו זמן וגם אני נסעתי מהר שהסיכוי שהוא יתנגש באותו רגע נמוך ביותר. בקיצור הוא התנגש בי חזק מאוד ההילוכים של האופניים נפגעו ממש והספר שהיה מאחורה עף מהאופניים (לי לא קרה כלום ברוך ה' קראתי הגומל) ואני לא שמתי לב ומרוב שמהירתי המשכתי לרכבת ולא שמתי לה שהוא עף.. קיצר שהגעתי שמתי לב שהספר איננו. אחרי האירוע פשפשתי כל הזמן במעשיי למה קרה לי התאונה הזאת.. אני נוסע כבר כמעט 3 חודש באופניים לרכבת ואף פעם לא נכנס בי רכב ואפילו לא היה קרוב, ובדיוק ביום שלקחתי חומש קאסוטו נכנס בי רכב כל חזק גם במקריות גדולה מאוד(אם הייתה יכול לראות הייתה מבין שזה אחד לחצי מיליון שיכנס בי הרכב במקום ההוא). ואז אמרתי לחבר שאני לומד מקאסוטו והוא אמר לי שאסור ללמוד מזה וזה ממש כפירה בשם וצריך להוציא את הספרים של קאסוטו מהבית ולגנוז אותם לקבור אותם באדמה וכו..מה שעוד יותר מעצים את הנס זה שהרכב התנגש בי באותו יום הפחי זבל של הרחוב היו בחוץ ליד הכביש כדי שהמשאיות יפנו אותן(הירוקים האלה) והספר קאסוטו שעף לי מהאופניים עף בדיק מתחת לפח זבל...ואני מוכן להשבע על זה. ובנוסף לזה מאז שחזרתי בתשובה קורים לי הרבה ניסים כאלה קטנים מוזרים לא יודע אם זה קורה רק לי או לכולם. רק שתבין באיזה רמה גבוהה הקב"ה מתקשר עם בניו, שני ההורים שלי חילונים ולא מקשיבים לי ונאמר שהשם עכשיו אבא שלי ישירות. ישתבח שמו לעד א.
- 1/6/13, Ruthy Cohen PM 2:42 תודה על הקישור. חזק וברוך! הרצאה נעימה לאוזן
- 1/6/13, PM 2:51 ערן... זאת עדה שהגיעה מפ"ת לקחת את הספרים היום... (אני התחברתי מבת דודה שלי כדי ליצור איתך קשר) אני ממש מודה לך על הספרים היום, אתה לא מבין כמה זמן חפשי איך להשיג אותם כדי לזכות את הרבים, עשיתי היום ממש מאמצים להגיע, בדיק סיימתי תקופת מדרשה (בגלל יציאה לשידוכים) ואני מגיעה פעם בשבוע למדרשה לזכות אותם וחפשי בדיק את הספר שלך כי יש עליו ביקוש ושמחתי שזכיתי לקחת לפחות 10 ספרים אבל לא הספקתי לשמוע את השיעור... יש שיעורים שאתה מעביר על בסיס קבוע, או שאפשרי להזמין אותך?
- 1/7/13, AM 4:35 ד.ע. ערן היקר שלום! קיבלתי רשום ומשום מה חשבתי שזה מכתב מהצרות שלי חובות בכל זאת הלכתי לדואר והיתה לי הפתעה גדולה!! חשבתי מי יכול לשלוח לי חבילה? ואני פותחת אותה בדרך ואורו עיני משמחה אין לך מושג איזה יום עשית

לי שתהיה בריא קיבלתי את הספר ואני מאושרת הוא מעניין אותי אז תודה רבה מכל הלב, אני אהנה ממנו, כמו כן אם יצאו עוד מהדורות אשמח אם אקבל עוד אני ובעלי לומדים בשבת בקדושת השבת באלו הספרים מאחלת לך שתמשיך להגדיל תורה ותאדיר אתה עושה עבודת קודש !! יהי רצון שהשם ישמור עליך ותזכה לישועות, בריאות, וזיווג משורש נשמך ותצליח אמן סלה. הספר קל להבין אותו הפשטות גורפת את ההתעניינות הוא סוחף וזה העיקר, ממש מרתק ומשפיע מאוד את הקורא,

- 1/7/13, AM 6:00 נוכח בהרצאת המחבר בדימונה ב-1-13 למנינים: "Moshe Avraha אני הייתי בדימונה והיה ממש תענוג אני ממליץ לכולם !!"
- 1/7/13, AM 6:36 שלום קוראים לי א(השם שמור עמדי) ואני מאילת אני התחלתי לחזור בתשובה בעקבות ההרצאות שלך ביוטיוב ואני מעוניינת אם אפשר לשלוח לי עותק של הספר שלך.
- 1/7/13, AM 8:18 נוגה: "ערן ראיתי את ההרצאה שלך בחולון מדהים, מדהים."
- 1/7/13, PM 4:08 "לכבוד עו"ד ערן, ערב טוב. קראתי את ספרך אמנם טרם סיימתי לקרוא, אבל אני מוכרח לומר לך תודה, על ההשקעה על הספר, אני ברוך ה' כבר חוזר בתשובה, והספר הזה חיזק אותי יותר. אני ישמח אם תאמר לי אם אפשר לקבל כמה ספרים (כמוכן בתשלום) שבביל לזכות את הרבים. שוב תודה. בהערכה גדולה, ש.ב
- 1/8/13, AM 5:43 ס.ע: ערן דע לך שההרצאה שלך מרתקת מדהימה מחזקת ונוגעת וואיי אחריי אתמול שהייתי ושמעתי אותך קמתי שונה עם כוח אנרגיות ערן כל הכבוד אשריך שזכית והגעת למעמד כזה גבוהה כי לא קל כלל לקרב ללבנות ולזכות בקדושה הייתי רוצה גם ככה לעשות ערב כזה אתה יכול להגיע שוב אני ייארגן אנשים אצלי הייתי רוצה שיישמעו אותך אלה שלא מכירים כדאי לעזור.
- 1/8/13, AM 7:56 Natali Benavi אני רק התחלתי ואני כבר מרותקת.. האמת שראיתי את זה ממש במקרה .. אבל אין מקריות בעולם הזה וזה הגיע ל"ידיי" בתקופה שאני הכי צריכה את זה .. אז כבר זכית !!!
- 1/10/13, PM 5:09 שלום רב, קראתי כמה חלקים מהספר ומאוד מצא חן בעיני. הספר משרת את מטרתו העיקרית - לחזק ולרומם את נפש היהודי. חזקו ואמצו והמשיכו בפעילותכם. הבנתי שהספר מחולק ומופץ בחינם, אז רציתי לבקש 3 עותקים ממנו לשימושי האישי, לשימוש של יהודי מתעניין ולשימוש בית המדרש. אשמח אם אוכל לקבל את העותקים לביתי בכתובת: . אשריכם ישראל, תזכו להמשיך להגדיל תורה ולהאדירה!
- 1/10/13, PM 5:10 כבוד הרב אני מודה לך ששלחת לי את הספר. הוכחת לי בזה שאתה עושה את זה נקי ולא למטרת ריווח אלא אך ורק לזיכוי הרבים. יישר כוח וכן ירבו כמותך בישראל להגדיל תורה ולהאדירה. ולקרב את משיח צדקנו במהרה אמן.
- 1/12/13, PM 9:55 "ערן, שבוע טוב! קיבלתי את הספר שלך אתמול, תודה רבה רבה רבה לך !!! הוא מדהים כל השבת לא הורדתי ממנו את העיניים !! עברה לי צמרמורת באף כמעט בכיתי ואסור לבכות בשבת, אבל שוב תודה רבה לך! אתה עושה עבודה קודש עצומה ויש לך תפקיד חשוב בשמיים שהשם יזכה אותך רק בדברים טובים בריאות, פרנסה, שלום בית!! וכל מה שאתה צריך בע"ה יתגשם לטובה"
- 1/13/13, AM 3:16 תודה ענקית!!! הספר הזה עושה לנו טוב בבית אנו מרותקים אליו ויש כבר בקשות מחברים שרוצים לקרוא בו, מלא בתכנים טובים, מדהים, מועיל, מחזיר עטרה ליושנה ממש כך! הרבה תודות השבת היתה לנו מיוחדת!! ספר ההוכחות ראוי לשבח, תמשיך בפועלך למען עם ישראל! עלה והצלח יברכך השם!!!!
- 1/13/13, AM 3:16 "ערן, שבוע טוב! קיבלתי את הספר שלך אתמול, תודה רבה רבה רבה לך !!! הוא מדהים כל השבת לא הורדתי ממנו את העיניים !! עברה לי צמרמורת באף כמעט בכיתי ואסור לבכות בשבת, אבל שוב תודה רבה לך! אתה עושה עבודה קודש עצומה ויש לך תפקיד חשוב בשמיים שהשם יזכה אותך רק בדברים טובים בריאות, פרנסה, שלום בית!! וכל מה שאתה צריך בע"ה יתגשם לטובה"
- 1/13/13, AM 9:04 כך ענה הרב רביד נגר באתרו אור לנוער על ספר ההוכחות: "שאלה: (30/12/2012) שלום כבוד הרב רציתי לדעת אם זה ספר טוב לקורא בו שמעתי מחברה שלי שהוא מוכיח שהתורה אמת אבל זה מנסה לשכנע שהתורה אמת האמונה לא צריכה להיות תמימה בלי הוכחות? ולגבי הספר רוחות מספרות (מנחת יהודה) זה גם ספר שכדאי לקרוא הבנתי שהוא ממש מפחיד.... תודה רבה תשובה: (מ-הרב רביד נגר) הספר של ערן בן עזרא: "ספר ההוכחות" הוא ספר נפלא, מתאים בעיקר למי שלא מאמין בא-לוהים וזקוק להוכחות מדעיות ו/או לוגיות, אני מכיר את ערן, פגשתי אותו, שוחחתי עמו בפלאפון, הוא אדם חכם ונבון ושווה לקרוא את הספר הנפלא שלו. את הספר הרוחות מספרות, אני ממש לא מציע לנערות רווקות לקרוא, לא שייך, אבל לנשואים יראי שמים שכבר יציבים בדרך התשובה, אין בעיה שיקראו, לנשים זה פשוט ספר קצת מפחיד ולא שייך שצעירים יקראו את הספר "הרוחות מספרות", למרות שמדובר בצדיק גדול. בשורות טובות.
- 1/13/13, PM 1:11 "רק רציתי לשבח את הספר המדהים הוכחות ספר שהגיע לידיי וכמוכן שלא במקרה ספר שחיזק לי את מידת הביטחון בכורא עולם כי אמונה ברוך השם לא חסר אשריך !!!" אודליה לוזון
- 1/14/13, AM 6:37 ערן בוקר טוב אני חייבת לספר לך מה חולל הספר המיוחד הזה, בבית שלי! בעלי לא יכול יותר לראות טלוויזיה, מאז הספר הזה נכנס הביתה כל ערב הוא מונח ליד מיטתו ומרותק! אי אפשר להשחיל מילה של חולין, הוא שקוע!! !מדובר באיש דתי ורוחני שלומד המון בספרי קודש, אבל ספר ההוכחות נתן את מקומו לפתע לפני הכל! הוא מכיל את המזון של הנשמה בצורה יוצאת מן

החלטתי לבוא למיאמי לעבוד ולשלוח כסף אמרתי לאמא להפסיק את העבודה לטפל בסבתי ואני אפרנס מרחוק. באתי למיאמי התחלתי שוב לשמור שבתות והקב"ה הראה לי רק טוב (אפילו הייתי חולמת צדיקים גדולים שלא ידעתי מהם כמו הרב זצ"ל פינטו ועוד... היתה לי הילה הרגשתי את ההילה ההרגשה הכי מתוקה בעולם!) מעבודה טובה, כולם אוהבים אותי, כסף לשלוח הביתה, נהגת ב רכבים חדשים ונוצצים לאט לאט התחלתי לזייף בשבת מכיוון שאני רווקה ולבד ולא הכרתי הרבה יהודים רוב החברים שלי היו גויים התחלתי משיעמום לראות טלוויזיה חשמל הדבר היחיד שלא זייפתי היתה נסיעה בשבת אני שומרת על כך עד היום. ואז הקב"ה התחיל לקחת. בראשונה לקח את ההילה, אחר כך פרנסה ירדה, ומכות קטנות גדולות החלו לצוץ ואני בטיפשותי הרבה לא קישרתי בין השניים. אבל למרות הכל הרגשתי שהוא איתי. ושישי לפני שבועיים הדלקתי נרות לכל הצדיקים ונרות שבת כרגיל וזעקתי לה' "ריבוננו של עולם תראה לי את הדרך תראה לי מה הייעוד שלי כאן תעזרו לי צדיקים תכוונו אותי לדרך הנכונה" ואז התחילו לצוץ כל מיני מישפטים כל מיני ספרים בפתאומיות ואז התחלתי להבין שהקב"ה מתחיל לתת לי סימנים גלויים בדעת ובחומר ואז בא הדבר הגדול שבוע ימים אני חולמת אל מה אני עושה בכדיי להתחיל להתחזק. התחלתי להתעורר כל יום ב-4 לפנות בוקר כי הנשמה שלי היתה לא רגועה אני מתעוררת ושואלת את עצמי האם זה אמיתי האם הקב"ה באמת מראה לי סימנים? הבנתי שיש סיבה מעל להגיון למה הבטן מתהפכת מבפנים. והנפש ממש לא רגועה באופן מוזר. ואז חברה הראתה לי את הפייסבוק שלך והתחלתי לקרוא ולשמע כשדמעות בכי אדיר בעיניים הבנתי... סוף סוף הבנתי השם נתן השם לקח! הבנתי את הטעות שלי!!! היום אני יותר ממוכנה ללכת עם הדת עד הסוף. לא בגלל שאני זקוקה לעזרתו אלא בגלל שאני רוצה ושמחה להתחיל במסע הזה... אני רוצה לומר לך אשריך ותודה רבה אתה היית החתיכה האחרונה בפזל. מקווה שלא שיעמתי. אם תרצה לשתף את המכתב אבקש לא לפרסם עם השם שלי ואתה יכול לקצר או לשנות את התוכן. שבת שלום אח יקר"

- PM 9:50, 20/13/1 "שלום רב, רציתי להודות על הספר ששלחתם לי, יישר כוח גדול! הוא ממש מרתק ומחזק והוא לא מותר מקום לשאלות או תהיות או ח"ו פיקפוק שאכן יש בורא לעולם, ותורת משה אמת! ברוך תהיה על היוזמה הברוכה, שפע של הצלחה בכל מעשה ידיך.. אשריך ואשרי חלקך!"
- Batel Arnzi PM 11:32, 13/1/20 בית אלי הבית שלנו לכל מי שעדיין לא קרא מומלץ בחום לקרוא את ספר ההוכחות אצלי זה סגר הרבה פינות פתוחות וענה לי על הרבה שאלות שהיו לי מה שהכי אהבתי בספר מעבר לסיקור הרחב של הנושאים זה שהכותב מאוד מכבד את האינטליגנציה של הקורא תודה לך ערן עלה והצלחה בעבודת השם יתברך
- PM 11:39, 1/20/13 תגובה של המזמינה מהרצאת ערן בן עזרא: "תמי אביכור Ma'alot, HaZafon שיעור תורה פשוט מרתק...פשוט היה שווה לשבת כל דקה ודקה... שמחנו להזמין אותך, פשוט נהנו ונשארונו אם פה פעור... בקרוב נזמין אותך שוב,"
- Gal Avrahami AM 9:48, 1/23/13 בס"ד ערן היקר, יישכוח על כל פועלך אתה מרתק בהרצאות שלך, וכל וידאו שלך סוחף ומחזק. בהערכה רבה גל
- AM 10:00, 1/23/13 מיכאל נפתלי תודה רבה לך, אני מאוד שמח שחזרת אליי אני ואישתי חזרנו בתשובה לפני חודשיים למרות שאני מסורתי מגיל קטן שומר שבת ועושה כל שביכולתי לשם שמיים. תדע שחזיקת אותי מאוד עם הסרטון שלך ונתת לי כוחות מאוד חזקים עכשיו בלי נדר אני אקרא את הספר בשבת שיהיה לך את כל האושר והבריאות, שהשם יתן לך את כל הכוחות להמשיך בדרכך.
- AM 10:04, 1/23/13 גליה ששון ערן יקר. היה שיעור מדהים אתמול. בנותי ואני מאוד שמחנו לשמוע אותך. השם יברך אותך בכל מכל כל. בחתונה שלך ב"ה. אמנ
- AM 10:04, 1/23/13 דולב בוחבוט: אהבתי את הספר
- Shir Sasson AM 11:58, 1/23/13 הייתי בהרצאה, היה מדהים. מחזק ומרגש!
- PM 7:14, 1/23/13 ערן שלום רב, שמחתי לגלות את החומר שלך, שמובא ומרוכז בצורה בהירה ושובת לב כמתחזק, פשוט נתן כוחות נוספים
- PM 7:17, 1/23/13 טל בן טובים. שלום לך עו"ד ערן בן עזרא שמחתי לראות שיצא ספר חדש בנושא אלוקים ודתו האחת והיחידה! אני לומד בישיבה ואצלנו בישיבה מגיעים חלק דתיים חלק דתיים לייט לייט וחלק שבאו ממשפחות דתיות אבל מאסו בתורה ובשבילם זה לא אמת ובאים לבדוק ברוך ה' יש לנו ספרים של הוכחות אמיתות והכל אבל אם יש עוד ספר כזה נשמח שיכנס לשיבתנו רפרפתי בספר והוא ניראה לי ספר מעולה בעז"ה אקרא אותו יותר רציני! אז.. אם יש ספר כזה עם כריכה שאתה מוציא לאור אשמח אם תגיד לי ממי אוכל לקנות אותו! ואם זה פשוט שאתה מדפיס על דפים רגילים את זה אוכל לעשות בישיבה ולא אטריד אותך! אשמח לקבל תשובה לדעת האם יש ספר כזה עם כריכה? ואם כן היכן אוכל לקנות אותו? תודה רבה שיהיה המשך שבוע טוב! וחוזק וברוך על העשייה שה' יברך אותך ויעזור לך בכל מעשיך!
- AM 12:00, 1/24/13 חן מרים יישר כח, לך מר עו"ד ערן בן עזרא, על כל הפעילות, ההוכחות ומסירות הנפש.ה' ישלם משכורתך שלמה ובכפל כפליים..
- PM 11:08, 1/24/13 בוקר טוב ערן הרגשתי לנכון להודות לך על השיעור שעשית בעפולה עלילת זיכית אותי מול הרבים השיעור היה מעניין ומרגש ומחמאות לא מפסיקות להגיע ריגשת את כולן באמת תודה רבה אשריך ט"ו בשבט שמח לך ולכל משפחתך ושבת שלום ומבורך ושוב תודה
- PM 3:34, 1/26/13 קרן מ אתה יודע שבזכותך אני חוזרת בתשובה
- A M PM 3:55, 1/26/13 אהבתי את הספר שלך

- 1/27/13, 9:45 AM Adi Asraf ערן אנחנו מאוד נשמח אם תגיע לשיעור גם בדימונה ! הרבה שינו את דרכם וחזרו בתשובה עקב הספר, אפילו אני..
- 1/29/13, 5:16 PM Ronen Boker קורא אני קורא כבר כמה שעות את הספר הזה של ההוכחות ולא מצליח לרדת ממנו... כבר סיכמתי עם עצמי שאני מפיץ אותו לכל הקרובים אליי כי זה אחד הספרים הכי חזקים שקראתי לדעתי בחיים... כבר בפתיח קראתי איזה מאמר שגרם לי להתקשר לחבר ולסיים ריב מטורף שהיה בינינו....
- 1/30/13, 5:09 AM ערן שלום, קוראים לי דיאנה אני מחולן וראיתי אותך ביוטיוב ממש יישר כח על עבודתך התחלתי לקרוא את ספרך... ורצייתי לזכות את הרבים ולהפיץ אותו... אפשר להשיג כמות וכמה זה עולה..... והאם יש משלוח?... תודה רבה.
- Feb 3rd, 7:05pm בעזרת השם בלי נדר אם ישאר לך אשמח אם תישלח לי את הספר
- 2/3/13, 12:31 AM דליה זורנו: "אני רוצה לציין שמהרגע שהתחלתי לקרוא בספר קשה לי להפסיק...ספר מרתק,מחזק,עם המון תובנות...תודה לאל שזכיתי לקבל "אותו,וגם להכיר אותך ערן בפעם הראשונה בשיעור האחרון ביום רביעי...השיעור איתך היה מרתק...ישר כוח...שבוע טוב ומבורך..."
- 2/3/13, 5:40 AM הודיה לוי תודה רבה אני ממש התחזקתי בגלל הספר הזה.
- 2/4/13, 3:53 AM ליאת בוחניק יש לי את הספר יש שם סיפורים מדהימים שווה לקנות אותו כתוב שם דברים שקשה לעזוב ולהפסיק, ... אשריך
- 2/5/13, 8:22 AM "אתה לא מאמין אבל ישר כוח פשוט סיפרתי על הסיפור שלך והרבה חברות שלי קראו את הסיפור וממש לקחו על עצמם דברים הכל בזכותך ובזכות השם יתברך (:)
- 2/7/13, 11:55 PM "לכבוד ערן בן עזרא ! האמת היא שכשראיתי לראשונה את דף הפייסבוק שלך די היססתי אם לעשות "לייק" או לא , ובדיעבד התברר שה"לייק" הזה היה אחד הדברים היותר מועילים שעשיתי לאחרונה. בין כל ההבל והפריצות שיש בפייסבוק תענוג לקרוא את דברי התורה שאתה רושם מספר פעמים מידי יום. בתור חוזר בתשובה מזה כ-5 שנים ברצוני לציין לשבח את "ספר ההוכחות", הנקודות המבוארות בספר זה הן בדיוק המזון הרוחני לחוזרים בתשובה כמוני, מכיוון שלדעתי עיקר התאמצות היצר היא בעניין הכפירה בפרט ברור המשוגע הזה. ברצוני להודות לך מקרב לב על כל העשייה שאתה עושה למען עם ישראל, תודה רבה ! תמשיך לחזק אותנו בדברי תורה בעניין "התכלית" ובענייני הוכחות לאמיתות התורה. אני מאוד אשמח אם אוכל לקבל את "ספר ההוכחות" כספר אמיתי ולא רק דרך המחשב, הקריאה דרך המחשב פחות אטרקטיבית לצערי הרב, אני מתאר לעצמי שאתה עובד על זה, אז בבקשה אם אפשר תגיד לי איך ניתן להשיג את הספר כדי שאני אוכל להמשיך להתחזק והכי חשוב לקחת חלק בזיכוי הרבים המטורף שאתה עושה... תודה רבה נשמה, רפואה שלמה לאביך ! (אם תרצה תוכל לפרסם את התגובה שלי, בעילום שם בבקשה)". עכ"ד
- 2/11/13, 11:51 PM "ערב טוב מר ערן. רוצה לשתף אותך שצפיתי ב3 הסירטונים שלך מראש העין וכל כך נהנתי ! תודה רבה לך ! בתודה מראש, ל."
- 2/11/13, 11:53 PM שוב שלום אני צופה בכל השיעורים שלך התחזקתי מאד יותר ממה שאתה יכול לתאר לעצמך וגם בחורה קיבוצניקית שלא יודעת מזה דת נתתי לה הרצאות שלך התחילה לקרוא תהילים ושחרית בזכותך ובזכות הקב"ה אני מספרת עלייך להרבה והמצחק הוא שחברים מתקשרים אליי לשמוע מה למדתי ממך וגם על ניסים גלויים שקורים לי כמעט כל שבוע פשוט מדהים.יש אפשרות לקבל את הספרים שלך במימימי?
- 2/12/13, 3:26 AM "רק שתדע שהשם בירך אותך ויש סיבה לזה שחזרת בתשובה וזכית לזכות את הרבים ! כל פוסט וידאו שאתה מעלה נוגע בעצב (לפחות שלי). יש לך השפעה בר"ה. אז רצייתי שתדע שבזכות אחד הפוסטים שהעלת (שכל כך נכון) החלטתי לסגור את חשבונתי בפייסבוק. אין לי מה לעשות פה ולשמור קשר עם משפחה וחברים אני יכולה בדרכים צנועות יותר ! ולכן, האם זה יהיה יותר מידי אם אבקש את כתובת האימייל שלך ? אשמח לשמור על קשר לקראת ביקורי בארץ, ולהגיע לאחת מההרצאות שלך. Thanks
- 2/12/13, 5:51 AM "ערן היקר שלום, דבר ראשון אני רוצה להודות לך על כך שאני מתחזקת הרבה בזכותך. כל פעם אני קוראת משהו שאתה כותב אני מרגישה כאילו כתבת זאת עבורי. אתה עוזר להמון אנשים, אשריך שהשם נתן לך את התבונה והכח להגיע למקום בו אתה נמצא היום. בתפילותיי אני מבקשת מהקב"ה שיתן לי תבונה וכח לחזור בתשובה שלמה בע"ה. אני גרה בחולון והייתי מאוד רוצה לקבל את הספר שלך, קצת קשה לי לקרוא דרך ההאיפון. אני אפילו אסע לאן שצריך כדי לקחת אותו. אז אשמח עם יש אפשרות כזו. ובנוסף אם תוכל קצת להרחיב על נושא "תחיית המתים". יש לי כל כך הרבה שאלות בנושא תודה, ליבנת.
- 2/12/13, 6:37 AM ערן היקר, הייתי שמחה אם היית נותן לי על זה מידע כמובן אם אתה יודע... כמו כן אני מודה לך על זה שבתקופה האחרונה חזקת את האמונה שלי ! תחילה בעזרת הספר וגם בעזרת הפייסבוק ישר כוח ושה' יתן לך אושר וכוח להמשיך לחזק אנשים תודה.
- 2/12/13, 6:46 AM סער: "תודה. אני לאחרונה מהופנט מההרצאות שלך ורואה הרבה דברים שאתה מעלה לאתר. יישר כוח
- 2/12/13, 9:09 AM "ערן מה נשמע אני חייב לספר לך משהוא יש חבר של אחי אינסטיטוטור במקצועו היה בא לסדר לי משהוא בבית וכל פעם דיברנו על דברי תורה וכו...על אחרית הימים ואז אמרתי לו בפעם הבאה שאתה מגיע אליי אתן לך את הספר שכתבת(ספר

- ההוכחות) בקיצור עכשיו לא מזמן הבחור מגיע אליי הביתה עם כיפה ויציצית לא להאמין פלא אמר לי שהספר חיזק אותו אני שמח שנפל בחזקי לחזק מישהוא"
- AM 9:14, 2/12/13 ערן שלום רב, מאד התרגשתי מההרצאה שלך על סיפורך האישי, אני חילונית מאמינה מאד חוויותי בחיי חלומות וחזיונות והייתי רוצה לשתף אותך אם יורשה לי וכן הייתי מאד רוצה לדעת איך אני יכולה להשיג את ספר האמת..תודה פנינה
 - AM 10:05, 2/12/13 "אני רוצה להגיד לך שהיו לי בדיוק את אותם לבטים לגבי הפייסבוק כי מצד אחד זה מקום מאוד טמא אבל מצד שני יש פה הרבה דברים שמחזקים אותי כמו הדברים שאתה מעלה פה למשל... ולכן החלטתי לעשות סינון ולהישאר עם אנשים קרובים ואיכותיים ולהמשיך להתחזק. תדע לך שמה שאתה עושה זה דבר מבורך ואשריך על הסבלנות להעלות תכנים לפייסבוק ולענות לאנשים ובאמת שזה לא מובן מאליו. ואני הבודהה הקטנה אומרת לך שאיתי אתה הצלחת ומצליח כל יום לחזק! אז אשריך ואל תתן ליצר הרע לנצח! !
 - AM 10:06, 2/12/13 "יש לי את הספר וקראתי את רובו! וגם הורדתי אותו לפלאפון עצמו יאמר לזכותך שהספר חיזק אותי בהרבה יותר ועזר לי מאוד .. אני באמת מודה לך ואני בעזרת ה' השבת הקרבה בלי נדבר אצליח תודה."
 - AM 10:21, 2/12/13 "תאמינו לי תאמונה שלי כבר איבדתי בקדוש ברוך הוא .. עד שהתחלתי סתם לקרא מה שאתם מספרים וזה מעורר בי רגש שכדאי לנסות לחזור בתשובה כי אולי החיים יתחילו להיות קצת טובים..בזכותכם התחלתי עם הצדקה מאותו סיפור שסיפרתם שצדקה מעבירה את רוע הגזרה כל הכבוד לכם"
 - PM 12:50, 2/12/13 ערב טוב ערן הרב פינטו מדימונה הביא אותך לדימונה והשארת לנו ספרים .. תשמע אבל אזלו כל הספרים שלך . אני נהג משאית וחלקתי אותם ויש רצון עז לתשובה רב רוצים הוכחות וכיוונים איך .. בכל זאת אני אשמח אם אפשר לקבל עוד מספרייך "תודה רבה רבההההה על הזיכוי של העם . אתה מעורר אותם עם הספרים .
 - AM 8:26, 2/13/13 "שלום ערן היקר. כותבת לך ש, מזכירה לך שלפני חודשיים באתי לקחת ספרים באשדוד כ-50 ספרים לזיכוי הרבים, את כולם לא הצלחתי לקחת איתי לברצלונה , אבל מה שלקחתי כמעט חילקתי את כולם, ומתברר שכאן, להפתעתי, קיבלו אותם בשמחה ולא הייתה התנגדות כמו שהייתה לי בארץ, כמו המשפטים הידועים " למה את צריכה את זה, לא מספיק לך לשמור שבת וזהו... או שלא תשתגע, אל תרוצי מהר מידי" וכו'. ורוב ההתנגדות להפתעתי, באה ממשפחתי, בגלל שאני באה ממשפחה מסורתית ואח שחזר בתשובה לפני כ-20 שנה, חשבתי שיתמכו. אבל הפוך הוא הדבר, ופה רחוק מהמשפחה יש לי המון תמיכה ועידוד. הכל לטובה אני מאמינה ושמחה שנפל בחלקי לקרוא את הספר שלך, ובעקבותיו לחזור בתשובה, לקחתי על עצמי צניעות, שבת, "ניקוי" כל הבית ממה שלא קשור לקדושה. וכמובן כיסוי ראש, בינתיים בשבתות וביום יום אני שמה כובע.אשריך על עבודת הקודש שאתה עושה למענינו שהשם יברך אותך וייחזק אותך למענך ולמענינו, ה"איכול" שלי , שממנו אני מתחזקת כל יום, זה השיעורים שאתה מפרסם בפייסבוק, איתם אני מתעוררת ואיתם נרדמת, כי אין עוד מלבדו , זה כל מה שאני רוצה לעשות, לשמוע ולשמוע עוד שיעורי תורה. אז אני מחזקת את ידיך, שתמשיך במה שאתה עושה, זאת הזכות שניתנה לך למעננו התועים והטועים בדרך אל השם. אולי תסכים לבוא לפה לעשות לנו שיעור. אני יארגן את מה שיידרש. שתבורך לעולם ועד.
 - AM 8:45, 2/13/13 עינת און. ערן שמך כשהוא לעצמו נובע מהמילה ער וכנראה היעוד שלך אחרי הכול להעיר את נישמתינו מהתרדמת שרובם חיים בה חזק ואמץ אשריך אני נהנת מכול מה שאתה כותב ומעלה תמיד ולא פעם עושה שיתוף בשבילי זו גאוה לקרוא ולהחכים מדבריך
 - AM 5:18, 2/14/13 אבי. ב. אני חייב להגיד לך שאני שומע מדי פעם את ההרצאות שלך ביוטיוב ואני נהנה מכל רגע וחייב לבוא להרצאה שלך או אפילו לנסות לארגן אצלנו בבת ים הרצאה שלך. דרך אגב דיברתי עם חבר עליך ויצא לו לקרוא כמה סטטוסים שלך וגם הוא וגם אני היינו שמחים לקבל את הספר שלך.
 - Tzahi Ben Hemo AM 43:1, 2/15/13 שלום ערן, קודם כל רציתי להגיד לך שהגיע לידי הספר שלך, בעקבות הרצאה באזכרה של סבא שלי באשדוד, וחילקת לנוכחים ספרים, אני הייתי ליד העגלה ואימצתי ספר, ובאמת כל שבת קראתי ואני חייב לאמר שאמרתי לעצמי איך ייתכן שהספר הזה בנוי בצורה כזו מתוכננת וכל פרט ופרט בסדר מופתי, ובאמת מאוד מחזק, דודה שלי אורלי היא זו שהזמינה אותך לתת הרצאה באזכרה של שנה לסבא שלי יצחק מנוחתו ערן, ואחי התאום מתחתן עוד חודש, והוא מאוד מתחזק ורציתי להזמין אותך להרצאות בבית שלנו עם החברים זה מאיין "מסיבת רווקים" רק שזה בדיוק ההפך מהפשטה של הנשמה, אלא הלבשה במצוות, זה שעה קצת מוזרה לשלוח כל מיני בקשות וכאלה, אבל כל עוד זה לא מעיר אף אחד, הכל בסדר
 - PM 1:55, 2/17/13 "עדי און : "קיבלתי את הספר שלך מתנה חייבת לציין אהבתי.
 - PM 2:55, 2/18/13 שירלי רציתי לומר תודה,לקחתי את הספר והוא מרתק נותן ראייה אחרת וסוף.
 - PM 4:18, 2/18/13 התרשמנו בעלי ואני מאד מהמאמר המדהים שלך, גם לי היתיו חוויות התגלות השם ית',ואני מבקשת לקבל כמה שיתר העתקים של ספרך על מנת לזכות הרבים במיוחד חילוניים המתנדנדים באמונה,רוצים לקיים אבל מפחדים או לא שלמים באמונתם,
 - AM 4:30, 2/20/13 הי ערן, אני חייבת לספר לך משהו מדהים שקרה היום: אני לומדת באיזושהו קורס והיום קצת הקדמתי ועדיין המקום היה סגור, אז בינתיים ישבתי לי בצד וקראתי בספר שלך. פתאום הגיעה מישהי וגם היא הקדימה לקורס אז היא גם חיכתה. ואז היא שואלת אותי: "סליחה, איזה ספר את קוראת שאת כל כך שקועה בו?" אז אני סיפרתי לה על הספר ועלייך, ופתאום היא אומרת: " אני לא מאמינה! את יודעת כמה אני מנסה להגיע לר"ג לקחת את הספר הזה?" אז ענית לה: " כנראה שהספר נשלח לך דרכי". והבאתי לה אותו. היא קפצה עלי וחייבה אותי בהתרגשות גדולה. אמרתי לה: תראי מזה, יצר הרע הצליח למנוע ממך להגיע אל הספר, אבל הוא

לא הצליח למנוע מהספר להגיע אלייך. הבטחתי לכמה בנות שאני יביא להן ספרים שבוע הבא בע"ה. אז אני רוצה לקנות ממך עוד 20 ספרים שאוכל לחלק. האם תוכל להשאיר לי אצל השומר את ה 20 ספרים? תודה, ל"

• Dorit Melloul AM 4:45, 13/2/20 אשיריך צדיקות!! תזמינו כמות גדולה ותפיצו כמה שיותר!! הספר הזה הוא פצצה! כל הפצה היא הפצצה של היצר הרע! עוד שעתיים יגיע אלי משלוח של 100 ספרים וב"ה אני אפיץ את כל הכמות הזאת לעוד 100 משפחות!! פיצוץ שחבל על הזמן! ימח שמו של הס"מ בקרוב מאוד!!

• AM 10:06, 2/25/13 ערן מה שלומך זה ע. מה אני צריך רוצה להגיד לך תודה לבורא שנתן מתנה כמוך חיזקתה אותי אני במקרא השבוע נתקלתי בדף שלך בפייסבוק שחבר שלי נתן לי לייק לדף התחלתי לרשום תשם שלך בYouTube וכל יום אני מחכה לשבת בבית ולשמע אותך איזה כיף איזה הרצאות אני יגיד לך תאמת שנים אני שומע הרבה רבנים הרב פינטו אמנן יצחק אבל השיעור שלך משהו חיוק אותי תשמע אני מת להכיר אותך אני גר ברמת גן אבל אני מתל אביב במקור ורוב החברים שלי משם אנחנו הרבה חברה שם שמתחזקים יש שם הרבה נשמות גבוהות לגור בעיר כמו תל אביב ולרצות את הקדוש ברוך זה קשה מאוד עם כל הפריצות שם אני רוצה שתבוא לחזק אותנו אני יארגן אנשים נקבע ותזכה אותנו לשמוע אותך... זה הנייד שלי קוראים לי ע. אני ישמח לתשובה מימך. תודה ערן

• AM 10:37, 2/25/13 "היי שמי ז., ביום חמישי שעבר הייתי בהרצאה שלך שנערכה בקריית אתא אחרי פעמיים שדחיתי ולא באתי אחרי שכנועים רבים שבזכות שושנה הצדיקה הגעתי וממש שמחתי שבאתי למדתי הרבה כל הצורת חשיבה שלי השתנתה נורא!! אין דבר כזה מיקרה. רציתי להגיד לך שהספר שחיברת ממש משך אותי ואני לא טיפוס של ספרים בכלל אני מוצאת את עצמי קוראת אותו עד שעות מאוד מאוחרות. אני מאוד שמחה שיצא לי לשמוע את ההרצאה שלך ולקרוא את הדברים שחיברת אין ספק שתפיסת העולם שלי השתנתה אפילו אם קצת.. כל הכבוד לך על מה שאתה עושה וגם על זיכוי הרבים ישר כוח ושבעזרת ה' כולם יחזרו בתשובה שלמה! אמון"

• PM 2:48, 2/25/13 ערן ערב טוב, חייבת לציין שסיימתי את הספר שלך והוא פשוט מדהים בנוסף הסטטוסים לגבי הצניעות פשוט עושים לי חשק למחוק את כל התמונות אשריך!!!

• AM 5:28, 2/26/13 דע לך שאני אחד שקראתי את הספר ומאז אני כל היום מדבר על זה עם אנשים ומנסה לגרום להם לקרוא אותו. אז אתה אולי יודע עליי אבל לא על הרבה שיתקברו לבורא עולם על ידי שחילקתי להם את הספרים שזה רק לזכותך. לכן אני אומר שאתה לא יכול לשער כמה אתה עושה טוב

• AM 5:36, 2/26/13 מרלין מדינה ערן אני חוזרת מאוחר בלילה מהעבודה. ואף פעם אין לי חשק לומר את שמע ישראל. אבל שאני רואה אותכם אני מתחזקת לא ניכנעת. אל תוותר כי אתה כן מחזק אותנו. אני רק חוזרת בתשובה וזקוקה מאוד לחיזוקים

• AM 5:36, 2/26/13 "שלום אני חייל המשרת בבסיס חיפה של חיל היס.. דרך חברה שלי הכרתי את ההרצאות המרגשות שלך.. את האמת, כשהיא התחילה לספר לי עליך די זלזלתי ואמרתי שזה מופרך מידי למרות שאני מאמין ושומר מצוות.. התקשיתי להאמין שזכית בגילוי מלאכי שרבנים גדולים לא זוכים להם.. חיזקת מאוד את חברה שלי בנושא הצניעות ונושאים אחרים.. וכבשתה החלטתי להקשיב להרצאה שלך.. במשך ההרצאה פשוט רותקתי למסך, כושר ההתבטאות שלך, היכולת להעביר מסר עם קצת הומור מיישב את הדעת.. לאט לאט פשוט התמכרתי להרצאות שלך צופה בהם בזמני הפנוי פשוט נהנה מהחידושים ומדברים שלא ידעתי שקיימים.. ראשית ברצוני להתנצל שזלזלתי כך בתחילה.. היום אני יודע שזכית ואתה אדם אהוב על אבא שלנו שבשמיים שנתן לך יכולת לחזור בתשובה.. שנית אני וחברה שלי מעוניינים בספרים שלך, אם יש אפשרות למשלוח לאיזור באר שבע (אין לי בעיה לשלם את המשלוח) או שנתאם להיפגש בתל אביב שלפעמים אני עובר שם.. בנוסף בבסיס שלי יש מספר רב של אנשים שמאמינים אבל חסרה להם הקפיצה למעלה מה שבהחלט הספר שלך יוכל לתת.. אשמח לקבל תשובה על הזמנת הספרים בתודה ע. ו."

• AM 5:37, 2/26/13 ערן זה לא הזמן להוציא את המחשב והפייסבוק כל כך הרבה אנשים משתפים סטטוסים שאתה מעלה ומדברים עלייך ועל הספר שלך אתה כל כך מצליח בזיכוי הרבים שהייתי אומרת שתחכה עם זה קצת

• AM 38:5, 2/26/13 שלום עו"ד ערן, חברה שלי חוזרת בתשובה ומאוד התלהבה מהעניין של הספר, יש אפשרות שתוכל לשלוח לה אותו[הכוונה כספר ממש ולא באינטרנט] המון תודה!!!

• AM 5:40, 2/26/13 שלום לך ערן, קוראים לי א. א. אני חברה בפייסבוק. אז ככה אני בת 40 נשואה + 4 הבנתי שאתה מתלבט להוציא את המחשב שלך מהבית, אז קודם כל תדע לך שאני חילונית לחלוטין אבל מאז שאתה בפייסבוק התחלתי לקרוא בספר ההוכחות שלך מהפייסבוק. פעם ראשונה בחיים הדלקתי נרות שבת, עשינו קידוש, התחלתי להתחזק, ממש לברך על מזון ולא הכל מושלם אבל אם תמשיך אני מאמינה באמונה שלמה שנחזור בתשובה. תמיד האמנתי בקדוש ברוך הוא אבל אנחנו צריכים אנשים כמוך שדירכו אותנו ויחזקו אותנו. תשקול להשאיר בפייסבוק שבבילנו! תודה א. אסולין

• Gelbart Aviva AM 6:30, 2/26/13 אילמלא הפייסבוק הזה לא הייתי יודעת שיש אחד בן עזרא ושאינו זוכה מידי עם להתחזק... לא יודעת דברים מחלילים בי כאן. מתחזקת...

• AM 6:33, 2/26/13 שרון כהן: "ערן שלום לך אבל יש לך מעריצים במפעלי רותם דשנים ליד דימונה ונמל אשדוד ועוד מפעלים באזור הדרום שהיו צריכים דחיפה לחזור בתשובה.. ולא בדרך הגוים חילוני זה גוי עם מחלת נפש לדעתי"

• Ariel Stamer AM 6:46, 2/26/13 ממליץ בחום שיעורים חזקים ומחזקים ישר כח

- 7:41 AM 2/26/13, "שלום ערן יקר אני פניתי אלייך בשבוע שעבר לגבי ספר הוכחות ובאמת הגיע, אז קודם כל תודה רבה רבה, תודה גם לרבי אשר המעטפה ששלחתם בדרך. היום אחרי המון נסיונות הצלחתי לשכנע את בעלי להניח תפילין !!!!!!! אך יש בעיה.... אין לנו תפילין ... מאד הצטערתי הבעיה שעברה עלינו שנה קשה מאד אני עברתי תאונה ועברתי 2 ניתוחים ברגל ימין ... מאז אני מושבתת עם פלטינה וברגים ברגל ... ובעלי פוטר מהעבודה לפני שנה ומובטל מאז יש לנו 2 ילדים קטנים אם אתה רוצה להשתתף במצווה של תפילין או מכיר מישהו שמוכן לתת, תפילין כשרים שילחו אלינו. תבורכו, תזכה למצוות. ושוב תודה על הספר "
- 11:55 AM 2/26/13 "ערב טוב ומבורך, לאחר מאמצים השגתי את הטלפון שלך, שמי ג.ל, אני קוראת את הספר שלך בהנאה גדולה ומתחברת אליו מאד! רק רציתי להגיד לך תודה על שהעלת הכל על הכתוב ובזכותך קיבלתי כוחות נפש גדולים! סיפור חייך מאד דומה לשלי ומכאן שאיבת הכוחות! מי יתן ובע"ה יגיע היום שגם אני אספר את סיפורי ואגרום לאנשים להבין לשם מה באנו לעולם הזה, וכך אחזק רבים! אשריך ושהשם יצליח דרכיך תמיד! השם יברך אותך! אמן"
- 2:06 PM 2/26/13 "שלום ערן קודם כל תרשה לשבח את עבודתך הבלתי רגילה שעשית בעניין ספר ההוכחות איכשהו הספר הזה הגיע לידי וכל דף ודף שאני קורה אני מתחזק ומוסיף ידע אני אשמח לקבל או אפילו לרכוש עשרה ספרים כדי שאוכל לזכות אנשים נוספים מחכה לתשובה חיים קומידי"
- 3:12 PM 2/26/13 "ואווו וואווו וואווו אין לי מילים..ראיתי הרצאה שלך ביוטיוב מראש העין ואני ממש רוצה תספר שלך.. איפה אני יכולה לקנות אותו ?? ת.ג.
- 5:09 PM 2/28/13 "בס"ד ההרצאה שלך כבוד הרב היתה מרתקת ומעניינת, הנהייתי מאוד לשמוע את ההרצאה ולראות בך את אהבת השם. בכל פעם שקראתי בספר התרגשתי מחדש והערצתי אותך וחשבתי עליך איזה אדם גאון ומיוחד באהבת השם ובהפצת דבר השם יתברך ברבים בחינם ובכזאת חוכמה בקיצור עשיתי מאמץ כביר להגיע להרצאה הערב אחרי הכנות לכבוד שבת קודש בכדי לפגוש את האדם שבזכותו גרם לי לעבוד את השם ביראה ובאהבה הרבה מעבר למה שהייתי לפני הספר. הכל עומד לנגד עיני במחשבותיי ותמיד זוכית לעורר בי תשובה אמיתית ואהבת השם פי כמה וכמה ממה שהייתי לפני הספר. למדתי ויישמתי מהספר שלך רבות ומכאן ברצוני להודות לך. אני שמחה מאוד על הזכות שניתנה לי להפיץ בעצמי את הספר שבעיני זה הספר שהכי ריתק אותי מכל ספר אחר שאחזתי בחיי, ועל כך מגיע לך המון תודה יישר כח וחזק ו ברוך תהיה לה'..ר.ה, יהוד."
- 5:26 PM 2/28/13 נוכח בשיעור ביהוד: "Shay Refael Baharang שעות של תורה עברו כמו 4 דקות לא רצינו שיסתיים השיעור...אשריך, ערן, על זיכוי הרבים תמשיך לעשות חיל ושבת שלוםסם "
- 2:14 PM 3/2/13 אני כל כך שומעת על הספר הזה והייתי מאוד רוצה לקרא אותו אבל אין באפשרותי למצוא אותו והייתי רוצה לדעת אם אפשר לישלוח לי אותו דרך הדואר או מישהו שצריך להגיע בקרוב לפריס קוראים לי מישל אלבז והFB זה של בעלי אני אשלם את מחיר הספר ואת מחיר המשלוח תודה מראש ושבוע טוב לכם לכל בני ישראל אמן
- 2:19 PM 3/2/13 "שלום ושבוע טוב! אני חילונית גמורה בת 22 והגעתי אל הספר במקרה לגמרי. הספר הושאל לי ממכרה ועלי להחזיר לה אותו כעת משום שהיא עוברת דירה וביקשה אותו חזרה. טרם סיימתי והאמת שאני די בתחילתו. הוא מרתק עד בלי די אם כי יש לי סייגים מסוימים עם כמה וכמה דברים... קראתי בתחילת הספר שאתה נותן אותו לכל המבקש וניתן לפנות אליך במייל על מנת לקבלו. אז אשמח לקבל ספר אחד על מנת שאסיים לקרוא אותו...וגם על מנת שיישאר אצלי תמיד כי נראה לי שזו לא תהיה הפעם האחרונה שאקרא אותו... בכל אופן. אני מוכנה לשלם על דמי המשלוח או כמה שתרצה... בתודה מראש, דיקלה אמסלם. נהריה.
- 3:51 PM 3/2/13 סיגלית אילה מור: "שבוע טוב ומבורך הזמנתי את הספר שלך והגיע אלי ביום שישי וביום שבת קראתי בו ונהנתי מאוד מרתק ומחזק אשריך !!!"
- 6:03 PM 3/2/13 Meydan Alfasi הוא הרצה לנו ביהוד בנר ישראל הוא בן אדם חכם ויש לו ספר מדהים אשמח אם תבוא עוד פעם להרצות לנו
- 6:04 PM 3/2/13 Lior Kasa אשריך ספר מחזק מאוד זיכוי הרבים עצום אתה עושה זה בע"הי יעמוד לך בעולם הזה ובעולם הבא ותאמינו לי שאין עונג כמו התורה הקדושה ישתב שמו לעד אני אוהב בעזרתו יתברך כולם נקבל שפע של אמונה שלה ונבורך מפי עליון...אין עוד מלברו רבותי זה יסוד גדול לבטל את כל הכוחות כולם ולאחוז רק בקדוש ברוך הוא
- 11:27 PM 3/4/13 Yoav Gal הורדתי את הספר למחשב ואני קורא אותו אחלה ספר חובה לקרוא
- 7:07 AM 3/5/13 "התלבטתי רבות אם לכתוב זאת אך החלטתי לרשום זאת כדי לחזק אותך ולהודות שהיית שליח נאמן - ומה עוד שראיתי שאתה שמח לקבל תגובות מקוראי הספר! אתה חלק מהתקדמותי. אני דתייה מבית למדתי בבית יעקב, סמינר - הרבה אני יודעת מבחינה תורנית ולימודית, אך הצניעות לא הייתה כפי שצריכה להיות יצא לי בהשגחה פרטית להיתקל בהרצאות שלך ולקרוא כל מיני דברים שפרסמת על מתות מוות קליני וגם את הספר קיבלתי בהשגחה פרטית ממשוהו שהגעתי אליו לא מרצוני זו הייתה ממש השגחה פרטית עין בעין ונפעמתי. למרות הידיעות הרבות שיש לי אך עניין הצניעות לא מושרש חזק אצל למודות בבית יעקב (כמובן לא כולן) מה שעוד שישנם דברים בתקנון שחייבם ללכת על פיהם שהם אינן נכונים כפי רוח היהדות האמתית - ועולם הפאות. בזכותך יצא לי לראות מה היא האמת- כי אף פעם לא הבנתי מה רע בגרבים בהירות בצבע הרגל (שזה חובה בתקנון בית יעקב) וכן שרוולים עד המפרקים ואיפור וחצאיות אחרי הברך (שגם זה בתקנון בית יעקב מופיע שאסור להגיע עם חצאיות ארוכות) ועוד שזה היה נראה לי צנוע ובסדר(פאות עוד ניתן להבין). וזהו החינוך שקיבלנו בבתי הספר התורנים. ואחרי שקראתי את אשר הבאת הבנתי מה גודל הנזק הרוחני שזה עושה. בזכותך לקחתי גרבים שחורות וכן חצאיות יותר ארוכות-משתדלת. איפור עדין יותר ובבגדים ומשתדלת להשתפר מיום ליום. והכי חשוב נתת לי להבין מה הם ייסורים שהן מנת חלקם של

רובינו- ולא לבעוט ולקבלם באהבה. זכיתי לרכוש 10 ספרים ואני מחלקת אותן לחברותי אשר הולכות לא כפי היהדות האמתית שלציין שרובן רובן הן חרדיות וחלקן עם פאות וכו' וראו גם הן מה האמת. תודה רבה רבה שזכיתי להביא לעינינו את האמת ולהוכיח בנועם - אשריך !"

PM 4:20, 3/7/13 "ערב טוב ערן. אתחיל בכך שאומר לך תודה. לפני כמה חודשים הייתי מדוכאת... ממש הרגשתי כמה הנשמה כואבת. לאחר סטיפרתי זאת לשכנה שלי היא הביאה לי לקרוא את ספר ההוכחות (ובנוסף גם קיבלתי ברכה מרב) וממש בכמה ימים התחלתי להרגיש טוב יותר. בעזרת בעלי וכמובן מרצון אישי אני מתחזקת... עוד ארוכה הדרך אבל "בעזרת ה' נעשה ונצליח". הסיבה שאני פונה אליך היא שאני מאוד מעריכה ומתרגשת מהשיעורים שאתה מעביר ולכן אני אשמח אם תזכה גם אותי במצווה כה גדולה של זיכוי הרבים. אני גרה בבית ים ואם תוכל אני אשמח שתעביר שיעור אצלי בבית. סליחה על ההפרעה ושיהיה שבת שלום."

PM 4:24, 3/7/13 תודה ערן.תמשיך ולהשפיע על הציבור.שאבתי מהסיפורים שלך המון כח,והתחזקתי המון בהשפעתך, תודה על העצה. שבת שלום

PM 4:25, 3/7/13 נ.פ. הי ערן קראתי את הסיפור שלך בספר ההוכחות ומיד התעניינתי ונכנסתי ליוטיוב וגם שם ראיתי את הסרטון, יש לי שאלה קטנה אני נשואה + עד לא מזמן היינו מסורתיים אך שמרנו שבת וטהרת המשפחה בעלי בוגר ישיבת וולפסון אך לצערי הוא לא ממש הולך לכיוון הדת ואני מרגישה כי הנשמה שלי רוצה להתקרב לאבא שבשמיים אני באה ממשפחה חילונית אי הייתי מאוד רוצה לעשות שינוי בחיים וללכת בדרך המלך אך איני יודעת כיצד מה לעשות ראשון אני רוצה למשוך את בעלי איתי ולהתחזק לצערי יצר הרגע מתגבר עליי כל פעם אני צריכה הכוונה צמודה האם תוכל לעזור לי?

PM 10:55, 3/7/13 "קוראים לי... בת 21 אני כרגע מתגוררת בתל אביב אבל במקור אני מעפולה הייתי בשיעור תורה האחרון שלך ביום שלישי הזה בעפולה, זכיתי גם כי היה לאמא שלי היקרה יום הולדת בתאריך העיברי. טוב אז קודם כול נתחיל בכך שאני רוצה להודות לך זוהי זכות עבורי הייתה להיות בשיעור הזה. שנית, אני באמת לא מפסיקה לחשוב על הדברים שאמרת והיחדו לי בראש אני ממש מרגישה שהקב"ה שם אותך שליח והחיים שלי משתנים לאט לאט אבל בהדרגתיות מאותו היום. כגון: יום אחרי השיעור תורה איבדתי את המפתחות של הדירה ובעבר הייתי מתעצבנת על כך נורא כי הייתי חייבת לחכות ששותפות שלי יגיעו וזה רק בערב אז ב"ה בורא עולם זימן לי ללכת לבית חולים ולשמח מעט חולים עם חברה יקרה. ובדיעבד אני חוזרת בערב ומתברר שהייתה דליפת גז בכניין. אז באמת שב"ה הכול לטובה !!! אני מגיעה מבית דתי למדתי באולפנא צביה התחלתי שירות לאומי והפסקתי והתגייסתי ויצאתי לקורס קצונה אח של אמא שלי רב והרגשתי שהדת תמיד נכפתה עליי וסבתא שלי נפטרה באותה תקופה אז כעסתי על כולם והרגשתי אשמה מטורפת גם כי אני זאתי שתמיד טיפלה בה עד הגיוס וישנתי אצלה, וקילחתי אותה, והחלפתי לה טיטולים, והייתי איתה תמיד ויום לפני הגיוס הייתי אצלה והיא אמרה לי: בינתי אל תעזבי אותי! ומכאן החלה שרשרת של הידרדרות רוחנית לא שמרתי שבת, לבוש, כל מה שיוצא מכך. ותמיד הייתי מקבלת סימנים ניצולתי מתאונת דרכים והרגשתי שיש לי השגחה אבל סירבתי לראות מרוב הכעס. בדיעבד אני מבינה היום שגם שכעסתי כעסתי על בורא עולם אז יוצא מכך שגם שסירבתי להאמין בו ידעתי שהוא קיים כי כעסתי עליו. שאמרת בשיעור תורה האחרון שגילגלו לנו זכויות להגיע לשיעור ודיברת על סבא וסבתא שדיברו בשמיים התחלתי לבכות מאחורה כי הבנתי מה המהות של זה. לא עבר זמן רב מהשיעור שלך כולה יומיים אבל באמת שאני חשה שהרגשה שונה בי אני לא מפסיקה לדבר על השיעור עם חברות חילוניות וידידים וכל מי שמוכן לשמוע אותי אני רוצה להגיע ולקחת ספרים מהמלון ע"מ שאחלק כבר הבטחתי לכמה אנשים שבוע"ה יתחזקו ממנו. יש לי חייל שחזר בשאלה ושהייתי במילואים לאחרונה הבנתי עד כמה הוא חסר אוניס הוא לא מוצא את עצמו דיברתי איתו ואשלח לו את הספר בטוחה שיעשה עימו חייל כמו שעשה עימי ועם רבים וטובים ממני. כרגע אני בתהליך התחזקות כמו שאתה מבין אני גרה בתל אביב בע"ה מתחילה ללמוד רפואה בניו-יורק אני מפחדת ממה שיתרחש איתי שם וגם כאן בתל אביב אני לא יודעת אם זה המקום עבורי אני יודעת שזה הייעוד שלי בוודאות כי קיבלתי כל כך הרבה סימנים על כך וזה החלום שלי להציל חיים של בן אדם או לחלופין ליילד אישה. אבל אני כל כך מפחדת אני מרגישה שהעיר הזאת כבר לא עושה איתי טוב אני מפחדת שוב ללכת לאיבוד ואני לא רוצה. אתה יכול לעזור לי...? מה אתה ממליץ...? תודה רבה לך מראש. ובע"ה אלוקים ישלח לך את הזיווג הראוי לך ולנשמתך. יום טוב מלא בעשייה ומעשים טובים :)"

AM 1:39, 3/10/13 שרית לחיאני הייתי שמחה לקבל את הספר הנהדר והמחזק הזה

PM 1:15, 3/10/13 קרן.ק"ע"רב טוב רוצה להוקיר ולעריך אותך ואת הדרך שהספר שלך חולל אולי אינך זוכר אותי בקשתי לפני כמה שבועות מה אני יכולה לעשות בכדי לעלות לעילוי נשמתו של אבי מסרתה לי טלפון אדם נחמד בשם אשר לקח את הכתובת והזמנתי את הספרים שתדע שאני מפיצה את ספריך ושמרתי שבת וגם תמונותי כרגע הוסרו מהפייסבוק בכדי לשמור על צניעות בעזרת השם אני עושה השתדלות לחזור בתשובה מלאה ספר מדהים רק שתדע שאני בעצמי נחנתי במסרים נבואות בחלומות בגיל 12 וחיותי את האור וחזרתי לחיים אבל הספר הזה חיזק ומחזק בעזרת השם עוד אנשים תודה רבה לך והזמנתי עוד ספרים אשריך !"

PM 4:59, 3/11/13 ערן אני חייבת לומר לך שמדהים אותי הנתינה הטוטאלית שלך לגרום לאנשים לחזור בתשובה זה ממש לא מה בכך קראתי מה עברת וזה עדיין מדהים אותי איך אדם עושה הקרבה כזאת על מנת שאחרים יחזרו לדרך המלך...שאינ להם נגיעה לדת יעשו שינוי ולו הקטן ביותר כל הכבוד לך אני הייתי 10 שנים בבית ספר דתי ויש לי אמונה חזקה לדברים מסויימים בדת אם כי אני לא יכולה לומר על עצמי שאין לי התחבטויות ושאיני מסכימה עם הכל אבל בגדול מאמינה שאין מקרה ומקווה שאצליח לשמור שבת מתי שהוא..... אבל רק רציתי לפרגן לך אדם עם מעלות שלא רואים בכל יום כל הכבוד לך

PM 11:43, 3/11/13 יש לי אותו אצלי בבית, ממליצה לכולם בחום! הכל אמת- מעניין, יפה, מדהים שחבל על הזמן! יישר כח עו"ד בן עזרא נ"ו. זכיתי לשמוע ולהיות נוכחת בהרצאה שאחותי אירגנה ביום ההולדת של בנה הקטן, וגם לחלק ספרים בס"ד. כמו כן צילמת את אבי ואימי בהוכחה לנשמה ניצחית שהיא האדם האמיתי ולא הגוף, ע"ה הסיפור של אבי שקרה לו.

AM 5:3, 3/12/13

שלום לערן בן עזרא חייבת לשתף אותך רכשתי 30 ספרים מהרב אשר לזיכוי הרבים . והתחלתי לחלק ללקוחותיי שהם חילוניים . אני רוצה לומר לך ברגע שהם ראו את הספר נבהלו ואני אמרתי שכדאי להם לעיין בספר תוך כדאי טיפול התחילו לדפדף בספר ולשימחתי משהו מצא חן בעיניהם ופתאום היא אומרת לי אוי זה מעניין אותי וכך קרה לי עם כל הספרים שחילקתי בסוף כולם לקחו ומרצון שאלה האם ברכת את הספר

זה היה הזויי בהתחלה אמרו לאלא אני לא צריך את זה ואחר כך התלהבו היו כמה שלקחו שניים . הרב בן עזרא אני מחכה שאשר ידפיס עוד ומחכה לעוד 70 ספרים שהזמנתי ממנו ערן בן עזרא יש לי הרגשה שיש לך עזרה גדולה מהשמיים אנשים מהופנטים מהספר יישר כח

- AM 6:04, 3/12/13 קרן זוארץ :”תקשיבו זכיתי לקרוא את הספר ואני עדין ממשיכה גם מסרתי לאנשים את הספר הזה הספר הזה חזק ברמות האמת חברים יקרים אני חיבת לציין שהדרך עוד ארוכה וכל יום שעובר אנחנו חייבים לחזור בתשובה זה עולם השקר ועולם האמת מחכה לנו ומדקדים בכל רגע נתון בנו בכל מחשבה בכל תנועה בכל יצר זה מפחיד אני מודה אבל יותר מפחיד להגיע למעלה ולהבין כמה הינו חסרי דעת למטה ! בזכות הספר אני שומרת שבת ורוצה לחזור בתשובה שלמה לא קל אבל זה אפשרי בהתחלה זה מפחיד אבל לאחר מכן זה מתחיל להיות באהבה שלמה כמה חוכמה ואת כל התשובות לשאלות תמצאו בספר פשוט מרומם ומחזק בצורה מדהימה אז מי שרואה את מה שכתבתי ממליצה בחום לקרוא את הספר ותאמינו לי אתם פשוט תזכו לתשובה אמיתית !”
- PM 4:22, 3/13/13 “ערן שלום לך שמי מ.... ובזמן האחרון אני שומעת חברות שמדברות על ספר ההוכחות שכתבת וזה חיזק אותם ! ! אני מקורבת לאמונה ובאה מבית מסורתי ואמא שחזרה בתשובה אמא צדיקה יש לי תודה לאל... ערן אני מאוד רוצה להתחזק ואפילו רוצה מאוד לשנות את התדמית שלי והלבוש שלי ולפני כן רוצה לדעת איך להתקרב לה' ולדבר אליו ! ! זה הקושי שיש בי לא יודעת איך ולא מצליחה לעשות התבודדות אליו ואני אולי ישמח אם תיעץ לי איך מתחילים דרך של אמונה תשובה וצניעות אולי אתה הישועה האחרונה שלי וככה אני מרגישה ! ! ! אז אם תענה או לא תודהההה”
- AM 30:1, 3/14/13 אווה ממשיכה לקרוא בספר שהוצאת וגם הקרובים אלי וכולם מתפעלים יישר כוח ושירכו זכויותך ושתצליח בעזרת השם בכל בשורות טובות
- AM 3:26, 3/17/13 מ. :” ערן קיבלתי את ספר ההוכחות ביום שישי בדואר ובשבת סיימתי אותו. לא יכולתי להפסיק לקרוא בו וגם בעלי. ממש מחזק ! קצת מפחיד אבל רק ככה מתעוררים...תודה רבה אני הולכת להזמין עוד מלא ספרים מרבי אשר ולחלק אותם כי כל אחד שיקרא בספר בטוח שמשוהו ישתנה אצלו. אשריך אתה עושה עבודת קודש !”
- AM 3:27, 3/17/13 אודליה :” בוקר טוב ושבוע מבורך ! רציתי להגיד לך תודה על הזכות שנפלה בחלקי להחכים וללמוד דרך הספר המדהים שכתבת ! תודה. ”
- AM 5:26, 3/17/13
- :”שלום לך ערן ראשית רציתי להגיד לך שאתה בן אדם מדהים ובזכותך הרבה אנשים שאני מכירה ורואה גם בפייסבוק שהתחזקו אשריך. יש כמה דברים שרציתי להתייעץ איתך ואשמח אם תוכל לענות לי
- AM 6:29, 3/17/13 הראתי לאחי את הספר היום והוא רוצה לחזור בתשובה ! תראה כמה כח יש לך ולספר אחי חלוני גמור..וזה שכנע אותו
- AM 8:54, 3/17/13 “שלום , קודם כל רציתי להודות לך שנכנסת לחיי בעזרת הספר הקדוש שלך . קוראים ליואני מתגורר מעל 15 שנה באזור שיקאגו .מנהל ובעלים של חברת תיווך מצליחה ב”ה .בשלבי חזרה בתשובה כבר שנה וחצי כמעט . אישתי עדיין “תינוק שבויו” . החזרה מלווה ביסורים ומאבקים יום יומיים ביצר .אני גם שומר על הברית כבר כמעט שנה ב”ה .השאלה שלי היא כזאת , כל טוב ותזכה למצוות .
- AM 3:35, 3/18/13 “תשמע אני כבר מ-7 בבוקר שהתעוררתי רואה סירטון שלך אתה מחזק אחי אתה יכול לעשות מצווה גדולה ולשלוח לי כמה ספרים שלך בדואר שאני יקרא ויביא גם לחברים ומשפחה? סירטונים* אני מתחזק כבר 4 חודשים בערך ואני שוקל לחזור בתשובה שלמה והסיפורים שלך מחזקים אותי בזה”
- AM 10:25, 3/18/13 חגית :” אנשים כל כך התחזקו מהספר שזה לא יאומן. פשוט מלאכת קודש רק בימים האחרונים נתקלתי באישה שסיפרה לי שהיא שמרה לראשונה שבת ועשתה אחרי כן הבלדה בזכות הקריאה בספר ואישה אחרת שהחליטה לכסות את הראש בזכות הדברים. ועוד בני נוער שקיבלו את הספר והחליטו לרדת משטויות...”
- PM 12:01, 3/18/13 “נטלי:”אני מתחזקת מיום ליום מספר ההוכחות
- AM 1:46, 3/19/13 ערן היקר השלום והברכה לך ! אני גר ברמלה ורציתי לדעת איך אני יכול לקבל את הספר המדהים הזה !
- PM 3:27, 4/1/13 מאור וליאן צרפתי: חג שמח לך איש יקר , ראשית אשריך על כתיבת הספר שלך , מרתק ומעניין כאחד , הייתי שמח לדעת מה אני צריך לעשות כדי לקבל את ספרך בגרסה המודפסת , אין אפשרות לקנות אותו לצערי ובגלל זה הקושי בהשגתו , מה הסיכוי לקבל עותק אחד יחיד בדואר ? נב. אולי הייתי חושב במקומך להפיץ אותו למכירה בסכום סמלי (למרות שכתב ללא מטרת רווח) ואת ההכנסות להעביר לעמותה לחולי סרטן או כל עמותה מסוג זה , כך כביכול תרוויח שני דברים , האחד לאפשר לרבים להשיג את הגרסה המודפסת במחיר סמלי ושווה לכל כיס ובנוסף לעשות מצווה לתרום ההכנסות לארגון נזקק או לאנשים שאין להם אפשרות כלכלית לערוך חגים למשפחותיהם בחג ובכלל .ממתין לתגובתך בהערכה רבה,מאור
- PM 3:28, 4/1/13 אברהם אניה בעזרת השם ! תאמין לי ערן זה פשוט עושה לי טוב בנשמה שאני רואה שכל כך הרבה רוצים את הספר שלך. כלומר הם גם רוצים סופסוף לדעת. ולהשיג. תודה על הספר הזה ! ! !
- Moran Tapiro PM 3:53, 4/1/13 רציתי להודות לך שבזכות הסיפור המדהים שלך על עושר ומעשר הבנתי את החשיבות והתחלתי ברוך השם לעשר באופן רצוף.

- Alex Kin PM 3:55, 4/1/13 ערן שתדע לך אני מעריך את העבודה שלך שאתה כותב סטטוסים מחזקים ומעלה הרצאות מילה שאתה מחזק אותי
- AM 11:16, 4/3/13 ברק: "אני חייב לציין שכל מה שאתה כותב פה משאיר אותך כל פעם בשוק מחדש כולל הרצאות שלך שאני צופה בהם ביוטיוב תודה רבה ומקווה שאוכל לשתף אותך ולהתייעץ בך.."
- AM 5:02, 4/4/13 "ערן היקר שלום! לפני חודש בעלי החלים מסרטן ומיד לאחר מכן לקחתי על עצמי שמירת שבת הפרשת חלה הדלקת נרות וטהרת המשפחה וממש במקרה נתקלתי במהדורה האחרונה התחלתי לקרוא אותה בכל פעם כשאני מתחילה אני לא מצליחה להפסיק לקרוא הייתי מאוד מאוד רוצה לבוא לשיעורים שלך עם בעלי שגם הוא עקב המחלה לקח על עצמו שיהיה בריא ויבדה לחיים ארוכים אנחנו גרים ב..... ואשמח מאוד אם תגיע לאזורנו, ערן, מאז שהתחלתי לקרוא את הספר שלך אני מרגישה שהייתי רוצה להיתקרב יותר לאחד והיחיד "המלך" תודה על כל מה שאתה גורם לי להרגיש בזכות ספרך הנפלא שלך תודה!"
- PM 5:02, 4/4/13 קרן: "זה ספר נפלא לא יכולתי להפסיק לקרוא מאוד חיזק אותי לא היה לי מעולם ספק אבל התשובות כל כך ברורות למדתי בערכים את תורת הדילוגים אירחנו אני ובעלי את הרב מספר פעמים אבל הספר שלך עשה לי משהו ... תודה רבה"
- Liron Kashi Shaul PM 5:48, 4/4/13 אשרייך כי גם לי גרמת לחזור בתשובה !!! תודה, תבורך ותמשיך במלאכת קודש.
- PM 3:50, 4/7/13 חופית לוי: "שבוע טוב ערן! יום שישי אחי הקטן קיבל פרס את הספר שאתה כתבת "ספר ההוכחות מהדורה רביעית" התחלתי לקרא בו רוצה להגיד לך שאתה ענק, ספר מצמרר והמונהמן קידוש ה' יש בו, אני רוצה לתת לחבר של אבא שלי (חילוני גמור) לקרוא את הספרים שלך! מהיכן רוכשים אותם? הלוואי שנוכח להחזירו בתשובה"
- Inbal Steve AM 8:08, 4/8/13 אשרייך אתה ממש עושה עבודת קודש..... הלוואי וכולם יזכו לראות ולדעת את האמת ושכל יום נקבל עלינו עוד תוספות קדושה עד למקום השלם שהקדוש ברוך הוא רוצה לראות את ילדיו..... כפי רצונו באמת!!! {אני גם קיבלתי את ספר ההוכחות שהוצאת זכות עליונה להיות שייכת לידע העצום הזה.....} אם אתה רואה את שמי ולאמי קוראים חן מריים... אשמח אם תתפלל עליי שתהיה לי את הזכות לזכות את הרבים ושתהיה לי הדרכה עליונה ומושגחת לדעת וללמוד את בניי ביתי ואת בנותיי ואת בעלי לעתיד בעזרת השם. ואת כל מי שיהיה בסביבתי במהלך חיי..... תודה רבה.... מחילה אם זה לא בסדר שכתבתי לך.... }
- PM 5:29, 4/11/13 לכבוד ערן בן עזרא! האמת היא שכשראיתי לראשונה את דף הפייסבוק שלך די היססתי אם לעשות "לייק" או לא, ובדיעבד התברר שה"לייק" הזה היה אחד הדברים היותר מועילים שעשיתי לאחרונה. בין כל ההבל והפריצות שיש בפייסבוק תענוג לקרוא את דברי התורה שאתה רושם מספר פעמים מידי יום. בתור חוזר בתשובה מזה כ-5 שנים ברצוני לציין לשבח את "ספר ההוכחות", הנקודות המבוארות בספר זה הן בדיוק המזון הרוחני לחוזרים בתשובה כמוני, מכיוון שלדעתי עיקר התאמצות היצר היא בעניין הכפירה בפרט בדור המשוגע הזה. ברצוני להודות לך מקרב לב על כל העשייה שאתה עושה למען עם ישראל, תודה רבה! תמשיך לחזק אותנו בדברי תורה בעניין "התכלית" ובענייני הוכחות לאמיתות התורה. אני מאוד אשמח אם אוכל לקבל את "ספר ההוכחות" כספר אמיתי ולא רק דרך המחשב, הקריאה דרך המחשב פחות אטרקטיבית לצערי הרב, אני מתאר לעצמי שאתה עובד על זה, אז בבקשה אם אפשר תגיד לי איך ניתן להשיג את הספר כדי שאני אוכל להמשיך להתחזק והכי חשוב לקחת חלק בזיכוי הרבים המטורף שאתה עושה.. תודה רבה נשמה, רפואה שלמה לאביך! אם תרצה תוכל לפרסם את התגובה שלי, בעילום שם בבקשה
- PM 7:03, 4/11/13 לילה טוב ערן ונעים לי מאוד. רציתי לשתף אותך במשהו אך קודם כל אקדים ואומר לך תודה. אני רכשתי את ספר ההוכחות ואני קוראת אותו ומתחזקת מיום ליום. קראתי שרשמת "תשובה היא תריס בפני הכל" וזה הזכיר לי חלום שחלמתי: בחלומי אני רואה תריסים שלאט לאט נפתחים ומתוכם יוצא אור בוהק, לבן, מלא בטוב שקשה להסביר ופתאום ניצבת מולי מפוחית מזהב שחרוט עליה: נ נח נחמ נחמן מאומן". זה החלום והמשפט הזה שרשמת הזכיר לי אותו. עשית עבודת קודש עם הספר הזה. שתבורך יקירי ואני מאחלת לך רק טוב ושתמשיך בדרכך בכל הכוח. שוב תודה רבה רחלי.
- PM 3:08, 4/20/13 "ערן היקר תודה רבה לך על השיעור המחזק, היה ממש מעורר וכולם יצאו מחזקים ברוך השם הם עד עכשיו בהיי...זכינו שחזרנו בתשובה ותמשיך לעשות עבודת קודש בעזרת השם נזמין מרבי אשר מלא ספרים ואני אחלק בגנים של הילדים שלי. הספר שלך משנה חיים ומציל נפשות וכל הכבוד על המסירות נפש. אשריך שתהיה שבת שלום, מילאת אותנו בקדושה לשבת."
- PM 3:25, 4/21/13 הרגע שמעתי את השיעור שעשית בבש אני פשוט לא יכולה להרדם מרוב מחשבות אני כבר מוכנה לחזור בתשובה אין לי מושג ממה להתחיל אני מרגישה שהנשמה שלי צמאה לבורא בשיעור אמרת שמי שמחזיר יהודי בתשובה זה שגר גדול מאוד בעולם הבא וגם רשמת שבוע הבא תחל לידת משיח צדקנו אתה מוכן לעזור לי לחזור בתשובה שלמה?
- AM 10:17, 4/22/13 "הבוקר ראיתי מטפלת מהגן של הבן שלי עם כיסוי ראש לראשונה, היללתי ושיבחת אותה על הצעד המדהים והיא אמרה לי שהספר (ההוכחות) עורר אותה ונתן לה כח לשים כיסוי ראש. אשריכם! חגית א."
- PM 4:05, 4/23/13 "היי רק רציתי להגיד לך שאני מתחזקת מהפירסומים שלך וגם קראתי את ספר ההוכחות והתחזקתי ממנו אשריך ואשרי חלקיך. אני חוזרת בתשובה כשנתיים ואני מנסה כל פעם למחוק את הפייסבוק בבקשה תעזור לי היום בבוקר קראתי את הפרסומים שלך ולחצתי על הלינק למחיקת הפייסבוק וזה לא הלך אם תוכל לעזור לי אני אפילו יביא לך את הסיסמא שלי והכל רק תמחק לי את הפייסבוק אני יודעת שכל מה שאתה עושה לשם שמיים באמת שה' יתברך יברך אותך.... בנוסף הייתי בשיעור היום של רביד נגר וקיבלתי על עצמי למחוק את הפייסבוק בלי נדר בע"ה אז אם תוכל לעזור לי תודה רבה."

- PM 1:10, 4/24/13 נ. "רציתי לספר לך על נס גלוי שקרא לי אתמול וממש חיזק אותי והראה לי שיש בורא ויש צדיקים שחיים במיטתם ... אתמול בלילה ראיתי את הסרטון שפרסמת של הבחור שעבר מוות קליני וזה עורר אותי והתחלתי לראות את העולם באור אחר , חברתי הטובה יומיים עם צירים ואין התקדמות לידה שמעתי בטלפון את קולה המתייסר והחלטתי שהיום זה ההילולה של רבי מאיר בעל הנס והלכתי להדליק נרות בעודי מתפללת לבורא בזכות הצדיק (תפילה שיצאה לי ממש מהלב תפילה אמיתית) פתאום נשבה לעברי רוח והעיפה לי את השיער ואני בהלם הרי כל החלונות בבית סגורים ואני עומדת ואומרת זה לא הגיוני עמדתי מבלי לזוז כדי לאמת את הדבר וממש השיער עף באותו הרגע ידעתי שרבי מאיר שמע את תפילתי שלחתי לחברה הודעה כי התפללתי ותוך שעה היא תילך ללדת לא עברו 10 דקות היא הייתה עם פתיחה 4 ויש הכניסו אותה לחדר לידה שעה וחצי והיא ילדה . כל היום התחושה רדפה אותי היום עשיתי בפעם הראשונה סעודה פסח שני והתחלתי לשים לב למה שאני אוכלת ומרכת עליו אסילו לא ספספתי פעם אחת אשר יצר מה שבכלל לא הייתי עושה וברעות השחר ואני מרישה נפלא ומקווה ומתפללת שבעלי יחזור איתי בתשובה כי אני כבר יודעת את האמת וכל זה בזכותך אשריך כמה זכויות יש לך בשמיים , אנ כל היום חושבת איך לעשות מצוות כי אני יודעת שהם יעמדו לזכותי בעולם הבא ..."
- PM 1:21, 4/24/13 נטלי פרץ: "אני חילונית גמורה ובזכות כל הפירסומים בפייסבוק התחלתי לשמור שבת ואני ממש מתחילה להתחזק אני מרגישה שאני בדרך הנכונה תקרא בפרטי על נס גלוי שקרא לי אתמול."
- PM 1:33, 4/24/13 ליאורה ויוסף חיון בדיוק בזכותך החזקתי בצניעות מחקתי את תמונות ולבוש שתדע לך אל תעזוב את פייסבוק עדיין זקוקים לך, גם קיבלתי אמונה יותר חזקה...
- PM 1:39, 4/24/13 "האם זה נכון כי קראתי שאתה שוקל ברצינות לעזוב את הפייסבוק והאינטרנט?! שלא תעז! אין לך מה אתה עושה וכמה אתה משפיע ולמי אתה מגיע! אל תיהיה חסיד שוטה וסליחה על הבוטות- אגואיסט שחושב על מיצוותיו ומנת חלקו! אחינו ואחיותינו טובעים ויש עוד מלאאאא אין זמן והרבה עבודה! רק היום שלחתי לאחים שלי את הלינק לאתר שלך שיתחזקו (כי לפני זה לא רצו לשמוע ואישתו של אחד מהם התחילה אפילו לקרוא את הספר שלך והיא הכי רחוקה!) אין לך מושג גם איך החזקת אותי "מעל המים" כל הזמן הזה עד עכשיו. אחרי החזרה בתשובה שלי עם כל העוינות של בעלי בעיקר ובסביבה גויה עם קשר מועט לקהילה היהודית המעטה שפה (בעיקר שומרי המצוות) היו לי זמנים שחשבתי פשוט להפסיק להתעקש ולחזור לחיי הנוחים והשקטים שהיו לי פה. וכל אותו החודש בארץ שקיבלתי "כפות" מרוב המשפחה שלי! אבל הבלוג שלך ממש "תדלק" את האמונה שלי ב"ה. בע"ה אני בדרך לסביבה יותר תומכת ואולי אוכל להרשות לעצמי להתעדרן פחות אבל אני רק אחת. יש עוד מלא גברים ונשים שלא כך ובסביבה עוינת ולא מבנה ורחוקה מתורה ומצוות, בחור"ל או בארץ- והתחזק היחיד של הניצוץ היהודי שלהם זה אתה ועבודתך! לא יודעת אם הייתי מגיעה לאן שאני בלעדי עבודת הקודש שלך, גם אם היא דרך דרכים לא הכי כשורות. אם טובעים- צריכים לקפוץ למים זה מה יש! במקרה הזה המטרה מקדשת את האמצעים (והעובדה שהרבנים התירו לך רק מוכיחה את זה!) אלא אם כן אתה פשוט לא מעוניין יותר בלזכות את הרבים, זה כבר סיפור אחר.אם אתה עדיין מעוניין- עם כל הצער והבעייתיות שבדבר (ואני מבינה) אז- שוב מחילה על הבוטות- תפסיק לחשוב על עצמך ולהצטדק. אין צדק בזה שתעזוב את האינטרנט/פייסבוק! ואני בטוחה שאני לא מדברת רק בשמי! מקווה שלא פגעתי בך, זוהי לא כוונתי ואני מצטערת אם אכן נאמר משהו שלא במקום. כוונתי טהורות ולשם שמים. מהמודאגת, ג."
- PM 3:55, 4/24/13 ערן הרגשתי מחויבת לשלוח לכם הודעה זו ... בעקבות הרצון שלכם לעזוב את הפייסבוק תחשוב כמה נשמות טועות הצלת ... אין אחד שלא הצלחת להדליק אצלו את הניצוץ היהודי שבו תחשוב תמיד פסעת במשעול הסלול ובעקבות ... צועדים אחריך כל כך הרבה נשמות שצמאות לשמוע את דברי ה' מה שבטוח שלנעליים שלך אף אחד לא יכול להכנס .. יען כי גדולה מדתן ..רחבה מיני ארץ מידה..... בברכת ה' אליכם תמיד שרה הבת של ה' ש.
- PM 9:01, 4/25/13 היום קראתי הרבה מהספר שלך ושתידע לך כול כך עמוק אמיתי ונכון הדברים שכתובים שם והחילוני הכי גמור עם ישב על חצי מהספר יחזור בתשובה אין ספק בכלל אשריך שזכית
- PM 9:13, 4/25/13 "אח שלי אני כופר וקראתי קצת מהספר שלך והחלטתי לחזור בתשובה אשמח אם תפנה אותי לערן בן עזרא,איזה גאון מת עליו לא ידעתי כמה זה חמור שבת ושמירת הברית עד שקראתי מהספר הזה יאיי מדהיםמ.פ 13-4-26"
- PM 9:41, 4/25/13 סילביה היינה זגרון: "יש לי את הספר הוא חילק אותו בשעור תורה שהיה אצלי הספר מרתק אני ממליצה אליו מעומק ליבי. אשריך עורך הדין ערן בן עזרא" 13-4-25
- PM 5:00, 4/29/13 שני.ע.: "אשריך על כתיבת ספר ההוכחות ישבנו בשבת וקראנו ופשוט נדהמנו כמה חפיפה יש בין ה"מדע" לתורה, תענוג גדול לקרוא אותו.
- AM 2:47, 4/30/13 סיפור מרגש שכתבה לי חברה כאן בפרטי הרגע קראו שתדעו שיש דין ויש דיין תורת משה אמת ואנו לפני הגאולה אשריה שזכתה שיעירו אותה לתשובה ולא לקחו אותה טרם זמנה, "תראה אני בהתחלה לא הייתי מאמינה גדולה ונכנסתי לשיעורים ויצאתי וככה כל פעם במשך חצי שנה עד שלפני חודש אני עדיין לא יודעת להסביר מה קרה לי וקשה לי גם לדבר על זה אבל אני אספר בקצרה אז ככה פתאום כל הגוף שלי שותק כאן באדמה אני ראיתי מלא דברים שקשה לי להסביר אותם ראיתי את כל החיים שלי מתחילת דרכם ראיתי את כל מה שעשיתי והרגשתי הכל אני זוכרת שלא הייתה לי תחושת מגע ומלא אנשים דיברו אלי ולא הבנתי מה הם רוצים. בתחושת זמן שלי זה לקח שנים אבל זה היה בקצב מהיר שאין כמוהו כאילו שני הזמנים בו זמנית בכיתי המון וניסיתי להתעורר ולא הצלחתי שאלו אותי אם אני יחזור בתשובה אמרתי כן אם אני יתחיל לכבד את ההורים שלי אמרתי כן אם אני יתחיל לברך על האוכל שאני אוכלת ואמרתי כן ואם אני יתחיל להתלבש בצניעות אמרתי כן ונתנו לי עוד קבלה על עצמי ואז אני זוכרת שעמדו מסביבי מלא אנשים גדולים גם מהתורה ואני לא הצלחתי לזוז ורק לדבר ופשוט צעקתי מלא פעמים אליהו והנביא והתעוררתי לא זכרתי כלום איך הגעתי למצב הזה שאני זרוקה על איזה דשא ומסביבי מלא אנשים אמרו לי שפשוט נשכחתי עם עיניים פתוחות ולא ידעו מה קרה לי כי לא התעלפתי או משהו בקיצור גם אני לא יודעת להסביר את זה וזה הדבר הכי הזוי שקרה לי בחיים..."

- 4/30/13, 31:5 Uri Kanush PM הזמנתי כבר 5 ואני זקוק לעוד 2 אתקשר אליו. כל מי שקיבל את הספר אמר שהוא מרתק ומעניין ושלוחה לך התודה ערן היקר על מה שעשית. שהשם יזכה אותך אמן!
- 4/30/13, 5:32 PM תמר יפרח קבלתי את ספר ההוכחות ספר חובה בכל בית יהודי שהשם ישמור אותך הספר מעניין וסוחף אשריך והרב אשר אתם מזכיי הרבים
- 4/13, 5/4:1 PM 1:28 "באמת ספר מדהים מהמם חייבים לקרוא אותו" 4-5-2013
- 4/13, 5/4:1 PM 2:00 מגיבה לשיעור תורה באשדוד של המחבר הילה זוהר: "מדהים מחזק אהבתי. תודה לך"
- 4/13, 5/4:1 PM 3:40 "שבוע טוב אדון ערן השבת קראתי יותר מחצי הספר שקיבלתי מישראל ורציתי לברך féliciter אותך על הזמן שהחלת להקדיש כדי לכתוב את הספר הזה ולתתן הבנה להסביר וכל מה שבא עם זה היו לפעמים קטעים שממש קיבלתי צמרמורת למרות שכבר ידעתי ושמעתי את הדברים כי אני בעצמי הייתי בבית ספר דתי בילדותי אבל זה כתוב בשפה שכל אחד יכול לקרא ולהבין. את הנסיון שלך קראתי בהרבה אנטיס(עניין) וזה נותן חומר למחשבה כן ירבו כמוך בן פורת יוסף עלי עיין בזכות הצדיקים והקב"ה ישלח לך זיווג טוב בפי שמגיע לך עוד רציתי לדעת את שם הפרטי של הפרופסור תי תדאי תודה רבה מ. sorry if my Hebrew is not prfaite
- 4/13, 5/4:1 PM 3:47 מכתב מרגש מיהודי שחזר בתשובה מספר ההוכחות שקיבלתי היום: "עו"ד בן עזרא היקר ברצוני להודות לך על הספר הנפלא שהוא מרתק מחזק ואני ממליץ עליו ברבים... שהשם יזכה אותך וייתן לך את כל הטוב האושר הבריאות וההצלחה על מה שאתה עושה למען עם ישראל אשריך! בזכותך התחזקתי אני שומר שבת חובש כיפה וממשיך לקרוא בספר המדהים שלך אשריך ואשרי יושבי ביתך אמן! אשמח מאוד מאוד אם יהיה באפשרותך להגיע לירושלים להעניק שיעור ואני מוכן לדבר עם מספר בתי כנסת באזור ולנסות לעזור בנושא א."
- 5/5/13, 3:29 PM בחורה שקונה כל חודש במחיר מסובסד 100 ספרים של ספר ההוכחות וכבר קנתה שלוש פעמים והזמינה עכשיו עוד מאה אשריה ואשריה חלקה תלמדו ממנה איזה צדיקה !!! כך כתבה לי מקודם: "אני רק יכולה לומר שכל מי שקורא את הספר מתחזק בצורה יוצאת דופן ואני אפילו מחלקת אותם בגן השעשועים עם הילדים והבנות שלי בנות ארבע וחמש עוזרות לי בחלוקה. אני מכירה לפחות מספר נשים שלקחו עליהן חצאיות, כיסוי ראש וחיוזוק במצוות בזכות הספר וזה בלי כל אלה שאני לא נתקלתי בהם אח"כ. הספר הזה הוא צו השעה והתגובה הכי שכיחה לספר זה שהוא מרתק וקליל לקריאה לכלל העם. אנחנו מקנאים בעולם הבא שלך. ח."
- 5/5/13, 3:29 PM א. "בס"ד שבוע טוב ומבורך אחי היקר והנפלא! מה שלומכם? ערן, רציתי לשאול, ברשותך אם אני יכל לקפוץ עכשיו לקחת כ25 ספרים לזיכוי הרבים? אז לקחתי 200 חילקתי ביד, והיתה אחת שרצתה להתאבד, וזה הציל את חייה! כך אמרה לי אישית! סיפור ארוך.. אז מה אתה אומר? יש אישור?"
- 5/12/13, 8:32 Refael Rafi Amsalem PM יקר, הספר שהוצאת הוא ספר חשוב מאוד וחובה להפיצו שיגיע לידי כל יהודי בעולם.. אתה עושה קידוש ה' גדול מאוד ובים השקר והטומאה האופפת את רשת הפייסבוק אתה כמו אי של שפיות ואמת ועל כך מאחל לך מכל הלב והנשמה שתצליח לקדש שם שמיים ולהגיע ל21 מיליון חברים בדף היקר הזה..תודה ואשריך:)
- 5/17/13, 8:12 AM ערן שבוע טוב, אתחיל בזה שקראתי את ספר ההוכחות שיש בורא לעולם שנכתב על ידיך, חייבת לציין שהספר מרתק, מעניין, מחזק ולמדתי ממנו הרבה דברים שלא ידעתי קודם. כל הכבוד לך על ההשקעה הרבה ועל הזמן שאתה מקדיש לזיכוי הרבים, אתה עושה חסד, אשריך!
- 5/17/13, 8:43 AM Michal Ohayon שבת שלום ערן היקר...תודה על הספר ההוכחות קיבלתי אותו דרך הרב אשר...אשריך על כתיבתו פשוט מדהים...תבורך מפי עליון...
- 5/22/13, 1:33 AM והיא חלקה לכולם את ספר ההוכחות האמת בדיוק היום התחלתי לקרוא אותו וזה ממש מחזק, כל הכבוד לך ערן על הספר איזה זכויות יש לך !!! מחזק מחזק !
- 5/28/13, 1:31 AM אילן לוי יש לי את הספר. חזק ביותר
- 5/28/13, 4:19 Efrat Hasson ערן היקר שהשם יברכך על כל הפעילות המדהימה שאתה עושה שוב תודה ויישר כח הספר מהמם גרם לי לחשוב על העבר ועל דרך התיקונים
- 6/3/13, 8:46 PM הנה עוד מכתב מחברה כאן שמספרת לנו עוד הוכחות ש"ספר ההוכחות" מפוצץ את היצר הרע ומחזיר אנשים בתשובה, בנסים גדולים. להלן סיפוריה: "וואי זה פשוט כל יום שני אני מתרגשת מחדש !!! היום 2 נשים קיבלו להוציא טלוויזיה :-(!!!) אז ככה אני יספר לך איך התחלתי להפיץ את הספר ואיזה סיפורים מרגשים קרה איתו ... אתה יכול גם לפרסם את זה אמ... כשהייתי בתקופה קצת לא נחמדה עם נסיונות השם ממש רצה להעביר לי שמה שהוא מעביר אותי זה כדי שאני יעמוד בנסיונות ויחזק אחרים מהניסיונות...מאז שהעברת אצלנו שיעור הלכתי עם הספר הזה בכל מקום וספרתי את הסיפור שלך כמו ילדה קטנה ממש התרגשתי ששמעתי התעניינות בספר רצתי לאן שיכולתי וחילקתי מי מה שהבאת לי ... משהי שכנה שלי שישבה איתי בשבת (אני כבר לא גרה עם אמא , עברתי לסבתא וברוך השם זכיתי אותה לתשובה וסבא מתחזק) היא שכנה של סבתא בת 30+ יושבה איתי וראתה אותי קוראת בספר היא לא דתייה ... התעניינה ... שאלה וספרתי לה עלייך בקיצור היה לי עותק אחרון והבאתי לה אותו אחרי חודשיים היא התחילה תשובה , בית כנסת חצאיות תפילות העיפה אינטרנט וטלוויזיה ואני ממש התרגשתי .. ואז אח שלה בעל תשובה 13 שנה בערך אולי קצת יותר הוא היה מעוכב זיווג בן 42 והוא לא ידע

שהזיווג שלו זאת מישהי חילונית צעירה שלא עשתה תשובה וזה היה ממש מצחיק היא גם גרה באזור והבאתי לה את הספר שלך כשהיא הייתה חילונית גמורה והיא התחילה לאט לאט להתחזק ... והוא אותו שלומי הזה מעוכב זיווג הלך לרבי דוד אבוכצירה והוא אמר לו שנשאר לו עוד טיפה כי הזיווג שלו בתהליך תשובה והיא צעירה בגלל זה היה עיכוב עד עכשיו... ואז היא הכירה אותו כשהיא באה להחזיר לי את הספר, דודה שלי שידכה בניהם והם התחננו עוד שהיא הייתה בשלב התחזקות והיא עשתה ברוך השם תשובה שלמה והיא הדפיסה את כל הספר בקלסטר בבית שלהם והם קוראים בו כל שבת אפילו הוא שהוא בעל תשובה שנים ... ואז התעלתי על עצמי ברוחניות והתחלתי בעצמי להתחזק הלכתי לרב דניאל כל רביעי אנונו אצלו, נכנסתי לדבר איתו כרגיל, ואז הוא לא הפסיק לברך אותי והתחיל להגיד לי את תיהי מזוכת רבים גדולה צדקת צדקת ... את כבר מזוכה הרבה ..ואז שאלתי את הרב למה הוא אומר את זה ... והוא אמר לי במתנה שהשם נתן לך תמישיכי לזכות את הרבים ואל תתיאשי יהיה לך ברכה והצלחה ... יש לך כוח לסחוף איתך אנשים תמישיכי ככה ! בקיצור יצאתי מבולבלת ... והרב יצחק וגם הרב אברהם ברון אמרו דבר דומה ...לא ידעתי איך להתחיל לזכות את הרבים כי אני לא רבנית ולא כזאת צנועה באיפור ... אז לאט לאט החלטתי שאני ילמד את הספר שלך בעל פה כרגע ברוך השם אחרי כמה פעמים טובות של 2-3 כל לילה אני זוכרת את רוב הספר ... ואז למדתי קצת מהשיעורים הרב שלי מדבר על זוהר .. פה ושם שמעתי קצת דברים מעמיקים ... (ברוך השם חנן אותי ביידע קצת יותר מגילי .. אני לא אומרת את זה במוכח של גאוה חס ושלום) ואז כל הזמן אצל הרב אברהם ברון היום שיש נשים מגיעות חצי שעה או שעה לפני הזמן .. ועשיתי הזמנה של ספרים חלקתי בשיעור והתחלתי להרצות להם מתוך הספר והם ממש נהנו לקחו וחספו את הספר ... ואבא של אחד הבנות התחיל לבוא לשיעורים של הרב בזכות הספר ... ואז התחלתי ללמוד איפור אצל מיקי בבורסה ברמת גן ... כל יום שני הייתי יורדת עם מזוודה כבדה ממש ובכתף השנייה שקית עם 10 ספרים שעשיתי עוד הזמנה מרבי אשר ... וכל שני נשבר לי כל הגוף מכאבים לסחוב את כל הספרים לשם כי אין לי עוד רשיון ...אבל עיניין אותי רק לזכות אותם אז ככה חילקתי, וממש בנות שהתווכחו איתי על בורא עולם ממש כופרות נהיו מכורות לספר אחת אמרה שהיא התחילה לבכות שהיא קראה על המוות הקליני ... ואז ככה התחילו לבוא עוד בנות מרמת גן לקחת מימני ספרים ...ואז הרבנית גלית אמרה שאני צריכה לעשות מעצמי משהו עם זה כי אני משפיעה על אנשים ... ואז שאלתי את הרב דניאל זר והוא אישר לי להתחיל להעביר שיעורים כל ימי שני קבוע ובירך אותי לברכה והצלחה ... ובסיעת הדשמייה קבלתי את הבית כנסת הגדול ופרגון של הרבה אנשים ... כרגע ביטלתי נסיעה לנוי יורק הצעת עבודה באיפור ... כי המזל שלי פה בארץ ביזוכי רבים ובעבודה שלי ודרך אגב תמיד אני סוחבת איתי ספר אחד לפחות... בקיצור אחרי שהתחלתי להעביר שיעורים שם נתן לי סיעת הדישמייה והתקשרה אליי מישהי חיילת חילונית גמורה והיא התקשרה ואמרה לי " הרבנית" ממש צחקתי אמרתי לה עדין נעים מאוד ... והיא ספרה לי סיפור מזעזע שלא שמעתי כמוהו ... שהיא בחיים לא היה לה קשר לתורה ומצוות וסבא שלה מת לפני חודש והוא לא מפסיק לבוא לה בחלום כועס והיא חולמת שמרביצים לה וצועקים לה לחזור בתשובה והיא קמה כל יום ככה במשך שבועיים בוכה ורועדת מפחד התייעצתי עם הרב שלי מה לעשות והוא אמר שאני יביא לה את ספר ההוכחות כפדיון נפש שתקרא אותו ... והיום ברוך השם היא התחילה עם שבת והחלום נפסק ... ועוד מישהי עשתה תשובה שלמה בזכות הספר שהבאתי לה בשיעור של הרב בשישי ונכנסה למדרשיה, ומישהי מהשיעור אצלי ספרה לנו שהיא עברה מוות קליני וכל מה שכתוב בספר הזה אמת על המוות הקליני ... ובמספרה שחלקתי ספרים .. מישהי לקחה טהרת המשפחה ושבת ... ובעלה השם ישמור עבריין בעייתי מאוד .. לקח על עצמו לתת מעשרות וצדקות ... והוא ניצל ממוות באותו היום שהיה פיצוץ של מטען חבלה בפתח תקווה באם המושבות ... וזהו בכללי הספר הזה הפך להיות חבר טוב שלי ויש לי עוד ארגו אחד ... ואני משתדלת לעשות כמוך לשם שמים כי באמת מה שהולך בדור הזה יותר גרוע משואה אז אמ ... תודה על כתיבת הספר הזה השם זיכה אותך וברוך השם מזכה את כולנו לקחת חלק מזה ...אין יום שאני לא מספרת עלייך ועל ספר ההוכחות ... כל יום יש השגחות פרטיות מדהימות ... וסליחה על ההודעה הארוכה חח ... לילה טוב ."

- AM 5:13, 6/5/13 תודה על ספר ההוכחות.. בזכותך ניפתחנו לאמת וברוך השם שומרים שבת ולקחתי על עצמי צניעות וטהרת המשפחה (חילונית גמורה לפני קריאת הספר) תודה"
- AM 11:26, 6/5/13 אביבית ציזמרו: אני קוראת את הספר שלך ונדהמת כל פעם מחדש אשרייך
- AM 11:26, 6/5/13 מורן וחנון דהן: היי כמה מרגש וכיף לקרוא את המאמרים שאתה רושם איזה זכות גדולה אתה נותן לנו להזדכות אשרייך
- שאלה אליך היכן אפשרי למצוא את הספר שלך ומה עלותו תודה מקרב לב תבורך מפי עליון
- AM 4:48, 13/6/12 מכתב מרגש ביותר שקיבלתי אמנם באיחור של כמה חודשים אבל עכשיו ראיתי שמראה שעם ישראל שומע ומקבל וחוזר בתשובה ..אני אוהב אותכם אחיי ואחיותיי מכל ליבי אהבת חנינם !!! " ערב טוב, קראתי על החלטתך לסגור את ח-ג הפייסבוק, תמיד האמנתי שאדם צריך ללכת עם האמת הפנימית שלו עד הסוף. אל תתעצב ואל תתייסר שזה מה שאתה צריך לעשות למה שברור שאתה לגמרי עושה זאת לשם מצווה זיכוי הרבים. שים מבטחך בה' ותתפלל (אני גם אתפלל עלייך) שתמשיך בדרכים אחרות לקיים מצווה זו. אני אספר לך קצת עלי, אחרי תקופה ארוכה מאד שהייתי רחוקה מה' יתברך ומהתורה הקדושה ולאחר שזמנה מספר חודשים אני עוברת תהליך עם עצמי, הגעתי להרצאה שלך ואשרייך אשרייך שזכיתי להיות שם באותו הערב. ריתקת אותי בהתלהבות שלך, באהבה והעצומה שלך לבוא עולם, ברצון העז שלך להעביר את המסרים וכל זה סחף אותי להגיע שוב ושוב. התדייקת עלתה מפעם בשבוע לפעמיים בשבוע. אני גם אמרתי למי שאחראית שם שאלמלא אתה היית מרצה בערב הראשון יכול להיות שלא הייתי חוזרת. אני בפרוש הרגשתי שאתה מדבר על דברים שנוגעים בי ישירות וספגתי ממך ללא ספק. אם זה היה כשדיברתי על משמעויות הצניעות והלכתי עם כל הידע הזה הביתה, פתאום מצאתי עצמי מתביישת ללכת בג'ינס צמוד, דבר ש"העניק" לי כל החיים "ביטחון" לכאורה גרם לי עכשיו להתבייש ללכת כך ליד גברים כשהבנתי מה המשמעות לכך. או למשל תענית הדיבור בשבת שהסכרת עליה. כבר שבת השנייה שלאחר מכן עשיתי והרגשתי הכי טוב בעולם. למרות שמיד עם צאת השבת זימנו לי מבחן על מידת הגאוה שלי והפלא ופלא יום למחרת בהרצאה שלך אתה מדבר על מידת הכעס והגאוה. לי בכלל לא היה פייסבוק (מעולם לא מצאתי עניין בזה או זמן לזה) וכשהבנתי שאתה לא תגיע לשיעורים יותר כי הרב פסק כך ולשגע אותך בטלפונים או בהודעות בנייד זה לא אופציה מבחינתי החלטתי לפתוח ח-ג פייסבוק בשם בדוי לגמרי, ללא תמונות וללא חברים וגם אם לחצתי "like" זה היה כדי שיתאפשר לי להמשיך לקרוא את הכתוב. אני בטח נשמעת מאד מבולבלת אבל מה שאני מנסה לומר הוא מאד פשוט. עשה מה שאתה מאמין בו, בלי התלבטויות, בלי פחדים. זהו רצון ה' ! וגם אם אנחנו לא מבינים את זה כרגע בוודאי יש סיבה. ליוות רבים עד כאן ואני ביניהם, מעין מדריך עם ידע עצום שבמקום שאשב שעות באינטרנט לדלות חומר, הביא הכל "על מוכן". שלא יכבד לבבך, ה' שולח שליחים לכולם. לך לדרךך ה' איתך אני בטוחה שתצליח גם בדרכים אחרות להמשיך ולזכות את הרבים. ברמה האישית תודה על הזרקור שהיית כשביילי. שה' ישמור אותך
- AM 7:13, 6/12/13 שלום..אני בדרך לחזק ידידה שעברה שטיפת מוח מהיהודים המשיחיים יש"ו וכידי ספר ההוכחות שאני הולך לתת לה אותו.מקווה שבע"ה נצליח להחזיר אותה ולהראות לה שרק התורה היא אמת וכל השאר שקר.. אגב אני יודע שלפעמים אתה מפרסם הודעות של גולשים אז אבקש ברשותך שאם תרצה לפרסם זאת לא להזכיר את שמי..תודה רבה ובע"ה נעשה ונצליח !!!

- PM 2:21, 6/12/13 שלום ערן אתמול והיום שמעתי את הרצאות שלך ביוטיוב ואתה ממש חזקה. בזכותך היום עשיתי ברכת המזון תודה על הזיכוי הרבים שלך" א.
- PM 2:43, 6/12/13 מגיבים לשיעורים שלנו אילנית בן שבת: " אין אין אין על השיעורים שלך ערן, אני מכורה כבר כמה חודשים. צופה בהם עד אור הבוקר !!!!"
- Adi Migdal: "כמה אתה מחזק אותי ערן תודה"
- Avi Baso ב"ה היתה ההרצאה חזקה שלך הערב באשדוד...היה שווה להגיע
- מיכל: "לילה טוב ערן היקר...מה שלומך? רציתי לשמח אותך שאחותי אסתר הייתה בשיעור שלך בקרית שמונה ומאוד מאוד נהנתה, ריגשת ולימדת...אשריך..."
- PM 12:26, 6/13/13 תמר יפרח: "אשריך. ואשרי אימך שילדה אותך כל הזדמנות אני רואה הרצאות של הרב יגן שלך ישר כוח אחי חילק את הספרים שלך בקרית גת ואמר שחלק נכבד חזר בתשובה ישר כוח"
- PM 2:04, 6/13/13 ברקת ועופר בן שטרית אני ובעלי מכורים לספר הזה !!!
- Noy Ben David AM 3:27, 6/17/13 שלום למנהל דף זה אני יודעת אם אתה זה ערן בן עזרא ובכל זאת .. ספר זה מדהים חיזק אותי לאין שיעור אף על פי שעודנו טרם חזרתי בתשובה באמת נכנסה לי המודעות וההבנה בזכות כל הכתוב בספר זה ! קיבלתי אותו דרך זיכוי הרבים .. תודה שאתם מחזקים אותנו דרך כתיבה גם באתר וגם קל וחומר בכתיבת הספר !!!
- Nadav Mazuz AM 4:44, 6/17/13 הזמנתי ממך 2 ספרים, לדודים שלי שלא מאמינים וחלק מאמינים אבל חילוניים. הם מפחדים לקרוא אותו, הם יודעים שהכל אמת, וזה הפחד שלהם..אבל גם אני קורא בו קצת וזה נורא מחזק, אשריך !
- Lior Amran PM 12:37, 6/17/13 ערן, איזה תותח הספר שלך. תודה רבה רבה רבה !! אשריך ! עשית עבודת קודש.. תזכה למצוות !!
- Hen Noa Cohen PM 1:22, 6/17/13 מדהים ! פשוט מדהים ! אין לי ספק שיהיה לי מעניין בשבת. קשה לעמוד בפיתוי לא לקרוא אותו אבל אני צריכה ללמודדרד למבחניםססם ואני לא מצליחה
- AM 5:29, 6/20/13 לوسی דיין: " חובה על כל אחד לקרוא את ספר ההוכחות זה אמיתי ביותר מי שלא קורא מפסיד."
- AM 5:31, 6/20/13 יפעת לוי אתמול בלילה, קבלתי מערן בן עזרא, אישית, את הספר שלו...נתן הרצאה מרתקת...הוא שנון ופשוט מבריק, גם אם לא חושבת כמותו...יישר כח !
- AM 4:08, 6/21/13 אילגר חייבטוב אני כבר צפיתי שכול שלושת החלקים (של השיעור של ערן בן עזרא בקריית שמונה) ואני חייב להודות שאני מאוד התחזקתי
- PM 2:44, 6/23/13 ח.כ ערן היקר, קראתי את הספר שלך - עד כמה שהספקתי ולא קשה להבחין שיש לך חיים פנימיים עשירים ורבי ממדים ביכולת שלך לחוות דברים ולחשוב בצורה עמוקה מאוד. מעריכה את צורת החשיבה שלך, החוכמה שניחנת בה, הרוחניות שבך והמידות הטובות שעוטפות אותך. אין ספק שאלמד ממך המון. שיהיה לך שבוע מדהים ובשורות טובות !
- PM 3:01, 6/23/13 עליזה ב.א לילה טוב לך כבודו. כשכתבתי לך שבזכותך הבן שלי מתחזק.. אז היום זכית לראות אותו בהרצאה שנתת בעכו.. שהוא ארגן בביתו של חבר, ואף הקדשת לו את הספר האישי שלך.. הוא חזר הביתה מאוד מרוגש ששמח לפגוש אותך. תודה רבה לך אדוני ..
- PM 3:50, 6/23/13 "לעזר" ערן בן עזרא, שבוע טוב ! אני מתנצל על השעה המאוחרת. אם אתה רואה פנייה זו הלילה או מחר בבוקר ותוכל להגיב לשאלתי ובקשתי - אודה לך מאוד. אני מבקש לחלק לתלמידי, בוגרי כיתה יא את ספר ההוכחות, ויהי רצון שספר זה יפתח את לבם להתחזק באמונה ויראת שמים. הענין הוא שמחר בצהריים יש לנו מסיבת סיום שנה ואני מבקש לברר היכן אוכל להשיג - רצוי מאוד מחר לפני הצהריים - את הספר ב 20 עותקים, באיזור נתניה - חדרה - חיפה. אם תוכל לסייע לי בבקשה זו, אודה לך מאוד. בברכה, י.ש
- AM 4:39, 6/24/13 "בס"ד ערן היקר, קודם כל - כל הכבוד לך !!!!! על הזיכוי הרבים שאתה עושה, ששמעתי שבזכותך הרבה גילו את האמת וזכו לחזור בתשובה. אני בת 16 וחצי - מבינה דיי הרבה מהחיים שיש בחוץ לצערי הרב בסביבה חילונית, ביה"ס חילוני. אני ממש מנסה לחזור בתשובה ולא הולך לי, כל הזמן עולות לי שאלות חדשות ואני נופלת, אני קמה - אבל כבר מתייאשת. החברה סביבי, ידידים, יציאות, בילויים .. אני משתדלת להתרחק אבל זה קשה ברמה שאת כבר לא מבינה למה את עושה את זה, למה את מתרחקת מכולם .. ואם זה לא אמת?סתם הרסתי לעצמי חיים שלמים והתנתקתי מכולם בשביל לשמור על עצמי? אני לא רוצה לעזוב את הדרך הזאת כי אני מבינה שזו האמת וזו הדרך .. אני ממש הייתי שמחה אם היית עוזר לי ולשלוח לי ספר אחד משלך. אני ממש אשמח שתסב מכתב זו לתשומת ליבך ויגיע אליי ספר אחד. אני קצת חוששת לכתוב כאן את הכתובת שלי שתשלח אליי ספר ואשלם לך כל מחיר !! !העיקר להנצל ולדעת כבר את האמת אני משתגעת מהשאלות שרודפות אותי, אשמח אם תחזיר לי מייל ואני אשלח לך את הכתובת שלי וכסף. אני לא יכולה כ"כ לקרוא את הספר מהאינטרנט זה עושה לי בעיות. אני לא עובדת ולכן אין לי כרטיס אשראי או אמצעי כלשהו כדי לשלוח לך כסף. אני מקווה שפתרון יש לך ואוכל לשלוח לך את הכסף דרך הדואר או משהו. תודה רבה !!!!!!! אודה לך מקרב לב !!!!!!! ואפילו אתפלל עליך ב"ג, העיקר להבין שהכל אמת ובאמת !!!!!!"

- AM 4:54, 6/24/13 "ערן שלום, לאחר שהפצנו אני וואשתי כ-25 ספרים, עדיין יש דרישה האם יש ספרים נוספים אצל השומר? אם כן מתי להגיע? כל הכבוד לך בברכה אילן נ."
- Noy Ben David AM 8:22, 6/24/13 אין אין ספרים כאלה !!! כמה שהידיעה והאמת מחזקות את האמונה ומחזקות את הרצון לחיות כמו שצריך !!!
- AM 8:26, 6/24/13 "הספר הזה הגיע לאחותי בהשגחה פרטית, אחותי אמרה לי שהיא לא יכלה אחותי להפסיק לקרוא בספר ההוכחות, ולהקריא לבעלה שהיה מאמין אבל רחוק. ספר ההוכחות גרם לבעלה להחליט לשקול לסגור העסק שלו(עסק מצליח ביותר) ולעסוק בדבר הכי חשוב שכן רק את זה לוקחים לעולם הבא וזה לימוד תורה ומאז כמובן החל להרשות לאחותי מעתה ללכת לשיעורי תורה בשמחה רבה דבר שקודם התנגד וגם התחזק לעין שיעור בצורה שלא תאמן..ממש עבודה שלא האמנתי שתצליח איתו.. שנים ניסיתי לקרבו אבל הוא לא רצה לשמוע..וספר ההוכחות הצליח לעשות מה ששנים לא אני ואל אחותי הצלחנו לקרבו את גיסי. אחותי אמרה לי שהגיע לידיה ספר ההוכחות שידעה שהשם נענה לתפילותיה ונתן לה צינור להגיע אל בעלה וכך החלה להקריא לבעלה סיפורים ממנו עד שבעלה נקלט ונתפס ופשוט מאז חייו השתנו לטובה...כמו כן עוד סיפרו מדהים שקרה לי עם ספר ההוכחות זה בעלה של חברה של אשתי בשם קובי זכה להתחיל לשמור שבת ולהפחית עישון סיגריות בשבת בזכות הספר הקדוש ספר ההוכחות.. ובהרצאות שלי בכל רחבי הארץ שואלים אותי על הספר הזה..ואני רואה אנשים רבים שלקחו שמירת שבת וכיסוי ראש ועוד בזכות הספר הקדוש הזה ואני ממליץ עליו בחום רב." ספר ההוכחות" ספר משנה חיים..חובה לכולם לקרוא בברכה ניר אבוגאן " מתומלל מדבריו של רבי ניר אבוגאן
- AM 9:08, 6/24/13 "R B: בשבת האחרונה כשביקרתי אצל סבי וסבתי, היא סיפרה לי על ספר שהחלה בקריאתו אך טרם סיימה ולצורה הוא בהשאלה(משכנתה)... הספר עליו דיברה בהתלהבות גדולה היה הספר שלך! כשראיתי את הספר, סיפרתי לה בשמחה גדולה על כך שאני מכירה את המוציא לאור ושיצא לי להתכתב איתו מס' פעמים והיא רצתה לדעת אם תוכל לשלוח לה גם את הספר אשר התחילה לקרוא ונראה כי מאוד ריתק אותה(סבי והיא דתיים, שומרי שבת ומסורת). עוד אוסיף ואספר כי סבתי חלתה לפני מס' שנים ובתקופת החולי חזרה בתשובה שלמה ונראה כי הספר מרומם מאוד את רוחה ומחזק אותה בריאותית, נפשית ורוחנית על כן רציתי לדעת אם תוכל לשלוח אליה בבקשה את הספר? אני אודה לך מאוד.. וגם סבתי כמובן!"
- PM 5:01, 6/24/13 ש.ב. 6-25-13 שלום. יש לי את הספר הזה בבית (ספר ההוכחות -תמונתו צורפה) קראתי ממנו קצת, והקראתי לאחי. וסיפרתי על הספר לאבא שלי יש לנו אותו במדרשה, משם לקחתי. אשריך ואשרי חלקך !!! אפרסם בלי נדר את הדף שלך בדף שלי. תדע שיש המון מתחזקים ממנו, וקוראים ולומדים וכו' יישר כוח! תודה"
- PM 7:46, 6/24/13 שלום ערן רציתי להתייעץ איתך בנוגע למשהו שעובר עליי, בזכותך התקרבותי מאד לדת, מגיל קטן אהבתי את הדת וגם המשפחה שלי אבל בשנה האחרונה התקרבותי מאד בזכות הדף שלך...
- AM 7:54, 6/26/13 "בס"ד להלן הודעה של מנהל דף לזיכוי הרבים על ספר ההוכחות שבו המליץ לכמעט 8000 חבריו לקרוא את הספר ולהלן מודעתו..תודה מראש שזכות הרבים תעמוד לון(אני לא מכירו): "יהודים יקרים פרסמו ושתפו תסטטוס ותזכו בזיכוי הרבים. יש ספר בשם "ספר ההוכחות החד משמעיות שיש בורא לעולם והתורה אמת מאת עו"ד ערן בן עזרא" הספר הזה פשוט מחולל ניסים ונפלאות בנאדם שהכי רחוק מאבינו שבשמיים רק יתחיל ויפתח תספור פשוט יימשך לבפנים פשוט ספר שמועזר אנשים ומחזיר אותם בתשובה אל בורא עולם ורוצים לקרבו את אח /אחות/דוד/דודה וכו'.. תומיניו תספור הזה הוא עולה כולה 10 ש"ח מתאים לכל כיס (ההדפסה שלו עולה 14 ומשהו ש"ח) אני לא באתי לשווק תספור או משהו כי אני לא קשור אליו בכלל פשוט שמעתי שזה אחד הספרים! בקיצור מה שאני בא להגיד לכם כל מי שרוצה לקנות אותו בעלות כזאת יכול להתקשר לרבי אשר במספר: 053-3102912 הרב ניר אבוגין (כן כן מהסרט "חותם אמת" אמר שזה ספר של מעין משיח) אתם מוזמנים לצפות בסרטון של העו"ד ערן בן עזרא ו ניר אבוגין מדברים על הספר <http://www.youtube.com/watch?v=ZdtUKRaz5-c&feature=youtu.be> פשוט מומלץ לקנות לחברים למשפחה לכל מי שהייתם רוצים שיתחזקו. {אני כבר הזמנתי} "ה' מְלָךְ, ה' מְלָךְ; ה' מְלָךְ, לְעֵלְם וְעַד. עכ"ד
- PM 6:04, 6/26/13 ר.א.: יהודי יקר,הספר שהוצאת בו קיבצת את שלל ההוכחות לאמיתות התורה כלכך חשוב לדורנו הירוד. זה ספר מחזק ומרתק שמעיר ומאיר בכל יהודי את הניצוץ האלוקי שחבוי בו ומחכה להידלק, ספר שחודר כמו חץ ללב כל יהודי גם אם הוא עטוף בשקר וטומאה ואני בטוח שבזכותו המון נשמות יהודים רבות עשו(ויעשו בע"ה) הרהורי תשובה ועל כך אני מודה לך על הוצאתו. תודה רבה ושה' יברך אותך ואת משפחתך ויגמול לך על כך
- AM 7:28, 6/27/13 אילנית גרייף: צריך להודות לה' על כל המלאכים בדמות אדם. שהוא שולח כדי להעיר אותנו ולקרבו אותנו אליו באהבה ובריאה ע"י ספר חזק שכתב וערך אדם נפלא. ע"י שיעורים או הרצאות של אנשים שהיו פעם תועים והיום הם אלה שמובילים ומראים לתועים את הדרך של המלך. תודה גדולה לבורא עולם על כל הטוב שעושה עימנו לא ע"י יסורים ועצר חלילה אלא ע"י התבוננות ושמיעה קריאה והבנה של דברים הנכתבים ונאמרים מאנשים שמצאו את הדרך...
- AM 5:24, 6/28/13 ב.ב.ש. 6-28-2013 ישתבך שמו לעד שקיים אדם בשם ערן בן עזרא שכתב את ספר ההוכחות ונותן לי את הזכות לזכות את הרבים לעילוי נישמת אבי ז"ל !!! ב"ה הזמנתי עוד ספרים לחלק בשיעורי תורה לנשים שרוצות להתחזק. הביקוש לספר רק הולך וגדל ב"ה !!! בקרוב נזמין אותך לכרמיאל להרצאה בעזרת השם יתברך! תבורך מפי עליון !!!
- AM 5:28, 6/28/13 תגובה לשיעור של המחבר: "אילנית בן שבת מכורה לשיעורים האלו פשוט להרדם איתם."
- PM 1:56, 6/29/13 בס"ד שבוע טוב ערן.. בע"ה בלי נדר בשבוע הבא אני רוצה ללכת לר' פנחס ראובן בבני ברק, לקנות את הספרים המחזקים שלך... אשריך על זיכוי הרבים העצום... פשוט ספר ענק, בשביל יהודי אחד שיקרא בספר ויעלו לו הרהורי תשובה [ובע"ה אחרי זה

יבוא לידי מעשים, הייתה שווה כל העבודה על הספר! ! אני בטוח בכך! ! הדור הזה צריך להתעורר, כי הגאולה רק מחכה לבוא, אבל הכל מתעכב בגלל מעשינו הרעים...

- 6/30/13, AM 6:39 "שלום ערן, שבוע טוב אני ספיר, בקרוב אהיה בת 20. דבר ראשון מאוד חשוב לי להגיד לך תודה על הספר המדהים שכתבת. לפני כחודשיים הגיע לידיי ספר ההוכחות, ואני כבר בערך חודש בתהליכי חזרה בתשובה. אשמח לדעת היכן אוכל לקבל עותקים נוספים של הספר לחלק לקרובים לי. תודה רבה ס. כ."
- 6/30/13, PM 1:32 "שלום ושבוע טוב! אני חילונית גמורה בת 22 והגעתי אל הספר(ספר ההוכחות) במקרה לגמרי. הספר הושאל לי ממכרה ועליי להחזיר לה אותו כעת משום שהיא עוברת דירה וביקשה אותו חזרה. טרם סיימתי והאמת שאני די בתחילתו. הוא מרתק עד בלי די... קראתי בתחילת הספר שאתה נותן אותו לכל המבקש וניתן לפנות אליך במייל על מנת לקבלו. אז אשמח לקבל ספר אחד על מנת שאסיים לקרוא אותו... וגם על מנת שישאר אצלי תמיד כי נראה לי שזו לא תהיה הפעם האחרונה שאקרא אותו... בכל אופן. אני מוכנה לשלם על דמי המשלוח או כמה שתרצה... בתודה מראש, דיקלה אמסלם. נהריה."
- 7/6/13, PM 3:23 עדי אוזן הספר שלך מהמסמסמסמס
- 7/6/13, PM 3:34 מ. שבוע טוב. אני ובעלי הינו קנינו ספרים שלך וחילקנו לאנשים בעזרת השם אנחנו נקנה עוד נחלק נזכה את הרבים. גם אנחנו התחלנו ליקרוא. תודה רבה לך שמזכה רבים ונותן גם לאנשים לזכות ללמוד תורה וחתחזוק... שהיה לך שבוע טוב ומבורך אמן אושר ועושר ואת הכי טוב שבעולם אמן.
- 7/6/13, PM 3:51 משהי שהגיבה לשיעור של הרב הגאון מנחם שטיין שפרסמנו בנוגע לנזקי התקשורת האייפון והאינטרנט שמומלץ לשמוע ביוטיוב והיא נקראית נזקי התקשורת ולהן תגובה של משהי ששמעה הרצאה זאת ב"ה: "אני כותבת לך בעקבות ההרצאה ששמעתי דרכך של הרב שטיין, אני לא חוזרת בתשובה אני חרדית שמתנהלת כחרדית יש לי גם פלאפון כשר למהדרין אבל יש לי עוד אחד בצד שהוא לא ממש כשר אני לא עושה איתו ח"ו דברים לא טובים... סמסים עם אחיות וכדומה אם תבדוק את הדף שלי תבחין במידיי שאני עוקבת רק אחרי דברים כשרים.. אבל כמו שהרב שטיין אמר זה היצר הרע שמבלבל אותנו.. הלילה הזה אחשוב בכובד ראש על ניתוק טוטאלי של האייפון אם כי אין לאיש אפשרות לחייג אליו עקב חסימה חכמה וומה שיוצא ממנו הוא סמסים למשפחה מצומצמת. אבל כנראה שזה כמעט הוחלט אצלי צריך לחתוך בכשר החי למרות שזה מאוד קשה. אשריך."
- 7/6/13, PM 5:42 נשאלתי: "אני קורא את הספר שלך למרות שאינני צריך הוכחות לקיום ואמיתות הבורא, הספר מאוד מעניין ומחזק ואני מייחצן אותו לכל יהודי. ספר חשוב מאוד, במיוחד בדור המקולקל שאנו חיים. תודה רבה לך על הספר שה' יברך אותך ואת משפחתך רציתי לשאול שאלה ברשותך ואינני רוצה לעכב אותך עכשיו בגזל שינה...ראיתי את הסרטון שלך עם המלאך במשרד, השאלה שלי האם המצלמות נבדקו ואומתו שלא מדובר בפרפר או חרק שאולי עבר במצלמה ? תשובתי: "אכן כן אני הייתי שם בחי וגם הפקידה ולא היה כלום גשמי בחדר"
- 7/6/13, PM 6:31 "דוד אוזן": ספר מעולה להתחזקות בוודאות והרבה מוסר.
- 7/7/13, AM 7:24 ע. שלום לך כבודו כבר התכתבנו קצת.. ואשריך שבזכותך בני חזר בתשובה.. זה הבחור שהעלתה בפגישה ביוטיוב כשהיית בעכו.. הבן העלה שיר ליוטיוב .. אשמח אם תתן חוות דעת אחרי שתשמע את השיר שהוא שר.. קוראים לו חן שלום בדחה.. שם השיר הוציאה ממסגר נפשי.. תודה
- 7/8/13, PM 6:33 שמי פ., אני גדלתי בבית מסורתי ששמר שבת עד שהתגייסתי לצבא (באותו זמן הסתיים גם השנה של אבי שנפטר באותה השנה). מאז הצבא ועד לפני כשנה בערך לצערי חיללתי את השבת. רעייתי גם באה מבית מאוד דתי (חלק מהמשפחה שלה חרדים) גם לא שמרה שבת עד לפני כשנה שבו אני קיבלתי החלטה להתחיל לשמור את השבת בזכות 3 דברים: התארתני אצל גיסי שהוא שומר שבת כהלכתה וזה עורר בי געגועים של אחדות המשפחה. הדבר השני את הבן הגדול שלי רשמתי לגן דתי ובשביל לא לבלבל אותו החלטנו להתקרב יותר לדת. והדבר השלישי שנתן בי את הכוח ואת ה"אומץ" לעשות את השינוי זה הספר שלך שקראתי אותו וחילקתי אותו לחברים וקרובי משפחה. אני חייב לציין שהספר טלטל אותי. אני מאוד מאמין בהשם יתברך ואשריך על הספר. אני עדיין לא הולך עם כיפה אך אני מאמין שזה גם יגיע.
- 7/8/13, PM 6:48 ש.ו: שלום ערן, קראתי קצת ועדיין קורא מהספר שכתבת.. מאוד מעניין ורואים שיש בספר יראת שמיים ב"ה יש משהו שאני רוצה לספר לך, אולי אני אצליח לחזק אותך כמו שהספר שלך מחזק אותי זה גם מסתדר טוב עם כל מה שנאמר על אובמה שהוא בעצם גוג וכו'.. הרב של הרב ארוש, הרב שטרן הזקן מבני ברק (אם שמעת עליו) הוא מקובל גדול ונסתר יחסית.. לפני חודש בערך הוא נתן שיעור פה בת"א ואמר במילים האלה: "אני לא אומר סתם דברים, אני מבטיח לכם כאן, בעוד שנה וחצי בחג הסוכות מתחילה הגאולה."
- 7/9/13, PM 2:14 בוקר טוב ושבוע מבורך! רציתי להגיד לך תודה על הזכות שנפלה בחלקי להחכים וללמוד דרך הספר המדהים שכתבת! תודה. אודליה
- 7/9/13, PM 2:15 דוד אוזן סיפור מרגש מאוד והכל אמיתי מומלץ לקרוא את ספר ההוכחות של בן עזרא.
- 7/9/13, PM 3:33 ב"ה ספר ההוכחות ממשיך לעשות גלים למי שטרם קרא אתם מפסידים זה ספר חובה בכל בית להלן הודעה מעכשו: Yonatan Busi אהלן מה שלומך? רציתי לשאול מאיפה אני יכול להשיג את הספר שלך ... אני יודע שיש גם באינטרנט, אני גם רוצה לדעת איפה אני יכול לרכוש כמה בשביל לחלק, הספר שלך עושה חייל, כל הכבוד לך! אתה לא מבין כמה פשוט להשתיק אתאיסטים איתו ולהוכיח להם את התורה ולגרומם להם להיראהוירי תשובה, כל הכבוד לך עם ישראל מודה לך!

- Shany Malka PM 4:00, 7/9/13 ספר מדהים ומהמם!!...מאוד מחזק וגורם לפרפרים עד כמה שהאהבה והאמונה שלי אמיתיים אשריך !!
- AM 1:08, 7/12/13 מר בן-עזרא הנכבד שלום, אני מודה לך על הספר מחכים- הפתאים שכתבת. אבקש לשאול אם אפשר לקבל מספר עותקים, ואם אפשר לשלם ולו גם מחיר סימלי. שבת שלום אילנה נהוראי
- AM 8:41, 7/12/13 "רצייתי להוכיר לך תודה. שלחתי לך הודעת תודה על כך שזכיתי לקרוא בספר ההוכחות שהוצאת ובזכותך (ובנוסף בזכות חקר שערכת) חזרתי בתשובה. אני ממש בתחילת הדרך ומקווה לקבל עזרה מהקדוש ברוך הוא כדי שאוכל לקבל עליי את כל המצוות. על כן אין לי מילים איך להודות לך ועל המעשה המבורך שאתה עושה, ריגשת אותי בהרצאותך מאוד. תמשיך להפיץ את ספרך ולחלוק את הידע שאספת עמנו, ואני אשמח לעזור בהפצתו. תבורך איש יקר שבת שלום ומבורכת מ.מ."
- PM 12:15, 7/13/13 "ערן, קראתי בעיון את ספר ההוכחות שלך, ואף המלצתי בחום לכל מכריי, רצייתי לשאול בבקשה איך אוכל לדעת מה הייתי בגילגול הקודם? בכדי שאדע מה לתקן?.."
- AM 1:59, 7/14/13 הנס הזה קרה לי בדיוק 10 ימים לאחר שהחלטתי ללבוש ציצית ולקיים את מצוות הציצית סתם רצייתי לשתף אותך בסיפור שלי וכמובן להודות לך שבזכותך ובזכות הספר שלך הצלחתי לגלות את האמת ולהתקרב לקב"ה...מ.ז."
- AM 4:21, 7/14/13 "היי ערן בוקר טוב... אני כבר כמה זמן קוראת את הספר שלך ואתמול הגעתי לחלק שבו אתה מספר על מוות קליני.. בכל מקרה קראתי סיפור אחד ואפשר להגיד שממש נבהלתי מכל העניין הזה. אני לא מדברת עם כמה חברות שלי כבר חודשיים ואתמול ראיתי אותן והחלטתי שזה הזמן להשלים איתן למרות שנפגעתי מהן וזה הזמן להפסיק עם לשון הרע.. סתם רצייתי להגיד לך תודה ! אין כמוך ! ר.כ"
- AM 5:38, 7/14/13 רות סמדג'ה: "יש לי את הספר הזה(ספר ההוכחות) יש לי אצלי בתיק חזק מחזק מומלץ לכל נפש יהודיה אמיתית"
- AM 5:50, 7/14/13 רות סמדג'ה: "ספר שיחזק אותכם(ספר ההוכחות) כיהודים מאמינים ספר חזק רכשתי אותו בפיצה בבת ים אמרו לי לקחת אותו לזיכוי הרבים ואני קוראת ומתחזקת חבל על הזמן... ספר שהגיע בדיוק בזמן הזה לגאולת העם היהודי ולהתחזקותו מומלץ מומלץ אני מרגישה שהגיע לידיי מתנה משמיים מומלץ חובה"
- PM 1:47, 7/14/13 ערן, ערב טוב...רצייתי לשתף אותך מה הספר עושה...חברה שלי פנתה אליי עם שאלה על חבר של אח שלה.ואני נתתי לה את הספר שלך ואמרתי לה "רוב הסיכויים שהוא ימצא את התשובות כאן" נתתי לה שני ספרים אחד בשבילה ואחד לחבר של האח.היא הביאה ביום שישי את הספר לאח שלה שיעביר לחבר. האח קבע עם החבר שיבוא בשביל הספר והוא לא בא.בינתיים האח הספיק לשבת בבית כל השבת בחדר שלו וקרא את הספר.יש לציין שהוא אחד שלא שמר שבת., יצא למועדונים, פאב כל שבת.והספר הזה גרם לו לא לזוז בשבת מהחדר.הוא סיפר את זה לאחותו והיא סיפרה לי, תראה איזה זכות יש לך !
- הוא ביקש ממנה שתגיד לי להביא עוד 6 ספרים לכל החברים שלו.ברוך ד' שאנחנו ממזכי הרבים!אשריך. ת.ג.
- PM 1:58, 7/14/13 אילנית בן שבת: ערן, לגבי אותו יהודי (אלון) דווקא זה נשמע כאילו נדלק לו ניצוץ והוא מתחיל לחקור את העניין אחרת לא היה מגיב בכלל, ואני מאוד שמחה על כך ובטוחה אני שהוא יחזור בתשובה שלמה אמן וגם עליו תכתוב בע"ה. אשמח מאוד לשלוח לו באופן אישי ספר הביתה. יש ביקוש גדול לספר אצלנו בעיר, איזה אושר עילאי איפה שאני הולכת אני מניחה כמה ספרים אפילו בבתי חולים.אין הרגשה טובה מזו.עכשיו עלי להזמין עוד כי הביקוש גדול ויש התעניינות רבה גם מצד דתיים.
- PM 2:05, 7/14/13 שמרתי שבת וישנה עם בגדים תודה לך ערן בן עזרא
- PM 8:32, 7/14/13 אילנית לביא: "זהו ספר מהמם !!!!(ספר ההוכחות) מומלץ לקרוא מההתחלה ועד הסוף..."
- Ziva Shuminove PM 8:46, 7/14/13: "התחלתי לקרוא את הספר,(ספר ההוכחות)מעדיפה להמשיך ביום שבת? מעניין נוגע בכל התחומים(לא ציפתי לספר כזה עבה,במחיר כזה מוזל) הגיע אלי תוך שבוע בדואר. צניעות,שלום בית,זיווג,פרנסה,ואהבת לרעך כמוך,שמירת שבת,וכו.... האמונה נותנת כוח,שקט נפשי,והכי חשוב יבואו גם הדברים שצריכים לקרות ב"ה. אמן,אמן,ואמן!!!!!!"
- PM 1:07, 7/15/13בוקר טוב למזכה הרבים אשריך.. אני בת 47 אמא של חן הילד שחזר בתשובה בזכותך. .. מעולם לא קראתי קריאת שמע לפניי השינה .. והילד אמר לי אמא תנסי ,, זה 2 דקות, אמרתי לו בסדר, וככה אני עושה. אבל ... בבוקר כשאני מתעוררת העיניים שלי נפוחות מבכי זה אומר .. שתוך כדי השינה אני בוכה הרבה , לפי הנפיות בעיניים.. ואני קמה עם דמעות. כאן השאלה שלי.. למה אני בוכה???? כל הלילה?
- PM 5:25, 7/16/13"היי.. אני הזמנתי את הספר שלך וקראתי אותו פשוט הייתה לי את הזכות להתחזק כמה אמתת יש בספר תודה ותודה להשם יתברך שבזכותכם עליתי מעלה חזרה ולא ירדתי עוד.. שהשם יברך אותך וישמור אותך ויתן לך רק טוב וכוח לזכות את הרבים בחיזוקים שלך בעזרת השם בשורות טובות ומשמחות ולילה מבורך (: ה.ש.
- PM 7:54, 7/18/13ערן, התקשרתי לרבי אשר לרכוש עוד ספרים אמר שאין לו כרגע, הוא יצור איתי קשר. יש ביקוש והתעניינות גדולה. אשריך אחי.

- AM 3:51, 7/22/13 תודה על המענה, אני רוצה להזמין כמות של ספרים אני שומרת הכל ולמעשה מתנהלת כחרידה לכל דבר מבחינת שמירת מצוות ומקפידה על קלה כחמורה. הבעיה היחידה שלי היא הלבוש. מקווה שהשם יעזור לי לעמוד בניסיונות. ההרצאות שלך מאוד מחזקות.
- PM 4:18, 7/22/13 אתמול הייתה לי שיחה נוקבת עם סטודנט "סופר אנטי וחכמולוג" ובסופו של דבר השיחה הסתיימה בעשר וחצי בלילה בחניה של המכללה שהבחור השתכנע לבדוק את האמת... והחזיק ביד שלו את "ספר ההוכחות" (לזכותך...) וגם חוברת של שבת ואחרת שהשארתי אצלי... (אני מחזיק ברכב למקרה חירום - ויש כאלו..) היפה הוא שבהתחלה הוא היה כל כך אנטי שאפילו 10 ש"ח הוא לא התכוון להשקיע - אז אמרתי לו "אתה מקבל ממני את הספר במתנה" כי לידו במקום נרכשו 12 ספרים !!! אז סטודנט אחר אמר לו "תראה - זה שתימינותך לך ספר בחינם, זה שלעצמו נס" צחקתי ואמרתי לו "נו אתה רואה כל השיחה הזו בנויה על נס, ואם תחילתה כך, יהי רצון שכך יהיה בהמשך..." זכית אחי בספר הזה - שיתמלאו כל משאלות לבך לטובה !!!
- PM 5:03, 7/22/13 מכתב מהיום ממישהי נוספת שספר ההוכחות הצילה תמשיכו להפיצו ב"ה: "בס"ד תודה לך ערן, אני אשאל פשוט שותפתי החדשה לדירה השיגה את הספר שלך, בכריכה החדשה, באחד הירידים או משהו פה בירושלים (היא לא זוכרת) ולכן שאלתי. אפילו מצאתי את הספר שלך, מהדורה רביעית בכריכה הישנה, במדרשה שבה אני לומדת! כל כך שמחתי לראות שאתה וספרך מגיעים להרבה מקומות ונוגעים ומשנים חיים של מלא אנשים (: אני בהחלט ישמח לקחת בזה חלק בע"ה ובכלל, אפילו בלי ספרים אני עושה לך יח"צנות משו-משו (: (חינם אין כסף כמובן!) אני רק קצת מאוכזבת שלא אוכל להעביר לנו שיעור בלייב במדרשה...אולי שמעת על "נתיב בינה"? הבנות מקסימות וצדיקות אחת אחת (למרות שלי יש עוד כבוד דרך, אבל ב"ה יום יום!) בכל מקרה, תודה לאל על שיעוריך באינטרנט וכן על הבלוג- חיוך, מחזק ובטוחני שימשיך בע"ה לחזק (: שוב, אני לי מילים להודות לך על כל עבודת הקודש והחיל שאתה עושה, אבל מכיוון שלא אוכל לדבר בשם אף אחד ואחת חוץ ממני- אני יכולה רק להגיד שלי שהצלחת את החיים! בעולם הזה ובעולם הבא (לפחות מקווה P-); ובכלל השפעת לי אושר כל יתואר... עכשיו אני מבינה את הרצון העז שלך והמלחמה היומיומית שאתה מוכן להקריב למען קירוב הלבבות לשם יתברך. אשריך ויישר כח! מקווה בע"ה יום אחד, אם אהיה ראויה והשם יזכני, "להעביר את זה הלאה" מה שנקרא. ובינתיים "אסתפק" בלהפיץ את דבריך וסיפרך הקדוש! בתורה והודיה, א."
- PM 5:15, 7/22/13 קול האמת: "אני קראתי את הספר של כבודו מזמן...ועד היום אני מעלעל בו מידי פעם. זה פשוט עצוב שלא כולם מצליחים לעשות תשובה למרות הרצון. כמה יצר הרע חזק מאוד בדור שלנו. ועצוב לא פחות זה מה עלול לקרות אם לא נעשה תשובה...השם יעזור בטוב ולא בייסורים אמן ואמן."
- PM 7:25, 7/22/13 בס"ד היי ערן שבוע טוב סוף סוף סיימתי לקרוא את הספר ההוכחות משהו על. למדתי הרבה והתחזקתי יותר - אשריך ב"ה נמצא יום שנזמין אותך לערב תורה מיוחד. כמה חברי שהפצתי להם את ספר ההוכחות מרוצים ומרתק אותם. ב"ה הטוב מקווה שיחזרו בתשובה ויתחזקו יש לך חלק בזה. תבורך מן השמים אמן. ד.א "
- AM 4:51, 7/23/13 אשריך ואשרי חלקיך... ביום ראשון נסעתי לקברי צדיקים והגענו לצפת למסעדה לפני שהמשכנו לאר"י הקדוש היתה שם חנות שמכרה את הספרים שלך במחיר ממש סימלי וחצי מהאוטובוס קנו אותו... הם לא מפסיקות לשבח אותך ואת הספר!! פשוט אין מילים. נ.
- PM 3:41, 7/23/13 מפיצה של ספר ההוכחות שחזרה בתשובה דרכו והזמינה ספרים לזיכוי הרבים: "ערן?????? יש לנו הירחור בתשובה גרושתו של בעלי אמרה לבת שלה (שהיא הבת של בעלי) שהיא לא מצליחה לישון בלילה מאז שנתתי לה את ספר ההוכחות ואמרה לבת שלה לבקש מימני טלפון של רבנית שתדריך אותה!!!!!! אני בשוק אני בהלם אני המומהההההההה!!!!!! אתה קולט???? גרושתו של בעלי היא רקדנית בטן!!!!!! תמיד עשתה מה שבא לה כולל ניאוף... אלכוהול... מסיבות.... אני בשוואוואו!!!!!!!"
- PM 4:05, 7/23/13 ערן שלום וברכה, אני מוצאת לנכון לכתוב לך כחובה את דברים אלו, לאחר שקראתי בעיון רב ומדוק את כ-ל ספר ההוכחות שחיברת. זה הולך להיות קצת ארוך אז תתכונן. (: דבר ראשון אשריך ואשרי חלקך ! כשוחחנו בטלפון לפני מספר שבועות, אם אתה זוכר, סיפרתי לך שהספר בקובץ PDF התגלגל לידי והתרגשתי מאוד רק מלקרוא את תוכן העניינים. ממש התחלתי לדמוע והתרגשתי נורא רק מלקרוא את ראשי הפרקים. עוד באותו היום (זה היה מוצא"ש) התחלתי לקרוא ברעב גמור את הספר והנה אני מוצאת את עצמי יושבת מול המחשב עד שעה 04:00 לפנות בוקר, כאשר למחרת היום היה לי ראיון עבודה בפני שופטת. למעשה ראיון העבודה לא כל כך עניין אותי כמו הצימאון לקרוא את הספר וגם בדרך לראיון המשכתי לקרוא דרך הנייד. לפני תחילת הראיון היה עייב של שעה עקב ת"ד לא עלינו שקרתה לשופטת, כולם התעצבנו ורק אני חייכתי לי שיש לי עוד זמן להמשיך לקרוא. היום לאחר שסיימתי לקרוא את כל הספר וזאת לאחר קריאה בדבקות כל יום ובנוסף לכך שאני עוקבת אחרי ההרצאות שלך ביו-טיוב, רצייתי לומר לך שבזכותך התחזקתי הרבה מהדברים, זאת בשים לב לתקופה שעברתי לאחרונה (סיפרתי לך בשיחת הטלפון שלנו שהתאלמנתי 3 ימים לאחר ברית המילה של בני הבכור). הדברים שלך ממש היו במקום כמו גם הספר שמילא לי הרבה זמן פנוי שהיה ועדיין לרשותי. בכל הרצאה שלך, הרגשתי ממש שאתה מדבר איתי אישית, אולי ישמע מצחיק אבל אני מרגישה שאני מכירה אותך כבר אישית מכל הסיפורים שאתה מעביר בהרצאות. החזרה בתשובה שלי, לפני כ 5 שנים, הגיעה ממקום אחר. גדלתי בבית מסורתי, קידוש, לא מדליקים אור בשבת, הפרדה בשר חלב, נרות שבת, בית כנסת בחגים וכד' - בית ספר יסודי מסורתי סטנדרטי. אומנם, בבית תמיד הייתה (ורק התעצמה) האווירה והידיעה שיש בורא לעולם והכל ממנו. לכן, אף פעם לא היו לי ספקות כלשהן בקיומו של הבורא והעובדה הנחרצת שתורת משה אמת ואין בלתה ! חזרתי בתשובה בזכות ארגון נפש יהודי (הרצאות לסטודנטים תמורת מלגה), ארגון מבורך ואני שמחה להיות חלק ממנו עד היום למעשה. הספר בעצם רק חיזק את האמונה שלי ונתן לי גושפנקא שתמיד חיפשתי לעצמי. אציין שמרבית התכנים שבספר, קראתי אותם לא מזמן מהספר 'מסע אל האמת' של הרב זמיר שליט"א שקיבלתי מהרב זמיר בעצמו (כשהייתי מתנדבת בהידברות), המהפך, התוכנית תורת אמת וכד'. אני רוצה לומר לך שאחד הדברים שממש זיעזעו אותי זה המסרים מגליה. ראיתי גם את הסרט של אמא של גליה, שולמית, וקראתי את הספרים ופשוט קיבלתי סטירה לפני. אי אפשר להתעלם מזה ! המסרים ברורים וחד משמעיים, זה מדהים!!!!!! זה כל כך נגע לי, הזכיר לי שטיפלתי בילד חולה אוטיזם PDD בא ממשפחה חילונית גמורה (מחוקים לגמרי! ר"ל), כשהוא היה בן 3 להורים לא הייתה ברירה אלא לרשום אותו לגן דתי כי רק שם היה טיפול מיוחד לילד. מה אני אגיד לך, הילד הזה פשוט מלאך, איזה דברים הוא אומר, איזה שאלות הוא שואל, איך הוא חוקר כל דבר, זה לא ייאמן! בן 3 ממשפחה חילונית רק התחיל לדבר וכבר רוצה לדעת מה כתוב במוזון, רצה שאביא לו מברג לפתוח את הקופסא הזו שתלויה במשקוף הדלת, התרגש עד

דמעות כשלקחתי אותו בפעם הראשונה לבית הכנסת (זה היה בשמחת תורה), שאל אותי כל מיני שאלות על הבריאה, על בורא עולם, על נשמות, סיפר שראה את דודה שלו שנפטרה והיא העבירה לו מסרים (קראו לה שולמית והוא שר בשבעה "שובי שובי השולמית"), ויש עוד הרבה סיפורים מהילד המקסים הזה ! (ולא.. ההורים עוד לא השכילו לחזור בתשובה, גם אחרי שחטפו הרבה 'מכות' מהקב"ה לא עלינו, מחלות וכד'). מה אומר ומה אגיד ערן היקר, עצוב לי שעם ישראל ככה, הרבה אנשים מבוגרים, משכילים, נבונים מאמינים שבאנו מפיצוץ וכל כך רחוקים ממציאאות ה' יתברך. תמיד רציתי לזכות את הרבים בדרך מיוחדת ומקורית וברוך ה' זיכה אותי לקרוא את ספר ההוכחות במלואו (ההרגשה כמו לקרוא את פס"ד בנק המזרחי [אם אתה זוכר מימי הלימודים] כמובן להבדיל אלפי הבדלות, אף אחד מהחברים שלי לא האמין לי שקראתי 400 ומשהו עמודים של פס"ד...) אבל אני אוהבת לקרוא כל מה שקשור ליהדות וגם אוהבת לכתוב (השם מזכה אותי לכתוב ספר על שלום בית והנהגות האישה, הרבה עבודת חקר לכן אני מעריכה מאוד את העבודה שעשית, זה לא פשוט בכלל). בכל מקרה, אשמח להיות שותפה במפעל הענק שלך לזיכוי הרבים ! יישר כח ענקי ממני ואגב תדע שאני מתפללת עבורך כל יום ערן בן שולה רחל ! בשורות טובות תמיד ! בברכה, ש. ב-ד., עו"ד ~ אין עו"ד מלבדו ~

- PM 11:15, 7/23/13 "בעלי מתחזק גם אני ברוך השם. אני קניתי ספרים שלך חילקתי אותם נשאר לי שש ספרים. בעזרת השם אני יקנה עוד בעלי קורא את הספר שלך. כולם למי שנתנו מתנה כולם אומרים ספר חזק תבורך אמן. בן שלי לקח לצבא חילק לחיילים כמה ספרים...תודה רבה תבורך אמן ויהיה רצון אשריך שבזכותך אני זיכתי הרבה אנשים בספר שכתבת... מ.ב."
- PM 7:42, 7/24/13 "שלום ערן, אחרי קריאה של ספר ההוכחות האמונה שלי התחזקה לאין שיעור. הייתי רוצה לזכות את הרבים ולהפיץ אותו בקרב חבריי והלקוחות שלי. אשמח אם תוכל לשלוח לי 20 ספרים של ספר ההוכחות מהדורה 4 וגם 5 אם יש כבר. שסהכ יהיה סביב עשרים. בהמון תודה ר.. אשתי כבר הזמינה ממך 11 ספרים וחילקנו אותם לכל המשפחה. "
- AM 10:13, 7/25/13 "היי ערן ! קיבלתי את הספר שלך מקרה שהייתי בביקור בארץ דוד שלי זיכה אותי לקרוא בו ! אני בטח עוד אחת למיליון שאומרים לך את זה אבל ישר כוח !!! תבורך מלמעלה !
- PM 3:41, 8/4/13 "בס"ד ערן שלום, רציתי להעדכן אותך שעברתי לפלפון כשר מאחר וזה בעיקר בזכותך ובזכות הרצאה של הרב שטיין אם איני טועה לגבי החשיבות של העניין,אמנם עברתי כבר לפני שבועיים ב"ה אבל אני מאמין שעדיף לומר תודה מאוחר מאשר לעולם לא,אז תודה רבה ושבוע מבורך:"
- PM 3:42, 8/4/13 "רנית שהרבני ספר מעניין ביותר ממש מרתק
- PM 5:36, 8/6/13 "שלום ערן, אנחנו משפחה של חוזרים בתשובה שצופים בשיעורים שלך בYouTube וממש מרותקים לכסא, הייתי רוצה ב"ה להזמין אותך אלינו שתעביר שיעור אצלינו בבית באשדוד.
- AM 8:26, 8/11/13 "יהודי צדיק ששמעתי אתמול בלילה הרצאה שחיזקה אותי שהייתי במצב נפשי חסרת אונים ובזכות זה התחזקה שוב האמונה והבנתי גם שיש דברים רעים בעולם שאנחנו לא רואים אותם אבל יכולים למנוע מהם להגיע לחיינו ואני ימשיך לשמוע ולעקוב אחרי דבריך
- AM 3:18, 8/15/13 "הזמנתי 5 ספרים מהמהדורה החדשה מאשר שכבר הגיעו אלי ביום שישי (בנוסף גם קיבלנו באריזה ספר מדהים "אנחנו לא לבד") ואנחנו מחלקים את הספרים לאנשים שרחוקים מאוד מהדת, אשריך על כתיבת ספר ההוכחות ישבנו בשבת וקראנו ופשוט נדהמנו כמה חפיפה יש בין ה"מדע" לתורה, תענוג גדול לקרוא אותו."
- AM 3:54, 8/15/13 "שלום . אתמול ברוך ה' קיבלתי את הספרים מרבי אשר שהזמנתי שבוע שעבר. היו הרבה עיקובים עד שהגיעו אלי הספרים. אפילו הרב אומר שלא קרה עוד דבר כזה . אבל אני יודעת שלכול דבר טוב תמיד יש מניעות . כנראה זה מה שיביא את המשיח צדקנו בעזרת ה' , אני רוצה להגיד תודה לה' יתברך על זה שבזכותו זכינו בדור כזה לספר כזה חזק. חילקתי אותם אתמול בהפרשת חלה שעשיתי בבית. אחותי קראה קצת מהספר והחליטה להתחזק . ותודה גם לך שבזכות ההרצאות שלך התחזקתי מאוד ושם ראיתי את כול התשובות לשאלות שהיו לי ברוך ה' . ואגב אני כבר סגרת 2 לספטמבר עם בית כנסת. שתבוא להרצות שם בעזרת ה' בלי נדר. א"
- PM 6:24, 8/18/13 "ערן כל היום וכל הלילה הדברים הכתובים הספר שלך מהדהדים בראשי ! כל כך מחזק הכל הכל.. ישבתי בשבת ולמדתי מהספר הקדוש הזה ! הגעתי לחלק של המתים הקליניים אי אפשר לתאר פשוט מצמרר מחדיר מחזק ומעורר !!!"
- PM 12:24, 8/19/13 "זהבית סמדה" ערן,אני רוצה לדבר בשמי ובטח בשם המון אנשים שבוודאי חושבים ומרגישים כמוני אני רוצה להודות לך על דף הפייסבוק שאותו אתה מנהל על כל ההרצאות שלך שאותן אני זוכה לראות ביוטיוב על השינופים שלך בסיפורים מרגשים של אנשים שחזרו בתשובה ובזכות הספר אותו כתבת אתה מרגש אותי כל פעם מחדש מחזק אותי מאוד ומשמח אותי לדעת שיש עוד מישהו כמוני שזכה ברוך השם לחזור בתשובה ומרגיש את הצורך לסייע לאנשים אחרים לחזור או להתחזק אני מאחלת לך שכמו שאתה מחזק אנשים השם יתברך יחזק את ידך ויתן לך הצלחה וברכה בכל אשר תפנה ושתזכה בקרוב מאוד להקים בית נאמן בישראל ובבת מלך אמיתית . אשריך תודה"
- Yonatan Busi PM 12:25, 8/19/13 "שמעע אתה מ-ל-ך אין לך מושג באיזה קלות הופכים אתאיסטים לבעלי תשובה עם הספרים שלך אתה פשוט לא מאמין, אני הולך לכל החברה האתאיסטים שהיו איתי בשיכבה, כל הביו רפואה ביו כימיה ביו זובי , פשוט נותן להם את הספר, אומר להם "תגידי לי אתם אם משה רבנו המצויא חס ושלום את התורה מדעתו לפני 3300 שנה, איך הוא ידע את כל זה" ומביא להם את הספר , והם לא רוצים להחזיר לי אותו חחח מאז זה שלהם לא שלי והם מעבירים הלאה ומתלהבים... כמה כאב ראש אתה פותר לכאלו שרוצים להחזיר בתשובה אחרים בזכות הספר שלך ... אתה גאון !!! אתה לא מבין כמה טוב בעם ישראל בזכותך !!! כמה חוזרים בתשובה כמה מתחזקים בזכותך !!! ואני גאה להגיד שזה עורך דין שכתב ולא איזה חרדי / דתי ... מכל הבחינות והצדדים הספר הזה מושלם, ישר כח,

תמשיך ככה, אתה מקרב את הגאולה לעם ישראל !! אשריך ואשרי כל חלקי הגוף שלך שעברו על הספר הזה ! תמשיך בבקשה תמשיך אל תעצור כל עוד הנר דולק אפשר לכתוב !!”

- 8/27/13, PM 2:13 ערן שבוע טוב !! אני קראתי את ספר ההוכחות והיתחזקתי מאוד בשנה האחרונה אני שומר שבת תודה לך על הכל !! אני רק רוצה לישאל אותך משהו אני ואבא שלי שומרים שבת שלי 2 אחיות בנות 4 שאם לא שומרות אבל אני יודע שאם נחשבות תינוק שנישבה אבל אמא שלי לא שומרת ואני רוצה שהיא תיתחזק לאט לאט היא מתחילה להקשיב לי אני גם גרמתי לכמה ילדים לישמור שבת הראתי להם את האמת אבל אני מיוחד מהגוג ומגוג אני חושב על זה הרבה מה אני יכול לעשות בישביל להחזיר את אימא שלי כמה שיותר מהר תיתן לי בבקשה דברים הכי מחזקים וטובים שאני יראה לה תודה !!!”
- 8/29/13, PM 3:22 א.מ.מ:”רצייתי להודות לך על הספר המיוחד שלך הוא מרכז את כל החומר האיכותי מכל הספרים המגלים את האור שבתורה והספר מלא יראת שמיים אמיתית ונשמה וזה סיבת ההצלחה של הספר”
- 9/2/13, PM 3:33 תודה רבה, רצייתי להגיד שרכשתי את הספר ונורא התחזקתי בזכותך ,,, ש.
- 9/9/13, PM 3:28 שלום רב, הייתי רוצה לקבל כמות של ספרים בעזרת השם לזיכוי הרבים ! איך אני יכולה לקבל? אשמח שתחזור אלי לכתובת הזאת עם הפרטים המלאים תודה רבה והספר מעולה ויכול לעזור לכל אחד ! אלינור ארוב
- 9/9/13, PM 3:30 רצייתי להודות לך. אני כבר 15 שנה בתשובה, ובשנתיים האחרונות ירדתי מאוד ברוחניות ובאמונה עד לכדי עצבות גדולה, הגעתי למצב שאיני מתפקדת בבית, לא בניקיון, לא בבישול, לא בטיפול בילדים ולא בלהיות רעיה לבעלי. היו לי המון מחשבות כפירה שאיני יכולה לפרט. במשך כל הזמן הזה לא פסקתי מלדבר עם בורא העולם ולבקש ממנו עזרה. אין לי אפשרות ללכת לשיעורי תורה בשעות הערב וכנראה משום כך חלה הירידה. ברוך השם ששלח לי שליח - אותך, הגעתי לשיעורים שלך ב'מקרה' ביוטיוב (אין לי אינטרנט בבית, אני שומעת אותך בזמן העבודה כשאין לי כל כך מה לעשות), אני רוב הזמן שומעת אותך ומאוד מאוד מודה לבורא העולם ששלח לי אותך. בזכותך אני מבינה שכל מה שאני סובלת לאחר התשובה בא מחטאי העבר שלי אשר לא הצלחתי למחוק אותם בתשובה שלי, ועלי לבצע תיקונים כדי לבטל מעליי ייסורים שונים. אודה לך מאוד אם תוכל להפנות אותי לרב כדי שיאמר לי בדיוק אילו וכמה תיקונים עליי לעשות, וגם את מס' הטלפון של רבי אשר כדי להזמין את ספר ההוכחות. תודה רבה לך, שתהיה לך שנה טובה, הרבה בריאות והצלחה, שתעלה מעלה מעלה במדרגות התורה ותהיה רב גדול בישראל, ושהשם ישלח לך את בת זיווגך משורש נשמתך ותמיד תהיו יחד בשמחה ואהבה. ש.א
- 9/10/13, AM 3:13 ערן היקר !! זכות גדולה נפלה לידי, שהתגלגל לידי הספר שכתבת, זהו ספר שאחותי היקרה קיבלה במתנה, ואני התחלתי לעיין בו ולהתעניין מאוד, מכיוון שאני מאמינה מאוד בקדוש ברוך הוא, ולכל דבר שאנו עושים בעולם הזה, ניתן את הדין בעולם הבא. דברייך מאוד מחזקים שביאת הגאולה קרבה, אמן כן יהי רצון, ואפילו המילה מוות כבר איננה מפחידה אותי כבעבר שרוב המחשבות עסוקות בזה ומפחדות, באופן טבעי.. הקשבתי להרצאות שלך ביוטיוב נסחפתי האמנתי בדברייך והוזלתי דמעות כתינוקת ממש !! אשריך על העבודה הקדושה שאתה עושה, ומשמיים תקבל שכרך !! ! תודה לבורא עולם שהביא אותך אלינו כשליח מצווה. הייתי חפצה להתקרב עוד בדת ולהוסיף מצוות, אני גרה בבית שאן, תוכל להמליץ על רב שאוכל לקבל הדרכה. אשמח מאוד בהדרגה להוסיף עלי עוד מצוות. ואם אני יארגן קבוצה לשמוע הרצאה, היכן אפשרי להיפגש איתך? תודה רבה על כל מה שאתה עושה לכל נפש ונפש בארצנו הקדושה. בהערכה רבה !!! חתימה טובה
- 9/10/13, PM 3:04 תקראו תגובה מדהימה של צדיק, שהוא תלמיד בבית ספר, תגובה שריגשה אותי מאוד !! פשוט מרגש לדעת שיש צדיקים קטנים בארץ הזאת: "הצלחתי לגרום לשתי ילדות לשמור שבת כבר ולאחת מהם קריאת שמע לפני המיטה ואני מחלק עכשיו דיסקים שהביא לי הספר שלי בכל חדרה עם האופנים ועושה שיעורים בהפסקה לילדים חילונים כמה שיותר לזכות רבים !!”
- 9/12/13, AM 4:11 Y S ערב טוב, אני בחור חרדי שראיתי לראשונה את הספר שלך בחג ראש השנה. קראתי את כולו במשך כל החג ומאוד אהבתי. יישר כח זכות גדולה לזכות את הרבים.”
- 9/24/13, AM 5:23 אלבנה ניסני ערן היקר ! מועדים לשמחה, אני קוראת את הספר שלך, ואני ממש בהלם על הסיפורים שאנשים חוו מוות קליני. כגון: אחד בשם שרון, ואשר מסעוד. אין זה כל כך מחזק. וכן אני קוראת תהילים לרפואתו של מרן גדול הדור. הרב חיים עובדיה יוסף בן גורג'יה. ישמור אותך !!
- 9/24/13, AM 5:30 א.א. "ואגב עדכון חשוב יש לך חלק גדול בזה שהחלטתי לעשות צעד ולקום וללכת לשיעור ואסביר את הסיפור שלי אתה מכיר שבא לי יצר בחודשים אחרונים להתחזק יצר פנימי לא מובן וכמובן שזה לא קל ויש כוח עצלנות כזה של היהר בטח שהנשק הגדול שלו לדעתי זה העצלנות וקבעתי במשך כמה שבועות לא קטן ללכת ולא יצא לי כל פעם משו אחר הזה והזה אבל זה חשוב שתדע שבדרשה אחת שלך ראיתי שלימוד תורה יכול לבוא במקום ייסורים ואני שבשנים האחרונות עברתי שינויים ירידה בפרנסה בצורה משמעותית איבוד הרבה מהחסכונות שצברתי במשך שנים על חשבון הבריאות וביצוע וכשהבנתי שזה מין טיהור וכפרה אז קיבלתי את זה באהבה כמו שצריך והכי חשוב בהבנה שזה לטובה וחשבונות שמיים אבל בקיצור באחד הדרשות שלך חיזק אותי נושא שלימוד תורה אפילו שעה פה ושם מתי שאפשר כדי להרגיל את עצמי זה מחליף יסורים והכי חשוב הוצאות כספים ללא שליטה מכל מיני כיוונים הפסדים וכאלה גם בהכנסות עצירה וגם פגיעה בהון שהיה קיים שכבר רובו הלך כפרת עוונות”
- 9/24/13, Adir Aroasti AM 5:31 מממליצה בחוווווו ספר (ההוכחות) ממכררר !!!
- 9/24/13, AM 5:32 מיטל וקנין הספר אכן מחזק.
- 9/24/13, AM 5:33 מ.מ. מועדים לשמחה, אני לא יודעת אם אתה יודע או לא .. הייתי אצל הרב דניאל זר עכשיו ועל השולחן שלו בלשכה הספר שלך היה שם מונח !!! אשריך ... הספר שלך עושה רעש גדול ! זכות גדולה !!”

- AM 6:13, 9/24/13 ערן היקר ! לדעתי אדם שהכי רחוק מאבינו, ומהתורה ומצוות ויקרא בספר הזה, זה פשוט העיר אותו משינה עמוקה. אני אומרת זאת מכל הלב באמת. זה כל כך מחזק, מסקרן, הן מבחינה רוחנית והן מגשמית. בקיצור אני מכורה לספר. כמו אדם שמעשן. חח. באמת !!
- AM 9:18, 10/2/13 שלום לך ערן ! אני הייתי בכנס של בנות בחודש אלול והביאו אותך להרצות שם, כ"כ התרגשתי מהסיפור שלך שנשמע שזה יצא ממש מהלב.. קניתי את הספר שלך בכנס ובעשרת ימי תשובה התחלתי לקרוא בו, ופשוט רציתי לומר לך שזה ממש חיזק אותי בייחוד בחודש אלול. יש לציין שאני שומרת מצוות אבל בכול אופן זה ממש חיזק אותי. נ. ב. אני מכירה חלק מהקטעים מהרב זמיר כהן (כפי שציינת שם) יישר כוח גדול לך שתמשיך לחזק ולהרבות שם שמיים ברבים תמשיך כך... תהילה.
- AM 9:33, 10/2/13 ערן היקר, במשך חיי עברתי המון בדת, התקרבתי התרחקתי וככה זה המשיך... ואז הכרתי אותך וקראתי את הספר שלך שאני קוראת אותו כל שבוע מחדש ולא מוותרת, היום אני לבושה בצניעות שזה גרביים חצאיות מתחת לברך וחולצות צנועות זה היה הכי קשה לי ולא ויתרתי לעצמי היו לי מלא נפילות וקודם תיקנתי את הנשמה, ורק לפני חודש לקחתי צניעות ב"ה לך יש חלק גדול בהיתקרות שלי לאבא היקר, אני מודה לך על הזכות לעזור לי להתקרב באהבה, והכי מודה לך על הזכות לגרום לאחרים להבין מי זה אבא שלנו ! תודה רבה רבה רבה ! אשריך על זיכוי הרבים שכורא עולם יתן לך את כל הטוב שיש לעולם להציע וזיווג הגון במהרה שתיזכה לעמוד תחת כיפת השמיים ולקדש את בחירת ליבך, אשריך"
- PM 5:47, 3/10/13 המלצה לספר ההוכחות מרבי ניר אבוגאן מהסרט חותם האמת שחיזק אלפים "ערן היקר אהוב נפשי השם ישמרך מאחל לך חודש טוב ומבורך ולזיווג טוב והגון בקרוב - תדע לך אחי יקר שאני אוהב אותך בלב ונפש מעריך את עבודת הקודש שאתה עושה - חזק וברוך אחי יקר... תודה רבה שזיכית אותי להגיע לשלומי איתך ביחד הייתה לי הזכות ותודה לך על כך . אתה בנימי נפשי מחזק אותך שלא תנוח בעולם הזה ותמשיך להפיץ את ספר ההוכחות ואני אישית עד למקרים רבים שאנשים רבים קנו/קיבלו וחזרו מכך בתשובה שלמה קרי/ שבת תפילין ציצית טהרת המשפחה תהילים לימוד התורה ועוד.... ואני עד אישית מקרוב לכל אלה חזק ואמץ ואל תחת - כי עמך ה' אלוקיך בכל אשר תלך. אוהב אותך אהבת נפש, ניר אבוגאן.
- מתיר לך כמובן להפיץ את זה בשמי ושאישיית אני מבקש שימשיכו להפיץ את הספר הזה הלאה לא ינוחו כי אין זמן וצריך לעזור לאחינו עמ"י"
- AM 8:51, 10/13/13 "ערב טוב ערן. אני בטוחה שאתה רגיל לתגובות מדהימות מאנשים שקראו את הספר שלך ושאי אחת מעשרות אנשים ששיבחו אותך והחמיאו לך והודו לך. אני באמת מודה לבורא עולם שנתן לי את הזכות להכיר את הספר שלך ואני בטוחה שגם אתה מודה לו. זכית ! ! העלת לרבים את החיך על פניהם וענית להם על תשובות שבזכותן יש להם נחת כשעכשיו הם יודעים שיש כאן מטרה ! ויש כאן משהו מעלינו ! אז באמת תודה אני מאושרת שיש אנשים כמוך שחשוב להם לזכות את הרבים ולעורר את ליבם. הייתי שמחה להזמין כמה ספרים, אשמח אם תגיד לי איך עושים זאת ? ע.ש"
- AM 6:16, 10/16/13 עליוזה יעקב : "ל-ר-ו-ץ לא ל-ל-כ-ת לרכוש את הספר של ערן "ההוכחות" אני בעיצומו של קריאת הספר, מרתקק, מאיר עיניים ולב, כתוב בצורה מדהימה, לכל מי שחילקתי סביבי, אני מקבלת תגובות חמות על הספר, ואמן שבעזרת הספר יתחזקו האנשים סביבי וכל הקורא בו. יישר כוח ערן על פועלך ! ! ! !"
- AM 7:05, 10/16/13 "מה מצב ערן ? רציתי קודם כל לברך אותך על זיכוי הרבים בפייסבוק ובספר שכתבת, שהשם יתן לך כוח ותעלה מעלה מעלה בדרגות התורה אשריך, כפי שסיפרתי לך מאז ראש השנה ועד היום ברוך השם אני עם כיפה וציצית בזכות החיזוקים שלך ומשתדל מאוד בכרכות ותפילות ובלמוד תורה
- AM 7:06, 10/16/13 ש.ר" אשריך אחי שזיכית אותנו בזיכוי הרבים בזמנו קניתי 20 ספרים שכבר חולקו והיום קניתי עוד 30 ספרים שהרב אשר צריך להקפיץ לי על הדרך אז שוב תודה ותמשיך לתת הרצאות מרתקות ביותר אני מוריד ומקשיב עם אשת ליפני השנה "
- AM 6:34, 10/29/13 Fany Atias ממליצה מאד לרכוש את הספר הוכחות מרגש מעניין ומרתק מאד
- PM 2:07, 11/9/13 "עליזה יעקב : "שבת שלום ומבורך ערן, איזה כיף קניתי ספרים וחילקתי שלא על מנת לקבל שכר כלשהו, אלא למטרת הפצת תורת ואהבת ה', ועם על הדרך גם זוכים לעשות מצווה איזה כיף... דרך אגב אני ממשיכה לקבל תגובות מדהימות על הספר, אחותי בתהליך התחזקות רוחנית והספר מחזק אותה מאוד והיא לאט לאט מקבלת על עצמה עוד קבלות, יהי רצון שכל עם ישראל יפקח עיניו לאמת ויתקרב לה' יתברך, כל הכבוד לך ערן על כל שאתה עושה ואיזה כיף שבזכותך אנו גם זוכים לעשות מצוות :-)) מחכים לספר הבא שלך בע"ה."
- PM 4:19, 11/9/13 "שבוע טוב ערן, קודם כל רוצה שוב ושוב להודות לך על ספר ההוכחות... הוא פשוט שינה לי את החיים לטובה ב"ה ! ! ! בעלי מחזק והתחיל להניח תפילין וללכת לשיעורי תורה ! ! ! ניסי ניסים ! ! ! ! ! 5 חברות שלי חזרו בתשובה... מי היה מאמין ! ! ! ! ! 8 בנות מהמכללה בחיפה חזרו בתשובה ! ! ! ! ! כל מי שיש לו נגיעה בספר פשוט "נדבק בנגיף" וחזרו בתשובה... לא נתפס בשכל ! ! ! ! ! ממשיכה להפיץ את הספר ומקווה שהשם יזכה אותי שכלללל מי שאתן לו ספר יחזור בתשובה שלימה אמון ! ! ! ! !"
- AM 7:52, 11/12/13 "בן עזרא אשריך ! ! ! עם הספר ספר ההוכחות אם אתה זוכר אותי הייתי בדימונה בבית המדרש שלנו לקחתי ממך הרבה ספרים והרבה אנשים התחזקו אשריך..."
- PM 12:15, 11/17/13 "היי רק רציתי לשתף שלפני כחודש קיבלתי את הספר מתנה מחברה, ספר מדהים ומחזק מאווד ! ! !, שתדע שבזכות הקריאה בו לקחתי על עצמי כיסוי ראש רק לשישי שבת כרגע) שבחיים לא חשבתי לכיוון של כיסוי) וזה אחרי שהרבה זמן לא הוספנו מצוות, אנחנו כבר כשלוש שנים משתדלים לשמור שבת כהלכתה ובהדרגה, ודי נתקענו, והספר הזה נתן לי פוש רציני בחשיבה וגם בעלי

התחיל לקרוא בו בעקבותיי, ומחר בלי נדר הוא יתקשר להזמין כמה עותקים כדי שנוכל להעביר את זה הלאה, אז תודה ענקית !!! מה שקרה לי בעקבות הספר זה יקר מכל אוצר. ועוקבת באדיקות אחרי מה שאתם כותבים פה זה מאוד מחזק.

• Hagit Ashtamker PM 2:45, 14/2/1, "קיבלתי את הספר הזה (ספר ההוכחות) מתנה ויש שמה דברים יפים ומעניינים שלא יעלו על הדעת אפילו.."

• Yarden Dan PM 2:50, 2/1/14 "שלום כבודו רציתי לומר לך אשריך בעולם הזה תאריך ימים בנעימים אין סתם בעולם לפני כמה ימים יתגלגל אליי הספר שלך (ספר ההוכחות) בעל של חברה טובה השאיל אותו שישי בערב עד מוצ"ש קראתי אותו מהתחלה לסוף מדהים נשארתי מרותקת למרות שאני בחורה חרדית נדהמתי מיסודיות ודיוקם של חומרים בספר שלך חיזק אותי המון במיוחד פרק של הזיווג וגילגול הנשמות הדיבוק השבת הוכחה לבורא ישבה שמו לעד יישר כוח גדול כבודו יהי רצון שיהיה שבוע טוב ראש חודש טוב עלה והצלח בכל הדברים שאתה עושה חזק ואמץ תבורך מפי עליון לעשות זיכוי הרבים ברכה והצלחה תזכה לביאת המשיח

• PM 5:39, 2/1/14 "אני הזמנתי את הספר שלך וקראתי אותו פשוט הייתה לי את הזכות להתחזק כמה אמתת יש בספר תודה ותודה להשם יתברך שבזכותכם עליתי מעלה חזרה ולא ירדתי עוד.. שהשם יברך אותך וישמור אותך ויתן לך רק טוב וכוח לזכות את הרבים בחיזוקים שלך בעזרת השם בשורות טובות ומשמחות ולילה מבורך (: ה.ש).

• PM 7:49, 2/3/14 נטלי אביטן: "קניתי את הספר (ספר ההוכחות) ואין בו איני קוראת לפחות 3-4 עמודים. מתמוגגת ומרגישה מלאה בנשמה בכל פעם שאני עם הספר הזה. אני עוברת מהפך גדול בחיים.. ומעבר לאמונה החזקה הספר הזה מחזק אותי יותר ! ! כבר הופץ בע"פ ובעזרת השם יופץ בכתב. תודה רבה ! !"

• AM 11:57, 2/4/14 דוד אוזן: "כדאי מאוד אני גם הזמנתי וקניתי עשרות ספרים חלקתי לזכוי הרבים הרגשה טובה גם טוב למעשר. חלקתי בבית הכנסת בעבודה. ואף קראתי את כל הספר מרתק ומחזק מאוד."

• PM 1:30, 3/1/14 לכבוד ערן, רק רציתי לידע אותך שאלוקים זיכה אותך להחזיר אותי בתשובה כבר חצי שנה ברוך השם וכל יום והיום תודה רבה לך ושבוע טוב שהיה לך ולכל קרוביך ושאלוקים יזכה אותך עוד אמנ תודה רבה רבה רבה רבה אופק יחזקאל

• PM 4:00, 3/2/14 ברוך דרעי: אשריך ערן שאתה מזכה את הרבים בזכותך אני כבר לא מעשן בשבת שומר מניח תפלין יום יום שבת בית הכנסת אמנ שכל עם ישראל יחזור בתשובה אמנון
oo

• PM 4:02, 3/2/14 "ערן שלום, שמי ע.צ, עורכת דין בהכשרתי וכיום מו"ל מגזין בנושאי יזמות, קריירה והסבת מקצוע, פנטזים, הגירה לחו"ל ועוד. על ספר ההוכחות שכתבת, אבי ואני מדברים כבר מספר שבועות. ביום שישי האחרון מיד בתום הקידוש, לקחתי את הספר לידי והתחלתי בקריאת סיפורך האישי. אני מודה שלא יכולתי לעזוב את הספר, אך היינו חייבים לחזור הבייתה עם הילדים, וכמובן שלא אסיע ספר כזה בשבת. אמרתי לבעלי שאני חייבת לחזור במוצ"ש ולקחת אותו כדי להתחיל ולקרא בו. כך עשיתי. עם צאת השבת, טסתי להוריי, לקחתי את הספר ובהתרגשות גדולה לקראת המחר. אני מרגישה במיוחד בימים האחרונים שאני מצויה בצומת רוחני, והפלא ופלא כלילה האחרון היה לי חלום מאוד מוחשי. חלום לא טוב וידעתי שאת היום אני חייבת להקדיש לקריאה ולמתן צדקה. לפיכך, מהרגע ששמתי את ילדי בגן בבוקר, לא מש הספר מידיי. קראתי כ-100 עמודים, שזה קצב קריאה מאוד איטי בשבילי, אבל היו המון דברים שהייתי חייבת לקרוא מספר פעמים והמון דברים שהייתי חייבת לכתוב לעצמי על מנת שאזכור. אני מוכרחה להודות שהתחושה שמלווה אותי מתחילתו היא שמצד אחד, אני ממחרת בקריאתו מתוך מטרה לגמוע אותו בבת אחת, ומצד שני, אני מרגישה שלא בא לי שיסתיים. אשריך על כתיבת ספר זה, שהוא לגמרי מפעל חיים של ממש! הייתי רוצה לשוחח איתך על שני דברים: האחד, אני רוצה להזמין 5 עותקים לחמש נשים שלדעתי הצנועה יפיקו את המטרה הנעלית שלשמה כתבת את הספר. אנא הסבר לי כיצד מזמינים. השנייה, הייתי שמחה שניפגש. מתוקף היותי אשת תקשורת, אשמח שנערוך יחדיו כתבה ונזכה בה את הרבים. האם אתה בישראל בימים אלה? בברכת כל טוב, ע.צ (בתו של), שהזמין לפני ימים ספורים גם כן עותקים מן הספר) "עכ"ד

• AM 12:38, 3/4/14 ערן בוקר טוב רק רציתי להגיד לך כול הכבוד על מה שאתה עושה השיעורים שאתה נותן מאוד מאוד מחזקים אותי בזכותך ובזכות השיעורים שאני עובר אצל הרב שלי אני רק מתחזק יותר. בזכותך גם נפתחו לי העיניים לדברים שקורים מסביבי ולי. ואני מתחיל להבין את המשמעות של זה. עלה והצלח ותמשיך בכל הכוח אתה עושה עבודת קודש.

• AM 8:55, 3/10/14 "שלום רב. ברוך השם היום זכיתי לקנות את 50 ספרים שלך ספר ההוכחות לרפואת הבן שלי י. בן ר. (השם שמור עימנו תברכו אותו לרפואה שלימה והשם יודע במי מדובר) כבר חילקתי כמה ולא יאומן סוף סוף היום הוא התחיל להראות סימנים טובים של הבנה זה לאחר תקופה מאוד מאוד קשה עד ממש אתמול שהוא רצה ממש לגמור אם החיים שלו ותבין מודבר על ילד בן 9 וחצי בסך הכול אמנ שהמצב שלו ימשיך ככה. נסעתי עד ב"ב שזה רחוק מימני ממש אבל אם מלא אמונה בלב שיהיה בסדר וכבר ממש חילקתי כמה ויש שיפור אני ממש מרגישה אושר בנשמה שלי. תודה לך שה" ישמח אותך ורק בשורות טובות בע"ה." עכ"ד

• AM 11:43, 3/17/14 "היי ערן, הוספתי אותך.. כי רציתי להגיד לך שבמוצ"ש האחרון הספר שלך הגיע לידי, בפעם הראשונה כי לא ידעתי על קיומו לפני כן והתחלתי לקרוא בו בפרק שמדבר על פאות נוכריות כיוון שאני נמצאת עכשיו בדילמה די דומה אני גרושה ומתנדנדת מאוד לגביי הכיטויי ראש - אם להשאיר או להוריד וברוך ה' חיזקו אותי מאוד דברייך אשריך... ראיתי שהיה כתוב שם בין היתר שהתלבטת אם לפרסם את הפרק הזה בספר או לא, אז עשית נכון דברייך גרמו לי להשאיר את הכיטויי יישר כוח !"מ.

• AM 11:59, 3/17/14 "היי עו"ד ערן בן עזרא.. אני בת 17 וחודשיים ומאז קיבלתי את הספר במתנה דרך הפייסבוק התחלתי ללבוש צנוע ולשמור שבתות .. עכשיו רציתי לדעת לאן אני ממשיכה? ואני מרגישה עמוק בלב שאני רוצה לדעת עוד שאני באמת רוצה לדעת מעבר אני לא יודעת איך מה עליי לעשות?"

- 12:01, 3/17/14 PM אפי' לי מילים להודות לך " הספר נפלא אני בעמוד 427 וזיכיתי הרבה אנשים. הספר עמוס ומאד מהנה. אני המומה מהכתיבה. תזכה למצוות!!! אם את רוצה לכתוב ספר נוסף אשמח מאד להעביר לך חומר מדהים....ישר כח....אמן!!!!!!נ."
- 1:16, 3/17/14 PM שלום הערן רציתי רק להגיד לך חזק וברוך על זיכוי הרבים שאתה עושה קראתי את ההוכחות ומאוד חיזק אותי ישר כח!
- 11:40, 3/19/14 AM "אהלן ערן חברים/חברות שלי הורידו היום מגוגל. הם המומים מהספר. התחילו לקרוא. חלק שלחתי לחילונים לגמרי והתלהבו מאד (דרך הרב אשר) הזמנתי ספרים וכבר למחרת הגיע. ישר כח!!!!!!.....נג."
- 12:46, 3/19/14 PM "ערן, תודה שענית לי על השאלות. וחזק וברוך על ספר ההוכחות על ההרצאות בזכותך אני שם ציצית ביום ובלילה. מתפלל 3 תפילות ביום(למרות שזה רוב הפעמים ביחיד אני צריך להתחזק בזה ולפעמים היצר מנצח ואני מתפלל 2 תפילות או תפילה אחת) בזכותך גם אני משתדל לעשות מצוות כי אני לא פראייר שיפספס מצוות מכל הנאות העולם ביחד מכל הדורות וכל הכסף שבעולם וגם אם מביישים אותי אני משתדל לא להגיב לא להגיד גם לשון הרע. וכל זה בזכותך ערן בן עזרא תודה אני מודה לך מכל הלב. מ."
- 7:39, 3/22/14 PM "אני כבר בעמוד 200 בספר שלך תקשיב זה אחד הספרים כל השבת נדבקתי אליו מ.ס"
- 7:43, 3/22/14 PM "ברוך בשם שבוע האחרון אני התחזקתי התחלתי להתפלל להניח תפילין והשבת מתכוון לשמור כמו בימים עברו והכל זכותך שחזקתה אותי חזק פה והיוןם אני רק קורא כל הסטוסים שלך וכבר לא מענין כלום אלה רק התורה הקדושה רתה זכיתה שבימים האחרונים של הגאולה להחזיר את הבניו של אבא שבשמיים וגם אלה שהיו ונפלו כמוני ואני מודה לבורא עולם על כל החסדים שהוא עושה איתי ומזכה אותי לחזור אליו גם אחרי שהאיתי בעבר קרוב אליו ובכל זאת הוא דואג רק אבא אמיתי יכול לאהוב גם אחרי שעזבו אותו כשאני מתבונן בלי פשוט לפכות עד כמה אבא אוהב ואני לא האיתי בסדר והוא בכל זאת רוצה אותי בחזרה והכל בזכותך. לי ולך אין מושג כמה שזכויותיך גדולות בשמים."
- 12:06, 23/14/3 AM "רציתי לשמח אותך ולספר לך שעד היום חילקתי קרוב ל 600 ספרים שלך, חלקם הזמנתי מאשר ולאחרונה מגיעה לרב פנחס ורוכשת כל חודש 100 ספרים שאותם מחלקת גם ללקוחותי וגם במסגרת הפרשות חלה ושיעורי תורה של הרב פלד בפ"ת ובר"ג. מרגע שאני מביאה את הספרים הם פשוט נחטפים. זה הפך להיות הפרוייקט המרכזי בחיים שלי,המון על חשבון זמן עבודה בית יולדים אבל אני כ"כ שמחה ומאושרת על זיכוי הרבים. כמו כן הדפסתי הקדשה בתוך הספר לעילוי נשמתו של הצדיק רבי יהודה פתיה וזה עושה לי נחת רוח כל כך גדול. אני משתפת אותך בחלומי והוא להקים אי"ה מוסדות צדקה/בית תמחוי על שמו של הצדיק ובכל דרך אפשרית להנציח את זיכרו הקדוש. תודה גדולה לך שאתה מתזכר אותו רבות ואני בטוחה שבשמיים מעשייך זוכים לכל כך הרבה הדים ותשואות ואתה בפירוש גורם פעיל וחשוב בהבאת המשית. תבורך תבורך תבורך. א. א. נ."
- 1:30, 14/3/23 AM "בוקר טוב:) אחרי הרבה זמן שלא הצלחתי להשיג את הספר קניתי כמה עותקים בבארק הספר הוא תענוג לעיניים,אני אדם מאמין ברוך השם, רציתי להגיד לך שבקריאת מספר עמודים בודדים הספר חיזק לי את האמונה בהשם יתברך אני כבר מחכה לסיים איתו:) ואני גם מחלק עוד ספרים לזיכוי הרבים :) תודה!!! פ.ס"
- 3:12, 3/30/14 AM עוד מכתב מרגש מקוראת ומפיצה של ספר ההוכחות מו"ל של מגזין קראו דבורה המרגשים איך ספר ההוכחות ממש מציל חיים!! תמשיכו להפיצו: "ספר ההוכחות המדהים היי ערן מה שלומך? רציתי לספר לך שאחרי שרכשתי מהרב אדרי את ספרך עשיתי ערב נשים בביתי. העברתי להן באהבה המון חלקים מתוך הספר, והענקתי לכל אחת מהן עותק ממנו. כמו שקרה אצלי, גם אצלן נדלק הניצוץ והאהבה, ומעבר לזה הצמא והרעב להעמיק עוד ועוד! מאז סיום קריאת הספר אני לומדת כל שבוע את פרשת השבוע לעומקה בהתרגשות גדולה, מול 5 ספרים נהדרים ומעבירה ממה שאני לומדת לבני משפחתי בקידוש. כולם מתרגשים ומחכים לזה מאוד, ובראשם בעלי וילדיי שהם כל עולמי... והכל כתוצאה מהספר שכתבת. אני מודה לך מאוד על כך שזיכית אותי להתקרב באהבה אל הקב"ה ותורתנו הקדושה. אנב, חברותיי והנשים ממשפחתי שהיו באותו ערב אצלי גם הן רכשו כמות ספרים לחברותיהן וזה הולך ומתפשט. אשריך!!!!!!"
- 3:28, 3/30/14 AM מכתב מדהים מיהודיה יקרה שבנה חולה והיא לקחה לרכוש במחיר מסובסד את ספר ההוכחות ולחלקו וכבר מייד ראתה תוצאות בשיפור במצבה של בנה ב"ה ישתבח הבורא ראו מה כוחו של זיכוי הרבים, וזה מכתבה מעכשיו: "שלום לך. בהמשך למה שכתבתי לך לגביי הבן שלי אז כך מאז לאחר שחילקתי כבר את רוב הספרים הספרים השבוע יום שישי המורה שלו שלחה לי מכתב שמאוד ריגש אותי שכול השבוע הוא פשוט שלט בעצמו וכול ההתנהגות שלו היתה טובה זה דבר שלא רגיל הוא כבר בן 9 וחצי ובחיים לא קיבלתי מכתב כזה תמיד היה רק תלונות קשות מאוד ופשוט מלחמות אם כול המורים ועוד יותר מזה השבוע רוצים לשלב אותו בכיתה רגילה בכמה מקצועות ובאמת כול פעם שאני מחלקת ספר יש לי בשורה טובה אני בעצמי פשוט לא מאמינה אני כבר כמה בבוקר ופשוט מחכה לעוד בשורה טובה אבל הכי חשוב הילד שהולך ומשתפר מיום ליום ובאמת זה ממש לא דרך הטבע ממש לא אני מודע לקדוש ברוך הוא ולך מכול הלב והנשמה שלי תודה רבה ורק בשורות טובות לכול עם ישראל"
- 1:40, 4/1/14 AM עוד מכתב המלצה מקורא של ספר ההוכחות תמשיכו להפיצו: "קראתי בהתפעלות עצומה ביצירתו 'ספר ההוכחות' ויישר כוחו על עבודתו הנפלאה!! להיות וקיבלתי את הספר מחבר, רציתי לקבל אותו במייל, ..אלעזר פרידמן"
- 3:59, 4/5/14 PM " אף פעם לא ביקשתי מאף אחד שיפרסם דברים בשמי כי אני לא אוהבת את זה פעם ביקשתי לך שאני לא מוכנה שתכתוב בפייסבוק מה שאמרת לך אבל עכשיו אני אבקש ממך שאם תרצה שתכתוב בשמי אפילו שבהתחלה כשכתבת דברים אמרתי שאתה כותבת דברים מפחידים שגורמים לאנשים לפעמים להתרחק ואתה הצעת לי לקרוא את הספר אבל אני העדפתי לא להיכנס לזה אבל קרה ובורא עולם סיבב הכל וגרם לי להוריד את הספר ואני פשוט המומה מכל מילה שכתובה בספר ואי אפשר להפסיק הוא פשוט ממכר ואני מציעה לכל אחד ואחד לקרוא את הספר זה פשוט תרפיה לגוף ולנשמה ואם נסתכל על המילה תרפיה לעניות דעתי הפירוש שלה היא

מפי התורה מגיעה נחת לחיינו ואושר כי כשאנו יודעים את האמת הכל ממילא מסתדר תודה לך ... שתהיה שבת שלום שמחה ומבורכת לכל עם ישראל אמו ואמן"

• 4/5/14, PM 4:03 שבע טוב ומבורך.. רציתי להגיד לך שקיבלתי את הספר בסמינר שהייתי.. התחלתי לקרוא אותו ואומנם לא סיימתי.. ספר עם הרבה תובנות לחיים.. אני חוזרת בתשובה חצי שנה.. אני אשמח לקנות ולהעביר הלאה מ.א."

• 4/6/14, PM 3:28 "שלום כבודו רב אני יודעת שמה שאני עכשיו יודיע לך שמאוד ישמח אותך אז ככה יש לי בשורה טובה בשבילך. אני לקחתי על עצמי כיסוי ראש וחצאית. נכנסתי ביצר הרע עד הסוף ואני מודה קודם כל להקדוש ברוך הוא שעזר לי בזה ואחרי זה אני מודה לך הכול מה שאתה מפרסם וגם רבנים אחרים מאוד חיזקו אותי. הספר שלך גם עזר לנו גם לבעלי גם לבן שלי. קנינו ספרים שלך חילקנו לאנשים כולם אהבו התחזקו ברוך השם. כל יום ביקשתי מבורא עולם שיחזיר אותי בתשובה שלמה. שאני יותר על התאוה הכי גדולה שלי ויתרתי ברוך הוא ברוך שמו. ויתרתי על הלבוש כיסיתי שיער ברוך השם. היום אני בת מלך מלכי המלאכים צנוע מתחזקת ואני מאחלת לכל נשים לכל הבנות ללכת רק בדרך של הקדוש ברוך הוא רק בדרך תורה. אין עוד מלבדו. צריך לחזור בתשובה שלמה באהבה ובשמחה רק בשם השם יתברך. אמן. בלי שום תמורות בלי שום תנאים ולא לחכות שחלילה יגיע איזה צרה ואז להתחזק. אני אומרת אם אני ניצחתי את היצר הרע שהיה לי יצר חזק ובחיים לא חשבתי שאני יגיע בדרגה כזאת גבוהה ברוחניות אז כל אישה יכולה להגיע לזה. זה רק עניין של רצון כמה מאמינים כמה רוצים להתקרב לבורא עולם כמה אנוחני ויכולים להשקיע בשביל זה. ממליצה בחום באהבה לכולם את הספר שלך ("ההוכחות") שכולם ילמדו כולם ידעו שיש בורא עולם יש עולם הבא יש דין ויש דיין, הכול זמני כאן בעולם הזה, גשמים יקרות בבקשה תתחזקו נשמות טהורות תלכו בצניעות תשימו את אבא שבשמיים (ראשון) אתן לא יודעות איזה שמחה ונחת תגרמו לבורא עולם אם תלכו צנועות. תבורכו תירצו מכל הלב תשקיעו תתפללו ותצליחו. מאחלת לך שתמשיך לחזק אותנו ואת כולם. תבורך. תודה רבה לך על הספרים שכתבתה וזיכית אותנו. שתבורך לנצח נצחים אמן מאחלת לך שפע של שמחה שפע של אושר ועושר שפע של ברכות שיהיה לך חג שמח ומבורך שבת שלום ואת הכי טוב שבעולם. כל אישה שתוציא להתחזק ותוציא שאני יחזק אותה אני בשמחה מוכנה לזה ויעשה את זה באהבה. אין שום דבר שעומד בפני הרצון. הקדוש ב"ה שולח לקרב רק חיילים חזקים או נהיה את החיילים שלו ננצח את היצר הרע ננצח את המלחמה נתקרב לבורא עולם נשמח אותו והמשיח יגיע סוף סוף מי שחושב שהוא חזק ויכול לנצח בבקשה קדימה . מ.

• 04/04/2014 12:58 סליחה על שגיאיות כתיב כתבתי מהר מהפלאפון אני פשוט, שמחה עד השמיים שאני עשיתי את זה באהבה וזכיתי לזמן הזה "

• 4/8/14, AM 7:27 "שלום לך ערן. יצא לי בחסדי השם לשמוע ביוטיוב את ההרצאות שלך בכל מיני ערים בארץ. אומנם לא יצא לי לקרוא את הספר שלך עדין, אבל לפי ההרצאות המרתקות שלך אפשר להרגיש את הפנימיות של הספר. אני מאחלת לך את כל הטוב שבעולם, תמשיך להציל יהודים מהחושך של יצר הרע, אתה עושה עבודת קודש ואתה מאוד מרתק ואמיתי, אני אישית התחזקתי מאוד מדברייך. וברוך השם הנשמה שלי מרגישה את האור. דווקא עכשיו ב"חבלי משיח" יצר הרע נהיה יותר ויותר רע, ואני באמת מקווה שבזכות זיכוי הרבים שאתה עושה שהוא לשם שמים, נחוש בעזרת השם בקרוב מאוד את הגאולה הפרטית והכללית.. ולכן ערן היקר, תמשיך לתת עוד המון המון הרצאות, ואני יגיד לכל מי שאני מכיר שאתה בה מזן אחר, ואפשר להרגיש את הלב שלך בשיעורי תורה בסיפורים והמשלים, כמה שהתורה שלנו היא קדושה ונקייה.. מאחלת לך חג שמח ותמשיך לעשות את מה שאתה עושה. באהבה, וגאולה קרובה אמן ואמן!! .ע."

• 4/13/14, AM 5:58 עוד מכתב מרגש שקיבלנו ממפיצה וקוראת של ספר ההוכחות קראו ותמשיכו בהפצתו ותצילו חיים ממש !! : "שלום ערן, אני כותבת לך ובא לי לבכות מאושר מכל כך הרבה אנשים שנתתי להם את ספר ההוכחות חוזרים בתשובה.. אך אף אחד מבני המשפחה שלי לא הרצה בתשובה...עד השבת האחרונה !! ביום שישי בבוקר אחי התקשר אל לפני שנה נתתי לו את ספר ההוכחות רק לפני כמה ימים הוא התחיל לקרוא בו הוא ביקש מימני שאברך אותו בהצלחה בדרוכו החדשה שאלתי אותו מהי דרכו החדשה הוא אמר "מהיום אני שומר שבת ומתקרב לאבא שבשמיים.. תברכי אותי שאבא יקבל אותי באהבה כמו שקיבל אותך" כל כךךךך התרגשתי!!!! אחי הגדול חוזר בתשובההההה כמה טוב השםשםשם...ב.ב.ש"

• 4/25/14, AM 1:07 "שלום מכובדי. הנני מתגורר ברחובות ועובד בבני ברק וקיבלתי את הספר שלך מחבר . מאוד התרשמתי לטובה... ישר כוח ואתה ממש מקור השראה להיתחזקות בדרך האמת. ומתי שאתה בסביבת בני ברק אתה מוזמן לתחנת כיבוי אש בר"ח השומר בטח תשמח לראות כבאים מעיינים בהישתוקקות בספרייך אשר מיקמנו גם בבית הכנסת בתחנה על מנת לחזק את כל העובדים. שוב תודה וישר כוח. ישי אהרוני . "

• 4/25/14, AM 2:15 "בשעה טובה אני שמחה לבשר לך שאחרי מאמצים רבים הצלחתי לקנות 353 ספרים להעברה ללוס אנג'לס , אמנם הייתי רוצה להביא יותר אך המשלוח עולה יותר מהספרים. תראה מה זה איך בורא עולם ישמח שמו !! מסדר הכל !! לא היה לי למי להעביר את הכסף ולארגן משהו שיעביר את התשלום לחנות ... פניתי לחברה מהפייסבוק שאינני מכירה שהתחזקה גם בזכות ספרייך, ושאלתי אם תהייה מוכנה לעזור לי בעניין והתפללתי להשם שלא תכעס אלי בפנייתי ותשתף איתי פעולה ונענית בחיוב , דמעות עומדות בעיניי איזה אחים קדושים יש לנו !! ורצון טוב לעזור ! נשאר רק לחברת ההובלה לקחת את הספרים למשלוח . התרגשותי עצומה , והרבה מחברי בקהילה כבר מתרגשים ורוצים לקרוא את הספר המחזק שלך , אשרייך !! בעזרת השם אספר לך על ישועות ואני מאמינה שיהיה , כולם כאן צמאים לאמת ולהוכחות !! נשאר רק להתפלל שאצליח לפתוח עוד חודש הקרוב סניף של בית תמחוי לקהילה (: האמת שחשבתי לפתוח בעוד כשלושה חודשים והתלבטתי רבות וביקשתי שבורא עולם שיכוון אותי , ובערב קיבלתי תשובה תודה רבה על הכל ועל מענה שאלותי במהירות ל.מ"

• 4/29/14, AM 5:28 רבקה גבריאלווב: " שלום וברכה כבודו! בזכותך זכיתי לזכות יהודים חילקתי סך הכל 30 ספרים ותגובות מדהימות השתכך הבורא ! התגובות: " כל מה רציתי לדעת עד עכשיו יש בספר הזה העו"ד הזה חזק" דרך אגב טוב שרשמתם עו"ד ולא "רב" אחרת אותם אנשים שחילקתי אנטי דת -לא היו נוגעים בספר , חלילה להדבך בחיידק תשובה- אשריכם !!! אני ביחס אליכם טיפה בים אבל הרגשתי מה זה להחזיר בתשובה או לקרב אפילו בקצת בן לאבא שבשמיים סיפוק רוחני עצום . שניזכה לגאולה ברחמים לאלתר אמוןוןון"

• 4/29/14, AM 5:50 "בוקר אור.....קראתי את הספר שלך והייתי מרותקת אליו שסיימתי אותו ביום אחד. ק.ב"

- PM 12:45, 4/30/14 "שלום ערן קראתי את הספר שלך והוא האיר את עיניי ואת נשמתי באור אלוהי ועורר אותי לחזור בתשובה אמיתית אשריך תודה מעוניין לקנות ספרים לחלוקה יאיר לוי"
- PM 12:46, 4/30/14 "שלום, אני אלמוג בת 19 מבאר שבע לפני 6 שנים התחלתי לשמור שבת ועם הזמן החשק והרצון והאמונה יורדים לי.. באחד הימים נתקלתי בספרך באינטרנט "ספר ההוכחות" התחלתי לקרוא ומצאתי את עצמי מאוד נמשכת ומתעניינת במה שכתוב.. השאלה שלי היא איפה ניתן לקנות את הספר ? או איך אפשר לקבל אותו? תודה והמשך יום טוב "
- PM 12:49, 4/30/14 עוד תגובה של בעל הדף של פרקי אבות ומאמרי חז"ל לספר ההוכחות שהמליצו בחום רב לקוראיו וזה דבריו: "פרקי אבות ומאמרי חז"ל: התחברו שם לדף והזמינו את ספר ההוכחות במחיר של ארטיק אם זה לכם או לזיכוי חברים, הספר כבר יעשה את העבודה. הספר פשוט הופך אדם שלא מאמין לאדם מאמין ומחזק גם כאלה שאמונתם לא הייתה מספיק חזקה. ספר מדהים ובאמת מומלץ לכולם בלי יוצא מן הכלל!"
- PM 2:38, 5/5/14 ושמואל בן עטר: "ערן גרמת לי לחזור בתשובה אם הספר שכתבת ועל האמת קראתי 3 פרקים וחזרתי בתשובה, היום אני במקום אחר כאילו נולדתי מחדש..."
- PM 4:42, 5/5/14 "סודות טי.וי ישר כח גדול! ספר באמת מדהים ומחזק גם שאני כמה שנים בתשובה שאלתי את עצמי לפני שפתחתי את הספר האם זה מה שאני צריך לקרוא בזמן שבת... ואכן זה ממש ככה שהיצר הרע נלחם בכך אתה פותח לו את ההוכחות ומחדש לעצמך שוב למה אני עבד השם! על מה אני משקיע את החיים הללו, כל יום בריאה חדשה וגם ההתחזקות שלנו צריך חיזוק תמיד..."
- PM 4:43, 5/5/14 "תודה שכשגיליתי את הספר שלך הייתי בדרך התשובה ב"ה והוא חיזק המון ומילא המון חורים וידיעות ותשובות ב"ה ובתחילה הפצתי לקרובים אליי כולל בני ביתי וממש זכיתי(עד היום הזה ממש) לראות תוצאות בשטח בטח כבר שמעת מלא מעט אנשים אך תענוג שמה שבעבר דרך עשרות אם לא מאות מקורות והסברים וציטוטים לעזור ליהודי שמעט רחוק פתאום נמצא מתחת ליד נגישי הן בשפה והן באיכות - שוב אשריך שמחתי שהייתה לי את ההזדמנות להגיד לך את זה ובנוסף אשמח לעזור ככל שאוכל "
- PM 4:45, 5/5/14 "היי ערן, ראשית כל אשריך! לפני כשנה קראתי את הספר שלך, נהנית התחזקתי וב"ה זכיתי להפיץ ולחזק בזכותך ובזכות כבוד הקודש שאתה עושה!! קראתי את המודעה שלך לגבי הכנס וההדפסה של ה 42000 עותקים, אהיה מעוניין להשתתף במצווה ולהדפיס 10000 ספרים, ניתן לקנות עוד במחיר של 3 ש"ח לספר?? גם אם לא אשמח לקחת חלק במצווה והשתתף בכ3000 ש"ח, עם מי אוכל לדבר ??? בתודה והערכה רבה, עומר"
- PM 5:01, 5/5/14 ערן מה שלומך הבאתי חלק מהספרים לדוד שלי ואישתו שהם חזרו בתשובה בע"ה אישתו לקחה חלק מהספרים לשיעור השבועי שיש להם עם הרבנית ורד היא אומרת חטפו את הספרים! עכשיו אני יביא לה עוד שתחלק והיא שמה גם בחנות שלהם (יש להם חנות בגדים לחרדים) הכל ניגמר אמרתי לה שאתה לפעמים גם מעביר הרצאה או מספר על עצמך אם מזמינים אותך, אז בכל מקרה עוד כמה ימים יסיים אני ירוץ לקנות עוד תודה רבה!"
- PM 4:57, 5/6/14 "ה' באייר תשע"ד שלום, לפני כ 10 חודשים קיבלתי מחברתי ספר הוכחות שכתבת במתנה, קראתי 3 פרקים בלבד, דפדפתי והרגשתי מבחינה רוחנית שונה משהייתי, ישר הרגשתי אור גדול בנשמה, כאילו הדלקת בי מנורה, אחרי כשבועיים כבר הייתי אם כיסוי ראש מלא, התחלתי להדליק נרות בשבת, לבשל לכבודו, התחלתי לשמור טהרת המשפחה, התחלתי לעשות הפרשת החלה, התחלתי ליטול ידיים, התחלתי לקרוא שמע ישראל, מודה אני לפניך ועוד, הרגשתי חזקה מתמיד, התחילו לקרות דברים... ממש נסים, דברים שלא ציפיתי להם, בעלי שחולה מאוד הפסיק להידרדר במצב בריאותי, הגיעה פרנסה מכל מיני מקומות לא צפויים, כמובן כדי להתחזק התחלתי לקחת שיעורי תורה ולהתקדם במהירות, אבל... בתוכי עדיין חלחלה חוסר אמונה ולפני 3 חודשים החלטתי שוב שהאמונה היא רק בלב הורדתי כיסוי ראש, שוב ובשבת שהייתה באותו שבוע של נפילה החלטתי לנסוע לחברה! הזמנתי מונית ונסעתי בדרך הנהג שאל אותי איך זה שחזרתי בשאלה?? ענית לו שהאמונה היא רק בלב ומיד אחרי התשובה שלי הרכב של נהג המונית נכנס ברכב אחר בצומת, קיבלתי מכה חזקה בצלעות וזעזוע מוח קל, חזרתי הביתה המומה ומפחדת, ככה כל השבוע! לא עבר יום בלי שקרה משהוא רע, בנוסף הרגשתי ריקנות מבפנים הייתי מבולבלת עד צער, לא ידעתי מה לעשות, היה לי רע בלי צניעות והרגשתי ממש ערומה!!! נשברתי בשבוע הזה ומהר חזרתי לצניעות ולכל מה שעשיתי, הבנתי שהייתה לי נפילה לצורך עליה!!! המשכתי עם הספר שלך דפדפתי אותו בקלילות והרגשתי שאני מתמלא באמונה חזקה עוד יותר מזאת שהייתה לי, לפני כשבועיים היה לילה אחד ששכחתי לקרוא שמע ישראל וחלמתי חלום שהקפיץ אותי מהמיטה ב 4 בבוקר קראתי מיד שמע ישראל וחזרתי למיטה! בחלום ראיתי רוחות שמסתובבים לי בבית ושמעתי קול חזק שאמר לי לא קראת שמע ישראל תבישי לך, אני לא זוכרת מתי חוץ מהפעם הזאת קפצתי ככה בבהלה מחלום... קוראים דברים מדהימים מאז שחזרתי בתשובה בזכות הספר שלך, המצב הבריאותי השתנה לטובה, המצב הכלכלי השתנה לטובה והאופי משתנה שזה כולל לשון הרע, שלום בית ועוד דברים רבים, אין לי מושג איך להודות לך אפילו...ישתבח שמו לעד, אתה עושה עבודת קודש שתבורך ותמשיך בזה! לפני שנה אם היו אומרים לי שאני יהיה ככה הייתי צוחקת על בן אדם, היום זה נס שאני ככה ואני מודע לך על זה, גיליתי את עולם האמת, גיליתי שאני לא לבד, גיליתי שכן יש נסים בעולם, אני מודה לך יום יום מקרב לבי כי היום החיים שלי טובים תודה לבורא עולם, אני הפסקתי לפחד כי האמונה חזקה ואני יודעת שקדוש ברוך הוא תמיד לצדי, גיליתי שאני יכולה לעבור בשלווה כל נסיון שהשם נתן לי וכמובן אני ממליצה ומתפללת שכל העם שלנו יחזור בתשובה אמן, אז רציתי להודות לך שוב ושוב על מה שחוללת לי בחיים ובנשמה, בשורות טובות ותודה ענקית!!! רגינה, אני מסכימה שתפרסם את מכתבי כי אולי זה יחזק ויציל עוד נשמות, ממליצה לכולם על הספר שלך, גאולת אותי מהייסורים שחייתי אתם רוב חיי!!! "עכ"ד
- PM 5:22, 5/6/14 "מאד הייתי רוצה ואשמח שמשפחתי הקרובה והמורחבת יתעוררו בדרכים שונות לאמונה בקדוש ברוך הוא וקיום מצוות התורה בינתיים אני ואימא שלי נדבר עם המשפחה ובע"ה שעוד המשפחה ירצו לשמוע בעוד כחודש אימא שלי הייתה רוצה לתאם מפגש להרצאה. ניצור קשר לתאם בלי נדר. אני רוצה לספר כמה דברים - ולבקש בסוף משהו: אם זה בסדר ואם זה לא מפריע אני בת 26 גרה עם ההורים אני שומרת מצוות כ-3 שנים ברוך השם (מאז שהייתי קטנה האמנתי אמונה חזקה בקדוש ברוך הוא - שמרתי עד

גיל 12 לבד בבית עשיתי מה שידעתי ומה שיכולתי לפני כ-3 שנים חזרתי לקיים את המצוות) כאן זה לא המקום לפרט על עוד דברים טובים שחוויתי והרגשתי במשך החיים לפני ואחרי גיל 12 מה שכן בקצרה - חשוב לי לומר שמאז שאני קטנה היה לי רצון עצום שיאמינו בקדוש ברוך הוא והפריע לי שלא האמינו ושאלו דברים ועשו דברים מסוימים ועוד רצונות שלא אפרט כאן. ההורים שלי והאחים שלי לא שומרי מצוות (שומרים חלק פה ושם) האבא קצת שומר משפחתי המורחבת גם לא חרדית. השבוע - יום שני בלילה שלא במקרה חיפשתי לאימא שלי סרטונים שיסבירו לה למה לא עומדים בצפירה דברנו על זה והיא הייתה מעוניינת לשמוע הסבר, - עם כל הצניעות השם זיכה אותי בחסדיו המרובים: שלא היה לי צורך בהוכחות - גם כשהייתי קטנה וגם שבעונותי לא שמרתי מצוות, תמיד האמנתי בכל דבר שקשור לתורה ולקדוש ברוך הוא - אני מסתכלת למטרות אחרות וגם אני נהנית לראות ולשמוע את האמת!!! - חיפשתי לה ובהמשך הלילה צפיתי בעוד הרבה סרטונים בנושא של מלחמת גוג ומגוג ועוד נושאים דומים. והגעתי לסרטון ביוטיוב חדש! ממה את מפחדת השם אוהב אותך 1 עו"ד ערן בן עזרא חובה לצפות! ואח"כ גם ל מלאך נתפס במצלמות האבטחה עו"ד ערן בן עזרא angel הצעתי לאימי לראות - היא ראתה וסיפרתי לה על הספר הראיתי לבת דודה שלי בשלישי בצהריים סיפרתי את כל זה כי רציתי לומר כמה דברים: *שכל כך שמחתי כשראיתי את הסרטונים הללו שמחתי שמחה באמת גדולה כי אלו תכנים מאד איכותיים (וזכיתי לשמוע המון המון סיפורים אישיים והרצאות וכו') ושמחתי כי אמרתי ברגע שיהודי נחשף לשמוע ולקרוא מספר ההוכחות...ויש לו רצון להקשיב ולשמוע ולהתעניין זה יכול לשנות לו את החיים גם שמחתי כי התכנים בספר יעזרו לי לממש אם ירצה השם את רצונות שכל החיים שלי רציתי לעשות וברוך השם כל הזמן מכון אותי לדברים כאלו. חלק מהרצונות שלי זה שיהודיים ויהודיות יאמינו וירצו להאמין חלק מהעניין שקשה ליהודים להאמין ויש אנטי לתורה (חס ושלוש) זה הדרך בה מעבירים הוכחות והדרך בה מספרים את הדברים וכו'. ושוב שמחתי שראיתי סיפור אישי וספר הוכחות עם תוכן איכותי שעונה על אני חושבת הכל בשביל שיהודי יחזור להאמין ולקיים מצוות ורציתי לשתף, אם זה בסדר בשמחה הזאת.תודה מ" עכ"ד

- Daniel Avital AM 6:31, 5/8/14 "ספר גדול(ספר ההוכחות) שגם אותי החזיר בתשובה ברוך השם!"
- PM 6:06, 5/10/14 מאיר ממן: "ספר מאוד מומלץ מחזק מרענן ומדהים אשרינו שזכינו לעו"ד כזה שמציף את העולם בקדושה והלוואי על כל יהודי לזכות לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו. אשריך עו"ד ערן בן עזרא שתזכה לכל הישועות אמן ויהי רצון!"
- PM 6:07, 5/10/14 "יעקב אבידן אבודרהם אשריך ערן בן עזרא הי"ו ידידי ורעי, ביחד ובעזרת מלאך דעלמא נקרב עוד יהודים שנשבו בבית רבן להתקרב לבורא עולם. לכול יהודי יש את הזכות להכיר ולבחור בתורתנו הקדושה, "כי עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר" ללא כחל וסרק, מתוך אמונה ואהבה לשי"ת. תודה לך על התמיכה והכרת הטוב, אשריך!!! "עכ"ד
- ולהלן עוד הודעה שכתב הצדיק יעקב: יעקב אבידן "שבוע טוב ומבורך חברים!!! מי שעדיין לא קרא את ספר ההוכחות שחיבר ידידי ורעי עו"ד ערן בן עזרא הי"ו ללא שום מטרות רווח גשמיים רק לשם שמיים!!! הוא פשוט מפסיד את העולם שלו בעולם הזה, ואת העולם הבא שלו ח"ו", "טעמו וראו ושפטו בעצמיכם" אל תתנו ליצר הרע לכבוש את דעתכם, ולתת לכם עצה להישאר בתפיסתכם הישנה מתוך הרגל של חוסר דעת" מי שמעונין בספר מוזמן ליצור עימי קשר ולקבל אותו חינם אין כסף!!! מתוך מטרה לזכות את הרבים לשם שמיים!!! שבוע מבורך מלא במצוות. כל מי שרוצה להשתתף במצווה ניתן לרכוש כמות, לזיכוי הרבים ולעילוי נשמת יקירכם ספר חובה. בכל מדף / ספרייה לכל בר דעת בישראל."
- AM 11:04, 5/11/14 אני חייבת לספר לך אבל משהוא. אתמול התחלתי לקרוא הגעתי עד עמוד 37 והספקתי לקרוא משהוא לגבי כספים ומחצית השקל....היום הייתי בקניון ופגשתי מישהיא שלא ראיתי מזמן שסיפרה לי שהיא מתגרשת ואין לה הרבה כסף שאלי אותה מה היא מכינה לארוחת צהריים לילדים והיא אמרה כרגיל מרק מלפני כמה ימים. גם בגלל שכאב לי לשמוע את זה וגם אולי בהשפעת הספר ישר הוצאתי מאה שקל ונתתי לה. אז כבר המעט שקראתי עשה טוב. תודה רבה."
- AM 11:05, 5/11/14 "שלוש ערן, לפני חודשיים כתבתי לך שמסרתי ספרים לרב של הכולל. הרגע הרב היה אצלנו בבית ופשוט הימם וריגש אותנו לגבי מה שקרה עם הספרים האלו.קיבוצניקים חילוניים חזרו בתשובה לאחר שקראו את הספר ואמרו לרב שאין להם שאלות וספקות יותר אחרי מה שהם קראו וראו בספר. ועוד מלא התחזקו ומתחזקים. אין לתאר את המהפכה שהספר עושה. אשריך שזיכית אותי להעיר את אחינו ושוב תודה תודה תודה!!! א.ב.ש"
- PM 3:02, 5/11/14 "ערן יקר. לעדכון החודשי בנושא רכישת ספרייך: ביום ג הקרוב אם ירצה השם אני עומדת להגיע ל3700 ספרים של ספר ההוכחות שרכשתי לבד ומחלקת גם באופן אישי וגם במסגרת שעורי תורה הפרשות חלה, אזכרות וכנסים. אם אני כאם חד הורית ל 3 ילדים יכולה, כל אחד יכול וגם אם מדובר בכמויות צנועות יותר. העיקר לחשוף את האמת בפני כמה שיותר אנשים,ולתת להם את הידע וההזדמנות לשנות את חייהם ולהרוויח גם את חיי העולם הזה וגם את הבא. שיהיה ערב טוב ומבורך. איריס"
- AM 9:17, 5/12/14 "בוקר טוב לך. יש לי תפילין חדשות לא היו בשימוש לתרום אתה מכיר משהוא אוליי שצריך? בשמחה אתן אותם. דרך אגב מאז שחילקתי את הספרים הייתי עם הילד אצל הרופא כמו בכל חודש כרגיל כדי להעלות את המימונים של הכדורים ואז לאחר בדיקה של הילד היא אמרה לי שלא רק שלא מעלים גם הורידה לו בחצי את כול הכדורים מפני שתענה שהמצב ממש מישתפר וכך אמרה לי הילד ממש עולה על דרך המלך ויש דיווחים שהילד הרבה יותר רגוע וכבר התחילו להכניס אותו בכמה מקצועות לכיתה רגילה הרופאה אומרת שזה בגלל הכדורים רק שהיא שכחה שהילד כבר תשע שנים עם כדורים וזה ממש לא עזר להפך רק החמיר אבל לא חשוב מה דעתה הפסיכיאטרית אני יודעת את האמת וזה רק בגלל זיכוי הרבים מהספר ההוכחות כי באמת מאז הילד ממש משתנה לטובה לפעמים אני מביטה בו ולא מאמינה כמה הוא שונה ויודעת שיד ה" פה כי במצב רגיל איין מצב שיהיה שיפור כזה ומי שמכיר אותו רק יכול להעיד על כך לכן תרמתי עוד 70 ספרים לכנס בשמחה רבה. תודה לך ותודה לבורא עולם שמחזיר לי את בריאות הילד שלי איין על בורא עולם כול יכול וזה עובדה."
- PM 7:04, 5/13/14 "בוקר טוב אדם יקר, אני עדיין קוראת את הספר שלך ואין ספק שזה מעורר אותנו מהעולם החומרי והתחרותי שחיים בו, כל עמוד בספר מעורר מחדש, הייתי רוצה לשמוע ממך המלצות על ספרים כדי שאוכל להמשיך להעמיק בנושא...מה דעתך על הספר "הצופן התנכ"י תודה מראש והמשך שבוע טוב (ד"א ביום חמישי קראתי את אגרת הרמב"ן אחרי שנים של הפסקה...)"

- 13/14, 5/13/14 PM 7:04 יניב: "ספר מדהים ופוקח עיניים !!! ספר אמת לאמיתה! קראתי אותו וממליץ בחום רב, לכל מי שמתחזק, או רוצה להבין מהי האמונה בה' יתברך ומדוע התורה היא אמת לאמיתה, ולכל אדם שמגדיר עצמו דתי או מסורתי או אפילו חרדי, הספר הזה יעניק לו המון כלים לאמונה והמון ידע על תורתנו הקדושה! ממליץ בחום רב, ספר שחתמו עליו הסכמות גדולים! ישר כח! חזק ואמץ".
- 14/14, 5/14/14 AM 9:44 "שלום עו"ד ערן שמי א. ואני חוזרת בתשובה כאחת עשרה שנה. השם עשה איתי הרבה ניסים בחיי ובמקביל ניסיונות לא פשוטים. אך לאחרונה אני ב"נפילה" לא באמונה, ב"ה, אלא בקיום המצוות. הספר שלך הגיע כחבל הצלה לפני התדרדרות נוספת. אין מילים מספיקות להודות, אתה ראוי לכולן. אשריך. ועכשיו רוצה לזכות גם אחרים. מעוניינת לקנות חמישים ספרים ולחלקם. אין לי אשראי ואשמח לשלם במזומן. היכן אוכל לקנותם? מחכה לתשובתך. א."
- 14/14, 5/14/14 AM 9:48 "אודה לך מאד אם תערכני אותי היכן אני יכולה לרכוש את הספר המדהים שלך התחלתי לקרוא אותו ברשת וקצת קשה לי לקרוא בצורה כזו. הרבה יותר נוח לי בספר. מעוניינת לעשות זאת בהקדם האפשרי. בברכה מ. ב. -מנהלת מרפאת חיונית"
- 14/15, 5/15/14 AM 8:07 מיטל "שלום ראשית אשריך על הספר היפה והמושקע שכתבתם פשוט מחזק ברמות, סמינר לחיים. שנית אני רוצה לתרום כסף לספרים שיחולקו בכנס איך אני מעבירה תכסף?"
- 14/15, 5/15/14 AM 8:07 ערן היקר אני עוקב אחרייך כבר הרבה זמן אתה עושה עבודת קודש אמיתית וממש מציל נפשות קניתי 50 ספרים שלך מהחנות של פנחס ראובן בבני-ברק תשמע רציתי לשאול אם יש אפשרות שאת כספי המעשר שלי אני יתן לך להפצות אם כן איך? אחי היקר נשמח מאוד גם אם יהיה פעילות בירושלים ומכירת ספרים בירושלים אני ישמח להפיץ א.ב.
- 14/18, 5/18/14 AM 8:55 ד. ספר גדול שגם אותי החזיר בתשובה ברוך השם!"
- 14/18, 5/18/14 AM 8:55 מקודם סיפר לי פנחס ראובן הי"ו איך אתאיסט לשעבר מכר של עובדו קנה ממנו מקודם 100 ספרים של ספר ההוכחות ואמר שספר ההוכחות שינה לו את החיים והחזיר אותו בתשובה !!!
- 14/18, 5/18/14 AM 8:57 "היי ערן, שמי ש. רציתי לומר לך שקראתי את ספר ההוכחות שאתה חיברת, אין מילים בפי לתאר את גודל השינוי שיכול לעבור כל אדם שיקרא את הספר הזה! ישר כוח!"
- 14/18, 5/18/14 AM 8:57 נטלי ולירון סאבא: ערן אני בחור דתי כבר כמעט 8 שנים נשוי" הזמנתי כמה ספרים שלך חילקתי לכמה נשים בעבודה הם פשוט בהלם ממה שרואה שם אחת אומרת לי מי מתי שהבאתי לה את הספר היא פשוט לא מדברת על אף אחד לשון הרע ויש לה חברות שהיא פוגשת והיא רק שומעת שמדברים על מישהו ישר היא צועקת על החברות שלא ידברו הם. ממש מתחזקות מהספר ההוכחות אשריךךךךךךך"
- 14/31, 5/31/14 PM 4:29 Simon Hagag ספר חזק !!! מדהים חובה בכל בית יהודי !! כבעל תשובה, משתדל ומקווה להיות בעל תשובה מלא אני מעיד שהספר מחזק מאוד מרתק, אחד מהטובים שקראתי בדרך לתשובה שלמה. ישר כח לסופר !!
- 14/14, 6/7/14 PM 9:24 מכתב שקיבלנו אמש: "שלום ערן בן עזרא, בחסדי ה' הגיע אליי לגמרי משמיים הספר שלך, (ספר ההוכחות) אקדים ואספר שאני חוזרת בתשובה מרקע חילוני מובהק, מגיל 16 התחלתי את התהליך, היום ב"ה אני חרדית מעל גיל 30, נשואה לאברך +4 ילדים, כשחזרתי בתשובה התחזקתי מאוד מהספר "האמת היחידה", אני לא יודעת אם הוא עדיין בחנויות אבל הספר שלך לגמרי מזכיר לי אותו, ומוסיף המון. אני כיום מורה, מחנכת בנות בכיתה ו', בנות מצווה, בשבוע שעבר, יום לפני חג השבועות, נשאלתי ע"י תלמידי בבי"ס ממ"ד, מי אמר שה' הוא אמת? שהתורה אמת? אולי מישהו כתב את זה וכו'... כמובן שכחזרת בתשובה התחילו לצוץ לי המון מחשבות בנושא מהדברים ששיכנעו אותי בעבר, אך הרגשתי פתאום כ"כ רחוקה מזה, הרי לא כל יום אני חיה את ההוכחות הללו. נתתי כמה תשובות ואמרתי שבס"ד ובל"ג אעשה לכל הבנות שיעור בנושא עם הוכחות וכו'. תכננתי להגיע לבית ולהתחיל לחפש מזכרונות כל מיני נושאים אך דברים עלו בזכרוני במעורפל, מה גם שעם חסימת "אתרוג" אצלנו במחשב לא ניתן להגיע כמעט לשום סרטון, לא יו טיוב וכו' אז זה מקשה את החיפוש. חזרתי עם ילדיי שיחיו לאחר שאספתי אותם מהמסגרות, החניתי את הרכב בחניה ופתאום אחת השכנות בדיוק היתה שם והביאה לי את הספר ואמרה "קחי, ספר מדהים!", הסתכלתי כלא מאמינה: "ספר ההוכחות, 100% אמת...." בדיוק מה שהייתי צריכה, ה' שלח לי בזמן ולא רק לי אלא גם לתלמידותיי שיחיו את הספר שלך. אני כבר כמה ימים קוראת בו ונהנית ומתחזקת מאוד !!! ישר כח עצום על העבודה הנפלאה והחשובה !!! אז למה אני כותבת לך? אני מעוניינת להכין מצגת של חלקים מהספר שלך לשיעור עם התלמידות, וראיתי שאתה שולח למי שמעוניין את הספר במייל, אם תשלח לי זה יעזור לי מאוד להראות להן את ההוכחות ובעז"ה תפילתי לחזקן ולקרבן לאמת ובפרט בהיותן הופכות להיות בנות מצווה והאימהות של הדור הבא.....האם תוכל לשלוח לי ?? תודה רבה, ל. א. י." עכ"ד
- 14/10, 6/10/14 PM 10:59 "לעורך הדין ערן בן עזרא היהודי היקר, שמי שמרית ואני רוצה להודות לך מעומק ליבי על כך שבזכותך אורו עיניי וחייתי בחושך המון זמן, לפני כחצי שנה הגיעו 2 מכרים מעבודתי הקודמת בכדי להתפלל בציון הקדוש הבכא סאלי זצוק"ל, ובאותו יום שהגיעו אחד מהם נתן לבעלי את ספר ההוכחות במתנה, איך שהספר נכנס אליי לבית לא יכולתי להפסיק לקרוא, הוא מאוד מרתק והכי חשוב חושף את האמת האמיתית שלעצורנו הרב הרבה חיים עדיין בעולם השקרי והחשוך, היו לי הרבה שאלות ותהיות כמו להרבה יהודים בהרבה נושאים ובספר מצאתי תשובות להכל ואין לי ספק בשום דבר יותר, לפני 4 חודשים אני התחזקתי ברוך ה' ושינינו את אורח חיינו בעקבות הספר המדהים. אני צנועה מתמיד ומספרת לבנות ישראל יקרות אחרות על השינוי שעברתי, אני יודעת ובטוחה שגם אני בזכותך מצליחה גם לשנות ולו במקצת....הספר לדעתי הוא חובה בכל בית ולכל יהודי מגיע לדעת את האמת !!! אני רוצה להגיד תודה ! תודה ! תודה ! ישר כוח ותמשך בדרךך האמיתית והישרה בהערכה רבה, שמרית"

- PM 11:07, 6/22/14 ש. "ערן בוקר טוב אשריך על הזיכוי שלך לרבים רכשתי את ספרייך לי ולבתי נ. שתחי בזכותך הילדה שלי הגיעה להחלטה לא לשים פאה אלא רק כיסוי ראש השם יברך אותך אמן יום טוב ומבורך לך אמן"
- AM 9:10, 7/10/14 בס"ד מכתב מרגש שקיבלנו הרגע תראו מה כוחו של זיכוי הרבים איך משהי שקנתה אתמול 2000 ספרים של ספר ההוכחות לחלוקה לזיכוי הרבים הצילה את אחותה שעתיים אחר כך מתאונה קטלנית מבהילה שהיא יצאה בנס.. שכידוע שמצוות מגינות.. קראו מכתבה: "ערן יקר. אחריי שרכשתי אתמול 2000 ספרי ההוכחות מפנחס, כשעתיים אחריי, אחותי עברה תאונת דרכים קשה ביותר וניצלה בנס וללא פגע אחריי שהאוטו הלך טוטל לוס, נמנעך לגמרי, כל האנשים שצפו בתאונה היו בטוחים שהנהג נהרג ואז לעיניהם המשתאות היא יצאה מתוך האוטו המעוך. אם זה לא נס גלוי, אז אין לי הגדרה אחרת. הנס הנוסף היה, שהיתה לבדה באוטו בלי ילדיה, והנס השלישי שלא פגעה באדם נוסף. בלי ספק כל פעולה שאנו עושים לזיכוי הרבים ולערבות הדדית בונה לנו רשת של הגנה ושמירה מהשמיים. כמה מרגש להרגיש את ידו הטובה והמצילה של בורא עולם ולהיווכח בהשגחתו המתמדת..א.א.נ"
- AM 9:10, 7/10/14 "ערב טוב ערן בזכותך התחזקתי המון הכול קרה מסרטון קטן ביוטיוב שראיתי בפוקס מאז אני נכנס כול יום לאתר שלך וגם הספר שקבלתי מהדוד שלי אני מרגיש שהנשמה שלי מחוברת לספר אני לא יכול להפסיק לשנייה לקרוא אשריך ותודה על כול מה שאתה עושה עבדת קודש לעם ישראל יעקב.כ"
- AM 9:12, 7/10/14 "בוקר טוב.. אני קורא את הספר וממש לא מפסיק ספר מחזק ומעשיר את הידע כמה שחשבתי שאני יודע התברר לי שטעיתי. . שיהיה יום טוב ושכל עם ישראל ובכללם אני נזכה לתשובה שלימה ולגאולה קרובה אמן ! נ.ט."
- AM 9:14, 7/10/14 "ערב טוב ערן יקר.... לפני פחות מחודש אבא שלי היקר לי מכל נפטר מנוחתו עדן...הייתה לי הזכות לסעוד אותו בבית החולים עד שפרחה נשמתו לבורא עולם...שיש שבת הוא נפטר בשבת בבוקר...כל הזמן הרופאים הכינו אותי שזה קרב והמצב קריטי ועוד...ביקשו שאקח משהו להרגעה ואולי לא אוכל להחזיק את עצמי במצב שכזה...ערן בזכות הספר שאתה כתבת "ספר ההוכחות"...וכמובן שקראתי ואני עדיין קוראת בו כבר חצי שנה לא ממהרת לסיימו...מתעכבת בכל הפרטים ויורדת לסוף דעתם של פני הדברים...חשוב לי לציין בפנייך שבזכות ההבנה והידיעה לקבל את המוות בצורה כ"כ רוחנית מובנת וברורה...זכיתי להיפרד מאבי היקר בצורה הרוחנית הגבוהה ביותר שחוויתי אי פעם בחיי מאדם כ"כ יקר לי...פרידה שתלווה אותי עד יומי האחרון...והכל בזכות ספרך שכתבת על העולם הבא ועל פרידה מהעולם הגשמי לעולם הרוחני...תודה והערכה מכל הלב..."יישר כח"..."
- AM 9:16, 7/10/14 "ערן בעז"ה ובעזרתך העפתי את הקופסה הטמאה מהחדר שלי סוף סוף לאחר חודשיים אפילו יותר של מלחמה ב"ה ה' זיכה אותי ואתך "
- AM 6:47, 9/1/14 "בשעה טובה ומוצלחת ברוך ה הגעתי לחנות של פנחס ראובן מ בני ברק קומה ד' ורכשתי עותקים של ספר הוכחות באמת ספר מדהים מתומצת ומזועזע כל בן אדם שיקרא אותו ספר משנה חיים תודה רבה.
- AM 6:48, 9/1/14 "ורציתי להגיד תודה קראתי את הספר ושמעתי ביוטיוב מאז. אני מניח כל יום תפילין ומתפלל כל יום יישר כוח. אני מאוד מעונין שתדריך. אותי איך להתקרב יותר לקדוש ברוך הוא אני מעונין שתבוא לעשות שיעור תורה".
- AM 10:45, 9/1/14 "קניתי הפצתי (את ספר ההוכחות) ואני מתכוון להמשיך...אני כרגע בעמוד 145 וזה פשוט מדהים מדהים מדהים!!!! אין לי מילים לתאר את האושר שזכיתי לקרוא ספר כל כך בהיר כל כך ברור לא ברור איך אפשר להיתכחש לאמת המוחלטת לאחר 100 עמודים בסך הכל...תודה לך על הספר הזה!!!!!!מ.ר."
- AM 5:30, 9/22/14 "ערן שלום , חייבת לשתף אותך , שלפני כחודש הייתי אצל הרבנית קוק בטבריה (מידי חודש אני נוהגת לנסוע אליה) וישבנו שם קבוצה של נשים , והרבנית פתחה וקראה לכולנו באחד מספריך , תוך שהיא מרותקת ונדהמת מהספר ! אשריך ! !.צ.ס"
- PM 12:47, 9/23/14 "ערן יקר. חשוב שתדע שלספרך החשוב, יש חלק מאד נכבד , מהפיכתה של השנה האחרונה, לשנה מאד משמעותית בחיי, שבה התקרבותי לאמת ולמימוש מסע חיי. רואה צורך מיוחד לברך אותך בכל הברכות שבעולם לקראת השנה החדשה, ולקוות שתמשיך את מפעל חיך הנשגב, לזכות את הרבים ולהחזיר את בניו האובדים של אבינו , לכור מחצבתם. אתה משמש עבורי מודל לחיקוי והערצה, ומקווה לאמץ את דרכך האמיצה והבלתי מתפשרת ולהתגייס לצבא השם, ככל שאדרש. רק לידיעתך, היום הייתי אצל פינחס, וחיסלתי את המאות האחרונים של ספר ההוכחות, עם סיכום של כ-12,000 ספרים שחולקו על ידי בחודשים האחרונים. מחכה לסבב הבא, ועד אז, חזק ואמץ והמשך במלאכת הקודש המופלאה שלך. ברגשי כבוד, א."
- PM 3:33, 9/29/14 "היי ערב טוב ומבורך. בשבת היתה לי האפשרות לקרוא את רוב הספר שלך . היו מספר סיפורים שנגעו לי ללב בצורה בלתי רגילה , איסוף החומר, הכנסת הנימה האישית לסיפורים מסויימים הראו את ההבדל , הצגת הדברים בצורה עניינית מאוד . אשריך תמשיך לזכות את עם ישראל. שנה טובה ומתוקה."
- AM 7:53, 10/7/14 אשר פריינטה: יש לציין שבזכות הספר שלך ששלחת לי אני מתחזק כבר יותר משנה וחצי
- Oct 21st, 8:31pm 21/11/2014 ערן היקר, קניתי את ספרך המרתק ומאוד אהבתי לקרוא אותו, אני רואה אותך ביוטיוב אני ממש מכורה להרצאות שלך...אם תהיה בקרית שמואל ליד קריית-ים או בקרית ים אני אבוא בשמחה להרצאה שלך, תמשיך בעבודת הקודש שלך והמון בהצלחה , אני חוזרת בתשובה בזכותך ובזכות הרב יוסף מזרחי שגם את ההרצאות שלו אני אוהבת מאוד.
- Nov 13th 2014, 6:27pm שלום, רציתי לשאול כמה עולה 2-3 ספרים כאלה? יש אחד בבית הכנסת שלי - ממש מדהים ואני רוצה שיהיה לי אחד בבית 21 לחברים. תודה א.ת.

19/11/2014 שלום! שמי ר. אני ישראלית שנמצאת בגולה כבר כמעט 9 שנים. קראתי את הספר ההוכחות ואני רואה הרצאות שלך ביוטיוב מצאתי שכל עמוד שלך עמוק אבל מדבר בדיוק לעם בדורנו! ומחזק מאד! מחזק יותר מכל ההרצאות ששמעתי קודם לכן ולמה? כי היהודים של היום הם משכילים ולא מאמינים רק למה שרואים ובספר ההוכחות יש הוכחות חותכות שהכל אמת ומשאיר אותך מחויב לחזור בתשובה ולשמור תורה ומצוות!! מכיוון שספר ההוכחות הוא מיוחד ומוצלח ומתאים מאד לאירופאים המשכילים והנאורים חשבתי שאולי כדאי לתרגם אותו לצרפתית. ומתנדב לתרגם אותו הוא אבא של בעלי הרב ש. (שבצעירותו עשה לימודי משפטים לנוטריון) שהוא מתלמידיו של הרב חנקין תלמידו של החפץ חיים. הרב ש. מחבר ספרים וחברות (50-70 עמודים) בעל כולל וחברה להפצת התורה... "עכ"ד

15/12/2014 בס"ד, שלום ערן, רצייתי לכתוב לך כבר הרבה מאוד זמן וכנראה שה' לא סתם עיכב, הכל מאת ה' יתברך כי כל דבר קורה בזמנו המתאים והנכון לנו. אני רוצה לספר לך איך הספר שלך חיזק אותי. ורוצה להודות לך על זה שאתה שליח טוב של ה' יתברך ושהספר שלך הוא פשוט-- חיוך וחיוק גדול, לבת מלך מאבא שבשמיים שאמר לי-"תמשיכי במסלול- אל תסטי, ואל תעזבי אותי את בדרך הנכונה, אני איתך". הייתי בשיעור תורה של הרבנית המדהימה והמחזקת ביותר הרבנית אהובה ארד, באתי לשיעור שלה בפ"ת, ובסוף השיעור נתקלתי בספר שלך, עם כריכה יפה מאוד וציור של תינוק שישר משך אותי ושבה את ליבי, ספר די עבה במיוחד, ובעיקר מושך מאוד את העין. לי לצערי לא נשאר ספר וחברה שלי עינב ראתה שהצטערת שלא נשאר לי וייתרה על הספר שלה בשבילי, וזה יעמוד לה לזכות בשמיים!. אני חייבת להודות, שאת הספר שלך אני בהתחלה לא כ"כ קראתי הוא שכב בספרייה די הרבה זמן, כנראה היצר עובד טוב על מי שבאמת זקוק לו. חשוב לי לציין, שאני בת 25, ושכל מה שאני מספרת לך קרה בתקופת גירושים מאוד קשה שעברתי, לאחר נישואים של תקופה קצרה, שלא וייתרתי על שלום בית עד שרבנים כבר אמרו לי להתגרש. (סיפור ארוך מאוד, לכשעצמו). ובאותה תקופה של פרידה וגירושים קשים מאוד ארזתי את כל החפצים שלי ועברתי לגור אצל אמא שלי היקרה, כי אבי גר בארה"ב ואחרי הרבה התלבטויות החלטתי להישאר בארץ, ובין כל אותם הבגדים הארוזים והארוגים הספר שלך היה, אך עדיין לא קראתי בו. והנה הגיעה שבת קודש ושוב חזר לעבוד היצר הרע, אך הפעם במלא שעות נוספות!! והסיבה העיקרית היא בגלל שחזרתי לגור בבית חילוני, ואני ברוך ה' חוזרת בתשובה, ובביתי תמיד שמרתי על קדושת השבת כהלכתה, ולא הייתה לנו טלוויזיה, וכשחזרתי לאמי, התחילו עוד יותר הניסיונות, והייסורים, ישר נתקלתי בקושי נפשי לשמור את השבת והסיבה העיקרית הטלוויזיה, יותר נכון (טמבלויזיה) למרות שהייתי שומרת שבת כבר 4 שנים כהלכתה, זו היא הייתה הנקודה הכי רגישה עבורי באותו זמן, והיצר לא הפסיק לשחק בי, באותה תקופה רגישה שהייתי. ופתאום בהשגחה פרטית ומדויקת משמיים, נזכרתי בדמות התינוק שעל הספר שלך והתחלתי לקרוא בו, עוד ועוד, ועוד והוא עניין אותי וסיקרן אותי ממש, וחיוק אותי המון, ובביתי בו המון, דמעות רבות נפלו על דפיו, בעיקר בסיפורים על המוות קליני שעברו. וכך במשך חודש כל שבת קראתי בו והתגברתי על היצר הרע, בזכות הספר הנדיר שלך, וברוך ה' התחזקתי בתקופה מאוד קריטית ושברירית שהייתי שרויה בה, והספר גרם לי להתחזק המון באמונה ובביטחון בקדוש ברוך הוא עוד יותר! בביטחון בה' ולא ליפול! אלא שכל ירידה היא לצורך עלייה!! ושגם על הרעה יש להודות! הדבר הראשון שעשיתי-העברתי את הספר הלאה לחברה טובה, והדבר השני שעשיתי זה להתחיל לקבל על עצמי כיסוי ראש בתור גרושה שזה היה הניסיון הכי קשה שעברתי. וברוך ה' אני מתחנתת עם הנשמה התאומה שלי והרבה בזכות המסירות שעשיתי שאני מאמינה שהיא הגיעה בזכות העזרה הרבה דרך הספר שלך יישר כוח! אשריך! אתה גורם להמון נחת בשמיים. תודה לה' שיש לנו שליח כמוך! (אני מסכימה לפרסם את המכתב לזיכוי הרבים) ת.

Dec 24th, 2014 12:16am לכבוד הרב ערן בן עזרא שליט"א שלום, אני ממש שמח על הספרים שאתה מוציא, אתה משמח את עם ישראל, המון תודה, כיף כיף כיף, פשוט כיף, אתה מציל את אחינו האהובים, נשמות יקרות, מזל טוב על הספר ההוכחות 2 החדש שהשם ית' חנן אותך להוציא, הייתי מעוניין לדעת האם יש צפי להוצאתו לאור בהדפסה בע"ה ואם ירצה השם כן, אז לדעת מתי... תודה רבה יהי רצון שתזכה לשמח את הקב"ה כל רגע ורגע בחייך. ושכל עם ישראל יזכו לזה ושנוכה לתשובה בלי ייסורים לגאולה פרטית וגאולה כללית עוד הרגע, בעגלא ובזמן קרוב ונאמר אמן

25/12/2014 מוטי בן שבת: קראתי את הראשון כמעט את רובו ואין כבר 5 בדקות הראשונות אתה מצטרר.

25/12/2014 "רק שתדע ערן אחד מהדברים שהכי חזק אותי זה ספר ההוכחות שלך והסרטונים אין עליך אתה כותב ומציג לעניין במיוחד בסרטון אובמה גוג אני הייתי בשוק והיצר הרע לא הצליח לגרום לי לצאת, בזכותך הבנתי שהתורה אמת ושיש בורא לעולם ואני לאט לאט מתחזק ברוך השם ואמן שהשם יתן לי כוח לחזור בתשובה שלמה ולא להיות כופר ולרדוף כל החיים אחר התאוות אחרי השקרים. תדע לך שכל שבת בקביעות הייתי קורא תספר שלך מהערב עד הבוקר. רק שתדע שאני ילד בן 16 שכבר לא יכול להמשיך במועדונים באלכוהול ובכל החרטא הזה. תודה רבה לך על הכל ואמן שתצליח בכל מה שתמצא ושתמשיך להתחזק ותהיה רב גדול בארץ ישראל ושהשם יגאל אותנו במהרה בימינו!! " עכ"ד

Dec 28th, 2014 1:44am שלום ערן, תודה על הבלוג שהוא כמו מים צוננים על נפש עייפה. יצא לנו כבר לחלק לא מעט ארגונים של ספר ההוכחות. ראיתי שמחפשים את הספר באנגלית ובזמנו כתבת שיש בחור מתנדב שמתרגם. האם אתה זקוק לעזרה בתרגום או שזה כבר גמור? אם כן, אני מוכנה בחפץ לב, אני מורה לאנגלית ועוסקת בשפה ברמת שפת אם. ברכת השם עמכם. ה.

בס"ד

הבוטח בשם חסד יסובכנו, (תהילים). דבר עם השם יתברך וחלומך אם הוא לטובתך יתגשם. נסו בדוק ומנוסה! ותמיד זכור שהכל לטובה ובצדק ובהשגחה פרטית מדויקת של אבא אוהב שעושה הכל לטובה.. ולכן חכם חוזר בתשובה ומשיג את שני העולמות... וגם אם תפול העיקר שתקום ולא תפסיק להלחם ביצר הרע שנועד לאמן אותך כמו מאמן בחדר כושר. וליסורים דע שגם הם לטובה רק דע שהם נסיונות שנועדו להעלותך כיתה במעלות הרוחניות.. וזכור תמיד שהשם אלוקינו אוהב אותנו ומחכה לכולנו שנשוב אליו לגאול אותנו ברחמים...

תבורכו

עו"ד ערן בן עזרא – המחבר

~ ספר זה מוקדש בהוקרה ובהערכה רבה ~

ברוך אדוני אמן ואמן! תודה לקב"ה, תודה אבא ותודה אמא מקרב ליבי. לא יצא לי להודות לכם, אבל, ספר זה הוא נכדכם שכן נאמר בסנהדרין ק"ד: "ברא מזכה אבא" (ואימא) שכן ההורים (זוג) הם נשמה אחת בשמיים. וכמובן לפני כולם תודה לבורא עולם שזיכית אותי בזכות של לזכות את בנייך ובנותיך היקרים עם ישראל. ספר זה מוקדש לחזרתם של כל עם ישראל בתשובה שלימה מאהבה ולהרבות זכויות בעם ישראל ולקרב הגאולה. וכן רפואה שלמה לכל חולי עמו ישראל, לעילוי נשמתם של כל נפטרי עמו ישראל ולכל אלו שאין מי שיגיד עליהם קדיש.

לרפואת יוסף חי בן שרה, דודו של המחבר

לעילוי נשמת: כרמן ויוסף בן מרים למשפחת בן עזרא ז"ל סבו וסבתו של המחבר. יצחק לוי בן רחל ז"ל סבו של המחבר, אברהם בן עזרא בן כרמן ז"ל, לעילוי נשמת בני משפחתו של המחבר ערן בן עזרא מכל הדורות. לעילוי נשמת יעקב בורג בן פירה. ולייליאן אור ווסטווד (בורג) בת שרה. ויניב אוזנה בן נאווה. ויוסף מלכית בן אווה (חוזה). דוד שבת בן שרה אמנו. לעילוי נשמת מאיר סלמה. ויוסף חיים בן מסעודה, יפה בת רחל, איתי בן אינבל, שולה בת סלימה, שולמית גר בת מרים (אמא של גליה), לעילוי נשמת הצדיקים זיכרונם לברכה לעילוי נשמת הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, רבי מאיר בעל הנס, רבי ישראל אבוחצירא (הבבא סאלי), הרב ניסים יגן בן רחל. לעילוי נשמת דוד המלך ובניו. לעילוי נשמת שלמה בנו בן בת שבע, לעילוי נשמת רחבעם בנו בן מעכה. לעילוי נשמת רבי מנחם מנדל מרמינוב בן יוסף זצוק"ל לעילוי נשמת כל הצדיקים מכל הדורות זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל ולעילוי נשמת כל מי שאין מי שיגידו עליו קדיש.

לרפואת והצלחת: לרפואת כל עמו ישראל ובפרט אליהו בן כרמן ושולה רחל בת שרה. הוריו של המחבר. לרפואת ניסים לוי בן שרה. לרפואת יוסף חי בן שרה, לרפואת אנטה בת שרה, לרפואת שרה בת אסתר לרפואת פאני בת כרמן. ולרפואת ולהצלחת כל משפחת לוי, ומשפחת בן-עזרא, ומשפחת בורג, משפחת ווסטווד, משפחת בן סימון, משפחת רווח, משפחת מלכה, משפחת מלכית, משפחת חרוטי, משפחת שבת, משפחת סופר, משפחת ישראלי, משפחת סויסה, משפחת ברונשוויג, משפחת אוזנה, משפחת בוגנים, משפחת חרמון, משפחת דיין וכל עמו ישראל. תודות מיוחדות לרבי אליהו לוי בן שרה ולהצלחתו ולהצלחת כל בני ביתו. ותודות למרים לוי בת פנינה ולהצלחתה, והרב זמיר כהן שליט"א והרב יהודה סרבניק. רבי דוד אבוחצירא שליט"א. הרב דב קוק שליט"א. הצדיק זקן-המקובלים הרב ניסים מויאל שליט"א

להצלחת כל רבני האמת שבדור שלא זזים ימין או שמאל מהשולחן ערוך ובמיוחד לעוסקים בזיכוי הרבים והצלחת נשמות. ומוקדש להצלחת כל משפחות התורמים בעבר ובעתיד של ספר ההוכחות הקודם וספר זה. שתעמוד להם זכות זאת להצלחה בכל מעשי ידיהם שיזכו לרפואה שלימה אריכות ימים פרנסה בשפע ושכל משאלות ליבם יתגשמו לטובה וכן יהיה לכל בני ביתם.. אמן. שזכות זאת תעמוד גם לרבי אשר אדרי הי"ו ולבני משפחתו ולכל קרוביו אמן. ושזכות זאת תעמוד לרבי פנחס ראובן הי"ו ולבני משפחתו ולכל קרוביו. אמן כן יהי רצון, ושזכות זאת תעמוד לדורית מלול בת מרים ולקרוביה ולחזרתם בתשובה שלמה לעבודת השם יתברך, ולעילוי נשמת קרוביה ממשפחת לוי ומשפחת מלול אמן כן יהי רצון. להצלחת משפחת הרב בניהו אבא שאול שליט"א, עורך ספר זה, ולעילוי נשמת קרוביו מכל הדורות ולעילוי נשמת הרב בן-ציון אבא-שאול זצוק"ל. תודה לקב"ה ולהורי היקרים אליהו ושולה רחל בן עזרא שביחד עם הקדוש ב"ה נתנו לי חיים וגידלו אותי ואת אחותי היקרה לילך בוגנים בן עזרא בטוב ובנעימים שתבורך בכל מכל וכל היא ובעלה אלירן בוגנים ובניהם עומרי ורועי ובתם שירו בוגנים שיגדלו להיות צדיקים ב"ה וילכו בדרך אבותינו הקדושים לזיווג הגון לערן בן שולה רחל – המחבר

ב"ה תם ונשלם בשעה טובה ובסיוע האל ספר ההוכחות – 2 תודה לבורא עולם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה שנזכה לגאולה כללית של כל עם ישראל ולהקמת שכינתא מעפרה ולביטול כל הגזרות הקשות מעם ישראל !